

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنو بھگوان دی ہے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

اٹھواں بھاگ

متکرا

- پہلی پوہ ۲۰۱۵ بکرمی اٹھاٹھ دن دے دؤرے بعد دربار وِچ جیٹھووال ۱
- ۰۲ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وِچ جیٹھووال امرتسر ۲۴
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وِچ جیٹھووال امرتسر ۳۹
- ۲۸ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی جسبیر سنگھ دے گرہ بھولے کے گرداس پُر ۹۱
- ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ بھولے کے گرداس پُر ۹۹
- ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ کلار گرداس پُر ۱۰۴
- ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی مسٹا سنگھ دے گرہ بل گرداس پُر ۱۰۵
- ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی مسٹا سنگھ دے نوٹ بل گرداس پُر ۱۱۵
- ۳۰ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ قادراہاد گرداس پُر ۱۱۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ ٹانگرا امرتسر ۱۲۰
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ سوہل گرداس پُر ۱۲۵
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ مہراج پُر گرداس پُر ۱۳۳
- ۲۲ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی راج سنگھ دے گرہ مہراج پُر گرداس پُر ۱۴۳
- ۲۲ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا گرداس پُر ۱۴۵

- ۲۲ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی عتر سنگھ دے گرہ اوگرا گرداس پُر ۱۴۷
- ۲۳ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی لکھا سنگھ دے گرہ اوگرا گرداس پُر ۱۵۵
- ۲۴ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی منشا سنگھ دے گرہ نوشہرا گرداس پُر ۱۵۹
- ۲۴ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ سلطان گرداس پُر ۱۶۶
- ۲۴ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر گرداس پُر ۱۶۷
- ۲۵ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ درانگلا گرداس پُر ۱۷۳
- ۲۵ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۱۷۷
- ۲۶ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی سنت سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۱۸۷
- ۲۶ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی جمعدار کیشن سنگھ دے گرہ الہڑ پنڈی گرداس پُر ۱۸۸
- ۲۷ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی جمعدار کیشن سنگھ دے گرہ الہڑ پنڈی گرداس پُر ۱۹۶
- ۲۸ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی -- تارا چک گرداس پُر ۲۰۹
- ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی کپتان بنتا سنگھ دے گرہ پنج گرائی گرداس پُر ۲۱۴
- ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی امیر چند گلائی دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۲۱۶
- ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۲۲۳
- پہلی پھگن ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۳۱

- پہلی پھگن ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۳۶
- ۰۲ پھگن ۲۰۱۵ ہرنس سنگھ بلونت سنگھ دے گرہ ماہل امرتسر ۲۴۴
- ۰۳ پھگن ۲۰۱۵ بلدیو سنگھ دے گرہ ماہل امرتسر ۲۵۲
- ۰۳ پھگن ۲۰۱۵ بیلا سنگھ دے گرہ ماہل امرتسر ۲۶۳
- ۰۳ پھگن ۲۰۱۵ اوتار سنگھ دے گرہ کاؤنکے امرتسر ۲۶۵
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۵ دلی سنگھاسن پر دلی ۲۷۲
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۵ بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۲۸۵
- پہلی چیت ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۸۷
- ۱۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی موہن سنگھ دے گرہ سیکاں والی امرتسر ۳۰۵
- ۱۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی -- بھلائی پُر ڈوگراں امرتسر ۳۱۶
- ۱۵ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پُر امرتسر ۳۱۹
- ۱۶ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سکھدیو راج دے گرہ کلا امرتسر ۳۲۵
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی اروڈ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۳۶
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۳۸
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کندن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۳۸

- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۳۹
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی لال سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۳۹
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۴۰
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۴۰
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سرگھ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۴۱
- ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۳۴۱
- ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۳۴۵
- ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کندن سنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۳۴۹
- ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۵۰
- ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی تيجا سنگھ دے گرہ چمبل اُسا امرتسر ۳۶۲
- ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۷۴
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی چنن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۷۷
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پال سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۷۹
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گلونت سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۸۰
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی موہن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۳۸۰

- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ جٹا امرتسر ۳۸۱
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی زرنجن سنگھ کرتار سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۳۸۳
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۳۸۴
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی ہیرا نند دے گرہ چمبل امرتسر ۳۸۶
- ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کیسورام دے گرہ سرہالی جنڈو کے امرتسر ۳۸۶
- ۲۰ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سجن سنگھ دے گرہ سرہالی جنڈو کے امرتسر ۳۹۴
- ۲۰ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گلو بووا امرتسر ۳۹۸
- ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گربخش سنگھ دے گرہ گلو بووا امرتسر ۴۰۶
- ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ گلو بووا امرتسر ۴۰۶
- ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ سوہل گلو بووا امرتسر ۴۰۷
- ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ بھچر امرتسر ۴۱۱
- ۲۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی منی رام دے گرہ سدھوا امرتسر ۴۱۸
- ۲۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی -- ماڑی میگھا امرتسر ۴۲۳
- ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی -- نارلا امرتسر ۴۳۴
- ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ ترن تارن امرتسر ۴۳۷

- ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی -- شفی پُر امرتسر ۴۴۵
- ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۴۴۹
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۴۵۴
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی -- بنڈالا امرتسر ۴۵۷
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۴۵۸
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۴۵۸
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۴۶۳
- ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی ٹیک چند دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۴۶۵
- پہلی وساکھ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۶۶
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۷۵
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی مہاراجا سنگرور راجپیر سنگھ نوں شبد بھجیا امرتسر ۴۹۷
- ۰۲ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بتا سنگھ دے گرہ نجر امرتسر ۵۰۰
- ۰۵ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گیانی گرگھ سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگراں امرتسر ۵۰۸
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۵۲۲
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی چیلا سنگھ دے گرہ وزارت روڈ جموں ۵۲۶

- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی تیز بھان دے گرہ شیخسر جموں ۵۴۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی رام لال دے گرہ سرداری جموں ۵۴۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی کرن سنگھ دے گرہ شیخسر جموں ۵۶۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی تیز بھان دے گرہ شیخسر جموں ۵۶۶
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گوڑا رام دے گرہ شیخسر جموں ۵۷۵
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی تیز بھان دے گرہ شیخسر جموں ۵۸۱
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۸۲
- ۲۵ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی سنسار سنگھ دے گرہ چھب جموں ۵۹۹
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گردوارے وچ چھب جموں ۶۰۹
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گردوارے وچ چھب جموں ۶۱۰
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی شنکر داس دے گرہ جھنڈے جموں ۶۱۲
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ جھنڈے جموں ۶۱۷
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی پورن چند دے گرہ جھنڈے جموں ۶۱۷
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی سائیں داس دے گرہ جھنڈے جموں ۶۱۸
- ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بیبی چھب جموں ۶۱۸

- ۲۷ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بھولا رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۶۲۷
- ۲۷ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جوڑیاں جموں ۶۲۹
- ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۶۳۸
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۴۰
- ۱۱ ہاڑ بکرمی ۲۰۱۶ دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۵۷
- ۱۲ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی کچھمن سنگھ دے گرہ ویردوال امرتسر ۶۷۵
- ۱۲ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی امرجیت سنگھ دے انند کارج بچھوں ۶۸۳
- ۱۲ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۸۴
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۸۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۶۹۶
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی بٹن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۷۴۹
- ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دلی سنگھاسن دربار وچ دلی ۷۵۲
- ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ ویسٹ ایسٹ ایریا دلی ۷۵۶
- پہلی ساون ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۷۵۹
- ۰۲ ساون ۲۰۱۶ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ راجی والا فروزپُر ۷۶۷

- ۰۲ ساون ۲۰۱۶ بکرمی مل سنگھ دے گرہ راجی والا فروزپڑ ۷۷۱
- ۰۳ ساون ۲۰۱۶ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ اجت وال فروزپڑ ۷۷۶
- ۰۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی مہر سنگھ دے گرہ جگراؤں شہر فروزپڑ ۷۸۸
- ۰۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپڑ ۷۹۱
- ۰۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی جورا سنگھ دے گرہ سدا سنگھ وال فروزپڑ ۷۹۸
- ۰۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپڑ ۸۰۲
- ۰۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپڑ ۸۰۵
- ۰۶ ساون ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپڑ ۸۱۰
- ۰۶ ساون ۲۰۱۶ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر ناتھیوال فروزپڑ ۸۱۵
- ۰۷ ساون ۲۰۱۶ بکرمی مکند سنگھ دے گرہ مہراج فروزپڑ ۸۲۰
- ۰۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ مہراج فروزپڑ ۸۲۸
- ۰۹ ساون ۲۰۱۶ بکرمی عجیب سنگھ دے گرہ ارنی والا ملوٹ منڈی ۸۳۰
- ۱۰ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ ابوہر شہر فروزپڑ ۸۴۴
- ۱۱ ساون ۲۰۱۶ بکرمی بھنڈر فروزپڑ ۸۵۵
- ۱۱ ساون ۲۰۱۶ بکرمی نبی پرتیو دے گرہ مدرسہ فروزپڑ ۸۵۸

- ۱۲ ساون ۲۰۱۶ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ صادق فروزپر ۸۵۹
- ۱۳ ساون ۲۰۱۶ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۸۶۸
- ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی -- فروزپر ۸۷۹
- ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی دھرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۸۸۰
- ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی سُچا سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۸۸۵
- ۱۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۸۹۱
- ۱۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی -- گولے وال فروزپر ۸۹۷
- ۱۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فروزپر چھاؤنی فروزپر ۸۹۹
- ۱۶ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گرچرن کور دے گرہ فروزپر فروزپر ۹۱۰
- ۱۷ ساون ۲۰۱۶ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رُگنا موئگلا فروزپر ۹۲۵
- ۱۷ ساون ۲۰۱۶ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپر ۹۲۷
- ۱۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گرداس سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپر ۹۳۱
- ۱۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ مناواں فروزپر ۹۳۵
- ۱۹ ساون ۲۰۱۶ بکرمی بلی سنگھ دے گرہ کیروں امرتسر ۹۴۲
- پہلی بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھوال امرتسر ۹۵۱

- ۰۲ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی دربارِ وِچ جیٹھووال امرتسر ۹۶۳
- ۰۲ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ چھینے امرتسر ۹۶۴
- ۰۳ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی مانا والا امرتسر ۹۷۶
- ۰۴ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ مانا والا امرتسر ۹۸۰
- ۰۴ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی سُرندر سنگھ دے گرہ بھلر امرتسر ۹۸۸
- ۰۵ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ سارنگڑا امرتسر ۱۰۱۲
- ۰۶ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کاؤنکے امرتسر ۱۰۲۲
- ۰۶ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ کاؤنکے امرتسر ۱۰۳۲
- ۰۶ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی ہرنبس سنگھ دے گرہ ماہل امرتسر ۱۰۳۴
- ۰۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی بلدیو سنگھ دے گرہ ماہل امرتسر ۱۰۴۵
- ۰۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ گمان پُرا امرتسر ۱۰۴۹
- ۰۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی نرین سنگھ دے گھر پنڈ گمان پُرا امرتسر ۱۰۵۱
- ۰۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی -- ویرکا امرتسر ۱۰۵۸
- پہلی آسُو ۲۰۱۶ بکرمی دربارِ وِچ جیٹھووال امرتسر ۱۰۶۸
- ۰۲ آسُو ۲۰۱۶ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلے والا جالندھر ۱۰۸۵

- ۰۳ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی مہاراج راجپیر سنگھ مبارک کوٹھی سنگرور ۱۰۹۱
- ۰۴ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ اُچی بستی لدھیانہ ۱۰۹۳
- ۰۵ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۱۰۰
- ۰۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۱۱۲
- ۰۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی بشن داس دے گرہ ڈھکی چکیاں جالندھر ۱۱۱۳
- ۲۳ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۱۱۱۶
- ۲۳ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی مستوانے دے سنتاں نوں گڑگاؤں ۱۱۲۱
- ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی چٹن سنگھ دے گرہ دلی چھاؤنی ۱۱۲۳
- ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کرول باغ دلی ۱۱۲۵
- ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ دلی ۱۱۳۱
- پہلی کتک ۲۰۱۶ بکرمی ۱۵ کتک نوت دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱۳۹
- ۱۵ کتک ۲۰۱۶ بکرمی مستوانا ۱۱۶۲
- ۱۶ کتک ۲۰۱۶ بکرمی ترلوک سنگھ دے گرہ سنام شہر ۱۱۹۲
- ۱۷ کتک ۲۰۱۶ بکرمی سنت تیا سنگھ نال چیمے سنگرور ۱۲۰۱
- ۱۷ کتک ۲۰۱۶ بکرمی سردول سنگھ دے گرہ کہیرو سنگرور ۱۲۰۲

- ۱۸ کتک ۲۰۱۶ بکرمی بگا سنگھ دے گھر نت لدھیانہ ۱۲۱۸
- ۱۹ کتک ۲۰۱۶ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۲۲۴
- ۲۰ کتک ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ جھنڈیر جالندھر ۱۲۴۰
- ۲۱ کتک ۲۰۱۶ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ دشانجھ خرد جالندھر ۱۲۴۶
- ۲۲ کتک ۲۰۱۶ بکرمی مل سنگھ دے گرہ للیاں کلاں جالندھر ۱۲۵۴
- ۲۲ کتک ۲۰۱۶ بکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں کلاں جالندھر ۱۲۶۲
- ۲۳ کتک ۲۰۱۶ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ بوپارائے جالندھر ۱۲۶۸
- ۲۴ کتک ۲۰۱۶ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۱۲۷۳
- ۲۵ کتک ۲۰۱۶ بکرمی رتن سنگھ دے گرہ نور پور جالندھر ۱۲۸۰
- ۲۶ کتک ۲۰۱۶ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پور جالندھر ۱۲۸۷
- پہلی گھر ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۲۹۵
- ۲۱ گھر ۲۰۱۶ بکرمی جمعدار کیشن سنگھ دے گرہ الہڑپنڈی گرداس پور ۱۳۰۹
- ۲۲ گھر ۲۰۱۶ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروز پور ۱۳۲۰
- ۲۳ گھر ۲۰۱۶ بکرمی لنگر واستے لوح پٹن سمیں ناتھیوال فروز پور ۱۳۳۱
- ۲۳ گھر ۲۰۱۶ بکرمی لنگر ورتون سمیں ناتھیوال فروز پور ۱۳۳۵

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے

☆ پہلی پوہ ۲۰۱۵ بکرمی نوؤں اٹھاٹھ دن دؤرے توں بعد آئے جیٹھووال دربار وِچ سنگت سمیت ☆

نہہکنک ہر اوتار، اپنی کل ورتا سندا۔ اپنا پردہ دے اُتار، اپنا نور درسا سندا۔ اپنا محل لئے اُسار، آپے آسن لاسندا۔ پُرکھ نرنجن اگم اپار، لوک
 مات الکھ جگائندا۔ ہوئے پرتکھ وِچ سنسار، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جل تھل پاونہارا سار، سارنگ دھر آپ ہو جائندا۔ کھیلے کھیل ناری نر، نرنائن
 وِیس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار آپ چلا سندا۔ نرگن دھار آپے دھر، آپے بنت بنائیا۔ جوتی نور جوت کر، ہر
 جوت کرے رُشنائیا۔ آپ چکایا دو جہان ڈر، پردہ اوہلا رہے نہ رانیا۔ آپے وِسیا ساچے گھر، ہر داتا بے پرواہیا۔ اپنی ترنی آپے رہیا تر، تارنہار آپ ہو
 جانیا۔ آپے دیونہارا ساچا ور، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جگا جگتتر کھیل کر، آدانت اپنے ہتھ رکھانیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھر، آپے بھن وکھانیا۔ اپنے آسن
 آپے چڑھ، آپے کرے رُشنائیا۔ اپنا کھنڈا آپے پھڑ، آپے رہیا چکائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، سنگھ شیر نظر نہ آئیا۔ کھجگ اگنی گیا سڑ، نرگن جوت
 جگائیا۔ دسم دوا ری بیٹھا اگے کھڑ، گرکھاں آپ جگائیا۔ گر سکھ نو دوار پنچ وکار نہ سکے اڑ، در دوارا اک سہانیا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ، اپنی آسا پور
 کرائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار آپ چلا نیا۔ نہہکنک ہر بلوان،

نرگن جوت کرے رُشناییا۔ اٹھے جودھا سور پیرِ بلی بلوان، آپ اپنا بل دھرائیا۔ نام کھنڈا رسنا تیرِ کمان، سو پُرکھ نرنجن اک اٹھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان،
 دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ کلجگ مندر اک مہان، نو کھنڈ پر تھی رہیا بنایا۔ نو کھنڈ ویکھ وکھان، اپنی کل ورتایا۔ نو در در پروان، در دروازہ آپ گھلایا۔ در
 دُرکائے پنج شیطان، سنکر پورے ہتھ وڈیایا۔ دیونہارا ساچا مان، جگ کرتا آپ ہو جایا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی ہو سنگ رکھایا۔ دیونہارا دھر
 فرمان، لوک مات کرے رُشناییا۔ برہما وشن سارے گان، اٹھے پہر ایک لو لایا۔ گرگھ ساچا پتر سُبجان، میل ملاواں دھر در گاہیا۔ سمت ویہہ سو پندراں
 اک نشان، سچ سچ رہیا جھلایا۔ تیرتھ تٹاں ویکھ دُکان، اپنا پھیرا پائییا۔ آپ اپنی کر پچھان، آپ اپنے رنگ سماییا۔ نہ کوئی پون پانی مسان، جل بنب نہ
 کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آپے بے پرواہ جگت ملاح، آد پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا۔ کلجگ انتم اک
 صلاح، ساچا متا پکایا۔ بھیکھ پکھنڈا میٹے راہ، اٹھسٹھ ڈیرہ ڈھایا۔ گرگھاں پکڑے آپے بانہہ، اپنا لڑ آپ پھڑایا۔ پائے سار تھاؤں تھاں، نتھوایاں مان
 دوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی کرت کمایا۔ جگ جگ کھیل اپار، جوت اکال جگایا۔ ایک ڈنکا اپر اپار، اپنا نام وجایا۔
 ویکھنہارا سادھ سنت گر پیر اوتار، کھانی بانی ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی کر پسار، آپ اپنی دست لکایا۔ آپے کڈھنہارا باہر، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ کلجگ
 انتم پاوے سار، نرگن نور کرے رُشناییا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیا، نہہکلنکا ناؤں رکھایا۔ سنگھ شیر نہ کوئی دھار، سنگھ شیر سروپ نہ کوئی درسایا۔ وجائے
 مردنگ ساچی کنگ اپر اپار، سچ ستار ناؤں رکھایا۔ گرگھ بنائے اپنی بند، پوت سپوتے آپے جایا۔ لہنا دین چکائے سرب سنسار، ساڈھے تن ہتھ وند
 ونڈایا۔ شو سنکر داتا دانی آپ بخشند، لہنا جھولی پائییا۔ برہما ویکھے گنی گہند، گہر گبھیر ہر رُگھرائیا۔ آپے میٹنہارا سگلی چند، چنتا چکھانہ کوئی وکھایا۔ ہر
 سنگت آپے ہو بخشند، آپ اپنا بندھن پائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔
 اٹھیا شیر شیر دلیر، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ سرشٹ سبائی رہیا گھیر، دس کسے نہ آئندا۔ جن بھگتاں وسے نیرن نیر، نج گھر آتم ڈیرہ لائندا۔ کرے کھیل
 پہلی ویر، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ آپ بھلائے کر کر ہیر پھیر، اچھل اچھل آپ ہو جائندا۔ تارنہارا کر کر اپنی مہر، مہربان ناؤں رکھائندا۔ آپے وسے

انڈج جیر، اُتہج سہج ڈیرہ لاسندا۔ آپ مٹا ونہارا تریلوکی ڈہیر، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھاسندا۔ آپے دیونہارا گہڑ، گہڑا آپے آپ بھواسندا۔ اپنی چھیڑاں رہیا
 چھیڑ، آپے ویکھ وکھاسندا۔ سنگھ شیر کرے بھیڑ، نہہکنک ناؤں رکھاسندا۔ دو جہاناں کرے سیر، دھرت دھول سہاسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا کھنڈا وچ برہمنڈاں آپ چکاسندا۔ شبد کھنڈا ہر داتار، ایکا ایک اٹھانیا۔ کرے کھیل اپرا، آدجگاد وڈ وڈیانیا۔
 ناؤں نرائن نرگن دھار، نرویر آپ سماںیا۔ ست پڑکھ نرنجن ساچی کار، ست ستوادی آپ کرائیا۔ بودھ اگادھی شبد ڈھنکار، انادی ناد وجانیا۔ گرگھ
 ساچے لئے ابھار، سگلا سنگ نبھانیا۔ اتم انتراک پیار، ایکا برہم جنانیا۔ پنچ دس کھیل نیار، پنڈراں موکھ رکھانیا۔ پنڈراں اندر آپے واڑ، آپے ویکھ
 وکھانیا۔ دس نو بنھے دھار، نو دس وجے ودھانیا۔ کھیلے کھیل ناڈ ناڑ، رتی رت آپ سماںیا۔ پنچ دس ویکھ اُجاڑ، پنچ دس جنگل جوہ سماںیا۔ دس پنچ چبائے اپنی
 داڑھ، دس پنچ کرے وڈیانیا۔ دس پنچ ستاراں ہاڑ، دس پنچ ہوئے رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پنچ دس آپ
 سماںیا۔ اک اکلا کر آکار، ایکنکار اکھواسندا۔ سرشٹ سبائی کر پیار، دو جاناؤں دھراسندا۔ تیجانیزاک وچار، اک گیان درڑاسندا۔ چوتھے پدمیل بھتار،
 ساچی سیجا اک ہنڈھاسندا۔ پنچم میل میت مرار، نر نرائن آپ کراسندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مینار، ساچا مندر اک سہاسندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار،
 ست ستوادی ویکھ وکھاسندا۔ ست پڑکھ نرنجن ساچی کار، جگ کرتا آپ کراسندا۔ اٹھاں تتاں ہو یا باہر، آپ اپنا ویس وٹاسندا۔ نو دوارے بند جگت
 کواڑ، اپنا کھ پُچھاسندا۔ دسویں جوتی کر اُجیار، دیا باقی اک جگاسندا۔ کملاپاتی میت مرار، کول نیناں ویکھ وکھاسندا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نجر
 دھارا کھ چوانیندا۔ اتم تاکی کھول کواڑ، آپ اپنا درس دکھاسندا۔ پُھل پُھلواری لائی ستاراں ہاڑ، آپ اپنا نیچ بجاسندا۔ ایکا ایک دیوے واڑ، سچ ساچی دیا
 کمایا۔ اک دس لگا اکھاڑ، دو دس باراں کرے رُشانیا۔ تیراں تیراں اک اکھاڑ، شبدی اپنا ڈنک وجایا۔ چوڈاں چوڈاں میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑ، ایکا
 اگی بندھن پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پنچ دس پنچ اپنا لہنا اپنی جھولی پایا۔ پنچ دس لہنا دینا رہیا چک، ہر
 ساچا آپ چکاسندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، جگ جگ آپ ورتاسندا۔ تیرتھ تھاسرور رہیا سک، امرت جل نہ کوئی بھراسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، تیرا میل اپنے وچ کرا سندا۔ پنج دس جگت پسارا، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ سنجگ ساچا تٹ کنارہ، تریتا آپ سمایا۔
 دوپر ویکھے جل دھارا، ساچا سپر چوایا۔ کھج کھیل اگم اپارا، اچرج بنت بنایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، نرگن وڈ وڈیایا۔ سرگن ساچا کر پسارا، ست ست
 کرے رُشنائیا۔ سنگ رکھایا سکھ ڈلارا، ساچی سیو کمائیا۔ ایکا اگی کر پیارا، اگی کلاں رہیا ترایا۔ ساچی سکھی ویکھنہارا، دھاروں نکھی آپ رکھایا۔ والوں نئی
 نہ کوئی پاوے سارا، نیتز نین دس نہ آیا۔ اپنے نیتز آپے پیکھ ہر گردھارا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ تیرتھ تٹاں پاوے سارا، جل دھارا چرن چُھبھایا۔
 اک درشٹ اک اشٹ اک سرشٹ ایکا گھر ایکا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ تیرتھ تٹاں پھیرا پا،
 گرگھ ساچے آپ جگائندا۔ کھج لہنا دے چکا، نیتز نیناں آپ درسا سندا۔ گرگھاں گہنا دیوے پا، ساچا کنگن اک لٹکا سندا۔ گنگا گوداوری رہی شرما، کھ
 گھگھٹ کوئی نہ لائندا۔ گرگھ سگن رہے منا، ساچا گانا ہتھ بندھا سندا۔ دوہاں وچولا بے پرواہ، دس کسے نہ آسندا۔ ویکھنہارا تھاوں تھان، جگ جگ آپ
 چُکائندا۔ آپ جپایا اپنا ناں، اپنے مارگ آپے لائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، چرن دھوڑ اشان کرا سندا۔ نتھوایاں دیونہارا تھان، در دوارا اک
 سہائندا۔ اپنی ہتھیں پکڑے بانہہ، نو دوارے پار کرا سندا۔ اجونی رہت بنیا ماں، پنج تت دس نہ آسندا۔ کرنہارا سچ نیاں، جگ جگ ویس وٹائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نر، پندراں سال نہ کھ وکھائندا۔ پنج تت تیرا ناتا، ہر ساچے آپ بندھایا۔ آپے ہو یا پڑکھ
 بدھاتا، پاربرہم روپ سمایا۔ اتم رکھی اپنی ذاتا، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ اپنے بھگتاں دیون آیا ساچی ذاتا، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ کھج ویکھ اندھیری
 راتا، اپنا کھ چُھپایا۔ سادھ سنت مندر اندر بہہ بہہ کرن باتاں، ہر کاشد کسے نہ پایا۔ ڈونگھی گندر مارے جھاتا، اپنا کھ چُھپایا۔ بیٹھارہے اک اکانتا، سچ
 سنگھاسن اک وچھایا۔ شاہ سلطان ناں کسے پچھاتا، پندراں سال آپ لنگھایا۔ گپتی گپت جنائے اپنی گاتھا، سوہنگ شبد پڑھایا۔ کسے درس نہ پایا مستک ماتھا،
 بدھنا لیکھ نہ کوئی مٹایا۔ نظر نہ آیا سگلا سا تھا، اپنا آپ گویا۔ سرب کلا آپے سمرا تھا، اپنا ویلا لئے سہایا۔ لہن دین چُکائے تیرتھ تٹا، گردر مندر مسجد
 ویکھ وکھایا۔ سادھاں سنتاں خالی کریا کایا باٹا، سرتی شبد نہ کوئی ملایا۔ پنج دس تیرا کھج گھاٹا، پورا نہ کوئی کرایا۔ کھیلن آیا جگت تماشا، جوتی جامہ بھیکھ

وٹایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی ہون وکھایا۔ نہ کوئی مالا پھیرے اٹھوتری آٹھا، دوس رین نہ کوئی جگایا۔ نہ کوئی تن جلائے گنی کاٹھا، جل دھار نہ کوئی رڑا بھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ اپنا بردھ آپ رکھ، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے پرگٹ ہو پر تکھ، آپے پردہ لاہیا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے گرسکھاں رہیا بھرایا۔ آپے کرنہارا وکھ، آپے میل ملائیا۔ آپے ایٹھے اوٹھے لئے رکھ، آپے پردہ مکھ توں لاہیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھٹھ، ہر ساچے بنت بنائیا۔ ہر سنگت ساچی کر اکھ، نو دوارے شبد جگایا۔ گرسکھ نہ جائے تیرتھ تٹ، دو جا در نہ کوئی رکھایا۔ اک رکھایا ساچا ہٹ، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ دس نہ آئے بوند رکت، سنگھ شیر روپ وٹایا۔ جوتی جگے لٹ لٹ، کلج آپ جگایا۔ گرسکھاں تن پہنائے شبد پٹ، دوس رین تانا پیٹا آپ چلایا۔ اپنی مالا آپے رٹ، من کا منکا آپ بھوایا۔ گرسکھ لاہ لین کھٹ، جو جن نیتز درسن پائیا۔ امرت آتم دیوے جھٹ، سر سروور اک وکھایا۔ کھیلے کھیل نٹھ نٹھ، پنچ دس رچن رچایا۔ شبد نگارے مار سٹ، سرشٹ سبائی آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا ہٹ کھول ۵

دوار، ہر ہر آسن لائندا۔ ہر ابنا سہائے سکھنڈ گھر بار، اپنا در سہائندا۔ اک اکلا اینکار، آد جگادی ناؤں دھرائندا۔ آدن انتا کر پسا، آپے ویکھ وکھائندا۔ بھگتن میتا بھگت پیار، بھگت بھگونت ڈیرہ لائندا۔ ٹھانڈا سیتا اونکار، سرگن روپ وٹائندا۔ سدا اتپتا کر پسا، در ساچا اک سہائندا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ نہ کوئی گرنہ اوتار، مندر مسجد مٹھ گردوار نہ کوئی وکھائندا۔ کرے کرائے پت پُنیتا، نو در پار کرائندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹا، اوچاں نیچاں میل ملائندا۔ میٹھا کرے کوڑا ریٹھا، رسنا سوہنگ جو جن گائندا۔ وسنہارا سدا چیتا، گھر گھر وچ آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا سنگن منائندا۔ اپنا سنگن آپ منا، آپے خوشی کرائندا۔ اپنا انگن آپ سہا، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنی رنگن آپ چڑھا، آپے رنگ رنگائندا۔ اپنا منگل آپے گا، آپے راگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن روپ وٹائندا۔ نر روپ اپنا دھار، اپنی کھیل کھلایا۔ اتم تاجا جگت سنسار، گنی اگ سائیا۔ جوتی جوت ہو اجیار، جوتی جوت

کرے رُشائیا۔ ورن گوتی وسیا باہر، آپ اپنی دے وڈ وڈیائیا۔ شبد سُرتی پھڑ کرتار، لئے اِک انگڑائیا۔ چڑھیا چوٹی دُھر دربار، اُچ محل اٹل سہائیا۔ پنچ
 تت میتا کر پیار، ساچا دھام سہائیا۔ سمبل نگری ہو اُجیار، بیٹھا آسن لائیا۔ شبد ڈنکا پر اپار، آپ اپنا رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتتم ور، وسنہارا ساچے گھر، اپنا گلھ اپنی گلھ آپے رہیا سہائیا۔ آپے سہائے اپنی گلھ، آپ اپنا گلھ چھپائیا۔ آپ اٹھائے اپنا ڈکھ، دُکھی
 درد آپ ہو جائیا۔ آپے لٹکے اُٹارُکھ، آپے سیر رہیا چنگھائیا۔ آپے مانس آپ منگھ، جونی جون آپ پھرائیا۔ آپے ترسنا آپے بھکھ، ساتک ست آپ
 ورتائیا۔ آپے سیس نوائے جھک جھک، جگدیش آپ اھوائیا۔ آپے بیٹھا اپنے مندر لگ، آپے پردہ لاہیا۔ سنگھ شیر دلیر پیابک، دس پنچ موہ چکائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نیتز آپ گھلایا۔ اپنا نیتز آپے کھول، ہر سنگت ویکھ وکھائندا۔ شبد اگئی آپے بول، پنچ شبد ناؤں رکھائندا۔
 نام مردنگا وجے ڈھول، سچ نگارہ اِک وجائندا۔ تولنہارا ساچا تول، نام کھنڈا وچ برہمنڈاں اپنے ہتھ اٹھائندا۔ آپے کھیلے ہولی ہول، جگت ترسنا نہ کوئی
 وکھائندا۔ اپنی شکتی آپے مول، اپنی بھکتی آپے پور کرائندا۔ اپنا امرت بھریا آپے کول، آپے بند کرائندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، دو جہاناں نہ کوئی
 ۶ ڈلائندا۔ کرنہارا پورا قول، گوہند تیرا در سہائندا۔ آپ تکائی دھرنی دھول، دھرت دھول نہ کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ نیتز کھول سنگر پورا، اپنا درس دکھائیا۔ ناتا توڑن آیا کوزو کوڑا، سچ سچ ورتائیا۔ پتر سنگھٹ بنائے مورکھ
 موڑھا، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ نو دوارے اندر جو جن لائے چرن دھوڑا، سچ درس ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا
 ساچے گھر، لکھ چوڑاسی سُرت کواری نظری آئیا۔ سُرت سوانی کتیا، دوس رین کرے پکار۔ ساچا سنت نہ کوئی جنیا، نو در ہوئے خوار۔ پنچ وکارا دیوے
 ڈنیا، چڑھیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ نہ دست نہ سچا سچ دھنیا، جھوٹھی مایا موہ پیار۔ جوت زرنجن نہ چڑھیا چنیا، دوس رین اندھ اندھیار۔ انحد راگ نہ
 سنے کتیا، گا گا تھکے جگت ملہار۔ بھانڈا گڑھ کسے نہ بھنھیا، یلیا میل نہ سچ بھتار۔ راہ دس نہ آئے اتتم انھیا، چاروں کُنٹ ہوئے خوار۔ کلج سٹ دُلا را
 ہر ہر ایک جنیا، لکھ چوڑاسی مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا سرب سنسار۔ سُرت سوانی رہی رو، نیتز نیر وہائیا۔ دُرمت

میل نہ سکے کوئی دھو، سادھاں سنتاں ساچی دست نہ کوئی رکھائیا۔ آتم ہل نہ سکے کوئی جو، نام بیچ نہ کوئی بجائیا۔ شبد سُنہیہڑا نہ دیوے کوئی ڈھو، ڈھولک چھینے رہیا وجائیا۔ درس نہ پایا آگے ہو، کلجگ سب دی رین وہائیا۔ ناتا بدھا ماواں پتراں موہ، جگت موہ نہ کوئی چُکائیا۔ گر کا شبد نہ گیا چھوہ، گھر سچ نہ ہوئی گڑمائیا۔ مائس جنم رہے کھوہ، کلجگ ڈورؤ اک وجائیا۔ کرے کرائے سو، سو پڑکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پیچ دس کھیل کھلایا۔ سرت سوانی اتم نعرہ، ایکا ایک لگایا۔ نہ کوئی دسے پتی پیارا، ساچا کنت نہ نظری آیا۔ سادھ سنت بیٹھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، تن شنکار نہ کوئی دکھایا۔ مندر نہ وسیا کسے جھاڑا، محل اٹل نہ کوئی سہایا۔ دیپک جوت نہ کوئے اُجبارا، اگیان اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ ساچا راگ نہ کوئی ڈھنکارا، دُھنی ناد نہ کوئی سنایا۔ نہ کوئی میت مُرار، نہ کوئی انک رکھایا۔ نہ کوئی سنت کنت بھتار، ساچی بیچ نہ کوئی ہنڈھایا۔ کلجگ اتم جھوٹھی دھار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ سنت نہ دسے تٹ کِنار، خالی ہٹ کرایا۔ لکھ چوراسی کرے پکار، تڈھ بن کوئی نہ نظری آیا۔ سرشٹ سبائی کنت بھتار، لوک مات جوت کرے رُشایا۔ ہر سنگت دکھائے اک اکھاڑ، نو دوارے پار کرایا۔ دسویں میل اگم اپار، اپنا روپ درسایا۔ اپنا پردہ لاہے بہار، پندراں سال جو گمھ رکھایا۔ چھبھی پوہ بول جیکار، گرسکھاں اندر مندر دیوے ڈیرہ لایا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت جیو جنت کڈھن ہاڑ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا آپ لگائے سچھنڈ اکھاڑ، گرسکھ گوپی کاہن آپ نچایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکتک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اُجل مکھ گرسکھاں سکھ میٹے ڈکھ سچھل گکھ، آون جاون پنت پاؤن بھیکھ باؤن کلجگ ورنناں میٹ مٹایا۔ سخی سلطان ہر مہربان، ہر جن میل ملائیا۔ سنگر پورا پڑکھ سلطان، شاہو بھوپ اکھوائیا۔ اک اٹھائے ہتھ نشان، آپے رہیا جھلایا۔ آپے دیونہارا دان، اپنی بھچھیا آپے پائیا۔ آپے وسنہارا سچ مکان، کایا گڑھ آپ سہایا۔ اتم کلجگ جمیا گھر ترکھان، سرشٹ سبائی تچھ مچھ آپ کرائیا۔ نام رندا لاہے گھان، جھوٹھی کھل رہے نہ رانیا۔ گرنکھ ساچے کر پچھان، سر اپنے چھتر لکائیا۔ سیوک سیوالائے سری بھگوان، نو دوارے موہ چُکائیا۔ دسم دوا ری درس دکھائے در گھر آن، بیٹھا ڈھردر گاہیا۔ ساڈھے تن ہتھ نہ کوئی تیری مُکان، نیتز نیر نہ کوئی وہائیا۔ ست رنگ جھلایے اک نشان، ویکھنہارا تھواں

تھانیا۔ شیر سنگھ کرن آیا تیری کلیان، کرتا پڑھ آپ اکھوائیا۔ پندراں سالابال انجان، بالی بدھ رکھائیا۔ سمت سولاں ہو بلوان، اپنی کھیل کھلائیا۔ ناتا جوڑے راج راجان، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا ویدکتیبیاں دس نہ آئیا۔

اپنا گھاڑن آپے گھر، پنج تت میل ملایا۔ ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑ، رکت بوند سہایا۔ آپے سپس آپے دھر، جگت جگدیش آپ اکھوایا۔ آپے سمبل نگری بیٹھا وڑ، گو بند روپ وٹایا۔ آپے کرے ہر پرکاس بہتر نڑ، جوتی نورو نور جگایا۔ اپنی اگنی آپے سڑ، خاکی خاک آپ ہو جایا۔ اپنی لائے آپے جڑ، دسم دواہری اک سہایا۔ آپے پھڑائے اپنا لڑ، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ لہن دینا چکائے نو در، جیو جنت پھیرا پایا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرنہار آپ اکھوایا۔ اپنی جوتی دھرنی دھر، دھرت دھول سہایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا چکے ڈر، سنگھ منجھتا راہ چلایا۔ جگت جگدیشا ویکھے گھر، نو دوار پندھ مکایا۔ ہر سنگت تیرے گگرماس گیا سڑ، ہر ساچے ہون دکھایا۔ چھتھی پھٹ اپر چڑھ، چھتھی جگاں راہ نکایا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ سنگھ پورن اندر بیٹھا وڑ، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، سپس دھر نہ کوئی رکھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا پھڑ، شبد ڈوری اک کھلایا۔ کوئی نہ سکے اگے کھڑ، ایک کھنڈا رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ سندیسہ دھر فرمانا، ہر ہر آپ سنایا۔ در گھر ساچے سچ کانا، گرسکھاں دھام رکھائیا۔ ایک نام آپ چپانا، ایک کرے پڑھائیا۔ ایک جام آپ پیانا، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ اک سنائے ساچا گانا، ایک راگ الایا۔ ایک تخت تاج سہانا، راجن راج اک اکھوائیا۔ دیس ماجھن کھیل کھلانا، کھیلنہارا ہر رگھرائیا۔ شبد آواز گرسکھ اٹھانا، سگلا سنگ تاجایا۔ چرن دوارے دیوے مانا، آپ اپنی سرن رکھائیا۔ اپنا ورتن ہارا بھانا، آپے ویکھ رکھائیا۔ اپنا بدلایا چولا آپے پہنے اپنا بانا، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔

ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، اپنی آپ کرائیا۔ اپنے گھر کر پبار، آپے بیٹھا آسن لایا۔ اپنی جوتی کر اُجیار، نرگن نور سہایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، آپ اپنا روپ درسایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناسی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار اک سہایا۔ سچکھنڈ دوار ساچی دھار، ہر ہر جوت جگائندا۔ ابناسی کرتا ایکنکار، اپنی کل ورتائندا۔ آپے پائے اپنی سار، اپنا در سہائندا۔ جگ جگنتر پاوے سار، جگ جگ رچن رچائندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، سچ سچ ورتائندا۔ تریتا تیرا روپ نیار، ناری کنت ویس وٹائندا۔ دواپر تیرا پار کنار، نام بنسری اک رکھائندا۔ کلجگ تیری انتم دھار، چوتھا جگ ویکھ وکھائندا۔ چارے کٹناں ہو اُجیار، دہ دشا پھیری پائندا۔ برہمنڈ کھنڈ دے ہلار، لوآں پُریاں آپ سہائندا۔ ونڈے ونڈ آپ کرتار، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ جیرج انڈ کر تیار، اُتجھ سیتج ڈیرہ لائندا۔ برہما پیتا ست ڈلار، آپ اپنا انگ کٹائندا۔ وشنوؤں ونسی لیکھ نیار، باسک سیجا آپ ہنڈھائندا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس میل ملائندا۔ پنچت کھیل اپار، کھیلنہار کھیل کھلایندا۔ آد نرنجن ہو تیار، جوت نرنجن ویکھ وکھائندا۔ جوت نرنجن کرے خبردار، ساچا حکم سناائندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، تخت تاج اک وکھائندا۔ آپ اپنی جانے کار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائندا۔ پُرکھ اگما اگم اپار، اگمڑی کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھائندا۔ اپنا بندھن آپے پا، پُرکھ ابناس کھیل کھلایندا۔ اپنے تندن آپ بنا، آپے انت کھلایندا۔ اپنے پرمانندن آپ سما، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنا چندن ٹکا آپے لا، آپے مکھ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ویکھ وکھائندا۔ آد انادی ایکا دھار، اپنی آپ بندھایا۔ ترے ترے کرے سچ پیار، ترے ترے میل ملائیا۔ پنچم پنچم پنچ جیکار، پنچم پنچ سہایا۔ پنچم دُھن ناد جیکار، پنچم نعرہ لایا۔ پنچم بھرے ہر بھنڈار، پنچم دے ورتایا۔ پنچم کرے پنچ شنگار، پنچم ویکھ وکھایا۔ پنچم ویکھے ایکا گھر بار، پنچم دھارا اک سہایا۔ پنچم میلا میت مرار، پنچم پایا ہر ہر ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچم تت رکھایا۔ پنچم ترے گن ناتا جوڑ، ساچا کھیل کھلایندا۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، آپے ویکھ وکھائندا۔ جگ جگ آوے جاوے آپے دوڑ، آپ اپنا متا پکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوڑاسی ویکھ

دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی دھرنی دھر، اپنا آپ کھائیا۔ اپنی ورنی آپے ور، آپے سنگ رکھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ آپ ہو جائیا۔ اپنی سرنی آپے
 پڑ، آپے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کھائیا۔ کلجگ پنچ تت کر پروان، پنچم میل ملائیا۔ داتا دانی ہر
 بھگوان، ساچی دست جھولی پائیا۔ پاربرہم برہم اک پچھان، ایک انگ کٹائیا۔ ایک شبد اک گیان، ایک رہیا وسائیا۔ ایک نیتز ایک کان، ایک گیان درڑائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کھیل آپے رہیا کھائیا۔ آپ اپائے آپ اٹھائے، آد انت ایکنکاریا۔ جگ جگ اپنا ویس
 وٹائے، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ نرنیش آپ ہو جائے، نرنیش روپ کرتاریا۔ برہما وشن گنیش مہیش در درویش بہائے، کوٹن کوٹ کرن نمسکاریا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پنچ تت پاونہارا ساریا۔ پنچ تت تیرا ساچاروپ، ہر ہر بنت بنائیا۔ آپے وسیا ہر ہر بھوپ،
 آپ اپنا آسن لائیا۔ آپے ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ اپنا ہلارا آپے رہیا جھوٹ، آپے رہیا جھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 لکھ چوڑاسی ساچا پنچ تت دیوے ور، نو دوار آپ کھائیا۔ ایک ایک غریب نوازا، اپنی کل ورتائیا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، دو جہاناں آپ دوڑائیا۔ کلجگ اتم
 پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، لوک مات وٹی ودھائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شاہ سلطان اک اکھوائیا۔ ایک ہوئے شاہ نوابا، نبی رسول آپ ہو جائیا۔
 آپے میل ملاو دو دو آہ، آپ اپنا روپ سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو دوار ویکھے سرب لوکائیا۔ نو دوار ہر
 ہر کھول، اپنا کھیل کھائندا۔ اپنی دھارا آپے بول، آپے آپ سنائندا۔ آپے وسے کایا چول، آپے ویس وٹائندا۔ آپ وجا ونہارا ڈھول، ایک مردنگ
 آپ اٹھائندا۔ سرشٹ سبائی پیا گھول، لیکھا لیکھ نہ کوئی چکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھار اک
 بندھائندا۔ نو دوارے ہر دھروائی، ایک تکرہ ہتھ رکھایا۔ نرگن جوتی کر رشنائی، اندھ اندھیر مٹایا۔ گرگھ ساچے کر گڑمائی، اپنا سگن منایا۔ سچھنڈ وجے
 ودھائی، برہما شو نیتز نین رہے اٹھایا۔ ابناسی کرتا دایا دائی، آپ اپائے آپے لئے مٹایا۔ آد جگادی رچن رچائی، وید پڑانا بھو نہ پایا۔ کھانی بانی رہی گائی،
 نیتز نین نہ کوئی دسایا۔ کلجگ ویکھے تھاؤں تھائیں، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھار

اک بندھایا۔ چار جگ تیرا جگ جگ جاپ، ہر آپے آپ چپایا۔ آپے کرے وڈ پرتاپ، آپے میٹ مٹایا۔ آپے ویکھے پُن پاپ، پُن صواب آپ ہو
 جایا۔ آپے میٹے تینو تاپ، ترے گن آپے سنگ نبھایا۔ آپے مائی آپے باپ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 اتم کھیل کھلایا۔ آپے جب تپ ہٹھ، آپے پوج کرائندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، آپے ہون کرائندا۔ آپے سر سرور مارے ٹھاٹھ، تٹ کنارہ آپ
 دکھائندا۔ آپے کھولنہارا ہاٹ، چوڈاں لوکاں ویکھ دکھائندا۔ آپے ویکھنہارا اپنا گھٹ، آپ اپنا کنڈھا پار کرائندا۔ آپے جوت جگا ونہارا للاٹ، جوت
 للاٹی آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بھو کھلایندا۔ آپے وید پاٹھ پُرانا، آپے کرے جنایا۔
 آپے برہما وشن کھیل مہانا، شو شکر آپ اپایا۔ آپے لکھ چوراسی ہو پردھانا، پنچ تت میل ملایا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے کھیل کھلایا۔ آپے مرد
 آپ مردانہ، جودھا سورپیر آپ ہو جایا۔ آپے پُرکھ آپ سلطانا، شاہو بھوپ ناؤں رکھایا۔ آپے انجیل آپ قرآنا، پیر دستگیر آپ سکھایا۔ آپے خلق
 خدائی نوجوانا، آپے خالق روپ وٹایا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آپے راگ آپ ترانہ، آپے ناد وجایا۔ آپے پون آپ مسانا،
 آپے پانی وچ لکایا۔ آپے کھانی آپے بانی آپے لاونہارا بانا، آپ اپنا تیر چلایا۔ آپے ورتے آپے بھانا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ آپے چتر سگھڑ سیانا،
 مورکھ موڑھ آپ ہو جایا۔ آپے ہوئے گن ندھانا، گنوتنا ناؤں رکھایا۔ آپے جاپ جب اجپا جاپ ہو جانا، جاگرت جوت آپ آپ اھوائیا۔ آپے وسے
 محل اٹل اچ مکانا، تھر گھر آپے ڈیرہ لایا۔ آپ اڈائے ست بانا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ کلج اتم ہو پردھانا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی بدھا
 گانا، ایکا دوس سہایا۔ گرگھ ساچے کر پروانہ، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، بنک دواری ویکھ دکھایا۔ دیک جوتی اک جگانا، لوک مات
 نہ کوئی بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیری کریا رہیا مٹایا۔ کلج تیرا کوڑا ناتا، ہر ہر توڑ ٹڑائندا۔ مٹے رین
 اندھیری راتا، ساچا چند چڑھائندا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ بدھاتا، پاربرہم ویس وٹائندا۔ بیٹھارے اک اکانتا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ دو جہاناں مارے
 دھیانا، لوآں پُریاں پھیرا پائندا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا دانا، لہنا دینا مول چکائندا۔ کلج اتم کچھن آیا واتاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کھج تیری انتم ور، نو در ساچا ویکھ وکھائندا۔ نو در تیرا ہٹ پساہ، ہر ہر آپ کرایا۔ چار جگ جیو جنت کر و نجارا، سادھ سنت ویکھ وکھایا۔ نال رلایا تیر تھ تھ کنارہ، جل دھارا نیر سمایا۔ دھرنی کھیل اپر اپارا، گر در مندر مسجد آپ سہایا۔ آپے و سیا سب توں باہرا، بھيو کسے نہ پایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، پنچم تت درڑایا۔ آسا ترسنا کر شنکارا، ساچے گھر بہایا۔ ہوئے ہنگتا بھر بھنڈارا، جگت دوار ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ڈیرہ آپے ڈھایا۔ کھج کھیڑا رہیا ڈھٹھ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ چرن دوارے لیائے تیر تھ تھ، اٹھسٹھ جگ چوتھے چوتھے وچ سمایا۔ چوڈاں لوک خالی ہٹ، لکھ چوڑاسی ویکھ سرب لوکایا۔ سچکھنڈ دوارے اک اکھ، جوتی نوو نوو رُشانیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لوک مات کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ہر ساچے ویکھ وکھایا۔ ساچا گھر سچ دوارا، ہر ساچی رچن رچایا۔ ساچا سبجن میت مرار، ساچا سنگ نبھایا۔ ساچی رنگت رنگے کرتارا، اتر کدے نہ جایا۔ ساچا ور پایا بھتار، گھر ساچے میل ملایا۔ سوبھاوتی ساچی نار، گھر ساچے سگن منایا۔ سچ محلے دیا باقی کر اجیار، کملاپاتا راہ تکایا۔ کملاپاتی کھیل اپار، اپنی لئے آپ انگڑایا۔ مارے جھاتی دسم دوار، در دوارا آپ سہایا۔ ۱۲

اگے تاکی بند کواڑ، نو دوار کھ چھپایا۔ پنچم رکھے پھیدار، جھوٹھی دھاڑ بندھایا۔ جگت ترسنا رہی ساڑ، اگنی اگ نہ کوئی بھجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچی ناری کر شنکار، اپنا آپ شنکاریا۔ نیتز نیناں کجل دھار، ایکا روپ اپاریا۔ ساچا سبجن میت مرار، گھر آئے بنک دواریا۔ چرن کوئل رکھے اک پیار، آپ اپنا اتوں واریا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ منگے منگ بھکھار، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ ساچا میتا ہر نرنکار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اک اپتتا ہو تیار، نرگن جوتی جوت جگایا۔ ٹھانڈا سپتا سچکھنڈ دوار، سچ سنگھاسن ویکھ وکھایا۔ کھج تیری انتم ور، پاربرہم پر بھ پائے سار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، گرگھ ساچے ویکھ وکھایا۔ چوتھے جگ چوتھی دھار، چوتھے پد دسایا۔ چوتھے گھر کر وچار، چوتھا راہ مٹایا۔ چوتھے در ہر اجیار، چوتھا پد رکھایا۔ چار جگاں ایکا دھار، جگا جگنت آپ ورتایا۔ کھج انتم مارے مار، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ سنت سہیلے سچ ڈلار، گھر ساچے لئے بلایا۔ پنچم میتا خبردار، پنچم میل ملایا۔ ساچا دیا باقی کر اجیار، گھرتی گھرت

سماٹیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، نو دوار پئی لڑائیا۔ گرسکھ بولن اک جیکار، ملیا میل ساچے ماہیا۔ پایا ور ہر بھتار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کرنہارا سچ پیار، ساچی کرنی کرت کماٹیا۔ ویکھنہارا نو دوار، نو دروازے پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرسکھ ساچے لیکھے لائیا۔

پہلے در نرگن دھار، نر نرائن چلاٹیا۔ گرسکھ ساچے کر پیار، ساچے در سہائیا۔ جوت نرنجن کرتار، گگن منڈل آپ کائیا۔ مسکھن تیری ڈوگھی غار، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیا۔ شبدی گر ہو تیار، لہنا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیونہارا ور، نورو نور سماٹیا۔ جوتی نور شبدی بانا، ہر ہر تن سجایا۔ دھردر گاہی ساچارانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جن بھکتاں کرے آپ پچھانا، جگ وچھڑے میل ملایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے وچ رکھایا۔ آپے پائے اپنی آنا، اپنا تھم چلایا۔ آپے ہویا جانی جانا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ آپے دیونہارا مانا، غریب نمائے گلے لگایا۔ آپے گائے ساچا گانا، دھن انادی راگ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، ایکنکارا روپ وٹایا۔ دو بے در تیرا رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ شبد سگھاسن بیٹھ پلنگ، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنی منگی منگ، چار جگ جوڑ جڑائیا۔ آپ وہائی دھار گنگ، تیر تھ تٹ آپ سہائیا۔ آپے کر کے آیا ننگ، پردہ اُپر نہ کوئی پائیا۔ ساچے آسو کسینگ، سولائ کلیاں آسن پائیا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ رہیا منگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلج اتم تیری ونڈ، گرسکھاں آپ ونڈائیا۔ پاونہارا ساچی ٹھنڈ، نرگن جوت کرے رُشناٹیا۔ اپنی ہتھیں بٹھے نام گنڈھ، پوجا پاٹھ نہ کوئی وکھائیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، کنت سہاگی میل ملایا۔ لیکھے لائے جیرج انڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور گرسکھ وسے ساچے گھر، جوتی جوت جوت رُشناٹیا۔ ساچا بستر ہر ہر بانا، اپنے تن چھہائندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، جگ جگ ویس وٹائندا۔ اپنا رنگ آپے مانا، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنا تنیا آپے تانا، آپے وٹ چڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، دوئے دوئے ویکھ وکھائندا۔ تیجا در تیجانین، ہر ہر

آپ کھلایا۔ گرگھیاں ملیا ساک سبج سبج، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپ چکائے لہن دین، بچھلا مول چکایا۔ گرگھ دھام اکٹھے بہن، ایک در وسایا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، ترے ترے لوکاں ویکھ دکھایا۔ سُرپت تیری دھار، ہر ہر ویکھ دکھائدا۔ آد جگادی جگت شنکار، روپ انوپ وٹائندا۔ ترے گن اتینا اک وبار، اپنا آپ کرائندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے ویکھ دکھائندا۔ ایک رنگ ہست کیٹا، نیتز گیان اک جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیجے در ساچا ور، گرگھیاں چکائے جگت ڈر، ایک برہم نظری آئندا۔ چوتھا در آپے کھول، اپنی رچن رچایا۔ ڈھن انادی آپے بول، شبدی گیت سنایا۔ اپنی کایا آپے مول، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لہنا دینا چکے دھرت دھول، خاکی خاک نہ کوئی سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر چوتھا اک سہایا۔ چوتھے پد ساچا ند، ہر ہر آپ وجائندا۔ کلجگ انتم تیری حد، آپے ویکھ دکھائندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، ساچا رنگ چڑھائندا۔ آپ بنائے اپنی جد، آپے بنس رکھائندا۔ آپ پیائے اپنی مد، امرت کھ چوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک در سائندا۔ سچ دوارا کملا پاتی، نرگن روپ سمایا۔ ۱۲

گرگھ جوت ایک باتی، ایک ویکھ دکھایا۔ مٹی رین اندھیری راتی، ساچا چند چڑھایا۔ دیونہارا ساچی ذاتی، داتا دانی، آپ اکھوایا۔ اٹھے پہر رکھے پر بھاتی، امرت ویلا اک سہایا۔ دیونہارا بوند سوانتی، کول نابھ آپ اٹھایا۔ گرگھ تیری اتم ذاتی، آون جاون وچ نہ آیا۔ چوتھے گھر سچ براتی، سنت سہیلے میل ملایا۔ چرن کول بندھائے ایک ناتی، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا ویکھ دکھایا۔ چوتھے در بستر بھوشن ویکھ، اپنی کھیل کھلایا۔ آپے دھریا اپنا بھیکھ، اپنا چولا آپ بدلایا۔ لوک مات نہ دے رکھ، پنج ت نہ وجے ودھایا۔ نہ کوئی مجھ داہری نہ دے کیس، مونڈ منڈائے نظر نہ آیا۔ چوتھے گھر آپ اپنا ویکھ، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ لکھنہارا ساچے لیکھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کلجگ انتم لائے اپنی میخ، نہ سکے کوئی اکھڑایا۔ پُرکھ اگما در درویش، پنچم دیس ڈیرہ لایا۔ سچ دوارے نر نریش، نرگن روپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ذاتی جوت اک جگایا۔ جوت ذاتی جاگرت ویکھ، اپنا ویکھ دکھایا۔ کر کر آپ اول ویس، ویس انیکا روپ وٹایا۔ دیونہارا سچ سندیس، سچ سنیہرا اک گھلایا۔ جوتی جوت

جوت پر ویش، جوتی جوت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے ساچے در، در ساچا اک سہایا۔ پنچم گھر پنچ پر وائے، پنچم ویکھ
 دکھایا۔ پنچم راگ پنچم ترانہ، پنچم ایشٹ جنایا۔ پنچم پنچم ہو پردھانا، پنچم ویکھ دکھایا۔ پنچم بھنہنہارا گانا، پنچم سگن منایا۔ پنچم کھیلے کھیل مہانا، پنچم پنچ
 ولس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم میلا سچ سبھایا۔ پنچم بستر بھوشن آپے تچ، اپنی جوت جگایا۔ سچ سنگھاسن
 چڑھیا بھج، نرگن وڈ وڈایا۔ گرگھال پڑدے رہیا کج، نام دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ سچ دوارے بیٹھا سچ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہایا۔ پنچم در سچ دروازہ، ہر ہر آپ گھلا سندا۔ ساچا مارگ غریب نوازا، ایکا ایک دکھاسندا۔ ایکا مارنہارا واجا، ایکا ایک
 اٹھاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گھر ساچا ویکھ دکھاسندا۔ تھر گھر ہر بھگوانا، اپنا کھیل کھلایا۔ اک دکھائے سچ
 نشانہ، ایکا رہیا جھلایا۔ چھیویں در ہو مہربانا، آپ اپنا کھ دکھایا۔ چھپر چھن نہ کوئی مکانا، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ دیا باقی اک مہانا، آپے رہیا جگایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ پنچم گھر ہر بھگوان، اپنا کھیل کھلایا۔ اک دکھائے سچ نشان، آپے
 رہیا جھلایا۔ چھیویں در ہو مہربان، اپنی کل درتایا۔ چھپر چھن نہ کوئی مکان، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ دیا باقی اک مہان، آپے رہیا جگایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ چھپر چھن نہ کوئی مکانا، ہر ہر بنت بنایا۔ جوتی نور نور مہانا، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ ناری نار
 اک ترانہ، ایکا رہیا گایا۔ بستر تن نہ کوئی جھہانا، نہ کوئی سانگ دکھایا۔ گرگھ ساچے کر پردھانا، آپ اپنا در دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، سچ دوارے پھیرا پانیا۔ سچ دوارا ہر نرنکار، آپے آپ سہاسندا۔ ست پڑکھ نرنجن ساچی دھار، ستواں در گھلا سندا۔ الکھ
 اگوچر اگم اپار، رُپ نہ کوئی دکھاسندا۔ رُوس نہ کوئی ستار، گگن منڈل نہ کوئی رکھاسندا۔ دھرت دھول نہ کوئی آکار، جل بنب نہ کوئی ٹکاسندا۔ پونی
 پون نہ کوئی ہلار، نہ کوئی ویکھ دکھاسندا۔ اک اکلا ایکنکار، نرگن جوتی اک جگاسندا۔ ست سرُپ ساچی دھار، اپنی آپ بندھاسندا۔ کلج تیری انتم وار،
 ہرجن ساچے ویکھ دکھاسندا۔ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا کرم کما سندا۔ سنگت تیرا اپنے سر چکلیا بھارا، اپنے کنڈھ لگاسندا۔ کھیلے کھیل اپرا، اپنی

کل ورتائندا۔ جاگرت جوت ہو اُجیارا، نج گھر ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستوں در دیوے ور، در ساچا اک سہائندا۔ ست در در رویش، نرگن آپ اکھوائیا۔ آپے کرے اولٹا ویس، آد جگادی ویس وٹائیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، کلجک وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بستر اپنا چولا آپے چھڈ، اپنا آپ کیتا اڈ، نہ کوئی ماس ناڑی دسے ہڈ، ایکا ایک نورُ رُشائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی، ایکا ایکنکریا۔ کھیلے کھیل آد جگادی، جگ جگ لئے اوتاریا۔ پاوے سار برہم برہمادی، پاربرہم ویس وٹا رہیا۔ آپے مادھا ہوئے مادھی، آپے میٹ مٹا رہیا۔ اپنی وست آپے لادھی، اپنی جھولی آپے پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا باقی ایکا دھر، لکھ چوراسی ڈیرہ لا رہیا۔ ایکا جوتی جوت اُجیارا، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ جوت نرنجن سیوادار، لوک مات کرے رُشائیا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، شبدی رُپ وٹائیا۔ ساچا ڈھولا اک جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ ایکا بولا ہر گردھار، اپنا آپ سٹائیا۔ ایکا تولا وچ سنسار، شبد کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کرپسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ وچھڑے ساچے یار، پنچم میل ملایا۔ سنجگ تریتا دواپر دئے آدھار، کلجک لہنا رہیا مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، سپتم دوار چھڈیا گھر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ ست دربار آپے چھڈ، اپنی رچن رچائندا۔ اپنی جوتی آپے کڈھ، لوک مات ڈیرہ لائندا۔ اپنا مکا آپے پندھ، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنا گا آپے چھند، آپے راگ لائندا۔ آپے جانے اپنا انند، پرمانند وچ سمانندا۔ اپنا ہویا آپ بچشند، بچشہار ویس وٹائندا۔ نو دوارے اٹھ تت، ہر ہر رچن رچائیا۔ غریب نوازے، ایکا برہم پڑھائیا۔ ایکا دھیرج ایکا ست، ست سنتو کھ اک اکھوائیا۔ ایکا نام ایکا جاپ، ایکا رہیا چلائیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا رہیا سٹائیا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، ایکا گھاٹ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں تتاں وچ نہ آئیا۔ اٹھ تت ناتا توڑ، اپنا موہ چُکائیا۔ آپ اپنی واگا موڑ، آپے پھیرا پائیا۔ دھر درگا ہی آیا دوڑ، آپے پھیرا پائیا۔ آد جگادی آیا دوڑ، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سچ محلے لایا پوڑ، چڑھیا اُپر بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، رسنارس اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن باقی کملا پاتی اپنی آپ جگائیا۔ اٹھ تت نہ کوئی پسار، نرگن جوت جگائندا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، بھیدا بھیدا بھيو چُکائندا۔ آپ اپنا بول جیکارا، اپنا نعرہ لائندا۔

گرگمھاں کڈھی جائے من مت وکارا، تن وکارا جن وکارا اپنے کندھ اٹھائندا۔ آپ اٹھایا اپنا بھارا، آپے سیسے اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اٹھ اٹھ اٹھ ویکھ دکھائندا۔ اٹھ اٹھ تیری دھار، اٹھ اٹھ سمائی۔ اٹھ اٹھ ہو اُجیار، اٹھ اٹھ ویکھ دکھائی۔ اٹھ اٹھ
 پار کنار، اٹھ اٹھ دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ اٹھ اٹھ ویکھ اکھاڑ، اٹھ اٹھ کرے لڑائی۔ اٹھ اٹھ ایک دھاڑ، ایک ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا در سہائی۔ اپنا در آپے جان، اپنی رچن رچائندا۔ نو کھنڈ ہو مہربان، نو دھامیٹ مٹائندا۔ نو نو دیونہارا
 گیان، نو نو بوجھ بھجائندا۔ نو نو بیٹھا اک بلوان، نو نو میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگمھاں دیونہارا ور، نو نو لیکھ چکائندا۔
 نو دوار جگت گڑمائی، ست پرکھ آپ کروائی۔ دوس رین رہے لڑائی، پنچم پنچم ہلکائی۔ ساچی وجے نہ کوئی ودھائی، ساچا منگل نہ کوئی گائی۔ زرگن جوت نہ
 کوئی رُشائی، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹائی۔ کلج لیکھا پور کرائی، گر پورے ہتھ وڈیائی۔ ساچا ناد تور وجائی، انحد آپ الائی۔ آسامسا پور آپ ہو جائی، پر
 پرکھ بے پرواہیا۔ حاضر حضور جوت جگائی، گھر ساچے ڈیرہ لائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگمھ ساچے لئے ملائی۔ نو در تیرا تھاناتا،
 ہر ہر آپ تڑائندا۔ گرگمھ ساچن آپ پچھاتا، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپ جنائی اپنی گاتھا، آپے شبد الائندا۔ آپے ویکھے مستک ماتھا، لہنا دینا آپ
 چکائندا۔ آپے چڑھیا اپنے راتھا، رتھ رتھو ہی آپ ہو جائندا۔ آپ رکھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گھر ساچے میل ملائندا۔ نو دوارے ہر جن تچ، ہر ہر دیا کمائی۔ ساچی بیج چڑھنا بھج، میل ملاواں ساچے ماہیا۔ اپنا پردہ آپے کج، اپنا گھ
 چھپائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، گھر ساچے ڈیرہ لائی۔ نو دوارے تیرا راج، جگت مول چکایا۔ پرکھ ابناسی رچیا کان،
 لوک مات ویکھ دکھایا۔ سو پرکھ زرنجن میلا جگ، نام نامہ آپ دھرایا۔ سیوک سیو لائے دیس ماجھ، دیس دستر پھیرا پایا۔ گرگمھ رکھن آیا لاج، ویلا
 اتم اک سہایا۔ آپ سنائی اپنی آواز، شبد سنیہہرا اک گھلایا۔ ساچے نگر آونا بھاج، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا
 باقی آپ جگایا۔ دیا باقی کر اُجیار، زرگن نور سمایا۔ بچھے واتی وچ سنسار، کلج اتم آیا۔ دیوے داتی نام بھنڈار، دھر درگاہی آپ ورتایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلے لئے ور، نو در لیکھا آپ چُکایا۔ نو دوارے پار کر، گرگھ لیکھ لکھائندا۔ جوتی نوُر آپ کر، آپے ڈگمگائندا۔
 اپنے بستر اپنے ہتھ پھڑ، آپے تن چُھہائندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، اپنے پلوُ آپ اُڈائندا۔ نو دوارے اگے کھڑ، گرگھ ساچے پار کرائندا۔ پہلے
 پوڑے جائے چڑھ، دو جا راہ تکائندا۔ تیجانین کھولے در چوٹھے پد سائندا۔ پنچم دیونہارا ور، مایا موہ چُکائندا۔ چھیویں دیکھے چھ گھر، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائندا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کرنی کر، کارج کرتا آپ کرائندا۔ اٹھاں تتاں آپے لڑ، اٹھ در ویکھ وکھائندا۔ نو دوارے توڑ گڑھ، گرگھ ساچے پار
 لنگھائندا۔ دیا باقی آپے پھڑ، آپے اندھیر مٹائندا۔ گرگھاں کرماں آپے سڑ، اپنا تن جلائندا۔ شبدی شبد سرتی لئے پھڑ، ساچا میل ملائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا نو در، جگت دوارا آپ سہائندا۔ نو دوارے ہر ہر، چرن کول دھیان لگائیا۔ لکھ چوڑاسی چکے ڈر، رائے دھرم
 نہ دے سزائیا۔ لاڑی موت نہ لئے ور، چترگپت نہ حساب وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ چرن کول چرن
 جوڑا، ہر ہر آپ رکھائیا۔ گرگھاں دتا ساچا گھوڑا، آپے رہیا چڑھائیا۔ پُرکھ زرنجن آپے بہڑا، الکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی پھل دیکھے مٹھا کوڑا، شبد
 ۱۸ ڈاہنی آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، نو در مول چُکائیا۔ نو در لیکھا جائے نک، ہر ساچا آپ مکائندا۔ اُجل
 کرے مات کھ، ساچا سکھ درسائندا۔ سُپھل کرائے مات کُھ، مات گر بھ پھند کٹائندا۔ لیکھے لگے اُٹاڑ کھ، اپنا لیکھا آپ گنائندا۔ چوٹھا جگ سکھنا رہیا
 سکھ کلجگ انتم مول چُکائندا۔ ہر سنگت تیری ترسنا بھکھ، اپنی جھولی پائندا۔ نہ مانس نہ مانکھ، زرنجن دھار آپ وہائندا۔ آپ اپنی وڑیا کُھ، پتاما نہ
 کوئے بنائندا۔ اپنے اندر آپے لگ، اپنا منہ وکھائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا اپنا پردہ آپے چک، نو دوارے جوت جگائندا۔ اپنی کرے نمسکار جھک،
 گر سکھاں چرناں راہ تکائندا۔ ویکھنہارا چوڑاں لوک، لوک پر لوک ڈیرہ لائندا۔ دیونہارا ساچی موکھ، جیون مُت آپ کرائندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی
 سوگ، چنتا دُکھ نہ کوئی وکھائندا۔ آپ چُکائے اپنی چوگ، اپنا نام کُھ لگائندا۔ آپ اپنا کرپا بھوگ، آپ اپنا رس وکھائندا۔ آپ اپنا کرپا جوگ، آپ
 اپنا ہتھ نبھائندا۔ آپ اپنا دیونہارا درس اموگھ، دسم دوا ری ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن زرنجن آپ ہو

جائندا۔ دسم دواړی سچ سنگھاس، ہر ہر بیج وچھائیا۔ اُپر بیٹھ پڑھ ابناسن، گرگھاس راہ تکائیا۔ ساچے منڈل پائی راسن، ساچے دیک کر رُشنائیا۔
 ویکھنہارا پر تھی آکاشن، گنگن پاتالاں پھول پھولائیا۔ چوتھے جگ جن بھگتاں پوری کرے آسن، آس نراس نہ کوئی دکھائیا۔ جو جن تجائے مدراماسن، نو
 دوارے پار کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گائے سواس سواسن، سچھنڈ دوارے آپ بٹھائیا۔ سچ گھر آتم رکھے واسن، وچھڑ کدے نہ جائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاس دیونہارا ور، نو در بند کرائیا۔ نو در بند دروازہ، ہر ہر آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، غریب
 نہانے دیا کماندا۔ سنجگ تیرا چیا کاجا، ساچی دھار بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، وسنہارا ساچے گھر، نو در
 ڈیرہ ڈھائندا۔ نو در ڈیرہ جائے ڈھٹھ، ہر ساچا آپے ڈھائیا۔ ترے گن تیرا بھجھے مٹھ، اگنی اگت نہ کوئی جلائییا۔ اک دکھائے تیر تھ تھ، تھ کنارہ اک
 سہائیا۔ اک گھلائے ساچا ہٹ، ہٹ ہٹوانا آپ گھلائییا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ مارے شبد ساچی سٹ، تن نگارہ آپ وجائیا۔
 سنگر پورا حاضر حضورا ہر سنگت لاہائے کھٹ، در آئے وئی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ کلج تیری انتم وار، ہر ہر جوت جگائیا۔

سنجگ ساچی بٹھے دھار، ست پڑھ وڈی وڈیائییا۔ نام وچولا اپر اپار، اپنا روپ آپ بنائیا۔ ساچا تولا تولنہار، سرشٹ سبائی رہیا تھلائییا۔ گرگھ ساجن
 سنت ڈلار، آپے ویکھ دکھائیا۔ منتمکھ بھلے جیو گوار، ہر کا بھو نہ کوئی پائییا۔ مایا رلے گڑھ ہنکار، متا موہ رکھائیا۔ انتم ویکھے وچ سنسار، پھل پھل نہ کوئی
 لگائیا۔ گرگھ نمکے لال ڈلار، ہر ساچا آپ جگائیا۔ جگاں جگاں دا چکيا بھار، آپے دئے لاہیا۔ نام بھگتی قرض اتار، اپنی خوشی منائیا۔ ساچا فرض ہر
 گردھار، اپنا آپ نبھائیا۔ ایک طرز نام جیکار، ایک ڈھولا گائیا۔ رنگے رنگ اپر اپار، رنگ رنگیلا موہن مادھو ماہیا۔ چھیل چھیلایا ہوتیار، بھگت قسیدہ ویکھ
 دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل درتائیا۔ کلج تیرا کوڑ پسارا، ہر ہر میٹ مٹائیا۔ سنجگ ساچا کر پیارا، لوک مات

تراييا۔ گرگھ سجن ميت مرارا، اپنا ميل ملاييا۔ نو دوارے پار کناره، هر ساچا آپ کراييا۔ ديا باقی کر اُجيارا، نرگن نور رُشنيایا۔ شبد لگائے سچي دهنکارا،
 اگادھ بودھ جنایا۔ ساجن ميتا ميت مرارا، ست ست کرے گُرمایا۔ بيٹھ اتيت هر دوارا، هر گھٹ ويکھ دکھایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپارا، جوتي نور رُشنيایا۔
 دسم دواړی در دربارا، آپے رهيا سُهانيایا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، هر جن ويکھے ساچے گهر، گهر ساچا اک گھلایا۔ ساچا گهر گیا گھل،
 هر ساچا آپ گھلایا۔ کوئی نہ لائے بھگتی مل، آپ اپنی ديا کما سندا۔ سو پُرکھ نرنجن گان ساچے بل، رسنا جهوا آپ چلایا۔ گر سیکھ دهرنی دهرت
 دھول جل کول پُھل، لوک مات آپ تراندا۔ در دوار جو جن آئے بھل، هر سنگت سنگ تراندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر،
 کجک تیری اتم ور، سنجگ ساچا راه دکھاندا۔ سنجگ ساچا هر هر راه، اپنا آپ چلایا۔ سنگر پورا بن ملاح، بیڑا آپ اُٹھایا۔ دیونهارا صفت صلاح، ساچي
 سکھیا اک پڑھایا۔ ایکا نیا دئے چلا، ایکا چو نام لگایا۔ بھیناں بھنیا میل ملاء، ساچا سنيا ويکھ دکھایا۔ لہنا دینا چکيا بے پرواه، جگ جگ ویس وٹایا۔ ایکا
 ۲۰ ڈھنیا لیکھ لکھا، آپے دئے ڈھاپيا۔ نو دوارے بھيٹ چڑھا، اپنا مول چکایا۔ کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتي جوت سروپ هر،
 آپ اپنی جوت دهر، آپ اپنا ميل ملاييا۔ ديا باقی آپے بال، آپے ويکھ دکھایا۔ آپ رکھائے کایا دهرم سچي دهر مسال، در دروارا اک سُهانيایا۔ آپے چلے
 اپنی چال، جگ اولڑی چال رکھایا۔ آپ اپنے آپے بھال، آپے ويکھے تھاؤں تھانیا۔ اپنا دپیک آپے بال، آپے کرے رُشنيایا۔ نو دوارے ساچے لال،
 کرتا قيمت آپے پاييا۔ جگا جگنتر گھالی گھال، اتم انت مُکاييا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پتپالک وڈ وڈیایا۔ دیونهارا نام سچا دهن مال، سچ خزینہ اک
 ورتاييا۔ توڑنهارا جگت جنجال، جگت جنجالا دئے تڑاييا۔ آپے شاه آپے کنگال، شاه کنگالا رُپ وٹاييا۔ بھگتن ميتا بن دلال، لوک مات پھیرا پاييا۔ اک
 دکھائے ساچا تال، سر سروور اک نُہاييا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی کرپا کر، هر سنگت دیونهارا ساچا گهر، در ساچا اک سُهانيایا۔ هر سنگت هر ساچا
 پایا، بھادی ميٹ مٹاييا۔ لکھ نرنجن ایکا پایا، پُرکھ ابناسی اک مناييا۔ ساچا سجن نيڑے آیا، دُور دُراڈا پندھ مُکاييا۔ کایا کھیڑا ڈیرہ لایا، ساچا دھام سُهانيایا۔
 جھوٹھا جھیرا رهيا مُکاييا، سچ سچ ورتاييا۔ حق نیرا آپ کرایا، حق حقیقت ويکھ دکھایا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دهر، ويکھنهارا نو در، نو نو

پھیرا پائیا۔ نو رنگ نو راتا، نو نو کھیل کھلایا۔ نو رنگ نو جاتا، نو نو جوت جگایا۔ نو سنگ نو سگلا سا تھا، نو نو ویکھ وکھایا۔ نو مردنگ نو گاتھا، نو نو کرے پڑھایا۔ نو شبد نو راتھا، نو پور رہیا چلایا۔ نو نو سرب کل آپے سمرا تھا، نو کھنڈ ویکھ وکھایا۔ مہا جگت اکتھنی اکاتھا، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے اپایا۔ اُپجیا پوت سُت دُلا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ناتا نٹا جگت سنسار، جگ جیون داتا میل ملایا۔ من جیتیا نٹا ہنکارا، ساچا دھام سہایا۔ اٹل اچل اک منارا، آپ اپنا بنک رکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا انت کنارہ، لہنا مول چکایا۔ نو دوارے کھول کوڑا، در دربار اک سہایا۔ دُھر درگاہی ساچا لاڑا، گھر بیٹھا سیج وچھایا۔ گرگھاں کرے ست پیارا، ساتک ست ورتایا۔ میل ملائے وچ سنسارا، آتم برہم جنایا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، ہر کرتا ویس وٹایا۔ گر سکھ سجن پار کرائے نو دوارا، آپ اپنا درس دکھایا۔ آپے دیک جوتی کر اُجیارا، آپ اپنے وچ لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، پنچ دس دس پنچ لیکھ لیکھ اپنے ہتھ رکھایا۔

اپنی جوت آپ جگا، اپنے وچ سمایا۔ اپنی جوت آپ لکا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی جوتی آپ بلا، آپے کرے رُشنائیا۔ انتم اپنی گودی لئے سوا، گر سکھاں وڈ وڈیایا۔ کامی کرودھی نیڑ نہ سکے آ، شبد کھنڈا رہیا ڈرایا۔ آتم سودھی بے پرواہ، جو جن چرن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر ایکا دیپ رکھایا۔ اپنا آپ کر پرکاس، آپے ویکھ وکھائندا۔ آد نرنجن پُرکھ ابناس، اپنا کھیل کھلانددا۔ جگا جگتر نہ ہوئے وناس، آپ اپنا ویس وٹانددا۔ سیج دست رکھی گر سنگر پاس، آپے آپ ورتانددا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرگھاں پورن کر نہارا آس، جگت پیاس آپ بھجانددا۔

ایکا جوتی جوت اُجالا، نُور و نُور آپ اکھوایا۔ آپے گر آپے گوپالا، آپے گوہند ناؤں دھرائیا۔ آپے ویکھے دھرم سچّی دھرمسالہ، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، جُگ جُگ وڈی وڈیایا۔ آپے کرے گرسکھ سدا پرتپالا، دوس رین سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھ وکھایا۔

جوتی نُور ہر نرنکار، ایکا نُور رکھایا۔ آد انت اک اوتار، ایکا رُپ سمانیا۔ ایکا شبد اک پیار، ایکا بوجھ بُجھایا۔ ایکا ونج اک واپار، ایکا ہٹ کھلایا۔ گرگھ ساچے کرتیار، آپ اپنا در سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچے میل ملائی۔ ہر ہر جوتی ساچا چانن، ہر ہر آپ اپنا سندا۔ آپے دیونہارا دانن، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے ہوئے ساچا کاہنن، آپے راس رچائندا۔ آپے بھیکھا دھاری باون، بل چھل آپ وکھائندا۔ آپے دُھر درگا ہی ساچا ضامن، آپ اپنا کرم کرائندا۔ آپے پھڑے اپنا دامن، گرگھ ساچے سنگ رلائندا۔ آپ چپائے اپنا نامن، نام نامہ جھولی پائندا۔ پورن کرنہارا کامن، گرگھ ساچے ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، دیا باقی اک رکھائندا۔ ہر جوت ہر چمتکار، ہر ہر آپ کرائیا۔ گرسکھ اُتارے ساچے گھاٹ، جگت کنارہ پار وکھایا۔ اک وکھائے تیر تھ تاٹ، اٹھسٹھ لیکھ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، در گھر ساچے وے ودھایا۔ دیا باقی اک چراغ، گر پورا آپ جگائندا۔ دھونہارا جھوٹے داغ، اپنا کرم کمائندا۔ درگاہ ساچی پکڑے واگ، ساچا راہ وکھائندا۔ آد جگادی رہیا جاگ، گرسکھ ساچے آپ اٹھائندا۔ دھن وڈیائی وڈ وڈ بھاگ، جو جو ہر ہر درشن پائندا۔ پنچ وکارا نو در ترے گن گئی بُجھے آگ، ساچات وکھائندا۔ چرن پریتی اک ویراگ، جگت ناتا توڑ تڑائندا۔ میل ملاوا کنت سہاگ، ساچی سیجا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا جگت در، در دوارا ویکھ وکھائندا۔ آپے دیوا آپے باقی، آپے کرے رُشانیا۔ آپے مکمل کملا پاتی، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے لہنا دیونہارا باقی، جُگ جُگ مول چُکایا۔ آپے بنیا ساچا ساقی، امرت جام پیالہ اک پیایا۔ آپے کھولنہارا بند تاکی، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ آپے پنچ تت ہوئے خاکی، خاکی خاک آپ سمانیا۔ آپے چڑھے اَسو گھوڑے ساچے راکی، شبدی شبد آپ دوڑایا۔ آپے

رکھے چال بانگی، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، دیکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک درسائیا۔ نو در
 دیوا ہویا گل، ہر ہر آپ بُجھائندا۔ ہر سنگت تیرا پایا مل، جگ قیمت نہ کوئی چُکائندا۔ لوک مات نہ جانارل، مانس جنم لیکھے لائندا۔ تارنہارا اگی گل،
 اگی سکھی سیوا لائندا۔ گرگھ بنائے ساچے پھل، پھل بھلواری دیکھ دکھائندا۔ نرگن بوٹا نہ جائے بل، نرگن امرت سنج کیاری ہری آپ کرائندا۔ انتم
 تولے پورے تول، تولنہارا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نو دوارے اندر وڑ، گر سکھ ساچے لئے پھڑ،
 ساچا مارگ اک جنائندا۔ ساچا مارگ آپے دس، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ ہر سنگت ہر ہر دے دس، ہری ہر رُپ درسائیا۔ پریم نرالا تیر مارے کس،
 تکھی دھار اک دکھائیا۔ جگت رنڈیا جائے نس، سُہاگ اک ہنڈھائیا۔ مایا موہنی نہ جائے ڈس، اگنی اگ نہ کوئی جلائییا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے
 وجے ودھائیا۔ گر سکھ جگائے نس نس، کلجگ تیرا پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نو در دوارا الکھ جگائیا۔
 الکھ نرنجن الکھ جگا، الکھ الکھ لائندا۔ جوتی نور پر تکھ کرا، حاضر حضور اکھوائندا۔ بھرے بھانڈے سکھ کرا، سکھنے آپ بھرائندا۔ ہر سنگت ساچی وکھ
 کرا، ساچے مارگ لائندا۔ ایکا دست جھولی پا، اک بھنڈار ورتائندا۔ ایکا منتر نام درڑا، سو پُرکھ نرنجن دیکھ دکھائندا۔ نو دوارے ڈیرہ ڈھاہ، آپ اپنا
 گھر وسائندا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاہ، دھرم رائے کھ شرمائندا۔ نتھایاں دیوے ساچا تھاں، چرن دوار اک دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ویہ سو پنڈراں بکرمی چُکائے ڈر، مات گر بھ گر سکھ نہ کوئی آئندا۔ جگت بھوشن جگت شنکار، ہر ہر آپ کرایا۔ پنچت کر
 پیار، کایا چولا اک ہنڈھایا۔ اشنا رہی نو دوار، پتر دھیاں ساک سین دیکھ دکھایا۔ انتم ناتا تھو وچ سنسار، جوٹھا جھوٹھا موہ چُکایا۔ اک سُہایا سچ دربار، تھر
 گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ اپنی جوتی کر اُجیار، اپنا کھیل کھلایا۔ لوک مات ہر ہوتیار، گھر ساچا دیکھ دکھایا۔ گوہند پیتا میت مُرار، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا ہر ہر پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سنجگ تیرا کھول در،
 در دربانا سیو کمایا۔

☆ ۲ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

سنگر پورا ہر بھگوان، ایکا اینکاریا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آد انت اوتاریا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، جوتی نور اُجیاریا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، عقل کلا اکھوارہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آد پُرکھ نرنجن ناؤں رکھا لیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، کرنی کرتا کرم کما رہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اکال مورت ویس وٹا رہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آد شکت ویکھ وکھا رہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، نور خدائی اک چکا رہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپ اپنا ویس دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگر نام اکھوا لیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آد جگاد سمایا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، ساچا ساقی جام پیایا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اپنی تاکی شبد کھلایا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، لہنا دینا باقی آپ چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ہر بھگوان، ایکا بنک سہانیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، پُرکھ الکھ الکھ آپ ہو جائیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اگم اگمڑی کار کمانیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت جگائیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اپنا آپ اپنا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپ اپنا آپ درسا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اپنی بھچھیا آپے منگ منگا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اپنی اچھیا آپ کرا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپے پائے اپنے حصیا، آپے وند وند آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اپنے نیز آپے پیکھیا، آپے ویکھ وکھا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپے لکھنہارا لیکھیا، آپے میٹ مٹا آد۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپے نر آپ نر یسیا، نر نریش آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت جگائیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، نرگن دھار اک بندھانیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، اینکارا روپ سمایا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، سچ بھنڈار اک وکھانیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا بیٹھا بے پرواہیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، ایکا ایک غریب نوا زیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، شاہو بھوپ وڈ راجن راجیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپ رچائے اپنا کاجیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، آپے رکھنہارا اپنی لاجیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

آپ چلائے اپنا آپ جہازیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک دھار بہانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک رام اکھوانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک نام جپانیا۔ سنکر پورا
 ہر بھگوان، ایک کام کرائیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک نگر گرام وسانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ سنکر پورا ہر
 بھگوان، ابھید ابھیو ابھیدیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اچھل اچھل اچھیدیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اپنا لیکھا آپے لیکھیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، نہ کوئی مچھ
 داہری نہ کیسیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی لیکھا ویکھیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، سچو سچ نشانیا۔ سنکر پورا
 ہر بھگوان، جییاں جنتاں دیوے مانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، آدانت اک وکھانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، آپے چلے اپنے بھانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرے آپ پچھانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک کھیل کھلانا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، آپ اپنا میل ملانیا۔ سنکر
 پورا ہر بھگوان، آپ اپنا سگن منانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اپنی لگن آپ لگانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نورو نور کھانیا۔ سنکر
 پورا ہر بھگوان، جگن ناتھ اکھوانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، سگلا سنگ نبھانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، انگ سنگ سمانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، بھکھ ننگ
 نہ کوئی رکھانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، دھار گنگ نہ کوئی وہانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، جگت مردنگ نہ کوئی وجانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، سورا
 سربنگ آپ اکھوانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، آپے بیٹھا سچ پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اپنا در آپے لنگھ، آپے ویکھ
 وکھانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور آپ درسانندا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، سجن میت مراریا۔ سنکر پورا ہر مہربان، اجر ج
 ریتی آپ چلا رہیا۔ سنکر پورا ہر مہربان، ہست کیٹی میل ملا رہیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اندیشھی کھیل کھلا رہیا۔ سنکر پورا ہر مہربان، اپنی پریتی آپے
 آپ سکھا رہیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا ویکھ وکھا رہیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، ایک ہتھ وکھانیا۔ سنکر
 پورا ہر بھگوان، ایک تھ نہانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، گھٹ گھٹ ڈیرہ لانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، اٹھسٹھ ویکھ وکھانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، لوآں پریاں
 آپ سامانیا۔ سنکر پورا ہر بھگوان، آپ اپنی رچن رچانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی لکھ جگانیا۔ سنکر پورا ہر کرتار، اگم اگم

اگم اکھواندا۔ سَنگَر پورا ہر بھگوان، الکھ الکھ ہو جائندا۔ سَنگَر پورا ہر بھگوان، پرتکھ پرتکھ روپ وٹائندا۔ سَنگَر پورا ہر بھگوان، وسنہارا وگھ ہر گھٹ آپے
 ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹائندا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، بھگوان روپ وٹائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ہر
 ستن ویکھ وکھائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، جییاں جنتاں آپ ترانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، گنی گہند گہر گسہیر سمائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، دھن دھنوت
 وڈ وڈیائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، بے انت بے انت بھیو کوئے نہ پائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ساچے تخت آپ سُنھنجا بیٹھا آسن لائیا۔ سَنگَر پورا ہر
 مہربان، جگ جگ جن بھگت دوارے ہوئے منگتا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ چرن دھوڑ ویکھے ساچی سنگتا، نرمل نرمل نرمل پرکاس کرائیا۔ در دوار مول نہ
 سنگدا، لوک لچیا آپ تجائیا۔ در دوارے اندر لنگھدا، اپنی اگھ گھلایا۔ اپنی چولی آپے رنگدا، گرسکھ پریت رنگن نال رنگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، شبدری شبد نشانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ایک دھن ترانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان،
 ایک راگ سنانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ایک دیوے جییا دانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ایک برہم پچھانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، توڑے مان ابھمانیا۔ سَنگَر پورا
 ہر مہربان، میل ملائے سری بھگوانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، آون جاون چکائے کانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، آپ رکھائے اپنے بھانیا۔ سَنگَر پورا ہر
 مہربان، گھر ساچے دیوے مانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، راؤ رنگاں اک پچھانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنا بھیکھ وٹانیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ایک جوت جگائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، کوئی کوٹ جیو ترانیا۔
 سَنگَر پورا ہر مہربان، تن نگارے چوٹ اک لگائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، کایا کڈھے کھوٹ ہوئے میل ڈھوائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، آلیوں ڈگے
 بوٹ، جیو جنت لئے اٹھایا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، دھرمی
 دھرم جیکاریا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، نہکرمی کرم کما رہیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ورن اورنی ڈیرہ لا رہیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ساچی ترنی گرسکھ آپ ترا
 رہیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ہرنی پھرنی نین گھلایا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، کرتا کرنی کرم کما رہیا۔ سَنگَر پورا ہر مہربان، ہر سنگت ہر جوتی آپ کما رہیا۔

سَنگَر پُورا ہر مہربان، آون جاون مرنی مرن چکا رہیا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، ساکھیات جوت جگائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، گر سیکھ بال انجانے پارذات آپ بنائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، دوس رین ایکا رنگ رنگائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، پتاما آپ ہو جائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، دیوے نام ساچی دات، ہر سنگت جھولی پائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، ذات پات اؤچ نیچ نہ کوئی دکھائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، اک اکانت رُپ درسا ئندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، ہر گھٹ اندر مارے جھات، اپنی تاکی مکھ گھلا ئندا۔ کلجگ انتم نال رکھائی سچ برات، ساچا لاڑا ویس وٹائندا۔ نوکھنڈ پر تھی چار کُنٹ دہ دشا مار جھات لگائی اک قنات، گنگ منڈل ویکھ دکھائندا۔ کھیل کھیل سات سات، چوڈاں چوڈاں بھيو چکائندا۔ اکی سکھ چڑھی برات، ساچا سنگن منائندا۔ آپے چڑھیا اپنے گھاٹ، کلجگ تیر تھ تھ دکھائندا۔ آپے کھچنہارا جوت لاٹ، آپے وچ کُکائندا۔ آپے اُپجائے پوجا پاٹھ، آپے میٹ مٹائندا۔ آپے کرائے اپنا جاپ، جپ تپ ہٹھ آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے وکائے جگت گھاٹ، آپے قیمت پائندا۔ آپے جوتی آد شکت لاٹ، نورو نور دکھائندا۔ آپے اپنا پردہ جائے پاٹ، آپے مکھ چھپائندا۔ سَنگَر پُورا ہر مہربان، آن باٹ وچ نہ آئندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، جگ جگ ویس وٹائندا۔ کلجگ انتم مار دھیان، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ کون کوٹ گوپیاں کاہن بہہ بہہ گان، دوس رین سیس جھکائندا۔ کوٹن کوٹ رام رام رہے دکھان، دسر تھ بیٹا سنگ رکھائندا۔ کوٹن کوٹ محمد پئے پچھتان، ہر کا بھيو کوئی نہ پائندا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے وید ودان، وید ودانتي دس نہ آئندا۔ کوٹن کوٹ وید ویاسا لکھ لکھ تھکے پُران، بھيو بھيو ابھید کوئی نہ پائندا۔ نانک منگے در دربان ہر مہربان، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ اپنا آپ آپ پچھان، اپنا مول چکائندا۔ بے انت بے انت بے انت سیری بھگوان، رسنا جہوا آپے گائندا۔ شاہو بھوپ پُرکھ سلطان، آد جگاد اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، جگ جگ ویس وٹائندا۔ سَنگَر سوربیر بلوان، گوہند ناؤں دھرائندا۔ اٹھے پہر منگے چرن دھیان، دوس رین راہ تکائندا۔ پاربرہم پر بھ کر پچھان، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ کلجگ انتم ہو مہربان، سَنگَر پُورا ناؤں دھرائندا۔ سچکھنڈ سچ نشان، اپنا آپ اٹھائندا۔ اپنا مندر ویکھ مکان، آپے کُڈا لائندا۔ آپے جوت سرُپ سیری بھگوان، نرگن ناؤں رکھائندا۔ آپے ست پُرکھ نوجوان،

نو جو بن آپ ہنڈھاندا۔ آپے اپنا دیوے دان، داتا دانی ناؤں رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا مہربان، مہربان آپ
 ہو جاندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ہر ہر کھیل کھلایا۔ آد جگادی اک ترانہ، ایکا راگ الایا۔ چھتی راگ نہ کرن پچھانا، نار سستی رہی گایا۔ جن بھگتاں
 دیوے برہم گیانا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ساچے در منگل ایکا گانا، ایکا سر رکھایا۔ گن گندھرب دیوت سر ہوئے حیرانا، یکش گندھرب رہے مکھ شرمایا۔
 کروڑ تیتیس بال نادانا، اپنی سوچ نہ آیا۔ شو شکر ویکھے اک گیانا، ایکا اشٹ منایا۔ وشنوں ونسی ہو پردھانا، اپنا روپ درسایا۔ برہما ویتا لیکھ لکھانا، اپنا
 لیکھا مول نہ آیا۔ بھرم بھلیکھا آپے رکھے سری بھگوانا، چلے نہ کسے چٹرایا۔ آپ اُپجائے آپے میٹ مٹانا، آپے ویکھ وکھایا۔ چوتھے جگ بدھا گانا،
 ساچا سگن منایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، الکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ گرسکھ ساچے کر پردھانا، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکٹک نرائن ز، کلجک تیری انتم ور، جوتی نور کرے رُشانیا۔ آپے دھرت دھول آکاش، آپے کرے پساریا۔ آپے روس پرکاس، آپے
 اندھ اندھیر اندھیاریا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، آپے سورج چن ستاریا۔ آپے کھیلے کھیل پر تھی آکاش، گگن پاتالاں آپے ڈیرہ لا رہیا۔ لو آں پُریاں
 کھیل تماش، ہر ساچا آپ کرارہیا۔ لکھ چوراسی آپے واس، وس وس میلا آپ ملایا۔ آپے پوری کر نہارا آس، آپے ڈیرہ ڈھاہ لیا۔ آپے وسے سدا
 پاس، اپنا وچھوڑا آپ وکھا لیا۔ آپے دیوے ساس گراس، آپے مُت کرا لیا۔ آپے نج گھر رکھے واس، آپے مکھ چھپا لیا۔ آپے بخشے چرن بھروس،
 آپے در درکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا سنگ نبھا لیا۔ سگلا سنگ سنگ نبھا، اپنی دیا کمایا۔ گرسکھ
 ساچے آپ جنا، اپنی بوجھ بُجھایا۔ سچ دوارے آپ ملا، ساچی کرے پڑھایا۔ سچ سنگھاسن آپ وچھا، آپے رہیا سہایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلا، آپے کل
 ورتایا۔ در گھر ساچے تیل چڑھا، سچھنڈ وجے ودھایا۔ اپنا حکم دئے سنا، حکمے آپ سہایا۔ کلجک کرے شبد نیاں، ست پُرکھ وڈی وڈیایا۔ برہما ویتا پکڑیا
 بانہہ، اپنے در بہایا۔ گوہند ساچا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا اک
 سہایا۔ ساچے سنگ سچ پریت، ہر ہر آپ نبھایا۔ کایا رکھی ٹھنڈی سپت، چرن دھارا اک وہایا۔ ایکا بیٹھا ہر انیت، آدانت اکھوایا۔ آپے جانے اپنی

ریت، اپنی بنت بنائیا۔ اک سنایا سہاگی گیت، سوہنگ رسنا گائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، گرو دوار، نہ کوئی جنائیا۔ ہر جن ہر ہر رکھے چیت، چتوت
ٹھکوری کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، سننگر پورا ہو مہربان، اینکار آپ اکھوائیا۔ سننگر پورا ہر بھگوان،
پُرکھ اگم اکھوائندا۔ آد جگادی اک نشان، ایک دھرم دھرائندا۔ ایک دانی دیونہارا جیبا دان، ایک جھولی پائندا۔ ایک کھیلے کھیل دو جہان، سگلا سنگ ویکھ
وکھائندا۔ ایک دیونہارا مان، مان نماںیاں آپ ہو جائندا۔ برہما ویتا کر پچھان، اتم مول چکائندا۔ جوتی جوت کھچے بھگوان، جوتی جوت سمائندا۔ گرگھ
ساچا نوجوان، ساچے رنگ رنگائندا۔ شاہو بھوپ سخی سلطان، گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُری برہم سہائندا۔
پُری برہم پار برہم، پر م پُرکھ وکھائیا۔ کھنہارا ساچا کرم، نہکرمی ناؤں رکھائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے، ساچے ترنی ترن، تارنہار ہر وڈیائیا۔ جوتی جوت
سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دھام سہائیا۔ سننگھ پال ہر کرپال، دین دیال اکھوایا۔ آپ اٹھایا اپنا لال، اپنی بوجھ بُجھایا۔ لوک مات
کر رکھوال، ساچا سماں سہایا۔ اتم پھل لگا ساچے ڈال، پھل پھلوڑی ویکھ وکھایا۔ برہم برہم لئے سماں، پار برہم سچی سرنایا۔ گرگھ ساچا دئے بحال، ساچا
در وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سننگھاسن ہیٹھ وچھایا۔ سچ سننگھاسن ہر داتار، اپنا آپ رکھائیا۔ گوہند ساجن کر پیار، اُپر آپ
بٹھایا۔ برہم پُری کر وچار، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، اُچ محلے بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ آپے بخشے امرت دھار، چرن چرن وہائیا۔ سیس
جگدیش اک پیار، ایک رنگ سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ساچے گھر سنت دلارا، ہر ہر آپ سہایا۔ ناتانٹیا بیج
تت آکارا، تتوت نہ کوئی بنایا۔ شبدی شبد ورتارا، شبدی شبد کھیل کھلایا۔ جوتی جوت جوت اجیارا، جوتی جوت جگایا۔ نام نام نام بھنڈارا، نام نام نام
آپ ورتایا۔ چرن کول بخشے اک پیار، ایک گھر وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، در در ساچا اک گھلایا۔ سننگر پورا ہر
مہربان، لوآں پُریاں آپ سمائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ وشنوں ونسی بھیو چکان، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ شو شکر لیکھا بال
نادان، جگت جگدیشا پندھ چکائیا۔ نو دوارے کھول ڈکان، نو کھنڈ کرے رُشنائیا۔ پر م پُرکھ ہر سلطان، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ سننگر پورا ہر مہربان، کلکی کل

بھگوانا، ایک دُؤ آ رہیا بنا گیا۔ دُؤ آ دیکھے دو جہاناں، تن ترے تے لوک مٹا گیا۔ پرگٹ ہو یا سری بھگوانا، نہ کلنکا ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دانا، اتم برہم دکھایا۔ چھٹی جگ نہ کسے پچھانا، سارے گا گا بیٹھے راہ تکا گیا۔ گر پیر اوتار ہوئے مہانا، ہر بھانے وچ سما گیا۔ پُرکھ اگما بیٹھا شاہ سلطانا، ایک رہیا پھرایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو یا گھر گبھیہر گن ندھانا، نرگن جوت کرے رُشنا گیا۔ چرن کول دھیان اک رکھانا، ایک راہ دکھایا۔ رائے دھرم در دُرکانا، گر سکھ تیری پانی سیس لگایا۔ نو دوارے جوت جگنا، اپنا جوڑا وچ دکھایا۔ نو دروازے دے سری بھگوانا، گر سکھ چندا آپ مٹا گیا۔ چٹے بستر پہریا بانا، نو در آگے کھڑا بے پروا ہیا۔ نو ندھامیٹ مٹانا، نوں سکھاں ہتھ رُشنا گیا۔ نوں بستر ہتھ پھڑانا، دوہاں جوڑ جڑا گیا۔ اٹھاراں سدھاں مار مُکانا، گر سکھ تیری چرن خاک رُلا گیا۔ تیرے سیس جگدیش شبد تاج اک پہنانا، گر گو بند بیٹھا آپ بنا گیا۔ کلغی توڑا اک دکھانا، سوہنگ سسے اُپر ہوڑا ایک لایا۔ دوویں مکھ آپ کھلانا، نرگن سرگن میل ملا گیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، لوک مات بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گر مکھاں ہتھیں بٹھن آیا گانا، پھولنہار ہتھ چمکایا۔ آپے ہو یا جانی جانا، جانہار بے پروا ہیا۔ درگاہ ساچی سچ ٹکانا، گھر ساچا آپ سہا گیا۔ درشن لوچے راجا رانا، ہر دس کسے نہ آیا۔ سادھاں سنتاں کایا تن ہو یا ویرانہ، گھر مندر نہ کوئی سہا گیا۔ راگی نادی گاؤندے گانا، دوس رین تال وجا گیا۔ ہر کاروپ نہ کرے پچھانا، گر در مندر مسجد بیٹھے ڈیرے لایا۔ اتم سہنا پینا بھانا، نہ سکے کوئی بچا گیا۔ پر بھ اپنا تندا آیا تانا، اکی سکھاں سیوا لایا۔ پہلا تیر تھ تھان چکایا مانا، گنگا گوداوری سُرستی اپنے وچ سما گیا۔ جگن ناتھ کھیل مہانا، کرشن رام وڈی وڈیا گیا۔ شاہو بھوپ آیا ہر بھگوانا، لوک مات کھیل کھلایا۔ کلجگ تیرا پینا کھانا، اتم رہیا چکایا۔ گر مکھ ساچا پتر سُبانا، گھر ساچے لئے بلا گیا۔ در دروازہ لیکھ لکھانا، غریب نوازا سیو کما گیا۔ سمبل نگری سچ ٹکانا، ماجھا دیس رُشنا گیا۔ ہر سنگت کرے در پروانہ، لیکھا لیکھے لایا۔ شبد گو بند اٹھے بلوانا، چلہ تیر چلا گیا۔ جوتی نور سری بھگوانا، نورو نور رُشنا گیا۔ تیر تھ تھان ٹٹا مانا، ست سیر نہ نیر وہا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر وجے ودھایا۔ اپنا تن آپے ساڑ، ہر سنگت بھیٹ کراندا۔ اپنی جوت اپنے مندر آپے واڑ، آپے باہر کڈھاندا۔ آپے دیکھنہارا گر مکھ ساچے لاڑ، ساچا لیکھ لکھاندا۔ بال انجانے لیکھے لائے ناڑ ناڑ، ساڈھے تن ہتھ بنت بناندا۔ نو دوارے جگت اکھاڑ، جگت جگدیشا در سہاندا۔ ست رنگ نشانہ آپے

چاڑھ، گرسکھ ساچے آپ جھلاندا۔ آپے گھڑیا اپنا گھاڑ، آپے بھنّ وکھاندا۔ ہر سنگت لیکھا لکھیا ستاراں ہاڑ، نہ کوئی میٹ مٹاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، تن مندر اندر ڈیرہ لانددا۔ اپنا آپ کرپا بھینا، ایکا کھیل کھلایا۔ دُوبے گرسکھ چڑھیا بھینا، ساچے گھر وٹی ودھایا۔ تیجالال آپ لپیٹا، ترے ترے ویکھ وکھایا۔ چوتھانیا کھیوٹ کھیٹا، ہر ساچا شبد چلایا۔ لہنا دینا چکایا اپنے تن پنچم جیٹھا، ہاڑ ستاراں سنگن منایا۔ ہر سنگت رکھے چھایا بیٹھا، سر سمرتھ ہتھ لکایا۔ میٹ مٹائے وڈ وڈ سیٹھا، راجے رانیاں خاک ملائی۔ کلجگ کوڑا ہو یا ریٹھا، انتم بھنّ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا در سہایا۔ تیرتھ تہاں پار کنارہ، پاربرہم کراندا۔ بھگت وچھل آپ گردھارا، ایکا راہ چلاندا۔ ایکا نام ست جیکارا، ست پُرکھ نرنجن آپ لگاندا۔ کایا وت سیج کیارا، ساچا پھل اگاندا۔ پھل بھلو اڑی بھرے بھنڈارا، امرت پھل کھواندا۔ سنجگ ساچے کر وچارا، ساچا مارگ لانددا۔ ایکا رنگ رنگے ناری نار، نر نرائن آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچن لئے ور، ست سجن میت اکھواندا۔ ہر سجن میت مُرارڑا، بے انت پرورد گاریا۔ کرے کھیل نرالڑا، خلق خدائی ویکھ وکھا رہیا۔ ستھر ویکھے چنگے یارڑا، گرسکھاں دیہاں سیج وچھا رہیا۔ آپے وسے دھام نیارڑا، آپے میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک سہا رہیا۔ ساچا در ہر نرنکار، ایکا ایک کھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی اک پیار، ایکا راہ وکھایا۔ اک کنت اک بھتار، ایکا سیج سہایا۔ ایکا در بنک دوار، در دربان اک ہو جایا۔ ایکا منگ اک بھکھار، ایکا جھولی پانیا۔ ایکا انگ انگیکار، ایکا انگن بیٹھا ماہیا۔ ایکا پلنگ ایکا سیج اک دوار، ایکا رہیا وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سنت سہیلے آپ اٹھایا۔ گرسکھ ستا ہر ہر جاگے، سیوک سیوک کماندا۔ آپے پھرے پچھے آگے، کھیڑا راہ نہ کوئی وکھاندا۔ آپے چرن رکھے نانگے، گرسکھ چرن اپنے کندھ اٹھاندا۔ چرن پریتی جو جن مانگے، گھر جا جا بھچھیا پاندا۔ اپنا ورتے آپے سانگے، آپے کھیل کھلاندا۔ گرسکھ تیری آتم ویراگے، اپنا نیر وھاندا۔ آپے دھونہارا داغے، آپے میل مٹاندا۔ آپے ہنس بنائے کاگے، سوہنگ موتی چوگ چگاندا۔ ہر ہر گھر وڈ وڈ بھاگے، ہر سنگت درشن پاندا۔ ایکا دھوڑ مجن مانگے، ست سنتو کھ رکھاندا۔ ست پُرکھ نرنجن سرن سرنائی جو جن لاگے،

آپ اپنا میل ملائندا۔ ملے میل ہر کنت سہاگے، ساچی سخیں سگن منائندا۔ سنگر پورا آپے جاگے، گرسکھ گورھی نیند سوائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس رین پھرے بھاگے، در در الکھ جگائندا۔ گرسکھ سویاست دلارا، ہر ہر آپ سوائیا۔ اندر مندر کرے پیارا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ سکھمن نہ دیسے ڈوگھی غارا، ٹیڈی بنک نہ کسے پھرائیا۔ نو دوارے پار کنارہ، جوت زرنجن کرے رُشائیا۔ چٹے بستر گردھارا، اپنا شبد دکھائیا۔ گرسخی کھچی جائے وارو وارا، تندن تند بندھائیا۔ شبدی شبد سچی ڈھنکارا، انخر راگ سنائیا۔ آپے بول کرے پیارا، آپے کرے جنائیا۔ آپے حکم سنائے پاوے سارا، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ساتک ست کرائیا۔ اپنا پردہ آپے پاڑا، آپے مکھ دکھائیا۔ آپے میلے ساچا لاڑا، دسم دوا ری آپ سہائیا۔ گرسکھ ساچا چرن کول پریتی کڈھے ہاڑا، دوجی دست نہ کوئی منگائیا۔ سکھنڈ دکھائے سچ اکھاڑا، ساچے گھر وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سجن لیا ترائیا۔ اندر مندر ہر ہر درس، گرسکھاں آپ دکھائندا۔ غریب نمائیاں کریا ترس، جپ تپ نہ کوئی کرائندا۔ اپنا امرت آپے برکھ، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ایکا رنگ رنگائندا۔ اپنے آپ آپے لئے پرکھ، اپنی کسوٹی آپ اٹھائندا۔ جوٹھے جھوٹھے آپ چڑھائے کلجک چرخ، اپنا گیرا آپ دوائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے ویکھ دکھائندا۔ گرسکھ سویا کر دھیان، چرن کول دھیانیا۔ سنگر پورا جانی جان، دیوے مان نمائیا۔ آئے گھر پُرکھ سلطان، درس دکھائے سری بھگوانیا۔ چنتا سوگ روگ سرب مٹ جان، پایا پر م پُرکھ سلطانیا۔ نیتز نین جگت شرمان، آتم اُتجے اک ترانیا۔ ناری پُرکھ اک گیان، ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا سنگر ساچا کاہن، ساچی سخیں ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے کرے پروانیا۔ ساچا گھر در پروان، گرسکھ گریا ریا۔ دیونہارا دھر فرمان، گرسکھ ساچے آپ سنا رہیا۔ ہر سنگت میلا دو جہان، گرسکھ آپ اکھوارہیا۔ دیون آیا ساچا دان، دیوت سُر ایشٹ نہ کوئی دکھا رہیا۔ برہما وشن شو سنگت تیری سیو کمان، ہر ساچا سنگ رکھا لیا۔ رام رمیا ملی بلوان، تیر کمان ہتھ اٹھا لیا۔ کاہنا کرشنا چرن دھیان، چرن کول اک سہا لیا۔ عیسیٰ موسیٰ پھر نشان، آگے راہے پالیا۔ سنگ محمد در دربان، راہ وچ آپ اٹکا لیا۔ نانک دیونہارا دھر فرمان، لوک مات جیو جنت آپ جگا رہیا۔ گوہند منگے ساچا دان، پر بھ آگے

جھولی ڈاہ لیا۔ جھوٹھا مٹے کل نشان، کلج کرنی آپ کرا لیا۔ سنگر پورا ہر مہربان، اپنا شبد سنا لیا۔ انتم پرگٹ ہووے ایسا سور پیر بی بلوان، پنج تت نہ کوئی رکھا لیا۔ گو بند منگے ساچا دان، کون دھام ڈیرہ لا لیا۔ شبدی شبد اک گیان، گر گو بند آپ سنا رہیا۔ سمبل نگری سچ مکان، ساڈھے تن ہتھ آپ بنا لیا۔ گو بند تیری کر پچھان، تیرا در سہا لیا۔ شبد دھن سچی دھنکان، برہمنڈا کھنڈاں آپ اپا رہیا۔ رسنا چلہ تیر کمان، سوہنگ کھنڈا برہمنڈاں کھنڈاں آپ اپا رہیا۔ رسنا چلہ تیر کمان، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ جوتی نور سری بھگوان، نہہکنکا ناؤں رکھا لیا۔ دھرم جھلاؤنا اک نشان، آپے بنت بنا رہیا۔ میٹ مٹائے راج راجان، غریب نمانے گلے لگا رہیا۔ گرسکھ ساچے بال نادان، آپ اپنی گود اٹھا رہیا۔ دیونہارا دھر فرمان، ستجگ ساچا جاپ چپا رہیا۔ گرسکھ اپنی کرن آپ پچھان، دوجا گرو نہ کوئی منا لیا۔ پُرکھ اکال گن ندھان، ایکا ہر دکھا رہیا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں اتوں اپنا آپ دتا وار، اپنی بھیتا آپ چڑھا رہیا۔ اپنا آپ آپے وار، گرسکھاں سیو کمانیا۔ جوتی جوت کر اجیار، جاگرت جوت جگایا۔ شبدی شبد بھنڈار، گر شبدی آپ درتایا۔ کرنی کرتا کرنہار، کرتا پُرکھ ناؤں رکھایا۔ زرگن سرگن ویکھ وچار، آپ اپنی اکھ جگایا۔ ہر سجن ہر جن میت مرار، ہر مندر ویکھ دکھایا۔ ڈونگھی کندر پار کنار، نو در نہ کوئی ہلکایا۔ اپنے اندر آپے وار، شبدی ڈوری تند بندھایا۔ گرسکھاں کرے تن شنگار، سولاں اچھیا پور کرایا۔ اپنی ہتھیں پائے پھولنہار، بردھ بال نہ کوئی جنایا۔ جو جن نیز لوچن درشن کرے آن، جم کا ڈنڈ رہے نہ رانیا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، سچھنڈ دوارے بیٹھا بے پرواہیا۔ بھگت سہیلے جگ جگ لئے پچھان، اپنی کروٹ آپ پھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ایکا اگی ساچی سکھی دھاروں تکھی والوں نئی گو بند ویکھ دکھایا۔ ساچی سکھی ساچے پوڑے، آپے آپ چڑھاندا۔ آپ بچھائے لگی اوڑے، امرت میگھ برسائندا۔ آپے کرے ریٹھے مٹھے کوڑے، امرت مکھ چوائیندا۔ دھر درگاہی آپے بہڑے، ساچی بھگتی اک رکھاندا۔ چرن کول جو جن آئے دوڑے، مانس جنم لیکھے لائندا۔ ہر کاشد کوئے نہ موڑے، برہما وشن شو سیس جھکائندا۔ گرسکھاں بھار اٹھائے دن رہ گئے تھوڑے، لہنا لہنا جھولی پائندا۔ کلج ستجگ اچے جوڑے، آپے میٹے آپ اچھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر

سنگت دیونہارا ور، ہر ہر سیو کماندا۔ ہر سیوک سَنگَر مہربان، گرسکھاں آپ کرائیا۔ آتم انتر اک گیان، ایکا اشٹ منایا۔ ایکا چرن اک دھیان، ایکا گرسجھایا۔ ایکا مندر اک مکان، ایک میل ملایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ چکے کان، گرسکھ کوئے نہ نہاؤن جایا۔ جو جن منگے جیادان، رسنا سوہنگ گایا۔ درس دکھائے پرگٹ ہو سیری بھگوان، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ آئی سنگت کر پروان، درگاہ ساچی لیکھے لایا۔ شبد سنایا ساچے کان، دسم دواری آپ دکھایا۔ نیز درشن پد نربان، جوتی جوت جگایا۔ جوتی جوت سیری بھگوان، جوت رُوپ آپ ہو جایا۔ تیرتھ تتاں کر پچھان، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ ہر سنگت کولوں منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ہر سنگت کرنی آپ پروان، تیری وڈ وڈیایا۔ سچ پریتی سچ نشان، ساچا دھام دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا ساچے گھر، گھر وجدی رہے ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ویہہ صد پندراں بکرمی لہنا دینا مٹائے اپنی دیا کمانیا۔ گرسکھ کایا گڑھ، پھولن برکھا آپے لایا۔ ساچا اکھر آپے پڑھ، جگت و دیا مول چکایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن نورو نور رُشانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنی بھینٹا ہر سنگت تیرے لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، دیونہارا ساچا ور، دسم دواری غریب نمانے اٹھے پیر بہایا۔

۳۵

۳۵

ساچی سکھیا سکھ وچار، سَنگَر ساچی بوجھ بھجایا۔ لیکھا لکھیا ڈھر دربار، لوک مات پور کرائیا۔ گوبند منگی بھچھیا وچ سنسار، پر بھ ساچا جھولی پائی۔ ایکا اگی کر پیار، ایکا سنگ نبھایا۔ کھت لیکھ آپے لکھی، آپے پور کرائیا۔ رکھے لاج مچھ داہڑی کیسی، مونڈ منڈائے آپ ترایا۔ سگلا ساتھی دس دسمیشی، در در الکھ جگایا۔ نال رلائے برہما وشن ہمیشی، اپنا لڑ پھڑایا۔ اپنا کیتا آپے ویکھی، آپے پھیرا پائی۔ تیرتھ تتاں نر نریشی، ساچا چرن پُھہایا۔ کلج تیری انتم پیشی، اگی سکھ گواہ رکھایا۔ نانک ہتھ کھونڈی موڈھے بھوری کھیسی، سیلی ٹوپی سیس بندھایا۔ چھٹی برس بن پردیسی، چھٹی جگاں راہ تکایا۔ مورت اکال نر نریشی، انتم لیکھا لایا۔ جوتی جامہ دھریا ویسی، ویس اولا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ بھلے مارگ لایا۔ بھلے مارگ اپنے لاء، اپنی دیا کماندا۔ کھلے بھنڈارے اپنے آپ ورتا، نام نامہ جھولی پاندا۔ اپنی سیوا آپ کما، گرسکھ اشٹ اپنا آپ مناندا۔ الکھ ابھیو

نہکنک ہر شبد بھنڈار جگ ۸

ویکھ وکھا، آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ رسنا جہواگن ساچا گا، گرسکھاں بنت بنا سندا۔ بھارت کھنڈ ونڈ ونڈا، اٹھسٹھ جھولی پائندا۔ انتم پلے گنڈھ دے بٹھا،
 نہ کوئی کھول کھلائندا۔ بھیکھ پکھنڈا گرسکھ نہ سکے کوئی بھرما، بھرمی گڑھ تڑائندا۔ ایک ہر دے نام و ساء، ساچا مارگ لائندا۔ شبد سروپی پھڑ پھڑ بانہہ،
 اپنے نال ملا سندا۔ کرنہارا سچ نیاں، گوپی کاہن آپ ہو جائندا۔ ترینی تیرا در سہا، اگی سکھاں ویکھ وکھائندا۔ امرت دھار آپ چوا، اپنے وچ لکائندا۔
 بدھ بدھ ویکھ وکھا، پھلکو ڈیرہ لائندا۔ گوتم بیٹھا گیا لکھا، انتم ویکھ وکھائندا۔ پنڈت پاندھے رہیا بھلا، کاشی مول چکائندا۔ پٹنے والا بے پرواہ، بالا بال
 روپ وٹائندا۔ شبد لال آپ اٹھا، آپے پھیرا پائندا۔ آپے چرن رکھے لگا، سنگھ بٹن سیو کما سندا۔ بودھ گیا ویکھ وکھا، بودھ دھرا سندا۔ کالی کالا ویس
 وٹا، کلو کال کھائندا۔ کلکی کل آپ اکھوا، کلکتہ چرن چھائندا۔ جگن ناتھ ہر ڈیرہ لا، ہری ہر وکھائندا۔ کرشنا سُبھدرا میل ملا، ساچا جوڑ جڑائندا۔ اپنی
 بھچھیا آپے پا، اپنے ہتھ رکھائندا۔ اپنی وست آپ لگا، آپے لیکھ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلا سندا۔
 رام رامیشور رام ایشور دھار، اپنی آپ چلائیا۔ لکا تٹا گڑھ ہنکار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سینا سرت سوانی کر پیار، ساچی سخیاں میل ملائیا۔ آتم امرت
 اک ادھار، ایک روپ درسائیا۔ جگ جگ پاونہارا سار، آپے ویکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، اپنا چرن چھائیا۔ لہنا دینا چکھے بھیکھن یار، پچھلا مول رہے
 نہ رائیا۔ دھنش کوڈی خبردار، نام دھنش اک اٹھائیا۔ چڑھیا چوٹی آپ کرتار، نہ سکے کوئی لاہیا۔ واسنا کھوٹی سرب سنسار، ہر ساچا آپ کڈھائیا۔ ہر
 سنگت ساچی کر پیار، پونے چرن چھائیا۔ سبجگ بنائے سچ دوار، ساچے دھام دے وڈیائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، غریب نمائے گلے لگائیا۔ سچ سپتیری کر
 پیار، بمبئی چرن چھائیا۔ ناسک تیرا پار کنار، رام راما ڈیرہ ڈھاہیا۔ گنگا گوداوری گئی ہار، پر بھ دید انت چکائیا۔ حاضر حضور ہو تیار، ندیڈ ویکھ وکھائیا۔
 سچکھنڈ پاوے سار، گو بند روپ وٹائیا۔ گرنختی پنختی کرے خبردار، سیوک سیوا آپ کرائیا۔ سادھاں سنتاں دے ادھار، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ اپنا
 کھیل کر تیار، آپے رہیا چھپائیا۔ غریب نمائے پاوے سار، منواڈ ڈیرہ لائیا۔ چلے چال اپنی دھار، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ گرسکھ ساچے لائے پار، اٹارسی
 ویکھ وکھائیا۔ ہر گو بند تیرا پیار، پُرکھ ابناسی بھل نہ جائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، قلعہ کوٹ ویکھ وکھائیا۔ گوالیر اندر ہو اُجیار، بونجا دیساں کرے

جنائیا۔ بونجا کلیاں کر پیار، بونجا دھار آپ بندھائیا۔ بونجا اکھر باون نر نرکار، آپے ویکھ وکھائیا۔ دیال باغ کر خوار، انتم دیوے ڈیرہ ڈھاہیا۔ کھ
چھپایا آپ کرتار، نیز نین دس نہ آئیا۔ متھرا گوکل پاوے سار، بندرا بن لیکھ گھلایا۔ یگ ہون دھوپ دیپ پھولن دھار، جگت سوگندھی ویکھ وکھائیا۔
آتم برہم نہ کسے وچار، اگنی تت نہ کوئی بھجھائیا۔ کایا مندر دھواں دھار، جگت چانن کرے رُشنائیا۔ اک اگلا اینکار، سچ سمگری ویکھ وکھائیا۔ سچ دست نہ
کوئی تیار، نام گھرت نہ کوئی پائیا۔ کملا پاتی نہ میت مُرار، کاہنا کرشنا نظر نہ آئیا۔ گوکل بن بندرا بنسری دھار، ساچی سخیان نہ کوئی نچائیا۔ ساول سُندر نہ
میت مُرار، کلجگ نین نہ کوئی وکھائیا۔ کول نین نہ کوئی اجیار، ساچا دھام نہ کوئی سہائیا۔ پر بھ پاوہارا سار، ہر گھٹ ویکھ وکھائیا۔ اپنی بنھے آپے دھار،
گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ آپ سہائے دئی دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ غریب نمائے لاوے پار، گرگھماں دیوے وڈوڈیائیا۔ میرٹ تیری ایکا دھار، ایکا
رنگ سائیا۔ ہر سنگت تیرا سچ وہار، آپے رہیا کرائیا۔ ہر جوتی جوت کر اجیار، ہر دوار ڈیرہ لائیا۔ گنگا ماتا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، پر بھ ادھا چرن
چھہائیا۔ انگوٹھا چنمے کھ رس اپار، چھڈ نہ سکے بے پرواہیا۔ آپے وچوں کھچی باہر، آپے آپ لٹکائیا۔ بہہ بہہ نال کرے پیار، وشنوں سنگ رلائیا۔ ہر کی
پوڑی آپے چاڑھ، اپنے چرن بہائیا۔ نال رلایا رواداس چمیار، بچھلا کنگن ہتھوں لاپیا۔ گرگھ تیرا سچ پیار، گنگا مائی ویکھ وکھائیا۔ تیرا کسیرا ہو اجیار، لوک
مات کرے رُشنائیا۔ رکھی کیش ہر نر نرکار، سادھ سنت کرے جنائیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، آپ اپنا رہیا وجائیا۔ واسی پری گھنکا کھیل اپار، آپ اپنا آپ
وکھائیا۔ پرگٹ جوت انک بار، انک کلا نام دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنگھ ہر بنس ترائیا۔ گرگھ ساچا آپے
تار، اپنی دیا کماندا۔ گرگھ کشتیر تیری نیا منجھ دھار وکھائیا۔ میدھشٹریڈہ اپر اپار، اپنا آپ کرا سندا۔ رتھ رتھو اہی نہ کسے بہے گد، تیر کمان نہ کوئی
اٹھائندا۔ نہ کوئی رہن دیوے ساچی بدھ، گیتا گیان نہ کوئی درڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، بچھلا لہنا موں
چکائندا۔ بچھلا لہنا آپ چکائے، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ بچھلا لیکھا آپ لکھا، آپے پور کرائیا۔ ساچا ڈیرہ آپ وساء، آپے میٹ مٹائیا۔ ہر سنگت ساچی
سنگ رکھا، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ایکا رنگن نام رنگا، ایکا بچھیا جھولی پائیا۔ ایکا اپنا ویس وٹا، بھجھا پھرے واہو داہیا۔ گرگھ ساچے آپ تراء انبالہ شہر پار

کرائیا۔ ناچھے بیٹھا ڈیرہ لا، اوم پرکاس گھر وڻی ودھائیا۔ بال نمانا گلے لگا، سنگھ بختیش رہیا ترائیا۔ سچ سنہیہڑا اک سنا، سنام رہیا ترائیا۔ سنگھ تریلوک
 آپ اٹھا، آپے انک لگائیا۔ لدھیانے پھیرا پا، نرنجن انجن ایکا پائیا۔ غریب نمانے لئے ترا، در درویشا ویکھ وکھائیا۔ دھئے دھن دئے جنا، دھن دھن
 وڈی وڈیائیا۔ شبد گھناتن چھہا، آپے ویکھ وکھائیا۔ ساچے نگر کھیڑا آپ وساء، بڑھیڑی پھیرا پائیا۔ سنگھ نتھالے اٹھا، اپنی بوجھ بھجھائیا۔ بچھلا بھرم بھلیکھا
 لئے کڈھا، سنگھ بئن پھیر اٹھائیا۔ چیلگر دئے بنا، بئن بئن وڈیائیا۔ ساچی سکھیا دئے سمجھا، سنگھ منی روپ وٹائیا۔ آپ اپنا درس دکھا، بچھلا موں
 چکائیا۔ جوتی جوت بھیکھ وٹا، بھیکھا دھاری بھيو نہ رائیا۔ گرگھ ساچے میل ملا، سنگھ مہر انک سمائیا۔ دو دوسانجھ ویکھ وکھا، گردیو ایشٹ رکھائیا۔ مہنگا
 دھن آپ لٹا، سنگھ مہنگا ہٹ وکائیا۔ سنگھ لال لال گلالا رنگ آپ چڑھا، اپنی سدھ بھلائی۔ دین دایالا پھیرا پا، نگر مدھ سنگھ سروپ ترائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا گھر گھر سنگھ تارو جوڑ جڑائیا۔ سنگر پورا ہر مہربان، اپنی دیا کماندا۔ غریب نمانے کر دھیان، بال انجانے گلے
 لگائندا۔ مانگا سرائے کر پردھان، ساری سنگت میل ملائندا۔ لیکھے لائے بردھ بال جوان، جس جن چرن چھہائندا۔ انتم دیونہارا دھر فرمان، در درویش
 آپ اکھوائندا۔ در ویرکا کر پروان، گرگھ ساچے میل ملائندا۔ سنگھ پشورا گن ندھان، گنوتنا جھولی پائندا۔ گرنام گر چرن دھیان، گرگر ویکھ وکھائندا۔
 اٹھاٹھ دن تیرا جگت نشان، پر بھ اپنا آپ جھلائندا۔ اٹھسٹھ ویکھ سرب استھان، گر در مندر پھیرا پائندا۔ جنم بھومکا کھیل مہان، انتم گڑھ سہائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت پندراں تیرا اور، تیری جھولی پائندا۔ پہلی چیتر کر تیاری، سمت پندراں جوت جگائیا۔ سچکھنڈ کھیل اپاری،
 برہم لوک ویکھ وکھائیا۔ شولوک ہر نرنکاری، پری اندر ڈیرہ لائیا۔ چووداں لوکاں کھیل کھلاری، آپے ویکھ وکھائیا۔ نوکھنڈ اک اڈاری، ستاں دیپاں کرے
 رُشنائیا۔ تیرتھ تھان پاوے ساری، بونجا دوس ونڈ ونڈائیا۔ سولاں دوس ہر نرنکاری، گرگھیاں آپ ترائیا۔ سولاں کرے تن شنکاری، دیوے وڈ وڈیائیا۔
 اُتتی گھڑ کر خواری، کوڑی کر یا دئے مٹائیا۔ پہلی پوہ نرگن نور نرنکاری، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ پندراں سال پردہ رہیا بھاری، آپ اپنا آپے لاہیا۔
 گرگھیاں سرتی رہی کواری، انت لئے پرنائیا۔ کلج کوڑی کر یا دھرم رائے دی دھی ٹیاری، دیوے در دُرکائیا۔ گر سنگت کرے چرن پنہاری، آپ اپنی

سیو دکھائیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تارے، جگ وچھڑے جگ میل ملائیا۔ دوس رین پھرے پچھے اگاڑے، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ پنج سبجیا ستاراں ہاڑے، پھل میوہ آپ لگائیا۔ رکھے لاج چرن چھہائی داہڑے، جو جن درشن پائیا۔ در نہ آئے موت لاڑے، کجل نین نہ کوئی مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیونہارا ور، پہلی پوہ جگت ناتا تے موہ، کرے کرائے سوئی ہو، آتم پنج دیوے بو، سو پڑکھ نرنجن آگے ہو، ہر کا بھو نہ جانے کو، پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی ملا شیخ مسائق پیر رہے رو، گرگھ گرگھ ہر جن ہر سنگت اپنی دُرمت میل رہے دھو، نرمل نیر گر چرن دوار سچ سروور آتم انتر اک اشان کرئیا۔ سرب جیباں دا داتا سری بھگوان، ایکا پڑکھ اکھوائیا۔ رل مل سخیاں منگل گان، گھر ساچے وئی ودھائیا۔ اپنا در آپے لین پچھان، شبد نشان اک دکھائیا۔ نانک گو بند بہہ بہہ گان، سیتا رام کرشن آپ دھیائیا۔ گرسکھاں دیوے پد نربان، پر م پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ اٹھے پیر نگاہبان، و سر کدے نہ جائیا۔ کلج انتم گرسکھاں کیسی آپے چھتر جھلان، گو بند گر لکھیا لیکھا ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپے ستا جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ سنج مسان گرسکھ کایا گھر ساچا کھیڑا آپے رہیا و سائیا۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ لکھت ہوئی جیٹھووال ★

نرگن ہر نرگن دھار، نرگن آپ چلائیا۔ نرگن روپ آپ کرتار، نرگن ویکھ دکھائیا۔ نرگن کھیل آگم اپار، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نرگن ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرگن روپ ہر نرنکارا، ایکا ایک اکھوائیا۔ آد جگادی کر پسار، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ الکھ اگوچر آگم اپار، بھو کوئی نہ پائیا۔ آپے جانے اپنی کارا، اپنی کرنی کرتا کرت کما سندا۔ نہ کوئی دوسر سنگ میت مُرا، سگلا سنگ نہ کوئی دکھائیا۔ گگن منڈل نہ کوئی ستارا، آکاش پرکاس نہ کوئی جنائندا۔ آکاش پرکاس نہ کوئی اُجیارا، رُوس منڈل منڈپ نہ کوئی دکھائیا۔ گر پیر نہ کوئی اوتارا، سادھ سنت نہ کوئی اُپائندا۔ لوآں پُریاں نہ پسر پسار، برہما وشن شو دیوت سُر نہ رچن رچائندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی

دھارا، ترے گن میل نہ کوئی ملائند۔ پنج تت نہ کر پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ کوئی سہائند۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئی محل اُسارا، نو در نہ کوئی کھلائند۔ منو آجوت نہ ہوئے اُجیارا، اندھیر پرکاس نہ کوئی دکھائند۔ بدھی مت نہ کھیل کھلارا، رسنا جہوانہ کوئی ہلائند۔ وید کتیب نہ کوئی لکھارا، گیان دھیان نہ کوئی درڑائند۔ اکھر وکھر ہر نرنکارا، ایکا اپنا آپ رکھائند۔ اک اگلا کر پسارا، آپ اپنا ویکھ دکھائند۔ اپنا دیا باقی کر اُجیارا، آپ اپنا در سہائند۔ نہ کوئی مندر مسجد چار دیوارا، گگن گگنتر نہ کوئی رچائند۔ جگت بسنتر نہ کوئی جل دھارا، تتوت نہ کوئی رکھائند۔ ابناسی کرتا کھیل اپارا، آپ اپنا آپ رچائند۔ اپنے درسی آپے کر وچارا، آپ اپنا بھیو کھلائند۔ آپے حق حقیقت ویکھے بے عیب پروردگارا، نور الاهی آپ ہو جائند۔ آپے رام روپ دھر سنسارا، کرشن مرارا اپنا میل ملائند۔ آپ سہائے اپنا بنک دوارا، تھر گھر نام رکھائند۔ آد جگادی کر پسارا، جاگرت جوت اک رکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن وسیا ایکا گھر، گھر سہنجنآ آپ سہائند۔ نرنائن ہر کرتارا، ایکا ایک ایکنکاریا۔ کھیلے کھیل در دوارا، آپ اپنی کل دھاریا۔ لوآں پُریاں بنھے دھارا، آپ اپنی رچن رچالیا۔ تھر گھر بیٹھ سچ سلطانا، شاہو بھوپ کھیل کھلا رہیا۔ روپ رنگ نہ کوئی مکانا، در دروازہ نہ کوئی کھلا رہیا۔ اپنا دیونہارا دھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلا رہیا۔ آپ اپنی پائے آنا، آپ اپنا سر نوا رہیا۔ آپ اپنا کر پروانہ، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ تھر گھر بیٹھ سری بھگوانا، اُج گم اتھاہ بے پرواہ ویس وٹا رہیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کوئی جانے نہ، ہر کا بھیو کوئی نہ پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کر، گھر ساچے ویس وٹا رہیا۔ سچ محلہ ہر اٹاری، تھر گھر آپ وسایا۔ اک اگلا بیٹھانز نرنکاری، نرنگن نور کرے رُشایا۔ نہ کوئی وید ودانتا برہما ویتا لکھے لکھاری، جگت گیتا نہ کوئے منایا۔ آپ اپنا کر اُجیاری، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، اک اگلا ایکنکار اجونی رہت وسے نرادھارا، انہو پرکاش سمایا۔ انہو پرکاش ہر نرنکارا، اجونی رہت مورت اکالیا۔ بھے بھنجن سرب سنسارا، آد نرنجن ناؤں رکھا لیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل کھیلنہارا، عقل کل دھاری آپ اکھوارہیا۔ سہائے در در بنک دوارا، نرنگن نور اک اپا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتبیج سیتج لوآں پُریاں آون گون ترے بھون

دھرت دھول رہیا مول، جل بنب بھل کول آکاش پرکاس نرگن دھار رسن سواس من مت بدھ کر اُجیار، پنج تت ہڈ ماس ناڑی رت نرگن دست ایکا گھت، لکھ چوراسی رتھ چلا رہیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، آد جگادی شبد ڈوری پائے نتھ، جن بھگتاں دیونہارا ساچی وتھ، چھبھی پوہ کر بھگتن موہ، اپنا مول کنت کنتوہل نرگن دھار گرگھاں جھولی پارہیا۔

نرگن دھار سرب گونتا، آد پُرکھ نرنجنا۔ جوت پرکاس اک رکھنتا، پاربرہم درد دُکھ بھے بھنجنا۔ آد جگاد کھیل کھلنتا، ابناسی کرتا ساچا سچنا۔ توڑنہارا گڑ ہوئے ہنگتا، بخشنہار چرن دھوڑ ساچا مجنا۔ لیکھے لائے بھکھانگتا، لکھ چوراسی پردہ کچنا۔ کایا چولی نام رنگتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در دوار آپے بھجنا۔ آد پُرکھ ہر نرنکارا، ایکا جوت جگائیا۔ جگ جگ مات لئے اوتارا، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ بھگتن میتا وڈ سنسارا، سارنگ دھر آپ ہو جائیا۔ شبدی ڈنک اپر اپارا، لوآں پُریاں آپ وجائیا۔ تھر گھر بیٹھ دوارا، سچ سنگھاسن اک سہائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، آد اناد اک اکھوائیا۔ کھوجت کھوج کھوج برہما، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں رکھائیا۔ جگ کرتا کر نیہارا، ایکا روپ سمایا۔ آد جگادی کرنی کرتارا، ایکا کرم کمایا۔ نرگن کھیلے کھیل نیارا، ایکا لیکھا کلجک وچ نہ آیا۔ اک سہائے سچ دوارا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد شبدی بول جیکارا، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلارا، لکھ چوراسی لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس آد نرنجن، ہر ہر ویس وٹا سندا۔ گگن پاتالا ساچا سچن، لوک مات راہ تکا سندا۔ جگت نگارے دو جہانی وچن، ساچا تال آپ رکھا سندا۔ آپ چلائے اپنا جہازن، آپ اپنا راہ تکا سندا۔ آپے مارے شبد اگئی آوازن، سنت سہیلے آپ اٹھا سندا۔ آپے چرن گھوڑے آسو چرن دے رکابن، شاہ آسوار آپ ہو جائندا۔ آپے بے عیب پروردگار ہوئے حاجی حاجن، ساچا حج آپ کرا سندا۔ آپے شاہ آپ نوابن، پُن صواب ویکھ دکھا سندا۔ آپے میل ملائے وڈ وڈ راجن، آپے جوڑ جڑا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ عقل کلا ہر ہر دھار، اپنا ویس

وٹایا۔ اک اٹلا کر پسا، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ کلجگ انتم پاوے سار، آپ اپنا روپ وٹایا۔ برہما ویتا کھ لکھ گیا ہار، چار ویداں رسن الایا۔ پُران اٹھاراں کر وچار، وید ویاسا کھ پُھپایا۔ انا الحق دے سہار، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، زرنگن نور سمایا۔ کھیلے کھیل در دوار، آپ اپنی کار کرایا۔ کلجگ تیرا ویکھ دوار، در درویشا ناؤں دھرایا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، چار یاری پھول بھلایا۔ حق محمد تیرا نعرہ، اللہ رانی دے اٹھایا۔ نانک گر کھول کوڑا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ گوبند مٹائی جھوٹھی دھاڑ، ساچا مارگ لایا۔ نو کھنڈ ویکھے اک اکھاڑ، لو آں پُریاں گنگن منڈل آکاش پرکاس پھیرا پایا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، پنچ تت رہن نہ پایا۔ لگے اک بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی دے جلایا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سمند ساگر پھول پھولایا۔ لیکھا گنے لکھنہارا آد جگاد شبد برہما، آپ اپنی دھار بندھایا۔ ایکنکارا اک اند، دُھن انادی آپ سنایا۔ پاربرہم مادھو مادھ، موہن موہنی روپ وٹایا۔ آپ اپنے لئے لادھ، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے سنت آپے سادھ، آپے سنگر نام دھرایا۔ آپے ویکھے واد وواد، ہوئے ہنگتا آپ وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنی دھار آپ بندھایا۔ اپنی دھار آپے بٹھ، آپے تھم چلایا۔ لہنا دینا چکے رو سس سورج چن، تارا منڈل ویکھ وکھایا۔ برہما سنے اپنا راگ اپنے کن، ہر ساچا دے سنایا۔ شو شکر ویکھے چھپر چھن، آپ اپنی اکھ کھلایا۔ کروڑ تیتیسا دیونہارا ڈن، سُرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ لوک مات ہر بھگت جننی جنیا ساچا جن، ہر ساچا میل ملایا دیوے وست نام سچا مال دھن، سچ خزانہ اک بھرا یا۔ پنچ وکارا کڈھے تن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا نور کرے رُشنا یا۔ کلجگ تیرا کھیل نیارا، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ ایڑا اتھر بن کر پیارا، ایکا اکھ کھلایا۔ ورننا برننا وسیا باہرا، چار اٹھاراں نہ بھو کھلایا۔ نو نو کھول کوڑا، نو ندھ ویکھ وکھایا۔ ست ست کرے پیارا، ست ست و بے ودھایا۔ برہمت ویکھ اُتپت، سنجگ رچن رچا یا۔ ڈالی پت پت کرے وچارا، جیرج اند اُتتھج سیتج آپ جنایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت پنچ تت لایا گارا، آپ اپنا جوڑ جڑا یا۔ ساڈھے تن ہتھ بنیا سچ منارا، چار دیواری اک وکھایا۔ نو دوارے کھول کوڑا، ترے گن بندھن پانیا۔ محل اٹل اُچ منارا، اندر مندر آپ کُکایا۔ دیا باقی کر اُجیارا، دوس رین ڈمگایا۔ شبد دُھن سچی جیکارا، شبد تال وجایا۔ چھٹی راگ نہ پان سارا، ابھیو

بھیو چھپایا۔ من رکھ نہ دیکھے کوئی دوارا، اکال مورٹ نظر نہ آیا۔ آپ اپنے ستا پیر پسارا، آپ اپنا کھ چھپایا۔ حق حقیقت کر تیارا، خلق خدائی آپ
 اکھوایا۔ نورو نور اُجیارا، نوری سِمل آپ ہو جایا۔ ست ست ست کر ورتارا، ست پُرکھ ناؤں دھرایا۔ کھجگ اتم کھیل نیارا، نانک شبد جنایا۔ گو بند
 منگے بن بھکھارا، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ اکال پُرکھ ابناسی کرتا پاربرہم داتارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آد جگادی لئے اوتارا، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔
 پرتھی آکاش دے ہلارا، گنگ منڈل آپ ہلایا۔ جاگرت جوت کر اُجیارا، نرگن ویس وٹایا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سارا، جیرج انڈ پھول پھولایا۔ نام کھنڈا
 تیز کٹارا، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ چاروں کُنٹ کرائے دھواں دھارا، دہ دشا پھیری پایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردارا، سیس تاج نہ کوئے
 ڈکایا۔ دو جہان نہ دے کوئی دوارا، در دوار نہ کوئی جنایا۔ اُج محل نہ دے پسر پسارا، راج بنتر نہ کوئی دکھایا۔ اتم توڑے گڑھ ہنکارا، آپ اپنی کل
 ورتایا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو تیارا، آپ اپنا بل دکھایا۔ ویہ صد بکرمی تیرا پیارا، کھل کوئی نہ جایا۔ اک اکلا بھجباں پسارا، چوتھے جگ پھیری پایا۔
 وچیا ڈنک شبد نگارہ، رنجیت آپ وجایا۔ ترے گن لو آں پُریاں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ چوتھے جگ اک وجائے اپنا نہ، جن بھگتاں اگے
 منگے منگ اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ویہ صد پنچ لہنا دینا پھکے قارو گنج، مایا دھار دس نہ آیا۔ چھویں چھپر چھن اک چڑھائے آپ چن، ساچی کر رُشنا یا۔
 ستویں ست پُرکھ نرنجن دیکھے گھر ساچے جائے من، نرگن نرگن نور سما یا۔ اٹھ تاتاں بیڑا دیوے بنھ، دس اٹھ کر گڑما یا۔ بیس نو کڈھے جن، نو
 دوارے پھول پھولایا۔ ویہ سو دس بکرمی دھن دھن، لو آں پُریاں برہما وشن شو دیوت سُر بے جیکار کر ایا۔ ساچے بالے راگ سنایا کن، دھن انادی
 اک وجایا۔ ساڈھے تن ہتھ سیاں دتا ڈن، رواداس چھیرا لیکھے لایا۔ ساچے لیکھے لگا تن، کھجگ مل چکایا۔ کایا بھانڈا دیوے بھن، در دوار اک سہایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری رت سہایا۔ کھجگ تیرا سچ ہلارا، ہر ساچا آپ دوا سندا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوارا، چاروں کُنٹ
 بھوا سندا۔ نہ کوئی دے میت مُرارا، ساک سین نہ کوئی بچا سندا۔ نہ کوئی ناری کنت کرے پیارا، نار بھتار نہ کوئی ملا سندا۔ نہ کوئی دارا ست ہوئے اُجیارا،
 نہ کوئی سگلا سنگ نبھاسندا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تیر کمان نہ کوئی اٹھاسندا۔ جو دھا سور پیر ملی بلوان ہر نرنکارا، آپ اپنا کرم کما سندا۔ شبد اگمی

بول جیکارا، ایک نعرہ لائندا۔ اوچاں نیچاں کر پیارا، آپ اپنا در سہا سندا۔ ویہ صد باراں ہو اُجیارا، ہاڑ ستاراں ویکھ وکھائندا۔ ہر سنگت میلا وچ سنسارا،
 سائتک ست ست ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی بنت اپنی جگت آپے آپ جنا سندا۔ سمت تیرا ساچا
 راہ، نانک ایک گائیا۔ شبد تولا بن ملاح، ہرجن ویکھ وکھائیا۔ ایک ڈھولا رہیا گا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ چوڈاں و دیا رہیا بھلا، چوڈاں ہٹاں کھوج کھوجائیا۔
 چوڈاں لوک بے پرواہ، چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ برہما رووے مارے دھا، اٹھے نیتز نیر وہائیا۔ شو شکر سپس رہیا نو، باسک تشکا گلوں لاہیا۔ اند اندرا سن دے
 تجا، ہرجن ساچے وڈ وڈیائیا۔ کروڑ تینتیس لوک مات دے اُپجا، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ سنت سہیلے لے جگا، سنجگ تریتا دوپر ویکھ وکھائیا۔ اپنا میلا
 لے ملاء، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گر چیلایک دھام بہا، ایک رنگ رنگائیا۔ تھر گھر بیٹھا سگن منا، جوتی خوشی منائیا۔ شبد ست تیرا ساچا ساہ، ساچا دوس
 سہائیا۔ کلج اتم پھیرا پا، ویہ صد تیراں وڈ وڈیائیا۔ جگت سنتاں دے بھلا، من مت کر گڑمائیا۔ بھرم بھلیکھا آپے پا، اپنا آپ چھپائیا۔ جگت بھگتی
 تیرا لہنا دے چکا، ابھیاں جوگ پنڈھ دے مکائیا۔ وید پُران انجیل قرآن رہے گا، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ سارنگ ڈھولک جو جن رہے وجا، انند
 راگ نہ سُننے پائیا۔ نیوں نیوں سجدہ جو رہے کما، ساچا سپس نہ بھیٹ چڑھائیا۔ احمد محمد رہے گا، سچ محمد دس نہ آئیا۔ جگت ستارا رہے وجا، تن ستار نہ
 کوئی وجائیا۔ چھتی راگاں رہے گا، گا ونہارا دس نہ آئیا۔ گر در مندر بیٹھے ڈیرہ لا، من کا ڈیرہ کوئی نہ ڈاہیا۔ تن بھوتی مل سواہ، بیٹھے خاک رلائیا۔ اپنا
 آپ نہ ملایا بے پرواہ، جگت وچھوڑا نہ کوئی کٹائیا۔ کلج اتم نتھاوایاں دیونہارا ساچا تھاں، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں پکڑے آپے بانہہ، در
 در گھر گھر الکھ جگائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، امرت آتم جام پیائیا۔ آپے پتا آپے ماں، ہرجن ساچے گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ویہ صد تیراں تیرا رنگ تیرے تن چڑھائیا۔ چڑھیا رنگ ہر چلوں، ہر نامے آپ چڑھایا۔ نانک گر نہ گیا بھول، گھر ساچے منگ منگایا۔ آتم
 انتر آپے بول، آد نرنجن سیوالایا۔ شبد پنکھوڑا آپے جھول، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ آپے جانے اپنا
 مول، آدانت آپ ہو جایا۔ آپے ناری کنت کتھول، سچ سہنجی سچ آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ

اپنا سگن منایا۔ در گھر ساچے سچ و سیرا، ہر ساچا آپ کرایا۔ آپے کرے حق نہیڑا، آدانت ویکھ دکھایا۔ آپے دیونہارا اٹھا گھڑا، لکھ چوڑا سی آپ بھوایا۔ آپے ویکھے پنچاں جھیرا، آپے پنچم شبد سنایا۔ آپے کرنہارا کھلا و بیڑا، آپے دھرنی دھول ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، امرت آتم نا بھی کول دے بھرایا۔ نابھ کول امرت دھار، ہر ہر آپ لگایا۔ سر سرور کر تیار، مندر اندر آپ سما یا۔ دیا باقی کر اجیار، ایک ایک کرے رُشنا یا۔ ایک شبد سچّی دھنکار، ایک رہیا سنایا۔ ایک منگل گائے وارو وار، ایک میلا سہج سُبھایا۔ ایک میل ملاواں میت مرار، میت مرارا و چھڑ نہ جانیا۔ جگ جگ لہنا دینا مول چکائے دیونہار، داتا دانی آپ ہو جانیا۔ جگ جگ لائے پار کنار، جگ جگ نیہ رکھایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، آپ اپنی کل ورتایا۔ بستر تن کر شنگار، پنچ تت ہنڈھایا۔ من مت بدھ در در سیوک سیوادار، اپنی آپ کار کرایا۔ پنچ وکارا ڈھیہہ ڈھیہہ دوار، نیوں نیوں سپس جُھکایا۔ سمت چوڑاں ویہہ صد ہو خبردار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ایک اگّی کر تیار، ایک نارا وچ سما یا۔ ست نام دے ادھار، اکال مورت اک در سنا یا۔ اجوئی رہت ہو یا خبردار، دس کسے نہ آ یا۔ گر سکھ ساچے کر پیار، گھر گھر لئے جگایا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، شوڈر براہمن کھتری ویش نہ کوئی رکھایا۔ کھٹاں کھی سٹا پیر پسا، شاہ سلطانا در دُرکایا۔ راج راجا کر یا خبردار، کلجگ نیند نہ کوئی کھلایا۔ اتم لہنا دینا چکیا وارو وار، سپس تاج نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمت سمتی ویکھ دکھایا۔ سمت سمتی ہر ہر پھیرا، ہر ہر ویس وٹا سندا۔ آپے وسے نیرن نیرا، دُور دُرادا آپ ہو جائندا۔ ویکھنہارا کایا کھیڑا، جیو پنڈ انڈ برہمنڈ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اگّی جگت نرالی دھار رکھی، دوجی دھار نہ کوئی دکھایا۔ دو جہاناں ہر ابھیدا، ایک ایک ناریا۔ لیکھا لکھ لکھ تھکے چارے ویدا، پار کنارہ نہ کوئی دسا رہیا۔ جگت بانی پڑھ پڑھ تھکے کتیبہا، دوار بنک نہ کوئی سہا رہیا۔ کوٹن کوئی گا گا تھکے رسنا جہوا، جیو جاگرت جوت نہ کوئی ملا لیا۔ آد جگادی اگم اگوچر بے پرواہ، شبد ملاح اپنا راہ آپ چلا لیا۔ گرگھاں پکڑنہارا بانہہ، نہہکنک کوڑو کوڑا نانا توڑ تڑا لیا۔ سچ سچ کرے سچ نیاں، ساکھیاں روپ وٹا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ڈنک و جا لیا۔ شبد ڈنکا پر اپار، اپنا آپ و جائندا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے خبردار، لوآں پُریاں آپ اٹھایا۔ شاہ

سلطانا دے ہلار، پیر فقیراں شاہ حقیراں ویکھ دکھائندا۔ سادھاں سنتاں نیتر دے اگھاڑ، اندھ اندھیر مٹائندا۔ مستمکھ جیو چبائے اپنی داہڑ، اپنے بھانے آپ رہائندا۔ ایک تھت وکھائے ستاراں ہاڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ نگر شہر اُجاڑ پہاڑ، ایک دھار وہائندا۔ جن بھگتاں ہر سنتاں گرکھاں پھرے پچھے اگاڑ، آپ اپنی سیوا لائندا۔ سچھنڈ دوارے ساچے دیوے واڑ، دھرم رائے کھ شرمائندا۔ لاڑی موت دھی ٹیاری، گر سکھ نہ کوئی پرنائندا۔ چتر سکت لیکھا دیوے پاڑ، جو جن سرنائی سپیس جھکائندا۔ درگاہ ساچی ساچا لاڑ، ساچا بنک رکھائندا۔ شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، واگاں اپنے ہتھ رکھائندا۔ تریلوکی پیراں ہیٹھ لتاڑ، سچ دوارا آپ بُجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڑاں چوڑاں دھار، چوڑاں لوک کر وچار، چوڑاں طبقاں ویکھ وچار، چوڑاں اللہ رانی اللہ ہو ہونعرہ لائندا۔ پاربرہم پر بھ اک اگلا، پروردگار ناؤں رکھایا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، پُریاں لوآں ڈیرہ لایا۔ جگ جگ ویکھنہارا تیرا سلا، ثالث شبد اک بنایا۔ سچ دوارا آپے ملا، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، دس کسے نہ آیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، آپ اپنا کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڑاں دتا ور، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ گرگھ ساچے ساچی اگی، ایک دھار بندھائیا۔ شبد کھنڈیو رکھی تیکھی، نہ کوئی میٹ مٹائیا۔ پاربرہم پر بھ لیکھا رہیا لکھی، آد زرنجن وڈ وڈیائیا۔ اپنے نیتر آپے پیکھی، آپ اپنا نین گھلایا۔ آپے پھرے دیس پردیسی، در تیرا نہ کوئی دکھایا۔ آپے نانک جوت دس دسمیشی، زرنجن ناؤں دھرائیا۔ آپ رام کرشن کرے دیسی، ویس اولّا آپ اکھوایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد زرنیشی، آپے اپنا نعرہ لایا۔ آپے لاج رکھائے مچھ داہڑی کیسی، مونڈ منڈائے آپے لئے ترایا۔ جو جن نیتر لوچن نین در دوارے آئے رہے ویکھی، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ زرنائن وڈ مرگیسی، مکند منوہر لکھی زرائن آپ اکھوایا۔ آپے پیر دستگیر ملا ملانا شیخی، شاہ حقیر آپ ہو جائیا۔ اپنی تقدیر آپے لکھی ریکھی، آپے میٹ مٹایا۔ اپنے در لکھ چوڑاسی تیری مگے آپے پیشی، سچ عدالت اک دکھایا۔ صوفی پنڈت آتم برہم گیانی آپے رہے ویکھی، بُھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، ویہ صد چوڑاں وڈ وڈیائیا۔ چوڑاں لوک چوڑاں ہٹ، ہر ہر ہٹ گھلایا۔ گر سکھ ورا لاہا رہیا کھٹ، لکھ چوڑاسی دس نہ آیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی سوانگ رچایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، انترجامی ناؤں

دھرایا۔ دپک جوتی لٹ لٹ، اک پرکاس کرایا۔ شبد نگارے مارے سٹ، انحد سیوالایا۔ من کا بُرج جائے ڈھٹھ، مت بُدھ رہی شرمایا۔ گرسکھ تن
 لیٹے اپنے پٹ، شبدی پردہ پایا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے وٹ، دئی دویتی رہن نہ پایا۔ لہنادینا چکے آن باٹ، مات گربھ پھیر نہ آیا۔ نورو نورو نور لٹاٹ،
 مستک لیکھا لیکھ چکایا۔ آپ چڑھائے اوکھے گھاٹ، جس جن در دوارے درشن پایا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، نرمل امرت آتم جام پیایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ سمت چوڑاں چوڑاں لوک، ہر ساچے رچن رچانیا۔ سوہنگ شبد سچ سلوک، ایکا آپ الایا۔
 برہما وشن شو دیوت سُر سنگ محمد چار یار نہ سکے کوئی روک، ادھ وچ بیٹھے راہ تکانیا۔ گرسکھ نہ منگے کوئی موکھ، سنگر پورا کرے پڑھانیا۔ آون جاون چکے
 دوکھ، لکھ چوڑاں پھند کٹانیا۔ سچھنڈ دوارے پار کرائے تینو لوک، ترے گن نیڑ نہ آتیا۔ آپ سوارے لوک پر لوک، جو جن رہے سرناٹیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور ہر چنتکار، ایکا روپ وٹایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، شبدی ناؤں رکھایا۔ تکھیاں رکھے
 دوویں دھار، بھيو کوئی نہ پایا۔ گرسکھاں کرے مات پیار، مسمکھاں دے سزایا۔ نورو نور کر اُجیار، نورو نور ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ترے ترے ترے ویس وٹایا۔ ترے ترے ویس ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ ست ست ست ہو اُجیار، ست ست ویکھ دکھانیا۔ نو نو کھول کواڑ،
 نو نو لکھ جگانیا۔ بونجا بونجا تیری دھار، بونجا اکھر ویکھ دکھانیا۔ پینتیس اکھر ہو اُجیار، بانی بودھ نام دھرانیا۔ ست ستاراں پار کنار، دس ست دس نہ
 آتیا۔ گرسپیر نہ پاوے کوئی سار، بے انت بے انت بے پرواہیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو وچ سنسار، اپنا لیکھا دے مٹانیا۔ سمت ویہہ صد پندراں کھیل کرتار،
 تیرتھ تھتاں پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیراروپ شاہو بھوپ ست سروپ ویکھ دکھانیا۔ ست سروپ
 سرب سکھ داتا، ایک رنگ کرتاریا۔ ویکھنہارا گوداوری گنگا جگت ماتا، اٹھسٹھ تیرتھ پاوے ساریا۔ کلجگ انتم توڑے ناتا، نہ کوئی میل ملا رہیا۔ لہنادین
 چکایا ہتھو ہاتھا، آپ اپنا چرن چھہا لیا۔ آپ سنائی اپنی گاتھا، انتر منتر اک وسا لیا۔ تیرتھ تھ چڑھائے کلجگ راتھا، پچھوں دھکا ایکا لا رہیا۔ نہ کوئی
 کنارہ نہ کوئی تاتا، سر سرور نہ کوئی جنا رہیا۔ کلجگ جیواں پیانگھاٹا، پورا دام نہ کوئی وٹا رہیا۔ ویکھنہارا چوڑاں ہاٹا، لوک مات پھیرا پانیا۔ آد شکت کچ

للاٹا، جوت جوالا سنگ رلا لیا۔ ویہہ صد پندراں تیری داٹا، تیرا پندھ مُکا لیا۔ سَتجگ تریتا دوپر سوایا اپنی کھاٹا، رام کرشن سیوالا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو پندراں ویکھ وکھا رہیا۔ ویہہ سو پندراں اندر وڑ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، جگت نیتز دس نہ آیا۔ سادھ سنت نہ سکے پھڑ، وید کتیب بھيو نہ پایا۔ گرسکھ مندر ڈونگھی کندر اپنے پوڑے آپے جائے چڑھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوڑاسی نال رہیا لڑ، خالی ہتھ وکھایا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ بنایا گڑھ، لشکر فوج نہ کوئی وکھایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اُکھیرے لگی جڑ، لوک مات نہ کوئی لگایا۔ نہ کوئی رسنا پوے حُقعہ نڑ، مدراپان نہ کوئی وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، ویہہ صد پندراں لیکھ لکھایا۔ ویہہ سو پندراں ڈونگھی کندر، ہر جوتی جوت جگایا۔ آپے ویکھنہارا مندر، آپ اپنی کل ورتایا۔ آپے توڑنہارا چندر، آپے دے لگایا۔ آپے ٹلے اُچے سیا گورکھ مچھندر، آپے ڈھیریاں ڈھاہیا۔ آپے در در گھر گھر لکھ چوڑاسی نچائے بندر، نو دوارے آپ بھوایا۔ جن بھگتاں آد جگاد سدا بخشند، بخشنہار وڈ وڈیایا۔ پار اُتارے بھاگاں مند، جو چل آئے سرنایا۔ آپ اُٹھائے اپنے کندھ، بھو ساگر آپ ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ صد پندراں ویکھ وکھایا۔ ویہہ صد پندراں تیری دھار، ہر ساچے سچ ورتایا۔ لنکا گڑھ توڑ ہنکار، کھجگ ویکھ پار کنار، انتم رووے زارو زار، نیتز نیر وہایا۔ راہ تکائے محمدی یار، اپنا نین کھلایا۔ در دوار نہ دیوے کوئی پیار، بیٹھے مکھ بھوایا۔ اٹھسٹھ کریا خبردار، ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ گرسکھ ساچے کر اُجیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، ویہہ صد پندراں ویکھ وکھایا۔ ویہہ صد پندراں تیرا رنگ، سرشٹ سبائی آپ چڑھانیا۔ شاہ سلطان پھرن ننگ، در در گھر گھر بھنھیا۔ چٹے آسو کسینگ، لیکھا جانے دو جہانیا۔ نو کھنڈ ست دیپ آپے لنگھ، اپنا تال سنائے اپنے کتیا۔ آپے ہوئے بال بھینگ، جودھا سور پیر بلوان آپ اکھوانیا۔ آپے ہوئے شاہ فرنگ، عیسیٰ موسیٰ آپے نیا۔ آپے ویکھنہارا کھجگ ننگ، آپے رُسا چینا چاڑھے چنیا۔ سمت پندراں شبد سنگھاسن بیٹھ پلنگ، پر بھ دیونہارا ڈنیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے گرو مندر اندر نو دوارے آپ لنگھ، من منو آ ایکانیا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلنیا۔ ویہہ صد پندراں یینڈا رہیا مک، ہر

ساچا آپ مُکائیا۔ سر سرور امرت رہیا سُنک، ساچا جل نہ کوئی بھرائیا۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں سادھاں سنتاں مکھ پیا تھک، تھکس مکھ بھرائیا۔ من متی
 سچھل نہ ہوئی مات ککھ، لکھ چوراسی آپ بھوائیا۔ ہوئے ہنگتا اُٹا رُکھ، آپے آپ رکھائیا۔ نہ اوہ مانس نہ منکھ، جو ہر ہر گئے بھلایا۔ کلجک انتم دیونہارا
 ڈکھ، گھر گھر دئے سزائیا۔ رائے دھرم سٹکھنا رہیا سٹکھ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ لاڑی موت مکھ گھنگھٹ چک ویکھے لگ لگ، دُور دُراڈی درشن پائیا۔ پتر
 کپت لہنا دینا وکھائے جھک، آپ اپنا پھول وکھائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا گرکھاں گر سکھاں ہر جن ہر بھگتاں اپنی گودی لئے چک، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔
 ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ ویہہ صد پندراں ویکھنہارا اُچے مندراں، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ ویہہ صد پندراں انت کرایا، ہر
 پورے وڈ وڈیائیا۔ کلجک لہنا جھولی پایا، موہ رہے نہ رانیا۔ شبد پنکھوڑا اک لیا، در اپنے آپ رکھائیا۔ ہر سنگت ساچا میل ملایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔
 ابناسی کرتا کھیل کھلایا، سچھنڈ رنگ رنگایا۔ وشنوں ونسی ویکھن آیا، پہلے در سپس جھکایا۔ برہمانیوں نیوں سپس جھکایا، دُوبے در خوشی منایا۔ شو شکر
 ہتھ ترسول سٹایا، در تیجے ملیا بے پرواہیا۔ سُرپت راجا اند رو رو نیروہایا، نیر نین رہے شرمایا۔ چوتھا در آپ گھلایا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ پنچم ویکھنہارا
 ویکھ وکھایا، دس کسے نہ آئیا۔ کروڑ تیتیس گل وچ پلا پایا، لوک مات راہ تکایا۔ چھیویں در کھیل کھلایا، شبدی دُھن رکھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ستواں در
 رہیا سہایا، نہ کوئی دُوسر سنگ رلائی۔ اٹھاں تتاں میل ملایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ سنگ نبھایا۔ اٹھویں در ڈیرہ ڈھاہیا، گرکھ ملے
 ودھایا۔ نو دوارے نرگن جوت کر رُشنا، اندھ اندھیرا دئے مٹایا۔ سنچھ سویرا اک بنایا، شبدی ساچا چن چٹھائیا۔ منڈل منڈپ اک بنایا، گگن گگنتر
 جگت رکھایا۔ ساچا چندن آپ سہایا، اکال مورت سیوا لائی۔ جوتی دھار نور پرگٹایا، شبدی ڈنک سنائی۔ شبد ڈلارا ویکھ وکھایا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ساڈھے
 تن ہتھ اک سٹکھان آپ رکھایا، کلجک سپاں ونڈ ونڈایا۔ چور سپس آپ جھلایا، جگدیش کھیل کھلایا۔ گر پیر سادھ سنت نہیں نام دھرایا، پاربرہم وڈ
 وڈیائیا۔ اکال پُرکھ پر بھ کل وچ آیا، نہکنا ناؤں رکھایا۔ سوہنگ ڈنکا اک وجایا، گرکھاں وچ سمائی۔ گر سکھ بھگت جنکا اک ترا، کوٹن کوٹ نال ترانیا۔
 بار انکا ویس وٹایا، نہکنا نور رُشنا۔ واسی پری گھنکا ناؤں رکھایا، گر گوہند سیوا لائی۔ من کا منکا دئے بھویا، من ممتا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنا نورا، در دروازے دیکھ دکھایا۔ نو در چھٹا نانا، ہر جن ہر ہر مول چکایا۔ دسویں گھر پڑکھ بدھاتا، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔
 نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، اوچ نیچ نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی شرع نہ ہجامتا، روزہ بانگ نہ کوئی جنایا۔ دیکھنا سرشٹ سبائی کانتاتا، خاکی خاک ڈیرہ لایا۔ ہر
 گھٹ اندر مندر بہہ بہہ مارے جھاتا، نور الہی نور سمایا۔ میٹنہارا اندھیری راتا، آپ اپنا چن چڑھایا۔ اک چلائے ساچی گاتھا، ستجگ ساچا راہ دکھایا۔
 آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، اکال پڑکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے سمت پندراں تیرا لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، سادھاں سنتاں دیکھ دکھایا۔ لیکھے لگے نہ کسے
 پوجا پاٹھا، جس جن ہر ہر نہ درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمت
 پندراں تیراں پندہ آپے چکایا۔ سمت پندراں پندہ مکاونا، برہمنڈ کھنڈ ودھائی۔ نو نو ست ست پھیرا پاونہ، ترے ترے ونڈ ونڈائی۔ جیرج انڈ دیکھ
 دکھاونہ، اتبج سبتج ڈیرہ ڈھائی۔ بھیکھ بھنڈا سرشٹ سبائی آپ مٹاونا، ایکارنگ رنگائی۔ آتم برہم سرب جاناونا، نج آتم ڈیرہ لائی۔ امرت آتم آپ پیاناونا،
 کایا بھری سچ صراحی۔ شبد انادی آپ سناونا، آپے رہیا گائی۔ ہر سنگت ساچی سگن مناونا، ہر ساچا دیکھ دکھائی۔ اپنی ہتھیں گانا آپ بندھاونا، ہر کنت
 لئے پرنائی۔ ساچی سبجا میل ملاونا، گھر میلہ پرواہی۔ تریتا تیرا مول چکاونہ، تیری پوج کرائی۔ دوپر ساچی خوشی مناونا، پرہہ ساچا ہوئے سہائی۔
 ستجگ تیرا رنگ رنگاونا، تیری ونڈ ونڈائی۔ کلجک کوڑ گڑیا راکوں لاهونا، دُرمت میل دھوائی۔ ویہہ صد پندراں تیری انتم دھار ہر ہر ساچے دوس
 سہاونا، ہر ساچا کھیل کھلائی۔ چھبھی پوہ ہو اجیار، سمت سولا کر پیار، چھیل چھیل چھنیہار گھوڑے نیلا، آپ اپنا میل ملائی۔ تن چھہائے بستر پیلا، پہلی
 دھار پار کرائی۔ پہلی رات ہر سنگت اپنا کرنا حیلہ، لکھ چوراسی پھند کٹاؤن آیا بے پرواہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے جگ
 لئے ور، درشن دیوے گھر گھر، دُور دُراڈانہ کوئی رکھایا۔ ساچا تندن بدھاتند، ہر ساچا سگن مناونا۔ خوشی کرائے بند بند، پنج دُشٹ سنگھارے جوں راما
 راونا۔ نرگن جوت چڑھائے ساچا چند، سورج چن لکھ شرامونا۔ ایکاراک سنائے کن، راگی نادی کسے نہ گاونا۔ بھانڈا گڑھ ہنکاری دیوے بھن، در آیا پور
 کرائے بھاونہ۔ لیکھے لگے جننی جن، چھبھی پوہ جس جن درشن پاونہ۔ آپے بٹھنہارا من کا من، من متی میٹ مٹاوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کھج تیری انتم ور، سچھنڈ دوارے گھر ہر ساچے آپ وساونا۔ ساچے ہتھ بنھے ڈور، ہر ساچے وڈ وڈیاںیا۔ پار کرائے اندھ گھور، اگیان اندھیر
 مٹاںیا۔ میٹ مٹائے پنج چور، پنج چور رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے مور تور، تیرا میرا آپ مکائیا۔ ہر بن اور نہ دسے کوئی ہور، ہر ساچا مارگ لائیا۔ چرن
 کول پریتی لئے جوڑ، نہ کوئی توڑ تڑائیا۔ پُرکھ ابناسی شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ہنگ ہنگتا واگ بھوائیا۔ ور پائے جیہا من لوڑ، جو جن رہے سرناںیا۔ ایستھے
 اوتھے جائے بہڑ، کوٹن کوٹ یوجن پنڈھ مکائیا۔ گر سکھاں آتم انتر لگی اوڑ، دیوے پیاس بُجھائیا۔ پرگٹ ہویا پوت سپوتا براہمن گوڑ، برن شکر رہے نہ
 رائیا۔ سچی درگاہ لائے اپنا پوڑ، آپے ویکھ دکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پر کھنہارا مٹھے کوڑ، نہ کوئی سکے بھو چھپائیا۔ گرکھاں گر سکھاں آپے
 رہیا ہوڑ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا لہنا دینا جگت چکائے در، دوئے جوڑ مول چکائیا۔ شبد گانا ہر
 سمرتھ، تمدن جگت بندھائندا۔ رکھنہارا دے کر ہتھ، اپنے مارگ لائندا۔ سوہنگ شبد ساچی وتھ، ساڈھے دس جھولی پائندا۔ اگم اتھا بے پرواہ آیا
 نٹھ، آپ اپنا پنڈھ مکائندا۔ ہر سنگت ہر گھر کر اکٹھ، ساچا در سہائندا۔ دیونہارا ساچی وتھ، پردہ اوہلا آپ چکائندا۔ سولاں سولاں سولاں چلائے جگت
 ۵۱ رتھ، رتھ رتھو ہی پھیرا پائندا۔ جگت سیاست ہوئی بھٹھ، بن ہر کوئی نہ پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر
 نرائن نر ہر ہری ہر ایک گھر سہائندا۔

ہر پرکاس سرب گھٹ انتر، ہر ہر جوت جگائیا۔ ہر ہر کھیل جگا جگنتر، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ہر ہر ویکھ منو منوتر، ہر ہر دے مٹائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور اک اکھوائیا۔ نرگن روپ ہر پسارا، نرگن دھار چلائییا۔ نرگن شاہو بھوپ وڈ سکدارا، سچ سلطان اکھوائیا۔
 نرگن ناؤں اینکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ نرگن اگم اگم پُرکھ اپارا، اگم اگمڑے دھام سہائیا۔ نرگن الکھ نرجن کھیل نیارا، الکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور کرے رُشائیا۔ نرگن نور ہر اُجالا، انھو پرکاس کرایا۔ نرگن دھار سرب پرتپالا، پرتپالک آپ اکھوایا۔
 نرگن وسیا دھام نرالا، دھام اولٹا اک دکھایا۔ نرمل نرگن جوت جوت اک اکالا، پُرکھ اکال منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن

نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس ہر اولاً، آد جگاد کرائندا۔ نرگن بیٹھا اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائندا۔ نرگن ویس سچ محلہ، سچ سنگھاسن لائندا۔
 نرگن جوتی اپنی آپے بلا، آپ اپنا جوہر دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ابناسی کرتا ناؤں رکھائندا۔ ابناسی کرتا ہر کرتا، ایکا جوت
 جگایا۔ آپ اپنا کر اجیار، آپے ویکھ دکھایا۔ آپ اپنا میت مرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپے کھیلے کھیلے اگم اپار، بھیو کوئی نہ پائیا۔ نہ مرے نہ پئے
 جم، آون جاون کھیل کھلایا۔ پون سواسی نہ لئے دم، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ آپے جانے اپنا کم، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ مٹائے اپنا طم، ترسنا بھکھ
 نہ کوئی ودھایا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلایا۔ اپنی جینی آپے جنے اپنا جن، پتاما آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنے انک سمایا۔ آپ اپنا آپے رنک، آپے آپ رکھائندا۔ آپ سہائے اپنا دوار بنک، در دوارا ویکھ دکھائندا۔ آپے کھیل کھیل بار انک، جگ جگ
 ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ناؤں رکھائندا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، ایکا پرکھ ابناسیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا
 کھیل تماشیا۔ ایکا محل اٹل اُچ منارا، ایکا رکھنہارا واسیا۔ ایکا دیک سچ اجیار، ایکا ایک پرکاسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نر نجن
 درد دکھ بھے بھجن، ہر ساجن میت اک اتیت ناؤں دھرائندا۔ اک اتیتا ہر نرنکار، ایکا جوت جگایا۔ مندر مسجد نہ کوئی دوار، چھپر چھن نہ کوئی رکھایا۔
 سادھ سنت نہ کوئی ڈلار، گر پیر نہ کوئی اکھوایا۔ شبد دُھن نہ کوئی جیکار، انحد راگ نہ کوئی سنایا۔ تال تلواڑا نہ کوئی ستار، زمیں اسمان، دس نہ آئی۔
 گگن گگنتر نہ کوئی وچار، نام منتر نہ کوئی سنایا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، جل دھارا نہ کوئی وہایا۔ نو کھنڈ نہ کوئی اکھاڑ، ست دیپ نہ رچن رچایا۔ وانہ
 کوئی تتی ہاڑ، رت ماس نہ ویکھ دکھایا۔ بیج ت نہ کوئی ہڈ ماس، رکت بوند نہ کوئی اپایا۔ نہ کوئی لاڑی نہ کوئی لاڑ، نہ کوئی سگن منایا۔ نہ کوئی اندر مندر
 دیوے واڑ، نہ کوئی ساچی بیج ہنڈھایا۔ اک اکلا کر پسا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور الاهی آپ اکھوایا۔ آپ اپنی پاوے
 سار، نہ کوئی کلمہ رہیا الایا۔ نہ کوئی طبق دئے ہلار، نہ کوئی اپنا تیج چلایا۔ جلوہ جلال نہ کوئی پیار، حق حقوق نہ کوئی رکھایا۔ انا الحق نہ کوئی نعر، مقامے
 حق نہ کوئی پُجایا۔ احباب رباب نہ وجائے کوئی ستار، آب حیات نہ کوئی پیایا۔ کائنات نہ رہیا محل اُسر، نبی رسول نہ کوئی دکھایا۔ شاہ سلطان نہ کوئی

سکدار، نہ کوئی حکم چلائیا۔ نہ کوئی دسے بنک دوار، در درویش نہ الکھ جگائیا۔ نورو نورو نور ہو اُجیار، نورو نور وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنے انک سمائیا۔ نرگن رنگ ہر رنگ راتا، ایک رنگ رنگایا۔ ورن برن نہ کوئی درسایا، رُپ رکھ نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی مات نہ کوئی بالک گود اٹھایا بھئی نہ کوئی ناتا، ساک سجن نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی سُنئے سُنائے گا تھا، گات گن نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی پون نہ کوئی راتھا، رتھ رتھو ہی نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی مستک نہ کوئی ماتھا، نہ کوئی جوت لٹا جگایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ نہ کوئی گگن منڈل پر تھی آکاشا، اپ تیج وائے نہ کوئی سہایا۔ من مت بدھ نہ کوئی پرکاسا، دیوا پتی نہ کوئی جگایا۔ نہ کوئی رونا نہ کوئی ہاسہ، منڈل راس نہ کوئی رچایا۔ نہ کوئی وسیا آس پاسا، دُور نیڑ نہ بندھن پایا۔ نہ کوئی تھالی نہ کوئی کاسہ، نہ کوئی الکھ جگایا۔ نہ کوئی مدرانہ کوئی ماسا، بھن کباب کوئی نہ کھایا۔ نہ کوئی محل اٹل رکھے واسا، سولاں تیج نہ کوئی ہنڈھایا۔ اک اکلا پُرکھ ابناسا، تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، نرگن بھیو کسے نہ پایا۔ آپ اپنا ہوئے داسی داسا، آپ اپنی سیو کمایا۔ آپ اپنی کرے پوری آسا، آسا پورن نام دھرایا۔ اپنے گھر کریا واسا، آپ اپنا دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایک گھر، ایک در رہیا وکھایا۔ اک اکلا ہر نرنگار، عقل کلا اکھوائیا۔ جوتی نور کر اُجیار، نورو نور سمائیا۔ سچ محلے سچ پیار، گھر ساچے بیٹھا بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ نہ کوئی وید کتیب رہیا وچار، نہ کوئی رہیا کھ گھلائیا۔ نہ کوئی وشنو و نسی کرے آکار، نہ کوئی دوسر تیج ہنڈھائیا۔ سانگو پانگ نہ کوئی پیار، آلس ندرانہ کوئی وکھائیا۔ بستر بھوشن نہ کوئی تیار، لال رنگ نہ کوئی چڑھائیا۔ نہ کوئی کچھی خبردار، چرن دوار نہ سو بھاپائیا۔ نہ کوئی دسے دھواں دھار، دھندوکار رنگ سمائیا۔ شو شکر نہ کوئی پیار، جٹا جوٹ نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی ترسول تکھی دھار، نہ کُنڈل رہیا پایا۔ نہ کوئی مکھی مارے مار، ممتا بھکھی نہ کوئی ترسائیا۔ نہ کوئی لکھی بنایا گھر بار، مات گربھ نہ کوئی وڈیائیا۔ اک اکلا کر پسا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ آد جگادی کھیل نیار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ نہ کوئی دیوت سُر سوہے دوار، نہ کوئی منگل گائیا۔ نہ کوئی گن گندھرب گائے دھنکار، منگلاچار نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن بیٹھا ہر گھٹ

تھانیا۔ نرگن پُرکھ ہر کرتارا، ایکا دھار چلائیا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ دکھانیا۔ اپنا سہائے آپ دوارا، در دروازے سو بھاپانیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی رکھانیا۔ نہ کوئی لائے اٹاں گارا، نہ کوئی باڈی بنت بنانیا۔ دیا باقی نہ کوئی اجیارا، گھرت سمگری نہ کوئی رکھانیا۔ نرگن جوتی کر اجیارا، آپ اپنا ڈگمگانیا۔ رُو سس نہ کوئی ستارا، سورج چن نہ کوئی چڑھانیا۔ انحد تال نہ کوئی تلواڑا، بہتر ناڑ نہ کوئی کُڑمانیا۔ بیچ وکار نہ پنچم دھاڑا، بیچ پنچی نہ ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، آپ اپنی کھیل کھلانیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ الکھ، لیکھا لیکھ نہ جانیا۔ آد جگاد ہو پرتکھ، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ آپ اپنا کر وکھ، آپ اپنا انگ کٹانیا۔ آپ اپنا کرے سکھ، آپ اپنا گھر بھرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، نرگن کھیلے کھیل مہانیا۔ نرگن کھیل ہر مہان، آد پُرکھ وڈیانیا۔ رُوپ رنگ نہ کوئی نشان، نیتزین نہ کوئی دکھانیا۔ گاستری منتر نہ کوئی گیان، اشٹ دیو نہ کوئی منانیا۔ سر سرور نہ کوئی اِشان، تیرتھ تٹ نہ کوئی نہانیا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، منڈل راس نہ کوئی رچانیا۔ نہ کوئی سیتانہ کوئی رام، نہ کوئی لکا گڑھ تڑانیا۔ نہ کوئی پون پانی مسان، اگنی تت نہ کوئی جنانیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، نہ کوئی ترسن ہلکانیا۔ ہتھ منہ تک نہ دسے کان، گدا لنگ نہ کوئی جنانیا۔ نرگن رُوپ سری بھگوان، اکلا اک بیٹھا بے پرواہیا۔ آپ جھلائے اپنا سچ نشان، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ آپے دیوے اپنا دان، آپ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ اپنا رکھے آپے مان، مان نمانا آپ ہو جانیا۔ آپے جانے جنائے دُھر فرمان، دُھر داتا بے پرواہیا۔ آپے ستا سنج مسان، آپ اپنا جلوہ رہیا جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، نرگن نور کرے رُشانیا۔ نرگن نہ ہر ہر بیتا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ ہری ہر ٹھانڈا سیتا، ایک ست رکھاندا۔ آپے جانے اپنا کیتا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھاندا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیٹا، اوچ پنچ نہ کوئی جناندا۔ نہ کوئی مٹھانہ کوئی کوڑا ریٹھا، امرت پھل نہ کوئی چکھاندا۔ نہ کوئی ترے گن مایا بیسن پیسا، جوٹھ جھوٹھ نہ سنگ رلاندا۔ اک اکلا بیٹھا ہر اند بیٹھا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بناندا۔ اپنی بنت آپ بنا، اپنی کل ہر دھاریا۔ اپنی سیج آپ ہنڈھا، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنی ناری آپ اکھوا، آپ اپنا کنت منا رہیا۔ آپ اپنے وچ آپ ٹکا، آپ اپنا ویکھ دکھا رہیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، لوآں پُریاں

ویکھ وکھا رہیا۔ برہما ویتا لئے اُپا، کوئل نا بھی بُھل کھلا لیا۔ امرت جام لئے پلا، نچھر دھار کھ چوا لیا۔ شبد جنائی دے جنا، دُئی دویتی پردہ لاه لیا۔ ایکا برہم
 دے وکھا، پاربرہم انگ کٹا لیا۔ زرگن سرگن جوت جگا، جاگرت دشا بنا رہیا۔ آپ اپنا بھو کھلا، اپنا مارگ آپے لا رہیا۔ لکھ چوڑا سی بنت بنا، پنچ تت
 ڈیرہ ڈھاہ رہیا۔ اپنی کتھا آپے سنا، آپے مکھ صلاح لیا۔ اپنے رتھ آپ چڑھا، دہ دشا آپ پھرا لیا۔ ساچا سنگ آپ نبھا، ساچے راہے پا لیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ رچن رچائی ہر کرتا، لکھ چوڑا سی بنت بنا لیا۔ آپ اُپائے آپ کھپائے آپ اپنی بھے دھار،
 آپے دیوے رزق سبائیا۔ زرگن نور کر اجیار، جوتی جوت کرے رُشنا لیا۔ زرگن تیرا سچ پیار، ساچی کل ورتا لیا۔ ونڈے ونڈا پر اپار، ونڈنہارا بے پروا ہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتا لیا۔ ونڈی ونڈ پُرکھ اکال، جن ایہہ کھیل کھلایا۔ جگ جگ چلی اولڑی چال، بھو کسے نہ
 پایا۔ شبد سُت کر دلال، لوک مات ویکھ وکھایا۔ نال رکھایا کال مہاکال، کال نگارہ اک وجایا۔ آپے ہو یا دین دیاں، دیا ندھ نام دھرایا۔ سنت سہیلے لئے
 ۵۵ بھال، آپ اپنا نام جپایا۔ اپنی گود اٹھائے بال، بال نادانا گلے لگایا۔ ویکھے پرکھے انملڑے لال، کرتا قیمت آپ گنایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جگ اپنا
 ویس وٹایا۔ بھاگ لگائے ماٹی کھال، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنہار ہر سمرتھ، جگ جگ مہما کتھنا اکھ، رسنا
 کتھ نہ سکے رایا۔ ہر کا بھو سدا اکھ، بھو کوئی نہ پانیا۔ داتا دانی ہر سمرتھ، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ آد جگاد چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی سری بھگوانیا۔ لکھ
 چوڑا سی پائے نتھ، چاروں گنت بھوانیا۔ ہر بھگتن میلا در گھر ساچے کر اکھ، دیوے نام سچا دھن مالیا۔ آپے دیوے دھیرج ہٹھ، ست سنتو کھ برہم
 گیانیا۔ درس دکھائے نٹھ نٹھ، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹانیا۔ نہ کوئی گورد در مندر مسجد مٹھ، شودوالا نہ کوئی اپانیا۔ نہ کوئی تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور نہ کوئی
 بنانیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، شاہو بھوپ پُرکھ سلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھنہارا گھر، گھر ساچا کھیل کھلایا۔ جگ
 کرتا ہر زرنکار، زرگن ناؤں دھرایا۔ سنجگ ساچے کر پیار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اک اکلا کھیل اپار، دُئی قدرت میل ملایا۔ تیجے نیتز ہو اجیار، اپنی بوجھ
 بُجھایا۔ چوتھے پد سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پنچم میلا میت مرار، پنچم در سہایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی سہار، گھر شبدی جوت جگایا۔ ستویں

ست ست کر پسار، ست ست سما۔ اٹھ تت ناتا تیار، در ساچا اک سہایا۔ نو در کیتے بند کوڑا، آپ اپنی دیا کمایا۔ دسم دواری دیوے واڑ، پہلے پوڑے آپ چڑھایا۔ درس دکھائے آپ کرتا، زرگن نور کر رُشایا۔ سنت سہیلے اک پیار، اپنی گود بٹھایا۔ دسم دواری ہووے باہر، سُن اگئی ڈیرہ لایا۔ سُن اگئی تیری دھار، ساچے سنتاں سنگ نبھایا۔ سنگر روپ آپ کرتا، ساچے راہے لئے پایا۔ سو پڑکھ زرنجن کر وچار، ہنگ برہم اک رگھرایا۔ سچھنڈ دوارا سہائے آپ کرتا، بیٹھا آسن لایا۔ الکھ اگوچر بھو نیار، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ اگم اگمرا کرے اپنی کار، ست پڑکھ زرنجن میل ملایا۔ ستجگ تیرا سچ پیار، ہر ساچا پور کرایا۔ تریتا تیرا نام جیکار، رارارام دھیایا۔ ایکا دوجا بھو نور، در تیجا ویکھ دکھایا۔ چوتھے سوہے بنک دوار، گھر گھر منگل گایا۔ دُھن انادی اپر اپار، شبد برہادی آپ وجایا۔ آد جگادی ساچی کار، کرتا پڑکھ آپ کمایا۔ تریا تریا اتری پار، ترے گن مول چکایا۔ دواپر ساجن ویکھ وچار، ساچا بنک سہایا۔ وید ویاسا زراکار، ایکا ایشٹ منایا۔ نارد مَن پاوے سار، برہما سلوک جنایا۔ باراں اکھر ایکا دھار، سگلا سنگ نبھایا۔ کاہنا کرشنا میت مرار، گیتا گیان درڑایا۔ غریب نمائے پاوے سار، راج راجانا میٹ مٹایا۔ شبد نشانہ تیر نیار، تیر نشانہ اک چلایا۔ رتھ رتھوا ہی وچ سنسار، سگلا رتھ چلایا۔ سرشٹ سبائی ویکھ کرے خوار، بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے سچ محلہ گھر ساچا اک وسایا۔ سچ محلہ ہر ہر کھیل، ہر ہر بنت بنایا۔ آد زرنجن چاڑھے تیل، جوت زرنجن خوشی منایا۔ پڑکھ اگم سجن سہیل، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گرو روپ سما یا۔ آپے وسیا رنگ نویل، دھام اولٹا اک دکھایا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیل، بھو ابھیدا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا اپنا در، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ اپنا نام دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے ویکھ دکھایا۔ آپ سہائے ساچا در، جس در ڈیرہ لایا۔ زرگن جوتی ویس کر، سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھنہارا گھر، گھر سہنجنا اک سہایا۔ گھر سہنجنا پڑکھ اکال، اپنا آپ اپایا۔ اپنی کھیل آپے جان، وید کتیب کسے بھو نہ پایا۔ لکھ چوڑاسی بن دلال، آپ اپنا متا پکایا۔ آپے جانے جلوہ جلال، نورو نور سما یا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی وند وندایا۔ عیسیٰ موسیٰ وند وند، وند نہار کرتارا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، جیرج

انڈ کر پسارا۔ آپے جانے بھیکھ پکھنڈ، آپے توڑ - آپے نار دُہاگن رنڈ، آپے میلاکنت بھتارا۔ آپے سٹادے کر کنڈ، آپے سِپت آپے ظاہرا۔ آپے ہوئے تیج چنڈ پر چنڈ، آپے نام کھنڈا دو دھارا۔ آپے وڈھنہارا کنڈ، آپے دیوے شبد ہلارا۔ آپے پاونہارا ٹھنڈ، آپے اگنی لائے انگیارا۔ آپے وسنہارا جیرج انڈ، آپے اُتبیج سیتج کرے پیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم آپ نبھائے ساچاسنگ، محمد چار یارا۔ چار یاری کر تیار، ہر ہر متا پکایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا گھاڑن گھڑ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی الفی آپ رنگایا۔ اپنی الفی آپے رنگ، اپنے تن سجا یا۔ آپ اپنا شاہ ملنگھ، در در گھر گھر پھیری پائیا۔ اپنی منگی آپے منگ، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی ناؤں دھرایا۔ آپے جوٹھ جھوٹھ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، آپے سگلا سنگ رکھایا۔ آپے کرنہارا کھنڈ کھنڈ، ہر بیٹھا بھيو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، ایکا نور کرے رُشانیا۔ نورو نور ہر کرتار، ایکا ایک اھوایا۔ پنچ تت کر پیار، زرگن کھیل کھلایا۔ نانک میت ہر گردھار، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ آپ سہائے تھر گھر دوار، اُچ مینار آپ سہایا۔ آسن لایا گر گوہند میت مرار، آپے ویکھ وکھایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ وید پُران شاستر سمرت نہ پان سار، انجیل قرآن نہ لیکھ لکھایا۔ شبد شبدی شبد جیکار، ایکا نعرہ لایا۔ ایکا پُرکھ اکال کر پیار، ایکا ایشٹ وکھایا۔ ایکا ایک بن لکھار، ایکا بھيو کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ولس وٹایا۔ جگ ولس ہر کرنہارا، آد پُرکھ اھوانندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی نور ہو اُجیارا، نورو نور سمانندا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، آپ اپنی رچن رچانندا۔ پنچ تت کر پیار، رکت بوند سمانندا۔ آپے اندر آپے باہرا، دس دس ماس لیکھ لکھانندا۔ پتا پوت کر پیار، ماتا گود سہانندا۔ آپے ہوئے سٹ دُلارا، جی جگت آپ اھوانندا۔ ایکا ایک وچارا، آپ اپنا بھيو کھلانندا۔ آتم برہم پار کنارہ، پار برہم پر بھ اپنا آپ پر گٹانندا۔ شبدی شبد کٹار، ساچے در وکھانندا۔ امرت جل ٹھنڈا ٹھارا، ایکا کھ لگانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ولس وٹانندا۔ جگت ہر ہر ولس وٹا، اپنی بنت بنانندا۔ آپ اپنی رچن رچا، آپ اپنا ناؤں دھرانندا۔ آپ اپنا لیکھا آپ لکھا، آپے گنت گنانندا۔ اپنی میخ آپ لگا،

آپے ویکھ وکھائندا۔ دو جہاناں پھیری پا، نو کھنڈ آپ جگائندا۔ ستاں دیپاں آپ جگا، ایکا نعرہ لائندا۔ پُریاں لوآں دے ہلا، برہما وشن شو دیوت سُر سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ لکھ چوڑاسی بے پرواہ، ایکا دھکا لائندا۔ ہرجن ساچے میل ہلا، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ کول نینِ درس دکھا، نیتز لوچن نینِ اک کھلائندا۔ ساچا ستیا رُوپ وٹا، نام نیا آپ چڑھائندا۔ بھینا بھینا ناتا دے تڑا، ایکا در وکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا لکھ وکھائندا۔ ورتے کل ہر کرتار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ سگل سمگری کرتار، اپنی کھیل کھلائیا۔ جوت اُجگری اک اُجیار، نورو نور ڈگمگایا۔ سچ سوڈاگری ونج واپار، لکھ چوڑاسی آپ کرایا۔ لکھ چوڑاسی ونج واپار، ایکا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ پنج تت کر پردھان، ہر ساچے ناؤں رکھایا۔ اتم میٹ جگت نشان، خاکی خاک سمایا۔ ساچے گھر ساچے در ساچے ہر بدھا گانا، ساچا سگن منیا۔ پُرکھ اکال گائے ترانہ، آد شکت سیس جھکایا۔ پاربرہم ہویا در دربانہ، آپ اپنا در سہایا۔ اجوئی رہت ہر مہربانا، ایکا ایک ایک وڈیایا۔ آپے مرد مرد مردانہ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے شاہو بھوپ سلطانہ، راؤ رنگ آپ ہو جایا۔ آپے دیونہارا دُھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلایا۔ آپے بردھ بال جوانا، آد انت رُوپ وٹایا۔ آپے دُھن سُن سُن ترانہ، اندٹھ دھام اک سہایا۔ آپے گن اوگن کر پچھانا، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ سنت سہیلے جگ جگ جن دیوے نام ندھانا، کایا مندر دے بھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹائے پُرکھ اکالا، پر م پُرکھ سلطانیا۔ آپ سہائے سچی دھر مسالہ، در مندر اک پچھانیا۔ ویکھنہارا اگنی جوت جوالا، چاروں کُنٹ ہوئے پردھانیا۔ لکھ چوڑاسی دیپک بالا، آپے ہوئے اندھ اندھیانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کرے آپ پچھانیا۔ اپنی کرے آپ پچھان، ہر ساچے ہتھ وڈ وڈیائیا۔ شاستر سمرت سارے گان، انجیل، قرآن دے ودھایا۔ کھانی بانی ہو پردھان، ایکا راہ تکایا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گیان دھیان نہ سکے جان، جوگ ابھیاں نہ وڈ وڈیائیا۔ رکھی مُنی جی تپی ہتھی ستی راہ تکان، دوس رین دھونیاں تانیا۔ سنیا سی ویراگی تیاگی سارے گان، وڈیائی کوئی نہ پانیا۔ کاگی ہنس سرب گرلان، مانک موتی چوگ نہ کوئی چُگایا۔ کایا داغی سرب شرمان، نیتز نین نہ کوئی اٹھایا۔ مدرا

ماس پین کھان، در دوار دس نہ آئی۔ رام کرشن نہ کرے پروان، سگرٹ پان جو کھ رکھائی۔ سنگ محمد نہ کوئی ملان، جوٹھ جوٹھ کری گڑمائی۔ شرع
 شریعت ہوئی نادھان، کلمہ امام نہ کوئی سکھائی۔ سچ محمد نہ ملیا نگاہبان، کایا کعبہ نہ کوئی دکھائی۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکان، جگت مصلا ہیٹھ وچھائی۔
 اک اکلا ویکھے مار دھیان، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ راگی نادی سارے گان، آتم راگ نہ کوئی جنائی۔ گر در مندر مٹھ پچھان، ساچا مندر نہ کوئی وسائی۔ نو
 دوار سرب پچھتان، کام کرودھ لوبھ موہ آسا ترسنا رہی ہلکائی۔ سنگر پورا جانی جان، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ لوک مات ہو پردھان، آپ اپنی کار
 کمائی۔ آپے ہوئے بدھ بیسی اک گیان، ایک مت بُجھائی۔ آپ مت متوالی کرے پچھان، آپ اپنی سرن لگائی۔ آپے منوآ من باندھے ہو مہربان، دہ
 دشانہ اٹھ اٹھ دھائی۔ ساچا مندر اک مکان، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائی۔ اچا نگر نگاہبان، دسم دواری بیٹھا ڈیرہ لائی۔ آتم سیجا ہو پردھان، میل ملاوا
 ساچے ماہیا۔ سرتی ناری بال نادان، بیٹھی راہ تکائی۔ چھیل چھیل نوجوان، ہر شبد وڈی وڈیائی۔ ساچا چلہ تیر کمان، اپنا آپ اٹھائی۔ بورا ککا بلا ہوئے
 خیران، عیسیٰ موسیٰ ویکھ دکھائی۔ رُسا چینا ہو پردھان، آپ اپنا رنگ رنگائی۔ بھارت کھنڈ اک گیان، اپنا آپ جنائی۔ لکھ چوراسی لوآں پُریاں برہمنڈ
 کھنڈ کرپن چھان، اپنی سیوا آپ کمائی۔ کلجگ انتم آپ جھلایے سچ نشان، دھرم نشانہ اک دکھائی۔ چار ورنان ایک مان، اوچاں نیچاں میل ملائی۔ راؤ
 رنگ سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتائی۔ کلونتا ہر بھگونت، ایک
 رُپ سما۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے ناری آپے کنتا، کنت کنتوہل آپ ہو جایا۔ آپ کایا چولی چاڈھے رنگ بسنتا، آپے پھولن
 برکھ لایا۔ آپے توڑنہارا گڑھ ہوئے ہنگتا، آپے مایا موہ ودھایا۔ آپے بُھکھا آپے ننگتا، آپے گرسکھاں در دوارے منگن آیا۔ اپنا در آپے لنگھدا، در
 دروازہ کھول دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر ساچا سگن منایا۔ ساچا سگن سری بھگوانا، اپنا آپ منایا۔ ویکھنہارا
 زمیں اسمانا، گگن پاتالا پھیرا پایا۔ ورتے ورتاوے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، ایک ایک ناؤں دھرایا۔ اپنے در ہو پردھانا،
 آپ اپنا مارگ لایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، کلجگ کوڑا ویس وٹایا۔ ست پُرکھ زرنجن کرے کلیانا، دوسر کوئے نہ سنگ رلایا۔ پاربرہم پرہم ہو مہربانا،

لوک مات پھیرا پایا۔ ویہہ صد بکرمی نوجوانا، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ ایک دُجا کھیل مہانا، تیجا چوتھا سنگ رلایا۔ پنچم چھیواں چھل چھلانا، ستواں اٹھواں جوڑ جڑایا۔ نووے دیکھ دکھانا، گھر ساچا اک بنایا۔ گیاراں باراں تیل چڑھانا، ساڈھے تن ہتھ نو در جوڑ جڑایا۔ تیراں چوداں پُرکھ سلطانا، ایک اگی دیکھ دکھایا۔ پندراں پندراں ہو پردھانا، پرم پُرکھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ شبد اٹھائے تیر کمانا، رسنا چلے آپ چڑھایا۔ دہ دشا دیکھے مار دھیانا، آپ اپنا نین اٹھایا۔ لکھ چوڑاں بال نادانا، بھيو کوئی نہ پایا۔ برہاروے نیر وہائے دھیرن دھیرن نہ کوئی دھرانا، ویلا اتم آیا۔ آپے جانے اپنا پد نربانا، نربھے رُپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا آد نرنجن، جگ جگ ویس اولا۔ ایکنار سین سجن، آپے کرے کرائے ول چھلا۔ آپے آئے پڑدے کجن، آپے پھڑیا ہتھ وچ بھلا۔ آپے چرن دھوڑ کرائے مبن، آپے ویسا نہچل دھام اٹلا۔ چارے کُنٹ کال نگارے وجن، وجا ونہارا اک اکلا۔ جو گھڑے سو اتم بھجن، لگیا رہے نہ جلاں تھلاں۔ راج راجاں شاہ سلطان در دربار اپنا تجن، سونا ملے نہ وچ مھلا۔ سچ گھوڑے تنگ نہ ملے کسن، نہ کوئی سہائی گھڑی پلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل اک اولا۔ کھیل اولا پُرکھ ابناسی، اپنا آپ کرایا۔ آپے گگن گگنتر منڈل منڈپ پاوے راسی، آکاش پرکاس آپ ٹکایا۔ آپے گھٹ گھٹ رکھنہارا واسی، نرگن ناؤں دھرایا۔ آپے جوتی نور اجیار اک پرکاسی، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ آپے دوس رین برس ماسی، جگ جوگ آپ کمایا۔ آپے وید آپ ودانتی، پُران اپنا آپ جس آپے گایا۔ آپے انجیل قرآن کھیلے کھیل تماشی، آپے تیس تیس حدیث آپ پڑھایا۔ آپے پنڈت ہوئے کاشی، گیتا گیان آپ جنایا۔ آپے ہوئے چیمپار روداسی، گنگا بھیٹ دیکھ دکھایا۔ جل دھارا آپے جوت پرکاسی، کبیر جلاہا تریا۔ آدانت اک ابناسی، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم ویس وٹایا۔ کلج اتم ویس کرا، اپنی کل ورتایا۔ شیر سنگھ ہر نام دھرا، پنچ تت اُچجایا۔ سنت منی سنگھ شبد جنا، شبد کری گڑمائیا۔ جوتی جوت دے جگا، پورے ہتھ وڈیایا۔ ست لنگوٹی تیڑ بندھا، دھیرج دھیر رکھایا۔ ساچی چوٹی آپ چڑھا، اپنا درس دکھایا۔ واشنا کھوٹی دے کڈھا، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت لیکھے لا، پنچ تت وے ودھایا۔ کوٹن کوٹی رہے گا، دوس رین گھال گھولی گھول گھمائیا۔ ساچے سنتاں اپنا میل

میلا لئے ملا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کال مہاکال در دوارے سیس رہے جھکا، چرن دھوڑ مستک لائن چھاپیا۔ برہما وشن شو رہے راہ تکا، نیترا اپنے آپ اٹھایا۔ کروڑ تینتیس بھل رہیا برکھا، پھولن کھاری سیس اٹھایا۔ سنتن میتا بے پرواہ، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ کلج اتنم لئے ملا، گرکھاں میل ملایا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے سچ صلاح، ساچی کھچھیا جھولی پائی۔ اندر مندر او جڑ راہ، بن گر پورے نہ کوئی لنگھایا۔ تھاں تھاں بیٹھے ونڈاں پا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار آسن لایا۔ آساتر سنا رہی بھرما، اپنا روپ در سائی۔ نو اٹھاراں رہی گا، اپنی گھمر پائی۔ سادھ سنت لئے بلا، اپنی انگل لایا۔ سنگر پورا بن ملاح، اپنا پلو دے پھڑایا۔ شبد کھنڈے دے ڈرا، کھڑا مکھ چھپایا۔ برہمنڈ کھوج آپ کھجا، ساچے ڈنڈے ہتھ پھڑایا۔ پار کنڈھے دے لگا، ادھو چکار نہ کوئی رڑھایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، سچ سچ کرے گڑمایا۔ نار ڈھاگن رنڈی دے نہ کسے تھاں، جس ملیا بے پرواہیا۔ ساچی ونڈی دے ونڈا، سنت منی سنگھ لیکھ لکھایا۔ جوتی جامہ کر رشنا، آپ اپنی کرے رشنا۔ دو جہاناں لئے جگا، تیاں لوکاں پیراں ہیٹھ دبا۔ چوڈاں طبقال کنڈے دے کھلا، چوڈاں ہٹ ہلایا۔ سادھاں سنتاں گرو آں پیراں در دوارے لئے بلا، جوتی جوت ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، اپنی آپ آپے بو جھ بھجھایا۔ اک چپائے ساچا ناں، سو پُرکھ زرنجن آپے گایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، سر سرور اک نہایا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاں، در گاہ ساچی بنت بنایا۔ نہہکنک ناؤں رکھا، شبد ڈنکا دے وجایا۔ پری گھنکا بھو چھپا، بونجا سال بھو چھپایا۔ سنت سنک سندن سیوالا، سنان سنگ رلایا۔ اپنا کلمہ دے پڑھا، ایکابی رسول اکھوایا۔ اک جیکارا دے لگا، ایک نام ترایا۔ جوت آکارا آپ کرا، جوتی جوت کرے رشنا۔ گر گوہند میل ملا، سگلی چندا دے گویا۔ گنی گہندا آپ اکھوا، گھر گھسیر ناؤں دھرایا۔ گرگھ ساچے مارگ پا، مایا موہ تڑایا۔ سنت منی سنگھ سنگ رلا، ساچا نام جپایا۔ ساچے سکھ دکھائے ایک راہ، ایک گھر سہایا۔ اچے پوڑے دے چڑھا، اپنے کندھ آپ اٹھایا۔ ایک اکھر دے پڑھا، جگت ودیا نہ کوئی پڑھایا۔ لکھ چوراسی ستھر دے وچھا، دھرت مات جھولی آگے ڈاہیا۔ گرگھ ساچے لئے ملا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ کلج اتنم پھولن برکھا آپے لا، گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال دین دیال، کرے کرائے سرب پرپال، توڑنہارا جگت جنجال، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ نہہکنک دھریا ناؤں، ہر ساچے جوت جگایا۔

نہ کوئی نگر نہ کوئی گراؤں، نہ کوئی شہر دکھائیا۔ نہ کوئی پتہ نہ کوئی ماؤں، دائی دایا نہ کوئی بنائیا۔ ہتھ منہ نک نہ دے پاؤں، نہ کوئی تن اُپائیا۔ نہ کوئی
 اُنگی پھڑے بانہوں، گلی کُوچے نہ کوئی پھرائیا۔ اپنا کرنہارا آپ نیاؤں، آپ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، ایکا اپنا کھیل کھلایا۔ نہہکنک ہر زرائن ز، ہر رُپ سمایا۔ ہر ہر ہر سارے کہن، ہر ہر دس کسے نہ آیا۔ آپ چکائے لین دین، جگ جگ ویس
 وٹایا۔ سخا سہائی ساک سجن سین، نت نوت پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کھیل آپے کر، آپ اپنا
 پردہ لاہیا۔ پہلے سال جوت اکالی، زرگن دھار چلایا۔ دُجارنگ اگن جوالی، آد شکت اکھوائیا۔ تچے کھیلے کھیل زالی، تریا ویس وٹایا۔ چوٹھے بنیا ساچامالی،
 چاترک ترکھا بُجھائیا۔ پنچم مینا پنچم پالی، پنچم ویکھ دکھائیا۔ چھیویں وچ کھڑا سوالی، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ ستویں ست پُرکھ سدا کرپالی، زردھن سردھن
 رہیا ترایا۔ اٹھ اٹھ تیرا بنیا مالی، سوہنگ نام چپائیا۔ نو دوارے کیتے خالی، گرکھاں پنڈھ مکائیا۔ دسویں جوتی اک اکالی، عقل کلا ورتائیا۔ دُھر درگا ہی
 ساچامالی، سنت سہیلے بوٹے رہیا اگائیا۔ ویکھے پھل پت پت ڈالی، گلیا کوئی رہن نہ پائیا۔ چار جگ جس گھالن گھالی، کلجگ اتم لئے ملائیا۔ آپے بنیا سچ
 دلالی، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوت زرنجن آپے بھالی، آد زرنجن سیو کمائیا۔ ساچے مندر بنیا ہالی، اپنا ہل چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، در دوارا دسواں اک دکھائیا۔ دسواں در در دروازہ، ہر ہر آپ گھلایا۔ کلجگ رچیا اپنا کاجا، بھیو کسے نہ پایا۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھا، گر گوہند لیکھ
 لکھایا۔ سمبل نگری مارے واجا، ایکا بنک سہایا۔ شبد گھوڑا رکھے تازا، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ دو جہاناں رچیا کاجا، قادر کرتا ویکھ دکھایا۔ شاہو بھوپ
 وڈ راجن راجا، راؤ رنک آپ ہو جایا۔ جن بھگتاں رکھنہارا لاجا، دھرو پرہلا ترایا۔ غریب نمائیاں مارے واجا، راتی ستیا آپ اٹھایا۔ دوس رین پھرے
 بھاجا، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ اک چلایا سچ جہازا، چارے ورنان لئے چڑھایا۔ کھیلے کھیل کل کہ آجا، اپنی کل ورتایا۔ متمکھ جیواں بنھے داجا، جوٹھ
 جھوٹھ بندھ بندھایا۔ اتم کوئی نہ رکھے لاجا، پت پر میثور دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، دسم دوا ری در
 سہایا۔ دسم دوا ری آپے کھول، آپے رنگ رنگائیا۔ شبد نش اکھر آپے بول، آپے رہیا سٹائیا۔ آپ وجائے مردنگا ڈھول، انحد آپ الاہیا۔ آپے وسیا

گرمکھاں کول، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈھونڈن کوئی نہ جائیا۔ ہر گھٹ مندر پردہ رہیا پھول، جو آئے چل سرنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ مچیا گھول، کوڑی کریرا رہی گرائیا۔ ساچے کنڈے نہ کوئی تولے تول، جگت تنڈر رہیا ٹلائییا۔ تیراں تیراں تیراں نہ کوئی دیوے بول، نانک گیا سمجھائییا۔ ہر کارو پ جگت منول، دس کسے نہ آئییا۔ انتم کڈھنہارا پول، لکھ چوراسی دے سزائییا۔ کھیلنہارا ہولی ہول، من مت ہولی دے جلائییا۔ پورن کرن آیا قول، کیتا قول آپ نبھائییا۔ آدانت سدا اڈول، نہ ڈولے ڈول ڈلائییا۔ سرشٹ سبائی سٹی انھول، گر گوبند پھیرا پائییا۔ جن بھگتاں کرے اٹانابھ کول، امرت آتم کھ چوائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرت دھول سہائییا۔ جو جن منگے درس کاہنا کرشنا سول، رام روپ آپ ہو جائیا۔ ہر گھٹ آپے رہیا مول، مولا نور آپ خدائییا۔ آپے خلق خدائی ہو یا بول، محبان بیدوبی خیر یا اللہ ناؤں رکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، دسم دواری ویکھ وکھائییا۔ دسم دواری سچ سنگھاسن، ہر ہر آپ رکھایا۔ آپے ویکھے سچ تماشن، نرگن دھاراک چلایا۔ نج گھر آتم رکھے واسن، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سچ مندر پاوے راسن، منڈل منڈپ اک سہایا۔ داتا دانی غریب نوازن، ساچا ساجن آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، دیس ماجھن ساچا دھام سہایا۔ دیس ماجھن سچ دوارا، ہر ہر جوت جگائییا۔ نو دوارے کرپسارا، سگلی سرشٹ بھلائییا۔ سادھاں سنتاں مارے مارا، جو بھیکھ پکھنڈ وکھائییا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، گھر بیٹھا آسن لائییا۔ جو جن لنگھے نو دوارا، نیوں نیوں سیس جھکائییا۔ اک دکھائے سچ دربارا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ نرگن جوتی نور اُجیارا، نورو نور ڈمگائییا۔ شبدي شبد جیکارا، شبدي ڈنک سنائییا۔ موہن مادھو میت مرارا، مانس مانکھ نہ کوئی اکھوائیا۔ پنچت جگت پسارا، سرشٹ سبائی آپ بھلائییا۔ آپے وسیا سد نیارا، اجوئی رہت آپ اکھوائیا۔ آپے بھریا سچ بھنڈارا، آپے رہیا ورتائییا۔ آپے لئے اپنا اوتارا، آپے کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکناک آپ اکھوائیا۔ نہکناک پُرکھ اگم، ایکا ایک اکھوائندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا پائندا۔ نہ کوئی جننی لئے جن، نہ کوئی گود اٹھائندا۔ پنچت نہ دسے تن، رکت بوند نہ میل ملائندا۔ نو دوارے کوئی نہ دیوے ڈن، نہ کوئی درد وکھائندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنا بھانا آپے من، اپنے بھانے وچ سائندا۔ جگ جگ چڑھائے ساچا چن،

اندھ اندھیر مٹائندا۔ جگت وکارا کرے کھن کھن، نام کھنڈا اک اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ویس وٹایا ہر نرنکارا، سچ دھارا اک چلایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، گھر گھر ویکھ دکھایا۔ ہرجن میلا میت مرارا، ہری ہر راگ سنایا۔ پیپا پیپا کر پیارا، پیارا پریتم نہ کوئی ویاہیا۔ سرتی نار نار ٹیارا، ویس اپنا رہی کرایا۔ ملے میل وچ سنسارا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ آپے سیجا کنت بھتارا، اٹھے پہر راہ تکایا۔ نیتز نین کجل پایا اپرا پارا، نام دھارا اک بندھایا۔ بستر بھوشن کر تیارا، گر کاشبہ ہنڈھایا۔ اُچ محلے بیٹھ منارا، اپنی لئے انگڑایا۔ گیت سہاگی گائے وارو وارا، پنچم سخیاں سنگ رکھایا۔ ملے میل ہر میت مرارا، جگت وچھوڑا رہیا ستایا۔ سنگر پورا پاوے سارا، گر پورے ہتھ وڈیایا۔ چتر بھج ہو تیارا، آوے واہو داہیا۔ اپنیاں بھجاں آپ پسارا، آپے لئے اٹھایا۔ میل ملاو سچ دوارا، در دوارا اک سہایا۔ زرگن جوتی زرگن دھارا، زرگن ناری زرگن کنت بھتارا، زرگن زرگن وچ سمایا۔ کریا کھیل ام پارا، اگادھ بودھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم وارا، دسم دوارا اک دکھایا۔ دسم دوارا ہر سہایا، ہر ہر رچن رچایا۔ گرگھ ساچے لئے ملایا، دھر درگاہی آیا بے پرواہیا۔ آپے پوجا پاٹھ کرایا، سوہنگ شبد سچی پڑھایا۔ سو پڑکھ نرنجن ویکھ دکھایا، ہنگ ہنگتا دئے گوایا۔ جوں نانک انکد انگ لگایا، جوتی جوت لکایا۔ سادھاں سنتاں دوارے منگدا جو سچ دوارے آیا، پر بھ جھولی دئے بھرایا۔ سنت سہیلا گرو گر چیل اک اکیلا کایا چولی رنگدا آیا، رنگ مچھی اک چڑھایا۔ آسو گھوڑے ساچے تازی دھر درگاہی حاجی ساچا ننگ کسدا آیا، شاہ آسوار پھیرا پائی۔ پریاں لوآں کھنڈاں برکھنڈاں آپے لنگھدا آیا، لوک مات ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج تیریاں ونڈاں ونڈا آیا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سچ سنگھاسن ہر نرنکارا، آپ اپنا کر پسارا، ویکھنہارا دسم دوارا، نو دوارے ڈیرہ ڈھایا۔ نو دوارے ڈیرہ ڈھائے، ڈھاو نہارا کرتارا۔ گیت سہاگی ایک گائے، گاو نہار میت مرارا۔ دھن انادی ناد وجائے، آپ سنائے دھنی دھنکارا۔ برہم برہمادی کھوج کھجائے، پاربرہم گر اوتارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اک دکھائے در دوارا۔ ایک در ایک اکھر، ایک کرے پڑھایا۔ سرشٹ سبائی نالوں کیتا وکھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ جن بھگتاں توڑے

بجر کپاٹی پٹھر، شبد نشانہ تیر لگایا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، نیناں دھار نہ کوئی چلایا۔ پنچ وکارا کرے ستھر، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنا یا۔ نام ندھانا بنھے گٹھڑ، ایک گڈھ بندھایا۔ آیا در نہ جائے سکھن، خالی رہیا بھرایا۔ لکھ چوراسی چھاچھ ورو لے کھن، گرسکھ ساچے لئے ملا یا۔ اتم لجا آیا رکھن، ہر صاحب وڈی وڈیا یا۔ جگت انگیارے چاروں گنٹ بھکھن، دھواں دھار سما یا۔ شاہ سلطانا راج راجانا جگت بھنڈارے ہون سکھن، نہ سکے کوئی بھرایا۔ انت مل نہ پیا کوڈی لکھن، لکھو لکھ بنا یا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن ور، دسم دواری اک سہایا۔ دسم دواری تال سہاوا، ہر ہر آپ سہایا۔ ساچے تیر تھ آپ نہاوا، آپ اپنی میل گویا۔ ساچے مندر ساچا دعوا، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، دسم دواری کرتیار، لوک مات اک پسا، ساچا تھان دکھایا۔ ساچا تھان ہر سہنجا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ جگی جوت آد نرنجا، آد پُرکھ ویس وٹایا۔ شبد سنگھاسن ایک ملنا، پُرکھ ابناسن ویکھ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی اتم ہلنا، ہر ساچا دئے ہلایا۔ تیر کمان رسنا چلے چڑھے چلنا، اک نشان لگایا۔ بھیناں بھینا ملے نہ ملنا، کلج ویلا اتم آیا۔ لہنا چکے ستی سلا سلا، در ساچے ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی کوٹ قلعہ قلعا، چار دیوار نہ کوئی بنا یا۔ نہ کوئی اچا پر بت ہلنا، ڈونگھی غار نہ ڈیرہ لایا۔ گگن پاتال سارا ہلنا، ہر ساچا رہیا ہلایا۔ گرسکھ ساچے بھل ساچا در گھر ساچے کھلنا، ہر ساچا رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دھار رہیا چلایا۔ شبد دھار ساچا جوگ، ہر ہر آپ جنائندا۔ اتم رس ساچا بھوگ، رسنا رس تھاندا۔ جگت ترسنا مٹے جوگ، مایا موہ گواندا۔ دئی دوتی کٹے روگ، ساچا سنگ رکھاندا۔ آپ کرائے سچ سنجوگ، گھر ساچے میل ملاندا۔ اتم درس اتم سیجا ایک بھوگ، ایک ایک جنائندا۔ اک جنائی تیاں لوک، ترے ترے ویکھ دکھاندا۔ ایک شبد اک سلوک، ایک راگ الاندا۔ ایک مارگ ایک موکھ، ایک در سہاندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، جو پر بھ سرنا آئیندا۔ سوہنگ چکے ساچی چوگ، ترسنا بھکھ مٹاندا۔ آپ سنائے اپنی کوگ، اپنا نام الاندا۔ لکھ چوراسی دیوے پھوگ، نہ کوئی مات بچاندا۔ گرسکھ سرتی ذات ملوگ، نام معشوق اک رکھاندا۔ اتم اپنا لینا سچ حقو، بچھلا کیتا جھولی پاندا۔ نہ کوئی کھنڈا تلوار طبق نہ کوئی بندوق، تیر نشان نہ کوئی لگاندا۔ شبد نگارہ ایک نعرہ ایک کوگ، لوآں پریاں آپ سنائندا۔ پرگٹ ہو یا سچ محبوب، مہربان دیا

کماندا۔ لکھ چوراسی آپ اڈائے نہ کوئی رکھے برود، جگت پلپتا نہ کوئی لگاندا۔ منمکھ گوڑھی نیندے سٹے گھوک، کلجگ اپنا پردہ پاندا۔ اپنی دھونی
 جائے پھوک، نہ کوئی میل ملاندا۔ جھوٹا کنگن ہتھ خالی بھوک، انتم بھن دکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دسم دواری بیٹھا
 وڑ، سچ سنگھاسن اک وچھاندا۔ وچھی سچ سچ سلطان، ہر ساچے آسن لایا۔ آپے ہویا بے پچان، گرسکھ اگے ڈاہیا۔ آدجگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔
 جگ جگ کھیلے کھیل مہان، کھیل کھلاری آپ اکھوایا۔ ویہہ صد بکری کر پردھان، اپنا آپ لئے اپایا۔ ویہہ صد پندراں کر پچھان، تیرتھ تھان مول
 چکایا۔ سادھاں سنتاں ویکھ گیان، گیان گرو نہ بھیٹ چڑھایا۔ نہ کوئی منہ دسے کان، اچی بانگ صدانہ کوئی الایا۔ نہ کوئی سوانگی رچے سوانگ، نہ کوئی
 نیز نین بند دکھایا۔ نہ کوئی پکے بھوجن پکوان، جنگل جوہ نہ کوئی پھرایا۔ اپنا گھر آپے کر پچھان، اپنا مول رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ویہہ صد پندراں ہوئے سہایا۔ پنج دس ہو اچارا، ہر ہر بنت بنایا۔ ایٹھے اوتھے اک سہارا، ایک میل
 ملایا۔ آر پار ویکھ کنارہ، نجھر دھارا پھیرا پانیا۔ آپے دیونہارا سچ سہارا، ساچی نیا رہیا چلایا۔ نام کرائے ونج پارا، ایک دست رکھایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جگ وچھڑے میل ملایا۔ سنجگ وچھوڑا آپ کرایا، آپے بنت بناندا۔ تریتا دیہرا آپ پھرایا، اپنی دھار
 چلاندا۔ دوپر گیرا آپ دوا، آپ اپنی کل ورتاندا۔ کلجگ کھیرا ویکھ دکھایا، جوت سرپ جوت ڈگماندا۔ انتم نہیرا حق کرایا، حق بحق آپ جناندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، وسنہارا ساچے گھر، سمت پندراں دیوے ور، انتم مول چکایا۔ سمت پندراں تیرا مل، ہر
 ہر آپے پاندا۔ گرنکھ ویکھے ساچی گل، اپنا سنگ رکھاندا۔ در دوارے جو آیا بھل، لیکھا لیکھے لانداندا۔ ماس بوٹا نہ جائے بل، سچ پھل کھواندا۔
 سوہنگ کندے جائے تل، ہر تولا آپ تلاندا۔ پانی نہ پئے کایا چلھ، اگنی تت نہ کوئی بھجاندا۔ چرن پریت جو گیا گھل، لکھ چوراسی پھند کٹاندا۔ سچ
 دوار گیا گھل، چار ورنان آپ مناندا۔ لکھ چوراسی گائے مکھ، نہہکنک ڈنک وجاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور،
 سچ دھاڑا اک سہاندا۔ ساچا دوس چھبھی پوہ، ہر ہر رچن رچانیا۔ ناتا توڑے جگت موہ، تن خاکی خاک سمایا۔ اپنے نال کر آپ دھرو، آپ اپنا دئے

کھپایا۔ آپے جوت رلیا پُرکھ زرنجن سو، پُرکھ زرنجن آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، ساچے دوس دے
 وڈیائیئا۔ ساچا دوس جگت اُجاگر، ہر ہر آپ کرایا۔ گرگھ وِرا بنے سو داگر، مُسْمکھاں ہتھ نہ آیا۔ نام انملا کایا گاگر، رتن امولک دے دھرایا۔ نرمل کرم
 کرے اُجاگر، جس جن در دوارے پھیرا پایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت آپ رنگیا۔ بیٹھا رہے اک اکاگر، ایکارُپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرایا کر، کُجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ویکھنہارا ہر سمرتھ، اپنا در دواریا۔ جگ جگ مہما اکتھنا اکھ، وید کتیب بھو نہ پارہیا۔
 آپ چلائے اپنا رتھ، چارے کُٹاں آپ پھرا رہیا۔ ویکھنہارا مندر مسجد مٹھ، تیرتھ تٹ تٹ کناریا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنا میل ملا
 رہیا۔ دیونہارا ساچی وتھ، سوہنگ بھرے آپ بھنڈاریا۔ آتم سیجا چڑھے نٹھ، کھولے بند کواڑیا۔ ترے گن گنی لائے مٹھ، مٹے پنچم دھاڑیا۔ امرت آتم
 مان چُکائے تیرتھ اٹھسٹھ، امرت پیائے ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ میل
 ملاوا ہر ہر دوارا، بند دوار سہایئا۔ ساچے سوت کر پیارا، سچ سچ و بے ودھایئا۔ ویکھنہارا اینکارا، اپنی کل ورتایئا۔ بودھ اگادھی شبد جیکارا، شبدی دُھن
 سنایئا۔ ڈنک وجائے نام نگارہ، نام نامہ آپ اپنایئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ سمت پندراں
 پردہ لاه، اپنی کھیل کھلا سندا۔ جن بھگتاں جانے جگت ملاح، جاگرت جوت جگاسندا۔ مُسْمکھاں خاک دے رلا، ساچے ہٹ نہ کوئی وکاسندا۔ دوہاں وچولا
 آپ اکھوا، بھو ابھید چھپاسندا۔ ہر سجن ساچے ویکھ وکھا، در دوارے آپ بہاسندا۔ ہر سنگت ساچا سنگ رلا، ساچا سگن مناسندا۔ ساچا گانا دے بنھا، نہ
 کوئی توڑ تڑاسندا۔ نام ندھانا جام پلا، اک خمار رکھاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری انتم ور، سمت سولاں سولاں کل
 ورتاسندا۔ سولاں شنکار سولاں پیار، سولاں دھار بندھایئا۔ سولاں سولاں ہو اُجیار، ایک سولہ دے سنایئا۔ سولاں سولاں کر خوار، سولاں سولاں کرے
 ہلکایئا۔ سولاں سولاں میت مرار، سرتی سرت اٹھایئا۔ اکال مورتی کھیل نیار، کُجگ انتم ویکھن آئیئا۔ ساچا سگن دُھر دربار، تھر گھر آپے رہیا پائیئا۔
 گر سکھ نار ہوئی ٹیاری، ویکھن آیا بے پرواہیا۔ شبد وچولا پھیرے مارے وارو وار، گھر گھر تے رہیا اٹھایئا۔ کچ لیا یا سچ دوار، ایک بنک سہایئا۔ ساچی تھت

ساچی وار، ساچی دئے صلاحیا۔ ملے ور پُرکھ بھتار، ساچا کنت اک منایا۔ ساچے گھر گھر ہوئے بے جیکار، منگلاچار اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں دیوے ور، گرگھ ساچے آپ اٹھایا۔ گرگھ ساچا اٹھیا جاگ، ہر ساچے آپ جگایا۔ پنج تت لگا بھاگ، گھر ساچا ویکھ
 دکھایا۔ سناونہارا ایک راگ، ایک رہیا الایا۔ ہنس بنائے پھر پھر کاگ، کاگوں ہنس بنایا۔ اپنی ہتھیں بٹھے ساچا تاگ، ساچا سگن منایا۔ دوس رین رہے
 ویراگ، ایک لو رکھایا۔ چرن دھوڑی ساچا مجن ماگھ، سنگر پورا آپ کرایا۔ جو جن سرن سرنائی گئے لاگ، آون جاون دئے مکایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمت سولاں راہ تکایا۔ سمت سولاں ہر بلوانا، ایک ایک اکھواندا۔ جودھا سورپیر مرد مردانہ، آپ اپنا
 ناؤں دھرا سندا۔ ساچا چلہ تیر کمانا، اپنا آپ اٹھاندا۔ چارے گنٹ ویکھے مار دھیانا، دہ دشا پھول پھولا سندا۔ گرگھیں بٹھن آیا گانا، کلج اتم ویس
 وٹاندا۔ اتم چھے پینا کھانا، مانس جنم لیکھے لانداندا۔ ساچے دھام آپ بہانا، سچھنڈ دوارا اک سہاندا۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانا، شاہ سلطان نہ کوئی
 رکھاندا۔ آپے بخشنہارا پد زربانا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ آپے دیوے برہم گیانا، اتم برہم اک جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ وٹاندا۔ سنگر پورے بدلایا چولا، ہر ساچی بنت بنایا۔ سمت سولاں رہن نہ دیوے پردہ اوہلا، نہہکنک وجے ودھایا۔
 گرگھیں پردہ آپے کھولا، اپنی ہتھیں پٹی آپے لاہیا۔ آپے گاونہارا ڈھولا، آپے رہیا سناہیا۔ آپے بنیا لوک مات وچولا، غریب نوازا سیو کمایا۔ اپنا پردہ
 آپے پھولا، دوسر دس کسے نہ آہیا۔ کرے کھیل ہولا ہولا، گرگوہند آپ سمجھایا۔ نانک رلیاناں تولا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ سوہنگ شبد ایک بولا، ست
 پُرکھ زرنجن آپ سناہیا۔ آپے دھارے بھیکھ مولا، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ سمت سولاں سرشٹ سبائی پے رولا، نہہکنک دس نہ آہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا گھ آپ رہیا اٹھایا۔ اپنا پردہ آپے لاه، اپنا نور درسایا۔ اپنی جوتی آپ جگا، آپے ڈگمایا۔ گھر گھر
 دیوے دئے جگا، گرگھ ساچے کر رُشایا۔ ساچا گھرت آپے پا، آپے بتی دئے لگایا۔ نرت سرت آپے ویکھ دکھا، اکال مورت اک ملایا۔ ناد تورت اپنا
 آپ وجا، آپے دئے سناہیا۔ اپنی لاج آپ رکھا، اپنا پردہ دیوے پایا۔ اپنے سیس تاج آپ ککا، راج راجاناں دیوے خاک ملایا۔ اپنا جہاز ساچا آپ چلا،

کلج کوڑا دئے رُڑھایا۔ ماجھے دیس جوت جگا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ رہیا اٹھا، سویا سنگھ رہے نہ رایا۔ شیر دلیرا آپ ہو جا، نیرن نیر
 روپ وٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی گھیرا لئے پا، شبد ڈوری اک بندھایا۔ چٹا سو گھوڑا رہیا دوڑا، سولاں کلیاں آسن لایا۔ سولاں اچھیا پور کرا، ساچی بھچھیا جھولی
 پایا۔ دہ دشا ہر پھیری پا، گر سکھ اپنا لئے جگایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، چار ورنناں در بلایا۔ مسلم ہندو سکھ عیسائی نہ کوئی رہیا جنا، ذات پاتی نجات دواپا۔
 کملا پاتی اک ملا، امرت بوند دئے پیایا۔ آتم تاکی آپ گھلا، لہنا دینا باقی لئے چکایا۔ ساچا ساتی بے پرواہ، امرت جام دئے پیایا۔ بانکی چال اک رکھا،
 دھر در گاہی ڈیرہ لایا۔ خاکی خاک رہیا سما، پاکی پاک آپ خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سولاں سولاں رنگ
 رنگایا۔ سولاں رنگ سورا سربنگ، اپنا آپ چڑھاندا۔ سولاں اچھیا کرے بھنگ، منمکھاں ویکھ وکھاندا۔ سولاں ہوئے در در ملنگھ، در درویش
 اکھواندا۔ سولاں چاڑھے اپنی گنگ، اپنی دھار وہاندا۔ سولاں گرگھ لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا در سہاندا۔ اپنا در سہائے ہر ابناسا، روپ رنگ نہ ریکھیا۔ ویکھن آیا جگت تماشاء، دھارے جوتی بھیس مجھ داہری نہ
 دسے کیسیا۔ ویس وٹایا دس دسمیشا، موئڈ منڈایا رکھے لیکھا، اپنے نیز آپے پیکھیا۔ آپے جانے شو شکر گنپت گنیشا، برہما ویتا ویکھ وکھایا۔ آپ اُپجائے
 دیوی دیوتیا، سر نر آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی آپے پائے اپنا کیتیا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپ اٹھائی ست چیتیا، چیتن روپ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا میل ملایا۔ میل ملاو نہار نرنجن، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ بھگت سہیلا ساچا سجن، لوک مات
 آیا بے پرواہیا۔ سنت سہیلے منگ ایکا منگن، دوس رین رہے گر لایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگن، نو دوارے پنڈھ مکایا۔ ڈونگھی کندر ملے سجن، سکھمن کھ
 بھوایا۔ ذھن انادی تال وجن، ساچا سگن منایا۔ سر سروور ملے مجن، سر سروور اک نہایا۔ بجر کپائی بھانڈے بھجن، بھو ساگر آپ ترایا۔ اپنی سیجا
 بہہ بہہ سجن، میل ملاو ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، پھرن آیا آپے بانہیا۔ گرگھ سجن لئے پھڑ، اپنی
 دیا کماندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، دس کسے نہ آئندا۔ اندرے اندر جائے چڑھ، در مندر آپ گھلاندا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھ، سنا قلعہ اک

دکھائندا۔ اُتے ہوڑا دیوے دھر، نرگن سرگن میل ملائندا۔ ہنگ برہم جائے مر، سوہنگ سوچج الائندا۔ اوانگ روپ آپ ہر، اینکارا نام دھرائندا۔
 اک اکلا دیوے ور، لکھ چوڑا سی ویکھ دکھائندا۔ لکھ چوڑا سی پائے ڈر، سٹے آپ اٹھائندا۔ برہما ویتا آگے کھڑ، اپنا لیکھ مکائندا۔ وشنوں پھرے در در، گھر
 گھر بھچھیا جھولی پائندا۔ شو شکر اتم لئے پھر، لہنا دینا مول چکائندا۔ دھرم رائے لیکھا منگے آگے کھڑ، آگے لنگھ نہ کوئی جائندا۔ لاڑی موت منگے ور،
 آپ اپنا سگن منائندا۔ پُرکھ ابنا سی کرپا کر، اپنی دھار بندھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ برہما رہیا
 جگت اُپا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ وشنوں ونسی سیوالا، ساچا رزق سبایا۔ شو شکر اتم دے مٹا، لیکھا لیکھ مکایا۔ ایکا مالی جگت اُپا، ترے گن رچن رچایا۔
 سچھنڈ نواسی پھیرا پا، سچجگ اپنا ویس وٹایا۔ ہیرا پھیرا جگت بھلا، بھرم بھلائے سرب لوکایا۔ گرگھ ساجن لئے اٹھا، سنت سہیلے ویکھ دکھایا۔ ایکا اکھر
 دے پڑھا، جگت وڈیا نہ کوئی پڑھایا۔ اتم برہم دے جنا، ایکا روپ درسایا۔ ساچے مندر آپ وساء، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سمت سولاں ویکھے گھر گھر، گھر ساچا بے پرواہیا۔ گھر ساچا ہر ویکھن آیا، لوک مات اُجیارا۔
 اولیا پیر شیخ مسائق غوث میٹن آیا، اعلی اللہ ایکا نعرہ۔ ساچی میخا میخ آپے لاون آیا، ست پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ در درویشا پھیرا پھیری پاؤن آیا، ایکا
 شبد سہارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، دیون آئے چل دوارا۔ آئے
 در چرن بھکھار، ہر ساچا بنک سہایا۔ دیونہارا نام بھنڈار، داتا دانی آپ ورتایا۔ ساچا کرے سچ شنگار، سچ شنگار اک کرایا۔ بٹھے گانا ہر مہربانا وچ سنسار،
 ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ چھبھی پوہ ساچا موہ، ہر جن ہر میت مُرار اپنا میل ملایا۔ شبد جنایا سوہنگ سو، بھل رہے نہ رایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 گرگھ ساجن ساچے اپنی کل اُپجایا۔

ست پُرکھ نرنجن ساچا چان، ہر ہر آپ کرایا۔ بھگتن میت آیا بھگتاں چچان، آپ اپنا ویس وٹایا۔ شبد سروپی پکڑے دامن، دامنگیر نام
 دھرایا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، کام کرودھ نہ ہوئے ہلکایا۔ درگاہ ساچی بنیا ضامن، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ مٹے رین اندھیری شامن، ساچا چند چڑھایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساجن ویکھ دکھایا۔ سَنگر پورا ہر مہربان، ایکا ایک ایکناریا۔ سنت سہیلے کر پچھان، گھر ساچے میل ملا
 رہیا۔ کایا مندر بیٹھ مکان، گھر گھر وچ آسن لا رہیا۔ دیا باقی اک مہان، جوت نرنجن سیوالا رہیا۔ دُھنی ناد انادی گان آپے گان، سری بھگوان تال
 تلواڑا آپ وجا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی ویکھ دکھا رہیا۔ سمت سمتی ہر ساکھیات، نرنجن جوت جگایا۔ عقل کلا کل
 کملاپات، گن اوگن نہ کوئی دکھایا۔ آد جگادی سگلا ساتھ، ساچا سنگ نبھایا۔ جگ جگ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوا ہی بے پروا رہیا۔ شبدی شبد جنائے
 گاتھ، سو پُرکھ ایکا گایا۔ کلجگ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، ہرجن سیو کمایا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، پورن لہنا جھولی پائی۔ لہنا دینا چکیا
 پوجا پاٹھ، ایکا اپنا درس دکھایا۔ سچ سروور مارے ٹھاٹھ، آتم امرت آپ نہایا۔ پلے بنھے نام گاٹھ، ایکا وست آپ دکھایا۔ پنچ تت جلے کایا کاٹھ، اگنی
 اگ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے ویکھ دکھایا۔ گر سکھ ساجن ہر ہر پایا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ آتم انتر اک لو
 لایا، ایکا بوجھ نبھایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا گایا، گھٹ گھٹ ویکھ دکھایا۔ جوت پرکاسا نظری آیا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ داسن داسی سیو کمایا، آپ اپنا کھیل
 کھلایا۔ رسن سواسی لئے ترایا، جو جن رہے گایا۔ مدراماسی لئے کھپایا، کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ گھنک پُر واسی سمبل نگری ڈیرہ لایا، دیس پردیسا پھیرا پائی۔ نر
 نریشاناؤں دھرایا، دس دسمیشا میل ملائی۔ گنپت گنیشا نہ کوئی منایا، سیس جگدیش نہ کوئی جھکائی۔ اپنا ویسا آپ وٹایا، ویس اولاک رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں راہ تکایا۔ سمت سولاں گیا چڑھ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ دوائے آگے ہندی دھر، بیس بیسا کھیل کرایا۔
 اک اکلا ویکھے کھڑ، چھ گھر رُپ درسایا۔ لکھ پورا سی آپے لڑ، آپے تھم سنایا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، جگ وچھڑے میل ملایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ،
 سوچھ سروپی بھیو مٹایا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، سچ دواری کڈا لاہیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، آوندنا جاندا دس نہ آیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ،
 اگیان اندھیر مٹایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، ساچا راہ دکھایا۔ لیکھا جانے ستاراں ہاڑ، ہر ہر رُپ سمایا۔ سنت ساجن ساچے لاڑ، کھ ساچا سگن لگایا۔
 ترے گن مایا دیوے ساڑ، پنچ تت اگنی تت جلائی۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، نو دوارے بند رکھایا۔ آپے پرکھے چنگے ماڑ، پر کھنہارا آپ ہو جایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سمت سولاں نیہ رکھایا۔ سمت سولاں نیہ رکھ، نرگن نور کرے رُشنایا۔ سرشٹ سبائی پر تکھ، شبد نگارہ دئے وجایا۔ لکھ چوراسی اڈنے کلکھ، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ سادھاں سنتاں بھانڈے سکھ، نام بھنڈارا دئے ورتایا۔ ویکھنہارا کشا سکھلا پکھ، پردہ اوہلا آپ چکایا۔ کام کرودھ انگیارے رہے بھکھ، امرت جل نہ کوئی پیایا۔ پھیرا پائے اتر پورب پچھم دکھ، وہ دشا پھیرا پایا۔ سنگھ شیر لگیا لوک مات ڈھک، چور یار مکھ چھپایا۔ نہ کوئی دسے جوٹھا ٹھگ، ٹھگ ٹھگوری نہ کوئی دکھایا۔ پکڑنہارا اُپر شاہ رگ، دس کسے نہ آیا۔ جن بھگتاں بھے ساچا تگ، جگ جگ مان رکھایا۔ بنائے ہنس پھڑگت، رُپ انوپ وٹایا۔ سچ سرنائی آپے لگ، گر مکھ ساچے سیو کمایا۔ اپنے سپس گر مکھ تیری ساچی پگ، ساچا تاج آپ سہایا۔ انتم پرگٹ ہووے وچ جگ، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ کلج کوڑا رہیا بھج، نیتز رو رو نیر وہایا۔ لون نہ دیوے کوئی اج تیج، ویکھنہارا تھاواں تھاوا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھج، گھرن بھنہار سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ شبد جیکارے رہیا گج، آپ اپنا نعرہ لایا۔ گر مکھاں کرائے ساچا جج، کایا کعبہ کھول دکھایا۔ نو دوارے بیٹھا تیج، دسم دواری ڈیرہ لایا۔ ہر سنگت میلار جج رنج، منمکھ دئے ڈرکایا۔ انتم رکھنہارا لج، نام پردہ دیوے پایا۔ پرگٹ ہویا دیس مجھ، سمبل نگری دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سمت سولاں دھار بندھایا۔ سولاں دھار ہر نرنکار اپر اپار، اپنی آپ چلا سندا۔ سنگت پیتا کر پیار، ڈھر درگاہی ہو تیار، ہر جن پاوے سار، نیتز نین اک کھلا سندا۔ شبدی دُھن سچی ڈھکار، انحد لائے سیو ادار، سنے سنائے سُننیہار، آپ اپنا کرم کما سندا۔ ویکھنہارا ڈونگھی غار، جوت سرُپی کر اُجیار، نرگن ویکھ سرگن پیار، سننگر ساچا راہ چلا سندا۔ اک اکلا اینکار، آد جگادی کر پسار، شبد برہمادی ایکا دھار، ایکاناد وجا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ اپنا پردہ مکھ نقاب، ہر ساچے آپ چکائی۔ آپے پرگٹ ہویا حق جناب، مقامے حق دکھائے خدائیا۔ سرشٹ سبائی نکیل پائے ناک، چاروں کُنٹ نچائیا۔ پورن کرن آیا اپنے واک، گر گوہند گیا لکھائیا۔ پُرکھ ابناسی بنیا ساچا سجن ساک، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آگے کوئی نہ دسے عاتی عاق، لوآں پُریاں پیراں ہیٹھ دبا ئیا۔ گر مکھ وِلا پاکِ پاک، پنت پاؤن جس کرائیا۔ آپے ویکھے مار جھاک، سچ دوارے ڈیرہ لائیا۔ نرگن سرگن کھولے تاک، در دوارا آپ کھلا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ساچا سگن منایا۔ ساچا سگن ہر منایا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ جوتی شبدی جوڑ جڑایا، ساچا منگل گانیا۔ ایکا گھوڑی آپ چڑھایا، ساچا سیس گنڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ساچی سخیاں سنگ نبھانیا۔ ساچی سخیاں لایا میلا، ہر ہر ویکھ وکھاندا۔ آپے گرو گرو گرو چیلا، گر گرسکھ وچ سماندا۔ آپے کھیل کھیلے آپے وسے رنگ نویلا، آپے نج گھر ڈیرہ لانددا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ویہہ صد سولاں ویکھے کھڑ، گڑھ ہنکاری رہن نہ پانددا۔ سمت سولاں سچ سنگھاسن، ہر ساچی سچ وچھانیا۔ دھر درگاہی پُرکھ ابناسن، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ من متی جیو کرن ہاسن، گرگھ ساچے لے ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا رہیا مکنیا۔ اپنا لہنا آپ مکیا، ہر ساچا کھیل کھلاندا۔ پنچ تت ہر ڈیرہ ڈھایا، نہ کوئی بنت بنانددا۔ پندراں سال مکھ چھپایا، مکھ اپنا بند کرانددا۔ جگت سنگھاسن ڈیرہ لایا، سنگھ شیر ناؤں اپانددا۔ سمت پندراں پورا کرایا، آپ اپنا در سہانددا۔ نو دوارے جگت تجایا، دسواں گھر دساندا۔ دسویں گھر پنچ تت کوئی دس نہ آیا، نہ کوئے میل ملانددا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ مکنانددا۔ سمت پندراں مکیا لیکھا، ہر ساچے آپ مکیا۔ اپنا در دوار آپے ویکھا، آپے بنت بنایا۔ آپے پاونہارا بھرم کھلیکھا، آپے پردہ دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سمت سولاں چڑھیا چن، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ گرگھوں دیوے پرمانند، نجاند آپ سمانیا۔ بجر کپاٹی توڑے جند، ترے دھاتو ویکھ وکھانیا۔ دُئی دوتی ڈھائی کندھ، بھرم گڑھ رہن نہ پانیا۔ دُھن انادی سنانے ساچا چھند، انحد دُھن سنانیا۔ سرب جییاں داتا بخشد، بخشنہار وڈ وڈیانیا۔ جو جن تجائے مدراماس رسناگند، گر گوہند میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ پیارے رہیا اٹھانیا۔ پنچم میتا ساچا سنگ، ہر ساچا آپ رکھاندا۔ گرو گرو منگی منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاندا۔ کھج انتم چڑھے رنگ، ساچی چولی آپ رنگانددا۔ جگت دوارا آپے لکھ، سنگر پورا ویکھ وکھاندا۔ لہنا دین چکائے گوداوری گنگ، گرگھ دھارا آپ چلاندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ پلنگ، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لانددا۔ کھج منگی ایکا منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاندا۔ لکھ چوراسی بھکھ ننگ، نام بھنڈار نہ کوئی ورتانددا۔ مایا ممتا لگا جنگ، دوس رین لڑانددا۔ سادھاں سنتاں آتم رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی

ہنڈھاندا۔ ورنناں برناں ہویا گھمنڈ، سچ روپ نہ کوئی درساندا۔ کلجک ٹھگن بھیکھ پکھنڈ، کام کرودھ ستاندا۔ ہوئے ہنگتا پاوے دنڈ، نہ کوئی بٹھ
 دکھاندا۔ سنگر پورا ستا دے کر کنڈ، دس کسے نہ آسندا۔ گرگھ ورا کھوے وچ برہمنڈ، جیرج انڈ پار کراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 پنچم مینا پنچم منگ منگاندا۔ پنچم مینا پنچ پیارا، ساچا سنگ رکھانیا۔ ہر سنگت ساچی کر اجیارا، پوہ چھبھی رت سہانیا۔ سمت پنڈراں تیرا پار کنارہ، سمت
 سولاں راہ تکانیا۔ سمت سولاں کھیل نیارا، ہر اپنا آپ جنانیا۔ ہر سنگت تیرے آگے بن بھگھارا، اپنی جھولی ڈاہیا۔ تیرا دوارا اپرا پارا، دوئے جوڑ سیس
 جھکانیا۔ سوہنگ شبد سچ و نجارا، ایکا ونج دکھانیا۔ نانک گایا ہر پیارا، ہر ہر ونج سماںیا۔ نہ کوئی دسے ہور کنارہ، نہ کوئی در سہانیا۔ ایکا اگی کھیل اپارا، خالق
 ونج خدانیا۔ پُرکھ اگڑا اگڑی دھارا، آپے رہیا چلایا۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر کیا پار کنارہ، گر سکھاں اتوں بھیٹ چڑھانیا۔ سرشٹ سبائی دھندوکارا، پر بھ ساچی
 جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھانیا۔ ہر ہر ساچا گھر بُجھاونہ، گھر ساچے جوت جگاندا۔ بھيو ابھید
 بھيو کھلاونا، آپ اپنا شبد الاندا۔ ایکا مارگ ساچا لاؤنا، سچ سچ ورتاندا۔ کلجک کوڑا میٹ مٹاونا، شوہ دیرا رُٹھاندا۔ ست سنتو کھی ساچا دھام سہاونہ، ورن
 ۷۴ برن نہ کوئی اپاندا۔ اک محلے ڈیرہ لاؤنا، ایکا گھر وساندا۔ اک اکلے کھیل رچاونا، لکھ چوراسی آپ پراندا۔ شبد نگارہ اک وجاونا، لوآں پُریاں آپ
 سناندا۔ گرگھ سویا آپ اٹھاونہ، شبد ہلونا اک لگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا جگت بھلیکھا بھرمی بھرم بھلاندا۔ بھرمی
 نوارے گرٹھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ چنڈی چمکے تیز کٹار، چنڈ پر چنڈ دکھانیا۔ کھنڈ کھنڈ کرے سنسار، کھڑگ کھنڈا دکھانیا۔ برہمنڈ کھیلے کھیل اپارا،
 جیرج انڈ پھول بھلانیا۔ دیوے دنڈ کوڑ پسا، جوٹھ جھوٹھ ویکھ دکھانیا۔ گرگھ ساچے کرے پیار، گر منتر نام درڈانیا۔ انتر منتر اک ادھار، جگت بسنتر
 دے بُجھانیا۔ پُرکھ اکالا دین دیالا میت مرار، جگ جگ میل ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ آپے رہیا بُجھانیا۔ چڑھیا
 جو دھاشد جونی، ہر ساچی لئے اگڑانیا۔ سوہنگ چلہ تیر کمانی، آپے رہیا اٹھانیا۔ ویکھنہارا دو جہانی، داتا دانی بے پرواہیا۔ مارنہارا ایکا کانی، لوآں پُریاں
 دے ہلانیا۔ لکھ چوراسی تیرا بانی، پرگٹ ہویا بے پرواہیا۔ دھردر گا ہی ساچی بانی، پُرکھ اکالا آپ سنانیا۔ اک دکھائے پد زبانی، ہر جن ساچے لئے

چڑھائی۔ آپے ہو یا جان جانی، جانہار وڈ وڈیائی۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ آپ پیایا۔ سنگر پورا ساچا پانی، میل ملاوا سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائی۔ گرگھ ساچے ہر ہر پیکھن، ہر ہر رُپ سمایا۔ آپے لکھنہارا لیکھن، آپے لیکھا لیکھ دکھایا۔ آپے نر نرائن نر نریشن، آپے نرگن دھار چلایا۔ جگ جگ کرے اولٹا ویسن، نت نوت کھیل کھلایا۔ آپے کرنہارا ساچا بیتن، میت مرارا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چھبھی پوہ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہو، سمت سولاں ویکھ دکھایا۔ سمت سولاں شاہ بھوپ، شبدی شبد اکھوایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، نہ کوئی بنت بنایا۔ ویکھنہارا جوٹھ جھوٹھ، کلج کریا بندھن پایا۔ گر سیکھاں آپے گیا ٹھ، آپ اپنے گھر منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت رہیا سمجھایا۔ سمت سولاں ہر سمجھوانا، ہر سنگت دے صلاحیا۔ پنچ تت نہ کسے سیس نوانا، گر پیر نہ کوئی اکھوایا۔ برہم برہم سب نظری آونا، پار برہم اک ہو جایا۔ خالی بھانڈے ڈنک وجاونا، آپ اپنی آواز سنایا۔ گرگھ سرتی جنک پتتری آپ پرناونا، سینتا سرتی لے اُپایا۔ ساچی سخیاں منگل گاونا، برہمنڈ وے ودھائی۔ کلج کوڑی کریا میٹ مٹاونا، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ پنچ تت نہ تخت بہاونا، نہ کوئی پوج پُجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ پنچ تت چھڈیا ناتا، دس پنچ ویکھ دکھایا۔ پرگٹ ہو یا پُرکھ بدھاتا، سولاں سولاں دھار بندھایا۔ آپے گائے اپنی گاتھا، ایک شبد سنایا۔ بن ہر شبد نہ ٹیکو ماتھا، چار ورن ایک مارگ لایا۔ سادھاں سنتاں آیا گھاٹا، اپنا گھاٹا نہ پور کرایا۔ پر بھ خالی کیتا کایا باٹا، چھبھی پوہ دوس سہایا۔ نہ کوئی سہائی تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ مول چُکایا۔ ہر جن ساچے آتم رس چاٹا، نجر دھار وہایا۔ مستک جوت جگائے لٹاٹا، اندھ اندھیر مٹایا۔ نرگن سرگن پوجا پاٹھا، سوہنگ نام دھرایا۔ آگے نیڑے رکھے واٹا، چوتھے در سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک پوڑے رہیا چڑھایا۔ ایک پوڑا اینکارا، اپنے گھر لگایا۔ ست پُرکھ نرنجن کر پیارا، ساچی سیو کمایا۔ الکھ اگوچر کھیل نیارا، اینکار الکھ کرایا۔ سچھنڈ سہائے بنک دوارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سنت سہیلے لائے پار، گرگھ چیلے لے ترایا۔ نہ کوئی وسے اندھ اندھیار، سن سادھ نہ کوئی دکھائی۔ کلج ناتا دسم دوارا، در دروازہ اک سہایا۔ پنچ تت گھروں ہو یا باہر، سنگھ شیر مول چُکایا۔ کایا ناتا چھٹا سنسار، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔

کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام نامہ ہتھ اٹھایا۔ راج راجانا دئے ہلار، شاہ سلطانا آپ چکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم
 ور، سچ سنگھاسن نرگن دھار، پُرکھ ابناسی کر اُجیار، آپ اپنا رُپ در سائیا۔ رُپ انو پ ہر ہر رنگا، ہر ہر رُپ سمایا۔ آپے کھڑگ آپے کھنڈا، تیر کمان
 آپ ہو جایا۔ آپے چنڈ پر چنڈ پائے ونڈا، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ آپے توڑنہارا جگت گھمنڈا، انڈج جیرج پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ور، در گھر ساچے میل ملایا۔

ابناسی کرتا اینکار، آد جُگاد سمایا۔ پار برہم پر بھ پُرکھ اپار، پروردگار کھیل کھلایا۔ جوتی نُور نُور اُجیار، نُور و نُور ڈگگایا۔ عقل کلا کل آپے دھار،
 عقل کل دھاری کھیل کھلایا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، آد نرنجن بھو نہ رایا۔ پُرکھ پُرکھو تم کھیل نیار، بھو ابھید چھپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا لئے اُپایا۔ جوتی نُور پُرکھ اکال، ایکار رُپ سمایا۔ آپے نُور جلوہ جلال، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے ہوئے دین دیال، دیا ندھ ویس
 وٹایا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ آپے وسے اپنی دھر مسال، آپ اپنا در سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ابناسی کرتا ناؤں دھرائیا۔ ابناسی کرتا ہر نرنکارا، آد جُگاد ایک ایک اھوائندا۔ آد جُگادی اک اوتارا، ایک ناؤں پر گٹائندا۔ آپے بھنہنہارا دھارا، آپے بنت
 بنائندا۔ لوآں پُریاں محل اُسارا، گگن پاتالا ویکھ دکھائندا۔ منڈل منڈپ دئے سہارا، رُوس پرکاس رکھائندا۔ گگن لگنتر ہو اُجیارا، آپ اپنا سنگ
 نبھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ویس وٹائندا۔ آد نرنجن ہر بھگوانا، ایک جوت جگایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جگ جگ
 وڈی وڈیایا۔ اک دکھائے سچ نشانہ، در ساچے آپ جھلایا۔ ایکار راگ اک ترانہ، ایکار رہیا گایا۔ ایکار جودھا سور پیر بلوانا، بل دھاری اک ہو جایا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا اک اھوائیا۔ آدن انتا ایکار ہر، ہری ہر رُپ سمایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرنی کرتا آپ ہو جایا۔ آپے
 کھولے اپنے در، در دروازہ ویکھ دکھایا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، نہ بھو نام دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اُپایا۔ جوتی نُور

اک اکلّا، ہر ہر ویس وٹائندا۔ وسنہارا سچ محلا، تھر گھر ڈیرہ لائندا۔ ایکا رکھے نہچل دھام اٹلا، ایکا اگم اتھاہ بے پرواہ ویکھ وکھائندا۔ آپے جانے اپنے
 ناں، ناؤں نرنکار آپ اکھوائندا۔ نہ کوئی پتاناہ کوئی ماں، ساک سین نہ کوئی جنائندا۔ نہ کوئی پکڑنہارا بانہہ، نہ کوئی گود اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ روپ انیکا ہر کرتار، اپنی بنت بنائیا۔ اچھل اچھل کھیل نیار، آپ اپنا رہیا کرانیا۔ جوتی نور اگم اپار، اُج
 محل اٹار آپ رکھائیا۔ ساچے در ہو اُجیار، ایکا ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم اکال مورت، ہر ہر
 آپ اکھوائندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی صورت، نہ کوئی مول وکھائندا۔ نہ کوئی ناد نہ کوئی تورت، نہ کوئی راگ لائندا۔ نہ کوئی سچ نہ کوئی کوڑت، نہ کوئی
 مندر بنت بنائندا۔ نہ کوئی مورکھ نہ کوئی موڑھت، نہ کوئی گیان درڑائندا۔ نہ کوئی چرن نہ کوئی دھوڑت، نہ کوئی مستک لائندا۔ اک اکلّا اینکار، آپ
 اپنا کر پسار، آپے چاڑھے رنگ گوڑھت، اتر کدی نہ جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوتتا، اینکار کھیل نیار، آد
 جگادی بنھے دھارا، آپ اپنا در سہائندا۔ ساچا ہر ہر در دروازہ، اپنا آپ سہایا۔ آپے آپ وسیا غریب نوازا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ اپنا رچیا آپے کاجا،
 آپے ویکھن آیا۔ آپ اپنی مارے واجا، آپ اپنے کن سنایا۔ آپ اپنی رکھے لاجا، لاجانت نام دھرایا۔ آپے رکھے اپنا تازا، اپنا آسو آپ دوڑایا۔ کھیلے
 کھیل غریب نوازا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ ویکھنہارا ہر سمرتھ، ایکا اینکار یا۔ اپنی مہما
 جانے اکھ، نہ کوئی لیکھا لیکھ وچاریا۔ اپنی گائے آپے گاتھ، آپ اپنا ناؤں اُپا رہیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوایا ہی ناؤں دھرایا۔ اپنے مندر کر اکھ،
 اپنا متا پکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن بھو کھلایا۔ نرگن نرگن ساچا کھیل، ہر ہر کھیل کھلایا۔ آپ اپنا کر یا میلا، آپ
 اپنا در سہائندا۔ آپے وسیا رنگ نویلا، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپ اپنا چاڑھے تیل، آپ اپنا سگن منائندا۔ آپ اپنا سجن سہیلا، میت مرار آپ ہو
 جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناری پُرکھ آپ اکھوائندا۔ ناری پُرکھ پُرکھ سلطان، ہر ہر آپ اکھوایا۔ جوتی نور سری بھگوان،
 ایکا ایک ڈگمگایا۔ آپے داتا دانی دان، اپنی جھولی رہیا بھرایا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا تھم سنایا۔ آپے ویکھے زمیں اسمان، گگن گگنتر ویکھ

دکھایا۔ لو آں پُریاں کر دھیان، شبد ڈوری بندھ بندھایا۔ دھرت دھول ہو پردھان، جل بنب آپ ڑکایا۔ ترے گن تیری کر کلیان، تیرا رُپ وٹایا۔
 ترے ترے دیوے اک گیان، ایک شبد جنایا۔ ایک بانی سارے گان، ایک نظری آیا۔ ایک نگاہبان، ایک ویکھ دکھایا۔ ایک دُھن انادی کھیل مہان، آد جگادی
 آپ سُنایا۔ شبد برہمادی نوجوان، دہ دشا چارے کوٹاں پھیرا پایا۔ پاربرہم سچ سلطان، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر آدیسا اک مکان، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن دھار بندھایا۔ تھر گھر ساچا سچ دوار، ہر ہر آپ بنا سندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی
 دکھائندا۔ نہ کوئی دیا باقی کیا اجیار، نہ کوئی ویکھ دکھائندا۔ نہ کوئی ناری کنت بھتار، نہ کوئی سچ ہنڈھائندا۔ نہ کوئی ساجن میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئی
 دکھائندا۔ نہ کوئی گیت سہاگی گائے وارو وار، تال تلواڑا نہ کوئی وجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا بنک سہائندا۔ تھر
 گھر ساچا ہر ہر بنک، ہر ہر آپ سہائندا۔ آپے کھیلے کھیل آدانت، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، اپنی دھار وچ بندھائندا۔ نہ کوئی
 سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر نہ کوئی اکھوائندا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، نہ کوئی راہ تکائندا۔ نہ کوئی نیا نہ کوئی منت، نہ کوئی نام درڑائندا۔ نہ کوئی ناری
 نہ کوئی کنت، نہ کوئی سچ ہنڈھائندا۔ نہ کوئی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ چھٹھی نہ کوئی دکھائندا۔ اک اکلا سری بھگونت، تھر گھر ساچا آپ سہائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگائندا۔ جوتی نور ہر اجالا، اپنا آپ کرے پساریا۔ آپے سنگر رُپ گوپالا، آپے کھیلے کھیل
 اپاریا۔ آپے جانے اپنی چالا، اپنا آسو آپ دوڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسے ساچے گھر، گھر سہنجنا اک دکھایا۔ تھر گھر
 ساچا ہر سہنجنا، ہر ساچے جوت جگایا۔ اکال پُرکھ آد نرنجنا، بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ درد دُکھ ہر بھجے بھنجنا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آد جگادی ایک اجنا، ایک الکھ
 جگایا۔ اگم اگمڑے دھام بہہ بہہ سبنا، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن وچ ڑکایا۔ نرگن دھار ہر کرتار،
 اپنی آپ بنایا۔ نرگن رُپ اپر اپار، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ نرگن نور جوت اجیار، اک اکلا کھیل کھلائیا۔ نرگن نرگن کر وچار، نرگن نرگن بوجھ
 بھجایا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نرگن ڈیرہ لائیا۔ نرگن ہو یا خبردار، نرگن میت مرار، نرگن ناری کنت بھتار، نرگن سیجا

آپ چلا سندا۔ آپے جانے اپنا راہ، آپے مارگ پائندا۔ آپے وسے ساچے تھاں، تھان تھنتر ویکھ وکھائندا۔ آپے کرے سچ نیاں، آپ اپنا لھم چلا سندا۔ آپ اپنی آپے پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ نرگن جوت ہو پر تکھ، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ برہما وشن شو دیوت سر شو شکر راہ رہیا تک، نیتز لوچن نین اٹھانیا۔ سادھ سنت گئے اک، دوس رین نام دھیانیا۔ ورجنڈی ویکھے ایکا ڈھک، برہمنڈی کھوج کھوجانیا۔ جیرج انڈی جھٹ، اُتبیج سیج پھول پھولانیا۔ شبد نکیل پائے نک، لکھ چوراسی آپ بھوانیا۔ اپنی دھار آپے رکھ، آپے کرے رُشانیا۔ آپے ہو یا سب توں وکھ، آپے ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ آپے اپنی قیمت پائے لکھ، آپے کوڈی کوڈی ہٹ وکانیا۔ آپ چھاچھ ورو لے مکھ، ساچا سپر آپ سما نیا۔ آپے پرگٹ ہو یا مات پر تکھ، آپ اپنی بو جھ بھجھانیا۔ آپ اپنے لئے رکھ، آپ اپنے رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا لوک ماتی کر اُجیار، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور ڈگمگا، اپنا کرم کما سندا۔ آد جگادی ویس وٹا، جگ جگ پھیری پائندا۔ لہنا دینا لیکھا رہیا آپ چکا، اپنا موں وکھائندا۔ بستر شستر گہن ایکا پا، ہر جن میل ملا سندا۔ نیتز نیناں درس دکھا، جگت ترسنا بھکھ گوا سندا۔ بھانا سہنا لھم سنا، آپ اپنی چلت چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائندا۔ بندھنہارا ہر بھگونت، اپنی دھار بندھانیا۔ پُرکھ پُرکھو تم ناری کنتا، کنت کنتوہل آپ ہو جانیا۔ آپے جوگ جگیشتر ہوئے جگا جگنتا، منیشتر تپیشتر آپ کرائیا۔ آپے ہوئے آپے ہنگتا، آپے گڑھ تڑانیا۔ آپے بھکھا آپے ننگتا، آپے در در لکھ جگانیا۔ آپے منگنہار منگتا، آپے بھچھیا جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وڈ وڈی وڈیا نیا۔ نرگن سچی دھار، ہر ساچا آپ چلا سندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جگ جگ ناؤں دھرا سندا۔ سنجگ ساچا میت مرار، اٹھ دس ویکھ وکھائندا۔ تریتا تیرا رُپ اپار، دو دورنگ چڑھائندا۔ دواپر تیرا سانجھ یار، ایکا دوجا ویکھ وکھائندا۔ پنچاں میتا اک اکھاڑ، اک گیان درڑا سندا۔ ساچے در آپے واڑ، اپنا موں چکا سندا۔ ویکھنہارا جگت اکھاڑ، اپنا ڈنک وجا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرا سندا۔ اپنا ویس آپ دھرایا، ہر ساچے وڈ وڈیا نیا۔ جگ جگ اپنا کھیل کھلایا، جگ جگ ویکھ وکھانیا۔ جگ

جُگ کرتے کرم کمایا، کرنی کرتا آپ ہو جائیآ۔ جُگ جُگ دھرنی دھرت دھول سُہایا، جُگ جُگ بندھن پائیآ۔ جُگ جُگ جن بھگتاں امرت آتم کول
چوایا، اُلٹی ناہجھ کرائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ دیکھے تیری چھاہیا۔ کُجگ کوڑا سچا شاہ، ہر ہر آپ اُپایا۔ جوٹھ جھوٹھ دے
صلاح، مایا ممتا متا پکایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دیکھے ساچا تھاں، سگلا سنگ نبھایا۔ آسا ترسنا پکڑے بانہہ، در ساچا اک سُہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں،
گاگ کاگی آپ اُڈایا۔ عیسیٰ موسیٰ شبد جنہا، سنگ محمد آپ رلایا۔ چار یاری دیوے سنا، رانی اللہ نعرہ لایا۔ انا الحق اک جنہا، مقامے حق دیکھ دکھایا۔ خدی
خُدائی دے وسہا، پروردگار بھجیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا لوک ماتی دیا باقی آپ جگایا۔ دیا باقی کر اُجیار،
ہر اپنی کل چلایا۔ دیکھنہا سنگ محمد چار یار، کھیلے کھیل نور الایہیا۔ دو دو آیا کر پسار، دوئے دوئے دھار بندھائیآ۔ احباب رباب وجائے ستار، سچ سارنگا
آپ اُٹھائیآ۔ کلمہ نبی کر تیار، ایکا کھ صلاحیا۔ شاہ نوابا خبردار، آپ اپنا حکم چلایا۔ چرن رکابا دے ہوئے آسوار، ایکا آسو رہیا دوڑائیآ۔ دے عزا با اتم
وار، اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا اک اکھوائیا۔ آد انت کر پسار، آپے دیکھ دکھائندا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا،
سکھنڈ دوارا اک سُہائندا۔ سُن اگمی پار کنارہ، آپ اپنا راہ تکائندا۔ برہما ویتا کر پیارا، ایکا شبد جنائندا۔ چارے ویدا بن لکھارا، لوک مات آپ
دھرائندا۔ وشنو وئی ہو اُجیار، ساچی سیو کمائندا۔ شو شکر سر چکے بھارا، لکھ چوڑا سی پنڈ اُٹھائندا۔ سُرپت رووے اپنی وارا، نیتز نیناں نیر وہائندا۔
کروڑ تیتیس کر پیارا، ایکا دھام بہائندا۔ لوک مات کھیل نیارا، اپنا آپ کرائندا۔ کُجگ تیرا کوڑا پسار، ہر ساچا دیکھ دکھائندا۔ حق حقیقت دیکھے نعرہ، سچ
دوارے آپے لائندا۔ شرع شریعت پار کنارہ، بندھن اپنا آپے پائندا۔ لاشریک اک خُدائے پروردگار، ایکا نام لائندا۔ کھیلے کھیل اپنی وارا، آپ اپنا
ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ویس اولہا ہر کرتار، اپنا آپ کرایا۔ کُجگ تیرا کوڑا پسار، آپے
دیکھن آیا۔ ننا نرگن کر اُجیار، ننا نرگن میل ملایا۔ سکا کرماں پاوے سار، کچا گھڑا آپ اُٹھایا۔ آپے بنے لائے پر تھمی آکاش ہو اُجیار، رکت بوند ماس
ناڑی رت اپنے لیکھے لایا۔ جوتی جوت کر اُجیار، کملا پاتی کھیل کھلایا۔ نانک ساچا نام رکھ، ساچا رتھ چلایا۔ شبد جنائی اکتھنا اکھ، اپنا بھجیو کھلایا۔ آپے

رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، نانک وِچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نانک
 جوت ہر جگا، اپنا نُور درسایا۔ اپنا درس آپ دکھا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایکا دُجا بھو چُکا، دوئے دوئے میٹ مٹایا۔ تیجانینِ اک گھلا، ایکا راہ چلایا۔
 چوٹھے پد رہیا سما، بُھل رہے نہ رایا۔ پنچم میلا سبج سُبھا، گھر ساچے دئے کرایا۔ چہر چھن نہ لیا رکھا، محل اٹل نہ کوئی بنایا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہ،
 نرِگن جوت کر زُشایا۔ نانک درشن ساچا پا، نیوں نیوں سیس جُھکایا۔ پاربرہم پر بھ پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنے گلے لگایا۔ میرا تیرا اک نیاں، بُھل رہے نہ
 رایا۔ نانک سَنگر چڑھیا چا، ساچا منگل گایا۔ سوہنگ نعرہ دِتالا، گھر ساچے ویس وٹایا۔ ہنگ برہم نہ کوئی جنا، پاربرہم نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نام سَت جھولی پایا۔ نام سَت کر پرکاس، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ پُرکھ ابناسی ہویا داس، نانک گیا سمایا۔ پوری
 کرن آیا آس، جو جن بیٹھے راہ تکانیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، پُریاں لوآں پھیرا پانیا۔ گھٹ گھٹ آپے رکھے واس، گھٹ گھٹ آپے رہیا اٹھانیا۔
 پاونہارا ساچی راس، دیوے شبد صالحیا۔ لکھ چوڑاسی کرے بند خلاص، جو جن درشن پانیا۔ لہنا چکے ہڈ ناڑی ماس، پنچ تت وِچ ودھانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبدی شبد پڑھانیا۔ شبد ڈھولا ہر نرِکار، اپنا آپ لگایا۔ نانک چولا کر پیار، پنچ تت سمایا۔ پردہ اوہلا وِچ
 سنسار، دس کسے نہ آیا۔ آپ وجائے سچ ستار، مرد مردانہ سیوالایا۔ گائے گیت وارو وار، ہر ساچا رہیا سُنایا۔ اک اتینا پاوے سار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا سَکھیا رہیا سَکھایا۔ نانک سَنگر ساچی سَکھیا، اپنی آپ سُنایا۔ دُھر درگا ہی پائی بھچھیا، آپے
 نرِگن آپے سرِگن آپے اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ اپنا لیکھا آپے لکھیا، آپے پور کرائیا۔ لکھ چوڑاسی دے سے مِٹھیا، تھر کوئی رہن نہ پانیا۔ آپے سَتا دے کر
 پیٹھا، آپ اپنا گھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچی دھار بندھانیا۔ ساچی دھار بنھے کرتار، ایکا شبد سُناندا۔
 سَت نام کر پیار، سنا سَنگر رُپ وٹاندا۔ تات نہ ہوئے خوار، تنہ نرِگن میل ملاندا۔ ماما موہ چکے سنسار، جو جن نانک درشن پاندا۔ آتم انتر اک
 وِچار، ایکا برہم جناندا۔ جگت بسنتر ہوئے خوار، تت وکارا نیڑ نہ آئندا۔ نام منتر اک جیکار، انحد دُھن سُناندا۔ راگی نادی نہ پاوے سار، برہادی ویکھ

دکھائندا۔ آدجگادی اینکار، عقل کلا اکھوائندا۔ بودھ اگادھی شبد بھنڈار، نانک ہتھ پھڑائندا۔ نانک ستگر ہو تیار، لوک مات ورتائندا۔ چار ورنان اک
 پیار، ایک دھام سہائندا۔ راؤ رنک نہ کوئی وچار، اوچاں نیچاں میل ملائندا۔ انتر آتم ٹھنڈی ٹھار، ساچا جل پیا ئندا۔ ہوئے ہنگتا کر خوار، دُئی دویتی پردہ
 لائندا۔ غریب نمائے لئے اُبھار، آپ اپنے گل لگائندا۔ دُھر فرمانا سُنائے وارو وار، پنج تت رسنا گائندا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، ناری رُوپ آپ ہو
 جائندا۔ ایک سیجا ستا پیر پسا، لوک مات نہ کوئی اُٹھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ شبدی دھار نام
 جیکارا، گر ستگر آپ الایا۔ ایک رُوپ دس اوتارا، ایک ویکھ دکھایا۔ پُرکھ اکال کر پیارا، اکال مورت نظری آیا۔ اجوئی رہت سچ سچیا، ساچا در رہیا سہایا۔
 ست نام ونڈ بھنڈارا، لکھ چوڑاسی دے تریا۔ کرتا پُرکھ کھیل اپارا، آپ اپنا رہیا کرایا۔ ستگر نانک وڈ سکدارا، سچ سلطان بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیونہارا ساچا ور، جگ جگ اپنا رتھ چلایا۔ سچ رتھو ہی چلائے رتھ، کلجگ آپ چلائندا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ
 پھرائندا۔ ورنان برنن دیوے متھ، ورنی برنی لیکھ لکھائندا۔ جگت نرالا کملاپت، کنت کنتوئل ناؤں دھرائندا۔ آپے دھیرج جت ست سنتو کھ ست،
 ست سائتک ست سمائندا۔ آپے برہم ہوئے اُپت، برہم برہم آپ ہو جائندا۔ آپے برہم جانے مت گت، جگ جگ نام دھرائندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک صلاحندا۔ صلاحی صلاح صفت صلاح، ستگر ناؤں دھرائیا۔
 نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، پھڑ پھڑ بانہوں پار کرائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، امرت جام پیا ئیا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیا ئیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ نانک ستگر شبد جنا، چار کُنٹ اُٹھ دھایا۔ اپنی سیوا آپ کما، آپے مول چکایا۔ اپنا لیکھا
 آپ چکا، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈا، آپے بھیکھ وٹایا۔ انگد انگیکار کرا، اپنے رنگ رنگایا۔ زرگن باقی جوتی دے جگا، اگیان اندھیر مٹایا۔ شبد
 سوئی دے پھڑا، جگت سہارا اک کرایا۔ ساچی چوٹی دے چڑھا، بند کواڑا آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن دھار کر پیار،
 جھوٹھانا تا توڑ تڑایا۔ پنج تت ہو یا پار، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ شبدی جوتی جڑیا نانا، ہر ساچا آپ جڑائندا۔ پار برہم پر بھ پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا کھیل

کھلا سندا۔ انگد انگی اک پچھاتا، ایکا انگ لگا سندا۔ دیونہارا ساچی داتا، ساچا مندر اک سہا سندا۔ وسنہارا اک اکتا، اپنی کل ورتا سندا۔ بردھ اوستھاشد
 ست جمیانہ کوئی پتانہ کوئی ماتا، انگد گودی آپ لکا سندا۔ گرسکھ کینی اتم داتا، سر اپنا ہتھ لکا سندا۔ آپ جنائی ساچی گاتھا، ہر ہر رسنا گائندا۔ پنج تت
 نانک ساچی جوت گر انگد ٹیکے آپے ماتھا، نیوں نیوں سیس جھکا سندا۔ سرشٹ سبائی سگل وسورا لاتھا، پنج تت گرؤ نہ کوئی اکھوا سندا۔ ہر کاشد ساچی پوجا
 پاٹھا، ہر ہر منتر سنا سندا۔ ہر کا نام سچ سرور تیر تھ تاتا، دُرمت میل گوا سندا۔ بھریا پیالہ کایا باٹا، گرسکھاں آپ پیا سندا۔ امرؤ نتھاواں آپے ناٹھا، جل
 دھارا سیو کما سندا۔ انگد کھولیا ساچا ہاٹا، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبا سندا۔ نانک شبد پورا کرن آیا گھاٹا، چوٹھے جگ ویکھ دکھا سندا۔ جوت سروپی سیوا
 کرے آد شکت لٹاٹا، اٹھے پہر ڈگما سندا۔ گنگن پاتالا پردہ پاٹا، تیر نرالا اک لگا سندا۔ آپے ستا اپنی سیجا ساچی کھاٹا، سچ سنگھاسن اک وچھا سندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر سرور دیوے بھر، امرت آتم سہا سندا۔ امرت آتم ساچا تال، گر سنگر آپ بھرا سندا۔ امرداس گر آپے
 بھال، امر اپد رکھا سندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت جگا سندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے منگن منگ منگا سندا۔ آپے جگت دھواں ہوئے
 زوال، نام لال آپ اپا سندا۔ آپے نرگن سرگن جوتی بال، برہم پاربرہم لکا سندا۔ آپے سنگھ شیر بن دلال، جگت وچولا ناؤں رکھا سندا۔ جگت اولڑی
 چلے چال، بال نادانا ویکھ دکھا سندا۔ داس رام آپے بھال، اپنے در سہا سندا۔ سر سرور سہایا تال، ہر مندر ڈیرہ لائندا۔ گر ارجن پیتا ایکا بھال، ابناسی
 پُرکھ منا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلا سندا۔ بودھ اگادھا شبد گیانا، ارجن ہر جنایا۔ ملیا میل سری بھگوانا، گر سنگر گھر
 میں پائیا۔ ناتا توڑ جگت جہاناں، گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ اُتجے دُھن سچ ترانہ، ساچا راگ الائیا۔ آد نرنجن بنھے گانا، جوت نرنجن آپ پرنائیا۔ ملیا میل مرد
 مردانہ، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ اُٹھے جودھا سوربیر بلی بلوانا، چاروں کُنٹ لئے انکڑائیا۔ وید پُرانا پھول بھلانا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ نانک سنگر شبد اک
 دھیانا، ایکا در سہائیا۔ ایکا پُرکھ اک سلطانا، ایکا بنت بنائیا۔ در دوارے کوٹن کوٹ گوپي کاہنا، منڈل راس رہے پائیا۔ کوٹن کوٹی برہما وشن شوچرن کول
 کرن دھیانا، نیتز نین نہ کوئی اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ نانک انگد ایکا دھار، ایکا جوت جگا سندا۔

ایکا شبد اک جیکار، ایک نعرہ لائندا۔ ایک گر اک اوتار، پاربرہم اک اکھوائندا۔ ایک برہم پائے سار، ایک روپ وٹائندا۔ ستن پیتا سٹ ڈلار، ساچا سنگ رکھائندا۔ آپے جانے اپنی کار، جگ جگ ویکھ وکھائندا۔ ساچا در کر تیار، گھر ساچے منگل گائندا۔ ترے گن تیرا اک پیار، رجو طمو ستو میل ملائندا۔ پنچم موہ ویکھ وچار، پنچم رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گرؤ بنائندا۔ ایک شبد گر ایک ایشٹ گرؤ گرنتھ منائی۔ اکال پرکھ کھولے درشٹ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ دھر در گاہی و سیا سرشٹ، ہر گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ آپے راما گر و ششٹ، آپے منتر نام پڑھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی نور کرے رُشائی۔ ایک جوتی دوئے دھار، شبدی گر اکھوایا۔ گرؤ گرنتھ کر تیار، ہر گوہند ڈیرہ لایا۔ جودھا سور بلی بلکار، کھڑگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ آپے اپنی کرے کار، بھیو کسے نہ پایا۔ نون سو اکھر ملیا میت مرار، ساچی ناری کنت اپایا۔ ایک جودھا ایک بلکار، آپ اپنا بل وکھایا۔ پرکھ ابناسی کرپا دھار، دو جا لیکھ لکھایا۔ نام کھنڈا کر پیار، گوہند ہتھ پھڑایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، ہر ہر ویکھ وکھایا۔ ہر رائے کر سٹ ڈلار، دے مت آپ سمجھایا۔ بال اوستھا کر پیار، در سہنجنا میل ملایا۔ نوویں در کر خوار، سرشٹ سبائی آپ بھلایا۔ تیغ بہادر سانجھیا، کایا ناتا آپ تڑایا۔ پایا در ہر کنت بھتار، وچھڑ کدے نہ جایا۔ لہنا چکے وچ سنسار، نوواں گر ویکھ وکھایا۔ نو دوارے کھول کوڑ، تیرا لہنا رہیا چکایا۔ لگے اگ سرشٹ سبائی تتی ہاڑ، ارجن توپاں بیٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی نور کر، نورو نور رُشایا۔ جوتی نور شبد و نجارا، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ پاربرہم گر لئے اوتارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ گر گوہند کر پیار، ساچا سٹ اپجائندا۔ دُشٹ دمن دئے ہلارا، ٹلے پر بت ویکھ وکھائندا۔ لوک مات پاوے سارا، آپ اپنا راہ چلائندا۔ دیوے کھنڈا تیز کٹارا، نیناں دیوی میل ملائندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا درس دکھائندا۔ پنچم پیتا ہو تیار، پنچم سنگ رلائندا۔ بنک بنک در در پاوے سار، گھر گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک جوتی ایک گھر، ایک شبد سنائندا۔ پنچم پیتا پنچم پیار، پنچم جوت جگائندا۔ پنچم دیوے سچ بھنڈار، اتم تال بھرائندا۔ امرت اتم ٹھنڈی ٹھار، ساچا نام وچ ٹکائندا۔ کھنڈا پھڑے وارو وار، چاروں کنت بھوائندا۔ شبد چڑھے شبد جیکار، ایکنکار سیوالائندا۔ ساچا کر جگت و ہار، آپے ویکھ وکھائندا۔ اتم جوتی کر

اُجیار، آپے ڈمگائندا۔ آپے ڈھیہہ پیا دوار، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ پہلوں بنھی اپنی دھار، دو دھار رکھائندا۔ بنس سر بنس ساچا ور، در اپنا بیڑا آپ
 ڈبائندا۔ ساچا بیڑا کر تیار، گرگھ آپ چڑھائندا۔ سیوک سیوا کرے اپار، دوس رین سیوکمائندا۔ ویکھے راہ میت مُرار، پُرکھ اکلا اک منائندا۔ سولائ
 ستھر سیجا ستا پیر پسا، آپ اپنا ڈکھ گوائندا۔ شبد سنہیہڑا دیوے وارو وار، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔
 گر گو بند تیرا بھنڈار، سنگھ روپ آپ چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، در ساچے پور کرائندا۔ گر گو بند سنگھ،
 سنگھ ایکا ناؤں دھرایا۔ کال کالی پر بت ہنگ، ہنگ لاج آپ ہو جایا۔ تیرے نام مردنگے کنگرے کنگرے و بے مردنگ، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ لیکھے
 لگے ساچی بند، پوت سپوتا لیکھے لایا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر سمایا۔ سدا سہیلا اک بخشند، ایکا روپ وٹایا۔ میٹنہارا سگلی چند، چنتا چکھا دے گویا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دیوے شبد جنایا۔ شبد صلاح ہر ملاح، گر سنگر آپ جنایا۔ کلجگ انتم پھیرا پا، تیرا تیرا لے وڈیایا۔
 ساچے سکھ رہیا جگا، جاگرت جوت اک جگایا۔ گر سکھ تیرا سوہے کھیڑا نگر گراں، سمبل نگری ناؤں رکھایا۔ گو بند شبد دے جنا، آپ اپنا مردنگ
 وجایا۔ پاربرہم پر بھ بنے ملاح، ہر اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کتھا آپے رہیا سنایا۔ سنگر پورا گر گو بند،
 پاربرہم سمانندا۔ کون نام گنی گہند، کون روپ وٹائندا۔ کون میٹے سگلی چند، کون انک سمانندا۔ کون لائے سر شئی نند، کون کھ صلاحندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا بھیو کھلائندا۔ کلجگ ویلا انتم آونا، ہر ساچے شبد جنایا۔ نہہکنکا ناؤں رکھاونا، جوتی نور کرے
 رُشٹایا۔ تیرا ڈنک شبد وجاونا، گر گو بند وڈ وڈیایا۔ سمبل نگری ڈیرہ لاونا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ مندر مسجد اُچے ڈو گھی کندر کسے ہتھ نہ آونا،
 اٹھسٹھ تیرتھ پھول بھلایا۔ گر گرگھ ورلے لوک مات پاونا، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ تیرا گھاٹا پور کر اونا، جو سر سے گیا رُٹھایا۔ کلجگ نیہہ آپ
 اُکھراونا، چھوٹے بالاں بھیٹ چڑھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا مول چکاونا، سنگھ فتح ڈنکا لایا۔ راج راجانا شاہ سلطاناں نہ کسے زور لگاونا، زوراور نیاں ہیٹھ
 دبایا۔ گر تیغ بہادر تیری نشانی نو دوار در دربار سہاونا، سر شٹ سبائی لے جگایا۔ گر گو بند نیلی دھاروں نیلا گھوڑا پار کر اونا، شبدی شبد کرے چڑھایا۔ انحد

نگارہ اک وجاونا، پُری انند پرمانند اکھوائیا۔ پنچم مینا پنچم سنگ رلاونا، پنچم شبد دُھن ایکا رہیا سُنایا۔ سمبل نگری ویس وٹاونا، سچ سِنگھاسن آسن لایا۔ ویہہ سو بکرمی کھیل کھلاونا، پنج تت گرو نہ کوئی اکھوائیا۔ گرو گرنھہ اشٹ اک مناونا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ اکال پُرکھ لوک مات انتم پھیرا پاونا، جوتی جوت کر رُشَنایا۔ برہما شو میٹ مٹاونا، سُرپت راجا اند ہلایا۔ دھرو پرہلا دیکھ چکاونا، کھجگ انتم وجے ودھایا۔ دھرت مات در بھار مٹاونا، جوٹھ جھوٹھ رہی دباہیا۔ دھرم رائے در لیکھا پور کر اونا، جوں جنکا رہیا جنایا۔ چتر گپت در ویکھ وکھاونا، آپ اپنا رہے نہ رایا۔ لاڑی موت سگن مناونا، ہتھس مہندی لال رنگایا۔ کھجگ کوڑا کھیل مٹاونا، کوڑی دھار چلایا۔ بھوشن بستر اک سہاونا، مایا متناں رلایا۔ جگت دُشن آپے لاؤنا، دوتی دُشت آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، نرگن جوت کرے رُشَنایا۔ ویہہ صد بکرمی جوتی اُجالی، ہر ساچے نور کرایا۔ اپنے مندر آپے بھالی، آپے ویکھ وکھایا۔ سنجگ ساچے چڑھے لالی، کھجگ اندھیر مٹایا۔ چاروں کُنٹاں کرے خالی، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ پرگٹ ہو یا ساچا مالی، دُھر دا لیکھا رہیا جنایا۔ ورنناں برناں بنیا ہالی، ساچا ہل چلایا۔ نرگن جوتی اک اکالی، عقل کلا اکھوایا۔ حق خدائے حق حلالی، حق حقیقت میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، نہکُنکا ڈنک وجایا۔ ویہہ صد پنڈراں ہر ہر ڈنک، جوتی شبد وجا سندا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، اپنی کل رکھا سندا۔ سرشٹ سبائی لائے تنک، ترے ترے لوکاں ڈیرہ ڈاہندا۔ چوتھے پد سنت سہیلے ساچے جنک، آپ اپنا میل ملا سندا۔ پنچم مینا کھیلے کھیل بار انک، انک کلا اکھو سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھ ست اٹھ نو، لکھ چوڑا سی اندر مندر رہیا سوں، دس کسے نہ آسندا۔ دسم دوا ری ہر کرتارا، ویہہ دس ویکھ وکھا سندا۔ آپ اپنا کر پیارا، گر سکھ ساچے آپ جگا سندا۔ دیوے در دوارا، گھر گھر الکھ جگا سندا۔ ویہہ سو گیارا، ہو نیارا اپنا تھان سہا سندا۔ ساڈھے تن ہتھ بُرج منارا، کھجگ نیہہ رکھا سندا۔ ستاراں ہاڑی کھیل اپارا، اپنا بندھن پا سندا۔ ویہہ صد باراں کر پیارا، نو دوار ویکھ وکھا سندا۔ ہاڑ ستاراں ہو اُجیارا، ہر سنگت میل ملا سندا۔ ویہہ صد تیراں وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکا سندا۔ راج راجانا پائے گھیرا، سادھاں سنتاں آپ ہلا سندا۔ چوڈاں چوڈاں ہٹ پیارا، چوڈاں لوکاں آپ کھلا سندا۔ گرگھ ساچے کر اُجیارا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ ایکا ائی بٹھے دھارا، گو بند سکھی آپ

ترائندا۔ والوں نکی دھاروں تکھی ویکھے وچ سنسارا، آپ اپنی اھ کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد چوڑاں چوڑاں لوک اک سنائے شبد سلوک، ایکا نعرہ لائندا۔ شبد نعرہ سچ جیکارا، ہر ہر آپ لگائندا۔ آپے ہوئے وڈ بھنڈارا، اپنا آپے آپ ورتائندا۔ اپنا دیونہار سہارا، اپنا لڑ پھرائندا۔ آپے کرے پار کنارہ، منجھ دھار آپ رڑھائندا۔ ویہہ صد پندراں کھیل نیارا، تیرتھ تٹاں پھیرا پائندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے کایا مندر دوارا، کون دوارے آسن لائندا۔ کون ستا پیر پسارا، کون جاگ کھلائندا۔ کون گر سکھ کرے پیارا، کون مکھ بھوائندا۔ کون گیت سہاگی گائے ایکا نعرہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اٹھسٹھ تیرتھ ویکھ وکھائندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جل جل دھار، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ تٹ کنارہ آر پار، منجھ دھار بے پرواہیا۔ سمند ساگر پائے سار، دھرت دھول ویکھ وکھائندا۔ کایا گاگر ہو اُجیار، دوس رین ڈگمگائیا۔ شبد شبدی کر وچار، شبد شبدی بوجھ بوجھائیا۔ شبد گر میت مُرار، گر نانک آپ سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوار، گر گوہند مول مُکائیا۔ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، نرگن نور کرے رُشائیا۔ کھڑگ کھنڈانہ کوئی کٹار، شبد شبدی آپ چلائیا۔ پندراں پندراں مارے مار، پنج دس ویکھ وکھائیا۔ پنج دس ہوئے پنہار، سیوک سیوکمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ویہہ صد سولاں ویکھ وکھائیا۔ ویہہ صد سولاں رنگ کرتارا، گر کھھاں آپ چڑھائندا۔ نام بٹھے سیس دستارا، ساچا سگن منائندا۔ سہائے بنک بنک دوارا، بنک دواوی ویکھ وکھائندا۔ منگل گایا وارو وارا، ایکا میل ملائندا۔ جوٹھا جھوٹھانا تاجھٹے سرب سنسارا، ساچا سنگ نبھائندا۔ لکھ پوراسی اترے پارا، جو جن درشن پائندا۔ چھٹی پوہ سچ دہاڑا، آپے لکھے لیکھے آپے کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر جن ساچے ہر ہر میلا، ہر ہر آپ کرائندا۔ گرُ گرُ گرُ گرُ چیلا، گر چیلاناؤں دھرائندا۔ آپے ساجن سجن سہیلا، گھر ساچے ڈیرہ لائندا۔ آپے کٹے دھرم رائے دی جیلا، آپ اپنے لیکھا لائندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلا، وید کتیب نہ کوئی لکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا چوج کرائندا۔ ہر سجن ہر چوجی چوج، اپنا آپ کرائیا۔ گرگھ ورا کھوجی کھوج، گر گوہند سنگ گیا بنائیا۔ اندر مندر ویکھے لگی مَوج، سنگر پورا آپ لگائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں پوری آس کرائیا۔ گرسکھ تیری پورن آس، سنگر پورا آپ کرائندا۔ سر سے کلجگ گئی پیاس، گرسکھ بھیٹ چڑھائندا۔ گرسکھ نہ ہوئے کدے نراس، ہر شبد سیو کماندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، جل دھارا نہ کوئی رڑائندا۔ آتم شبدی کریا واس، لوک مات میل ملائندا۔ گرسکھاں کرے بند خلاص، اگی کلاں نال ترائندا۔ نج آتم نج گھر رکھے واس، نہ کوئی باہر کڈھائندا۔ ہر سنگت تیرا داسی داس، ہر ساچی سیو کماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمت سولاں ویکھ وکھائندا۔ سمت سولاں گرسکھ جاگے، ہر ساچا آپ جگائندا۔ دھر مستک بھاگ وڈ وڈ بھاگے، وڈ بھاگی ویکھ وکھائندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگے، مانک موتی نام چوگ چگائندا۔ انتر آتم اُتجے اک ویراگے، جگت ترسنا بھکھ گوائندا۔ ہر سرنائی جو جن لاگے، نانک گوہند درس دکھائندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھے، اپنے درس سرور آپ نہائندا۔ جگت وکارا بھجھے آگے، جو جن نیز لوچن درشن پائندا۔ اپنے ہتھ سرشٹ سبائی پُرکھ ابناسی رکھی واگے، جگ جگ آپ بھوائندا۔ گرسکھ ناری ملیا کنت سہاگے، چھبھی پوہ دوس سہائندا۔ ہتھیں ہتھے نام تاگے، نہ کوئی توڑ تڑائندا۔ ہر سنگت بنائی بھین بھائی سنگر پورا بنیا پتاما، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ جگت مٹے اندھیری راتے، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ گرسکھ ناری پُرش پُرش نار کسے ول نہ جھاگے، پر بھ ساچا دے سزائیا۔ پورن کرن آیا بھوکھت واگے، جو گوہند گیا لکھائیا۔ پاربرہم پر بھ پاکی پاکے، ایکا نام خدائیا۔ چڑھکے آیا ساچے راگے، شبد گھوڑا اک دوڑائیا۔ لوآں پُریاں نو کھنڈ ست دیپ پھر سرب علاگے، نہ کوئی روکے روک زکائیا۔ اگے دے نہ کوئی آگے، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ سمت سولاں سولاں کلیاں آسن پایا پہلی چڑھیا مار پلاگے، چرن رکاب آپ اُکائیا۔ اپنی چال رکھے بانکے، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ گرسکھاں کایا اندر مندر بہہ بہہ جھاگے، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم پردہ ڈھاگے، نام دوشالہ اُپر پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سمت سولاں لیکھے لگے گھر، نو دوارے چکائے ڈر، دسویں میلا میل ملائیا۔ ملیا میل ہر بھگوان، اپنی دیا کمائیا۔ گرسکھ تیرا دھرم نشان، سنگر پورا دے جھلائیا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، نوآں ستاں کر رُشنائیا۔ ست رنگ کر پردھان، ساڈھے تن ہتھ سیں رکھائیا۔ چوھی ہتھ اُچ نشان، چوھیاں اوتار رہیا چڑھائیا۔ بھرم بھلے نہ کوئی جیو نادان، پرگٹ ہو یا ساچا ماہیا۔ عیسیٰ

موسیٰ سنگ محمد سارے گان، وید ویاسا لیکھ لکھائی۔ نانک گوہند لیکھا کر پروان، لوک مات آیا واہو داہیا۔ سنجگ کھولے سچ دکان، نام بھنڈارا اک
 ورتائی۔ اوچ پنچ سرب مٹ جان، ہر ساچا میٹ مٹائی۔ اک سہائے بھومکا استھان، ایکا رام خدائی۔ ایکا اکھر سارے گان، واہ گر وڈیائی۔ نام
 منتر شبد پردھان، لکھ چوراسی دے سنائی۔ سائک ست سرب گیان، آتم برہم جنائی۔ سر سرور امرت پین کھان، نجاند آپ در سائی۔ کایا مندر سچ
 مکان، گھر گھر وچ دے دکھائی۔ انحد دھن سچی دھنکان، ساچا راگ الائی۔ پنچم پیتا ہو مہربان، پنچم سخیاں لئے ملائی۔ دیوے درس سری بھگوان، سوچھ
 سروپی نظری آئی۔ گرسکھ گرسکھ اپنا پردہ آپے لائے، دئی دوتی رہن نہ پائی۔ سوہنگ ڈھولا سنگر نانک تیرا بولا سارے گان، لوک مات وجے ودھائی۔
 کایا بدلیا ہر ہر چولا، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائی۔ پندرہاں سال بنیا رہیا بھولا، آپ اپنا کھ لوکائی۔ سمت سولاں سال سولویں بنیا تولا، اپنا کنڈا ہتھ اٹھائی۔
 آد انت کدے نہ ڈولا، سرشٹ سبائی رہیا ڈلائی۔ کھیلن آیا کلجک ہولا، لکھ چوراسی رنگ چڑھائی۔ دیونہارا شبد جھکولا، لوآں پریاں رہیا ہلائی۔ جوٹھیا
 جھوٹھیا کڈھے پولا، بانہوں پھڑ اٹھائی۔ بھیکھ بکھنڈا پیارولا، پرہ ساچا کرے صفائی۔ اپنا بدلیا آپے چولا، رپ انوپ آپ ہو جائی۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنی لئے اُبھار، سرشٹ سبائی پائے سار، نو کھنڈ پر تھی ایکا
 دھار، ایکا ویکھ دکھائی۔ سمت سولاں ہر ہر ساچا، سچ ورتائی۔ جیو پنڈتن ویکھے کاجا، لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھاہیا۔ نو دوارے منمکھ ناچا، من کا مکنا نہ کوئی
 بھوایا۔ نانک شبد نہ ہردے واچا، ہر کا رپ دس نہ آیا۔ اگنی اگ لائے تماچا، تن خاکی خاک ملایا۔ کرودھ ہنکار در دوارے ناچا، نہ کوئی میٹ مٹایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ ہر سنگت ہر جن ہر دیونہارا ساچا ور، جگ جگ دیا کمایا۔ جگت
 بھنڈارے آپے بھر، نام بھنڈاری ویکھ دکھایا۔ لیکھے لائے جو آئے در، شبد گہنا تن پہنایا۔ گرسکھاں اندر جائے وڑ، آؤندا جاندا دس نہ آیا۔ نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، سرشٹ سبائی نال رہیا لڑ، ہتھ کھنڈا نہ کوئی اٹھایا۔ جگت ودیا نہ کوئی گیا پڑھ، آد جگادی ایکا شبد رہیا چلایا۔
 اگنی ہون نہ گیا سڑ، سرشٹ سبائی اگن جلائی۔ گرسکھاں گرسکھاں درس دکھائے دیا کمائے گھر گھر، راتی ستیا آپ اٹھایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ساگر ندی

نالے دریا پار کر، آپ اپنا پنڈھ مُکایا۔ اندرے اندر جائے چڑھ، دسم دواڑی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر سنگت ساچی کر پردھان، پرمانند آپ سمایا۔

☆ ۲۸ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی جسبیر سنگھ دے گھر پنڈ بھولے کے ضلع گرداس پُر ☆

ہر جوت ہر پرکاس، ہر ہر آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ اک ابناس، ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ ہر گھٹ اندر رکھنہارا واس، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ ہر منڈل منڈپ پاوے راس، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پرتھی ہر آکاش، گگن منڈل ہر سُہائیا۔ ہر پون ہر سواس، ہر شبدی شبد چلایا۔ ہر سیوک ہر داسی داس، جگ جگ اپنی سیو کمائیا۔ ہر پورن کرنہارا آس، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہر ویکھنہارا اک تماش، جگ کرتا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جوت نور رُشائیا۔ ہر جوت ہر پُرکھ اکال، ایکارنگ سمایا۔ ہر سنگر ہر دین دیال، ہر گروگر ویس وٹایا۔ ہر نام دھن سچا دھن مال، ہر خزانہ اک بھرایا۔ ہر ہر مندر ہر ہر گرو دوار، ہر دھر مسال، تھر گھر ساچا ہر سُہایا۔ ہر دیپک ہر ہر جوتی ہر جوت دیوے بال، ہر نرگن ڈگمگایا۔ ہر امرت ہر سُہائے تال، ہر ساچے آپ بھرایا۔ ہری ہر کرن آیا سرب پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے لیکھا منگ منگایا۔ آپے بنیا جگت دلال، جگت وچولا نام دھرایا۔ آپے چلے اولڑی چال، ہر ہر بھو کسے نہ پایا۔ ہر جن توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگایا۔ ہر ہر ویکھے انملڑے لال، ہر سجن میل ملایا۔ ہر آپ اپنے لئے بھال، سنت سُہیلے انگ لگایا۔ ہر مارنہارا سچ اچھال، مانک موتی باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جوتی کھیل کھلایا۔ ہر جوت انھو پرکاس، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ آدانت نہ جائے وناس، جگ جگ کھیل کھلایا۔ آپے پاونہارا راس، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپ اپائے برکھ دوس ماس، گھڑی پل آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر اپنا کھیل کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلندڑا، آدن انتا ایکارنگ۔ ہر اپنا بھیکھ وٹندڑا، نرگن جوتی کر اجیار۔ ہر ساچا شبد چلندڑا، پُرکھ انگرٹا انگرٹری کار۔ ہر ساچا دھام سُہندڑا، تھر گھر

بیٹھ سچے دربار۔ ہر ساچا سچ سَنگھاسن آپ وکھنڈا، شاہو بھوپ سچی سرکار۔ ہر ساچا حکم چلنڈا، شبد شبدی سیوادار۔ ہر ساچا در کھنڈا، ایکا دو پُرکھ کرتار۔ ہر داتا گنی گہنڈا، گنونتا بے شمار۔ ہر داتا سد بخشنڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ کھیل کر، جوتی جوت کرے اُجیار۔ ہر جوت اُجال بیٹھی جگ اندر، آد جگاد سماںیا۔ آپے وسے ساڈھے تن ہتھ مندر، نو در آپے رہیا کھلایا۔ آپے دھواں دھار اندھیری کندر، سُنّ سمادھ آپ ہو جایا۔ آپے چیتن آپے اندھڑ، آپے بیٹھا ستھڑ وچھایا۔ آپے واسنا آپے گنڈ، آپے رہیا مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ویکھ گھر، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ہر ساچا پر بھ ایک ہے، ایکا رُپ سمائے۔ ہر ساچا ساچا ایک ہے، سنگر نام دھرائے۔ ہر ساچا بڈھ بیک ہے، مورکھ آپ ہو جائے۔ ہر ساچا کھے لیکھ ہے، لیکھا کھنہار آپ ہو جائے۔ ہر ساچا زرنیش ہے، زرنجن بھوپ نام دھرائے۔ ہر ساچا ہر گھٹ رہیا ویکھ ہے، آپ اپنا کھ چھپائے۔ ہر ساچا نہ کوئی مُچھ داہڑی نہ کیس ہے، پنج تت نہ کوئی جائے۔ ہر ساچا در درویش ہے، الکھ الکھنا الکھ جگائے۔ ہر ساچا اگڑا ویس ہے، دھام اگڑے ڈیرہ لائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکار، آد جگادی کر پیار، ہر جوت کرے رُشنائے۔ ہر جوتی نور ہر اُجالا، ہر ہر ڈگمگایا۔ ہر ہر کھیلے کھیل نرالا، لیکھا کھت نہ کوئی لکھایا۔ ہر ہر چلے اولڑی چالا، ہر جن سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسیا اپنے نگر نگر سہنجنا، جگے جوت آد زرنجنا، زرنجن بیٹھا بے پرواہیا۔ زرنجن نور ساچا ہر، ایکا جوت جگائند۔ نہ جمنے نہ جائے مر، مات گر بھ نہ کوئی ٹکائند۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، ذات پات نہ کوئی رکھائند۔ نہ کوئی دھرنی نہ کوئی دھرن، دھرت دھول نہ کوئی جنائند۔ نہ کوئی سرنی نہ کوئی سرن، نہ کوئی سیس جھکائند۔ نہ کوئی ہرنی نہ کوئی پھرنی نہ کوئی کھولے ہرن پھرن، نیتزنین نہ کوئی کھلایند۔ اپنی کرنی کرتا آپے کرن، کرنہار آپ ہو جائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن ایکا ویس وٹائند۔ زرنجن رُپ ہر ہر داتا، سمرتھ پُرکھ اکھوائند۔ آپے جانے اپنی گاتھا، جگ جگ آپ چلائند۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوا ہی پھیرا پائند۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، آپے نام درڑائند۔ آپے مارے سرور ٹھاٹھا، امرت جل آپ بھرائند۔ آپے تیرتھ ہوئے اٹھ ساٹھا، آپے دُرمت میل مٹائند۔ آپے دو جہانا پھرے ناٹھا، لوآں پُریاں

پھیرا پائندا۔ آپے لکھ چوراسی آئے آن بائا، آپے دس دس وکھ دکھائندا۔ آپے بیٹھا چوڈاں ہائا، چوڈاں طبقاں ڈیرہ لائندا۔ آپے کھیلے کھیل نٹو آنائا، سوانگی سوانگ رچائندا۔ آپے آد شکت جوت لائئا، آپے نورو نور اپائندا۔ آپے برہمنڈاں کھنڈاں کٹے وائا، آپے اپنا پنڈھ مکائندا۔ آپے اپنا پورن کر نہارا گھائا، اپنے کنڈے آپ تلائندا۔ آپے جاگرت جوت آپ اپنا آپے جاتا، جوتی جوت آپ جگائندا۔ آپے ہو تریلوکی ناٹھا، آپ اپنا کرم کمائندا۔ آپے بنے سگلا ساٹھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ آپے لہن دینا چکائے مستک ماتھا، پورب لہنا جھولی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچ محلہ اُچ مینار۔ اک اکل کر پسا، ایکا ایکنکارا جوتی دھار جوتی نور رکھائندا۔ جوتی نور بے پرواہ، پار برہم اکھوائندا۔ آپے جانے صفت صلاح، آپے حکم چلائندا۔ آپے بنے جگت ملاح، آپے چپو لائندا۔ آپے بیڑے دے چڑھا، آپے پار کرائندا۔ آپے نیتر نام دے درڑا، ہر اپنی جہوا آپ ہلائندا۔ آپے اپنی ویدیا لے پڑھا، آپ اپنی دیا کمائندا۔ آپ اپنے پوڑے لے چڑھا، ساچا پوڑا اک دکھائندا۔ آپے کوڑے مٹھے لے بنا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپے وسائے انڈھے تھان، سچھنڈ دوارا اک سہائندا۔ آپے پتا آپے ماں، لکھ چوراسی اپنی گود اٹھائندا۔ آپے پکڑ نہارا بانہہ، آپے سنگر ناؤں اپائندا۔ آپے دیونہار ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ آپے ہنس بنائے کال، آپے موتی چوگ چگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، در دروازہ اک سہائندا۔ نرگن تیرا سچ دروازہ، ساچی بنت بنائیا۔ ایکا وسیا غریب نواز، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیا۔ ایکا رچیا اپنا کاجا، ایکا وکھ دکھائیا۔ ایکا رکھنہارا لاجا، ایکا نام خدائیا۔ اک وجائے ساچا واجا، انحد ناؤں دھرائیا۔ ایکا چڑھیا آسو تازا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائیا۔ آپ چلائے سچ جہازا، جگ جگ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، ہر مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ ہر مندر ہر بنت بنا، اپنا در سہائیا۔ اپنی گنت آپ گنا، آپے لیکھا رہیا چکائیا۔ اپنے انگ آپ کرا، آپے لے اُچائیا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے پوچ پُچائیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈا، آپے رکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ایکنکار، اکال مورت بھیونیا، پون رہت وڈی وڈیائیا۔ اجونی رہت پُرکھ اکالا، ایکا روپ سمائندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، آپے اپنی رچن رچائندا۔ آپے دین آپے دیالا، آپے دوئے جوڑ سس جھکائندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا ایک گھر، سچ محلہ اُچ اٹلا ایک سہا سندا۔ سچ محلہ اُچ اٹل مینار، ہر ساچا آپ اُپا نیا۔ اک اکلا کر پسا، بیٹھا
 بے پرواہیا۔ نرگن باقی کر اُجیار، کملا پاتی آپ کرا نیا۔ نہ کوئی تاکی نہ کواڑ، چھپر چھن نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، نہ کوئی باڈی بنت بنا نیا۔
 اکال مورت بھیو نیار، انھو پرکاس دکھائیا۔ جوتی جوت جگے اپار، الکھ اگوچر اگم وڈ وڈیا نیا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، نہ کوئی سئیاں منگل گائیا۔ نہ کوئی
 شبد دُھنی دُھنکار، دُھن اناد نہ کوئے سنائیا۔ اک اکلا ایک دھار، ایک رہیا چلائیا۔ جلاں تھلاں رہیا پسا، آپ اپنا وچ کائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ادن اتنا ہر بھگونت، ایک رنگ رنگائیا۔ ہر بھگونت ہر ہر میت، ایک ناؤں دھرا سندا۔ آد جگادی اپنی ریت، آپے آپ چلا سندا۔ بیٹھا رہے
 اک اتیت، متا موہ نہ کوئی رکھائیا۔ نہ ٹھنڈا ہوئے سیت، اگنی تت نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیٹ، ایک روپ جنا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہری ہر ہر آپ اکھوائیا۔ ہری ہر ہر نرائن، ایک جوت جگائیا۔ ایک بین ایک نین، ایک سین اکھوائیا۔ ایک بستر ایک بین،
 ایک تن چھہائیا۔ ایک چکائے لہن دین، ایک ایک وڈی وڈیا نیا۔ ایک ایک آد جگادی سارے کہن، عقل کلا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر رنگ ہر رتڑا، ہر میلا بے پرواہیا۔ ہر رنگ ہر چول، ہر اپنا آپ رنگائیا۔ آپے ناری آپے کنت کنتول، آپے اپنی سچ ہنڈھائیا۔ سچ
 سنگھاسن نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، تھر گھر ساچے آپے ڈا ہندا۔ نرگن شبد ہلارے رہیا جھول، سچ ہلارا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سٹے پرکاس آپ کرا سندا۔ سٹح پرکاس ہر ہر ہو یا، اپنی دھار بندھائیا۔ ہر بن اور نہ جانے کوآ، نہ کوئی لیکھ لکھائیا۔ نہ مریانہ جمیا موآ، مات
 گربھ نہ کوئی کائیا۔ آلس نندرا وچ نہ سویا، نہ کوئی کھاٹ ہیٹھ رکھائیا۔ آد جگادی نواں نروآ، ایک ایک اکھوائیا۔ آپ لیائے اپنا ڈھوآ، در اپنے سو بھاپائیا۔
 ایک امرت آپے چوآ، آپے گھ بھرائیا۔ آپے کرے اپنی لوآ، آپ اپنا اندھیر گوائیا۔ آپ اپنا نیچ آپے بویا، اپنی گودی آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ساچے وڈ وڈیا نیا۔ ہر وڈا سچیا، ایک نور اکالیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نرالیا۔ آد جگادی نبھے دھار، کرے
 کرائے سچّی پرتپالیا۔ ایک ایک ہو اُجیار، ایک اپنا مارگ لالیا۔ شبدی شبد اپر اپار، ایک سٹ رکھالیا۔ سچ شبد سچّی سرکار، گھر ساچے آپ جنا لیا۔ ٹھانڈا ویکھ

اک دربار، سائتک ست کرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میلانہ کوئی گرو نہ کوئی چیلہ، نہ کوئی دیکھ وکھا رہیا۔ آپے
 گرو آپے چیلہ، اپنی بنت بنائندا۔ آپے سجن آپے سہیلا، آپے میل ملائندا۔ آپے وسیا سدا اکیلا، آپے اپنے رنگ رنگائندا۔ آپے جانے اپنا ویلا،
 تھت وار نہ کوئی رکھائندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلا، کھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونتہ،
 جگا جگنتا ویکھ وکھائندا۔ آدن انتا ایک کاہن، ایک روپ سمائیا۔ ایک ویکھے مار دھیان، ایک نین اٹھائیا۔ ایک کرنہار پچھان، بھل رہے نہ رائیا۔ ایک دیونہارا
 دان، جیبا دان جھولی پائیا۔ ایک نرگن سچ مکان، تھر گھر ساچا آسن لائیا۔ ایک تخت اک سلطان، شاہو بھوپ اک ہو جائیا۔ ایک تھم اک فرمان، ایک رہیا
 سنائیا۔ ایک جودھا سوربیر بلی بلوان، ایک ڈنک وجائیا۔ ایک ایک اک راجان، ایک رعیت وچ سمائیا۔ ایک تیر اک کمان، ایک چلہ رہیا چڑھائیا۔ ایک گھر اک
 مکان، چوڈاں ہٹاں اک وکھائیا۔ ایک نیتز اک گیان، ایک شبد پڑھائیا۔ ایک روس اپائے کوٹن بھان، کوئی کوٹ کرے رُشنائیا۔ ایک ہویا جانی جان، ایک
 ایک وڈی وڈیائیا۔ ایک لیکھ لکھے مہان، لکھنہار بھل نہ رائیا۔ نرگن جوت سری بھگوان، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنی منگ منگائیا۔ اپنی منگ آپے منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ اپنا لایا آپے رنگ، گھر اپنے خوشی منائیا۔ اپنا دروازہ آپے لنگھ، آپے میل
 ملائیا۔ آپ اپنے چڑھیا پلنگ، آپ اپنی تیج سہائیا۔ آپ وجایا اپنا مردنگ، آپے رہیا سنائیا۔ آپے داتا دانی سورا سربنگ، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ آپے
 دھار وہائے امرت گنگ، سر سروور آپ اپائیا۔ آپے بھکھ آپے ننگ، آپے راج جوگ سمائیا۔ آپے ہویا پرمانند، پرم پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ آپے وسنہارا
 بند بند، آپ اپنی خوشی کرائیا۔ آپے سورج آپے چند، آپے کرے رُشنائیا۔ آپے داتا دانی گنی گہند، گھر گسپھر سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آدن انتا ایک ایک اھوائیا۔ ہر ویلا ہر جانی، آدانت اجیار۔ پر بھ اپنا آپ پچھانیا، آپے ویکھے کرے وچار۔ آپے چلے اپنے بھانیا، بھانا بھاوی
 در دوار۔ رنگ اپنا آپے مانیا، گھر ساچے کر پیار۔ آپے ہویا بال انجانیا، آپے اپنا دے سہار۔ آپے دیونہارا مانیا، آپ اپنا ٹکے بھار۔ آپے گائے اپنا گانیا،
 سنائے ڈھن اپر اپار۔ آپے پون پانی پون مسانیا، آپے ہویا دھواں دھار۔ آپے اندھ اندھیر وکھانیا، آپے بیٹھا وچ اجیار۔ آپے پینا آپے کھانیا، آپے

بھرنہار بھنڈار۔ آپے ان آپے دانیا، آپے دیونہار سہار۔ آد پُرکھ آپ اکھوانیا، ہر ساچا میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرُگن وسیا ساچے گھر، گھر ساچے اک پیار۔ سچ پیارا ہر دوارا، ہر ہر جوت جگائندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آد جگادی ایکنکارا، ایکا کرت
 کمائندا۔ شبد برہادی کھیل نیارا، برہم برہمنڈ کائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ہر نرُکار ویس اولا، اپنا آپ
 کرائیا۔ اپنے در آپے کھلا، آپے ویکھ وکھائیا۔ نہچل دھام ویکھے اُچ اٹلا، آپے لیا اُپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ سمرتھ، سرب کلا بھر پوریا۔ ہر کامندر نہ جائے ڈھٹھ، نہ دُور نہ نیڑیا۔ اٹ گارانہ لائی کاٹھ، کھیلے کھیل حاضر حضوریا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی دیوے ور، جگ جگ لوک مات کھیل اپارا، ہر ہر آپ کرائندا۔ پار برہم پر بھ گُر اوتار، سَنگ رُپ
 در سائندا۔ جوتی جوت اجیار، نرُگن سرُگن میل ملائندا۔ سرُگن بھرے شبد بھنڈارا، نرُگن آپ ورتائندا۔ سرُگن چولا کر پیارا، آپ اپنا وچ
 چھپائندا۔ سرُگن رسنا بول جیکارا، نرُگن شبد سنائندا۔ سرُگن تیرا نو دوارا، نرُگن نظری آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا
 ہر کر نیہارا کر نہار اکھوائندا۔ نرُگن سرُگن بٹھے دھار، ساکھیات رُپ وٹایا۔ شبد ڈنک اپر اپارا، لوک مات وجایا۔ برہما وشن شو دیوت سُر کر تیار، آپ
 اپنی سیوا لایا۔ ترے گن مایا تیرا سچ وبار، پنج تت نال رلایا۔ نرُگن نرُگن اپنی دھار، من مت بُدھ دے در سایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا تر سنا
 میل ملایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تیار، رکت بوند آپ مٹایا۔ گھر وچ گھر ہر اُسار، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے کرے بند کواڑ، نہ کوئی کھولے کھول کھلایا۔
 دسم دوا ری بیٹھا جندر مار، بجر کپائی اگے ڈاہیا۔ کرے وسیرا بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑایا۔ اپنا گھرن آپے گھاڑ، گھرنہار ویس وٹایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرتا نرُگن سرُگن ویکھ وکھایا۔ نرُگن سرُگن ساچا پیتا، ساچی بنت بنایا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، آپ اپنی ونڈ
 ونڈایا۔ سنجگ تریتا دوا پر ہر آپے جیتا، آپ اپنا ناؤں چلایا۔ ہنگ برہم آپ انڈیٹھا، سوہنگ رُپ آپ ہو جائیا۔ گُر اشٹ دیو آپے نیکن نیکا، سرب
 سرشٹ رہیا سائیا۔ آپے بھیو جانے جیو جی کا، ہر گھٹ ویکھے بے پرواہیا۔ آپے رام نام کیا میٹھا، آپے کرے پڑھایا۔ آپے میلا سرت سوانی ساچی سیتا،

ساچے در ملائیا۔ آپے کاہن کرشن چلائی ریتا، سخیاں منگل میل ملائیا۔ آپے کلجک وسیا چیتا، آپ اپنی دھار بندھائیا۔ آپ اپائے مندر مسیتا، آپ اپنی چلت چلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آپے جیتا، سنگ محمد چار یار کری گڑمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ نرگن سرگن وچ سمائیا۔ نرگن سرگن ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ نانک نام ہو اُجیار، لوک مات پھیرا پایا۔ ملیا میل سچ دربار، وچھڑ کدے نہ جایا۔ آپ سہائے بنک دوار، ساچے مندر ڈیرہ لایا۔ ایکا شبد سچّی ڈھنکار، ایکا راگ الایا۔ ملیا میت ہر نرنکار، ساچا در سہایا۔ وٹی ودھائی اپر اپار، منگلاچار گایا۔ سو پڑکھ نرنجن کرپا دھار، ہر ہر آپ ہو جایا۔ ایکا برہم ہو اُجیار، پاربرہم مات اکھوایا۔ ننا نرگن ایکا کار، ایکا رہیا جنایا۔ نر نرائن پاوے سار، محل اٹل ڈیرہ لایا۔ کلجک کرے پار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کُتا سہاری اوکڑ تیری دھار، ایکا نانک نام رکھایا۔ ایکا جوتی ہو اُجیار، دس دس ویس وٹایا۔ کایا ناتا توڑ سنسار، جوتی جوت جگایا۔ ساچا گرو کر تیار، ایکا شبد دھرایا۔ پنچم لائے سچ آواز، ساچی نیہہ رکھایا۔ آپے ستا پیر پسار، دس کسے نہ آیا۔ کھیلے کھیل امّ اپار، کلجک انتم ڈیرہ ڈھایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ آپ بنایا۔ نہ کوئی دسے ٹھگ چور یار، کام کرودھ موہ نہ کوئی ہلکایا۔ ساچا مندر کر تیار، ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ ہر مندر تیرا کھیل اپار، ہر جو آپے میل ملایا۔ آپے جانے اپنی کار، جگ جگ کردا آیا۔ سنگر پورا پڑکھ کرتار، کرتا پڑکھ ناؤں رکھایا۔ اکال مورت بھیو نیار، وید کتیب نہ کسے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگاد جگنت نت نوت جن بھگتاں ویس وٹایا۔ بھگتن مینا ایکنکار، اپنی کل ورتا سندا۔ آد جگاد پاوے سار، جگ جگ ناؤں رکھائندا۔ میٹنہارا کوڑ پسار، ساچا مارگ لائندا۔ کلجک ویکھے دھواں دھار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائندا۔ جیو جنت آپ اپنا گئے ہار، نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ پتا پوت نہ کوئی پیار، بھین بھائی نہ کوئی اکھوائندا۔ جت ست چھٹا سنسار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائے کرائندا۔ ملیا میل نہ میت مرار، مندر مسیت گرو دوار نہ کوئی جنائندا۔ گا گا راگ گئے ہار، انحد راگ نہ کوئی لائندا۔ رسنا لا لاتھکے سواد، آتم رس نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ کلجک کوڑا ویکھ پسار، ہر ہر جوت جگائیا۔ راجا رانا نہ کوئی سکدارا، ساچی سکھیا نہ کوئی سکھائیا۔ گر در مندر مسجد ہوئے و بھچارا، نار ویسوار ہے

ہنڈھائیا۔ سنگھ بانگ دُھن نہ کوئی جیکارا، پُرکھ اکال نہ کوئی منایا۔ مایا ممتا بھلا سرب سنسارا، نانک سکھیا ہتھ نہ آئی۔ گر گوبند جیکار نہ کریا کوئی پیارا، پنج گکے نہ کوئی سمائی۔ مُسلم سنی انا الحق نہ لایا نعرہ، مقامے حق نہ میلا خدایا۔ پنڈت پاندھے گئے ہارا، جوٹھا جھوٹھا تلک لگایا۔ کوئی نہ کھولے بند کواڑا، رام کرشن نہ کوئی ملائی۔ ناتا ٹانگ محمد چار یارا، اُمت نبی رسول رہی گر لائی۔ حق حقیقت پاوے سارا، بے عیب پروردگار وڈی وڈیائی۔ گر گوبند تیرا سچ نہ دے کوئی دلارا، نام کھنڈا جو چکائی۔ بھیکھ پکھنڈا سرب سنسارا، نرگن نور دس نہ آئی۔ رام داس تیرا امرت بھنڈارا، کلجک جیو نہ مکھ چوئی۔ دھیاں بھیناں کرن پیارا، ہر مندر پھیرا پائی۔ نانک نرگن ویکھنہارا، بھل رہے نہ رائی۔ آد جگادی کر پیارا، جگ جگ دھار بندھائی۔ گر گوبند تیرا سچ دوارا، ہر ساچا رہیا سمائی۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈ رکھائی۔ سرشٹ سبائی مارے وارو وارا، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائی۔ ستاں دیپاں دے ہلارا، لکھ چوراسی آپ اٹھائی۔ برہما ویتارو وے زارو زارا، اُچی کوکے دے ڈھائی۔ وشنوں تیرا ایکا نعرہ، ایکا دے سٹائی۔ شو شکر تیرا خالی کرے چُبارا، پر بھ ساچے ہتھ وڈیائی۔ سُرپت راجا اند ڈھیہہ پئے دوارا، ساچی بھل نہ کوئی بخشائی۔ کروڑ تیتپسا ہاہاکارا، دوس رین رہے گر لائی۔ کلجک تیرا کوڑ سہارا، چاروں کُنٹ ڈنک وجائی۔ انتم پرگٹ ہوئے نہکٹنک نرائن ز اوتارا، نانک گوبند گیا لکھائی۔ نرگن جوتی نور اُجیارا، شبدی ناؤں رکھائی۔ سمبل نگری و سیا دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائی۔ گر سکھ ویکھے میت مُرارا، جگ وچھڑے میل ملائی۔ سنگھ جسیر سچ دلارا، پر بھ اپنی گود اٹھائی۔ بھریا رہے نام بھنڈارا، اتوٹ اٹ رکھائی۔ دیوے درس وارو وارا، دوس رین نہ کوئی جنائی۔ کھڑیا رہے کایا مندر اندر ڈوگھی غارا، پھڑ بانہوں آپ اٹھائی۔ پنج وکارا کرے خوارا، نام کھنڈا اک چکائی۔ کالی نیلی پار کرائے دھارا، پیلی وچ سمائی۔ چٹی میلا دسم دوارا، کنچن وچ سمائی۔ سوہا ویس اگم اپارا، کنچن رنگ رنگائی۔ لال کلال دین دیالا، آپ اپنے وچ لکائی۔ لکھن پشکر کروچ آپ وکھائے دھر مسالہ، دھرم دھرمی دھرم کمائی۔ سلمل سان ہوئے پارا، کُشا ڈیرہ ڈھاہیا۔ سنگر پورا سدا رکھوالا، گرگھ ساچے سیو کمائی۔ لکھ چوراسی توڑ جنجالا، آون جاون بھند کٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نر، ہر جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت ایکا رنگ سمائی۔

☆ ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر پنڈ بھولیکے ضلع گرداس پُر ☆

آد پُر کھ ناؤں نرنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بھيو اجمید سمايا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نيار، ایک اینکارا اک خدایا۔ آد نرنجن جوت
 اُجیار، نُور و نور سمايا۔ نرگن نرگن کرتار، نرگن نرگن وچ سمايا۔ اکال پُر کھ ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ اجوئی رہت سرب شکھ سار، ست ست سمايا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ ہو جایا۔ ابناسی کرتا ہر نرائن، ایکا اینکارا یا۔ آپے جانے اپنا لہن دین، آپ اپنا سنگ رکھا
 لیا۔ آپے ویکھے اپنا پنے نین، دوجا نین نہ کوئی رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ ابناسی کرتا ہر نرنکار، آد
 جگاد سمايا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپے ویکھ وکھایا۔ جاگرت جوت جگے اپار، رُپ رنگ نہ کوئی وکھایا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، سچ سلطانا ناؤں دھرایا۔ داتا
 دانی مہربان، آپ اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپ اپنا ہوئے نگاہبان، آپ اپنی سیو کمایا۔ آپ اپنا جانی جان، جانہار سمرتھ پُر کھ وڈایا۔ آپے و سیا سچ
 مکان، ساچا مندر آپ سہایا۔ اُچ محل اٹل دو جہان، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ اک اکلا بیٹھ سری بھگوان، آپ اپنا در سہایا۔ جوتی جگے اک مہان،
 اندھ اندھیر نہ کوئی وکھایا۔ سچ سنگھاسن لائے آسن، پاوا چول نہ کوئی دھرایا۔ منڈل اپنے پاوے راسن، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ویکھنہارا ہر کرتار، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آد جگادی لے اوتارا، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ شبد شبدی کر اُجیار،
 شبد ڈنک و جائندا۔ لوآں پُریاں ایکا نعرہ، ایکا راگ سنا سندا۔ دیوت سُر کرے خوارا، برہما وشن شو آپ اُٹھ سندا۔ لوک مات ہو اُجیار، نرگن سرگن
 میل ملا سندا۔ آپے جانے اپنی کارا، وید کتیب نہ کوئی گنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ نرگن کھیل سرگن
 دھار، ہر ہر جوت جگ سندا۔ اینکارا کر آکار، نرکارا ساکار رُپ اکھوا سندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھید اجمید بھيو کھلا سندا۔ لکھ چوڑاسی و سیا باہر، گھٹ گھٹ
 آپے ڈیرہ لائندا۔ آپ اُپائے آپے لئے مار، آپ اپنی کھیل کھلا سندا۔ آپے شبد گر پیر اوتارا، آپے اپنا ناؤں دھرا سندا۔ آپے ناری پر بھ کنت بھتار،
 آپے اپنی سچ ہنڈھا سندا۔ آپے پنچ تت نو دوار، آپے کایا رچن رچا سندا۔ آپے محل اندر محل اُسار، آپے کھ چھپا سندا۔ آپے کرے بند کواڑ، آپے

کُنڈا لایندا۔ آپے سیا دسم دوار، در دروازہ اک کھلاندا۔ آپے امرت ٹھنڈا ٹھار، آپے جل وہاندا۔ آپے انحد دُھن سچی دُھنکار، دُھن انادی آپ
 وجاندا۔ آپے سنگر میت مُرار، جگ جگ ساچا راہ چلاندا۔ ساچی سکھیا اک وچار، گر متی ایہہ سمجھاندا۔ نام دُھن کرائے ونج وپار، سچ خزانہ آپ
 بھراندا۔ داتا دانی ونج سنسار، دیناں ناتھا در دواندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، سرگن ڈگمگاندا۔ سرگن پاوے ساچی سار، نرگن بوُجھ بُجھاندا۔ نرگن
 شبدی ڈنک اپار، سرگن مکھ صلاحندا۔ سچ وچولا آپ کرتار، اپنا میل ملاندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جاندا۔ آپے کلجک سنجگ تریتا
 پائے سار، آپے دواپر ویکھ وکھاندا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، آپے نیوں نیوں سپس جھکاندا۔ آپے چھتر تاج دے ہلار، آپے تخت تاج
 سہاندا۔ آپے راج جوگ اپار، آپے خاکی خاک سماندا۔ آپے کاگی کاگ ہوئے اڈار، آپے اپنی چوگ چگاندا۔ آپے پاربرہم گر اوتار، آپے وشنوں
 رُوپ وٹاندا۔ آپے شکر دے ہلار، آپے سرن بناندا۔ آپے برہم کر اُجیار، پاربرہم ناؤں رکھاندا۔ آپے کرم آپے دھرم آپے جرم، آپے ورن
 اپاندا۔ آپے ہویا کرنی کرن، کرتا قادر ناؤں رکھاندا۔ آپے نرہو آپے ڈرنی ڈرن، بھے بھیانک آپ جناندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آدن انتا اینکار، آد جگادی کر پسار، جگ جگ اپنی بھے دھار، بھو کوئی نہ پاندا۔ ہر کا بھو ہر اول، اپنا آپ رکھاندا۔ سیا نچل دھام اٹلا،
 دس کسے نہ آئیا۔ شبدی جوتی آپے رلا، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ سچ سنگھاسن ساچا ملا، جل تھل رہیا سمایا۔ کھیلے کھیل اک اگلا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔
 آپے پنچ وکارا کرے ہلا، آپے شبد کھنڈا چکایا۔ آپے وسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، اُچے پربت آپے ڈیرہ لایا۔ آپے ہر جن ہر بھگت گرگھ سنت
 دوارے کھلا، آپ اپنا رُوپ وٹاندا۔ ویس وٹایا ہر نرنکار، ایگا گر درسایا۔ سنجگ ست ست کر ورتار، انم لیکھ چکایا۔ تریتا بھئی اپنی دھار، ترے ترے
 میل ملایا۔ دواپر ویکھے ادھوچکار، پرہہ اپنا کھیل کھلایا۔ کلجک ڈگامنہ دے بھار، جوٹھ جھوٹھ رہیا گرلایا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وچار، چار یار سنگ محمد نال
 رلایا۔ اللہ رانی مارے نعر، ہو ہو ایکا نعرہ لایا۔ نانک سنگر کر پیار، ستنام منتر درڑایا۔ چار ورنناں سانجھیا، لوک مات پھیرا پایا۔ غریب نمائیاں پاوے
 سار، اوچاں نیچاں میل ملایا۔ اک وکھائے دُھر دربار، سکھنڈ دوارا اک سہایا۔ راؤ رنگ کرے خبردار، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی

ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ آپے لکھے بن لکھار، سیلی ٹوپی سیس بندھایا۔ ناؤں گائے نرنکار نرنکار، نرگن دھار اک چلایا۔ سرشٹ سبائی کر اجیار، ایکا مارگ رہیا لگایا۔ ایک جوتی دس اوتار، ایکا روپ سمایا۔ گوہند منگے بن بھکھار، پرہہ ابناسی آگے جھولی ڈاہیا۔ کلجگ اترے کون کنار، کون بیٹا رہیا چلایا۔ پُرکھ اکال جوت اپنی دھار، آپ اپنا شبد سُنایا۔ مرے نہ جے آوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ کوڑا ہوئے کڑیاری، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی ناری نہ بھتار، وِ بچار سرشٹ سبایا۔ ماتا پوت کرے پیار، آپ اپنا کرم گویا۔ راج راجانا کرے خبردار، شاہ سلطان نہ کوئی اکھویا۔ مندر مسجد ہوئے خوار، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج واپار، سادھاں سنتاں ہٹ گھلایا۔ ایکا بھلیا ایکا اینکار، اپنا آپے مارگ لایا۔ پاونہارا ساچی سار، آد جگاد سمایا۔ انتم پرگٹ ہوئے وِج سنسار، آپ اپنا روپ وٹایا۔ مات پت نہ کوئی پیار، نہ کوئی گود اٹھایا۔ نہ کوئی دائی دایا دسے دوار، نہ کوئی نہاؤن نہایا۔ نہ کوئی تھت نہ کوئی وار، دوس ماس نہ کوئی جنایا۔ نت نوت ساچی کار، جگ کرتا آپ کرایا۔ دھرنی رووے زاروزار، نیتزیناں نیر وہایا۔ بھگتاں سنتاں آتم رہی پکار، دوس رین راہ تکایا۔ منمکھ جیو کرن ہنکار، مایا ممتا موہ ودھایا۔ کام کرودھ کر پیار، آسا ترسناں لرایا۔ بھیکھ پکھنڈا چار دیوار، کایا ۱۰۱

مندر آپ ٹکایا۔ منو آٹھگ چور یار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ پاونہارا ساچی سار، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ ہتھ شبد کھنڈا دو دھار، لوک مات پھیری پایا۔ ساچے آسو ہوئے آسوار، لوآں پُریاں پار کرایا۔ نیلا نیلی دھاروں کڈھے باہر، چوتھا پوڑا اک اٹھایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا کر آکار، اُچے ٹلے پر بت ویکھ وکھایا۔ دھر درگاہی آیا دوڑ ہر نرنکار، آپ اپنا تیج دے ودھایا۔ شبد ڈنکا وجائے اک نگار، لکھ پوراسی دے اٹھایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ بھوایا۔ جیرج انڈاں لئے اُہار، اُتبھج سیتج پھول بھلایا۔ کلجگ تیرا ویکھے پار کنڈھا، نرگن نرگن جوت جگایا۔ منمکھ جیواں وڈھے کنڈاں، گرگھ ساچے لئے تریا۔ ست رنگ نشانہ جھلائے نو کھنڈ رکھائے ایک ڈنڈا، ایکا ہتھ اٹھایا۔ توڑنہار مان ابھمان گھمنڈا، راج راجان آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں نرنکار اپنا رکھ، نہہکنک وڈی وڈیائیا۔ شبدی جوت ہو پر تکھ، نورو نور کرے رُشنائیا۔ لکھ پوراسی ویکھے بھانڈے سکھ، پنچ تت گھر گھر پھیری پائیا۔ سنت سہیلے کرے وکھ، جو جن رسنا رہے گائیا۔ جگت انگیارے جان بھکھ، من مت کرے

پڑھائیا۔ ایک راہ آپے دس، جھوٹے دھندے سرشٹ لگائیا۔ گرگھ ورلے دیوے نام وتھ، آتم انتر جھولی بھرائیا۔ جگت جہانا ہوئے ستھ، دھرت مات ستھر رہی وچھائیا۔ جگت بھنڈارا ہوئے بھٹھ، ساچا نام نہ کوئی ورتائیا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ تھ، اٹھسٹھ مکھ چھپائیا۔ ویکھنہارا مندر مسجد گرو دوار مٹھ، شو دوالا پھول پھولائیا۔ ٹھگاں چوراں ہو یا اکٹھ، سادھاں سنتاں پئے لڑائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر سمر تھ، گر گو بند وڈ وڈیائیا۔ آپ چلائے ساچا رتھ، چار ورنال لئے چڑھائیا۔ دُئی دوتی مندر جائے ڈھٹھ، ہوئے گڑھ رہن نہ پائیا۔ گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، آپے رہیا بھوائیا۔ ویہہ صد بکرمی کرے چٹھ، ویہہ صد بیس و بے ودھائیا۔ کھیلے کھیل نٹھ نٹھ، نوآ ساگ ورتائیا۔ جن بھگتاں امرت آتم پیائے گھٹ، سبھر دھار وھائیا۔ چو داں لوکاں کھولے ہٹ، چو داں طبقاں ویکھ وکھائیا۔ سچ نگارے و بے سٹ، رنجیت نگارہ اک بنائیا۔ گرگھاں گر سکھاں ہر شبد وکھائے ساچا پٹ، سچ سن جو آ اک بنائیا۔ تیر کمان بنائے ساچ بھٹھ، ایک شبد رسنا گائیا۔ جگت وکارا پائے نٹھ، شبد ڈوری نال بندھائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، ساچی کرے پڑھائیا۔ ویکھنہارا رواس، منڈل منڈپ پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھاں دیوے نام ور، کایا کندر کھوج کھوجائیا۔ کایا کندر ڈونگھی غار، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ شبدی گر ہو تیار، اپنا راہ چلا سندا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ نانک سنگر کر پیار، گر گو بند ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ملیا میت مرار، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، سائیک ست ورتا سندا۔ کیس سنگھا پر اپار، سپیس جگدیش ہنڈھائندا۔ نام کڑا کر تیار، ہتھیں کنگن بنھائندا۔ دھیرج جت پر اپار، ست سنتو کھی کچھ رکھائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائندا۔ گرو گرنٹھ گر ہو یا خبردار، سرشٹ سبائی آپ سمجھائندا۔ پنچم پیتا پنچ ادھار، پنچم موہ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ور، ایک آپ دوائندا۔ آپے ور داتا بھنڈاری، آپے بھچھیا پائندا۔ آپے زرگن جوت زرنکاری، آپے سرگن میل ملا سندا۔ برہما وشن شو کر اُجیاری، آپے دیوت سر سیوا لائندا۔ آپے لکھ چوڑاسی کھیل کھلاری، آپے میٹ مٹا سندا۔ آپے پار برہم آپے برہم ہوئے ہنکاری، آپ اپنا سگن منائندا۔ آپے پنچ پنچی سیواداری، دس پنچ آپ رکھائندا۔ آپے ترے گن تیرا کرم کاری، رجو طمو ستو آپ ہو جائندا۔ آپے بنے برہم برہمچاری، آپے زرگن سرگن دھار بندھائندا۔

آپے رکت بوئد ہڈ ماس ناڑی، آپے تت سہائندا۔ آپے کھولے نو دواڑی، آپے دسویں ڈیرہ لائندا۔ آپے سادھ سنت گر پیر اوتاری، جگ جگ ناؤں رکھائندا۔ آپے آد نرنجن جوت نرنکاری، کرتا پڑکھ آپ اکھوائندا۔ آپے اکال پڑکھ کرے سچی سکداری، ساچا تخت سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جگ کرتا ہر بھگوان، آد جگاد سہائیا۔ دھر درگاہی دیونہارا دھر فرمان، شبد سنہیہڑا اک سنہائیا۔ گرگھ ورا پاوے مان، جس جن آتم انتر بوئد بھجھائیا۔ دھرم دکھائے سچ نشان، سنگر پورا آپ جھلایا۔ پار دکھائے زمیں اسمان، روس نہ کوئی رُشائیا۔ اُچ محل اٹل مکان، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ لوک مات آوے جاوے والی دو جہان، نانک سنگر ایہہ بھجھائیا۔ گر گوہند میل ملان، پوت سپوتا آپ جنایا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ بنھے دھار پڑکھ بدھاتا، آپ اپنے رنگ رٹا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، اوچ نیچ نہ کوئی دکھنڈا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، بال بردھ نہ دکھنڈا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، نہ کوئی گود اٹھنڈا۔ اپنا بنھے آپے ناتا، آپے میل ملنڈا۔ آپے ناری آپے کملا پاتا، آپ اپنی سچ ہڈھنڈا۔ آپے بیٹھا رہے اک اکانتا، آپے گھٹ گھٹ ویس وٹنڈا۔ آپے جگ جگ رتھ رتھوائی چلائے راتھا، آپ اپنی سیو کمندڑا۔ آپے آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، سچکھنڈ دوارا آپ سہنڈا۔ آپے نانک گوہند دیکھے ماتھا، آپے مستک لہنا دین چکھنڈا۔ آپے پڑکھ اگم سرب کلا سمراتھا، گھر ساچے آپ وسنڈا۔ آپے گل لگائے غریب نمائے اتا تھ اتا تھ، جگ جگ ناؤں دھرنڈا۔ آپے سنجگ تریتا دوا پر کلجگ چلائے گاتھا، آپ اپنا بھو کھنڈا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، آپے منتر گیان درنڈا۔ آپے تیر تھ آپے تانا، سر سروور آپ اکھونڈا۔ آپے کرنہارا پورا گھاٹا، گرگھ ساچے میل ملنڈا۔ آپے ہوئے آن باٹا، دس دس ماس ڈیرہ لگنڈا۔ آپے دو جہانا کٹے واٹا، آپے پاندھی پنڈھ دکھنڈا۔ آپے نانک جوت گھر گھر جگے للاٹا، آپے گوہند کھنڈا نام چمکنڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، گوہند دیکھے ساچا گھر، نانک چکائے جگت ڈر، آپ سہائے بنک دوارا، سمبل نگری جوت اگری شبد سمگری اک رکھنڈا۔

☆ ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گھر پنڈ کلاہ ☆

بھکتن ہر بھگوان، آد جگاد سماہ۔ کھیلے کھیل دو جہان، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ انتم مار دھیان، آپ اپنی کل ورتایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان،
رُپ انوپ آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشایا۔ جوتی نور پُرکھ کرتارا، پاربرہم اکھوایا۔ کھیلے کھیل اگم
اپارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ کلجگ انتم لئے اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ایکلا لائے ساچا نعرہ، سو پُرکھ نرنجن گایا۔ ہنگ ہنگتا پار کنارہ، ہنگ برہم سماہ۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکار، کھیلے کھیل اپرا، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ آد جگادی اچھل اچھیدا، آپے ورتے اپنے بھانیا۔
پڑھ پڑھ تھکے ویدکتیا، ہر کا رُپ کسے نہ جانیا۔ گا گا تھکے رسنا جہوا، اندر مندر نہ کسے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد
شبد برہما د ہرجن ساچے میل ملانیا۔ ہرجن ساچا میل ملنا، گر سنگر وڈ وڈیایا۔ اک چڑھائے ساچا چٹا، دوس رین کرے رُشایا۔ راگ سنائے انحد کنا،
دُھن انادی آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ورت، نرنجن نور کرے رُشایا۔ نرنجن نور ہر کرتارا، اپنا آپ
اُپجائندا۔ ویکھے کھیل سرب سنسارا، لکھ چوراسی پھول پھولا سندا۔ بھکتن پیتا اندر مندر کھول کواڑا، ڈونگھی کندر آسن لائندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ
اُجاڑ پہاڑا، جلاں تھلاں پھول پھولا سندا۔ نو کھنڈ پر تھی تیرا ویکھے انت اکھاڑا، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑا، پُرکھ ابناسی آپ
اکھوایندا۔ جییاں جتاں سادھاں سنتاں لٹی جائے دن دہاڑا، دس کسے نہ آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھے گھر،
گھر سُنجننا اک سُنہاندا۔ گھر سُنجننا آتم برہم، ہر ہر آپ جنایا۔ آپے جانے اپنا کر م، جگ جگ ویکھ دکھانیا۔ آپے ویکھے ساچا دھرم، دھرم دوارا اک
سُہایا۔ نہ کوئی گوتی نہ کوئی ورن، اوچ نیچ نہ کوئی بنایا۔ پاربرہم تیری ساچی سرن، گرگھ ورلے مات تکایا۔ آپے کھولے ہرن پھرن، نیتز لوچن آپ
گھلایا۔ کلجگ جیو مایا ترنی جھوٹھی ترن، بھوساگر رہیا رُٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ ویس کر، ہر سنتن لئے
ترایا۔ سنتن پیتا اک اکلا، ایک ایک اینکاریا۔ وسنہارا سچ محلہ، تھر گھر محل اٹل اُچ مناریا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے رلا، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ شبد سُنہیہرا

جُگ اپنا گھلا، اپنا مارگ لا رہیا۔ میٹنہارا آپے سلا، آپے سنت بھگت جوگ جُگت جگت آپے ویکھ دکھا رہیا۔ جاگرت جوت ہر جن جگا، آتم برہم جنایا۔ اندھ اندھیر دے مٹا، سننگر پورے ہتھ وڈیاںیا۔ امرت جام دے پلا، ننجر رس چوایا۔ دُرمت میل گوا، سر سرور اک نہایا۔ کاگوں ہنس دے بنا، جو جن آئے سرنایا۔ مانس دیہی لیکھے لا، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ چرن داسی آپ بنا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ نج گھر واسی نج آتم ڈیرہ لا، پرمانند سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن شاہو بھوپ وڈراج راجن، آپ سوارے جگ جگ کاجن، پرگٹے جوت دیس ماجھن، کلجگ تیری رت سہایا۔ کلجگ تیری ساچی رت، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ پرگٹ ہوئے ابناسی اچت، ایکا منگل گاسندا۔ وسنہارا کایا بت، دس کسے نہ آسیندا۔ پنچ تت اندر بیٹھا لگ، نرگن دھار چلا سندا۔ گرگھ ورا لکھے جھک، جس جن ہوئے گڑھ تڑا سندا۔ کلجگ پینڈا رہیا مک، نیڑے راہ رکھا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا سک، ہریا سنج نہ کوئی کرا سندا۔ چار کٹناں دہ دشا لکھ چوڑاسی پی لٹ، مایا ممتا موہ ہکا سندا۔ در دواویوں بیٹھے رٹھ، ساچا اشٹ دیو گرو نہ کوئی مناسندا۔ خالی دے سے بھانڈے ٹھٹھ، نام دست نہ کوئی لکھا سندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، مندر اندر تٹ کنار لہدے پھردے کوئی کوٹ، ہر ساچا دس نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میلنہارا ساچے گھر، گرگھ ساجن لئے ور، ہوئے روگ چکائے ڈر، آپ اپنے در بہا سندا۔ چرن سرن سرن چرن جن جائے پڑ، جاگرت جوت اک جوت جگا سندا۔ ایکنکارا ایکا اکھر رہیا پڑھ، سرشٹ سبائی دکھر ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ رنگا سندا۔

☆ ۲۹ پوہ ۲۰۱۵ بکرمی مسائنگھ دے گھر بل پینڈ گراس پُر ☆

ہر پُرکھ سلطان، آد جگادیا۔ ہر پُرکھ مہربان، کھیلے کھیل برہمادیا۔ ہر دیونہارا ہر ہر دان، داتا دانی آد جگادیا۔ ہر سے دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ وجائے اپنا نادیا۔ شبناد ساچی ٹور، ہر ہر آپ وجا سندا۔ سرب کلا آپے بھر پور، ایکا ایک اکھوا سندا۔ آپے

نیڑے آپے دُور، ہر گھٹ آپ سماندا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، ایکا رُپ وٹاندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، جگ جگ کھیل کھلاندا۔ ہر سنتن دیوے
 ساچی دھوڑ، سنگر ناؤں اپاندا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، جس جن اپنے رنگ رنگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن
 ویس وٹاندا۔ آد زرنجن سرب سکھ داتا، ایکا ایک اکھوارہیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، لوک مات لے اوتاریا۔ جن بھگتاں چرن پریتی نبھے ناتا، میل
 ملائے وچ سنساریا۔ امرت آتم دیوے بوند سوانتا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ مٹے رین اندھیری راتا، زرنجن جوتی اک جگارہیا۔ بیٹھارہے اک اکانتا، ایکا
 در سہارہیا۔ گھٹ گھٹ اندر مارے جھاتا، آپ اپنا گھ چھپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرا رہیا۔ آد جگادی ہر
 ہر میتا، پُرکھ زرنجن آپ اکھواندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے مارگ لانددا۔ آپے پرکھنہارانتا، لکھ چوراسی ویکھ وکھاندا۔ آپے ہست آپے کپٹا،
 آپے خاکی خاک سماندا۔ آپے سیا دھام انڈیٹھا، نہیل دھام اک سہاندا۔ آپے تپائے ترے گن انگیٹھا، پنچ تت آپ جلااندا۔ آپے جانے اپنا بھانا
 پیٹھا، اپنے بھانے آپ رہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلااندا۔ دھار اوٹی ہر زرنکار، آد جگاد چلائی۔ زرنجن
 سرگن کھیل اپار، ایک انیکا ویس وٹائی۔ شبدی شبد شبد جیکار، دُھن انادی نعرہ لائی۔ برہم برہادی پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ سُن سادھی کر
 اجیار، دھواں دھار مٹائی۔ رُوس سیوادر، سیوک لگائی۔ برہما وشن خبردار، شو شکر بوجھ بوجھائی۔ کروڑ تیتیسار دھکھار، سُرپت راجا اند منگ
 منگائی۔ لوآں پُریاں دے سہار، نام ڈوری بندھن پائی۔ گگن پاتالاں کھیل اپار، دھرت دھول سہائی۔ آکاش پرکاش ویکھے چند ستار، منڈل منڈپ ڈیرہ
 لائی۔ لکھ چوراسی کرے آپے داس، گھر گھر وچ آپ لگائی۔ آپے پون آپے سواس، آپے رسن چلائی۔ آپے کرے بند خلاص، بندرخانے آپے پائی۔
 آد پُرکھ اک ابناس، ابناسی کرتا وڈ وڈیائی۔ جگ جگ ویکھے کھیل تماش، جگ کرتا کھیل کھلائی۔ آپے اُپجائے آپے کرے ناس، نہ کوئی دوسر سنگ
 رلائی۔ گونتا سرب گنتاس، گن ندھانا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ ایکنکارا ہر
 بھگوانا، ایکا جوت جگاندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا شبد لانددا۔ ایکا شاہ بھوپ سلطانا، ایکا تخت سہاندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا آسن لانددا۔ ایکا

۱۰۶

۱۰۶

سُوْر بِرِ نُوْجوانا، ایکا لحم چلا سندا۔ ایکا کھیلے کھیل دو جہانا، دس کسے نہ آسندا۔ ایکا رسنا چلہ تیر کمانا، ایکا ہتھ اٹھ سندا۔ ایکا لکھ چوڑاسی بنھے گانا، ایکا سگن
 مناسندا۔ ایکا حیرج انڈ بھوانا، اُتج سیتج اک پھرا سندا۔ ایکا ورن برن بنانا، اُوچ نیچ اک جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنی دھار چلا سندا۔ دھار اگئی ہر نرنکار، اپنی آپ چلائی۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، جگ جگ ویس وٹائی۔ کلج تیرا بھو نیار، بھو کوئے نہ پائی۔ لکھ
 چوڑاسی گئی ہار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ ہر ہر نور جوت اُجالا، ہر ہر آپ
 کرا سندا۔ پرگٹ ہو یا دین دیا، دیا ندھ آپ اھو سندا۔ وسنہارا سچی دھر مسالہ، تھر گھر ساچا اک سہا سندا۔ بھگتن پیتا ست رکھوالا، نت نوت ویس
 وٹا سندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، چال زالی اک جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھا سندا۔ کلج انتم ویکھنہارا،
 ایکا ایک اوتاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، دس کسے نہ آ رہیا۔ ڈنک وجائے شبد اپارا، سچ نگارہ، اک سنا رہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردار، لو آں
 پُریاں آپ جگا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دے ہلار، ستاں دیپاں آپ اٹھا رہیا۔ سادھاں سنتاں کر پیارا، آتم برہم جنا رہیا۔ میٹ مٹائے دھندوکارا، سچ گیان
 ۱۰۷
 ۱۰۷
 درڑا رہیا۔ دیک جوتی کر اُجیارا، جوت نرنجن سیوالا رہیا۔ انحد شبد سٹائے سچی دھنکارا، کایا مندر تال و جا رہیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھارا، نام پیالہ
 بھر پیار رہیا۔ میٹ مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، شبد کھنڈا آپ اٹھا رہیا۔ کھولنہارا بند کواڑا، بجر کپائی آپ تڑا رہیا۔ آتم سیجا کر پیارا، ہرجن
 ساچے آپ جگا رہیا۔ ساچی سیجا پیرا، نرگن نرگن ڈیرہ لا رہیا۔ ایکا در ایکا گھر ایکا ہر ملے میل کنت بھتارا، گھر ساچے منگل گا لیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ایکا اپنا ناؤں دھرا لیا۔ ناؤں اولّا ہر نرنکار، آد جگاد رکھا سندا۔ ول چھل سرب سنسار، وید کتیب
 نہ کوئی لکھا سندا۔ اک اکلا کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آسندا۔ جلاں تھلاں پاوے سار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول پھولا سندا۔ سچ محلہ کر تیار،
 نرگن دیوا ہتی اک کسا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہ کھنکا ناؤں رکھا سندا۔ نہ کھنکا ہر سمر تھ، عقل کلا اھو سندا۔
 شبد جنائی مہما اکھ، بھو کوئی نہ پائی۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ داتا بے پروا رہیا۔ جگت وکارا پائے نتھ، مایا ممتا موہ تجائی۔ دیونہارا ساچی و تھ، سچ بھنڈارا

اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، چار ورتاں کرے جنائیا۔ ساچا نام شبد بھنڈارا، ہر سنگر آپ ورتائندا۔
 چارے کنتاں پاوے سارا، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی دے ادھارا، ایکا نام دھرائندا۔ ساچے کڈے تولے تولنہارا، تیراں تیری دھار چلائندا۔
 گر ناک بولے بولنہارا، ایکا بولا رسن الائندا۔ کایا چولا نہ کوئی پیارا، جوتی شبدی میل ملائندا۔ سوہنگ ڈھولا بول جیکارا، نرگن نرگن درشن پائندا۔ آپے
 بیٹھ سچ دوارا، ابناسی کرتا پڑکھ منائندا۔ دیوے درس اگم اپارا، الکھ الکھنا درس دکھائندا۔ میل ملائے میت مرارا، تھر گھر ساچا اک سہائندا۔ تھر گھر
 بیٹھ سچی سرکارا، ساچا دھام سہائندا۔ ناک سنگر کر پیارا، ایکا وست جھولی پائندا۔ نام ست بھر بھنڈارا، اپنی دیا کمائندا۔ چار ورن بن ورتارا، اوچاں
 نیچاں جھولی پائندا۔ چاڑھے رنگ اپر اپارا، جو جن رسنا گائندا۔ کلج ویکھے کوڑ پسارا، انتم اپنا کھیل کھلائندا۔ جگ جگ بن بھکھارا، در آگے سپس
 جھکائندا۔ چوتھے جگ ہو یا ظاہرا، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھائندا۔ چوڈاں طبقات اک پیارا، ایکا آسن لائندا۔ چوڈاں صد میل بھتارا، ساچا راہ تکائندا۔
 انتم چھڈنا پئے سنسارا، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ آپے ڈگا چرن دوارا، رو رو نیر وہائندا۔ سنگر ناک کر پیارا، اپنی گود اٹھائندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، تیرا
 ۱۰۸ موں چکائندا۔ رانی اللہ لائے نعرہ، ہو ہو ویکھ وکھائندا۔ انا الحق ہو خوارا، حق حقیقت دھکا لائندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، شرع شریعت آپ
 جنائندا۔ لاشریک ویکھ سنسارا، ساچا کھیل کھلائندا۔ نبی رسولاں پارکنارہ، قطب غوث نہ کوئی سدائندا۔ ملا شیخ کرن ہاباکارا، بغل قرآن اٹھائندا۔ تیس
 بتیس نہ کرے پیارا، سچ مُصلّا نہ کوئی وچھائندا۔ روزہ بانگ ہاباکارا، گھر گھر آپ کرائندا۔ اُمت اُمتی ہوئے خوارا، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ مکہ کعبہ
 پاوے سارا، دو دو آہ ویکھ وکھائندا۔ حق جنابا کھیل نیارا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ پنڈت پاندھے مارے مارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائندا۔ وید ویاسا بن
 لکھارا، ہر کا بھیو کھلائندا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسارا، پوت سپوتا ناؤں رکھائندا۔ گوڑ براہمن میت مرارا، اُچے ٹلے نعرہ لائندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، ایکا
 جوتی ڈمگائندا۔ ساچے آسو ہو آسوارا، سولاں کلیاں آسن لائندا۔ پڑکھ ابناسی کھیل نیارا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائندا۔ سرب گنتاس میت مرارا، آد پڑکھ
 ابناسی کرتا ناؤں دھرائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑے دھام سہائندا۔ جگ جگ جانے اپنی کارا، اپنا کرم کمائندا۔ وید کتیب نہ پاؤن سارا، برہما

وشن شو نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ کوٹن کوٹ منگن در دوارا، ہر ساچا بھچھیا پائندا۔ آپے سنگر گر اوتارا، پاربرہم نہ کوئی اکھوائندا۔ آپے نر نرائن ہو
 اُجیارا، آپ اپنی کرت کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ جوتی جوت آپ جگا، اپنی دیا کمائیا۔ پنچ تت ساچا
 میل ملا، نانک نرگن وچ سمائیا۔ ایکا و سیا ساچے تھاں، تھان تھنتر ڈیرہ لائیا۔ شبد انادی ایکا گا، اک ستار ہلائییا۔ بودھ اگادھی بھو کھلا، لکھ چوڑاسی رہیا
 سمجھائییا۔ موہن مادھو مادھی میل ملا، آپ اپنا رنگ رنگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھ وکھائییا۔ ویکھنہارا نرگن دھار، ایکا
 پُرکھ اکال۔ ساچے سنتاں کرے پیار، دیناں بندھپ دین دیاں۔ ایکا بخشے امرت دھار، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، توڑنہارا جگت جنجال۔ کھجک تیرا جگت جنجال، ترے گن بندھن پایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بے حال، پنچ تت وکارا چھایا۔ نہ کوئی شاہ نہ کنگلا،
 دھرم ہٹ نہ کوئی کھلایا۔ نہ کوئی جوتی اگنی شکت جوالا، نہ کوئی رُپ وٹایا۔ نہ کوئی میل ملائے ہر گوپالا، ہر ہر درشن کسے نہ پایا۔ گل اٹھوتری ایکا مالا،
 اٹھ تت نہ کوئی پر نایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، گھر تیرا ویکھن آیا۔ کھجک تیرا کوڑ پسارا، چار کُنٹ ڈھائییا۔
 بھرے بھلا سرب سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائییا۔ ہر کاشد نہ کسے وچارا، پھو کٹ سب پڑھائییا۔ دُھنی ناد نہ سنے انحد دھارا، ڈھولک چھینے رہے وجائییا۔
 امرت ملیا نہ ٹھنڈی ٹھارا، سر سرور رہیا نہائییا۔ دُرمت میل نہ کوئی اُتارا، من مت ہوئی ہلائییا۔ نیتر لوچن نین درس نہ پایا پُرکھ کرتارا، بھرے بھلی
 سرب لوکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائییا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، آپے ویکھ وکھایا۔ گرکھاں
 ہوئے سدا سنگ، سگلا سنگ نبھائندا۔ دو جہاناں چکے پنڈھ، ساچے در بہائندا۔ میتن میت سدا بخشند، بخشنہار دیا کمائندا۔ لیکھے لائے رسنا جہوا پتی دند،
 جو جن ہر ہر رسن دھئیائندا۔ جگت تجائے مدراماس گند، گھر ساچا سو بھاپائندا۔ آپ اُپجائے پرمانند، نجاند سمائندا۔ سنگر ساچا پرکاش کرے ایکا چند،
 اگیان اندھیر مٹائندا۔ خوشی کرائے بند بند، پنچ تت لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، نرگن جوتی نورو نور
 دوس رین ڈگمگایا۔ جوتی شبد کر اُجاگر، ہر ہر کرم کمایا۔ گرگھ ورلے بنے سو داگر، منگھ جیواں دس نہ آیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جس جن اپنا میل

ملايا۔ ديوي نام رتي رتناگر، کايا چولي رنگ چڑھيا۔ کرے پرکاس کايا گاگر، محل اٹل اک سہيا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني جوت دهر، کلج تيري انتم ور، گرگھ ساچے لئے اٹھيا۔ گرگھ ساچے هر هر ميلا، گر سنگر آپ کرايا۔ آپے گر آپے چيلا، ساچے دھام آپ سہيا۔ اچرج کھيل پاربرهم کھيلا، بھيو کوئي نہ پايا۔ دو جھاناں سجن سہيلا، لوک مات ويکھ دکھيا۔ کٹنہارا لکھ چوراسي دهرم رائے دي جيلا، آون جاون پھند کٹيا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني جوت دهر، گرگھ ساچے ويکھ دکھيا۔ گرگھ ساجن سچ دوار، ايکا منگل گايا۔ منتمکھ چيو دُشت دُراچار، جھواکاگ وانگ گر لائيا۔ هر جن ميلا اک کرتار، ايکا ويکھ دکھيا۔ منتمکھ بھلے چيو گوار، هوئے هنگتا روگ ستايا۔ گرگھ ساجن کر اجيار، جگ جگ ديوي مان وڈيايا۔ منتمکھ چيو ديوي مار، رائے دهرم دئے سزاييا۔ گرگھ ساجن کريا خبردار، سوچھ سرؤپي درس دکھيا۔ منتمکھ سئے پير پيسار، کلج گوڑھی نيند سوايا۔ گرگھ ساجن ميلا سچ دربار، سچھنڈ دوارا اک دکھيا۔ منتمکھاں دھکا ديوي مار، شوه دريائے آپ دُبايا۔ زرگن سرگن کر پيار، ساچا چلت چلايا۔ نانک گو بند بن لکھار، ليکھا گئے لکھيا۔ انتم پرگٹ هوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، سمبل نگري ڈيره لائيا۔ هر مندر جوتي کر اجيار، اندرے اندر کرے رُشائيا۔ سنت سہيلے لئے ابھار، جگ جگ وچھڑے ميل ملايا۔ چار ورنان سانجھيار، ايکنکارا رُپ وٹايا۔ بے عيب خدا پروردگار، نورو نور نور اُچاييا۔ رام رُپ آپ کرتار، کاہنا کرشنا آپ اکھوئيا۔ عيسى موسي ايکا دھار، ايکا انک جنائيا۔ ويکھنہارا سنگ محمد چار يار، ساچي ياري پور کرايا۔ راني اللہ لائے نعر، مچان بيدو نام خدائيا۔ نانک زرگن شبد جيکار، اک ستار ہلايا۔ گو بند کھنڈا کرتار، لوک مات گيا چکائيا۔ کلج وندا پائے هر گردھار، چارے گنٹ پھيري پائيا۔ بھيکھ پکھنڈا بنے بھکھار، گھر گھر الکھ جگائيا۔ کلج انتم کنڈھا ويکھ کنار، جوتي نور کرے رُشائيا۔ برہمنڈاں پاونہارا سار، لوک مات آئے کر کر دھائيا۔ جيرج انڈاں وسيا باهر، اُتبھج سيج بھيو نہ راييا۔ اندر مندر گپت ظاھر، حاضر حضور آپ هو جائيا۔ شبد انادي ايکا کار، دُهن اناد رکھائيا۔ بودھ اگادھی تيري دھار، ارجن بوچھ بُجھائيا۔ گر کا رُپ شبد اپار، گرُو گرنتھ سمجھائيا۔ انتم پرگٹ هوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، گھر ساچے کرے رُشائيا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني جوت دهر، کلج تيري انتم ور، اپنا رُپ آپ وٹايا۔ رُپ وٹايا پُرکھ ابناسي، اپني کل ورتا سندا۔ کھيلے کھيل گھنک پُر واسي، بھيو کوئي نہ پائندا۔

پنج تت کر اداسی، شبد اڈاری اک لگا سندا۔ سمجھنڈ ساچے کر نواسی، آپ اپنا راہ تکا سندا۔ آپے پار پر تھی آکاشی، گنگن پاتالاں آپ سماندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں رکھا سندا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، پار برہم بے انتیا۔ کلجگ انتم لئے اوتارا، کھیلے کھیل سری بھگونتیا۔ نام
 ڈنکا اک نگارہ، لوآں پُریاں آپ سُننتیا۔ برہما رووے زارو زارا، نیتز نیر و ہنتیا۔ وشنوں ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، پر بھ ساچا کھیل کھلتیا۔ شو شکر منگے
 بن بھگھارا، باسک تشکا گلوں لہنتیا۔ کروڑ تیتسا منگے منگ دوارا، راجا اند ویس وٹنتیا۔ گن گندھرب ہوئے خوارا، ساچا راگ نہ کوئی سُننتیا۔ نہ کوئی
 اپچھراں گائے وچ دوارا، نہ کوئی دھام سُننتیا۔ کنریشپ نہ پان سارا، انتم لکھ چھپنتیا۔ رواس نیوں نیوں کرن نمسکارا، دوئے جوڑ سیمس جھکتیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا تیج و کھنتیا۔ جوتی تیج شبد بلوان، ہر ساچا آپ اٹھایا۔ پار برہم پر بھ نوجوان،
 جودھا سوربیر آپ اکھوایا۔ آد زرنجن اک نشان، ایکا اشٹ وکھایا۔ ہری ہر کھیل مہان، کھیلنہار بھیو نہ رانیا۔ بیٹھا اک سچ مکان، تھر گھر بنک سہانیا۔
 نہ کوئی رنک نہ راجان، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ جگ جگ دیونہارا دان، جگ جگ جھولی رہیا بھرانیا۔ جگ جگ توڑے مان اہمان، دیاوان جگ جگ
 اکھوایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل گوی کاہن، جگ جگ منڈل منڈپ راس رچانیا۔ جگ جگ سیتا سیتا رام، ساچے گھر وجے ودھانیا۔ جگ جگ گیتا گیان،
 جگ جگ برہم بنایا۔ جگ جگ اکھر وکھر کر پچھان، جگ جگ نش اکھر آپ سمانیا۔ جگ جگ ویکھے سُنجھ مسان، جگ جگ لکھ چوراسی آپ اپانیا۔ جگ
 جگ پون پانی بندھ بندھان، جگ جگ دھرنی دھول آپ لکانیا۔ جگ جگ جل بنب ہو مہربان، آپ اپنا بندھن پانیا۔ سرشٹ سبائی ہر ہر کھیلا، ہر ہر
 کھیل کھلا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا لگا میلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناچ نچا سندا۔ تال وجائے گرو گرو چیلا، آساترنا میل ملا سندا۔ کوڑ گڑیارا ہو یا ویلا، اندھ
 اندھیر دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ کلجگ کوڑا کوڑی دھار، چار کُنٹ ہلکانیا۔
 جوٹھ جھوٹھ ہوئے سکدار، سچ سچ نہ کوئی وڈیانیا۔ سرشٹ سبائی نار و بھجار، ہر کنت نہ کوئی ہنڈھانیا۔ مایا متا کر پیار، ہوئے تن جلائی۔ سرشٹ سبائی دبی
 بھار، دوس رین رہی گرا لیا۔ پُرکھ ابناسی آگے بنے بھگھار، جھولی اپنی ڈاہیا۔ نیتز رووے زارو زار، کھلڑے کیس وکھانیا۔ گوہند تیری تیز کٹار، در

دسویں ہوں چھپائی۔ تیرا تیری کرے خوار، نہ دپسے کوئی سہائی۔ من مت ہوئی ٹیاری، اپنا جو بن رہی ہنڈھائی۔ گُرم ت بھلے جیو گوار، گُرم ناک گیا سمجھائی۔ پھلے بھلے اتم ہوئے اُجاڑ، پت ڈالی رہن نہ پائی۔ گئی اگ تتی ہاڑ، سیتل دھار نہ کوئی وہائی۔ گئی اگ بہتر ناڑ، دوس رین رہی تپائی۔ کلجگ تیرا ویکھ اکھاڑ، چاروں کُنٹ پئی دُہائی۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، لوک مات وٹی ودھائی۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، جو اندر مندر انتر بیٹھے لو لائی۔ منتمکھ جیواں کرے خوار، چاروں کُنٹ بھوئی۔ ویکھنہارا ناری نار، بردھ بال جوانا پھیری پائی۔ ستا رہے نہ کوئی جیو گوار، ویکھنہارا ہر رگھرائی۔ لیکھا منگے در دوار، دھرم رائے سیو کمائی۔ چترگپت لیکھ لکھار، دوس رین قلم چلائی۔ لاڑی موت کر شنکار، کلجگ اتم سگن منائی۔ ہتھیں مہندی کجلا دھار، نین رہی مٹکائی۔ دہ دشا اٹھ اٹھ ویکھے کنت بھتار، لکھ چوراسی راہ تکائی۔ ساچی سخیاں کر تیار، گیت اپنا رہی گائی۔ منتمکھ جیو دسن کوار، ساچی ونڈ ونڈائی۔ دوہاں میلا دھرم دوار، رائے دھرم میل ملائی۔ جھوٹھ جوٹھ پانی اُتوں دیوے وار، دھرت مات نہ لئے انگرائی۔ اٹھاراں کُنڈ سیجا ستا بن کنت بھتار، اٹھائی کُنڈاں آپ پھرائی۔ چھیل چھیل منڈا جیو گوار، لکھ چوراسی آپ پرنائی۔ لاڑی موت کرے پیار، اپنیاں بھجاں آپ اٹھائی۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھیل کھیلنہار، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ گر گر چیلے پاوے سار، جو بیٹھے رام بھلائی۔ سنت سہیلے ست ڈار، آپ اپنے لئے جگائی۔ ایکا دیوے چرن پیار، چرن پریتی اک سکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن میلا آپے کر میل ملاواں ساچے گھر، گھر ساچے وجے ودھائی۔ ساچا گھر بگھنڈ دوارا، ہر ہر آپ سہائند۔ ہر جن وِلا پاوے سارا، جس جن بوجھ بھجائند۔ کوٹن کوٹی پھرن آوارہ، ساچا راہ نہ کوئی چلائند۔ کوٹن کوٹی گڑھ ہنکارا، منڈل منڈپ وکھائند۔ کوٹن کوٹی نیوں نیوں کرن نمسکارا، کوٹن کوٹی رسنا جہوا گائند۔ کوٹن کوٹی من مت لگا اکھاڑا، دوس رین نچائند۔ کوٹن کوٹی میلا پنچم دھاڑا، کوٹن کوٹی مکھ شرمائند۔ گرگھ وِلا چڑھیا چوٹی ملیا میل ہر پُرکھ بھتار، ساچا لاڑا آپ اکھوائند۔ ساڈھے تن ہتھ دسے سچ منارا، جو جن درشن پائند۔ آون جاون پار کنارہ، مات گر بھ پھند کٹائند۔ لہنا دینا چکھے نو دوارا، دسم دوا ری میل ملائند۔ نرگن دیوا کر اُجیارا، نام باقی وِج رکھائند۔ کملا پاتی میت مرارا، ساچا سگن منائند۔ کھولے تاکی بند کوڑا، اپنا کھ وکھائند۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، پنچم شبد جنائند۔

گاؤنہارا وارو وارا، ساچا تال وجائندا۔ انحد سیوک سیوادارا، ساچی سیوکمائندا۔ ڈھول مردنگا اک نگارہ، بہتر ناٹ تلوڑ رکھائندا۔ ساچا مندر گرودوارا،
 گھر گھر وچ بناائندا۔ نانک میلانچ چُبارا، گر انگد ویکھ دکھائندا۔ گر امر داس امرت پیوے ٹھنڈی ٹھارا، کایا امرت تال سہائندا۔ رام داس بھر بھنڈارا،
 لوک مات آپ لکائندا۔ سر سرور کر تیارا، ہر مندر وچ سمائندا۔ گرُ ارجن گرُ گر بن لکھارا، بودھ اگادھ جنائندا۔ سنتاں بھگتاں اک دوارا، گر مت
 گر میل ملائندا۔ آپے شبد کھنڈا تیز کٹارا، پاربرہم ویس وٹائندا۔ زرگن سرگن دوویں دھارا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ سرگن گرُ گر گوہند ہر گوہند اجیارا، ہر
 ساچا مان رکھائندا۔ زرگن گرُ گرُ گرنتھ اجیارا، شبدی شبد لکائندا۔ دوویں رکھے نگھیاں دھارا، میری امیری فقیری آپ ہنڈھائندا۔ چيو جنت نہ پائے
 سارا، دیہہ جوت رنگ رنگائندا۔ شبد گر کر تیارا، گرُ گرنتھ بناائندا۔ دوہاں دیوے آپ سہارا، پُرکھ اکال ناؤں رکھائندا۔ جگ جگ بنے مات ونجارا،
 جن بھگتاں ونج کرائندا۔ ساچا کھولے ہٹ پسارا، ایکا ہٹ دکھائندا۔ چار ورنال کرے پیارا، ساچا نام درڑائندا۔ جو جن آئے چل دوارا، خالی کوئی نہ
 جائندا۔ سکھنتی لیکھا لکھنہارا، اپنا ہتھ اٹھائندا۔ گرُ گرنتھ سچ جیکار، دُھر داشبد لائندا۔ بن سنگر کوئی نہ پائے سارا، نہ کوئی بوُجھ بُجھائندا۔ دیہہ جوت
 اک پیارا، شبدی سنگ نبھائندا۔ ہر گوہند نہ رسن شبد اجارا، گرُ گرنتھ دکھائندا۔ ہر رائے کر پیارا، اپنی گود اٹھائندا۔ بال اوستھا کھیل نیارا، ہر کرشنا
 ویس وٹائندا۔ تیغ بہادر تیری دھارا، تیرا رُپ سمائندا۔ تیرا تن کیتا بند کواڑا، پھیر اپنا شبد سناائندا۔ سکھ گر نہ کوئی سہیلا سکھ یارا، سگلا سنگ تچائندا۔
 دلی بیٹھا کر پسارا، ایکا پُرکھ اکال منائندا۔ من پائے تیتوں دھرگ دھرگارا، تیرا کوئی نہ بیلی انت اکھوائندا۔ بن ہر کوئی نہ پاوے سارا، جھوٹھانا
 جگت دکھائندا۔ گرُ گرنتھ تیرا ویکھیا پارکنارہ، گر تیغ بہادر اپنا سپیس تیری شبد بھیٹ چڑھائندا۔ پرگٹ ہو یا ساچا سٹ ڈلارا، پر بھ اپنا ویس وٹائندا۔
 گر گوہند کر پیارا، سنگھ رُپ آپ دکھائندا۔ نام کھنڈا سچ کٹارا، تن گاترے آپ لکائندا۔ امرت جل ٹھنڈی ٹھارا، گھر ساچا آپ پیائندا۔ مچھ داہری
 کیس رکھ دسمیش درس دکھائے ہر زرنکارا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ اپنی ہتھیں بٹھ دستارا، کلغی توڑا سپیس لکائندا۔ آپے اندر آپے باہرا، آپے گپت
 آپے ظاہرا، بن سنگر دس کسے نہ آئندا۔ آپے ویکھے سچ دہارا، ساچا سنگن منائندا۔ سنگر پورا ساچا لاڑا، آپ اپنا کھیل کھلاائندا۔ آپ لگایا دھرم اکھاڑا،

ہر سنگت میل ملائندا۔ بولے شبد سچ جیکار، ایکا ایک سنائندا۔ کون سکھ گر سکھ پیارا، جو گر چرنی سیس بھیٹ چڑھائندا۔ ہتھ کھنڈا تیز کٹارا، اکال پُرکھ
 جو ہتھ اٹھائندا۔ اٹھیا سٹ سٹ دلارا، دیا دیا روپ سنائندا۔ میلی جائے وارو وارا، پنچم مکھ صلاحندا۔ گر مکھ تیرا پیار تکھی دھار، پریم رنگن لال رنگائندا۔
 من مت وتی مار، گر مت آپ اُچائندا۔ جیوت مرے وچ سنسار، جیون مُت نام رکھائندا۔ ساچی شکتی بھر امرت بھنڈار، ساچا کھنڈا وچ پھرائندا۔ چار
 ورنناں مٹھا کر تیار، ساچے باٹے آپے پائندا۔ ار جن شبد بنھے دھار، نانک سنگ رلائندا۔ گرُو گرنتھ ہو یا سیو ادار، گر گھاں سیو کمائندا۔ اپنے مکھ صلاح
 وارو وار، دھن گر نانک جو ساچا پنج بجائندا۔ سچ کیاری آپ کرتار، اپنا بوٹا آپ لگائندا۔ پنچم پینا پنچم کر تیار، پنچم اپنا آپ سنائندا۔ پنچم تن کر شنکار،
 پنچم ویکھ وکھائندا۔ پنچم شبد سچّی ڈھنکار، گھر گھر تال وجائندا۔ گر مکھ ساچے کر پیار، واہرُو واہ واہ گرُو آپ اکھوائندا۔ ہر کا پنٹھ کر تیار، ہر ہر وچ
 لکائندا۔ گرُو گرنتھ ساچا یار، شبدی گر اکھوائندا۔ نہ مرے نہ جے وچ سنسار، آون جاون نہ کوئی رکھائندا۔ راگ راگنی رہے اُچار، ایکا راگ الائندا۔
 اکوَنجا بوَنجا ایکا دھار، ایکا انگ سنائندا۔ اک چار کھیل اپار، تیس بتیس صلاحندا۔ چو داں صدیاں ہون خوار، تیس بتیس سپارا رہن نہ پائندا۔ اُپر مہر
 لائی کرتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ سرب جییاں داسا نجا یار، ایکا گر اکھوائندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی دے نو دوار، ہتھ منہ نک نہ کوئی
 اُپائندا۔ نرگن اپنا کھیل کھلار، نرگن شبد چلائندا۔ بیس دس پنچ کر تیار، پینتیس اکھر جوڑ جڑائندا۔ دس پنچ کر تیار، بیس پیسا ویکھ وکھائندا۔ لیکھا گن
 نہ سکے وچ کوئی سنسار، اگت اگت آپ اکھوائندا۔ میٹنہارا کوڑ پسا، کوڑ کوڑا نیہوں تڑائندا۔ نانک گو بند سچ پیار، سگلا سنگ رکھائندا۔ نانک شبدی
 واجاں رہیا مار، گو بند دوس رین دھیائندا۔ پار برہم پر بھ لئے اوتار، اپنا میل ملائندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساچا در سہائندا۔ نرگن نور نور اُجیار،
 جوتی جوت جوت ڈگگائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، شبدی شبد اٹھائندا۔ برہمنڈ برہمنڈ پاوے سار، برہمنڈی کھوج کھجائندا۔ ستجگ ساچی بنھے دھار،
 ست سرُوپ سنائندا۔ ایکا بولے شبد جیکار، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائندا۔ ہنگ ہنگتا دیوے مار، ہاہاکار نہ کوئی کرائندا۔ منگتا در بن بھکھار، ہر جن ساچے
 ویکھ وکھائندا۔ بھکھا ننگتا نر نرکار، نرگن خالی ہتھ رکھائندا۔ کایا چولی لوک مات جن بھگتاں رنگدا، جن اپنی کرپا دھار۔ ساچے مندر اندر آپے لنگھدا،

آپے سُتا پیر پسا۔ آؤندا جاندا موئل نہ سنگدا، اجوئی رہت نر نرکار۔ جگ جگ کھیل سورے سربنگ دا، کھیلے کھیل پروردگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹک نرائن نر، گرگھ ساچے لئے ور، آپ بہائے اپنے در، دیوے درس اگم اپار۔

☆ مساسنگھ دے نوت ☆

کَلر بوٹا نام جڑ، سچھنڈ رکھائیا۔ مالی بنیا ساچا ہر، ساچے در چلائیا۔ کرم دھرم لئے پھڑ، ایکا دوجا جوڑ جڑائیا۔ آپے ویکھے اگے پچھے کھڑ، آپے رہیا لوکائیا۔ ڈھاؤندا جائے قلعه گڑھ، چاروں کُنٹ پھرائیا۔ آپے بکے اکھڑ ایکا کھڑ، سو پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ کتے نہ لکے، بھجنا پھرے واہو داہیا۔ سو پُرکھ نرنجن سنگر پورا کھ چاڑھے چھکے، ہنگ ہنگ بند کرائیا۔ اپنا پینڈا آپے لکھے، دوس رین دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پنجالی اک اٹھائیا۔ کرم دھرم دوئے رکھ، ہر ساچا ہل چلائندا۔ کھیلے کھیل ہو پرکھ، بھيو کوئی نہ پائندا۔ کوڑی کریا کردا جائے وکھ، ڈو نگھی دھار آپ رکھائندا۔ لو آں پُریاں بھانڈے کری جائے سکھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائندا۔ آپ اگھاڑی اپنی اگھ، آپے راہ نکائندا۔ ایکا راس پھڑی نتھ، آپے اپنی تنک لگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ویلا آپ سہائندا۔ کرم وچارا رہیا رو، اتم پندھ مکایا۔ دھرم ویکھے دُور دُراڈا کھلو، ساچا گھر نہ کوئی جنایا۔ کوڑی کریا جگت ہو یا موہ، ساچا نیچ نہ کوئی بجایا۔ ساچا جل امرت کسے نہ دتا چو، ساچا پھل نہ کوئی وکھایا۔ اگے آون والا در نہ دسے کو، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، ساچا ہالی آپ اکھوایا۔ ساچا ہالی ہر کرسان، اپنا نیچ بجائندا۔ آپے راکھی کرے دو جہان، آپے ویکھے ویکھ وکھائندا۔ آپے پون پانی کر پردھان، آپے کھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ بندھائندا۔ سچ کرسانے ہل چلایا، دوس رین پر بھاتی۔ ساچی جوتی سیو کمایا، اتم ہر ہر پچھاتی۔ نرگن دھارا آپے جاگی آپے سستی، آپے دوس آپے راتی آپے متا پکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا لایا۔ جوتی مات بنائے بھتا، اپنی سیو لگائیا۔ نہ کوئی ٹھنڈا تئا،

متوت نہ کوئی رکھانیا۔ اپنے پیار آپے مرتا، نہ دوسر دست دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ ساچا بھٹا
 سر رکھ، اٹھی جوت سوانیا۔ ساچا راہ رہی تک، کتھے گیا وڈ کرسانیا۔ پُرکھ اگتا اتوں آیا نٹھ، ملیا میل ساچا ماہیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا اٹھ، ویکھ دکھانے
 دو جہانیا۔ نیوں نیوں سیس نوائے کملاپت، ہوئی سنگھڑ سیانیا۔ اپنا پکيا دئے اگے رکھ، کھولی گنڈھ دکھانیا۔ پُرکھ ابناسی لئے چک، آپ اپنا کھ چھپانیا۔ منگے
 جل پُرکھ سمرتھ، ایک اینکارا ٹھنڈا پانیا۔ جوتی نار جوڑے ہتھ، تیرے در تیرے گھر ساچا کھوہا اک دکھانیا۔ مہما کوئی نہ سکے کتھ، ہر ویکھے گن نہ دھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لائے شبد اک نوجوانیا۔ سچ کرسان نوجوان، ایک شبد الاسندا۔ سُن سوانی کر دھیان، ساچا بچن سناندا۔ تیرا
 میرا اک گیان، دوجی دھار نہ کوئی دکھاندا۔ تیرا درس میری پریت، میرا درس تیری تر کھانجا سندا۔ دوہاں وچولا امرت میگھ دیوے برس، ست
 سروپ اکھواندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، تیرا بھٹا تیرا شاہو تیرے رنگ رتا، اپنے کھ لگاندا۔ نیج بیجیا اپنے وٹا، آپے ویکھ دکھاندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہاندا۔ آد زرنجن وڈ کرسانا، اپنی کرت کمانیا۔ جوتی شکتی ہر گردھارا، ساچی سیو کمانیا۔ سنگھڑ
 سوانی گھر سمجھالے بالا، شبد ست جھولی پانیا۔ سنگر پورا آپے دیوے پینا کھانا، آپے رزق سبایا۔ سچ گھر بیٹھ ایکا ویکھن دھر ٹکانا، ساچے گھر ودھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا نیج اگانیا۔ ساچا نیج گیا بھل، ہر ساچا آپ اچایا۔ آپے توڑے توڑ تڑائے کملاپاتی پاوے مل، جوتی
 ناری مالن نال رلایا۔ دوہاں رکھی اکوکل، ایک سگن منایا۔ اتے امرت آپے ڈولھ، سچ سوگندھی آپ بھرایا۔ وچوں پرگٹیا کول بھل، سچ پیارا میل ملایا۔
 پاربرہم اپنی جوتی آپے بھل، آپ اپنا نیج بجایا۔ آپے ٹلیا اپنے مل، اپنا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت ناری ویکھے
 گھر، ہر ساچا کنت سہایا۔ ناری کنتا اک پیار، ایک گھر سہاندا۔ کرتا پُرکھ کھیل اپار، زرنگن نور وٹاندا۔ ساچی سیجا ہر اجیار، ساچا سگن مناندا۔ آپے
 اندر آپے باہر، آپ اپنا میل ملاندا۔ ساچی ناری کر شنگار، پھولن کلیاں ہار گنداندا۔ آپے گندے وارو وار، دس کوئی نہ آسندا۔ کول بھل آپ اپنا
 لئے ابھار، آپ اپنا رنگ چمکاندا۔ ابناسی کرتا ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ ویس اویسا کر کرتار، وشنوں ناووں دھراندا۔ امرت بھریا ٹھنڈی ٹھار،

کولا کول ٹکائندا۔ ساچا بیج کر تیار، آپے باہر کڈھائندا۔ کھڑے بھل سچی گلزار، ہر ساچا مالی آپ لگائندا۔ آپے دیکھنہار بہار، چاروں کٹ پھیری
 پائندا۔ پاربرہم برہم اُتیت کر آپ اپنا دئے سہار، رکت بوند آپ اپنی دکھائندا۔ ایک شبد دئے ہلار، ایکا بوجھ بھجھائندا۔ برہم سرپ ڈھیہہ پئے دوار،
 پاربرہم سیس ٹکائندا۔ لوک مات رہنا خبردار، ہر ساچا سیوالائندا۔ برہم رووے زاروزار، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ تیرا لگے سچ دربار، دوجا در
 نہ کوئی دکھائندا۔ پُرکھ ابناسی بٹھے دھار، دے حکم جناب تیرا بیج نیچے سرب سنسار، لکھ چوراسی آپ اپائندا۔ وسنہار گھر تیجے، چوتھا در کھائندا۔
 چوتھے جگ آپ پیجے، آپ اپنا دیکھ دکھائندا۔ برہما تیری پھیر کرے ریتھے، تیرا وچھوڑا آپ کٹائندا۔ گرسکھاں گرسکھاں اندر سوہنگ نام بیجے، آپ
 اپنا تیری جھولی پائندا۔ جن بھگتاں کرے اتھ ہتھیں ریتھے، تن شنگار آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہار ساچا در،
 پھل بھلوڑی آپ لگائندا۔ بھل بھلوڑی آپ لائے، ہر والی دو جہانیا۔ ایک ساچا بیج بجائے، کھیلے کھیل پُرکھ سلطانیا۔ حال بے حالی کھیل کھلائے، بھیو
 ابھیدا بھیو چھپانیا۔ وڈ کرسانی وڈ وڈائے، وڈے وڈ کر مہربانیا۔ لکھ چوراسی پھل لگائے، آپے ہویا جانی جانیا۔ تکھی داتر رہیا کرائے، سوہنگ شبد
 ۱۱۷
 چاڑھے پانیا۔ کرتا قادر کھیل رچائے، آد جگادی کھیل مہانیا۔ ایکو وقت ایکا ویلا ایکا پُرکھ ایکا وڈ دکھائے، سُنجا کرے جگت جیو نادانیا۔ ساچی ہاڑی ستاراں
 ہاڑی لیکھے لائے، جگ کرتا آپ بھگوانیا۔ دھرم رائے دے ہٹ وکائے، کنڈارکھے بے ایمانیا۔ گرسکھ سجن سنت سہیلے ساچی گنڈھ بندھائے، بیج رکھے
 آپ اپنے گھر چھپانیا۔ سنجگ ساچے ہو پرتکھے، دھرت دیوے سچ نشانیا۔ نو کھنڈ پر تھی گرسکھ گرسکھ ہر سنت بیج ساچا رکھے ایکا گائے شبد ساچی بانیا۔
 اک دوجے ول کوئی نہ تئکے، نہ کوئی مارے برہوں تیر کانیا۔ ایک اپنی چھتر چھایا ہیٹھ رکھے، ایک ہونے پرتکھ مہربانیا۔ ایک قیمت پائے لکھنا لکھے، لکھ
 کروڑی کوئی نہ دیسے بانیا۔ گرسکھاں راہ آپے تئکے، نہ بھلے دو جہانیا۔ چرن کول دکھائے مدینے مئے، ساچے مندر گرو دوار ایک ایک نگاہانیا۔ نو کھنڈ پر تھی
 ست دیپ بنائے بھین بھائی سکے، ایک نار بنائے، سچ سوانیا۔ لچ پت سرب دی رکھے، خالی گود نہ کوئی دکھانیا۔ سنت سہیلا جگ جگ پردہ ڈھکے، آپ
 اپنی دیوے نام نشانیا۔ گرسکھ ساچے اپنی گود آپے رکھے، دیوے پد اک زربانیا۔ دوسر در نہ کوئی ٹیکن جائے متھے، ایک پُرکھ ملے پُرکھ اکال نگاہانیا۔

دھرتی جل اندر میگھ رسنا جل کوئی نہ لکے، امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانیا۔ جگت مٹھ نہ کوئی وجائے ڈھول ڈھکے، اندر انحد وجے ساچا تالیا۔ اپنا سیس ہر جگدیش گرکھاں چرناں اگے رکھے، اگے بنے آپ سواپیا۔ کرم دھرم شرم ورن برن کھان دھکے، پر بھ چلے چال نر الیا۔ بن ہر نر نکار دوسر گھر نہ کوئی تنکے، نہ کوئی پوجے جوت جو الیا۔ ایک مندر ایک اندر ایک گرو دوار ایک مسجد ایک مٹھ ایک گھر بہن ہے، ایک درس دکھائے آپ اپنا میل ملانیا۔ پنج تت دھرنی کوئی نہ دبے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ آد جگاد بیجنہارا ساچا پنج ویکھ پھل پھلواری آپ اپنا نگاہانیا۔

☆ ۳۰ پوہ ۲۰۱۵ کرمی بخشیش سنگھ دے گھر قادرا باد ☆

نرگن روپ ست، ست سمایا۔ آپ اپنا کر اُتیت، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے پرم پُرکھ پر بھ کملاپات، آپے ناری ویس وٹایا۔ آپے اپنا انتر بیچے اپنے وت، آپے کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنی گت مت، آپے اپنے بھیو سمایا۔ آپے اپنی رکھے پت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اُتیت کرنہارا آد نرنجن، ایک ایک ایکناریا۔ آپے ساجن آپے سجن، ہر آپے میت ماریا۔ آپ چلائے اپنا جہازن، آپے ویکھے پار کیناریا۔ آپ سوارے اپنا کاجن، آپ اپنا کرم کما رہیا۔ آپ اپنا راج راجن، شاہ سلطان آپ اھوارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ ہر کاروہ اپرا، آپے آپ اپنیا۔ نہ کوئی پاونہارا سار، نہ کوئی ویکھ دکھانیا۔ نہ کوئی لیکھا لکھے سنسار، نہ کوئی قلم چلایا۔ الکھ اگوچر اگم اپرا، اگم اگم کار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اُتیت آپے ناؤں دھرائیا۔ اپنا آپ آپے رکھ، اپنی کل ورتا سندا۔ ابناسی کرتا ہو پرتکھ، اپنا درس دکھائندا۔ آپ اپنا کرے وکھ، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ آپے گائے اپنی کتھا اکھ، اپنا شبد لائندا۔ آپے دیوے اپنی وتھ، اپنا انگ کٹائندا۔ پار برہم برہم کھولے اکھ، آپ اپنا نور چکائندا۔ لکھ چوراسی اندر رکھ، دوس رین ڈمگائندا۔ اپنے پردے آپے ڈھک، اپنا گھ چھپائندا۔ کھیلے کھیل لکھنا لکھ، بھیو کوئے نہ پائندا۔ برہم وشن شو کوئی نہ چلے وس، اپنا

بھانا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جگ جگ راہ رہیا دس، اپنا کرم کمائندا۔ لو آ پڑیاں آپے نس، برہمنڈ کھنڈ پھرائندا۔ آپے جانے اپنا جس، صفت صلاحی آپ
 اکھوائندا۔ آد جگاد جگ جن بھگتاں ہر دے اندر وس، آپ اپنا بھیو کھلائندا۔ کوٹن کوٹ پرکاش کرے روس، اندھ اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اُتیت کملاپت، لکھ چوڑاسی آپ سمائندا۔ آد زرنجن آتم برہم، اپنی انس بنائیا۔ آپے دیونہارا جنم، آپے لئے
 ملائیا۔ آپے سنگ رلائے کرم، کرم کرماں لیکھ لکھائیا۔ آپ جنائے اپنا دھرم، آپے دے وڈیائیا۔ آپے ویکھے ورن برن، آپے کھیل کھلائیا۔ آپ
 بُجھائے اپنی سرن، جس جن دیا کمائیا۔ پاربرہم پر بھ ترنی ترن، تارنہار آپ ہو جائیا۔ گرگھ ساچے کرنی کرن، کریا کرت اک وکھائیا۔ کھولنہار ہرن
 پھرن، نیز نین اک کھلائیا۔ آپ چکائے مرن ڈرن، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کرائیا۔
 سنت سہیلے تیرا رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ پلنگ، سچکھنڈ دوارا اک ویکھ وکھائیا۔ امرت دھارا ایک گنگ، چرن کول ہر وہائیا۔ کٹنہارا
 بُکھ ننگ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ بھگتن مینا وسیا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اپنے آسو کسیا تنگ، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ شاہ سوارا ہر ملنگ، دس کسے نہ
 آئیا۔ چوڑاں لوکاں رہیا لنگھ، تریلوکی چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ بھگت دوارا رہیا لنگھ، ہر وڈ وڈا وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ بھگت وچھل ہر گردھارا، آد جگاد سما یا۔ نت نوت لے اوتارا، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ اپارا، بھیو کسے نہ
 پایا۔ ایک اینکارا کھیل نیارا، آپ اپنا رہیا کرایا۔ آپے زرنجن نور کر اُجیارا، آپ اپنا ڈگمگایا۔ آپے تھر گھر بیٹھ سچے دربارا، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ آپے
 شاہو بھیو سکردار، سچ سلطان آپ اکھوارہیا۔ آپے جانے اپنی دھارا، نہ کوئی سنگ رلا لیا۔ اک اگلا کھیل اپارا، عقل کلا ورتا رہیا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا،
 ابناسی پُرکھ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ آد پُرکھ زرنجن کرتا ابناسی، ایک ایک اکھوائیا۔ جگ جگ کھیلے
 کھیل تماش، سنگر ناؤں دھرائیا۔ گگن منڈل پاوے راسی، لوک پر لوک ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کریا واسی، نور نور کرے رُشنائیا۔ پاوے سار پر تھی
 آکاشی، آکاش پاتالا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن وڈ وڈیائیا۔ آد زرنجن سرب گن داتا، ایک ایک اکھوائندا۔ پُرکھ

اکال پُرکھ بدھاتا، ایکا جوت ڈگمگائندا۔ آپے جانے اپنی ذاتا، آپے اپنا دھرم رکھائندا۔ اپنی کل آپ پچھاتا، کلوئتا ناؤں دھرائندا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک روپ اکھوائندا۔ آپے دیونہارا داتاں، آپے جھولی اگے ڈاہندا۔ آپے بیٹھا رہے اک اکانتا، آد جگاد رہائندا۔ آپے اپنی پچھنہارا داتا، ہر آپے اپنی دیا کمائندا۔ آپے پُرکھ پُرکھ سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ اکھوائندا۔ آپے دیکھ انا تھ انا تھاں، ناتھ انا تھی آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، جگ جگ آپ الائندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھوا ہی دس نہ آئندا۔ آپے ہوئے سگلا سا تھا، ساچا سنگ نبھائندا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، ترے ترے لوک ویس وٹائندا۔ آپے پھولے چوڑاں ہاٹاں، چوڑاں ہٹ موٹ چکائندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، نٹ نوٹ آسانگ ورتائندا۔ آپے آد شکت جوت لٹاٹا، آپے نوری نور ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہار پُرکھ سلطانا، ایک ایک اکھوائیا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، بھيو کوئی نہ پائیا۔ آپ جھلائے سچ نشانہ، سچھنڈ دوارا دیکھ دکھائیا۔ راگ الائے سچ ترانہ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔

☆ پہلی ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی دلیپ سنگھ دے گھر پنڈ ٹانگرا ضلع امرتسر ☆

آد پُرکھ ہر بھگوتتا، آد جگاد سمايا۔ کھیلے کھیل جگ جگنتا، پُرکھ اکال وڈ وڈیایا۔ جوتی نور ہر جوت جگنتا، بھيو کوئی نہ پایا۔ سچ دوارے آپ رہنتا، اگم اگم اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ناؤں دھرایا۔ نرگن ناؤں ہر نرنگار، ایکا ایک ایکنکاریا۔ آپ اپنا کر آکار، آپے دیکھے پسر پاریا۔ آپے جوت شبد دھار، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ آپے لوآں پُریاں محل اُسار، گنگن پاتالاں آپ اُپا رہیا۔ آپے برہما شو وشن سیوادار، سیوک سیوا آپ کرا رہیا۔ آپے کروڑ تیتیسائرت راجا اند کر پیار، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ آپے رواس چن ستار، منڈل منڈپ آپ سہا رہیا۔ آپے نرگن نور کر اُجیار، آپ اپنا ڈگمگا رہیا۔ آپے تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سگھاسن آپ سہا رہیا۔ آپے شاہو بھوپ سکدار، سچ سلطان آپ اکھو رہیا۔ آپے جانے اپنی دھار، نہ کوئی دوسر سنگ رلا لیا۔ اک اکلا کھیل اپار، عقل کلا ورتا رہیا۔ آد نرنگن ہو اُجیار، ابناسی پُرکھ آپ اکھو رہیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ ایکا ایک آد نرِجن، آد پُرکھ اکھوایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ اپنا بنیا سجن، گھر ساچے میل ملایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، آپے کرے اپنا مجن، آپے اپنا تال سہائیا۔ بے عیب پروردگار سچ ملاح، مقامے حق اک خُدیا۔ نوری نور نور الاء، الاء ہی نور بھو نہ رایا۔ سچ حدیث رہیا سنا، ایکا نعرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ایکا ایک اکھوایا۔ ایکنکار اک اکلا، عقل کلا اکھوایا۔ آپے وسیا سچ محلہ، اُچ محل اٹل مینار وڈ وڈیایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نرِگن نرِگن وچ سہائیا۔ اپنے دپیک آپے بلا، اپنی کرے آپ رُشائیا۔ اپنا میٹے آپے سلا، نہ کوئی دُرمت رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی پُرکھ وڈی وڈیایا۔ ابناسی پُرکھ ہر بھگوانا، ایکا رُپ سماندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ ناؤں دھرا سندا۔ آپے جودھا سورِ بیرِ بلی بلوانا، پارِ برہم آپ اکھو سندا۔ آپے مارے سچ نشانہ، ساچا چلہ آپ اٹھاندا۔ آپے وسے سچ مکانا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لاسندا۔ آپ اڈائے سچ بنانا، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ آپے شاہو بھوپ سلطانا، رنک راجان آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن وسے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہاندا۔ گھر سہنجن ہر نرِنکار، ایکا ایک اپائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی باڈی کرے تیار، نہ کوئی بنت بنائیا۔ لوآں پُریاں وسیا باہر، اگم اگمڑے دھام سہائیا۔ آپے جانے اپنی کار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے وسیا دُھندوکار، دپ اُجالا آپ کرائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپ اپنی سچ ہنڈھائیا۔ آپے کنت آپے بھتار، سکھا سکھائی آپ ہو جائیا۔ آپے جائے اپنی دھار، آپے دھار چلائی۔ ایکنکار کر آکار، نرِگن نرِگن ویس وٹائیا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، آون جاون بنت بنائیا۔ لوآں پُریاں دئے سہار، برہمنڈاں کھنڈاں ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کھیل کرے رُگھرائیا۔ ایکا کھیل ہر بھگوان، اپنا آپ کرایا۔ آپے ہو یا جانی جانا، بھو نہ کوئی پایا۔ آپے پینا آپے کھانا، ترے ترے ترپت کرایا۔ آپے دانا آپے پینا، پینا دانا آپ ہو جائیا۔ آپے وسے لوکا تیناں، آون گوَن آپ سہایا۔ آپے رنگ رکھے بھینا، آپ اپنا لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن نور ایکا ایک کرایا۔ نرِگن نور سچ سِکدار، سچ تخت سلطانیا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، ہر بیٹھا وڈ مہربانیا۔ آپے جانے اپنی کار، آپ اپنا کھیل

گھلانا۔ دیوے حکم پر اپار، شبدی شبد سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت جگا جگنت ہر بھگونت، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ جگ
 جگ کرتا ویس کر، اپنی کار کماندا۔ آپے برہما وشن شو شکتی کر، آپے آسن لاسندا۔ آپے گنپت گنیش دھر، آپے پوج پُجاسندا۔ آپے نر نریش در، نر
 نرائن آپ اھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، گھر ساچا آپ سہاسندا۔ گھر سہایا ہر کرتار، نرگن جوت کرے
 رُشانیا۔ ایکا رنگ ایکا رُپ اپار، ایکا رُپ سمایا۔ ایکا در اک دوار، ایکا گھر لگایا۔ نہ کوئی دوسر دسے میت مُرار، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا آپ ہو جائیا۔ آپے جوتی جوت اُجالا، آد نرنجن وڈ وڈیایا۔ آپے پُرکھ پُرکھ اکالا، اکال مورت آپ
 اھویا۔ آپے دیہاں بندھپ دین دیالا، دیا ندھ ناؤں رکھایا۔ آپے چلے جگ جگ اولڑی چالا، بھيو کوئی نہ پایا۔ آپے وسیا سچ سچّی دھر مسالہ، سچکھنڈ
 دوارا اک سہایا۔ آپے اپنی گھال رہیا گھالا، ساچی گھال آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ کر، در درویش آپ
 اھویا۔ پُرکھ ابناس در درویش، ایکا رُپ سمایا۔ اپنے گھر کرے ادیس، آپے منگن آیا۔ آپے بنیا نر نریش، آپے حکم چلایا۔ آپ اپنا آپے ویکھ، آپ
 اپنا میل ملایا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے دے مٹایا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائندا۔ بال بردھ جوان نہ کوئی وریس، ایکا رنگ
 سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کھیل اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ اینکارا پُرکھ انادی، ایکا ایک اھویا۔ کھیلے کھیل برہم
 برہمادی، پار برہم اھویا۔ ایکا رُپ آد جگادی، اپنا ویس وٹایا۔ ایکا موہن مادھو مادھی، گنند منوہر اک اھویا۔ ایکا کنت ہوئے سہاگی، ایکا نار پرنایا۔ ایکا
 پریت ایکا در لاگی، ایکا توڑ نبھایا۔ ایکا ہنس ایکا کاگی، ایکا چوگ چگایا۔ ایکا رکھنہارا لاجی، لاجاوت نام خدایا۔ ایکا ساجن رہیا ساچی، ایکا میٹ مٹایا۔ ایکا
 کھولنہارا پاجی، ایکا بھيو چھپایا۔ ایکا آسو ایکا تازی، شاہ آسوار اک اھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ ساچا گھر ہر
 سہائے، ہر ساچی وڈ وڈیایا۔ وید کتیب کوئی بھيو نہ پائے، نہ کوئی لیکھا لیکھ لکھایا۔ کوٹن کوٹ برہما شورہ راہ تکائے، دوس رین نین اٹھایا۔ کوٹن
 کوٹ گن گندھرب رہے الائے، آپ اپنا راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھر وسیا بے پرواہیا۔ بے پرواہی ہر ہر میت،

ایکا ایک اکھوائندا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریت، اپنی کار کماندا۔ شبد انادی ساچا گیت، لوک مات آپ اُچائندا۔ دیکھنہارا ہست کیٹ، لکھ چوڑاسی وچ
 سماندا۔ آپے سیا دھام انڈیٹھ، بھیو کوئی نہ پائندا۔ آپے مٹھا کوڑا ریٹھ، آپے امرت رس اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچھنڈ دوارا اک سہائندا۔ سچھنڈ دوارا دھر دربارا، ہر ساچا الکھ جگائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگادھ بودھ الاندا۔ نر نرائن بھیو نیارا، نرگن اپنی دھار
 چلائندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے انتم ڈھائندا۔ گھرن بھنہار کھیل نیارا، گھڑے بھنے اپنے چوج دکھائندا۔ آپے سب توں وسے نیارا، آپ اپنے وچ
 سماندا۔ جاگرت جوت ہو اُجیارا، انتم ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ نر نجن ناؤں رکھائندا۔ الکھ نر نجن ہر بھگونت، عقل
 کلاکل دھاریا۔ آپے سادھ آپے سنت، گر رُپ آپ اکھوارہیا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے گھٹ گھٹ ڈیرہ لا رہیا۔ آپے کایا چولی چاڑھے رنگ
 بسنت، آپے پنچ تت لیکھا لا رہیا۔ آپے کھیلے کھیل اگنت، لیکھا گنت نہ کوئی گنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار
 بنا رہیا۔ جگ جگ دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیا۔ برہما ویتا کرتار، شبدی شبد جنائیا۔ وشنوں لایا سیوادار، ساچی سیو کمائیا۔ شو شکر رہیا سنگھار، اپنی
 اپنی چال چلائیا۔ آپے سیا سب توں باہر، دس کسے نہ آئیا۔ سنجگ تریتا تیری دھار، پر بھ ساچے آپ چلائیا۔ ترے گن تیرا کریا پار، پار برہم کری
 گڑمائیا۔ ساچا مندر اک اُسار، نو در کھول کھلائیا۔ آپے وسیا گت ظاہر، اندر مندر ڈیرہ لائیا۔ دسم دواری بند کواڑ، آپے کھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں رکھائیا۔ جگ کرتا کر نیہارا، پار برہم اکھوایا۔ سنجگ تریتا دواپر اُتیا پارا، ہر ساچا مول چکایا۔ کلج کوڑا کر پسارا،
 کوڑا ڈنک وجایا۔ جوٹھ جوٹھ میت مُرارا، ہر سگلا سنگ نبھایا۔ میل ملائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا لڑ بندھایا۔ ہوئے ہنگتا بھر بھنڈارا،
 سرشٹ سبائی جھولی پایا۔ آپے سادھ سنت گر پپر اوتارا، پپر دستگیر شاہ حقیر ویس وٹایا۔ آپے ملا شیخ قاضی لائے نعرہ، آپے تقدیر تدبیر دکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی چال چلایا۔ چال اولڑی (ہر کرتار،) ہر اپنی آپ چلائیا۔ کوڑی کریا کر پسار، چاروں گنت تکائیا۔
 دہ دشا ایک دھار، بھل رہے نہ رانیا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا

رنگ تیرے تن آپے رہیا چڑھائیا۔ کلجگ رنگ ہر رنگیا، اپنی دیا کمائیا۔ کالا سوسا تن چھہایا، دیکھے سرب لوکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ میل ملایا، ایک نعرہ لائیا۔
 انجیل قرآنا آپ پڑھایا، تیس بتیس گائیا۔ خلق خدائی دیکھ دکھایا، خلق خدا وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رازق رحیم آپ ہو
 جائیا۔ عظمتو کسمتو بھو نہ رایا، آپ اپنا کھ لگائیا۔ مہبان بیدو بی خیر خدایا، بی خیر یا اللہ تیری وڈ وڈیائیا۔ سچ مُصلّا نال رلایا، خاکی خاک لگائیا۔ پیر دستگیر
 ویس وٹایا، کھ اک چیر اٹھائیا۔ جگت نقاب پردہ پایا، نیتز نین چھپائیا۔ پُن صواب نہ کوئی رکھایا، حق حقیقت دے صلاحیا۔ شاہ نواب آپ ہو جایا،
 بے عیب پروردگار نام خدائیا۔ ایک کلمہ رہیا پڑھایا، ایک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیکھے خلق خدائیا۔ خلق خالق
 آپ سما، اپنا سگن وچاریا۔ اللہ رانی نال رلا، انا الحق لائے نرئیا۔ ساچا بن آپ ملاح، اُمت اُمتی بیڑا چلا رہیا۔ دیکھنہارا بے پرواہ، سنگ محمدی میل ملا
 رہیا۔ چار یاری پکڑے بانہہ، چارے در بھلا رہیا۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل در آپ بہا، آپ اپنا حکم سنا رہیا۔ سیوک سیوا ساچی لاء، دوس
 رین کرم کما رہیا۔ چوڑاں طبقاں چوڑاں ہٹا چوڑاں لوکاں پھول بھلا، دوئی دوئی پردہ لاه رہیا۔ ایک نعرہ آپے لاء، ایک ایک سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نورو نور نور اُپا لیا۔ نور الہی سچ خدایا، ہر ساچے روپ وٹایا۔ نرگن نرگن ہوئے جداء، نرگن نرگن وچ سما۔
 نرگن نرگن آپے ہوئے فدا، نرگن اپنا آپ وار دکھایا۔ اپنی رباب آپ وجا، احباب رہیا سنایا۔ آب حیات رہے ہتھ رکھا، ایک کھ لگایا۔ دو دو آہ میل
 ملا، دیکھنہارا آپ ہو جایا۔ ساچے گھوڑے چرن رکاب آپ لگا، آپے رہیا دوڑایا۔ پاکی پاک دیکھ خدایا، بسمل روپ سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پروردگاری ہر ہر کھیل، اپنا کھیل کھلائندا۔ خلق خدائی لگا میلا، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ نہ
 کوئی گرو نہ کوئی چیل، پیر دستگیر نہ کوئی اکھوائندا۔ جیو جنت پائے اپنی بندی خانہ جیلا، ساچا پھند نہ کوئی کٹائندا۔ گھر گھر دیوا ہتی چراغ پائن تیل، اتم
 جوت نہ کوئی جگائندا۔ گھر گھر بھینڈ دیون بکرا چھیل، اپنی بھینڈ نہ کوئی چڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا ساچا گھر، سچ
 سنگھاسن آسن لائندا۔ سچ سنگھاسن آسن لاء، ہر ساچا دیکھ دکھائندا۔ دیکھنہارا نو کھنڈ پر تھی ست دیپ سارے تھاں، گگن منڈل برہمنڈ کھنڈ اُتہج سبتج

جیرج انڈج پھول پھولائند۔ آد جگادی ونڈی ونڈ، آپ اپنی ونڈ ونڈائند۔ آپے ستادے کر کنڈ، آپے کھ بھوائند۔ آپے نار دُہاگن رنڈ، آپے کنت ہنڈھائند۔ آپے دیونہارا دنڈ، آپے بھگت ترائند۔ آپے وڈھنہارا کنڈ، آپے گلے لگائند۔ آپے چنڈ آپ پرچنڈ، آپے شبد اٹھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کل ورتائند۔ کجگ ورتے اپنی کل، ہر ساچے جوت جگائیا۔ زرگن جوت ول چھل، بھو کوئے نہ پائیا۔ وسنہارا جل تھل، جل تھل رہیا سائیا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈل، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی آتم انتر سچ سینگھاسن بیٹھال، دس کسے نہ آئیا۔ سچ سنیہڑا آپے گل، آپے رہیا سائیا۔ ایکا وسیا دھام اٹل، اُج اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل اچ کہ کل، کھیلنہار آپ اکھوئیا۔ اپنی جوتی آپے رل، ساچا شبد ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، ویکھنہارا تھاواں تھانیا۔ تھان تھنتر ہر ہر ویکھ، اپنی دیا کمائند۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، بھو کوئی نہ پائند۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، در در الکھ جگائند۔ آپے ناک زرگن زریش، آپے نام ست منتر درڑائند۔ آپے پھرے دیس پردیس، آپے ساچے دھام سو بھاپائند۔ آپے ہوئے رکھی کیس، آپے گوردھن ہتھ اٹھائند۔ آپے لاونہارا میخ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائند۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھ، ہر ساچا کرم کمائند۔ آد جگاد جگ دیوے اپنی وتھ، اپنی دھار بندھائند۔ لکھ چوراسی پاوے نتھ، چاروں کُنٹ پھرائند۔ شبد جنائی اکتھنا اکھ، ایکا ایک رکھائند۔ دو جہاناں چلائے رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹائند۔ سرب کلا آپے سمرتھ، ہر ہر ساچی دھار بندھائند۔ جن بھگتاں دے کر رکھے ہتھ، سر اپنا ہتھ لگائند۔ جگت وکارا دیوے متھ، من مت دُرکائند۔ اک دوارا تیرتھ اٹھسٹھ، آتم سر سرور آپ نہائند۔ شبد جنائی پوجا پاٹھ، انحد تال وجائند۔ آتم اندر مارے ٹھاٹھ، ساچاگن وکھائند۔ زرگن جوت جگے للاٹ، ہر ساچی آپ جگائند۔ آپ اتارے اپنے گھاٹ، پار کنارہ آپ وکھائند۔ لیکھے لائے کایا ماٹ، آپ اپنا پنج تت مول چکائند۔ لہنا دین چکائے آن باٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائند۔ تن لپیٹے شبد پٹ، پیت پیتمبر اک سہائند۔ دُرمت میل دیوے کٹ، آپ اپنے رنگ رنگائند۔ آپ وکائے ساچے ہٹ، چوڑاں ہٹاں کھ بھوائند۔ گرگھ ورا امرت رس لئے چٹ، منمکھاں

ہتھ نہ آسیندا۔ جگ جگ پورا کر نہارا گھاٹ، لہنا دینا مول چکا سندا۔ زمیں اسمانا پردہ رہیا پاٹ، نہ کوئی میٹ مٹا سندا۔ کلجگ سُنّھی دسے کھاٹ، سچ و چھوٹا نہ کوئی دکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری دیکھے واٹ، اتم پنڈھ مُکا سندا۔ کلجگ اتم پنڈھ مُکاؤنا، ہر ساچے وڈ وڈیا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا موہ چکاؤنا، مایا متا رہن نہ پائیا۔ کام کرودھ رہن نہ پاؤنا، بیخ ت نہ کرے کڑمائی۔ آسا ترسنا نہ کسے ستاؤنا، ہوئے ہنگتا نہ کوئی رکھائی۔ برہما وشن شو نہ کسے مناؤنا، نہ کوئی پوج پُجائی۔ کلمہ امام نہ کسے پڑھاؤنا، کائنات دے جنائی۔ رام نام نہ کسے گاؤنا، بھلی سرب لوکائی۔ کاہن کرشنا میل ملاؤنا، آپے رہے وچ لگائی۔ عیسیٰ موسیٰ لیکھ چکاؤنا، اللہ رانی دے ڈھائی۔ سنگ محمد چار یار دیکھے بھانا اپنے نیناں، اپنی منگ منگائی۔ صدی چودھویں پائے گہنا، تن شنگار اک دکھائی۔ اُمت اُمتی بھانا سہنا، دیونہار ہر سزائی۔ اتم مٹا پئے کہنا، ہونی مات جدائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، زرگن جوت کرے رُشائی۔ زرگن جوت آپے رکھ، اپنی کل درتائی۔ سرب کلا ہو پرکھ، پنڈت پاندھے لئے سمجھائی۔ شو شکر نہ سکے کوئی رکھ، باسک تشکا گلوں لاہیا۔ برہما رووے نیتراکھ، نیتیر وہائی۔ کروڑ تیتیا بھانڈے سکھ، پرہہ ساچا آپ کرائیا۔ چاروں کُنٹ اڈنے لکھ، نہ سکے کوئی بچائی۔ سُرپت راجا اند ہویا وکھ، تخت تاج رہن نہ پائیا۔ شو شکر پرہہ کڈھے دکھ، برہہ پردہ دیوے ڈھک، دھرُ پرہلا لاج لئے رکھ، آپ اپنی گود اٹھائی۔ لکھ چوراسی نکیل پائے نک، لوک مات دیکھ دکھائی۔ چار ورناں مارے دکھ، نہ کوئی سکے بچائی۔ نانک لیکھا گیا لکھ، نہ کوئی سکے مٹائی۔ گر گوبند بنائے ساچے سکھ، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ اپنے نیتر آپے پیکھ، آپے دے وڈیا سندا۔ سچ سلطان نر نریش، گھر ساچے صفت صلاحیا۔ لوآں پُریاں پھرے دیس پردیس، در در الکھ جگائی۔ اندر مندر آپے رہیا دیکھ، آپ اپنا لکھ چھپائی۔ برہم برہم پار برہم کرے آدیس، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیا سندا۔ ہنگ ہنگ برہم ایک ویس، ایک رنگ رنگائی۔ آپے ستا سبجا باسک سچ، ساگو پانگ ہنڈھائی۔ آپے وشنوؤں ونسی کرے ویس، اپنی گل ترائی۔ آپے پار برہم پرہہ کرے آدیس، آد پُرکھ وڈ وڈیا سندا۔ اکال مورت آپ اپنی آپے دیکھ، آپ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ڈنک وجائی۔ نام و بے ساچا ڈنکا، ہر ساچے آپ وجاؤنا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگا، راج راجا آپ ہلاؤنا۔ آپے وشنوؤں شو برہم اندر

دیکھے پُری گھنکا، گھنک پُر واسی آپ اکھوانا۔ آپے جوتی نُور اُجالا ہر گوپالا لائے تنکا، دہ دشا آپ ہلاونا۔ آپ اُٹھائے جن جن جنکا، من کا منکا آپ
 بھوانا۔ آپ اُپائے برہماست سنک سندن سنت کمار سنکا، آپے براہ رہیا وٹایا۔ آپے یگے پُرکھ حیکریو کھیل کھلایا۔ آپے نر نرائن ہوئے بار انکا مارے
 ڈنکا، آپ اپنا تال وجوانا۔ آپے کیلن کدھے شنکا، دتا ترے آپ سمجھوانا۔ آپے رکھہ دیو لائے ڈنکا، آپے پرتھو ویکھ دکھوانا۔ آپے متس موہ مچھ
 بناکا، کچھپ روپ آپ وٹاونا۔ آپ موہن موہنی دھار کھیلے اپنی انتا، انت کسے نہ پاون۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس
 وٹاونا۔ جگ جگ ویس ہر وٹاونا، اپنی کل دھاریا۔ آد جگادی اک اکھوانا، اک اکلا اینکاریا۔ نام جہازنا اک چلاونا، آپ اپنی آپے وارپا۔ آسو گھوڑا تازا
 اک دوڑوانا، شاہو بھوپ سچ آسواریا۔ راجن راجا آپ ہو جانا، تھر گھر بیٹھ سچی سکداریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم
 ور، نرگن جوت کرے اجاریا۔ نرگن جوت نہکلنک، اپنی آپ اُپجائندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنے در سہائندا۔ آپے گائے اپنا چھنت، آپ
 اپنا راگ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا دھام سہائندا۔ پُرکھ ابناسی دھام نیارا،
 ایکا ایک اُپایا۔ نرگن جوت کر اجیارا، بیٹھابے پرواہیا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، اپنے ہتھ اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری انتم ور، گر گر چیلے ویکھ دکھایا۔ گر گر چیلے آپے ویکھ، اپنی دیا کمایا۔ آپے داتا دس دسمیش، دہ دشا پھیری پایا۔ گرگھ ساجن نیتر پیکھ، اپنے
 سنگ رلایا۔ آتم انتر لائے میخ، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ نرگن ناؤں نر نرکار، نہکلنک
 رکھایا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، دس کسے نہ آیا۔ ہر گھٹ اندر کر پسا، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، آپ اپنی بُجھ بُجھایا۔ رسنا جہوا گن
 وچار، پون سواسی سیوالایا۔ مندر اندر کھول کواڑ، آپے کُنڈا لایا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، شبدی ویکھ دکھایا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، ساتک ست کرایا۔
 کرے پرکاس بہتر ناڑ، نُور و نُور رکھایا۔ سچ دکھائے دھرم اکھاڑ، انحد منگل گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ دلپ لئے تریا۔

☆ ۲۱ ماہ ۲۰۱۵ بکرمی جاگیر سنگھ دے گھر پنڈ سوہل گرداس پُر ☆

آد پُر کھ پُر کھ ابناسا، ایکا اینکاریا۔ آد جُگاد جُگ جُگ پاوے راسا، جُگ جُگ کھیل اپاریا۔ اک اکلا اینکار آپے کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہار آپ اکھوا رہیا۔ آد انت نہ ہوئے وناسا، اپنی کل آپ ورتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلا رہیا۔ کھیلنہار پُر کھ اگم، آد جُگاد سمایا۔ آپے جانے اپنا کم، وید کتیب نہ کسے لکھایا۔ مات گربھ نہ پئے جم، پون سواسا نہ کوئے چلایا۔ آپے جانے اپنا نام، آپے لئے اپایا۔ آپے ویسا ساچے دھام، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ناؤں دھرایا۔ آد جُگادی اک اکلا، ایکا رُپ سماندا۔ آپے وسے سچ محلہ، گھر ساچا آپ سہاندا۔ دیک جوتی ایکا بلا، اک پرکاش وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملائندا۔ اپنا میل ہر ہر میلا، آپے کرت کمائیا۔ آپے گروگر چیلہ، چیلہ گرانام رکھائیا۔ آپے سجن سجن سنت سہیلا، آپے سنگر ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونت، عقل کلا اکھوائیا۔ عقل کل پُر کھ اکالا، ایک اینکاریا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، بھيو کوئی نہ پا رہیا۔ کھیلے کھیل کھیل نرالا، کھیلنہار آپ اکھوا رہیا۔ جانے جنائے دو جہاناں، دو جہانی ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ہر بھگونت ایکا ایک اکھوا رہیا۔ آدن انتا ہر بھگونت، ایکا رُپ سمایا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنتا، جُگ جُگ وڈی وڈیائیا۔ آپ اٹھائے ساچے سنتا، ہر ساچی بوچھ بُجھائیا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے سچ ہنڈھائیا۔ آپ اپنی بنائے بنا، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپ چاڑھے رنگ بسنتا، اپنی چولی آپ رنگائیا۔ آپے جانے مہما اگنتا، آپے آپ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جُگا جُگنت وڈ وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی ہر سمرتھ، ایکا اینکاریا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوا رہیا۔ اپنے بھگتاں دیوے ساچی وتھ، آپ اپنا نام جنا رہیا۔ سچ دوارے اک اکٹھ، سچکھنڈ دوار آپ اکھوا رہیا۔ ایکا تیرتھ ایکا تھ، تھ کنارہ آپ اکھوا رہیا۔ چوڈاں لوک ایکا ہٹ، ہر ساچا آپ گھلا رہیا۔ برہما وشن شو کروڈ تیتیس چرن دوارے رہے ڈھٹھ، نیوں نیوں سپس جھکا رہیا۔ آپے گیڑنہارا اپنی لٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، انتر آتم آپ جنا رہیا۔ آپے چاڑھے اوکھے

گھاٹ، سچ کنارہ آپ اکھوارہیا۔ آپے بجر کپاٹی دیوے پاڑ، دُئی دویتی میٹ مٹارہیا۔ آپے جوت نرنجن ویکھ للاٹ، نرگن نرگن آپ چکارہیا۔ آپے شبد اگنی مارے ساٹ، تال تلواڑا آپ وجارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس وٹارہیا۔ جگ جگ ویس ہر کرتار، اپنا آپ اُپائی۔ سنجگ تریتا دواپر پاوے سار، کجگ ویکھ دکھائی۔ لوآں پُریاں پارکنار، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا بے پرواہیا۔

ہر کرپا ہر جانیا، سنگر پُرکھ کرتار۔ گر سنگر میل میلانیا، گھر میلا ہر نرنکار۔ آتم برہم پچھانیا، وچھڑیا سنسار۔ گھر ملیا نام ندھانیا، کھلیا بند کواڑ۔ ناتا تپاخ شیطانیا، ترے گن اگن نہ لگے تنی ہاڑ۔ ست سنتو کھی بدھا گانیا، بنیا ساچا لاڑ۔ پایا پداک نربانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچے دیوے واڑ۔ ہر پُرکھ سلطان شاہو بھوپ، سنگر نام دھرایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، ریکھ میخ نہ کوئی لگایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ سنگر پُرکھ دین دیال، گر سنگر نام دھرایا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، جگ جگ میل ملایا۔ شبد گر بن دلال، گھر گھر الکھ جگایا۔ امرت آتم نہائے ساچے تال، دُرمت میل گوانیا۔ اک دکھائے بہنگم چال، ساچے پوڑے آپ چٹھائی۔ پھل لگائے کایا ڈال، ساچا میوہ پھل لگایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ آپے شاہ آپے کنگال، گرکھاں نام خزانہ دئے ورتائی۔ اندر مندر وجائے تال، انحد سیوا لائی۔ جوت نرنجن دیپک بال، اندھ اندھیر مٹائی۔ شبدی شبد آپے بھال، گر سنگر سنگ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا نام وڈیائی۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، آد پُرکھ اکھوایا۔ جن بھگتاں میلا وچ سنسارا، جگ جگ کردا آیا۔ نرگن روپ لے اوتارا، سرگن میل ملایا۔ سرگن بنھے ساچی دھارا، لوک مات راہ چلایا۔ شبد وچولا کھیل نیارا، دس کسے نہ آیا۔ اندر مندر بیٹھ محل اٹل اُچ منارا، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ جس جن کھولے بند کواڑا، آپ اپنا درس دکھایا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑا، دُور نیڑے نہ کوئی جنایا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ ویکھ دکھائے بہتر ناڑا، پنچ تت پھول پھولایا۔ من مت بدھ کڈھے ہاڑا، نیوں نیوں سپس

جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن سا جن لئے ترایا۔ ہر جن ہر ہر میتڑا، پر م پڑکھ کرتار۔ رنگنہارا کایا
چیتھڑا، رُپ اگم اپار۔ دیوے نام شبد اندیٹھڑا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ مٹھا کرے کوڑا کایا ریٹھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے پتت آپ پنتیڑا، پتت
پاپی لئے تار۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتڑا، کایا اندر گرو دوار۔ جس جن ہر سنگر رکھیا چیتڑا، سو جن اترے پار۔ ہر جن ہر بھانا لگے میٹھڑا، منمکھ وکھیا رس
رہے اچار۔ مائس جنم گرگھ ورلے جیتڑا، لکھ چوراسی نہ ہوئے خوار۔ ترے گن تت پنج نہ تپے انگیٹھڑا، ملیا میل اینکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، سنت سہیلے گرو گر چیلے اک سہائے بنک دوار۔ بنک دوارا ہر سہنجنا، ایک جوت نور رُشانیا۔ سنگر پورا درد دکھ بھے بھنجنا، بھوساگر پار
کرایا۔ نیز نام پائے انجنا، گر پورے ہتھ وڈیائی۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، اٹھسٹھ مول چکایا۔ دو جہاناں پردہ کجنا، جو جن رہے سرناہیا۔ کایا چولا سب
نے تجنا، گر پیر اوتار تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ سادھاں سنتاں بھانڈا بھجنا، تتوت رہن نہ پائیا۔ بن گر پورے پردہ کسے نہ کجنا، آگے دھرم رائے دئے
سزائیا۔ آپے ویکھنہارا مکھ کعبہ حاجی حجنا، کایا محراب پھول پھولائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ایک ڈنکا رہیا
۱۳۰۔ شبد ڈنک اپر اپار، ہر ہر ساچے آپ وجایا۔ برہما نیز رووے زارو زار، جل جل دھارا دھیر نہ کوئی دھرایا۔ شو شکر باسک تشکا گلوں لاپے ہار،
ویلا انتم آیا۔ کروڑ تیتیا کرے وچار، سُرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ ورن برن نہ کوئے پیار، ساچی سرن نہ کوئی تکایا۔ ناتا تٹا محمدی یار، اللہ رانی مکھ
شرمایا۔ رام نام نہ کوئی پیار، سینا سرتی رام شبد نہ کوئے ملایا۔ گیتا گیان نہ کوئے آدھار، رادھا کرشن نہ ویکھ وکھایا۔ وید ویاسا نہ کوئی دھار، پُران
اٹھاراں نہ مول چکایا۔ کلجک کوڑا جو دھا سور بلی بلکار، آپ اپنا کھیل رہیا کھلایا۔ نانک نرگن بن لکھار، سرگن ویکھ وکھایا۔ گوہند میلا وچ سنسار، دوہاں
وچولا آپ نرکار، شبدی ڈھولا ایک گایا۔ ست نام کر اجیار، چار ورنان آپ پرناہیا۔ ایک جوتی دس اوتار، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ورن گوتی وسیا باہر، الکھ
نرنجن وڈ وڈی وڈیایا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار، ناڑی چڑا ویس وٹایا۔ دمڑی دم نہ کوئی وچ وپار، سر سے گیا رُٹھایا۔ ہر سجن پایا اک ہر کرتار، سولان ستھر
ہیٹھ وچھایا۔ ایک دوجا بھو نوار، نانک نرگن نظری آیا۔ جوتی نور نور اجیار، نورو نور نور درساہیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، شبدی ڈھولا ایک گایا۔ ساچا ست

سُت دُلا ر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ابناسی اچت پاربرہم آپ نرنگار، نچ دھارا رہیا چلایا۔ شبد سُنہیہڑا ساچے یار، اندر مندر آپ گایا۔ ملیا ماہی سانجھ یار، سگل سرشٹی پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، اپنا لہنا آپے دینا آپے مول چکایا۔ ہر ہر لہنا ہر ہر دینا، ہر ہر مول چکایا۔ ہر ہر ویکھے اپنے نیناں، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھایا۔ ہر ہر دھام اولے آپے بہنا، تھر گھر ساچا دھام سُبھایا۔ ہر ہر لکھ چوراسی وہائے اپنے وہنا، کھج کوڑی وڈ وڈیایا۔ مسمکھتا کھائے موت لاڑی ڈاننا، چاروں کُنٹ پھرے جگت ڈھانیا۔ ناتا توڑے بھائی بھیناں، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ گرگھ ورلے سنت سہیلے مات رہنا، کوڑی کریا دے مٹایا۔ نانک سنگر دھن پایا گہنا، شبد چولی اک رنگایا۔ گوہند گر مٹیا کہنا، سچ کھنڈا اک چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنی بنت بنایا۔ اپنی بنت آپ بنا، اپنی کل ورتا سندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھا، آپے پور کرا سندا۔ اپنا بھرم بھلیکھا آپے پا، آپے بھرم گڑھ تڑا سندا۔ اپنا رُپ دھاری کیسا آپ وٹا، موئڈ مُنڈایا آپ ہو جا سندا۔ دس دسمیشا نرگن جوت آپ اکھوا، پوت سپوتا ناؤں دھرا سندا۔ ساچی چوٹی آپ چڑھا، گھر ساچے میل ملا سندا۔ جگت واسنا کھوٹی ویکھ وکھا، اپنا بھو کھلا سندا۔ اکھ نر نجن ڈھولا گا، اپنا آپ اپا سندا۔ گوہند گر دے صلاح، ساچا مارگ اک وکھ سندا۔ اتم پرگٹ ہووے بے پرواہ، لوک ماتی ویس وٹا سندا۔ وسنہارا سچ گراں، سمبل نگری ناؤں رکھا سندا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت بنا، نرگن سرگن وچ ککا سندا۔ جوت سرُپ دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھا سندا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے بال بردھ ہو جا سندا۔ آپے نو کھنڈ پر تھی ویکھے تھاوں تھان، ستاں دیپاں پھول پھولا سندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دتے سچ نیا، بیس بیسا آپ اکھوا سندا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاں، جو جن سرنائی آسندا۔ نتھوایاں دیونہارا ساچا تھان، سنگر پورا سو اکھوا سندا۔ ویہہ صد اگی نو کھنڈ پر تھی جییاں جنتاں آپے پکڑے بانہہ، جگت جگدیش دیا کما سندا۔ سادھو سنتو بھلو نہ، نہہکلک نرائن نر جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، ویکھنہارا گھر گھر، گھر گھر وچ پھول پھولا سندا۔ گھر وچ گھر وچ تاکی، ہر ساچے بنت بنایا۔ گھر وچ آسو گھر وچ راکی، گھر وچ شاہ سوار بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گھر وچ امرت گھر وچ ساتی، گھر گھر وچ رہیا پیا۔ گھر وچ بیٹھا دیونہارا باقی، بھل رہے نہ رایا۔ گھر وچ منو آہویا عاتی،

سادھاں سنتاں پتّ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نرگن جوت کرے رُشناییا۔ نرگن جوت نرگن دھار، شبدی بنت بنا سندا۔ شبد گرا لے اوتار، شبدی شبد سائندا۔ شبد سادھ سنت شبد پیر دستگیر، گپت ظاہر شاہ حقیر شبد اکھوائندا۔ شبد چوٹی چڑھ اخیر، شبد خاکی خاک ملا سندا۔ شبد بستر گھنا چیر، شبد سیس تاج پہنا سندا۔ شبد کٹنہارا ہوئے پیر، شبد دُئی دویت میٹ مٹا سندا۔ شبد گر بٹھنہارا پیر، کلجگ انتم ویکھ وکھا سندا۔ لکھ چوڑاسی چار ورن اٹھاراں برن کوئی نہ دیوے کسے دھیر، سادھ سنت جیو جنت راج راجان شاہو سلطان راؤ رنک سرب گرا سندا۔ پاربرہم پُرکھ پُرکھو تم اک نرالا مارے تیر، لوآں پُریاں پار کرا سندا۔ چوڑاں لوکاں ہوئے وہیر، چوڑاں طبقاں آپ اٹھا سندا۔ کسے ہتھ نہ آؤنا امرت نیر، اٹھسٹھ ویکھ وکھا سندا۔ آپے لکھنہارا تقدیر، تقصیر نہ کوئے مٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ ہر بھگوانا شبدی دیوے دھر فرمانا آد جگادی کھیل مہانا، کھیلے کھیل گن ندھانا، گن دننا ناؤں رکھا سندا۔ گنوتتا ہر بھگوان، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ کلجگ ویکھے کوڑ نشان، چاروں گنٹ پھیری پائی۔ جوٹھی جھوٹھی جگت دُکان، جوٹھے جھوٹھے رہے چلائی۔ ساچا نام ملیا نہ پین کھان، جگت ترسنا نہ کوئے گوائیا۔ رام کرشن نانک گوہند رسنا بہہ بہہ سارے گان، نیتز لوچن درس کوئے نہ پائی۔ کایا مندر اندر ہو یا سنج مسان، بھل پھلواڑی نہ کوئے مہکائی۔ اپنی آپ وجائن تان، دُھن انادی نہ کوئے سنائی۔ جگت و دیا سُن سُن تھکے کان، انحد راگ نہ کوئے الائی۔ جگت محلے بیٹھ مکان، خوشیاں رہے منائی۔ نو دوارے کر دھیان، جگت ترسنا رسن ہلکائی۔ دسم دوا ری میل ملاوا جانی جان، جانہارے وڈ وڈیائی۔ آتم سیجا کر پردھان، بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، نرگن نور کرے رُشناییا۔ نرگن نور نرگن دھار، نرگن آپ چلائی۔ نرگن پُرکھ پُرکھ کرتار، نرگن اگم اتھاہ، بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ نرگن شبد شبد کٹار، نرگن نرگن ہتھ اٹھائی۔ نرگن سرب جییاں دا سانجھ یار، ورن برن نہ کوئے جنائی۔ نرگن سادھاں سنتاں کر پیار، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ رنگے رنگ اپرا، اتر کدے نہ جانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن ساچے گھر، گھر ساچے بیٹھا آسن لائی۔

☆ ۲۱ ماہ ۲۰۱۵ بمبرمی چرن سنگھ دے گھر پنڈ مہراج پُر ضلع گرداس پُر ☆

نرگن رُوپ ہر نرنکار، آد جگاد سما۔ مورت اکال کھیل اپار، بھو کسے نہ پایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، پاربرہم اکھوایا۔ اک اکل کھیل نیار، عقل کلا ورتایا۔ ایکا وسے دھام نیار، دھام اولڑا اک سہایا۔ محل اٹل اُچ مینار، تھر گھر آپ سہایا۔ نرگن دیپک کر اُجیار، جوتی نور کرے رُشایا۔ سچ تخت بیٹھ پتی سرکار، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ آپ ہو جایا۔ آپ اپنا میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپے وسے سچ سچے گھر بار، گھر ساچا آپ سہایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، ناری کنتا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ابناسی کرتا ہر ہر کھیل، اپنا آپ کرا سندا۔ آپ اپنا سجن سہیل، آپ اپنا انک لگا سندا۔ آپ اپنا کرے میل، آپ اپنی منگ منگا سندا۔ آپے وسیا رنگ نویل، بھو کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگگ سندا۔ جوتی نور ہر چمتکارا، آد پُرکھ اکھوایا۔ اک اکل ایکو نکارا، آپ اپنی کل ورتایا۔ آپ اُپائے سٹ دُلا، شبدی ناؤں رکھایا۔ شبد شبدی کر پیارا، گھر ساچا میل ملایا۔ بودھ اگادھ بودھ پتی دھنکارا، آپ اپنی رہیا سنا۔ جودھا سوری بلی بلکارا، پاربرہم آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن جوتی نور اُجالا، ہر اپنا آپ کرا سندا۔ آپے سنگر پُرکھ دین دیا، دیا ندھ نام رکھا سندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، آپ اپنی چال چلا سندا۔ آپے وسیا سچ پتی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا اک اُپائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن آپ اکھوایا۔ نرگن دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ اپنی پاوے سار، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سٹ اُچھایا۔ اُچھایا سٹ نام سہارا، ایکا ناؤں رکھایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگم کھیل کرایا۔ لو آں پُریاں کر اُسارا، ہر ساچی سیوالایا۔ رُو س گگن منڈل ستارا، آپ اپنی رچن رچایا۔ چوڈاں لوک کھول دوارا، ساچا ہٹ اُپایا۔ برہمنڈ کھنڈ ویس نیارا، ویس انیکا آپ کرایا۔ ترے گن تیرا کنت بھتارا، ہر ہر جی ناؤں دھرایا۔ پنچم مینا پنچم پیارا، پنچم ویکھ وکھایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپے پائے سارا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ لوک مات لے اوتارا، آپ اپنی

۱۳۳

۱۳۳

کھیل رچایا۔ سال بسالا کھیل کرتارا، دوس رین کرایا۔ حال بے حال سرب سنسارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ اولڑی چلا راج راجان، شاہ سلطان
 بھوئے نہ رانیا۔ آد انت جیو جنت سرب گران، پُرکھ ابناسی پر بھ ساچے کھیل ورتایا۔ لکھیا لیکھ لیکھ مہان، وید ویاسا قلم چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ مار دھیان،
 ایک راہ دکھایا۔ نانک نرگن کھیل مہان، اپنا بھو کھلایا۔ گوبند جودھا سور بلی بلوان، لوک مات کرے کڑمایا۔ لیکھا لکھے سری بھگوان، لکھنہارا آپ ہو
 جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد پندراں ہر ہر دھار، اپنی آپ چلایا۔ نرگن
 جوتی کر اجیار، چاروں کُنٹ کرے رُشانیا۔ کوڑ کڑیارا دھواں دھار، چاروں کُنٹ اپنا پھیرا پانیا۔ نہ کوئی دیسے سچ دوار، جوٹھے جھوٹھے رہے لکھ جگایا۔
 راج راجان ہوئے بھکھار، اپنی جھولی رہے پھیلایا۔ غریب نمانے روون زارو زار، ساچا در نہ کوئے سہایا۔ گوبند ماری ساچی مار، لیکھا لکھت گیا لکھایا۔
 سرشٹ دبے اپنے بھار، کلجگ اپنی کل ورتایا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ کرتا رہیا کرایا۔ برہما ویتا بن لکھار، چارے ویداں کرے پڑھایا۔ وشنوں
 ونسی ہویا خبردار، دیونہارا رزق سبایا۔ شو شکر کرے اپنا پیار، اپنی گود اٹھایا۔ کروڑ تیتیس کر پکار، نیتز نیر رہے وہایا۔ نو کھنڈ پر تھی کھیل اپار، ہر کرتا
 رہیا کرایا۔ کوڑی کریا میٹے آپ نرکار، جوٹھے جھوٹھے رہن نہ پانیا۔ تیر تھ تھ ویکھے جگت کنار، اٹھسٹھ پھول پھولایا۔ گردر مندر مسجد ویکھے مٹھ، ساچی
 دھیرج نہ کوئے رکھایا۔ سادھاں سنتاں تھاہٹھ، آتم برہم نہ کوئے جنایا۔ ورنی ورنناں ہویا اکھ، برنی برن لڑایا۔ آتم انتر و سیا ہر گھٹ گھٹ، بھو
 کوئے نہ پانیا۔ جگت وکارا رہے چٹ، آتم رس ہتھ نہ آیا۔ رسنا بول مارن سٹ، انحد تال نہ کوئے وجایا۔ پرگٹ ہوئے پار برہم ابناسی کرتا کلجگ تیرا
 ویکھے گھٹ، آپے چڑھے جگت چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویہہ صد پندراں لکھ چوراسی وانگ بندراں
 رہیا نچایا۔ ویہہ صد پندراں تیرا رنگ، کلجگ آپ چڑھایا۔ گھر گھر ویکھے جھوٹھے پکھنڈ، ساچا در نہ کوئے سہایا۔ سرشٹ سبائی نار دُہانگ رنڈ، ساچا ہر کنت
 نہ کوئے ہنڈھایا۔ پنج وکارا کریا کھنڈ کھنڈ، انگ انگ نہ کوئے سمایا۔ اپنی اپنی کرن ونڈ، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، لوک مات ویکھ دکھایا۔
 پائے سار جیرج انڈ، اُتھج سبتج پھول پھولایا۔ توڑنہارا جگت گھمنڈ، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ دیونہارا دو جہانی دنڈ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کلج جیواں جگت لہنا لہنا جھولی پایا۔ کلج کریا کوڑ گڑیار، جیو جنت رہے کمائیا۔ سادھاں سنتاں وگی مار،
 دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ گر در مندر مسجد نہ کوئے پیار، جگت اکھاڑے رہے دکھائیا۔ ہر کاروپ دس نہ آئے اپرا، پنج تت ہوئے ہلکائیا۔ ہوئے
 ہنگتا لوبھ اپرا، جگت ترسنا رہی دھیا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا لہنا جھولی پایا۔ کلج کوڑا مات سکار،
 اتم لئے انگڑائیا۔ ویہ صد پندراں بکرمی ہویا خبردار، پر بھ ساچا آپ جگائیا۔ رام راما کھیل اپرا، ہنکاری راون ویکھ دکھائیا۔ لنکا ویکھ گڑھ ہنکار، آپ اپنی
 رچن رچائیا۔ کاہنا کرشنا ہو تیار، دوئے دوئے دھار بندھائیا۔ گو بند پیتا ہر نرنکار، شبد کھنڈا رہیا چکائیا۔ رسنا چلہ اپرا، ایک تیر رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا تیری جھولی پایا۔ کلج جیو جھوٹھا موہ، مایا ممتا تن وسایا۔ نو دوارے بیٹھے رہے رو، دسم دواوی
 دس نہ آیا۔ جیواں جنتاں رہے کوہ، شاہ سلطانا ویس وٹایا۔ ماواں پتر سنگ دھروہ، در گھر ساچا اک بھلایا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہو، کلج تیرا پندھ مکایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا لیکھ جنایا۔ نام بھکھ جگت بھکھاری، سچ دست ہتھ نہ آئیا۔ منگدے پھردے در
 دواوی، بیٹھے اکھ جگائیا۔ مورکھ موڑھے ستے پیر پساری، کلج گوڑھی نیند سوائیا۔ نانک گو بند بن لکھاری، لیکھا گئے لکھائیا۔ اتم پرگٹ ہووے نہ ہکٹنک
 نرائن نر اوتاری، بیس بیسا وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچائیا۔ سمت پندراں اٹھ
 بلوان، اک نشان جھلا سندا۔ اٹھسٹھ ویکھے مار دھیان، نو کھنڈ پھیرا پائندا۔ ستاں دیپاں جگت دکان، ہر ہر پھول پھولا سندا۔ پنج تت ویکھے تن شیطان،
 کون کوٹے ڈیرہ لائندا۔ کون گرسکھ رسنا گان، کون بھگت بھگتی دکھائندا۔ کون میلا اک مکان، کون راہ چلا سندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، آپ اپنی
 کرت کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، سمت سولاں راہ تکائندا۔ سمت سولاں ہر ہر جاگے، جاگرت جوت جگائیا۔
 لگے بھاگ دیس ماجھے، سمبل نگری ڈیرہ لائیا۔ گرگھ ہنس بنائے کاگے، امرت آتم جام پیائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بھجھے چرانغے، دیوا پتی نہ کوئے دکھائیا۔ پنج
 تت لگے آگے، نہ سکے کوئے بھجھائیا۔ در درویش پھرن بھاگے، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سولاں بھيو

کھلایا۔ سمت سولاں بھيو کھلاؤنا، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ آپ اپنا چرن اٹھاؤنا، چٹے آسو ڈیرہ لایا۔ لوآں پُریاں آپ دوڑاؤنا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ بھر کے پوٹ کسے نہ سونا، جن وسرے ہر رگھرایا۔ کلجگ انتم لوک مات دھرت مات دی گودی بیٹھا پراہنا، اچ کل اٹھ اٹھ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کھیل ورتایا۔ کھیل ورتتا ہر بھکوتا، بھيو بھيو چھپایا۔ آپے جانے اپنی بنتا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ اپائے ساچے سنتا، آپے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نام بھکھ جگت ڈکھ جیواں جنتا جھولی پایا۔ جگت بھکھ ترسناگت، گھر گھر رہی جلائی۔ ایکا واتتی رہی وگ، لوآں پُریاں آپ وگایا۔ کھیلے کھیل سورا سرگ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھے کھیل گھر گھر، سمت سولاں راہ تکایا۔ - - - - سنگر پورا دھن ہے، من منوآ بندھ بندھائے۔ زرگن جوتی چاڑھے چن ہے، اندھ اندھیر مٹائے۔ ساچا راگ سنائے کن ہے، انحد تال وجائے۔ دو جہاناں بیڑا دیوے بنھ ہے، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ من منوآ جائے من ہے، دہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈوری تند رکھائے۔ شبد ڈور ساچا تاگا، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ جن بھگتاں مگر بچھے بھاگا، من منوآ پھڑ پھڑایا۔ پنچ وکارا بھجے آگا، ہوئے ہنگتا نہ روگ ستایا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگا، کام کرودھ نہ ہوئے ہلکایا۔ ساچا دیپک جگے چراغا، نورو نور کرے رُشایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگا، سر سرور اک نہایا۔ دُرمت میل دھوے داغا، گر پورا وڈ وڈیایا۔ نہ سویا نہ دسے جاگا، ایکا رنگ وکھایا۔ سُرَت سوانی مارے واجا، ساچا شبد الایا۔ شبد دیوے آسو تازا، آپے لئے چڑھایا۔ سچ بھوپ ہر راجن راجا، سچ سلطان اکھوایا۔ من منوآ دوئے جوڑ بیٹھا رہے دروازہ، نیوں نیوں سپیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر دتا ساچا ور، من بندھن نام بندھایا۔ ہر رُپ اپار، سنگر نام دھرایا۔ سنگر شبد اپار، گر گر وچ سما۔ گر گر میت مُرار، گر سکھ میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا شبد الایا۔ ہر زرنکار پُرکھ سلطانا، سنگر ناؤں دھرا سندا۔ سنگر گر گر مہربانا، گر گر ویکھ وکھائندا۔ گر گر دیوے ایکا دانا، گر سکھ جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی شبدی آپے بوچھ بھجائندا۔ ہر مہربان زرنکار، سنگر پُرکھ اکھوائندا۔ سنگر جودھا سور بلی بلکار، گر گر ویکھ وکھائندا۔ گر گر کرے

اپنی کار، اپنا راہ دکھائیں۔ گرگھ ساجن کر پیار، ایک در دکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھائیں۔ ہر زرنکارا، سنگر میتا، گرگر آپ سما۔ آد زرنجن اک میتا، شبدی پوت رکھایا۔ جن بھگتاں نام سچ درڑیتا، سچ گیان درڑایا۔ میل ملاوا اک میتا، زرن گن سرگن بھیونہ رایا۔ ہر سنگت کرنا سچ دھیان، ہر ساچے شبد جنایا۔ سنگر پورا مہربان، پُرکھ اکال اکھوئیا۔ شبدی دیوے ایک دان، ایک جھولی بھرائیا۔ پُت پوتا اک دکھان، ایک برہم دکھائیا۔ آتم انتر مار دھیان، آپ اپنا میل ملائیا۔ گرگھ ساچے کر پروان، ہر سنگت وڈ وڈیائیا۔ گیانی دھیانی نہ کرن پچھان، مورکھ موڑھے دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اتر شبد وچ سنایا۔ شبد اتر شبد سندیس، شبدی شبد اپایا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، من مت بدھ نہ کوئے درڑایا۔ شاہو بھوپ ہر زرنیش، اپنا بھیو آپے رہیا کھلایا۔ اپنا نام آپے ویکھ، آپے گیان گوجھ جنایا۔ آپے پُت پوتا کھنہارا لیکھ، دوسر دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ویکھے ساچا در، شبد شبدی میل ملایا۔ شبد گاؤنا شبد سناؤنا، نانک وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ اکٹا ایک پاؤنا، سنگر رُپ سما۔ گرگر ویس ایک کراؤنا، اپنی کل ورتائیا۔ پُت پوتا ویکھ دکھائیا، پُت سپوتا سنگ نبھائیا۔ ایک دیک جوتی ردے جگاؤنا، زرن گن سرگن دھار چلایا۔ اپنا گیان آپ پُچھو آؤنا، گیان گر آپ اکھوئیا۔ برہم پاربرہم میل ملاؤنا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ اوت پوت سگلا سنگ نبھائیا، دھی دوت نال رلایا۔ ورن گوت نہ کوئی رکھائیا، جوتی جوت ڈگگائیا۔ شبد اگئی پُرکھ اکال گاؤنا، پُرکھ اکال بھیو کھلایا۔ بن سنگر پورے ہر سنگت دوسر کسے ہتھ نہ آؤنا، جگت و دیا جگت پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد دیوے ور، شبد شبد کرے جنایا۔ شبدی ڈھولا شبدی بولا، شبدی شبد اپائیں۔ شبدی پُت شبدی تولا، شبد شبدی پُت پُت اکھوئیں۔ شبدی گیان شبدی گولا، شبدی کھ بھیوئیں۔ شبدی پاونہارا مولا، شبدی بوُجھ بُجھائیں۔ شبد شبدی پردہ کھولا، شبد شبدی بند کرائیں۔ شبد شبدی آپے مولا، رُپ انوپ آپ اکھوئیں۔ شبد شبدی کھیل دھول دھولا، آکاش پرکاس لو آں پُریاں آپ سہائیں۔ شبد شبدی کرے اٹنا بھ کولا، امرت آتم آپ بھرائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دھار شبد وچ رکھائیں۔ نام گنڈھ ہر ہر کھولے، آپے آپ دوائیا۔ جگت رسن کدے نہ بولے، لکھ چوراسی آپ بلایا۔ اپنے کنڈے آپے تولے، تولہارا آپ ہو جائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدي ونڈ شبدي شبدي کرائيا۔ شبدي گنڈھ کھولنہارا، ايکا ايکونکاريا۔ پُت پوتا پائی ونڈ، بھيو ابھيدا آپ چھپا رہيا۔ آپے پاونہارا ٹھنڈ، آپے اگنی تت جلا رہيا۔ آپے ويکھنہارا ہر برہمنڈ، آپے مکھ بھوارہيا۔ آپے ہوئے گيان پرچنڈ، گيان گوجھ آپ جنا رہيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي شبدي ميل ملا رہيا۔ شبدي ميلا دھر درگاہ، ہر ہر آپ کرايا۔ شبدي ديونہارا سچ صلاح، نانک نرگن سيوا لايلا۔ شبدي شبدي اُپائے نال، نام ست منتر درڑايا۔ شبدي شبدي ويکھے تھاں، شبدي انگي انگ کرايا۔ شبدي شبدي نانک انگ وچ ککا، اپناروپ درسايلا۔ شبدي گھوڑا آپ دوڑا، امرؤ آپ لئے چڑھيا۔ سروور سر سيو کما، رام داس ليکھ ليکھيا۔ شبدي دوہرا آپے گا، گرارجن کھيل کھلايا۔ گرؤ گرنتھ اک بنا، گر شبدي مارگ لايلا۔ دوجا اکھرنہ دتا کوئی لکھا، جگت وديانہ کوئے پڑھيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد بودھ اگادھ شبدي شبدي اُپايا۔ ہر سنگت ہر وسيا، گر پاربرہم کرتار۔ ہر سنگت راہ ساچا دسيا، ہر جن ميلا ميت مرار۔ ہر سنگت ميٹے رين اندھيري مسيا، گر مکھ گرمت کرن وچار۔ ہر ہر دے اندر ہر گھٹ پھرے نسيا، آپ اپنا کر پيار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ديوے ساچا ور، جو جن رہے دوار۔

اک اکلّا اكونکارا، آد جگاد سمايا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کوئے نہ رايلا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ورتارا، ست سروپي ست سمايا۔ اگم اگمرا کرے اگمڑی کارا، آپ اپنا کھيل کھلايا۔ آد نرنجن جوت اُجيارا، نورو نور کرايا۔ بے عيب خُدا پروردگارا، بھيو ابھيد چھپايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچايا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناسا، ايکا ايک اھوانندا۔ آد جگادی کھيل تماشا، جگ جگ ويکھ دکھاندا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، درگھر ساچا آپ رکھاندا۔ ويکھنہارا پر تھی آکاشا، گگن گگننتر ڈيرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا اپنی کل ورتاندا۔ پُرکھ اکال عقل کل دھاری، ايکا ہر نرنکاريا۔ نرگن جوتی کر اُجيارا، نورو نور ويکھ دکھارہيا۔ آپ اپنی پاوے ساری، آپ اپنا بھيو کھلا رہيا۔ آپے سوہے در درباری، دھر دربارا ويکھ دکھارہيا۔ سچ سنگھاسن کھيل نیاری، ہر ساچا آپ کرا رہيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن

نرگن آپ اُپا رہیا۔ نرگن رُوپ ہر کرتارا، ایکا ایک اکھوائیا۔ اپنا کرے آپ پسارا، آپے وکھ دکھائیا۔ اپنی بنبھے آپے دھارا، آپے رہیا چلائیا۔ اپنا ناؤں
 کر اُجیارا، آپے صفت صلاحیا۔ آپے وسے سچ منارا، تھر گھر بیٹھابے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔
 شاہو بھوپ ہر سلطان، ہر ساچے تخت براجیا۔ آپے ہوئے نگاہبان، آپے کرے کرائے اپنا کاجیا۔ آپے ویکھے سچ نشان، آپے رکھنہارا لاجیا۔ آپے
 گائے اپنا گان، آپے مارے اپنی واجیا۔ آپے دیونہار فرمان، آپے پھرے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُوپ شاہو بھوپ
 وڈ شاہو راجن راجیا۔ راج راجان ہر نرکارا، ایکا ایک اکھوائندا۔ سچ تخت سچی سرکارا، سچ سنگھاسن آپ سہائندا۔ نرگن نرگن ویس اپارا، نرگن اپنا آپ
 پرگٹائندا۔ نرگن ساجن میت مُرارا، ہر سجن آپ اکھوائندا۔ نرگن جانے اپنی کارا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر کرتارا، ساچی
 رچن رچائندا۔ آپے بنیا کنت بھتارا، آپے ناری رُوپ وٹائندا۔ اپنی سیجا کر پیارا، اپنا سنگن منائندا۔ آپ اُپجائے سُت دُلارا، شبدی ناؤں رکھائندا۔
 اکال پُرکھ کھیل نیارا، اجوئی رہت بھوونہ آمیندا۔ آد شکت دئے سہارا، ساچا سنگن بھائندا۔ شبد سُت بن و نجارا، ساچا ونج کرائندا۔ اپنا ناؤں آپ اُچارا،
 سوہنگ ناؤں رکھائندا۔ سو پُرکھ اکال، اپنی دیا کمائیا۔ سُت اُٹھائے بال نادان، شبدی برہم جنائیا۔ آپے جانے اپنی چال، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ تھر گھر
 بیٹھ سچی دھر مسال، گھر بنک رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد کرے کڑمائیا۔ شبدی ناتا ہر ہر جوڑ، اپنا کرم کمائندا۔
 شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا سنگن منائندا۔ شبدی شبد رہیا دوڑ، ساچی سیوا لائندا۔ شبد شبدی آپے بہرہ، آپ اپنی بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شبدی کھیل ہر کرتارا، اپنا آپ کرائندا۔ آپے بن نام بھنڈارا، آپے ہر ورتائندا۔ آپے کرے سچ
 پیارا، آپے سنگ رکھائندا۔ ساچا سُت گھر ساچے سوہے آپے دکھائے ایکا دھارا، ایکا رنگ رنگائندا۔ جوتی دیوے اک پیارا، نرگن وکھ دکھائندا۔ اک
 اکلا کھیل نیارا، نرکارا آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پُرکھ ابناسا، اپنا ویکھے آپ تماشا، دوسر کوئی نہ سنگ جنائندا۔
 شبد سُت کر سچ اُجاگر، اپنی بنت بنائیا۔ تھر گھر بنیا اک سوڈاگر، ایکا ونج دکھائیا۔ ایکا نام رتن رتناگر، ایکا تول تُلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، نرگن نرگن لئے اُپائیآ۔ نرگن جوت ہر نرنگار، رُوپ رنگ نہ رایا۔ نرگن شبد کرتیار، ساچا سنگ رکھایا۔ نرگن سیوا سیوادار، سیوا رہیا کمایا۔ نرگن لوآں پُریاں لئے اُسار، نرگن شبدی وچ ٹکایا۔ نرگن رُوَس لئے اُبھار، تارا منڈل سنگ رکھایا۔ نرگن دیکھے سچکھنڈ دوار، سچ سگھاسن آسن لایا۔ نرگن ہویا دھواں دھار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ نرگن رُوپ ویس کرتار، ویس انیکا آپ رکھایا۔ نرگن تت تت وچار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایکا ہر ہر ایکا دھار، ایکا کول کھلایا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، وشنوں رُوپ وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو اُبھیدا بھيو چھپایا۔ آپے جانے اپنی دھار، دھار نرالی اک رکھایا۔ کٹیا انگ آپ کرتار، سوراسرنگ ہوئے سہایا۔ برہم پاربرہم ایکا کار، ایکا چلت چلایا۔ چارے گھ دئے ادھار، چارے کوٹاں دیکھ رکھایا۔ دہ دشا پاوے سار، دیکھنہار، آپ ہو جایا۔ شبدی شبد کر پیار، شبد شبدی میل ملایا۔ شبد دُھن سچّی دُھنکار، شبدی رہیا سناہیا۔ شبدی گاوے اپر اپار، آپ اپنا راگ الایا۔ شبدی کھوج کھوج کرے وچار، کھوجی کھوج نام رکھایا۔ برہمانیتز لوجن دئے اگھا، آپ اپنی اکھ رکھایا۔ ایکا اندر دیوے واڑ، نرگن نرگن وچ ٹکایا۔ ترے گن تیری بنھے دھار، ترے ترے ویس وٹایا۔ تریلوکی دیکھے اک اکھاڑ، سچ اکھاڑا آپ لگایا۔ چووداں ہٹاں کھول کوواڑ، چووداں لوکاں دئے سرنایا۔ پنچ تت کر اُجیار، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، نرگن نرگن آپ اکھوایا۔ من مت بُدھ کر اُجیار، اپنا سنگ نبھایا۔ نو در کھولے جگت کوواڑ، لکھ چووراسی دیکھ رکھایا۔ جیرج انڈ پاوے سار، اُتہج سیتج رچن رچایا۔ محل اندر اپنا محل اُسار، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ اپنا رُوپ آپ کرتار، آپے رہیا چھپایا۔ بجر کپاٹی لائے تال، نہ کوئی سکے جگت کھلایا۔ وسنہارا دھرم سچّی دھرمسال، نج گھر ساچا اک سہایا۔ جوت نرنجن دیک بال، پرکاس پرکاس رکھایا۔ انحد دُھن وجائے تال، راگ انادی ایکا گایا۔ امرت آتم سہاوا تال، تیر نرالا اک رکھایا۔ آتم سیجا ہو اُجیار، بیٹھا آسن لایا۔ دوس رین ایکا دھار، گھڑی پل نہ کوئی رکھایا۔ مرے نہ جے وچ سنسار، آپ اپنا ویس کرایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت چار دیوار، ناڑ ناڑ جوڑ جڑایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اپر اپاری آپ رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا ساچا گھر، نرگن رُوپ ایکا ہر، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گھر محلہ گھر مکان، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ گھر شبد گھر نشان، گھر ساچے رہیا جھلایا۔ گھر شبد گھر دھنکان، گھر ساچے رہیا سناہیا۔ گھر پُرکھ گھر سلطان، گھر بیٹھا

بے پرواہیا۔ گھر رنک گھر راجان، شاہو بھوپ گھر دسائیآ۔ گھر گھر میلا پنچ شیطان، گھر گھر جھوٹھی وجے ودھائیآ۔ گھر گھر جگت ترسنا پین کھان، گھر گھر کام کرودھ لوبھ موہ ہلکائیآ۔ گھر وچ پنڈت گھر وچ گیان، گھر گھر ودیا رہے پڑھائیآ۔ گھر گھر پوجا گھر گھر پاٹھ گھر گھر میل سری بھگوان، گھر گھر اشٹ دیورہے منائیآ۔ گھر گھر سینتا گھر گھر رام، سینتا سرت نہ شبد پرنائیآ۔ گھر گھر رادھا گھر گھر کرشنا گھر گھر کاہن، نام بنسری نہ کوئی وجائیآ۔ گھر گھر وید پاٹھ پُران، گھر گھر گانتی منتر رہے سنائیآ۔ گھر گھر بیٹھے کرن دکھیان، گھر گھر الکھ جگائیآ۔ گھر گھر دسے سنج مسان، گھر گھر کاگ رہے گر لائیآ۔ گھر گھر میلا گن ندھان، گھر گھر ساچا آپ سہائیآ۔ گھر وچ گھر کر پروان، گھر بیٹھا شبد صلاحیا۔ گھر وچ دیونہارا مان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیوے ور، ایکا اپنی رچن رچائیآ۔ لکھ چوراسی ور گھر پایا، دیونہار نرنکارا۔ برہما ویتا سیوالایا، میل ملایا سرب سنسارا۔ وشنوں ونسی کھیل کھلایا، آتم انتر بھر بھنڈارا۔ شو شکر ہر ہر دیکھ دکھایا، انت انت کرے سنگھارا۔ آپ اپنا باہر رکھایا، ہویا بند نہ کسے کواڑا۔ تھر گھر بیٹھا آسن لایا، جنگل جوہ نہ کوئی اُجاڑ پہاڑا۔ سچ سنگھاسن اک سہایا، نظر آئے نہ پنچم دھاڑا۔ نرگن جوتی سیوالایا، سچکھنڈ رچایا اک اکھاڑا۔ آد جگادی ویس وٹایا، لوک مات لئے اوتارا۔ جگ کرتا ہر نام دھرایا، کرے کرائے کر نیہارا۔ سادھاں سنتاں سیوالایا، آپے جانے پراپکارا۔ آپ اپنا ناؤں جنایا، دیوے سچ بھنڈارا۔ لوک مات ہر مار جھات نت نوت دیکھن آیا، دیکھنہار سرب سنسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل آپے کر، سرگن سنگ نبھایا۔ نرگن کھیل ہر کرتار، سرگن سنگ رکھائیآ۔ سرگن میلا وچ سنسار، نرگن دھار چلائیآ۔ نرگن جوت کر اُجیار، سرگن وچ لکائیآ۔ سرگن پائے پُرکھ اپار، نچ گھر وجے ودھائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیآ۔ ہنگ برہم کر پیار، ایکا در سہائیآ۔ سوہنگ روپ روپ کرتار، ایکا دوجا بھو چُکائیآ۔ ایکا نیتز لئے اگھاڑ، دوئے لوچن بند رکھائیآ۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، سچ سچ کرے وڈیائیآ۔ ایکا روپ نظری آئے دھر دربار، روپ انویا اک درسائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد دیوے ور، سو پُرکھ وڈ وڈیائیآ۔ سو پُرکھ ہر سلطان، شاہو بھوپ سکدارا۔ ہنگ برہم کر چچان، کھیلے کھیل اپارا۔ دوہاں میلا اک میدان، پنچ تت اُجیارا۔ دیونہارا ساچا دان، بھرے سچ بھنڈارا۔ آپ سہائے اک مکان، تھر گھر محل اٹل منارا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اندر نرگن وڑ، اپنی پوڑی آپے چڑھ، اپنے دوار آپے کھڑ، آپے ہوئے اُجیارا۔ سچ دوار سچ محلہ، ہر ہر آپ وسایا۔ آپے بیٹھ اک اکلا، لکھ چوراسی رہیا چلایا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ڈیرہ لایا۔ جن بھگتاں پھرائے اپنا پلا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے شبد شبدی کرے ہلا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے دُئی دوتی ہوئے سلا، آپے دوئے دوئے رنگ رنگیا۔ آپے شبد کٹار، بنے بھلا، تیر تفنگ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھے نرگن گھر، نام مردنگ اک وجایا۔ نام مردنگ ساچا ڈھول، ہر سنگر آپ وجایا۔ جن بھگت آتم انتر پردہ کھول، آپ اپنا دئے بُجھایا۔ شبد کنڈے سچ ترازو آپے تول، کرتا قیمت دئے پانیا۔ سچ وست سد رکھے کول، گھر اپنے آپ رکھایا۔ کلجک مایا جیو جنت کرے انھول، نام گھڑی نہ کوئی گھلایا۔ جھوٹھی خاک رہے وِروں، سچ لال ہتھ نہ آیا۔ ہر کاشد جگت مخول، ساچی بھچھیا کوئی نہ پانیا۔ اُٹا کرے نہ کوئی نابھ کول، امرت جھرنانہ کوئی جھرائیا۔ پاربرہم تیرا کڈھدے پھر دے پول، اپنا پول نہ ویکھ وکھایا۔ ہر گھٹ اندر رہیا مَوں، نہ کوئی سکے بھیو چھپانیا۔ من مت رچایا جگت گھول، دوس رین رہے کرائیا۔ گرگھ ستے سدا انھول، سنگر پورا لئے جگائیا۔ ہوئی ہوئی اندر مندر بول، اپنا راہ رہیا وکھانیا۔ کلجک انتم کرے چوہل، کایا چولا لئے بدلانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت پاندھے رول، گیان دھیان نہ کوئی وڈیانیا۔ جو جن چرن پریتی رہے گھول، تس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اندر نرگن دھر، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، سنگر آپ اکھواندا۔ نرگن بنے جگت ملاح، بھوساگر پار تراندا۔ سنگر پورا صفت صلاح، لیکھا کھت نہ کوئی لکھاندا۔ جس جن چپائے اپنا ناں، سوہنگ روپ شبد جناندا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ بال انجانے اپنی گود اٹھاندا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاں، جو جن چرن دھیان رکھاندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ اٹھاندا۔ کلجک انتم پکڑن آیا بانہ، نہہکنکا ناؤں رکھاندا۔ دو جہانی کرے سچ نیاں، جگت جھگڑا آپ مُکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن کھیل کھلاندا۔ نرگن کھیل نرگن میل، نرگن وٹی ودھانیا۔ سرگن چڑھیا ساچا تیل، جوت نرنجن سیو کمائیا۔ نرگن ہو یا سجن سہیل، گھر ساچا بے پرواہیا۔ نرگن سرگن گروگر چیل، چیلگر آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی کار کمائیا۔ نرگن دھار جوت نرنجن، آد نرنجن کھیل کھلائندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھجے بھجن، بھو ساگر آپ ترائندا۔ جس جن نیتز دیوے نام انجن، اگیان اندھیر مٹائندا۔ دُھن انادی شبد تال مندر اندر کایا وجن، سُن سادھ آپ کھلائندا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھرم گڑھ تڑائندا۔ جگت وکارا گڑکھ گڑسکھ ساچے تجن، گھر ساچا اک درسا ئندا۔ ویلے اتم رکھے لجن، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، در در گھر گھر نر ہر کنت بھتار، ایک ہر نرنکار، سرتی شبدی ایک دھار، اتم سیجا ہو اجیار، ایک پُرکھ ایک نار، دسم دوا ری در وکھائندا۔

★ ۲۲ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی راج سنگھ دے گھر پنڈ مہراج پُر ضلع گرداس پُر ★

۱۲۳

سچ تخت سلطان، ہری ہر سہایا۔ بھگت وچھل بھگوان، بھگتی روپ اکھوایا۔ سرتی شبدی شبد گیان، نام نامہ ونج وکھایا۔ اتم انتر اک دھیان، ایک برہم رکھایا۔ کھیلے کھیل سرب گھٹ جان، گھٹ گھٹ واسی ویس وٹایا۔ ساچا مندر سچ مکان، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ چتر بھج کھیل مہان، چتر کوٹ ویکھ وکھایا۔ اسٹ اسٹ اک دربان، درشت درویش در سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سچ مارگ لایا۔ سچ تخت ہر مہربان، شبدی شبد بر اجیا۔ جودھا سوربیر نوجوان، وڈ وڈا راجن راجیا۔ نام کھنڈا تیر کمان، پھر شستر گاجیا۔ نرگن بیٹھ اک بان، لوآں پُریاں پھرے بھاجیا۔ لکھ چوراسی کر پچھان، ہر جن ساچا سازن سازیا۔ دیوے درس در در آن، مانس جنم سوارے کاجیا۔ نام ندھانا پین کھان، دُھر در گاہی دیوے داجیا۔ سرتی شبدی اک گیان، ایک نام اک آوازیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، اپنے چاڑھے آپ جہازیا۔ جگت ونجارا جھوٹھ دکان، اتم کوئے نہ رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچا در، شاہ سوارا چٹے تاجیا۔ شاہ سوارا ست سروپ، ست پُرکھ اکھوائیا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، روپ انوپ آپ ہو جائیا۔ ابناسی کرتا ایک بھوپ، اپنی کل ورتائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ کلج میٹے جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کریا رہیا

۱۲۳

مٹائیا۔ جن بھگتاں اُپر آپے ٹٹھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ امرت آتم نام دیوے گھٹ، بھر پیالہ کھ لگائیا۔ جگت ترسنا جائے چھٹ، ہر ہر رسنا جہوا گائیا۔
 بھگت وکارا کڈھے کٹ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ دئی دوتی نکلے پھٹ، سگلا سنگ رکھائیا۔ ساچا شبد ساچی چوٹ، سچ نگارے آپ لگائیا۔ چرن پریتی
 دتے اوٹ، سوہنگ شبد سچ پڑھائیا۔ آپے بٹھنہار لنگوٹ، دھیرج جت ہتھ وڈیائیا۔ آپے چڑھے اپنی چوٹ، محل اٹل چرن لگائیا۔ آپے دیکھنہارا کوٹی
 کوٹ، کوٹی کوٹ بھرم بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے در در، در در الکھ جگائیا۔ آد زرنجن اک الکھ، ایکا الکھ جگائیا۔
 سنگر روپ ہو پرتکھ، گر گر ناؤں دھرائیا۔ سجن میت آپے رکھ، آپے رہیا ترائیا۔ کرے کرائے آپے وکھ، ہر وکھری دھار چلائیا۔ لکھوں کرنہارا لکھ،
 لکھوں لکھ بنائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، دہ دشا پنڈھ چکائیا۔ ہر جن ہر دے جائے وس، سنگر پورے وڈ وڈیائیا۔ میل ملاواں نس نس، گھر ساچے وجے
 ودھائیا۔ مٹے رین اندھیری مس، روس کرے رشنائیا۔ ہر جن میلا ہس ہس، بنک دوارا اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیکھنہارا در در، در در کھیل کھلائیا۔ در در کھیل ہر بھگوانا، بھگتی بھگت در رائندا۔ دیوے نام دھر فرمانا، اپنی شکتی آپ بھرائندا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا،
 سائتک ست ورتائندا۔ آپے پائے اپنی آنا، دوسر ہتھ نہ کسے پھرائندا۔ گھٹ گھٹ اندر جانی جانا، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، سچ
 سنگھاسن آپ سہائندا۔ دیونہارا جیوا دانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا در در، در دروازہ آپ کھلائندا۔ ساچا در ہر دروازہ، جن
 جن آپ کھلائیا۔ میل ملائے غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیا۔ کلجک اتم رچیا کاجا، لکھ چوراسی رہیا اٹھائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، دیکھنہارا دس
 نہ آئیا۔ شبد اگئی مارے واجا، ہر بھگتی بھگت اٹھائیا۔ سنت سہیلارکھے لاجا، لاجاوت وڈ وڈیائیا۔ اک چلائے سچ جہازا، سو پڑکھ زرنجن سیو کمائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا در در، در گھر ساچا اک سہائیا۔ در گھر ساچا سچ لگانا، ہر ساچے سچ سہایا۔ شبدی گر گر بن بانا، گر گھ
 ساچے رہیا چڑھایا۔ ایکا منتر ایکا گانا، ایکا راگ سنایا۔ ایکا امرت پینا کھانا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ ایکا پد زربانا پانا، دوسر دھار نہ کوئے جنایا۔ جگت سنگم میٹ
 مٹانا، بہنگم روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا در در، در بھکھاری نام دھرایا۔ در بھکھاری در درویش، در در پھیرا پائیا۔

در در ہر رہیا دیکھ، در در گھر گھر پھول پھولایا۔ در در پھرے نر نریش، نر نر کرے رُشانیا۔ در در سنگ رکھائے برہما وشن ہمیش گنیش، گرسکھاں درس کرائیا۔ تے بہہ بہہ کرن آدیس، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گرسکھ آوندے رہن ہمیش، لوک مات وجدی رہے ودھایا۔ نیوں نیوں چرن چنمے باسک شیش، گرسکھ مہماگنت گنی نہ جایا۔ کچھی نیز چک چک رہی دیکھ، اپنا پردہ گھنگٹ لایا۔ ہر جی کریا وشنوں ویس، بھو کوئے نہ پایا۔ سچ تخت سلطانی نر نریش، لوک مات بیٹھا بے پرواہیا۔ چرن دھوڑ منگن گنپت گنیش، ہتھ کسے نہ آیا۔ کھج تیرا دیکھے بھیس، آپ اپنی کل ورتایا۔ انتم پرگٹ ہویا ماجھے دیس، وید کتیب لیکھا لکھ نہ سکے رایا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دے کیس، نہ کوئی سپس موڈ منڈایا۔ جوتی نور حاضر حضور کر پرویش، گرسکھ گوبند سنگ رکھایا۔ غریب نما نے جگت نانے گرسکھ ساجن اپنے دیکھ، گھر اپنے آیا چائیں چائیا۔ تریلوکی پینڈا رکھے چرناں ہیٹھ، برہمنڈ کھنڈ گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ تیرا راہ بے پرواہ آپے رہیا دیکھ، چھٹی جگ راہ تکایا۔ روداسے منگی منگ پر بھ ابناسی مستک لکھی رکھ، لیکھا لکھیا نہ کوئے مٹایا۔ انتم ویلا اپنے نیز اپنا روپ اپنے اندر لینا دیکھ، گرسکھ گرسکھ وڈ وڈیایا۔ بالیک نیکن نیک، ایک سکھیا گیا سکھ، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ کھج انتم میلا اک تاریخ، ایک سگن ایک ساہ سدھایا۔ لکھ چوراہی سادھ سنت ہر بھگونت کرن پریکھ، پریکھیا وچ کسے نہ آیا۔ گرسکھاں گرسکھاں در در گھر گھر جائے منگے بھکھ، جگت بھکھاری آپ ہو جایا۔ اپنے شبد لیکھا دے لکھ، نہ سکے کوئے مٹایا۔ دو جہان مٹائے ترسنا ترکھ، بھکھ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت سادھ سنت گرسکھ گرسکھ گرسکھ دھار شبد پیار، اپنا آپ اتوں وار، ہنگ سو ہنگ آپ ہو جایا۔

❖ ۲۲ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی مہنگا سنگھ دے گھر پنڈ سدا سنگھ والا گرداس پُر ❖

ہر جن امرت دھار، پریم پیار وہایا۔ دھرتی دھول کرے پکار، رو رو نیر وہایا۔ پُرکھ اگٹرا پاوے سار، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ سنت سہیلے کر تیار،

نہکنک ہر شبد بھدار بجاگ ۸

لوک مات جنم دوائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، کرتا کرنی آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، ہر جن ساچے ویکھ
 دکھائیا۔ امرت میگھ ساچا رس، ہری ہر آپ چوائیندا۔ سنت سہیلے ہس ہس، گھر ساچے سگن منائندا۔ سنگت میلانس نس، جگت وچھوڑے پندھ
 مکائندا۔ چرن دوارا ایک دس، ساچا دھام سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ دکھائندا۔ ہر سجن گھر گھ میلیا گر پاربرہم
 کرتار۔ گھر پایا سجن سہیلیا، ساجن میت مرار۔ جگ چکھیا وقت ڈہیلیا، میل ملاوا اینکار۔ ایک کھیل آپے کھیلیا، آپے ہوئے کھیلنہار۔ وسنہارا رنگ
 نویلیا، گھر گھائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پائے سار۔ امرت میگھ ہر وسنڈا، دوس رین پر بھات۔
 ہر جن ساچا ویکھ دکھنڈا، بیٹھا رہے اک اکانت۔ لکھ چوراسی بھرم بھلنڈا، پاربرہم پڑکھ ابناس۔ جن بھگتاں دوارا اک دکھنڈا، نرگن جوتی کھیل
 تماش۔ سرب جییاں آپ بخشنڈا، داتا دانی شاہو شاباش۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھ ویکھے سرب گنتاس۔ شاہو شاباش ہر بھگوانا،
 ہر ہر کھیل کھلایا۔ جوتی شبدی جوت جگانا، نرگن نرگن دھار چلایا۔ سنت سہیلے کر پروانہ، پرم پڑکھ گلے لگایا۔ دیونہارا جییا دانا، جی داتا آپ ہو جائیا۔
 لوک مات دیوے مانا، مان نمائیا آپ اکھوائیا۔ ست سروپی بنھے گانا، ساچا سگن منایا۔ لیکھا چکے آون جانا، دو جہاناں پندھ مکائیا۔ ہر سنگت ساچی میل
 ملانا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ سنگر پڑکھ اک سلطانا، گھر بیٹھا آسن لایا۔ آد جگاد سدا مہربانا، کر کرپا رہیا ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، گھر باقی کر رُشائیا۔ دیا باقی کر اجالا، اپنا کرم کمائندا۔ سنگر پڑکھ دین دیا، گھر گھ ساجن آپ اٹھائندا۔ آپ
 اٹھائے اپنے بالا، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ سکھا سہائی سدا سد کرے پرتپالا، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ جگ جگ چلے نال نالا، سگلا سنگ رکھائندا۔ سہائے بنک
 جگت دوار، بھگتن اندر بھگتی پیار، نام دھن شبد شنگار، بستر چیر گنی گہیر کایا مائی کچ ایک نام ساچو سچ، ساچا گہنا نیتز نیناں، آپے رکھیا اپنا بھانا، پتا پوت
 پوت پتا اپنے لیکھے لائندا۔

☆ ۲۲ ماہ ۲۰۱۵ ہجری عطر سنگھ دے گھر پنڈ اوگرا ضلع گرداس پور ☆

آد پڑکھ ہر سمرتھ، ایکا ایک ایکنکاریا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی کھیل نیاریا۔ شبدی جنائی مہما اکھ، بھرے نام بھنڈاریا۔ دیونہارا ساچی وتھ، لوآں پریاں آپ سمارہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتا رہیا۔ پڑکھ ابناسی عقل کل دھاری، ایکا ایک اکھوآیا۔ آد جگادی کھیل اپاری، جگ جگ ویس وٹاآیا۔ آدن انتا ایکا ایکنکاری، ایکا ایک اکھوآیا۔ نام ڈنکا شبد ڈھنکاری، ساچا شبد الاآیا۔ اکھ اگوچر اگم اپاری، بھوآ ابھیدا آپ اکھوآیا۔ شاہو بھوپ سچی سکداری، سچ سلطان وڈ وڈیاآیا۔ زرگن جوت نور اجیاری، نورو نور سماآیا۔ اک اکلا کھیل اپاری، دوسر سنگ نہ کوئی رکھآیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرگن وڈ وڈیاآیا۔ آد زرگن ہر بھگوانا، پاربرہم اکھوآندا۔ شبد انادی اک ترانہ، ایکا راگ الاآندا۔ ایکا مندر سچ مکانا، تھر گھر ساچا اک سہاندا۔ ایکا تحت تاج سلطانا، ایکا سیس کاند۔ ایکا جودھا سوربر بلوانا، ایکا اپنا ناؤں اپاندا۔ ایکا کھیلے کھیل دو جہانا، آپ اپنا ویس وٹاآندا۔ ایکا لوآں پریاں بھے گانا، برہما وشن مہیشا سیوا الاآندا۔ ایکا نور ہو پردھانا، جوتی جوت ڈمگاآندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن کھیل کھلاآندا۔ زرگن کھیل ہر بھگونت، آد پڑکھ ابناسیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے کھیلے کھیل تماشا۔ آپے آد آپے انت، آپے جگ جگ نام دھراسیا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے جنگل جوہ اجاڑ پر بھاسیا۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے مایا ممتا کرے نواسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن کھیل آپے کر، ویکھ وکھائے پر تھی اکاشیا۔ پر تھی آکاش ساچی راس، ہر ساچے آپ سہانیا۔ زرگن جوتی کر پرکاس، روس آپ کاندیا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، چن ستار سہانیا۔ آد انت نہ جائے وناس، ہر وڈ وڈا وڈیاآیا۔ داتا دانی سرب گنتاس، گھر گبھیر سماآیا۔ ترے گن پیتا و سیا پاس، ترے گن انک سماآیا۔ آپے پوری کر نہارا آس، آپے اچھا بھچھا جھولی پانیا۔ آپے اپنا ہووے داس، سیوک سیو کمانیا۔ آپ اپنا ساس گراس، اپنا لہنا آپ چکایا۔ آپے اپنا کرے بھوگ بلاس، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ آپے کرے اپنی بند خلاص، بندی توڑ نام اکھوآیا۔ زرگن روپ شاہو شاہباش، بھو کوئی نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن دھار اک سماآیا۔ زرگن دھار ہر زرنکار،

اپنی آپ چلائندا۔ اگمڑا کرے اگمڑی کار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ اکھ نرنجن کھیل اپار، اک اکھ جگائندا۔ ويکنهارا سچ دوار، تھر گھر واسی پھول
 پھولائندا۔ سچ سنگھاسن سچي سرکار، سچ سلطان آپ اکھواندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار، لوآں پُریاں رچن رچائندا۔ پنچم پنچم کرتیار، پنچم وچ
 سائندا۔ لکھ چوراسی کر شنگار، ترے ترے ويکھ دکھائندا۔ چوڑاں لوکاں ہٹ پساہ، ايگا گھر اپائندا۔ آپے وسيا سب توں باہر، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن کھيلا نرنجن ميلا نرنجن نرنجن آپ کرائندا۔ نرنجن روپ آد نرنجن، ايگا ايگا اکھوائيا۔ نہ کوئی دوسر ساک
 سجن، نہ کوئی سنگ نبھائيا۔ کسے نہ چڑھے کوئی جہازن، نہ بيڑا کوئی دکھائيا۔ نہ کوئی رکھنہارا لاجن، نہ کوئی سيس ہتھ لکائيا۔ پاربرہم ابناسی کرتا آپے
 کرے اپنا کاجن، آپ اپنی بنت بنائيا۔ لکھ چوراسی ساچی ساجن، ساجنہارا بھيو نہ راييا۔ اپنے آسو چڑھے ساچے تاجن، نام گھوڑا اک دوڑائيا۔ لوک مات
 آوے جاوے راج راجن، آپ اپنی کار کمائيا۔ سنت سھیلے مارے واجن، شبد دُھن سنائيا۔ بھگت سھیلے اٹھ اٹھ بھاجن، نيتز نين رہے شرمائيا۔ گرگھ
 سوارے آپے کاجن، گر پورے وڈ وڈيائيا۔ نام چڑھائے سچ جہازن، لوک مات آپ سمائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نور
 کرے رُشنائيا۔ نرنجن نور جوت اجالا، عقل کلا کل دھاريا۔ کھیلے کھیل گر گوپالا، آد انت اک اوتاريا۔ پاربرہم دين ديالا، لوک مات لئے اوتاريا۔ جگ
 جگ چلے اولٹی چالا، ليکھا لکھت نہ کوئی لکھا رہيا۔ آپے جانے دھرم سچي دھرمسالہ، درگھر ساچے ڈيرہ لا رہيا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنی کل
 ورتا رہيا۔ شبد انادی دھر درگاہی وجائے اپنا تالا، تال تلواڑا اک دکھا رہيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن روپ ويس کر، ويس
 انيکا آپ وٹا رہيا۔ ويس انيکا ہر اولہ، ہری ہر آپ کرائيا۔ پاربرہم بيٹھا اک اکلا، پُرکھ ابناسی وڈ وڈيائيا۔ آد نرنجن سچ سنگھاسن ايکا ملا، دس کسے نہ آئيا۔
 سري بھگوان در دوارے اپنے آپے کھلا، گھر ساچا آپ سھائيا۔ نرنجن وسيا نہچل دھام اٹلا، اُچ اتھاہ بے پرواھيا۔ اپنی جوتی شبدی آپے رلا، جوتی شبد
 کرے گُرمائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن ميلا ايگا گھر، نرنجن نرنجن رہيا ملانئيا۔ نرنجن مليا پاربرہم، بھيو ابھيد چھپايا۔ نہ مرے نہ
 پئے جم، مات گر بھ نہ کوئے لکايا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، نيتز نير نہ کوئے وھايا۔ آپے جانے اپنا کم، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا بيڑا آپے بنھ، آپے رہيا

چلایا۔ آپ اُپائے سورج چن، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ آپے وسیا چھری چھن، آپے ہر گھٹ ڈیرہ لایا۔ آپے جگت نرالا باہر تن، پنچ تت نہ کوئے رکھایا۔ آپے دیونہارا ڈن، ایک ڈنکا نام وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، آد جگادی جگ اپنا نام دھرایا۔ جگ جگ ویس پُرکھ کرتارا، اپنا آپ کرائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بھو ابھید کھلایا۔ پاونہارا اپنی سارا، آپ اپنی رچن رچایا۔ شبدی شب بن سہارا، شب شبدی رہیا ترایا۔ برہم برہادی اک کنارہ، پاربرہم آپ اکھوایا۔ دُھن انادی ایک نعرہ، پُرکھ اکالا آپ لگایا۔ جونی رہت کھیل اپارا، گھر ساچے بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھے ساچا گھر، گھر مندر اک سہایا۔ نرگن مندر شبڈ لکانا، ہر ساچی رچن رچاند۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، ہر مہربانا آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی نگاہانا، دیوت سُر ویکھ وکھاند۔ برہما وشن شو کر دھیانا، اک گیان درڑاند۔ وسنہارا جیو جہانا، جیواں جتناں وچ لکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسیا ساچے گھر، سچ ملاحی اٹاری، نرگن جوت اک نرنکاری، ایک نور درساندا۔ ایک نور ہر گوہند، ہر ہر رُپ وٹایا۔ میٹنہارا سگلی چند، آپ اپنی دیا کمایا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر آپ ہو جایا۔ نام بھنداری ساگر سندھ، گھر ساچے آسن لایا۔ بھگت سہیلے نادی بند، پُت سپوتے آپ اُپایا۔ جودھا سور بلی مرگند، ایک ایک ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ساچے گھر، گھر سہنجانا جگے جوت آد نرنجانا، ہر ساچے میل ملایا۔ آد نرنجن جوتی میلا، شبدی سنگ رکھایا۔ ہر ہر گر شبدی چیلا، چیلا گر بھو نہ رایا۔ اک اونکارا سجن سہیلا، ایک دھار بندھایا۔ آپے وسیا رنگ نویلا، نچ گھر اپنا آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل رہیا کر، جگ جگ ویکھے مات لوکایا۔ لوک مات ہر اوتارا، ہر ہر رچن رچاند۔ کھیلے کھیل اپر اپرا، پاربرہم وڈ وڈیاند۔ نہ جمنے نہ کدے مرا، آون جاون کھیل کھلاند۔ اپنا نام آپے دھرا، جیت جاپ آپ جپاند۔ آپے ذات پات قوم مذہب ہوئے شرع، شریعت آپ وکھاند۔ آپے ہر نرائن ناری نرا، بال بردھ جوان رُپ وٹاند۔ پنچ تت تت برہم اپنا دھرا، پاربرہم انگ کٹاند۔ امرت جل کرے ہرا، دوس رین چھڑکاند۔ گھر وچ بنایا ساچا گھرا، ہر در دروازہ نہ کوئی کھلاند۔ نرگن رُپ آپے کھڑا، ساچی سیجا ویکھ وکھاند۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑا، متو

تت نہ کوئی جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لوک مات مار جھات، اپنا ویس وٹا سندا۔ لوک مات تیری دھار، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ ونڈے ونڈا پار، اپنی ونڈی آپ ونڈائیا۔ برہما ویتا بنے بھگھار، پر بھ ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ایک شبد کر اُجیار، چارے ویداں رہیا پڑھائیا۔ چارے کھانی کرتیا، اُتھج سیتج جیرج اندج آپ لکائیا۔ وشنو وئی سیوا دار، دوس رین سیوا کما ئیا۔ شکر کرے انت پیار، آپ اپنی گود اُٹھائیا۔ دھرم رائے نہ کرے خوار، آپ اپنی دیا کما ئیا۔ پتر گپت نہ دے ادھار، لیکھا اپنا آپ جنا ئیا۔ لاڑی موت کر شنکار، گھر آئے واہو داہیا۔ جو اُپجائے سولے سنگھار، پر بھ ساچے وڈ وڈیائیا۔ سنت سہیلے پاوے سار، آپ اپنی بو جھ بھجھائیا۔ آتم انتر اک ادھار، ایک نور کرے رُشنائیا۔ زرگن بانی کر اُجیار، ساچی بو جھ بھجھائیا۔ دُھن انادی شبد دُھنکار، انحد تال وجائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ بجر کپائی پردہ پاڑ، دُئی دوتی دے مٹائیا۔ نیڑ نہ آئے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، جگت ترسنا دے مٹائیا۔ درس دکھائے اگم پار، آتم درس وڈ وڈیائیا۔ دسم دوا ری کھول کواڑ، میل ملاواں ساچے ماہیا۔ ستن میلا ایک وار، گھر ساچے و بے ودھائیا۔ ناری کتنا میت بھتار، ور گھر پایا سچ سُبھائیا۔ جن بھگتاں ناتا تھے سرب سنسار، گھر ساچا اک سُبھائیا۔ چرن پریتی اک پیار، ساچی سکھیا اک سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ نت نوت سنتاں بھگتاں آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ بھگتن پیتا ہر نرنکارا، آد پُرکھ اکھواندا۔ سنجگ تریتا دوا پر لے اوتارا، آپ اپنی بنت بنا سندا۔ آپے نام شبد جیکارا، آپے رسنا گائندا۔ آپے ویا دُھندوکارا، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ آپے کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، تیر کمان آپ اُٹھا سندا۔ آپے ہویا گڑھ ہنکارا، آپے ساتک ست ورتا سندا۔ آپے وید کتیب بن لکھارا، اپنا بھو کھلا سندا۔ آپے ورتے ورتا وے وچ سنسارا، دس کسے نہ آسندا۔ گر پیر اک اوتارا، ایکارُپ جنا سندا۔ سیوک سیوا لائے سیوا دارا، ساچی سیوا آپ جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس آپے کر، لوک مات جوت دھر، گر سترگ ناووں دھرا سندا۔ سترگ نام نرنجن، آد پُرکھ اکھوایا۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھنجن، بھو ساگر آپ تریا۔ غریب نما نیاں بنے سجن، آپ اپنے گلے لگایا۔ چرن دھوڑی کرائے مجن، دُرمٹ میل دھوایا۔ دوا پر تریتا سنجگ آیا پڑدے کجن، روپ انیکا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نرگن ویس آئے کر، لوک مات پھیرا پایا۔ لوک مات ہر ہر پھیرا، ہر ہر لکھ جگائندا۔ لکھ چوڑاسی وسیا نیرن نیرا، ورن ادرن آپ ہو جائندا۔ بھگت
 جناں من چاؤ گھنیرا، آتم درس دکھائندا۔ بھرماں ڈھائے جھوٹھا ڈیرہ، ساچا سنگ نبھائندا۔ اک دکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئی رکھائندا۔ پنچ
 وکارا پائے گھیرا، نام ڈوری بندھ بندھائندا۔ وسنہارا کایا کھیڑا، گھر گھر وچ آپ سہائندا۔ میٹنہارا پنچم جھیڑا، پنچم مول چکائندا۔ بٹھنہارا ساچا بیڑا،
 سنگر ناؤں رکھائندا۔ جگ جگ دھرت مات تیرا کر نہارا گھلا ویڑا، جگ جگ روپ وٹائندا۔ ہر کا بھيو جانے کھیڑا، برہما وشن شو کوٹن کوٹ نیوں نیوں
 سیس جھکائندا۔ آد جگادی جگ اپنا جانے آپے گھیرا، اپنی لٹھ آپے آپ بھوائندا۔ کرے کرائے حق نہیرا، بھيو ابھیدا بھيو نہ کوئی چھپائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایکا کر، ہری ہر ہر روپ وٹائندا۔ ہری ہر ہر کرتارا، ہر ہر روپ سمایا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا
 کھیل کھلایا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، ایکا سنگ نبھایا۔ ایکا گھر اک دربار، ایکا در سہایا۔ اک شاہ اک سیکدارا، شاہ سلطان اک اکھوایا۔ ایکا اک اک بھکھارا، ایکا
 منگتا جگ آیا۔ ایکا بھگت اک ونجارا، ایکا بھگتی ونج دکھایا۔ اک شبدي اک جیکارا، ایکا نعرہ رہیا سنایا۔ اک خدائی بے عیب پروردگار، ایکا کلمہ رہیا
 پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس اپنا کر، جگت محلہ پھول پھولایا۔ جگت محلہ نو کھنڈ، نو در رچن رچانیا۔ وسنہارا وچ
 برہمنڈ، جیرج انڈ ویکھ دکھانیا۔ جانے بھيو جیرج انڈ، اُتبیج سیتج آپ سمایا۔ ویکھنہارا جگت پکھنڈ، خالق خلق آپ ہو جائیا۔ آپے نار دُھاگن رنڈ، کنت
 کنتوہل آپ اکھوایا۔ اپنی دات آپے ونڈ، جگ جگ مول چکائیا۔ آپے کر نہارا کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا آپ چکائیا۔ آپے نام شبدي تیج چند پرچنڈ، سری
 بھگوتی نام رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ ویس انیکا ہر نرنکارا، اپنا آپ کرانندا۔ بھگت وچھل میت
 مرارا، گھر ساچا اک سہائندا۔ بھگت بھگوت اک دوارا، ایکا ویکھ دکھائندا۔ سنت سہیلا ہو تیارا، شبدي ڈنک و جائندا۔ کلجگ تیرا روپ اپارا، تیرا سنگ
 نبھائندا۔ منگی منگ دُھر دربارا، پر بھ ساچا جھولی پائندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیارا، کوڑ کوڑا نال رلائندا۔ مایا ممتا ہو تیارا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار
 رکھائندا۔ گھٹ گھٹ اندر پاوے سارا، پنچ تت اٹھائندا۔ منمگھ تے پیر پسارا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ گرگھ وراست دُلارا، ہر ساچا آپ جگائندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ جگ جگ کھیل اپنا کھیل، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سجن سہیلا، کلمہ نبی رسولآ آپ پڑھائیا۔ آپے جانے اپنا قبیلہ، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے بنے جھیل چھیل، چار یار کرے گڑمائیا۔ اللہ رانی کر کر میلا، نیتر نین رہی کھلائیا۔ حقیقت حق اک وسیلہ، مقامے حق سچ خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، پرگٹ نورو نور الاہیا۔ نور الاہی کائنات، کلمہ امام پڑھائندا۔ شرع شریعت اک حمایت، ایک راہ وکھائندا۔ اک حدیث ایک آیت، ایک ویکھ وکھائندا۔ ایک دیونہارا دات، جگ جگ کھیل کھلائندا۔ دو جہاناں جگ جگ ویکھے مار جھات، ایک رنگ سماندا۔ آپے پنج تت کھولنہارا تاک، آپے بند وکھائندا۔ آپے چڑھیا ڈلدل راک، اعلیٰ اللہ نام رکھائندا۔ آپ اپنا ہو مشتاق، احباب رباب آپ وجائندا۔ آپے ہو یا پاکی پاک، خاکی خاک آپ سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس کر، کھج تیری اتم وار ویکھ وکھائندا۔ کھج تیری اتم واری، ہر ہر جوت جگائندا۔ رانی اللہ کر پیاری، سنگ محمد ویکھ وکھائندا۔ چار یاراں سچی یاری، چوڈاں طبقال ڈیرہ لائندا۔ ایک نیتر اگھ گھاڑی، ایک در کھلائندا۔ اک وکھائے مات بھلوٹھی، ایک بوٹا لائندا۔ ایک فصل کپے ہاڑی، ۱۵۲

امت امتی آپ اپائندا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی، ڈو نگھی کندر پھول پھولائندا۔ چوڈاں چوڈاں کر تیاری، چوڈاں چوڈاں رنگ رنگائندا۔ انا الحق خبرداری، ہو ہو آپ اٹھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس مات کر، نرگن نرگن ناؤں رکھائندا۔ نرگن ناؤں پنج تت، ہر ہر کری گڑمائیا۔ نانک نام لیا رکھ، لوآں پُریاں وٹی ودھائیا۔ پاربرہم ہو پرتکھ، ویکھ وکھانے سرشٹ سبائیا۔ خالی بھانڈے بھرے بھر بھر کرے سکھ، سنگر پورے وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوتی ایک دھر، ایک کرم کمائیا۔ نرگن جوتی نام پیار، نانک شبد صلاحیا۔ ایک شبد اک دھنکار، ایک رہیا سنائیا۔ ایک میلا میت مرار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ملیا سجن ہر کرتار، گھر سجن ساچا ماہیا۔ سہائے سچھنڈ دوار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ آپ اپنا بھر بھنڈار، نام بھنڈارا رہیا ورتائیا۔ ست نام ست آدھار، ست سنتو کھی اک جنائیا۔ چار ورتاں کر پیار، چاروں گنٹ، پھیرا پائیا۔ دہ دشا ایک دھار، اُچے ٹلے ویکھ وکھائیا۔ راؤ رنگاں اک آدھار، سادھاں سنتاں میل ملائیا۔ توڑنہارا

گرٹھ ہنکار، شبد کھنڈا اک چکائی۔ برہمنڈاں پاونہارا سار، پنج تت بیٹھا آسن لائی۔ نرگن روپ آپ کرتار، نانک ڈھولا ساچا گائی۔ سوہنگ شبد اک جیکار، رسنا چہوا آپ سنائی۔ تولا بنیا اپر اپار، تیراں تیراں دھار بندھائی۔ ہولا کھیلے سرب سنسار، سنگر نانک گیا لکھائی۔ انتم پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتار، نرگن جوت کرے رُشائی۔ شبد ڈنکا اپر اپار، لوآں پُریاں آپ سنائی۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ہلار، گن گندھرب یسپ کنر آپ اٹھائی۔ لکھ چوراسی پاوے سار، لوک مات ویکھ وکھائی۔ ستاں دیپاں ہو اُجیار، ایکا شبد سنائی۔ نو کھنڈ پر تھی چرن دوار، جگت وکارا چرناں ہیٹھ دباں۔ تخت نواسی سچ دوار، سچ دوارکا اک وکھائی۔ ورن برن پر بھ و سیا باہر، ذات پات نہ کوئے بنائی۔ راؤ رنگ نہ کوئے دوار، اوچ نیچ نہ وڈ وڈیائی۔ سرب جییاں داسا نچا یار، ہر داتا بے پرواہیا۔ کلجگ انتم پاوے سار، آپ اپنی کل ورتائی۔ ایکا جوتی دس اوتار، گو بند گر وڈیائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائی۔ پنجم مینا پنجم کر تیار، کیس سپس جگدیش رچن رچائی۔ ساچی بٹھے آپے دھار، پنجم ویکھ وکھائی۔ پنجم دیوے سچ بھنڈار، امرت ساچا جام پیائی۔ پنجم ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، پنجم سپس جھکائی۔ ایکا در سچا دربار، ایکا گھر سمجھائی۔ اکال پُرکھ اک اونکار، نرگن نور سچ خدائی۔ ظاہر ظہور بے عیب پروردگار، ایہتے اوتھے سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا آپے کر، سرگن ساچا میل ملائی۔ نرگن سرگن ساچا سنگ، جوتی شبد ہنڈھایا۔ نام وجے اک مردنگ، نانک گر وجایا۔ انگد اپنا در آپے لنگھ، گر سنگر ویکھ وکھایا۔ امر و منگی اپنی منگ، امر اپد پایا۔ رام داس بیٹھا سچ پلنگ، شبد سنگھاسن اک وچھایا۔ گر ارجن وجائے دھر مردنگ، اگادھ بودھ لیکھ لکھایا۔ ہر گو بند لگا انگ، انگیکار آپ سمایا۔ ہر رائے ہر کسیا ننگ، ساچے گھوڑے آپ چڑھایا۔ ہر کرشن لوآں پُریاں آپے لنگھ، بال بالا وچ سمایا۔ تیج بہادر نرگن سنگ، اپنا لہنا مول چکایا۔ گر گو بند منگی منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی تیرا سنگ، پُرکھ اکال وچھڑ نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنا شبد سنایا۔ شبد سُننہڑا ہر کرتار، گر گو بند آپ جنائی۔ پوت سپوتا سیودار، تیری وڈ وڈیائی۔ تیرا ناں میرا جیکار، لوآں پُریاں دے سنایا۔ کلجگ انتم پاوے سار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار، در تیرا ویکھ وکھائی۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ آپ بنائی۔ سچ مھلا کر تیار، نو دوارے بند

کرائیا۔ دسویں جوتی دس اوتار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ شبد اگمی آوے دھار، سُن اگمو پار کرائیا۔ سچھنڈ سہائے سچا گھر بار، ہر ساچا ویکھ دکھائیا۔ نرگن جوتی نورو نور ہوئے اُجیار، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی جنائیا۔ چار کٹ دہ دشا پاوے سار، نو کھنڈ ست دیپ آپے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن ویس اپنا کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، ہر ساچا وڈ وڈیایا۔ نانک گوبند لکھیا لیکھ، پر بھ ساچے آپ لکھایا۔ آپے اتم لئے ویکھ، نہ سکے کوئے مٹایا۔ لکھ چوراسی تیری ریکھ، تیرا لہنا رہی مُکایا۔ ویکھنہارا دھاری کیس، مونڈ مُنڈایا پھول پھولایا۔ نرگن جوتی دس دسمیش، سمبل نگری اک سہایا۔ کاہنا کرشنا گوردھن دھاری رکھی کیس، بن بندرا پھیرا پایا۔ رام راما اک نریش، راون گڑھ دئے تڑایا۔ سہنسر نگھ ویکھے شیش، دو سہنسر جہوا آپ ہلایا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے لئے ویکھ، کلج سوئے لئے جگایا۔ پھر نہارا دیس پردیس، دیس دسنتر ڈیرہ لایا۔ آد نرنجن اولٹا بھیس، کلج اتم آپ وٹایا۔ لہنا دینا چکے برہما وشن مہیش گنیش، گنپت لیکھا رہیا مُکایا۔ گرسکھ ساچے غریب نمانے آپے ویکھ، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ ہرجن ہر ہر پایا، سمرتھ پُرکھ کرتار۔ گرشدی میل ملایا، بھریا نام بھنڈار۔ جگت ترسنا بھکھ مٹایا، میٹ مٹائے لوبھ ہنکار۔ ساچی سکھیا اک سمجھایا، گھر میلا آپ کرتار۔ در درویشا ویس وٹایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جگت نمانے لئے تریا، پھر بانہوں لائے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ایکار کر، ایکار کمایا۔ ساچی کار ساچے گھر، ہر ساچا آپ کرائندا۔ گرسکھاں دیوے ساچا ور، جگ جگ ویکھ دکھائندا۔ دھرنی دھول آگے سپس اپنا دھر، دُھر داتا پُرکھ بدھاتا سرب گیاتا سرب لیکھے لیکھ ویکھ دکھائندا۔ ہرجن تیرا چکے ڈر، رائے دھرم نہ لئے پھڑ، در گھر ساچے جائے وڈ، در گاہ ساچی دھام سہائندا۔ کلج جیو اتم مایا رہے سڑ، اتم وِدیانا سکے کوئی پڑھ، نہ کوئی توڑے ہنکاری گڑھ، درس نہ پائے اُپر چڑھ، سادھ سنت نو دوارے بیٹھے وڈ، مایا چھایا بھرم بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ویکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ گرسجن ہر پایا، سنگر میت مُرار۔ آپ اپنا بھیت چڑھایا، ایکار دوجا بھو نوار۔ کھیوٹ کھیٹ ویکھ دکھایا، اتم بھو جل کرے پار۔ مات پت

بٹی بیٹ لیکھے لایا، جو جن آئے چرن دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا بنک دوار۔ گھر ساچا ہر پایا، پر م پڑھ بھگونت۔ ساچی سکھیا منگل گایا، وٹی ودھائی ساچے سنت۔ جگت سنساروگ گویا، من کی منیا ایک منت۔ پنچ وکار انت جلیا، ایک گایا سہاگی چھنت۔ سنگر ساچن نظری آیا، زرگن جوت پورن بھگونت۔ پاربرہم برہم سمایا۔ کھیلے کھیل آدانت۔ نہکرمی کرم کمایا، بھینو نہ جانے جیو جنت۔ جگ جگ وچھڑے میل ملایا۔ آپ بنائی اپنی بنت۔ ہر سنگت در سہایا، گھر ساچا ہر ہر کنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جن بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ کایا چولی رنگ چلول، گر سنگر آپ چڑھانیا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، لوک مات کھیل کھلانیا۔ ہر جن میلا کنت کنٹول، گھر ساچا ویکھ وکھانیا۔ آتم سیجا برکھے پھول، جس جن ہر ہر بھانا نیا۔ آپ چکائے لہنا دینا پچھلا مول، جوں مال چرائے دھنیا۔ سچ سنگھاسن ہر براجے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی اُپر چھپر چھنیا۔ گر سکھ گر شبد پنکھوڑا لینا جھول، دھر درگا ہی آیا بھنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، جن جننی ساچا جنیا۔ جننی جن جنیا، ایک بھگت بھگونت۔ کایا بدھ ہوئی بیک، پایا ہر ہر کنت۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، ناتا تھ جیو جنت۔ اپنے نیز لوچن نین درشن پیکی، آپے جانیا اپنا انت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جوت مات دھر، زرگن سرگن اندر وڑ، بھگت سنت لئے پھر، گر سکھ گر گھ گھاڑن گھر، آپ بنائے اپنے لڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اکھر جگت وکھر آپے پڑھ، گر گھاں آپ پڑھاندا۔

★ ۲۳ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی لکھا سنگھ دے گھر پنڈ اوگرا ضلع گرداس پور ★

ایکونکارا ایک نام، ایک روپ سمایا۔ آد انادی اگم اتھاہ، ایک ایک اکھوانیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، بے انت روپ سمایا۔ آپے وسے اپنے تھاں، تھان تھنتر اک سہانیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ سنگر شبد بن ملاح، لوک مات پھیرا پانیا۔ سنت سہیلے لئے جگا، دیوے وڈ وڈیانیا۔

اندر مندر جوت جگا، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ ساچی رنگن نام چڑھا، ایکا رنگ رنگائیا۔ انگیکار آپ کرا، اپنی گود اٹھائیا۔ ساچا سگی سنگ نبھا، دوس رین سیو کمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھا، گنگن پاتالاں پھول پھولائیا۔ بھویو ابھیدا بھویو کھلا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نرگن باقی اک ٹکا، سرگن کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ ایکا نام اک نرنجن، ایکا پُرکھ اکھوائندا۔ ابناسی کرتا سرب گھٹ سبجن، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ بھگتن پیتا کرے کرائے ساچا مجن، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ گرگھیاں آئے پڑدے کجن، نیت نوت کار کمائندا۔ جو گھڑیا سو انتم بھججن، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ رکھے لجن، جیو جنت سرب گر لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی دھار دھرائندا۔ دھار اوٹی پُرکھ کرتار، کھیلے کھیل نرنکاریا۔ بھویو نہ پائے کوئے سنسار، وید کتیب نہ کوئے جنا رہیا۔ اک اگلا کر پسار، ایک انیکا روپ وٹا رہیا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، ساچی چلت چلا رہیا۔ اندر باہر گپت ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، کوٹن کوٹ برہمنڈ ٹکا رہیا۔ سیوک سیوالائے روس ستار، دوس رین آپ جنا رہیا۔ گھڑی پل کھیل اپار، ویلا وقت نہ کسے اُپالیا۔ آپے جانے سرجنہار، لیکھا اپنے ہتھ رکھا لیا۔ ۱۵۶
 جگ جگ کھیل کرے سنسار، جگ کرتا ویس وٹا لیا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہار، آکاش پرکاش ڈیرہ لایا۔ ویکھنہار جنگل جوہ اُجاڑ، پر بھاس جلاں تھلاں آپ اکھوالیا۔ آدانت نہ جائے وناس، ہر ہر اپنا نام رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی جوت جگا لیا۔ ایکا جوت الکھ ابھیو، آد پُرکھ اکھوائندا۔ لکھ چوراسی کرے سیو، آپ اپنی کرت کمائندا۔ ہر گھٹ اندر لائی جہو، پون سواسی آپ چلا لندا۔ جوت نرنجن مستک تھیو، تک لائی آپ ٹکائندا۔ جس جن گھلائے اپنا بھویو، سو جن درشن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائندا۔ اپنی رچنا رچنہار، ایکا ایک اکھوائیا۔ دو جہاناں کھیل نیارا، تریلوکی بندھن پائیا۔ چوواں لوکاں ہٹ پسار، ایکا گھاٹ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر ونجارا، ایکا وست رہیا ورتائیا۔ نرگن روپ اگم اپارا، ترے ترے ویس وٹائیا۔ پنچم پنچم میت مرارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ رنگائیا۔ من مت بدھ دئے آدھارا، پنچ تت میل ملائیا۔ اٹھ تت بنائے اک منارا، نو در کھول گھلائی۔ اپنا کھیل کرے اپارا، گھر گھر وچ لئے ٹکائیا۔ اُچ محل اٹل منارا، چار دیوار نہ

کوئے رکھائیا۔ دیا بانی اک اُجیارا، دوس رین ڈمگائیا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، انحد تال وجائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کول
 کولاکھ اگھاڑا، نا بھی نابھ بھوائیا۔ بجر کپائی توڑے تالا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آتم سیجا سچ اکھاڑا، آپے بیٹھا لائیا۔ ہوئے پرکاس بہتر ناڑا، اندھ اندھیر دس
 نہ آئیا۔ شبد گر ساچا لاڑا، نج نیز بیٹھا راہ نکائیا۔ گرگھ ناری کر پیارا، اپنے انک سمائیا۔ ایکا سیجا سٹے پیر پسارا، جوتی شبدی کرے کڑمائیا۔ پار برہم برہم
 روپ اپارا، بھيو اھید آپ ہو جائیا۔ رُو سس نہ کوئے اُجیارا، سورج چن نہ کوئے رُشنائیا۔ مات پت نہ کوئے پیارا، بھائی بھین نہ کوئے دسائیا۔ دھیاں
 پتر نہ کوئے پسارا، نار کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نرگن میلا نرگن دھارا، نرگن نرگن وچ لکائیا۔ جوت جگے اگم اپارا، کایا مندر آپ سہائیا۔ سنت سہیلے کر
 پیارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ گرگھ رکھائے چرن دوارا، چرن چرنودک لکھ چوائیا۔ سفل کرائے لکھ وچ سنسارا، جو جن رہے سرنائیا۔ منتمکھ لگ لگ ویکھن
 بھيو نہ پائن ہر کرتارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئی ہلکائیا۔ جگت ترسنا ہاہاکارا، دوس رین رہی گر لائیا۔ جوٹھا جھوٹھا لایا نعرہ، چاروں کنت سنائیا۔ ناتا تئا
 پروردگارا، ملیا میل نہ ساچے ماہیا۔ و بچار ہوئی نار کمذاتا، اتم ذاتا نہ کوئے بنائیا۔ پایا درس نہ پُرکھ بدھاتا، مانس مانکھ گئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگونت، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ کار کرائے ہر ہر میتا، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، آپ اپنی بنت بنایا۔
 آپے ٹھانڈا آپے سیتا، آپے اگنی تت جلايا۔ آپے من مت ویکھے اپنی ریتا، آپے ساتک ست کرایا۔ آپے وید پُران شاستر گائے گیتا، انجیل قرآن
 آپ الایا۔ آپے وسیا ہست کیتا، اوچاں نیچاں ڈیرہ لایا۔ آپے کھانی بانی وسے ہر ہر پیٹھا، ہر پیٹھا نام اُپایا۔ آپے شبد انادی گائے انڈیٹھا، لکھن پڑھن
 وچ نہ آیا۔ آپے ترے گن مایاتیا انگیٹھا، لکھ چوراسی دے جلايا۔ آپے کوڑا کرے مٹھا ریٹھا، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ آپے پرکھنہارنیتا، نج گھر بیٹھا
 تیج وچھایا۔ آپے پت آپ پنیٹا، پت پانی آپ اھوایا۔ آپے مندر مسجد دیہرا گرو دوار مٹھ مسیتا، شودوالا آپ اُپایا۔ آپے راما آپے سیتا، آپے رادھا
 کرشن ہنڈھایا۔ آپے بھگت سنت رہے اتیتا، رام نام آپ درڑایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ویس کیتا، آپ اپنی لکھ جگایا۔ آپے سنگ محمد چار یار وسیا چیتا، اللہ
 رانی آپ پرنايا۔ آپے نرگن نانک کھیوٹ کھیٹا، پار برہم ویس وٹایا۔ آپے گوہند دس دس میتا، گھر ساچا اک وکھایا۔ ورن برن آپے جانے اپنی ریتا،

جُگ اپنی دھار چلایا۔ جن بھگتاں وسیا کایا مندر تن من تن چیتا، تن من بھرم گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن
 ویس آپے کر، سرُگن کھیل کھلایا۔ سرُگن میلا ہر کرتارا، آد جُگاد کرائندا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل اپارا، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی نُور نُور اُجیارا، نُور نُور
 ڈمگائندا۔ نام نام نام بھنڈارا، ہر نامہ آپ ورتائندا۔ شبدی شبد جیکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ گرُ گرُ گرُ اوتارا، پاربرہم ویس وٹائندا۔ الکھ اگوچر اگم
 اپارا، لیکھا لکھت وچ نہ آئندا۔ نہ جنمے نہ مرے آوے وارو وارا، سرُگن نرُگن ویکھ وکھائندا۔ برہم پاربرہم ایکا دھارا، ایکا رنگ رنگائندا۔ کوڑی
 کریا میٹ پسارا، ست ست ورتائندا۔ سنجگ تریتا دوپر پارکنارہ، کلجگ انتم ڈیرہ ڈھائندا۔ چاروں کُنٹ پاوے سارا، دہ دشا پھول پھولائندا۔ برہما وشن
 شو دئے ہلارا، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیا آپ اٹھائندا۔ راج راجا شاہ سلطان اٹھائے ایکا وارا، ایکا دھکا لائندا۔ مکھ کعبہ پائے سارا، دو دو آہ ویکھ
 وکھائندا۔ حق جناب پروردگارا، خلق خدائی وچ سائندا۔ خالق خلق اک پیارا، ایکا گھر وکھائندا۔ ایکا حق بحق لائے نعرہ، حق حقیقت اک جنائندا۔
 لاشریک اک نرنکارا، واحد خدا آپ اکھوائندا۔ رام کرشن روپ ہر نرنکارا، ویس ویسی آپ وٹائندا۔ دیس پردیسا بول جیکارا، جُگ جُگ اپنی الکھ
 جگائندا۔ انجیل قرآن کر تیارا، تیس بتیس آپے گائندا۔ راگ چھتیس ہو اُجیارا، گھر گھر منگل سناائندا۔ پُران اٹھاراں کر تیارا، وید ویاسا رنگ
 رنگائندا۔ چارے ویداں کرے خبردارا، چارے جُگ سیو کمائندا۔ برہما ویتا بن ورتارا، جگت بھنڈارا ہتھ رکھائندا۔ وشنوں دیوے اک سہارا، ایکا کرم
 کمائندا۔ شکر تیرا کھیل نیارا، پرہہ ساچی سیوا لائندا۔ نرُگن وسیا سب توں باہرا، آد جُگادی ناؤں دھرائندا۔ لکھ چوڑاسی ہو اُجیارا، گھر گھر ڈنک
 وچائندا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، آپ اپنا در سہائندا۔ کلجگ انتم کوڑو کوڑ ویکھ پسارا، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ شبد گر لئے اوتارا، جوت نرنجن سیوا
 لائندا۔ آد نرنجن پائے سارا، ایکا در گھلائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھائندا۔ ہنگ ہنگتا کرے خوارا، ایکا برہم وکھائندا۔ چار
 ورن سہائے اک دوارا، ذات پات نہ کوئی بنائندا۔ ایکا شبد ایکا نعرہ، ایکا کلمہ امام پڑھائندا۔ ایکا رام کرشن کر پیارا، نانک گوہند ویکھ وکھائندا۔ سوہنگ
 شبد ہر اپارا، آد جُگادی آپ چلائندا۔ سنجگ تیری بنھے دھارا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک جیکارا، ستاں دیپاں آپ جنائندا۔ سرب

جییاں دا اک بھنڈارا، ایکا ہر ورتائندا۔ بُدھ بیسی کر ادھارا، سائتک ست رکھائندا۔ راجس راج جوگ اک ادھارا، ایکا مارگ لائندا۔ تانس ترسنا کر خوارا، کلجگ جھولی پائندا۔ زرگن نور کر اُجیارا، سوچھ سروپی درس دکھائندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ آپ کرتارا، جرم کرم دھرم سرب ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر درگھر ایکا ایک بُجھائندا۔

دیونہارا ساچی وتھ، ایکا پُرکھ اکالیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، دین مذہب دین دیا لیا۔ ہر جن چڑھائے نام رتھ، جگ جگ اولڑی چالیا۔ شبد جنائی مہا اکھ، کایا مندر سچی دھر مسالیا۔ جگت وکارا پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھا لیا۔ لہنا دینا چکائے مستک متھ، پورب جھولی آپ بھرا رہیا۔ ہوئے ہنگتا بُرج جائے ڈھٹھ، جس جن رسنا سوہنگ گا لیا۔ لیکھا چکے تیرتھ اٹھسٹھ، چرن دھوڑ جن نہا لیا۔ ساچی پوجا پاٹھ، اکھر وکھر اک سنا لیا۔ میٹے رین اندھیری رات، گر شبدی چند چڑھا لیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، نام پیالہ آپ پیالیا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، اپنا مارگ آپ سکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر اک سہا لیا۔ گھر مندر سچ دوارا، ہر سجن ویکھ دکھائیا۔ درس دکھائے اگم اپارا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ نیتز جوت کر اُجیارا، دب نیتز آپ گھلائیا۔ شبدی شبد بھنڈارا، گر سنگر جھولی پائیا۔ ستن ست ست میت مَرارا، ست پُرکھ وڈی وڈیا لیا۔ کھیلے کھیل ایکنکارا، عقل کل دھاری بھيو نہ رائیا۔ ذات اذاتی وسیا باہرا، ورن گوت نہ کوئی بنائیا۔ اوچاں نیچاں کرے اک پیارا، غریب نمانے گلے لگائیا۔ ساچو سچ سچ ورتارا، سچ سچ جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ایکا ور، ایکا گھر ایکا در ایکا ہر گھلائیا۔

★ ۲۳ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی منشا سنگھ دے گھر پنڈ نوشہرا گرداس پُر ★

سنگر پورا سربنگ پُرکھ اکال اکھوارہیا۔ زرگن جوت نور اُجالا، ایکا ایک ایکنکاریا۔ پُرگٹ ہوئے گر گوپالا، شبدی ڈنک وجا رہیا۔ آدج گادی کھیل نرالا، بھيو کوئی نہ پا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن ویکھ دکھا رہیا۔ زرگن جوت مورت اکال، اجوئی رہت

اکھواندا۔ سچ گھر بیٹھ سچی دھر مسال، تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ شبدری شبد وجائے تال، ناد انادی اک وجائندا۔ آپے چلے اپنی چال، چال اولڑی
 اک رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نورو نور ڈمگائندا۔ نرگن روپ شاہو بھوپ، ہر پُرکھ سلطانیا۔ دیکھنہارا چارے
 کوٹ، وہ دشا پھول بھلانیہ۔ اپنی جوتی آپے رہیا پھوٹ، پاربرہم سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل دو جہانیا۔
 نرگن کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر ہر وڈی وڈیانیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی بے پرواہیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ جن
 بھگتاں دیوے نام وتھ، انتر منتر اک جنانیا۔ سگل و سورے جائن لتھ، جس جن درس دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنی دھار بندھانیا۔ جگ جگ دھار ہر کرتار، اپنی آپ بندھانیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ آپ اکھوانیا۔ عقل کل اینکار، عقل کل سمایا۔ نہ کوئی
 دوسر میت مرار، نہ کوئی سنگ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتانیا۔ کل ورتنا ہر بھگوتنا، ایکا پُرکھ اکالیا۔ کھیلے
 کھیل جگا جگنتنا، دیناں بندھپ دین دیا لیا۔ میل ملاوا ساچے ستنا، گھر ساچا اک سہا لیا۔ اپنی مہما جانے اگنتا، لیکھا لکھت نہ کسے دکھا لیا۔ آپے ناری آپے
 کنتا، پوت سپوتنا آپ اکھوانیا۔ آپے لکھ چوراسی وسیا جیاں جنتا، اجونی رہت نام دھرا لیا۔ آپے رسنا جہوا نیا ننتا، پون سواسی آپ چلا لیا۔ آپے ہوے
 گڑھ ہنگتا، آپے مایا موہ پھسا لیا۔ آپے بھکھا آپے ننگتا، آپے در در الکھ جگا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرا
 لیا۔ اپنا جگ جگ کھیل آپے کر، اپنی کل ورتائندا۔ سنجگ تریتا گیا ہر، دوپر پار دکھائندا۔ کجگ ساجن گھاڑن گھر، لوک مات دکھائندا۔ ورن برناں
 دیکھے کھر، جیو جنت گر لائندا۔ اگنی اگن رہے سڑ، سائنک ست نہ کوئی کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹائندا۔ پرگٹ ہو یا ہر نہہکنک، لوک مات وٹی ودھانیا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، شاہ سلطاناں آپ جگانیا۔ ناؤں دھرائے واسی پُری گھنک،
 سمبل ڈیرہ لائیا۔ گر سکھ اُدھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیا۔ جوتی شبدی لائے تنک، ایکا ایک دکھانیا۔ گر سکھاں سہائے دوار بنک، سنگر
 پورے ہتھ وڈیانیا۔ جس جن آپ پھرائے من کا منک، سو جن بوجھ بھجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن

کرے رُشنائیا۔ نہہکنک جوتی جامہ، ہر ہر آپے پائندا۔ سوہنگ وجے سچ دمامہ، لوآں پُریاں آپ سنائندا۔ آپے جانے اپنا کما، کر نہار آپ اکھوائندا۔ آپے کرشن آپے راما، رُوپ رام آپ دکھائندا۔ نانک گوہند ہو پردھانا، کلجگ انتم ویکھ دکھائندا۔ نام ست دُھر فرمانا، جییاں جنتاں آپ سنائندا۔ چار ورنناں دیوے اک گیانا، ایکا بُوَہ بُجھائندا۔ ست پُرکھ نرنجن میل ملانا، ایکا رنگ رنگائندا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، دھیرج جت دھرائندا۔ چرن دھوڑ کرائے سچ اشنا، ستگر نانک دیا کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نرناؤں رکھائندا۔ ستگر نانک نرنجن دھار، لوک مات آپ چلائی۔ لوک مات کر اجیار، چاروں گنت پھیرا پائی۔ ورنناں برناں اک ادھار، ایکا بُوَہ بُجھائی۔ کرے کرائے ایکا کار، ایکا ویکھ دکھائی۔ جگ جگ بنھے ساچی دھار، ہر ساچے وڈ وڈیائی۔ پاربرہم برہم کر پسا، ویکھنہارا سچ سُبھائی۔ پنچ تت کر آکار، من مت بُدھ وِج لکائی۔ کلجگ کایا دے ادھار، ایکا گڑھ سُبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نُوَر ایکا کر، ایکا لکھ جگائی۔

نرنجن جوت سچے پاتشاہ، پنچ تت نہ کوئی رکھائی۔ ہر شبد چلائے ساچا رتھ، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ پُرکھ اکال چپائے ایکا ناں، نہ کوئی پُوَج پُجائی۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، ایکا ایک اکھوائیا۔ چار ورنناں پکڑے بانہہ، اٹھاراں ورن دے سرنائی۔ نانک نرنجن گیا سمجھا، اوچ پنچ نہ کوئی دسائی۔ گر گوہند امرت گیا پیا، اک پیالہ بھر دکھائی۔ گرُو گرنٹھ وچولا وِج دھرا، ستگر ارجن لیکھ لکھائی۔ دُئی دویتی نہ وسے کسے تھاں، جو جن شبدی کھوج کھوجائی۔ سرشٹ سبائی ناتا تھے بھین بھرا، ایکا اکھر دکھائی۔ دُرمت میل دے گوا، جو جن نانک مارگ پائی۔ گر گوہند درس دے دکھا، پنچم پنچم موہ چُکائی۔ سرشٹ سبائی ہر کا نام گئی بھلا، گھر گھر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائی۔ آسا ترسنا لئی ودھا، ساتک ست نہ کوئی وسائی۔ اکال پُرکھ پرہ بے پرواہ، آد جُگاد ویکھے ویکھ دکھائی۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے آپے جانے اپنا ناں، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ ستگر نانک گوہند جو جو لکھت گئے کرا، اُس دا پورنا رہیا پائی۔ بھرم بھلیکھا کوئی رکھے نہ، ایکا جوت آد جُگاد سائی۔ گرُو گرنٹھ گر اِشٹ منا، سرشٹ سبائی رہیا سمجھائی۔ دُجا پُرکھ اکال لینا منا، جو گوہند لیکھ

لکھائیا۔ سُت دُلا را آپ اکھوا، دُشت دمن سیو کمائیا۔ تن بستر سنگار آپ کرا، کنگھا کچھ کڑا کرپان سیس جگدیش اک سہائیا۔ امرت دھارا کھ چوا، چار ورنناں ایکا جام پیائیا۔ اپنا آگے دتا سیس جھکا، ہر سنگت وڈ وڈیائیا۔ کلجگ انتم کرے سچ نیاں، ہر داتا بے پرواہیا۔ گر گوہند ویکھے تھاوں تھان، نتھادیاں تھان دوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے گھر انتم پورا دئے کر، جو نانک گیا لکھائیا۔ نانک گوہند لیکھ لکھایا، بُھل رہے نہ رائیا۔ انگد انگیکار کرایا، ایکا انگ سمائیا۔ امر و امر اپد بہایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ آتم انتر اک نہایا، امرت سر وکھائیا۔ رام داس گر سیوا لایا، ساچا دھام سہائیا۔ گر ار جن شبد بودھ اگادھ جنایا، گر و گرنٹھ اُپجائیا۔ سنتاں بھگتاں گر کھیاں گر سیکھاں گر سنگر ایکا رنگ رنگایا، جو کھوجے سو پائیا۔ ہر مندر اندر آپ ٹکایا، اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا ٹھلایا۔ آپ اپنا کھیل کھلایا، ہر گوہند جوت رُشنائیا۔ دوئے دھاراں آپ بندھایا، دیہہ جوت کرے کڑمائیا۔ شبد گر ونڈ ونڈایا، گر و گرنٹھ سہائیا۔ اپنا بھینو نہ کسے جنایا، ہر رائے ایہہ سمجھائیا۔ رام رائے گنی تت جلا یا، بُھل رہے نہ رائیا۔ ہر کرشنا ایکاتت وکھایا، بال بالا وچ ٹکائیا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھایا، سکھی ساچی صفت صلاحیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھ وکھایا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ پوت سپوتا سُت دُلا را نام ۱۶۲

دھرایا، گر گوہند وٹی ودھائیا۔ سنگھ روپ ہو درس دیکھایا، ساچا ویس وٹائیا۔ ساچا کھنڈا ہتھ پھرایا، سری بھگوتی آپ سہائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا، گر گوہند ہر تھہ بن اور نہ دیسے کون دو جہاناں کرے رُشنائیا۔ کیس سیس جگدیش آپ اپایا، سچ دستار آپ ٹکائیا۔ ساچا کھنڈا اک وکھایا، تن گاترے رہیا لٹکایا۔

ہر شبدی شبد بلوانا، گر سنگر ناواں رکھائیا۔ پاربرہم پُرکھ سُلطانا، سورپیر وڈ وڈیائیا۔ مورت اکال گن ندھانا، گنوتا سچ سکھدائیا۔ آد زرنجن دو جہاناں، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ نام کھنڈا تیر کمانا، گھر ساچے آپ اٹھائیا۔ لوآں پُریاں اک نشانہ، برہمنڈ کھنڈ پار کرائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، تھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔ شبد گر سچ سیکدارا، ساچا کرم کماندا۔ لکھ چوراسی بنھے دھارا،

مارگ اپنا لائندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، پنج تیت ڈیرہ لائندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کایا گڑھ سہائندا۔ سادھاں سنتاں کر پیارا، ساچی بوُجھ بُجھائندا۔
 کولاپت ہر میت مُرا، پرم پُرکھ اکھوائندا۔ نام انادی دُھر جیکارا، نر نرکارا آپ لگائندا۔ پاربرہم گر لے اوتارا، جگ جگ ولس دھرائندا۔ ویکھنہارا
 جگت کنارہ، آر پارا ڈیرہ لائندا۔ بھو نہ پائے جیو گوارا، وید کتیب نہ کوئے لکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم لیکھ
 لکھائندا۔ شبد گر سدا مہربانا، ساچے تخت سہائیا۔ کھیلے کھیل راج راجا، ترے گن و سیا سرب لوکائیا۔ بھگتن دیوے اک گیانا، آتم برہم جنائیا۔ مندر
 وسائے اک مکانا، گھر وچ گھر رُشنائیا۔ ست سنتو کھی بھھے گانا، سنگر پورا دیا کمائیا۔ انحد سٹائے اپنا گانا، چھتی راگ بھو نہ رانیا۔ شبدی شبدی سچ ترانہ، ہر
 سجن آپ سٹائیا۔ ایک رنگ رنگے سری بھگوانا، ہر جن ساچے آپ رنگائیا۔ پُرکھ ابناسی مینا دانا، داتا دانا دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ میٹے کوڑی شامییا۔ سنگر سچا شہنشاہ، شبد گر وگر دیو۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، آد زرنجن اکھ ابھو۔ کلجگ انتم بنے ملاح، ہر جن لائے ساچی
 سیو۔ شبد سنہیہڑا دے سٹا، امرت آتم ساچا میو۔ جن جم کا جیڑا دے کٹا، جو گائے رسنا جہو۔ نگر کھیڑا دے وساء، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایک انیک ایک نہکیو۔ شبد گر گر ساکھیا، کلجگ جوت جگائیا۔ گر سکھ بنائے پارجات، گھر میلا سچ سبھائیا۔ دیناں
 بندھپ دیناں ناتھ، ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ سجن سہیلا سگلا ساتھ، تریلوکی نندن آپ اکھوائیا۔ آپ سٹائے سنجگ گاتھ، سوہنگ
 شبد پڑھائیا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، ہندو مسلم سکھ نہ کوئے دکھائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ چو داں لوک دکھائے ایک
 ہاٹ، پر بھ بیٹھا آپ کھلائیا۔ کلجگ کھیل بازی گر نو آناٹ، گھر گھر بیٹھا سانگ ورتائیا۔ کوئے نہ اترے پورے گھاٹ، جوٹھے جھوٹھے رہے گر لائیا۔
 گر گھ ور لے بجر کپائی جائے پاٹ، نو دوارے پنڈھ مکائیا۔ ایک شبد سنگھاسن ویکھے کھاٹ، ہر سٹا بے پرواہیا۔ نرگن جوتی جگے لاٹ، اٹھے پہر رُشنائیا۔
 گر سکھاں نیڑ رکھائے واٹ، جگت جہاناں پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لیکھا رہیا مکائیا۔ کلجگ لیکھا
 انت مُکاؤنا، ہر ساچا جوت جگائندا۔ چار ورن ایک مارگ لاؤنا، ایک راہ دکھائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر سیوا لاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ جگت

اندھیرا انت مٹاؤنا، نام ساچا چن چڑھائندا۔ لکھ چوراسی بستر تن اک پہناؤنا، شبد شبدی جڑت جڑائندا۔ راجا رانا تختوں لائنا، سیس تاج نہ کوئے
 ٹکائندا۔ گیانیاں دھیانیاں مان گوؤنا، در دوارے آپ بھوائندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر کوئی رہن نہ پاؤنا، ہر جوتی جوت کھچائندا۔ پنڈت پاندھے
 مستک تلک نہ کسے لگاؤنا، جگت ریتی ویکھ وکھائندا۔ ایکا ڈھولا نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں گاؤنا، پر بھ ساچا آپ سناائندا۔ چرن کول سچ سرور سرشت
 سبائی نہاؤنا، اٹھسٹھ مول چکائندا۔ پاربرہم پر بھ اک مناؤنا، اشٹ دیو آپ اکھوائندا۔ راما کرشن نظری آؤنا، عیسیٰ موسیٰ سنگ رکھائندا۔ نانک گوہند
 جوت جگاؤنا، نورو نور سماندا۔ کائنات کلمہ اک پڑھاؤنا، شرع شریعت اک وکھائندا۔ گیان دھیان اک درڑونا، ایکا مارگ لائندا۔ ہٹھ تپ جوگ
 سنیاں بیراگ اک رکھاؤنا، ایکا راہ چلاائندا۔ مندر مسیت گرو دوارا شودوالا مٹھ آپ سہاؤنا، ایکا رنگ رنگائندا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں ہنکاری گڑھ
 بھانڈا بھرم آپ بھٹاؤنا، دئی دویتی میٹ مٹائندا۔ گرسکھ کاگوں ہنس بناؤنا، سوہنگ جوگ چکائندا۔ اوچاں نیچاں ایکا دھام بہاؤنا، ذات پات نہ کوئے
 رکھائندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار مٹاؤنا، جگت ترسناگ نبھائندا۔ جودھا سوربیر ہر آپ اکھواؤنا، لوآں پُریاں پھول پھولاائندا۔ سچ تخت ہر سلطان
 ۱۶۲ پُرکھ ابناسی آسن لاؤنا، پاربرہم ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کوڑ کوڑا میٹ مٹائندا۔ کلج میٹے کوڑی
 شاہی، ہر داتا وڈ مہربانیا۔ جن بھگتاں دیوے آپ گواہی، شبد گرو در دربانیا۔ مسمکھاں انتم پائے پھاہی، رائے دھرم راہ تکانیا۔ لاڑی موت کرے
 گڑمانی، ہتھیں بٹھے مایا گانیا۔ گھر گھر کاگ رہی اڈائی، من مت دسے سنج مسانیا۔ گومت ویکھے تھاوں تھائیں، ہر داتا گن ندھانیا۔ سنت سہیلا پکڑے
 بانہیں، آپ اپنا روپ پچھانیا۔ مسمکھاں انتم دے سزائی، شوہ دریائے آپ رڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور،
 ویکھے تیرا کوڑ پسارا چاروں کُنٹ جگت ہنکارا، سیتل ست نہ کوئے رکھانیا۔ کلج کوڑ جگت ہنکارا، من مت رہی گر لائیا۔ نار دُہاگن کر شنگار، من مت
 پھردی واہو داہیا۔ جوٹھ جھوٹھ نال پیار، آپ اپنے لڑ بندھانیا۔ جگت ترسنا ہوئی خوار، گھر گھر الکھ جگانیا۔ مسمکھ تے پیر پیار، کلج گوڑھی نیند سائیا۔
 پاربرہم پر بھ لے اوتار، لوک مات جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ گرسکھ ساچے لئے ابھار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ دیونہارا درس اپار، اگم اگڑی کار کرایا۔ کسے

ہتھ نہ آئے ہٹ بازار، کوٹی کوٹ ویکھ دکھائیآ۔ کوئی پھڑ نہ سکے تہ کنار، اٹھسٹھ بیٹھے دھوئیاں تائیآ۔ جٹا جوٹ ہو خوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیٹھے راہ
تکائیآ۔ گرگھیاں میل ملائے کرپا دھار، کلجگ سوئے آپ جگائیآ۔ نیچاں اندر نیچ کرے پیار، نیچو نیچ آپ اکھوائیآ۔ سچ سچ شبدی دھار، تن ساچے آپ
ٹکائیآ۔ قادر کریم کرے ادھار، دیوے رزق سبایا۔ خالق خلق اک ادھار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
تیری انتم ور، تیری ریکھا ویکھ دکھائیآ۔ کلجگ تیری کوڑی ریکھا، کوڑا کرم کمائیآ۔ ورنناں برناں بھرم بھلیکھا، بھرمی بھرم لوکائیآ۔ شاہو بھوپ ہر نر زیشا،
ہر گھر مندر اندر رہیا سمائیآ۔ گرسکھ ور لے نیتز پیکھا، جس جن مایا موہ چکائیآ۔ ویکھنہارا دھاری کیسا، مونڈ منڈائے گلے لگائیآ۔ آپے جانے اپنا لیکھا، برہما
لیکھا رہیا سمجھائیآ۔ ست پڑکھ سد آدیسا، ست وجدی رہے ودھائیآ۔ جوتی جامہ جوت پرویسا، لوک مات ویکھ دکھائیآ۔ بنک دوارے گنپت گنیشا، شو وشن
رہے سیس جھکائیآ۔ نیوں نیوں ویکھے برہما ویتا، ہر ساچا کون کوٹے ڈیرہ لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لہنا
تیری جھولی پائیآ۔ کلجگ تیرا لہنا کوڑ پسارا، چار گنٹ اٹھ دھایا۔ شاہ سلطانا ہاکارا، غریب نمانے نہ کوئی سہایا۔ اللہ رانی ایک نعرہ، ہو ہو راگ الایا۔ کھیلے
کھیل محمدی یارا، چاریاری متا پکایا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردارا، ایک رہیا اٹھایا۔ کلجگ ساچا میت مرارا، گھر اپنا ویکھن آیا۔ چوڈاں طبقال اک ہلارا، ہر ساچا اک
ہلایا۔ منگی منگ انتم وارا، چوڈاں صد پور کرایا۔ نانک گائی تیرا دھارا، تیراں تیری جھولی پائیآ۔ پرگٹ ہو یا بے عیب پروردگارا، جوتی نور نور الاہیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویکھے کھیل تھاوں تھانیا۔ کلجگ روپ نو کھنڈ، ست دیپ دیوے رُشنایا۔ جیو جنت
بھیکھ پکھنڈ، کالا سو ساتن ہنڈھایا۔ اپنی اپنی کرن ونڈ، ہر کا بھيو کسے نہ پایا۔ لکھ چوراسی کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا اک چکایا۔ پلے نہ کسے نام گنڈھ،
چارے کتیاں رہے جھڑایا۔ ویکھنہارا جیرج انڈ، لوک مات پھیرا پایا۔ کلجگ انتم ایک اکھر دیوے ونڈ، نام نامہ جھولی پایا۔ ہنگ برہم پاوے ٹھنڈ، پار برہم
ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوتی نور کرے رُشنایا۔

☆ ۲۴ ماہ ۲۰۱۵ بکرمی چرن سنگھ دے گھر پنڈ سلطانی ☆

زرگن رُوپ ہر زرنکار، آد جگاد سمایا۔ اک اکلّا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ آد زرنجن بھیو اپار، بھیو کسے نہ پایا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، ہر اپنی آپ کرایا۔ زرنجن جوتی نور اُجیار، نورو نور ڈمگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، ایکا اینکارایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہار، آپ اکھوارہیا۔ لوآں پُریاں منڈل منڈل منڈپ پاوے راسا، گنگن پاتالاں جوت جگا رہیا۔ شبدی شبد شبد بھر واسا، ہر شبدی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن اپنا رُوپ اُپا رہیا۔ زرنجن رُوپ اپر اپار، رُوپ رنگ نہ رکھیا۔ اک اکلّا پاوے سار، آپ اپنا جانے بھیکھیا۔ اپنی کل آپے دھار، آپے لکھنہارا لیکھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن آپے دیکھیا۔ زرنجن نور ہر اکلّا، ایکا دھام سہانیا۔ آد جگادی اچھلا، اچھلا اچھلا لکھ چوراسی ہر گھٹ آسن آپے ملا، آپ اپنا کھ چھپانیا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، بے انت نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن ویس ایکا در، گھر ساچا اک سہانیا۔ ساچا گھر تھر دربارا، ہر ساچا آپ سہاندا۔ زرنجن نور کر اُجیارا، نورو نور ڈمگایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپارا، پاوا چول نہ کوئی رکھاندا۔ تخت تاج سچا سکدارا، ایکا اینکارا ناؤں دھراندا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے سہارا، جیرج انڈ آپ سہاندا۔ اُتبیج سیتج کر پیارا، آپ اپنا بندھن پاندا۔ شبدی شبد جیکارا، لوآں پُریاں آپ سناندا۔ جگ جگ ویس نور جوتی کر اُجیارا، لوک مات پھیرا پاندا۔ سادھاں سنتاں نام پیارا، ونج وپارا اک دکھاندا۔ شبد انادی دُھنی دُھنکارا، انحد تال وجاندا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹاندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، نخبھر جھرننا آپ جھراندا۔ توڑنہارا بند کواڑا، بجر کپائی کڈا لاندنا۔ دسم دوارا سچا گھر بارا، ہر جن ساچے آپ دکھاندا۔ آتم سیجا ہو اُجیارا، سچ سنگھاسن آسن لاندنا۔ سرتی شبدی میل کنت بھتارا، گھر ساچا بنک سہاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن ویس آپے کر، سرگن میل ملاندنا۔ سرگن میلا وچ سنسار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ پاربرہم میت مُرار، ساچا سنگ نبھانیا۔ آد جگادی گُر اوتار، پر م پُرکھ اکھوایا۔ شبد ڈنکا اک زرنکار، اپنا آپ وجانیا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سادھاں سنتاں آپ سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار چلائی۔ جُگ جُگ دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائی۔ پرم پُڑھ پُڑھ کھیل اپار، نرگن سرگن ویکھ وکھائی۔ شبد وچولا وچ سنسار، جوتی جوت ڈمگائی۔ ورن برن اک پیار، ساچی سرن اک رکھائی۔ اوچ نیچ راؤ رنگ اک گھر بار، ساچا دھام آپ سہائی۔ بھگت بھگونت میت مُرار، ساچی بھگتی نام درڑائی۔ سادھ سنت نارکت بھتار، آپ اپنے انگ لگائی۔ گرگھ گرسکھ کر اجیار، آپ اپنا مارگ لائی۔ میل ملاوا اک گردھار، ایکا دھام سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن پُڑھ ابنا ساگھٹ گھٹ ویکھے آپ تماشا، گھر گھر وچ آسن لائی۔ گھر مندر اُچ اٹاری، ہر ساچا آپ سہائی۔ نرگن جوت کر اجیار، ہر جن میل ملائی۔ سنت ملاوا وچ سنساری، ساچا گھر سہائی۔ ایکا رنگ رنگے کرتاری، کرتا پُڑھ آپ اھوائی۔ آد جگادی کھیل نیاری، سنجگ تریتا دواپر دھار بندھائی۔ رام روپ کرشن مُراری، آپ اپنی رچن رچائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، سرگن موں چکائی۔

★ ۲۴ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر وزیر پُڑھ ★

سنگر پورا ہر مہربان، پاربرہم بے انت۔ کھیلے کھیل دو جہان، مہما گنت گنت۔ لکھ چوراسی جانی جان، میل ملاوا ساچے سنت۔ شبدی شبد ندھان، آپ چلائے جگا جگنت۔ تھر گھر واسی ہر سلطان، پراپکاری جیبا جنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی بنت۔ سنگر پورا ہر نرنکار، ایکا پُڑھ اکالیا۔ ست سروپ ست ورتار، کھیلے کھیل نرالیا۔ جگا جگنتر بھے دھار، شبد شبدی بندھن پالیا۔ نرگن نرگن نور نور اجیار، جوتی جوت ڈمگائی۔ برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، لوآں پُریاں ڈیرہ لالیا۔ روس میل ستار، گگن منڈل آپ بنا لیا۔ لکھ چوراسی کر پیار، ہر گھٹ آسن لالیا۔ نام نامہ اپر اپار، اپنا آپ اُپا لیا۔ دُھن انادِ سچی دُھنکار، گھر ساچے آپ سہا لیا۔ اگم اگمٹرا کھیل نیار، لکھ نرنجن لیکھ لکھا لیا۔ سچھنڈ دوارا بھر بھنڈار، ہر ساچا آپ سہا رہیا۔ سنت سہیلے پاوے سار، لوک ماتی میل ملا لیا۔ گر چیل سوسے اک دوار، در دروازہ اک گھلا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ سَنگَر پورا ہر سمرتھ، ایکا ایک ایکنکاریا۔ جُگ جُگ دیوے نام وتھ، اپنی دست جھولی پارہیا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوای ناؤں دھرا رہیا۔ شبد جنائی اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھنا نہ کسے گا لیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، لکھ پورا سی بندھ بندھا لیا آپ اُپائے آپے دیوے متھ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھا لیا۔ سنت سہیلے رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنی دیا کما لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ سَنگَر ناؤں ہر نرنکار، ایکا شبد جنایا۔ لوآں پُریاں کر آکار، برہما وشن شو سیو لگایا۔ کروڑ تیتیساک ادھار، سُرپت راجا اند جگایا۔ دھرت دھول دئے سہار، جل بنب آپ ڈکایا۔ اک اگلا ایکنکار، اپنی کل ورتایا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت نرنجن وڈ وڈیایا۔ لوک مات کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرایا۔ آد جگادی اک اوتار، ایکا گراکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی الکھ جگایا۔ سَنگَر پورا پاربرہم ہر، ہری ہر رُپ وٹاندا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے ویکھ وکھاندا۔ اپنی دھرنی آپے دھر، آپے دھول سہاندا۔ اپنی ترنی آپے تر، تارنہار آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بناندا۔ سَنگَر پورا بنت بنائے، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ دوسر کوئی بھيو نہ پائے، کوٹن کوٹ برہما بیٹھے سپس نوایا۔ الکھ الکھنا لیکھ لیکھائے، وشنوں ونا سنگ رکھایا۔ باسک تشکا گل لٹکائے، شو شکر میل ملایا۔ تھر گھر بیٹھا بے پرواہے، نرنجن جوت کرے رُشٹایا۔ وید کتیب کوئی بھيو نہ پائے، ہر ساچی وڈ وڈیایا۔ آد پُرکھ نرنجن آد جگادی کھیل کھلائے، آد شکت رنگ وٹایا۔ رُپ رنگ نہ ریکھ وکھائے، انہو پرکاس سمایا۔ جونی رہت آپ ہو جائے، اکال مورت نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سَنگَر پورا اک اگلا، ایکا گھر سہاندا۔ تھر گھر ویکھے سچ محلہ، سچ سَنگھاسن اک رکھاندا۔ نرنجن دیک جوتی ایکا بلا، اک پرکاس کرائندا۔ شبد انادی گائے ڈھولا، آپ اپنا آپ سناندا۔ ڈھر درگاہی ساچا تولا، نام کھنڈا ہتھ اٹھاندا۔ آد انت ہر اڈولا، ایکا دھام وکھاندا۔ اپنی شکتی آپے مولا، پروردگار ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہاندا۔ سَنگَر پورا سہائے در، در ساچا اک سہایا۔ تھر گھر وسیرا ایکا گھر، چھپر چھن نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی وسے چار دیوار، نہ کوئی باڈی ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی دسے ناری نہ، پنچ تت نہ کوئے گڑمایا۔ پاربرہم بے پرواہ نرنجن جوتی بیٹھا

دھر، اٹھے پہر ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا گھر ساچا اک سہایا۔ سَنگَر پورا سہائے در دروازہ، ایکا بنک دواریا۔ بے پرواہ غریب نوازا، بے عیب خدا پرورد گاریا۔ آپ اپنا سازن سازا، آپ بنیا میت مُراریا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، پاربرہم آپ اکھوارہیا۔ آپے جانے اپنا کاجا، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ لکھ چوراسی چلائے جہازا، لوک مات آپ دھرا رہیا۔ جن بھگتاں مارے اگئی آواجا، شبد سُنسہرا اک گھلا رہیا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، سولاں کلیاں آسن پارہیا۔ لوآں پُریاں پھرے بھاجا، آپ اپنی سیو کما رہیا۔ گر سیکھ رکھنہارا لاجا، لاجاوت ویس وٹا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا سچ سر، سچ سرور اک سہا لیا۔ سر سرور ساچا سر، گر سَنگَر چرن دواریا۔ پُرکھ ابناسی بھنڈارا دتا بھر، جگ جگ بنے آپ ورتاریا۔ سنت سہیلے ساچی ترنی گئے تر، ممتکھ ڈبے ادھوچکاریا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا لیا۔ سَنگَر پورا رنگے رنگ، گر سَنگَر ہتھ وڈیا لیا۔ ساچے بیٹھا اک پلنگ، شبد سَنگھاسن ڈیرہ لایا۔ برہما وشن شو رہے منگ، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ بھگتن میلا اگی انگ، اگی کار آپ سہایا۔ شبد ڈوری نام پتنگ، ہر سجن رہیا اڈایا۔ در دروازہ آپے لنگھ، سنت سہیلا لئے اٹھایا۔ لہنا دینا چکائے کایا ماٹی کاجی ونگ، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ انحد شبد وجائے سچا مردنگ، تال تلواڑا آپ کھڑکایا۔ امرت آتم سچ سرور دیوے ساچی گنگ، دُرمت میل گوائیا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، سَنگَر پورے وڈ وڈیا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹا لیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، سَنگَر نام دھرایا۔ لوک مات لے اوتارا، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ جیواں جتناں دئے سہارا، ساچا منتر نام درڑایا۔ اک دکھائے ہر دوارا، دوجا در نہ کوئے سہایا۔ ست سنتو کھ سچ بھر بھنڈارا، سچ سمگری سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیل کر، جگ جگ اپنی کرت کرایا۔ جگ جگ کار ہر کرندڑا، پر م پُرکھ کرتار۔ سَنگَر پورا آپ اکھوندڑا، زرگن سرگن میل کنت بھتار۔ لوک مات ویس وٹندڑا، پنچ تت نہ کر پیار۔ دھر در گاہی شبد اک سُنندڑا، آپ اپنا کر اجیار۔ ہر جن ساچے ویکھ دکھندڑا، اندر مندر کھول کواڑ۔ آپ اپنا بھيو کھندڑا، لیکھ چکائے نو دوار۔ بجر کپاٹی توڑ تڑندڑا، مار شبد تیز کٹار۔ دسم دوا ری میل مندڑا، ایکا دوجا بھو نوار۔ تیجا نیتز اک کھلندڑا، زرگن نور کرے

اُجیار۔ آتم سیجا سچ سُنہنڈا، سو پُرکھ نرنجن کر پیار۔ ہنگ برہم اک دکھنڈا، پاربرہم کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیونہارا ور، جگ جگ بھیکھ وٹنڈا۔ بھیکھ وٹائے پُرکھ ابناسا، ہر ہر وڈی وڈیا نیا۔ کھیلے کھیل جگت تماشا، خالق خلق بھو نہ رانیا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، چوڈاں لوک ویکھ دکھانیا۔ چوڈاں طبقاں پورن آسا، پورا رہیا کرانیا۔ ویکھنہارا آکاش آکاشا، آکاش بھو نہ رانیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، نت نوت ویکھ دکھانیا۔ سنت سہیلا داسی داسا، سیوک سیوکمانیا۔ جو جن رہے درس پیاسا، کر کرپا درس دکھانیا۔ نج گھر آتم رکھے واسا، آپ اپناسنگ رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بنانیا۔ جگ جگ اپنی بنت بنا، اپنا رنگ رنگانیا۔ سنجگ ساچا ویکھ دکھا، تریتا پار کرایا۔ دوپر تیرے انک سما، اپنے انگ لگایا۔ کلجگ لوک مات دھرا، ساچی سیوالایا۔ دھر فرمانا آپ جنا، اپنے بھانے آپ سما۔ ساچا رانا آپ اکھوا، ساچا تاج سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ کلجگ کوڑا بن سیکدار، لوک مات اٹھ دھایا۔ منگے منگ در بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، در گھر دئے سہایا۔ جوٹھ جھوٹھ کر تیار، ہوئے ہنگتا نال رلایا۔ مایا ممتا دئے ادھار، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکایا۔ آسا ترسنا تن شنکار، کوڑا گھناتن پہنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے میٹ مٹایا۔ در گھر ساچا ہر در پا، اپنی الکھ جگائندا۔ راج راجانا دئے بھلا، شاہ سلطان بھرم دکھائندا۔ آتم گیان نہ سکے کوئی جنا، آتم انتر بند دکھائندا۔ دُھن انادی نہ سکے کوئی وجا، اٹھسٹھ تال نہ کوئی رکھائندا۔ سرشٹ سبائی رہیا بھلا، اپنا کرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ور ساچا جھولی پائندا۔ در گھر ساچا ہر اپنا، اپنا کرم کمائندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ رلا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ چار یار محمدی اپنا، آپ اپنی چال چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ چار یاری بدھاناتا، ہر ساچی رچن رچانیا۔ سنگر نانک پُرکھ بدھاتا، اپنا روپ وٹانیا۔ چار ورناں دیوے اک گیاتا، ایکا کرے پڑھانیا۔ ست نام امرت بوند سوانتا، ہر جن مکھ چوانیا۔ درس دکھائے اک اکانتا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ چاروں کُنٹ کرے کھیل بوہ بوہ بھانتا، بھو کوئی نہ پانیا۔ کلجگ ویکھے رین اندھیری راتا، نرگن نور کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈمگائیا۔ نانک جوت ہر نرنکار، نرگن ویس وٹایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا در سہایا۔ آپے پاونہارا سار، آپے
 بیٹھا کھ پھپایا۔ سرب جیاں دا سانجھاں یار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ چار ورنان ایکا دھار، اوچ پنچ نہ کوئی جنایا۔ راؤ رنک سوہن دربار، در دربارا اک
 بنایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گوہند گر میل ملایا۔ گوہند لیکھا اپر اپار، نہ کوئی سکے میٹ مٹایا۔ سٹ ڈلارا خبردار، ہر ساچے آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، در درویشا پھیری پایا۔ در درویشا گر گوہند، ساچی الکھ جگائندا۔ کھیلے کھیل بھارت کھنڈ، بھانڈا بھرم
 بھنائندا۔ سرب جیاں سدا بخشند، جیا دانا نام دھرائندا۔ آپ اپجائے اپنی ہند، اپنا ناؤں رکھائندا۔ گہر گہبھیر ساگر سندھ، بھيو کوئی نہ آئندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرم کمائندا۔ گوہند سورا ساچا پتا، سرب جیاں سکھدائیا۔ ورنان برنن اوچاں نیچاں ایکا کیتا، ایکا
 امرت جام پیایا۔ آپے ہویا ٹھنڈا پتا، گرگھاں ساتک ست درتایا۔ کرے کھیل پت پت پت پت پاون بھيو نہ رانیا۔ نہ مرینا نہ کدے جیتا، جنم مرن
 وچ نہ آئیا۔ گر گوہند وسیا دھام اندھٹھا، سچھنڈ دوار اک سہایا۔ ترے گن مایا کلج تپدار ہے انگیٹھا، پنچ تت اگنی لایا۔ گرگھاں دکھائے بھانا میٹھا، جو
 سر سے سیو کمائیا۔ آدن اتنا وسیا چیتا، وسر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گوہند گوہند سنگ اکھوائیا۔
 گوہند سنگھ سنگھ سورپیر، ہر ساچے آپ بنایا۔ شبد نرالا دتا تیر، ہتھ ساچے آپ پھرایا۔ دو جہانا پینڈا چیر، ایکا دھار بندھایا۔ آپے چوٹی چڑھیا اخیر، دس
 کسے نہ آیا۔ پرگٹ جو دھا پیرن پیر، پیر پیراں ہوئے سہایا۔ آپے بخشے اپنا سیر، نیر سیر شبد سمایا۔ دئی دویتی پردہ چیر، گر سکھ ایکا رنگ رنگایا۔ چرن کول
 دوارا بخششی دھیر، پری اند سہایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھی پیر، چار ورن بھیناں بھائی آپ جنایا۔ براہمن کھتری شوڈر ویش نہ کوئے لکیر، ایکا در سہایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیونہارا ور، کلج انتم ویکھ دکھایا۔ گوہند گر وڈ بلکارا، نام کٹارا ہتھ اٹھائندا۔ پنچم پتا پنچ پیارا، پنچم موہ
 چکائندا۔ پنچم کرے تن شنگارا، پنچم سنگ رکھائندا۔ پنچم دیوے اک ادھارا، پنچم جوڈ جڑائندا۔ پنچم کرے در بھکھارا، پنچم در دُرکائندا۔ پنچم بھر نام
 بھنڈارا، پنچم ہر ورتائندا۔ پنچم گر بن لکھارا، گر وگرتھ سہائندا۔ ایکا گر وگرتھ ظاہرا، دوسر کوئے نظر نہ آئندا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر وگرتھ وچ

سماندا۔ پڑھے شبد پاوے سارا، سو جن موہے بھاندا۔ کھوجت کھوجت کرے پیارا، مایا موہ چکاندا۔ بولت بولت ودھے وکارا، سنگر پورے مول نہ
 بھاندا۔ کایا گولک کر تیارا، نام خزانہ وچ کاند۔ پنٹھ امولک کر تیارا، ساچی سکھیا ایہہ سمجھاندا۔ اکال پُرکھ پر بھہ بھیو نیارا، بھیو کونے نہ پاندا۔ اگم
 اگمرا کرے اگمڑی کارا، لیکھا کھت نہ کونے لکھاندا۔ وسے سدا دھام نیارا، دھام اولٹرا اک سہاندا۔ جوتی جگے اگم اپارا، ایک نور درساندا۔ پتا پوت
 پوت پت میل سچ دوارا، گھر ساچا موہے بھاندا۔ ایک رنگ روے نرکارا، دوسر رنگ نہ کونے رنگاندا۔ آد جگاد جگ جگ آپے بنھے دھارا، اپنی دھارا
 آپ چلاندا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جوڑ جڑاندا۔ من مت بدھ دے ادھارا، نرگن تت وکھاندا۔ گھر وچ گھر کر اجیارا،
 آپ اپنا چلت چلاندا۔ برہم برہم کر پسارا، پار برہم بھیو رکھاندا۔ مرے نہ پے جم، آون جاون پتت پاون کرم کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجک تیرا لیکھ چکاندا۔ کلجک تیرا لیکھ چکاونا، سنگر پورے لیکھ لکھایا۔ آد جگادی اک اکھواونا، ایک نام دھرایا۔ ویس انیکا
 آپ کر اونا، جوتی شبدی جوڑ جڑایا۔ ڈنک انادی اک وجاونا، نام ترانہ اک سنایا۔ گر گوہند تیرا بھیو کھلاونا، کلجک انتم دے سہایا۔ سمبل نگری ڈیرہ لاونا،
 ساڈھے تن ہتھ رچن رچایا۔ پوت سپوتا آپ اٹھاون، براہمن گوڑا، ویس وٹایا۔ اچے ٹلے پر بت پھول بھلاونا، ڈونگھی کندر بھیو نہ رایا۔ جلاں تھلاں
 آپ ساونا، گھٹ گھٹ اپنا آپ وکھایا۔ اپنا کیتا آپ پاونا، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھایا۔ دھرو پرہلا لیکھ چکاونا، پورب لہنا جھولی پایا۔ برہما ویتا جوت ساونا،
 جوتی جوت لکایا۔ وشنوں ونسی سیو کماونا، آپ اپنی سیوا لایا۔ شو شنکر تیرا در سہاونا، گرگھ ساجن میل ملایا۔ سرپت تیرا رنگ رنگاونا، چھوٹا بالائے
 اٹھایا۔ ست رنگ نشانہ آپ جھلاونا، ستاں دیپاں ویکھ وکھاون، پشکر کروچ آپ اٹھاون، لکھن ویکھ وکھایا۔ جنبو دیپ کھیل کھلاونا، نرگن جوت کرے
 رُشانیا۔ سلمل تیرا بھار ونداونا، سان خاکی خاک سمایا۔ کُشا تیرا لیکھ لکھاون، بھل رہے نہ رانیا۔ گوہند سورالوک مات ویکھ وکھاون، آپ اپنا لے اُجانیا۔
 نیلا نیلی دھاروں پار کر اونا، ساچا آسو رہیا دوڑانیا۔ کلغی توڑا نام چکاونا، سو پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ سچ سنگھاسن آسن لاونا، دس کسے نہ آنیا۔ سمبل نگری مان
 داونا، تریلوک وجے ودھانیا۔ شبد کھنڈا ہتھ پھڑونا، لوآں پُریاں آپ پھرانیا۔ لکھ چوراسی تیرا لہنا دین چکاونا، لیکھا رہے نہ رانیا۔ رائے دھرم ستا آپ

اٹھاونہ، شبد ہلونا آپ لگانیا۔ لاڑی موت گھر گھر پھر ونا، کجگ انتم سگن منانیا۔ لال میہندی رنگ رنگاونا، اٹھاراں اٹھائی خوشی منانیا۔ منمکھ جیو کنت سرب بناونا، ایکا گھر ہوئے گڑمانیا۔ گرگھ ورلے شبد انادی گاونا، ایکا اوٹ پُرکھ اکال رکھانیا۔ دین اسلام ویکھ دکھاونا، پیر دستگیر شاہ حقیر اولیئے شیخ مسائق پیر بھوونہ رانیا۔ پنڈت پاندھے بھو کھلاونا، جوت للائی پھول بھلایا۔ غریب نمانے گلے لگاونا، دوس رین رہے گرلایا۔ راجیاں رانیاں تختوں لاہاونا، سیس تاج نہ کوئی کایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھر ونا، در منگیاں بھچھ نہ پانیا۔ گرگھ کاگوں ہنس بناونا، سوہنگ چوگ چُگایا۔ نانک سنگر نام وڈیاونا، جو رسنا گیا گانیا۔ ہنگ برہم وچ سماونا، پاربرہم سچی سرانیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھام بہاونا، چار ورن اٹھاراں ورن ایکا ڈھولا رہے سنانیا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکو رنگ رنگاونا، ایکا تھم جنانیا۔ سنگر پورا ہر اکھواونا، سیاست وراست نہ کوئی رکھانیا۔ آستک ناستک ایکا دھام بہاونا، ایکا دھیر دھرا نیا۔ دیو آتم درس دکھاونا، واستک و استک روپ سامیا۔ فتح ڈنکا اک و جاونا، واگر و نام سہانیا۔ رام راما درس دکھاونا، سیتا سرتی لئے پرانیا۔ کاہنا کرشنا مورگٹ سیس ڈکاونا، کول نین لئے مکانیا۔ انا الحق نعرہ ایکا لاونا، اللہ رانی ویکھ دکھانیا۔ انتم دھام اک سہاونا، گھر ساچے وچے ودھانیا۔ نہکلنک پر بھ نام دھراونا، مانس تت نہ کوئی رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ہری ہر، اپنی کرپا دیوے کر، سنگر پورا سچ سبھانیا۔

★ ۲۵ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر ڈرائنگ ضلع گرداس پور ★

نرگن جوت ہر نرنکار، آد پُرکھ ابناسیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، الکھ الکھنا کھیل تماشیا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، پُرکھ سلطان شاہو شتاباشیا۔ کرے کرائے اپنی کار، اپنے منڈل پاوے راسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل پر تھی آکاشیا۔ نرگن روپ سرب گونوتا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ پورن جوت سری بھگونتا، آپ اپنی کل ورتاندا۔ آد جگادی ویس وٹنتا، جگ جگ بھیکھ دھرا نندا۔ لکھ چوراسی بھو کھلنتا، ہر گھٹ آسن لاندنا۔ گرگھ ساجن آپ اٹھنتا، اپنی دیا کماندا۔ میل ملائے ساچے سنتا، شبد انادی اک سناندا۔ شبد انادی بنائے بتا، گر سنگر ویکھ دکھاندا۔ توڑے

گڑھ ہوئے ہنگتا، پنج وکار مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کرائندا۔ کھیلنہار پڑھ سمرتھ، ایک ایک اینکاریا۔ ہرجن رکھے دے کر ہتھ، دیوے نام بھنڈاریا۔ دھر درگاہی ساچی وتھ، ہرجن ساچی جھولی پارہیا۔ آپ چڑھائے اپنے رتھ، نو دوارے پار کرارہیا۔ پنج وکارا دیوے متھ، جگت ترسنا موہ چکارہیا۔ مایا متاپائے نتھ، ساچا مارگ اک چلا رہیا۔ دُئی دوتی کرے بھٹھ، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹا رہیا۔ ستن میلا نٹھ نٹھ، گومت گر آپ کرارہیا۔ کایا مندر سچ اکھ، در دوار اک وکھا رہیا۔ امرت سر سرور نہائے تیرتھ اٹھسٹھ، جل دھارا مکھ چوارہیا۔ انحد شبد نگارے لائے سٹ، پنجم تال آپ وجا رہیا۔ سچ کواڑ کھولے ہٹ، در ساچا آپ گھلا لیا۔ بجر کپائی جائے ڈھٹھ، آپ اپنا پردہ لاه رہیا۔ آتم سیجا ساچا ست، ست سروپی آپ وکھا رہیا۔ میل ملائے کملاپت، سرتی شبدی شبد ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جن بھگتاں سنگ نبھا رہیا۔ بھگتن مینا اک اکلا، آد جگاد سہایا۔ وسنہارا سچ محلہ، نہچل اٹل دھام سہایا۔ ویکھ وکھائے جلاں تھلاں، ڈوگھے ساگر پھول پھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کرت کمایا۔ کرے کرائے کر نہہارا، ایک جوت جگایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپارا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ دھر درگاہی شبد اپارا، آپ اپنا ناد وجایا۔ اکھ اگوچر کھیل نیارا، بھو ابھد چھپایا۔ ہر ستن کھولے بند کواڑا، آپ اپنا درس دکھایا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑا، اندھ اندھیر مٹایا۔ میٹ مٹائے پنجم دھاڑا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ سچ وکھائے دھرم اکھاڑا، ساچی سکھیا منگل گایا۔ شبد گروگر ساچا لاڑا، ہرجن ساچے لئے پرناپا۔ اپنے مندر آپے واڑا، آپے بند کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھنہارا در، در گھر گھر وچ پھیرا پائیا۔ گھر گھر گرکھ میلیا، گھر گھر وٹی ودھایا۔ گر شبدی گروگر چیلیا، روپ رنگ نہ کوئی جنایا۔ ساجن میت سجن سہیلیا، زرگن نورو نور سماپا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلیا، لوک مات سگن منایا۔ اچرج کھیل ابناسی کرتا اپنا آپے کھیلیا، بھو کوئے نہ پائیا۔ گر سکھاں دھرم رائے دی کٹے جیلیا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن میل کر، ایک گھر بہایا۔ ساچا گھر سچ مکان، ہر ساچا سچ سہائندا۔ گرکھاں دیوے دھر فرمان، بودھ اگادھی شبد سنا سندا۔ آتم انتر اک گیان، ایکا بوجھ بھجائندا۔ دھنی ناد شبد دھنکان، راگ انادی آپ سنا سندا۔ امرت

آتم پین کھان، سر سرور اک دکھائندا۔ کاگی کاگ ہنس بن جان، دُرمت میل گوائندا۔ دیونہارا نام ندھان، ستن اکھر وکھر آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائندا۔ ہرجن ساجن ویکھیا، گر سنگر کرپا دھار۔ پورب لہنا جانے لیکھیا، مانس جھاں پاوے سار۔ ویکھ دکھانے دھاری کیسیا، مونڈ مُنڈائے اک گیان۔ زرگن جوتی ہر گھٹ پروسیا، وسیا کایا مندر مکان۔ آپے جانے اپنا بھیکھیا، بھیکھا دھاری سری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نام وست اندر دھر، مورکھ موڑھ بنائے چتر سجان۔ نام وست سچ بھنڈارا، گر سنگر آپ ورتائیا۔ گر گھاں لوک مات کر پیارا، آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ تن کرائے اک شنگارا، بستر گہنا شبد دکھائیا۔ نیز نیناں درس گردھارا، لوچن ایکا ایک گھلایا۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی سگن منایا۔ سکھمن ٹیڈھی پار کنارا، ہر سجن آپ کرائیا۔ سنگر آئے بنک دوارا، شبدی لڑ پھرائیا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہرجن ورا پاوے سارا، جس جن بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا گھر زرنیش، زرگن آپ اکھوائندا۔ سنگر گر شبد سندیش، جن بھگتاں آپ سنائندا۔ اپنے نیز آپے ویکھ، سوئے مات اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن جن ہر گر سنگر میلا ایکا گھر، شبد شبدی آپ کرائندا۔

ہر شبد روپ اپار، ہری ہر آپ چلایا۔ بھگتن دیوے وچ سنسار، جگ جگ ویس وٹایا۔ انتر آتم اک ادھار، ایکا برہم جنایا۔ پار برہم کھیل اپار، زرگن سرگن لئے جگایا۔ جوت زرنجن کر اجیار، اندھ اندھیرا دئے مٹایا۔ شبدی شبد دھر فرمان، دُھنی دُھن اُچھایا۔ راگ ناد سارے گان، گر کا شبد شبد صلاحیا۔ آپ وسائے سچ مکان، ساڈھے تن ہتھ کایا بنت بنایا۔ امرت سرور پین کھا، کول نا بھی مکھ بھوایا۔ درس دکھائے جن پچھان، جانہار بھو نہ رایا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل مہان، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ جس جن دیوے بھگتی دان، اپنے مارگ آپے لایا۔ چرن دھوڑ سچا اشان، سنگر پورا مکھ چُھھایا۔ جوت للائی سچ نشان، آپ اپنا دئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ لہنا لہنا جھولی پایا۔ آتم انتر نیز کھول، ہرجن آپ جگائیا۔ شبد

اگئی آپے بول، آپ اپنا راگ الایا۔ انحد وجائے ساچا ڈھول، تال تلواڑا اک دکھایا۔ پنچ وکار نہ کرے گھول، جس سر سمرتھ ہتھ لکایا۔ اپنے شبد
 آپے جائے مول، جوتی نور کرے رُشانیا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، جھرنا امرت بوند چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا
 ور، آتم درسی درس دکھایا۔ آتم درسی سچ مکانا، کایا گڑھ سہایا۔ ہر جن مارے تیر نشانہ، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ دُئی دوتی میٹ مٹانا، ایک رنگ رنگایا۔
 دیوے نام اک گیانا، برہم پاربرہم سمایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل مہانا، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ہتھتھیں بٹھے ایک گانا، لوک ماتی سگن منایا۔ لکھ چوراسی پھند
 کٹانا، دس دس ماسا گیڑ رہے نہ رایا۔ درگاہ ساچی میل ملانا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، شبد
 بجانے لئے چڑھایا۔ کرپا کر کر ملیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبد گرو گرسکھ چیلیا، دوئے سوہن اک دوار۔ ایٹھے اوٹھے سجن سہیلیا، میل ملانے وچ
 سنسار۔ سد سے رنگ نویلیا، جن بھگتاں کرے پیار۔ اچرج کھیل نت نوت کھیلیا، جیو جنت نہ پائے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کر کرپا لائے پار۔ ہر کرپا ہر جانیا، جگ جگ وچھڑیا جن۔ آپ اپنا مول پچھانیا، رام نام ویکھیا ساچا دھن۔ ایک ریتی اک گیانیا، ایک راگ ایک کن۔ ایک
 درس سری بھگوانیا، دُئی دوتی بھانڈا بھن۔ سنے سنانے دھر فرمانیا، جوتی نور نرگن جن۔ جانہارا انحد بانیاں، بھاگ لگائے کایا تن۔ امرت دیوے ٹھنڈا
 پانیا، آپ اپنا آپے جائے من۔ وڈ داتا گن ندھانیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچاں دیوے ڈن۔ جگت ترسنا ویکھ دکھانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، میلنہارا ساچے در، در ساچا اک دکھانیا۔ در گھر سچا ہر دوار، ہر ساچے آپ سہایا۔ کایا مندر کھیل اپار، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ نرگن جوتی
 کر اجیار، بیٹھا دیپ جگایا۔ آتم سیجا ہوتیار، ایک راہ دکھایا۔ شبد گر وڈ بلکار، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ سکھن نارٹی ڈونگھی غار، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ پنکلا ایڑا
 کرن نمسکار، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ پنچم وکارا مارے مار، نام کھنڈا اک چکایا۔ سرت سوانی کر پیار، اپنے لڑ بندھایا۔ نو دوارے کڈھے باہر، دسویں
 میل ملایا۔ اندر باہر گپت ظاہر، ایک روپ نظری آیا۔ جن بھگتاں بھرے نام بھنڈار، توٹ رہے نہ رایا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، سچ خزانہ ہتھ
 پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمایا۔

☆ ۲۵ ماہ ۲۰۱۵ بکرمی بچن سنگھ دے گھر پنڈ کانا کوٹا ضلع گرداس پور ☆

نرگن دھار شبد بھنڈارا، پُرکھ اکال رکھائندا۔ رُوپ انُوپ ہر کرتارا، شاہو بھوپ اھوائندا۔ ساچے تخت سچ سکدارا، ساچا راج کمانندا۔ ایک ایککارا، اپنی کل ورتائندا۔ نام اگئی ست ستارا، اپنی آپ وجائندا۔ دیک دیک کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ شبد گرسب جیا داتا، ہر ساچا آپ اُپایا۔ آپے پتا آپے ماتا، بال بالا رُوپ وٹایا۔ آپے بنھے ساچا ناتا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے رہیا اک اِکانتا، ہر گھٹ آپ سمایا۔ آپ میٹے اپنی اندھیری راتا، آپ اپنا پرکاس رکھایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، آپے اپنا راگ الایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی بے پرواہیا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے کھول چوڑاں ہاٹا، اپنا ونج کرایا۔ آپے سرب کلا پُرکھ سمراتھا، پاربرہم آپ اھوایا۔ آپ سہائی ناتھ ناتھ، ناتھ ناتھ گلے لگایا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپے جانے لہنا دینا مستک ماتھا، آپے لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل کھلایا۔ شبد گرسب ہر مہربانا، شبدی تیر چلائندا۔ ایک جودھا سوربیر بلی بلوانا، ایک نام اُپائندا۔ ایک شستر تیر کمانا، ایک کھنڈا ہتھ اُٹھائندا۔ ایک ویکھے مار دھیانا، ایک کھیل کھلائندا۔ ایک لو آں پُریاں دیوے دانا، ایک مول چکائندا۔ ایک لکھ چوڑاں بنھے گانا، ایک سگن منائندا۔ ایک ہوئے جانی جانا، جانہار اک اھوائندا۔ ایک تن در رہے نمانا، جگ جگ کھیل کھلائندا۔ ایک تخت ایک راجا ایک رانا، شاہو بھوپ اک اھوائندا۔ ایک محم اک فرمانا، صفت صلاح اک رکھائندا۔ ایک راگ ایک گانا، ایک تال وجائندا۔ ایک پد وکھائے نربانا، تھر گھر بیٹھا آپ سہائندا۔ آد جگاد جگ جگ کھیل مہانا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن دھار چلائندا۔ نرگن دھار ہر کرنہارا، کرتا پُرکھ اھوایا۔ ورتے ورتاوی وچ سنسارا، لو آں پُریاں میل ملایا۔ منڈل منڈپ دے سہارا، شبدی شبد لکایا۔ شبدی شبد بے جیکارا، شبدی شبد اُپایا۔ شبدی شبد ہر بھنڈارا، شبدی آپ ورتایا۔ شبدی پُرکھ شبدی نارا، نر نرائن شبد اھوایا۔ شبد گرسب اتارا، شبد پنچ تت اُپجایا۔ شبد میت شبد مَرارا، شبد وچھوڑا ویکھ وکھایا۔ شبد محل شبد منارا، شبد بیٹھا آسن لایا۔ شبدی شبد ہر نرکارا، نرگن جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت کرپسارا،

شبد شبدی جوڑ جڑایا۔ آد زرنجن کر آکارا، جوت زرنجن مؤنڈ مُنڈایا۔ جوت زرنجن سیوادارا، گھٹ گھٹ دیپ وکھایا۔ شبدی شبد دُھکارا، گھر مندر
 آپ سہایا۔ تال انادی اپر اپارا، گر سَنگَر آپ وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھ گھر، نُور و نُور کرے رُشَنایا۔ نُور رُشَنائی
 لوک مات، جوتی جوت جگایا۔ جگ جگ ویکھے مار جھات، آتم جھولی آپ بھرایا۔ اتم ویلے بچھے وات، گھر لیکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں زرنجن ہر زرنکار، اگادھ بودھ اکھواندا۔ عقل کلا کل پسار، آپے ویکھ وکھاندا۔ جل تھل
 مہینل ڈونگھی دھار، نچھر دھار آپ چلاندا۔ دو جہاناں دے سہار، آپ اپنا رنگ رنگاندا۔ گر گر ویس اپر اپار، سرگن میل ملاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھيو کھلاندا۔ اپنا بھيو آپے کھول، آپے شبد جنایا۔ ایکا اکھر شبد بول، ہوئے بوچھ بُجھایا۔ ساچے کنڈے
 آپے تول، آپے ونڈ ونڈایا۔ سَنجگ وجا ساچا ڈھول، لوک مات کرے جنایا۔ تریتا تریا رہیا مَوَل، تیرا میرا رُوپ وٹایا۔ دوپر کھیلے ایکا ہول، لال گُلالا
 رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سَنجگ تریتا دوپر اُتیا پار، ہر ساچے پار اُتاریا۔ کلجگ لوک مات
 لئے اوتار، دھرنی دھرت آپ سہا رہیا۔ در درویشا منگے منگ بھکھار، گھر ساچے آپ سہا رہیا۔ کوڑا کوڑا کر پسار، تیرا بھار آپ اٹھالیا۔ جوٹھ جھوٹھ نال
 پیار، مایا ممتا سنگ نبھا لیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، مایا بُرج بنا رہیا۔ بُھکھا ننگتا در بھکھار، چاروں کُنٹ ویس وٹا لیا۔ تیری مدد چار یار، سنگ محمد اک رکھا
 لیا۔ بے عیب خُدائی پروردگار، خُدی خُدائی میل ملا رہیا۔ اللہ رانی کر تیار، ہو ہو نعرہ اک وکھالیا۔ سَمیل تیرا رُوپ اپار، آپ اپنے وِج سما لیا۔ ایکا کلمہ
 کر تیار، نبی رسول آپ پڑھالیا۔ شرع شریعت خبردار، جگت مصلّا ہتھ پھرا لیا۔ وُضو بانگ کر اُجیار، نعرہ انا الحق وکھالیا۔ خلق خُدائی وِسیا باہر، خالق
 خلق بھيو نہ پا لیا۔ دوہاں میلا وِج سنسار، ہر ساچے آپ کرا لیا۔ شرع شریعت اپنا ڈنک وجا لیا۔ رام نام کر خوار، چاروں کُنٹ پھیرا پا لیا۔ غریب
 نمانے ہاہکار، جیو جنت سرب گرلا رہیا۔ کلجگ کوڑا خبردار، آپ اپنا ڈنک وجا رہیا۔ محمد ہو یا پھریدار، اپنی سیوا آپ کما رہیا۔ دو جہاناں میلا ہر کرتار، ہر
 ساچا ایہہ سمجھا رہیا۔ اتم آوَنّا در دوار، آپ اپنا تھم سنا لیا۔ محمد منگے بن بھکھار، اگے جھولی اپنی ڈاہ رہیا۔ چوڈاں طبقال اک پیار، ایکا گھر وسا لیا۔

چو داں صد کر اُجیار، لوک مات راج کما لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلا رہیا۔ چو داں صد ور گھر پا، محمد خوشی منایا۔ پر بھ ابناسی بے پرواہ، جییاں جنتاں دیکھے تھاوں تھانیا۔ غریب نمانے رہے گرلا، دوس رین مارے دھانیا۔ زرگن جوتی نور آپ جگا، اپنی کرے آپ رُشانیا۔ نانک سنگر لوک مات اُپا، شبد سنہیرا اک سنانیا۔ ست نام دے درڑا، ساچی سکھیا اک پڑھانیا۔ ہندو مسلم نہ کوئی دکھا، ایکا برہم جنانیا۔ دُئی دوتی پردہ لاه، ایکا گھر بہانیا۔ ملا شیخ پیر دستگیر دے سمجھا، شاہ سلطانا حکم جنانیا۔ نوری جلوہ آپ دکھا، جلوہ جلال آپ خدانیا۔ ایکا سجدہ دے کرا، ساچا کعبہ دیکھ دکھانیا۔ دو دو آہ میل ملا، حق جنبا وڈ وڈیانیا۔ سچ ربابا اک وجا، زرنکار زرنکار رہیا گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج جوتی نور کر، نانک زرگن ویس وٹانیا۔ نانک سنگر ایکا آیا، سرشٹ سبائی کرے جنانیا۔ ایکا جوتی پوت سپوتا ہر آپے جایا، گر گوبند ناوں رکھانیا۔ سنگھ روپ ہو سنگھ سچایا، نام کھنڈا تن لٹکانیا۔ کلخی توڑا سیس لٹکایا، پنچم ہتھ دکھانیا۔ پنچم میلا آپ کرایا، پنچم گیا آپ سمانیا۔ انتم اپنا کھیل کھلایا، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ بنس سربنسا لیکھے لایا، پُرکھ اکال خوشی منانیا۔ دین دیال دیا کمایا، آپے صفتی صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند تیرا ساچا گھر، ہر ساچا دیکھ دکھانیا۔ گوبند سنگھ بکارا، ہر ہر آپ اُپایا۔ پنچم مینا پنچم کر پیارا، پنچم ایکا رنگ رنگایا۔ گر گرنتھ گرودوارا، گر گر آپ سمجھایا۔ جیو جنت نہ بھلے کوئی سنسارا، ساچا مارگ اک دکھایا۔ انتم پرگٹ ہوئے نہ ہکٹک نرائن ز اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ہر ساچا دے وسایا۔ اُچ اٹل اٹل منارا، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، لوآں پُریاں دیکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، سوئے آپ جگایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ ہتھ چکایا۔ راج راجانا کرے خوارا، شاہ سلطان کوئی رہن نہ پایا۔ ایکا نام اک جیکارا، ایکا فتح ڈنک وجایا۔ ایکا گھر اک گھر بارا، دُھر دربارا اک سہایا۔ بیس پیسا ہوئے خبردارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ کھج تیرا انتم لہنا، ہر ساچا آپ چُکانیا۔ چار یاری بستر گہنا، ایکا ایک پہنایا۔ اللہ رانی نیز رووے نیناں، دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ نبی رسولاں ملے نہ بہنا، شرع شریعت رہی تپانیا۔ شاہ سکدار جھوٹے وہن وہنا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ امام اماں نال کھننا، کھیہہ کھیہہ اگن جلائیا۔ پُرکھ ابناسی

چُکائے لہنا دینا، چوڑاں چوڑاں ویکھ دکھائیا۔ ناتائے بھائی بھینا، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیا۔ ورمنگے لاڑی موت ڈینا، لال مہندی ہتھیں لائیا۔ دھرم رائے
 آگے ہو ہو بہنا، آپ اپنا گھر دکھائیا۔ چتر گپت اُچی کوک کہنا، میرا لیکھا جائے مُکائیا۔ ہر کا بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نانک گر دیکھے اپنے
 نیناں، اپنے نیناں آپے گئے لگائیا۔ گرگھ ورلے مات رہنا، جس سر ہتھ سمرتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم
 ور، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ زرگن جوتی ہر ہر جامہ، ہر ہر کھیل کھلا سندا۔ آپے رام رمیا رام، کاہنا کرشنا نام دھرا سندا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں،
 جگ جگ دھار چلا سندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ دھر فرمانا، اپنا آپ سنا سندا۔ آپے مذہب دین ہوئے اسلاما، آپ اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ آپے زرگن جوتی
 انترجاما، آپے بھرم بھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بھیکھ وٹا سندا۔ بھیکھ وٹایا ہر زرنکار، زرگن
 جوت جگائیا۔ پنچ تت نہ کوئے آکار، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئے دسائیا۔ من مت بدھ نہ کوئے آدھار، برہم برہم نہ نظری آئیا۔ پاربرہم بے عیب
 پروردگار، ایکا ایک نورِ لاہیا۔ گوہند تیری ساچی دھار، سنگھ رُپ آپ سائیا۔ نانک تیرا سچ بھنڈار، سوہنگ شبد دے ورتائیا۔ چار یاری کھول کواڑ، لہنا
 دے مُکائیا۔ تھت سہائے ستاراں ہاڑ، پر بھ ساچے وڈ وڈیائیا۔ لگے اکٹ ناڑ ناڑ، نہ سکے کوئے بُجھائیا۔ آپے جانے اپنی اکڑی دھاڑ، اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ زمیں اسمانا پردہ دیوے پاڑ، پاربرہم بھیو نہ رائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے اک اکھاڑ، ستاں دیپاں نال رلائییا۔ پھرے دُہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، راج
 مندر نہ کوئے سہائیا۔ راجے رانے ہون خوار، تخت تاج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ سخیاں منگل نہ منگلا چار، گھر گھر سنگن نہ کوئے منائیا۔ نہ کوئی ساجن میت
 مُرار، سکھا سہائی نہ کوئی اکھوائیا۔ پتا پوت نہ کوئی پیار، بھجن واہو داہیا۔ کھیلے کھیل آپ کرتار، کلج دیکھے جھوٹھی شاپییا۔ کوڑا رُپ ہو یا سکدار،
 کوڑی کر یا نال رلائییا۔ سادھ سنت نہ کوئے پیار، ساچا گھر نہ کوئے سہائیا۔ کلج جیو ہوئے وِ بچار، ہر کا رُپ دس نہ آئیا۔ من مت ہوئی دُہاگن نار،
 پتت پاپی لئے پرنائیا۔ سنت کنت میت بھتار، گرگھ وِ رلا نظری آئیا۔ گر نانک میلا اک دوار، گر گوہند ویکھ دکھائیا۔ دوسر دسے نہ کوئے دھار، ساچی
 دھارا آپ بندھائیا۔ سنجگ ساچا کرے اُجیار، سچ سچ وڈی وڈیائیا۔ دلی تحت سہائے در دربار، سیس گنج نام رکھائیا۔ گر تیغ بہادر تیری دھار، غریب

نمانے لئے ترائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیار، چاروں کُنٹ کرے رُشائیا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آد جُگادی جانے اپنی کار، بیس پیسا ناوے دھرائیا۔ جگت جگدیشا بھیس نیار، بھیکھ اولّا اک دکھائیا۔ شبدی ڈنک ڈنک سنسار، اپنا آپ سنائیا۔ نہرکٹک ہر لے اوتار، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لیکھا تیری جھولی پائیا۔ کلجگ لیکھا رہیا چک، پر بھ ساچا آپ چکائیا۔ سمت سمتی پینڈا رہیا مک، نیڑے پندھ دکھائیا۔ سال بسالا رہیا ڈھک، اپنا راہ تکائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں سنت سہیلے ویکھے جھک، لوک مات رہے گر لائیا۔ کلجگ شیر رہیا بُک، چاروں کُنٹ ڈھک بنائیا۔ ہریا بوٹا رہیا سُنک، مائس امرت نہ مکھ چوائیا۔ گھر گھر بنی انتم بھٹ، نہ کوئی میل ملائیا۔ بھائیاں بھائی رہے لُٹ، پتا پوت لڑائیا۔ مدرام پی پی گھٹ، ہر کا نام بھلایا۔ نانک گو بند تیرا لڑ نہ جائے چھٹ، شبد وچولا ڈھولا گائیا۔ ہر جن ور لے لاہا رہے لُٹ، آتم انتر اک پریت دکھائیا۔ امرت پیائے ساچا گھٹ، اگنی تت بُجھائیا۔ لکھ چوراسی جائے چھٹ، جس ملیا بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کوڑ گڑیا را جڑ دیوے پُٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ دھرت مات اپنی گودی لئے چک، آپ اپنی خوشی منائیا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ نرگن جوتی بیٹھا لُک، شبدی رہیا جگائیا۔ پاربرہم سنگر پورا نہ مائس نہ دسے مانکھ، نرگن سرگن وچ سمائیا۔ مات گر بھ نہ اُٹا رُکھ، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی بھکھ، آس نراس نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لہنا دینا دئے چکائیا۔ ہر سنگت ہر رنگ ہے، ہر دیوے نام بھنڈار۔ جو جن منگے نام منگ ہے، آتم انتر دیوے دھار۔ میل ملائے سورے سر بنگ ہے، درس دکھائے نانک گر اوتار۔ سچ محلہ دکھائے پنگ ہے، نرگن جوت نور اُجیار۔ نام وجائے سچا مردنگ ہے، کایا مندر سچی ڈھنکار۔ امرت پیائے دھارا گنگ ہے، سر سروور اک دکھال۔ کٹنہارا بھکھ ننگ ہے، لوک مات گر شبد دلال۔ نام ڈوری بھئے پنگ ہے، سرتی سرت کرے سنجال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت وسے نال نال۔ ہر سنگت ہر وسیا، سنگر میت مرار۔ راہ ایکا سچا دسیا، ناتا جھٹے نو دوار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، کوٹن رو س کرے اُجیار۔ در گھر ساچے آئے نسیا، دیوے درس کھول کوڑ۔ تیر نرالا ایکا کسیا، سوہنگ مکھی اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا ساچے گھر،

سُہائے بنک دوار۔ ہر سنگت ہر جانیاء، پرم پُرکھ کرتار۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، دیوے نام آدھار۔ چرن پریتی بخشے اک دھیانیا، ایک تیج سوار۔ شبد جنائی
 برہم گیانیا، بھانڈا بھرم نوار۔ داتا دانی دیوے دانیاء، دیونہار سرب سنسار۔ ست سنتو کھی بٹھے گانیا، گر مورت کرے شنگار۔ جونی رہت سری بھگوانیا،
 ایکونکارا عقل پیار۔ کلجک اتتم ویکھ وکھانیا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ چار ورنناں دیوے دُھر فرمانیا، شبد سُنہیہڑا میت مُرار۔ سنجگ ساچی دھار بندھانیا، بیس
 پیسا خبردار۔ ست رنگ جھلائے اک نشانیا، شاہو بھوپ سچی سرکار۔ نو کھنڈ سخی اک وکھانیا، ستاں دیپاں اک پیار۔ ہر سنگت تیرا رُوپ ہر ساچا ویکھ
 وکھانیا، جوتی نور آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا نام ور، جگت بھنڈارے دیوے بھر، جو جن آئے در دوار۔ در دوار
 گر درشن پا، آتم ترکھا بھجھانیا۔ سنگر پورا ہوئے سہا، سگلی چنت مٹانیا۔ نتھاویاں دیوے ایک تھان، ساچی درگاہ آپ بہانیا۔ لاڈ لڈائے جوں پُتراں ماں،
 اپنی گود اٹھانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، ساچی چوگ نام چُگانیا۔ سر رکھے ہتھ دے کر ٹھنڈی چھان، سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، گھر گھر وجدی رہے ودھانیا۔

☆ ۲۶ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی سنت سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر ☆

زرگن جوت ہر بھگوان، پاربرہم اوتاریا۔ دھرم جھلائے اک نشان، لوآں پُریاں اگم اپاریا۔ سرشٹ سبائی ایک گیان، ایک منتر نام درڑا رہیا۔
 کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویکھ وکھا لیا۔ داتا جودھا سور بلی بلوان، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ شبد انادی دُھر فرمان، سچ نگارہ اک وجا لیا۔ لکھ چوراسی
 ویکھے مار دھیان، بن کھنڈ پھیرا آپے پا لیا۔ مندر مسجد ویکھ جگت مکان، تیرتھ تھ کنارہ چرن چُھہا لیا۔ پوجا پاٹھ جگت گیان، نیم دھرم پھول بھلا
 رہیا۔ شبدی شبد ہو پردھان، دہ دشا لکھ جگا رہیا۔ ہر جن ویکھے چتر سجان، سچ دوارے آپ سہا رہیا۔ بھگتن بھگتی کر پروان، اپنے لیکھے آپے لا لیا۔
 سادھاں سنتاں ہو مہربان، سارنگ دھر میل ملا لیا۔ پیتا سرتی ساچا کاہن، راما کرشنا رنگ سما لیا۔ نانک زرگن پد زربان، سچکھنڈ دوارا اک وکھا لیا۔ گوہند

امرت پین کھان، نام پیالہ جام پیا لیا۔ پُرکھ اکال گھٹ گھٹ جانی جان، ہر گھٹ آپے ویکھ وکھا لیا۔ راگی نادشبد دُھن کان، پون پانی رنگ رنگا لیا۔ تیج
 پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر مٹا لیا۔ چوڈاں لوک اک دکان، ایکا ہٹ وکھا لیا۔ برہما ویتا لیکھ لکھان، چارے جوڑ جڑا رہیا۔ وید ویاسا بن پردھان،
 اٹھ اٹھاراں انک سما لیا۔ ارجن گیتا اک گیان، ایکا گھر سہا لیا۔ انخیل قرآناں کھیل مہان، ساچا نعرہ اک وکھا لیا۔ نانک دیوے دُھر فرمان، شبد جنائی
 ہر جنارہیا۔ ارجن گر چکائے مان، بودھ اگادھ اُکا لیا۔ اک وکھائے در دربان، در درویشا اک بہا لیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا تھان سہا لیا۔ ملیا میل
 سری بھگوان، سر سرور ساچے نہا لیا۔ کلجگ آئے منگے دان، دوئے جوڑ سپس جھکا لیا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا اک نشان، میرا میرا ہتھ اٹھا
 لیا۔ ارجن مارا لا بان، شبدی شبد الا لیا۔ تیرا انتم میلا ہوئے وچ جہان، ہر ساچا ویکھ وکھا لیا۔ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بلوان، کوڑی کریا لیکھے لا
 لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ پاربرہم سرب جی داتا، جاگرت جوت جگائندا۔ گھٹ گھٹ اندر دے گیاتا،
 آپے ویکھ وکھائندا۔ لکھ چورا سی پتا ماتا، بال بالا گود اٹھائندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل ورتائندا۔ تھر گھر بیٹھا مارے جھاتا، دس کسے نہ آسیندا۔
 ۱۸۳ کلجگ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوا ہی سیو کما ئندا۔ کوڑی کریا کوڑی گاتھا، کوڑا کرم کما ئندا۔ بن ہر کوئے نہ دے سگلا سا تھا، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نورو نور ڈمگائندا۔ زرگن جوتی نور اکال، عقل کلا سائیا۔ کلجگ بن شبد دلال، نام ونجارا اک وکھائیا۔
 نوست اولڑی چال، برہم مت اک پڑھائیا۔ ایکات دے وکھال، رنگن رنگ رنگائیا۔ کملاپت دین دیال، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ آپ اپنا بردھ
 سنبھال، لوک مات لئے انگڑائیا۔ ویکھ وکھائے شاہ کنگال، غریب نمانے انک سائیا۔ دہ دشا چارے کوٹاں آپے بھال، ڈوری نام تند بندھائیا۔ جگ جگ
 جنم جنم جو جن گھالنا رہے گھال، انتم لیکھے لائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت آتم میوہ اک کھوائیا۔ آپے چلے نال نال، سگلا سنگی سنگ رکھائیا۔ نیڑ نہ
 آئے کال مہاکال، جس جن اپنے لڑ بندھائیا۔ سر سرور دے نہال، چرن دھوڑی مجن ماگھ آپ کرائیا۔ اک وکھائے سچی دھر مسال، گھر بیٹھا
 بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپال، پاربرہم سیو کما ئیا۔ لوک مات مارے اک اچھال، کلجگ ڈونگھا ساگر گرگھ لال باہر کڈھائیا۔ ویکھنہارا حق

حلال، حق حقیقت پھول پھولائی۔ جلوہ نوری نور جلال، نورو نور رُشنائیا۔ لوآں پُریاں آپ وجائے اپنا تال، سوہنگ شبد وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک اپنی کھیل کھلایا۔ کلج تیرا اتم ویلا، ہر ساچا جوت جگائندا۔ سرشٹ سبائی سجن سہیلا، من مت گرمت ویکھ وکھائندا۔ دو جہاناں بنیا تولا، سوہنگ کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ سچ جیکارا ایک بولا، برہما اپنا نیتز شرمائندا۔ وشنوں بنسی بنے وچولا، اپنا راگ لائندا۔ شو شکر ویکھے ناتھ بھولا، بھولے ناتھ آپ اٹھائندا۔ کروڑ تینتیا آپے مولا، سُرپت راجا نال رلائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ڈاواں ڈولا، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ جیواں جنناں پیارولا، دوس رین سرب گرائندا۔ نور الہی بھلیا مولا، مولا روپ نہ کوئے دسائندا۔ کوڑ گڑیارا بھار نہ چکے دھرتی دھولا، دھرت مات دکھ نہ کوئے ونڈائندا۔ ویکھ دکھائے ساول سولا، ساول سُندر روپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ کلج اتم کوڑا بھار، دھرت رہی گرائیا۔ ہر بن کوئے نہ پاوے سار، سادھ سنت بیٹھے مکھ چھپایا۔ پیر فقیر گئے ہار، شاہ حقیر نہ کوئے جنایا۔ نو نو ناتھ کرن وچار، سدھ چوراسی دین دہایا۔ پنڈت پاندھے ہاہاکار، وید کتیب نہ کوئے چھڈایا۔ انجیل قرآن کرن وچار، بہہ بہہ متا پکایا۔ تیس بتیسا ایک دھار، چھتیس گھر رُشنائیا۔ جگت اندھیرا دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے دکھایا۔ روس کرن پکار، نیتز اپنا نیر وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ دھرت دھول ہاہاکار، نیتز نیر وہایا۔ چکلیا نہ جائے دھرتی بھار، جوٹھ جھوٹھ سرٹکایا۔ نار دہاگن ہوئی و بھچار، سرشٹ سبائی ست گویا۔ نام نہ دیسے ونج وپار، نانک گرمت گئے بھلایا۔ دھیاں بھیناں کرن وپار، گر گر ہٹو ہٹ وکایا۔ کسے تن نہ دیسے کھڑگ کٹار، دھیرج جت نہ کوئے سہایا۔ منتر وید رہے اچار، من کا منتر دس نہ آیا۔ کلج کوڑا ہو اُجیار، چاروں گنٹ کرے رُشنائیا۔ دھرتی دبی پاپاں بھار، بن ہر ساچے کوئے نہ بھار ونڈایا۔ نانک سنگر پاوے سار، اپنا لیکھا گیا لکھایا۔ گوبند کرے اک پیار، ویلا انت سہایا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ کوڑی کریا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ سچ سچ کرے ورتار، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ بیس بیس ہر نرنکار، جگت جگدیشا ویس وٹایا۔ چوڈاں چوڈاں خبردار، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ پندراں پندراں اندر مار، مایا ممتا موہ چکایا۔

نرگن سرگن کر پیار، نرگن درس دکھایا۔ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، کایا گڑھ سہایا۔ کنت ملاوا ساچی نار، سنت سہاگی ویکھ دکھایا۔ نام بھنڈارا بن ورتار، شبد
 اٹھ ورتایا۔ آسو گھوڑے ہو سوار، چٹّی دھاروں پار کرایا۔ میلا ملیا میت مرار، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ سولائ کلیاں تن شنگار، پڑکھ ابناسی آسن لایا۔
 نام کھنڈا پھڑ کٹار، لوآں پڑیاں ویکھ دکھایا۔ برہما کیا خبردار، کلجک ویلا اتم آیا۔ وشنوں کچھی دئے آدھار، لال بھوشن رنگ رنگایا۔ آد شکت روپ اپار،
 ایشٹ دیو آپ ہو جایا۔ الکھ ابھیو ہر نرنگار، اگادھ بودھ سنایا۔ شو شکر اتم دئے آدھار، آپ اپنے وچ ٹکایا۔ ساچا تخت سچ سلطان، ہر بیٹھ آپ
 رگھرایا۔ اپنا شبد دھر فرمان، آپ رہیا سنایا۔ سو پڑکھ نرنجن وڈ بلوان، ابناسی کرتا کھیل کھلایا۔ ہنگ برہم ایک دان، برہے جھولی پایا۔ لکھ چوراسی کر
 پروان، پنچ تت ٹکایا۔ من مت بدھ جگت گیان، وڈیا اکھر اک پڑھایا۔ پنچ رلائے نال شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وسایا۔ سرتی سرت کر
 پردھان، نچ آتم ڈیرہ لایا۔ نرگن جوت سری بھگوان، سچ سنگھاسن ویکھ دکھایا۔ برہے دیوے اک گیان، میرا تیرا تیرا تیرا روپ وٹایا۔ سیوالائے
 کھیل مہان، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ جگا جگنتر کر پردھان، جگ جگ نام دھرایا۔ آپ اپائے آپے میٹے جیو جہان، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ کلجک اتم مار
 دھیان، دھرت مات ویکھ دکھایا۔ جیو جنت سرب گرلان، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ بھرے بھلے جیو نادان، مایا پردہ ایک پایا۔ راج راجان ہوئے
 بے ایمان، غریب نمانے نہ گلے لگایا۔ پرگٹ ہوئے آپ بھگوان، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ جھوٹھی چھای میٹے جگت دکان، کلجک کوڑا رہن نہ پایا۔
 سمت پندراں نوجوان، اٹھسٹھ تیرتھ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ اٹھیا جودھا
 سور بلی بلوانا، ایک ایکونکار یا۔ شبد کھنڈا تیر نشانہ، لوآں پڑیاں آپے ماریا۔ جن بھگتاں ہتھس بٹھ گانا، سمت پندراں راہ وچاریا۔ جوتی نور بخشے نور نورانہ،
 کایا محل اٹل اُچ مناریا۔ شبدی راگ سچّی دھنکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ سنا رہیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک رسنا گا رہیا۔ ایک پڑکھ اک سلطانا، ایک میل ملا
 رہیا۔ ایک راج اک راجانا، ایک رعیت ویکھ دکھا رہیا۔ ایک پینا ایک کھانا، ایک جام پیار رہیا۔ ایک راجا ایک رانا، غریب نمانا ایک دھام بہا رہیا۔ ہندو مسلم سکھ
 عیسائی اک کرانا، سمت سولائ نیہہ رکھا لیا۔ ہاڑ ستاراں لیکھ مہانا، آپ اپنا شبد لکھا لیا۔ لکھے لیکھ سری بھگوانا، لیکھا لکھت وچ نہ آ رہیا۔ جن بھگتاں

دیوے آتم انتر برہم گیانا، ایکا جوتی درشن پارہیا۔ منمکھ ویکھے جیو شیطانا، کوڑی کریا پھول پھلا رہیا۔ لہنا دین چکائے راج راجانا، پورب پورب ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن جوتی جامہ بھیکھ وٹا لیا۔ نرگن جامہ ہر ہر راما، راما رپ اھواندا۔ نام وجائے سچ دامہ، سرشٹ سبائی آپ سناندا۔ جگت جپائے ہر ہر نامہ، رسنا جہوا آپ ہلاندا۔ میٹنہار اندھیری شاما، جگت اندھیرا آپ چکاندا۔ امرت آتم دیوے جاما، سائک ست ورتاندا۔ اک دکھائے ساچا دھاما، سچھنڈ دوارا اک سہاندا۔ کرے کھیل بوہ بدھ رپ نانا، نرگن اپنی کل ورتاندا۔ سرب جییاں پر بھ انتر جامہ، گھٹ گھٹ ویکھ دکھاندا۔ کارج کرتا پورن کرے کاما، کرتا پڑکھ آپ اھواندا۔ دھرنی دھرتا دھرت دھول دے دانا، اپنی بھچھیا جھولی پاندا۔ سنجگ اٹھائے ست بال انجانا، آپ اپنا کرم کماندا۔ ہتھیں بنھے ساچا گانا، گرگھ ساچے سنگ دکھاندا۔ گھر گھر ویکھے مار دھیانا، لگیا کوئے رہن نہ پاندا۔ نام مستی شبد مستانہ، مد پیالہ اک دکھاندا۔ حق حلال پینا کھانا، جوروزر نہ کوئے چراندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا، شاہ سلطانا ایکا ایک بناندا۔ سرشٹ سبائی اک گیانا، ساچا مارگ آپے لاندا۔ اک دکھائے ہر نشانہ، ست رنگا آپ چڑھاندا۔ ست پڑکھ نرنجن کھیل مہانا، لال گلالا آپ ہو جاندا۔ کنجن کھیل دو جہاناں، سوہا ویس وٹاندا۔ چٹی دھارگن ندھانا، اپنا رنگ دکھاندا۔ پیلا بستر لوک مات نشانہ، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ نیلا نیلی دھاروں پار کرانا، بھیو کوئے نہ پاندا۔ کالا ویس در درویش ویکھ دکھانا، برہما وشن مہیش گنیش عیسیٰ موسیٰ چلے نہ پیش، آپ اپنی کل ورتاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹاندا۔ جوتی جامہ ہر ہر پایا، ہر شبد وٹی ودھانیا۔ برہما ویتا سنگن منایا، چارے مکھ صلاحیا۔ وشنوں ڈھولا ایکا گایا، میں تیرا توں میرا ماہیا۔ شنکر دھواں دھار مٹایا، باسک تاشکا گل سہانیا۔ کروڑ تینتیس منگل گایا، برکھا پھولن لایا۔ سُرپت اند سیمس جھکایا، دوئے جوڑ رہے سرناہیا۔ گن گندھرب ویکھ دکھایا، اپنا تان سنانیا۔ ناچ اپچھراں ویس کرایا، ایک ڈور وایا۔ رائے دھرم سیمس جھکایا، نیز درشن پانیا۔ چتر گپت قلم صلاحیا، لیکھ لکھے وڈیاہیا۔ لاڑی موت آگے رو رو نیر وہایا، بن تیرے نہ کوئے سہانیا۔ روس رہے شرمایا، اپنا مکھ چھپانیا۔ دھرت مات رہی گر لایا، کھلڑے کیس دے ڈہانیا۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا، چار

یاری ونڈ ونڈائیا۔ کالا سوسا تن چھہایا، کالی نگری اک وساٹیا۔ کلجگ کوڑے بھرم بھلایا، نبھلی بھرم سرب لوکائیا۔ پتا پوت کوئی نظر نہ آیا، بھیناں بھنیا سنگ نبھائیا۔ ترے گن مایا ویس وٹایا، گھر گھر ناچ وکھائیا۔ ہوئی و بھچار گھ توں گھنٹ لایا، لوک لاج تجائیا۔ سچ سچ کسے دس نہ آیا، کوڑ اندھرا چھائیا۔ سچ ترازو نہ کوئی تول ٹلایا، نام کنڈا نہ کوئے اٹھائیا۔ ہوئے گولا جگت بنایا، جھوٹا بول کری گڑمائیا۔ آتم پردہ کسے نہ پھول پھولایا، گر نانک نام گئے بھلایا۔ نام ست کسے نظر نہ آیا، رسنا گا گا ہوئے ہلکایا۔ گر گوہند وچولا دس نہ آیا، دو جہاناں ساچا ماہیا۔ گوہند اتم لیکھ لکھایا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ لکھ چوراسی کلجگ اتم تیرا نہ ہوئے کوئی سہایا، ورننا برناں پئے لڑائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا گھٹ گھٹ اندر جگ جگ ویکھ وکھایا، نبھل رہے نہ رائیا۔ سمبل نگری دیوے دھام سہایا، نو کھنڈ پر تھی ہتھ نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شورہن سرنایا، دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ نہہکنک پر بھ ناؤں رکھایا، پنج تت نہ کوئے وکھائیا۔ جس جن اپنا میل ملایا، سو بوجھے ہر رگھرائیا۔ جگت و دیا نہ کسے ہتھ پھڑایا، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ سنگر پورے جس جن اپنے شبد گھوڑے آپ چڑھایا، واگن اپنے ہتھ اٹھائیا۔ دھر درگا ہی لوک مات کلجگ اتم پھیرا پایا، گھر گھر پئی ڈھائیا۔ گر مکھاں امرت آتم بوند سوانت چوایا، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ اکال پڑکھ پر بھ تیرے چرن ناتا اک جڑایا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ اتم ذاتا اک وکھایا، چار ورنناں بھیناں بھائیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا آپ رگھرایا، آپ اپنی گود سہائیا۔ ساچی گاتھا رہیا الایا، سنگر نانک رسنا گائیا۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا، سنجگ ساچی وجے ودھائیا۔ جس جن رسنا جہوا گایا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ سنگر پورے کوستک نیا مستک تھیوا آپ لگایا، چوڈاں رتن رہے شرمائیا۔ آد زرنجن الکھ ابھیوا گھر گھر ہر ہر نر نر درشن پایا، نرناری سرب ترائیا۔ کال پھاس دے وچ نہ آیا، جو جن رہے سرنائیا۔ رسن سواس لیکھے لایا، جو جن رہے گائیا۔ مدراماس جس رسن تجایا، پر بھ ملیا بے پرواہیا۔ جگت سنساروگ مٹایا، میٹی بھرم کی کائیا۔ ایکا گرو گرنتھ گراشٹ دیو وکھایا، اکال پڑکھ سچی گڑمائیا۔ کلجگ اتم گر سکھاں آپے لین آیا، اپنا ڈولا کندھ اٹھائیا۔ بھولے بھالے جگایا، کوٹن دھنے لئے بنائیا۔ ککھاں کلی چرن چھہایا، محل اٹل اچے مینارے رہیا ڈھایا۔ ہر سنگت تیرا میل ملایا، وچ وچولا آپ اھوائیا۔ تیرا پیار امرت نیزنیر وہایا، برہے ویتے ہتھ نہ آئیا۔ کروڑ تیتیس ہویا ہلکایا، امرت جام نہ کوئے پیائیا۔ کلجگ اتم پھیرا پایا،

غریب نمانے گلے لگایا۔ گیانی دھیانی کسے دس نہ آیا، ودوانی رہے شرمائیا۔ جس جن اپنا بھو کھلایا، اپنا پردہ آپے لاپیا۔ ساچی ڈوری تند بٹھایا، ایک سنگن منائیا۔ چھبھی پوہ دوس سہایا، پندراں پندراں اندرے اندر ویکھ وکھائیا۔ کسے ہتھ نہ آیا ڈونگھی کندراں، اُچے ٹلے بیٹھے دھونیاں تائیا۔ گورکھ ناتھ ویکھ چھندراں، خاکی خاک بھسم کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، ہر جن ساچے لئے ور، درس دکھائے آگے کھڑ، مندر اندر آپے چڑھ، چڑھنہار ہر نرنکار جوت نرنکار شبد دھار آسو آسوار، لوآں پُریاں وسیا باہر، آگم آگوچر بے عیب پروردگار، غریب نمانیاں جگت ننانیاں سانجھیا، خلق خدائی نور الہی رام رمیا میت مرار، کر پیار نانک نرنکار، گو بند امرت ٹھنڈی ٹھار، نہہکنک چرن پیار، گر سنگت ہر ہر ہر روپ جائے تار، آدھو چکار نہ کوئے ڈبایا۔

★ ۲۶ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی جمعندار کیشن سنگھ دے گھر الھڑ پندی ضلع گرداس پُر ★

ہر جن ہر پُنیاء، لوک مات گُرمائی۔ سنگر سچ چڑھائے چنیا، دوس رین کرے رُشنائی۔ بھانڈا بھرم ہر ہر بھٹھیا، آتم برہم جنائی۔ ساچا راگ سُنایا کتیا، ایک راگ الہی۔ در گھر ساچے بیڑا بٹھیا، ایک چپو نام لگائی۔ سیوک سیوا کرے جوں مال چرائے دھنیا، دس کسے نہ آئی۔ رام راما آپے نیا، من چندیا رہے نہ رائی۔ وسنہارا چھپر چھٹیا، چھبر برکھا رہیا لائی۔ سائک ست کرائے تنیا، تتو آگ بُجھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے صفت صلاحی۔ ہر جن ساچا ہر ہر میلا، بھگتی بھگت سماندا۔ وقت چکائے جگت ڈھیلا، ساچا راہ دکھاندا۔ میل ملاوا گرو گرو چیل، گر چیل رنگ رنگاندا۔ سنگر پورا سجن سہیلا، ساکھیا ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیا کماندا۔ ہر جن سچا سچا لال، ہر ساچے ہٹ وکاندا۔ آپے جوہری بن دلال، شبد دلال نال رکھاندا۔ پرکھنہارا پُرکھ اکال، نام کسوٹی آپے لانداندا۔ اپنی گھڑی آپے لئے سنبھال، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑانداندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ساجن پیتا سُت ڈلارا، ہر ہر آپ

اُپائندا۔ میل ملاوا وچ سنسارا، گر سنگر ویکھ وکھائندا۔ نر نرائن کر آکارا، نرگن ویس وٹائندا۔ شبد شبدی کھیل اپارا، شبد شبدی میل ملائندا۔ منگنہارا
 بھکت دوارا، جگ جگ الکھ جگائندا۔ پاوے سار نام بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھائندا۔ کھیلے کھیل وارو وارا، بھو کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ہر جن سچا ہر ہر ویکھیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے بہہ بہہ لکھیا لکھیا، آپے پاونہارا سار۔ آپ جنائے
 جگت سنسارا متھیا، اک وکھائے بنک دوار۔ آپے پائے ساچی بھچھیا، ہر بھریا نام بھنڈار۔ پورن کردا آیا اچھیا، جگ جگ کرتا آپ کرتار۔ آوندنا جاندا
 کسے نہ ویکھیا، ہر سجن میت مرار۔ کسے نہ آئے وچ پریکھیا، پرکھنہار سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لئے ابھار۔
 ہر سجن کھوج کھوجنڈا، پاربرہم بے انت۔ گر سکھ میل ملندڑا، میل ملاوا ساچا سنت۔ گھر ساچا اک سھندڑا، اک سنائے سہاگی چھنت۔ تال تلواڑا اک
 وجندڑا، ہر مہاگنت گنت۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹندڑا، کھیلے کھیل آد انت۔ جگ جگ اپنی دھار چلندڑا، آپے سادھ آپے سنت۔ گر پیر اوتار آپ
 اکھوندڑا، آپے ناری آپے کنت۔ ساچی سیجا آپ ہڈھندڑا، ہر بھوگی بھوگ بھوگنت۔ نرکار روپ سھندڑا، آپے وسیا اپنے لوک۔ دیک جوتی اک
 جگندڑا، نرگن وسے لوک پرلوک۔ گھر گمبھیر گنوتا آپ اکھوندڑا، آپ چلائے شبد سلوک۔ جگ جگ بھانا اپنا آپ ورتندڑا، نہ سکے کوئی روک۔
 گرکھاں آپے آپ صھندڑا، سچ صالحی دیونہارا ساچی موکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے رہیا گھوکھ۔ ہر سجن ہر پایا،
 سنیا سچ سندیش۔ گھر ساچا اک وسایا، ملیا نر نریش۔ نج آتم اک سہایا، ویکھیا دیس پردیس۔ ساچا منتر اک جپایا، نام درڑایا رسنا گایا کسے نہ شیش۔ اپنے
 مارگ آپے لایا، آپے بدھی کرے ویش۔ من منوآ آپ بندھایا، دہ دشانہ سکے ویکھ۔ مت منتر اک سنایا، اپنے نیتز آپے پیکھ۔ ہر سنگر درس دکھایا،
 گھر ساچے ہوئی آدیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکنت نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورب لہنا نانک گہنا درشن نیناں اپنا آپ وکھایا۔

وسنہارا گھٹ گھٹ، نر نرائن نرنکاریا۔ شبد ونجارا کھول ہٹ، لوک مات جوت جگا رہیا۔ ہر جن پہنائے تن پٹ، سچ شنکار اک دکھا رہیا۔ دُرمت
 میل دیوے کٹ، دُئی دویتی پردہ لاه رہیا۔ کھیلے کھیل نٹو آٹ، سوانگی سوانگ رچا رہیا۔ پاوے سار تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ ویکھ دکھالیا۔ لو آں پُریاں نٹھ
 نٹھ، گگن پاتالا پنڈھ مُکا لیا۔ کلج گیرے اُلٹی لٹھ، آپ اپنا بردھ رکھا لیا۔ ترے گن مایا تیا مٹھ، پنچ وکارا لنبو لیا۔ کلج کوڑ کڑیاری مارے سٹ، جیو
 جنت سرب گرلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ونج کرا لیا۔ شبد ونجارا نام انمول، ہر سنگر آپ کرا سندا۔ پُرکھ اگتا بنیا تولا،
 دس کسے نہ آسندا۔ نو کھنڈ پر تھی پیارولا، ستاں دیپاں آپ ہلا سندا۔ کسے نظر نہ آئے ہر ہر مولا، مولا روپ سرب سماندا۔ کلج انتم بدلایا چولا، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ شبد انادی گائے ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن آپ الائندا۔ گرکھاں سنائے ہولا ہولا، اندر مندر آپ جگا سندا۔ سنگر پورا نام ست دے
 جھکولا، سچ ہلارا آپ رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ساچا ورتارا آپ اکھوا سندا۔ سچ ورتار پُرکھ ابناسا، ایکا
 ایک اکھوایا۔ کلج کھیل پر تھی آکاشا، گگن پاتالاں پھول پھولایا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا کاسہ، پنچ تت ڈیرہ ڈھایا۔ سنت سہیلا گرو گر چیل میل ملائے
 پون سواسا، رسنا جہوا جو جن گایا۔ آدن انتا ہر بھگومتا جگا جگنتا گرکھاں پورن کرے آسا، جگت نراسا نہ کوئے دکھایا۔ پرگٹ ہو یا سرب گنتاسا، مورت
 اکال دین دیال سرب پر تپال آد نرنجن ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نام بھنڈار ہر داتار اپنا آپ ورتایا۔
 نام بھنڈارا بھگون دھاری، ہر ہر آپ ورتا سندا۔ نرگن نور جوت اُجیاری، اگم اگمڑی کار کما سندا۔ کال مہاکال در بھکھاری، بھچھیا اپنے ہتھ رکھا سندا۔
 ویکھے کھیل وڈ سنساری، سنسار ساگر ویکھ دکھا سندا۔ پھول بھلائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، ڈونگھی کندر ویس وٹا سندا۔ لکھ چوراسی لٹی جائے دن دہاڑی،
 دس کسے نہ آسندا۔ کلج مایا رہی ساڑی، راجا رانا سرب گرلا سندا۔ جیواں جنتاں کرماں کپی ہاڑی، ہر ساچا ویکھ دکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سچ بھنڈارا نام ورتا سندا۔ نام بھنڈارا آپے کھول، آپے رہیا ورتا سندا۔ شبد نش اکھر آپے بول، اپنی کرے پڑھائیا۔
 سدا سہیلا وسیا کول، دوس رین نہ کوئے دکھائیا۔ رت بسنتی رہیا مول، پھل پھلواری آپ اپائیا۔ نام مردنگ وجائے ڈھول، برہمنڈاں کھنڈاں آپ

سناٹیا۔ سرشٹ سبائی تولے اپنے تول، سیر دھڑی نہ کوئے رکھائیا۔ بھيو نہ پائے پاندھا رول، حساب کتاب نہ کوئے دکھائیا۔ گر گوہند تیرا پورا کرے
 قول، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دھرت دھولی گود رہیا پھول، پوت سپوتے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور،
 نام بھنڈار اک رکھائیا۔ نام بھنڈار ہر ورتتا، پاربرہم پُرکھ سلطانیا۔ ساچا دھام اک سہنتا، دپیک جوت جگے مہانیا۔ ساچا ناد اک وجنتا، انحد راگ الانیا۔
 مقامے حق اک دکھنتا، جلوہ نورو نور نورانیا۔ رام راما ہر ویس وٹنتا، نرگن کھیل سیری بھگوانیا۔ کاہنا کرشنا جوت جگنتا، تریلوکی ناتھ وڈ بلوانیا۔ بھیکھا
 دھاری بھیکھ وٹنتا، بل باون روپ پچھانیا۔ عیسیٰ موسیٰ جوڑ جڑنتا، جوڑی جوڑ آپاگن ندھانیا۔ چار یاری سنگ رکھنتا، سنگ محمد نوجوانیا۔ اللہ رانی میل
 ملنتا، گھر ساچا سگن منانیا۔ ایکا انا الحق اللہ ہو اتا ہو نعرہ آپ لگنتا، طبقات طبقات آپ سنانیا۔ ساچا سنگھ اک وجنتا، ا شنبھ سیوا لانا۔ کلجک کوڑ گڑیارا
 میٹ مٹنتا، سنبھ نسنبھ آپ پچھانیا۔ پھڑیا شبد تیر کمندا، ہر مارے دو جہانیا۔ بھگت جتاں آپ بخشندا، وڈ داتا وڈ مہربانیا۔ گھر گبھیہر ساگر سندھا، ہر کا
 بھيو کوئے نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ایک شبد کرے پردھانیا۔ ہر کاشد شبد پردھان، ہر ساچے بنت
 بنائیا۔ ہتھ اٹھایا اک نشان، آپے رہیا جھلایا۔ اتے لکھیا لیکھ مہان، قلمی قلم نہ کوئے صلاحیا۔ بھيو نہ پائے کوئی ودوان، جگت ودیا نہ کوئے پڑھائیا۔
 چوڈاں ودیا ہون حیران، سولاں کل نہ کل ورتائیا۔ انت کل سیری بھگوان، اپنی کھیل رہیا کھلایا۔ شبد سنیہہرا ڈھر فرمان، لوک مات رہیا سناٹیا۔
 سرشٹ سبائی اک گیان، ایکا بوجھ بوجھائیا۔ ایکا مندر اک مکان، گھر ایکا دئے دکھائیا۔ نانک نرگن کر پروان، سرگن ویکھے سچ سبھائیا۔ گر گوہند جودھا
 سورا وڈ ملی بلوان، نام کھنڈا تیج پرچنڈا اپنا ہتھ اٹھائیا۔ پُریاں لوآں ویکھے مار دھیان، برہمنڈاں کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجک تیری اتم ور، ایکا شبد ڈنک وجائیا۔ شبد ڈنک نر نرکارا، ایکا ایک وجائندا۔ کرے کھیل پُرکھ کرتارا، پرم پُرکھ ویکھ دکھائندا۔ لوک مات ہو
 اجیارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، گڑھ ہنکاری قلعہ ڈھائندا۔ میٹ مٹائے
 ڈشٹ ڈراچارا، دئی دوتی رہن نہ پائندا۔ ورن برن کرائے اک پیارا، ایکا گھر وسائندا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، جل دھارا آپ چوائندا۔ راج

جوگ سچی سکدرا، سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن گھٹ گھٹ واسن میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، شبد شبدی رنگ
 رنگائندا۔ شبد شبدی رنگ چلوں، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ لالو لہنا نہ گیا بھول، گرو نانک وڈ وڈیائیا۔ کودرا کھائے چکائے مول، آپ اپنا میل ملائیا۔ پھل
 بھلوڑی ویکھے پھول، رت بسنتی اک سہائیا۔ سچ پنگھوڑا رہیا جھول، پر بھ ساچا آپ جھلایا۔ ملیا میل کنت کنتوہل، گرگھ ناری خوشی منایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، شبدی شبد کرے گڑمائیا۔ شبدی ناتا ہر ہر جوڑ، ہر جن آپ ترائندا۔ آپے چاڑھے اپنے گھوڑ، در
 دروازہ ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا مٹھا کوڑ، رس اپنے ہتھ رکھائندا۔ دھر درگاہی آیا دوڑ، لوک مات پھیرا پائندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، وید ویاسا انک
 سائندا۔ سمبل نگر نہ کوئی جانے لما چوڑ، گر گوہند لیکھ لیکھائندا۔ گر ارجن لایا ایک پوڑ، چوتھے گھر بہائندا۔ پڑکھ اکال ویکھے دوڑ دوڑ، روپ رنگ نہ
 کوئے جنائندا۔ گرگھاسن اتم جائے بہر، لہنا دینا جھولی پائندا۔ چرن پریتی نبھے توڑ، جس جن اپنی چرنی لائندا۔ جگاں جگاں دی میٹے اوڑ، امرت آتم
 میگھ برسائندا۔ کوڑی کریا رہیا ہوڑ، سچ سچ رکھائندا۔ ور پایا گرگھ جہا لوڑ، گھر ساچا سنگن وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، ساچا نام نام نامہ جھولی پائندا۔ نرگن جوتی نام بھنڈارن، ہر ساچے آپ بنایا۔ ویکھے کر کر تن شنگارن، سولاں کلیاں رنگ رنگائیا۔ ایک
 ایک پڑکھ نارن، نر نران وڈی وڈیائیا۔ سنت سہیلا آیا کاج سوارن، ہر داتا بے پرواہیا۔ کلج سوئے آپ اٹھالن، آپ اپنی آواز لگائیا۔ سو پڑکھ بنیا وچ
 دالن، ہنگ برہم گلے لگائیا۔ نرگن جوتی ساچی مالن، ہر جن ساچے ہار گندایا۔ اپنی کھاری آپ آیا اٹھالن، سیوک سیوا رہیا کمایا۔ جلوہ نور خدائی
 جلالن، بے عیب پروردگار بے گناہیا۔ اک بہائے سچی دھر مسالن، سچھنڈ دوارا اک وکھائیا۔ نرگن جوت جگی اکالن، کلج میٹے کالی شاپییا۔ گر سکھاس
 پوری کرے گھالی گھال، گھالی گھال لیکھے لائیا۔ آپ وجائے اپنا تالن، سرشٹ سبائی رہیا اٹھائیا۔ چلے چلائے اولڑی چالن، وید کتیب بھیونہ رانیا۔ لکھ
 چوراسی حال بے حالن، کھلڑے کیس وکھائیا۔ نہ کوئے توڑے جگت جنجالن، جگت جنجالا بندھن پائیا۔ پھل نہ دے کسے ڈالن، سنمل رُکھ رہے لہرائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک شبد کرے شنوائیا۔ شبد سنوائی ہر سنائی، اپنا تال و جائندا۔ جوت نرنجن سیوالائی،

اندھ اندھیر مٹائندا۔ پنچم سخیں منگل گائی، ساچا راگ الا سندا۔ انحد دُھن آپ سنائی، گرگھ سوئے اُٹھائندا۔ دیکھن آیا چائیں چائیں، جوتی جامہ بھیکھ
وٹائندا۔ گوہند میل ملایا چھینبے نائی، جھیور جٹ سنگ رکھائندا۔ لالو تیری کر گڑمائی، بیج سکھدائی دیکھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، شبدی دیوے شبدی ور، ور داتا آپ اکھوائندا۔ وڈ داتا پُرکھ اکال، ایکا ایک ایکنکاریا۔ دینا بندھپ دین دیاں، لوک مات لئے اوتاریا۔
سمبل نگری ساچی دھر مسال، گر گوہند میل ملایا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھال، بیخ تت رنگ رنگا لیا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا اک اُچھال، لوآں پُریاں پار
کرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرگھ سوئے آپ اُٹھ لیا۔ گر سکھ اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر ساچے جاگ گھلایا۔
کلج اتم لگا بھاگ، ساچی وے ودھایا۔ دپک جگیا اک چراغ، ایکا نور کرے رُشائیا۔ دُرمت میل دھوے داغ، کایا بیخ کیاری ہری کرایا۔ جگت
ترسنا بُجھائے آگ، جن راکھے سرن سرنایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ اجپا جاپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
تیری اتم ور، شبد شبدی دھنکار سنایا۔ دُھنی ناد وے برہاد، ہر ساچا آپ وجائندا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جن بھگتاں دیونہارا
داد، گھر ساچے وست رکھائندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، گر ار جن بھو گھلایندا۔ گرگھ ورا لئے لادھ، جس جن اپنی بو جھ بُجھائندا۔ کلج مایا بھرم
بُھلائے سادھ، سنت ہر کا بھو کوئی نہ پائندا۔ نرگن شبد نرگن دھار نرگن روپ جو جن رہے ارادھ، نرگن اپنا میل ملایندا۔ دیکھ دکھائے سُن سادھ،
سُن اگئی پار کرائندا۔ سچھنڈ دوارا آد جگاد، اپنا آپ سہائندا۔ الکھ الکھنا کھیلے کھیل جگاد، جگاد جگ ویس وٹائندا۔ اگم اگم آد انت آد، انت آپ
ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد سنہیرا اک گھلایندا۔ شبد سنہیرا سچ جیکارا، ہر ساچا آپ سنایا۔
ستجگ تیرا ساچا نعرہ، نر نرائن سنایا۔ رام رام کرے پیارا، کرشن کرشن وڈیایا۔ عیسیٰ موسیٰ اک ادھارا، محمد محمدی میل ملایا۔ نانک نانک کر پیارا،
گوہند ڈنک سنایا۔ فتح فتح واگرو پیارا، واگرو فتح سہایا۔ ورنان برنن اک ادھارا، ایکا جوت رکھایا۔ ایکا در اک دربار، ایکا گھر سہایا۔ اک سلطان اک
سکدارا، ایکا رعیت رہیا بنایا۔ ایکا نام اک بھنڈارا، ایکا رہیا ورتایا۔ نوست تپائے اک دوارا، ایکا دیکھ دکھایا۔ ایکا دھرم ایکا دھارا، شرع شریعت اک

دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد جیکارا ایک نعرہ سوہنگ ڈھولا گائیا۔ سوہنگ ڈھولا ہر سمرتھ، ایک آپ
 اپائندا۔ نانک نرگن دتی وتھ، گھر وچ گھر ٹکاندا۔ کلج انتم کھولے ہٹ، تیراں تیراں تول ٹلانددا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری پھول
 بھلانددا۔ پاوے سار مندر مسجد مٹھ، گردوارے ہر ہر ویکھ دکھانددا۔ کھیلے کھیل نٹھ نٹھ، بھو کوئی نہ پائندا۔ انتم کرے اک اکھ، سگلا سنگ نبھانددا۔
 ایک پوجا پاٹھ، ایشٹ دیو اک دکھانددا۔ اک سرور مارے ٹھاٹھ، سہاوا تال اک اپائندا۔ کلج بیڑی کایا کاٹھ، انتم آپ جلاانددا۔ آپ اتارے اپنے
 گھاٹ، اپنا پنڈھ مکاانددا۔ سوہنگ شبد وکائے ساچے ہاٹ، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ ہر جن ہر ہر رس رہیا چاٹ، رسنا جہوانہ کوئی ہلاانددا۔ آپے جانے
 نیڑے دُور واٹ، دُور نیڑانہ کوئی رکھانددا۔ ایک جوتی جگے للاٹ، ہر جن ساچے ویکھ دکھانددا۔ بجر کپائی پردہ جائے پاٹ، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔
 سنجگ تیرا ساچا گھاٹ، پر بھ لوک مات دکھانددا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم وار، شبد سنگھاسن اک وچھانددا۔ شبد
 سنگھاسن ساچی سچ، ہر ساچے آپ اپائیا۔ جوتی نور کر تیج، دوس رین کرے رُشائیا۔ سچ سُنہیہرا ایک بھج، ہر جن ساچے رہیا جگائیا۔ کلج اگنی ویکھ
 شمش تبریز، گرگھ ساچے پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد شبدی سنکھ وجائیا۔ شبدی سنکھ ہر برہما، اپنا
 آپ وجایا۔ برہما وشن شو رہے ارادھ، ساچا ڈھولا آپ سُنایا۔ آپے دیونہارا داد، آپے انتم ویکھ دکھایا۔ کلج انتم پرگٹ جوت دیس ماجھ، سمبل نگری
 ڈیرہ لایا۔ آپ چلائے سنجگ کلج جگت جہاز، آپ اپنی سیو کمایا۔ دو جہانا کمائے ساچا راج، شہنشاہ شاہ بھوپ اھوایا۔ آپے جانے جگت سماج، جگ
 ریتی ویکھ دکھایا۔ آپے مکہ کعبہ حاجی حاج، آپے دو دو آہ میل ملایا۔ آپے آسو گھوڑے چڑھے ساچے تاز، سنگر پورا رہیا دوڑایا۔ گرگھاس رکھنہارا
 لاج، لال دُلا رے گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد دھار ہر نرکار شبدی شبد سمایا۔ شبدی دھار نرگن
 رُپ، نرگن رُپ وچ سمایا۔ پار برہم پر بھ ست سرُپ، ست ستواد اھوایا۔ کلج میٹے جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ گرگھاس اُپر جائے
 ٹٹھ، دیوے نام وڈ وڈیائیا۔ لگیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، جو وچھڑیا سو میل ملایا۔ لکھ چوڑا سی جائے چھٹ، جو جن نیز لوچن درشن پائیا۔ مکت جگت

کرائی لٹ، کلج اچرج ریت دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ میلا کایا گھر، مندر مسیت اک دکھایا۔ مندر مسیت گرو دوار، ہر کایا گڑھ بنایا۔ زرگن جوتی کر اجیار، دیاباتی اک نکایا۔ کملاپاتی کر شنگار، گھر بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ ناری نار ٹیاری، آپ اپنا راہ نکایا۔ شبد وچولا ہو تیار، لوک مات پھیرا پایا۔ سو پڑکھ زرنجن خبردار، ہنگ برہم لئے اٹھایا۔ پاربرہم میل کرتار، برہم برہم وچ سمایا۔ سرت شبد سرت کر پیار، پرمانند رکھایا۔ ایک گھر اک دوار، ایک سیجا رہیا ہنڈھایا۔ ایک ناری کنت بھتار، ایک میل ملایا۔ کلج انتم ویکھ وچار، پر بھ ساچے کھیل رچایا۔ چپ تپ گئے ہار، تیرتھ تٹ نہ پار کرایا۔ سادھا سنٹاں من مت بڈھ نار و بچار، سہاگی کنت نہ ویکھ دکھایا۔ مایا بھرے نہ کوئی بھنڈار، جیو جنت ہوئے ہلکایا۔ گرگھ ساجن روون زاروزار، نیتزیر رہے وہایا۔ کد ہوسی پر بھ تیرا دیدار، چھکاں چھک پر بھ اپنا وقت لنگھایا۔ کھلڑے کیس در درویش ہاہاکار، زرنائن رہے منگ منگایا۔ کلج کوڑا رہیا ڈرکار، آپ اپنا تیج دکھایا۔ مورکھ موڑھے کر پیار، اپنے دھندے آپے لایا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ نانک سنگر بن بھکھار، ہر کا لیکھا گئے لکھایا۔ انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک زرائن زراوتار، ہر روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ سادھا سنٹاں لئے اُبھار، جس جن اپنا میل ملایا۔ دیناں انا تھاں دئے سہار، انا تھ انا تھی ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی تیرا سانجھیا، قادر کرتا آپ اکھوایا۔ گھرن بھنہار کرتار، سمرتھ پڑکھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے رکھ، لکھ چوراسی وچوں کرے دکھ، ماٹی بھانڈے بھن دکھایا۔ گھڑے بھنے ہر ہر کار، آد جگاد وڈ وڈیائی۔ کلج کوڑا کوڑا پسار، سنجگ ساچی کرے رُشانی۔ اک دکھائے سچ دربار، شبد سندیسہ اک سنایا۔ سنت سہیلا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ گرو گر چیل اُدھرے پار، جس جن پڑکھ اکال اوٹ رکھایا۔ ہر جن میلا اپر اپار، سنگر پورا آپ کرائیا۔ لالو بیڑا رہیا تار، کلج انت نہ کوئی ڈبائی۔ اپنا پور آپے چاڑھ، جگت ملاح آپ اکھوایا۔ ڈھر درگاہی ساچا لاڑ، ہر ساچا آپ ہو جائیا۔ کلج انتم لہنا چکے ستاراں ہاڑ، بیس بیسا ویکھ دکھایا۔ اک اکیلا دھرم اکھاڑ، جگت جگدیشا دئے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک زرائن زرا، زرگن ویس آپے کر، سرگن میلا سہج سُبھایا۔

☆ ۲۷ ماہ ۲۰۱۵ ہجری کیشن سنگھ دے گھر الھڑ پندی ضلع گرداس پُر ☆

ایکا ایک اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ ستنام ست ورتار، ست پُرکھ آپ ورتایا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرے کار، کرنہار آپ ہو جائیا۔ اکال مورت اپر اپار، رُوپ رنگ نہ کوئی جنایا۔ اجوئی رہت ہر نرنکار، نرگن نور جوت رُشایا۔ آد جگادی بٹھے دھار، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آد نرنجن کھیل اپار، الکھ اگوچر بھوونہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اک پسارا اک نرنکار، ایک ایک کرا سندا۔ آپے کھیلے کھیل اپار، کھیلنہار دس نہ آسندا۔ نرگن دپیک کر اجیار، جوتی جوت ڈگمگ سندا۔ پاربرہم پر بھ گُر اوتارا، آپ اپنا ناؤں رکھ سندا۔ ساچا گھر سچ دربارا، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ آپ اپنا دئے سہارا، آپ اپنا تھان سہا سندا۔ سچ سلطان سچ سکدارا، شاہو بھوپ آپ اکھو سندا۔ ساجن میت میت مرارا، ہر اپنا آپ اُپا سندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، اپنی رچن رچا سندا۔ ست سروپی کھیل نیارا، ست ستوادی ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن دھار بندھا سندا۔ نرگن دھار رُوپ اگم، ہر ساچا آپ اُپا سندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ آپے جانے اپنا کم، ہر کرتا وڈ وڈیا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پر بھ آپ اکھوایا۔ پاربرہم پر بھ ابناسا، ایکار رُوپ سمایا۔ اپنا ویکھے آپ تماشا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنے منڈل پاوے راسا، ہر ساچا تھان سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور نور اُجالا، ایک ایک اکھو سندا۔ دیناں بندھپ دین دایلا، پاربرہم بھوونہ آسندا۔ اپنے رنگ رنگ گُلالا، دوسر رنگ نہ کوئی دکھا سندا۔ جوتی جوت جوت اُجالا، ایک ایک ڈگمگ سندا۔ آپ اپنی کرے پرتپالا، پرتپالک آپ اکھو سندا۔ آپ اپنی وسیا دھرم پٹی دھر مسالہ، تھر گھر ساچا ناؤں رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور آپے کر، آپے ویکھ دکھا سندا۔ نرگن نور نرنکار، اپنا آپ دھرا سندا۔ آپے ویکھے پاوے سار، دس کسے نہ آسندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، آپ اپنی چلت چلا سندا۔ شاہ سہانا اک ادھار، ایک در سہا سندا۔ اپنے در کرے واسی واس، نواسا آپ اکھو سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل آپے کر، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ نرگن رُوپ ہر ہر رنگ، دس کسے نہ آیا۔ تھر گھر بیٹھ سچ

پلنگ، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لایا۔ اپنی منگے آپے منگ، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ اپنا رکھے آپے سنگ، ہر داتا بے پرواہیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، ہر بیٹھا جوت جگایا۔ جودھا سوربیر سربنگ، ایک ایک ایکنارا نام دھرایا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ، آپے در سہایا۔ آپے کھرگ کھنڈا ہوئے پرچنڈ، چنڈ پرچنڈ آپ ہو جایا۔ آپ اُپائے کوٹ برہمنڈ، برہمانہ ڈیرہ لایا۔ آپے جانے اپنی ونڈ، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ آپے وسیا اپنے پرمانند، پر م پُرکھ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچا آپ اُپائندا۔ پاربرہم پر بھ بیٹھا اک اکل، دوسر کوئی دس نہ آسیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا دیک آپ جگائندا۔ اپنا گھر آپے ملا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ آپے ہوئے اُچ اٹلا، دس کسے نہ آسیندا۔ آپے وسیا ڈوگھی ڈلا، بھو کسے نہ پائندا۔ آپے جانے اپنا ہلا، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسیا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سہائندا۔ ساچا گھر ہر دروازہ، ایک رنگ رنگائندا۔ ویکھنہار غریب نوازا، آپ اپنا راہ تکائندا۔ آپ اپنا سازن سازا، ساجنہار دس نہ آسیندا۔ آپ اپنی مارے واجا، آپ اپنا آپ اُٹھائندا۔ آپ اپنا بنیا راجا، راج راجان آپ اکھوائندا۔ آپ اپنا رچیا کاجا، آپ اپنا منگل گائندا۔ آپ اپنی رکھے لاجا، آپ اپنا سگن منائندا۔ آپ اپنے چڑھے اسوتازا، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا ایکونکارا ہر نرکارا جوت سروپ شاہو بھوپ ست سروپ اک دکھائندا۔ ست سروپ سچی صلاح، بھو کسے نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ اپنا بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا آپ چلایا۔ اپنی پھرے آپے بانہہ، آپ اپنا نال رلایا۔ اپنا پتا بنے آپے ماں، آپ اپنا گود اُٹھایا۔ آپ رکھائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ جنایا۔ آپ وسائے ساچا گراں، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے کرے سچ نیاں، عدل عدالت اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن نور رُشایا۔ نرگن جوت آد نرجن، آد پُرکھ وڈیایا۔ آپ اپنا بنیا سجن، ساک سین آپ اکھوایا۔ آپ اپنی رکھے لجن، لاجاونت وڈ وڈیایا۔ آد جگادی مہا گنت، لیکھا لکھت نہ کوئے لکھایا۔ جوتی نور سری بھگونت، ست ست سچی سرنایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنی تیج ہنڈھایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، ہر داتا بے پرواہیا۔ آپ اُپجائے اپنا ست شبد چھنت، پوت سپوتا ناؤں

رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور نور اُپائی۔ اُتجے شبد سُت دُلا، گھر ساچا اک سُہائندا۔ پُرکھ اکال کر پیارا، اپنا مارگ
 لائندا۔ ایکا دیوے چرن پیارا، ساچی اوٹ دکھائندا۔ اپنی کرپا بھرے بھنڈارا، آپ اپنا وِچ لُکائندا۔ آپے بنے سنگ ورتارا، سیوک سیوا ساچی لائندا۔
 شبد سُت ڈھیہہ پیا دوارا، پر بھ ساچا آپ اُٹھائندا۔ میرا تیرا اک سہارا، تُوں میرا میں توہے بھائندا۔ سو پُرکھ ہر کھیل نیارا، ہنگ شبد روپ وٹائندا۔
 اک اکلا کر آکارا، آپ اپنی چلت چلائندا۔ شبد سُت ہو اُجیارا، اپنا کرم کمائندا۔ لوآں پُریاں کر تیارا، منڈل منڈپ آپ سُہائندا۔ آپے وِشنوؤں روپ
 اپارا، ہر ساچا آپ وٹائندا۔ امرت جل بھر بھنڈارا، کوئی کول لُکائندا۔ کول کولا کر تیارا، کملا پاتی ویکھ دکھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آدانت نہ کوئے
 جنائندا۔ ساچا سُت گھر گھر پیارا، ساچی رچن رچائندا۔ ترے گن مایا بھئے دھارا، اپنا تت لُکائندا۔ راجس تانس سائتک دے سہارا، ہر ساچا میل
 ملائندا۔ آکاش پرکاش اک کنارہ، اپنا آپ جنائندا۔ ساچا شبد سچّی دھنکارا، ہر ساچا آپ لائندا۔ کوئی کولا کر آدھارا، کول کولا کھ گھلائندا۔ اُتر پورب
 پچھم دکھن چارے دشا پاوے سارا، چارے کھ رکھائندا۔ اٹھے نیزا اک اگھاڑا، برہمنڈ ونڈ ونڈائندا۔ دیونہار ہر بھنڈارا، ساچی کل ورتائندا۔ پاربرہم
 پر بھ روپ اپارا، اپنا انگ کٹائندا۔ وِشنوؤں سیوک سیوادارا، ساچی سیوک کمائندا۔ برہم برہم کر تیارا، پاربرہم ویکھ دکھائندا۔ گگن منڈل اک اُجیارا،
 رُو س اک چٹھائندا۔ آپے دیونہار سہارا، آپ اپنا بندھن پائندا۔ جل بنب روپ اپارا، ہر ساچا سنگ سمائندا۔ دھرنی دھرت دھول کر اُجیارا، آپ
 اپنا کھیل کھلائندا۔ بھیدا دیوے وِچ سنسارا، ساچی چلت چلائندا۔ باسک تشکا کر پیارا، سانگو پانگ ہنڈھائندا۔ اُتے ستانین منڈھارا، چتر بھج بھو نہ
 آہنیدا۔ آد شکت کھیل نیارا، ہر ساچا آپ کرائندا۔ سچ خُدا بے عیب پروردگار، اپنا در ہر ساچا آپ سُہائندا۔ برہما ویتانام آدھارا، ایکا شبد سنائندا۔ بیج
 تت کر پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال لائندا۔ لکھ چوراسی وِچ وِچ، ساچے ہٹ وکھائندا۔ چوڑاں چوڑاں کھول کواڑا، ایکا کھ بنائندا۔ زمیں
 اسماناں رکھیا پاڑا، نہ کوئی میل ملائندا۔ آپے کھیل آپے ویکھے جگت اکھاڑا، لوک ماتی بنت بنائندا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، من مت بدھ وِچ رکھائندا۔
 زرگن کھیل اپرا، نرادھار آپ ہو جائندا۔ سرگن میلا کر سنسارا، ساچی رچن رچائندا۔ برہما سیوک سیوادارا، ساچی سیوک کمائندا۔ وِشنوؤں دیوے

اک آدھارا، گھر گھر رزق پُچائندا۔ پنج تت بھر بھنڈارا، آپے ویکھ دکھائندا۔ گھر وچ گھر کرے تیار، ہر ساچی بنت بنائندا۔ آپے کھولے نو دوارا،
 آپے ویکھ دکھائندا۔ اُچ محل اٹل منارا، ہر ساچا رنگ رنگائندا۔ دسم دوا ری دھرم اکھاڑا، گھر گھر وچ آپ ٹکائندا۔ اندر بیٹھا ساچا لاڑا، آپ اپنا مکھ
 چھپائندا۔ ناتا جڑیا بہتر ناڑا، لہو مجھ ہڈی رت میل ملائندا۔ نال رلائے پنچم دھاڑا، مکھی باہر رکھائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، ایکات جنائندا۔ اندر
 کر نام ورتارا، پنچم آپ اٹھائندا۔ پنج شبد سچّی ڈھنکارا، دوس رین آپ لائندا۔ انحد وچ ساچا تاڑا، تال تلوڑا آپ وجائندا۔ آپے رکھیا اندھ اندھیارا،
 ڈو نگھی کندر آپ دکھائندا۔ آپے جوت زرنجن کر اُجیارا، ساچا چند چڑھائندا۔ امرت رکھیا ٹھنڈی ٹھارا، کول نا بھی آپ بھرائندا۔ جھرنا جھرے اپر
 اپارا، ہر ساچا آپ جھرائندا۔ آپے کرے بند کوڑا، بجر کپائی کڈا لائندا۔ آپے سچ سنگھاسن وسے دھام نیارا، آتم سیجا آپ سہائندا۔ جوتی نور نور
 اُجیارا، شبد شبدی رنگ رنگائندا۔ گھر میلا ہر کنت بھتارا، ہر ساچا میل ملائندا۔ لکھ چوراسی پسر پسارا، مانس مانکھ آپ وڈائندا۔ آپ اپنا کرے کھیل
 نیارا، آپ اپنا میل ملائندا۔ شبد وچولا ہر زرنکارا، اپنا سانگ ورتائندا۔ آپے لیکھا لکھے وید چارا، چارے جگاں ونڈ وندا لائندا۔ آپے بھگت بھگونت ہوئے
 اُجیارا، سادھ سنت آپ اکھوائندا۔ آپے دوئی دُشٹ ہوئے ہنکارا، کایا گڑھ آپ سہائندا۔ ورتے ورتاوی وچ سنسارا، ابھید بھیو کوئے نہ پائندا۔ سنت
 ساجن میت مُرارا، ہر ساچا آپ اکھوائندا۔ آپے ہوئے دُشٹ دُراچارا، اپنی دُشنا آپ لائندا۔ آپے نت نوت جوتی نور کرے اُجیارا، گر اوتار آپ
 اکھوائندا۔ سنجگ ساچے پاوے سارا، بھگت وچھل بھیو نہ آئندا۔ تریتا تیرا روپ نیارا، تریا ویس وٹائندا۔ رام نام نام آدھارا، آپ اپنا آپ سنا لائندا۔
 آد جگادی ایکاکارا، ایکاکل ورتائندا۔ دواپر تیرا ویکھ پسارا، پُران اٹھارا وید ویاسا آپ لکھائندا۔ کاہنا کرشنا میت مُرارا، گیتا گیان اک درٹائندا۔ انتم
 کرے پار کنارہ، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ کلجگ کوڑا ہو اُجیارا، لوک مات چرن ٹکائندا۔ جوٹھا جوٹھا بھر بھنڈارا، ساچا سگن منائندا۔ چار کُنٹ دہ
 دشا بن ورتارا، اپنی ہتھیں آپ ورتائندا۔ دیوے ورسچّی سرکارا، ہر ساچا تھم سنا لائندا۔ ہر کا بھانا نہ کوئی میٹے نہ میٹنہارا، ہر اپنے بھانے وچ سنا لائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ ہر زرنکارا ویس وٹنڈا، آد پُرکھ اکھوایا۔ دو جہانی کھیل کھلنڈا، دھر

دی بان چلایا۔ بھگت بھگونت میل بلندڑا، بھگت بھگتی لیکھے لایا۔ سنت ڈلارے انگ رھندڑا، انگیکار آپ کرایا۔ گرسکھ ساچا در سھندڑا، در گھر پھیرا پایا۔ ہرجن ساچے پار کھندڑا، جو جن ہر ہر رہے دھیایا۔ کلجگ کوڑا ویکھ وکھندڑا، نیتز رو رو نیر وہایا۔ میں کی کراں اک اکلڑا، تیری دھار نہ کوئی جنایا۔ پر بھ ابناسی سد بخشندڑا، دیوے شبد سنایا۔ عیسیٰ موسیٰ تیرا سنگ وکھندڑا، ہر ساچا لئے اپایا۔ سنگ محمد رنگ رنگدڑا، چار یاری متا پکایا۔ اللہ رانی میل بلندڑا، ایک نعرہ رہیا سنایا۔ انا الحق ویکھ وکھندڑا، حق حقیقت ویکھ وکھایا۔ شرع شریعت پائے بندھنا، بندی توڑ بھینو نہ رایا۔ کلجگ تیرا ویکھے چاند چندنا، چند نو چندی اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر کارن کرتا آپ اکھوایا۔ کارن کرتا آپ پر بھ، بھینو کوئے نہ پائندا۔ اپنا کہنا جانے سب، آپے تھم چلائندا۔ آپے سچ سنگھاسن بیٹھا پھب، درگاہ ساچی ڈیرہ لائندا۔ آپے جیو جنت جگت وکارے لئے دب، آپے بھار لائندا۔ آپے پرگٹ جوت کرے جھب، نر آکار نرنکار نانک نام رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ویس وٹائندا۔ نرگن نانک جوت جگا، ہر ساچا کرے رُشانیا۔ غریب نمانے گلے لگا، ایک راہ وکھایا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، ساچا سگن اک منایا۔ ستنام منتر درڑا، ساچی کرے پڑھایا۔ اوچاں نیچاں ایک دھام بہا، ذات پات رہیا مٹایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی اک جنا، اک دکھائے حق خدایا۔ رام رام رام سما، رام رام بھینو چکایا۔ کاہنا کرشنا بھرم تڑا، بھرم گڑھ رہے نہ رانیا۔ برہما وشن شو سیوک سیوادر دئے دکھا، آپ اپنی بو جھ بھجھایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے دئے پا، جو بھلے کلجگ راہیا۔ ساچا کلمہ رہیا پڑھا، کائنات ویکھ وکھایا۔ مکہ کعبہ چرن چھبھا، شرع شریعت اک صفایا۔ محمدی دیناں دئے سنا، نیتز نور نور الاہیا۔ جگت ادھینا آپ اکھوا، خاکی خاک رمانیا۔ دانا پینا سچ سبھا، ڈونگھے ساگر رہیا سامایا۔ نانک نرگن نام دھرا، نانا روپ کرے رُشانیا۔ ساچی بخشے اک سرنا، پُرکھ اکال منایا۔ سچ ستار رہیا وجا، نرنکار ایہہ سمجھایا۔ گنونتائگن دئے دکھا، گر پورے ایہہ وڈیایا۔ سادھاں سنتاں میل ملا، گھر ساچا اک وکھایا۔ چوتھے پد دئے چڑھا، ایک ڈنڈا نام پھڑایا۔ پار کڈھا آپ کرا، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ برہمنڈاں برہم کھوج کھجا، نانک ہر ہر انگ سامایا۔ اُچے ٹلے پربت ویکھے تھاوں تھان، گورکھ مچندر رہے ہلایا۔ کرنہارا سچ نیاں، کلجگ داتا بے پرواہیا۔ نانک سنگر رہیا سمجھا، بھل رہے نہ رانیا۔ نام ست رسنا گن

ہر جن لئے گا، گات گات رین وہایا۔ کلجک جیو کوئی بھلے نہ، کلجک انتم رین اندھیری چھائیا۔ ناتا تے پتراماں، بھین بھائی دس نہ آئی۔ راج راجان
 کوئی نہ پکڑے بانہہ، غریب نمانے رہے گر لائی۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاں، کلجک اگنی مٹھ تپائی۔ جوٹھ جوٹھ اتم کر کے بہہ جائے ہاں، سچ سچ نظر
 نہ آئی۔ گھر گھر جھوٹے اڈنے کاں، کام کرودھ ہنکار ہلکائی۔ سنے فریاد کوئی نہ، گر گوہند وڈ وڈیائی۔ ایکا جوت دس جامہ پا، دس دسمیشا آپ اکھوئی۔
 پوت سپوتاناؤں دھرا، آپ اپنی سیو کمائی۔ لیکھا اپنا دے چکا، اگلا لیکھا جھولی پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور ویس کر،
 نورو نور ڈگمگائی۔ نور اجالا ہر گوپالا، سرب کل اکھوئی۔ نانک سنگر بن رکھوالا، لوک مات اٹھ دھایا۔ گوہند نور کرے پرتپالا، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ گر
 ارجن بنیاشد دلالا، گرو گرنتھ لکھایا۔ چار ورنناں کریمالو مالا، جو دھن ساچالیون آیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، کھوج کھوج شبد جن پایا۔ کلجک انتم ہوئے
 بے حال، نانک گوہند لیکھ لکھایا۔ کوڑ گڑیا مارے چھالہ، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ سرشٹ سبائی حال بے حال، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ سادھ سنت اولٹری
 چالا، گھر گھر بیٹھے اشٹ منیا۔ ایکا بھلے پڑکھ اکالا، ہر کاروپ دس نہ آیا۔ سرب جییاں ہر آپ رکھوالا، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ نانک گوہند ساچی دھار، چار ورن جنائی۔ ہندو سکھ نہ کوئے وچار، مسلم سنگ رکھائی۔ عیسیٰ موسیٰ اک
 ادھار، ایکا نام کڑمائی۔ ایکا شبد اک جیکار، ایکا ڈھولا گائی۔ ایکا رام روپ اوتار، ایکا کرشنا روپ وٹائی۔ ایکا اللہ رانی نور اجیار، ایکا بسمل روپ سمائی۔ ایک
 نام ست کرتار، ایکا واہگرو فتح گجائی۔ چار ورنناں اک پیار، پاربرہم ویکھ وکھائی۔ سو پڑکھ زرنجن ہو تیار، لوک مات ڈیرہ لائی۔ ہنگ برہم کر پیار، ایکا
 روپ درسائی۔ سوہنگ شبد نانک گایا زرگن دھار، بھو کوئے نہ پائی۔ اتم ویکھے سمبل نگری سچ کنار، گر گوہند ساچا ماہیا۔ گر چیلے ہو یا اک پیار، سوہنگ
 روپ آپ ہو جائی۔ ایکا برہم پاربرہم روپ کرتار، دوسر کوئے دس نہ آئی۔ اپنی جوتی آپے گیا جم، آپ اپنی رت سہائی۔ اپنا کرن آیا کم، وڈ داتا
 بے پرواہیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، پنچ تت نہ کوئے رکھائی۔ شاہ سلطان راج راجان، بندیخانے نہ کوئی سکے بن، ہتھ کسے نہ آئی۔ نہ ہوئے وسیرا
 چھیری چھن، تھر گھر داتا تھر گھر بیٹھا آسن لائی۔ راہ تنگ سورج چن، آپ اپنی دھار وکھائی۔ برہما وشن شو اپنا بیڑا رہے بن، پرہہ ساچا تھکم چلایا۔

لوک مات جننی کرے دھن دھن، جن بھگت جنیندی مایا۔ آد جگاد بیڑا دیوے بنھ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایک راگ سنائے کن، ہر شبد آپ الایا۔
 زرگن جوت اُجالی تن، نورو نور رُشانیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، جھوٹا گڑھ میٹ مٹایا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں دیوے نام دھن، ساچی بھچھیا جھولی
 پائی۔ کوئی لانہ سکے سنھ، گھر لٹ نہ کوئے لے جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایک نور کرے رُشانیا۔ ہر نور
 جگت اُجالا، پر بھ ساچا آپ کرائندا۔ کلجگ انتم کھیلے کھیل نرالا، کھیل کھلاری بھو نہ پائندا۔ لکھ چوراسی کڈھے دیوالا، حساب کتاب ویکھ دکھائندا۔
 دھرم رائے تیرا توڑ تالا، اٹھاراں اٹھائی پھول پھولائندا۔ جنک پیتا بنیا جگت دلالا، ترے ترے مول چکائندا۔ کلجگ ویکھے راہ سکھالا، من مت نال
 رلائندا۔ آسا ترسنا ہوئی کنگالا، من مت نال رلائندا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی پھل نہ دے کسے ڈالا، کلجگ رت بسنت نہ کوئی سہائندا۔ گرگھ ورلے
 ہر ملیا دھام نرالا، آتم سیجا اک ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا سنگ رکھائندا۔ سگلا سنگ ہر نرنکار، ہر
 ہر شبد اُپجائی۔ جوتی نور نور اُجیار، دوس رین ڈمگائی۔ لوآں پُریاں مارے مارے، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تبھج سیتج پھول پھولائی۔ نانک گوہنڈ ونڈی ونڈ،
 ۲۰۲ کلجگ انتم ویکھن آئی۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جھوٹھی کریرا رہن نہ پائی۔ مایا ممتا دیوے دنڈ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ شبد چکائے چنڈ پر چنڈ، دیوے نکھی
 دھار بندھائی۔ نار ڈہاگن میٹے رنڈ، و بھچار نہ کوئی کرائیا۔ ساچا نام ایک ونڈ، میرا تیرا تیرا میرا اک کرائیا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، سنگر پورا آپ دکھائی۔
 مسمکھاں سر اٹھائے پنڈ، پاپاں گھٹری آپ چکائی۔ رائے دھرم دیوے ڈن، راہ وچ بیٹھا راہ تکائی۔ پتر کپت لیکھا سنائے کن، بھرم رہے نہ رائیا۔ سنگر
 پورا ہر جن بیڑا جائے بنھ، چار ورن جو جن رہے گائی۔ ہر کا بھانا ہر جن من، ہر انتر ہر لولائی۔ دس نہ آئے جیوانھ، کاگی کاگ رہے گر لائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ سازن سازن میت، کرے کرائے پت پت پت، پت پاون آپ اکھوایا۔ پت پاون
 سنگر داتا، ست پُرکھ اکھوایا۔ سرب جییاں پتاما، بال انجانے گود اٹھایا۔ میٹنہارا اندھیری راتا، جگ جگ اپنا چن چڑھایا۔ آپ چلائے اپنی گاتھا، اپنا
 نام درڑایا۔ آپ چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی ویس وٹایا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، ترے ترے میل ملایا۔ آپے گرگھاں دیونہارا ساچی وتھ، ایک نام

جھولی پایا۔ آپے سرب کلا سمرتھ، ہر سجن اک رگھرایا۔ کلج لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں کنت پھیرا پایا۔ گرسکھ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن
 ہتھ، روداس چمارا لیکھا لکھن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، آپ اپنا نام اپایا۔ نام اپائے ہر نرنکارا، اپنی بنت
 بنائندا۔ رام رام رام اُجیارا، رام رپ آپ اکھوائندا۔ کاہنا کرشنا کرشن مرارا، کاہنا گویاں آپ نچائندا۔ اللہ ہو دئے سہارا، ایک نعرہ آپ اپائندا۔
 تیراں تیراں تولے دھارا، تیرا تیری جھولی پائندا۔ نانک انگد کر پیارا، اپنی بوجھ بچھائندا۔ امرؤست سچ دلارا، شبدی شبد اُچھائندا۔ رام داس ہو اُجیارا،
 ساچا تال سہائندا۔ امرت ساچا بھر بھنڈارا، ہر مندر ویکھ وکھائندا۔ گرارجن بنیا شبد لکھارا، اگادھ بودھ سنائندا۔ گرو گرنتھ کر تیار، سنتاں بھگتاں
 بندھن پائندا۔ چھوواں گرو جوت اُجیارا، گر گر رپ وٹائندا۔ ستویں دیوے ست ورتارا، ساچی ستیا پائندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسیا باہرا، بال بالا وچ
 ٹکائندا۔ ناواں گر تیغ بہادر لیکھا رکھے یار دوارا، گھر ساچا اک سہائندا۔ جھوٹا تن دتا وارا، ساچی سکھیا اک سکھائندا۔ کلج تیرا کوڑ پسارا، کوڑی کریا
 مات ورتائندا۔ آپ اُچھائے ست دلارا، گر گوہند نام دھرائندا۔ دُشت دمن کر پیارا، پوت سپوتا لیکھے لائندا۔ آپے بنھ سپس دستارا، کلغی توڑا آپ
 ٹکائندا۔ آپے کھنڈا کچ کٹارا، سری بھگونت ہتھ پھرائندا۔ آپے میلا پنج پیارا، آپے نیوں نیوں سپس جھکائندا۔ آپے اپنا آپے وارا، آپ اپنی سیو
 کمائندا۔ ہر سنگت تیرا رپ اپارا، گر اپنے وچ ٹکائندا۔ گر گر وسیا در در دوارا، گر گھ جو جن رسنا گائندا۔ سچ سُنہیہرا میت مرارا، گر پورا آپ
 سنائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سارا، اکال پُرکھ ویکھ وکھائندا۔ گوہند تیرا میرا اک پیارا، نہ کوئی توڑ تڑائندا۔ کلج انتم آئے دوارا، گوہند آگے سپس
 نوائندا۔ چوواں صد نہ پارکنارہ، سنگ محمد اک گر لائندا۔ سنگر پورا دئے سہارا، در آیا گلے لگائندا۔ ایک ڈھیا وچ سنسارا، سد سد ویکھ وکھائندا۔ انتم
 پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتارا، گوہند میل ملائندا۔ سمبل نگری اُچ منارا، اُچ محلہ آپ سہائندا۔ ساڈھے تن ہتھ بنائے ہر منارا، نہ کوئی باڈی
 نال رکھائندا۔ برہم پاربرہم ایک دھارا، ایک شبد سمائندا۔ جوتی جوت کر پیارا، شبدی ڈنک وچائندا۔ بیس بیسا کھیل اپارا، جگت جگدیشا آپ کرائندا۔
 گرسکھ ساجن میت مرارا، پھڑ بانہوں گلے لگائندا۔ غریب نمائیا دئے سہارا، کلج انتم ویکھ وکھائندا۔ اوچاں نیچاں اک دوارا، راج راجاناں خاک

ملائندا۔ ایک شبد سچ بھنڈارا، سوہنگ نام ورتائندا۔ سنگھ کیشن تیرا سچ دوارا، ہر ساچا آپ وسائندا۔ لالو لال ونج کیا وپارا، ساچے ہٹ وکائندا۔ کودھرا
 کھانہ بھلے پروردگارا، نانک نرگن مول چکائندا۔ ہر سنگت تیرا ست پیارا، سنگر پورے ونج سائندا۔ آد جگاد جگ جن بھکتاں در بنیا رہے بھگھارا،
 بھیکھادھاری بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، سنگت میلا ساچے گھر، گھر سہنجنا، جگ
 جوت آد نرنجنا، پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی میل ملاوا گھنک پُر واسی، رسن سواسی آپ ترائندا۔

نیچاں اندر نیچ ذات، ہر ہر آپ اکھوائیا۔ آپے دیوے ساچی دات، سچ وست جھولی پائیا۔ غریب نمائیاں پتامات، بال انجانا گود اٹھائیا۔ امرت
 بوند دیوے سوانت، سائتک ست ورتائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، بالی بدھ ترائیا۔ آپے دیکھے مار جھات، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ نیچوں اوچ کرے
 ہر کملاپات، ہر سنگت سنگ رلائیا۔ اپنا لیکھا جانے وڈا شاہ کھاتا کھات، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ پاربرہم تیری ایک ذات، اتم برہم وکھائیا۔ کلجک کوڑا
 پھرے واد وواد رہیا جھاک، پیش کوئی نہ جائیا۔ نہہکنک لوک مات اپنا کھولیا تاک، نہہکنک کرے رُشائیا۔ پتت پائیاں کرے پاکی پاک، پاربرہم آپ
 اکھوائیا۔ آپے بنیا سجن ساک، بھین بھائی سنگ رہیا بنائیا۔ جیو جنت کوئی نہ سکے کسے جھاک، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ مانس جنم لجیا لئی راھ، آپ اپنی دیا
 کمائیا۔ پورب لہنا چکھیا مستک ماتھ، شبد گھنا تن پہنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے بھائے ساچے لڑ، سدا سہیلا ساچا بنک
 سہائیا۔

اکال پُرکھ اجونی رہت اکھواون والا، جوتی جوت جوت جگ آيا۔ آد جگاد جگ اپنا رنگ رنگاون والا، آپ اپنا ویس وٹا آيا۔ کھنڈ برہمنڈاں
 رچن رچاون والا، نور نور ہی ڈمگا آيا۔ برہما وشن شو نچاون والا، آپ اپنا کھیل کھلا آيا۔ روس چن ستار چڑھاون والا، نرگن ویس اولڑا کرا آيا۔

چارے وِ دیا آپ پڑاؤھن والا، وید وِ داتاں آپ لکھا آیا۔ کروڑ تیتیس سبھ لگاؤن والا، سُرپت راجا اِنْد آپ اُٹھا آیا۔ امرت میگھ آپ برسائون والا، امرت دھار نال رلا آیا۔ جُگ چوکڑیاں آپ بناؤن والا، برہما منوتر ویکھ وکھا آیا۔ رام رازق رِزق وی آپ اکھاؤن والا، نام بھنڈار وی بٹھ بھار آیا۔ گر پیر اوتار گھلوان والا، جوتی جامہ دھار کے وِچ سنسار آیا۔ سنک سندن سناتن سنت کُمار بناؤن والا، براہ رُپ وی ویکھ وکھاؤن آیا۔ گے پُرکھ دا لیکھ لکھاؤن والا، حیکرپو وی کر پار آیا۔ نر نرائن پر بھ آپ اکھاؤن والا، کپل مَن تے دتا ترے وی آپ اُٹھا آیا۔ رِکھو دیو دی وند وندائون والا، پر تھو اپنا سنگ نبھا آیا۔ متسی کچھ مندر اچل اُٹھاؤن والا، آپ اپنا کھیل کھلا آیا۔ دھنتر وید وید اکھاؤن والا، موہنی رُپ کر کے اپر پار آیا۔ نر سِنگھ در وِیس وکھاؤن والا، ہنس ہنسا دی چال چلاؤن آیا۔ بھیکھادھاری بل بناؤن والا، آپ اپنا رنگ رنگاؤن آیا۔ ہری ہر نرائن پچھاؤن والا، تندن توڑ تے گج اُٹھاؤن آیا۔ پرس رام تے رام سائون والا، راون گڑھ ہنکار نوں ڈھاہن آیا۔ وید ویاس درویش بناؤن والا، اٹھاراں پُران لکھن لکھاؤن آیا۔ کاہنا کرشنا نام دھراؤن والا، تریلوکی ناتھ بن کے ساچا کاہن آیا۔ نال گوپیاں سگن مناؤن والا، بدر سُداما دا بٹھ کے پیار لیا یا۔ دروید لُجیا لاج رکھاؤن والا، گیتا گیان ارجن درڑاؤن آیا۔ پنچم پیار تے پنچ بناؤن والا، سرشٹ سبائی کرن سنگھار آیا۔ عیسیٰ موسیٰ دا موہ رکھاؤن والا، مایا توڑ کے موہ جنجال آیا۔ محمد احمد انگ لگاؤن والا، چوڑاں طبقاں دا کھول کواڑ آیا۔ نورو نور جوتی ڈگمگائون والا، بے عیب پروردگار سچ خدا اپنا نام دھراؤن آیا۔ کلمہ سچ دا سچ پڑھاؤن والا، اللہ رانی نوں مات پرناؤن آیا۔ نانک گر دار رُپ وکھاؤن والا، نرگن دھار کر پیار اُجیار نور نورو نبی آپ پُکاؤن آیا۔ نام ست دا منتر جپاؤن والا، ست پُرکھ آپ داتار آیا۔ انگد انگ لا کے پار کراؤن والا، انگیکار ساچا ہر یار آیا۔ امر داس توں امر کراؤن والا، امرت بھر پیالہ تیار ہر تیار آیا۔ رام داس سرور نہاؤن والا، سر سرور آ اک وکھاؤن آیا۔ گرو ارجن نوں بودھ اگادھ جناؤن والا، شبد شبد دی لے کے دھار آیا۔ ہر گوہند نوں گھوڑی چڑھاؤن والا، میری پیری دا شاہ سوار آیا۔ ہر رائے نوں ہر رنگ رنگاؤن والا، راگی اپنا راگ ناد و جاؤن آیا۔ ہر کشن نوں میل ملاؤن والا، میلا دو جہان کراؤن آیا۔ تیغ بہادر نوں تیغ دی دھار لگاؤن والا، خون رنگ کے لال گُلال آیا۔ گر گوہند نوں سٹ اُپجاؤن والا، سِنگھ رُپ ہو آپ بھگوان آیا۔ پرہلاد کی رکھیا

کراؤن والا، ہرناکس دا مول چکاؤن آیا۔ بالے دھرو نوں گلے لگاؤن والا، جنگل جوہاں اندر پھیری پاؤن آیا۔ بل راجے نوں پار کراؤن والا، بل دھار
 کے آپ نرنکار آیا۔ امریک دا لہنا چکاؤن والا، چکر سدرشن لے وچ سنسار آیا۔ راجے جنک نوں درس دکھاؤن والا، خالی بھرن پھیر بھنڈار آیا۔ ہری
 چند نوں میل ملاؤن والا، تارا رانی دا کر پیار آیا۔ بدر سداے نوں آپ رکھاؤن والا، نام دیو دا کر جیکار آیا۔ سدھنا ترلوچن پار لنگھون والا، راوداس
 چمار بھی نال تراؤن آیا۔ کبیر ساچے گھر ملاؤن والا، نامے چھری آپ بناؤن آیا۔ سین بھگت بھگونت اکھواؤن والا، کھماں غریبی دا ویس وٹا آیا۔ گنکا
 پاپن نوں پار کراؤن والا، پتت پنت آپ کرتار آیا۔ اجال دا لیکھ لکھاؤن والا، الکھ نرنجن آپ کرتار آیا۔ بدھک دے پھند کٹاؤن والا، جامہ دھار
 کے کرشن بھگوان آیا۔ بالمیک بٹوارا سمجھاؤن والا، نال لے کے شبد گیان آیا۔ بھگتاں سنگ آسدا بٹھاؤن والا، خالی ہتھ وچ سنسار دکھاؤن آیا۔ لکھ
 چوراسی دی بنت بناؤن والا، کر ویس اولٹرا ساول یار آیا۔ دھرت دھول جل آپ ٹکاؤن والا، آکاش پرکاش رکھان آیا۔ باسک سچ تے سچ دکھاؤن والا،
 ۲۰۶ وشنوؤں روپ آلیکھ لکھاؤن آیا۔ سہنسر کھ نوں کھ چلاؤن والا، وار سہنسر جہوا آپ ہلاؤن آیا۔ کلجگ دی بنت بناؤن والا، لہنادین آنت چکاؤن آیا۔
 گرکھیاں دے کھ ملاؤن والا، ماتا کھ توں دکھرا آپ آیا۔ ہر سنگت دے دکھ مٹاؤن والا، آپ اپنا دکھ گوا آیا۔ مات کھ نوں سفل کراؤن والا، دس
 دس ماس اندر پھیرا پا آیا۔ اُلٹے رُکھ نوں ویکھ دکھاؤن والا، نظر وچ نہ کسے سنسار آیا۔ بوٹے سکدے ہرے کراؤن والا، امرت جل لے کے دُھر دربار
 آیا۔ آپ اپنے لیکھے لاؤن والا، لیکھا لکھ کے ہتھ سچّی سرکار آیا۔ آد جگاد دے نام جپاؤن والا، سوہنگ شبد دا سچ بھنڈار لیا۔ تینوں تاپ دے تپ نوں
 لاؤن والا، ترے گن دی بٹھ کے دھار لیا۔ تن تاپ دے سار نوں پاؤن والا، ساکھیاں ہو کے پروردگار آیا۔ اپنے آپ نوں آپ اکھواؤن والا،
 دُھر درگاہی سچا سکدار آیا۔ راج راجاناں نوں راج دواؤن والا، راج جوگ ہر آپ کماؤن آیا۔ لوک پرلوک ہر آپ بناؤن والا، اپنی بنی نوں آپے ہی
 ڈھاؤن آیا۔ ہر سنگت نوں سچ سلوک سناؤن والا، لے کے گن ندھان آیا۔ چھتی راگاں دے وچ سماؤن والا، بہتر ناڑ تاڑا وجاؤن آیا۔ کاگوں ہنس بناؤن
 والا، سچ سرور ویکھ دکھان آیا۔ گر سکھاں نوں سکھیا دواؤن والا، ساچی سکھیا سکھن آپ نرنکار آیا۔ سرشٹ سبائی نوں بھچھیا پاؤن والا، منگن بھچھیا سکھا

دے دوار آیا۔ خالق خلق دے وِچ سماؤن والا، خاکی خاک در خاک اکھواؤن آیا۔ سنتاں بھگتاں نوں درس کراؤن والا، ہر سنگت تیرا درس کرن نرگن
دھار جامہ سرگن پیار آیا۔ قلعہ کایا دے وِچ رچاؤن والا، شبد گھوڑے چڑھ اَسوار آیا۔ کلغی توڑا سیس تے لاؤن والا، نیلا نیلی دھاروں کر کے پار آیا۔
بوَنجا بوَنجا دی دھار چلاؤن والا، بوَنجا کر آسڑ اُجیار آیا۔ بوَنجا کلیاں دے نال نبھاؤن والا، بوَنجا اندروں باہر کراؤن آیا۔ بوَنجا سال لوک مات
ہنڈھاؤن والا کلجگ انتم لگ کے وِچ سنسار آیا۔ سمبل نگری دھام سہاؤن والا، رُوپ رنگ نہ کوئے نکھار آیا۔ لوک پرلوک ڈنک وِجاؤن والا، برہما وِشن
شو دیوت سُر کر خبردار آیا۔ سنگھ دیدار نوں درس دکھاؤن والا، پرگٹ ہو سنگت وِچکار آیا۔ جگت الامے گرگھاں دے لاہن والا، پہلوں اپنا منہ پھٹکار
آیا۔ گرگھاں دے بھار اٹھاؤن والا، پہلوں اپنا بھار دبا آیا۔ ہر سنگت دے بچے بچاؤن والا، بچے نیاں دے ہیٹھ رکھا آیا۔ ساڈھے تن ہتھ دا موں
چکاؤن والا، سنگھ منجیتے نوں سیوالا آیا۔ چٹا داغ کالے اُتے پاؤن والا، چٹی کُلی نوں ڈگمگا آیا۔ نو دوارے پار کراؤن والا، نو دروازے دربار سہا آیا۔ ہر
جگدیش نوں آپ ملاؤن والا، سنگھ جگدیش تائیں لیکھے لا آیا۔ دسم دواہری میل ملاؤن والا، سچ سنگھاسن آسن وِچھا آیا۔ وِچھڑے میل ملاؤن والا، دُھر
درگاہی چل کے آپ ملاح آیا۔ نتھوایاں تھان دواؤن والا، درگاہ ساچی ساچا دھام بنا آیا۔ جوتی جوت دے نال جگاؤن والا، جوتی رُوپ کر آپ نرنکار
آیا۔ ورن گوتی نوں میٹ مٹاؤن والا، پنج تت پنخرا اپنا ساڑ آیا۔ مڑھی گور دے وِچ دباؤن والا، چال دکھری ہور دی ہور کر آیا۔ رام نام تے کرشن
بناؤن والا، سینتارادھا وی نال رلا لیا۔ اللہ نعرہ بھی آپ اکھواؤن والا، اعلی اللہ بھی اک صلاح لیا۔ نام ست داست ورتاؤن والا، وِگرو فتح گجا آیا۔
چار ورنال نوں ایک دھام بہاؤن والا، ایک رُوپ آپ اکھوا آیا۔ برہم پاربرہم وِچ ملاؤن والا، سوہنگ شبد نوں آپ پڑھاؤن آیا۔ ہر جن ہر بھگت ہر سنت
گر سکھ گرگھ گر ملاؤن والا، منمکھاں نوں کرن سواہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں
بھگوان، کلجگ تیری انتم ور، درگاہ ساچی دا سچ ملاح آیا۔

ہر سنگت ہر دوار، بھنڑی رین سہائیا۔ رین بھنڑی بن بھکھار، منگن دوارے آئیا۔ دھرت مات رہی پکار، گیت سہاگی گائیا۔ برہما وشن شو کرن
 بے جیکار، اپنے مکھ رہے صلاحیا۔ سرپت برسے میگھلا دھار، چھہبر ایکا لائیا۔ سنگر پورا کرے پیار، لوک مات خوشی منائیا۔ گھٹ گھٹ وجے نام ستار،
 ساچی رہیا وجائیا۔ سوہنگ شبد سُن جیکار، رُو سس سیس جھکائیا۔ گر سنگت ویکھے اک پیار، سانجھانا تا بھینا بھائیا۔ ستجگ تیری بھے دھار، سچ سچ کرے
 پڑھائیا۔ آد شکت امرت پانی دیوے وار، ساچا سنگن منائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، پنچم شبد سنائیا۔ محل اٹل اُج منار، گھر ساچا اک دکھائیا۔ ڈمگ جوتی
 جگے اپار، چاروں کُنٹ ہوئے رُشائیا۔ ہر سنگت تیرا ست دربار، ست پُرکھ زرنجن آپ لگائیا۔ خالی بھرے بھنڈار، وڈ بھنڈاری آپ اکھوائیا۔ زرنگن
 سرگن بن داتار، سرگن زرنگن وچ لکائیا۔ گر مکھ ساچے کر جائے پار، جو جن آئے سرنائیا۔ آندھ گوانڈھ دے آدھار، جو نیز درشن پائیا۔ ہم راج
 اوگرا اک پیار، نوشاہ میل ملائیا۔ وزیر اخیر ایکا دھار، ایکا انک سمائیا۔ کانا کونٹا جائے تار، باو پُر ملے وڈیائیا۔ اھڑ پنڈی شبد جیکار، ڈنکا نام وجائیا۔ بھلا
 رہے نہ وچ سنسار، پرگٹ ہویا بے پرواہیا۔ کرے کرائے خبردار، بھنڑی رین نال رلائیا۔ بھنڑی رین گائے اپنی وار، چھٹی راگ بھو نہ پائیا۔ دھر دا
 ڈھولا دھر دا تولا دھر دا بولا آپ سنائے سچی سرکار، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ ہر سنگت تیرا بنیا گولا، گر پار برہم وڈیائیا۔ تیرا اتم کلج چکن آیا ڈولا، چار
 کہار نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر سجن میل ملائیا۔ چار کہار چار یاری، کلج وند وندائیا۔ پنچم مینا
 دھر درباری، پنچم ویکھ دکھائیا۔ گر کھماں کرے تن شنگاری، سولاں کلیاں تن بندھائیا۔ گہنا بستر پائے بھاری، نینی کجلا دھار دکھائیا۔ سیس گندے آپ
 زرنکاری، کھلڑی گت نہ کوئے دکھائیا۔ سدا سہاگن بے جیکاری، جگت رنڈیا دے گوائیا۔ چرن پریتی آپ دکھائے اپنی وارو واری، تھت وار نہ کوئے
 دکھائیا۔ کرے اچھیا پھرے پچھے اگاڑی، بھجا پھر دا واہو داہیا۔ بھجائے گنی تتی ہاڑی، ہاڑ ستاراں آپ سہائیا۔ لیکھے لگے چرن پچھائی داہڑی، در گھر ساچا
 اک دکھائیا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی، سنگر پورا دے ڈرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دتا ور، گر سنگت میلا ایکا گھر، گھر
 ساچا اک دکھائیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، آئی چل دوار۔ پار برہم بنیا جگت ملاح، گر سکھاں بیڑا کرے پار۔ چار درناں چپائے ایکاناں، سوہنگ بے جیکار۔

نتھوایاں دیوے چرن کول ساچا تھاں، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرے رچھیا غریب گاں، گئو غریباں لئے اُبھار۔ سدا سہیلا رکھے ٹھنڈی چھاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیونہارا ور، دیوے ور آپ داتار۔ بھنڑی رین سگن منایا، گھر گھر وجے ودھائیآ۔ گرکھاں سد گر چرن بہایا، جگ ناتا آپ جڑائیآ۔ پُرکھ بدھاتا سیوالایا، ہر سنگت تیری وڈ وڈیائیآ۔ دُھر دی دات دات لے کے آیا، ہر جن جھولی رہیا بھرائیآ۔ اپنی گاتھا آپ سنایا، گائے ڈھولا ساچا ماہیا۔ ماچھوواڑا آپ تجایا، سچ دوارا اک دکھائیآ۔ گر سنگت اکھاڑا آپ لگایا، آپے گائے آپ سنائے سُننیہار آپ ہو جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا ساچے گھر، بھنڑی رین نال رلایآ۔ بھنڑی رین گند گند ہار، گر سکھاں تن پہنائندی۔ پُرکھ ابناسی تیرا پیار، ہر سنگت بول سنائندی۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہار، بھل نہ کوئے رکھائندی۔ آد جگاد رہے ٹییار، بردھ بال نہ دست رکھائندی۔ کر کر بیٹھی سدا شنگار، کنت کنتوہلا اک ہنڈھائندی۔ اپنا جھکولا آپے دئے ہلار، دو جہاناں ہلارا اک رکھائندی۔ کنت کنتوہلا بنیا تولا وچ سنسار، نام کنتا ہتھ پھڑائندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا دیوے کر، بھنڑی رین گھ صلا ہندی۔ بھنڑی رین ہر ہر گائے، پایا ہر گوہند۔ ۲۰۹

گرگھ ساچے سنگ رلائے، مٹی سگلی چند۔ سَتجگ ساچی ونڈ ونڈائے، گھر پایا گئی گہند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرکھاں میٹن آیا چند۔

★ ۲۸ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی پنڈ تارا چک ★

زِرگن رُپ بھگتن پیتا، آد جگاد سمایا۔ اک اکلا ایکونکارا بیٹھا رہے اتیتا، آپ اپنا دھام سہایا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، آپ اپنی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِرگن نور کرے رُشایا۔ بھگتن میتا ہر زرنکار، ایکا ایکونکاریا۔ پار برہم پر بھ کھیل اپار، بھییو ابھیدا آپ رکھا لیا۔ زِرگن جوت کر اُجیار، نورو نور ڈمگا رہیا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، کرنی کرتا آپ سنا رہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں اک جیکار، لوآں پُریاں نعرہ لا لیا۔ ایکا

گھر سچا دربار، درگھر ساچا آپ سہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن اپنا ناؤں اُپا لیا۔ نرِگن ناؤں ہر نرِنگارا، ایک ایک اکھوائندا۔ ست سرُپ سچی سرکارا، گھر ساچے آپ سہا لندا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، اگادھ بودھ اکھوائندا۔ آد جگاد اگمڑی کارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنا لندا۔ شبدی شبد بھر بھنڈارا، ہر ساچا آپ ورتا لندا۔ نرِگن رُپ میل سنسارا، سرِگن ویکھ وکھائندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، برہم برہم برہم اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن رُپ آپے کر، آپے ویس وٹا لندا۔ ویس وٹائے اک اگلا، ایک ایکونکاریا۔ وسنہارا سچ محلہ، لکھ چوراسی آپ پساریا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ پہاڑ ڈونگھی غاریا۔ اپنے دیپک آپے بلا، آپ اپنا کر اُجیاریا۔ گھٹ گھٹ آسن آپے ملا، آپ اپنا تھان سہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن نورو نور اُپا لیا۔ نرِگن رُپ ہر ہر سبج، ایک ایک اکھوائندا۔ آپ کرائے اپنا مجن، ہر ستن ویکھ وکھائندا۔ شبدا نادی تال وجن، دُھن نادی اک رکھائندا۔ آد جگادی پڑدے کجن، اپنا ناؤں اُپا لندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن سرِگن ایک در، ایک گھر سہا لندا۔ سرِگن میلا نرِگن دھار، جوتی جوت رُشانیا۔ شبدی شبدا جیکار، ہر ساچا سچ کرائیا۔ اندر مندر کھول کوڑا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ دھرم وکھائے اک اکھاڑ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، جوت نرِجن سیوا لائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ہر جن مینا ہر نرِنگار، نت نوت ویکھ وکھائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن سرِگن میل کر، ایک تھان سہائیا۔ تھان تھنتر ہر ہر وسیا، آد پُرکھ ابناسا۔ جن بھگتاں مارگ آپے دسیا، سرشٹ سبائی ویکھے تماشا۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، منڈل منڈپ پاوے راسا۔ آپے ہوئے رین اندھیری مسیا، آپے نرِگن جوت کرے پرکاسا۔ ہر گھٹ گھٹ آپے وسیا، آپے لیکھا جانے دس دس ماسا۔ جن بھگتاں دوارے پھرے نسیا، پار کرائے پر تھی آکاشا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ چرناں ہیٹھ جھسیا، برہما شو داسی داسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن میلا سرِگن گھر، ہر ساچے اندر وسیا۔ ساچا مندر اُچ اٹاری، ہر ساچا آپ سہا لندا۔ نرِگن جوت جگے نرِنگاری، دیا باقی نہ کوئی رکھائندا۔ کملا پاتی میت مزاری، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ گاوت گاوت گائے ساچی ناری،

نر نرائن نام رکھائندا۔ آد نرنجن وڈ بلکاری، آپ اپنا بل دھرائندا۔ شاہو بھوپ سچّی سکداری، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نیاری،
 آپ اپنی چال چلائندا۔ جن بھگتاں پنج رہیا سواری، بھگت بھگتی لیکھے لائندا۔ در درویشا بنے بھگھاری، در در اکھ جگائندا۔ سیوک سیوا کرے اپاری،
 سیوادار آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر جن ہر میلیا، گر سنگر کرپا
 دھار۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلیا، میل ملاو میت مرار۔ درشن پایا اک اکیلیا، وچھریا سنسار۔ در گھر ساچے چڑھے تیلیا، خوشی منائی آپ کرتار۔ اچرج
 کھیل آد جگاد جگ جگ پاربرہم پر بھ کھیلیا، لوک مات لئے اوتار۔ آپے وسے رنگ نویلیا، سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، کرے کرائے اپنی کار۔ کار کرتا ہر بھگوانا، آد جگاد اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، تریلوکی نندن ویس وٹائندا۔ ایکا ایک
 اک نشانہ، ایکا تیر چلائندا۔ دوئے دوئے روپ سری بھگوانا، نرگن سرگن ویکھ وکھائندا۔ تیجانیتراک دھیانا، ایکا رنگ رنگائندا۔ چوتھا پد پد نربانا، ہر
 ساچا آپ سہائندا۔ پنجم پنجم پنچ ترانہ، پنجم راگ لائندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مکانا، گھر ساچے آسن لائندا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن سد مہربانا،
 ست ستوادی آپ اکھوائندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کرے پردھانا، آپ اپنا ت جت مکانا، کایا ہٹ چلائندا۔ دسویں بیٹھ ساچا کاہنا،
 نام بنسری اک وجائندا۔ سیوک سیوا رؤس بھانا، سورج چن ویکھ وکھائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جودھا سور پیر بلی
 بلوانا، بل اپنا آپ اپائندا۔ کھرگ کھنڈا تیر مکانا، شبدی ناؤں رکھائندا۔ مارنہارا سچ نشانہ، ایکا وار چلائندا۔ بھگتن پیتاگن ندھانا، گنوتا ویکھ وکھائندا۔
 آپ اٹھائے بال نادانا، لوک مات آپ جگائندا۔ در گھر ساچے کر پروانہ، آپ اپنا میل ملائندا۔ سنگر پورا ہو پردھانا، سدا سہیلا سنگ رکھائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی جوت جگائندا۔ سنت سہیلے لئے ور، اپنے شبد کرے گڑمائیا۔ جگت جنجالا چکھے ڈر، ایکا دو جامیٹ
 مٹائیا۔ امرت ویکھے ساچا سر، سر سرور ایکا نہائیا۔ ایکا اکھر جائے پڑھ، جگت ویدیا مول نہ بھائیا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، نام ڈنڈا ہتھ پھڑائیا۔ اپنے
 اندر جائے وڑ، گھر میلا بے پرواہیا۔ جگت اگن نہ جائے سڑ، پنچ وکار نہ کوئی ستائیا۔ درشن دیوے آگے کھڑ، گر پورے ہتھ وڈائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی

دھر، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا یا۔ ہر جن پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنے لڑ بندھائیا۔ جگ جگ اپنا ویس کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچے گھر سچ ودھائی، سنگر ساچا آپ وجائندا۔ سرت شد کرے کڑمائی، ساچا سگن منائندا۔ پنچم سخیاں گان چائیں چائیں، ساچا منگل اک الائندا۔ آپے پکڑنہارا باہیں، آپ اپنی بھجا اٹھائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کائی، ایک ساچی چوگ چگا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ میل ملاوا سجن شاہ، پایا پڑکھ اپاریا۔ گرگھ ملیا گر ملاح، دیوے نام سہاریا۔ شد جنائی سچ صلاح، ساچا مارگ لالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ستن پتا اک اتیا، پت پت پت پت نام دھرا لیا۔ پت پت پت پت آد زرنجن، ایک روپ سما یا۔ ہست کپٹاں ساچا سجن، اوچاں نیچاں وچ سما یا۔ جن بھگتاں کرائے اپنا مجن، دُرمت میل گوائیا۔ آپے ہوئے پڑدے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ انحد تال تلواڑے وجن، ساچا ڈھولا ساچے ماہیا۔ ہنکاری گرھ بھانڈے بھجن، بھرم گرھ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ۲۱۲

۲۱۲ ویس وٹندرا پڑکھ اکالا، عقل کلا اکھوایا۔ ہر جن ساچے میل ملندرا دین دیا، دیا ندھ ویکھ دکھایا۔ در گھر ساچا ویکھ دکھندرا گرگھ اٹھائے ساچا لالا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جگت وچھوڑا آپ کڈرا میل ملائے سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ راج جوگ اک دکھندرا پھل لگائے کایا ڈالا، نام ستنام منتر درڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، سنجک تریتا دواپر آپ ہنڈھایا۔ سنجک تریتا دواپر ہر ہر ویس، اپنا روپ وٹائیا۔ شاہو بھوپ وڈ زیش، زرگن بھیو کوئی نہ پائیا۔ اپنی کرے آپ آدیس، آپے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹی در درویش، برہما وشن مہیش بیٹھے آسن لائیا۔ آپے وسیا سیجا شیش، ساگو پانگ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ سنجک تریتا دواپر اتریا پار، کلج جوت جگا سندا۔ پڑکھ اگڑا اگڑی کار، لکھ اگوچر بھیو نہ آئندا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، آون جاون کھیل کھلا سندا۔ مات پت نہ کوئی سہار، بھین بھائی نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، ایکنکارا اپنی کار کما سندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ دیپک جوت جوت

اُجیار، نُور و نُور اکھواندا۔ بے عیب خُدائی پروردگار، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ لوک مات پاوے سار، پنچم تت تت وکھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ نار بھتار، اپنا
 سنگ رکھائندا۔ اللہ رانی کُنیا کوار، ایکا تھم آپ پڑھائندا۔ کائنات کر اُجیار، بسمل رُپ سماندا۔ سنگ محمد ہو اُجیار، چار یاری رنگ رنگائندا۔ نرگن
 رُپ اپر اپار، نانک جوتی آپ لکائندا۔ ایکا جوتی دس اوتار، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، نہ کوئی بھيو چھپائندا۔ ملیا میل ہر نرنگار،
 وچھڑ کدے نہ جائندا۔ سرب جییاں داسانجھ یار، ایکا ایک اکھواندا۔ ورن گوتی وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ کوئی کوٹ منگن بن بھگھار،
 گھٹ گھٹ بھچھیا آپے پائندا۔ چوٹی چڑھ گُرمھ وِلا پائے سار، سچ گِیرا آپ درڑائندا۔ نام ست ست ورتار، کلجگ آپ کرائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز
 کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ چکائندا۔ ونڈنہارا ساچی ونڈ، پنچم میل ملائندا۔ جوٹھ جوٹھ میٹے بھیکھ پکھنڈ، امرت دھارا گھ چوانئندا۔ گُرسکھ نار نہ ہوئے رنڈ،
 ساچا کنت سہاگی اک وکھائندا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتبیج سبتیج پھول پھولائندا۔ سنگر پورا پائے ونڈ، گُر گوہنڈ ناؤں رکھائندا۔ کلجگ انتم دیوے دنڈ،
 اپنا لیکھ لکھائندا۔ لکھ چوراسی کھنڈ کھنڈ، نہ کوئی مات بچائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ستن پیتا ہر بھگوانا،
 ایکا دیوے دُھر فرمانا، شبد انادی آپ سناندا۔ شبد انادی ساچا ڈھولا، ہر جن آپ سناندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا آپے بولا، آپے بوجھ بُجھائیا۔ آپے بنیا ساچا
 تول، نانک نرگن ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی تت وِولا، ایکا کھنڈے رہیا پائیا۔ کلجگ انتم کھیلے ہولا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ من مت پائے رُولا، گُرم
 سار نہ پائیا۔ بھار نہ چکے دھرنی دھولا، دوس رین رہی گُرائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے امرت آتم نا بھی کولا، سادھ سنت بیٹھے گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ایکا در، اک اکلّا رہیا کرائیا۔ ساچا شبد سچ جیکارا، ہر ہر آپ لگائندا۔ آدانت اک اوتارا، ایکا رُپ وٹائندا۔
 پاربرہم پر بھ بھيو نیارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائندا۔ لیکھا کھے وید چارا، چار چاراں تول تُلاندا۔ چارے کوٹاں پاوے سارا، اُتر پورب پچھم دکھن ویکھ
 وکھائندا۔ آپے لائے اپنا نعرہ، اپنا سوہلا آپے گائندا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچارا، دھیرج جت نہ
 کوئے دھرائندا۔ بھرے بھلے پُرکھ نار، نر نرائن دس نہ آئندا۔ بنیا گُڑھ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکارا، گھر گھر بُرج سہائندا۔ جوٹھ جوٹھ دے لکارا، سچ

سُج دِس نہ پائندا۔ آسا ترسنا کرے وچارا، ترکھا ترپت نہ کوئے وکھائندا۔ کسے نہ دسے پار کنارہ، آر پار نہ کوئے سہائندا۔ مات پت نہ کوئے پیارا، پتا پوت نہ میل ملائندا۔ دھیاں بھیناں کرن وپارا، کلج کل ورتائندا۔ گردر مندر مسجد بن اکھاڑا، مایا ممتا کھیل کھلائندا۔ نانک گوہند بن لکھارا، ہر ہر بھيو کھلائندا۔ کلج تیری اتم وارا، ہر ساچا ویس وٹائندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سمبل نگری دھام سہائندا۔ جوتی جوت جگے جگے پرکھ کرتارا، پر م پُرکھ ویکھ وکھائندا۔ شبد شبد جیکارا، ہر شبدی ناد و جائندا۔ گرسکھاں ویکھے در دوارا، آپ اپنا چرن ٹکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویس دھر، ہر جن بانہوں لئے پھڑ، آپ بندھائے اپنے لڑ، نہ کوئی توڑ ٹڑائندا۔

☆ ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی کپتان بنتا سنگھ دے گھر پنچ گرائیں ضلع گرداس پُر ☆

۲۱۲ سَنگر پورا ہر مہربان، ست سروپ سما۔ وسنہارا سچ مکان، بھيو کسے نہ پایا۔ ایکنکار سری بھگوان، نرگن جوت نور رُشایا۔ داتا دانی دو جہان، دو جہاناں ڈیرہ لایا۔ آد شکت روپ مہان، ستے پرکاس کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد آپ اکھویا۔ آد جگاد ہر بھگوانا، ایک اکھوائندا۔ سَنگر پورا گن ندھانا، آپ اپنا ناؤں رکھائندا۔ آپے دیونہارا دانا، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ آپے دیوے اپنا مانا، درگاہ ساچی دھام سہائندا۔ آپ وکھائے دھر نشانہ، سچ نشانہ آپ جھلائندا۔ آپے شاہو بھوپ سلطانا، راج راجان آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیل کھلائندا۔ آد جگادی ایکنکارا، ایک روپ سما۔ آپ اپنا کرپسارا، آپے ویکھ وکھایا۔ نرگن دیپک کر اجیارا، سچ محل کرے رُشایا۔ تھر گھر بیٹھا اک دوارا، ایک گھر وسایا۔ سچ سَنگھاسن بھيو اپارا، ہر ساچی بنت بنایا۔ نہ کوئی دیسے چوہدارا، نہ کوئی الکھ جگایا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، سکھا سکھائی نہ کوئے وکھایا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، بھین بھائی نہ کوئے اُپجایا۔ مات پت نہ سٹ ڈلارا، جننی گود نہ کوئے اُٹھایا۔ نہ کوئی دیوے پون ہلارا، جل دھار نہ کوئے وگایا۔ نہ کوئی دیسے رُو سس ستارا، گگن منڈل نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی دھرت دھول دے سہارا، نہ کوئے شیش

کھ کھلایا۔ نہ کوئی برہا وید وچارا، نہ وشنوؤں رزق سبایا۔ نہ کوئی شکر کرے سنگھارا، دیوت سرنہ کوئے گایا۔ نہ کوئی اندر برکھے دھارا، نہ کوئی چھہبر
 ویکھ وکھایا۔ گن گندھرب نہ کوئی اکھاڑا، ابچھراں ناچ نہ کوئے نچایا۔ ترے گن مایا نہ کوئے پسارا، راجس تامس ست نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی پنچم موہ
 پیارا، پنچم جڑت نہ کوئے جڑایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی دیسے نو دوارا، دسویں آسن کوئے نہ لایا۔ نہ کوئی
 اُتھج سیتج جیرج انڈ ورتارا، نہ کوئی کھانی رچن رچایا۔ نہ کوئی شبد نہ ڈھکارا، نہ کوئی تال وجایا۔ نہ کوئی رام کرشن اوتارا، نہ کوئی توت سمایا۔ نہ کوئی
 وید ویاس بنے لکھارا، آپ اپنی کر وڈایا۔ نہ کوئی گیتا گیان اُجیارا، وشن وراٹ نہ کوئے اُپایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئی سہارا، احمد محمد نہ کوئے گڑمایا۔ نہ
 کوئی نرگن تت کرے پیارا، نانک نام نہ کوئے دھرایا۔ نہ کوئی گوہند بول جیکارا، فتح ڈنک وجایا۔ لوآں پُریاں نہ کوئے منارا، نو کھنڈ نہ رچن رچایا۔
 ست دیپ نہ کوئے سہارا، ست سفید نہ کوئے رکھایا۔ چھٹی راگ نہ کوئے گانا، گا ونہار دس نہ آیا۔ نہ کوئی پونی پون مسانا، آکاش پرکاش نہ کوئے
 ٹکایا۔ آون گون نہ کوئے نگارہ، نہ کوئی تال وجایا۔ چتر سیت نہ کوئے لکھارا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لاڑی موت نہ کرے شکارا، نہ کوئی گھنگٹ
 ۲۱۵ گھ تے پانیا۔ نرک سُرگ نہ کوئے وہارا، نہ کوئی راہ دکھایا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، سادھ سنت نہ کوئے جنایا۔ ابناسی کرتا اک اکلا ایکنکارا، آپ اپنا
 روپ اُپایا۔ جوتی نور نور اُجیارا، نور نور وچ سمایا۔ آد نرنجن کھیل اپارا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر بھیو نیارا، الکھ الکھنا لکھیا نہ جانا۔ پاربرہم
 پر بھ پُرکھ اپارا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں دے سہارا، لوک
 مات وند وندایا۔ جگ جگ لے آپ اوتارا، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ شبدی شبد جیکارا، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ سادھاں سنتاں کر پیارا، آپ اپنا
 میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ویس کر، جگ جگ اپنا راہ تکایا۔ آتم انتر ہر ہر جان، آپے بوُجھ بُجھاندا۔ سرتی
 اندر سرت دھیان، سرتی سرت سمائدا۔ شبدی شبد شبد نگاہبان، شبدی نام درڑاندا۔ اندر مندر منگے دان، ڈونگھی کندر ویکھ دکھاندا۔ سنے سنانے اپنے
 کان، راگ انادی تال الاندا۔ انحد سُننہہڑا سچ مکان، اپنا آپ جنائدا۔ بھے بیڑا وچ جہان، ساچا کھیڑا آپ وساندا۔ در دوارے بخشے مان، آتم بھچھیا

اچھیا جھولی پائندا۔ ساچا لیکھا دُھر فرمان، اگادھ بودھ ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم انتر وسے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ آتم انتر ہر جن آس، اپنی آپ اُچھائی۔ آپ بُجھائے جگت پیاس، جگت پیاس آپ بُجھائی۔ داتا دانی سرب گنتاس، دیاوان اکھوائیا۔ ویکھنہارا پرتھی آکاش، کایا ڈونگھی کندر پھول پھولائی۔ کرے کرائے پوری آس، سننگر پورے ہتھ وڈیائی۔ مایا متا موہ دے نواس، من ڈوری شبد بٹھائی۔ بدھ بیسی کر پرکاس، اگیان اندھیر مٹائی۔ مت متوالی پاوے راس، رس رسیا ویکھ دکھائی۔ وسنہارا وچ سواس سواس، پون پون رُپ ہو جائیا۔ بال انجانی جگت نہانی نہ رہے اداس، کرپا کرے کرینہار وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے سو جھی پایا۔ گھر سُجھیا ہر ہر بُجھیا، اپنا مول پچھان۔ لہنا دین چکائے بھيو گھیا، گرگھ سکے نہ رسنا گان۔ چرن پریتی آتم نیتی ساچی ریتی جو جن لچھیا، امرت ملے پین کھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، لیکھا جانے بال نادان۔ بال بالا بالی بدھ، رسن کہن نہ جائیا۔ اندر وسے دیوے سدھ، اپنی بو جھ بُجھائی۔ سچ سنگھاسن آتم سیجا بے کد، گر شبد وڈی وڈیائی۔ پنچ وکارا کرے یدھ، شبد کھنڈے بھیٹ چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، جیو پنڈ انڈ برہمنڈے کھوج کھوجائی۔ کایا مندر آتم جھاک، ہر ہر کھولنہارا تاک، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ پنت پنت کرے پاکن پاک، پنت پاون آپ اکھوایا۔ سننگر پورا سجن ساقی، سگلا سنگ رکھایا۔ ایکا رکھے چال بانگی، بہنگم رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے اپنا ور، پورن آسا جگت بھروا سا شبد دلا سا کایا مندر ساچے اندر کر پیار، ہر نرنکار جن پائے سار، آر پار ادھو چکار ویکھ دکھایا۔

★ ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی امیر چند گلاٹی دے گھر بٹالا ضلع گرداس پُر ★

آد نرنجن عقل کل دھاری، ایکا ایک ایککاریا۔ نرگن جوتی جوت اُجیاری، رُپ اگم اپاریا۔ پار برہم پر بھ کھیل نیاری، بھيو ابھید گھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ اکھو رہیا۔ ابناسی کرتا ہر کرتار، ایکا رُپ سمائیا۔ ایکا نور کر اُجیار، ایکا ڈگمگائیا۔ آدن انتا کر

شبد نگارے لگے چوٹ، ایک دُھن اُچھائی۔ آپے وسیا کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹی بیٹھا کھ چھپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ولس
 آپے کر، آپ اپنے رنگ سمائی۔ انک سمایا اک اکلا، ایک گھر سہائند۔ آپے وسیا سچ محلہ، گھر ساچا آپ اُپائند۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، آپ اپنا آسن
 لائند۔ جوتی شبدی آپے رلا، آپے سھم لائند۔ شبد سُنسہرا ایک گھلا، ایک ڈنک وجائند۔ وسنہارا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائند۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی جُگ اپنی دھار چلائند۔ جُگ جُگ دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائند۔ لکھ چوراسی پسر پسا، پاربرہم
 پرہہ ویکھ وکھائند۔ آپے نرگن بٹھے دھار، آپے سرگن سگلا سنگ رکھائند۔ آپے کُپت آپے ظاہر، بند کواڑ لکھ چھپائند۔ آپے دیا باقی کر اُجیار،
 کملاپاتی ناؤں رکھائند۔ امرت بوند سوانتی بھر بھنڈار، آپے ہر ورتائند۔ اک اِکانتی خبردار، آپ اپنی دیا کمائند۔ مارے جھاکی سرب سنسار، بھلیا
 کوئے رہن نہ پائند۔ دیوے باقی پر اپار، دیونہارا آپ اُکھوائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونت آپ اپنا کھیل
 کھلائند۔ ہر بھگونت ہر وڈیائی، ہر ہر بوجھ بھجائند۔ ہر جوت ہر رُشائی، ہر ہر ویکھ وکھائند۔ ہر گھر ہر بیٹھا آسن لائی، ہر ہر سنگ رلا لائند۔ ہر ہر
 سھم رہیا چلائی، ہری ہر ہر سیو کمائند۔ ہر ہر بیٹھا بے پرواہی، ہر ہر لکھ جگائند۔ ہر ہر کرے سچ نیائیں، ساچا تخت سلطان سہائند۔ ہر ہر وسیا تھاؤں
 تھائیں، ہر ہر میل ملائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اُکھوائند۔ آد پُرکھ سدا نرہجے، ایک رُپ سمائی۔ دھام اولے
 ایک رہے، تھر گھر آسن لائی۔ آپ اُپائے آپے کرے کھے، آپ اپنا مارگ لائی۔ اپنا بھانا آپے سہے، اپنے بھانے سرب چلائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد انت ایک رُگھرائی۔ ایک رُگھرائی ایک رُگھنائتھ، ایک رُپ سمائند۔ ایک رکھائے اپنا ساتھ، ایک سنگ نبھائند۔ ایک چلائے ساچا
 راتھ، ایک ویکھ وکھائند۔ ایک اُچھائے اپنی گاتھ، ایک ڈھولا گائند۔ ایک رُپ تریلوکی ناتھ، ترے ترے لوکاں میٹ مٹائند۔ ایک لہن دین چُکائے مستک
 ماتھ، جوت لائی ویکھ وکھائند۔ ایک اتارے اپنے گھاٹ، پار کنارہ ایک وکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا کر پسا آپ اپنا
 پردہ لائند۔ اپنا پردہ آپے کھول، ہر شبد کرے رُشائی۔ شبد اگئی آپے بول، اپنا نعرہ لائی۔ ساچے کنڈے آپے تول، تولنہار آپ اُکھوائی۔ اپنی شستی

آپے مَوَل، بھل بھلوڑی آپ اگانیا۔ آپ اُپائے دھرنی دھول، دھرت دھول آپ سہانیا۔ آپے کرے پورا اپنا قول، بھل کدے نہ جانیا۔ آپے
 سندر سانول کھیلے کھیل انھول، بھگون جوتی نور رُشانیا۔ رام رام سدا اڈول، اڈول اڈول اکھوانیا۔ آپے لکھ چوراسی کرے گھول، آپے ستا بیج وچھانیا۔
 آپے گھٹ گھٹ پڑدے رہیا پھول، بند کواڑا آپ کرائیا۔ آپے جگ جگ وجائے اپنا ڈھول، ڈورُو ڈنکا اک وجانیا۔ آپے کوڑ کڑیا کڈھے پول، اندر
 مندر کھوج کھوجانیا۔ آپے ہوئے کلا سول، آپے نردھن ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچانیا۔ اپنی رچنا آپے
 رچ، آپے ویکھ وکھاندا۔ شبد اپایا ساچو بیج، شبدی بنت رکھاندا۔ لوآں پُریاں آپے بچ، اپنا راگ سناندا۔ آپ اُپائے کایا مائی بھانڈا کچ، پنچم جوڑ
 جڑاندا۔ آپ ترے گن اندر گیا رچ، آپ اپنا وچ لکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس دھراندا۔ ویس انیکا ہر
 نرنکار، جگ جگ آپ کرائندا۔ برہما برہم پاوے سار، پاربرہم رُپ وٹاندا۔ وشنوں ونسی اک ادھار، ایک رنگ رنگاندا۔ امرت بھریا ہر بھنڈار،
 ساچا تال سہاندا۔ شو شکر کر اک پیار، بھولے ناتھ گلے لگاندا۔ باسک تشکا پایا ہار، ہتھ ترسول پھڑاندا۔ آپے ویسا سب توں باہر، آپ اپنا سنگ
 ۲۱۹ نبھاندا۔ رُپ رنگ نہ کوئے سنسار، دس کسے نہ آئندا۔ داتا سورا سربنگ ہر سرجنہار، سمرتھ پُرکھ اکھواندا۔ وید کتیب نہ پانن سار، لیکھا لکھت وچ
 نہ آئندا۔ راگ ناد نہ سکے اُچار، گا گا سیس جھکاندا۔ پاربرہم اپر پیر آپ بے عیب خدائی پروردگار، نورو نور سماندا۔ نور اُجالا پر اپار، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہاندا۔ ساچا گھر ہر سہنجن، ایک ایک اپایا۔ جگے جوت آد پُرکھ نرنجن، پاربرہم
 پربھ ویکھ وکھایا۔ میت مرارا ساچا سجن، ساچا سنگر ناؤں رکھایا۔ آد جگادی اپنا آپے پردہ کجنا، آپے دئے لایا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو بھجن، برہما وشن
 شو دیوت سُر رہن نہ پایا۔ آپ اپنا سب نے تنجا، ہر ساچے بھینو نہ رایا۔ ایک شبد ہر ہر آد جگاد گجنا، نہ مرے نہ جایا۔ درگاہ ساچی تالا کدے نہ وجنا،
 گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ آپے کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نرگن دھار جوت نرنکاری، ہر ہر آپ
 اپانیا۔ آپے کرے ہت ہتکاری، نت نوت میل ملانیا۔ ابناسی اچت پھریاری، سیوک سیوارہیا کمانیا۔ نہ کوئی پنچ تت دسے بت، نہ کوئی کایا گڑھ سہانیا۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، جگ کرتا ناؤں رکھائی۔ جگ جگ کرتا ہر کرتار، کر نہار اھوایا۔ آپ اپنا لے
 اوتار، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ شبدی شبد بھر بھنڈارا، لوک مات آپ دھرایا۔ آپے بنے آپ ورتار، آپے رہیا ورتایا۔ جن بھگتاں کرائے ونج وپارا،
 آتم انتر آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا سرگن کر، سرگن ساچا لے اُچھایا۔ نرگن جوتی سرگن دھار، ہر ساچے
 آپ ٹکائی۔ سرگن میلا ہر کرتار، ایک رنگ رنگی۔ شبد وچولا وچ سنسار، ایک ایک اپائی۔ ورننا برناں وسیا باہر، ذات پات نہ کوئے جنائی۔ ہر جن ساچے
 لے اُبھار، آپ اپنے لے اُٹھائی۔ کرے کرائے خبردار، جگ جگ ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر،
 سرگن میلا سہج سُبھائی۔ سرگن میلا ہر اوتار، گر گر آپ اھوئندا۔ پنچ تت کر پیارا، برہم پار برہم ملائندا۔ شبدی شبد جیکارا، اندر مندر تال
 وچائندا۔ انحد سیوک سیوادارا، ساچی سیوکمائندا۔ جوت نرنجن کر پیارا، دیکھ اک رکھائندا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، سائتک ست ورتائندا۔
 ۲۲۰ ستگر پورا ہوتیارا، ساچا ویس وٹائندا۔ ہوئے ہنگتا توڑ گڑھ ہنکارا، مایا ممتا موہ چکائندا۔ آسا ترسنا پار کنارہ، ساچا حصہ نام وندائندا۔ اپنا نیزا اک اگھاڑا،
 اک گیان درڑائندا۔ ساچا ویکھے دھرم اکھاڑا، سکھنڈ دوارا آپ سُبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ اپنی
 کل ہر ورتتا، بھیو بھیو نہ رایا۔ آپ اُٹھائے ساچے سنتا، سچ روپ درسایا۔ میل ملاواں ناری کنتا، ساچی بیج سُبھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر
 کدے نہ جایا۔ مول چکائے ہوئے ہنگتا، نیچو نیچ اھوایا۔ لیکھے لائے بھگھانگتا، نام دھن خزانہ جھولی دے بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد جگاد اپنا ویس کر، در درویش بھگت دوار بن بھگھاری آپ اھوایا۔ جگت بھگھاری ہر نرنکارا، اپنا روپ وٹائندا۔ جن بھگت مگے اک دوارا،
 اپنی الکھ جگائندا۔ پار کرائے دُشٹ دُراچارا، دُور دُراڈا نیڑے آئیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، شبد شبدی ہتھ اُٹھائندا۔ برہمنڈاں پاونہارا سارا، جیرج
 انڈاں پھول پھولا ئندا۔ بھیکھ پکھنڈا کر خوارا، نام ڈنڈا ہتھ پھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل آپے کر، آپ اپنی
 کھیل کھلائندا۔ سنجگ تریتا کھیلیا کھیل، ہر ساچا چلت چلائندا۔ بھگتاں سنناں کر کر میل، لوک مات راہ وکھائندا۔ در گھر ساچے چاڑھے تیل، ساچا

سگن مناسندا۔ میل ملاوا سجن سہیل، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رنگ رنگا سندا۔ جگ جگ رنگ رنگ رنگنہارا اپنا رنگ رنگا سندا۔ جن بھگتاں در دوارا، منگنہارا اپنا پھیرا آپے پائیا۔ اوچاں نیچاں وچ نہ سنگنہارا، غریب نما نیا ویکھ دکھائیا۔ چٹے آسوتنگ کسنہارا، شاہ سوارا وڈ وڈیائیا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پیراں ہیٹھ جھسناہارا، نرگن جوت کرے رشنا سندا۔ گرکھاں ہردے اندر مندر بہہ بہہ ہسن والا، ساچا سگن منائیا۔ تیر نرالا کسن والا، ایک چلہ نام اٹھائیا۔ جگ جگ اپنا راہ دستہارا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ دکھائیا۔ ہر گھٹ ہر ہر سن والا، ہر ہر بیٹھا سرب بھلا سندا۔ دو جہاناں درگاہ ساچی سنن والا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ولس کر سبج تریتا دوا پر اپنے انک سمائیا۔ ترے ترے جگ انک سما، انگیکار اکھوایا۔ چوتھا چوتھا مات دھرا، گھر چوتھے ویکھ دکھایا۔ کوڑ گڑیا راناں رلا، لوک مات میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کرم کمایا۔ کلج کوڑا جگت بلوان، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ اپنا پھڑ ہتھ نشان، چاروں کنت پھرا سندا۔ کسے در نہ دسے کوئے گیان، دھیانی دھیان نہ کوئے جنا سندا۔ اندر مندر نہ کوئے دھنکان، ساچا راگ نہ کوئی سنا سندا۔ دوس رین پین کھان، آتم ترکھ نہ کوئے بھجائندا۔ ناد سنکھ سرب وجائن، آتم ناد نہ کوئے وجائندا۔ جگت چلائی سرب دکان، نام دھن نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ولس کر، ویسا دھاری بھیکھ وٹا سندا۔ بھیکھ وٹنا آد پرکھ ابنا سا، کلج روپ وٹایا۔ نوست ویکھے نو نو تماشا، نو نو رنگ رنگایا۔ ست ست کرے بھوگ بلاسا، بھو ساگر اک دکھایا۔ جوٹھ جوٹھ بھریا کاسہ، جگت پیالہ ہتھ پھرایا۔ گرگھ ورا رنا نام چے سواس سواسا، جس جن اپنی سیوا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتنم ویکھ دکھایا۔ کلج اتنم لیکھا لکھ، ہر ساچا رچن رچا سندا۔ آپے پاونہارا بھکھ، آپے مول چکا سندا۔ جگت نیتز نہ رہیا دس، گیان نیتز بند رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، ایک جوت جوت جگا سندا۔ ایک جوت ہر اولڑی، ایک کل ورتائیا۔ رام راما ولس ہری، ہر کرشنا روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار آد جگا داک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، تیرا لیکھا دے چکائیا۔ کلج اتنم لیکھ چکا ونا، ہر ساچا سچ ورتا سندا۔ نام ست ست ورتا ونا، ساتک

ست جنا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا بھیکھ مٹاؤنا، کوڑی کریا دیکھ دکھائندا۔ اوچاں نیچاں انگ لگاؤنا، ایکا دھام سہائندا۔ ورن برن اک کراؤنا، ایکا راگ سنا سندا۔
 راجا رانا تختوں لاہنا، شاہ سلطان نہ کوئے اکھوائندا۔ مایادھاری خاک ملاؤنا، کلجگ پورا تول تلا سندا۔ گئو غریباں گلے لگاؤنا، گر گوبند ویس وٹا سندا۔ نانک
 تولا اک بناؤنا، تیراں تیراں دھار چلا سندا۔ رام راما ہر نظری آؤنا، سینا سرتی آپ پرنا سندا۔ کاہنا کرشنا نام دکھاؤنا، نام بنسری اک وجا سندا۔ ساچی
 سخیاں ناچ کراؤنا، گرگھ ساچے آپ نچا سندا۔ انا الحق نعرہ لاؤنا، مقامے حق آپ سما سندا۔ سنگر نانک نرگن روپ جوت جگاؤنا، جوتی جوت ڈمگا سندا۔
 شبد کھنڈا ہتھ اٹھاؤنا، کھھی دھار رکھائندا۔ گوبند سورنال رلاؤنا، ہر ساچی بنت بنا سندا۔ چا یاری ویکھ دکھاؤنا، پنچم رنگ رنگا سندا۔ برہما وشن شو آپ
 اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ پنڈت پاندھے بھيو کھلاؤنا، ہر ساچا راہ تکا سندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر ہلاؤنا، ایکا حکم جنا سندا۔ ساچی سکھیا اک
 سمجھاؤنا، سکھی سکھیا وچ ککا سندا۔ درگھر ساچا اک سہاؤنا، ساچا تال رکھائندا۔ شاہ سلطانا میل ملاؤنا، راج راجانا ویس وٹا سندا۔ چار ورن اٹھاراں برناں ایکا
 دھام بہاؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹا سندا۔ پر بھ کا حکم نہ کسے مٹاؤنا، لکھنہارا آپ اکھوائندا۔ شبد ڈنکا اک وجاؤنا، ایکا راگ الا سندا۔ بیس بیس ہر اکھواؤنا،
 ۲۲۲ جگت جگدیشا ناؤں دھرا سندا۔ بنس بنسا لیکھے لاؤنا، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ اک اکیسا کھیل کھلاؤنا، خالق خلق وچ سما سندا۔ شبد حدیثا اک پڑھاؤنا، ایکا
 آیت بنا سندا۔ وید کتیبہ رنگ رنگاؤنا، شاستر سمرت پھول پھلا سندا۔ سب توں باہر آپ اکھواؤنا، دس کسے نہ آئیندا۔ اکال مورت نظری آؤنا، آپ اپنا
 روپ وٹا سندا۔ جونی رہت کھیل کھلاؤنا، کھیلنہار بھيو نہ پائندا۔ نام ست ست ورتاؤنا، ساچی وست اک دکھائندا۔ کھھو کھھ ہر لکھ بناؤنا، کر وڑی خاک
 ملا سندا۔ جوگی جینے ہتھیں تپے ویکھ دکھاؤنا، ویکھنہارا آپ ہو جا سندا۔ گنگا گوداوری اکھسٹھ تیرتھ جل جل دھار اپنے وچ ککاؤنا، سر سرور آپ
 اکھوائندا۔ تلک راج جوگ ہر ساچے اک بناؤنا، ایکا حکم سنا سندا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھاؤنا، راشٹریت سیوا لائندا۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھو نا،
 سمت سمتی آپ چلا سندا۔ ہر جن ساچے میل ملاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی ونڈ ونڈا سندا۔ جو جن رسنا ہر ہر رہے گائی، ہر لیکھا آپ چکا سندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنی دھار بندھائندا۔ کلجگ تیری انتم دھار، ہر ساچا ویکھ دکھائیا۔ آپ اتارے

انت کنار، ایکا گھر سہائیا۔ سنجگ ساچا کرتیار، لوک مات کرے گڑمائیا۔ دیوے وست اک اپار، سچ بھنڈار شبد بھرائیا۔ سو پڑکھ نرنجن آپ کرتار، قادر کرتا آپ اکھوائیا۔ ہنگ برہم اک وچار، ایکا رُپ رکھائیا۔ اوانگ سوہنگ سوئم رُپ نرکار، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، ست پڑکھ وڈی وڈیائیا۔

☆ ۲۹ ماگھ ۲۰۱۵ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر دیا ہوئی بٹالا ضلع گرداس پُ ☆

خُدائی نُوَر اللہ، نُوَرِ الاہیا۔ بے عیب پروردگار خُدا، صفت صلاحیا۔ پاربرہم نُوَرِ رُشنا، جوتی جوت ڈمگائیا۔ پڑکھ اکال ایکاناں، ایکا رُپ سمائیا۔ آد جگادی وسن ایکا تھاں، دُسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ ساچے گھر سچ نیا، قادر کرتا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُوَرِ نُوَرِ آپ سمائیا۔ نُوَرِ الاہی بے عیب پروردگار، پاربرہم اکھوایا۔ ایکا وسے دھام نیار، درگاہ ساچی ڈیرہ لایا۔ رُپ رنگ اپر اپار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی دُسر ہور آکار، نرکار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُوَرِ نُوَرِ ڈمگایا۔ نُوَرِ نُوَرِ ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا شبد اک دُھکار، ایکا رہیا سٹائیا۔ ایکا لحم اپر اپار، آپ اپنا آپ اپائیا۔ سکھا سکھائی ساچا یار، ساچی وست اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک ایک وڈیائیا۔ اک اکلا ہر خُدا، خُدی وچ کدے نہ آئیندا۔ اک لگائے اپنی صدا، اک آواز سٹائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے جُدا، ہر انگ انگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُوَرِ نُوَرِ ڈمگائیندا۔ نُوَرِ نُوَرِ ہر نرنکار، نرنجن آپ اکھوایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے نام سچّی دُھن جیکار، آپے نعرہ لایا۔ آپے مقامے حق میت مُرار، سچکھنڈ دوار آپ سہایا۔ حق حقیقت آپے پاوے سار، درگھر آپے ویکھ وکھایا۔ لاشریک میت مُرار، پڑکھ کرتار آپ اکھوایا۔ ایکا جانے اپنی کار، ایکا ویکھ وکھایا۔ ایکا رُپ اگم اپار، بھيو کوئے نہ آیا۔ رُوَس کر اُجیار، آپ اپنا وچ ٹکایا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، ساچی گنت گنایا۔ چوڈاں طبقال کر اُجیار، آپ اپنا بندھن پایا۔ جوتی نُوَرِ نُوَرِ اُجیار، نُوَرِ نُوَرِ ڈمگایا۔ نُوَرِ نُوَرِ ہر رحمان، ایکا ایک

اکھواندا۔ وسنہارا زمیں اسمان، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، آپ اپنا شبد سناندا۔ آپے ہوئے جانی جان، بھيو اھیدا آپ کھلاندا۔
 آپے وید پُرانی پاوے آن، انجیل قُرآنا آپ لکھاندا۔ کھانی بانی ہو پردھان، آپ اپنا حکم چلاندا۔ شرع شریعت اک دکھان، ایکا کرم کماندا۔ اک
 حدیث ایکا آن، کلمہ اک پڑھاندا۔ اک رحیم ایکا رام، ایکا کرشن ویس وٹاندا۔ ایکا نانک کر پروان، گوہند سنگ نبھاندا۔ ایٹھے اوٹھے اک مکان،
 ایکا نُور دکھاندا۔ ایکا چلہ اک کمان، ایکا تیر اٹھاندا۔ ایکا دھرم اک نشان، ایکا مارگ لانداندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، آپ اپنا ناؤں رکھاندا۔
 عیسیٰ موسیٰ ہو پردھان، آپ اپنا ویکھ دکھاندا۔ سنگ محمد ایکا جان، ایکا انگ لگاندا۔ چار یاری کر پردھان، ساچا میل ملاندا۔ بیس پیسا اک ودھان،
 اپنا آپ بندھاندا۔ جانہارا گیتا گیان، لیکھا اپنے ہتھ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، نُور و نُور ڈگگانداندا۔ نُور
 نُورانی سچا شاہ، ایکا ایکونکاریا۔ ایکا خدا بن ملاح، ویکھے سرب سناریا۔ ایکا رام رہیا سما، دُسر دس کوئے نہ آرہیا۔ گھٹ گھٹ دیوا آپ جگا، آپے ویکھ
 دکھا رہیا۔ کایا کعبہ آپ بنا، سچ ربابا آپ و جا رہیا۔ پُن صوبا آپ جنا، آپے ویکھ دکھا رہیا۔ نُور الاهی سچ نوبا میل ملا، گھر ساچا ویکھ دکھا رہیا۔ دو دو آہ
 ایکا تھاں، ایکا در سہا رہیا۔ آب حیاتا کھ چوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محبوب آپ اکھوارہیا۔ ساچی صفت سچ صلاح، ہر ساچا
 آپ دکھاندا۔ آپ اپنا نام اُپا، آپے رہیا جپاندا۔ آپے وسے تھاں تھاں، آپے در در الکھ جگاندا۔ گر پیر اوتار آپ اکھوا، سادھ سنت کرے رُشانیا۔ مُلا
 شیخ مسائق پیر آپے لیکھے لا، آپ اپنی بوجھ بُجھاندا۔ در درویشا پھیری پا، در دربان آپ ہو جاندا۔ کائنات بنت بنا، ایکا کلمہ رہیا پڑھاندا۔ ایکا رُپ دے
 درسا، ایکا نظری آندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انک سماندا۔ ایکا امامہ ایکا دُجا، ایکا حاجی حج گزاریا۔ نہ کوئی دیسے ہور
 دُجا، نُور و نُور آپ اکھوارہیا۔ آپے برہما وشن شولائے پوجا، ایشٹ دیو آپ اکھوارہیا۔ آپے بھيو کھلائے گوجھا، نبی رسول آپ اُپا رہیا۔ اپنا در آپے
 بوجھا، آپے ویکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُور الاهی بے پرواہی اپنی کلام آپ سناندا۔ اک کلام اک امام، ہر خدا
 اُپاندا۔ آپ پیائے اپنا جام، اپنے سنگ رکھاندا۔ آپے جانے اپنا کام، جگت دمامہ آپ و جاندا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی تام، اگنی اگت نہ کوئے جلا اندا۔

نہ کوئی صُبح نہ کوئی شام، رین اندھیر نہ کوئے دکھائند۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی بھان، چند ستار نہ کوئے لٹکائند۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، چار دیوار نہ رچن
 رچائند۔ اک اکلا ایک ایک آپے جانے اپنا کام، کرتا کارن آپ اکھوائند۔ رام رحمانا اک نشانہ، ہر ہر آپ رکھائند۔ حاضر حضور مہربانا، نورو نور
 ڈمگائند۔ آپے چوٹی چڑھ کوہ طور سنائے ترانہ، جلوہ جلالی آپ اکھوائند۔ آپ وجائے سچ شادیانا، آپ اپنی بانگ سنائند۔ آپے سجدا کرے بن نما،
 آپے نیتین بنک دکھائند۔ آپے ہتھ رکھے کانا، آپ اپنی دُھن وجائند۔ آپے مکہ کعبہ ہو پردھانا، اپنا نور درسا ئند۔ آپے شاہو بھوپ سلطانا، راج
 جوگ آپ اکھوائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایک ایک ہو جائند۔ آد جگادی اک اکلا، ایک ایک اکھوائیا۔ درگاہ
 ساچی بیٹھا سچ محلہ، تھر گھر ساچے آسن لایا۔ وسنہارا جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھیرا پائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، اپنا نور کرے رُشائیا۔
 اپنی میٹے آپے سلا، دُئی دوتی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا نور دھر، نورو نور ڈمگائیا۔ نورو نور جلوہ جلال، جاگرت جوت جگائند۔
 ۲۲۵ دیکھنہارا حق حلال، حق حقیقت پھول پھولائند۔ شرع شریعت اک کمال، لاشریک آپ اکھوائند۔ سچ توفیق اک خدایا، نبی رسول آپ اپائند۔ سچ
 سنیہرا دئے سنا، اک آواز لگائند۔ اپنا مارگ آپے دئے دکھا، ساچاراہ چلا ئند۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، خالق خلق وچ سائند۔ رازق رحیم بے پرواہ،
 گھٹ گھٹ رزق پچائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر دستگیر آپ ہو آئند۔ پیر دستگیر شاہ حقیر، آپے آپ اکھوائیا۔ آپے داتا
 گنی گنہیر، گہر گبھیر آپ سہائیا۔ آپے دیوے امرت نیر، آب حیات آپ پیائیا۔ آپے دوتی پردہ دیوے چیر، آپے ایک ایک دکھائیا۔ آپے اعلیٰ اللہ
 ہوئے فقیر، اللہ روپ آپ درسائیا۔ آپے بنھے جگت چھلا، در در پھرے لکھ جگائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نور نور وچ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ دیکھنہارا ایک انگ، ایک ایک اکھوائند۔ سدا سہیلا ساچا سنگ، آپ اپنا سنگ نبھائند۔ سچ سنگھاسن بیٹھ پلنگ،
 درگاہ ساچی دھام سہائند۔ سرشٹ سبائی رہی منگ، اپنی بھچھیا آپے پائند۔ آپے اپنا آپے کس تنگ، چٹا سو اپنا آپ دوڑائند۔ آپے لوک پرلوک
 ونڈے ونڈے، ترے لوک ویکھ دکھائند۔ آپے دوزخ بہشت دیوے ونڈے، آپ اپنا میل ملائند۔ آپے ٹٹی لئے گنڈھ، جو رسنا کلمہ امام سنائند۔ میٹنہارا

بھیکھ پاکھنڈ، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ ساچا کھنڈا چند پر چند، ایکا نام ہتھ اٹھ سندا۔ گڑھ ہنکاری دیوے بھن، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ کلجگ انتم تیرا بھیس، ہر ساچا ویکھ دکھ سندا۔ راج راجان شاہ سلطان نہ کوئے دسے نہ
 نریش، سچ سچ نہ کوئے ورتا سندا۔ سرشٹ سبائی مایا متا بھیکھ، ساچی ریکھ نہ کوئے جنا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل
 ورتا سندا۔ اپنی کل آپ ورتا، اپنی کھیل کھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ اکھوا، اپنی پیٹی آپ پڑھایا۔ قرآن حدیثا آپ لکھا، آپے لیکھا رہیا چکایا۔ تیس بتیسا
 آپے گا، آپے صفت صلاحیا۔ آپے بنے جگت ملاح، جگت نوکا آپ چلایا۔ چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھا، چوڈاں چوڈاں پھیرا پائیا۔ اکو نور نور خدا، اپنا نور
 کرے رُشایا۔ دین اسلام آپ بنا، دینا ناتھ ویکھ وکھایا۔ امام میہدی نام دھرا، اک امام آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا کھیل کھلایا۔ احمد مد آپ پیا، ایکا رنگ رنگایا۔ گھر گھر صدا دئے سنا، دھر درگا ہی داتا ویکھ وکھایا۔ ہر کا بدھانہ سکے کوئی چھڈا، قادر قدرت
 میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی صورت اک وکھایا۔ ساچی صورت سچ دھار، ہر ساچا آپ اپنا سندا۔ نرگن روپ اپرا،
 نرگن ویکھ دکھ سندا۔ سنگر ساچا ہو اجیار، در گھر ساچا ویکھ دکھ سندا۔ نبی رسول اک پیار، ایکا دھام سہا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، لیکھا لیکھ دھر دھر بھیکھ، سرشٹ سبائی ویکھ دکھ سندا۔ سرشٹ سبائی ساچا مولا، مولا روپ آپ اکھو سندا۔ دھرے جوت اپر
 دھولا، دھرت دھول سہا سندا۔ آپے ہوئے کاہنا کرشنا کلا سولا، رام نام آپ اکھو سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور
 اپنا سندا۔ رام کرشن ہر اوتارا، عیسیٰ موسیٰ جوت جگایا۔ میل ملاوا محمدی یارا، چار یاری سنگ نبھایا۔ چوڈاں صدیاں چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ چوڈاں طبق
 کھول کوڑا، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ ایکا کلمہ کر اجیار، ایکا رہیا سنا۔ پوجا بت نہ کوئی جگت دوارا، میل ملاواں سچ خدایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ جگ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر دس کسے نہ آیا۔ نانک گوہند آپے دھار، اپنی چلت چلا سندا۔ آپے پاونہارا سار، جگ جگ ناؤں
 اپنا سندا۔ آپے کھانی بانی ہو اجیار، اپنا لیکھا آپ گنا سندا۔ آپے شبد شبدی پاوے سار، شبد شبدی رچن رچا سندا۔ آپے گرو گرو کرتار، گر کرتار رام

اکھوائندا۔ آپے رام رام روپ اوتار، لکا گڑھ آپ تڑائندا۔ آپے کاہنا کرشنا ہوئے خبردار، دوتی دُشٹ میٹ مٹائندا۔ آپے کلجگ انتم پاوے سار،
 نہکلنکا ناؤں رکھائندا۔ پنج تت نہ کوئی آکار، مانس مانکھ نظر نہ آسیندا۔ رُوح بُت نہ کوئی پیار، ساچا سٹ شبد اکھوائندا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکار، دھیرج دھیر
 نہ کوئی دھرائندا۔ گر در مندر مسجد نہ کوئی پیار، ایک رنگ نہ کوئے سہائندا۔ کوڑی کریا کر پیار، کوڑ گڑیا ویکھ وکھائندا۔ بھریا جو بن کام کرودھ لوہ
 موہ ہنکار، چاروں گنٹ ڈنک وجائندا۔ ورننا برناں ہاہاکار، ہر کا روپ دس نہ آسیندا۔ مسلم سنی نہ کوئے پیار، سکھ سنگھ نہ میل ملائندا۔ ہندو عیسائی نہ
 سنن گفتر، گھر گھر اپنا متا پکائندا۔ من مت دُہانگ ہوئی نار، ساچا کنت نہ کوئے ہندھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنی دھار بندھائندا۔ پنڈت پاندھے رہے پکار، کلجگ کوکے دئے دُہائیا۔ ملا شیخ مسائق کوئی نہ بنھے دھار، شرع شریعت اک جنائیا۔ گرنٹھی پنٹھی ہاہاکار،
 آپ اپنا بل وکھائیا۔ ہر کا بھو نہ پائے سنسار، سرب جییاں دا داتا اک اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، خدی خد مول نہ بھائیا۔ انتم پرگٹ ہووے
 بے عیب پروردگار، نورو نور آپ اکھوائیا۔ کائنات دیوے اک آدھار، ایک کلمہ آپ پڑھائیا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک ڈھولا دئے سنائیا۔ ایک در اک دوار،
 نو کھنڈ پر تھی آپ اکھوائیا۔ اوچ نیچ نہ کوئی راج راجان، شاہ سلطان ایک دھام بہائیا۔ چار ورن اٹھاراں برن اک گیان، ایک کرے پڑھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ
 سرب شرمان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کوڑ گڑیاری میٹے دُکان، سچ دست اک رکھائیا۔ آپے ہوئے مہربان، مہربان آپ اکھوائیا۔ آتم برہم پائے جھولی
 دان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ در، نور الہی کرے رُشنائیا۔ نور الہی ہر محبان، مہربان اکھوائیا۔
 بی خیر یا اللہ اک گیان، ایک دئے سنایا۔ ایک بخشے ہر دھیان، دُوبے بھو چُکایا۔ تیجے نیت ہو پردھان، ایک روپ درسایا۔ چوتھا پد ہر بھگوان، آپ اپنا ویکھ
 وکھایا۔ پنچم میلا دو جہان، چھویں چھپر چھن نہ کوئے جنایا۔ ست زمیں ست آسمان، چوڑاں طبقات ست پُرکھ آپ سمایا۔ بے انت بے انت ہر
 گن ندھان، اٹھاں تتاں گن نہ گایا۔ نو در ویکھے جگت دُکان، جگت ترسنا وچ پھسایا۔ کایا اندر سچ مکان، گھر گھر وچ آپ لُکایا۔ آپے بیٹھاسد نگاہبان،
 ساجن میت آپ اکھوائیا۔ دئے پیالہ نام ندھان، امرت جام مکھ چوایا۔ ہنس کاگ سرب بن جان، سر سرور جو جن نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ایکا نور حاضر حضور ظاہر ظہور آپ اکھوایا۔ حاضر حضورا سرب کل بھرپورا، ایکا نام رکھایا۔ آپے و سیا نیڑے دُورا، دُور نیڑ آپ جنایا۔ آپے ہوئے چرن دھوڑا، خاکی خاک آپ رمایا۔ آپے ہوئے مورکھ موڑھا، گیان دھیان آپ درڑایا۔ آپے ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ گیان آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے ست سرورا، نام جام مکھ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ہر ہر نور نہکلنک، ایکا ایک اکھوایا۔ شبدی شبد و بے ڈنک، گھر ساچے آپ لگایا۔ سرشٹ سبائی کڈھے شنک، جگت سنسا مول چکایا۔ نو کھنڈ بنائے ایکا بنک، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھام بہانیا۔ ایکا اکھ ہو پرتکھ ویکھے راؤ رنک، شاہ سلطان نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، لوک مات ایکا ایک کرے پڑھایا۔ ایکا ایک امام میہدی، ہر ہر آپ اکھوایا۔ آپے ویکھے دشا لہندی، چارے دشا پھول پھولا سندا۔ شرع شریعت ساچی کہندی، لاشریک اک اکھوایا۔ اُمت رسول بھانا رسول سہندی، رسوللا ویکھ وکھاسندا۔ بسمل ہو کے کوئی بہندی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر آپ اپنا گھر سہاندا۔ رام رام رام اوتارا، گھر گھر رہے گایا۔ گھر گھر رسنا رسن جیکارا، گھر گھر و بے ودھانیا۔ گھر گھر میلا میت مرارا، گھر گھر ویکھ وکھانیا۔ کلجگ ڈھائے جھوٹا برج منارا، ویلا اتم آئی۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں پھول پھولانیا۔ نگھیاں رکھے دوویں دھارا، اپنے ہتھ رہیا چکایا۔ میٹنہارا کوڑ پسارا، ایکا ایک اکھوایا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن نور کرے رُشانیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، اپنی گنت گنا سندا۔ کلجگ اتم ہوئے دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چٹھاندا۔ مسیاریں اندھیری بھاری، ساچا سنگ نہ کوئے نبھاندا۔ وید پُرانا کوئے نہ پائے ساری، گھر گھر اپنی لکھ جگاندا۔ پنڈت پاندھے گتے ہاری، ہر کاروپ دس نہ آئیندا۔ مایا متا بھر بھنڈاری، مایا جال وچھاندا۔ دھیاں بھیناں کرن وپاری، کوار کٹیا ست نہ کوئے وکھاندا۔ ویکھنہارا ہر نرنکاری، جگ جگ ویکھ وکھاندا۔ اتم پرگٹ ہووے وڈ بکاری، اپنا بل دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹاندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ سچ لکھارا، ساچا لیکھ لکھایا۔ بیس بیسا ہوئے اندھ اندھیارا، دس کوئے نہ پایا۔ چوڈاں چوڈاں ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوارا، میلی میل نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نانک گر سچ سکدار، اپنا بھیو کھلا سندا۔ ست نام کر پیار، سرشت سبائی آپ ورتا سندا۔ چار ورنائ اک ادھار، ایکا بوجھ
 بُجھائ سندا۔ اک سہائے بنک دوار، ایکا گھر وکھائ سندا۔ مکہ کعبہ کر اُجیار، آپ اپنی پھیری پائ سندا۔ ہیٹھ مصلا نماز گزار، ساچا سجدہ آپ وکھائ سندا۔ حق مقام
 ساچا پیار، گھر ساچے میل ملا سندا۔ اُچ محرابے کر پیار، آپ اپنا گھ صلاحیندا۔ ایکا میلا پروردگار، بے پرواہ وچ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نانک نرگن ناؤں رکھائ سندا۔ نرگن نانک شبد ڈنکا، اپنا آپ سُنایا۔ آپ اُٹھائے راؤ رنکا، غریب نمانیاں گلے لگایا۔ گرگھ میلا جوں جن
 جنکا، جن جننی لئے تریا۔ جوتی شبدی ایکا تنکا، ایکا راہ چلایا۔ پاربرہم پر بھ ویس وٹائے وار انکا، عقل کلا اکھوایا۔ آپے پھیرنہارا من کا منکا، من ممتا
 دے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ نانک نرگن شبد جیکارا، ایکا ایک سنا سندا۔ ہندو مسلم اک پیارا، ایکا میل
 ملا سندا۔ ساچا گھر سچا دوار، در ساچا ویکھ وکھائ سندا۔ نیوں نیوں چلے وچ سنسارا، ہنکاریاں ہنکار گوائ سندا۔ اتم بنیا لیکھ لکھارا، اپنا لیکھ لکھائ سندا۔ کلجگ اتم
 ہوئے دھواں دھارا، دُھد نوکار نہ کوئے مٹائ سندا۔ مات پت نہ کوئے پیارا، پتا پوت نہ سنگ رکھائ سندا۔ ناری کنت نہ کوئے آدھارا، جورو زر سرب
 گر لائ سندا۔ چاروں گنت جھوٹھی دھاڑا، ساچا در نہ کوئے وکھائ سندا۔ پرگٹ ہوئے ہر نر نکارا، آپ اپنا ویس وٹائ سندا۔ نہہکنا ڈنک اپارا، شبدی شبد
 و جائ سندا۔ سرشت سبائی بٹھے دھارا، ساچا مارگ لائ سندا۔ سچ سچ کرے ورتارا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ایکا جوتی ویس کر، گھر ساچے میل ملا سندا۔ دسواں گھر دسویں جوت، ہر ساچے آپ جگایا۔ لہنا دین چکایا ورن گوت، ایکا امرت جام پیایا۔ سچ نگارے
 لائی چوٹ، نام دھونسا اک و جائیا۔ کوڑی کریا کڈھے کھوٹ، ساچی کرے ست پڑھائیا۔ مایا ممتا کوئی نہ بھرے پوٹ، اپنی سر سے گیا رڑھائیا۔ اکال
 پُرکھ ہر ایکا اوٹ، دوجی سرن نہ کوئے تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ گوبند گر جگت ملاح، ایکا پھیرا پایا۔
 چار ورنائ دیوے سچ صلاح، اوچاں نیچاں میل ملایا۔ ہندو مسلم کوئی جانے نہ، سکھ عیسائی نہ بھیو دھرایا۔ مذہب شرع نہ بندھن دتا پا، ہوئے گڑھ نہ
 کوئے اپایا۔ زور ظلم ہٹاؤنا کھنڈا ہتھ پھڑا، دے مت سمجھایا۔ سب دی رچھیا کرنی گیا سکھا، ساچا رچھک آپ آیا۔ کلجگ اتم سکھیا دے بھلا، در گھر

ساچا سچ کر پایا۔ گر گوہند لیکھا رہیا لکھا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے بے پرواہ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ امام میہدی آپ اکھوا، اک امام بنایا۔ احمد رُوپ نُو رُو خُدا، نُو رُو نُو ڈگمگایا۔ شبد سجدہ اک دکھا، ساکھیات رُوپ دسایا۔ اپنی آیت اک سنا، اک صدا لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُوپ آپے دھر، آپ اپنا کھیل کرایا۔ کلجگ کوڑا کوڑ مٹاؤنا، ہر ساچے سچ وڈیایا۔ خلق خُدا ئی میل ملاؤنا، خالق خلق آپ اکھوایا۔ رازق رحیم رحم کماؤنا، ہر رحمت وڈ سرنایا۔ عظمتو کسمتو اجوا تلہے آپ اپنا سنگ رکھاؤنا، سگلا سنگ نبھایا۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل سیو کماؤنا، ساچی سیو کمایا۔ مڑھی گور ویکھ وکھاؤنا، سوئے آپ اٹھایا۔ آب حیات پیالہ اک پیوٹا، ہتھ پھڑے سچ صراحیا۔ اللہ ہو اللہ ہو انا ہو نعرہ لاؤنا، آپ اپنی الکھ جگایا۔ رام رُوپ پرکھ وکھاؤنا، دھنش بان ہتھ اٹھایا۔ کاہنا کرشنا ویس وٹاؤنا، رتھ رتھو ہی رتھ چلایا۔ یسو مسیح ویکھ وکھاؤنا، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ سچ محمد سنگ نبھاؤنا، ساچی دے صلاحیا۔ نانک نرگن میل ملاؤنا، گر گوہند وے ودھایا۔ پچھلا لہنا مول چکاؤنا، ہر ساچا بھیو نہ رانیا۔ آگے ایک مارگ لاؤنا، ایک راہ دکھایا۔ ساچا نام آپ سناؤنا، سو پُرکھ نرجن وڈ وڈیایا۔ عمل امام اک وکھاؤنا، آپے کار کرایا۔ مولا مولا مولیا نظری آؤنا، دوسر دُئی دویت رہے نہ رانیا۔ ورن برن ناتا بھین بھائی بناؤنا، خُداوند کریم اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے ویسا گھر، سرشٹ سبائی دیونہارا ور، جگ جگ رکھے سر ہتھ سمرتھ وڈ وڈیایا۔ سانجھا کلمہ سانجھی دھار، سانجھی وال چلائندا۔ سانجھا سبجن سانجھا میت مُرار، سانجھا حکم سنا سندا۔ سانجھا کرے خبردار، سانجھا سانجھی ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنا لیکھا آپے لکھ لکھ، سرشٹ سبائی آپ سنا سندا۔ سانجھا کلمہ سچ زبان، ہر ساچا آپ لکھایا۔ ساچی شرع سچ امام، شریعت سچ جنایا۔ ساچا رُوپ سری بھگوان، ایک ایک خُدا ئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کلمہ آپے کلپت رہیا کرایا۔ کلمہ سو جو ہر ہر بھائے، ہر ساچا آپ اپنا سندا۔ ہنگ برہم اک اکھوائے، ایک رُوپ درسا سندا۔ مہاراج تاج سپس ڈکائے، نبی رسول آپ ہو جا سندا۔ شیر شیر وچ سنسار نظری آئے، سنگھ سنگھ بھیکھ وٹا سندا۔ وشنوں آکار اک جنائے، سرشٹ سبائی رزق سبائندا۔ بھگوان جوت جوت ڈگمگائے، ورن گوت نہ کوئے رکھا سندا۔ جنم مرن دے وچ نہ آئے، مات گر بھ نہ آسن لا سندا۔ مات پتانہ کوئی گود اٹھائے، بھین

بھائی نہ میل ملائندا۔ کھان پین نہ کوئے رکھائے، جگت ترسنا وچ نہ آئیندا۔ سچ صدا اک خدا آپ الائے، سو کلمہ نبی اکھوائیندا۔ بیس پيسا کر رُشنائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناں رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا بول، ایکا دئے کرائیا۔ پہلوں پائے جگت گھول، چاروں گنٹ ہوئے لڑائیا۔ قوماں مذہباں دین اسلاما وجے ڈھول، نو کھنڈ کھیل کھلائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اُچے مندر لئے پھول، تخت تاج رہن نہ پائیا۔ اتم دیناں مذہباں کڈھے پول، آپ اپنا روپ پرگٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نانک گوہند رام کرشن برہما پورے کرے قول، کیتا قول آپ نبھائیا۔ ایکا مارگ دھرے اُپر دھول، ایکا کرے پڑھائیا۔ جیو جنت جیکارا ایکا لین بول، ایکا ودیا دئے سکھائیا۔ خداوند کریم ہر نرنکار رام روپ کھیل اپار ایکا کنڈے تولے تول، تولنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگلا لیکھا اپنے رکھے ہتھ، سمرتھ ویکھ وکھائیا۔

☆ پہلی پھگن ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

ہرجن ہر ہر پایا، سترگر پڑکھ اپار۔ گر سترگر میل ملایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا مندر اک سہایا، کایا کعبہ کر وچار۔ نرگن جوت کرے رُشناہ، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ امرت آتم تال سہایا، دیونہارا ٹھنڈی ٹھار۔ بجر کپائی کُنڈا لایا، دُئی دویتی دئے اُتار۔ شرع شریعت اک وکھایا، نام نامہ کر پیار۔ انحد ساچا تال وجایا، دُھنی تار اگم اپار۔ پنچم سخیاں منگل گایا، آپ سہایا سچا گھر بار۔ تال انادی اک وجایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ نیتز لوچن اک گھلایا، آپ اپنا کر اُجیار۔ جوت نرنجن سیو کمایا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ بنک دوارے بند رکھایا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ کام کرودھ نہ نیڑے آیا، ترسنا ترکھا دیوے مار۔ پار کرائے سکھمن ناڑی دُونگھی غار۔ ترے ترے اپنا ویس وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہرجن ہر ہر پڑکھ میلا، ہر ساچا میل ملائندا۔ دو جہاناں سجن سہیلا، ایکا راہ وکھائیندا۔ ابناسی کرتا اک اکیلا، لیکونکارا ناؤں رکھائیندا۔ آد جگادی جگ جانے اپنا ویلا، نت نوت کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں چاڑھے ساچا تیل، ساچا سگن منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ہر جن ساچے دیکھ دکھائند۔ ہر جن ہر ہر پایا، ملیا پڑھ کرتا۔ ہوئے روگ گویا، ٹٹا گڑھ ہنکار۔ کایا کھیڑا کوڑ تجایا، سچ سچ بھرے بھنڈار۔ ایک منتر
 نام دکھایا، رسنا جہوا اک ادھار۔ پون سواسی آپ وسایا، آپ چلائے اپنی دھار۔ رنگ محل آپ اپایا، گھر گھر وچ کر اجیار۔ دیا باقی اک ٹکایا، آپے
 جانے اپنی کار۔ کملا پاتی دیکھ دکھایا، کمل نین نین مندھار۔ آتم تاکی آپ کھلایا، آپے بند کواڑ۔ اپنی چھاتی آپے لایا، گھر ساچے کرے پیار۔ ہر جن
 امرت بوند سوانتی آپ پیایا، نہجھر برکھے ٹھنڈی ٹھار۔ کاگوں ہنس بنایا، سچ سروور دیوے تار۔ سرتی شبدی میل ملایا، آتم برہم وچار۔ آتم سیجا سچ سہایا،
 گھر میلا میت مرار۔ اک اتینا نظری آیا، پتت پنینتا آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن ہر ہر میترا،
 پر م پڑھ سلطان۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، ایک دیوے شبد گیان۔ اک دکھائے ساچا گرو دوار مندر مسیترا، گھر میل سری بھگوان۔ جگ جگ آپے جانے
 اپنی ریترا، وید کتیب بھیونہ پان۔ بھگتن میتا بھگتی میٹھلا، میل ملاوا دو جہان۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتلا، ست سروپ ست نشان۔ ایک رنگ رنگائے ہست
 کیٹلا، اوچو اوچ نیچاں نیچ آپ مہربان۔ جن بھگتاں وسیا چیتلا، دوس رین اک دھیان۔ آپے پتت آپ پنینتلا، پتت پاؤن روپ مہان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک پردھان۔ ہر جن ہر ہر پیکھیا، نیتز نین اگھاڑ۔ ہر لکھنہارا لیکھیا، ہوئے سہائی جنگل
 جوہ اجاڑ پہاڑ۔ آپے پھرے دیس پردیسیا، لوآں پریاں اک اکھاڑ۔ شاہو بھوپ وڈ نر نریشیا، دھر درگا ہی ساچا لاڑ۔ سیوک سیوالائے برہما وشن مہیشیا،
 کرے کرائے سچی سکدار۔ شو شکر سچ ادیسیا، آپ اپنے کرے جیکار۔ سچ سنگھاسن آپے بیٹھیا، تھر گھر بیٹھ سچ دربار۔ پاربرہم دو جہاناں کھیوٹ کھیٹیا،
 آپ اٹھائے سگلا بھار۔ ہر جن شبد دوشال لیٹیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ مات پت آپے ہوئے آپے چکے اپنے بیٹیا، آپے چلے نال نال۔ دیکھنہارا کایا کھیتیا،
 پنچ تت روپ وصال۔ آپے ہوئے ست چیتیا، چیتن روپ دین دیال۔ آپے دے نیتن نیتیا، آپے دیکھے کال مہاکال۔ گرگھ گرگھ ہر جن ہر ساچے
 آپے دیکھیا، آپ اپنے لئے بھال۔ آپے وسے سوہرے پیکیا، ناری کنتا روپ کمال۔ نہ کوئی جانے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے لئے سنبھال۔ جس جن ہر
 ہر چیتیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ایک نام سچا دھن مال۔ ساچی وست ہر دھن مال، ہر جن جھولی پانیا۔

توڑنہارا جگت جنجال، کوڑی کریا میٹ مٹائیا۔ سنت سہیلے آپے بھال، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ شبد
گر بنائے سچ دلال، پُرکھ اکال ویکھ دکھائیا۔ کایا مندر اندر دھرم سچّی دھر مسال، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ سر سرور اک اُچھال، لال انملے باہر کڈھائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے گھر، ہر سجن میل ملائیا۔ سجن ہر اندھڑا، روپ رنگ نہ رکھ۔ گھٹ گھٹ ستا دے کر
پیٹھڑا، نہ سکے کوئی ویکھ۔ شبد گر گھر گمبھیر گنی گہندڑا بخشنڈا، آپے لکھنہارا لیکھ۔ ہرجن ساچے میل بلندڑا، کسے ہتھ نہ آئے اولیے پیر شیخ۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل کر، آپے کرے بڈھ بیک۔ بڈھ بیک آتم ذاتی، ہر ہر آپ کرائیا۔ دوس رین بچھے واتی،
سنجھ سویر نہ کوئے رکھائیا۔ درس دکھائے اک اکنتی، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد جگ دیونہارا باقی، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ امرت جام پیائے بن بن
ساتی، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ گر کاشد بھوکھت واک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شبد گھوڑے ہرجن چڑھے مار پلاکی، لوآں پُریاں پار کرائیا۔ بھو نہ جانے
بندہ خاکی، خاکی خاک رہیا اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا سچ سبھائیا۔ ہرجن میلا اُچ محل، ہر ساچا آپ کرائندا۔
سرشت سبائی بھلائے کر کر ول چھل، بھو کوئے نہ پائندا۔ گر گھ ورلے بوٹے لائے پھل، سمل رُکھ سرب ہلائندا۔ کھیلے کھیل جل تھل، مہیئل آپ
سائندا۔ اپنی جوتی آپے گیا بل، دیپک گیان اک جگائندا۔ اپنے شبد آپے گیارل، گر شبدی ناؤں دھرائندا۔ اپنی میٹے آپے سل، اپنی سکھیا آپ
سنائیا۔ اپنا چلائے آپے بل، اپنا بیج آپ بجائندا۔ اپنی وڑیا آپے جھل، آر پار نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن
میلا ساچے گھر، ساچا گھر اک سہائندا۔ ساچا گھر اُچ منارا، ہر ساچے آپ اپایا۔ نرگن جوتی کر اجیارا، بیٹھا آسن لایا۔ آد نرنجن کھیل اپارا، پار برہم
پر بھ ویس وٹایا۔ آد شکنت کنت بھتارا، ساچا سنگ رکھایا۔ دیا باقی اک اجیارا، کملا پاتی آپ کرایا۔ شبد اگنی اک جیکارا، ایکا رہیا سنایا۔ سچ سنگھاسن ہر
نرنگارا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ لوآں پُریاں مارے مارا، چوڈاں لوکاں ویکھ دکھایا۔ تریلوکی نندن آپے جانے اپنی کارا، جگت بندھن توڑ تڑایا۔ گر گھ میلا
پرمانندن، پرمانند آپ سمایا۔ ہرجن ویکھے چند چندن، رین اندھیرا میٹ مٹایا۔ سرب جییاں آپے بخشنن، بھوساگر پار کرایا۔ وڈ داتا دانی گنی گہندن، گر

سَنگَرُ آپ اَکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھایا۔ سچ گھر در دربارا، اک اکھ جگا سندا۔ اکھ
 اگوچر اگم اپارا، اگادھ بودھ اُپا سندا۔ نادانادی دُھن جیکارا، شبد برہمادی آپ الا سندا۔ وسادی وساد کھیل نیارا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ میل ملاواں سنتن
 سادھی، سنت سادھ ویکھ وکھائندا۔ جو جن رسنا رہے ارادھی، گھر گھر پھیری پائندا۔ میل ملاواں موہن مادھو مادھی، مگند منوہر لکھی نرائن آپ ہو
 آئیندا۔ آپے جان بان دُھراں دی، دُھر داتا بھیکھ وٹا سندا۔ ویکھنہارا ، آپ اپنی اکھ گھلا سندا۔ جگ جگ دیونہارا دادی، ساچی وست آپ
 ورتا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، کنت کنتھل آپ اکھو سندا۔ کنت کنتھل نرائن، ایکا ایکونکاریا۔ ہرجن
 چُکائے لہن دین، پار کرائے جگت کناریا۔ درس وکھائے ایکا نین، لوچن نیتز آپ گھلا رہیا۔ سکھا سکھائی مات پت بھائی بھین، ساک سچن سگلا سنگ نبھا
 رہیا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈائن، ویلا انتم اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ چتر گپت نہ حساب کتاب جن بھگتاں انتم آئے لین، جوں بالک ماتا گود اٹھا رہیا۔ دھام
 اولے ساچے بہن، سچھنڈ دوارا آپ اُپا لیا۔ جوتی جوت سرب رل جان، جوتی اُتجے جوتی بنے جوتی وچ ٹکا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہرجن ساچا میل در، در گھر ساچا آپ سہا لیا۔ ہرجن ملیا ہر سچن شاہ، ایکا دوجا بھو نواریا۔ جوتی جوت گئے سما، دس نہ آئے وچ سنساریا۔ لکھ
 چوڑاسی گیڑ چُکا، اپنے انگ لگا لیا۔ درگاہ ساچی گھلا ویڑا آپ رکھا، سنت سہیلے بھل پھلوڑی آپ لگا رہیا۔ جگ جگ بیڑا رہیا چلا، لوک مات پھیرا پا
 لیا۔ ہرجن ہر سنت کایا کھیڑا دئے وساء، جس جن اپنا شبد سنا لیا۔ جگت ویدیا دئے بھلا، آتم ویدیا میل ملا لیا۔ ہنگتا گڑھ دئے تڑا، ہنگ برہم اک اکھوا
 لیا۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کما، سوہنگ رُپ آپ وٹا لیا۔ رام راما نظری آ، کرشنا کرشن وکھا لیا۔ نور الاهی نور رُشنا، بیخ تت نہ کوئے منا لیا۔ نانک گوہند
 درس وکھا، نرگن اپنے وچ سما لیا۔ بھگت بھگونت لوک مات دھرا، جگ جگ اپنا نام درڑا لیا۔ سنت سہیلے ویکھ وکھا، ساچا مارگ اک رکھا لیا۔ جوتی جوت
 جوت ٹکا، گر سَنگَرُ ویس وٹا لیا۔ ورن گوت نہ کوئی رہیا رکھا، نرگن ناؤں نرنکار دھرا لیا۔ شبد سوئی ہتھ پھڑا، گر پیر لوک مات آپ پھرا رہیا۔ چوٹی
 چڑھ بیٹھا بے پرواہ، جنم مرن نہ کوئے رکھا لیا۔ کوٹن کوئی رہے دھیا، دھیان وچ نہ کوئے لگا رہیا۔ بوٹی بوٹی رہے کٹا، من کا ٹکڑا نہ کوئے رکھا رہیا۔

تن لنگوٹی رہے بٹھا، دھیرج جت نہ کوئے کرا رہیا۔ واسنا کھوٹی رہے کڈھا، واسدیو دس نہ آرہیا۔ آد شکت رہے منا، آد بھوانی نہ ناتا جوڑ جڑا رہیا۔
 برہما برہم رہے سنا، برہم برہم بھیو نہ پالیا۔ وشن وشن رہے گا، شیش ناگ آسن دس نہ آرہیا۔ شکر شکر الکھ جگا، من کاشنکانہ کوئے گوارہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، بھگت سہیلے لئے ور، ہر جن ساچے سنگ رکھا لیا۔ ہر جن تیرا سگلا ساتھ، ایک پڑکھ ابناسیا۔
 جگ جگ چلائے اپنا راتھ، کھیلے کھیل پر تھی آکاشیا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، ساچا شبد وچ بھرواسیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن ہر دے ہر ہر
 واسیا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھ، ڈھر داتا دیوے ڈھر بھرواسیا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، لکھ چوراسی پھند کٹاسیا۔ لیکھے لائے پوجا پاٹھ،
 جو جن گائے رسنا جہو سواسیا۔ لہنا دینا چکے اٹھ ساٹھ، جس جن پایا شاہو شاباشیا۔ سنگر پورا کر نہارا گھاٹ، فرق رہے نہ رتی ماسیا۔ لیکھ چکائے دس دس
 ماس، پار کرائے گربھ واسیا۔ ہر جن ہر ہر پوری کرے آس، دیونہارا نام دلاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سا جن ویکھے گھر آد
 جگاد نہ کدے وناسیا۔ نام وست سچ بھنڈار، سنگر ہتھ وڈیا لیا۔ دیونہارا وچ سنسار، داتا دانی آپ اکھو لیا۔ گرکھاں دیوے کر پیار، آپ اپنی بوجھ بھجھ لیا۔
 جگت ترسنا دیوے مار، جوٹھا جھوٹھا موہ چک لیا۔ پنچم ناتا توڑ ہنکار، پنچم پنچ کرے گڑ مایا۔ ساچی سکھیا گر ویچار، کلجک بیڑا پار کرا لیا۔ لیکھا لکھیا ڈھر دربار،
 نہ کوئی میٹ میٹ مٹا لیا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے سہار، سنگر پورا اک اکھو لیا۔ مانس نیا نہ ڈبے آدھو چکار، شتوہ دریا نہ کوئے رڑھ لیا۔ ساچا سنیا میت مرار،
 ایکونکار آپ اکھو لیا۔ رائے دھرم نہ کڈھے ہنیا، نہ کوئی لیکھ چک لیا۔ نہ کوئی دسے بھیناں بھیا، مات پت نہ سنگ رکھا لیا۔ گر کاشب سدا سنگ رہنیا،
 سگلا سنگ رکھا لیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نعرہ اک لگنیا، پنچے شبد رہے گایا۔ رام کرشنا میل ملنیا، نانک گوہند وچ سما لیا۔ آد نرنجن
 اک اکھو لیا، انت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دپوے نام ور، لکھ چوراسی بیڑا پار کرا لیا۔ نام بھنڈار شبد اکھٹ، ہر
 سنگر آپ ورتا سندا۔ جگت وکارا دیوے پٹ، جس جن دیا کما سندا۔ امرت آتم پیائے گھٹ، سیتل دھار وھانندا۔ کایا تن نگارے لائے چوٹ، انحد تال
 وجانندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، ساچا شبد سنا سندا۔ سچ در نہ رہے کوئی توٹ، دوجا در نہ منگن جانندا۔ لہنا دینا چکائے پورب جنم کوئی کوٹ، اگلا

لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا ور، سو پڑکھ نرنجن جھولی پائندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر بھگوان، ایک ایک اکھوائیا۔ ہنگ برہم کر پردھان، پنج تت وٹائیا۔ برہم پاربرہم دسے نہ کوئی نشان، جگت نیتز سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیا۔ جس جن دیوے آتم گیان، تس جن بوجھ بُجھائیا۔ شبد جنائی دھر فرمان، سنجگ ساچا راہ دکھائیا۔ نانک نرنجن گایا جگت زبان، سوہنگ ڈھولا اک الاہیا۔ کلجگ اتم کھیلے کھیل سری بھگوان، چار ورنال کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی جھلنا اک نشان، پر بھ ساچا آپ جھلایا۔ اُپر لیکھ لکھیا سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآں پُریاں بے جیکار آپ کرائیا۔ برہما وشن شو سارے گان، توں میرا میں تیرا تیرا میرا بھو نہ رائیا۔ رام کرشن اک ودھان، ایک مارگ لایا۔ مسلم سُتی کر پروان، ساچا نبی آپ ہو جائیا۔ نانک گو بند کر پچھان، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ سرب جییاں دا جانی جان، اک اکلا بے پرواہیا۔ جگ جگ آپ سنائے اپنا دھر فرمان، شبد سُنہرٹا اک گھلایا۔ بھو نہ پائے کوئی ودوان، پنڈت پاندھانہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام ور، سچ بھنڈار دیوے بھر، ست سروپ شاہو بھوپ انرنگ روپ اشٹ درشٹ اک دکھائیا۔ نام بھنڈار جگت ورتنت، ہری ہر آپ ورتایا۔ غریب نمائیاں بنائے بنت، شبد گر سگلا سنگ رکھایا۔ ساچا میلانا ری کنت، سرت سوانی وچھڑی کنت ملایا۔ آپے پائے مایا بے انت، آپے پردہ پرے ہٹایا۔ آد جگادی مہاگنت، اگنت لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ ہرجن ہر بھگت گرگھ گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام مچھٹی رنگ رنگایا۔ آپے وسے مینا منت، من منکا دے پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، نام خزانہ اک رکھایا۔

☆ پہلی پچھن ۲۰۱۵ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

پورن سنگر پورا، پاربرہم وڈیائیا۔ آد جگاد حاضر حضورا، نرنجن نور رُشنائیا۔ شبد وجائے ساچی تورا، ایک تال رکھائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، گھر ساچا میل ملایا۔ سنگر پورے بخش اپنی دھوڑا، دھوڑی دھوڑ سائیا۔ ساچی ناری ایک نام رنگن ساچا چاڑھے چوڑا، لال میہندی ہتھ رنگایا۔ میل ملاواں

کنت ست سرور، سائتک ست آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن پورا آپ کرائیا۔ پورن پورا ہر سمرتھ، آد جگاد اکھوایا۔
 پورن رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پورن پائی اپنی نتھ، شبد ڈوری آپ بندھایا۔ پورن چلائے ہر ہر رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹایا۔ پورن
 ابناسی کرتا روپ دسایا۔ پورن لہنا چکھیا ساڈھے تن تن ہاتھا، محل اٹل اک دکھایا۔ پورن جنائی اپنی گاتھا، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ پورن ہویا ہر ہر داسی
 داسا، سیوک سیوارہیا کمایا۔ پورن پار کنارہ پوجا پاٹھا، تریلوکی وچ نہ آیا۔ پورن نہ کوئی پون نہ سواسا، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ پورن کھیل پڑکھ ابناسا،
 گھٹ گھٹ آپے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن پورے وچ سمایا۔ پورن پورا آپ کرتا، ایکایونکاریا۔ بھریا نام شبد
 بھنڈار، ستگر پورا ناؤں دھرا رہیا۔ شبدی شبد جیکار، ساچا نعرہ الکھ لگایا۔ سچ محلہ اُچ مینار، پڑکھ ابناسی آپ سہالیا۔ پورن پورا کرتیا، آد نرنجن اُپر
 بہالیا۔ نرگن جوت جگے اگم اپار، نورو نور ڈمگ لیا۔ اک اکلا کرا آکار، نرکار ویس وٹالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن جوت
 آپ اُپالیا۔ پورن جوت پڑکھ اکال، ایکاروپ سمایا۔ پاربرہم پر بھ دین دیال، دیاندھ آپ اکھوائیا۔ آپے وسیا دھرم سچّی دھر مسال، تھر گھر بیٹھا آسن
 لایا۔ نوری جلوہ نور جلال، بے عیب آپ خدائیا۔ آپے بنے سچ دلال، سچ ونجارا آپ ہو جائیا۔ آپے چلے اولٹری چال، چال نرالی اک اکھوائیا۔ پورن
 کرے سرب پرتپال، پرتپالک آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ پورن ہر پڑکھ ابناسا ایک ایک
 اکھوائندا۔ آد جگاد کھیلے کھیل ہر تماشا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ اپنے منڈل پاوے راسا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آد انت نہ کدے وناسا، جگ جگ ویس
 وٹائندا۔ پورن ہویا داسی داسا، سیوک سیوک ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن جوت آپ جگائندا۔ پورن جوت ہر
 بھگوان، ایک ایک جگائیا۔ ایک شبد اک نشان، ایک ویکھ وکھائیا۔ ایک مندر اک مکان، ایک میل ملائیا۔ ایک راگ ایک ڈھنکان، ایک رہیا سنائیا۔ ایک جودھا سور
 بلی بلوان، ایکونکارا آپ اکھوائیا۔ ایک کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ایکاروپ سری بھگوان، دوسر کوئے دس نہ آئیا۔ تنناں لوکاں ایک آن،
 چوتھے پد آپ سمایا۔ پنچم بیٹھا ہو پردھان، بھيو کوئے نہ پائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے مکان، سچھنڈ بیٹھا بے پرواہیا۔ ستویں ست پڑکھ ہر

مہربان، آپ اپنی کل ورتائیا۔ پورن دیوے پورا دان، پورن پاربرہم وڈیائیا۔ پورن پتونتا ہر نرنکار، ایک دھام بہائندا۔ ایک جوتی جوت جگنتا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ ایک نور نور دکھنتا، نور نور آپ اکھوائندا۔ ایک نور نور سُننتا، ناد انادی آپ الائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آد انت اک اکھوائندا۔ آد انت پر بھ ایک پورن، آد انت اکھوایا۔ آپے وجائے اپنا ناد تورن، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ وئیس وٹایا۔ آپے وسے نیڑے دورن، دور نیڑا آپ جنایا۔ آپے سرب کلا بھر پورن، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آپے ناتا توڑے کوڑ کوڑن، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ آپے پتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھن، جس جن دیا کمایا۔ آپے بخشے چرن دھوڑن، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن نور نور درسایا۔ نور نور نور اُجالا، ہر سنگر روپ وٹائندا۔ پورن پُرکھ دین دیا، دین دیا آپ ہو جائندا۔ پورن پورا ہوئے رکھوالا، آپ اپنی سیو کمائندا۔ پورن دیکھے سچ سچ دھر مسالہ، درگاہ ساچی دھام سہائندا۔ پورن پورن ساچا لالا، لال انملٹا اک رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وئیس آپے کر، پورن پورن بوجھ بوجھائندا۔ پورن بوجھیا نرنکار، ہر ساچے بوجھ بوجھایا۔ پورن چھپیا سرب سنسار، ملیا میل ساچے ماہیا۔ پورن ٹھاگڑھ ہنکار، کام کرودھ لوبھ موہ رہے نہ رانیا۔ پورن لٹیا سچا گھر بار، ہر خزانہ آپ لٹایا۔ پورن اپنے گھر بھریا آپ بھنڈار، نام دست وچ لٹایا۔ پورن گر ہر کرپا دھار، پور رہیا دکھائے سبئی تھانیا۔ پورن بنیا ساچی نار، ملیا کنت بے پرواہیا۔ پورن بھگتی بھگت آدھار، پورن لیکھے لئے لگایا۔ پورن ساچا ست دُلا، سنگر پورا آپ اُجایا۔ پورن رت بسنت بہار، بھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ پورن ابناسی اچت میت مرار، دوجا سنگ نہ کوئے دکھایا۔ پورن پایا پُرکھ اپار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پورن گھر وچ گھر کرتیار، گھر میلا سچ سُبھایا۔ پورن سیو لگائی جوت نرنجن سیوادار، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ پورن شبد سچ دُھنکار، پورن پورا رہیا سُنایا۔ پورن توڑے بند کوڑا، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ پورن ناتا ٹا پنچم دھاڑ، آسا ترسنا رہن نہ پانیا۔ آد پورن ویکھے اک اکھاڑ، گھر ساچا اک سُبھایا۔ پورن ساچے پوڑے آپے دیوے چاڑھ، چاڑھنہارا بے پرواہیا۔ پورن بنیا ساچا لاڑ، شبد سیہرا سیس گندائیا۔ ساچی سخیاں ویکھن آئے ستاراں ہاڑ، بھل رہے نہ رانیا۔ گرسکھاں درس دکھائے ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ کرے رُشنائیا۔ پورن لائے سچ

اکھاڑ، ہر سنگت میل ملائیا۔ پھڑ پھڑ بانہہ اندر دیوے واڑ، پوجا پاٹھ نہ کوئے کرائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، امرت امرت برکھا ایک لائیا۔ پورن گھڑنہارا ساچے گھاڑ، آپے گھڑے آپے بھنّ وکھائیا۔ پورن وسنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، جلاں تھلاں آپ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ آپے کر، پورن وچ سمائیا۔ پورن سنگر پورا پایا، آد پرکھ ابناسیا۔ نہ مرے نہ کدے جایا، مڑھی گور نہ رکھے واسیا۔ ساچے تخت سچ سلطان سہایا، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں ویکھے کھیل تماشا۔ اُتبھج سیج جیرج انڈج وچ کدے نہ آیا، ترے گن بندھن نہ بندھاسیا۔ پنج تت نہ کوئے وکھایا، جوتی شبدی میل ملاسیا۔ پتا پوت نہ کوئے بنایا، مات گود نہ کوئے اٹھاسیا۔ بھیناں بھینا نہ ساک جنایا، نہ کوئی گیڑا لکھ چوراسیا۔ پورن پورا پورے نظری ایکو آیا، تھر گھر بیٹھا شاہو شاباشیا۔ کرتا قادر اپنی کرنی کردا آیا، آپے جانے اپنی راسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن میلا ساچے گھر گھر میلا شاہو شاباشیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان، گھر ساچے آپ سہائندا۔ ست پرکھ سدا مہربان، ست ستوادی آپ اکھواندا۔ آپ اُپائے دیا کمائے آپ جنائے اپنا دھر فرمان، آپے بند کراسیا۔ پورن پورا دیوے دان، سچ بھنڈار اک ورتاسیا۔ چھتر جھلے دو جہان، نرگن روپ آپ جھلاسیا۔ ایک ایک رکھے آن، دوجا حکم نہ کوئے سناسیا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں دو جہاناں ہر مہربانا ایک دیوے دھر فرمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن پوری دھار آپ چلاسیا۔ پورن دھار وچ سنسار، ہر جگ جگ آپ چلائندا۔ پورن گر لے اوتار، گر پورا ویس وٹائندا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، نام جیکارا اک سنائندا۔ لوآں پریاں کرے خبردار، برہما وشن شو آپ اٹھائندا۔ کروڑ تیتیسائے ہلار، سرپت راجا اند سویا رہن نہ پائندا۔ گن گندھرب نیز دے اگھاڑ، ایک ناد و جائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایک نور کر اجیار، ایک ڈگمگائندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوٹھ جوٹھ مارے مارے سادھ سنت ویکھ وکھائندا۔ گرگھ ساجن میت مرار، کایا مندر اندر پھول پھولائندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، ڈو گکھی بھوری پار کرائندا۔ ناتا چھٹے نو دوار، نیز نین اک کھلائندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نہجھر جھرننا آپ جھرائندا۔ نابھ کوئی اوندھے بھار، کھڑا لکھ بھوائندا۔ جوتی نور نور اجیار، ایک نور وکھائندا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، نام کھنڈا ایک روپ دسم دواہی کھول کواڑ، آپ اپنا راہ چلائندا۔ آتم سیجا ویکھ

وچار، آپ اپنا میل ملائندا۔ چتر بھج ہو تیار، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ نرگن روپ اپر اپار، جگت نیت دس نہ آئیندا۔ برہم برہم اک ادھار، پاربرہم وچ
 سماندا۔ سرتی شبد پڑکھ نار، ساچی تیج سہائندا۔ دوہاں سانجھا اک پیار، ایکا سگن منائندا۔ آپے کھچے اندروں باہر، آپ اپنے انگ لگائندا۔ دسم دواوی
 ویکھ وچار، سُن اگموں پار کرائندا۔ سچ گھر آپے دیوے واڑ، سو پڑکھ نرنجن کھیل کھلائندا۔ ہنگ برہم نہ کوئے وچار، ایکا رنگ رنگائندا۔ سنت سہیلے کر
 تیار، سچھنڈ دوارا اک وکھائندا۔ گروگر چیلے اک ادھار، ایکا ویکھ وکھائندا۔ الکھ نرنجن بھینو نیار، بھینو کوئے نہ پائندا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، اپنی آپ
 کمائندا۔ ست پڑکھ نرنجن ست پیار، پورن پورا وچ سماندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو آئیندا۔ آپے جگ جگ پاوے سار، جگ کرتا
 ناؤں رکھائندا۔ آپے لوآں پُریاں محل لئے اُسار، رواس ستار آپ لٹکائندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کر اُجیار، شبد ڈوری بندھ بندھائندا۔ گگن پاتالاں اک
 ادھار، دھرت دھول آپ سہائندا۔ آکاش پرکاس کھیل اپار، جوتی نور ڈمگائندا۔ آپے وشنوں ویس نیار، باسک سیجا آپ ہنڈھائندا۔ آپ اپنا کر
 پیار، کول نا بھی کھیل کھلائندا۔ پورن جوت اگم اپار، بھینو کوئے نہ پائندا۔ وشنوں میلا اپر اپار، ساچا پھل لگائندا۔ بھل بھلواڑ کھڑی گلزار، پاربرہم اپنا
 روپ برہم وکھائندا۔ برہما ویتا کر تیار، چارے کھ صلاحیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن اک ادھار، دہ دشا پھول پھولائندا۔ ایکا شبد اک دھنکار، ایکا ناد
 وجائندا۔ آپے بخشے چرن پیار، آپے میل ملائندا۔ ترے گن مایا وست اپار، برہمے جھولی پائندا۔ پنج تت ایکا دھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش آپ
 بنائندا۔ لکھ پوراسی خبردار، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ ترے ترے میت آپ نرنکار، اپنا انگ کٹائندا۔ من مت بدھ نرنکار، نرگن جوتی جوت
 وکھائندا۔ اٹھ تت اک ادھار، نو در آپ کھلائندا۔ آپے وسیا میت مرار، گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ محل اٹل اُچ مینار، دسم دواوی آپ سہائندا۔
 آپے بھرے شبد بھنڈار آپے بند رکھائندا۔ آپے امرت آتم سر سروور لئے نہال، آپے باہر کڈھائندا۔ آپے ناد انادی وجائے تال، تال تلواڑا اپنے
 ہتھ رکھائندا۔ آپے کال مہاکال اپنے در دوارے لئے بہال، آپ اپنا حکم سنائندا۔ آپے ترے گن مایا پایا جال، آپے توڑ تڑائندا۔ آپے دھرم رائے
 دیوے سرت سنبھال، اپنی سیوا آپے لائندا۔ آپے چتر گپت رہیا اٹھال، لیکھا لکھیا آپ سمجھائندا۔ آپے لاڑی موت کر شنگار، سر اپنا ہتھ لٹکائندا۔ برہما

سیوک سیوادر، ساچی سیو کماندا۔ اُبجھنہارا لکھ چوراسی دے ادھار، اٹھے نیتر ویکھ دکھائندا۔ وشنوں ونسی کر پیار، گھر گھر رزق پُچائندا۔ شو شکر انتم رہیا سنگھار، ساچا مارگ اک دکھائندا۔ لاڑی موّت نال کرے تیار، لوک مات ویس وٹائندا۔ آد جگادی ابناسی کرتا کھیلے کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن جوتی پورن وچ ٹکائندا۔ پورن جوت آپ جگائی، گھٹ گھٹ واس رکھایا۔ آد پُرکھ ہر وڈ وڈیائی، بھيو کسے نہ پایا۔ جگ جگ وجدی رہے ودھائی، گھر ساچے منگل گایا۔ شبد جوت ہوئے کُرمائی، ساچا ناتا جوڑ جُڑایا۔ اک دُو بے نوں ویکھن چائیں چائیں، ایکا دُو جا میل ملایا۔ نرگن نرگن پکڑے بانہیں، روپ رنگ نہ کوئے رکھایا۔ تھر گھر بیٹھا آسن لائی، محل اٹل اک سہایا۔ چار دیوار نہ کوئے بنائی، چھپر چھن نہ کوئے بنایا۔ سچ سنگھاسن ایکا ڈاہی، پاوا چول نہ کوئے جنایا۔ اُپر بیٹھا بے پرواہی، گھر سُنجننا اک سہایا۔ نرگن جوت کر رُشنائی، نورو نور ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، پورن پورے وچ سمایا۔ پورن میلا دُھر درگاہ، ہر ساچے آپ کرایا۔ پُرکھ اکال بن ملاح، اپنے بیڑے آپ چڑھایا۔ دوسر کسے نال نہ کری صلاح، سادھ سنت بھيو نہ آیا۔ آد جگاد جپاون والا اپنا ناں، پورن اندر ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی پتا ماں، گھر ساچا رہیا سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن رنگ رنگایا۔ نرگن رنگ اگم اپار، ہر ساچا آپ رنگایا۔ نہ کوئی رنگ وچ سنسار، جگت لاری دس نہ آئی۔ آپ اپنا کر پیار، سچ پریتی رنگ دکھائی۔ نرگن نرگن نرگن دھار، نرگن نرگن وچ سمائی۔ نام مردنگ سچ جیکار، ساچا ڈھولا ایکا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن میلا ساچے گھر، جگت تولا آپ اکھوایا۔ پورن تولا وچ سنسار، ہر ساچا آپ اپائندا۔ بدلایا چولا آپ نرکار، لیکھا کھت نہ کوئے لکھائندا۔ ساچا ڈھولا اک جیکار، ایکا پُرکھ سناائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن دھار بندھائندا۔ نرگن دھار ہر نرکار، جگ جگ آپ چلایا۔ سنجگ کھیلے کھیل اپار، ست ستوادی ناؤں دھرایا۔ چارے ویداں دے ادھار، ایکا ہر ہر پڑھایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، ساچی سیوا آپ لگایا۔ مانس مانگھ کر تیار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے بنے گڑھ ہنکار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے بدھ بیسکی کر اجیار، آپے من مت کرے وڈیایا۔ آپے منوآ من دہ دشا دے اڈار، آپے بندھن پائی۔ آپے شبدی نام بھر بھنڈار،

آپے رہیا ورتائیا۔ آپے سادھاں سنتاں دے ادھار، آپ اپنی جوت جگائیا۔ زرگن کھیل اپر اپار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرگن روپ کرتار، برہم پاربرہم ملائیا۔ گر پیر بن اوتار، بھگت بھگونت وڈی وڈیائیا۔ جییاں جنتاں دے ادھار، جیون داتا آپ اکھوائیا۔ جہاں کرماں دھرماں نہکرمی جانے سار، کرم گت آپ جنائیا۔ ورنناں برنناں کر اُجیار، آپے ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھنہارا ہر، پورن جوت کرے رُشنائیا۔ سنج تیرا سچ دوار، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ نت نوت بھگت ادھار، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھائندا۔ سنج تریتا تارنہارا، ایکا پُرکھ اکھوایا۔ رام روپ وٹا وٹنہارا، ترے ترے میل ملایا۔ گڑھ ہنکاری توڑنہارا، آپے ویکھ ویکھ وکھایا۔ دواپر دوئے دوئے ہو اُجیار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رتھ رتھو اہی پاوے سارا، مہاسار تھی ناؤں دھرایا۔ کجگ کل ڈنک ڈھارا، آپے رہیا وجایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی کھیل کھلایا۔ نانک زرگن کر پیارا، پنچ تت وڈیایا۔ نام ست بھر بھنڈارا، لوک مات ورتایا۔ چار ورنناں اک دوارا، ایکا گھر وکھایا۔ ایکا پُرکھ سرشٹ سبائی نارا، ساچی بوجھ بھجھایا۔ ساچا میل کنت بھتارا، آتم سیجا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ پورن جوت گر اوتار، ایکا روپ وٹائندا۔ نانک ساجن میت مُرار، پُرکھ اکال اکھوائندا۔ سرشٹ سبائی دے ادھار، شبد وچولا اک رکھائندا۔ تولا تولے ساچی دھار، تیراں تیراں ناؤں رکھائندا۔ ایکا جوتی دس نور اُجیار، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئندا۔ پنچم میلا وچ سنسار، ساچی ریتی آپ چلائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل کرتار، کرنی کرتا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن اچھیا نام بھچھیا جھولی پائندا۔ پورن بھچھیا بھر بھنڈار، ہر ساچا در سہائندا۔ کرے رچھیا وچ سنسار، سمرتھ پُرکھ اکھوائندا۔ اک لگائے ساچا نعرہ، سرشٹ سبائی آپ سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ویس آپے کر، سرگن میل ملائندا۔ سرگن زرگن ہر ہر میلا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ ایکا روپ گرو گرو چیل، گر چیل وچ سائیا۔ ایکا میت سجن سہیلا، ہر سجن آپ اکھوائیا۔ ایکا کھیل اگمی کھیل، کھیل کھلنتا بھو نہ رائیا۔ ایکا و سیا رنگ نویلا، ایکا گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ جانے کھیل

بے پرواہیا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار، نورو نور الہیا۔ سرشتِ سبائی سانجھیا، پورن وچ سمایا۔ خلق خدائی کرے پیار، خالق خلق وچ رامایا۔ عرش فرش قرص اک آدھار، آپے خلق ہوئے رُشایا۔ آپے رباب وجائے اک ستار، سچ جھوٹھ لئے وجایا۔ حق جناب سچّی سرکار، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ لاشریک اپر اپار، واحد خدا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن دیوے پورا ور، جگت ترسنا رہے نہ رایا۔ پورن میلا ہر ہر رام، ہر ساچے آپ کرایا۔ اک پیایا ساچا جام، نام پیالہ ہتھ اٹھایا۔ وسیا کھیڑا نگر گرام، جس گھر بیٹھا آسن لایا۔ لہنا دینا چکائے ہڈ ماس ناڑی چام، گھر گھر وچ تخت سُہایا۔ شبد گھوڑے سچ لگام، سولاں کلیاں آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن میلا ساچے گھر، گھر ساچے ہوئے رُشایا۔ پورن میلا کرشنا کاہن، روپ آپ اھوا سندا۔ ساچی گوپی کر پروان، اپنے انگ لگا سندا۔ اٹھے پہر ویکھے مار دھیان، آلس بندرا وچ نہ آسندا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹا سندا۔ پورن پورا دیوے مان، در گھر ساچے مان اپنا آپ رکھا سندا۔ شبد جنائی دھر فرمان، لوک مات ڈنک وجا سندا۔ سادھ سنت جیو جنت پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی ملا شیخ مسائق کوئی نہ سکے پچھان، نیتر دس کسے نہ آسندا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن پا پادسن کھان، ہتھ نہ کوئے پھڑا سندا۔ اچی کوکن وڈ ودوان، ہر کارو پ نظر نہ آسندا۔ لکھ چورا سی کلجگ انتم گھٹا رہی چھان، نام انملٹا ساچا لال ہتھ کسے نہ آسندا۔ جگت پریتی پین کھان، آتم ترپت نہ کوئے کرا سندا۔ گھر گھر من مت ویسوانار کان، کوڑ کڑیاری سچ ہنڈھا سندا۔ پیر فقیراں بھلیا ہر مہربان، جگت پناہ نہ کوئے سنا سندا۔ دین مذہب ایمان اپنا آپ رہے کھان، ساچا کلمہ امام نہ کوئے پڑھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پورن پورن میل ملا سندا۔ پورن میلا سچے پاتشاہ، ہر سنگر آپ ملایا۔ پاربرہم بنیا وچ ملاح، شبد وچولا وچ رلایا۔ ایکونکارا دیوے سچ صلاح، نام ست وڈی وڈیایا۔ کرتا پُرکھ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا آپے کر، نرگن نور کرے رُشایا۔ پورن پایا ہر ہر میتا، ہری ہر وچ روپ وٹا سندا۔ ایک وسیا دھام انڈیٹھا، دس کسے نہ آسندا۔ آد جگاد پت پُنیتا، پتت پاؤن وڈ وڈیایا۔ کسے ہتھ نہ آئے گرو دوارے مندر مسیتا، کایا کعبہ سچ محرابا بیٹھا آسن لایا۔ امرت کھ چوائے کول ناہا، آب حیات پیانیا۔

سنگر پورن ہتھ وڈیائی نہ کوئی پُن نہ صوابا، نظر مہرنال ترایا۔ نہ کوئی دیوے دوزخ بہشت عزاہا، عزرائیل جبرائیل اسرافیل میکائیل نہ کوئی راہ تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن دتا اپناور، اپنی نقاب اپنا پردہ دیوے لاہیا۔ اپنی نقاب پردہ کھول، نوری مکھ دکھایا۔ اپنی صدا آپے بول، اپنا نعرہ لایا۔ آپے نیوں نیوں سجدہ کرے اندر بیٹھا کول، آپ اپنا نعرہ لایا۔ آپ وجائے سچ مردنگا ایکا ڈھول، چوڈاں طبقاں دے سنایا۔ آپے نبی رسولاں اپنے کنڈے رہیا تول، کلجگ انتم تولا بن کے آیا۔ جوٹھ جھوٹھ چارکنٹ دہ دشا نو کھنڈ ست دیپ کڈھے پول، پردہ کوئے رہن نہ پایا۔ پورن وڈیائی کیتی پنچ تت کر مخول، پورن پورے نال سمایا۔ پورن پورا کرے قول، گر گوہند جو آپ کرایا۔ اکال پُرکھ زرگن جوتی رہیا مول، مولارُپ آپ وٹایا۔ آپے کاہنا کرشنا ساؤل سؤل، رام نام آپ اُپایا۔ آپے جانہار پنڈت پاندھے رؤل، حساب وچ کسے نہ آیا۔ نانک گوہند تیرا لیکھا مٹے نہ رتی چؤل، ہر ساچا پورا دے کرایا۔ سنگر پورا پورن اندر رہیا بول، شبد گر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے آپے دس نہ آیا۔

☆ ۲ پھگن ۲۰۱۵ پکرمی ہر بنس سنگھ بلونت سنگھ دے گھر پنڈ ماہل امرتسر ☆

زرگن رُپ ہر زرنکار، ایکا ایکونکاریا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بھيو کوئے نہ پارہیا۔ آد زرنجن کھیل اپار، اپنا آپ کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن دھار آپ سما رہیا۔ زرنجن دھار آد زرنجن، ہر اپنی آپ چلا سندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا سجن، ساچا میل ملا سندا۔ ساچے تال در گھر ساچے وجن، گھر ساچا آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن نور اک رکھا سندا۔ زرنجن نور ہر بھگوانا، ایکا ایک سمایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ تھر گھر و سے سچ مکانا، گھر ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن نور بے پرواہیا۔ زرنجن نور بے پرواہ، ایکا ایک اکھو سندا۔ آپے پتا آپے ماں، اپنی گود اٹھا سندا۔ آپ اپنا رکھے ناں، ناؤں زرنکارا آپ اکھو سندا۔ آپ اپنی

رکھے چھاں، سمر تھ ہتھ آپ ٲکائندا۔ آپ اپنے وسے تھان، دھام اولڑا اک سہائندا۔ آد جگادی جگ اپنا کرے آپ نیاں، آپے حکم چلائندا۔
 شاہ سلطان آپ اکھوا، راج راجاناں ناؤں دھرائندا۔ سیس جگدیش تاج ٲکا، تخت تاج سہائندا۔ آد ٲرکھ زرنجن آپ اپنی الکھ جگا، آپ اپنی منگ
 منگائندا۔ اپنی جھولی آپ بھرا، آپے ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن نور ڈمگائندا۔ زرنگن نور جوت اجالا، ہر ساچا
 آپ کرائندا۔ آپ اپنی کرے ٲرتپالا، ٲرتپاک ناؤں رکھائندا۔ آپے ہوئے دین دیالا، دیاندھ بھیونہ آئیندا۔ آپے وسیا سچ سچ دھر مسالہ، تھر گھر ساچا
 اک سہائندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، جگ جگ اپنی چال چلائندا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ زرنگن ویس
 عقل کل دھار، عقل کلا اکھوائیا۔ محل اٹل اُچ مینار، بیٹھا آسن لائیا۔ دٲیک جوتی کر اجیار، اپنی آپ کرے رُشائیا۔ کملا ٲاتی میت مرار، اپنا آپ
 اکھوائیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن میلا آپے کر، زرنگن زرنگن وچ ٲکائیا۔ زرنگن اندر زرنگن رکھ، زرنگن دیکھ دکھائیا۔ زرنگن
 رٲ ہو ٲرتکھ، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ زرنگن الکھ الکھنا الکھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنا آپ سہائیا۔
 زرنگن ساچا گھر سہایا، گھر ساچے وٲی ودھائیا۔ ٲار برہم ٲر بھ ڈیرہ لایا، آپ اپنا آسن لائیا۔ ناری کنت میل ملایا، میل ملاوا بے ٲرواہیا۔ دوسر کوئی دس نہ
 آیا، نہ کوئی رچن رچائیا۔ آپ اپنا سٹ اُچایا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ شبد جیکارا ایکا لایا، آپے رہیا سٹائیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیوے مان آپ وڈیائیا۔ شبد سٹ کر ٲیارا، ہر ساچی دیا کمائندا۔ دیوے ور دھر دربارا، دھر لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ سٹگر رٲ رٲ کر تارا، شبدی
 رنگ چٹھائندا۔ اگادھ بودھ کھیل نیارا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ دیوے ساچا ور، ساچا حکم سٹائندا۔
 ساچا حکم دھر فرمانا، ہر شبدی شبد جنائیا۔ دیونہار سری بھگوانا، آپ اپنی بوٲھ بُجھائیا۔ نادی ناد اک ترانہ، ایکا رہیا سٹائیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا بنک سہائیا۔ شبد در گھر ساچا ٲایا، گھر گھر خوشی منائیا۔ لوآں ٲریاں رچن رچایا، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لائیا۔ برہما
 وشن شونال رلایا، ترے گن تند بندھائیا۔ ٲنچم تت جوڑ جڑایا، تتوت آپ اکھوائیا۔ زرنگن اپنا انگ کٹایا، برہم ٲار برہم اکھوائیا۔ من مت ڈیرہ آپ لگایا،

ساچی دست لکانیا۔ گھر وچ ساچا نگر بنایا، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ لوک مات ہر کھیل کھلایا، کھیلے کھیل اگم اتھاہیا۔ جیو جنت جوت جگایا، لکھ چوراسی ڈیرہ
 لایا۔ روس سیو کمایا، نرگن جوت نور رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد وڈیایا۔ شبد گر ساچا پیتا، ہر ساچا آپ
 اپاند۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، ساچی بنت بناند۔ بیٹھا رہے اک اتینا، در گھر اک سہاند۔ ویکھنہارا ہست کیئا، ورننا برناں پھول پھولا اند۔
 نام جنائے اک اند بیٹھا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلاند۔ شبد گر وڈ بلوانا، ہر ساچا آپ
 اپاند۔ اک سنائے راگ ترانہ، لوآں پریاں آپ جگاندا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، گیت سہاگی ایکا گاند۔ ایکا مندر اک لکانا، ایکا گھر وکھاند۔ دو
 جہاناں اک بانا، گر شبدی ناؤں دھراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد لئے ور، شبد شبدی میل ملاند۔ شبد گر سچ ملاح،
 ہر ساچا آپ اپاند۔ جگ جگ دیوے سچ صلاح، جن بھگتاں آپ اٹھاند۔ اک چپائے ساچاناں، نام ندھانا جھولی پاند۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سر
 سروور اک نہاند۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، گر شبدی شبد صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتاند۔ اپنی
 کل ہر ورتتا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ جگ جگ میل ملاواں ساچے سنتا، آپ اپنی بو جھ بھجھایا۔ ساچا مندر اک سہنتا، گھر ساچا اک وکھایا۔ توڑے گڑھ
 ہوئے ہنگتا، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی سیو کمایا۔ گر شبدی ساچا سیوادار، ہر ساچا آپ اپاند۔
 بھگتن پیتا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ راج جوگ سچا سکدار، سچ سلطان ویکھ وکھاند۔ ورننا برناں اک پیار، اوچاں نیچاں ڈیرہ لاند۔ جوئی
 رہت آپ کرتار، انھو پرکاس کراند۔ اکال مورت کھیل اپار، گھٹ گھٹ ویکھ وکھاند۔ ہر جن ساچے لئے ابھار، آپ اپنی دیا کماند۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی ویس آپے کر، آپے ویکھ وکھاند۔ جگ جگ کھیل ہر اوتارا، اپنی چلت چلاند۔ چلے چلائے وچ سنسارا،
 سارنگ دھر آپ اکھواندا۔ پُرکھ پُرکھو تم کھیل نیارا، آپ اپنی رچن رچاند۔ شبد گر گر جوت سہارا، نورو نور ڈگمگاند۔ نرگن سرگن کر پیارا، گھر
 گھر وچ میل ملاند۔ اندر باہر گپت ظاہرا، آپ اپنا بھیو کھلاند۔ جگ جگ کرے پار کنارہ، جگ جگ رتھ چلاند۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ایکا اپنے

ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہارا ہر بھگوانا، انتم کھجک ویکھ دکھائیا۔ شبدی تیر اک نشانہ، ایک چلہ رہیا اٹھائیا۔ جودھا سور مرد مردانہ، پاربرہم آپ اکھوائیا۔ دیکھنہارا دو جہاناں، لوک مات کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک ویکھے سرشٹ سبائیا۔ کھجک تیرا ویکھ پسارا، ہر ساچی جوت جگائندا۔ پاربرہم پر بھ گراوتارا، رُپ انوپ درسا ئندا۔ جوئی رہت کھیل نیارا، نام ست ڈنک وجائندا۔ ڈھر درگا ہی ساچا لاڑا، شبد گھوڑا اک دوڑائندا۔ آپے ہو شاہ سوارا، سولاں کلیاں آسن پائندا۔ لوآں پُریاں دے ہلارا، برہما وشن شو آپ اٹھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک جیکارا، ستاں دیپاں آپ سنا ئندا۔ چار ورنناں ونج وپارا، ایک نام دکھائندا۔ راج راجان شاہ سلطان راؤ رنک بہائے اک دوارا، اوچاں نیچاں میل ملائندا۔ نام کھنڈا کھڑک کٹارا، تیج پر چنڈا ہتھ اٹھائندا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھارا، گرگھ متمکھ ویکھ دکھائندا۔ رام رُپ اپرا پارا، ہنکاری گرھ تڑائندا۔ کاہنا کرشنامیت مُرا، رتھ رتھو ہی آپ چلائندا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردارا، سنگ محمد میل ملائندا۔ چوڈاں طبقاں پاوے سارا، اللہ رانی گھنگٹ لائندا۔ نانک گوہندا اک آدھارا، ایک شبد صلاحیندا۔ ایک ونج اک وپارا، ایک دست جھولی پائندا۔ چار یاری پارکنارہ، ہر ساچا آپ کرائندا۔ پنچم پیتا ہو اجیارا، کھجک انتم ویکھ دکھائندا۔ لکھ چوڑا سی دے ہلارا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ شاہ سلطاناں مارے مارا، تخت تاج نہ کوءے سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتائندا۔ کھجک تیری انتم دھارا، ہر ساچا ویکھ دکھائیا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، بھل رہے نہ رانیا۔ زرگن جوت نور آکار، پرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ شبد کھنڈا گوہندا پیار، برہمنڈاں ویکھ دکھائیا۔ جیرج انڈا آر پار، اُتھج سیج پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیا۔ جگ جگ ہر ہر رنگ رنگ، ساچی رنگن آپ چڑھائندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سورپیر آپ ہو جائندا۔ اپنے آسو آپے کسے تنگ، نیلا نیلی دھاروں پار کرائندا۔ نام وجائے سچا مردنگ، لکھ چوڑا سی آپ اٹھائندا۔ اپنا دوارا آپے لنگھ، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ پاوے سار گوداوری گنگ، اٹھسٹھ پھول پھولائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، نام کھنڈا اک چکائندا۔ نام کھنڈا سچ کٹارا، ہر گوہندا ہتھ اٹھائیا۔ پوت سپوتا کر پیار، گوڑ براہمن وڈی وڈیائیا۔ اُچے ٹلے

میت مُرار، بیٹھا آسن لایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، پنڈت پاندھے رہے گر لایا۔ آد جگادی اپنی کار، آپے رہیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد شبدی آپ ہو جائیا۔ شبد ترانہ شبد ناد، ہر ساچا آپ وجائندا۔ شبد برہم شبد برہما، ہر شبدی ویکھ دکھائندا۔ شبد گر آد جگاد، جگ جگ شبد ویس وٹائندا۔ شبد شبدی دیوے داد، شبد شبدی جھولی پائندا۔ شبد موہن مادھو مادھ، ساچی سخیاں شبد میل ملائندا۔ شبد شبدی رہیا ارادھ، شبدی شبد آپ سٹائندا۔ شبدی گر گر شبد لادھ، گر گر مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا شبد گر وڈیائندا۔ شبد گر وڈ بلکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، کلج ڈھول وجائندا۔ کسے نہ دیسے کوئی کنارہ، چاروں کُنٹ سرب گر لائندا۔ کوڑ کریا بٹھ اکھاڑا، من مت جگت نچائندا۔ مگر لگائی پنچم دھاڑا، مایا موہ پھسائندا۔ گلی اگ بہتر ناڑا، نہ کوئی مات بُجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں اپائندا۔ ہر ہر ناؤں نر نرکار، نرگن نورُ شنائیا۔ شبدی گر بھر بھنڈار، گر سٹگر آپ ورتائیا۔ ہر جن دیوے کر پیار، اتم جھولی آپ بھرائیا۔ کایا کرے سچ شنگار، تن بستر اک دکھائیا۔ دُرمت میل دے اُتار، امرت اتم جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ سٹگر پورا ہر مہربان، پاربرہم پُرکھ کرتاریا۔ کلج اتم ویکھے جھوٹھ دکان، لوک مات لئے اوتاریا۔ لکھ چوڑاسی کرے پچھان، گھٹ گھٹ مندر ویکھ دکھا رہیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، شبد جنائی آپ کر رہیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوان، ہنگ ہنگتا میٹ مٹا رہیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، ساچی سکھیا آپ جنا رہیا۔ چار ورنان اک دھیان، ایکا گھر بہا رہیا۔ اوچ پنچ نہ کوئے دکھان، راؤ رنک نہ کوئے بنا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم پھیرا پالیا۔ سٹگر پورا ہر سلطانا، اپنی کل ورتائیا۔ کلج اتم ویکھے مار دھیانا، متمگھ موڑھے رہے گر لایا۔ ہر کارُپ نہ کسے پچھانا، گا گا تھکی سرب لوکایا۔ گرگھ ورلا پائے پد نربانا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوڑاسی کلج ویکھے اک میدانا، نو کھنڈ راہ تکائیا۔ من مت بٹھے ہتھیں گانا، کوڑی میہندی لال رنگائیا۔ جوٹھا جھوٹھا پینا کھانا، جھوٹھی کریا رہے کمایا۔ گر کا شبد نہ کسے پچھانا، گر در نہ کوئے وڈیائیا۔ ہوئے ہنگتا گایا گانا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہے سٹائیا۔ سچ نہ ملیا نام ترانہ، انحد تال نہ کوئے جنایا۔ ایکا رُپ

سری بھگوان، رام کرشن آپ اکھوائیا۔ عیسیٰ موسیٰ جوڑ جڑانا، سنگ محمد کرے گڑمائیا۔ نانک گوہند گن ندھانا، ایک انک لگائیا۔ کلجگ انتم ہو پردھانا، نہکنا ناؤں رکھائیا۔ شاہ بھوپ ہر وڈ سلطانا، سچ سیکدار آپ اکھوائیا۔ کھیلے کھیل گوپی کاہنا، راس منڈل آپ نچائیا۔ جنک سپتری کر پروانہ، رام رمیا ویس وٹائیا۔ اللہ رانی ہو پردھانا، اپنا نعرہ اک سنائیا۔ نانک نرگن وڈ بلوانا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ گوہند ہر ہر اک پچھانا، اکال پُرکھ اک منائیا۔ سرب جییاں پر بھ بینا دانا، ایکونکارا آپ اکھوائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہانا، نہکنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ رام نام ساچی ڈور، ہر ساچا تند بندھائیا۔ کاہنا کرشنا میٹے اندھیرا گھور، گیان پرکاس اک کرائندا۔ عیسیٰ موسیٰ آپے ہوڈ، اپنا مارگ آپے لائندا۔ سنگ محمد ویکھے زور، چار یاری میل ملائندا۔ نانک نرگن آپے بہرے، اپنا مول چکائندا۔ گر گوہند میلا دوڈ دوڈ، گھر ساچا آپ سہائندا۔ جن بھگتاں آتم بُجھائے لگی اوڈ، امرت میگھ برسائندا۔ پرگٹ ہویا پوت سپوتا براہمن گوڈ، آپے ٹلے پربت آسن لائندا۔ لکھ جیوراسی ویکھے پرکھے مٹھے کوڈ، پھکارا رس رہن نہ پائندا۔ سمبل نگری لایا پوڈ، چوتھا پد اک دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ رام روپ ہر بھگوان، ہر ہر سچا اوتاریا۔ مگند منوہر لکھمی نرائن اک نشان، ایک نور ڈمگا رہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، آپ اپنی کارے لایا۔ سنگ محمد نوجوان، سویا آپ اٹھایا۔ نانک نرگن اک دکھان، ایکا بوجھ بُجھایا۔ گوہند سورا کر پروان، گھر ساچے میل ملا لایا۔ انتم کھیلے کھیل مہان، ہر ساچے شبہ جنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا ویس وٹا لیا۔ رام روپ ہر بھگونت، اچرج کھیل کھلا لائندا۔ ایک جوت آدن انت، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرائندا۔ عیسیٰ موسیٰ چال چلنت، چال نرالی اک رکھائندا۔ نانک نرگن گیان درننت، ست نام ورتائندا۔ گوہند ساچا دھام سہنت، گھر ساچا ویکھ دکھائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلنت، بھيو کوئے نہ پائندا۔ آئے جائے جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، سنت سہیلے ویکھ دکھائندا۔ بھگت دوارے ہوئے منگت، آپ اپنی الکھ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھائندا۔ رام روپ اپر اپار، کرشنا نور رُشنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ایکا دھار، جوتی نور الاہیا۔ نانک گوہند اک جیکار، ایک ڈنکا رہے وجایا۔ سنے سنائے سننہار، درگاہ بیٹھا آسن

لایا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں آپ اُسا، آپ اپنا میل ملائیا۔ رُو سس سورج چن ستار، دوس رین کرے رُشائیا۔ شبدی بھریا رہے بھنڈار، ہر ساچا
 آپ ورتائیا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، دہ دشا پھول پھولائیا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکار، رو رو رہی گر لائیا۔ من مت ہوئی و بھچار، نار دُہاگن من مت نیتزین رہی
 گر لائیا۔ کوئی نہ دسے کسے یار، گھر گھر اگنی تت جلائی۔ آپا بھلا سرب سنسار، آپ اپنا نہ ویکھ وکھائیا۔ پیکے ملیا نہ میت مُرار، سوہرے ڈھوئی نہ رائیا۔
 دو جہانی رہے ہار، اپنی پت گوائیا۔ کلجگ کوڑا رہیا لاکار، چاروں گنٹ رہیا سنائیا۔ دھرنی رووے دھاہاں مار، دھیرج دھیر نہ کوئے کرائیا۔ لاڑی موٹ
 کرے شنکار، تن بستر اک سہائیا۔ دھرم رائے ویکھے اک اکھاڑ، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ چتر گپت نہ کرے ادھار، لہنا لہنا آگے ڈاہیا۔ برہما رووے زارو زار،
 لکھ چوڑا سی رہن نہ پائیا۔ وشنوؤں ویتا بن بھکھار، بنس سربنس پھول پھولائیا۔ شکر باہاں رہیا ہلار، اپنی ترسول ہتھ اٹھائیا۔ کروڑ تیتیا کرے پکار، نیوں
 نیوں سیس جھکائیا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ جرم کرم دھرم جانے سرب سنسار، نہکرمی ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی اپنی کار،
 جگ کرتا آپ کرائیا۔ نر بھے رُوپ پھرے سنسار، مورت اکال وڈ وڈیائیا۔ جوئی رہت نہ کوئے وچار، جوئی اجوئی ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار،
 ایکو نکارا آپ اکھوائیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نورو نور نور الاہیا۔ رام کرشنا اک ادھار، نانک گوہند میلا سچ سُبھائیا۔ سبجگ تریتا دوپر پاوے سار،
 کلجگ انتم وجے ودھائیا۔ ہر کاشد کرے خبردار، سوئی سرتی آپ اٹھائیا۔ گرسکھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت نہ ڈبے وچ منجھدھار، جو جن ہر ہر رسنا رہے
 گائیا۔ سویر سنجھ نہ دسے کوئی وچ سنسار، رین اندھیری ایکا چھائیا۔ اک محمد کرے وچار، صدی چوڑھویں ویکھ وکھائیا۔ چوڑاں طبقات پینی مار، پر بھ
 مارے بے پرواہیا۔ صدمہ جھلے اللہ رانی وچ سنسار، سچ صلاح نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، چاروں
 گنٹ ویکھ وکھائیا۔ رام رُوپ آد نرنجن، آد جگاد سمایا۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھجن، کاہنا بنسری نام وجایا۔ عیسیٰ موسیٰ ساچا سبجن، کلجگ ساچا میل
 ملایا۔ کلجگ کوڑ نگارے انتم وچن، نانک نرگن ویکھن آیا۔ گوہند ہو یا پڑدے کبجن، پر بھ ساچی سیوا لایا۔ چار ورن کرائے ایکا مجن، ہندو مُسلم سکھ
 عیسائی نہ کوئے جنایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھانڈا بھرم دئے بھتایا۔ شاہ سلطان راج راجان در دربار اپنا تجن، سیس تاج رہن نہ پایا۔ سنت

سُہیلے گروگر چیلے درگھر ساچے بہہ بہہ گجن، نام جیکارا ایک لایا۔ پاربرہم چلائے ساچا جہازن، کھتری شور ویس براہمن ہرجن ساچے لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتے رپ وٹایا۔ رام رپ پڑکھ سلطانا، پاربرہم اکھواندا۔ تریلوکی نندن کھیل مہانا، آپ اپنی کل ورتاندا۔ عیسیٰ موسیٰ اک فرمانا، ایک حکم جناندا۔ نانک گوہند کر پردھانا، لوک مات ویکھ دکھاندا۔ ست سنتو کھی بدھا گانا، دھیرج جت جناندا۔ آتم انتر اک گیانا، برہم و دیا اک پڑھاندا۔ دُھن انادی سچ ترانہ، انخر راگ سناندا۔ امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ گواندا۔ دُئی دویتی پردہ لاہنا، بجر کپائی توڑ تڑاندا۔ ساچی ہائی اک دکھانا، کایا گڑھ سہاندا۔ آتم سیجا ہر مہربانا، سچ سنگھاسن اک وچھاندا۔ نرگن جوتی دپیک اک بلانا، دیا باقی نہ کوئے رکھاندا۔ کملاپاتی میل ملانا، ساچی ناری راہ تکاندا۔ سرت سوانی بدھا گانا، گر شبدی سگن مناندا۔ دوہاں میلا اک مکانا گھر گھر وچ ڈیرہ لانداندا۔ ست پڑکھ ہر سد مہربانا، ست سرپ رپ انوپ آپ رکھاندا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیانا، گرگھ سوئے آپ جگاندا۔ گوہند دیوے ساچا دانا، نانک نام بھنڈارا آپ ورتاندا۔ عیسیٰ موسیٰ شاہ سلطانا، شاہ سوار ویکھ دکھاندا۔ کاہنا کرشنا نوجوانا، سولاں کل دھار بندھاندا۔ رام رپ ویکھ مہانا، راون گڑھ تڑاندا۔ کلجگ انتم اک نشانہ، چوتھا جگ ویکھ دکھاندا۔ چار لکھ ہزار مٹی تیرا مول چکانا، تیری آہو اپنے وچ ٹکاندا۔ ستجگ ساچا کر پردھانا، ہر ساچا آپ اٹھاندا۔ کلجگ تیرا لیکھا چکے لوک مات جگت جہانا، لہنا لہنا جھولی پاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نران نر، شبد ڈنکا اک وجاندا۔ شبد ڈنک سچ گھنگھور، ہر ساچے آپ سنانیا۔ کلجگ بھجا جائے چور، تھر رہن نہ پانیا۔ لوک مات نہ پکڑے کوئی ڈور، جھوٹھی دسی سرب لوکانیا۔ پاپاں چڑھیا ساچے گھوڑ، شوہ دریا راہ تکانیا۔ دھرم رائے گھر لگی اوڑ، لکھ چوراسی دئے بھجھانیا۔ نیلا مارے پہلا پوڑ، سمت سولاں راہ تکانیا۔ ابناسی کرتا رہیا بھر، بے انت نام خدانیا۔ آپ وچھوڑے آپے لئے جوڑ، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نران نر، نر نران آپ اکھوانیا۔ کلجگ کوڑا کرے پکار، نیز نیر وہاندا۔ لکھ چوراسی چھٹا سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھاندا۔ ناتا گیا محمدی یار، چار یاری نہ میل ملانداندا۔ نہ کوئی امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، گر گوہند دھکا لانداندا۔ مدیناں مکہ پاوے سار، انا الحق ویکھ دکھاندا۔ مقامے

حق خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھائندا۔ بورا ککا اٹھ دے اگھاڑ، ایکا نیر نین اٹھائندا۔ کلج گنی تتی تپے ہاڑ، سائک ست نہ کوئے کرائندا۔ چوہ جنت گنی لگے ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ ویکھ دکھائندا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، آپ اپنا کرم کمائندا۔ پنچ تت ویکھ اکھاڑ، گھٹ گھٹ ڈنک وجائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا روپ در سائندا۔ کلج کوڑا کر وہار، کوڑی راس کمائیا۔ ہر کا نام نہ کوئے پیار، جگت پیاس نہ کوئے بھجائیا۔ من مت ہنڈھائی ڈھاگن نار، ساچی سخی نہ میل ملائیا۔ یلیا میت نہ کنت بھتار، ساچے گھر نہ وٹی ودھائیا۔ اچی سپتری من مت و بھچار، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ دھرت دھول ہوئی سیوادار، سیوک سیوار ہی کمائیا۔ چڑھیا جو بن نوجوان ویکھے مار دھیان، دھرم رائے دی دھی ٹییار، ور ڈھونڈن ایکا آئیا۔ لکھ چوراسی کر پیار، ایکا کنت لئے منائیا۔ سادھا سنتاں نیوں نیوں کرے نمسکار، گرگھ راہ کھہڑا دس نہ آئیا۔ کلج کھیڑا ہوئے اجاڑ، نہ سکے کوئے وسائیا۔ ابناسی کرتا آپ اٹھائے اگمی دھاڑ، دس کسے نہ آئیا۔ گھرنہارا آپے گھاڑ، آپے بھن وکھائیا۔ آپ چبائے اپنی داڑھ، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، تیرا تیری جھولی پائیا۔ ست دلارا ہر نرنکار، اپنا آپ اپائندا۔ دشت دمن کر پیار، اپنا حکم منائندا۔ ہم کُنڈوں کڈھ باہر، گجری ککھ سہائندا۔ تیغ بہادر کر ادھار، اُردھ کول دکھائندا۔ آپ کھڑائے سچی گلزار، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ مات گر بھ برہم دھار، باہر ککھ پار برہم وچ سائندا۔ ساچے گھر گیا جم، جن جننی ویکھ دکھائندا۔ پُرکھ اکال آپے جانے اپنا کم، اپنی بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نور اپائندا۔ چار پوت ست دلارا، پورن گر اپایا۔ آپ وسائے وچ سنسارا، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ ساچا مندر اک منارا، ہر ساچے ڈیرہ لایا۔ نرگن نور کر اجیارا، گجری ککھ سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آیا۔ ست دلارا ہر بُئیا، اپنی کرپا آپے دھار۔ کلج چڑھیا ساچا چٹیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ پنچ وکارے دیوے ڈٹیا، پھڑ شبد کھنڈا دو دھار۔ چاروں کنت پھرے بھٹیا، دہ دشا ویکھ وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا ست دلارا۔ ساچا میلا گرو گر چیلہ، ہر گوہند روپ سمایا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیلا، نج گھر بیٹھا آسن لایا۔ آد جگادی اک اکیلا، کل دھاری ویس

وٹایا۔ لوک مات ساچا میلا، نرگن سرگن میل ملایا۔ جوت نرنجن چڑھیا تیا، آد نرنجن سگن منایا۔ پاربرہم پرہہ اپنا کھیل آپے کھیا، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند نور نور درسایا۔ گوہند نور الہی اللہ، عالم علما اکھواندا۔ کھیلے کھیل اک اکلّا، طلبا طالب نہ کوئے وکھاندا۔ ایکا وسیا سچ محلہ، اند پری وساندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سہاندا۔ ایڑا اکھ اک اگھاڑ، ان روپ درسایا۔ ننا نرگن کھیل کرے کرتار، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ددا دو جہاناں پاوے سار، اند اند اند آپ اکھوایا۔ پپا پورن گر اوتار، لوک مات وجے ودھانیا۔ رارا ریکھ ویکھے سرب سنسار، لکھ چوراسی پھول پھولانیا۔ اند پڑ دھام نیار، درگاہ ساچی اک رکھانیا۔ پاربرہم پرہہ پھریدار، دوسر کوئے دس نہ آتیا۔ گوہند سورا کر وچار، آپ اپنی دیا کمانیا۔ لوک مات محل دے اُسار، پری اند ناؤں دھرانیا۔ اٹھے پھر خبردار، سوئے سکھ رہیا اٹھانیا۔ ساچا میتا میت مرار، اپنا آپ وکھانیا۔ آپ اپنا کرتیار، ہرجن میل ملانیا۔ پنچم تن کر شنکار، پنچم دے وڈیانیا۔ پنچم امرت ٹھنڈا ٹھار، گر شبری وچ ٹکانیا۔ شبد گر وڈ مہربان، آد جگاد اکھوایا۔ ترے گن تیرا روپ مہان، گر گوہند لئے پرنا تیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ترے گن تیرا کلج ناتا، گر گوہند ویکھ وکھاندا۔ کرے کھیل پڑکھ بدھاتا، جیو جنت بھو کوئے نہ پاندا۔ سرشٹ سبائی پتاما، ایکا ایک اکھواندا۔ جگ جگ دیونہارا داتا، سچ بھنڈارا اک ورتاندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی آپ اکھواندا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، گھر گمبھیر آپ اکھواندا۔ آپے لہنا دینا چکائے پورب مستک ماتھا، کرم جرم ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہاندا۔ ترے گن تیرا رنگ چلوں، ہر ساچا ویکھ وکھاندا۔ آدانت نہ جائے بھول، جگ جگ کرم کماندا۔ آپے جانے اپنا مول، آپے مول چکاندا۔ آپے برسہارا پھول، آپے اگن میگھ ورکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ایکا ور، ایکا چوکا روپ وٹاندا۔ ایکا گر اک اوتار، جگ چوتھے وٹی ودھانیا۔ چوتھا جگ ہوئے خبردار، گر گوہند آپ کرایا۔ سیوالائے ہر کرتار، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ ساچی بند کرتیار، رکت بوند سمانیا۔ ساگر سندھ کھیل نیار، ساچی دھار وہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا چوکا ایکا در، ایکا ویکھ وکھانیا۔ اک اکلّا

ایکو نکار، دوجی شبد وجے ودھائی۔ تیجانیز اک اگھاڑ، چوتھے پد رہیا سائی۔ ایکا گر گر کرتار، گو بند ناؤں دھرائیا۔ چوتھے جگ کر پیار، چارے سوت دے اُچائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما آپے جانے نہ کوئی لیکھ لکھائی۔ چوتھے جگ چار دُلا رے، گو بند میل ملایا۔ لہنا دین چکائے محمدی یارے، ایکا چوکا چوداں صد ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل اگم اپارے، مت بُدھ بھو نہ رایا۔ ویکھنہارا چار مینارے، چارے کوٹاں ڈیرہ لایا۔ ستجگ تریتا کھیل نیارے، دوپر کلجگ آپ سہایا۔ اجیت میلا سنگھ جُجھارے، ساچی ریتی آپ دکھایا۔ زوراوَر سنگھ فتح نگارے، ساچا ڈنکا اک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ چوتھے ویس وٹایا۔ سوت دُلا رے گھر اُچیا، گر گو بند رنگ چڑھایا۔ اپنا بھانا آپ سمجھا، آپے ویکھ وکھایا۔ بستر گہنا تن سجا، سولاں کلیاں شنکار لگایا۔ نیز نیناں کجلا پا، نام دھارا اک وکھایا۔ ساچے سجنّا میل ملا، در گھر ساچا اک سہایا۔ نام کھنڈا تن لٹکا، تن گاترے آپ وکھایا۔ بالی بُدھ بھو چکا، اقبالی کھوں آپ کرایا۔ نام دلال وچ رکھا، سیس دستار سجایا۔ کیسر ٹکا تک لگا، برہم آہوتی نال ملایا۔ وڈا نکا کوئی جانے نہ،

نکا وڈا بن اکھوایا۔ پھکارا کوئی مانے نہ، جھوٹھا پھل نہ کوئے کھوایا۔ جگت مایا کوئی پُن چھانے نہ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند دتا ساچا ور، در گھر ساچا اک سہایا۔ چار سوت چار دیوار، چار کُنٹ اُچائی۔ گر گو بند ہو یا سیوادار، دوس رین سیو کمائی۔ گر سکھ رکھے ادھو چکار، باہر رہن کوئے نہ پائی۔ کلجگ کوڑا کوڑا کڑیا، جوٹھا جھوٹھا ڈنک وجائی۔ سنگر پورا کر پیار، ساچے سوت کرے کڑمائی۔ ابناسی اچت جوت اُجیار، ساچی سخی ویکھ وکھائی۔ ساچا سیہرا اپر اپار، نگاہ مہر نال بندھائی۔ آد زرنجن کر پیار، آپ اپنے گھر بلائی۔ میل ملاوا اپر اپار، ناری کنتا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے در، ہر جوت اجیت جُجھار لوک مات ویاہون آئی۔ لوک مات ساچے لاڑے، ہر ساچا ویکھ وکھائدا۔ کلجگ انتم کھارے چاڑھے، در ساچا اک سہائندا۔ گرمت اتوں پانی وارے، من مت کھ شرمائندا۔ رنگ بسنتی اپر اپارے، بھل بھلو اڑی گر سکھ آپ کھلائندا۔ اپنے پوڑے آپے چاڑھے، آپ اپنا در سہائندا۔ دوٹی دُشٹ نہ کوئی مارے، نہ کوئی مار مٹائندا۔ آپے رکھے نیاں ادھ وچکارے، آپے گڑھی چمکوڑ سہائندا۔ آپے جانے تکھی دھارے، تکھی دھار آپ رکھائندا۔ کلجگ تیرے انت پیارے، گر گو بند سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیکھے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ چارے سٹ سور بلوان، دھرم نشان ہتھ اٹھایا۔ ہر کا بھو جگ جگ مہان،
 وید کتیب کسے نہ گایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قرآن متا پکایا۔ شاستر سمرت ہون حیران، مت بُدھ بھو دس نہ آیا۔ گر گر گیتا اک گیان،
 اٹھاراں دھیائے اٹھ دس ڈیرہ لایا۔ کھانی بانی اک گیان، ایکا منتر ویکھ دکھایا۔ شبد گر گن ندھان، گنوتنا ناؤں رکھایا۔ پنچم پنچم کر پروان، چار یاری
 میٹ مٹایا۔ چوتھے جگ در دربان، در درویشا دئے کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں راہ چلایا۔ دو جہاناں ساچا راہ، گر
 گوہند اک چلا سندا۔ چار ورنناں ایکا دھام بہا، امرت جام اک پیانندا۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤں رکھا، ہنگ برہم اک درسا سندا۔ پار برہم پر بھ بے پرواہ،
 سٹ ڈلارے ساچے مارگ آپ رکھانندا۔ اجیت جُجھارے ساچا رنگ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ آپ بہائے سچ پنگ، سچ سنگھاسن ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم
 منگی منگ، دیونہار ہر رُگھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دو آدو آدو ایکا رنگ رنگایا۔ رنگیا رنگ پُرکھ کرتارا، دو سٹ ملی وڈیایا۔
 سبجگ تیرا سچ جیکارا، گر ناک رسنا گایا۔ انتم ویلے پاوے سارا، زرنجن نور کرے رُشانیا۔ نہکلنک زرائن نزلے اوتارا، سوہنگ شبد آپ الایا۔ اجیت
 جُجھار اک پیارا، برہم پار برہم ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کھیل کرے نیارا، دس کسے نہ آئی۔ چھوٹا بالا بال نادان، آپے
 لیکھے لایا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیان، پر بھ ابناسی کھیل کھلایا۔ ساڈھے تن ہتھ بنائے جگت مکان، کلجگ لہنا دئے چکایا۔ کرپا کرے آپ بھگوان، گھر
 ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہایا۔ آپے نیہاں ہیٹھ رہیا رکھ، آپ لئے اُپجانی۔ آپے لوک مات کرے پرتکھ،
 ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ کلجگ ونڈ کری وکھ، من جت وٹی ودھایا۔ شبد شہید نہ لتھا کسے سٹھ، نہ کوئی سٹھر ہیٹھ وچھانی۔ گر گوہند نہ نیتز وگایا اٹھ،
 گر سنگت گیا سمجھانی۔ کلجگ جیو دھیر نہ سکے رکھ، پُت دے رو رو دین دھانی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار، ساکھیاں
 کھیل کھلانی۔ ساچی کھیل کھیلنہارا، کلجگ انتم رچن رچانندا۔ چھوٹا بالا کر اُجیارا، ساچی سیو کمانندا۔ آپے کچھے چرن دوارا، سادھ سنگت سنگ رکھانندا۔
 اک اُپجائے جگت منارا، رویداس چمارا نال رلانندا۔ سورج چن کرن نمسکارا، دوئے دوئے سپس جُھکانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گوہند سُت دتا ور، کلجگ انتم لیکھ مُکاسندا۔ بال نادانا فتح ڈنکا ایکا ایک وجائیا۔ کھیلے کھیل بار انکا، ہر گوہند وڈ وڈیائیا۔ بن گر پورے لکھ چوراسی تیرا کوئی نہ کڈھے شنکا، گیانی دھیانی بھینو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نکا نئی دھار رکھائیا۔ نئی دھار ساچی سکھی، نو در پار کرائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مُنی رکھی، چپی تپی ہتھی ستی رہے گر لائیا۔ آپے دھار رکھی نکھی، دو دھارا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ سیوک سیوادار گوہند، ساچی سیو کماندا۔ داتا جو دھا سور وڈ مرگند، گہر گمبھیر سماندا۔ کرے کھیل بھارت ہند، ہندوانن ویکھ وکھاندا۔ اتھاہ ڈونگھا ساگر سندھ، بے پرواہ ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سُت ڈلارا ویکھ وکھاندا۔ سُت ڈلارا نو جوانا، بالا بال اپائیا۔ کلجگ انتم رنگ ست جھلائے اک نشانہ، نو کھنڈ چھایا ہیٹھ رکھائیا۔ نو در ویکھے جگت مکانا، گھر دسویں میلا ساچے ماہیا۔ گرگھاں بنھے ساچا گانا، ہر ساچا تند اٹھائیا۔ گر گوہند مرد مردانہ، ایکا نیتز ویکھ وکھائیا۔ کلجگ میٹے کوڑ ڈکانا، ساچا مارگ اک لگائیا۔ واہ واہ گر وگر آپ پچھانا، اشٹ دیو گر درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے جگ تیرا گھر، انتم دئے مٹائیا۔ چار سُت چار یاری، چاروں کُنٹ خورایا۔ چارے توڑے گڑھ ہنکاری، چارے مارے ماریا۔ ایکا چوکا چوڈاں ہٹ کھلاری، چوڈاں طبقات پھول پھولا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے لئے ور، گھر ساچے میل ملائیا۔ ہر شبد گر سہارا، سننگر نام دھرائیا۔ گرگھاں کرے سچ پیارا، گھر ساچے میل ملائیا۔ آپے بخشے بخشنہارا، پچھلا لہنا مول چکائیا۔ آگے دیوے نام ادھارا، چرن پریتی اک سکھائیا۔ ساچا ونج کرائے سچ ونجارا، نام انملا جھولی پائیا۔ ساچے کنڈے تولے تولنہارا، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ تارنہار پڑکھ سمرتھ، آد جگاد اکھوایا۔ ہر جن رکھے دے کر ہتھ، جو جن سرنائی آیا۔ سگل و سورے جائن لتھ، آتم انتر نیتز درشن پایا۔ ہوئے گڑھ جائے ڈھٹھ، ساچی ریتی اک وکھایا۔ اُلٹی گیڑنہارا لٹھ، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ آپ رکھائے سر سروور ایکاتھ، گھاٹ کنارے میل ملایا۔ دُئی دوتی میٹے پھٹ، امرت آتم لکھ چوایا۔ شبد نگارے لائے سٹ، انحد تال وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بھلے لئے ترایا۔ سرشٹ سبائی بھلنہاری، انبھل آپ اکھوائے۔ جو جن منگے بن بھکاری، ساچی وست جھولی

پائے۔ ملے میل نر نرکاری، نرگن نرگن نظری آئے۔ ناتائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکاری، آساترسانہ مول ستائے۔ جن بھگتاں تیج رہیا سواری، رائے دھرم نہ دئے سزائے۔ لیکھکھے نہ چترگپت لکھاری، لاڑی موت نہ نین مٹکائے۔ گرسکھ انتم میلے جوت نرکاری، جوتی جوت وچ ٹکائے۔ دھام سہائے بہائے اک نیاری، سچکھنڈ دوارا ویکھ دکھائے۔ تیاں لوکاں پارکناری، جو جن برہم درشن پائے۔ برہما وشن شو دیوت سر کرودھ تیتیسا گرسکھ نیوں نیوں کرن نمسکاری، سنگر اپنی انگلی آپے لائے۔ درگاہ ساچی دیوے سچی سرداری، ساچے تخت سہائے۔ لوک مات ویکھے کلجگ انتم بھل بھلواری، گرگوبند ہتھیں لائے۔ پھڑ پھڑ پوڑے رہیا چاڑھی، جو جن درگھر ساچے ساچا ساجن ویکھن آئے۔ کلجگ انتم پگی ہاڑی، ہر کرسان ایک وقت وڈھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اپنا ور، آون جاون پتت پاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی بندھن بندی توڑ آپ کٹائے۔

☆ ۳ پھگن ۲۰۱۵ بکرمی بلدیو سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ ماہل ضلع امرتسر ☆

نرگن روپ سری بھگوانا، آد پڑکھ اکھواندا۔ آد نرنجن کھیل مہانا، ہر اپنا آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، آد جگاد بھوونہ آئندا۔ پڑکھ ابناسی شاہ سلطانا، شبد انادی اک ترانہ، ایک دھن رکھاندا۔ لوآں پڑیاں ویکھے مار دھیانا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ پڑکھ ابناسی شاہ سلطانا، ساچا تخت تاج سہاندا۔ آپے جانے اپنا دھر فرمانا، آپے حکم چلاندا۔ روس جوت مہانا، نرگن اپنی آپ ٹکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچاندا۔ نرگن دھار ایکونکار، اپنی آپ چلایا۔ اک اگلا بھوونہ اپار، لیکھ لکھت نہ کوئے لکھایا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ آپ اکھوایا۔ تھر گھر بیٹھا سچ دربار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، اک پرکاس رکھایا۔ کملاپاتی میت مرار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ست سروپی ساچی کار، ہر ساچا آپ کرایا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار، نر نرائن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی بے پرواہیا۔ آد جگاد ہر بھگونت، ایک ایک اکھواندا۔ کھیلے کھیل جگ جگنت، جگ جگ ویس وٹاندا۔ آپے مہا جانے اگنت، لیکھ گنت نہ کوئے گنا سندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن نرِگن وِچ کُا سندا۔ نرِگن رُپ ہر سلطان، ایکا ایک مہربانیا۔ آپے دیکھے سچ نشان، آپ جُھلائے دو جہانیا۔
 آپ اُپائے دیا کمائے آپے رکھے اپنی آن، آپے ہوئے جانی جانیا۔ آپے وِشن برہما کر پردھان، سیوک لائے نوجوانیا۔ آپے شکر شو دیوے دان، رُپ
 انُپ آپ درسانیا۔ آپے گگن منڈل بیٹھ مکان، گگن لگنتر ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل مہانیا۔ آد جگاد
 کر نیہارا، کرتا کرنی کمائیا۔ دُوجانہ کوئی پاوے سارا، دس کسے نہ آئیا۔ اُچ محل اٹل منارا، پر بھ بیٹھا آسن لائیا۔ نرِگن نور نور اُجیارا، ایکا ایک اکھوائیا۔
 نہ کوئی دُوسر میت مُرار، نہ کوئی سنگ رکھائیا۔ آپ اپنا کر پیارا، نرِاکار ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے
 بے پرواہیا۔ آد شکت نور اُجالا، ہر نور نور اُپا سندا۔ دیناں بندھپ دین دیا، دیناں ناتھ آپ اکھوائیا۔ کرے کرائے آپ پرتپالا، پرتپاک ناو
 رکھائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، لیکھا لکھت وِچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلا سندا۔ ابناسی کرتا سِخ
 پرکاس، اپنا آپ رکھائیا۔ آپے دیکھے کھیل تماش، کھیل کھلنتا ناو دھرائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، لو آں پُریاں پھیرا پائیا۔ ویکھ دکھائے پرتھی
 آکاش، جل تھل مہینل رُپ وٹائیا۔ آد انت نہ ہوئے وِناس، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا ہر شاہو شاہباش، شاہو بھوپ اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جوت ہر ہر نور، اپنا آپ اُپائیا۔ سرب کل آپے بھر پور، عقل کل وڈیائیا۔ آپے سے نیڑے دُور، دُور
 نیڑا نہ کوئے جنائیا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، ہر در بیٹھا الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوچھ سرُپ آپ ہو جائیا۔ پاربرہم
 پُرکھ آدیا، ایکا وِیس سہا سندا۔ نرِگن جوت جگ وِیا، لوک مات رکھائیا۔ دیونہارا سچ سندیہ، شبدی ڈنک وجائیا۔ نر نرائن نر نریشا، نرِگن آپ
 اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد پُرکھ الکھ ابھیوا، ایکا ایک اکھوائیا۔ آپے ہوئے وڈ دیوی دیوا،
 واسدیو وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی سیوا، جگ جگ کرتا آپ کرائیا۔ آپ اُپائے اپنا میوہ، امرت پھل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ اپنی رچن رچائیا۔ رچنہار پُرکھ سمرتھ، عقل کلا کل دھاریا۔ آپے جانے اپنی ترے گن دتھ، ترے ترے میل اپاریا۔ آپے

پنج تہ چلائے رتھ، پاربرہم سچا سکداریا۔ آپے جانے مہما کتھنی اکھ، لیکھلھے پر اپاریا۔ آپے جانے نام گاتھ، دیونہار جگت بھنڈاریا۔ آپے لہنا دین
 چکائے مستک ماتھ، پورن گر آپ اوتاریا۔ آپے برہما وشن شو سے ساتھ، گر کرپا کھیل اپاریا۔ آپے منتر نام پوجا پاٹھ، چارے وید آپ لکھاریا۔ آپے
 سر سرور مارے ٹھاٹھ، آپے امرت بھرے بھنڈاریا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹ، تٹ تیرتھ آپ سہا رہیا۔ آپے چڑھے اوکھے گھاٹ، آپے پنہدہ نکا
 رہیا۔ آپے کھیلے کھیل نوآناٹ، سوانگی سوانگ آپ رچا رہیا۔ آپے ویکھے چوواں ہاٹ، در دربان آپ اکھوارہیا۔ آپے نرگن جوتی نور للاٹ، جوت
 نرجن ڈگمگا رہیا۔ آپے نیڑے جانے اپنی واٹ، دور دواڈا آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ویس کر، ویس اولا
 اک رکھا رہیا۔ ہر ہر ویس جگ اولا، اپنی بنت بنا سندا۔ دھر درگا ہی اک اگلا، کل دھار ناواں وٹا سندا۔ آپ ہوئے اچھلا اچھلا، اچھلا اچھلا رکھا سندا۔
 وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا ڈیرہ لاسندا۔ اپنی جوت آپے رلا، شبد سنیہہرا اک گھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن نرگن سنگ رکھا سندا۔ نرگن شبد نرگن رنگ، نرگن سنگ رکھایا۔ ست سروپی بیٹھ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنایا۔ شبد نگارہ وے سچ مردنگ،
 ہر ساچا آپ وجایا۔ وسنہارا جیرج انڈ، اتبجج سیتج رہیا سمایا۔ آپے ستادے کر کنڈ، آپے کھ بھوایا۔ آپے اپنیاں ونڈاں رہیا ونڈ، سنت سہیلے لئے
 اٹھایا۔ آپے کھیلے کھیل بھیکھ پکھنڈ، آپے بھگتن میت ہو جایا۔ آپے وسنہارا وچ برہمنڈ، جیو پنڈ آپ اکھوایا۔ آپے ہوئے نار سہاگن آپے دیسے رنڈ،
 کنت کنتوہلا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت جوت رُشنا یا۔ نرگن جوت ہر مہربان، ایکا ایک اکھوایا۔ بھگت
 وچھل سری بھگوان، جگ کرتا وڈ وڈیا یا۔ ہر جن دیوے بھگتی دان، آتم برہم جنا یا۔ ایکا برہم کر پچھان، ایکا وچ سما یا۔ سرتی شبد شبد گیان، ہر شبد
 کرے پڑھایا۔ آتم انتر پین کھان، امرت آتم اک وکھایا۔ نو دوارے جگت دکان، جگت واسنا وچ سما یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ میلا ساچے ہر، ہر ساچا آپ کرایا۔ ساچا میلا ساجن میت، ہر سجن آپ کرا سندا۔ پاربرہم پر بھ پتت پتت، پتت پاؤن ناواں رکھا سندا۔ شبد
 سنائے سہاگی گیت، ناد انادی نعرہ ایکا لاسندا۔ نہ کوئی گرو دوارا مندر مسیت، ہر گھٹ بیٹھا ڈگمگا سندا۔ آپے جانے اپنی ریت، ہر جن سوئے آپ

اُٹھائندا۔ چیتن وسیاسدا چیت، چتوت ٹھگوری کوئے نہ پائندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچاں نیچاں میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھو نہ رائیا۔ پاربرہم پر بھ گر
 اوتار، ویس اویسا آپ وٹائیا۔ لوک مات ہو اُجیار، نرگن سرگن وچ ٹکائیا۔ شبد وچولا اپر اپار، ساچا ڈھولا گائیا۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار، ہنگ برہم اک
 اکھوائیا۔ آپ اپنا کرے پیار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ داتا دانی سورا سربنگ، نراکار ساکار آپ ہو جائیا۔ آپ وسے انگ سنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ جگ جگ کھیل پاربرہم، ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوتی رہت آپ
 اکھوائیا۔ اکال مورت نہ ہوئے بھنگ، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک
 سہائیا۔ ساچا گھر ہر سہانا، ساچی وٹی ودھائیا۔ ساچا دیک اک وکھانا، نرمل نور کرے رُشنائیا۔ ساچا تخت اک سہانا، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل آد جگاد وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی ہر ہر کھیل، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ آپے وسے رنگ نویلا، آپے
 گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گر منتر نام آپ درڑائیا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد انت ہر بھگونت جگا جگنت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، سرب کلا سمرتھ۔ آپ اپنا کر پسارا، آپ چلائے اپنا رتھ۔
 آپے جانے اپنی دھارا، آپ جنائی شبد مہما اکھ۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے دیوے اپنی وتھ۔ آپے بھگت آپ بھنڈارا، آپے دے کر رکھے ہتھ۔
 آپے وچ آپ ونجارا، آپے اپنی کرے آپ پرکھ۔ آپے کرنی کرتا بن سنسارا، آپے لکھ چوراسی پائے نتھ۔ آپے جیو جنت دے آدھارا، نرگن جوتی
 اندر رکھ۔ آپے برہما ویتا سیوادارا، سیوا کرے آپ سمرتھ۔ آپے وشنو وئی بن ورتارا، آپے وسنو وست اندر دیوے گھت۔ آپے شکر شکر بن
 سنگھارا، آپے باسک تشکا رہیارکھ۔ آپے سانگوں پانگ کر پیارا، سیجا باسک بیٹھا کھٹ۔ آپے لوک مات لے اوتارا، جگ جگ لے سانگ پلٹ۔ آپے
 بھگتن مینا بھگتن کرے پیارا، اک وکھائے نام ہٹ۔ آپے وسے پار کنارہ، آپے چو داں لوکاں میٹے پھٹ۔ آپے تریلوکی ناتھ اناتھ آدھارا، آپ اپنا لاہا

لئے کھٹ۔ آپے نام نام ہو جیکارا، آپے کایا مندر مارے سٹ۔ آپے تیر تھ تٹ بن کنارہ، آپے امرت دیوے جھٹ۔ آپے جنگل جوہ بن پہاڑا، آپے
 ڈونگھی کنڈر سٹھر بیٹھا گھت۔ آپے رُو س ستارا، آپے جوتی جگے لٹ لٹ۔ آپے لوآں پُریاں بن سہارا، آپے بھار رہیا چک۔ آپے دھرت دھول
 کر پسارا، جل بنب اُپر دیوے رکھ۔ آپے لکھ پُوراسی کر اُجیارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نال رلائے بدھ من مت۔ آپے کھولے نو دوارا، آپے
 دسویں بیٹھا ہر سمر تھ۔ ہر جن میلا وِج سنسارا، دیوے درس مہما اکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ چلائے اپنا رتھ۔ رتھ
 رتھوا ہی پُر کھ بدھاتا، ایکا ایک اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، ایکا رنگ رنگائیا۔ دیونہارا ساچی داتا، سچ وست جھولی پائیا۔ آپ اُپائے اپنی گاتھا، آپے
 کرے پڑھائیا۔ سَتجگ تیرا ساچا ساٹھا، سوئم رُپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُر کھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ سَتجگ ساچا پار اُتارا،
 ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ دُوتاں دُشٹاں آپ سنگھارا، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ نام جھوٹا آپ اپرا، زرنکارا آپ اُپائندا۔ دھرو پرہلادا دئے سہارا،
 ہنکاری دُشٹ کھپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن سرگن ویس وٹائندا۔ زرنجن سرگن ویس وٹایا، لوک مات وے ودھائیا۔ تریتا
 تیرا بھیکھ وٹایا، لیکھا لکھیا بے پرواہیا۔ برہما ویتا سیو کمایا، چارے ویداں کرے پڑھائیا۔ شام رگ کھیل کھلایا، رگھونساناؤں رکھائیا۔ تریا تریتا میل ملایا،
 جنک پتتری وڈ وڈیائیا۔ لکا گڑھ دئے تڑایا، راون ہنکاری دس نہ آئیا۔ غریب نمانے گلے لگایا، بھیلنی مکھ سہائیا۔ پُر کھ ابناسی کھیل کھلایا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنا ویس دھر، رام رام نام وڈیائیا۔ رام نام سچ سلطانا، ہر ساچے مات دھرایا۔ ہر جن میلا گن ندھانا، گھر ساچا اک سہایا۔ آپ چُکائے
 آون جانا، جس جن رسنا گایا۔ درگاہ ساچی ساچا مانا، سچ دوارا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن نور کرے رُشایا۔ زرنجن
 رُپ زرنجن دھار، زرنجن آپ اُپائیا۔ دوا پر تیری پاوے سار، دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھائیا۔ وید ویاسا کر پیار، ایکا برہم جنائیا۔ پار برہم پر بھ میل اپار،
 میل ملاو ساچے ماہیا۔ نارد من کھیل سنسار، سگلا سنگ نبھائیا۔ چار سلوک برہما دئے اُچار، باراں اکھر نام پڑھائیا۔ پُران اٹھاراں اک ادھار، چار لکھ
 ستاراں ہزار سلوک گنئیا۔ کاہنا کرشنا آپ کرتار، نام بنسری اک وجائیا۔ سخیاں میلا میت مُرار، منگلا چار اک وکھائیا۔ بنیا گولا وِج سنسار، گوالا رُپ

وٹائیا۔ اتم تولا تولا اپنے کٹدے دھار، لکھ چوراسی آپ تُلایا۔ بھگتن مینا کر پیار، بدر سُداما لئے ترایا۔ لجیا رکھے وچ دربار، دروید سُت اُٹھایا۔
 توڑنہارا گڑھ ہنکار، دوتی دُشٹ دے مٹایا۔ پنجاں بخشے اک پیار، دھرم سُت نار اک اکھوایا۔ رتھ رتھو ہی ساچا یار، مہاسار تھی آپ اکھوایا۔ دیوے
 نام شبد گیان، گیتا گوجھ سُنائیا۔ اٹھاراں دھیائے کر پردھان، اٹھاراں اکشونیاں میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دوپر پار کنارہ، کلجگ لئے انگڑایا۔ لوک مات کر پسار، جوٹھ جھوٹھ کرے گڑمٹایا۔ مایا ممتا ونج وپار، چاروں کُنت پھرایا۔
 ہوئے دروہی چو نہہ یاراں، چار یاری لئے اپایا۔ عیسیٰ موسیٰ ایکا نعرہ، ایکا الف سکھایا۔ گل الفی پائے پروردگار، کالی چولی اک سُہایا۔ اللہ ہو ہونعرہ،
 اللہ ہو ہونچ سمانیا۔ خالق خلق ہو اُجیارا، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ چووداں طبقات دے سہارا، جلوہ نورِ الہیا۔ آپے جانے اپنی کارا، بھیو کوائے نہ پانیا۔
 نانک دتانا م بھنڈارا، لوک مات ورتانیا۔ اُوچاں نیچاں اک دوارا، راؤ رنکاں اک سرنانیا۔ اتم برہم کرے وچارا، برہم برہم برہم نظری آئی۔ سویس
 ۲۶۲ رُپ ہر نرنکارا، نرگن جوت اک رُشانیا۔ دوئم رُپ شبد بھنڈارا، ہر ساچا آپ ورتانیا۔ تیجانین اک اگھاڑا، ہر ستن میل ملانیا۔ چوتھا گھر سچ اکھاڑا،
 ہر ساچا رہیا دکھانیا۔ پنچم مینا ہر نرنکارا، پنچم موہ چکایا۔ چھویں چھن نہ کوئی اُسارا، سکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن نرنکارا، نرگن نور
 کرے رُشانیا۔ اٹل محل اُچ منارا، چار دیوار نہ کوائے دکھانیا۔ ایکا بیٹھا ایکونکارا، اک اکلا سچ سکھانیا۔ جگ جگ پاوے لوک مات سارا، لکھ چوراسی
 ویکھ دکھانیا۔ بھرے بھلے جیو گوارا، بھرمی بھرم رکھانیا۔ من مت ہوئے نار و بچارا، گھر گھر ویس کرانیا۔ گر کا نام نہ رسن اُچارا، ہر منتر نہ کوائے
 درڑانیا۔ گھر گھر جوٹھا جھوٹھا پسارا، کلجگ کوائے دے دہانیا۔ نانک گوہند اک جیکارا، ایکا صفت صلاحیا۔ ورن برن نہ کوائے وپارا، نہ کوئی ونڈ ونڈانیا۔
 ساچا مندر گرو دوارا، کایا کعبہ اک دکھانیا۔ نرمل جوت جگے اپارا، دوس رین رہے رُشانیا۔ اتم دُھن سچّی دُھنکارا، انحد رہیا سُنائیا۔ پنچم سخیاں گائِن وارو
 وارا، آپ اپنا تال وجانیا۔ جن بھگتاں امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، کول کولاکھ چوانیا۔ آپے توڑے بجر کواڑا، اگنی ساڑا دے مٹانیا۔ کرے پرکاس بہتر
 ناڑا، ہر سچّی سچ سُہانیا۔ اتم سیجا ساچی کر پسارا، چتر بھج بیٹھا راہ تکانیا۔ سرتی شبدی میلا کنت بھتارا، ناری نار وچ سمانیا۔ نر نرائن اک ادھارا، ایکا

انک لگائیا۔ گرکھ وِرا پاوے سارا، جس جن بوجھ بُجھائیا۔ کھج لکھ چوڑاسی ستی پیرسارا، ہوئے گوڑھی نیند سوائیا۔ گرنختی پنتھی کرن وِچارا، گا گاتھکے
 کرن پڑھائیا۔ انجیل قرآن لائن نعرہ، انا الحق نہ ویکھ دکھائیا۔ پنڈت پاندھے بول جیکارا، جیواں جنتاں رہے سنائیا۔ کھج بھلیا سرب سنسارا، ہر کی گت
 کوئے نہ پائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکا لیکھا گیا سمجھائیا۔ کھج آيو چار لکھ بٹی ہزارا، بٹی دندی آپے گائیا۔ پرگٹ ہوئے نہرکٹک نرائن نر اوتارا، نرگن
 جوت نور کرے رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی مارے مارا، کرم گکرماں ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کرنہار پُرکھ سمرتھ
 عقل کل دھار، نر نرکار نرگن سرگن سرگن نرگن آپ اھوائیا۔

☆ ۳ پھلگن ۲۰۱۵ بکرمی بیلا سنگھ دے گھر پنڈ ماہل ضلع امرتسر ☆

۲۶۳

ذات پات ہر نیارا، گن اوگن نہ کوئے جنائیا۔ جن بھگتاں کرے جگت پیارا، نرگن سرگن وڈ وڈیائیا۔ بخشنہارا چرن سہارا، سرنگت اک
 سمجھائیا۔ دیونہارا نام بھنڈارا، نام وست جھولی پائیا۔ بنیا رہے سد ورتارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ راگ ناد نہ پائن سارا، بھيو ا بھیدا بے پروا ہیا۔ ابناسی کرتا
 ایکو نکارا، عقل کل اھوائیا۔ میل ملاوا سنت دلارا، سنتن سنگ رکھائیا۔ ایکا دیوے سچ ہلارا، سچ سچ دھائیا۔ ساچا مندر ویکھ دارا، دیوے در سہائیا۔ در
 دروازہ کھول کوڑا، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ شبدي پیتا ساچا لاڑا، ساتک ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچا ویکھ
 دکھائیا۔ کایا کھیڑا ساچا نگر، ہر ہر ہٹ گھلایا۔ نرمل ہوئے کرم اجاگر، پر بھ نیتز درشن پایا۔ نام ونج سچ سو داگر، گھر ونجارا ایکا آیا۔ بھرے خزانہ کایا
 گاگر، گھر کجھیر لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ نام خزانہ ساچی وست، گر سنگر ہٹ وکائیا۔ گرگھماں
 دیوے دست بدست، ادھار نہ کوئے کرائیا۔ دوس رین رکھے مست، نام ٹھاری اک چڑھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے کیٹ ہست، آپ اپنی دیا کمائیا۔ تن
 پہنائے ساچا بست، بستر گھناشبد سہائیا۔ قیمت کرتے رکھی سست، دوئے جوڑ چرن سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے

۲۶۳

تھاؤں تھانیا۔ تھاؤں ٹکانا گھر گھر مندر، ہر ساچے آپ اُپایا۔ آپے بہہ بہہ دیکھے اندر، نچ گھر واسی نچ گھر رہیا سہایا۔ دس نہ آئے بھاگاں مندر، گرگھ ساچے میل ملایا۔ مایا ممتا ہوئی اندھڑ، گرو گیان نہ کوئے جنایا۔ دُئی دویتی جھوٹا کندھڑ، ہوئے ہنگتا پردہ پایا۔ منمکھ جیو جوٹھا جھوٹا گندڑ، رسنا جہوانہ ہر ہر گایا۔ بھگت جناں ہر آپ بخشندڑ، پھڑ پھڑ گلے لگایا۔ دو جہاناں میٹے پندھڑ، پاندھی آپے بن کے آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ساچا پاندھی رہیا چل، دوس رین پر بھاتیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، کلج مارن آیا جھاتیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، گرگھیاں چکائے لہن دین باقیا۔ اپنے دیک اپنی جوتی آپے بل، سچ گیان کرے پرکاسیا۔ اپنے شبد شبدی آپے رل، اپنا ڈھولا گائے شاہو شاباشیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتاں کرے بند خلاصیا۔ بند خلاصی بندھن توڑ، پاربرہم اکھوایا۔ چرن پریتی نبھے توڑ، نہ تٹے نہ کوئی توڑ تڑایا۔ سنگر پورا چڑھیا گھوڑ، شبد ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ گرگھیاں میل ملائے دوڑ دوڑ، سوئے کوئے رہن نہ پایا۔ ویکھنہارا پھل مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ درگاہ ساچی لایا ایک پوڑ، ایک ڈنڈا ہتھ پھڑایا۔ سو پُرکھ زرنجن رہیا بھڑ، آپ اپنا کرم کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا لیکھے لایا۔ لیکھا لیکھے جائے لگ، گر سنگر آپ لگائیا۔ درس وکھائے سورا سرگ، نیز لوچن نین بگسایا۔ زرنجن جوت دیک گیا جگ، چاروں کنت کرے رُشائیا۔ لکھ چوراسی لگی اگ، بن ہر نہ کوئے بھجائیا۔ تن نہ دسے کسے تگ، تن تڑاگ نہ مات بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ویکھ وکھائے سرب لوکائیا۔ سرب لوکائی بیٹھا لگ، دس کسے نہ آسندا۔ گرگھیاں وکھائے اپنا کھ، مکھڑا لکھ صالاحندا۔ آون جاون کٹے ڈکھ، گھر ساچا اک سہاندا۔ نہ مائس نہ دسے مانکھ، زرنجن سرگن کھیل کھلاندا۔ سنت سہیلے اپنی گودی لئے چک، بال انجان گود اٹھاندا۔ سنگر بوٹا نہ جائے سک، ہریا سنج امرت آپ کراندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا زرنجن روپ شاہو بھوپ سنگھ شیر شیر رہیا بک، کلج ڈھونگ پھول پھولاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلے لئے رکھ، آپے قیمت پائے لکھ، لکھوں ککھ آپ کراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پار تراندا۔ ہر جن اترے پار کنارہ، گر سنگر آپ کرائیا۔ نام چپو سچ سہارا، ہر ساچا آپے لائیا۔ کھیوٹ کھیٹا کر

پیارا، کایا بیڑا رہیا چلائیا۔ پاربرہم برہم سُت ڈلارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ درگھر دیکھے دھام نیارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے آر پارا، جن بھگتاں دیوے چرن سہارا، کلجگ تیری انتم وارا، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔

☆ ۳ پھگن ۲۰۱۵ بکرمی اوتار سنگھ دے گھر پنڈ کاؤنکے ضلع امرتسر ☆

ایکونکار ہر سلطان، پاربرہم ابھدیا۔ الکھ نرنجن والی دو جہان، آد جگاد اچھل اچھدیا۔ جوتی نور سری بھگوان، بھئیونہ پانن چارے ویدیا۔ آد جگادی اک نشان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی ودیا۔ پُرکھ ابناس سرب جی داتا، ایکا ایکونکاریا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، الکھ اگوچر ام بھئیونہ نیاریا۔ جگا جگنتر بھئے ناتا، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ لکھ چوراسی پتاما، آپ اپنے انگ سما رہیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کلا ورتا رہیا۔ جگت کھیل دوس راتا، دین دیال آپ کرا رہیا۔ آپ جنائے اپنی گاتھا، شبدی شبد ناؤں دھرا رہیا۔ ست ستواد چلائے راتھا، رتھ رتھواہی دس نہ آرہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ڈمگا رہیا۔ نرگن دھار پُرکھ کرتارا، کرتا کرتا آپ اکھواندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نیارا، بھئیونہ ابھیدا بھئیونہ چھپاندا۔ شبد ڈنکا پر اپارا، ہر ہر کا ناؤں وجاندا۔ لوآں پُریاں کرے خبردارا، آلس نندرا سرب گواندا۔ روس ستارا، منڈل منڈپ پھیرا پاندا۔ گنگن پاتالاں اک ہلارا، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجاندا۔ جوتی نور کر اجیارا، آد جگاد ڈمگا سندا۔ سچ سنگھاسن پر اپارا، تھر گھر ساچے آپ وچھاندا۔ شاہو بھوپ سچ سکدارا، ہر ساچا آسن لاندنا۔ تخت تاج سہائے اک دوارا، بنک دواری دیکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، نرگن نرگن وچ سماندا۔ نرگن روپ سچ سکدارا، ایکا ایکونکاریا۔ کھیلے کھیل آپ کرتا، اپنی قیمت کرتا آپے پارہیا۔ در دروازہ کھول کواڑ، آپ اپنا راہ چلا رہیا۔ ست سروپی پہریدار، بن رنگ روپی سیوکما رہیا۔ اک اکلا خبردار، سچ محلہ آپ سہا رہیا۔ اُچ اٹل کرتیار، نج گھر اپنا آپ اُپالیا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، نہ کوئی سنگ رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن اک اکھوارہیا۔ آد نرنجن

پُرکھ ابناسا، پاربرہم اکھوانندا۔ جُگا جگنتر کھیل تماشا، جاگرت جوت اک وکھانندا۔ چوڈاں لوک منڈل راسا، آپ اپنی راس وکھانندا۔ لکھ چوڑاسی پون
 سواسا، پنچ تت ڈیرہ لائندا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واسا، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد سہائے پر تھی اکاشا، نام ڈوری تند بندھانندا۔ اپنی کرے آپے پوری
 آسا، اپنی بھچھیا جھولی پائندا۔ اپنا رکھ سچ بھروسا، آپ اپنا تال وجائندا۔ اپنا آپ ہوئے داس داسا، سیوک سیوا آپ کماندا۔ آد جگاد نہ کدے
 وناسا، جنم مرن نہ کوئے رکھانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا کرپسار، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھانندا۔ لکھ چوڑاسی کایا چولا،
 ترے گن برہم گڑمانیا۔ پنچم ویکھے ساچا ڈولا، وشنوں سیوکمانیا۔ انتم کھیلے اپنا ہولا، شکر ہتھ وڈیاںیا۔ ابناسی کرتا ایکا تولا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ آد انت
 رہے اڈولا، ڈول کدے نہ جائیا۔ اپنا نام رکھائے مولا، پروردگار آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔
 نرگن داتا ہر بھگوانا، عقل کلاکل دھاریا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جودھا سوربیر بلی بکاریا۔ لکھ چوڑاسی دیوے دانا، پاربرہم برہم اُپجا رہیا۔ ست سروپی
 بندھے گانا، من مت بُدھ وچ لگا رہیا۔ سچ وکھائے سچ مکانا، گھر ساچا آپ سہا رہیا۔ نو در ویکھے آپ دُکانا، نو در مکھ کھلا لیا۔ دس دس میلان گن ندھانا،
 گر بھواس ویس وٹا لیا۔ رکت بوند لیکھے لانا، لیکھا اپنا آپ چُکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں دھرا لیا۔ نرگن ناؤں ہر
 نرنکار، اپنا آپ اپانندا۔ آپے میتا میت مرار، میت مراری آپ اکھوانندا۔ آپے میل ملائے در دربار، در گھر ساچا اک سہانندا۔ آپے بولے نام
 جیکار، شبد جیکارا اک لائندا۔ آپے بھرے ست بھنڈار، نام ست آپ اکھوانندا۔ آپے بخشے امرت ٹھنڈی ٹھار، سر سروور آپ اکھوانندا۔ آپے
 نرگن جوت کرے اُجیار، جوت نرنجن روپ وٹانندا۔ آپے دُھن انادی پتی دُھنکار، انحد راگ لائندا۔ آپے سُن اگم رہیا پسار، اندھ اندھیر آپ
 وکھانندا۔ آپے دیا باتی کر اُجیار، کملا پاتی ویکھ وکھانندا۔ آپے سچکھنڈ بیٹھا ہو تیار، سچ سمگری اک رکھانندا۔ لکھ نرنجن کھیل نیار، لکھ لکھنا بھيو نہ
 آئیندا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، آپ اپنی آپ کرائندا۔ پتا پوت امی امرا نہ کوئی پیار، بھین بھائی نہ کوئی وکھانندا۔ نرگن جوتی اک نرنکار، نرگن روپ
 آپ اکھوانندا۔ نرنکار کر آکار، ساکار روپ وٹانندا۔ پاربرہم برہم کر پیار، پر م پُرکھ اکھوانندا۔ لوک مات کر وچار، جیواں جنناں ویکھ وکھانندا۔

دھرت دھول پاوے سار، جل بنب پھول پھولا سندا۔ کول نابھ ویکھ بھنڈار، گھر گھر امرت کھ چوانندا۔ جھوٹھی کریا ویکھے نو دوار، نو کھنڈ پر تھی پھول پھولا سندا۔ ستاں دیپاں ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنا سندا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، شبد انادی اک رکھا سندا۔ برہم برہادی دے ادھار، آپ اپنا وچ رکھا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا اک چلا سندا۔ نرگن دھار پار برہم، اپنی آپ چلائی۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ پھیر نہ آئی۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ نیتز نیر نہ روئے چھم چھم، بتی دند نہ کوئے گنایا۔ آپے جانے اپنا کم، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے گھرے آپے لئے بھن، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیایا۔ آپے روس سورج چاٹھے چن، آپے لئے چھپایا۔ آپے چوواں لوکاں دیوے ڈن، آپے چوواں ہٹ گھلایا۔ آپے لوآں پُریاں آکاش پرکاسا بیڑا دیوے بٹھ، آپے رہیا رٹھایا۔ آپے لکھ چوراسی جننی جنے جن، آپے اپنے وچ سمائی۔ آپے راگ اناد سنائے کن، آپے اندر مندر بند رکھایا۔ آپے ترے گن مایا پنچ تت تن، ترے واس جال بندھایا۔ آپے وسیا چھپر چھن، آپے محل اٹل سہایا۔ آپے وسیا جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لایا۔ آپے وسیا ڈونگھی ڈل، گھر گھیر آپ اکھوایا۔ آپے تھر گھر سچ سنگھاسن بیٹھامل، آپے کیٹاں اندر ڈیرہ لایا۔ آپے اپنی جوتی دیک گیا بل، اندھ اندھیر آپ اکھوایا۔ آپے شبد شبدی گیارل، آپے شبدی ڈنک سنائی۔ آپے ہوئے اچھل اچھل، اچھل اچھیدا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار شبد جیکار، ایک نعرہ لایا۔ شبد نعرہ سچ جیکار، آد جگاد لگا سندا۔ نرگن نور کر اُجیار، جوتی جوت ڈمگاسندا۔ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا ناؤں رکھا سندا۔ ترے ترے میلا وچ سنسار، برہما وشن شو ویکھ وکھا سندا۔ کروڑ تیتیس دے ہلار، سرپت سویا آپ اٹھا سندا۔ آپے وسے سب توں باہر، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لاسندا۔ آپے کرے پار کنار، آپے وچ رٹھا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل آپے کر، خالق خلق آپ اکھوایا۔ خالق خلق ہر مخلوق، ایک نام خدایا۔ صدا بانگ سنائے اپنی کوک، ایک اللہ الہیا۔ آپے مارے اپنی پھوک، آپے رہیا سنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ جگ کرتا پُرکھ سمراتھ، پار برہم اکھوایا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آد جگادی ساچی گاتھ، ساچا ناؤں دھرایا۔ آپے جانے پوجا

پاٹھ، آپے مارگ لایا۔ آپے لیکھالائے تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ آپ سہایا۔ آپے وسے کایا گھاٹ، اوکھی گھاٹی آپ چڑھایا۔ آپے وکے ہاٹو ہاٹ، سننگر
 ہٹ اک گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی بنت بنایا۔ بنت بنا ہر بنواری، اپنی کل ورتائندا۔ پاربرہم گر بن اوتاری،
 لوک مات ویکھ وکھائندا۔ بھگت بھگونت میت مراری، آپ اپنا میل ملائندا۔ سادھ سنت سوہن دواری، گھر ساچا اک وکھائندا۔ دیوے دات شبد
 بھنڈاری، نام بھنڈارا آپ ورتائندا۔ ہوئے ہنگتا کٹ بیماری، ساچا مارگ اک وکھائندا۔ دوس رین رہے نماری، ایک جام پیائندا۔ بیٹھا رہے در
 دواری، در درویش آپ اکھوائندا۔ جگ جگ جانے اپنی کاری، سنجگ تریتا پار کرائندا۔ راون توڑے گڑھ ہنکاری، لکاسا کوٹ ویکھ وکھائندا۔ دواپر
 تیری کھیل نیاری، مورگٹ سیس کائندا۔ خالی ہتھیں پار اتاری، تیر کمان نہ کوئے رکھائندا۔ شبد گیان وڈا بلکاری، ارجن ہتھ پھڑائندا۔ رتھ
 رتھو ہی کر سواری، مہاسار تھی ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن ویس اک اکلا، عقل کلا
 اکھوائیا۔ لوک مات ویکھ محلہ، اپنا نور کرے رُشنائیا۔ آپے جانے اپنی چالا، چال نرالی اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی بنے دللا، سادھاں سنتاں لئے ملائیا۔
 بھگت وچھل سدا کرپالا، پرپتالک ناؤں رکھائیا۔ گرگھ پھل لگائے ڈالا، ہرجن لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ
 کرائیا۔ کھیل کھلنتا ہر کرتارا، جگاں جگنت اکھوائندا۔ بھیکھ وٹنتا وچ سنسارا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ نرگن جوتی جوت جگنتا نور اجیارا، دوس رین
 ڈمگائندا۔ عقل کل دھارا سیری بھگونت کھیل نیارا، لیکھا کھت نہ کوئے لکھائندا۔ شبد اگنی بھر بھنڈارا، ہر ورتنتا نر اکارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپر مپر جگا جگنتر ویس وٹائندا۔ جگا جگنتر جاگرت دھار، جگت جوگیشتر آپ رکھائیا۔ منی منیشتر پاوے
 سار، سادھک بدھ ویکھ وکھائیا۔ تپی تپیشتر لئے ادھار، تر کھارتپت کرائیا۔ ہری ستی کر پیار، ساچا ست اک بھجائیا۔ واتتی ویکھے سنسار، جگ جگ
 بے پرواہیا۔ نام رتی کر ورتار، رتی رت دئے سکائیا۔ دیوے متی ہر گردھار، مت متوالی آپ سمجھائیا۔ بدھ بیسی خبردار، آپے رہیا اٹھائیا۔ منوآ
 توڑے پھڑ ہنکار، دہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ شبدی دیوے شبد پیار، شبد گر شبد پڑھائیا۔ سرتی میلا سرت دوار، سرت سرت وکھائیا۔ جونی رہت کرپا

دھار، راج جوگ اک دکھائیا۔ اکال مورت ہو تیار، لوک مات نرگن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ جگ داتا ہر بھگوتترا، پاربرہم بے انت۔ گھر اپنا آپ سہندڑا، بھو نہ پائے سادھ سنت۔ جگ جگ اپنا ویس وٹنڑا، کھیلے کھیل ناری کنت۔ گر پیر آپ اکھوندڑا، پنج تت کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ نرگن دھارا وچ رکھندڑا، آپ بنائے برہم پاربرہم بنت۔ ساچا دھام اک سہندڑا، دیکھ جوتی جوت جگنت۔ دُھن انادی اک وجندڑا، شبد سہاگی سنائے چھنت۔ کلجگ کوڑا ویکھ دکھندڑا، مہاگنت اگنت۔ عیسیٰ موسیٰ تھم سہندڑا، کالا سوسارنگ رگنت۔ چار یاری جوڑ جڑندڑا، سنگ محمد ویکھ دکھنت۔ اللہ رانی نال پرندڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ویس کر، کھیلے کھیل آدانت۔ آدانت ہر کھیل کھندڑا، بھو ابھید چھپائیو۔ برہما وید نہ بھو کھندڑا، چارے مکھ رہو گائیو۔ جوگی جی نہ ویکھ دکھندڑا، تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکھ ابھو وڈ دیوی دیو نہکیو آپ اکھوائیو۔ بھو ابھید عقل کل دھارا، نرگن نور اپائندا۔ آد پُرکھ اگم اپارا، اکھ اگوچر بھو نہ آئندا۔ آپے رچنہار سرب سنسارا، لکھ چوراسی آپ اپائندا۔ آپے برہم پاربرہم کر اُجیارا، امرت امرت مکھ چوائندا۔ آپے چار وید بن لکھارا، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپے گر پیر اوتارا، سادھ سنت آپ اکھوائندا۔ آپے بھگت بھگتی ہو اُجیارا، نت نوت لجیا آپ رکھائندا۔ آپے نام شبد تیز کٹارا، ساچا کھنڈا ہتھ چکائندا۔ آپے ایشٹ دیو ہو اُجیارا، آپ اپنا ایشٹ کمائندا۔ آپے ایشٹ سینگھ اسوارا، کھڑگ کھنڈا کٹار آپ چکائندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس اپنا کر، نرگن دھاری دھار بندھائندا۔ دھار اوٹی جوت اگلی، آد جگاد چلائی۔ سورابلی ولی چھلی، اچھل اچھل دکھائیا۔ نہیل دھام اٹلی ساچی گلی، نرگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ دیکھ جوتی بلی جل تھل مہینل رلی، دس کسے نہ آئی۔ سچکھنڈ دوارے پلی، گھر اپنے پھلی، لوک مات پھل بھلواری ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، کلجگ ویس وٹائی۔ کلجگ ویس ہر نرنکار، نانک نرگن جوت جگائیا۔ ست ست بھر بھنڈار، ست ست وچ ٹکائی۔ میل ملائے سچ دوار، سچ دوارا اک سہائیا۔ نرگن جوت جوت اُجیارا، نانک نرگن ویکھ دکھائیا۔ دوہا میلا دھام نیار، دس کسے نہ آئی۔ ایکونکارا میت مرار، نانک ملیا بے پرواہیا۔ چرن کول ڈھیہہ پیا

دوار، ایکا منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، سو پُرکھ نرنجن بوجھ بُجھائیا۔ وگرہ پایا اک کرتار، ناری کنت رُوپ وٹائیا۔ پُرکھ اکال بنیا سچ بھتار، نانک نار رُوپ اکھوائیا۔ وٹی ودھائی دُھر دربار، نہ دیکھے جیو لوکائیا۔ وید کتیب نہ پائَن سار، اُنچ اتھاہ بے پرواہ ہر ملاح، نانک ہر ہوئی گُڑمائیا۔ سچ دوارے چڑھیا چا، پایا پُرکھ بے پرواہیا۔ ایکا ڈھولا لیا گا، سوہنگ شبد آپ الائیا۔ نانک نرنجن نرنجن وِچ رہیا ساء، پاربرہم رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن بولا نرنجن تولا نرنجن چولا دئے تجائیا۔ ساچے گھر بول جیکارا، نانک ہر ہر گایا۔ سوہنگ شبد اپر اپارا، تھر گھر میلا بے پرواہیا۔ ایکا دُجا پار کنارہ، تیجا در رہن نہ پایا۔ چوتھے پد پُرکھ اپارا، گھر بیٹھارہ تکایا۔ پنچم ملیا میت مُرار، پنچم موہ چُکایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہارا، نرنجن بیٹھا جوت جگایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن نرنجن نرنجن نرنجن آپ اکھوائیا۔ نانک ملیا اک دوار، دُوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سارا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ تئاں لوکاں وسیا باہرا، چوڈاں چرناں ہیٹھ دباہا۔ رُو سس نہ کوئے ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھایا۔ زمیں اسمان نہ کوئے پاڑا، برہما وشن شو نہ سیو کمایا۔ ترے گن نہ لگا کوئے اکھاڑا، آون گون نہ ڈیرہ ڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتا ایکا ور، تیرا میرا ۲۷۰

میرا تیرا ایکا رُوپ سماہا۔ سوہنگ شبد سترگر نانک گا، سچکھنڈ سٹائیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، دیوے وڈ وڈیائیا۔ اندر مندر بند دئے کرا، اپنی ہتھیں گنڈا لائیا۔ نرنجن وچولا آپ اکھوا، ساچی سیو کمائیا۔ ساچا ڈھولا دئے سنا، نانک سترگر تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا لہنا تیری جھولی دیوے پا، وار تھت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ بولا نرنجن تولا نانک ڈھولا، کایا چولا نہ کوئے رکھائیا۔ سوہنگ شبد بند بھنڈارا، ہر اپنے ہتھ اٹھایا۔ نانک دیوے اک سہارا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ ست نام منتر اپارا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ چار ورنناں بن ونجارا، جیواں جنتاں دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سوہنگ شبد سچ بھنڈارا، ست پُرکھ ہتھ رکھائیا۔ نانک دیوے اک ادھارا، ایکا منتر درڈائیا۔ شبد اگمی بول جیکارا، اپنا بھیو کھلائی۔ کھجگ انتم کھولے سچ دوارا، سترجگ ساچا راہ چلائی۔ تیرا لہنا دئے آدھارا، پچھلا لیکھا آپ مکائیا۔ پنچ تت کرے پار کنارہ، کایا تت نہ کوئے دکھائیا۔ سرگن چھڈ وِچ سنسارا، نرنجن نرنجن وِچ کائیا۔ نرنجن نرنجن لئے بھنڈارا،

نرگن سیو کماندا۔ سوہنگ شبد کرے ورتارا، آپ اپنا رنگ رنگا کماندا۔ نہہنگ لے اوتارا، رُوپ رنگ نہ کوئے دکھاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی چال چلاندا۔ نام ست ست ورتارا، نانک نام جنایا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، لیکھا لیکھ لکھایا۔ ارجن پتا ہر نرکارا، بودھ
 گیان ورتایا۔ شبدی شبد بھر بھنڈارا، گرنٹھ گرو اُپایا۔ سکھیا دیوے سرب سنسارا، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔ اُوچاں نیچاں اک سہارا، جو جن سرنائی آیا۔
 کھلے تاک بند کوٹا، جس جن شبدی شبد گر گیا۔ ملے میل پر بھ ساچے لاڑا، در گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ کلجگ کایا لگی اگت تی ہاڑا، نہ کوئی سکے مات
 بُجھایا۔ ہوئے ہنگتا بن اکھاڑا، جگت سیاست ویس وٹایا۔ لٹی جائے دھرم دن دہاڑا، جیو جنت نہ سکے بچایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ اپنا ویس کر، آپ اپنا لیکھ چُکایا۔ اپنا لیکھا آپ چُکائے، ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ جیو جنت کوئی بھینو نہ پائے، سادھ سنت رہے سب گانیا۔ وید پُران
 سمتر شاستر نہ گنت گنائے، انجیل قرآن نہ تول تُلایا۔ کھانی بانی راہ بنائے، ابھیو ابھیدا بھینو نہ رانیا۔ نرگن سرگن ویس وٹائے، پنچ تت کرے
 رُشانیا۔ گوہند لیکھا لیکھ لکھائے، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ کلجگ میٹے کوڑی شاہی، شاہ سلطانا دئے سزایا۔ انتم آئے ساچا ماہی، بے پرواہی ناؤں رکھانیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، نورو نور ڈمگائیا۔ نور اُجالا گر گوپالا، دین دیا لا آپ اکھواندا۔ کلجگ کھیلے کھیل نرالا،
 اولڑی چالا دس کسے نہ آئیندا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، شبد وجائے ساچا تالا، راگ انادی اک رکھاندا۔ نام دھن سچا دھن مالا، گر سکھاں کرے سدا
 پرتپالا، پرتپالک آپ اکھواندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، آد جگادی اک دلالا، ایکا کرم کماندا۔ لکھ چوراسی پھل ویکھے ڈالا، تھر گھر بیٹھ سٹی
 دھر مسالہ، لوآں پُریاں پھول پھولاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ ویس وٹائے جوت
 جگائے، آد پُرکھ ابناسیا۔ لوآں پُریاں پھیری پائے، برہما وشن شو اُٹھائے، کھیلے کھیل پر تھمی اکشیا۔ دیوت سُر سویا رہن نہ پائے، گن گندھرب اگھ
 گھلائے، پرگٹ ہوئے شاہو شاباشیا۔ رُو سس آپ چکائے، منڈل منڈپ ستار لٹکائے، لکھ چوراسی گھٹ گھٹ رکھے واسیا۔ نرگن دھارا اک بندھائے،
 بھینو نہ آئے پار برہم کھیل تماشیا۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائے، پردہ لاپے بل دھارے آد پُرکھ ابناسیا۔ لہنا دینا مول چُکائے، بچھلا لیکھا جھولی پائے، اگلا مارگ

آپ لکھاسیا۔ سنجگ ساچا آپ اٹھائے، دھرت مات دی گود بٹھائے، دیونہارا نام دلاسیا۔ چار ورنناں اک کرائے، اوج نیچ کوئی رہن نہ پائے، سادھاں سنتاں کرے بند خلاسیا۔ ایکا منتر نام درڑائے، در دروازہ اک گھلائے، جودھا سوربیر آپ اکھواسیا۔ تخت تاج کوئی رہن نہ پائے، شاہ سلطاناں خاک ملائے، آپے جانے اپنی راسیا۔ نو کھنڈ پھیرا آپے پائے، ستاں دیپاں چرناں ہیٹھ دبائے، ست رنگ نشانہ اک دکھاسیا۔ اکال مورٹ نظری آئے، نرگن جوت کرے رُشنائے، پُرکھ اکال اک مناسیا۔ نہ کوئی کاسی پنڈت جائے، وید پُران نہ کوئی پڑھائے، انجیل قرآن نہ کوئی الائے، بانگ صدا نہ کوئی الائے، روزہ بانگ نہ کوئی الائے، نیوں نیوں سجدہ نہ کوئی کرائے، ساچا وضو نام کراسیا۔ گرنتھی پننتھی ویکھ دکھائے، دھرت مات ستھر وچھائے، برہما وشن شو اتھر وہائے، دھیرج دھیر نہ کوئے دھراسیا۔ ہر جن ساچے لئے ترائے، ایکا بخشے چرن سرنائے، پھڑ پھڑ بانہوں گلے لگائے، مات پت آپ اکھواسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، نرگن جوت جوتی جوت ڈگمگائے۔ جوتی جوت ڈگمگاہٹ، چار گنٹ رُشناییا۔ ورنناں برناں پیا گھبراہٹ، گھر گھر پئی لڑاییا۔ اللہ رانی سستی کھاٹ، کالا سوساتن چھہاییا۔ دھرم وکیا ہاٹو ہاٹ، دھرتی دھول گُرا لاییا۔ ۲۷۲

دس نہ آیا تیر تھ تاٹ، لہجت رہی شرماییا۔ گردر مندر مسجد کوئی نہ دسے نیڑے واٹ، ساچا ایشٹ نہ کوئے دکھاییا۔ آپو اپنے چڑھے گھاٹ، من مت نال رلا لاییا۔ کوڑ وکارا مارے ٹھاٹھ، ٹھور نہ کوئے رکھاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، کوڑی کریا دے مٹاییا۔

☆ ۱۴ پھلگن ۲۰۱۵ بکرمی دلی سنگھاسن پر ☆

چار جگ سچ دھار، لوک مات ہر چلا لاییا۔ گر پیر سادھ سنت اوتار، جگ جگ سیوالا لاییا۔ اگم اگوچر بھیو نیار، آپ اپنی بنت بناییا۔ مرے نہ جتے وچ سنسار، آون جاون کھیل کھلا لاییا۔ ہڈ ماس ناڑی چم نہ کوئے پیار، ترے گن تت نہ کوئی دکھاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ

کرتا ویس وٹائی۔ ساچی دھار جگِ نرالی، کرنی کرتا آپ چلا سندا۔ زرگن جوت نور اکالی، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائندا۔ گنگن منڈل ساچی تھالی، دیکر رو
 سس ستار چکائندا۔ پنچ تت بن جنجالی، جاگرت جوت وچ ٹکائندا۔ ویکھے پھل پت ڈالی، پھل پھلوڑی مات اپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگِ جگ اپنی رچن رچائندا۔ چوتھے جگِ چوتھا در، چوتھا گھر ہر ہر، ویکھ وکھائندا۔ تھر گھر بیٹھ نرائن نر، جوت نرنجن میل ملائندا۔
 جوت سروپی وسے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ دو جہانی چکے ڈر، شبد نشانی ہتھ پھرائندا۔ انحد بانی دیوے ور، گھر منگل ایکا گائندا۔ پون پانی چوڑ کر،
 سیس تاج سہائندا۔ میل ملاوا ہری ہر، ہر ساچے وچ سمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگِ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ ویس وٹایا ہر
 نرنکار، ویہہ صد بکرمی تیراں وڈ وڈیائی۔ چرن پُھہایا دلی دربار، در دروازہ آپ گھلایا۔ پنچم مکھ تاج شنگار، سیس جگدیش آپ ٹکایا۔ ست رنگ نشانہ
 اک ہلار، ستاں دیپاں رہیا اٹھایا۔ پنچم نشانہ کر پیار، پنچم مکھ صلاحیا۔ شبد ڈنڈا اپرا پار، برہمنڈ کھنڈ رہیا اٹھایا۔ چرن جوڑا چرن پیار، گرگھ ساچے میل
 ملائی۔ اسوتن کر یا خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائی۔ شاہ سلطاناں مارے مار، راج راجاناں خاک ملائی۔ دو جہاناں ہو اُجیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ گوپی
 کاہنا اک پیار، ساچی سخیاں منگل گائی۔ آپ سہائے بنک دوار، بنک دوا ری بھیونہ رائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگِ چوتھا ویکھ
 وکھایا۔ چوتھے جگِ جگت وبار، ہر ساچا سچ کرائندا۔ ورنناں برناں وسے باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ تتوت نہ کوئی وچار، من مت بدھ نہ کوئی
 پرگٹائندا۔ وید کتیب نہ پان سار، لیکھا لکھت نہ کوئی لکھائندا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، اگادھ بودھ بودھ اگادھ آپ اکھوائندا۔ آد جگادی کھیل نیار، کلج
 انتم ویکھ وکھائندا۔ سرشٹ سبائی بنھے دھار، لکھ چوڑاسی پھول پھلایندا۔ پرگٹ ہو یا سانجھیاں، سانجھیوال اک ہو جائندا۔ کھیل کھلایے ناری نار، نر
 نرائن ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، جگت پریتی ریت آپ چلا سندا۔ جگت ریت ہر بھگوان، شبدی
 بن بنایا۔ چار ورنناں اک گیان، ایکا مارگ رہیا لگایا۔ اوچ پنچ نہ کوئے وکھان، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی جنایا۔ ایکا وید اک پُران، ایکا گیتا کرے
 پڑھایا۔ انجیل قرآن اک دھیان، مسلم سُئی ویکھ وکھایا۔ نانک گوہند اک نشان، گر بانی نام وڈیائی۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان، آپ اپنی کل ورتائی۔

سَتَجگ ساچا کر پردھان، لوک مات دھرت مات دی گود بٹھانیا۔ کلجگ کوڑا بے ایمان، نو دروازے باہر کدھانیا۔ سچ تخت بیٹھ سچ سلطان، ساچی سخیاں
 ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا آپے رہیا سکھانیا۔ لیکھا لکھیا دھر کرتار، اپنا آپ لکھاندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار،
 لوآں پُریاں ویکھ وکھاندا۔ کھیل کھلائے دیا کمائے میل ملائے ناری نار، ناری کنت ویس وٹاندا۔ ست ستونت گھر سچ پیار، شبد سنگھاسن اک وکھاندا۔
 رنگ بسنتی وچ سنسار، ساچا رُپ آپ چڑھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچے در، گھر ساچا اک سہاندا۔ ساچا گھر
 سچ دوار، ہر جن ہر اپایا۔ رسنا سگن نام اپار، موکھ مُت اک رکھایا۔ میل ملاوا کنت بھتار، آتم سیجا در سہایا۔ ساچی سیجا ہو اجیار، آپ اپنا درس دکھایا۔
 سُر ت سوانی ہوئی ٹیار، در ویکھے لوک سیاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، در ساچا اک گھلایا۔ سُر ت سوانی
 نوجوان، لوک مات لئے انگڑانیا۔ چار کُنٹ ویکھے مار دھیان، کون دُلھا بیٹھا راہ تکانیا۔ کرنہار سری بھگوان، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ دیونہارا دھر فرمان،
 شبدی شبد ڈنک وجانیا۔ سچ سچ شبدی بٹھے گان، نام سگن اک منانیا۔ گیت سہاگی گائے گان، راگ انادی اک وجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، ساچے گھر وٹی ودھانیا۔ ----- شبدی شبد گڑمایا۔ ایک در دھی جوانی، ہر میلا میل ملایا۔ ساچی رُتزی رُت
 سہائی، رُت بسنتی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پھلگن تیرا چکے ڈر، گنوتا ویکھ وکھایا۔ گنوتا ہر بھگوان، بھگتی
 بھگت وڈیانیا۔ ویکھ وکھائے ساچا کاہن، گھر ساچے پھیرا پانیا۔ مورکٹ سیس تاج مہان، اپنی ہتھیں رہیا لگانیا۔ جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، ہر کا بھو
 نہ کوئی جنانیا۔ سَتجگ ساچے دیوے مان، پت پنت ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپے ور، گھر گھر در در میل
 ملانیا۔ ساچا در ہر سہا، ساچی دیا کماندا۔ ہر جن سچن میل ملا، میل ملاوا اک وکھاندا۔ پڑدے کجَن آپ اکھوا، سچ دوشالہ اُپر پاندا۔ چرن دھوڑی
 محن آپ کرا، دُر مت میل گواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وہارا آگے دھر، در دوارا ویکھ وکھاندا۔ نام شبد سچ دستار، گُرگھ
 سیس لگانیا۔ بیس بیسا کھیل اپار، ساچا سگن رہیا منانیا۔ ویکھ وکھانے پندراں کنگ دوس وچار، جوتی نوُر کر رُشانیا۔ راج راجان ڈھیہہ ڈھیہہ پین چرن

دوار، چرن چرنودک ہتھ نہ آئی۔ گرگھ سجن لئے ابھار، غریب نمانے گلے لگایا۔ بھریا آپے بھکتی بھکت بھنڈار، اتوٹ اتوٹ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، کچھمن سنگھ دتا جکت ور، جوگ جکت اپنے ہتھ رکھایا۔

نرگن رُپ عقل کل دھار، ایکا اینکاریا۔ آد جگادی ہر پسا، بھيو کوئی نہ پارہیا۔ اک اکلا کر آکار، نرکار ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ نرگن رُپ پُرکھ کرتارا، ایکا ایک اکھواندا۔ آد جگادی اک اوتارا، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ لوآں پُریاں محل آسارا، ہر ساچا بنت بنا سندا۔ منڈل منڈپ دئے سہارا، گنگن گگنتر ویکھ دکھاندا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، اکھ گوچر ناؤں دھرا سندا۔ جوتی دپیک بھيو نیارا، آدن انت اک ہو جائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ڈمگا سندا۔ نرگن نور پُرکھ اکال، آد جگاد سمایا۔ دیناں بندھپ دین دیال، دیا ندھ نام رکھایا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ تھر گھر بیٹھ سچی دھر مسال، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، آپ اپنی ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی دوسر کرے پیار، در دوار نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نوو سمایا۔ نرگن نور آد نرنجن ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا بنیا سجن، گھر ساچے سنگ نبھایا۔ آپ اپنا کریا مجن، میل ملاوا سنج سُبھایا۔ آپ اپنا ہویا پڑدے کجن، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ چلائے اپنا سچ جہازن، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپے شاہو بھوپ وڈ راج راجن، سچ سلطان اک اکھوایا۔ آپے جانے اپنا کاجن، آپ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور دھر، نورو نور اُجالا ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ آد پُرکھ گر گوپالا، گو بند ناؤں دھرا یا۔ کھیلے کھیل کھیل نرالا، کھیلنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شکت رُپ سمایا۔ نرگن رُپ ستن پرکاس، ہر اپنا آپ کرا سندا۔ اپنے مندر رکھے واس، ساچا مندر اک سہاندا۔ آدن انت نہ ہوئے وناس، نہ کوئی بنت بنا سندا۔ لوآں پُریاں منڈل منڈپ پاوے راس، اپنی رچنا آپ رچا سندا۔ آپے وسیا پرتھی آکاش، آکاش پرکاس آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور نور نور درسا سندا۔

نرگن نور پر اپار، ہر اپنا آپ اُپایا۔ آپ سہائے اپنا سچ دوار، در دوارا اک گھلایا۔ اک اکلا بیٹھ نرکار، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ نہ کوئی دوسر میت
 مرار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی چھپر چھن مینار، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ تھر گھر ساچا کرتیار، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن ولس آپے کر، ناؤں نرنجن رُپ اُپایا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ سرب کلا آپے سمرتھ، گھر ساچے
 سو بھاپایا۔ آپے اپنی بخشے و تھ، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اہی آپ اکھوایا۔ آپ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے
 رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا اک اکھوایا۔ نرگن داتا سوربیر، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنی بنھے دھیر، اپنا بیڑا اک
 چلایا۔ آپ اپنا جانے اخیر، آد آد آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور آپے کر، آپ اپنا ولس وٹایا۔ ولس وٹائے اک
 اکلا، ایکا رنگ سمایا۔ وسنہارا اُچ محلہ، اگم اتھا بے پرواہیا۔ اپنی جوتی آپے بلا، اپنا دیپک آپ کرے رُشانیا۔ اپنا گھر سچ سگھاسن آپے ملا، آپے بیٹھا
 آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور کر، اک اکلا ویکھ وکھایا۔ اک اکلا کر آکار، اپنی کل ورتا سندا۔ دیپک جوتی کر
 اُجیار، ایکا ڈمگاسندا۔ ایکا دیپک جگن اپار، ایکا در سہا سندا۔ ایکا تخت تاج سکدار، ایکا تیج چلا سندا۔ ایکا کریا خبردار، ایکا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ایکا کر، ایکا ایک ڈمگاسندا۔ ایکا ہر ایکا در، ایکا گھر گھلایا۔ ایکا دیونہارا ور، ایکا میل ملایا۔ ایکا پائے اپنا ڈر، ایکا دے
 چکایا۔ ایکا ترنی رہیا تر، تار نہار اک اکھوایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کارن کرتا نام وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور اُجالا،
 پاربرہم پر بھ دین دایالا، بے انت بے پرواہ آپ اکھوایا۔ بے انت بے پرواہ، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا سندا۔ آپے جانے
 اپنی صفت صلاح، آپ اپنا نام جپا سندا۔ آپے جانے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لاسندا۔ اپنا جانے آپے تھان، ساچا دھام اک سہا سندا۔ آپے پتا آپے ماں،
 بال انجانا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور سچ محلہ اک اکلا آپ و ساسندا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، ہر ساچے آپ
 سہایا۔ نرگن جوت جگے نرکاری، ایکا دیپک ڈمگاسنا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، اگم اگڑی کار کرایا۔ اکھ اکھ اکھنا آپے بنے لیکھ لیکھاری، لیکھا اپنے ہتھ

رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور، نرِگن اندر نرِگن دھر، نرِگن اندر نرِگن دھر،
 نرِگن نورِ جگایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، نہ کوئی تت دکھایا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دسے گڑھ، دُھندوکار نہ کوئی اُپایا۔ نہ کوئی دیکھے آگے کھڑ، نورِ نور
 کسے دس نہ آیا۔ نہ کوئی ودیا اکھڑ گیا پڑھ، نہ کوئی لیکھا کھت جنایا۔ اپنا آپ اپنے اندر دھر، آپ اپنا بیج بجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرِگن نورِ نورِ اُپایا۔ نرِگن پتا نرِگن ماتا، نرِگن رُپ وٹا سندا۔ نرِگن دیونہارا داتا، نرِگن جھولی پائندا۔ نرِگن رکھی اتم ذاتا، ذات اذاتی اک
 دکھائندا۔ نرِگن بیٹھا رہے اکانتا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ اپنی کل ہر ورتتا،
 اپنی کل ورتایا۔ پورن جوت سری بھگونت، بھو کوئی نہ پایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ مہما جانے گنتا، وید کتیب نہ بھو کھلایا۔
 آپے جانے اپنی بتا، آپ اپنا نام اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن میلا نرِگن چیل نرِگن گر نرِگن دُھر نرِگن رہیا جڑ، نرِگن
 نرِگن ناؤں رکھایا۔ نرِگن رنگ نرِگن سنگ، نرِگن رُپ وٹا سندا۔ نرِگن بیٹھ سچ پلنگ، نرِگن بیج ہنڈھائندا۔ نرِگن منگے ساچی منگ، نرِگن پور
 کرائندا۔ نرِگن رُپ نرِگن رنگ، نرِگن سربنگ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نورِ نورِ آپ اُپائندا۔ اپرا پارا ہر
 بھگوان، ایک رنگ رنگائیا۔ کھیلے کھیل کھیل مہان، کھیلنہار وڈ وڈیائیا۔ پاوے سار دو جہان، دو جہان وجے ودھائیا۔ آپے جانے اپنا سچ نشان، آپے رہیا
 جھلایا۔ آپے مرد مردانہ، پاربرہم آپ اکھوائیا۔ آپے جو دھا سوربیر سلطانا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے قلعہ کوٹ گڑھ مکانا، منڈل منڈپ آپ
 سہائیا۔ آپے رُوس ہو پردھانا، اپنی آپ کرے رُشائیا۔ آپے دھرت دھول دیکھے مار دھیانا، جل بنب آپ ہو جائیا۔ آپے وسے اپنے سچ مکانا، تھر
 گھر ساچا اک سہائیا۔ آپ اُپائے اپنا دُھر فرمانا، ہر ستن ناؤں دھرائیا۔ شبدی شبد شبد نوجوانا، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ شبد سٹ سچ دلارا، نرِگن پوت اُپایا۔ لوآں پُریاں دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ میل ملایا۔ دُھن انادی اک جیکارا، پُرکھ اکال
 سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن نورِ نورِ آپے دھر، نورِ نورِ نورِ رکھایا۔ نورِ اُپٹا ساچا پوتتا، ست ستواد سمایا۔ پاوے سار چارے

کوٹا، دہ دشا ڈیرہ لایا۔ تھر گھر لگائے ساچا بوٹا، پھل پھلوڑی ویکھ وکھایا۔ آپے دیوے اپنا ہوٹا، سچ ہلارا اک رکھایا۔ ابناسی کرتا آپے ٹھھا، آپ اپنی دیا
 کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبد سُت اک اُپایا۔ شبد دُلارا نوجوان، سوہے سچ دواریا۔ میل ملاو سِری بھگوان،
 ایک رنگ رنگ لیا۔ اک سُنہہڑا اک دھنکان، ایک راگ الا رہیا۔ اک وکھائے سچ مکان، برہمنڈ اک وکھا رہیا۔ اک جنائے سچ دُکان، چوڈاں لوک ہٹ
 کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں اُپا رہیا۔ ہر ہر ناؤں ہر لُپنیا، پاربرہم وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی ایک نیا، اپنی کرے جوت
 رُشائیا۔ آپے چاڑھے اپنا چنیا، رُوس سیوا لایا۔ اپنا بیڑا آپے بنا، دس کسے نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن داتا
 بے پرواہیا۔ نرُگن داتا سچا شاہ، ایک اینکاریا۔ آپ اُپائے اپنا نا، آپے سُنے پُکاریا۔ آپ اپنی پکڑی بانہ، آپے دئے سہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس وٹائے پُرکھ ابناسا، آپ اپنی کل دھاریا۔ اپنا کھیلے کھیل تماشا، آد انادی اک اوتاریا۔ اپنے منڈل پائی
 راسا، شاہو بھوپ سچ سکداریا۔ اپنی پوری کرے آسا، اپنی اچھیا بھچھیا اک وکھا رہیا۔ آپ اپنا ہویا داسی داسا، سیوک سیوا آپ کما رہیا۔ آپ اپنے
 اندر کیا واسا، واس نواسی آپ اکھوارہیا۔ آپ اپنا کر بھر واسا، آپ اپنا ایشٹ منا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن اندر نرُگن
 وڑ، نرُگن ویکھ وکھا رہیا۔ نرُگن رُپ اگم اتھا، ہر اپنا آپ اُپایا۔ آپے بنیا پتا ماں، آپ اپنا شبد اُپایا۔ برہما شو وشن ناؤں دھرا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔
 امرت ساچا اک وکھا، ساچا جل سہایا۔ نا بھی کوئی آپ لگا، آپے رُپ وکھایا۔ کول کولائے بھلا، پُھل پُھلوڑی میوہ لایا۔ ایک رُپ رُپ وٹا، پاربرہم
 انگ کٹایا۔ انگیکار آپ اکھوا، ساچا سنگی سیوکمایا۔ برہم برہم ہر ناؤں دھرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن اپنی دھار چلایا۔ نرُگن
 ونڈی اپنی ونڈ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ اپنا انگ کیا کھنڈ، برہمنڈ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن کھیلے کھیل، کھیلنہار
 دس نہ آتیا۔ اک برہما اک آکار، ایک ایک کرا سندا۔ اک کول اک پیار، ایک رنگ رنگ سندا۔ ایک شبد اک جیکار، چاروں گنٹ سنا سندا۔ دہ دشا اک
 ادھار، ایک ویکھ وکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انس بنس سر بنس آپ اپنا ویکھ وکھا سندا۔ آپے برہما اتیت، ہر اپنا آپ کرائیا۔

آپے برہما کملاپت، کنت کتھول وڈ وڈیاںیا۔ آپے جوتی آپے ست، آپے ست ست ٹکائیا۔ آپے بوند آپے رت، آپے تت بناٹیا۔ آپے پنج آپے وت، آپے ہل چلاٹیا۔ آپے ویکھے اپنا کھیت، آپے لئے اُپائیا۔ آپے کرے اپنا ہیئت، ہر ساچے وڈ وڈیاٹیا۔ آپے وسیا نیتن نیت، نیت نوت کھیل کھلاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا آپے کر، نرگن نرگن سنگ نبھائیا۔ نرگن میلا نرگن چیلہ، نرگن گر اوتاریا۔ نرگن ساجن سجن سہیلا، نرگن پاوے ساریا۔ نرگن وسے اک اکیلا، نرگن وشنوں رُپ وٹا لیا۔ نرگن کھیل اپنا کھیلہ، ہر پاربرہم رُپ وٹا لیا۔ نرگن چاڑھے اپنا تیلہ، آد نرنجن سنگ رکھا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اینکار آپ اپنا کر پسا، عقل کل دھاری ناؤں رکھا لیا۔ نرگن ولیا نرگن چھلیا، نرگن بھوونہ آیا۔ نرگن وسے اُچ محل اٹلیا، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ نرگن جودھا سوربیر وڈ بلیا، نرگن اپنی کار کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور رہیا دھرایا۔ پاربرہم ہر اپنا انگ کٹا، اپنے انگ سمایا۔ ایکا برہم کھول ہٹا، برہمے جھولی پایا۔ ساچا شبد لائے سٹا، سچ نگارہ اک وجایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاٹیا۔ کھیلنہارا کھیل اپارا، اپنی دیا کماندا۔ شبدی شبد بھر بھنڈارا، برہمے گھ صلاحیندا۔ ترے گن مایاتت اجیارا، کر کرپا آپ اٹھاندا۔ ملیا میلا سچ دوارا، دوہاں میلا اک دکھاندا۔ جڑیا جوڑ جوڑ کرتارا، ساچی جوڑی جوڑ جڑاندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انادی ہر برہادی شبد جگادی اک دکھاندا۔ آد جگادی ساچا ڈھولا، ہر شبدی شبد جنایا۔ پاربرہم رُپ ہو بولا، آپ اپنا ناؤں الایا۔ پُرکھ اکال بنیا تولا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ آپے چکیا اپنا ڈولا، آپے رہیا پھرایا۔ اپنی شکتی آپے مولا، بھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ آپ اُپائے اپنی دھرتی دھولا، جل بنب آپ ترایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش مولا، تتوت آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا ناؤں دھرایا۔ ور داتا شبد بھنڈاری، ہر ساچا آپ اکھواندا۔ سیوک سیوا کرے نیاری، دس کسے نہ آمیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پساری، گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ نو دوارے کھول کوڑی، لوک مات راہ چلاندا۔ من مت بدھ کر شنکاری، نرگن وچ ٹکاندا۔ گھر وچ گھر گھر اٹاری، گھر ساچا آپ سہاندا۔ آپے بیٹھا نرادھاری، نرگن ویس وٹاندا۔ محل اٹل کر تیاری، آپ اپنا آسن لائندا۔ پنج تت کر آکارا، ہر ساچی بنت

بنائیا۔ رکت بوند ہڈ ماس جو لایا گارا، کایا محل اک بنائیا۔ ساچا گھر سوہے دوارا، ہر ساچی رچن رچائیا۔ امرت بھریا امر بھنڈارا، اپنا تال سہائیا۔ شبد اناد
 سچی دھنکارا، انحد تال وجائیا۔ بجر کپائی لائے تالا، ترے ترے لیکھ لکھائیا۔ دسم دواری کھیل اپارا، نچھر دھار آپ چلائی۔ ساچی سیجا میت مرارا، بیٹھا
 آسن لائیا۔ دوس رین رہے اُجیارا، اٹھے پہر ڈمگائیا۔ جیو جیو پائے سارا، آتم آتم سنگ نبھائیا۔ برہما برہم کھیل نیارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شبد وچولا کر
 تیارا، لوک مات کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ایکا ایک اکھوائیا۔ اک اکلا کر پسار، ایکا ایک ویکھ وکھائندا۔ نو کھنڈ
 پر تھی کر تیار، سچ محلہ اک وسائندا۔ ستاں دیپاں ایکا دھار، ایکا رنگ رنگائندا۔ نو دس گیاراں، بیس تیس چار ہو اُجیارا، لکھ چوراسی ڈمگائندا۔ انڈج
 جیرج خبردار، اُتبھج سیتج ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس آپے کر، سرگن میل ملائندا۔ نرگن اندر نرگن پیار،
 لوک مات و بے ودھائیا۔ مانس مانکھ پاوے سار، دیوے مان وڈی وڈیائیا۔ آپ اپنا کر اُجیارا، اپنی کرے آپ رُشائیا۔ آپے جیو آتم برہم کر وچار،
 پاربرہم آپ اکھوائیا۔ آپ اپنا لئے اوتار، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ آپے من مت بدھ پائے سار، آپے گھٹ گھٹ کھوج کھوجائیا۔ آپے آسو گھوڑے ہو
 آسوار، لوآں پُریاں رہیا دوڑائیا۔ آپے شاہو بھوپ سلطان سچی سرکار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آپے شبد سنائے سچی دھنکارا، دُھر درگاہی نور الاہیا۔
 آپے سنت لئے اُجھار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپے من مت ہوئے ہنکار، پنچ وکارا آپ اکھوائیا۔ آپے امرت ٹھنڈی ٹھار، اگنی تت آپ ہو جائیا۔ آپے نام
 تیز کٹار، آپے بیٹھا کھ بھوائیا۔ آپے پائے سب دی سار، آپے ستا بے پرواہیا۔ آپے اک اکلا اینکارا، آپے لکھ چوراسی بیٹھا سچ وچھائیا۔ آپے جانے
 اپنی دھار، دوسر بھيو کوئی نہ پائیا۔ آدن انتا کر آکار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔
 جگ کرتا ہر کرنے یوگ، ایکا ایک اکھوائندا۔ آپے رسیا رس بھوگ، بھوگی بھوگ آپ اکھوائندا۔ آپے جانے اپنا جوگ، جوگ جگت آپ
 جنائندا۔ آپے ہرکھ آپے سوگ، آپے ساچا مارگ پائندا۔ آپے ہوئے آپے روگ، آپے ساتک ست ورتائندا۔ آپے دیونہارا درس اموگھ، جگ جگ
 ویس وٹائندا۔ آپے دیونہارا موکھ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ آپے شبد آپے جوگ، آپے کاگی کاگ وکھائندا۔ آپے وسنہارا چوڈاں لوک، آپے ہٹو ہٹ

وڪا سندا۔ آپے ديونهارا موڪھ، آپے جوئی لکھ پھرا سندا۔ آپے سناونھارا سچ سلوک، شبد ترانہ ايڪا گائندا۔ آپے لکھ چوراسي ديويے جھوک، آپے برهما وشن
شوايشٹ کرائندا۔ هر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ويس آپے کر، سرگن
کھيل کھلا سندا۔ سرگن ميلا ساچی کار، هر ساچا آپ کرائندا۔ اک اگلا پاويے سار، لکھ چوراسي ويکھ وکھائندا۔ جیياں جنتاں دے آدھار، سادھاں سنتاں
بوڄھ بُجھائندا۔ بھگت بھگتي اک پيار، هر بھگون ويکھ وکھائندا۔ جگا جگنتا هو اُجيار، جوتي نور ڈمگائندا۔ کرے کرائے خبردار، نام ڈنکا اک وجائندا۔ راؤ
رنکاں اک وچار، اوڄ نيچ ذات پات نہ کوئی رکھائندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنی ونڈ ونڈائندا۔ نرگن ونڈے ونڈ وچ
برهنڈ، برہمے برہم سيو کمايئا۔ جگا جگنتر چکے پنڈ، سيس اپنا ہتھ ٿکايئا۔ آپے کرے کرائے کھنڈ کھنڈ، کھرگ کھنڈا ہتھ چکايئا۔ آپے لکھ چوراسي کرے
ونڈ، آپے کنت سہاگ ہنڈھائئا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ويس ايڪا دھر، نرگن ميلا سچ سُبھائئا۔ سرگن ميلا ساچے در، در
ساچے آپ کرايئا۔ برهما ويتا آپے ور، چارے گھه صلاحيا۔ ايڪا اکھر رہيا پڑھ، ايڪا منگل گايئا۔ ايڪا اندر گيا وڑ، ايڪا نظري آيئا۔ ايڪا لاونھارا جڑ، ايڪا دے
اکھريئا۔ ايڪا توڑنھارا گڑھ، ايڪا بنک سہايئا۔ ايڪا پھريئا ساچا لڑ، ايڪا پلو رہيا پھريئا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ديويے اپنا ور،
چارے ويڊاں ويکھ وکھايئا۔ چارے ويڊاں ساچی دھار، هر ساچے شبد صلاحيا۔ ہنگ برہم برہم ہنگ سوئيم روپ کرتار، پاربرہم ويکھ وکھايئا۔ دوے
دوے کر وچار، ترے لوکن بوڄھ بُجھائئا۔ چوتھے پد خبردار، پنچم جوڑ جڑايئا۔ پنچم ميتا هو تيار، چوتھے بيٹھا ڈيرہ لايئا۔ تئاں گناں وسيا باھر، رجو طمو ستونہ
کوئی پرنايئا۔ دو جھاناں پاويے سار، دس کسے نہ آيئا۔ اک اگلا اينکار، اپنی کل رہيا ورتايئا۔ آپے جانے اپنا کار، اپنی حصہ آپ کرائئا۔ ستيج ساچے هو
اُجيار، ساچی سکھيا اک پڑھائئا۔ سوئيم روپ نرکار، اوم اوم آپ اکھوائئا۔ ہنگ برہم کرتار، آپ اپنا روپ درسايئا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار،
ساچی سکھيا اک سمجھائئا۔ سوہنگ شبد اپر اپار، ايڪا رنگ رنگايئا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشنايئا۔ سو پُرکھ نرنجن
ساچا داتا، ايڪا رنگ اکھوائندا۔ برہم برہم برہم گياتا، ايڪا گيان درڑائندا۔ لکھ چوراسي رچيا کاجا، دوس رين ويکھ وکھائندا۔ نہ اپنا کھولے آپے تاکا، نہ

دوسر کوئی کھلا سندا۔ شبد اگمی ساچا واکا، ساچا ڈھولا اک سنا سندا۔ ست سرؤپی ایکا راکا، چٹا سو آپ دوڑا سندا۔ لکھ چوڑا سی سجن ساکا، گھٹ گھٹ ویکھ
 وکھ سندا۔ جگ جگ لہنا دینا دیوے باقا، پچھلا حساب مکا سندا۔ آپے عرش فرش خاکی خاکا، نورو نور ڈمگا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ دیونہارا ور، سرگن اپنا کھیل کھلا سندا۔ نرگن کھیل ہر ہر کینا، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ اپنے گھر دانا بینا، بینا دانا ناؤں دھرایا۔ رسنا جہوا
 جس جن چینا، کر کرپا پار کرایا۔ بھگت بھگونت نہ ہوئے وچھوڑا جوں جل مینا، جل جل دھارا آپ سمایا۔ آپے وسیا لوک تینا، چوڑاں لوکاں ہٹ وکھایا۔
 آپے ہوئے رنگ رنگیلا موہن مادھو بھینا، در در بیٹھا لکھ جگایا۔ آپے مرنا آپے جینے، اجوئی رہت نام دھرایا۔ آپے کرے ٹھنڈا سینہ، آپے اگنی تت
 جلایا۔ آپے آپ اپنا آپ وکھ کینا، آپے برہم پار برہم ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلا یا۔ جگ جگ کھیل
 کھنڈڑا، پار برہم کرتار۔ جوتی نور جوت جگنڈڑا، لوک مات پاوے سار۔ گر اوتار آپ اھوندڑا، پنچ تت کر آکار۔ سچ نگارہ اک وچنڈڑا، سادھاں سنتاں
 کرے خبردار۔ درگاہ ساچی دھام سھنڈڑا، سچھنڈ بیٹھا آسن ڈار۔ رس آتم ویکھ وکھنڈڑا، میٹ مٹائے دھواں دھار۔ ہر جن ساچے میل ملنڈڑا، میل ملاوا
 ۲۸۲ دسم دوار۔ آتم ساچی سچ سھنڈڑا، گھر بیٹھا میت مرار۔ امرت آتم جام پلنڈڑا، دیوے سپر ٹھنڈا ٹھار۔ ہر ساچا راگ سھنڈڑا، گیت سہاگی گائے وارو
 وار۔ پنچ وکارا میٹ ملنڈڑا، مارے کھنڈا نام کٹار۔ بدھ بیک آپ کرنڈڑا، جس جن بخشے آپ پیار۔ مت متوالی موہ چکنڈڑا، مٹے موہ ہنکار۔ من اپنے
 شبد بندھڑا، بندھن پائے نرگن دھار۔ دہ دشا ویکھ وکھنڈڑا، چارگنٹ نہ ہاباکار۔ گرگھ سوئے آپ اھنڈڑا، گر پورا اک اوتار۔ درگاہ ساچی دھام
 سھنڈڑا، نرگن باقی جوت اُجیار۔ جگ جگ داتا ویس وٹنڈڑا، سنجگ بیڑا ہویا پار۔ تریتا دھرت مات دی گود بھنڈڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ تریا ویس آپ
 وٹنڈڑا، آپے پُرکھ آپے نار۔ رام رام آپ اھوندڑا، نام نام جیکار۔ لنکا گرھ آپ سھنڈڑا، آپے راون کرتیار۔ آپے تیر کمان اھنڈڑا، آپے شستر بستر
 تیز کٹار۔ جودھا سوربیر آپ اھوندڑا، آپے در در ہوئے خوار۔ آپے غریب نمانے ویکھ وکھنڈڑا، بھگت بھگونت میت مرار۔ تریتا تیرا لیکھ چکنڈڑا، ہر ہر
 پاونہارا سار۔ دواپر ساچی سچ سھنڈڑا، لوک مات کرے اُجیار۔ وید ویاسا لیکھ لکھنڈڑا، آپے جانے اپنی کار۔ پُران اٹھاراں لیکھ لکھنڈڑا، لکھ چار ہزار ستار۔

ایکا دیک دیک جگندڑا، جوتی نور نور اُجیار۔ مگند منوہر نام رکھنڈا، لکھی نرائن نام اُجیار۔ نام بنسری اک وچندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ جانے اپنی کار۔ جگ جگ اپنی کار کمائے، ہر ساچے ہتھ وڈیاںیا۔ نرگن نور ڈمگائے، سرگن کر رُشناںیا۔ سرگن کایا رتھ چلائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سرشٹ سبائی متھ وکھائے، ایکا ارجن گھ صلاحیا۔ کلجگ اتتم ویکھ وکھائے، آپ اپنی کل ورتاںیا۔ کوڑ کڑیا رانگ رلائے، چاروں کُنٹ جھوٹھی چھاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ اپائے، آپ اپنی کرے پڑھانیا۔ نور الہی اپنا ناؤں دھرائے، ایکا نعرہ لائیا۔ سنگ محمد چار یار رلائے، اللہ رانی دئے صلاحیا۔ حق حقیقت ویکھ وکھائے، بے عیب پروردگار خدائیا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھائے، ایکا آیت سنائیا۔ شرع شریعت اک سنائے، سچ حدیث اک وکھانیا۔ کائنات آپ جگائے، کایا کعبہ کھوج کھوجانیا۔ دو دو آہ میل ملائے، دستگیر وڈ وڈیاںیا۔ شاہ حقیر فقیر ویکھ وکھائے، احباب رباب وجانیا۔ انجیل قرآنا لیکھ لکھائے، تیس بتیس گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس کرانیا۔ نرگن دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلا سندا۔ پنچ تت کر پیار، نانک ناؤں رکھاندا۔ ملیا میل دُھر دربار، در دوار اک سہاندا۔ ایکا برہم پر بھ کر پسا، ساچا سگن مناندا۔ پُرکھ اکال کنت بھتار، ناری ساچی سچ ۲۸۳

ہنڈھاندا۔ انگیکار کرے اپار، آپ اپنے انک سماندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، ساچا راگ الا سندا۔ آپ سہائے سچ دربار، ہر ست پُرکھ نرنجن ویکھ وکھاندا۔ پایا پُرکھ اگم اپار، نانک نرگن نرگن وچ سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹاندا۔ نانک میلا دُھر درگاہ، نرگن نرگن آپ کرایا۔ پُرکھ ابناسی بن ملاح، اپنا میل ملایا۔ ساچی دیوے شبد صلاح، ساچا منتر اک درڑایا۔ نام ست جھولی پا، جگت بھنڈار بھرایا۔ چار ورنان راہے پا، ایکا مارگ رہیا وکھایا۔ اُوچاں نیچاں میٹ مٹا، راؤ رنکاں ایکا دھام بہایا۔ سچ سنسہڑا رہیا سنا، رسنا ڈھولا ایکا گایا۔ سو پُرکھ نرنجن درس پا، آپ اپنا مول چکایا۔ نانک ملیا بے پرواہ، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ایکا اکھر رہیا گا، ایکا نام دھیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا ساچے در، گھر سہنجن اک سہایا۔ نانک میلا سچ گھر، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ دُھر فرمانا ملیا ور، در ساچے سو بھاپانیا۔ تیرا میرا ناتا ناری نر، نر نرائن آپ سنائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، اپنی گود بٹھانیا۔ نانک میلا ہری ہر، ہر ہر گن آپے گانیا۔ سوہنگ شبد ایکا پڑھ، تیرا تیرا تیرے وچ سمانیا۔

نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، ادھوچکار نہ کوئی ٹکانیا۔ ایک پھڑیا تیرا لڑ، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ ابناسی کرتا کرپا کر، آپ اپنی دے
 وڈیائی۔ ستنام بھنڈارا بھر، سر سمرتھ ہتھ لکانیا۔ لوک مات گھلاؤنا در، ساچا ونج اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا
 ساچا ور، دھرت مات خوشی منایا۔ دھرت دھول خوشی منا، اپناگیت الائندا۔ اللہ رانی نعرہ لا، انا الحق سنا سندا۔ ایک کلمہ نبی پڑھا، حق حقیقت ونڈ
 ونڈا سندا۔ نانک نرگن شبد درڑا، ساچی سکھیا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ساچا نام ست دتا دھر، ست ست کھیل
 کھلا سندا۔ نام ست جگت ونجرا، لوک مات ہٹ گھلایا۔ نانک بولے تیراں دھار، تیرا تیری جھولی پایا۔ ایک جوتی دس اوتار، گوہند ناؤں دھرایا۔
 گوہند سورا وڈ بلکار، ساچا کھنڈا ہتھ چکایا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، برہمنڈاں ایک ڈنڈا ہتھ پھڑایا۔ چند پرچنڈ کر تیار، تکھی دھار اک جنایا۔ چار یاری کر
 خوار، پنج پیارا میل ملایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، اکیس سیس جگدیش سہایا۔ پنج ت کر پیار، پنچم روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ ویس آپے کر، جگ جگ کھیل کھلایا۔ گوہند چیلہ ہر کرتار، ساچا ست اکھواندا۔ گنی گھیلا گھر گمبھیر پاوے سار، ساچی دھار دیکھ
 دکھایا۔ آپے آپے وار، آپ آپا میل ملا سندا۔ منگے منگ دھر دربار، پڑکھ اکالا اک دھیاندا۔ دین دیالا خبردار، سچ سنیہہرا شبد جناندا۔ جوت
 اُجالا وچ سنسار، نورو نور ڈمگ سندا۔ کرے پرتپالا آپ پرتپال، پرتپالک آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک گوہند ایک
 گھر، ایک در سہاندا۔ ایک گھر اک دروازہ، ایک دھام سہانیا۔ ایک آسو ایک تازا، ایک رہیا دوڑانیا۔ اک سلطان ایک راجا، شاہو بھوپ اک اکھوانیا۔ ایک دانی
 غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگایا۔ نانک گوہند مارے واجا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ کلج کوڑا ہویا کاجا، کوڑی دے سے چھاپیا۔ پڑکھ اکال تیرا سازن سازا،
 تیری تیرے ہتھ وڈیائی۔ انتم رکھے کون لاجا، جن بھگتاں کون ترانیا۔ پاربرہم شبد انادی مار واجا، ایک شبد سنیہہرا رہیا گانیا۔ کلج انتم پرگٹ ہوئے
 دیس ماجھا، نہکنا ناؤں رکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ نگری سچ جہازا، سمبل میلا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس
 اپنا کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ سمبل نگری سچ لکانا، ہر ساچے سچ جنایا۔ ست سرپوئی اک بانا، ہر اپنا آپ اپنا۔ آپے جانے اپنے بھانا، اپنے بھانے آپ

سمايا۔ كسے ہتھ نہ آئے راجے رانا، راج راجانا دس نہ آيا۔ ليكھا لكھ نہ سكه كوئی سگھڑسيانا، ويد كتيب بھيو نہ رايہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا كھيل كھلایا۔ سمبل نگری سچ مكان، ساچی جوت كرے رُشنائیا۔ گوہند جودھا سورپیر بلی بلوان، شبد كھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ رسنا چلہ تیر كمان، ناؤں نرنكارا اِك چلایا۔ لوآں پُریاں ويكھے مار دھيان، برہما وشن شو اُٹھایا۔ كرورُ تیتيسا بال نادان، سرپت راجا اند دئے ہلایا۔ نو كھنڈ پر تھمی ويكھ دُكان، ستاں ديپاں كھوج كھوجایا۔ رواس كرے پُن چھان، منڈل منڈپ پھیرا پايَا۔ لكھ چوراسی ويكھے مار دھيان، گھر گھر كھوجے بے پرواہيا۔ جوٹھ جھوٹھ ويكھ نشان، پرگٹ ہوئے بے پرواہيا۔ ساڈھے تن ہتھ دسے سچ مكان، سمبل نگری ناؤں ركھایا۔ پنڈت پاندھے بہہ بہہ گان، پوت سپوتا براہمن گوڑا دس نہ آيا۔ كسے ہتھ نہ آئے جگت ودوان، پڑھ پڑھ تھکی سرب لو كایا۔ تیر تھ ت رہے چھان، جل ورو لال ہتھ نہ آيا۔ دين ديال اپنے كنڈے آپے تولے، گر كھ ساچے لئے چڑھایا۔ ميل ملائے كايا مندر كايا ماٹی چولے، گردر مندر مسجد ويكھ وكھایا۔ لكھ چوراسی پردہ آپے پھولے، لہنا دينا رہيا لو كایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، كھج تیری اتم ور، نہكلنك نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا ناؤں ركھایا۔

☆ ۱۳ پھگن ۲۰۱۵ بکرمی بئن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ☆

ہر سجن سنگر مہربان، پاربرہم پُرکھ ابناسيا۔ آد جگادی کھیلے کھیل دو جہان، ويكھ وكھائے پر تھمی اکاشيا۔ لوآں پُریاں ويكھے مار دھيان، برہمنڈ كھنڈ پاوے ساچی راسيا۔ لكھ چوراسی جانی جان، گھٹ گھٹ اندر ركھے واسيا۔ آد جگادی کھیل مہان، بھيو ابھيد اِك وكھاسيا۔ دُھر درگاہی اِك نشان، آپ جُھلائے ساچے تخت نواسيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور اِك پرکاسيا۔ پاربرہم آد نہ انتا اينكارا، جگ جگ وڈی وڈيايا۔ جوت نورانی شبد اگمی لئے اوتارا، آد پُرکھ نرنجن الكھ اگوچر نام دھرايا۔ اتھاہ بے پرواہ نرگن دھارا، نورو نور ڈمگایا۔ عقل كلا كل کھیل نيارا، ليكھا ليكھ نہ كوئی

جنائیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو لکھی نرائن آپ اھوائیا۔ جگا جگنتر دے سہارا، دھرت دھول سہایا۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، پاربرہم برہم ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا کھیل کھلایا۔ آدن انتا ہر بھگونت، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنی دھار چلا رہیا۔ پُرکھ سلطانا ہر مہرانا، آپے ناری آپے کنتا، ست سہنجی سیج آپ ہنڈھا رہیا۔ پُرکھ اکال دین دیالا آپ بنائے اپنی بنتا، آد شکت سیو کما رہیا۔ آپے رام آپے نام آپے بنیا جہوانتا، رساگن آپے گا رہیا۔ آپے چاڑھنہارا ساچارنگ بسنتا، رنگ مچھٹی اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا کھیل کھلا رہیا۔ آدن انتا ہر بھگونت، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنی دھار چلا رہیا۔ پُرکھ سلطانا ہر گردھار عقل کلا کل دھار ہر بھگوانا، آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جوتی نور نور رُشایا۔ شبد جنائی دھر فرمانا، گر سنگر ناؤں رکھایا۔ آپے جانے اپنی آنا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن رانا، در دربانا آپ اھوایا۔ آپے گائے ذھن انادی امگم اگمڑا سیج ترانہ، برہم برہمادی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکار ایکا کھیل کھلایا۔ اینکار ہر پسارا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ جوتی نور دیپ اُجیارا، آد جگاد ڈمگائیا۔ سیوک سیوالائے روس سورج چن ستارا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ کھیلے کھیل کھیل کرتارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ آپے برہما وشن شو کر اُجیارا، آپ اپنا وچ لکایا۔ آپ اپناتت کر نیارا، تتوت وچ سمایا۔ آپے برہم اتیت ہر کرتارا، پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار نراکار، نرور رُپ اھوائیا۔ اجونی رہت آد ابناسا، ایکا رنگ سمائدا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ آپے بھگت بھگونت ہوئے داسی داسا، آپے ہرجن سیو کمائندا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رکھے واسا، آپے دس کسے نہ آئندا۔ آپے پون آپ سواسا، آپے رسنا جہوا ہلائندا۔ آپے دھر درگا ہی سگلا ساتھا، آپ اپناسگ نبھائندا۔ آپے تریلوکی نندن چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی آپ اھوائندا۔ آپے رام نام جنائے اپنی گاتھا، سیج جیکار آپے لائندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، وید ودانتا آپ اھوائندا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹا، آپے اٹھسٹھ لیکھے لائندا۔ آپے آد شکتی جوت للاٹا، ڈرگا اشٹ آپ اھوائندا۔ آپے کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند سیو کمائندا۔ آپے سنگر پورا کرے گھاٹا، آپے ہتھ رکھائندا۔ آپے برہما

ویداراٹا، چارے کھ صلاحیندا۔ آپے وشنوں آپے آن باٹا، آپے اپناروپ وٹا سندا۔ آپے پاربرہم ابناسی کرتا کھیلے کھیل بازی گرناتا، وید کتیب بھو کوئی نہ پائندا۔ آپے کھولے چوواں لوک ہاتا، آپے ترے بھون سائندا۔ آپے لوآں پریاں پھرے ناٹھا، برہمنڈ کھنڈ آپے ڈیرہ لائندا۔ آپے اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنج تت نیڑے کرے واتا، من مت بدھ آپ اھوا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا ہر سمراتھا، ایک رنگ سما۔ جگ جگ مہا جگت اکتھ، سنت سادھ سیوالایا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، بھگت بھگوت بھو چکایا۔ آپے جانے اپنا مستک ماتھ، پورب کرماں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ناؤں دھرایا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۶ بکرمی دربار وکھے جیٹھووال ☆

۲۸۷

ایکا ایک ایک ایکنکار، اک اوتاریا۔ دوجے شبد نام جیکار، نادانادی آپ وجا رہیا۔ تیجے نین اک اگھاڑ، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھا رہیا۔ چوتھے چوتھے گھر ہو اجیار، دیا باقی کملا پاتی اک جگا رہیا۔ پنچم روپ آپ کرتا، پنچم میلا آپ ملا رہیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے اُسار، سچکھنڈ دوارا اک سہا رہیا۔ ستویں ست سروپی ساچی دھار، سرگن اپنی آپ ورتا رہیا۔ اٹھویں اٹھ تت ادھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ آپ سمجھا رہیا۔ نووے نو در کھول کوڑ، جگت ناتا جوڑ جڑا رہیا۔ دسویں بیٹھ سر جنہار، سچ سنگھاسن آپ سہا رہیا۔ اک گیان کر وچار، اپنی کل ورتا رہیا۔ کلج انتم پاوے سار، جگت محل اک وکھا رہیا۔ ساڈھے تن ہتھ کر تیار، جیواں جنناں آپ سمجھا رہیا۔ اتر پورب پچھم دکھن پاوے سار، دہ دشا ویکھ وکھا رہیا۔ روس کرن نمسکار، منڈل منڈپ سیس نوارہیا۔ کروڑ تیتیس ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، سرپت راجا اند سیس جھکا رہیا۔ آپے جانے اپنی کار، اپنی کلا آپ ورتا رہیا۔ جوتی نور کر اجیار، نورو نور ڈمگا رہیا۔ ویہہ صد ہو یا خبردار، کایا ناتا توڑ تڑا رہیا۔ بھگتن میتا میت مرار، ہر جن ساچے میل ملا رہیا۔ دوجے کھول در کوڑ، لوک مات بنک سہا لیا۔ تیجے گھوڑے دیوے چاڑھ، چوتھے در بہا لیا۔ پنچم میلا ساچے لاڑ، جوں سخیاں منگل گالیا۔ ستویں

۲۸۷

ست پُرکھ نرنجن کرپا دھار، اٹھویں اٹھ اٹھ گل لگا لیا۔ نووے نوو کھنڈ کرے پار، ہر سنگت ویکھ وکھا لیا۔ دسویں جوتی جگے اپار، نرگن دھارا اک چلا لیا۔ کلجگ انتم پاوے سار، کوڑ گڑیارا ویکھ وکھا لیا۔ من مت ویکھے نار و بچار، مکھ گھنٹگ آپے لا لیا۔ کھیلے کھیل کھیل اپار، تریلوکی نندن آپ کرارہیا۔ چوڈاں لوکاں ہو اُجیار، چوڈاں لوک آپ ہلا رہیا۔ آکاش پرکاس دے ہلار، دھرت دھول ویکھ وکھا رہیا۔ برہما نیتز دے اگھاڑ، آپ اپنی بوُجھ بُجھا لیا۔ شو شکر وکھائے اک اکھاڑ، نام ترسولا ہتھ چکا لیا۔ اند اندران پاوے سار، سچ سنگھاسن کھیل کھلا لیا۔ شاہو شاباش گر اوتار، پُرکھ ابناسی ویس وٹا لیا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ کٹار، برہمنڈاں پھول بُھلا لیا۔ جیرج انڈاں کر وچار، اُتبھج سیتج پار کرا لیا۔ ویکھے کنڈا وچ سنسار، تولنہار تول تُلّا لیا۔ بول بولا اپر اپار، گھر ساچے ڈھولا گا لیا۔ بدلیا چولا سرجنہار، جگت وچولا نہ کوئے رکھا لیا۔ بھولا بھالا بے عیب پروردگار، خلق خدائی ویکھ وکھا لیا۔ رام کرشن پاوے سار، عیسیٰ موسیٰ انگ لگا لیا۔ وید پُرانی میت مُرار، انجیل قرآنی آپے گا لیا۔ نانک گوہند ایکا دھار، ایکا رنگ سما لیا۔ شبدی ڈنک ڈنک نرنکار، چاروں کُنٹ وجا لیا۔ سنت ساجن لئے اُبھار، جگ جگ کرم کما لیا۔ بھگت بھگتی دتا ادھار، آپ اپنا روپ وٹا لیا۔ سہائے محل اٹل اُچ مینار، نہ کوئی بنت بنا لیا۔ اک اکلا کر پیار، در ساچا اک وکھا لیا۔ کلجگ کریا خبردار، سویا لوک مات اٹھا لیا۔ گرگھیاں کرے تن شنکار، پھولن برکھا آپے لا لیا۔ چٹا بانا اک ادھار، چٹئی دھاری روپ سما لیا۔ ساچا رانا سرجنہار، دو جہاناں بھرم چکا لیا۔ دیوے مانا چرن دوار، چرن چرنودک مکھ پیا لیا۔ دتے راہ سکھالا وچ سنسار، چار ورنّاں آپ رکھا لیا۔ ورتے بھانا اپر اپار، ہر کا بھيو کسے نہ پا لیا۔ راجا رانا ہوئے خوار، تخت تاج نہ کوئے سہا لیا۔ سادھاں سنتاں آئے ہار، کوڑی کریا ڈنک وجا لیا۔ مایا متارووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وھا لیا۔ ہوئے ہنگتا تھے گڑھ ہنکار، شبدی کھنڈا ہتھ اٹھا لیا۔ آدن انتا پاوے سار، جگا جگنتا ویس وٹا لیا۔ سنگھ شیر شیر ہو اُسوار، سولاں کلیاں آسن لا لیا۔ آیا چل در دربار، گرگھیاں راہ تکا لیا۔ برہما وشن شو کرن وچار، بھيو ابھیدا بھيو نہ پا لیا۔ کلجگ انتم کر پیار، سوئے سٹ آپ اٹھا لیا۔ ابناسی اچت ہو اُجیار، کرنی کرتا کرم کما لیا۔ سہائے اپنی رت آپ کرتار، بُھل بُھلو اڑی آپ مہکا لیا۔ پنخ وکارا کٹ کڈھے باہر، امرت آتم جام پیا لیا۔ لکھ چوڑاسی جائے چھٹ، جس جن اپنا درس وکھا لیا۔ پہلوں اپنا آپ گھر لیا پُٹ، پنخ تت خاکی خاک سما لیا۔ دُھر درگاہ

شبد نگارے لائی چوٹ، ایک ڈنڈا ہتھ اٹھا لیا۔ جگ جگ وچھڑے گرسکھ اٹھاؤن آیا آلیوں ڈگے بوٹ، چتر بھج ویس وٹا لیا۔ ایکونکارا آد پُرکھ ابناسی کرتا
 آد جگادی ایک اوٹ، گر پیر اوتار سادھ سنت سیوالا لیا۔ لکھ چوڑاسی تیرے کڈھن آیا کھوٹ، زرگن تولانا بنا لیا۔ اک اکلا ایکونکاری ایک جوت، ورن
 گوت نہ کوئے رکھا لیا۔ گرسکھ بنائے اوت پوت، بنس سر بنسناؤں دھرا لیا۔ دُرمت میل دیوے دھوت، نرمل سیر نیر پیا لیا۔ لہجھدے پھردے کوٹی
 کوٹ، ہر کا درس کسے نہ پالیا۔ تیرتھ تتاں بٹھ لنگوٹ، سادھاں سنتاں ڈیرہ لا لیا۔ کوئی نہ چڑھے اُپر چوٹ، جگت ابھیاں بہت وکھا لیا۔ کوٹی کوٹ
 ہلاؤدے پھرن ہونٹ، ہر کا روپ بٹی دند بند نہ کسے کرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویہہ دس ایک کھیل کھلا
 رہیا۔ ویہہ دس تیرا رنگ محلہ، ہر ساچے آپ اپایا۔ کھیلے کھیل اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ آپے وسیا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ آپے
 لایا۔ سچ سنگھان پُرکھ ابناسن سچکھنڈ دوارا آپے ملا، تھر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ آپے کرے ولا چھلا، اچھل اچھل آپ اکھوایا۔ شبدی جوتی آپے رلا،
 آپے دھواں دھار وکھایا۔ دھام سہائے اک اٹلا، اُچ محلہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویہہ دس ویکھے
 ساچا گھر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ ویہہ دس تیرا ست پیارا، ہر ساچا سچ کرا سندا۔ ہر سنگت کرائے ونج پیارا، نام ہائی اک کھلا سندا۔ تیرتھ تائی پار کنارہ،
 اٹھسٹھ مول چکا سندا۔ امرت رس ٹھنڈی ٹھارا، نہجھر دھارا آپ وہا سندا۔ اندھیری راتی پار کنارہ، نرمل ساچا چند چڑھا سندا۔ آپ سہائے بنک دوارا، در
 دروازہ کھول کھلا سندا۔ سبجگ تیری بٹھے دھارا، ساچی رچنا آپ رچا سندا۔ کملا پاتی میت مرارا، کول نین آپ مٹکا سندا۔ دیا باقی اک اُجیارا، ایک گھر
 اُکا سندا۔ مارے جھاتی ونج سنسارا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھا سندا۔ دیوے باقی گو بند دھارا، پچھلا مول چکا سندا۔ اپنا کیا آپ پیارا، آپے وقت سہا سندا۔ بھگت
 بھگتی کرے پکارا، دوس رین راہ تکا سندا۔ ویہہ دس ویہہ دس ویہہ دس کر وچارا، ساچا سگن منا سندا۔ چھوٹا بالا کھیل نیارا، ہر سنگت ویکھ وکھا سندا۔ ہر
 سنگت تیرا کر پیارا، اپنی اچھیا بھچھیا منگ منگا سندا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، آپے نیوں نیوں سپیس جھکا سندا۔ آپے در درویش بنے بھکھارا، پالنی
 لکھ جگا سندا۔ آپے بنے بھگت بھنڈارا، بھر پیالہ جام پیا سندا۔ آپے کھیلے کھیل ونج سنسارا، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ آد جگادی ایک دھارا، ایک رنگ

رنگا سندا۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو رہن دوارا، آد جگادی بھچھیا پائندا۔ آپے کرے پار کنارہ، اپنا لیکھا آپ گنا سندا۔ کلجگ تیری انتم وارا، ہر ساچا
 کھیل کھلا سندا۔ اند اندرا سن دئے ہلارا، شبد ہلونا اک لگا سندا۔ اپنی جانے آپے کارا، لوک مات کھیل کھلا سندا۔ گرکھاں سر توں لاپے بھارا، آپ اپنا بھار
 اٹھا سندا۔ گو بند گرو دئے سہارا، ساچا مارگ اک دکھا سندا۔ ستاں لوکاں ہو اُجیارا، ست ست بندھ بندھا سندا۔ ترے گن تیرا پار کنارہ، تیرا مول
 چکا سندا۔ گر سکھاں دیوے سچ بھنڈارا، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ سنگھ گرگھ بنے نال لکھارا، لیکھا اپنا آپ جنا سندا۔ پال سنگھ دا کھول کوڑا، نام دھارا گھ
 چوانندا۔ اندر و سیاگپت ظاہرا، دس کسے نہ آئندا۔ ا شنبھج آئے دوارا، شستر بستر اک چکا سندا۔ کھیلے کھیل شاہ اسوارا، شاہ سلطانا ویس وٹا سندا۔ ہر
 سنگت تیرا سچ پیارا، سنگر پورا آپ کرا سندا۔ ساچی سکھی محل اُسارا، ڈونگھی نیہہ دھرا سندا۔ گن اوگن نہ کوئے وچارا، گن کرتا آپ اکھوا سندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی نیا آپ چلا سندا۔ ساچی نیا ساچا بیڑا، ہر ساچے آپ چلایا۔ آپ وسایا ساچا کھیڑا،
 آپے ویکھ وکھایا۔ آپے کرے حق نبیڑا، آپے ڈوبے لئے تریا۔ آپے کرے کھلا ویڑا، آپے اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ہر جن ساچے سچ دوارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ گرگھ ساچے کر شنگارا، ساچا تن سزایا۔ سگن منایا پہلی
 وارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ شبد بنھ سیس دستارا، ساچا لاڑا آپ سجایا۔ ہر سنگت بنیا اک اکھاڑا، سخیاں منگل ایکا گایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا بن کے
 منگتا منگن آیا اپنا واڑا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ نیوں نیوں سیس جگدیش گر سکھاں آگے کڈھے ہاڑا، تیرا میرا تیرا ناتاٹ کدے نہ جایا۔ لکھ چورا سی
 کرے جھیرا، ہر کا بھیو کسے نہ پایا۔ پر بھ دیون آیا اٹا گیرا، کلجگ اٹلی لٹھ گرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ دس بکرمی دیوے
 ور، گھر ساچا اک سہایا۔ ساچے گھر وڈ وڈیائی، ہر جن ساچے آپ رکھایا۔ اپنی کرے آپ گڑمائی، آپ اپنا سگن منایا۔ سرتی شبدی دھی جوائی، دوویں
 ویکھے بے پرواہیا۔ جگت وچولا بنیائی، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ لوک مات آیا چائیں چائیں، پلے سوہنگ گنڈھ بندھایا۔ سولاں گھڑت سہائی، نرگن جوت
 کر رُشانیا۔ ویہہ دس بکرمی وٹی ودھائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ساچا سگن گھ لگاؤنا،

گھر ساچے متا پکائندا۔ سچھنڈ دوار اک سہاؤنا، ساچا سلطان ڈیرہ لائندا۔ غریب نواز آپ اکھواؤنا، غریب نمانے گلے لگائندا۔ کلجگ کوڑا ویس مٹاؤنا، کوڑی کریا ویکھ وکھائندا۔ سچجگ ساچا مارگ لاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ورن برن نہ کوئے رکھاؤنا، چار اٹھاراں مول چکائندا۔ اشٹ دیوگر اک مناؤنا، ایکا روپ درسائندا۔ شبد منتر نام اک جپاؤنا، رسنا جہوا اک ہلائندا۔ ایکا جوتی نور ڈمگائونا، اکال پُرکھ اک اکھوائندا۔ جوتی رہت نظری آؤنا، مات گربھ نہ کوئے دھرائندا۔ انجھو پرکاس آپ کراؤنا، اگیان اندھیر گوائندا۔ سٹخ پرکاس ہر کھیل کھاؤنا، گرگھاں سرتی ویکھ وکھائندا۔ جپ تپ ہٹھ سچ سنجم ابھیاں اک وکھاؤنا، نیتز نیناں درس دکھائندا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری نو دوارے پار کراؤنا، در دروازہ اک گھلائندا۔ پنچ تت مول چکاؤنا، رتی رت رہن نہ پاؤنا، گت مت اک وکھائندا۔ برہم مت برہم وچ سماؤنا، میٹ مٹائے آؤنا گونا، آون جاون مول چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد دس ویہہ دس ویہہ ویکھ وکھائندا۔ دسم دواوی در دروازہ، ہر اپنا آپ گھلایا۔ ویہہ سو بکرمی غریب نواز، اپنا روپ وٹایا۔ ویہہ دس بکرمی چڑھیا آسو تازا، چٹا گھوڑا رہیا دوڑایا۔ ویہہ سو بکرمی راجن راجا، شاہو بھوپ ناؤں دھرایا۔ ویہہ دس بکرمی رچیا کاجا، ہر سنگت میل ملایا۔ ویہہ سو بکرمی دیس ماجھا، انتم اپنا لیکھ چکایا۔ ویہہ دس بکرمی چلائے جہازا، بھوساگر آپ تریا۔ سولاں گھڑ ہر سنگت مارے آپے واجا، ستیا لئی اٹھایا۔ دو جہاناں دتا ساچا داجا، پلے گنڈھ نام بندھایا۔ انتم آپے رکھے لاجا، انت کنت سنت ہوئے سہایا۔ دھر درگاہی آیا بھاجا، ویس اویسا آپ وٹایا۔ کلجگ کوڑی کریا کھولے پاجا، سچ سچ اک ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دتا ساچا ور، چھوٹا بالا آگے لایا۔ چھوٹا بالا شبد آسوار، نام گھوڑے ہر چڑھایا۔ گرگھیاں کہے جگت ونگار، بالی بدھ ہو رُشنا۔ پایا پُرکھ ہر نرنکار، ساچی ناری سگن منایا۔ چکلیا ڈولا وچ سنسار، سچ کہارا ویس وٹایا۔ گرگھ نہ مرے نہ جے وچ سنسار، ہر ساچے سرن لگایا۔ آپ بہائے دھر درگاہی سچ دربار، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ کلجگ تیرا تیرے اتوں دتا وار، تیرا تیری جھولی پایا۔ ساڈھے تن ہتھ محل اُسار، ساڈھے تن ہتھ وقت چکایا۔ پہلوں منگی منگ روداس چمار، انتم گرگھ لیکھ لکھایا۔ بھگتاں لیکھا رکھے نہ کوئی ادھار، جگ جگ دے چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ ساڈھے تن ہتھ ہر جگت منارا، ہر جن آپ

اُپائندا۔ ہر سنگت دیوے اک سہارا، چرن پریتی اک دکھائندا۔ دُھر درگاہی ساچا لاڑا، در درویشا پھیری پائندا۔ پھرے دروہی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا،
 یامین بھوئے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ویہہ صد گیاراں ویکھ دکھائندا۔ ویہہ صد گیاراں ساچا تول، ہر
 ساچے آپ تُلایا۔ نش اکھر وکھر نانک بول، سوہنگ بول الایا۔ ہر جوتی ہر گیا مول، ہر سنگت بھل بھلاوڑی لایا۔ آد انت سدا اڈول، نہ ڈولے نہ
 کوئے ڈول ڈلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا ویکھ دکھایا۔ سنجگ ساچی نیہہ، ہر ساچے ونڈ ونڈایا۔
 لہنا چکھے ساڈھے تن ہتھہ سیں، ہر جن ساچے لیکھے لایا۔ امرت آتم برکھے مینہ، نخبھر دھارا مکھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچایا۔ اپنا کھیل آپ کھلایا، ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ وید کتیب کسے بھوئے نہ پایا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ ہر جن
 ساچے اپنا میل ملایا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ جوت زرنجن تیل چڑھایا، آد زرنجن سیو کمائیا۔ دُھن انادی منگل گایا، ساچی سخیاں ویکھ دکھایا۔ بنک دوارا
 اک سہایا، در دروازہ کھول کھلایا۔ نام مہندی رنگن رنگ چڑھایا، ساچا سپس اک گندایا۔ پھولن سیہرا آپ سچایا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ ساچے گھوڑے
 واگ گندایا، ترے گن موتی تند بندھایا۔ چرن چرنودک اتوار دکھایا، امرت جل اک پیایا۔ ایکا گھر میل ملایا، ایکا کتیا ویکھ دکھایا۔ ہر جن زرنجن دھار
 جو بن اک رکھایا، بردھ بال نہ کوئے بنایا۔ گرگھ ساچے میل ملایا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ساچی جوڑی جوڑ جڑایا، وچ وچولا بے پرواہیا۔ تھوڑی تھوڑی
 اتوں ویل پایا، ساچا گھنگھٹ کھول اپنا مکھ دُئی دوتی پرے ہٹایا۔ ساچا شبد مکھو بول سنایا، ہنگ برہم ہوئی گڑمائیا۔ پار برہم برہم ساچی تیج سویا، آپ اپنے
 انگ لگایا۔ ساچا مندر در دکھایا، ہر جن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دتا ساچا ور، نو دوارے دے تچایا۔
 سنگھ جگدیش ور گھر پا، گھر ساچے خوشی منائندا۔ ایکا ناری لئے پرنا، ساچا ناتا جوڑ جڑائندا۔ درگاہ ساچی ہو یا ویاہ، واہ وا منگل گائندا۔ ایکا لگا ساچا تھاں،
 ساچا گھر سہائندا۔ ناتا توڑیا پتا ماں، بھین بھرا نہ کوئے دکھائندا۔ ملیا میل بے پرواہ، گرگھاں ایہہ سمجھائندا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، لوآں پُریاں ویکھ
 دکھائندا۔ شکر پکڑ اٹھائے اپنی بانہہ، بال نمانے مان دوائندا۔ کلج اتم کرے سچ نیاں، بچھلا لہنا مول چکائندا۔ اک جپاؤنا ہر ہر ناں، نیتز نیناں درس

دکھائند۔ پھر پھر ہنس بنائے کاں، جو جن چرن دھوڑی اشان کرانند۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائند۔ سرشٹ سبائی پتا ماں،
 اک اکلآ آپ اکھوائند۔ گرکھاں ہر بھکتاں آگے کری نہ نانہہ، آپ اپنا بردھ دھرائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی کرپا آپے کر، اپنا کھیل کھلائند۔
 نو دروازے جگت تچ، سنگھ جگدیش کرے جیکار۔ سچ سنگھاسن چڑھیا بھج، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ ہر کاشد نگارہ رہیا ون، چاروں گنٹ کرے خبردار۔
 سنگر پورا پردے لئے کج، جو جن چل آئے دوار۔ آپ کرائے ساچا ج، کایا کعبہ کھول کواڑا۔ امرت پیائے رنج رنج، گر گوہند میت مرار۔ لوک مات
 رکھے لج، نانک گوہند وچ سنسار۔ اگنی تت نہ جائے دجھ، میل ملاواں رام پیار۔ لاؤن نہ دیوے اج بچ، کاہنا کرشنا کھیل نیار۔ کلجگ انتم لو آں پریاں
 کھنڈاں برہمنڈاں گگن پاتالاں دو جہاناں رہیا بھج، نرگن جوت کر اُجیار۔ ہر سنگت وچ بہے سچ، دس نہ آئے جیو گوارا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، گھٹن
 بھنہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھے در سچا دربار۔ گرگھ ساچا آگے رکھ، ہر ساچی بنت بنایا۔ پُرکھ ابناسی
 ہو پرتکھ، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ہر جن کینے آپے وکھ، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ کرتا قیمت پائے کروڑی لکھ، آپے لکھوں ککھ وکایا۔ ہر سنگت راہ ساچا
 دس، جگت جگدیش وڈی وڈیایا۔ چھٹی جگ ہر دے وس، گرکھاں کایا پھول پھولایا۔ چوہیاں اوتار نس نس، نو کھنڈ کرے رُشانیا۔ شبد نرالا تیر کس،
 چلے اپنے آپ چڑھایا۔ ویکھ وکھانے رُوس، سمند ساگر پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچے گھر، گھر ساچے
 دئے جنایا۔ ایک کلا ایک دھار، دس ایک آپ جنایا۔ ساچا کرم کرتا کرنی کرے وچار، کارج کرتے وڈ وڈیایا۔ دھرنی دہرت بھار، دھول رہی گرلایا۔
 منگے منگ بن بھکھار، رو رو نیر وہایا۔ پُرکھ ابناسی پائے سار، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ گرگھ ساچن کرتیار، ساچی سیوا لایا۔ دیس ماجھن خبردار، آپ
 اپنی لئے انکڑایا۔ سنجگ ساچی نیہہ دئے اُسار، گرگھ نہیاں ہیٹھ دبانایا۔ ہر سنگت تیرا چلیا بھار، آپ اپنی دیا کمانایا۔ سنگھ جگدیشا دتا وار، ساچی سکھیا اک
 سمجھایا۔ کور رنجیت دئے پیار، ماں پتر سنگ رکھایا۔ گر سنگت کرنا اک وچار، ہر ساچے بنت بنایا۔ مرے پُت مات نہ رووے زارو زار، ہر ساچی سکھ
 مت سمجھایا۔ سنجگ ورنے وچ سنسار، گرگھ بیٹھا آس لگایا۔ پہلوں کینا اپنے اُتے وار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ ہڈیاں بالن کرتیار، ترے گن اگنی

بھیت چڑھائیا۔ سچ نشانہ کرتیار، ست رنگاں ویکھ وکھائیا۔ ست پُرکھ کھیل اپر اپار، کجگ اتم آپ چلائیآ۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لیکھ لیکھ آپ نرنکار، بے بے جیکار کرے سرب لوکائیآ۔ راج راجان شاہ سلطان ڈھیہہ پین دوار، اُنی اُنیسا ویکھ وکھائیا۔ اُنی کنگ رنگ کرتار، لال گُلاا اُپر دے رنگائیآ۔ کنجن دھار سنگت پیار، ہر ساچا سنگ وکھائیآ۔ سوہا ویس در درویش، لوک مات آئے پھیرا پائیآ۔ چٹی دھار دسم دوار، گرسکھاں میل ملائیآ۔ پیلا بستر تن شنکار، گوہند ویس وٹائیآ۔ نیلا نیلی دھاروں کرے باہر، آپ اپنی کھیل کھلائیآ۔ کالی دھار کر پیار، پنچم پوہ دوس وچار، کالا سوہاتن چُھائیآ۔ نو در مندر دے اُسار، ساچی بنت بنائیآ۔ سنگھ کچھن کریا خبردار، دلی دوارا ویکھ وکھائیآ۔ نو ست اک آدھار، اٹھ نو بے ودھائیآ۔ نو اٹھ پارکنار، ست نو ویکھ وکھائیآ۔ چوتھے جگ کر پیار، چارے کوٹاں مکھ صلاحیا۔ ساڈھے تن ہتھ پنگ اک کرتار، چاروں کُنٹ لکار کھچائیآ۔ اکی دن کر وہار، اک اکیسا ویکھ وکھائیآ۔ نو دواری لنگھ دوار، دسویں آپے ڈاہیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، سرگن میل ملائیآ۔ گوہند گُری لیکھا اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیآ۔ سمبل نگری دھام نیار، ہر ساچا ویکھ وکھائیآ۔ شبدی شبد بول جیکار، گوہند ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جگے اگم اپار، نرگن ویس وٹائیآ۔ ہر سنگت میلا وچ سنسار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ گر چیللا سوہے اک دوار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اچرج کھیل کھیلا پار بہم نر اوتار، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک ایکا دے وڈیائیآ۔ اکی دوس جگت وہار، ہر ساچے سیو کمائیآ۔ سنگھ بشن کر پیار، لیکھا لیکھ وکھائیآ۔ ہر سنگت بٹھے سیس دستار، ہر ساچے وڈ وڈیائیآ۔ کجگ وہن ڈوگھی غار، لکھ چوراسی رہی رُٹھائیآ۔ نیتز رووے گنگا دھارا، جمنائستی رہی گر لائیآ۔ گوداوری کنڈھے بہہ بہہ کڈھے ہاڑا، گوہند تیرا راہ تکائیآ۔ مندر مسجد بنیا اکھاڑا، گر در ویسوا مایا ناچ رہی نچائیآ۔ پُرکھ اکال نہ دے ساچا لاڑا، نیتز نین نہ درشن پائیآ۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جلاں تھلاں پھول پھولائیآ۔ پہلی چیتز دوس وچار، لیکھا جانے ویہہ سو باراں، گرسکھاں لیکھ لکھائیآ۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کارا، بھيو کوئے نہ پائیآ۔ آونا چل چرن دوارا، میل ملاوے ساچے ماہیا۔ شبد جیکارا اک بلاؤنا، پوجا پاٹھ نہ کوئے وکھائیآ۔ پھڑ پھڑ بانہوں پار لنگھاؤنا، آدھوچکار نہ کوئے ڈبائیآ۔ گرسکھاں دے بانہہ سرہانے لوک مات سوہا، سنگر پورا سیوا آپ کمائیآ۔ نام جہاز اک چلاؤنا، اپنا چپو لیا اٹھائیآ۔ چوتھے جگ ویکھ

دکھاؤنا، تیس بتیس نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھ کھ لیکھا گرکھ ساچے لئے جگایا۔ پہلی چیتر لیکھ لکھایا، ویہہ صد
 باراں وٹی ودھایا۔ گرکھ ساچا آپ جگایا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ذات پات نہ کوئے جنایا، اوج نیچ نہ کوئے دکھایا۔ آپ اپنا ترس کمایا، گن اوگن نہ
 کوئے جنایا۔ پورب لہنا جھولی پایا، بچھلا لیکھا دئے مکایا۔ سنجک تریتا دواپر مان دواپا، کلجگ انتم ہوئے سہایا۔ ساچا بستر تن سچایا، ایکا بھوشن ویکھ دکھایا۔
 نیتز نیناں کجل پایا، لوئن اٹھ گھلایا۔ دو جہاناں سجن لوک مات آیا، زرگن جوت کر رُشٹایا۔ چرن دھوڑ کر اون مجن آیا، دُرمت میل دئے گویا۔ انتم
 پڑدے کجن آیا، نام دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویہہ سو باراں ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد باراں
 ہر رنگ لایا، گرکھاں وٹی ودھایا۔ اپنا لیکھا آپ جنایا، گھر دیا باقی کر رُشٹایا۔ اندھ اندھیرا جگت مٹایا، ناتا توڑیا بھیناں بھایا۔ سنجھ سویرا اک دکھایا،
 گرکھ میلا سنج سُبھایا۔ چند نوچندی اک چڑھایا، دوس رین کرے رُشٹایا۔ سہاگی چھندی اک سنایا، اکھ اکھنا آپے گایا۔ بندی خانہ توڑ تڑایا، رائے
 دھرم نہ دئے سزایا۔ چتر گپت دا لیکھ مکایا، وہی کھاتا نہ کوئے بھلایا۔ لاڑی موت نہ ویس وٹایا، ویلے انت نہ لئے پرناپا۔ ساچا مارگ اک دکھایا،
 ساچی بخشی ہر سرناپا۔ گرُشبد اک جنایا، دوسراوٹ نہ کوئے نکایا۔ لکھ چوراسی پھند کٹایا، لکھ چوراسی تن سچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ویہہ صد باراں دیوے ور، ورتا بے پرواہیا۔ آپے دیوے ور، آپ وڈیایا۔ آپے ویکھے گھر، آپ اُچایا۔ آپ اُپائے سر، آپ ترایا۔ آپے
 گھاٹن گھر، آپ بھٹایا۔ آپے اکھر پڑھ، آپے کرے پڑھایا۔ آپے ہر گھٹ اندر بیٹھا وڑ، آپے کھ چھپایا۔ آپے گرکھاں پھرائے اپنا لڑ، جگ جگ
 ویس وٹایا۔ کلجگ لیکھا جانے ستاراں ہاڑ، ہر ساچا لیکھ لکھایا۔ گر سکھ لیکھے لگے ناڑ ناڑ، تن ماٹی دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری انتم ور، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ ہاڑ ستاراں دوس سہایا، ہر سنگت میل ملنیا۔ آون جاون پنڈھ مکایا، دس نہ آیا آتم اٹھیا۔ در گھر ساچے درس
 دکھایا، نو در ڈیرہ بھٹھیا۔ دسم دواری میل ملایا، سنگر پورا آپے نیا۔ سو پرکھ زرنجن ساچا راگ سنایا، چھنت سہاگی ایکا کٹیا، دُرمت میل داغی دھو دکھایا،
 زمل کریاں چارے کٹیاں۔ دھر دا واگی آپے آیا، میل ملاوا چری وچھنیا۔ آتم سوئی جاگی آپ جگایا، جگت وکارا دیوے ڈنیا۔ مایا تیاگی ویس وٹایا، مایا ممتا

کھن کھنیا۔ لولاگی جس درشن پایا، من منو آ آپے نیا۔ بدھ بیسی دے دکھایا، ہر سنگت در سہنیا۔ مت متوالی رہے سرنایا، ہر کاشد گرو کر نیا۔ ساچا جوگ ابھیاں اک دکھایا، گر سکھو در آو درشن پاؤ، نرگن جوت نرکار نرکار لوک مات چڑھیا ساچا چنیا۔ چڑھیا چن ہویا پرکاس، ہر سنگت ویکھ دکھانیا۔ ملیا میل شاہو شہاباش، دسم دوارا نظری آنیا۔ سنگر پورا پڑکھ ابناس، ایکونکارا اک اکھوانیا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، نت نوت پھیرا پانیا۔ کلجگ انتم پوری کرن آیا آس، ہر سنگت دیوے دھر دھرواس، ساچی سنگت دھرو پرہلاد سرب بنانیا۔ لہنا دینا چکائے دس دس ماس، گر بھ واس نہ پھیر رکھانیا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، گنگ منڈل روس چرناں ہیٹھ دبانیا۔ گرسکھاں اندر کریا آپے واس، کون جہوا ہر گن گانیا۔ سنگر ملیا پورا ہویا ابھیاں، چھٹی سرب لوکانیا۔ پار برہم ابناسی کرتا آد جگادی جن بھگتاں آگے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمانیا۔ گرسکھ تیری کایا گنگن آپے پائے راس، راتی ستیاں درس دکھانیا۔ دیک جوت جگے ہوئے پرکاس، جس گھر آوے بے پرواہیا۔ اندھ اندھیرا جائے وناس، جوت نرنجن رہی شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد باراں دتا ور، ہاڑ ستاراں دوس سہانیا۔ ہاڑ ستاراں رنگن رنگ، ہر سنگت اپنے رنگ رنگانیا۔ ایکاد پر بھ ابناسی لیا منگ، دوجے در نہ منگن جانیا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچی گنگ، دُرم ت میل گوانیا۔ ملیا داتا دانی سورا سربنگ، سرب کلا آپ اکھوانیا۔ گرسکھ پہلوں تیرے اندر وچھائی پھولاں بیج پلنگ، بیج دوشالہ پھیر اٹھانیا۔ نو دوارے آپے گیا لنگھ، تیرا جگت پینڈا ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ تیرے در گاؤندا جائے وجائے دھن شبد نام مردنگ، انحد راگ آپ الا نیا۔ بجر کپائی توڑ جند، کلجگ کھیڑا ویکھ دکھانیا۔ چاروں گنٹ دہ دشا گرسکھاں نیڑے آپے کرے پندھ، آپے جائے کر کر دھانیا۔ آپے دیوے پرمانند، نجاند آپ سمانیا۔ آپ تجایا رسنا گند، مایا موہ آپ مٹانیا۔ آپ لگایا اپنے انگ، انگیکار کرے بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا بخشند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرسکھاں لیکھا رہیا مکانیا۔ جگت پندھ آپ مکایا، گھر گھر پھیری پاندا۔ گرسکھ سویا آپ اٹھایا، اپنی سیوکماندا۔ گرسکھ تیرا ساچاناں ہر ساچے گایا، گاؤنہارا دس نہ آسندا۔ شبد ڈوری تند بندھایا، من منو آ بندھ دکھاندا۔ ہولی ہولی کچھ لیا، راہ کھہڑا آپ دکھاندا۔ نو دوارے لیکھ لکھایا، بھيو کوئے نہ پاندا۔ گرسکھ ساجن میل ملایا، گھر سچا اک سہاندا۔ دسم دوا ری ڈیرہ

لایا، جگ جھیڑا آپ مٹا سندا۔ انتم بیڑا بٹھ وکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویہہ صد باراں کر پیارا، ہر سنگت
 ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت بھل بھلوڑی گئی بھل، لوک مات مہکائی۔ اپنے کٹڈے گئی ٹل، تولنہارا تول ٹلایا۔ سچ بھنڈارا گیا گھل، ایک نام رہیا ورتایا۔ راج
 راجاناں کوئی نہ پائے ٹل، اوچاں نیچاں ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ویکھے تیری شاہیا۔ کلجگ تیرا ویکھ پسارا، ہر ساچا
 کھیل کھلا سندا۔ زرگن نور کر اجیارا، نورو نور ڈمگ سندا۔ ویہہ صد تیراں کر پیارا، سادھاں سنتاں ویکھ وکھایا۔ راج راجاناں مارے مارا، شبد نعرہ اک
 لگا سندا۔ سیس بٹھایا جگت دستارا، ساچی سکھیا اک سمجھایا سندا۔ انتم آؤنا چرن دوارا، در دوارا اک وکھایا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ویہہ صد تیراں تیری دھار، دس دس ویکھے پاوے سار، ناری پڑکھ نہ کوئے منا سندا۔ ویہہ صد تیراں اتریا پار، اپنی ونڈ ونڈائی۔ دس چار چوڈاں ہو اجیارا،
 چوڈاں طبقاں کرے رُشائی۔ چوڈاں ہٹاں ونج وپار، چوڈاں لوک اک جنایا۔ سچکھنڈ دئے ادھار، برہم لوک لئے اٹھایا۔ شولوک ویکھ پسار، بھولے ناتھ
 ایہہ سمجھایا۔ کروڑ تیتیا خبردار، سرپت راجا اند ہلایا۔ ترے ترے اک ادھار، ترے ترے رنگ رنگایا۔ ست ست کر پسار، ست ستواد ہتھ وڈیایا۔
 چوڈاں چوڈاں بٹھے دھار، آپ اپنی کل ورتایا۔ لوک مات کھیل پار، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ گوہنڈ لہنادئے اتار، پچھلا مول چکائی۔ ایک اگی کر تیرا،
 ساچی سکھی ویکھ وکھایا۔ سکھی سکھی گر وچار، کرنی کرتا آپ کمایا۔ پھڑ پھڑ بیڑا کرے پار، پار کناراہ آپ جنایا۔ پہلی چیتر ہو اجیارا، ویہہ سو چوڈاں
 کرے جنایا۔ اگی دوس بٹھے دھار، ایک ایک وڈی وڈیایا۔ لکھی ریکھ ونج سنسار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ ہر سنگت تیرا سچ دوار، درگاہ ساچی دھام سہایا۔
 میل ملاو میت مرار، پار برہم سچ سکھایا۔ سچ سنگھاسن ہر زرنکار، زرگن بیٹھا جوت نور رُشائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن
 ساچے دئے وڈیایا۔ گر سکھاں سچ راہ وکھایا، ہر ساچے میل ملایا۔ ساچا منتر نام درڑایا، بھانڈا بھرم بھو بھنایا۔ ایک رنگن رنگ رنگایا، رنگ مچھٹی اک
 چڑھایا۔ گر سکھاں دوارے منگن آپے آیا، گر سکھ منگن کسے گھر نہ جایا۔ گر سکھاں نیرن نیر ہو درس دکھایا، کون کوئے گرگھ جاون راہ تکایا۔ نام
 پنگھوڑے ساچے جھوٹے آپ جھلایا، سچ ہلارا اک رکھایا۔ سنگر پورا ٹھے بیڑا جگت تریا، ادھو چکار نہ کوئے ڈبایا۔ لگیا رہے نہ کسے گٹھے، جس جن سبجگ

تریتا دوپر ہر ہر رسنا گایا۔ انتم بدھا ایک مٹھے، سوہنگ تندی تند بندھایا۔ کلجک سنت رہ گئے رُٹھے، مایا مان نہ منوں گویا۔ پُرکھ ابناسی خالی کیتے ٹھوٹھے،
 گرگھیاں گھر بھرایا۔ انتم اپنی کرنی جان لٹے، ٹھگ چور یار بیٹھے اندر ڈیرہ لایا۔ جو جن ہر سرنائی ایک اوٹ رکھے، ویلے انتم ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ایک سکھی دے بنایا۔ ساچی سکھی ساچی دھار، ہر ساچے آپ اپنایا۔ چار ورنہاں اک پیار، اوچاں
 نیچاں اک وڈیائی۔ ایک شبد اک جیکار، آتم انتر اک لولائی۔ ایک ونج اک وپار، اک بھنڈار رہیا ورتائی۔ ایک داتا دانی دیونہار، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔
 شبد نشانی دھر دربار، گرگھیاں رہیا دکھائی۔ ویہہ صد پندراں ہو اجیار، آپ اپنی کل ورتائی۔ نو نو کھیل کرے کرتار، نو نو وٹی ودھائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار، پار برہم بے انت بے پرواہ اکھوئی۔ سچھنڈ برہم لوک، شو اند سہایا۔ چوڑاں چوڑاں رہیا جھوک،
 چوڑاں چوڑاں ویکھ دکھایا۔ نوست نہ سکے کوئی روک، آپ اپنی کل ورتایا۔ لوآں پُریاں سنائے سچ سلوک، ساچا ڈھولا ایک گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، سمت پندراں ونڈ ونڈایا۔ سمت پندراں ونڈی ونڈ، ہر ساچے ہتھ وڈیائی۔ گر گوہنڈ تیج چند پرچنڈ، اپنے ہتھ
 اٹھائی۔ جگت وکارا ویکھ برہمنڈ، جیو پنڈ کھوج کھوجائی۔ ست سرشٹ سبائی دیونہارا دنڈ، بیٹھا کھ چھپائی۔ کلجک نار دُہاگن ہوئی رنڈ، سر پلُونہ کوئے کٹائی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پندراں مندرائ اندر پھیرا پائی۔ سمت پندراں ہر کرتار، اپنی کھیل کھلایا۔ اٹھسٹ تیری ویکھ وچار،
 اپنی الکھ جگائی۔ تیرتھ تھ آپے دے ادھار، آپے میٹ مٹائی۔ گنگا گوداوری سُرستی نار، تے لئے پرنائی۔ گرگھ ساچے ساجن یار، میت مُرارے سنگ
 رلایا۔ اٹھسٹ کرے پار کینار، جگت کنارہ ویکھ دکھائی۔ گرگھ ساجن لئے ابھار، ہر داتا وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 تیری انتم ور، ویہہ صد پندراں ویکھ دکھائی۔ ویہہ صد پندراں ٹٹا ناتا، ناتا بدھاتا آپ ٹڑا سندا۔ سمت سولاں ویکھے اندھیری راتا، اپنا کھ چھپا سندا۔
 گر سکھاں سنائے اپنی گاتھا، دوسر کوئے نہ انگ لگا سندا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ناتھ اناتھاں مان دوا سندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی ویس
 وٹا سندا۔ آپے جانے اپنا ساتھا، آپے اپنا سنگ نبھا سندا۔ گر سکھاں لہن دین چکایا پوجا پاٹھا، ساچا منتر نام درڑا سندا۔ مول چکایا منکا اک سو آٹھا، من کا

منکا آپ بھوانندا۔ پور کرائے گھانا تیرتھ اٹھساٹھا، سال اٹھارواں خوشی منائندا۔ بونجا سال پنجت تیریاں کڈھیاں داٹا، کلجگ چولا آپ ہنڈھانندا۔ سولاں سال سولاں کل سولاں دھار جوتی اگنی جگے للاٹا، لاٹ للاٹی ویکھ وکھانندا۔ گرسکھاں تن سیوے پاٹا، اپنی ہتھیں سوئی نام چلانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا دوس آپ سہانندا۔ سمت سولاں پہلی چیتر دوس سہاونا، ہر ساچی جوت رُشانیا۔ نہہکنکا ناوں رکھاونا، بھل رہے نہ رانیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی براہمن کھتری شودر ویش ایک رنگ رنگاونا، ایکاروپ درساویا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا اٹھ اٹھ پھیرا پاونا، آپ اپنی بنت بنانیا۔ پنج پیارے سنگ رکھاونا، ساچی دھار چلانیا۔ نام لکھاری لیکھے لاونا، نام نامہ جھولی پانیا۔ آپ اپنا ویس وٹاونا، دس کسے نہ آنیا۔ لشکر شاہی نہ کوئی رکھاونا، خالی ہتھ وکھانیا۔ نو کھنڈ پرتھی ڈیرہ ڈھاونا، ڈھاودیاں ڈیر نہ لایا۔ والی ہند آپ جگاونا، سمت سولاں کوکے دے ڈھانیا۔ مسلم سٹی آپ جگاونا، آلس نندرا دے مٹانیا۔ قلعہ شاہی چرن پُجھاونا، جھوٹھی شاہی رہن نہ پانیا۔ در دروازہ بند کراونا، نہ سکے کوئی گھلایا۔ لاہور شہر قہر ورتاونا، گرو گرنٹھ وڈیانیا۔ پنتھ پنتھی مارگ لاونا، بھرم بھلیکھا دے کڈھانیا۔ جگت لیکھا اپنے ہتھ رکھاونا، سادھ سنت نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جگت وبار ہر نرنکار لوک مات آپ کرائیا۔ جگت وبارا ساچی دھار، ہر ساچا آپ کرائندا۔ شاہ سلطاناں آئے ہار، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ محل اٹل نہ کوئے مینار، نہ کوئی بنک سہانندا۔ جل ان نہ ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ نہ کوئے پیانندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ہر پر بھاس ڈیرہ لائندا۔ نو کھنڈ تیرا اک اکھاڑ، ہر ساچا ویکھ وکھانندا۔ گرسکھاں پہلوں بجر کپائی دتی پاڑ، پھر اپنا راہ وکھانندا۔ کریا پرکاس بہتر ناڑ، اٹھے پھر خمار جنائندا۔ در گھر ساچے دتا واڑ، نہ کوئی باہر کڈھانندا۔ جگت ترسنا دتی ساڑ، چرن کول پریتی اک وکھانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں آپ اٹھانندا۔ سمت سولاں سویا گیا اٹھ، ہر ساچے آپ اٹھایا۔ سادھاں سنتاں کولوں سنگر پورا گیا رٹھ، کلجگ کالا پردہ پایا۔ گرسکھاں نام دتا اپنی مٹھ، ہر ساچے آپ ورتایا۔ مہربان داتا گیا ٹٹھ، توٹ رہے نہ رانیا۔ دسم دواری میل ملایا اک سہایا قلعہ کوٹ، نو در بند رکھایا۔ رسنا گاگا تھکی بھری جگت نہ پوٹ، ہر ہر دے نظر نہ آیا۔ ہر سنگت تیرا آپے کڈھے کھوٹ، کنچن نام سہاگا لایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، در درویش پھیری پایا۔ سمت سولاں کر کر اولہا، اپنا وقت لنگھاونا۔ گرسکھاں رنگے کایا چولا،
 رنگ مچھٹی اک چٹھاونا۔ اتم بنے ساچا تولا، پورے کنڈے تول ٹلاونا۔ شاہ سلطان کھیلے اپنا ہولا، لال گلاا رنگ چٹھاونا۔ دیکھن آیا عیسیٰ موسیٰ مولہ،
 مولہ روپ وٹاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں سنگ نبھاونا۔ سمت سولاں رہیا لکار، پہلی چیت دے لکارا۔ پُرکھ ابناسی
 پائے سار، بے عیب پروردگار۔ اللہ رانی کرے پیار، دیکھ وکھائے محمدی یارا۔ انا الحق خبردار، مقامے حق ایکا نعرہ۔ اولیئے پیر غوث قطب کرے خبردار،
 دستگیر میت مُرار۔ ملا شیخا کرے وچار، مسجد دیکھے اُچ منارا۔ مکہ کعبہ دے ادھار، دو دو آہ پاوے سارا۔ حق جنایا سانجھیا، لوک مات لے اوتارا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا دیکھ جگت پسارا۔ انا الحق حق خدائی، ہر ساچا دیکھ وکھائے۔ قلعہ شاہی نور الہی،
 جوتی جوت ڈمگائے۔ بندی خانہ نہ کوئے وکھائی، ہر بندھن توڑ تڑائے۔ چٹے اُپر کالا لیکھا رہیا لکھائی، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمت سولاں راہ وکھائے۔ سمت سولاں راہ وکھاونا، ہر ساچے کرم کمایا۔ پہلی چیت دوس سہاونا، دیونیت اٹھ
 دھایا۔ گھر گھیر کھیل رچاونا، گنی گھیر بھونہ آیا۔ جگت زنجیر اک بناونا، شرع شریعت میل ملایا۔ پیر فقیر دیکھ وکھاونا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ تیر نشانہ
 اک چلاونا، نہ کوئی موڑے موڑ مُڑایا۔ جگت وہیر آپ کراونا، نہ کوئی دھیرج دھیرا۔ تخت تاج سرشٹ سبائی لوک مات اٹھاونا، راج راجانا دے
 سزایا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، مکھ نقاب رہن نہ پایا۔ ساچی رباب احباب اک وجاونا، سچ ستار اک ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر
 سنگت دیوے ساچا ور، تیرا ڈکھڑامیٹ مٹاونا۔ ہر سنگت تیری ونڈ ونڈائے، ہر سجن دین دیا لیا۔ کلج بھیکھ پاکھنڈ مٹائے، میٹے رین اندھیری گھٹا کالیا۔
 برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائے، کھیلے کھیل آپ نر لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، گرگھ ساجن میل ملا لیا۔ ہر
 سنگت تیرا سچ بھنڈارا، گھر ساچے آپ ورتاونا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوارا، گرگھاں بنے ضامنہ۔ آپے بخشے چرن پیارا، آپ پھڑائے اپنا دامنا۔ سیوک
 کرے سیوادارا، ائی سکھاں نال رلاونا۔ پہلی پوہ کیا وھارا، پہلی چیت توڑ چٹھاونا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پار کنارہ، ہر سنگت وڈ وڈیاونا۔ پہلی چیت کرائے ونج واپارا،

دھنّ خزانہ آپ لٹاوانا۔ بھرے بھلا بھرم سنسارا، گر سکھ بھرمی گڑھ تڑاوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سمت
سولاں ساچا کھیل کھلاوانا۔ ساچا کھیل ہر کھلندڑا، کرن کراون جوگ۔ ایک اگّی ویکھ دکھندڑا، آتم رسیارس رس بھوگ۔ ساچی سکھی چوگ چگندڑا، دیوے
درس اموگھ۔ سچ بھنڈار آپ ورتندڑا، کٹے ہوئے روگ۔ در دے نہ کوئے مدراماسی گندڑا، ہوئے جگت و جوگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، ہر جن میل ملاوا دھر سنجوگ۔ سچ بھنڈارا آپ اپایا، آپے بنت بنایا۔ چوتھے جگ چارے سکھ سیوالایا، پنچم سچ سکھدایا۔ ہر سنگت پیار
ساچا گھر ست وچ لکایا، نمکھ نمکھ گن گایا۔ رسنا پیس پیس ویکھ دکھایا، امرت جل وچ چھہایا۔ سخیاں رل مل گن دکھایا، ایک دھار بندھایا۔ ساچے
چلے ہون کرایا، اگنی تت جلائی۔ ترے گن مایا اندر ڈاہیا، سنگھ گردھارالنبو لائی۔ پال پاتھی رہیا اٹھایا، بخشیش ہتھ بخشش پھرائیا۔ مس مس مسامس
دکھایا، دوجی دھار رہے نہ رایا۔ ہس ہس پکوان پکایا، کلجک اتم ویکھ دکھایا۔ راہ تک تک گرگھ تیرا وقت لنگھایا، اتم رین سہنجنی آئی۔ بھزنی رین
خوشی منایا، گائے چائیں چائیا۔ ساچا در اک دکھایا، وجدی رہے سدا ودھایا۔ ہر کھ سوگ وچ کدے نہ آیا، سو ملیا ساچا ماہیا۔ اندر مندر بہہ بہہ ڈھولا
۳۰۱ گایا، ڈھولک پھینانہ کوئے وجایا۔ ساچا کیرتن کیرتن وچ تن سنا، متوت وچ سمایا۔ گر سکھ دھنّ دھنّ جنیندی مایا، جو جن آئے سرنائی۔ تین لوک
رہے شرمایا، نیز نین بند کرایا۔ برہارو رو نیر رہیا وہایا، اٹھے پھر گر لایا۔ شو شکر ہر ہر بھیونہ رایا، ہر ہر جو وچ لکایا۔ اندر اندر اسن کھ بھوایا، آپ
اپنی کل ورتایا۔ کلجک اتم ویس وٹایا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ زرگن جوتی جامہ پایا، گو بند میل میل ملائی۔ شبد اگّی گیت انادی گایا، کھن پڑھن وچ نہ
آئی۔ ہر ہر برہادی کھوج کھوجایا، آد جگادی اک اکھوائیا۔ ہیرا لال رتن امولک گرگھ ساچی وتھ لبھایا، لبھنہار آپ ہو جائیا۔ لکھ پوراسی متھ و رول
دکھایا، نام مدھانا ایک پائی۔ اتم پردہ گر سکھ کایا کھول دکھایا، آپ اپنا کڈا لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اپنا
ڈھولا آپے گایا، سوہنگ دے سنائی۔ سوہنگ گایا ور گھر پایا، پایا پڑکھ بے انتا۔ ایک ساچی سچ سہایا، میل ملایا ناری کنتا۔ ناری کنت میل ملایا، رنگ چڑھایا
اک بسنتا۔ گرگھ ساجن ویکھن آیا، پہلوں توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا۔ پھر اپنی گود اٹھایا، پہلوں بنایا در در منگتا۔ بھکھانگتا ہر رگھرایا، خالی ہتھ پھرتا۔

گرمکھاں بھنڈارا رہیا بھرایا، دس نہ آئے کلجک جنتا۔ جاگرت جوت اک جگایا، سمبل نگری دھام سہنتا۔ نو دوارے پار کرایا، دسم دواہری ویکھ وکھنتا۔
 آتم سیجا ڈیرہ لایا، وڈ داتا گنی گھنتا۔ تیرا میرا تیرا دئے چکایا، نام رنگن ایکا رنگتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم
 ور، گرگھ ساجن ساچے در ورتتا۔ در گرگھ وریا کنت بھتارا، ساچا در سہائیآ۔ نر نرائن ناری نارا، نج گھر ویکھ وکھائیآ۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھارا، دھارا
 آپ چلائیآ۔ رنگ محل اُچ اٹل منارا، ہر ساچے بنت بنائیآ۔ ایکا وسیا اک اکلا لیکونکارا، اکال پُرکھ اکھوائیآ۔ جوئی رہت نرادھارا، نر ویر آپ اکھوائیآ۔
 کلجک اتم ویکھے کوڑ پسارا، لوک مات وڈ وڈیائیآ۔ سمت سولاں ہو اُجیارا، ویہہ صد بکرمی میل ملائیآ۔ گھر ساچے مندر دیوے اک بھنڈارا، آپے دئے
 ورتائیآ۔ بردھ بال جوان نہ کوئی کرے وچارا، ناری پُرکھ نہ ویکھ وکھائیآ۔ سرب جییاں داسا نھایا، سگلی سرشٹ سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیآ۔ ہری ہر ہر ہر بھیکھ، ہری ہر ویس وٹائیآ۔ ہری ہر ایکا ریکھ، ہری ہر
 ایکا روپ جنائیآ۔ ہری ہر کلمہ ایک، ایکا رہیا پڑھائیآ۔ ہری ہر ایکا قُطب غوث مُلا ویکھے شیخ، شاہ فقیر آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا نور کرے رُشنائیآ۔ نورِ الٰہی اللہ نور، عالمین اکھوایا۔ خلق خُدائی حاضر حضور، تعمیل تکمیل اک وکھایا۔ شرع شریعت نیڑے دُور،
 عزرائیل جبرائیل میل ملایا۔ سچ حدیث ویکھ کوہ طور میکائیل اسرافیل صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نور ڈگمگایا۔
 نورِ اللہ جوت نورانی، کلمہ محبوب جنائیآ۔ پروردگارا اک نشانی، سچ حدود وندائیآ۔ اک اکلا نگاہبانی، ایکا ثالث راہ تکائیآ۔ ایکا بخشے آب حیات پانی، ایکا
 بخشش رہیا کرائیآ۔ ایکا جانے غالمے جابدانی، کائنات اک سمائیآ۔ ایکا وکھانے دُنیا فانی، ایکا ویکھ وکھائیآ۔ ایکا نبی رسول ہوئے دل جانی، دیدار جلوہ اک
 وکھائیآ۔ ایکا محبان ہوئے لاثانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور ڈگمگایا۔ نورِ جوت ہر اللہ، عالم علما اکھوائیآ۔ بے عیب بے عیبا
 بن ملاح، صفتی صفت نہ کوئے جنا سندا۔ آپے ویکھے اپنی خان گاہ، چووداں طبقات پھیرا پائندا۔ آپے اپنا کرے نکاح، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ آپے
 اپنا امام لئے اُپا، کلامی کلمہ آپ اکھوائیآ۔ آپے اپنا دام لئے پھرا، دامنگیر دس نہ آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنا آپ

سہا سندا۔ گھر سہایا در درویش، در در پھیرا پایا۔ آد جگادی رکھی کیش، جگت گوردھن ویکھ دکھایا۔ ابناسی کرتا نر نریش، دس دسمیش میل ملایا۔
 آپے ہتھ کھونڈی موڈھے دھرے کھیس، آپے ہرا بھرا کرائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا لکھیا پور کرائیا۔ آپے جنگل جوہاں کندر رہیا ویکھ، آپے بیٹھا مکھ
 چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپے پور کرائیا۔ پورا کرے ہر سندیسہ، اپنا آپ سنایا۔ سیوالائے برہما وشن
 ہمیش گنیشا، ایک حکم چلایا۔ چاریاری نہ چلے پیسا، پنچم متاپکایا۔ لہنا دینا چکے گنپت گنیشا، آد شکت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم ویکھن آیا پاربرہم کرتارا۔ میل ملائے سنگ محمد محمدی یارا، اللہ رانی سپس گندایا۔ آپ اٹھایا اپنا کھارا، دس کسے
 نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ انتم ویس اولا، نرگن نور رُشانیا۔ ڈھردر گاہی سچ محلہ، سچ سنگھاسن
 ڈیرہ لایا۔ آپے بنیا اچھل اچھلا، ول چھل دھاری کھیل کھلایا۔ چاروں کٹ دہ دشا لو آں پریاں پھرے اک اکلا، عقل کلا وڈیایا۔ سچ سنیہہرا ایک گھلا،
 سوہنگ روپ آپ سمانیا۔ ہنگ برہم دھام اک دکھلا، ایک کوٹ رُشانیا۔ ویکھ دکھانے اپنا نور نوری اللہ، اللہ ملاح آپ ہو جائیا۔ اپنے سانچے آپے ڈھلا،
 آپے بنت بنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنے ہتھ وڈیائی رکھ، رکھنہارا ناؤں دھرایا۔ قلمی کلمہ کرے
 وکھ، علم علما ویکھ دکھایا۔ ایک الفی الف کرے پکھ، عالم گیر بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہندی دشا پھیرا پایا۔ لہندی دشا
 ہر بلوان، اپنا چرن لکائندا۔ اٹھے جودھا سورپیر نوجوان، نو نو ویکھ دکھائندا۔ منکا تسبیح کرے مات پچھان، پریکھیا وچ آپ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سکھیا آپ سمجھائندا۔ سچ مُصلّا اک اکلا، اپنے ہتھ اٹھایا۔ روزہ بانگ جلاں تھلاں، سچ صدا آپ سنایا۔ سچا سجدہ نہچل
 دھام اٹلا، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنی شاہیا۔ اپنی شاہی ویکھنہارا، ہر جو ہر اکھوائندا۔ کلجگ
 محمد میت مُرا، ساچا سنگ نبھائندا۔ میل ملاواں چار یارا، ساچی یاری توڑ نبھائندا۔ کوڑ گڑیارا، بھر بھنڈارا، اپنا آپ ورتائندا۔ اُمت اُمتی کر پسارا،
 آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لائے اپنا نعرہ، آپے اپنے وچ لکائندا۔ ساچا نعرہ حق حقیقت بول، اپنا حق

جنائیا۔ شرع شریعت کُنڈا کھول، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ اپنی آیت اپنا اکھر آپے بول، اپنی کرے پڑھائیا۔ آپے کائنات گیا مَوَل، مَوَلَا رُوپ ویس
 وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے اپنی شاپییا۔ آپے شاہ نواب، شاہو بھوپ سلطانیا۔ آپے آسو گھوڑے چرن دئے رکاب،
 آپے پھرے دو جہانیا۔ آپے پُن آپ صواب، آپے مارنہارا کانیا۔ آپے دیونہار عذاب، آپے لیکھا جانے پنج شیطانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا در کرے پروانیا۔ اپنا در کر پروان، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ چوڈاں چوڈاں دیکھے مار دھیان، چوڈاں چوڈاں مَوَل چُکائیا۔ چوڈاں
 چوڈاں دیکھ ایمان، چوڈاں چوڈاں گھ الا سندا۔ چوڈاں ہو یا جانی جان، آپ اپنا بھيو کھلا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل
 کھلا سندا۔ سمت سولاں کھیلے کھیل، کھیلنہار خُدا یا۔ وچھڑیاں پر بھ کرے میلا، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، در گھر ساچا دیکھ دکھایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کاج رچایا۔ رچیا کاج ہر نرکار، سنت منی سنگھ ہتھ وڈیائیا۔ لکھیا لیکھ اپر اپار، ہر ساچا آپ لکھائیا۔
 پھڑیا در جگت سرکار، بیٹھی بند کرائیا۔ پنچم جیٹھ کرے خبردار، شاہ سنگرور آپ اٹھایا۔ اپنا لیکھا آپے پائے سار، آپے لئے کڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندی خانہ آپے توڑ تڑایا۔ اپنا بندی خانہ آپے توڑ، سرشٹ سبائی بندیخانے پائیا۔ سنا قلعہ اُپر ہوڑ، نرگن سرگن میل
 ملا سندا۔ ہنگ برہم ناتا جوڑ، پاربرہم درسا سندا۔ الکھ نرنجن چڑھے گھوڑ، ساچا آسو آپ دوڑا سندا۔ اپنا مارے آپے پہلا پوڑ، اپنی دشا دیکھ دکھائیا۔
 دیکھے پھل مٹھا کوڑ، رس رسنا کون رکھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، وید ویاسا آپ اٹھائیا۔ دھر درگاہی آئے دوڑ، نیڑا دُور نہ کوئے جنا سندا۔ دو
 جہانی لائے ایکا پوڑ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ پھرا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ جگت صلاحیندا۔ پنچم جیٹھی ہر ہر دھار، شاہ
 سلطانا لئے اٹھایا۔ سنت منی سنگھ لیکھ پیار، لیکھا لئے کڈھایا۔ اپنا اندروں کڈھے باہر، اپنا پنڈھ مُکایا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، دوجی دھار وہایا۔ تیجا
 لیکھا جانے ستاراں ہاڑ، اگلا شبد بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلام کلمہ قلمی قلم لیکھ لکھایا۔

☆ ۱۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی موہن سنگھ دے گھر سکیاں والی ضلع امرتسر ☆

پروردگار سرب جی داتا، ایکونکار پُرکھ ابناسیا۔ سرشٹ سبائی پتاما، نُوْر نُوْرانی شاہو شاباشیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، لکھ چوڑاسی کھیل تماشیا۔ جوتی نُوْر پرکاس بُوہ بُوہ بھانتا، گگن منڈل پاوے راسیا۔ ہر جن چرن کول بندھائے ساچا ناتا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل پر تھی اکاشیا۔ پر تھی آکاش ہر نرنکار، آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر بھيو نہ رایا۔ وید کتیب نہ پاؤن سار، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ کوٹن کوٹی برہما وشن شو دیوت سُر بیٹھے کھڑے دوار، نیوں نیوں رہے سپس جھکایا۔ الکھ نرنجن بھيو نیار، گیان نیز اک سہایا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرنی کرتا رہیا کمایا۔ لوک پر لوک پاوے سار، تریلوکی نندن ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرایا۔ آد جگادی اک اکلا، ہر ہر اک اکھواندا۔ تھر گھر ویکھے سچ محلہ، سچ سنگھاسن اپنا ملا، دس کسے نہ آئندا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، اوچ آگم اتھا بے پرواہ ناؤں دھرا ئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا ویس وٹا ئندا۔ ایکونکار پُرکھ ابناس، آد جگاد سمایا۔ ساچے منڈل پائے راس، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ ہر جن میلا شاہو شاباش، آتم انتر آتم ہر برہم پار برہم سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹایا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا ایکا ایک اکھواندا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، آپ اپنی کل ورتا ئندا۔ جوتی جوت نُوْر اُجیارا، نُوْر نُوْر سما ئندا۔ رُو سس نہ کوئے ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھاندا۔ شبد اگئی اک جیکار، نرکار آپ لگا ئندا۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ دکھاندا۔ برہما ویتا چارے لکھ اٹھے نیز نین اگھاڑا، رسنا جہوا آپ ہلا ئندا۔ باسک سیجا سیج نیار، ساگلو پانگ ہنڈھاندا۔ سہنسر کھ گائے وارو وار، سہنسر جہو ہلا ئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویسا ساچے گھر، گھر سُنجننا اک سہاندا۔ گھر سُنجننا ہر ہر، در در ساچا آپ سہایا۔ آپ اپنا دیوے ور، ور داتا آپ اکھویا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ اپنی سرتی آپے پھڑ، آپ اپنا سپس جھکایا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نرنجن جوت نُوْر رُشایا۔ سنت سہیلے آد جگادی لئے پھڑ، منمکھ جیواں دس نہ آیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کتے دبا یا۔ گرسکھ تیرے سچ دوار، اک اکیلا آپے

دیکھے کھڑ، آپ اپنا در کھلایا۔ کرے پرکاس بہتر نڑ، اگیان اندھیر مٹایا، ست ستوادی لائے جڑ، لوک مات آپ اُچھایا۔ ایک اکھر ایک وِ دیا ایک ناؤں جائے پڑھ، ایک ایک میل ملایا۔ ہر کا نام ساچا لڑ لئے پھڑ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوتنا، جُگاں جُگنتا ویس وٹایا۔ جُگ جُگ ویس ہر اولاء، اپنا آپ کرا سندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈو گھسی کُندر پھیرا پائندا۔ سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناسن ایک ملا، تھر گھر ساچا آپ سہا سندا۔ شبد جوتی آپ رلا، ایک دھار بندھا سندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن نُوْر جوت ڈمگاسندا۔ نرُگن نُوْر شبد جیکارا، ہر ہر آپ لگایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ الکھنا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ آوے جاوے وارو وارا، سَتجگ تریتا ویس وٹایا۔ دواپر تیری پاوے سارا، دوئے دوئے رُپ سمایا۔ ایک نیتز نین اُگھاڑا، ایک راہ رکھایا۔ کھجگ تیرا کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ چاروں کُنٹ نار و بھچارا، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ ہوئے ہنکنتا گڑھ ہنکارا، آپے توڑ تڑایا۔ بھکھانگنتا جیو گوارا، ہر کا نام دھن پلے نہ کوئے بندھایا۔ نانک گوہند بن لکھارا، ایک لیکھا گیا لکھایا۔ لیکھا کھے دھر دربارا، بھيو نہ کوئی جنایا۔ شبدی شبد شبد بھنڈارا، سَنگَر پورا دئے ورتایا۔ لوآں پُریاں پاوے سارا، دھرت دھول دئے سہایا۔ آکاش پرکاش کر اُجیارا، منڈل منڈپ ڈیرہ لایا۔ برہما وشن شوپائے سارا، دیوت سُر لئے ہلایا۔ جیرج انڈج پار کنارہ، اُتبج سیتج وکھ وکھایا۔ ہر جن بخشے چرن پیارا، آتم درسی درس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی کار کرایا۔ کر نیہار پُرکھ سمرتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کھجگ کوڑ گڑیارا چلائے رتھ، چاروں کُنٹ ہوئے ہلکایا۔ لکھ چوراسی پائی نتھ، پنچم پنچم رہیا بھوایا۔ آتم انتر کوئے نہ ہتھ، اٹھسٹھ تیرتھ رہی نہایا۔ کایا مندر گیڑی اُلٹی لٹھ، ساچا دھام نہ کوئے سہایا۔ مائس مانکھ ہوئے بھٹھ، جوتی رہت نہ میل ملایا۔ دُرمت میل نہ دیوے کوئی کٹ، سر سرودر رہے نہایا۔ ساچی وست نہ ملے کسے ہٹ، چوڑاں لوکاں پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، ایک نُوْر کرے رُشانیا۔ ایک نُوْر نُوْر اللہ، بے عیب آپ اکھوایا۔ دُئی دوتی میٹے سلا، ثالث سَنگَر بن کے آیا۔ پنچ وکارا مارے ہلا، کوڑی کرایا دئے مٹایا۔ ایک جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پلا، دو جہانا لئے ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری

اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار کھیل کھلندڑا، بھو کوئے نہ پائند۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹندڑا، جوتی جامہ ناؤں دھرائند۔ لکھ چوڑاسی جوت
 جگندڑا، برہم ویتا برہم سیوا لائند۔ گرگھ ساچے سچ دوار تیرا اک سُہندڑا، لکھ زرنجن اپنی لکھ آپ جگائند۔ دُئی دوتی توڑے جندرا، بجر کپائی توڑ
 تڑائند۔ دپیک گیان اک جگندڑا، اندھ اگیان مٹائند۔ سرب جییاں آپے بخشندڑا، پاربرہم آپ اھوائند۔ آپے جانے پرمانندڑا، نجائند آپ
 درسائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائند۔ آپ اپنا ویس کر، ہر ساچی بنت بنایا۔ چار یاری
 در درویشا دھر، در در لکھ جگایا۔ زرنیش لئے پھڑ، دس دسمیش پھیرا پایا۔ توڑنہارا قلعہ ہنکاری گڑھ، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ دہ دشا چارے کوٹ گنگ
 منڈل ویکھے چڑھ، انڈپنڈ برہمنڈ کھوج کھوجایا۔ اک اکلا لکھ چوڑاسی نال رہیا لڑ، دس کسے نہ آئیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے بھن وکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج اتم نورو نور ڈگمگایا۔ نور نوری کر آکار، زراکار اٹھ دھایا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔
 اٹھاراں برناں کرے پیار، چار ورنناں ویکھ وکھایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، تخت تاج کوئے رہن نہ پایا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے پھڑ، پھڑ
 ۳۰۷ باہوں لائے پار، آپ اپنا درس وکھایا۔ دھرم رائے دی کٹے حیلے آون جاون گیڑ نوار، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آد پُرکھ لیکونکار، عقل کلا اھوائیا۔ آپ اپنا کر پسا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے روپ اگم اپار، روپ
 انوپ آپ درسایا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں دھرائیا۔ ابناسی
 کرتا پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمائند۔ آد جگادی دین دیال، آپ اپنی دیا کمائند۔ آپ اپنی کرے پرتپال، سیوک سیوادار آپ اھوائند۔ آپ اپنا توڑ
 جنجال، آپ اپنی کل ورتائند۔ آپ اپنی گھالن گھال، آپ اپنی کھیل کھلائند۔ آپے چلے اپنی چال، چال زراالی اک رکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سُہائند۔ تھر گھر ساچا سُہنجنا، ہر ساچے جوت جگایا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا آد زرنجنا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ داتا
 دانی درد دکھ بھے بھنجنا، ایکا ایک ایک رگھرائیا۔ آپ اپنا بنے سجننا، ساک سجن آپ اھوائیا۔ آپے کرے کرائے ساچا مجنا، ساچا در اک سُہائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکل کل ورتائیا۔ اک اکل کر پسار، اپنی کل ورتائیا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیارا، بھو کوئے نہ پائندا۔ محل
اٹل اُچ منارا، گھر اپنا اک سہائندا۔ روس نہ کوئے ستارا، سورج چن نہ کوئے درسا ئندا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے پسارا، گگن گگنتر ویکھ وکھائندا۔
دھرت دھول نہ کوئے وچارا، جل بنب نہ کوئے ٹکائندا۔ آد جگادی اک زاکارا، جوتی نور ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر
ساچا اک سہائندا۔ گھر ساچا ہر سہایا، زرگن نور رُشنائیا۔ آپ اپنا ویکھ وکھایا، آپ اپنی خوشی منائیا۔ آپ اپنا لیکھ لکھایا، آپے لیکھا رہیا گنائیا۔ آپ اپنا
ویس وٹایا، آپ اپنا روپ درسایا۔ آپ اپنا منگل گایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور نور اک رکھائیا۔
زرگن نور کر اُجیارا، ہر ساچے روپ درسایا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپ سہائے اپنا سچا گھر بارا، گھر باری ناؤں دھرایا۔ آپ اپنا بنیا کنت
بھتارا، اپنی ناری آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگایا۔ آپے ناری آپے کنت، ہر وڈ وڈی وڈیائیا۔ اپنی مہما
جانے آپ اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ آپے پاربرہم پر بھ بے انت بے انت بے انت، اکھ اگوچر اتھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جوتی جوت آپ پرنائیا۔ ناری کنت ویس وٹا، ہر ساچا کرم کمایا۔ زرگن زرگن وچ سما، زرگن جوڑ جڑایا۔ زرگن زرگن وچ دتا ٹکا، زرگن
زرگن لئے پرگٹایا۔ زرگن در دوارا بنک دئے سہا، زرگن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ زرگن تھر گھر واسی آپ اکھوا، پُرکھ اکال ناؤں دھرایا۔ جوئی رہت بے پرواہ،
ایکا ایک آپ رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، اپنی کھیل کھلایا۔ ناری کنت منگی منگ،
سیج سہنجی اک وچھایا۔ اپنے اندر آپے لنگھ، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناسی آپ وچھایا سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، سیج سہنجی اک ہنڈھائیا۔ سیج سہنجی آپے چڑھ، اپنا آپ منایا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپ اپنا روپ وٹایا۔ اپنا لڑ آپے پھڑ، آپے
بندھ بندھایا۔ آپ اپنی لائی جڑ، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آپے ویکھے ہر ہر کھڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت اک درسایا۔
جوتی اندر جوت سما، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ زرگن پتا زرگن ماں، زرگن دھام سہائیا۔ زرگن دیوے ساچی چھاں، زرگن ساچا ہتھ سیس ٹکائیا۔ زرگن

نگر کھیڑا نرگن گراں، نرگن و سیا آپ الایا۔ نرگن پکڑے اپنی بانہہ، نرگن رہیا چلایا۔ نرگن کرے سچ نیاں، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ سچھنڈ دوارا اک بنا، پُرکھ اگتا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ نرگن رُپ پُرکھ اکال، نرگن جوت مات پرنا یا۔ نرگن ویکھ پتی دھر مسال، تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ نرگن پھل لگائے اپنے ڈال، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن آپ اپنا اپنے وچوں لئے بھال، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نرگن بیٹھا نرگن دلال، دوسر کوئے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ سہایا۔ ساچے گھر وٹی ودھائی، ہر ساچا سگن مناسندا۔ جوتی جوت ہوئی کُرمائی، آپ اپنا میل ملاسندا۔ اپنا منگل آپے گائی، آپ اپنا راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا یج بجاسندا۔ نرگن دھار نرگن رُپ، نرگن وچ ٹکایا۔ نرگن داتا شاہو بھوپ، ست سرُپ ویکھ وکھایا۔ نرگن ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائی۔ نرگن اپنے اُپر جائے تھہ، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نرگن نمیا نرگن جمیا، نرگن ناؤں اپایا۔ جوتی ماتا ست سرُپ پائے میا، شبد شبدی ست اٹھایا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنا کمیا، چُن چُن اپنی جھولی پایا۔ آپے جانے گن اوگنیا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ اپنی دُھن اناد آپے سُنیا، سُن سادھ نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دتا آپے ور، آپ اپنا ست اُبجایا۔ شبد ست ہر دُلا را، اپنا آپ اُپاسندا۔ پُرکھ ابناسی کر پیارا، ساچے دھام سہاسندا۔ آد شکتی ہت نیارا، نج گھر اپنا آپ کراسندا۔ آد نرنجن ویس اپارا، ویس اویسا آپ وٹاسندا۔ مورت اکال جوت نرکارا، نرکار ناؤں دھراسندا۔ شبدی ست شبد جیکارا، ایکا نعرہ لاسندا۔ آپے سُنے سُننیہارا، آپ اپنے گھ صالاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچاسندا۔ اپنا ست کر تیار، ہر ساچی سیو کراسندا۔ شبدی شبد کر پیار، شبد شبدی ڈھولا گاسندا۔ دھر داتولا بن ونجار، ساچا ونج آپ رکھاسندا۔ بدلیا چولا آپ نرنکار، اپنا ڈولا آپ اٹھاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ست دتا ور، ساچی صفت صلاح اپنی آپ جناسندا۔ شبد ست لے انکڑائی، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ پار برہم تیری سچ سرنائی، تیرا انت نہ پارا واریا۔ سیوک سیوا بخشی چائیں چائیں، چکر چپین نہ کوئے جنا رہیا۔ سدا سہیلا پکڑے بانہی، ایکا اوٹ تیری رکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، شدت آپ سمجھالیا۔ شدت تیرا سچ پیار، ہر ساچا آپ اپنا سندا۔ آپ کرائے ونج واپار، تیرا تیری جھولی پانسدا۔ بھریا شبدی
 شبد بھنڈار، نام نامہ جھولی پانسدا۔ وسیا گھر سچا گھر بار، بنک دوارا اک سہا سندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ کرتار، آپ اپنا آسن لانسدا۔ دُھر فرمان دیوے سچّی
 سرکار، ساچی صفت صلاح آپ جنا سندا۔ نرکار کر آکار، نرگن اپنا ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دتا ساچا ور، گھر ساچے
 موں چکا سندا۔ ور گھر ساچا ہر ہر پایا، وٹی نام ودھائیآ۔ پُرکھ ابناسی اک منایا، نیوں نیوں سیس جھکائیآ۔ در دروازہ آپ گھلایا، بند کواڑا رہن نہ پائیآ۔
 اپنی دھارا آپ چلایا، آپے لئے اپائیآ۔ آپ اپنا روپ وٹایا، دس کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیآ۔ اپنی
 ونڈ آپے ونڈ، ہر ساچا ویکھ وکھا سندا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، آپ اپنی کل چلا سندا۔ آپ اپنا کرے کھنڈ کھنڈ، آپ اپنے انگ کٹا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسا سندا۔ اپنا ویس آپے دھر، اپنی کل ورتائیآ۔ وشن ورائی آپے ہر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ نرکار
 ساکار گھاڑن گھڑ، بیٹھا ڈیرہ لائیآ۔ اپنے اندر اپنی لائی جڑ، سر سرور تال بھرائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے رہیا گائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ امرت رس ساچی دھار، اپنی آپ چلا سندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا در سہا سندا۔ آپ اپنا کریا باہر، آپ اپنا روپ
 وٹا سندا۔ آپے کھریا بھل سچّی گلزار، کولا کول نام دھرا سندا۔ نا بھی بھٹی ہوئی اجیار، اپنی ٹٹی آپے گنڈھ وکھا سندا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھے سرجنہار، نہ
 کوئی دوسر ویکھ وکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی چلت چلا سندا۔ چال نرالی جوت اکالی نرگن آپ چلائیآ۔ آپے بنیا اپنا
 پالی، آپ اپنی سیو کمائیآ۔ آپے اپنا در ویکھے خالی، آپے رہیا بھنڈار بھرائیا۔ آپے اپنا پھل لگائے ڈالی، کول پھل آپ کھلایا۔ آپے شاہ آپے کنگالی،
 شاہ سلطانا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈن آپ کرائیا۔ نا بھی کولی ساچا پھل، ہر ہر آپ کھلایا۔ اپنے کنڈے
 آپے تل، آپ اپنا تول تُلایا۔ آپ اُپجائی اپنی گل، آپ اپنا ناؤں رکھانیا۔ اپنا پایا آپے لُل، کرتا قیمت آپ چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا آپ کرے پروانیا۔ اپنا رس اپنی دھار، ہر ساچے آپ چلائیآ۔ اپنا روپ آپ کرتار، آپے لئے وٹائیآ۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، بے انت

نام خُدايَا۔ اِک اَکَلَا هُو اُجيار، نِرِگن جوت کرے رُشنايَا۔ کوئی بھُل بھُل نيار، پَنکھريَاں آپ کھلَايَا۔ کِرپا کرى کرنيهار، کرنی کرتا آپ اکھوَيَا۔ اِک
 رُوپ سَت سرُوپ آيا باهر، مات پِت نہ کوئے دکھايَا۔ جننی جن نہ کرے پيار، نہ کوئی گود اُٹھايَا۔ سِر نہ رس ٹھنڈی ٹھار، رسنا جھوانہ مکھ چوَيَا۔
 پاربرہم پرہم کھيل اپار، اپنا انگ آپ کٹايَا۔ پاربرہم برہم رُوپ نيار، برہم برہم دے اُپجايَا۔ شبد مردنگا اپر اپار، اِکا رہيا وجايَا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دست آپے جھولی رہيا بھريَا۔ برہما ویتا برہم سَت، پاربرہم اُپايَا۔ آپے جانے اپنی رُت، ساچی سیوا لايَا۔ پُرکھ ابناسی آپے
 ٹھ، ترے گن ویس وٹايَا۔ رجو طموستو آپے سٹ، آپ اپنے در بہايَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وڈ بھنڈاری ناؤں دھرایَا۔ نام بھنڈارا
 اپر اپار، پاربرہم برہم وٹايَا۔ شبدی شبدی سچ ونج وپار، آپے رہيا کرایَا۔ ترے گن بٹھے ساچی دھارا، ترے ترے میل ملايَا۔ اپ تچ وائے پرتھی
 آکاش کرتیار، پنجاں تیاں جوڑ جُڑايَا۔ پنچم پنچم ہو اُجيار، پچیس رہيا سايَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا پائی بھچھیا آپے دے
 صلاحیا۔ اپنی بھچھیا آپے پا، آپے رنگ رنگ سندا۔ آپے پاربرہم برہم لئے اُپا، آپے سیو کما سندا۔ آپے شبدی شبد جئا، دُھن انادی راگ الا سندا۔
 ۳۱۱
 ۳۱۱
 اگادہ بودہ بودہ اگادہ آپ اکھوا، سُن سادھ آپ اکھوا سندا۔ آد جُگاد جُگاد آد ویس وٹا، جُگ جُگ کھيل کھلا سندا۔ آتم جیو جیو آتما آپ بنا، اپنی کرنی
 کرت کما سندا۔ اپنے بھانے آپ چلا، حکمی حکم چلا سندا۔ برہما وشن سیوالا، ساچی سیوا اِک جئا سندا۔ آپے شکر لئے اُپا، دھواں دھار رکھا سندا۔ باسک
 تشکا گل لٹکا، ہتھ ترسول اُٹھا سندا۔ اِک اِشٹ گردیو اِک جئا، اِشٹ رُوپ آپ اکھوا سندا۔ لکھ چوراسی بنت بنا، ترے گن سنگ رلا سندا۔ پنچ تیرا جوڑ
 جُڑا، رکت بوند سہا سندا۔ نِرِگن نِرِگن دھارا دے لکا، من نِرِگن آپ دکھا سندا۔ مت متوالی نال رلا، گھر ساچے آپ بہا سندا۔ بُدھ بیکی ویکھ دکھا، اِک
 رنگ رنگ سندا۔ نو دوارے در کھلا، ساچا گڑھ سہا سندا۔ گھر وچ گھر لئے اُپا، دُونگھی کندر ویکھ دکھا سندا۔ جوت نِرِجن سیوالا، اپنا حکم چلا سندا۔ امرت
 جل سچ بھرا، ساچا تال سہا سندا۔ انحد مردنگا رہيا وجا، تال تلو اڑا اِک رکھا سندا۔ بجر کپائی کُنڈالا، آپ اپنا مکھ چھپا سندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت دس ویہ
 گیاراں تیس نو چار جونی آپ پھرا سندا۔ سنت سہیلے لئے جگا، آپ اپنی بوجھ بھجا سندا۔ شبد اگئی آپ سنا، دُھن آتمک راگ الا سندا۔ اپنا گھر آپے دے

دکھا، دُئی دویتی پردہ لایندا۔ امرت آتم جام پیا، سائنگ ست کرائندا۔ آتم سیجا اک سہا، دُونگھی بھوری پار کرائندا۔ مسکھمن تیرا ٹیڈھاراہ، آپے ویکھ
 دکھائندا۔ بہنگم چال آپ چلا، جن بھگتاں راہ دکھائندا۔ لوک مات ویس وٹا، سننگر پورا ناؤں دھرائندا۔ گرسکھاں پکڑے آپے بانہہ، مسکھاں دس نہ
 آئیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈائندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ پُرکھ ابناسی پتا ماں، گرسکھ بال انجانے اپنی
 گود اٹھائندا۔ دو جہانی کرے سچ نیاں درگھر ساچے ویکھ دکھائندا۔ رائے دھرم نہ دئے سزا، چتر گپت نیڑ نہ آئیندا۔ لاڑی موت نہ لئے پرنا، میہندی
 رنگن لال نہ رنگ چٹھائندا۔ جوئی جوئی نہ لئے بھوا، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پار برہم برہم اپنا ناؤں
 دھرائندا۔ اپنی ونڈ آپے ونڈ، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے ستا دے کر کڈ، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے نار دُھاگن بنے رنڈ، سوہا ویس آپ کرائندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیل کھلاونہار نرنکارا، سچ سچی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، انڈج جیرج اُتبیج سبتج ویکھ
 دکھائیا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، بھگت بھگتی نام درڑائیا۔ سنت سکھ سچ ڈلارا، سننگر ساچا ویکھ دکھائیا۔ شبدی شبد دئے ہلارا، نام جھکولا اک لگائیا۔ آپے جانے
 آر پار کنارہ، چوڑاں لوکاں پھول پھولائیا۔ گگن منڈل ہٹ پسارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ جیوینڈ جس جن اپارا، سو پُرکھ بے پرواہیا۔ ہنگ برہم اک
 اُجیارا، ایکاروپ درسائیا۔ پنج تت بھانڈے آپے گھڑے آپے لئے بھن، بھنہنہار وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا
 آپے رچ، لکھ چوراسی اندروس، سچ سچ سچ کری گڑمائیا۔ اپنی رچن ہر رچائی، اپنا مول چکایا۔ لکھ چوراسی گیڑ بنائی، کرم گکرماں میل ملایا۔ نام وچولا
 اک رکھائی، لوک مات ڈھولا گایا۔ آپ اپنا روپ وٹائی، گر اوتار آپ اکھوایا۔ سادھ سنت لئے اُچبائی، ساچا مارگ آپ جنایا۔ اپنا نام آپ جپائی، رسنا
 جہوا آپ ہلایا۔ آپے انت سنت کنت بھگونت لئے ملائی، گر ملیا وچھڑ نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ آون جاون
 پتت پاؤن لکھ چوراسی پار برہم برہم روپ آپ وٹایا۔ سننگر پورا گہر گن ساگر، دین دیال اکھوائندا۔ گرسکھاں نرمل کرم کرے اُجاگر، دے مت آپ
 سمجھائندا۔ ونج کرائے نام سوڈاگر، ساچی وست جھولی پائندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرمل دیپ جوت جگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کجگ انتم ویکھ وکھائندا۔ کجگ تیرا انتم ویلا، ہر ساچے جوت جگائیا۔ ایک گرو گرو گر چیلہ، گر چیلہ نام رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، گھر میلا
 سچ سبھائیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویلا، اٹھے پہر ایک رنگ لایا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلا، خالق خلق وچ سمایا۔ دھرم رائے دی کٹے جیلہ، لکھ
 چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم اپنا ناؤں رکھائیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، آپے کرے بھگت وڈیائیا۔ سنت سہیلے
 لئے رکھ، آد جگاد جگ جگ سیو کمائیا۔ آپے درس دکھائے ہو پر تکھ، سوچھ سروپی آپ ہو جائیا۔ چار ورنہاں کسے نہ کرے کوئی پکھ، ورن گوت نہ کوئے
 رکھائیا۔ کجگ وکارا دیوے متھ، پنج تت رہیا شرمائیا۔ ہوئے ہنگتا کرے ستھ، جگت ترسنا دئے بھجائیا۔ گر سکھاں لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ،
 روداس چمارے ونڈ ونڈائیا۔ مسمکھتا انتم ہوئی بھٹھ، دیونہارا ہر سزایا۔ ہر چرن دوارے سچ اگھ، ہر سنگت میل ملائیا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ، تھر
 کوئے رہن نہ پائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک نام رسنا جہوا ہری ہری گن گائیا۔ ایک سر سرور مارے ٹھاٹھ، امرت دھارا اک چوایا۔ ایک گیڑے الٹی لاٹھ،
 چاروں گنٹ دئے پھرائیا۔ چوڈاں طبقات کھولے ایک ہاٹ، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر شاہ حقیر ایک دھام بہائیا۔ کھیلے کھیل نو آناٹ، سوانگی اپنا سوانگ
 رچایا۔ زمیں اسمانی پردہ جائے پاٹ، اعظمتو کسمتو ویکھ وکھائیا۔ عزرائیل جبرائیل چکی کھاٹ، میکائیل اسرائیل دین صلاحیا۔ اللہ رانی وکے ہاٹو ہاٹ، گل
 تسبیح ایک پائیا۔ الف الفی گئی پاٹ، نقطہ بے نہ کوئی جنایا۔ جوتی نور نہ کوئی لاٹ، کوہ طور نہ کوئے رُشنائیا۔ انجیل قرآن نہ اتری کسے گھاٹ، ادھ وچ
 بیٹھی راہ تکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ تکتے واٹ، نیتزینن اک کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری انتم ور، ایک جوت کرے رُشنائیا۔
 نرگن بولا نرگن دھار، نانک نام چلایا۔ سوہنگ بولا جگت وچولا آپ کرتار، کجگ انتم دئے کرائیا۔ بنیا تولا تولا تیراں دھار، تیراں تیراں آپ
 کرائیا۔ شبد وچولا بن سنسار، گر گوہند سنگ رکھائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار، لوآں پُریاں پھول
 پھولایا۔ سنگ محمد ویکھے چار یار، حق حقیقت دئے گواہیا۔ لاشریک پروردگار، جلوہ نور اک الاہیا۔ کجگ انتم لے اوتار، نام امام اک اکھوائیا۔ قلمی کلمہ
 پائے سار، کائنات دئے پڑھائیا۔ خالق خلق خالق ایک دھار، مخلوق رہنمائیا۔ ثالث بنے آپ نرنکار، سخی سرور سیوا لایا۔ انا الحق دئے پیار، ایک ہو

ہو دئے سنائیا۔ مقامے حق میت مُرار، بیٹھارہ تکائیا۔ خاکی خاک پائے سار، ایکا ایک نانک اکھوائیا۔ پاکی پاک ہو تیار، دین الہی رہیا سنائیا۔ مکہ کعبہ
 ہو اُجیار، دو دو آبہ ویکھ دکھائیا۔ ساچا حاجی کرے حج اپار، کالا سوساتن جُھبھائیا۔ سمت سولاں ہو یا خبردار، سرشٹ سبائی لئے اُٹھائیا۔ سچ مُصلّا کر تیار،
 آپے تریا وڈا پاپیا۔ نیوں نیوں سجدہ کرے سچ دربار، جگت محراب ویکھ دکھائیا۔ اک وجائے نام ستار، تُوہی تُوں رہیا الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگت مولا مولا رُپ آپ اکھوائیا۔ مولا عمل گن، گن کرتا نہ کوائے وچاریا۔ لکھ چوراسی فریاد رہیا سُن، اندر مندر گپت ظاہریا۔ آپ
 اپنے لئے چُن، نو کھنڈ پر تھی پاوے ساریا۔ ستاں دیپاں ایکا دُھن، ایکا راگ الارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ وچھڑے میل
 ملا لیا۔ میل ملاوا ساچے گھر، گھر گھر گھر وجے ودھائیا۔ گرگھ ساجن لئے ور، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ نام بھنڈارا دیوے بھر، توٹ رہے نہ رانیا۔
 درس دکھائے آگے کھڑ، نیز لوچن اک کھلایا۔ آتم سیجا آپے چڑھ، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ سُر ت سوانی لئے پھڑ، شبد ہانی میل ملایا۔ جگت کہانی جائے
 سڑ، اکھ کتھا آپ سنایا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، دسم دواری باہر کڈھائیا۔ سُن اگئی پار کر، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، میل وچھوڑا شبدی جوتی جوڑا، پُرکھ اگئی گھوڑا ایکا رہیا دوڑایا۔ ساچا گھوڑا آسو ہر آسوار، اُتر پورب پچھم دکھن چاروں دشا پھرائیا۔ گرگھ
 ساجن لئے اُبھار، جگ وچھڑے میل ملایا۔ سنجگ تریتا دوپر ویکھ وچار، کلجگ میلا سنج سُبھائیا۔ گرگھ پایا ور گھر نر ہر کنت بھتار، نر نرائن نظری آلیا۔
 ساچے مندر کھول کواڑ، سچ سَنگھاسن دئے بٹھایا۔ دیوی دیوت کرن نمسکار، کروڑ تیتیس سس جُھکایا۔ گن گندھرب باہاکار، دوس رین رہے سنایا۔ شو
 شکر گلوں لاہے ہار، باسک تشکا پرے سٹایا۔ برہما نیز رہیا اگھاڑ، گرگھ تیرا راہ تکایا۔ وشنوؤں کرے سچ پیار، دیوے رزق سبایا۔ سنگر پورا خبردار،
 گرگھ ساچے لئے جگایا۔ دو جہاناں کرے پار درگاہ ساچی ساچے دھام بہایا۔ آون جاون چھٹے سنسار، مات گر بھ پھیر نہ آلیا۔ پایا پُرکھ پُرکھ کرتار،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ گرگھ تیری ساچی ریہت، ہر ساچا آپ چلا سندا۔ کایا مندر
 دیہرا گرو دوار مندر مسیت، شودوالا مٹھ آپ کرا سندا۔ آپے کرے پت پُنیت، پت پاؤن آپ دھرا سندا۔ لیکھے لائے ہست کیٹ، جو جن سرنائی

آئیندا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، سو پُرکھ زرنجن جھولی پائندا۔ اندر انتر ستا دے کر پیٹھ، آپ اپنا کھ بھواندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔ نانک گایا سہاگی گیت، پاربرہم سرنا سندا۔ مانس دیہی لئے جیت، جن جننی لیکھے لائندا۔ چرن کول نبھے پریت، سنگر پورا لگی توڑ نبھائندا۔ ایکو نکارا ایک ساچا میت، دوجے شبدی لڑ پھڑ تیجے منتر اک کایا ٹھنڈی سیت، چوتھے چوتھے پد سائندا۔ پنچم پنچم پر کھنہارنیت، دوس رین ویکھ وکھائندا۔ سدا سہیلا اک اتیت، آپ اپنا میل ملائندا۔ کھجگ اتم رہیا بیت، چار بتی لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔ گھر سہاوا سہاوی رت، بھل بھلواری ویکھ وکھائیا۔ سنت سہیلا ساچا ست، ست پُرکھ زرنجن آپ اٹھائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، مایا موہ نہ ہوئے ہلکائیا۔ لہدے پھردے کوئی کوٹ، کوٹ کوئی رہے دھائیا۔ تن نگارے کسے نہ لگے شبد چوٹ، بےٹھے دھونیاں تائیا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں مایا متا بھری نہ پوٹ، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ کڈھے کھوٹ، نام خُماری نہ کوئے چڑھائیا۔ کھجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ تیرتھ تتاں بتی پھردے تن لنگوٹ، جت ست نہ کوئے رکھائیا۔ کوئی کوٹ نام جپ جپ ہلان ہونٹ، انتر منتر نام نہ کوئے درڑائیا۔ کوٹن کوٹ راہ تگن دودھ پوت، من منو آنہ کوئے سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ گھر گھر چار دیواری اندر جگان جوت، جوت زرنجن نہ کوئے رُشنائیا۔ گر سکھ گرکھ ہر جن ہر بھگت ہر سرنائی رکھی ایک اوٹ، ویلے انت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، نہہکنک زائن ز، زرائن آپ ہو آئیا۔ آیا ہر جگت گردیوا، سنگر پورا ناؤں دھرائندا۔ گر سکھاں لیکھے لائے سیوا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ امرت آتم دیوے ساچا میوہ، درگاہ ساچی پھل کھوائندا۔ کوٹک نیا مستک لاوے تھیوا، رتن جواہر مانک موتی گر سکھ ہیرے لال جڑائندا۔ جس جن رسنا گایا ہر جہوا، لہنا لہنے جھولی پائندا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیوا، وید کتیب بھینو نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، نہہکنک زائن ز، زنائی ویکھ وکھائندا۔ زرائن سرب گونتا، عقل کلا اکھوائیا۔ میل ملاو ساچے سنتا، سچ سبھائیا۔ ساچی سبجاناری کنتا، کنت کنتوہل ویکھ وکھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھے ہوئے ہنگتا، نون سو اکھراک جنائیا۔ جو جن در دوارے آئے منگتا،

دیوے سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن میلا کرائیا۔ ملیا میلا سَنگَر پورے، ہر ساچی بنت بنائیا۔ واہے وجے انحد تورے، انحد منگل ایکا گائیا۔ ناتا تئے جگت کوڑے، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑے، دُرمت میل دے کٹائیا۔ رنگن رنگ رنگے گوڑھے، لال گُلا آپ رنگائیا۔ آسا منسا ہر جن ہر جی آپے پورے، جو منگے منگ ہر سرنائیا۔ سکھا سہیلا حاضر حضورے، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ظاہر ظہور حاضر حضور آپ اکھوائیا۔

☆ ۱۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ☆

سد بلہار درد دُکھ بھے بھجن، ہر سجن وڈ وڈیائیا۔ نیتز نام ندھان پائے انجن، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ہر جن ہری ہر میلا ساچے سجن، سَنگَر پُرکھ آپ کرائیا۔ چرن دھوڑ سچ سرور کرائے ساچا مجن، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ آد جگادی شبد برہمادی دو جہانی پڑدے کجن، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ ساچے در ساچے گھر شبد انادی تال وجن، پاربرہم آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرائیا۔ بلہاری ہر پایا، پر م پُرکھ کرتار۔ نیتز نین اک گھلایا، وچھڑیا سنسار۔ گھر دیک اک جگایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ در منگل ساچا گایا، ہر شبد سچی دھنکار۔ بنک دوارا اک سہایا، پایا پر م پُرکھ کنت بھتار۔ ایکا دوجا بھو چکایا، میل ملاو امیت مُرار۔ آپ اپنا رُپ وٹایا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ گرگھ ساجن لے جگایا، جگ جگ میلا میلنہار۔ تن کپڑ ویکھ وکھایا، گھر مندر محل اٹل اُچ منار۔ دُونگھی کندر پھول پھولایا، من مت بُدھ پاوے سار۔ بجر کپائی توڑ تڑایا، نام کھنڈا تیز کٹار۔ برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ویکھ وکھایا، جیواں جنتاں رہیا پسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دے جی آدھار۔ ہر وڈا وڈ وڈیائی، پُرکھ اگم اتھار۔ سَنگَر پورے سچ سرنائی، شبد ملاو سچ ملاح۔ آد جگادی ویکھ وکھانی، شبد انادی ایکا ناو دھرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ویکھے تھائیں تھاوں۔ بلہاری گھر جانیا، گھر گھر رُپ اپار۔ سَنگَر پورا اک پچھانیا، میل ملاو ہر نرنکار۔ بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا، توڑے گڑھ لکا ہنکار۔ گرگھ

ساجن چلے چلائے اپنے بھانیا، بھو ساگر اترے پار۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، غریب نمائیا لئے اُبھار۔ کھیلے کھیل دو جہانیاں، پُریاں لو آں گنگن
پاتالاں پاوے سار۔ شبد چلائے دُھر دی بانیاں، بان نرالا تیر مار۔ آپے جانے اکھ کتھا کہانیا، لیکھا لکھ نہ سکے وید چار۔ گرگھ ساچا پتر سگھڑ سیانیا، جس
پایا دُھر دربار۔ چوتھا پد اک وکھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور کرے اُجیار۔ وڈ وڈیائی وڈا شاہ سلطان، ستگر پُرکھ اکھواندا۔
آد جُگادی اک نشان، جُگ جُگ آپ جُھلاندا۔ درگاہ ساچی سچ مکان، تھر گھر واسی ڈیرہ لائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل مہان، سچ سگھاسن اک سہاندا۔
دیونہارا دُھر فرمان، آپ اپنا تھم چلاندا۔ پار برہم برہم کر پردھان، پنچ تت سماندا۔ ترے گن دیوے اپنا دان، داتا دانی جھولی پائندا۔ آپے سرتی
شبدی کاہن، منڈل راس آپ رچاندا۔ آپے بیٹھے سچ بان، چاروں کُنٹ دہ دشا آپ اڈاندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، ہر جن ساچے میل ملاندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور ڈگمگاندا۔ جوتی نُور نُور اُجالا، ہر ہر آپ اکھواندا۔ دینا بندھپ دین دِیالا، دِیا ندھ ناؤں
دھراندا۔ ہر جن میلا سچ سچی دھر مسالہ، گھر مندر اک وکھاندا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگاندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، سر سمرتھ
ہتھ لکاندا۔ شبد انادی وجے تالا، انحد سیوالائندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، نام دھن خزینہ آپ بھراندا۔ آپے پھل لگائے کایا ڈالا، پھل پُھلواری
گرگھ ویکھ وکھاندا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، وید کتیب بھینہ پائندا۔ شبدی شبد شبد گر بن دلالا، لوک مات پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹاندا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، ہر ہر جوت جگانیا۔ کھیلے کھیل دو جہانناں، پُرکھ اکال بھینہ رانیا۔ جوتی رہت نہ
کوئی کرے پچھانا، آون جاون چلت چلائیا۔ گرگھ ساجن کر پروانہ، آپ اپنی بوُجھ بُجھانیا۔ آتم انتر اک گیانا، ایکا برہم جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہانیا۔ بلہاری ہر پیکھیا، نیتز نین اگھاڑ۔ آپے کھنہارا لیکھیا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ لوک مات کرے ویسیا،
ویس انیکا آپ کرتار۔ آپے جانے مچھ داہڑی کیسیا، موٹڈ مُنڈائے سرجنہار۔ شاہ سلطانا نر زیشیا، نرگن جوتی نُور اپار۔ آپے ہوئے دس دسمیشیا، آپے
شبد کھنڈا تیز کٹار۔ آپے ویکھے برہما وشن مہیش گنیشیا، اپنے در در بنے بھکھار۔ آپے مانے سچ شیشیا، سہنسرکھ آپ اپنا رہیا اُچار۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھار۔ بلہاری ہر سجن میتڑا، ایک رنگ رنگایا۔ کایا چولی رنگے چیتڑا، نام مچھٹی اک چڑھایا۔ دیوے نام شبد
 اندیٹڑا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹڑا، امرت آتم پھل کھوایا۔ آپے ستادے کر پیٹڑا، آپے رہیا مکھ بھوایا۔ جس جن ہر ہر وسیا
 چیتڑا، چتوت ٹھکوری کوئے نہ پایا۔ لکھ چوراسی پر کھنہارا نیتڑا، دوس رین ویکھ وکھایا۔ آپے جانے اپنا کیتڑا، کرنی کرتا ناؤں دھرایا۔ اپنا بھانا رکھے
 پیٹڑا، ہر بھانے وچ سمایا۔ آپے ٹھنڈا تتا سیتڑا، گن اوگن نہ کوئے جنایا۔ آپے ہوئے پُرانا چیتڑا، آپے سچ دوشالہ اوڑھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور کرے رُشایا۔ بلہاری سنگر پورے، پورن برہم جنائندا۔ آسانسا ہر جن پورے، ذئی دوتی روگ مٹائندا۔ ناتا
 توڑے کوڑو کوڑے، کوڑی کریارہن نہ پائندا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھے، جو جن سرنائی آئیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑھے، لکھ چوراسی چھند
 کٹائندا۔ شبد انادی آتمک دُھن انحد ثورے، آپ اپنی آپ اپجائندا۔ سنگر پورا سدا حاضر حضورے، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ داتا جودھا وڈ سورن
 سورے، سوریر آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ بلہاری گھٹ وسیا، پر م پُرکھ کرتار۔ جن بھگتاں
 مارگ ایکا دسیا، کایا مندر کھول کوڑا۔ سچ دوارے بہہ بہہ ہسیا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ دو جہانی پھرے نسیا، جن بھگتاں پچھے اکاڑ۔ کلج ویکھے رین
 اندھیری مسیا، چاروں گنٹ اگنی تتی ہاڑ۔ مکھ شرمائن رؤ سسیا، نیتز رو رو نیر وہائن ستار۔ دھرت دھول اپنا رو رو حال دسیا، کوڑ کوڑا جھلیا نہ جائے بھار۔
 پُرکھ ابناسی پار برہم لوک مات آئے نسیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبد نرالا تیر ایکا کسیا، چارے کوٹاں رہیا مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھیلے کھیل اگم اپار۔ بلہاری پُرکھ اگمڑا، ایکا ایکو نکاریا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی چمڑا، مات پت نہ کوئے بنا رہیا۔ نہ مرے نہ جمڑا، گودی گود نہ کوئے سہا رہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ بلہاری ہر کھیلیا، کھیلنہار پُرکھ سمرتھ۔ آپے گرو گرو گر چیلیا، آپے لکھ چوراسی
 پائے نتھ۔ آپے سنگر سجن سہیلیا، آپے دیونہارا نام وتھ۔ آپے وسے اک آکیلیا، آپ چلائے اپنی گتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد جگاد جگ اپنی مہما آپے جانے، اپنی کتھنی رہیا کتھ۔ اپنی کتھا آپے کتھ، اکھ اکھنا وڈ وڈیائیا۔ ست سروپی چلائے رتھ، ست ستوادی ناؤں

دھرائیا۔ کلجگ انتم لہنا دین چُکائے سپاں ساڈھے تنِ تنِ ہتھ، روداس چمارے لیکھا لائیا۔ جو گھڑیا سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا
 رجو طمو ستو تیرا آپ تپایا مٹھ، اپ تیج دائے پر تھی آکاش پنچم گنی آپے ڈاہیا۔ جوت اکالا آپے گیر نہارا اٹی لٹھ، چوتھے گیرا آپ دوائیا۔ گر سکھاں
 میل ملائے ٹھٹھ، جگ وچھڑے دیکھ وکھائیا۔ ہر چرن دوارا سچ اکٹھ، بچھنڈ دوارا اک جنائیا۔ کرم گکرماں کرے بھٹھ، جو جن نیتز لوچن درشن پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی آپ اکھوائیا۔

☆ ۱۵ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر پنڈ رام پُر ضلع امرتسر ☆

آد پُرکھ سرب جی داتا، ایکا ایکو نکاریا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، بھو ابھدا بھو کوئے نہ پارہیا۔ لکھ چوڑا سی پتا ماتا، اک اکیلا آپ اکھوا رہیا۔
 ہر جن بندھے چرن کول ناتا، چرن پریتی اک سکھا رہیا۔ شبد جنائی ساچی گاتھا، بودھ اگادھ الا رہیا۔ جگ جگ چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھوا ہی ویس وٹا
 رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل دھاری ناؤں رکھا لیا۔ عقل کل دھار ہر نرنکار، اپنی کل ورتائیا۔ آد جگادی اک اوتار،
 ایکا روپ سائیا۔ کھیلے کھیل گم اپار، الکھ الکھنا لیکھ نہ رانیا۔ نرگن جوتی نور اجیار، نورو نور ڈگم گائیا۔ تھر گھر ساچے کر پسا، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد اناد
 سچ دھنکار، آپ اپنی رہیا وجائیا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، جگ جگ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ نرگن نور نرنکار، ایکا ایک اکھوائندا۔ دو جہاناں پاوے سار، لو آں پُریاں ویکھ وکھائندا۔ برہما وشن شو
 دیوت سُر کر تیار، گن گندھرب لیکھ لکھائندا۔ روس کر پیار، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ شاہو شتاباش کھیل اپار، نرگن دھارا آپ چلائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ آپ سہائندا۔ سچ محلہ اک اکلا، ہر ہر آپ سہائندا۔ آپے ویکھے جلاں تھلاں، ڈونگھی کنڈر پھول
 بھلائندا۔ اپنی جوتی آپے بلا، پرکاش پرکاش وکھائندا۔ شبد اگنی کرے ہلا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائندا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل

دھاری بھيونہ آئیندا۔ جن بھگت دوارے آپے کھلا، سو پھ سروي درس دکھائندا۔ سچ سنگھاسن هر هر ملا، تھر گھر ساچے ڈيره لائندا۔ اک سنہيہرا ايکا کھلا، ايکا راگ الائندا۔ جوتي ديک ايک بلا، اگيان اندھير مٹائندا۔ آپے بھليا آپے پھلا، بھل بھلواري ويکھ دکھائندا۔ جوتي جوت سروي هر، آپ اپني جوت دهر، نرگن نور ڈگمگائندا۔ نرگن نور هر اکال، اپني کل ورتائيا۔ پاربرهم پر بھ دين ديال، دينان انا تھاں ويکھ دکھائيا۔ هر جن ويکھے ساچے لال، جگ جگ وڈي وڈيائيا۔ شبدي شبد شبد گر بن دلال، لوک مات پھيرا پائيا۔ توڑنهارا جگت جنجال، داتا داني بے پرواھيا۔ اک دکھائے سچ پچي دهر مسال، انحد راگ انادي گائيا۔ امرت سوہے ساچا تال، تربيني نيني اک سھائيا۔ جگ جگ چلے اولري چال، چال نرالي اک رکھائيا۔ جوتي جوت سروي هر، آپ اپني جوت دهر، نرگن داتا آپ اھوئيا۔ نرگن داتا پرکھ بدھاتا، ايکا رنگ سمائندا۔ اتم رکھے اپني ذاتا، ورن گوت نہ کوئے بنائندا۔ سنت بھگونت چرن کول بندھائے ساچا ناتا، چرن چرنودک کھ چوائيندا۔ دو جھاني ديويے سا تھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ آپے هو تریلوکي ناتھا، ناتھ انا تھا گلے لگائندا۔ سنجگ تريتو دواپر کھج آپ چلائے اپني گاتھا، گيت سھاگي گائندا۔ آپے لھنا دين چکائے مستک ماتھا، سنت سھيلے گرو گر چيلے ميل ملائندا۔ بھيو کھلائے ساڈھے تن تن ہاتھا، روداس چھارا کھ صلاحيندا۔ کھجگ انتم هر جن ساچے تيرا کرن آيا پورا گھاٹا، اتم انتر اک گيان شبدي شبد جنائندا۔ جوت نرنجن جگے للاٹا، آد نرنجن سيوالائندا۔ اتم سيجا ويکھے ساچي کھاٹا، هر گو بند شبد ملائندا۔ در گھر ساچے ساچي واٹا، دور نيڑے نہ کوئے رکھائندا۔ امرت پيا ساچے باٹا، کايا کاسه آپ بھرائندا۔ لھنا دين چکائے ہاتھو ہاتھا، ونج ونجارا آپ اھوائندا۔ جوتي جوت سروي هر، آپ اپني جوت دهر، نرگن کھيل کھلائندا۔ نرگن کھيل هر هر کھيلا، هر ساچے وڈ وڈيائيا۔ آپے گرو گرو گر چيلا، گر گو بند روپ سھائيا۔ پرکھ ابناسي سجن سھيلا، جگا جگتر ويس وٹائيا۔ آپے وسے سد نويا، هر گھٹ آپے ڈيره لائيا۔ آپے کٹنھارا دهرم رائے دي جيلا، لکھ چوراسي آپ بھوائيا۔ آپے سچ دربارے سچ چڑھائے تيلا، ساچا سگن آپ منائيا۔ آپے جانے اپنا وقت ويلا، آپے گھرے آپے بھن دکھائيا۔ جوتي جوت سروي هر، آپ اپني جوت دهر، نرگن نرگن نرگن وچ لکائيا۔ نرگن واسا پرکھ ابناسا، کھيلے کھيل نرنکاريا۔ لکھ چوراسي ويکھ تماشا، جيوں جنناں پاويے ساريا۔ جن بھگتاں ديويے چرن کول بھرواسا، اتم انتر اک پياريا۔

سنت سہیلا داسی داسا، سیوک سیوا آپ کما رہیا۔ جانے جنائے پر تھی آکاشا، گگن پاتالاں پھیرا پارہیا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، گوپی کاہن آپ نچا رہیا۔ آپے رسن آپ سواسا، گرسکھ کایا گڑھ سہا رہیا۔ سنگر پورا شاہو شاباشا، شاہ سلطان نام دھرا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دیوانرگن باقی آپ جگائے کملاپاتی اُچ محل اٹل مینار آپ ٹکا لیا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچے جوت جگایا۔ پاربرہم پر بھہ پُرکھ کرتارا، بھہ بھجنجن آپ اکھوایا۔ جوئی رہت کھیل نیارا، عقل کل دھاری ویس وٹایا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، سچ سنگھسن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ تھر گھر وسے اک دوارا، درویشا ویکھ وکھایا۔ شبد شبدی بول جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ اکھ اگم کرے خبردارا، سچکھنڈ وجے ودھایا۔ سُن اگم پار کنارہ، آپ اپنا راہ تکایا۔ لو آں پُریاں دے سہارا، گگن گگنتر ویکھ وکھایا۔ جگا جگنتر ساچی دھارا، آپ اپنی رہیا چلایا۔ ساتک ست ست ورتے ہر کرتارا، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ سچ خدا بے عیب پروردگار، نورو نور نور الاہیا۔ حق حقیقت پاوے سارا، مقامے حق ویکھ وکھایا۔ لاشریک لائے ایک نعرہ، ایک کلمہ دے پڑھایا۔ لوک مات ہو اُجیارا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ کلج تیری کالی دھارا، کالا سوسا تن چھہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نوری اللہ اللہ نور ڈمگایا۔ نوری اللہ شاہ نواب، پروردگار آپ اکھوایا۔ حق حقیقت ویکھ جناب، دو دو آب پھول پھولا سندا۔ اپنا ویکھ آپ آفتاب، نوری نور آپ سماندا۔ اپنے ہتھ رکھ آب حیات، اپنی اُمت آپ پلا سندا۔ آپے اپنا بن آپ احباب، اپنی رباب آپ وجا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نور الہی آپ اکھوایا۔ نوری اللہ پروردگار، ایک ایکونکاریا۔ دستک روپ نرادھار، نرگن دھار اک چلا رہیا۔ قلمی کلمہ کرتیار، کائنات آپ پڑھا رہیا۔ چارے ویداں پاوے سار، پُران اٹھاراں پھول پھولا رہیا۔ سمتر شاستر دے آدھار، من مت بدھ میل ملا رہیا۔ کایا کعبہ کرتیار، ساچا حاجی حج وکھا رہیا۔ امرت نابھا بھر بھنڈار، ہر جن ساچے آپ ورتا رہیا۔ پُن صوابا وسیا باہر، اپنی عظمت آپ جما رہیا۔ کلج انتم لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھا لیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، چارے کُنناں دہ دشا آپ سنا لیا۔ چار یاری کرے خبردار، سنگ محمد آپ اٹھا لیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے ہلار، کلج انت ہلارا ایک لایا۔ انجیل قرآنا پاوے سار، تیس بتیسا آپے گا لیا۔ ملا شیخ مسائق پیر ویکھے شاہ آسوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرا لیا۔ دین اسلام ہو تیار، نشکام اپنا

کام کرا رہیا۔ جوتی نُور نُور اُجیار، جلوہ نُور آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ کالا سوسا کالی دھار، کھج آپ چلا لکھ چوراسی پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھانیا۔ جیرج انڈج ہو اُجیار، اُتہج سیتج پھول پھولانیا۔ برہے نیتز دے اُگھاڑ، آپ اپنے انگ سہانیا۔ شو شکر ٹوہے ناڑ ناڑ، بھولا ناتھ سویا رہن نہ پانیا۔ کروڑ تیتیا کھائے اک اکھاڑ، سُرپت راجا اند دے دُہانیا۔ چوڈاں لوکاں واتی ہاڑ، چوڈاں طبقات رہی جلا لکھ چوڈاں سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ایک کلمہ رہیا پڑھانیا۔ ایک کلمہ ہر امام، اپنا آپ اپنا آند۔ آپے سینا آپے رام، کاہنا بنسری آپ وجا آند۔ آپے زرگن وسے ساچے دھام، آپ اپنا جام پیا آند۔ آپے کرے اپنا تام، اپنی ترسنا بھکھ آپ مٹا آند۔ آپے صُح آپے شام، رین اندھیری آپ رکھا آند۔ آپے نگر آپ گرام، کایا کھیڑا آپ سہا آند۔ آپے دیوے بھر بھر جام، ساچا ساقی دس نہ آئیندا۔ آپے لیکھے لائے کایا مائی ہڈ ناڑی ماس چام، پنچت پھول پھولانیا۔ آپے ہوئے جانی جان، لکھ چوراسی ویکھ ویس وٹا آند۔ آپے کھانی بانی کر پچھان، زرگن رانی آپ بنا آند۔ آپے ترے گن مایا چولا رہیا تانی، سولاں کلیاں آپ گندا آند۔ آپے جانے اپنا پد زربانی، تھر گھر ساچا آپ سہا آند۔ آپے گائے اپنی اکھ کہانی، دوسر کوئے نہ آکھ سنا آند۔ اپنے گھر آپے بنے سچ سوانی، ساچا کنت آپ ہنڈھا آند۔ آپے امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، نچھر دھارا آپ چلا آند۔ آپے شبد گُر بن ساچا بانی، نانک سرتی آپ پرنا آند۔ درگاہ ساچی اک وکھانی، دو جہاناں پنڈھ مکا آند۔ ایک راگ انحد دُھن سچی بانی، دُھنی ناد آپ وجا آند۔ ویکھ وکھائے اللہ رانی، مکھ کالا گھنٹ لائیندا۔ چوڈاں طبقات بن ہٹوانی، تیراں تولا دھار چلا آند۔ کھج انتم لیکھے لائے چارے کھانی، چوتھے جگ ویس وٹا آند۔ گُرگھاں ملے شبد گُر پورا ساچا بانی، گُر گو بند وچھڑ نہ جا آند۔ آون جاون چکے کانی، دھرم رائے نیڑ نہ آئیندا۔ پاربرہم وڈ داتا دانی، نام بھنڈارا اک ورتا آند۔ گُرگھاں دیوے سچ نشانی، جگت نشانہ میٹ مٹا آند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتا آند۔ کل ورتتا ہر بھگونت، بھگون ویس وٹانیا۔ کھیلے کھیل جگاں جگنتا، جگ کرتے وڈ وڈیانیا۔ درس دکھائے ساچے سنتا، آتم برہما برہم جنا لکھ چوڈاں گڑھ ہوئے ہنگتا، مایا ممتا رہن نہ پانیا۔ ہر جن انگ لگائے جوں نانک انگدا، انگیکار آپ اکھوانیا۔ نام دان جو

ساچا منگدا، ساچی بھچھیا جھولی پائی۔ کایا چولی گرسکھ رنگدا، نام مچھٹی رنگ چڑھائی۔ آوندنا جاندا مول نہ سنگدا، لوک لجیا نہ کوئے دکھائی۔ گرسکھ
 تیرے نو دوارے آپے لنگھدا، دسویں میل ملایا۔ مانے رس آتم تیج پلنگ دا، ساچی سیجا اک ہنڈھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ جوتی جامہ ہر ہر دھریا، پُرکھ اکال وڈیایا۔ نر نرائن آپے نریا، نر ہر ناؤں دھریا۔ اگم اگمڑی کار کریا، ہڈ
 ماس ناڑی چڑا نہ میل ملایا۔ نہ بھو روپ کدے نہ ڈریا، نہ مرے نہ جایا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑیا، جگ جگ اپنی دیا کمایا۔ مسمکھتا تیرے نال
 سد سد لڑیا، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ شاہ سلطان کوئے نہ اڑیا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پایا۔ کھیلے کھیل بہتر نڑیا، ناڑی ناڑی ویکھ دکھایا۔ گرسکھ تیری کایا پوڑے
 آپے چڑھیا، ہر مندر ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، تیج ت نہ کوئے جنایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی آپے پھڑیا، پھڑنہار روپ وٹایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ لیکھا لکھنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ آپے گائے اپنی گاتھ، چار
 ورنناں کرے پڑھائی۔ برن اٹھاراں ایک ساتھ، اوچاں نیچاں میل ملایا۔ جگت داتا جگن ناتھ، جگت جگت اک جنایا۔ ترے ترے لوکاں تریلوکی ناتھ،
 ترے ترے مایا بندھن پائی۔ چوتھے جگ چوتھے گھر ساتھ، جن بھگتاں آپ رکھائی۔ پنچم میلہ ہر سجن سہیلا لہنا چکے پوجا پاٹھ، نیتز لوچن درشن پائی۔
 چھیویں چھپر چھن نہ کوئی ٹھاٹھ، محل اٹل نہ کوئے دکھائی۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی جوت نرنکاری ایک لاٹ، نور نورانی ڈگمگائی۔ اٹھ ت نہ
 تیرتھ اٹھسٹھ، جل دھارا نہ کوئے وہائی۔ نو دوارے کرے بھٹھ، نو نو کھنڈ پھیرا پائی۔ دسم دواوی ساچا ہٹ، سنگر پورا آپ کھلایا۔ گرگھ ورلے لاہا
 لین کھٹ، مسمکھ گورھی نیند سوائیا۔ کلج سب دی چوٹی رہیا کٹ، لچپت انت رہن نہ پائی۔ کھیلے کھیل نوٹو آنت، سوانگی اپنا سوانگ ورتائی۔ گرسکھاں
 تن پہنائے پٹ، اپنی الفی آپے لاہیا۔ امرت آتم تیج سروور کایا مندر دے جھٹ، مان سروور اک سہایا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، امرت آتم جام پیایا۔
 دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل نرمل آپ دکھائی۔ انحد نگارے مارے سٹ، تال تلواڑا اک وجایا۔ ہوئے ہنگتا جائے ڈھٹھ، تیج وکار گھ چھپایا۔
 گرسکھاں وسے گھٹ گھٹ، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت جوت کر پرگٹ، نہہککا ناؤں رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے

دیکھے حق خُدا یا۔ حق خُدامتی غنیم، غفلت وِج کدے نہ آئیندا۔ آپے الف ڈنڈا جانے میم، نُفطہ نُون آپ ڳا سندا۔ آپے تریلوکی تیرے ترے کھ جانے سین، ساچا سُنیا ویکھ وکھائندا۔ آپے چار یار سنگ محمد اللہ رانی ہو ادھین، قلمی کلمہ اک اکھوائندا۔ آپے نبی رسول باہین، گر متو کستمو اپنے قول ٿائندا۔ آپے داتا دانی وڈ پرہین، پاربرہم آپ اکھوائندا۔ اپنی دست دیوے دست آپے لئے چھین، دوسر کوئے نہ سنگ رکھائندا۔ آپے ہر جن ہر ہر جوں جل میں، جل دھارا رُوپ وٹائندا۔ آپے وجائے ہنکاری ہین، بھنہنہار آپ اکھوائندا۔ آپے ہویا محمدی دین، اپنا ویس آپ جنا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، امام اک اک سہائندا۔ اک امام امام میہندی، ایکا کل ورتائندا۔ کھیلے کھیل دشا ہندی، پہلی کوٹے پھیرا پائندا۔ انجیل قرآن اک دُو بے دے نال کھندی، جگت مصلا ہیٹھ وچھائندا۔ اللہ رانی رو رو کھندی، پلو نہ کوئے ڳا سندا۔ پنج شیطان ندی وہندی، بیڑا پار نہ کوئے کرائندا۔ چار یاری پچھے ہو ہو ہندی، سنگ محمد نین شرمائندا۔ گوہند دھارا کھنھی ہو ہو تیرا وار سہندی، پر بھ ساچا ہتھ اٹھائندا۔ اتم ایکا گاہے ویکھو گہندی، پاربرہم اپنا کھیل کھلائندا۔ دھرت مات تیری ہتھیں لائے ہندی، تیرا ساچا سنگن منائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، کالا سوسا ویکھے کھیل عیسیٰ موسیٰ شاہ ابوسا سنگ رلائندا۔ دھرت مات لال رنگ رنگن آیا، پاربرہم پر بھ بے انت۔ لکھ چوراسی دھرم رائے در ٹنگن آیا، میل ملائے ساچے سنت۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھن آیا، توڑے گڑھ ہنکاری ہنگت۔ گڑھوں اگے نام بھچھیا منگن آیا، سنگر پورا اپنی رنگت۔ غریب نماں گڑھوں کایا چولی رنگن آیا۔ آپے ہویا بھگوانگت۔ ساچا نام کنگن تن پہناون آیا، چار ورن بنائے ساچی سنگت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے کھیل اپنے۔ آیا پُرکھ پُرکھ سلطان، ہر وڈا شاہو بھویا۔ دھرم اٹھائے اک نشان، نہ جنائے رکھ رُوپیا۔ سرشٹ سبائی پائے ایکا آن، ویکھ وکھائے چارے کوٹیا۔ میٹ مٹائے راج راجان، خاک رلائے جوٹھ جھوٹھیا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا دان، ہر ہر ساچا آپے ٹھیا۔ آپے واسار کھے قبرستان، دوزخ بہشت آپے نٹھ نٹھ اٹھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد نگارے لائے ایکا چوٹیا۔ شبد نگارے لائی چوٹ، ہر ساچے

آپ وجایا۔ کوڑی کریا کڈھے کھوٹ، کجگ ویلا اتم آیا۔ سادھاں سنتاں بھری نہ پوٹ، مایا متا موہ ددھایا۔ تیرتھ تھائ بن لنگوٹ، جگت ویسوا ویس ہنڈھایا۔ لہجھدے پھردے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹاں دس نہ آیا۔ کوٹی کوٹ چڑھے پربت چوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈوٹگھی کُندر کوٹی کوٹ پھرایا۔ پاربرہم ابناسی کرتے جس جن رکھی اوٹ، ویلے اتم لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن ویس وٹایا۔

☆ ۱۶ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سکھدیو راج دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ضلع امرتسر ☆

الکھ اگم اتھاہ سری بھگوان، ایک ایکونکاریا۔ دو جہان کھیل مہان، پاربرہم پر بھہ بھیو نیاریا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آپ سہا لیا۔ شاہو بھوپ پُرکھ سلطان، راج راجان آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل کھلا رہیا۔ آد جگادی ہر بھگوانا، ایک ایک اکھواندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، بھیو کوئے نہ پائندا۔ تھر گھر دیکھے سچ لکانا، گھر ساچا آپ سہاندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، پاربرہم آپ اکھواندا۔ راگی ناد انادی دُھن ترانہ، آپ اپنا آپ الاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل کھلاندا۔ اک اکلا عقل کل دھار، ایکارُپ سماندا۔ آد جگادی گر اوتار، ویس انیکا آپ وٹاندا۔ شبد شبدی شبد جیکار، آپ اپنا آپ کرائندا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں دھراندا۔ ابناسی کرتا ہر نرنکارا، ایک ایک ایک اکھواندا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا، نورو نور ڈگمگاندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپ اپنا ویکھ وکھاندا۔ آپ اپنا دئے ادھارا، آپ اپنا بل دھراندا۔ آپ اپنا کرے کرائے ونج وپارا، آپ اپنا ہٹ گھلاندا۔ آپ اپنا بنے سیوادارا، سیوک سیوا سیوکماندا۔ آپ اپنی بھئے دھارا، آپ اپنا راگ الاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ویس وٹاندا۔ آد نرنجن ہر ہر کرتا، کرتا پُرکھ آپ اکھواندا۔ اپنا کارج آپے کردا، نہ کوئی دوسر ویکھ وکھاندا۔ نر بھو رُپ کدے نہ ڈردا، انھو پرکاس سماندا۔ اپنی جوتی آپے وردا، ناری کنتا نام رکھاندا۔ سچھنڈ دوارے آپے وڈا، محل اٹل اپنا آپ سہاندا۔ اپنا

رُوپ آپے گھڑدا، نہ کوئی باڈی بنت بنا سندا۔ اپنی سیجے آپے چڑھدا، آپ اپنا سنگ نبھاسندا۔ اپنا لڑ آپے پھڑدا، آپ اپنی گنڈھ بندھاسندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکو نکارا کر پھارا نرکارا ویس وٹاسندا۔ نرکارا پُرکھ اکال، جوتی جوت رُشانیا۔ پاربرہم پر بھ دین دیال، دیا ندھ آپ
 اکھوایا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی چال، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ آپے وسیا سچ سچ دھر مسال، نہ مرے نہ جانیا۔
 دو جہاناں بن دلال، آپ اپنی کرنی رہیا کمایا۔ اپنی گھال آپے گھال، گھال نہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا آپ
 اکھوایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، ایکا ایک اکھوایا۔ آپ اپنی دئے صلاح، آپ اپنا متا پکاسندا۔ آپ اپنا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا سندا۔ آپ اپنا اُپائے
 ناں، نام نامہ آپ اکھوایا۔ آپ اپنے وسیا نگر گراں، ساچا کھیڑا آپ سہا سندا۔ آپ اپنی پکڑے بانہہ، آپ اپنا سر ہتھ رکھاسندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن نرگن رُوپ آپ درسائندا۔ نرگن سوربیر بلکارا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ اک اکلایکو نکارا، آد پُرکھ آپ اکھوایا۔
 ۳۲۶ ابناسی کرتا جانے اپنی دھارا، جوئی رہت بھیو نہ رانیا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن نور ڈگمگایا۔ نرگن نور اک اکل، ہر ہر آپ اکھوایا۔ آپے وسیا سچ محلہ، دس کسے نہ آسندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن دیوے ور، نرگن اگے جھولی ڈاہندا۔ نرگن داتا نرگن بھکھاری، نرگن ونڈ ونڈایا۔ نرگن بنک
 نرگن دواہری، نرگن الکھ جگایا۔ نرگن ونج نرگن واپاری، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتایا۔
 عقل کلا کل آپے دھار، ہر اپنا کھیل کھلایا۔ پاربرہم پر بھ گر اوتار، جگ جگ ویس وٹنیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، جننی جن کا کسے جنیا۔ مات پت نہ کوئے
 آدھار، بھین بھائی نہ کوئے دکھنیا۔ دھرت دھول نہ کوئے اُسار، رُو سس نہ سورج چنیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے آکار، نہ دیسے جل بمبیا۔ جنگل جوہ
 نہ کوئے پہاڑ، ڈونگھی غار نہ ڈیرہ ملیا۔ پنج تت نہ کوئے آکار، ترے گن مایا نہ بدھا پلایا۔ برہما ویتا نہ کوئی نین رہیا اگھاڑ، کھیلے کھیل سیری بھگونیا۔ شو شکر
 نہ دسے لاڑ، باسک تشکا نہ گل سہنیا۔ کروڑ تیتیس نہ کرے پکار، سرپت اند نہ کوئے نیا۔ آد جگادی کھیل اپار، بھیو ابھیدا آپ دکھنیا۔ شبد برہمادی

کر تیار، لو آں پُریاں بیڑا بٹھیا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار، اپنا بھانا آپے نیا۔ آپے مندر کر پیار، آپے وسے چھپر چھنیا۔ آپے نرگن نرگن وچوں ہويا
 باہر، اپنا آپ آپے جنیا۔ آپے ناری کنت بھتار، سوت ڈلارا آپے ویکھ وکھنیا۔ آپے کرے سچ شنگار، اپنا بیڑا آپے بٹھیا۔ آپ اپنا کھول بھنڈار، آپ
 اپنا در سھنیا۔ کریا ویس آپ نرنگار، نرگن جوتی چڑھے چنیا۔ ست سرپ سرجنہار، کھیلے کھیل دو جنیا۔ ترے ترے لوکاں اک ادھار، چوڈاں
 چوڈاں ویکھ وکھنیا۔ آون گون کھیل اپار، پون پونی آپ وٹیا۔ روس کر اجیار، تارا منڈل رنگ رگنیا۔ شبد ڈوری ہتھ نرنگار، لوک پر لوک آپے
 بٹھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل سری بھگونیا۔ بھگتن پیتا اک اتینا، ایکا ایک اکھواندا۔ ایکا وسے دھام انڈیٹھا،
 وید کتب بھوونہ پاندا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتا، ست پُرکھ آپ اکھواندا۔ آپے پت آپ پنینتا، آپ اپنا بل رکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر اچھل اچھل کھیل کھلاندا۔ اچھل اچھل ہر گردھارا، آد جگاد سہاندا۔ سچکھنڈ ساچا کھول دوارا، گھر سھنجا اک
 سہاندا۔ نرگن باقی دیک کر اجیار، اٹھے پہر ڈگمگاند۔ ایکا وسے دھام نیارا، دھام اولڑا اک رکھاندا۔ شبدی شبد شبد جیکارا، نرنگارا نعرہ ایکا لاند۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیل کھلاندا۔ آد جگاد کر کر ویس، اپنی بنت بناندا۔ شاہ بھوپ ہر نر نریش، نرگن دھارا آپ
 چلاندا۔ آپے ستا باسک تیج، ساگو پانگ آپ ہنڈھاندا۔ آپے لکھ نرنجن اپنے در کرے آویس، اپنی بھچھیا آپے پاندا۔ آپے اپنی کرنی رہیا ویکھ،
 کرتا پُرکھ ناؤں اپاندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، اپنا لیکھا آپ جناندا۔ اپنی لائے آپے میخ، آپ اپنا روپ وٹاندا۔ آپے وشنوں ہو پرویش، چتر بھج کھیل
 کھلاندا۔ آد شکت نیت رہی پیکھ، نر نرائن نین کھلاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے ساچے گھر، گھر ساچا آپ سہاندا۔ ساچا
 گھر ہر لکانا، ہر ساچی بنت بنانیا۔ اک سلطان ایکا رانا، ایکا تخت رہیا سہانیا۔ ایکا گیت ایکا گانا، ایکا راگ الاٹیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا بیٹھا بے پرواہیا۔
 ایکا اشٹ اک دھیانا، ایکا ویکھ وکھانیا۔ پار برہم پر بھ کھیل مہانا، بھو ابھیدا بھو چھانیا۔ آپے جانے اپنا دھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلانیا۔ دیوے ور سری
 بھگوانا، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ وشنوں ونسی ہو پردھانا، امرت دھارا آپ وکھانیا۔ اپجیا کول نوجوانا، نچھر دھارا اک چوانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا پتا ماتا آپ اکھوائیا۔ مات پت ہر نرکار، اپنی کل ورتائندا۔ شبدی شبد سُت ڈلار، ساچی گود اٹھائندا۔ نرکار کر آکار، ساکار رُوپ وٹائندا۔ اپنے نیتز نین آپ اگھاڑ، اپنے لوچن کھول گھلائندا۔ اپنے اندر اپنا آپ آپے دیوے واڑ، آپے بند رکھائندا۔ نہ کوئی لیکھا لکھے لکھار، لیکھا لکھت نہ کوئے جنائندا۔ اک اگلا کر پسار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ نا بھی بھٹھی ہو یا اجیار، آکاش پرکاس سمائندا۔ ساچا سُت کر تیار، پاربرہم خوشی منائندا۔ برہم برہم ڈلار، در ساچے آپ سہائندا۔ درشن دیوے اگم اپار، اپنی بچھیا آپے پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لئے ور، نرگن نرگن اگے دئے دھر، پاربرہم برہم اکھوائندا۔ پاربرہم آپے جنیا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ مات پت ہر ساچا بنیا، کسے گھر نہ دھی جوایا۔ اپنا تانا آپے تنیا، تانا پیٹا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس نر نریش آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ پاربرہم برہم سُت ڈلار، ساچا نام دھرایا۔ در گھر ساچے کیا پیارا، ہر ساچے میل ملایا۔ نیتز نین اک اگھاڑ، ایکار رُوپ در سایا۔ چارے کوٹاں سچ اکھاڑا، ہر ہر نظری آیا۔ دھر در گاہی ساچا لاڑا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ برہما ویتا کڈھے ہاڑا، رو رو نیر وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے صفت صلاحیا۔ صفت صلاح بے عیب پروردگار، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ آپے پاونہارا سار، آپے میل ملایا۔ آپے دیوت دین آدھار، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ونڈی ونڈ ہر بھگوان، اپنی دیا کمائندا۔ دیونہارا ساچا دان، دانی داتا جھولی پائندا۔ شبد اگمی اک فرمان، اپنا آپ سنائندا۔ برہے تیرا برہم مکان، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ نادی دُھن سچی دُھکان، ساچا شبد سنائندا۔ ایکار بخشے اک گیان، ایکار بوجھ بوجھائندا۔ ایکار در کر پروان، ایکار گھر سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم ویس وٹائندا۔ ویس وٹایا ہر رگھرایا، اپنی بنت بنایا۔ اپنا بھانا آپ جنیا، اپنے بھانے آپ سمانیا۔ اپنا تانا آپ تنیا، آپے ویکھ وکھائیا۔ جانی جانا بھو نہ آیا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھایا، دے مت کھ چھپایا۔ اپنا لیکھا تیرے ہتھ پھڑایا، سیوک سیوا سچ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ویکھے سچ سبھایا۔ برہے ویتا در گھر پایا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ نیوں نیوں نیتز سیس جھکایا، منگے ہر سرنایا۔ اپنی جھولی اگے ڈاہیا، در

بھچھیا اک دکھائیا۔ سچ بھنڈارا آپ ورتایا، اپنی دیا کمائیا۔ تیرا تیرا رُوپ وٹایا، تیرا تیرا دئے اُپائیا۔ تیرا لیکھا لکھت گنایا، لکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ اگم
 اگمرا بھو نہ آیا، ہڈ ماس ناڑی چمڑا نہ کوئے جنائیا۔ مات پت امی امڑا نہ کوئے بنایا، ساک سین نہ کوئے رکھائیا۔ اک اکلڑا آپ اکھوایا، تھر گھر بیٹھا
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ اپنا بھو آپ کھلا، آپے بُوچھ بُجھائیا۔ اپنی رنگن آپ
 چڑھا، رنگ رنگیلا مادھو آپ ہو جائندا۔ اپنا مردنگا آپ وجا، ڈھول انادی اک سنا سندا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، سگلا سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن جوتی باقی دھر، ایکا گھر سہائندا۔ نرگن دیپ ہو یا اُجیارا، برہم برہم گڑمائیا۔ پار برہم پر بھ کھیل آپارا،
 کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ آد جگادی کھیلے کھیل پروردگارا، مورت اکال ایکا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھواں دھار آپ
 سہائیا۔ دھواں دھار آپے رکھ، برہم برہم سماندا۔ اپنی کل کر پرتکھ، کل دھاری ویس وٹائندا۔ آپے کرے اپنا پکھ، آپ اپنا در سہائندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرے آپ آپا وچوں وکھ، آپ اپنی چلت چلا سندا۔ اپنا وکھ آپے کر، اپنی کل ورتائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے
 کرے پڑھائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے بُوچھ بُجھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تتوت نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی دیسے قلعہ گڑھ، ہر ہر جو بیٹھا ڈیرہ
 لائیا۔ برہما تیری لائی جڑ، وشنو و نسی وچ ٹکائیا۔ اتم ویلے لئے پھر، منوتر کھ بھوائیا۔ ابناسی ابناس آپے رہیا لڑ، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن دتا ساچا ور، برہم برہم خوشی منائیا۔ برہما اُپجیا ساچا سٹ، ساچی سیو کمٹیا۔ میل ملاوا پرکھ ابناسی اچت،
 ویلے اتم دیوے ڈٹیا۔ آپ سہائے اپنی رُت، آپے جانے اپنے بھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دتا ایکا ور، ایکا دھر فرمانیا۔ دھر
 فرمانا، ہر ہر جھولی پائندا۔ برہما ویتا برہم (ویدانا)، برہم برہم اکھوائندا۔ چارے ویداں اک گیانا، ایکا بُوچھ بُجھائندا۔ ترے گن مایا کر پردھانا، ساچا سنگ
 نبھائندا۔ پنچم پنچم کھیل کھلانا، آپ اپنی کرپا آپ اکھوائندا۔ آپ اپنا بدھا گانا، نرگن سنگن منائندا۔ من مت بدھ سنگ رلانا، سگلا سنگ آپ
 رکھائندا۔ ساچا مندر ویکھ مکانا، ساچی وستو وچ ٹکائندا۔ نو در ویکھے کھول مکانا، نو نو رُوپ صلاحیندا۔ محل اٹل سچ ٹکانا، گھر گھر وچ آپ سہائندا۔ انسا

بنسا کر پروانہ، جیو آتم پر ماتم دیکھ وکھائندا۔ دُھن انادی سچ ترانہ، گھر ساچے آپ سنا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 کھیل کھلائندا۔ ہر ساچی سیوا آپ لگائی، ساچا کرم کمائندا۔ جگا جگنتر وند وندائی، جگ جگ دیکھ وکھائندا۔ آد انت نہ کسے جنائی، بھيو ابھید نہ کوئے
 کھلائندا۔ لکھ چوراسی جون اُپائی، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ آپ اپنی جوت جگائی، زرگن اپنا میل ملائندا۔ ساچے سنت لئے اُٹھائی، ساچی سکھیا آپ
 سمجھائندا۔ بھگت بھگونت ایکا تھائیں، ایکا روپ درسا ئندا۔ کرے کرائے سچ نیائی، جھوٹا ونج نہ کوئے رکھائندا۔ ہر جن پکڑ اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، آپ
 اپنا راہ چلائندا۔ ستن مینا پتائی، سٹ دُلا رے گود اُٹھائندا۔ دیونہارا ٹھنڈیاں چھائیں، سر ہتھ سرتھ لکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد جگاد شبد برہما د لوک مات دیکھ وکھائندا۔ لوک مات بہہ بہہ ڈیرہ، ہر ساچی رچن رچائیا۔ زرگن سرگن کر وسیرا، پنچ تت کرے کُرمائیا۔ پنچ
 وکارا ڈھائے وسیرا، پہلا پوڑا آپ چڑھائیا۔ دُجا دیوے اک اُکھیرا، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ تیجے نیز دیسے ایکا سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے جنائیا۔
 چوتھے گھر چوتھے پد کرے حق نبیرا، حق حقیقت دیکھ وکھائیا۔ پنچم پنچم مینا ہر جن بنھے بیڑا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھیرا، اندر مندر کر
 ۳۳۰
 رُشائیا۔ کھلا وکھائے اک ویڑا، ایکا در سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی لہنا دینا تیرا آپ چُکائیا۔ لہنا دینا ہر چُکائنا، ہر
 ساچے لیکھ لکھایا۔ برہما ویتا سیو کماؤنا، آپ اپنا بنس لئے سہایا۔ وشنوں ونسی پھیرا پاؤنا، دیوے رزق سبایا۔ شو شکر انکر اک وکھاؤنا، کنگرے کنگرے
 مردنگ وجایا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ لوآں پُریاں گگن پاتالاں ہر کھیل رچایا، رُوس سیوالایا۔ کروڑ تیتیس چلے اپنی چال،
 سُرپت رووے دئے ڈہایا۔ پر بھ ابناسی کھیل نیار کال مہاکال، اپنے در دوارے لئے بہایا۔ رائے دھرم دیکھے تیری دھر مسال، ادھ وچکارے ڈیرہ لایا۔
 پتر گپت دئے زوال، لیکھا کوئے نہ سکے مٹایا۔ لاڑی موت کرے کنگال، شاہ سلطان رہن نہ پایا۔ ہر کاشد اک دلال، ہر جن ساچے لئے تریا۔ سو
 پُرکھ زرنجن مہربان، ہنگ برہم دیکھ وکھایا۔ آپ اپنے آپ لئے بھال، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ دھر درگا ہی توڑ جنجال، لوک مات دیکھ وکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن میل ملایا۔ زرگن سرگن ہر ہر میل، ہر ساچا آپ سہائندا۔ آد زرنجن چاڑھے تیل، جوت زرنجن

ویکھ وکھائندا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، درگھر ساچا اک سہائندا۔ آپے و سیا رنگ نویدا، آپے گھٹ گھٹ ویکھ وکھائندا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا،
 گر شبدی ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوتی سرگن دھر، دھر دھرنی آپ سہائندا۔ دھرنی دھول دے سہا، ہر
 ساچے وڈ وڈیائیا۔ نرگن سرگن جائے سما، سچ سمگری اک وکھائیا۔ شبد انادی دھن چلا، سن من کھلائیا۔ اپناگن آپے دکھا، آپے بوجھے دے بوجھائیا۔
 سنت سہیلے لئے جگا، جاگرت دشا اک وکھائیا۔ دھام نویلے لئے ملا، جگت نیز دس نہ آئیا۔ سنجگ ساچی بنت بنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ایک شبد ایک
 روپ دکھا، ایک وچ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اوانگ سوہنگ بھینو نہ رانیا۔ اوانگ کرتا ہر نرنکارا، نرویر روپ سمایا۔ سوہنگ
 شبد بھر بھنڈارا، لوآں پریاں آپ ورتایا۔ دوئے دوئے میل کھیل اپارا، نرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا
 ویکھ وکھایا۔ سنجگ پیکھ نیز نین، اٹھ اٹھاراں کھیل کھلائیا۔ آپ چکائے لہنادین، دیونہار آپ اکھوایا۔ آپ وہائے اپنا وہن، نہ کوئے بند کرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، آد پرکھ ابناسیا۔ مرے نہ جمے وچ سنسارا، کھیلے کھیل
 جگت تماشیا۔ تریتا تریا ویس اپارا، رام راما روپ شاہو شاباشیا۔ توڑے لکا گڑھ اہنکارا، جن بھگتاں اندر رکھے واسیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، چرن کول
 دے بھرواسیا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجھدھار آپ رڑھاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ جانے اپنی راسیا۔ ساچی راسی
 گوپی کاہن، ہر ساچا آپ رچایا۔ تریلوکی ناتھ کھیل مہان، گوردھن دھاری ویس وٹایا۔ گند منوہر لکھی نرائن نوجوان، نام بنسری اک وجایا۔ ارجن
 گیتا اک گیان، اٹھ اٹھاراں کرے پڑھائیا۔ سرتی شبد شبد بلوان، تیر نرالا اک چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا نام
 دھرائیا۔ نام دھراسدا نرویرا، نرگن روپ سمایا۔ جگ جگ چکائے میرا تیرا، تیرا میرا رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں کرے حق نیڑا، تھان تھنتر اک
 سہایا۔ آپے دیونہارا اٹا گیڑا، لکھ چوراسی آپ بھوایا۔ اپنی کرنی لائے آپ اٹھڑا، اپنی جڑ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ اپنا رچن رچایا۔ رچی رچنا پاربرہم، اپنی بنت بنائندا۔ گگن پاتال رہائے بن تھم، لوآں پریاں ڈیرہ لائندا۔ مات گر بھ نہ پئے جم، بالک گکھ

نہ کوئے دکھائندا۔ آپے جانے اپنا کم، کام کامنی آپ ہو جائندا۔ آپے کھائے اپنا طم، ترسنا بھکھ آپ مٹائندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، سو پڑکھ
 زرنجن آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ کلجگ تیری ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ منگی
 منگ دھر دربار، دھر لہنا جھولی پائیا۔ لیکھ لکھے لکھ چار بتی ہزار، چارے کھ صلاحیا۔ ساچی دست پر اپار، جگت جھولی آپ بھرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیار،
 ہوئے ہنگتا سنگ رلائیا۔ مایا ممتا در دربار، بیٹھی دھونی تائیا۔ کوڑ گڑیا کر پیار، کوڑا مستک کٹا شاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سچ خزینہ آپ ورتائیا۔ کلجگ جگت بھنڈارا بھر، ہر ساچے وقت سہایا۔ اپنی کرنی آپے کر، تیرا لہنا تیری جھولی پایا۔ نور کھائے کھلے در،
 دسواں بند بنایا۔ اگم اگم اندر وڑ، بیٹھا کڈا لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا سنگ نبھایا۔ ساچی منگ لئے
 منگ، دوئے جوڑ سیس نمسکاریا۔ پر بھ ابناسی تیرا سنگ، تیرا میلا وچ سنساریا۔ میرا کرم نہ ہووے بھنگ، ملے میل ساچا یاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا در آپ کھلا رہیا۔ ساچا در جگت کھلاؤنا، کلجگ ویکھ دکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نام دھراؤنا، ایڑا اتھرون دئے صلاحیا۔
 ۳۳۲ سنگ محمد انگ چھہاؤنا، چار یاری ویکھ دکھائیا۔ اللہ رانی نال پرناؤنا، ایک سگن منائیا۔ جلوہ جلال نور الاهی آپ پرگٹاؤنا، نوری نور نور چکائیا۔ دستگیر شاہ
 حقیر ویکھ دکھائیا، کلمہ امام اک جنائیا۔ کائنات ایک رنگ رنگاؤنا، کالا سوسا تن چھہائیا۔ دین ایمان اک بناؤنا، ایک الف رہیا سکھائیا۔ الف الفی تن لگاؤنا،
 تی وانہ لگے رائیا۔ کوڑ گڑیا کوک سناؤنا، چارے کوٹاں دئے ڈہائیا۔ سچ سچ پھوک دکھائیا، ترے گن لنبو ایک لائیا۔ پنج تت ہاباکار کراؤنا، دھرج دھرنہ
 کوئے دھرائیا۔ انا الحق نعرہ اک رکھائیا، مقامے حق اک خدائیا۔ خالق خلق وچ سماؤنا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ رام نام میٹ مٹاؤنا، بھرمی بھر بھر بھرم
 بھلائیا۔ دھرت دھول نہ کسے بھار اٹھائیا، نیز رووے دئے ڈہائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتے ترس کماؤنا، کلجگ ویکھے تیری شاپیا۔ سنگ محمد ایک دھام سہاؤنا،
 چوڈاں طبقاں پھول پھولائیا۔ عزرائیل جبرائیل سیوا لاؤنا، میکائیل اسرافیل ساچا سنگ نبھائیا۔ جیو جنت سرب گراؤنا، پنکھی پنچھی نیر رہے وہائیا۔ ز
 نرائن اپنا ویس وٹاؤنا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ پنج تت کایا مندر ڈیرہ لاؤنا، زرنجن نور کرے رُشنائیا۔ نانا روپ آپ وٹاؤنا، نہ بھلے آپ رگھرائیا۔ گگرمی

نگر مٹ مٹاؤنا، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ نانک سنگر نام دھراؤنا، چار ورنان ویکھ وکھایا۔ پُرکھ ابناسی در گھر ساچا پاؤنا، در گھر ساچے میل ملائیا۔ ناری کنتا
 ویکھ وکھاؤنا، گھر منگل ایکا گائیا۔ در درویشا الکھ جگاؤنا، الکھ الکھنا لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ویکھ ساچا گھر
 نرگن میل ملائیا۔ نانک نرگن نرگن میلا، سچھنڈ جوڑ جڑایا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گر گر آپ اکھوایا۔ آپے ہویا سجن سہیلا، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک میلا ایکا گھر، گھر سہنجن اک سہایا۔ نانک میلا ڈھر درگاہ، نرگن ویکھ وکھایا۔ ملیا میل بے پرواہ، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ سکھا سکھائی پکڑے بانہہ، سمرتھ ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، نام وست ساچی جھولی پائیا۔
 نام ست سچ بھنڈارا، نانک گر ورتائندا۔ لوک مات کھیل اپارا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، دہ دشا پھیرا پائندا۔ گو بند کھنڈا تیز کٹارا،
 نام ست روپ وٹائندا۔ گرگھیاں کرے سچ پیارا، چار ورنان رنگ رنگائندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھارا، دئی دوتی پردہ لائندا۔ اوچاں نیچاں وکھائے
 اک دربارا، دوجا در نہ کوئے جنائندا۔ ساچی سکھیا سکھ وچارا، ساکھیات جوت پرگٹائندا۔ ملیا میل ہر نرنکارا، ست دلارا آپ صلاحیندا۔ پُرکھ اکال
 سرب پرتپالا، پرتپالک اک وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ اپنا کھیل ہر سمرتھ، اپنے
 ہتھ رکھائندا۔ جگ جگ چلائے جگت رتھ، رتھ رتھو ہی ویس وٹائندا۔ کھجگ انتم لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پائے نتھ، دہ دشا آپ
 پھرائندا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، آتم برہم جنائندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن نیز لوچن درس پائندا۔ ہنکاری برج جائے ڈھٹھ، نام کھنڈا
 اک چکائندا۔ لہنا دین چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری ویکھ وکھائندا۔ آپے ہوئے پوجا پاٹھ، ڈرگا گائتری منتر آپ اکھوائندا۔ آپے سر سرور
 مارے ٹھاٹھ، امرت دھارا آپ وھائندا۔ آپے مستک جوتی بن للاٹ، اٹھے پھر ڈگمگائندا۔ آپے گرگھیاں پورا کرنہارا گھاٹ، نانک تولا تیراں تول
 تلائندا۔ آپے راما کرشنا رس لئے چاٹ، پیتا سرتی آپ پرنائندا۔ آپے ویکھے چوواں ہاٹ، چوواں طبقات کھول کھلائندا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، ترے
 ترے بندھن آپ تڑائندا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھ، ساچا سنگ آپ وکھائندا۔ لہنا دین چکائے نو نو ناتھ، سدھ چوراسی ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نرگن دھارا اک وہائندا۔ نرگن دھارا جوت اکالی، ہر ساچے آپ اپنیا۔ سنجگ منگے سچ دلالی، ساچی سکھیا اک سمجھنیا۔ تریتے تیرا ساچا مالی، رام رمیا ویس وٹانیا۔ کاہنا کرشنا توڑ جنجالی، ہرجن ساچے لئے ترانیا۔ سنگ محمد جلوہ جلالی، ظاہرا ظہور آپ دکھانیا۔ نانک نرگن ہتھیں پھرے خالی، گرکھاں بھنڈارا نام بھرانیا۔ گر گوہند تیغ اک اٹھالی، نام کھنڈا رہیا چکائیا۔ چار ورنناں سنت سہیلے رہیا بھالی، گلیا کوئے رہن نہ پانیا۔ جن بھگتاں آپ کرے دلالی، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی پانیا۔ کوڑ کوڑا لہنا چکاونا، ہر ساچا سچ سکھدایا۔ ساچو ساچا مارگ لاونا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ چار ورنناں اک بناونا، اوچ نیچ رہن نہ پایا۔ راجا رانا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ مایا دھاری خاک ملاونا، خاکی خاک اڈایا۔ غریب نمائیاں گلے لگاونا، دُھر دا لیکھ چکایا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، مانک موتی چوگ چکایا۔ مانس جنم لیکھے لاونا، لکھ جو راسی بھند کٹایا۔ رام کرشن درس دکھاونا، آپ اپنا روپ دھرایا۔ نانک گوہند نظری آونا، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ ست رنگ نشانہ اک دکھاونا، سٹاں دیپاں آپ جھلایا۔ لکھن کروچ پشکر پھیرا پاونا، جنبو دیپ ہوئے رُشایا۔ سان سلمل ڈیرہ ڈھونا، کُشا رہیا گر لایا۔ لال رنگ ہر آپ رنگاونا، آد شکت ویس وٹایا۔ کنچن روپ اک سہاونا، دیا باقی اک ڈمگایا۔ سوہا ویس نر نریش اپنا آپ کراونا، ساچی سخیاں میل ملایا۔ چٹی دھار کر پیار، چٹا رنگ اک چٹھاونا، دسم دوا ری کُندا لایا۔ رنگ بسنتی تن رنگاونا، پھل پھلواری ویکھ دکھایا۔ نیلا بستر گوہند دھار ہندو مسلم اک بناونا، ساچی بنت بنایا۔ کالا سوسا تن چھہاونا، کلجک ستھر رہیا وچھایا۔ مکھ نقاب پردہ پاونا، کلجک جیواں دس نہ آیا۔ حق جناب پھیرا پاونا، مکہ مدیناں ویکھ دکھایا۔ نبی رسولاں آپ سمجھاونا، ملا شیخ مسائق بھل رہے نہ رایا۔ پنڈت پاندھا پکڑ اٹھاونا، تک لٹائی پھول پھولایا۔ کلجک چار ورن آپ جگاونا، سمت سولاں نیہ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، شبد ڈنک اک وجایا۔ شبد ڈنک خبردار، ہر ساچے سچ کرایا۔ چارے کوٹاں ہو اُجیار، بن کھنڈ پھر پھر پھیرا پایا۔ ایکا شبد شبد جیکار، نر نرائن نعرہ لایا۔ رسنا بہہ بہہ سارے کہن، گوہند درس کسے نہ پایا۔ مانس وہے ممتا وہن، نانک نرگن روپ نہ کوئے درسایا۔ گھر گھر تنگن ساچے نین، نین مندھاری کرشن مراری کا یا اٹاری نہ ویکھ

دکھایا۔ رام رام در در پیندے وین، رام رام نہ کسے منایا۔ جگت ترسنا کھائے ڈائن، چلہ تیر کمان نہ کوئے اٹھایا۔ انا الحق نہ دیکھیا کھڑا عین، نقطہ دوئی نہ
 کوئے گویا۔ سرب جییاں دا سانجھا ساک سبجن سین، پڑکھ ابناسی اک اکھوایا۔ کلجگ انت چکائے لہنا دین، بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نہ، شاہ سلطاناں راج راجاناں آپے دئے اٹھایا۔ آپ اٹھائے دیا کمائے، شبد ہتھ کٹاریا۔ چاروں گٹ پئے ڈہائے، نہ
 کوئے سہائے نہ ناریا۔ راج راجان رہے گر لائے، خالی دسن منڈپ ماڑیا۔ گرگھ ساچا سگن منائے، راہ تکتے ستاراں ہاڑیا۔ جگگ جگگ دا لیکھا دئے مکائے،
 جس چرن پُجھائی داہڑھیا۔ نانک گوہند ویکھ دکھائے، آر پار لیکھا وچ سنساریا۔ دھاری کیسا سرن لگائے، مؤنڈ منڈائے سوہے درباریا۔ ذات اذات آپ
 مٹائے، پاربرہم وچاریا۔ برہے تیرا لیکھ چکائے، ساچا سکھ سچی سکداریا۔ نہجھر جھرناسیر جھرائے، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھاریا۔ چرن کول پرہہ آپ
 دھوائے، آپے جانے اپنی کاریا۔ شکر جوتی جوت ملائے، بال نادانا کر پساریا۔ جگت جگدیشا ویکھ دکھائے، وڈ داتا آپ نہ نکاریا۔ اند اندرا سن آپ سہائے،
 کلجگ تیری انتم واریا۔ شبد شہیدی گانا بنھ دکھائے، نہ کوئی مارے کھنڈا تیز کٹاریا۔ دھرو پرہلا دیکھے لائے، لیکھا چکے اپنی واریا۔ چوڈاں طبقاں پھیرا
 پائے، کوٹ برہمنڈ کرے اپنی کاریا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے مٹائے، سبجگ لائے سچی پھلوڑیا۔ گر گوہند ساچا دیا کمائے، گر سکھ ساجن آپ ملائے، آپ اپنا
 سنگ رلا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم و، نہکٹنک نرائن نہ، شبد بان ہر مہربان اپنے ہتھ اٹھالیا۔ شبد چلہ تیر
 کمان، شبدی ہتھ اٹھایا۔ شبد جودھا سور بلی بلوان، شبد شبدی ویکھ دکھایا۔ شبد مارے اک نشان، پوریوں لواں پار کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں جیرج انڈا آپ چکائیا۔ شبد کھنڈا تکھی دھار، ہر ساچا آپ اٹھائندا۔ لکھ چوڑاسی کرے خوار، دوئی دُشت رہن نہ
 پائندا۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، دُور ڈراڈے میل ملائندا۔ جو جن رسنا جھوار ہے اچار، لہنا لیکھا آپ چکائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، جوتی جامہ بھیکھ
 وٹائندا۔ کلجگ انتم کرے پار، سبجگ راہ دکھائندا۔ بیس اکیس اہو تیار، اک حدیثا آپ پڑھائندا۔ چھتر سپاسی سچ سرکار، نو نو آپ دھرائندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرائن نہ ہری ہر، گر اوتار شبدی شبد آپ دھرائندا۔

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی ارڈو سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ☆

پُرکھ اکال ایکا اوٹ، ہرجن وڈی وڈیاںیا۔ نام بھنڈارا دے اتوٹ، توٹ رہے نہ رانیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، اپنا ڈورؤ آپے وایا۔ جگت ترسنا کڈھے کھوٹ، آتم انتراک بھجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا اک رگھرانیا۔ ایکا اوٹ دین دیا، ہرجن ہر ہر جنانیا۔ آد جگاد کرے پرتپالا، پرتپالک آپ اکھوانیا۔ دیوے نام سچا دھن مالا، نام خزینہ اک دکھانیا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، ہرجن ساچے لئے ترانیا۔ کایا مندر ویکھ سچی دھر مسالہ، در اپنا آپ گھلایا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، امرت آتم آپ کھوانیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، ہرجن ساچے آپ اٹھانیا۔ شبدی گربن دللا، لوک مات ویکھ دکھانیا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، سیوک سیوا سچ کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ایکا اوٹ دیناں ناتھ، ناتھ اناتھاں آپ تراندا۔ پُرکھ اکال اگڑی گاتھ، دُھن انادی شبد وجاندا۔ نام چڑھائے ساچے راتھ، لوآں پُریاں پار کراندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، لکھ چوراسی پھول پھولاندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا منتر نام درڈاندا۔ سر سروور مارے ٹھاٹھ، امرت دھارا جل وہاندا۔ ایکا جپ تپ رکھائے ہاٹھ، چرن دھیان اک جناندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، ایکا گھاٹ سہاندا۔ جن بھگتاں کھولے بجر کپاٹ، دُئی دوتی پردہ لاہندا۔ سچ ونجارا ونج کرائے ساچے ہاٹ، نام کنڈا تول تلاندا۔ میل ملاوا کایا کھاٹ، آتم سیجا آپ سہاندا۔ کھیلے کھیل بازی گرنٹ، نٹ نوآ سانگ ورتاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھاندا۔ ایکا اوٹ پُرکھ ابناسا، ہر بھگت بھگت وڈیاںیا۔ کایا منڈل ساچی پاوے راسا، آتم برہم جنانیا۔ آپے رویا پون سواسا، رسنا جہوا آپ چلایا۔ کھیلے کھیل پر تھمی آکاشا، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ گُرمگھ گھر ساچے درنج آتم کرے آپے واسا، دس کسے نہ آتیا۔ پُرکھ اکال اک بھروسا، ایکا کرے پڑھانیا۔ شاہو بھوپ ہر شاہو شاہابشا، سچ سلطان بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ ایکا اوٹ آد زرنجن، ہرجن آپ رکھاندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، بھوسا گر پار کراندا۔ نیز نام پائے انجن، اگیان اندھیر مٹاندا۔ دو جہانی ساچا سجن، لوک مات ویکھ دکھاندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل گواندا۔

کلج انتم آیا پڑدے کجّن، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ گرگھ ادھارے جوں نانک ٹھگ سبّجّن، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پار کرائندا۔ ایکا اوٹ پاربرہم، ورگھر ہر ہر پایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل رچایا۔ نام وڈیائی دماں دم، سواس سواسی لیکھے لایا۔ کارج کرتا کرے اپنا کم، کرنیہارا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ملایا۔ ایکا اوٹ اکال مورٹ، عقل کلا کل دھاریا۔ نرگن نور ساچی صورت، چکر چہن نہ کوئے رکھا رہیا۔ ہرجن آسانسا پورٹ، پورن آسا آپ کرا رہیا۔ آپے وسے نیڑے دورت، دور نیڑا پنڈھ چکا لیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑت، ساچی سکھیا اک سمجھ لیا۔ پتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھت، جس جن ہر ہر رسنا گا لیا۔ کایا رنگن رنگ چاڑھے گوڑھت، نام رنگن اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ہر سبّجّن ویکھ دکھا لیا۔ ایکا اوٹ ہر کرتار، قادر کرتا آپ اکھوائیا۔ اک اکلا کر پسا، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی دے ادھار، انھو پرکاس کرائیا۔ آپ اپائے آپے لئے سنگھار، برہما وشن شو سیو کمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ دے ادھار، اتبج سبتج سنگ نبھایا۔ مایا بندھن توڑ سنسار، گرگھ ساجن لئے جگایا۔ آتم دھن سچی دھنکار، انحد راگی راگ سنایا۔ پنچم میل میت مرار، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ساچی سنخیا منگلپار، ایکا گن ہری ہر گایا۔ در پایا نرکنت بھتار، ساچی سبج سُبھایا۔ ناتا تٹا سرب سنسار، گرگھ میل سبج سُبھایا۔ تھر گھر ٹھانڈا اک دربار، سنگر پورا ویکھ دکھایا۔ کملا پاتی جوت اجیار، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ آد جگادی میت مرار، جگ جگ وچھڑ نہ جانیا۔ جن بھگتاں دیوے نام بھنڈار، بھگت بھگتی ویکھ دکھایا۔ بستر گھناتن شنکار، نام امولا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن رنگے کایا چولا رنگ میٹھی اک چڑھایا۔ ایکا اوٹ چرن بھرواسا، ہرجن آپ رکھائندا۔ درگاہ ساچی دے دلاسا، تھر گھر میل ملائندا۔ آدانت نہ کدے وناسا، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائندا۔ کھیلنہارا کھیلے کھیل تماشا، خالق خلق وچ سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، آپ اپنا لڑ پھڑائندا۔ گر سکھ لڑ لینا پھڑ، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ ڈونگھی بھوری کایا کوری اُپر جانا چڑھ، آپ اپنی لئے انگڑایا۔ پنچ وکارا جائے سڑ، اگنی تت رہن نہ پایا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، اپنی اکھ آپ کھلایا۔ قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ، کوڑی کریا دے مٹایا۔

سر سرور نہاؤنا وڑ، کاگ ہنس وڈیاںیا۔ بجر کپائی اُکھیڑ جڑ، اپنا تھان سہاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، کا یا مندر کھولے در، محل اٹل اُچ منار، زرگن رُپ آپ کرتار۔ آتم سیجا سچ سگھاسن ہو اُجیار، ناری کنت کنت بھتار، سنت بھگونت اک دوار، در دروازہ غریب نوازا تخت سلطانی راجن راجا، آپ اپنا رہیا کھلایا۔ جگ وچھڑے جگ مارے واجا، سوئی سرتی رہی اُٹھایا۔ نام ست ستنام چلائے سچ جہازا، واگر وگر وگر فتح گجایا۔ اتم کھیلے کھیل دیس ماجھا، ہر گوہند لیکھ چکایا۔ آسو گھوڑا ایکا تازا، آپ اپنا رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا آپے کر، کر کرپا میل ملایا۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

۳۳۸

نام دان ست بھنڈارا، سنگر ہٹ وکایا۔ گرگھاس دیوے کر پیارا، جگ جگ جھولی پایا۔ آون جاون پار کنارہ، بیڑا بنے لایا۔ ایتھے اوتھے دے سہارا، دو جہانی ویکھ دکھایا۔ ساجن میت میت مرارا، پرتم پیارا آپ اکھوایا۔ گات گائے سرب سنسارا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ ملیا میلا ساچے گھر، آتم گھر سہنجنا۔ آون جاون چکلیا ڈر، پایا پڑکھ نرنجنا۔ اپنی کرپا آپے کر، نیز پائے گیان انجنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، دھوڑی کرائے منجا۔

۳۳۸

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کندن سگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

من رتا ہر نام رنگ، نمکھ نمکھ گن گائے۔ سنگر پورا سدا سنگ، گھر گمبھیر سمائے۔ دوس رین وجائے اک مردنگ، ایکا ڈھولا رہیا سنائے۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، جگت ترسنادے مٹائے۔ انگیکار لائے انگ، اپنے انگن لئے اٹھائے۔ نام پہنائے ساچی ونگ، بھوشن بستر اک سجائے۔ سچ سگھاسن

نہکلنک ہر شد بھنڈار جگ ۸

بیٹھ پلنگ، سچ سہاوی دیکھ دکھائے۔ گر سیکھ مانگت مانگے ایک مانگ، ایک مانگ گر سنگر جھولی پائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک
زرائن زر، زردھن سردھن سردھن سردھن آپ اکھوائے۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پریم سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

زردھن سردھن ایک ادھار، سچ سچ گن گانیا۔ گنوتا گر پائے سار، گر گر ویس وٹانیا۔ گر گر روپ آپ کرتار، ہر ہر وٹی ودھانیا۔ ہر ہر میتا
سرب سنسار، پتت پنینتا آپ اکھوانیا۔ اوچاں نیچاں اک ادھار، ایک شبد جنانیا۔ دیوے درس ام اپار، الکھ اگوچر آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناسا گھٹ گھٹ واسا گھر مندر مندر گھر اپنا آپ سہانیا۔

۳۳۹

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی لال سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

زردھن روپ رنگ اپار، سنگر پُرکھ چڑھایا۔ دیکھے وگسے کرے وچار، چاترک رہیا بللایا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، امرت میگھ برسایا۔ ایک
بھرے بھگت بھنڈار، بھگت بھگتی جھولی پایا۔ پورب لہنا قرض اتار، ساچا گھناتن پُجھایا۔ در سہائے بنک دوار، در دوارے پھیری پایا۔ تریتا وچھڑے کل
پیار، کالکھ کڈائے کٹایا۔ رام نام اک ادھار، گر منتر نام درڑایا۔ پنج بی پنج آدھار، پنجم موہ چکایا۔ ساچی ہٹی سچ وپار، اپنا ونج کرایا۔ ہر جن تیرا رکھے
نہ کوئے ادھار، مول بیاجی آپ چکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچے سر، سر سرور اک نہایا۔

۳۳۹

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گُردت سَنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ضلع امرتسر ☆

پھای پھاتھا مچھلی جال، جگت نیر وچھننیا۔ کر کرپا ہر لیوے پال، جانے گن اوگنیا۔ پاوے سار ڈونگھے تال، تت وکارا چھان پُنیا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُپجائے ساچی دُھنیا۔ مچھلی نیر جگت گُرا، تڑپ تڑپ مر جائیا۔ نانک دیکھے سہج سُبھا، سنگلا دیپ وڈیائیا۔ تٹ کنارے درشن پا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ماہِ سِگیر نہ دے سچ ملاح، جو بیڑا بنے لائیا۔ پھاندی پھندک رہیا پا، بندھن بندھ بندھائیا۔ سنگر پورا دے صالح، تیری چوگ رکھائیا۔ کلجگ اتم کرے نیاں، تیری ترسنا دے بُجھائیا۔ آپے پکڑے ہر جی بانہہ، جگ ساگر پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لکھیا آپے رہیا چُکائیا۔ لیکھا لہنا گیا چک، چُکا ونہار کرتار۔ اُٹا گربھ نہ ہوئے رُکھ، اُتریا پار کنارہ۔ جل تھل نہ ترسنا بھکھ، نہ کوئے دے سہارا۔ لیکھے لائے مانس مانگھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپے جانے آر پار ادھوچکار کنارہ۔

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گُردت سَنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ☆

ڈونگھے وہنا جگت کھبھیا، آر پار نہ کوئے کنار۔ جگت وکارا کنڈا چُبھیا، دوس رین باہاکار۔ حرص حواسی جائے ڈُبیا، ڈونگھے بھور اندھیار۔ سنگر پورے آپے لبھیا، تچ لوبھ موہ ہنکار۔ شبد ڈوری ساچی بدھیا، بندھن بندھ اک کرتار۔ جگت جنجالا توڑے جھوٹے دھندیا، دھرم دکھائے سچّی دھرمسال۔ پار کرائے مدراماسی گندیا، جو جن آئے چل دوار۔ اک سنائے سہاگی چھندیا، سوہنگ شبد نام جیکار۔ دس نہ آئے آتم اندھیا، سنگر روپ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھڑ پھڑ آپے رہیا تار۔

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سرنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلا ☆

کوڑا ناتا جائے ٹٹ، کوڑ کڑیا رامیٹ مٹائندا۔ بنس بنسی کڈھے کٹ، سر بنس ویکھ دکھائندا۔ لگی جڑ دیوے پُٹ، بولا اپنا آپ لگائندا۔ امرت بخشے ساچا گھٹ، سائتک ست ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مورکھ موڑھے پار کرائندا۔ جن پریت جگت خبیث، سادھ سنت وہایا۔ اپنا پیس گئے پیس، انت رہن نہ پایا۔ لیکھے لگے کلج سیس، لیکھا دے مکایا۔ ایکاشب سچ حدیث، نام نامہ اک پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام کھنڈا اک چکایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، ہر ساچا ہتھ اٹھائندا۔ سادھا سنتاں مارے مار، جیواں جنتاں آپ سمجھائندا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، دھار نرالی اک رکھائندا۔ کایا مندر اندر کھچے اک لکار، پچھلا لیکھا آپ چکائندا۔ آگے لیکھا ڈھر دربار، درگاہ ساچی اک سہائندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں رہیا تار، واس نواسا پار کرائندا۔ پھولن پائے ساچا ہار، سیس سیہرا اک گندائندا۔ رنگن میہندی لال اپار، رنگ رنگیلا اک دکھائندا۔ چھیل چھیل پورا پھیرا پائندا۔ بٹھنہارا سرب قبیلہ، باہر کوئے رہن نہ پائندا۔ آپے کرے اپنا چیلہ، اپنی بنت بنائندا۔ اپنی اگنی آپے لائے تیل، آپے تریا ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈنڈا وڈ بلوان، میٹ مٹائے جگت شیطان، داتا دانی گن ندھان، ایکارنگ سائندا۔ گن ندھان سرب جی داتا، ایکا ایک اکھوائندا۔ جنم اجنمی دیوے داتا، جنم اجنمی ویکھ دکھائندا۔ اپنا چلا آپے رتھ ساچا سا تھا، سگلا سنگ چڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دھار ہر نرنکار، مارنہارا ساچی مار، آپ اپنا ہتھ اٹھائندا۔

۳۲۱

۳۲۱

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۶ بکرمی نرائن سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کنگ ضلع امرتسر ☆

ہر ہر نام جگت انملا، آد جگاد نہ کوئے تلائپا۔ آپے رکھے سچ کلا، گرگھ کایا بنک سہانیا۔ ساچے تول آپے تلاء، تولنہار آپ اکھوایا۔ جگا جگنتر پھلیا پھلا، پھل پھلواری بھگت مہکانیا۔ ہر جن آتم انتر گھلا، جن گھول گھول گھمانیا۔ جگت بھنڈارا رہے گھلا، اپنا آپ ورتانیا۔ جو جن ہر جو ہر ہر مندر آئے

نہکک ہر شبد بھنڈار بجاگ ۸

بھلا، ہر ساچا لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نام وڈی وڈیائیا۔ نام بھنڈارا سچ امولک، ہر ساچا ہتھ رکھائندا۔ گر سکھ دیکھے کایا گولک، گھر ساچے آپ کائندا۔ شبد اگئی دُھن انادی آپ وجائے اپنی ڈھولک، اپناراگ آپ الائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نام خزینہ اک وکھائندا۔ نام وست ساچی دات، سنکر پورے ہتھ رکھائیا۔ گر کھیاں آتم اندر دیکھے مار جھات، دُنگھی کندر پھول بھلائییا۔ اپنی ہتھیں کھولے اپناتاک، آپے بند کرائیا۔ آپے جانے اپنا واک، بودھ اگادھی آپ سنائییا۔ اپنی پت آپے لئے راکھ، پت پتونتا ساچا ماہیا۔ جگا جگنتر آپ چلائے اپنی شاخ، ساکھیاں رُپ وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد کرے کُڑمائییا۔ شبد یج ہر ہر بویا، آپ اپنی کرت کمائندا۔ آپ اپنے جیہا آپے ہویا، دُسر کوئے نہ سنگ رکھائندا۔ نہ جنمے نہ کدے مویا، مات گر بھ نہ واس دھرائندا۔ دوس رین نہ کدے سویا، آلس نندرا وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی نام اپائندا۔ ہر کاشبد سنکر دھار، گر گر بوجھ بھجائییا۔ گر گر میتا پر اپار، زرگن سرگن وچ کائییا۔ سرگن ساجن ہو اجیار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبد ڈھولا اک جیکار، گیت سہاگی ایکا گائییا۔ بن وچولا ہر زرنکار، لوک مات دیکھ وکھائییا۔ ساچا تولا گرور گردھار، گرہ گرہ پھیرا پائییا۔ گرگھ ساجن دیکھ وچار، گر متی آپ سمجھائییا۔ آتم انتر کھول کوڑ، نیتز نین اک درسائییا۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑ، سچ سچ کرے کُڑمائییا۔ اگنی تت نہ لگے تتی ہاڑ، تتوت اک وکھائییا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، چاروں کُنٹاں دیکھ وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی دیکھ وکھائییا۔ شبد ساجن ساچا میتڑا، پرم پُرکھ کرتارا۔ آد جگادی جانے ریتڑا، اک اکلا ایکو نکارا۔ آپے گائے اپنا گیتڑا، پُریاں لوآں کرے خبردارا۔ آپے ہویا جگت انڈیٹڑا، آپے گپت آپے ظاہرا۔ آپے اپنا بھانا جانے میٹھڑا، دیوے ور سچی سرکارا۔ آپے مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت پھل اک وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد گر اوتارا۔ ہر اوتار شبد گر بھوپا، تخت تاج سہانیا۔ آد انادی ست سرُپا، پاربرہم سری بھگوانیا۔ وسنہارا چارے کوٹا، دیکھ وکھائے زمیں اسمانیا۔ ترے گن مایا دیکھے ٹھوٹھا، پھول بھلائے پنچ شیطانیا۔ جگ جگ داتا اپنی کرنی آپے ٹٹھا، کرنی کرتا آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی نوجوانیا۔ ہر شبد ہر کارُپ، ہر ہر آپ اپایا۔

ایکا تاگا ایکا سوت، ایکا تند بندھایا۔ ایکا کایا کپڑ کپ کرے قلبوت، ایکا پنج تت رہیا سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 شبد دھرایا۔ شبد اناد ہر برہما، ایکا ایک رکھائندا۔ گر گر دیوے ساچی داد، سننگر پڑکھ منائندا۔ ہرجن ہر ہر آپے لادھ، گھر گھر میل ملائندا۔ میٹ
 مٹائے واد وواد، واہ واگرؤ سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد شبد اُپجائندا۔ ہر شبد ساچا پنج، گر گر آپ ٹکائندا۔ اپنی
 کرنی آپے پنج، آپ اپنا در سہائندا۔ آپے ویکھے وٹ پنج، ترے ترے جوڑ جڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر شبد ور، گر
 شبدی ناؤں دھرائندا۔ گر شبد گرؤ گر دیوا، سننگر اشٹ منایا۔ سننگر پڑکھ ست ساچی سیوا، ہر سجن آپ کرایا۔ ہرجن کھوائے امرت آتم میوہ، پھل
 مٹھاک رکھایا۔ مستک کوشک لائے تھیوا، من نیا آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد شبد سہایا۔ ہر سہائے شبد
 بھلوڑی، پھل بھل ویکھ وکھایا۔ پائے سار اُجاڑ پہاڑی، ڈونگھی گاری ویکھ وکھایا۔ گر سیکھ جانے ناڑ ناڑی، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ گوہند تیری پگی ہاڑی،
 ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد شبد سمجھایا۔ شبد گر سمجھاؤن آیا، دیوے جگت ہلارا۔ پڑکھ اکالی ویس وٹایا،
 جوت نرالی ڈمگایا۔ چال اوڑی چلے چالی، وید کتیب نہ کوئے لکھایا۔ اپنے ہتھوں رکھے خالی، سرشٹ سبائی ڈورؤ وایا۔ چاروں کٹ گھٹا کالی، رین
 اندھیرا چھایا۔ ویکھ وکھائے جوت جوالی، لاٹ لالائی پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نگارہ نر نرکارا ایک ڈنک وجایا۔ شبد نگارہ
 ساچی ونڈ، دھر دھر آپ ونڈایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، پاربرہم بھینو نہ آئی۔ نو نو کرے کھنڈ کھنڈ، گرہ گرہ دھکا لائی۔ ہرجن نام ایکا رہیا ونڈ، ایکا
 بوُجھ بُجھائی۔ کلجگ انتم چلیا پندھ، چوتھا پوڑا رہیا اٹھایا۔ کچی کلر ڈھنی کندھ، شوہ دریائے نال رڑھائی۔ ست ستوادی چاڑھے چند، جوتی نور کرے
 رُشائی۔ گوہند پیتا ہو بخشد، گر چیلالے ترایا۔ گر سکھاں خوشی کرائے بند بند، نرگن سرگن سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 شبد داتا آپ اکھوائیا۔ شبد داتا وڈ بھنڈاری، بھانڈا بھرم بھنائندا۔ گر سکھاں پنج رہیا سواری، نیتز نین اک گھلائندا۔ سپس جگدیش اپنا آپ اتاری،
 ساچے سپس ٹکائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، ویس انیکا ویس وٹائندا۔ ویکھنہارا کیس مچھ داہڑی، بانکا بانکی چال چلائندا۔ گر سکھاں سر اٹھا کھاری، آپ

اپنا راہ تکا سندا۔ آپے سٹا وچ اُجاڑی، اپنا ڈھولا آپے گا سندا۔ آپے تال آپے تلوڑی، آپ اپنا راگ الا سندا۔ آپے میت مُرا را آپ نبھائے اپنی یاری، یاری سٹھر ہیٹھ رکھا سندا۔ لیکھا چکائے وارو واری، لہنا لہنیدار مُکا سندا۔ کلجک تیری انتم پاوے ساری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر ایکا گھر، ایکا در سہا سندا۔ شبد گر ہر اوترا، اور نہ کوئی دُجا۔ آپے جانے اپنا گھرا، آپے دیکھے نیز تيجا۔ اپنا بھنڈارا آپے بھرا، چو تھے پد آپ پتيجا۔ پنچم میلا ہری ہرا، ہر کارج آپے کیتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، جن بھگتاں کرے ریجھا۔ گر شبد گر گیان، گر منتر نام درڑایا۔ گر گر دیکھے مار دھیان، گر نیز اک کھلایا۔ گر جودھا سور ملی بلوان، نام کھنڈا اک چکایا۔ گر دکھائے اک نشان، دھرم نشانہ اک جھلایا۔ گر گڑھی چمکور کر پروان، کلجک انتم میل ملایا۔ ہو یا وچولا سری بھگوان، نہ کھنکا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد میلا ساچے در، در درویشا ویس وٹایا۔ در درویش گو بند دھار، اپنا مول چکایا۔ اُل اُل اُل وچ پار، اُل اُل اُل آپ رکھایا۔ ساچی کل اُدھرے پار، کل کلونتا ویکھ وکھایا۔ گو بند بوٹا جائے نہ ہل، دُونگھی نیہہ دھرائیا۔ جیت ججھار گھولی گیا گھل، گھولنہارا دس نہ آئی۔ فتح ڈنکا وجے ڈھول، سنگھ فتح اک گجائی۔ زورا ور کرے چوہل، سوہنی جندڑی سہج سکھائی۔ پنچم پیتا کدے نہ مارے گر کھاں نال رول، آد جگادی ویس وٹایا۔ جن کھو جے ہر وسے کول، تھر گھر واسی ڈیرہ لائی۔ اپنے کڈے آپے تول، نانک ترازو ہتھ اٹھایا۔ کلجک انتم کھیلے ہول، گر سکھ تیری رتی رت رنگن رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر آپے بول، اپنا بھيو کھلایا۔ شبد گر جگت وچولا، ہر ہر آپ رکھا سندا۔ آد جگاد کدے نہ ڈولا، اڈول اڈل نام دھرا سندا۔ ہر جن انتر آپے مولا، ساچی رت بسنت سہا سندا۔ امرت دیوے نا بھی کولا، نام بھنڈارا آپ ورتا سندا۔ رکھے وڈیائی اُپر دھولا، جگ چھتی سیو کما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سیس تاج اپنا آپ لکا سندا۔ سیس تاج اپنا رکھ، گر گر رُپ وٹایا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، کلجک کوڑ مٹایا۔ کر نیہارا کھوں ککھ، ککھاں قیمت کوئے نہ پایا۔ جگت وکار وچوں کیتا دکھ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ست ستوادی کرے پکھ، ست سنتو کھی ویکھ وکھایا۔ گر سکھ تیری گو بند حد، دُجا در نہ کوئے جنایا۔ بھاگ لگائے ساچی جد، وشنوں ونسی رُپ وٹایا۔ نام پیائے ایکاد، نام

نُھاری رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے لئے سد در درویشا پھیری پایا۔ جگت جنجال وچوں لئے کڈھ، دُئی دوتی میٹ مٹایا۔ لیکھے لائے ناڑی ماس ہڈ، آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ ہنگ ہنگتا دیوے وڈھ، ساچی سنگتا میل ملایا۔ جھوٹا گھر دُنیا چھڈ، محل اٹل سچا سچے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا دیوے در، در آئے دیا کمائے ویس وٹائے دس نہ آیا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ☆

ہر جوت نُور اکال، نرگن رُپ نر نر نکاریا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، ابناسی کرتا کھیل کھلا رہیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، کرنی کرتا آپ کما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ ویس وٹا لیا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، نہہکنک اکھواندا۔ جوتی نُور نُور مہانا، رُپ رنگ نہ کوئے رکھاندا۔ چکڑ چہن نہ کوئی رکھانا، جوئی رہت نام دھراندا۔ تھر گھر وسے سچ ٹکانا، اوچ محل اٹل ٹکاندا۔ شاہ بھوپ شاہ سلطانا، راج راجان آپ اکھواندا۔ لکھ چوراسی دیوے مانا، ہر گھٹ اندر ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا اک اکھواندا۔ آدن انتا ہر بھگوانا، عقل کلا کل دھاریا۔ جگ جگ میلا ساچے سنتا، سنت ساجن میل ملا رہیا۔ پُرکھ پُرکھو تم ناری کنتا، آپ اکھوار رہیا۔ در درویشا ہوئے منگتا، دو جہاناں پھیری پا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ناؤں رکھا لیا۔ آد نرنجن لیکو نکارا، عقل کلا ورتا لیا۔ آد جگادی اک اوتارا، جگ جگ ویس وٹا لیا۔ لوآں پُریاں دئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ برہما وشنوں دیوت سُر کر اُجیارا، آپ اپنے وچ ٹکانیا۔ رُوس کر اُجیارا، منڈل منڈپ دئے سہا لیا۔ آپے ویسا سب توں باہرا، بھيو کوئے نہ پانیا۔ جگا جگتسر ساچی کارا، نرگن اپنی آپ چلا لیا۔ بھگت بھگونت دئے ادھارا، آتم برہم جنایا۔ دُھن اناد اناد اپارا، انحد تال وجا لیا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، اپنا آپ بھرا لیا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپائی آپ تڑا لیا۔ چوڈاں ہٹاں وچ واپارا، چوڈاں لوکاں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد انادی ہر شبد برہمادی گونتا بے پروا لیا۔ گونتا ہر میترا، پر م

پُرکھ کرتار۔ آدجگادی ساچی ریتڑا، آپ چلاوے وچ سنسار۔ وسے دھام انڈیٹھڑا، درگھر سوہے اک دوار۔ گرگھماں کایا چولی رنگے چیتھڑا، آپ اپنا
 بخش پیار۔ کرے کرائے پنت پنت پنت پاپی لائے پار۔ ساچا دیہرا مندر مسیتھڑا، کایا دکھائے گرو دوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن داتا ہر نرکار۔ نرگن داتا بے پرواہ، لکھ نرنجن آپ اکھواندا۔ شبدی گر بن ملاح، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ گرگھ ویکھے تھاؤں تھاں، جگ جگ آپ
 اٹھاندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر ہتھ سمرتھ اٹھاندا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جھیرا آپ چکا سندا۔ نرگن کھیڑا اک دکھائے ساچا تھاں،
 تھان تھنتر آپ سہاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، ایکا ڈنک وجاندا۔ نام ڈنک شبد جیکارا، ہر ساچا سچ سنا یا۔
 لوآں پریاں کرے خبردار، برہما وشن شو اٹھانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سارا، ستاں دیپاں دے ہلایا۔ لکھ چوراسی اک ہلارا، ایکونکارا دے لگایا۔ جن
 بھگتاں میلا میت مرارا، پاربرہم سچی سرنا یا۔ نام کرائے ونج واپارا، سچ ونجارا سچ سہانیا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسارا، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ اوچاں نیچاں
 اک دوارا، راؤ رنگاں اک سمجھانیا۔ شاہ سلطانا کرے خوارا، تخت تاج نہ کوئے اٹھانیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، گر گوہند ہتھ چمکانیا۔ نگھی رکھے ہر ہر دھارا،
 دو جہاناں ویکھ دکھانیا۔ اپنے آسو ہو آسوارا، شاہ سوارا ناؤں دھرا یا۔ کلغی توڑا نام دستارا، سیس جگدیش آپ اٹھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، ایکا جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، ایکا شبد الا سندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل دھاری ویکھ دکھاندا۔ ایکا چلہ
 تیر کمانا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھاندا۔ آپے آئے وچ میدانا، ترے گن میل ملا سندا۔ چوواں چوواں کھول دکانا، آپے ہٹ سہاندا۔ آدجگادی ایکا راما، آپ
 اپنا روپ درساندا۔ ایکا بنسری ایکا کاہنا، ایکا سنا ساکھیات ہو جاندا۔ اک محمد بنھے گانا، اللہ رانی سگن مناندا۔ ایکا کلمہ اک ترانہ، ایکا ہو ہو نعرہ
 لاسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، نور الاهی آپ اکھواندا۔ نور الاهی اکونکارا، اپنی کل ورتاندا۔ جلوہ جلال
 ویکھ وچار، حق حقیقت پھول پھولا سندا۔ خلق خدائی پائے سار، خالق اپنا روپ وٹاندا۔ امام میہندی تیز کٹارا، نیتز نینا آپ درساندا۔ آپے جانے اپنی
 دھار، لیکھا لکھت نہ کوئے لکھاندا۔ برہما ویتا گیا ہار، چارے وید الا سندا۔ پُران اٹھاراں رہے پکار، وید ویاسا گنت گنا سندا۔ شاستر سمرت ہو اُجیار،

آپ اپنا نام اُپائندا۔ گیتا گیان کر دھیان، دھرنی دھرت دھول سہائندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پرنام، انجیل قرآنا وکھ وکھائندا۔ دند بتیسا کر پیار، راگ چھتیسآ آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جوتی نور ڈمگائندا۔ جوتی نور نور اُجالا، ہر ساچا سچ کرائندا۔ پر م پُرکھ پر بھ دین دِیالا، پاربرہم ویس وٹائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل نرالا، بھو کوئے نہ پائندا۔ نانک گوہند بن دلالا، ایک شبد چلائندا۔ اک وکھائے پتی دھر مسالہ، در مندر آپ سہائندا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، امرت میوہ اک کھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی جگ جگ جن بھگتاں سیو کمائندا۔ سنگر پورا ہر سمرتھ، آد پُرکھ ابناسیا۔ ہر جن رکھے دے کر ہتھ، کلج ویکھے اتم تماشا۔ کوڑ گڑیا رکھے نتھ، سنت سہیلا داسی داسیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، پرگٹ ہو گھنک پُر واسیا۔ اپنی چلائے ساچی گتھ، چار ورنان دئے بھرواسیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، اشٹ دیو اک ابناسیا۔ اک سروور ایک گھاٹ، ایک کرے بند کھلاسیا۔ ایک سروور مارے ٹھاٹھ، ترسنا بھکھ مٹاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہنک نرائن نر، نرگن جوت کرے پرکاسیا۔ نرگن جوت ہر گوہند، ہر ہر آپ اُپائندا۔ میٹ مٹاوے سگلی چند، چنتا چکھا آپ گوائندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر سمائندا۔ سرب جییاں آپے بخشند، بخشنہار آپ اکھوائندا۔ آپ اپنی کرے کرائے نند، نندک نندیا گھ صالاحیندا۔ گرگھ اُپجائے ساچی بند، در گھر ساچے آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اک اکلا سچ محلہ برہمنڈ کھنڈ آپ وسائندا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، ہر ساچا آپ سہائندا۔ تھر گھر جوت جگے نرنکاری، دیک دیک اک سہائندا۔ ایک تخت اک سیکداری، شاہ سلطان اک اکھوائندا۔ ایک کھڑگ کھنڈا تیز کٹاری، ایک ایک چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیری دھار بٹھائندا۔ تیری دھار ہر نرنکار، کلج آپ چلائیا۔ آپے پادنہاراسار، اپنے ہتھ رکھے وڈائیا۔ نانک نرگن لیکھ اپار، لیکھا کھت جنائیا۔ گوہند کھچی اک کٹار، چاروں کُنٹ واہیا۔ دہ دشا کرے خوار، خاکی خاک سائیا۔ چار یاری ہاہاکار، اللہ رانی رہی گرلائیا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرنکار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہنک نرائن نر، نر ہر ہر نر نرگن روپ نرگن جوت نرگن شبد ساچا دھر دھر دھرنی دئے سہائیا۔

پنج تہ کا یا ڈکھ، دوس رین رہیا ستائیا۔ در در سکھنا رہے سکھ، جگت روگ نہ کوئے مٹایا۔ کرم دھرم جرم بیٹھا اٹھ، لیکھا اپنا رہیا دکھایا۔ جس
 جن اُپر سنگر پورا جائے تھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ امرت آتم دیوے ایکا گھٹ، جگت دکھرا رہن نہ پایا۔ انتم ویلے آون جاون جائے چھٹ، لکھ پورا سی
 گیار کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال بالی لئے تریا۔ بال بالی بالی بدھ، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ کایا کاج کرے سدھ، چننا سوگ مٹایا۔
 چرن کول کول چرن جو جن رہیا لکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن جننی دیوے ایکا ور، ڈکھ سکھ سکھ ڈکھ ایکا رنگ سمایا۔ حق حقیقت
 رہیا پھول، بھل رہے نہ رانیا۔ گر شبدی اندر مندر اپنے کنڈے رہیا تول، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ گر سکھ ساچا کدے نہ جائے ڈول، گو بند بھانے وچ
 رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہر ہر بھگتی اپنی شکتی دیوے آپ وڈیایا۔ بھگت بھگتی آپے جان، آپے ویکھ دکھائندا۔
 کوٹن کوٹ کوٹی کوٹ کر پردھان، ہر دھیان وچ نہ آئندا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، کر کرپا پار کرائندا۔ جییاں دیوے جییا دان، دھرت
 دھول سہائندا۔ جو جن منگے چرن دھوڑ ایشان، دُرمت میل گوائندا۔ جو جن منگے درس گوپی کاہن، کاہنا روپ آپ وٹائندا۔ جو جن منگے نگاہبان،
 نانک نرگن نظری آئندا۔ جو جن گر کاشد کرے پروان، گر گو بند درس دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔
 باراں برس باراں راس، باراں باراں آپ دھرائیا۔ اک گیارا کھیل تماش، دس اک ویکھ دکھایا۔ دسویں میلا شاہو شاہباش، نج گھر بیٹھا تاڑی لایا۔ نو
 دوارے پوری کرے آس، جو جن من چت رہیا گایا۔ اٹھاں تتاں کرے بند خلاص، من مت بدھ نہ کوئے چترایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا داس،
 گر گھاں سیوا آپ کمایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ رکھے کسے نواس، نرگن جوتی ڈمگایا۔ پنجم پیتا پوری کرے آس، جو جن پنجم شبد دُھن رہے گایا۔ چوتھے
 پد اک نواس، چوتھا پد آپ سمجھایا۔ تیجے نیر پوری کرے آس، ترے گن مایا رہن نہ پانیا۔ دوجا میلا شاہو شاہباش، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ اک اکلا
 ایکونکارا کر پرکاس، گھر گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سچ دوارے کوئے نہ جائے نراس، من بھچھیا پھل ساچا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن لہنا آگے دیوے دھر، پچھلا قرضہ مول چکایا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کُنڈن سنگھ دے گھر مال چک دیا ہوئی ضلع امرتسر ☆

جگت رُوپ جگت اندھیرا، جگت کُنڈ سمایا۔ جگت ہوئے لگا ڈیرہ، بھرمی گڑھ وڈیاںیا۔ کھیلے کھیل سنجھ سویرا، صُبح شام نہ کوئے جنایا۔ جگت چُکائے ہیرا پھیرا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منگل آپے گایا۔ اپنا منگل آپے گا، اپنا در سہا سندا۔ اکونکارا کھیل کھلا، پورب ویکھ وکھاسندا۔ مارو سوہلے رہیا گا، گھر ساجن دس نہ آسندا۔ بچھلا لیکھا پورا دئے کرا، آگے مارگ لاسندا۔ کُلی ککھٹاں دئے سہا، لکھوں لکھ وکاسندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرسکھ تیرا بولا آپ پرنا سندا۔ بولیا بول رسن جیکار، ہر ساچا پور کرایا۔ بُھل نہ رہے وچ سنسار، اپنا سوہلا آپے گایا۔ گُر گُر بانی کر وچار، گُر گوجھ بھیو کھلایا۔ نانک ار جن اک پیار، ایکا رنگ سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنایا۔ مارو سوہلے ہر ہر گائے، گھر ساچا ہر سُنجننا۔ چار دیوار رہی گُرائے، در آیا درد دُکھ بھے بھنجننا۔ خاکی خاک نیتز نیر رہی وہائے، ہر پایا نیتز انجنا۔ اوچا بولا جن جنائے، پورا کرے کرائے کر کرپا پردہ کجنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا ور، آپ تجائے لوک لجننا۔ لوک لاج تچ کے آیا، نرگن جوت نور نرنکار۔ سوہنگ ڈھولا ایکا گایا، واکرُو فتح اک جیکار۔ نانک تولا تول تُلایا، تولے سرب سنسار۔ گوہند ڈولا آپ اٹھایا، گُرگھ چکے بھار۔ ہوئے بولا دئے تجایا، بخشے چرن پیار۔ دُئی دوتی گھروں باہر کڈھایا، گھر وسیا نرنکار۔ جگ وچھٹیا میل ملایا، ملیا میت مُرار۔ نام کٹھالی ایکا پایا، کُنڈن سورن ویکھ اپار۔ سنگھ سرُوپ گُر درس وکھایا، بھے بھیانک دئے نوار۔ اچن اچانک پھیرا پایا، دیوت سُر سیوادار۔ بھیکھادھاری ویس وٹایا، دروہی پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ ساچا پاندھی اپنا پندھ رہیا مُکایا، کرپا کر آپ نرنکار۔ من متا باندھی رہیا پھرایا، گلی کوچے دئے ہلار۔ سوانگی اپنا سوانگ ورتایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اپنا ور، ویکھ وکھائے ایکا دھار۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گھر پنڈ اُسا ضلع امرتسر ☆

نرگن جوت عقل کل دھار، ہر اپنی کھیل کھلاندا۔ آد جگادی اک اوتار، جگ جگ ویس وٹاندا۔ اک اکالا اک اونکار، اپنی کرنی کرت
 کماندا۔ جوئی رہت بھو نیار، بھو کوئے نہ پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ڈمگاندا۔ نور اجالا ہر گوپالا، ایکا رنگ
 سائی۔ کھیلے کھیل دین دیالا، دیاندھ بھو نہ رائی۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، چال نرالی آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر بے انت، آد پُرکھ ابناسیا۔ آد جگادی مہما گنت، دو جہاناں ویکھے کھیل تماشیا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، دیوے نام چرن
 بھروسایا۔ میل ملاواں ناری کنت، گھر ساچا اک سہاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے منڈل پاوے راسیا۔ منڈل منڈپ ہر ہر
 راس، اپنی آپ رچاندا۔ آپے وسے پر تھی آکاش، گگن پاتالاں آپ سماندا۔ لکھ چوراسی پون سواس، آتم انتر آپ کماندا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے
 واس، دس کسے نہ آئیندا۔ ہرجن میلا شاہو شاباش، پُرکھ اگڑا اپنا آپ کراٹندا۔ سنت سہیلا داسی داس، سیوک سیوا آپ کماندا۔ جوتی جوت سروپ
 ۳۵۰ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اونکارا ناؤں رکھاندا۔ ایکوونکارا اک اکلا، آد نرنجن آپ اکھواندا۔ آپے وسیاچ محلہ، اُچ اتھاہ بے پرواہ گھر ساچا آپ
 سہاندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر پھیرا پاندا۔ اپنا دپیک اپنی جوتی آپے بلا، پرکاس پرکاس آپ رکھاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت نرنجن ڈمگاندا۔ جوت نرنجن کرپسار، لکھ چوراسی آپ کماندا۔ ایکوونکارا کر آکارا، نرکار ویس وٹاندا۔ دو
 جہاناں پاوے سارا، لوآں پُریاں پھول پھولاندا۔ وشنوں ونسی ہو اُجیارا، آپ اپنی کل ورتاندا۔ برہما برہم دئے سہارا، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ شکر
 دیوے اک ہلارا، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، ترے گن بندھن کوئے نہ پاندا۔ شبدی شبد شبد گر لے اوتارا، گر گر ناؤں
 دھراندا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، اگادھ بودھ آپ جناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ویس وٹاندا۔ ابناسی کرتا پُرکھ
 سمرتھ ایکا ایک اکھوانیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھواہی بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی دیوے متھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ جگت وکارا پائے نتھ، چاروں

کُنٹاں آپ بھوانیا۔ جن بھگتاں دیوے نام و تھ، آتم انتر برہم جنانیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، در گھر ساچے ایکا بوُجھ بُجھانیا۔ ایکا اکھر
 رکھے وکھر آپ جنائے پوجا پاٹھ، ایکا کرے پڑھانیا۔ اک ونجارا کھولے ساچا ہاٹ، ساچا ونج آپ کرانیا۔ اک دکھائے تیر تھ تاٹ، سر سرور اک
 نہانیا۔ آپے جانے آد جگادی اپنا گھاٹ، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹانیا۔ جوتی جامہ ہر ہر راما، ہر ہر ویکھ دکھاندا۔ آپے وسے نہچل دھاما، تھان تھنتر اک سہاندا۔ کرے کرائے اپنا کاما،
 دوسر کوئے نہ سنگ رلاندا۔ شبد وجائے سچ دامہ، لوآں پُریاں آپ جناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل
 کھلاندا۔ جگ جگ کھیل کھیلنہارا، سنگر پُرکھ اکھواندا۔ لوک مات لے اوتارا، زرگن سرگن میل ملاندا۔ سرگن پاوے زرگن سارا، زرگن اپنی بوُجھ
 بُجھاندا۔ زرگن جوتی نور اُجیارا، سرگن ڈگمگاندا۔ سرگن دُھن سچی دُھنکارا، زرگن انحد تال وجاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ست پُرکھ زرنجن آپ اکھواندا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی دھار، ست ست ست ورتانیا۔ برہم مت کر اُجیارا، پاربرہم میل ملانیا۔ اکھ اکھنا کھیل اپار،
 اکھ زرنجن ایکا اکھ جگانیا۔ امگم اگمڑا اگمڑی کار، آپ اپنی آپ چلائیا۔ تھر گھر بیٹھ پچے دربارا، پُرکھ ابناسی بنت بنانیا۔ سچ سنگھاسن ہر زرنکارا، آپ اپنا
 رہیا سہانیا۔ شاہ سلطان وڈ سیکدار، ایکا ایک رُپ وٹانیا۔ نہ کوئی دیسے دوسر ہور چوہدار، نہ کوئی سیوک سیوکما نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اک اکلا سچ محلہ اُچ اٹلا آپے وسیا اپنے گھر، تھر گھر بیٹھا آسن لانیا۔ تھر گھر ساچا سچ دربارا، ہر ساچا آپ سہاندا۔ زرگن رُپ ایکونکارا،
 اونکارا نام رکھاندا۔ آپ اپنا کر پیارا، در مندر اک سہاندا۔ کرے کرائے ونج وپارا، اپنا ہٹ آپ چلاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر ساچے ہو پرگٹ، پر م پُرکھ ویس وٹاندا۔ تھر گھر ساچا کھول دروازہ، ہر ساچی بنت بناندا۔ پُرکھ انادی غریب نوازا، آپ اپنا کھیل
 کھلاندا۔ شبد اگئی مارے واجا، اپنا آپ آپ اٹھاندا۔ آپے ویکھے آسو تازا، سولاں کلیاں آسن لاندا۔ پاربرہم پر بھ شاہ نوابا، در گھر ساچا اک
 سہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن دھار ہو اُجیارا، سرگن میل ملاندا۔ سرگن میلا گرو گرو چپلا، گر منتر نام درڑایا۔ پاربرہم

پر بھ سجّٰن سُهیلآ، انتر آتم اِک جنایآ۔ وسے دھام سد نویلآ، دھام اولڑا اِک دکھایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایآ۔
 کھیلنہارا کھیل کھلاری، ہر ہر وڈی وڈیائیآ۔ برہما وشن شو سیواداری، سیوک سیوا رہیا کمائیآ۔ آد شکت کر پیاری، اپنے انگ لگایآ۔ آپے دیکھے کنت
 بھتاری، ساچی سچ ہنڈھائیآ۔ ساچا سٹ سٹ ڈلاری، شبدی شبد اُچائیآ۔ لوآں پُریاں کر تیاری، سچ محل سُهائیآ۔ بندھن پائے ہر نرنکاری، ترے گن جوڑ
 جڑائیآ۔ منڈل منڈپ آپ سُهائے رُوس چن ستاری، جوتی نور جوت رُشنائیآ۔ دھرنی دھرت دھول جل بنب اُھاری، آپ اپنے انک رکھائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچا آپ سُهائیآ۔ ساچا گھر ہر سُهنجنا، ایکا ایک رکھائندا۔ جگے جوت آد نرنجنا، دوس رین
 ڈگمگائندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجنا، بھے بھنجن آپ اُھوائندا۔ آپے کرے کرائے اپنا مجنا، سر سرور آپ سُهائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائندا۔ اپنی بھچھیا آپے پا، اپنا سگن منائندا۔ پاربرہم پر بھ ویس وٹا، وشو رُپ ہو جائندا۔
 آپ اپنا نام دھرا، برہم برہم سائندا۔ ترے گن تیرات رکھا، تیری ونڈ ونڈائندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش آپ بنا، اپنا در سُهائندا۔ لکھ چوراسی
 رچن رچا، گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ لوک مات ڈیرہ لا، ساچا کھیڑا آپ وسائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ وھائندا۔
 ساچی دھار ہر نرنکار، نرنگن آپ رکھائیآ۔ گھٹ گھٹ اندر کر پیار، بیٹھا آسن لائیآ۔ آپ اُپائے دیا کمائے آپے دے سنگھار، گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ
 آپ اُھوائیآ۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیآ۔ ونڈے ونڈ سرب سنسار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اُتھج سیتج دیکھے در، اندج جیرج آپ سَمائیآ۔ چارے کھانی ہر نرنکار، اپنی دھار بٹھائندا۔ دہ دشا پاوے سار، چارے کوٹاں دیکھ دکھائندا۔ آپ اپنی کرپا
 دھار، آپ اپنا راگ لائندا۔ دُھن انادی شبد جیکار، گیت سُهائیگی ایکا گائندا۔ تیج تت کر پیار، ساچا میل ملائندا۔ آپے کھولے نو دوار، نو نو رنگ
 رنگائندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، آپ اپنا آسن لائندا۔ دیا باقی اِک اُجیار، جوت نرنجن اِک لُکائندا۔ انحد ساچا سیوادار، دُھن آتمک آپ وھائندا۔ سر
 سرور ٹھنڈا ٹھار، امرت نیر آپ بھرائندا۔ دسم دواری دیکھ وچار، اپنی ہتھیں کُنڈا لائندا۔ آپے ہو یا خبردار، پنچم میتاناؤں دھرائندا۔ من مت بدھ

کرتیار، ساچے تھان بہائندا۔ جُگا جگنتر اپنی کار، کرنی کرتا آپ کماندا۔ سنت سہیلے کر پیار، گرو گُر چیلے بوُجھ بُجھائندا۔ شبدی شبد ونج وپار، ساچی
 وست جھولی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ در، بھگت بھگونت میل ملائندا۔ بھگت بھگونت ایکا در، در ساچا آپ
 دکھائندا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے لیکھ لکھائندا۔ اپنی سرنی آپے پڑ، آپے سیس جُھکائندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، ہر آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنے پوڑے
 آپے چڑھ، آپ اپنا در سہائندا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، دس کسے نہ آئندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ اکالاناؤں دھرائندا۔ اگنی ہون نہ
 جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبائندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، اپنا شبد الائندا۔ جُگا جگنتر لائے جڑ، انتم آپ اُکھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنے بھانے سد سماندا۔ ہر بھانا ہر مَٹیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا آپ آپے ڈنیا، آپے سادھ سنت گُر پیر اوتار۔ اپنا آپ آپے جنیا، مات
 پت نہ کوئے پیار۔ اپنا بیڑا آپے بنیا، دیونہارا آپ سہار۔ آد جُگادی آپے پھرے بھنھیا، ویس ازیکا کر کرتار۔ کسے دس نہ آئے چھپر چھنیا، محل اٹل نہ
 جگت کواڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ پاوے ساچی سار۔ جگ جگ ساچی سار، ہر ہر آپے پائیا۔ سنجگ ساچے کر پیار،
 لوک مات کرے رُشائیا۔ تریتا دیوے اک ادھار، ایک نام درڑائیا۔ دواپر ڈھیہہ ڈھیہہ کرے نمسکار، دوئے جوڑ سیس جُھکائیا۔ کلجگ انتم ویکھے اک
 اکھاڑ، چاروں گنٹ رہی گُرائیا۔ لگی اگنی تتی ہاڑ، پنج تت رہی جلائی۔ اُبلے رت بہتر ناڑ، ٹھنڈی ٹھار نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، ایک رنگ سمایا۔ کلجگ ویکھے کھیل نیارا، نرنکارا نام رکھایا۔ نرگن نور کر اُجیارا، جوتی جامہ ویس
 وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے خبردارا، سنگ محمد نال رلایا۔ چار یاری دے ہلارا، اللہ رانی لئے اُٹھایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنا رہیا چکایا۔ ایک شبد اک
 جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ ونڈے ونڈ سرب سنسارا، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ ستاں دیپاں دے ہلارا، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ برہما رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر
 وہایا۔ شو شکر باسک تشکا لاپے ہارا، ہتھ ترسول سٹایا۔ کروڑ تیتیا کرے پُکارا، دوس رین گُرائیا۔ سُرپت راجا اند کرے نمسکارا، دُور دُراڈا نیوں نیوں
 سیس جُھکایا۔ رائے دھرم دے لکارا، ہر ساچے شبد جنایا۔ چتر گُپت کھول وہارا، اپنا لیکھ رکھایا۔ لاڑی موت کر شنگارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ لکھ چوڑا سی

دھواں دھارا، ساچا چن نہ کوئے چڑھایا۔ نانک نرگن ہو اُجیارا، ایکا نور کرے رُشایا۔ ساچا نام کر وپارا، ایکا ونج رکھایا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوہند
 جوگ کمایا۔ سُت دُلا را کر پیارا، پُرکھ ابناسی میل ملایا۔ آپے گُپت آپے ظاہرا، اندر باہر آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گر گوہند ہر ہر میتا، ہر ہر میل ملایا۔ بیٹھا رہے اک اتیتا، ایکا در سُہایا۔ سرشٹ سبائی آپے جیتا، جبرن مُکت کرایا۔
 ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹا، اُوچاں نیچاں میٹ مٹایا۔ دھام دکھائے اک اندیٹھا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت اتم جل پیایا۔ دوس
 رین و سیا چیتا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ساچا دیہرا مندر دکھائے جگت مسیتا، کایا گرو دوار سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند سکھیا
 ساچی بھکھیا، دُھر دا لیکھا آپے لکھیا، نہ سکے کوئے مٹایا۔ لکھنہار جوت اکالی، عقل کلا اکھوائیا۔ سنگر شبد شبد دلالی، لوک مات آپ کمایا۔ حق حقیقت
 جانے حق حلالی، شرع شریعت دیکھ دکھایا۔ جلوہ نور نور جلالی، آپ اپنا رہیا چمکایا۔ اپنا پھل لگائے ڈالی، بھل بھلوڑی دیکھ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ ساچا
 مالی، گوہند بوٹا ہتھیں لائیا۔ جیواں جتناں کایا مندر ہوئے خالی، نام وست نظر نہ آئی۔ بھر بھر جام پین پیالی، امرت رس نہ گھ چوائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس دھرایا۔ کلج تیرا دیکھ کنارہ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ دھرنی کرے دھول پکارا،
 نیر رو رو نیر وہا سندا۔ گرگھ اتم اک پیارا، ایکا بوجھ بوجھ سندا۔ من مت نار ہوئی و بچارا، سرشٹ سبائی آپ پرنا سندا۔ جوٹھ جھوٹھ ونج وپارا، چار کوٹ
 کرا سندا۔ مایا ممتا موہ کر پسارا، کام کرودھ سنگ رلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا در دیکھ دکھایا۔ کلج
 تیرا اتم لہنا، ہر ساچے سچ چکاونا۔ گر گوہند دیکھے اپنے نیناں، نیر نین اک گھلاونا۔ ناتا تے ساک سجن سینا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پاونا۔ کوڑی کریا پینے
 ویناں، دھیرج دھیر نہ کوئے دھراونا۔ اتم بھانا سہنا پینا، پر بھ ساچے حکم چلاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 آپ اپنا رنگ رنگاونا۔ رنگے رنگ ہر چلوں، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ دیکھے کھیل کنت کنتوہل، نر نرائن ویس وٹایا۔ شبد پنگھوڑا ایکا جھول، نام ہلارا رہیا
 لگایا۔ لکھ چوراسی آپ چکائے تیرا مول، پچھلا لیکھا رہے نہ رایا۔ سچ دوارا رہے بھول، ست ستواد نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی لئے آپ انگڑائیا۔ کلج اتم لے انگڑائی، ہر ساچا جوت جگائندا۔ شبدی گر شبد گڑمانی، ہر شبدی سگن منائندا۔ در
گھر ساچے وجے ودھائی، ساچا منگل آپے گائندا۔ گرکھ ویکھے تھاؤں تھائیں، سنت سہیلے آپ اٹھائندا۔ پکڑنہارا نرگن بانہیں، دس کسے نہ آسیندا۔ آد
جگاد جگ کرے سچ نیائیں، درگاہ ساچی دھام سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نور ڈمگائندا۔ نور گوہند ہر کرتا، ایکا
رنگ سمانیا۔ شبد اگئی نام جیکار، پروردگار آپ سنانیا۔ آپ اپنا کر اجیار، آپے ویکھے خلق خدائیا۔ بے عیب رکھائے نام پروردگار، جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور کرے رُشائیا۔ اپنا نور آپ اُپا، آپے ویکھ وکھائندا۔ کلج اتم نام دھرا، نر نرائن ویس وٹائندا۔ کھڑگ کھنڈا ہتھ اٹھا،
نام کٹارا آپ چکائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھا، گگن پاتالاں پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی
کل ورتائندا۔ کلج اتم ورتے کل، کل کاتی ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی اچھل اچھل، اچھل اچھید کرائیا۔ پاوے سار جل تھل، تھل مہینل پھول بھلائیئا۔
جن بھگتاں آتم جوتی برہم سروپ پاربرہم رہیارل، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ بھاگ لگائے کایا مائی جھوٹھی کھل، گھر ساچا بنک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک ناؤں اُپجائیا۔ نہہکنک پُرکھ سلطان، پاربرہم اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، تریلوکی نندن، مھم
چلائندا۔ اپنی کرے آپے پچھان، دوسر گھ نہ کوئے رکھائندا۔ لکھ چوراسی ایکا برہم گیان، ایکا رنگ رنگائندا۔ ایکا ایشٹ گر اک دھیان، ایکا نیترا آپ
کھلائندا۔ لوک مات ہو پردھان، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ پاوے سار انجیل قرآن، وید پُراناں ویکھ وکھائندا۔ داتا دانی گن ندھان، گن اوگن نہ کوئے
جنائندا۔ راما کرشنا ہو پردھان، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ نانک گوہند اک نشان، پُرکھ ابناسی آپ جھلائیئا۔ کلج میٹے جھوٹھ ڈکان، ساچی سکھیا اک
سمجھائندا۔ چار ورن اٹھاراں برن بہائے اک استھان، ساچی بھومکا آپ سہائندا۔ تخت تاج راج راجان سرب مٹ جان، سیس تاج نہ کوئے لکائندا۔
جوتی نور سیری بھگوان، ایکا ایک ایک اکھوائندا۔ پُرکھ اکال دین دیال تیرا نام در در گھر گھر اندر سارے گان، دوجا ناد نہ کوئے رکھائندا۔ چرن دھوڑ
سنگر سچا اشنان، اٹھسٹھ مان چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا بیڑا پار کرائندا۔ کلج بیڑا پار کراؤنا، ہر

سچے سچے وڈیاں۔ سبجگ ساچا مات دھراونا، ست پرکھ نرنجن ویکھ دکھائیا۔ دوہاں وچولا شبد بناونا، گر گر بوُجھ بُجھائیا۔ اپنا میل آپ ملاونا، میل وچھوڑا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ بیس اکیس اہر جگدیشا ساچا سگن آپ مناونا، گھر ساچے وے ودھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی آپ سمجھاونا، ایسا سکھیا رہیا سمجھائیا۔ ستاں دیپاں
 ایسا مارگ لاونا، ست رنگ نشانہ آپ جھلایا۔ گرسکھ سنت سہیلا پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، نام چوگ اک چُکائیا۔ آون جاون پھند کونا، لکھ چوڑا سی توڑ
 تڑایا۔ درگاہ ساچی ساچے دھام بہاونا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ انتم جوتی جوت ملاونا، جوتی جوت وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری انتم ور، نہکک نرائن نر، نرائن آپ اکھوائیا۔ ہر گھٹ ہر ہر جان دا، جوتی نور سری بھگوان۔ جگ جگ اپنے آپ پچھان دا، آتم انتر
 اک گیان۔ دیوے نام دان دھر فرمان دا، کرے کھیل اک مہان۔ لکھ چوڑا سی پُن چھان دا، داتا دانی وڈ نگاہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا مان۔ ہر جن ہر وڈیائیا، پایا پرکھ اتھا۔ گھر ساچے وے ودھائیا، پر بھ ملیا بے پرواہ۔ ہوئے ہنگتا روگ مٹائیا، ہر دے ہر
 ہر نام وسا۔ ساچا منتر اک درڑائیا، ایسا جاپ چپا۔ کایا مندر آپ سہائیا، نرگن باقی کر رشنا۔ انحد ساچا تال وجائیا، دُھن آتمک آپ الا۔ گوہند میلا سچ
 ۳۵۶ ۳۵۶
 سُبھائیا، گر شبدی دے ملا۔ کایا سیجا اک ہنڈھائیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھاں۔ تھان تھنتر ہر سہایا، گھر ساچے
 وٹی ودھائیا۔ گرکھ گرسکھ ہر ہر پایا، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ نرگن نور کرے رشنا، پاربرہم ہر ہر میل ملائیا۔ ایسا دوجا بھو چُکایا، نیتز لوچن نین اک
 کھلایا۔ آپ اپنی کھیل کھلایا، چوتھے پد رہیا سہائیا۔ گھر سہنجن اک جنایا، پنچم پیتا اک اتیتا راگ انادی ایسا گائیا۔ گھر ساچے وے ودھایا، پرکھ اگم اگم
 اگمڑی کار کمائیا۔ لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ لوآں پریاں پھیرا پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن لئے ترائیا۔
 ہر سجن ہر پایا، ایسا روپ کرتار۔ دُئی دوتی روگ مٹایا، وچھڑیا سنسار۔ نانک نرگن نظری آیا، اک اکلا ایکونکار۔ جوئی رہت درس دکھایا، آپ اپنی
 کرپا دھار۔ مورت اکال جوت رشنا، دوس رین رہے اجیار۔ اٹھے پہر ڈگمگایا، میٹ مٹائے دُھندوکار۔ جگ جگ اپنا نام دھرایا، ایسا گر اک اوتار۔ برہما
 وشن شو سیوا لایا، دیوت سُر دے ہلار۔ سبجگ تریتا پار لنگھایا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ دواپر ایسا ڈنک وجایا، وجاونہار آپ نرنکار۔ کلج اپنا روپ وٹایا،

کوڑی کریا کر پیار۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلایا، آد زرنجن ہو اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن ہر ہر میٹڑا، آد پُرکھ ابناس۔ جن بھگتاں کایا چولی رنگے چیتھڑا، جُگا جُگنتر داسی داس۔ آپے جانے اپنی ریتڑا، ہری ہر نہ جائے وِناس۔ گرگھ پھل ویکھے میٹھڑا، سدا سہیلارکھے اپنے پاس۔ دیوے نام شبد اند بیٹھڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ہردے ہرجن رکھے واس۔ ہردے ہر ہر وسیا، پرم پُرکھ کرتار۔ جن بھگتاں مارگ ایک دسیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، نو دوارے کر خوار۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاس رو سسیا، زرنجن جوتی کر اُجیار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، میٹ مٹائے دھندوکار۔ تیر نرالا ایک کسیا، گوہند تیز کٹار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، چٹے آسو شاہ سوار۔ لوآں پُریاں اپنیاں چرناں ہیٹھاں جھسیا، برہمنڈ کھنڈ آپے رہیا لتاڑ۔ ترے گن مایا اپنا در دروازہ چھڈ چھڈ نسیا، چاروں کُنٹ کرے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن بیڑا ہر ہر بنھ، جُگ جُگ آپ چلا سندا۔ ست ستوادی چاڑھے چن، ست سروپ اکھواندا۔ گر سکھ تیری وڈیائی دھن، گر پورا گھ صلاحیندا۔ جننی جنے ساچا جن، جن جنیندی پار کرا سندا۔ لیکھے لگے ماٹی تن، پنچ تت ویکھ دکھاندا۔ دُھن انادی راگ کن، انحد آپ سناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھاندا۔ ویکھنہارا پُرکھ اکالا، آد جُگاد سمایا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، وید کتیب بھو نہ رایا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھلا، ایک منتر نام درڑایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، لکھ چوراسی گیڑ کٹایا۔ اک دکھائے سچی دھر مسالہ، گھر مندر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد اگئی وجے تالا، تال تلواڑا آپ وجایا۔ سچھنڈ دوارا اک اکھاڑا، سُن سادھ کھلایا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا، جو جن رسنا ہر گایا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑا، ایک جوت رُشایا۔ توڑے لکا گڑھ ہنکارا، من راون رہن نہ پایا۔ سینا سرتی کر پیارا، رام رمیا میل ملایا۔ تیر کمان چلہ پھڑ اپارا، دو دھارا ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساچے لائے پار، منمکھاں دئے سزایا۔ جو دھا سور پیر بلی بلکارا، جُگ جُگ اپنا نام دھرایا۔ رتھ رتھوا ہی کھیل نیارا، سیوک سیوادار سیوا رہیا کمایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر اُجیارا، ایک کلمہ آپ پڑھایا۔ نبی رسولاں کر اُجیارا، لاشریک ویکھ دکھایا۔ حق خدائی پروردگارا، انا الحق الایا۔ چو دواں طبقاں اک اُجیارا، ایک نور درسایا۔ کائنات کر پسارا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ہو ہولائے ساچا نعرہ، ٹوں ٹوں وِج سمایا۔ پار برہم پر بھ بھو

نیارا، دس کسے نہ آیا۔ آپے جانے اپنی کارا، جگ کرتا ویس وٹایا۔ اک اکل کر پسارا، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ نرگن جوتی نور اُجیارا، نانک تت بُجھایا۔ ملیا میل دُھر دربارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نام ست ست بھنڈارا، چار ورنناں آپ ورتایا۔ ایک مت برہم مت، پاربرہم سمجھایا۔ یج بیجیا ساچے وت، بُھل بُھلوڑی ویکھ وکھایا۔ نام وست امول رکھی اپنے ہتھ، گرگھاں آپ ورتایا۔ تیراں تولے تول پُرکھ سمرتھ، نام کنڈا اک اٹھایا۔ کلجگ تیرا اتتم لہنا ہونا بھٹھ، مول رہے نہ رایا۔ ہر چرن دوارا ساچا تیرتھ تھ، گر ستگر آپ سمجھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ بھیتھر ویکھ وکھایا۔ سوانگی سوانگ کھیلے کھیل بازی گرنت، نٹ نوآ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ وکھایا۔ ہر سجن ہر پیکھیا، ستگر شبد شبد مہربان۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، آپے دیونہارا برہم گیان۔ آپ پرگٹائے دیا کمائے مچھ داہڑی کیسیا، آپے دیوے نام کرپان۔ آپے نور حضور دس دسمیشیا، پوت سپوتا آپ نشان۔ آپے نر نرائن نر نریشیا، ساچے تخت آپ سلطان۔ آپے مرگند وڈ مرگیسیا، کلا دھاری نوجوان۔ آپے اپنا پائے حصیا، امرت آتم پین کھان۔ پنچم مینا پنچم دسیا، جھلدار ہے نشان۔ تخت تاج ایکا سیسیا، ایکا نگاہبان۔ ایکا شبد اک حدیثیا، لیکھا چکے انجیل قرآن۔ کھیلے کھیل بیس ایکسیا، پاوے سار وید پُران۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے جیا دان۔ جیا داتا ہر بھگونت، پر م پُرکھ اکھواندا۔ میل ملاوا ساچے سنتا، در اپنا آپ سہاندا۔ در گھر میلا ناری کنتا، کنت کنتوہل ویکھ وکھاندا۔ گر سیکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جاندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، مایا ممتا موہ چکاندا۔ جو جن ہوئے بھگھانگتا، نام پردہ اُپر پاندا۔ نانک نرگن میلا انگدا، انگیکار سماندا۔ گر سیکھ دوارے آپے منگدا، در درویشا پھیری پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، گھر ساچا اک سہاندا۔ گھر سہنجنا سرب گھٹ واسی، عقل کلا ورتاندا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناسی، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ اکھواندا۔ نرگن جوت اک پرکاسی، نانک گوہند لیکھ لکھاندا۔ شاہو بھوپ ہر شاہ شباشی، سچ سلطان آپ ہو جاندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ کرے نواسی، اُتبھج سیج جیرج انڈ ویکھ وکھاندا۔ برہما وشن شو تیری لاہے اُداسی، کلجگ کوڑا کوکے ایکا کوک سناندا۔ ترے گن مایا اتتم پھوکے، پنچ تت جلااندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر اپنا آپ

کھلا سندا۔ سچ دروازہ آپے کھول، ہر جن لئے بلانیا۔ غریب نوازاوسے کول، دُور نیڑا نہ کوئے دکھانیا۔ آد انت رہے اڈول، نہ ڈولے نہ ڈول ڈلانا۔ جُگا
 جُگنتر دیکھے گھول، لکھ چوراسی آپ لڑانیا۔ تولنہارا ساچے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھانیا۔ کوڑی کریا کڈھے پول، جوٹھا جھوٹھا پردہ لاہیا۔ جگت نگارہ وجے
 ڈھول، چاروں کُنٹ ڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے در، در دوارا اک اکھوانیا۔ در دوارا دُھر دربار، تھر گھر آپ
 اپایا۔ ساچے تخت ہر سلطان، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی مندر مسجد دسے مکان، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ رُو سس نہ کوئے ستار دسے نشان، منڈل
 منڈپ نہ کوئے اپایا۔ اک اکلا ہو پردھان، سچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ جگ جگ دیکھے مار دھیان، سرشٹ سبائی دیکھ دکھایا۔ کلجگ تیرا رُوپ شیطان،
 تیرے رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا ساچا گھر، چار چار لیکھ لکھایا۔ چار چار ہر لیکھ چکاونا، چوتھے جگ وڈیانیا۔
 بتیس بتیس ہر بھيو کھلاونا، بتی دندی گانیا۔ پنچم پنچم موہ چکاونا، پنچم دے وڈیانیا۔ نام کھنڈا اک چکاونا، دس کسے نہ آنیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پاونا،
 اپنی ونڈ ونڈانیا۔ سنت سہیلے آپ اٹھاونہ، آپ اپنی دیا کمانیا۔ اک انیک رُوپ پرگٹاونا، نرگن میلا سچ سُبھانیا۔ گرگھ ساچا دیکھ دکھاونہ، کون کوئے رہیا
 دھیانیا۔ شبد وچولا اک بناونا، گر نانک مت ایہہ سمجھانیا۔ سرشٹ سبائی دیکھ دکھاونہ، اندر مندر ڈونگھی کندر پھیرا پانیا۔ برن اٹھاراں ورن چار بھيو
 کھلاونا، بھل رہے نہ رانیا۔ ہر کاشد ساچا ڈنک وجاونا، ہر ساچا صفت صلاحیا۔ راؤ رنگاں اوچاں نیچاں ایکا دھام بہاونا، ذات پات رہن نہ پانیا۔ گوہند
 امرت سرب پیونا، سنگھ سنگھ رُوپ اکھوانیا۔ پھر پھر کاگ ہنس دکھاونہ، ہنس سربنسا آپ اکھوانیا۔ چنڈ پرچنڈ تن لکاونا، کایا گاترا اک اکھوانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گر چیلے میل ملانیا۔ گر چیللا رُوپ آپ کرتار، گرگھ وچ سماندا۔ گوہند پیتا شبد ادھار، ساچی ریتا
 آپ رکھاندا۔ ہست کیٹا اک پیار، دُئی دوتی میٹ مٹاندا۔ نام ندھان امرت رس جس جن پیتا، دُئی دوتی پردہ لاہندا۔ جگت وکارا ٹھنڈا سپتا، نچھر
 دھارا کھ چوانندا۔ گر کاشد بھانا پیٹھا، گر سکھ نیوں نیوں سیس جھکاندا۔ آپ اپنا آپے جیتا، جگ جیون داتا درس دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سہیلے گر وگر چیلے ایکا رنگ رنگاندا۔ رنگنہار ہر کرتار، ایکا رنگ رنگانیا۔ جن بھگتاں کرے مات لوک

پیارا، دوتاں دُشتا کرے سنگھارا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ اگم اگمڑا ہو اُجیارا، پنچ تت کرے رُشنائیا۔ لکھ لکھنا اک جیکارا، لکھ زرنجن آپ لگائیا۔ سچکھنڈ
 سہائے اک دوارا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لائیا۔ سُن اگمی پار کنارہ، آپ اپنا راہ تکائیا۔ ستنن مینا پاوے سارا، دسم دوا ری کھوج کھوجائیا۔ آتم سیجا ہو اُجیارا،
 بیٹھا ڈمگائیا۔ بجر کپائی لائے پاڑا، اپنا پردہ آپے لاپیا۔ سر سرور امرت ٹھنڈی ٹھارا، ہرجن ساچے آپ نہائیا۔ انحد شبد سچئی دُھنکارا، ساچی سخیاں منگل
 گائیا۔ جوت زرنجن دے سہارا، ایک نور کرے رُشنائیا۔ سکھمن ٹیڈھی پار کنارہ، ستنگر پورا دے کرائیا۔ نو دوار چھٹے سنسارا، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ بھریا
 رہے نام بھنڈارا، توٹ رہے نہ رائیا۔ نانک ستنگر بنیا آپ ورتارا، نام ست جھولی پائیا۔ گر گوہند بنیا کپت لکھارا، انہو اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے روڑھے
 سر سے دھارا، انتم آپے لئے پرگٹائیا۔ آپے جانے اپنی کارا، جیو جنت بھیو نہ پائیا۔ کوٹن کوٹی کوٹ کر رہے وچارا، چاروں کُنٹ نین اٹھائیا۔ وید ویاسا
 بن لکھارا، ہر ہر بھیو گیا لکھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا میت مرارا، سمبل نگری ڈیرہ لائیا۔ گوہند لیکھا لیکھ کرتارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کلجگ انتم
 ویکھے دُھندوکارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ گرگھیاں آتم کرے ہاہاکارا، دھرت دھول رہی گر لائیا۔ مہمکھاں ودھے جگت وکارا، دے مت نہ کوئے
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، آد جگادی بنت بنائیا۔ بنت بنائے ہر بھگوان، اپنی رچن رچائندا۔ شبد
 سروپی ست نشان، لوک مات جھلائندا۔ لوآں پُریاں ایک آن، ایک حکم سنائندا۔ نو ست مارے ایک بان، ایک تیر چلائندا۔ ایک جودھا سور بلی بلوان، ایک
 کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ آپ اپنی کرے پچھان، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، آپ اپنے گلے لگائندا۔ دیونہارا دانی دان، نام بھنڈارا
 آپ ورتائندا۔ دو جہاناں نگاہبان، سیوک سیوا سچ کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹائندا۔
 ویس وٹائے ہر اولّا، پر م پُرکھ اگمڑا۔ کھیلے کھیل اک اکلّا، ہڈ ماس ناری نہ کوئی چڑہ۔ وسے نہچل دھام اٹلا، گرگھیاں کرے بھاری پلڑا۔ دُشت دمن
 سُت دُلا را، گوہند ہر ہر آپے گھلڑا۔ آپے کرے ونج واپارا، کلجگ انتم اپنی جوت اپنے نور اپنے پلڑا۔ بھین بھائی نہ کوئے سہارا، جوت روپ شبدی
 رلڑا۔ شبدی ڈنک ونج سنسارا، گرگھیاں آتم در دوارے اگے کھلڑا۔ پار کرائے نو دوارا، سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آپ آپے ملڑا۔ آپ سوہے بنک

دوارا، سچ سندیش جوت پریش نرگن دھارا ایکا گھلڑا۔ ایکا ایک سرجنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن نہائے ساچے سر، سر سرور اک رکھڑا۔ سر سرور امرت رس، اتم ہر بھرائیا۔ ہرجن نہائے نس نس، آپ اپنی سیو کمائیا۔ پردے اندر آپے وس وس، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جگت وکارا رہیا جھس، شبد شبدی بھار رکھائیا۔ ترے گن مایا نہ جائے ڈس، جو جن گوہند سیس بُجھکائیا۔ سنگر پورا تیر نرالا مارے کس، تیر انیالا اک دکھائیا۔ آر پار جائے دھس، دو جہاناں پنڈھ مکائیا۔ گرگھ ساجن سنت سہیلے سنگر پورا گر سنگت تیرے چرناں اُپر گیا ڈھٹھ، اپنی آگے جھولی ڈھاپیا۔ کلج اتم کسے جیو نہ آؤنا ہٹھ، گر گوہند گیا سمجھائیا۔ تیر تھ تھتاں ہونا بھٹھ، گردر مندر ویسواروپ درسائیا۔ من مت کتھنی رہے کتھ، ہر کی کتھانہ کوئے سنائیا۔ کوڑ گڑیارا چلایا رتھ، نانک رتھ ہٹھ نہ آئیا۔ گوہند چلہ تیر کمانا کھنڈا کٹار ساچے تن نہ سکے کوئی رکھ، من اچھیانہ کوئے کرائیا۔ کامی کرودھی پہنن کچھ، تیرا جت دس نہ آئیا۔ کیس سیس اُپر رکھ، جگدیش گئے بھلائیا۔ بیس اکیس ہوئے پرتکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سنگر پورا گوہند دھار منمکھ جیواں بھانڈے کرے سکھ، نام وست دس نہ آئیا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں در درباناں دا گھر لوئدے دسن لا بھکھ، تخت تاج نہ کوئے دکھائیا۔ کسے کرڈی مل نہ پیا کوڈی ککھ، بن گر پورے نہ کوئے سہائیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا چار ورنناں گرگھ ساچے اپنی گودی لئے چک، بال انجانے گود اٹھائیا۔ جوٹھیاں جھوٹھاں مکھ پینا تھک، نہ سکے کوئی بچائیا۔ کلج بوٹا رہیا سک، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ بھاگ لگے ساچی ککھ، جو جننی ہرجن جائیا۔ لکھ چوراسی اپنا کیتا آپ اٹھائے اپنا ڈکھ، جو بھلے ہر سرنائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا آد جگادی جگ آپے رہیا تھ، ہرجن ساچے رہیا اُپچائیا۔ لکھیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، دہ دشا چار کُنٹ نو کھنڈ پھیرا پائیا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے جو بیٹھے رٹھ، کلج اتم لئے ملائیا۔ چار ورنناں کرے ایکا مٹھ، گر گوہند تیری سچ سرنائیا۔ سرشٹ سبائی جگت وکارا رہیا لٹ، پلے گنڈھ نام نہ کسے بندھائیا۔ اتم خالی دسدے کایا ٹھٹھ، گھڑنہار بھن دکھائیا۔ پھرے دہائی چارے کُنٹ، نہہکنک وٹی ودھائیا۔ گرگھ تیرا آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ امرت پیتا ساچا گھٹ، سنگر پورا آپ ورتائیا۔ ساچی درگاہ چڑھنا ساچی چوٹ، ساچا دھام اک دکھائیا۔ گر کاشد سچ سچ ست سنتو کھ لنگوٹ، جت ست آپ رکھائیا۔ کلج جیواں مایا ممتا بھری

اے نہ پوٹ، دوس رین رہے ہلکایا۔ نرگن روپ نرگن دھار ہر نرکار لبھدے پھردے کوٹی کوٹ، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ شبد برہما بھگت بھگونت سنت کنت گروگر چیلے سجن سہیلے گرگھ گرسکھ ہری ہر اپنا آپے میل ملائی۔ جگ کرتا ہر
 سمرتھ، دینا بندھپ دین دیا لیا۔ آپے جانے اپنی مہا اکھ، کتھنی کتھن نہ کسے گا لیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرا لیا۔ جن
 بھگتاں دے کر رکھے ہتھ، جو جن دھیان رکھا لیا۔ کلج اتنم لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چمارے لیکھ لکھا لیا۔ لکھ چوراسی پائے
 نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھا لیا۔ کوڑی کریا کرے بھٹھ، سچ سچ مارگ اک دکھا لیا۔ اٹی گیڑنہارا لٹھ، ایکا ایک پڑکھ اکا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹا لیا۔ نرگن داتا ہر بھگوانا، ایکا ایک اکھواندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، بھو کوئے نہ پائندا۔ آپے دیونہارا دانا، داتا
 دانی آپ اکھواندا۔ آپے میٹے انت نشانہ، گھرن بھنہار پڑکھ نام دھرا اندا۔ جن بھگتاں بنھے ہتھیں گانا، گھر ساچے سگن منائندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنا آپ لکھاندا۔ لیکھا لکھنہار، ہر ہر اکھوایا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ سنجگ ست
 سرپ کریا پار، اٹھ اٹھاراں دیکھ دکھایا۔ دس دس روپ اپار، در درویشا لکھ جگایا۔ تریتا تیرا رنگ کرتار، رام روپ آپ رنگایا۔ دُشال دوتاں دے
 سنگھار، راون لکا گڑھ تڑایا۔ غریب نمائیاں پائے سار، جگت بھیلنی آپ وڈیایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر آپ اکھوایا۔ دواپر تیری تیری دھار،
 تیرے سنگ نبھایا۔ گند منوہر لکھی نرائن روپ کرتار، ول چھل دھاری کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھایا۔ غریب نمائیاں پائے
 سار، گنو غریباں گلے لگایا۔ بھگت بھگونت ایکا دھار، ایکا روپ درسایا۔ پنچم پیتا کر پیار، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ درپودھن دیوے اک ہنکار، ساچے تن
 وسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کھیلنہار، کھیل کھلنتا آپ اکھوایا۔ ہر جن پیتا اک اتیتا، نہر ہر آپ اکھوایا۔ آپے راما
 آپے سیتا، آپے کاہنا روپ وٹایا۔ اپنا رن آپے جیتا، آپے رن بھومی ستا لے انکڑایا۔ کھیلے کھیل پاربرہم ابناسی اپتا، آپ اپنی رت سہایا۔ اپنا جگ
 آپے لٹا، آپ اپنی دے ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیلنہار، سنجگ تریتا دواپر دیکھ دکھایا۔ سنجگ تیرا

رنگِ محلہ، ہر ساچا ویکھ وکھنیا۔ تریتا تیرا رُپ اٹلا، رام نام اکھونیا۔ دواپر کھیلے اک اکلا، ول چھل دھاری آپ اکھونیا۔ کلجگ ----- لوک مات آیا
 بھنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، شبد سننہہڑا آپ گھننیا۔ کلجگ سچا مات رکھ، ہر ہر کھیل کھلاندا۔ چار لکھ ہزار بتی
 آرجو کیننی وکھ، کرم کرماں ونڈ ونڈاندا۔ جوٹھ جھوٹھ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار من مت کرے پکھ، ساچا سنگ نبھاندا۔ اپنی کھولی آپے اکھ،
 ایکونکارا اپنا رُپ وٹاندا۔ ایڑا اکھر ہو پر تکھ، اللہ ناؤں دھراندا۔ اترپورب پچھم ویکھے دکھن دکھ، چاروں گنٹ پھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھراندا۔ اللہ نام ہر الا، نورِ الہی اکھویا۔ اپنی کر آپ صلاح، اپنا متا پکایا۔ اپنی جوتی آپ جگا، پنچ تت ڈیرہ لایا۔
 عیسیٰ موسیٰ نام دھرا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ ایک جوتی نور پرگٹا، سنگ محمد توڑ نبھایا۔ چار یاری بن ملاح، بیڑا رہیا چلایا۔ دوہاں وچولا اک خد، خدی تکبر
 ویکھ وکھایا۔ آپے کرے اپنی گدا، آپے منگن آیا۔ آپے محمد کرے حق جدا، چوڑاں طبقات کھول کھلایا۔ آد جگادی رہی اد، آپے میٹے آپے لئے اُپایا۔
 آپ اُسارے آپے لئے ڈھاہ، گھرن بھنہار بھو نہ رایا۔ اپنی سکھیا آپ سمجھا، اپنا نعرہ آپ سنایا۔ اپنی اُمت آپ اُپا، نبی رسول نام دھرایا۔ پنچ تت
 قلبوت ڈیرہ لا، پنچ تت میل ملایا۔ غمی خوشی نہ کوئے دکھا، خالق خلق وچ سمایا۔ ایک اکھر دیا پڑھا، الف الفی گل پہنایا۔ دو جانقظ دے مٹا، نین نین
 درسایا۔ حق حقیقت آپ اکھوا، حق حقوق رکھایا۔ لاشریک اپنا آپ بنا، شریکت کلجگ کرنے آیا۔ اپنا دھندا آپ رکھا، اپنے بندے آپ بھلایا۔ اپنی
 دھارا آپ چلا، آپے ونڈ ونڈایا۔ اپنا کھنڈا ہتھ اٹھا، آپے ذبح رہیا کرایا۔ مسلم سنی آپ اکھوا، رام رُپ رہیا چھپایا۔ سرتے چٹنی اک ٹکا، کلمہ اک
 پڑھایا۔ کائنات پھیرا پا، یا محبوب درس دکھایا۔ آب حیات آپ بنا، آپے مکھ چوایا۔ مکہ کعبہ دے سہا، دو دو آہ ویکھ وکھایا۔ چرن رکابا آپ ٹکا،
 آپے رہیا دوڑایا۔ حق جنابا سچ سبھا، اپنی کیتی رہیا اُٹایا۔ کلجگ تیرا لیکھا پہلا لیا گنا، انتم پورا دے کرایا۔ چار لکھ چار یاری وچ جائے سما، تیس بتیس
 ایک گایا۔ سچ حدیث آپ سنا، آپ اپنا امام رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ ونڈنہار پُرکھ اکلا، ایک ایک
 اکھواندا۔ لوک مات بن دللا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، بھو کوئے نہ پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ چاریاری ہو پردھان، لوک مات اٹھ دھانیا۔ اللہ رانی پھڑ نشان، چارے کنتاں رہی پھہرائیا۔ اک محمد
 نوجوان، آپ اپنی کرے کڑمائیا۔ غریب نمانے سرب گران، گھر گھر پئی ڈھائیا۔ پاربرہم پر بھ مہربان، جگ جگ دیکھے بے پرواہیا۔ آپ اپنا کریا دان،
 اپنی دست جھولی پائیا۔ مات پت گھر سٹ ندھان، نانک نام دھرائیا۔ نانک پایا پد زربان، پر م پڑکھ وڈیائیا۔ ایک میل سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ
 جائیا۔ منتر ست اک گیان، ایک کرے پڑھائیا۔ چارے ورنان کر پچھان، ایک برہم جنائیا۔ نام کھنڈا تیج کرپان، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کوئی نہ دیسے بے ایمان،
 سچ شریعت اک جنائیا۔ سچ مصلّا انجیل قرآن، ڈھنی بانگ آپ الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج دیکھے تیری شاپییا۔ سنگر نانک
 دیا کما، اپنی دھار چلائندا۔ انگد انگیکار کرا، انگد وچ سماندا۔ کلج تیرا لیکھا شبد ہتھ پھڑا، شبدی ونڈ ونڈائندا۔ شبد گر ہوئے سہا، گر گر ناؤں
 دھرائندا۔ امرت جام پیاندا۔ رام داس آپ اٹھا، رام رمیا ویس وٹاندا۔ سر سرور اک نہا، ساچی سکھیا اک سمجھاندا۔ امرت
 آتم تال سہا، تال سہاوا اک جناندا۔ ایک رنگن رنگ رنگا، ایک بوجھ بوجھاندا۔ نام مردنگن سچ وجا، گر ارجن آپ اٹھاندا۔ بودھ اگادھا شبد جنا، اپنا
 بھو کھلائندا۔ سنت بھگت بھگونت ایک دھام بہا، گر وگرنتھ وڈیائندا۔ ایک جوتی دوئے دھار چلا، ہر گوہند میل ملائندا۔ شبد سروپی بن ملاح، ہر رائے لیکھ
 لکھاندا۔ بال کرشنا لئے اٹھا، اپنی بوجھ بوجھاندا۔ تیج بہادر سیوالا، ساچی تیج اک چکاندا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھا، غریب نمانے گلے لگاندا۔ کھیوٹ
 کھیٹ آپ اکھوا، کلج بیڑا پار کراندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا اپنا سٹ آپ اچھا، گوہند ناؤں دھرائندا۔ اپنی سکھیا آپ سمجھا، آپے دیکھ وکھاندا۔ کلج
 تیرا لیکھا کھیا دئے مٹا، میٹنہارا آپ مٹاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک نور رُشنائندا۔ گر گوہند ہر ہر میلا، ہر
 ہر وٹی ودھائیا۔ پایا پڑکھ سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گھر ساچے چڑھیا ساچا تیلا، ایک سگن منائیا۔ آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کوئے رکھائیا۔
 گھر گمبھیر گنی گہندا، گوہند ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ کرانیا۔ ونڈے ونڈ ہر زرنکار، آد جگاد وکھنیا۔
 کلج تیری پاوے سار، ساچا بھو آپ کھلنیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گیان سورج چنیا۔ پرکاش پرکاش سرب سنسار، دس نہ آوے آتم انیا۔ اک اکلا

ایکونکار، عقل کلا آپ اکھوٹیا۔ بھگت جن بھرے بھنڈار، دیوے نام ساچا دھنیا۔ کرتا پُرکھ کرنہار، دوسر ہور نہ کوئے نیا۔ زرویر رُوپ بھيو اپار، دیہی کسے مات نہ ڈنیا۔ مورت اکال ہوتیار، کھیل سِری بھگوٹیا۔ جوئی رہت کنت بھتار، کسے وسے نہ چھپر چھٹیا۔ کلجگ تیری انتم پاوے سار، گر گوہند بھانا نیا۔ لکھیا لیکھ اگم اپار، ہر ہر مات پت کسے نہ جمیا۔ اترے جودھا سور بلی بلکار، سمبل نگری دھام سُنٹیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، نہ کوئی پوڑی بنت بنیا۔ چارے کوٹ نہ کرے وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل سِری بھگوٹیا۔ کھیل کھلاری ہر بھگوٹتا، اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ جوگ جگیشتر جگا جگنتر، جوگ جگتی اپنی آپ بنایا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنتاں، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک کرے سچ پڑھایا۔ نانک گوہند اک گیانا، ایک رُوپ درسایا۔ چار ورنناں اک دھیانا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ کھتری شوڈر براہمن ویش اک مکانا، کایا مندر آپے سہایا۔ برہم بھوج کر پکوانا، نام نامہ مکھ لگایا۔ ترسنا بھکھ آپ مٹانا، نام ادھار جنایا۔ ایک رُوپ کرشنا کاہنا، ساچی بنسری آپ وجایا۔ سینا سرتی کر پروانہ، رام راما ڈنک سنایا۔ جنک سپتری بال نادانا، گرگھ سرتی آپ بنایا۔ کلجگ انتم بٹھے گانا، گوہند ساچا سگن منایا۔ کنگن کنگ ہتھ نشانہ، جگت رچھیا رہیا کرایا۔ نام کھنڈا تیج کرپانا، سچ گاترے آپ لٹکایا۔ امرت امیوں رس پینا کھانا، ایک رُوپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سمجھایا۔ گھر ساچا اُچ اٹلا، ست پُرکھ اپا سندا۔ کھیلے کھیل اک اکلا، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ کلجگ شبد سُنہیرا اپنا گھلا، بھوکتی بھوکت الا سندا۔ پُرکھ اگمرا کرے ہلا، دس کسے نہ آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا رُوپ وٹا سندا۔ رُوپ وٹایا ہر بنواری، نرگن جوت کرے رُشنا۔ لو آں پُریاں سچ سکداری، ساچا شاہ ہنڈھایا۔ لکھ پوراسی پاوے ساری، جیواں جنناں ویکھ دکھایا۔ سادھاں سنتاں من ہنکاری، من منکا نہ کوئے پھرائیا۔ ماواں پُتراں نیہوں باہری، بھیناں بھنیا سچ ہنڈھایا۔ کوار کتیا کرے شنکاری، نر نران دس نہ آتیا۔ ہوئے ہنگتا دن دہاڑی، لٹی جائے سرشٹ سبایا۔ جوٹھا جھوٹھا لگا اکھاڑی، کلجگ رہیا تال وجایا۔ چار ورنناں گئی اگت بہتر ناڑی، گر سکھ گرگھ ویکھ نہ پانیا۔ کرے شنکار موت لاڑی، کلجگ دے صلاحیا۔ دھرم رائے دی پئی ہاڑی، انتم ونڈ ونڈایا۔ جن بھگتاں گرگھیاں سنگر پورا پچھے

اگاڑی، جو جن رسنا رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ساچا مارگ ہر جنایا، چار ورن سمجھائندا۔ رام
 کرشن آپ اکھوایا، نہ کوئی دوجا ویس وٹائندا۔ آد شکت جوت رُشنا یا، ا شتُبھج سائندا۔ چارے کھڑے سیس ٹکایا، اٹھے نین گھلائندا۔ وید ویدانتا آپے
 گایا، ایک برہم جنائندا۔ ایک نور نور درسیا، نور نورانہ ڈمگائندا۔ ایک رام رام دھیایا، نام نام آپ جپائندا۔ ایک ویاسا وید اُپایا، پُران پُرانی لیکھے لائندا۔
 پُران اٹھاراں بنت بنایا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنائندا۔ آپ اپنا رنگ رنگایا، دے ارجن مت سمجھائندا۔ گیتا گوجھ گیان گھلایا، اٹھ اٹھاراں
 آپے گائندا۔ رُپ ورانی نظری آیا، چوداں ہٹ درسائندا۔ کلج انتم بھیکھ وٹایا، انجیل قرآنا آپے گائندا۔ آد زرنجن جوت جگایا، جوتی نور ڈمگائندا۔
 سنگر پُرکھ زرنکارا ناؤں دھرایا، نانک زرن وٹائندا۔ نانا رُپ آپ کرایا، زرویر آپ کرائندا۔ شبد انادی آپے گایا، گر ارجن گھر وسائندا۔ تیغ
 بہادر سیہرا سیس بندھایا، جگدیش خوشی کرائندا۔ گوہند کھنڈا اک چکایا، نام بھگوتی آپ اٹھائندا۔ گرُ گرنتھ گر اک سمجھایا، سرشٹ سبائی آپ
 جنائندا۔ گرمت مارگ ساچا لایا، ساچا راہ پرنائندا۔ دوجا کلج نال رلایا، ایک ڈھنیا ویکھ وکھائندا۔ تیجانیر بند کرایا، دوئے لوچن نین شرمائندا۔ چوہتا
 در دس نہ آیا، چاروں گنٹ گرائندا۔ پنچم مینا گیا کھ چھپایا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شبد سُننہرا اک گھلایا، کلج ویلا انتم آسیندا۔ پاربرہم پرہم پھیرا
 پایا، پُرکھ ابناسی رچن رچائندا، ساچا ڈیرہ دے سہایا، دھام اولڑا اک وکھائندا۔ میرا رُپ شبد بنایا، گوہند کھ صلاحیندا۔ پُرکھ اکال زرن گن نور کرے
 رُشنا یا، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ جن بھگتاں رکھے ہیٹھ چھایا، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ سرب جییاں رہیا سمجھایا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے رکھائندا۔ اپنا
 ایشٹ اپنی درشٹ اپنی آپے منگ سرنایا، سرن سرناگت آپ ہو جائندا۔ رام نام جس ردے وسایا، ردھ سدھ دھکا لائندا۔ کاہنا کرشنا جس جن گایا،
 گرگھ گوپی آپ پرنائندا۔ انا الحق نعرہ مقامے حق جس جن لگایا، خالق اپنے وچ سائندا۔ نانک زرن گن جس دھیایا، جنم مرن وچ نہ پائندا۔ گوہند سورے
 لڑ پھڑایا، پنجاں ضامن آپ کرائندا۔ نیلے چڑھ پھیرا پایا، کام کامنی میٹ مٹائندا۔ سنگر پورانہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، مات گرہ نہ ڈیرہ لائندا۔ ہر
 گھٹ اندر جائے وڑ، جو جن راہ تکائندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبائندا۔ گر سکھ ہر جن ہر بھگت ملا شیخ مسائق پیر دستگیر صوفی ایک

اکھر جان پڑھ، ایک در بہائندا۔ پنج وکارا چھڈنا لڑ، گر منتر نام سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا گنی تت، گرکھماں
 آپ بُجھائندا۔ ترے گن بُجھے گنی تت، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ ایک اُتجے برہم مت، پاربرہم سرنایا۔ ساچا پنج ساچے وت، امرت پھل لگایا۔ بہتر ناڈ
 نہ اُبلے رت، کال جنجال نہ کوئے دکھایا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ گرکھماں سدا رکھے دے کر ہتھ، کلجک ستجگ تریتا
 دوپر ایک رنگ رنگایا۔ کایا جوٹھا بُرج جائے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ دتی ایک مت، ذئی دویتی رہن نہ پایا۔ کلجک اتم اپنا ستھر
 بیٹھا گھت، بھائی بھائیاں نال رہیا لڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم ہو پرگٹ، جن جننی لئے تریا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی تیجا سنگھ دے گھر دیا ہوئی چمبل ضلع امرتسر ☆

۳۶۷

ہر شبد مہربان، سنگر اکھوایا۔ سنگر پُرکھ سُجان، گر گر ویس وٹایا۔ گر وگر دیوے ایک دان، گرکھماں جھولی پایا۔ گرکھ چتر سُجان، ہر دے ہر
 وسایا۔ منمکھ ستے جیوانجان، مایا بھرم بھلایا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، پُرکھ اکال کل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور
 نور دھرایا۔ ہر شبد ہر روپ ہے، ہر ہر آپ اپائے۔ سنگر سچا شاہو بھوپ ہے، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائے۔ گر گر دیکھے چارے کوٹ ہے، دہ دس
 پھیری پائے۔ گرکھماں اُپر جائے ٹھ ہے، نام ندھانا اک دکھائے۔ منمکھماں ستا دے کر پٹھ ہے، دس کسے نہ آئے۔ چاروں گنٹ واسنا کھوٹ ہے،
 من متا رہی ستائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہچل دھام اک سہائے۔ ہر شبد ست لُپٹیا، ست پُرکھ کرتار۔ سنگر بھانا اپنا آپے نیا،
 نرگن نور جوت اُجیار۔ گر گر چاڑھے ساچا چٹیا، لوک مات کرے اُجیار۔ گرکھماں بیڑا آپے بنھیا، دیوے نام سہار۔ منمکھ جیواں دے سے نین نہ انیہا،
 رین ہوئی اندھیار۔ جننی جن نہ کسے جنیا، پاربرہم کہ گر اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ ہر شبد پردھانیا،
 سجن سچا شاہ۔ سنگر پورا چتر سُجانیا، دو جہاناں اک ملاح۔ گر گر پایا پد نربانیا، لیکونکارا اک صلاح۔ گرکھماں دیوے در در مانیا، اتم انتر بوجھ بُجھا۔ منمکھ

۳۶۷

جیونہ کسے پچھانیا، رسنا بھلیا ہر ہر ناں۔ لیکھ نہ جانے وید پڑانیا، بھیسو ابھیدا رہیا بھیسو چھپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ
 نیاں۔ ہر شبد پُرکھ سلطانا، اگم اگمڑی کار۔ سَنگَر پُورا آپ اھوانا، آد جگادی ایکا کار۔ گر گر کرتا ویس وٹاننا، تیج تت نہ کوئے پیار۔ گر گکھاں دیوے برہم
 گیاننا، نرگن جوتی کر اجیار۔ مَنمکھاں سنگ رکھائے کامنی کامنا، لوبھ موہ ہنکار۔ دُھر درگا ہی ساچا ضامننا، کھیلے کھیل سر جنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ رنگے اپار۔ ہر شبد ہر لُپنیا، پر م پُرکھ کرتار۔ سَنگَر بھانا اپنا مٹیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گر گر جگت وکارا ڈنیا، ویکھ دکھائے
 سرب سنسار۔ گر گکھاں راگ سنائے کٹیا، دُھنی ناد اپر اپار۔ مَنمکھ درتوں جائے بھنھیا، مانس جنم آئے ہار۔ کھیلے کھیل سری بھگوانیا، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لہنا رہیا وچار۔ ہر شبد سچ ساکھیا، ساچی رچن رچانیا۔ سَنگَر پُورا دیوے دات، نام دات اک دکھانیا۔ گر گر بنھے چرن
 نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑانیا۔ گر گکھاں درس دکھائے اک اکانت، سوچھ سرُپی رُپ وٹانیا۔ مَنمکھاں دسے اندھیری رات، دوس رین رہے گر لائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جگت بنانیا۔ ہر شبد سکدار، ساچے تخت سہانیا۔ سَنگَر پُورا پہریدار، ویکھ دکھائے دو جہانیا۔ گر گر
 سیوک سیوادار، سیوا کرے مہانیا۔ گر گکھ ساجن لئے اُبھار، دکھائے اک پد نربانیا۔ مَنمکھاں دیوے در دُرکار، سنگ رلائے مان ابھانیا۔ آپے ویا سب
 توں باہر، کرتا پُرکھ سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ جوت اک جگانیا۔ ہر شبد شبد جیکار، سَنگَر پُورا آپ لگائندا۔ گر
 گر ویکھ سرب سنسار، گر گکھ ساجن آپ اُٹھائندا۔ من متی ویکھ و بچار، نار دُھاگن ویس کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنی چال چلائندا۔ شبد رنگ سَنگَر دھار، گر گر گکھ وچ لکائیا۔ ابناسی کرتا کھیل اپار، آد نرنجن وڈ وڈیانیا۔ اک اکلا کر آکار، نراکار ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ جوتی جامہ ہر ہر دھریا، شبدی شبد جیکار۔ سَنگَر پُورا نہ جنم نہ مریا، آد جگادی اک اوتارا۔ گر
 گر دسے ساچے گھریا، سچکھنڈ سوہے اک دوارا۔ گر گکھاں آتم آپے وریا، دیوے نام بھنڈارا۔ مَنمکھاں نال من متی لڑیا، نہ دسے پار کنارہ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے اجیارا۔ شبد میت سَنگَر اتیت، گر گر ٹھانڈا سیت، چیت گر سکھ سمایا۔ کرے کرائے پتت پُنیت، ایکا

رنگ رنگائے ہست کیٹ، ورن گوت نہ کوئے جنیاد۔ ترے گن تیرا پیس پیٹھ، مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، گرگھ امرت جام پیایا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور درسایا۔ شبد اپائے سنگر سمجھائے، ست پُرکھ وڈی وڈیایا۔ گرگر منتر نام درڑائے، گرگھماں بوجھ بُجھایا۔ منمکھاں بسنتر رہی جلائے، پنج تت اگن لگایا۔ آتم انتر ویکھ دکھائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی بنتر آپ بنائے، نہ کوئی باڈی سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت آپ جگایا۔ ہر شبد سنگر پورا، گرگرگھ ویس وٹایا۔ نال رلائے انحد تورا، حاضر حضورا ویکھ دکھایا۔ داتا دانی سورن سورا، سورپیر بھوئے نہ آیا۔ سرب کلا آپے بھرپورا، کل دھاری ناؤں دھرایا۔ آد جگادی نیرن دورا، بیٹھا اپنا دھام سہایا۔ آپے توڑنہارا ناتا کوڑا، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ جن بھگتاں بخشے چرن دھوڑا، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ پتر سنگھٹ بنائے مورکھ موڑھا، جس جن اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد داتا اک اپایا۔ شبد داتا سرب گن ٹھاکر، ہر ساچا آپ اپنا سندا۔ سنگر پورا دیوے نام رتی رتاگر، رنگن رنگ اک چڑھائندا۔ گرگر روپ گھر گمبھیر ساگر، بھوئے کوئے نہ پائندا۔ گرگھماں بھاگ لگائے کایا گاگر، امرت آتم جل بھرائندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دئی دوتی پردہ لائندا۔ ساچے نام ونج کرائے اک سوڈاگر، ایکا وست جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوگ جگیشتر آپ اکھوائندا۔ شبد سنگر ساچا جوگ، گرگر بوجھ بُجھایا۔ گرگھماں کرے ایکا بھوگ، ایکا سیجا رہیا ہنڈھایا۔ میل ملاوا دھر سنجوگ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ درس دکھائے ہر اموگھ، روپ رنگ نہ کوئے اپایا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، ایکا امرت جام پیایا۔ ہر جن دیوے ساچی چوگ، مانک موتی مکھ صلاحیا۔ پار کرائے تینا لوک، لوک پرلوک ویکھ دکھایا۔ آد جگادی سچ سلوک، ہر اپنا آپ اپایا۔ ہر کاشبد نہ سکے کوئی روک، کوٹن کوٹ برہما وشن شو سپیس رہے جھکایا۔ جن بھگتاں دیونہارا موکھ، موکھ مکٹ چرناں ہیٹ دباہیا۔ لکھ چوراسی اپنی کرنی کرتا شبد بھٹھیلے دیوے جھوک، بھوئے کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد ہر وڈیایا۔ شبد ہر تیر نشانہ، سنگر آپ چلا سندا۔ گرگر کرے اک دھیانا، گرگھماں پار دکھائندا۔ کوڑی کریا بٹھے گانا، مایا متا سگن منائندا۔ جوٹھ جھوٹھ دیوے دانا، ہوئے ہنگتا گڑھ سہائندا۔ ویکھ دکھائے راج راجناں، شاہ سلطاناں آپ ہلا سندا۔ کلجگ تیری

جھوٹھ دکانا، چوڈاں ہٹ وکھائندا۔ چوڈاں طبق ہوئے خیرانا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد گردیو،
 سنگر پورا آپ رکھائندا۔ ہر شبد اُچ اتھاہ، سنگر ہتھ لکایا۔ گر گر پورا بن ملاح، گر گھ لئے ترایا۔ دیونہارا سچ صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ کلجک بُدھی
 ہوئی کاں، کاگ رہیا گر لایا۔ نتھاوایاں نہ دیوے کوئی تھاں، غریب نمانے نہ گلے لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ ستادے کر سرہانے بانہہ، سچ سچ نہ سکے اٹھایا۔ سچ
 عدل نہ کسے گراں، کھیڑا کوئے نہ رہیا سہایا۔ دھرم کرم نہ پکڑے کوئی بانہہ، گھر گھر شرع ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد
 شبدی دتا ور، شبد شبدی ویس وٹایا۔ شبد ور شبد ہر، شبدی شبد اُچجایا۔ شبد سنگر آپے دھر، شبد کرے گرمانیا۔ شبد رامانر نرائن ویس کر، شبدی شبد ویکھ
 وکھایا۔ شبد شبدی گھاڑن گھر، پُریاں لوآں آپ سہایا۔ شبد آکاش پرکاس رہیا دوڑ، دھواں دھار شبد سمایا۔ شبد لاؤنہارا جڑ، شبد دئے اُکھڑایا۔ ہر کا
 شبد نہ سکے کوئی پھڑ، دس کسے نہ آئی۔ ہر کا شبد ہر ہر رچنا آپے رہیا لڑ، ہر ساچا کرے لڑایا۔ ہر کا شبد نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی کھنڈا ہتھ
 اُٹھایا۔ ہر شبد لکھ چوڑا سی گھاڑن آپے گھر، ترے گن میل ملائی۔ ہر شبد لگائے اک اکھاڑ، پنچ تت کرے لڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، شبد بلوان اک اُپایا۔ شبد بلوان جودھا سور، سور سوریا آپ اکھوائندا۔ وشنوں ونسی رہیا گھور، نیتز نین اُٹھائندا۔ برہما ویتا ویلا ہویا پور، انتم مول
 چکائندا۔ شو شکر منگے چرن دھوڑ، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ کروڑ تیتسیا انتم آسا پور، پورا وقت وکھائندا۔ سرپت راجا اند کرے چور و چور، آپ
 اپنی کل ورتائندا۔ لوک مات سرب کل بھر پور، نرگن جوت دیپ جگائندا۔ کلجک ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑ گریارا میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگر گر آپ اکھوائندا۔ شبد سنگر گردیو ایشٹ، ایکا ایک اُپایا۔ ویکھ وکھائے سرب سرشٹ، لاشریک آپ خدایا۔ راما گر شبد
 وششٹ، مول منتر اک درڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ دھرایا۔ شبد گر سنگر پوجا، گر گر رسن الا سندا۔ بھيو نہ
 جانے کوئی دوجا، دس کسے نہ آئندا۔ جس جن کھولے نیتز تیجا، سو جن بوُجھ بُجھائندا۔ چوتھے گھر لنگھے دلہیزا، امراپد وکھائندا۔ پنچم پیتا آپے ریجھا،
 گر گھاں میل ملائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر ہر مہربان لوک مات جھلائے سچ نشان، سچ نشانہ ایکا کیتا۔ سچ نشانہ چار ورن،

شبدی شبد لگایا۔ پُرکھ اکال ساچی سرن، ایکا اوٹ جنایا۔ لہنا چکے اٹھاراں برن، کرنی کرن دیکھ دکھایا۔ پُرکھ سمرتھ ترنی ترن، تارنہار سرب لوکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وچولا ایکا کر، جگ میلے جگ کرے جدایا۔ جگ ساچا ہر میلنا، جاگرت جوت جگ۔ کلجک بیڑا انتم ٹھیلنا، شوہ دریائے دے رڑھا۔ سنگر ساچا سجن سہیلنا، سنگر رہیا بنت بنا۔ کلجک کوڑے کوڑا کھیل کھیلنا، نہ دے کوئی ملاح۔ ستجگ سہائے ساچا ویلنا، ویلا وقت بے پرواہ۔ انتم کلجک اپنی ہتھیں چاڑھے تیلنا، جھوٹھا وٹنا دیوے لاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی بن ملاح۔ شبد ملاح ہر ہر آیا، ستجگ ونج کرائندا۔ کلجک تیرا مول چکایا، تیری گنڈھ بندھاندا۔ ستجگ ساچا راہ دکھایا، چار ورنناں اک دکھاندا۔ کلجک کوڑا کوڑے دھندے لایا، دُئی دوتی ونج لکاندا۔ سد بخشنڈے بھو نہ رایا، بھو ابھیدا آپ کرائندا۔ جگت وچولا آپ اکھوایا، کلجک ستجگ دیکھ دکھاندا۔ آد زرنجن آد پُرکھ ابناسی کرتا ایکو نکارا ہر زرنکارا ساچا ڈھولا ایک گایا، سچ کرے جیکارا۔ پُرکھ اگما نہ مریا نہ کدے جمنا بن کے تولا آپے آیا، تولنہار سرب سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن شبد بھرے بھنڈارا۔ شبد بھنڈارا سدا اٹھ، ہر ساچا آپ ورتاندا۔ آد جگاد نہ جائے نکھٹ، جگ جگ دیکھ دکھاندا۔ جگت وکارا جڑ دیوے پُٹ، تکھاتیر چلاندا۔ نام پیالہ ہر جن ساچے آپ پیائے ایکا گھٹ، اک خمار دکھاندا۔ آون جاون جائے چھٹ، ہر ہر شبد جو جن رسنا گاندا۔ کلجک انتم لوک مات کڈھے کُٹ، نام کھنڈا اک چکاندا۔ سمت سمتی پئے لُٹ، شاہ سلطان نہ کوئے بچاندا۔ ہر شبد نگارے لگے چوٹ، رنجیت نگارہ اک وجاندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت آلیوں ڈگے بوٹ، لوک مات نہ کوئے اٹھاندا۔ گرگھاں رکھی ہر ہر ایکا اوٹ، سنگر گر سنگر آپ بچاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکلنک زرائن زر، شبد نگارہ اپنا آپ وجاندا۔ شبد نگارہ انحد ڈھول، گھٹ گھٹ آپ وجانیا۔ اندر مندر آپے بول، گرگھاں رہیا اٹھانیا۔ منمکھاں کڈھے انتم پول، نام کڈھے تول تلیانیا۔ جگت وکارے پیا گھول، من مت بدھ کرے لڑانیا۔ ہر کا شبد جس رکھیا کول، ترے گن تت نیڑ نہ آیا۔ سنگر شبد کرے کرائے سدا چوہل، گرگھ اپنے انگ سماںیا۔ سرت سوانی جائے مول، اٹا کولا نا بھی گھ بھوایا۔ دیوے مان وڈیائی اُپر دھول، جو جن ہر ہر رہے سرناںیا۔ میل ملاواں ساول سول، رام نام آپے گانیا۔

نورِ الٰہی اللہ اول، ایک ایک ایک خُدا آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد ویکھے ساچے گھر، گھر گھر پھیرا پایا۔ شبد گر گھر گھر وڑیا، نیر نین چھپا سندا۔ اپنے مندر آپے وڑیا، بجر کپائی کُنڈا لاسندا۔ بن ہر سنت کسے نہ پھڑیا، کوٹن کوٹی غوطے رہے کھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد گر جوت ہر گرگھاں پکڑے بانہم۔ گرگھ چتر سُبجان، ہر ہر میل ملایا۔ دیونہارا داتا دان، ساچی دست نام بھرایا۔ ساچے مندر سچ نشان، ڈو نگھی کندر آپ جھلایا۔ دوس رین نگاہان، اٹھے پہر ویکھ وکھایا۔ کلجگ کوڑا ویکھ طوفان، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ آپے گونی آپے کاہن، آپے بنسری رہیا وجایا۔ آپے ستا سنج مسان، جل تھل ڈیرہ آپ وکھایا۔ آپے والی دو جہان، آپے رُپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ آپے کھانی بانی ہو پردھان، آپے اپنا ڈنک وجایا۔ آپے راگ راگنی کرے دھیان، آپ اپنی سیوا لایا۔ آپ نہ آئے کسے پچھان، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ کلجگ اتم جودھا سور بلی بلوان، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ دھرم جھلائے اک نشان، ستاں دیپاں ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی ایک آن، پُرکھ اکال اک منایا۔ چار ورنان اک گیان، ایک منتر نام درڑایا۔ ایک تیر تھ تھ کر پروان، سر سرور اک نہایا۔ ایک کلمہ اک ایمان، شرع شریعت اک وکھایا۔ ایک دین مذہب اک ایمان، در ایک سیس جھکایا۔ ایک پنڈت کرے گیان، گیان بودھ آپ اکھوایا۔ ایک شبد بانی مارے بان، گر ارجن تیر چلایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطان، شاہ سلطانا ویس وٹایا۔ جوتی جوت جگے مہان، دیپک دیوا اک رکھایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت برہما وشن شوہر کا نام ایک گان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ ہنگ برہم کر پچھان، اوانگ سوہنگ رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر شبدی شبد رکایا۔ شبد اُپجیا ہر برہمنڈ، پاربرہم وڈیایا۔ لکھ نرنجن ونڈے ونڈ، اپنا حصہ آپ کرایا۔ پُرکھ اگما کرے کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا تیج چکایا۔ کلجگ اتم دیوے دنڈ، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ سچ محلے ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ کوئے بدلایا۔ کوڑی اودھ گئی ہنڈھ، نہ دیسے کوئے سہایا۔ ناتا جوڑیا بھیکھ پکھنڈ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ جھوٹھا موہ دسے نار دُہاگن رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ لہنا دینا چکھے جیرج انڈ، اُتھج سیتج مول چکایا۔ جن بھگتاں اپنا نام آپے ونڈ، اپنی بھچھیا اچھیا پور کرایا۔ سدا سہیلارکھے ٹھنڈ، ساتک ست آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم

ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن ایکانات، اتم رکھے ہر ہر ذات، ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ ورن گوتی تٹاناتا، ہر سچے آپ تڑاونا۔ نار نہ دیسے من
 مت کمذاتا، گرم ت گر دھکا لاونا۔ کلجگ تیرا بھریا کھاتا، شوہ دریا رڑھاونا۔ تیرا جو بن مارے ٹھاٹھا، اتم خاک ملاونا۔ چوڑاں طبقاں دیکھے ہاٹا، محمد ہٹ
 وکاونا۔ اللہ رانی سالو پاتا، سیس پردہ نہ کوئی پاونا۔ صدی چوڑھویں آئے گھاٹا، پورا گھاٹ نہ کسے کراونا۔ گوہند سورا آئے ناٹھا، نہہکنکی جامہ پاونا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹاونا۔ گوہند آئے دیا کمائے، اللہ رانی مکھ شرمایا۔ چار یاری میٹ مٹائے، پنچم تاج سیس
 لکایا۔ خالص خالص آپ اپائے، چار ورن کرے گڑمایا۔ ہر کاشد ثالث لوک مات بنائے، آپے دیکھے بے پرواہیا۔ نام کرامات اک دکھائے، وکھری
 دھار چلایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ تیرا لہنا دین مکائے، کلجگ سیاں ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا اک اکھوایا۔
 نرگن اٹھیا نوجوان، شبد شستر ہتھ چکایا۔ ایک دیکھے مار دھیان، دیکھنہارا اک اکھوایا۔ اک جھلائے سچ نشان، سو پڑکھ نرگن لیکھ لکھایا۔ سرشٹ سبائی
 اک گیان، ایک منتر نام جنایا۔ کلجگ بھرے بھلے جیونادان، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑایا۔ جوٹھا جھوٹھا پین کھان، امرت رس ہتھ کسے نہ آیا۔ گر در مندر
 مسجد مٹھ شوڈوالے بہہ بہہ سارے گان، گر پورا حاضر حضورا نیتز لوچن نین درس کسے نہ پایا۔ گیانی دھیانی کرن دکھیان، دیکھنہارا بیٹھا مکھ چھپایا۔ پنڈت
 پاندھے پڑھن وید پُران، وید پُرانی بھینو نہ رایا۔ تیس بتیسا گائے انجیل قرآن، سچ حدیث نہ کوئے سنایا۔ کایا کعبہ ہو یا ویران، شاہ نوابا نہ میل ملایا۔
 تک لٹائی نہ سکے پچھان، پنڈت پاندھے دیکھ دکھایا۔ گوہند آئے نہ کسے دھیان، پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ نانک دیوے دھر فرمان، جو جن انتر آتم ہر لو
 لایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو یا نہہکنک ملی بلوان، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ پنچت نہ کوئے نشان، من مت بدھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر شبد سنگر دھار، گر گر پورا کرے وچار، گر سکھ میل ملایا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گھر پنڈ چمیل ضلع امرتسر ☆

نام دان شبد گر دینن، دین دیال اُپایا۔ گرگھ ساجن رسنا چینن، ہر دے ہر وسایا۔ لہنا چکے لوک تینن، ترے گن بندھن تڑایا۔ تھے وچھوڑا جوں
 جل مینن، آپ اپنا میل ملایا۔ سائک ٹھانڈا کرے سینن، سیٹل دھارا لکھ چوایا۔ بھگتن مِتا ہوئے آپ ادھینن، دینا ناتھ دیا کمایا۔ ہرجن کایا چولی
 چاڑھے رنگ بھینن، بھے بھیانک ویکھ وکھایا۔ بھننہار ہنکاری بینن، نام زرنجن اک الایا۔ سنت سہیلے وکھ کینن، جگ جگ وکھری چال چلایا۔ زردھن
 زردھن ہوئے مسکینن، آپ اپنا سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ نام بھنڈار ہرجن دیا، دیونہار
 سمرتھ۔ زمل کرے گر سکھ جییا، جگت وکارا دیوے متھ۔ میل ملائے کر کر ہیا، شبد جنائی اکتھنا اکتھ۔ ست سنتو کھی یج بییا، کایا کھیڑا ساچے وت۔
 گرگھ ہریاتن من بھیا، ہر ملیا کملاپت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بندھائے اپنانت۔ شبد نام سرب گر دیناں، سرب سوکھ ہر پایا۔
 ہر ہر ہرجن آپ اپنا کینا، انتر منتر اک بھجھایا۔ آپے جانے مرنا جینا، جیون مکت آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی شبد
 سمایا۔ شبد سمائے شبد اُپائے، شبد پھل بھلو اڑیا۔ شبد پھول شبد مہرکائے، شبد بھوری بھور کیاریا۔ شبد پنکھڑی آپ ہو جائے، شبد کنڈا پت پت ڈالیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈاں شبد روپ سمالیا۔ شبد سرت شبد ڈور، شبد تن بندھائیا۔ شبد اکال مورت اندھ گھور، شبد سنجھ سویر
 اکھوئیایا۔ شبد بنیا بنج چور، بنج شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک شبد اُپجائیایا۔ شبد اُتجے شبد بناسے، شبد شبد سمایا۔
 شبد پر تھمی شبد آکاشے، گگن پاتال شبد اکھوایا۔ شبد برہما شبد وشن شبد شکر کرے واسے، شبد روپ درسایا۔ شبد رو شبد سس شبد پرکاسے، تارا منڈل شبد
 لٹکایا۔ شبد بنب شبد جل دھار شبد سندھ، شبد ساگر آپ اُپایا۔ شبد گھر گبھیہر گنی گہند، شبد بھيو کوائے نہ پایا۔ شبد اُسنت شبد بند، شبد شبدی شبد صلاحیا۔
 شبد مات شبد پت شبد ہوئے بند، پوت سپوتا شبد بنایا۔ شبد ہرکھ شبد سوگ شبد چند، شبد گھر گھر خوشی وکھایا۔ شبد شاہ شبد سلطان شبد زرد، زرویر شبد ہو
 جایا۔ شبد سُر شبد اسر، سُر پت اند شبد وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی شبد رکھایا۔ شبد اُجالا گو بند کریا، شبد اندھیر سمائیایا۔

شبدی مندر شبد مسجد شبد دھر مسالہ، گرو دوار شبد اھوائیا۔ شبد شاہ شبد کنگلا، در درویش شبد اھوائیا۔ شبد پت شبد ڈالا، شبد شبدی جڑ لگایا۔ شبد ست
 سرور مار اچھالا، سمنند ساگر آپ وکھایا۔ شبد شبدی بن دلالا، دھرنی دھرت سہایا۔ شبد کال شبد مہاکالا آد جگاد شبد سہایا۔ شبد اگنی جوت جوالا، ا شنبھج
 شبد وڈیایا۔ شبد گر شبد جوانا، بلوانا شبد اک ہو جایا۔ شبد راگ شبد ترانہ، شبدی آپے گایا۔ شبد روپ سری بھگوانا، دس کسے نہ آیا۔ ہر شبدی لکھ
 چوراسی دیوے دانا، نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ پاربرہم کر پردھانا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، شبد شنگار آپ کرایا۔ شبد روپ شبد رنگ، ہر شبدی شبد شنگاریا۔ شبد سیج شبد پلنگ، شبد ستا پیر پاریا۔ شبد داتا شبد دانی شبد رہیا منگ، شبدی شبد
 بھرے بھنڈاریا۔ شبد میتا شبد اتیتا شبد وسے سدا سنگ، سگلا سنگ نبھا رہیا۔ شبد ڈھول شبد مردنگ، شبد نگارہ اک وجا رہیا۔ شبد انگیکار کرے انگ، آپ
 انگن اپنے ویکھ وکھا رہیا۔ شبدی اندر شبد جائے لنگھ، شبد میلا میل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھکھ شبد ننگ، شبد ترسنا
 ترکھا بھجھ لیا۔ شبد منڈل شبد راس، گوپی کاہن شبد اھوائیا۔ شبد پڑکھ ہر شاہو شتاباش، راج راجان آپ اھوائیا۔ شبد داتا سرب گنتاس، روپ رام شبد
 وٹایا۔ شبد نور اک پرکاس، آپ اپنا تیج بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی شبد سمایا۔ لکھ چوراسی شبد ٹکانا، سرتی سرت
 سما لیا۔ پڑکھ ابناسی اک بانا، ہر اپنا آپ اٹھا لیا۔ گرگھ ویکھے سگھڑ سیانا، کلجگ انتم میل ملایا۔ در دُرکائے راجارانا، منگن بھکھیا کوائے نہ پارہیا۔ درگاہ
 ساچی دیوے مانا، جس جن اپنا درس دکھا لیا۔ بردھ بال نوجوان ایک رنگ رنگانا، ایک اکھر آپ پڑھا لیا۔ سنجگ تیرا ساچا گانا، سوہنگ شبد اک سنا لیا۔
 لیکھا چھٹے آون جانا، گھر سجن ساچا پالیا۔ لیکھے لگے پینا کھانا، گر بھنڈار جس رسنا لیا۔ میل ملاوا پینا دانا، دانا پینا درس وکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ویس وٹا لیا۔ ویس وٹایا ہر بے انت، بے انت بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ ساچا کنت، گرگھ نار رہیا پرنایا۔ لیکھا
 جانے سادھ سنت، سرگن میلا سبھج سبھایا۔ رسنا جہوا نیا منت، ایک گن وکھایا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک وکھایا۔ میل ملاوا ساچی
 سنگت، ہر سنگت ویکھ وکھایا۔ کلجگ مایا ہوئی ننگت، نہ پردہ کوئی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ہر شبد کرے گڑمایا۔ ہر شبد

جڑیا جوڑا، ہر ساچے آپ جڑایا۔ پڑکھ اگمّالے کے گھوڑا، لوک مات پھیرا پایا۔ پاربرہم پر بھ آیا دوڑا، نرگن نور کر رُشایا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے مٹھا کوڑا،
 گرگھ بوٹا اپنی ہتھیں لایا۔ پندھ مکائے لما چوڑا، دو جہاناں ڈیرہ ڈھایا۔ سچھنڈ لگایا ایک پوڑا، ایک چرن رکھایا۔ ہرجن ہر ہر ور پایا جیہا لوڑا، وچھڑ کدے
 نہ جایا۔ سنگر پورا ہرجن ساچے آپے بہڑا، آپ اپنا میل ملایا۔ کلجگ اتم رہ گیا تھوڑا، نیر نین نہر وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرگھ ساچا سگن منایا۔ ساچا سگن لال رنگن، ہر میہندی نام رنگایا۔ سنت سہیلے آیا منگن، اکال مورت لئے پرناپا۔ جوت نرنجن دیکھے لگن، ساچا ساہ
 سدھایا۔ ساچے دیکھ گھر گھر جگن، گر پورا کرے رُشایا۔ ہتھیں بنھے نام تنگن، سوہنگ تاگا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ متھیا اک سمجھایا۔ ساچا سگن ہر منائے، کلجگ تیری اتم واریا۔ گرگھیں وٹنا آپ ملائے، کلجگ کھارے آپ چڑھائے، کھیلے کھیل اگمّ اپاریا۔
 لاڑی موت لئے اٹھائے، کرے تن شنکاریا۔ سوہا ویس ویس وٹائے، رنگ رتزا پر اپاریا۔ کلجگ کرم کلیرے پائے، دیکھے آپ وڈا سنساریا۔ جوٹھا جھوٹھا
 سالو رہیا رنگائے، چارے کُنناں ہو اُجاریا۔ گرگھ ساچے دیکھ وکھائے، آپ اپنی کرپا دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے
 کرائے اپنی واریا۔ گرگھ ساچن ساچا لاڑا، ہر ساچے آپ شنکاریا۔ سخیان منگل گانن لایا اک اکھاڑا، ایک ڈھولا میت مُراریا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کلجگ اتم
 منگن آیا اپنا ، کرے اسپس جگدیش اپنا شبد اُچاریا۔ بھچھیا پاؤن ستارا ہاڑا، ساچی تھت آپ اُجاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ
 تیری اتم ور، نرگن جوت رکھی کواریا۔ نرگن جوت کواری کتیا، ہر ساچے آپ رکھایا۔ چوتھے جگ گرگھ ساچا ایک تیا، پر بھ ساچا کرے گڑمائیا۔ ویل
 ودھائے دیا کمائے ڈیرہ لائے اُچ محلیا، اٹل اٹلیا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا ناتا آپ بنایا۔ ناتا
 جڑیا ہر گوبند، گوبند چنت مٹایا۔ امرت واریا ساگر سندھ، دھرت مات خوشی منایا۔ گگن پاتالاں مٹی چند، سگلا ڈکھ گواپا۔ ور پایا سد بخشند، گرگھ سجن
 لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، ہرجن میل رہیا کر، در گھر ہر نر اپنا آپ سہایا۔ پریم بھچھیا رہیا منگ، آگے
 اپنی جھولی ڈاہیا۔ گرگھ سویا سچ پلنگ، سنگر آپ اٹھایا۔ گرگھ نہایا امرت گنگ، سنگر پورا دُرمت میل ڈھوایا۔ سنگر پورا اپنے گھوڑے کسے تنگ،

گرگمھاں اُپر آپ چڑھائیآ۔ گرسکھ تیرا دوارا لوک مات لنگھ، سبکھنڈ دوارا اپنا پھیر سہائیآ۔ تیرے پچھے تیرے اندر دوس رین کرے جنگ، تیرے شترؤ میٹ مٹائیآ۔ آیا وار تیرے اُتے کر کھنڈ کھنڈ، گر گوہند نیہہ رکھائیآ۔ جگت جگدیش تیری ونڈی ونڈ، تیری ریجھ پور کرائیآ۔ تیرا بھار اپنے سیس چک پنڈ، گرسکھ ہولے بھار دکھائیآ۔ گرسکھاں مکایا پنڈھ، تیرا لیکھانہ کوئے دکھائیآ۔ گرسکھ تیرا جگت وکارا جوٹھ جوٹھ گنڈ، سنگر پورا اپنے پیٹے پایا۔ گرسکھ تیرا کٹے رنڈیا رنڈ، اپناتت پہلوں خاک رلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، ہاڑستاراں گرسکھاں ایکا حصہ پایا۔ منگن آئے ہر بھکھاری، گرسکھ چرن دواریا۔ کھجگ تیری اتم واری، کھیلیا کھیل اپر اپاریا۔ وید پُران سمتر شاستر کھانی بانی نہ پائے ساری، برہما چارے کھ نہ کوئے صلاح لیا۔ اک اکلا ایکونکاری، جوت نرنکاری، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ سنجگ تیری لائی سچی بھلوڑی، لوک مات اپنی ہتھیں بوٹا لایا۔ اپنی سینچے آپ کیاری، گرسکھ تیرا پریم تیرا کھو آ تیرے تن تیرے مندر اپنا آپ گڑا لیا۔ تیری پریت کر پیاری، جگت خواری آپ دکھا رہیا۔ تیرے تن رکھ نام پٹاری، سوہنگ اُپر کُنڈا لایا۔ اپنے ہتھیں کرے شنگاری، بستر بھوشن اک دکھالیا۔ گرسکھ اتم نہ رہے کواری، کنت کنتول انت پرنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، ستارا ہاڑی دوس سہا لیا۔ ہاڑستاراں ست ستواد، ست پُرکھ اپایا۔ گرسکھاں دتی ساچی داد، نہککنا روپ وٹایا۔ رہے نام آد جگاد، کوٹن کوٹ چوکڑیاں جگ رہے گایا۔ برہما دیکھے برہم برہم برہم، شکر شو نہ میٹ مٹایا۔ ہرجن گرسکھ ساچے سنت آپے لئے لادھ، سنت سنگر ایکا دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر کرپا گر شبد بھجھایا۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی چنن سنگھ دے گھر چمبل ضلع امرتسر ★

جوتی نور جگت گرچانن، ورجنڈی ونڈ ونڈائیآ۔ پر م پُرکھ پُرکھ سلطانن، پاربرہم وڈیائیآ۔ شبدی تیر برہمنڈ نشانن، ہر ہر آپ کرائیآ۔ جن بھگتاں دیوے برہم گیانن، اتم و دیا اک پڑھائیآ۔ چرن کول سچ دھیانن، ساکھیات جوت رُشائیآ۔ ساچا شبد سچی دھنکانن، راگ اناد سنائیآ۔ بھیکھادھاری بھیکھ

دھرے بل باون، بھيو کوئے نہ پائيا۔ مسمکھ جھوٹھی خاک چھان، لال امولک ہتھ نہ آيا۔ ترے گن مایا ہڈیاں بالن، پنج تت اگنی ڈاہيا۔ نکلے لاٹ جوت
 جوالن، دھواں دھار سمانيا۔ پُرکھ ابناس جوت اکالن، نربھے رُوپ وٹائيا۔ کلجگ انتم بن دلان، لوک مات ويکھ دکھائيا۔ اگم اگمڑی چلی چالن، چال نرالی
 ہر ہر رگھرايا۔ آپے وسيا سچ سچي دھرمسالن، دھرمی دھرم کمائيا۔ گرسکھاں توڑنہارا جگت جنجالن، جگت وکارا ميٹ مٹائيا۔ کوٹن کوٹی جيو جنت سادھ
 سنت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بھالن، ٹلے پربت پھیرا پائيا۔ کوٹن کوٹی جل جل دھارا گھال گھالن، کوٹن بیٹھے دھونیاں تائيا۔ کوٹن ننگیں پیریں پھر پھر پائن
 چھالن، کوٹن کوٹی مرگ چھالہ ہیٹھ وچھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت دھر دی مالن، ہر جن ساچے ويکھ دکھائيا۔ ہر مالن
 ہر کھاريا، اپنا رُوپ وٹائے۔ ایک جوت نر نرکاريا، سيوک سيوک کمائے۔ ويکھ دکھانے وڈ سنساريا، سمنند ساگر پار کرائے۔ دھرت دھول ہو اجباريا، آپ
 اپنا ويس وٹائے۔ لوک مات ويکھے تیری اک کياريا، آپ اپنا پھیرا پائے۔ گرگھ کھریا بھل سچي گلزاريا، دوس رین مہک مہکائے۔ بھورا گوئے شاہ
 آسواريا، دوس رین رہيا اگھائے۔ واجاں مارے آپ اپنی واریا، آپے سوئے رہيا جگائے۔ ساچا تاگا سوہنگ دھاريا، نام نامہ ہتھ اٹھائے۔ کلجگ گندے ہار
 نیاريا، نرگن بیٹھا بیروا ہے۔ سچ سنگھاسن اپر اپاريا، شاہو بھوپ آپ سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی مالا آپ پہنائے۔
 ساچی مالا پھولن ہار، گرگھ جوڑ جڑايا۔ پائے گل سچي سرکار، سوہنا سگن منايا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، در اپنا آپ سہايا۔ اٹھے پھر بسنت بہار، خزاں
 رت نہ کوئے دکھائيا۔ امرت برکھے کرپا دھار، لیکھ لیکھا ويکھ دکھائيا۔ رُو سس کرے پيار، اپنی کرنا چرن چھہايا۔ راگ ناد سنائن دُھن کار، گن
 گندھرب ويکھ دکھائيا۔ دیوت سُر کر شنکار، اپنا تال رہے وجايا۔ پُرکھ ابناسی خبردار، آپ اپنا کھیل کھلايا۔ کلجگ انتم ہو تيار، نرگن جامہ بھیس وٹايا۔
 سنت سہیلے کر اجبار، گروگر چیلے میل ملايا۔ جگت دُھیلا دھکا دیوے مار، نہ سکے کوئے بچايا۔ بھین بھائی مات پت ساک سینا سکانہ رہيا وچار، آپ اپنے
 لئے ترایا۔ کلي لکھاں کر پيار، محل اٹل جگت تجايا۔ لکھاں وچوں کڈھے اکو باہر، گوہند تیرا وعدہ پورا پورا کرایا۔ بھانڈا سکھ سرب سنسار، ساچا ساتی دس
 نہ آيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن سیس گندایا۔ سیس گندائے ہر گھ واکا، کھیلے کھیل نیارا۔ کھولنہارا بند بند تاکا، دپیک

پورا، پوری اچھیا آپ کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نام ندھان ہر مہربان، بھکت وچھل
سری بھگوان، ساجن راجن راجن ساجن آپ اکھواندا۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کلونت سنگھ دے گھر دیا ہوئی چمبل ضلع امرتسر ★

بستر شستر تن شنگار، ہر ہر ناؤں کرائیا۔ ڈوگھی بھوری پاوے سار، اندھیری کندر ویکھ دکھایا۔ جگت جگتی مارے مار، شبدی شبد وڈ وڈایا۔
ساچی بھگتی اک پیار، اکھراک پڑھایا۔ بوند رکتی ویکھ وچار، لیکھا لیکھ چکایا۔ آتم شکتی برہم وچار، پاربرہم سرنایا۔ ہست گھوڑ شاہ آسوار، خاکی خاک
اک جنایا۔ تخت تاج سلطان، نیوں نیوں ویکھ دکھایا۔ کلج اتم ویکھ جھوٹھ مکان، سنگر پورا رہیا ڈھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آد شکت میل ملایا۔
رُپ انوپ سری بھگوان، نام بھگوتی ہتھ اٹھایا۔ نوکھنڈ پر تھی آیا وچ میدان، جودھا بیر سچ سمایا۔ گرگھ ساجن کر پچھان، جنم کرم ویکھ دکھایا۔
بدھ بیسی اک گیان، آپ اپنی مت سمجھایا۔ من منو آمیٹے پنچ شیطان، نام ندھانا بندھن پانیا۔ در گھر ساچے پن کھان، رسنا جہوا ہر گن گانیا۔
دیونہارا دھر فرمان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سوہنگ اکھر جو جن گان، جگت تپسیا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری
اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرناری رہیا ترانیا۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی موہن سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

سنگر دوارا ساچا ہٹ، پُرکھ اکال گھلاندا۔ نام ونجارا لاہا لئے کھٹ، دوسر کسے ہتھ نہ آئندا۔ تن لپیٹے ایکاپٹ، سچ بستر آپ پہناتندا۔ اگیان
اندھیرا دیوے کٹ، گیان گر اُپجائندا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، مایا ممتا موہ چکائندا۔ گرٹھ ہنکاری جائے ڈھٹھ، ایکا در دکھائندا۔ امرت آتم دیوے

جھٹ، سیرِ نیرِ پیائندہ۔ جگت ساگر ڈونگھا گھاٹ، گرِ سننگر پار کرائندہ۔ لہنا دینا چکے آن باٹ، آون جاون لیکھے لائندہ۔ پوری کرے چوراسی واٹ، سواسی سواس ترائندہ۔ جوت جگائے کایا ماٹ، مان موہ مٹائندہ۔ جھوٹھا بستر جائے پاٹ، تھر نہ کوئے دسائندہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، چرن دھوڑی سچ سروور اک اشان کرائندہ۔ سننگر پورا سیس تاج، ست ست رکھائیا۔ بھگت بھگتی کرے کاج، کاج کرتا آپ اکھوائیا۔ درگاہ ساچی دیوے ایکادان، نام پلے گنڈھ بندھائیا۔ ست سننو کھی چلائے جہاز، ست ستوادی چپو لائیا۔ جگا جگنتر رکھے لان، جگت جگت آپ جنائیا۔ آپے ساجن رہیا ساز، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ کلج اتم بھاگ لگا دیس ماجھ، دیس دستر کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مندر ڈیرہ لائیا۔ مندر سچ سہاواتال، امرت رس بھرایا۔ ایکارنگ رنگائے شاہ کنگال، ایکاتھان بہایا۔ ایکا پھل لگائے ڈال، ایکا میوہ رہیا کھوایا۔ اک سہائے گگن مستک تھال، ایکا دیپ کرے رُشایا۔ اک سروور مارے اچھال، ایکاکوٹک باہر کڈھایا۔ ایکا گھالن رہیا گھال، گرگھ ساجن ویکھ دکھایا۔ شبد سروپی بن دلال، لوک مات پھیرا پایا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سکھا سکھائی ناؤں دھرایا۔ سکھا سکھائی ہر گوہند، ہرجن ویکھ دکھائندہ۔ جگت مٹائے سگلی چند، چاترک ترکھا بھجائندہ۔ سننگر پورا گنی گہند، جگت ساگر ویکھ دکھائندہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر نر ہر گھر در در گھر درویش شیش الکھ جگائندہ۔

۳۸۱

۳۸۱

☆ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دیدار سنگھ دے گھر پنڈ جٹا ضلع امرتسر ☆

نام رتن ہر پایا، ہرجن وٹی ودھایا۔ گھر منگل ایکا گایا، ایکاراگ الایا۔ در نہاون ساچا نہایا، سر سروور اک سہائیا۔ گھر سجن سننگر پایا، میل ملاوا ہر شہنشاہیا۔ ساق نندک دُرجن پرے ہٹایا، در دروازے دے دُراکایا۔ غریب نمانے گلے لگایا، کر کرپا میل ملائیا۔ ساجن سچا ہر ہر اکھوایا، آد جگاد نام دھرایا۔ چرن دھوڑی مجن سچ کرایا، مورکھ موڑھی چتر بنائیا۔ گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ اکھوایا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

نہکلنک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

جوت دھر، جوتی جوت جوت اُپایا۔ ہر سجن گھر بولیا، بولے نام جیکار۔ گرگھیاں پردہ کھولیا، ستا سرب سنسار۔ نام ترازو آپ آپے تولیا، شبد سروپی دے ہلار۔ دُور کرائے پردہ اولیا، نیتز نین دے اگھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن پائے سار۔ ہر سجن بیج سہندڑا، گونتا گھر گسپہر۔ ہر جن ساچے میل ملندڑا، سائتک ست سرپر۔ نرگن باقی دیپ جگندڑا، آپ بندھائے ساچی دھیر۔ اپنے نیتز درس وکھندڑا، در چوٹی چڑھے اخیر۔ گھر مندر اک سہندڑا، شاہ سلطانا پیرن پیر۔ غریب نوازا کھیل کھلندڑا، لیکھے لائے شاہ حقیر۔ درگاہ ساچی دھام وکھندڑا، دو جہاناں پینڈا چیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے امرت سیر۔ امرت سیر سچ پیالہ، گرگر سکھ آپ پیایا۔ جگا جگنتر توڑ جنجالا، جاگرت جوت وکھایا۔ نام رتن تن پائے مالا، اٹھ اٹھوتری آپ پھرایا۔ کھیل کھلائے سچی دھر مسالہ، مندر اندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن راکھے دیوے ٹھنڈی چھایا۔ رکھے رکھنہار پر بھ، گرگھ چتر سجان۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، دیوے نام نشان۔ امرت پیالہ کول نبھ، بھریا سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے دان۔ جییا دان جن جھولی پا، جگ جگ میل ملایا۔ بدھ مت گر آپ سمجھا، من مت میٹ مٹایا۔ ساچی دست اک دکھا، قیمت کرتا آپے پانیا۔ کایا گولک وچ لکا، آپے بند کرایا۔ شبد امولک دے وساء، دس کسے نہ آیا۔ انحد ڈھولک اک وجا، گرگھ سویا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن اپنا بھیو کھلایا۔ کھلیا بھیو بھگت بھگونت، بھگتی نین شرمایا۔ میل ملاواں ساچے سنت، سنگر پُرکھ منایا۔ گھر سہایا ناری کنت، ایکاروپ وٹایا۔ چولی رنگے رنگ بسنت، آپ اپنی رت سہایا۔ بھیو نہ پائے جیو جنت، بھیو ابھیدا آپ اھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سہایا۔ سچ سبھایا، گر پورب لیکھ دکھانیا۔ جوڑ جڑایا کھیا دھر، لیکھا لائے سری بھگوانیا۔ ایک تال ایک سُر، ایک شبدی ناد وجانیا۔ ایک آسا منسا کرے پور، پر م پُرکھ کھیل مہانیا۔ ایک جوتی بخشے نور، نور نورانہ ڈگمگانیا۔ ایک دیکھے حاضر حضور، ہر گھٹ گھٹ آپ سامنیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے پردھانیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، آتم اُپجے برہم گیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن آپ پچھانیا۔ گرگھ ساجن پیکھیا، نیتز نین اگھاڑ۔ ہر سجن لکھے لیکھیا، لیکھا لکھنہار کرتار۔ کسے ہتھ

نہ آئے اولیئے پیر شیخیا، ملاً غوث قطب رہے وچار۔ لکھ چوڑاسی پائے بھرم بھلیکیہیا، پنڈت پاندھے رہے ہار۔ جوتی نور دس دسمیشیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ رنگے کرتار۔ رنگ رنگائے ہر چلوں، لال گلال رتار۔ گرگھ نہ جائے مات بھول، ہر شبدی دے سمجھاوے متر۔ پھل بھلواڑی رہی پھول، کلجک وگے اندھیر جھکھڑا۔ مسمگھتا بوٹا جائے ٹل، پت ڈالی دے سکھنا۔ جن بھگتاں پائے آپے ٹل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، اک پڑھائے نام ندھانا اکھرا۔

☆ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی زرنجن سنگھ، کرتار سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ☆

ہر جن ہر لو لاگیا، رام نام اردھار۔ سرتی سوئی جاگیا، گر ملیا کرتار۔ ہوئے وڈ وڈ بھاگیا، پایا کنت بھتار۔ جگت ترسنا بھجھی آگیا، ست ست درتے ورتار۔ بنیا ہنس کاگیا، مارے ہنس اڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بخشے چرن پیار۔ چرن پیار چرن گر ناتا، چرن کول چت لائیا۔ چرن سرن پڑکھ بدھاتا، ہر جن اک دکھائیا۔ اتم رکھے لوک مات ذاتا، ورن برن مٹائیا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھا، سوہنگ شبد پڑھائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ناتھ انا تھا ہوئے سہائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیا۔ ست ستوادی کھول ہاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں رہیا لٹائیا۔ گرگھ ساجن لٹی لٹ، ایک ہر ہر ناؤں۔ جوٹھ جوٹھ کڈھے کٹ، ملیا سچا تھاؤں۔ ذئی دوتی نکلے پھٹ، سنگر پورا پکڑے بانہوں۔ جگت نگارہ وجے چوٹ، کرے سچ نیاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں پتا ماؤں۔ پتا پوت بالک ست، سنگر آپ اکھوایا۔ پاربرہم ابناسی اچت، ہر سجن سچ اپایا۔ وسنہارا کایا بت، ترے گن اتینا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچی ریت چلایا۔ سنجگ ریت ڈوگھی بھور، لکھ چوڑاسی دے ڈبائیا۔ من مت تیری کڈھے قبر، مسمگھتا دے دبائیا۔ گرگھیاں دیوے صبوری صبر، صابر جابر آپ اکھوایا۔ اپنا بھانا کرے تصور، ثالث اپنا آپ اکھوایا۔ گرگھ تیرا بن مصور، مور تیری کچھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ

دیکھ وکھائیا۔ ویس وٹایا گر سیکھ دھار، دھرنی دھول سہائندا۔ اندرے اندر کرے پیار، ڈونگھی کندر میل ملائندا۔ لکھ چوڑاسی بھودی بندر سرب سنسار، ساقت ساقی دس نہ آئندا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، جس جن بخشے چرن پیار۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

اک رام اک نام، اک جام پیایا۔ اک ترسنا اک تام، اک بھکھ مٹایا۔ اک نگر اک گرام، اک کھیڑا رہیا وسایا۔ اک ماٹی اک ہاڈی اک چام، رکت بوند اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن مسکینن ویکھ وکھائیا۔ اک آس اک پیاس، ایکا ترپت کرائندا۔ اک گھر اک نواس، ایکا در سہائندا۔ ایکا پُرکھ شاہ شہاباش، شاہ سلطان اک اکھوائندا۔ ایکا ویکھ پر تھی آکاش، ایکا گنگن منڈل پھرائندا۔ ایکا دانی سرب گنتاس، دانو دیو ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ایکا اک سہائندا۔ ایکا سمنڈ اک ساگر، ایکا لوٹا نام بھرایا۔ اک وپار اک سوڈاگر، ایکا ونج کرایا۔ ایکا رتن امولک کایا گاگر، ایکا گرگھ ہتھ پھرایا۔ ایکا نرمل کرم کرے اُجاگر، ایکا کاگوں ہنس اڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست بھیٹ چڑھایا۔ ایکا دست ایکا دست، ایکا ہتھ پھرائندا۔ ایکا کیٹ ایکا ہست، ایکا رنگ رنگائندا۔ ایکا نام خماري رکھے مست، مت متوالہ اک اکھوائندا۔ ایکا نام وکائے اپناست، کرتا قیمت کوئے نہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ جنائندا۔ ایکا وڈا ایکا چھوٹا، نیکن نیک ایکا اکھوائیا۔ ایکا کھرا ایکا کھوٹا، ایکا خزانے اپنے پایا۔ ایکا ترپت ایکا رہے اتوٹا، اتوٹ اتٹ اک اکھوائیا۔ ایکا جاگا ایکا سوتا، ایکا سوئے رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ تیری بھوری مار غوطہ، تیرا مانک ہتھ اٹھایا۔ تیرا مانک تیرا ہیرا، تیری قیمت پائندا۔ سیس جگدیش بدھا چیرا، کلغی توڑا نام سجاندا۔ میل ملاواں ساچے ویرا، ہر سنگت سنگ بندھائندا۔ ہتھ پھرایا اک کسیرا، روداسا سنگ نبھائندا۔ گنگا گھتی جائے وہیرا، گنگوتری لکھ صلاحیندا۔ ہوئے لگی کایا پیرا، من ممتا بھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گن اوگن ویکھ وکھائندا۔

نہکنک ہر شہد ہنڈار بھاگ ۸

رُوداس چمارے کر پیار، کسیرا ہتھ پھڑایا۔ گنگا دیکھی وہدی دھار، گرگھ بھیٹ چڑھایا۔ جوت شکتی ہو اُجیار، آد شکت رُپ وٹایا۔ کنگن دیوے ہتھ
 اُتار، رسنا بول سُنایا۔ رُوداس چمارا ساچا یار، ایکا تیج سُبھوی بیٹھا آسن لایا۔ میری بھیٹا دینی کر نمسکار، نیوں نیوں میرا سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچ کنگن لیا چک، اپنا گھ بھوئیایا۔ رُوداسے کولوں گیا لگ، چلیا واہو داہیا۔ جگت ترسنا لگی بُھکھ، دوس رین
 ستایا۔ انتم ویلا گیا ڈھک، شاہ سُلطاناں پائی پھاہیا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، آپ اپنا رہیا ورتایا۔ نیتز نیر نیناں گیا سُنک، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بدھ ناتا پُرکھ بدھاتا، کھیلے کھیل سُبھایا۔ شاہ سُلطانا لیا پھڑ، نہ کنگن جوڑ جُڑایا۔ لیکھے لگے نہ سپس دھڑ،
 جو جن بھگتی گھ چھپایا۔ بھے بھیانک ہر کا رُپ ایکا اکھڑ لیا پڑھ، ایکا نظری آیا۔ رُوداس چمارا آگے کھڑ، در دربانا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا رہیا بھيو چھپایا۔ رُوداس چمارے درشن پا، نیتز نین شرمایا۔ شاہ سُلطان دے سنا، ہوں مورکھ موڑھ نہ کوئے چترایا۔ میں
 جُھلاٹوں بُھلیں نہ، ایہہ وست دے پرائیا۔ ملے مال دھن رُوداس چمارے کُلی ساچے تھاں، تھان تھنتر اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پر تریا سنگ رلائی۔ تریا پر کر پیار، ساچا سنگ رلائی۔ آیا چل رُوداس دوار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ غریب نمانا کرے ستکار، آپ اپنا قدم
 اُٹھایا۔ بھگت بول رسن جیکار، ایکا بول سُنایا۔ ساجن میرے سچے یار، میرا کسیرا کھڑے ہتھ وٹایا۔ جگت ترسنا کرے خوار، بن ہر نام نہ کوئے تریا۔ مات
 پت بھین بھائی پتر دھیاں نہ کوئی یار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ بولیا بول رسن اُچار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پاندھی ڈھیبہہ پیا دوار، مکھوں ایہہ سُنایا۔
 کون گھاٹ اترے پار، کون بیڑا بنے لایا۔ بھگت بھگونت آگے کرے پکار، تیرا وچولا رام بنایا۔ تیرا میرا رہیا اُدھار، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ تیرا بول پورا
 دے اُتار، اپنی ہتھیں لیکھ لکھایا۔ گرگھ بنیا رُوداس چمار، تیرا ترے گن موں چکایا۔ گھر نہ دسیا کوئی سُن دُلا، رُوداس چمارے مکھ سراپ دواہا۔ منگی
 منگ دوجی وار، پر بھ بیڑا دے تریا۔ پچھلا قرضہ دتا اُتار، باقی کوئی رہن نہ پایا۔ دوجی غرض نہ کوئی وچ سنسار، بھگتاں ہت جامہ پایا۔ گرگھاں آگے
 عرض کرے آپ زرنکار، نیوں نیوں آپ سپس جھکایا۔ انتم کرن آیا خبردار، بُھکھ رہے نہ رایا۔ تُو پھل لگائے ڈال، بُھل بُھلواری ویکھ وکھایا۔ اپنی

چلی اوٹڑی چال، دُھر دی بان جنایا۔ گرسکھ تیری گھالنا آپے رہیا گھال، تیرا پوجا پاٹھ اپنی رسنا آپے گایا۔ تیرا انت نہ ہوئے زوال، تیرا تیرا در سہایا۔
 قیمت پائے انملڑے لال، اپنا کنگن اپنے ہتھ رکھایا۔ رِوداس چمار بن دلال، لیکھا چٹے اُپر کالا رہیا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک
 تیری اتم ور، آپ اپنا میل ملایا۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی ہیرا نند دے گھر دیا ہوئی پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

بالی بُدھ بُدھ بیک، برہم مت جنایا۔ سنگر پُرکھ ایکا ویکھ، ایکا اشٹ منایا۔ اپنا لہنا لئے لیکھ، پورب جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرم کریا میٹ مٹانیا۔ کریا کرم پار کنارہ، دھرمی دھرم دھرایا۔ درس وکھائے اگم اپارا، ساچی سرن لگایا۔ چرن سرن اک دوارا، ساچا در
 وکھایا۔ دوس رین پاوے سارا، بُھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال بالا گود اٹھایا۔ بال انجان سرت سوانی، نیتز نین راہ
 تکانیا۔ شبد ملے گر ساچا ہانی، ساچی بنت بنایا۔ گھر امرت دیوے ٹھنڈا پانی، اگنی تت بُجھانیا۔ اک سنائے انحد بانی، اپنا نام الایا۔ لیکھا چکے چارے
 کھانی، چوتھے جگ ملے وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جانے آپے اکھ کہانی، رسنا کھ نہ سکے رانیا۔ بال جوانی ایکا رنگ، بردھ
 رُپ سمایا۔ سنگر پورا سگلا سنگ، آد جگاد نبھایا۔ برہوں کٹھی منگی منگ، برہوں وچھوڑا دئے کٹایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، مانس لیکھے لایا۔ آپ
 سہائے سہاوی بیج پنگ، سچ سنگھاسن آپ وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا اپنے در، در داس ترس کمایا۔

★ ۱۹ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کیشو رام دے گھر دیا ہوئی پنڈ سرہالی جنڈو کے ضلع امرتسر ★

آد پُرکھ سرب جیہا داتا، ایکا ایکونکاریا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، لکھ چوڑاسی پسر پساریا۔ جن بھگتاں بنھے چرن ناتا، پُرکھ بدھاتا دیا کما رہیا۔ شبد جنائی
 ساچی گاتھا، اپنا نام دھرا رہیا۔ جگا جگنتر چلائے راتھا، رتھ رتھوا ہی ویس وٹا رہیا۔ سرب کل آپے سمرا تھا، زرگن جوت نور اجاریا۔ کھیلے کھیل تریلوکی

ناتھا، لوآں پُریاں دیکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ناؤں دھرا رہیا۔ آد زرنجن پُرکھ ابناسا، عقل کلا اھوآیا۔ شاہو
 بھوپ ہر شاہ شاباشا، سچ سلطان تخت سہاآیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گنگن منڈل پھیرا پآیا۔ دو جہاناں پاوے راسا، زرنگن نور کر رُشناآیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا وڈ وڈیاآیا۔ اک اگلا عقل کل دھار، اپنی کل ورتا سندا۔ اکونکارا رُپ اپار، دس کسے نہ آسندا۔ ست پُرکھ
 زرنجن جوت اُجیار، جوتی جوت ڈمگاسندا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، آپ اپنے انگ سماندا۔ الکھ زرنجن نام جیکار، اپنا نعرہ آپے لاسندا۔ آپے وسے سچکھنڈ
 دوار، سچ سنگھاسن آپ سہاسندا۔ پُرکھ ابناسی بن سیکدار، شاہو بھوپ ویس وٹاسندا۔ آد جگادی بھے دھار، شبد برہادی آپ اھوآسندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن نور ڈمگاسندا۔ زرنگن نور پُرکھ اکال، عقل کلا اھوآیا۔ لکھ چوراسی کرے پرتپال، وشنوں ونسی رُپ وٹاآیا۔
 برہما ویتا بن دلال، ترے گن جوڑ جڑاآیا۔ شو شکر رہیا آپ سنبھال، اپنی گودی آپ اٹھایا۔ کروڑ تیتیسا ہو اُجیار، زرنگن نور رُشناآیا۔ سُرپت راجا خبردار،
 اندر اندر اسن دیکھ وکھایا۔ رُوس پاوے سار، جوتی جوت ڈمگایا۔ برہمنڈ کھنڈ کر وچار، گنگن لگنتر ویس وٹاآیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، آپ اپنا تھان
 رکھایا۔ دھرت دھول دے سہار، جل بن رکھایا۔ شبد انادی ہر کرتار، اپنا آپ اُچاآیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکونکارا کھیل
 کھلایا۔ اکونکارا اک اگلا، ایکا ایک اھوآسندا۔ آد پُرکھ زرنجن وسے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ رکھاسندا۔ زرنگن دیک زرنگن جوت آپے بلا، پرکاش پرکاش
 آپ اُپاسندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن تھر گھر ساچے آپے ملا، سچ دوارا آپ سہاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں
 اُپاسندا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، آپ لے اُچاآیا۔ اپنا رُپ کر پرتکھ، آپے دیکھ وکھایا۔ اپنا آپے کرے وکھ، اپنی ونڈ ونڈاآیا۔ آپے وسے چوراسی لکھ،
 آپ اپنا کھ چھپاآیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل کھلایا۔ آد جگادی ہر ہر کھیل، ہر ساچا آپ کھلا سندا۔ آپ اپنی کرپا
 کر پنچ تت میلا، پنچم پنچم جوڑ جڑا سندا۔ کھیلے کھیل گنی گہندا، گہر گہبیر بھوونہ آسندا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، ساچا سگن مناسندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن نور آپ اھوآسندا۔ زرنگن دھار جوت زرنکار، ایکا رنگ رنگاآیا۔ آپ اپنا کر اُجیار، آپے دیکھ وکھایا۔ آپ اپنا کر پیسار،

آپے وچ سمایا۔ آپ اپنا دئے آدھار، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ پاربرہم پرہم پاورے سار، برہم برہم کرے
 گڑمائی۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسار، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ جگ کرتا ہر کر نیہار،
 کرنی کرت کماندا۔ لوک مات لے اوتارا، نرگن سرگن میل ملائدا۔ من مت بُدھ وسیا باہرا، کام کسال موہ نیڑ نہ آئیندا۔ آسا ترسنا پار کنارہ، مایا ممتا
 موہ چکا ئندا۔ اپنی دست سچ بھنڈارا، گھر ساچے آپ کُکائندا۔ شبد انادی پئی ڈھنکارا، انحد تال وجائندا۔ سنے سنائے سُننیہارا، دس کسے نہ آئیندا۔ دوس
 رین خبردارا، آلس نندرا نہ کوئے رکھائندا۔ امرت بھرے ٹھنڈی ٹھارا، سچ سروور اک جنائندا۔ بجر کپائی لائے پاڑا، اپنا لگھ وکھائندا۔ ساچی سیجا ہو
 تیار، سچ سنگھاسن اک سہائندا۔ نرگن نور کر اجیارا، نورو نور ڈمگائندا۔ سنگر روپ روپ کرتارا، گر گر گر آپ اکھوایندا۔ شبد اگئی ساچی دھارا، اپنی
 آپ چلائندا۔ سنت سہیلے کرے خبردارا، سوئے مات اٹھائندا۔ جن بھگت کرائے ونج و نجارا، ایکا اک وکھائے گھر سچا گھر بارا، دوجا در نہ کوئے جنائندا۔
 نیز لوچن اک اگھاڑا، ایکا اکھر وکھائندا۔ ساچی سخیاں لایا اکھاڑا، ایکا منگل گائندا۔ جگے جوت بہتر ناڑا، اندھ اندھیر مٹائندا۔ دھر درگا ہی ساچا لاڑا،
 لوک مات پھیرا پائندا۔ کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت پھول پھلا ئندا۔ جلاں تھلاں ویکھے ڈونگھی گارا، سمند ساگر پھول و رول
 وکھائندا۔ جن بھگتاں کرے آپ پیارا، آپ اپنی دیا کماندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا پار کنارہ، در دوارا اک وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلا ئندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ساچی وڈ وڈیایا۔ جگ جگ ہر جن رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔
 جگت وکارا دیوے متھ، بہہ ہر مت اک سمجھایا۔ اک وکھائے ساچات، رتی رت رہن نہ پائیا۔ امرت آتم نیج ساچا وٹ، پُھل پُھلواری آپ مہکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگاد اکھوایا۔ جگ جگ بنے جگت ملاح، جگ جگ
 بیڑا رہیا ترایا۔ جگ جگ دیوے نام صلاح، نام نامہ آپ ورتایا۔ جگ جگ جن بھگتاں پکڑے بانہہ، بھو ساگر پار کرایا۔ جگ جگ نتھوایاں دیوے
 تھان، غریب نمانا لگے لگایا۔ جگ جگ ہنس بنائے کاں، جو جن سرنائی آیا۔ جگ جگ جس جن بنے پتا ماں، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ول چھل دھار ہر نرنکار، اچھل اچھل آپ اکھوایا۔ اچھل اچھل ہر ہر کھیل، جگ جگ آپ کرائندا۔ سنت سہیلے ساجن میل، آپ اپنا بھو چکا نندا۔ آپے سے رنگ نوئل، لیکھا کھت وچ نہ آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناواں دھرائندا۔ جگ جگ نام ہر نرنکار، اپنا آپ اُچھلایا۔ اوانگ روپ نرنکار، نرگن دھار چلایا۔ رام نام سچ جیکارا، ساچا شبد الایا۔ کاہنا کرشنا میت مرارا، ایکا بنسری نام وجایا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردار، ایکا کلمہ آپ پڑھایا۔ سنگ محمد چار یارا، انا الحق سنا یا۔ نانک ساجن سچ و نجارا، نام ست و نڈ و نڈایا۔ گو بند گر ہو تیار، واگر و فتح گجایا۔ پرکھ ابناسی کھیل نیارا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ چار ورنال اک آدھارا، ایکا کرے پڑھایا۔ اک دکھائے سچ دوارا، اوچ پیچ نہ کوئے جنایا۔ کھتری براہمن شودر ویش سہائے بنک دوارا، بنک دوارا آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ ہر ہر اپنی دھار بٹھائے، ہر ساچا سجن سہیلیا۔ جگا جگتتر ویس وٹائے، کھیلے کھیل اک اکیلیا۔ ہر کا بھو کوئے نہ پائے، لیکھا کھے نہ کوئے نہ کوئی جانے وقت ویلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سجن سہیلیا۔ ہر کا بھو بھو نرالا، بھو کوئے نہ پائندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، جگ جگ ویس کرائندا۔ کلجگ انتم بن دلالا، گر شبدی پھیرا پائندا۔ لکھ چوراسی دیکھے کایا ڈالا، کون پھل تن رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا نور آپ پرگٹائندا۔ اپنا نور آپ اُپا، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ اک اگلا پھیری پا، عقل کلا ورتایا۔ کوڑی کریا دئے مٹا، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، دُئی دویتی میٹ مٹایا۔ راج راجان شاہ سلطان غریب نمائے بہائے ایکا تھاں، تخت تاج نہ کوئے ہنڈھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے ایکا چھاں، ایکا رنگ رنگایا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، چو داں طبقاں پھول پھولایا۔ چو داں لوکاں پھیرا پا، ایکا راگ رہیا سنا یا۔ سچ سلوکا ڈھولا گا، اپنا چولا آپ بدلایا۔ سر شٹ سبائی تیرا تولا آپ اکھوا، نام کنڈے تول تُلایا۔ نرگن وچولا اک اکھوا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کھیل کھلاؤنا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، راج راجان نہ کوئے دسایا۔ اوچاں نیچاں اک کراؤنا، ایکا شبد کرے پڑھایا۔ راگ انادی ایکا گاؤنا، ایکا منگل گایا۔ رام کرشنا روپ وٹاؤنا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ اشٹ دیو

گر آپ مناوٰنا، نیر نین آپ جنایا۔ کلمہ امام اک پڑاؤھنا، کائنات پھیرا پائیا۔ نرگن جوتی ڈمگاؤنا، نور و نور کرے رُشانیا۔ اللہ رانی وچ سماؤنا، سنگ محمد
 کر گڑمائیا۔ مکہ کعبہ ویکھ وکھاؤنا، حق جنابا سچ سُبھایا۔ نام ست تیرا ست ورتار کراؤنا، ست ست وے ودھایا۔ نانک نرگن نور دھراؤنا، گوبند کر
 رُشانیا۔ وید ویاسا بھيو کھلاؤنا، بھيو ابھیدا آپ جنایا۔ پوت سپوتا نام اُجھاؤنا، براہمن گوڑا تھان سُبھایا۔ اُچے ٹلے پر بت ڈیرہ لاؤنا، بجر کپائی سلا رکھایا۔
 ساچا مندر اک سُبھاؤنا، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ سچ سِنگھاسن آسن لاؤنا، پاوا چول نہ کوئے رکھایا۔ دیا باقی اک جگاؤنا، تیل وئی نہ کوئی پائیا۔ کملاپاتی مکھ
 وکھاؤنا، انتم جھاکي ایکا پائیا۔ اسو گھوڑا راکي آپ اُٹھاؤنا، سولان کلیاں آسن اُپر پائیا۔ جو دھا سور ملی بلوان ہر نر نکار ناؤں رکھاؤنا، لو آں پُریاں پھیرا پائیا۔
 کھڑگ کھنڈا تیج پر چند برہمنڈ آپ کھڑکاؤنا، آپ اپنے ہتھ اُٹھایا۔ اُتبیج سیتج جیرج انڈ وند وڈاؤنا، وند نہار دس نہ آیا۔ کلج بھیکھ پکھنڈ مُکاؤنا، خالی
 ٹھوٹھا ہتھ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم در، ساچی سچ دھار چلائی۔ کلج تیرا لیکھ چُکایا، ہر گہر گنی گہیرا۔
 سرشٹ سبائی رہیا جگایا، ملا شیخ مسائق پیرا۔ ایکا نعرہ رہیا لگایا، ویکھ وکھائے شاہ حقیرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے پیرن
 پیرا۔ پیر پیغمبر اولیا شیخ، آپے ساچا ویکھ وکھائندا۔ آپے لاؤنہارا میخ، آپے جڑ اُکھرائندا۔ صدی چوڈھوی دھریا بھیس، نور الاهی میل ملائندا۔ در
 دوارے ہوئے در درویش، الف الفی ایکا پائندا۔ پکڑ اُٹھائے نر نریش، شاہ نواب سرب مٹائندا۔ لے انگریزی باسک شیش، شہنسر مکھ صلاحیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھائندا۔ کلج تیری انتم رُت، ہر سجن ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا پاربرہم ابناسی اچت، آپ اپنا
 رُپ پرگٹائندا۔ بیچ وکارا رہیا لٹ، ست سنتو کھ نہ کوئے وکھائندا۔ من مت واسنا ہوئی کھوٹ، گُرم ت نہ کوئے جنائندا۔ سادھاں سنتاں بھری نہ
 پوٹ، مایا ترسنا اگن ودھائندا۔ جت ست نہ دے تیر لنگوٹ، کام کرودھ ہلاکائندا۔ بن گرگھ ورلے پاربرہم تیری کوئے نہ رکھے اوٹ، لکھ چوڑاسی
 بھرم بھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم پھیرا پائندا۔ لکھ چوڑاسی گئی بھل، ہر کا بھيو کوئے نہ پائندا۔ گر کاشد وپجن
 مل، کرتا قیمت کوئے نہ پائندا۔ رام نام گیارل، ساچا ہٹ نہ کوئے وکھائندا۔ ورنان برناں پیانگول، جگت اکھاڑا اک سُبھائندا۔ جوٹھ جھوٹھ رہیا ڈول،

دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ امرت آتم ساچی ملے نہ کسے پاہل، امرت رس نہ کوئے چوائندا۔ سنگر پورا دسے کسے نہ کول، رسنا جہوا سرب جگ گائندا۔ گرگھ ورلے اندر وجے انحد ڈھول، جس جن اپنی دیا کمائندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، جن بھگتاں میل ملائندا۔ آپے ہوئے کلا سولھ، غریب نمانا آپ اکھوائندا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رہیا بول، آپے کھ چھپائندا۔ آپے اٹا کرے نابھ کول، نچھر دھارا آپ وکھائندا۔ آپے کاہنا کرشنا ساول سول، مکند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوائندا۔ آپے جوت نرنکاری وسے اُپر دھول، آپے پنج تت نانک ڈیرہ لائندا۔ آپے گر گوہند کیتا قول، قول کلجگ انتم پور کرائندا۔ گر کا بچن نہ میٹے کوئی رتی چول، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں اُچھائندا۔ ہر ہر ناؤں ہر بنواری، ہر ہر تیج رکھائیا۔ ہر جوت نرگن دھاری، نرویر آپ سمایا۔ اکال مورت کھیل نیاری، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جونی رہت وڈ سیکداری، سچ سیکدار آپ اکھوائیا۔ آوے جاوے وارو واری، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکانور کرے رُشائیا۔ ہر کانور جوت جوالا، ایکارنگ سمایا۔ پرم پُرکھ پر بھ دین دیا، دیناں ناتھاں لئے تریا۔ چار ورن وکھائے اک سچی دھر مسالہ، کایا مندر کُنڈا لاہیا۔ توڑ تڑائے جگت جنجالا، کال مہاکالا ویکھ وکھایا۔ نام پہنائے سچ دوشالہ، جھوٹا بستر رہن نہ پایا۔ پھل لگائے ایک ڈالا، ایک کھ کھوایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، نام دھن خزانہ اپنے ہتھ رکھایا۔ آد جگادی آپے جانے اپنی آنا، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ جگ جگنتر ورتے بھانا، ہر بھانے وچ سمایا۔ کلجگ میٹے جھوٹا رانا، جھوٹھی رعیت ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں دیوے آتم انتر اک گیانا، ایک برہم جنایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے وکھانا، ایکارنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں اُچھایا۔ اُچھایا ناؤں ہر گوہند، ہر سنگر پُرکھ سلطانیا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، دیوے درس سری بھگوانیا۔ داتا دانی گنی گہند، ویکھ وکھائے دو جہانیا۔ سرب جییاں آپے بخشند، جو جن رکھے چرن دھیانیا۔ متمکھ لگائے اپنی نند، درگاہ ساچی نہ کوئے لکانیا۔ ابناسی کرتا نہ کوئی سوگ نہ کوئی چند، ایکارنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پرگٹے جودھا سوربیر بلی بلوانیا۔ جودھا سوربیر ہر نرنکار، جوتی نور اکالیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، نکھی دھار آپ رکھا لیا۔ برہما وشن شو کرے خبردار،

ویلے انت آپ اٹھا لیا۔ دیوت سُر دئے ہلار، گن گندھرب سُر ت سمبھالیا۔ لوک مات کرے خبردار، نو کھنڈ پھیرا پا لیا۔ ستاں دیپاں جوت اُجیار،
 ایک نور ڈمگا لیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، اپنا روپ آپ وٹا لیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، پنج تت نہ کوئے پا لیا۔ من مت بدھ نہ کوئے پیار، برہم روپ
 نہ کوئے سما لیا۔ نرگن کھیلے کھیل ہر نرنکار، جوت اگئی اک جوا لیا۔ آد شکت پھیدار، ساچا مندر اک رکھا لیا۔ چار گنٹ دھواں دھار، اگیان اندھیرا
 ایک چھا رہیا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکار، رسنا جہوا سرب گرلا رہیا۔ دھرنی دھرت کرے پکار، نیتز رو رو نیروا لیا۔ چار لکھ بتی ہزار رووے وارو وار، کلج
 تیرا لہما پندھ تیرے پایاں انت مُکا لیا۔ دھرم رائے منگے منگ بن بھکھار، اگے اپنی جھولی ڈا رہیا۔ چتر گپت لیکھ لیکھار، اپنا لیکھا آپ رکھا لیا۔ لاڑی
 موت کر شنکار، مکھ گھونگھٹ ایک پا لیا۔ منگے ورنار بھتار، کواری کتیا نین اٹھا لیا۔ بے مکھاں کلج کرے پیار، سمت سولاں سگن منا لیا۔ ہاڑ ستاراں
 میہندی رنگن رنگ لائے پار، لال گلالا رنگ چڑھا لیا۔ لہندی کوٹے جائے نار ٹیاری، سر اپنا پٹولا لہ لیا۔ اُمت نبی رسول بانہہ ہلار واجاں رہی مار، ساچا
 سگن مکھ لگا لیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھیل ویکھنہار، کرتا کرنی آپ کرا رہیا۔ مکھ چھپائُن چار یار، سنگ محمد پٹھ وکھا لیا۔ مکھ کعبہ پاوے سار، پروردگار مکھ
 نقاب پردہ پا لیا۔ حاجی حج کرے وچ سنسار، ملا قاضی دس نہ آرہیا۔ سرشٹ ساجن ساچی ساجنہار، اتم آپے ویکھ وکھا لیا۔ کوڑ گڑیارے نمازی جان
 بار، سچ سچ نام نشانہ ایک لا لیا۔ اتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے خوار، منہ دے بھار سٹا لیا۔ عیسیٰ موسیٰ اوتوں پائے بھار، پر بھ ساچے حکم جنا لیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنکا شبد وجا لیا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، لوآں پُریاں آپ جنائیا۔ آپ
 اٹھائے راؤ رنگ، راج راجاناں آپ ہلائییا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، سمبل نگری اک سہائییا۔ گرگھ اُدھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائییا۔
 شبد جوتی لائے تنک، ستی سُر ت اٹھائییا۔ جس جن کڈھے اپنا شنک، آپ اپنا روپ درسائییا۔ آپے پھیرے منوآ منک، من چندیا رہے نہ رائیا۔ کھیلے
 کھیل بار انک، جگ جگ وڈ وڈی وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک نام کرے گڑمائییا۔ نام کھنڈا تیر کمانا، ہر
 چلے آپ چڑھایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، لوک مات پھیرا پایا۔ جودھا سور پیر مرد مردانہ، پار برہم آپ اکھوایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹے نشانہ، تھر کوئے رہن نہ

پایا۔ رتھ رتھواہی کرشنا کاہنا، جن بھگتاں رتھ چلایا۔ رام رُوپ ہو پردھانا، راون لکا گڑھ دئے تڑایا۔ نانک نام ست نوجوانا، نہ مرے نہ جایا۔ گر
 گوہند بدھا ہتھیں گانا، کلجک تیرا سگن منایا۔ انتم پرگٹ ہوئے سوربیر ملی بلوانا، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ گرکھاں دیوے پد نربانا، چوتھے پد آپ سمایا۔ ایک
 راگ انحد گانا، دوس رین رہیا سنایا۔ سوہنگ شبد کر پروانہ، برہم پاربرہم وڈیایا۔ ستجگ تیرا اک بانا، چار ورنناں لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم انتم کھیل کھلایا۔ چار ورنناں اک بان، ایک شبد اڈایا۔ چار ورنناں اک گیان، ایک نام پڑھایا۔ چار ورنناں اک ایمان، ایک
 کلمہ گایا۔ چار ورنناں ایک رام، ایک رام سرنایا۔ چار ورنناں ایک کاہن، ایک گوپی سرب اکھوایا۔ چار ورنناں اک سلام، ایک نیوں نیوں سیس جھکایا۔ چار
 ورنناں ایک دان، ایک جھولی رہیا بھرائیا۔ چار ورنناں اک اشان، سر سروور اک نہایا۔ چار ورنناں ایک مان، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیایا۔ چار ورنناں ایک پین
 کھان، امرت آتم آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور کرے رُشنائیا۔ چار ورنناں ایک برہم، ایک برہم دکھایا۔ چار
 ورنناں ایک دھرم، ایک دھرم جنایا۔ چار ورنناں ایک کرم، نہکرمی آپ کرائیا۔ چار ورنناں ایک سرن، سرنگت اک جنایا۔ چار ورنناں کھولے ہرن پھرن،
 نیتز نین اک دکھایا۔ چار ورن چکائے مرن ڈرن، جو جن ہر ہر رسنا گایا۔ چار ورن دوارا ترنی ترن، تار نہار ہر رگھرائیا۔ چار ورنناں ایک برن، اٹھاراں
 برن رہے شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ چار ورنناں ایک اوٹ، ایک گھر سہائندا۔ چار
 ورنناں ایک شبد نگارے لگے چوٹ، ایک راگ سنائندا۔ چار ورنناں کڈھے کھوٹ، دُرمت میل دھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک تیری انتم ور، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ساچی سکھیا اک درٹا، ایک اشٹ دکھایا۔ ایک اکھر دئے پڑھا، واہ واہ گر گرو وڈی وڈیایا۔ رام نام ہوئے
 سہا، پیتا سرتی لئے پرناپا۔ کاہنا کرشنا مورمٹ سیس سجا، منڈل راس اک رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ایک
 اُپجے نور الاہیا۔ نوری اللہ اک الاہ، الاہی نور اکھوایا۔ اک محلہ دئے وساء، ایک در دکھایا۔ اک اکلا پھیرا پا، پروردگار ناؤں دھرایا۔ اک مصلا دھرت
 وچھا، اُپر آسن لایا۔ کلجک وضو رہیا کرا، نیر ایک ہتھ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنا نرائن نر، ایک

ڈھولا رہیا سٹایا۔ ایک ڈھولا ہر مرگند، اپنا آپ سٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی میٹے چند، بیس اکیسا وڈ وڈیایا۔ نام دھارا ساگر سندھ، کوڑ گڑیارا دے رڑھایا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن اندر وڑ، نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھر، جگت وڈیا نہ رہیا پڑھ، رام نام اک پڑھایا۔

☆ ۲۰ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سجن سنگھ دے گھر سرہالی جنڈو کے ضلع امرتسر ☆

پُرکھ اکال ایک، آد جگاد رکھایا۔ آد نرنجن رہیا پیکھ، جگ جگ ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پر بھ اکھنا لیکھ، لکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ نر ہر نرائن نریش، نرگن نور کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکھوایا۔ آد جگادی لیکو نکارا، عقل کلا اکھوایا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کونے نہ پائندا۔ نرگن جوت نور اجیارا، نور نور ڈمگائندا۔ تتوت نہ دے پسارا، رُپ رنگ نہ کونے جئائندا۔ تھر گھر سوہے سچ دوارا، سچھنڈ نو اسی آسن لائندا۔ پُرکھ ابناسی ہو اجیارا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکھوایا۔ آد جگادی پُرکھ ابناسا، ایک رنگ سمايا۔ ایک پاوے منڈل راسا، ایک ویکھ وکھایا۔ ایک کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک رگھرایا۔ آد جگادی شاہو بھوپ، سچ سلطان اکھوایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، چکر چنھ نہ کونے وکھائندا۔ نرمل رُپ ست سرؤپ، سدا سد ڈمگائندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی جوت جگائندا۔ آد جگادی جوت اجالا، ہر ہر رُپ وٹایا۔ کھیلے کھیل کھیل نرالا، لیکھا لیکھ نہ کسے لکھایا۔ آد شکتی رُپ جوالا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے چلے اپنی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ وسے دھرم سچّی دھرمسالہ، در دوارا اک اپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹایا۔ آد جگادی ویس اولّا، ہر اپنا آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل اک اکلا، نہ کوئی دوسر سنگ رلائندا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ محلہ آپ سہائندا۔ جوتی شبدی آپے رلا،

آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ سچ سَنگھاسن آپے ملا، آپ اپنا آسن لائندا۔ اپنے دپیک آپے بلا، پرکاش پرکاش سمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی جوگ کمائندا۔ آد جُگادی ہر ہر جوگ، اپنی بنت بنائندا۔ اپنا کر آپ سنجوگ، اپنا میل ملائندا۔ آپے بھوگے اپنا بھوگ، بھوگ بھوگی ناؤں رکھائندا۔ آپے جانے اپنا سچ سلوک، شبد اگئی آپ رکھائندا۔ آپ اپائے لوک پرلوک، برہمنڈ کھنڈ آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی کھیل کھلائندا۔ آد جُگادی ہر ہر کھیلا، اپنی رچن رچائندا۔ شبد گرو گرو گر چیل، ہر سنگر ویکھ وکھائندا۔ پُرکھ اپنا سی سجن سہیلا، پاربرہم پر بھ ساچا سنگ نبھائندا۔ ایکونکارا وسیا رنگ نویلا، نرادھار آپ ہو جائندا۔ اچرج کھیل اپنا کھیلا، کھیلنہارا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ناؤں دھرائندا۔ آد جُگادی ناؤں رکھ، اپنی جوت پرگٹائیا۔ شبد سرُپی ہو پرتکھ، ایک ڈنک وجائیا۔ آپ اپنا کینا وکھ، وشنوں رُپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی جُگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جُگ جُگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم بے انت۔ آپ اپنا ویس وٹندڑا، مہماگنت اگنت۔ الکھ اگم اتھاہ آپ اکھوندڑا، پُرکھ اپنا سی ساچا کنت۔ درگاہ ساچی دھام سہندڑا، وسنہارا آد انت۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھندڑا، آپ بنائے اپنی بنت۔ سچ سَنگھاسن سچ وچھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد آپ بنائے اپنی بنت۔ بنت بنائے ہر بنواری، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت نور اُجیاری، ہری ہر آپ ڈمگائیا۔ لوآں پُریاں محل اُساری، بیٹھا آسن لائیا۔ شبدی شبد ونج وپاری، چوڈاں ہٹ کھلائی۔ چوڈاں لوکاں کھیل اپاری، اپنی دھار بندھائیا۔ سیوک سیوالائے برہما وشن شوگن پکاری، ساچی سیوکمائیا۔ منڈل منڈپ دئے سہاری، رُو سس کر رُشنائیا۔ کروڑ تیتیس کھیل نیاری، سُرپت راجا سنگ رلائی۔ ترے گن تیرا میلا سچ دواری، پنج تت کرے گُرمائیا۔ نرگن ہو یا خبرداری، من مت بدھ ونج رکھائیا۔ پاربرہم جوت نرنکاری، نرگن ویس وٹائیا۔ برہم برہم کر اُجیاری، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ لوک مات ویکھ وچاری، لکھ چوڑا سی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد شبد برہما، دُھن اناد اک سنائیا۔ شبد انادی دُھن دُھنکار، ہر ساچا آپ سنائندا۔ کرے کرائے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ ایک نام اک جیکار، ایک نعرہ لائندا۔ ایک ساجن میت مُرار، نہ دوسر کوئے

دکھائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل آپ نرنکار، کرتا کرنی آپ کماندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ آد
 جگادی شبد تور، برہمنڈ کھنڈ سٹائیا۔ دیوت دیوئر آسانسا پور، ایشٹ دیو آپ ہو جائیا۔ آد جگادی حاضر حضور، نرنرائن وڈ وڈیائیا۔ آپے وسے نیڑے
 دور، دور نیڑا اک جنائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اک اھوائیا۔ آد جگادی ایکا
 رنگ، ہر ساچا آپ چڑھائندا۔ آپے سر سرور دھارا گنگ، نیر سیر آپ اھوائندا۔ آپے نام شبد وجے مردنگ، آپ اپنا راگ الا سندا۔ آپے بیٹھا سچ
 پنگ، ساچی سیجا آپ سہائندا۔ آپے منگی اپنی منگ، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائندا۔ آپے آسو گھوڑے کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن لائندا۔ آپے
 لوآں پڑیاں جائے لنگھ، آر پار ویکھ وکھائندا۔ آد جگادی جگ جگ جن بھگتاں وسے سدا سنگ، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوت جوالا ویکھ وکھائندا۔ جوت جوالا ساچا نور، ہر ساچے آپ اپایا۔ آپے بخشے ست سرور، ساتک ست ورتایا۔ ہر جن ہر ہر آسانسا پور،
 ہر گوہند ویکھ وکھایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، آتم برہم
 گیان درڑایا۔ آتم انتر اک گیان، ہر جن آپ درڑائندا۔ اٹھے پہر اک دھیان، ایکا لو رکھائندا۔ رام نام پین کھان، کایا ترپت کرائندا۔ سر سرور
 اک ایشان، دُرمت میل دھوائندا۔ ڈوگھی کوری ویکھے ہر مہربان، آپ اپنا نین اٹھائندا۔ دیوے شبد سچ بان، گرگھ ساچے آپ چڑھائندا۔ انحد منگل
 سارے گان، گہر گبھیر آپ سٹائندا۔ بجر کپاٹی توڑ تڑان، دئی دوتی کڈا لائندا۔ آپے میٹے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ جگت
 ترسنا سرب مٹ جان، جس جن اپنا درس دکھائندا۔ میل ملاو ساچے کاہن، ساچا سنیا نظری آئندا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر گھر وچ آسن لائندا۔ آتم
 سیجا ہر بھگوان، جوتی نور ڈگمگائندا۔ گرگھیاں کرے آپ پچھان، چتر بھج اپنی بھج اٹھائندا۔ دیوے درس در مہان، درد دکھ گوائندا۔ دو جہانی نگاہبان،
 وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹائندا۔ آد جگادی ویس وٹایا، کلجگ وٹی وڈھائیا۔ چاروں کٹٹاں
 پھیر اپایا، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ من مت رہی گر لایا، اچی کوکے دے ڈھائیا۔ جوٹھ جوٹھ مٹھ تپایا، مایا متا گنی ڈھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پھرے

ہلکایا، گھر گھر الکھ جگائیا۔ ورن اورناں بھیڑ بھڑایا، دوس رین رہے لڑائیا۔ سادھاں سنتاں ہٹھ گویا، جت ست نہ کوئے دکھائیا۔ تیر تھ تھتاں ویسوا گھر بنایا، ناری پُرش ننگے رہے تاریا لائیا۔ گردوارے شو دوالے مندر مٹھ ایکا من نہ کسے بندھایا، من ممتا کرے پتھرائیا۔ پنڈت پاندھے مستک تلمک للاٹ لگایا، جوت للاٹ نظر نہ آئی۔ مٹا شیخ بغل قرآن اٹھایا، سچ حدیث نہ کوئے پڑھائیا۔ وید پُراناں رسنا گایا، پاربرہم ملی نہ سچ سرنائیا۔ نانک بانی رسن الایا، رسنا رس نہ کوئے دکھائیا۔ پنج تت نہ اگنی کوئے بُجھایا، دھواں دھار سرشٹ سبائیا۔ برہم مت نہ کوئے سمجھایا، ایکا رُوپ نہ کوئے درسائیا۔ آتم ساچے وت ہر کا نام پنج نہ کسے بجایا، لکھ چوراسی جوٹھ جھوٹھ کرے کُرمائیا۔ نیز تیبجانین نہ کسے گھلایا، دوئے لوچن گھ لکائیا۔ چوتھے پد نہ کوئے سما، گھر ملیا نہ ساچا ماہیا۔ پنجم شبد دُھن اناد کا یا مندر اندر نہ کسے وجایا، ڈھولک چھینے رہے کھڑ کائیا۔ بجر کپائی چندانہ کسے تڑایا، اُچے مندر رہے ڈھاپیا۔ من بندر بن نہ کسے دکھایا، گورکھ مچندر رہے دھیائیا۔ دُنگھی کندر ہر کا دیپ نہ کسے جگایا، کلج کورٹی کری رُشنائیا۔ ست سرُوپ نہ درشن پایا، میل ملاوانہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ اپنی دھار چلایا۔ اپنی دھار آپ چلائے، ایکا ایکو نکاریا۔ جگا جگنتر ویس وٹائے، کھیلے کھیل ام پاریا۔ سبجگ تریتا پار لنگھائے، توڑنہارا گڑھ ہنکاریا۔ دواپر تیرا لیکھ چُکائے، رتھ رتھوا ہی بن مُراریا۔ کلجگ انتم دیکھ دکھائے، سنگ محمد چار یاریا۔ نانک گو بند لیکھ لکھائے، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹا رہیا۔ زرگن نور نور ڈمگائے، جوتی جامہ بھیس وٹا رہیا۔ شبد ڈنکا اک وجائے، نہ دوسر کسے ہتھ پھڑا رہیا۔ راؤ رنگاں آپ اٹھائے، شاہ سلطاناں آپ ہلا رہیا۔ دو جہاناں کھیل کھلائے، بھيو ابھیدا بھيو چھپا رہیا۔ گرگھ ساجن آپ جگائے، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ کوٹاں وچوں کوئی پرگٹائے، الکھ الکھنا ناؤں دھرا رہیا۔ جگ جگ وچھڑے میل ملائے، جگت وچھوڑا آپ کٹا رہیا۔ سسے اُپر ہوڑا ایکا لائے، زرگن سرگن دیکھ دکھا رہیا۔ ہنگ برہم پر بھ میل ملائے، پاربرہم پر بھ جوت جگا رہیا۔ سوہنگ رُوپ پر بھ نظری آئے، اوانگ رُوپ آپ اکھوارہیا۔ نام ست ست آپ ورتائے، نو کھنڈ ایکا نعرہ لا رہیا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی کر دکھائے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹا رہیا۔ اکال مورت اک درسائے، ایکا نظری آ رہیا۔ جوئی رہت بھيو نہ رائے، وید کتیب نہ کوئے جنا رہیا۔ کھانی بانی آپ اُپائے، اپنی شبدی دھار بٹھا رہیا۔ اپنا لیکھا آپ جنائے، لیکھا

لکھنہار آپ اکھوارہیا۔ دس دسمیشا ناؤں رکھائے، در درویشا لکھ جگا رہیا۔ دھاری کیسا آپ ترائے، موئڈ مُنڈائے گلے لگا رہیا۔ مُسلم ہندو سکھ عیسائی نہ کوئے جنائے، جو جن رسنا گائے، کر کرپا پار کرارہیا۔ ایکا اشٹ سرب سمجھائے، رام کرشن روپ اوتاریا۔ عیسیٰ موسیٰ نور اُپائے، ایک روپ درسا رہیا۔ سچ محمد ویس وٹائے، حق حقیقت میل ملا رہیا۔ لاشریک اک خُداے، محبان بیدو نام دھرا لیا۔ نانک منتر اک درڑائے، ایکا نام جپا لیا۔ گوہند فتح اک گجائے، واہ واگرو منا لیا۔ سب داداتا بے پرواہے، آد پُرکھ آپ اکھوا لیا۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائے، آپ اپنا روپ وٹا لیا۔ کلجگ انتم ویس وٹائے، نہہکلنک ہر اکھوارہیا۔ واسی پُری گھنکا گھر ساچے ڈیرہ لائے، لوک مات آپ تجا لیا۔ پنچ تت خاکی خاک ملائے، منٹمکھاں سر چھار پا لیا۔ گرگھیاں تاکی آپ گھلائے، اپنا پردہ آپ لاه لیا۔ سچا ساقی امرت جام پیائے، مدراماس گوا لیا۔ بانکی چال اک رکھائے، دو جہاناں ویکھ وکھا لیا۔ کلجگ انتم عاتی کوئی رہن نہ پائے، راج راجاناں میٹ مٹا لیا۔ ہر جن تیرا لہنا دینا باقی آپ چُکائے، جگ جگ دھار رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی جگ دھرنی دھرت دھول سہا لیا۔

☆ ۲۰ چیت ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سینگھ دے گھر پنڈ گلوبو آ ضلع امرتسر ☆

زِرن گن جوت ہر بھگوان، ایکو نکار آد جُگادیا۔ ست سروپ کھیل مہان، کھیلے کھیل وچ برہادیا۔ اک اُپائے سچ نشان، نام وجائے ساچا نادیا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، آپ اپنا سازن سازیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ رچائے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے رکھے اپنی لاجیا۔ آد پُرکھ ہر زرنکارا، ہری ہر آپ اکھوائیا۔ زرن گن نور کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ شبد اگئی سچ دُھنکارا، دُھن انادی آپ اُپائیا۔ لوآں پُریاں کر پسارا، شبد سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکو نکارا کھیل کھلایا۔ ایکو نکارا ہر رگھناتھ، عقل کلا اکھواسندا۔ جُگا جگنتر آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوا ہی آپ اکھواسندا۔ ہر نام چلائے ساچی گاتھ، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ

رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائندا۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنی انس ایکا برہم، آپے
 رہیا اُپائیا۔ آپ جنائے اپنا کرم، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ویس وٹائیا۔ آد زرنجن پُرکھ بدھاتا، ایکا
 ایک اکھوائندا۔ اپنا بھٹھے آپے ناتا، آپے جوڑ جڑائندا۔ آپے پتا آپے ماتا، بال رُپ آپ اکھوائندا۔ آپے جانے اپنی ذاتا، ورن گوت نہ کوءے
 رکھائندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اپنی کل ورتائندا۔ اپنا کھول آپے تاکا، سچھنڈ دوارا اک سہائندا۔ آپے سچن آپے ساکا، ساک سین آپ اکھوائندا۔
 آپ اپنا بنے راکھا، اپنی سیوا آپ کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور اُپائندا۔ نور اکالا جوت اکالی، ہر اپنی آپ اُپائیا۔
 آد جگادی کھیل زری، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ جگا جگنتر چلے چالی، بھيوَ بھیدا بھيوَ چھپائیا۔ درگاہ ساچی ساچا مالی، لکھ چوراسی بوٹا لائیا۔ آپے برہما وشن شو
 کرے سوا، اپنی بھچھیا آپے پائیا۔ آپے ترے گن کرا دلالی، پنچ تت آپ وکائیا۔ آپے پائے اپنا جنجالی، آپے توڑ تڑائیا۔ آپے اپنے ہتھاں رکھے خالی،
 نام دھن اک چھپائیا۔ اپنا امرت آپے مار اُچھالی، سر سرور آپ ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ جگ کرتا
 ہر کرینہارا، ایکا رُپ سمائندا۔ پاربرہم پر بھ گراوتارا، لوک مات ویس وٹائندا۔ زرنجن سرگن کر پیارا، جوتی جوت ڈگگائندا۔ آپ اپنا کر پسارا، ہر
 آپے وکھ وکھائندا۔ آپ اپنی بھٹھے دھارا، آپے مارگ لائندا۔ آپ اپنا کرے ونج وپارا، آپ اپنا ہٹ کھلائندا۔ آپے ہر ہر نام بنے ورتارا، ہر نامہ
 آپ ورتائندا۔ آپے بھگتاں پیتا میت مرارا، بھگت بھگونت وکھ وکھائندا۔ آپے سنتن دیوے سچ ہلارا، شبد ہلارا اک رکھائندا۔ آپے ہر جن ساچا کرے
 پیارا، سوچھ سرُپی درس وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا کھیل کھلائندا۔ ایکونکارا زرنجن، زرنجن اکھوائیا۔ آپے وکھے
 اپنے نین، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ آپ چکائے اپنا لہن دین، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت کرے
 رُشائیا۔ جوت اُجیاری ہر زرنکاری، ایکا رُپ درسایا۔ پاوے سار رُوس ستاری، منڈل منڈپ وکھ وکھایا۔ برہما وشن شو نیتز نین رہیا اگھاڑی، آپ اپنی
 دیا کمایا۔ آپے لکھ چوراسی کر پساری، آپے لکھ چھپایا۔ آپے جن بھگتاں دیوے نام نُماری، دوس رین ایکا رنگ رنگایا۔ آپے وکھے کایا مندر ڈونگھی گندر

رین اندھیاری، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے جوت نرنجن کر اُجیاری، آپ اپنا رُپ درسایا۔ آپے انحد شبد سچّی دُھنکاری، تال تلواڑا آپ وجایا۔ آپے امرت آتم سر سرور ٹھنڈی ٹھاری، نام پیالہ آپ پیایا۔ آپے دُرمت میل رہیا اُتاری، ایکارنگن رنگ رنگایا۔ آپے گرکھاں پھرے پچھے اگاڑی، جگ جگ سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر نیہار آپ اھوایا۔ کر نیہار ہر بھگونت، بھگون وڈ وڈیایا۔ جگ جگ میلا ساچے سنت، سنت ساجن آپ اٹھایا۔ منمکھاں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوائیا۔ گرکھ میلا ناری کنت، آتم سیجا اک سہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جانیا۔ توڑے گڑھے ہوئے ہنگت، دُئی دوتی دئے مٹایا۔ منمکھ جیو بھکھے ننگت، در در دئے دُرکایا۔ پاربرہم تیری ساچی سنگت، تیرے رُپ سہایا۔ گرکھ انگ لگائے جوں نانک انگد، انگیکار آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرن سرن ویکھ وکھایا۔ زرن میلا سرن دھار، شبدی شبد اپایا۔ زرن جوتی کر اُجیار، سرن دیوا آپ جگایا۔ زرن کملاپاتی کنت بھتار، سرن ناری لے پرنایا۔ زرن بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، سرن کولاکھ چوایا۔ زرن کھولے بند تاکی بند کواڑ، سرن دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ زرن جوت پرکاس کرے بہتر ناڑ، سرن اندھ اندھیر مٹایا۔ ۲۰۰

میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، سرن ساچی بوجھ بھجھایا۔ دوہاں وچولا شبد سکدار، لوک مات پھیرا پایا۔ آوے جاوے وچ سنسار، جگ جگ ویس وٹایا۔ برہما وید پائے نہ سار، چارے مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا نام دھرایا۔ جگ جگ اپنا نام دھرائے، دھرتی دھول سہائندا۔ نام ندھانا ہر بھگوانا اک وکھائے، جن بھگتاں ونڈ ونڈائندا۔ دھر فرمانا آپ سنائے، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائندا۔ ناد ترانہ اک وجائے، لیکھ لیکھ نہ کوئے جنائندا۔ گرکھ سوئے آپ اٹھائے، انحد سیوالائندا۔ اندر مندر میل ملائے، دُنگھی کُندر ویکھ وکھائندا۔ منمکھ بندر رہیا نچائے، چاروں کُنت پھرائندا۔ نو دوارے کر ہلکائے، گھر گھر الکھ جگائندا۔ جن بھگتاں سچ سرنائے، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ پاربرہم پرہم اگم اتھاہے، بے انت بے انت بے انت آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ کلجگ انتم ویس کر، ست سرُپ سہایا۔ سنجگ لیکھا آگے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ تریتا تریا گیا ہر، رام نام درڑایا۔ دوپر تیرا چکلیا ڈر، کاہنا کرشنا ویکھ وکھایا۔ کلجگ آگے ویکھے کھڑ، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ لکھ

چوڑاسی چار کُٹ دہ دشا جوٹھ جھوٹھ رہی لڑ، سچ سچ نہ کوئے دکھایا۔ ترے گن گنی رہی سڑ، پنج تیت جلایا۔ رسنا سارے رہے پڑھ، ہر دے ہر کسے نہ
 وسایا۔ اُچے مندر پوڑیاں رہے چڑھ، کایا مندر چڑھ درس کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں
 دھرایا۔ ناؤں دھر ہر بلکار، اپنا رُپ وٹا سندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، نرگن آپ اکھو سندا۔ کھڑگ کھنڈا نام تیز کٹار، پاربرہم ہتھ اٹھ سندا۔ نام چلہ
 تیر کمان، سوہنگ بھتھا اک وکھا سندا۔ جودھا سور بلی بلوان، چٹے آسو تنگ کسا سندا۔ نیلی دھار کر پروان، آپ اپنی چال چلا سندا۔ لوک مات دیکھے مار
 دھیان، نو کھنڈ پھیرا پاندا۔ سرشٹ سبائی جیو نادان، ہر کا بھيو کوئے نہ پاندا۔ جگت و دیا رہے دکھان، آتم برہم نہ کوئے وکھا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رُپ وٹا سندا۔ کلج اتم ویس وٹایا، ہر سچ سچی وڈیایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، دس کسے
 نہ آئی۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گایا، ہنگ برہم رہن نہ پائی۔ اپنا چولا آپ بدلایا، اپنی کرنی آپ کمائی۔ ساچا بولا آپ الایا، لوآں پُریاں آپ سنائی۔ دو
 جہاناں تولا آپ اکھوایا، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اپنا ناؤں دھرایا۔ کلج ناؤں ہر نرکار، اپنا آپ
 دھرا سندا۔ جوتی نور ہو اجیار، نورو نور ڈمگ سندا۔ شبدی شبد شبد جیکار، سنگر نعرہ ایک لاسندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں آپ اٹھا سندا۔
 اوچاں نیچاں اک پیار، غریب نمانے گلے لگا سندا۔ دوتی دُشٹ کرے خوار، ہوئے گڑھ تڑا سندا۔ اک دکھائے سچ دوار، در دروازہ آپ گھلا سندا۔ چار
 ورنان دے ادھار، ایک شبد سنا سندا۔ سرب جییاں داسا نھیا یار، پروردگار آپ اکھو سندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نر نران جوت جگا سندا۔ گوہند میلا شبد
 پیار، سمبل نگری دھام وکھا سندا۔ گر چیل سوہے اک دوار، چیلگر آپ ہو جا سندا۔ خالق خلق وچ رہیا پسا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لاسندا۔ کلج تیری
 اتم ریکھ کالی دھار، نرگن نور اک چکا سندا۔ آپ اپنا لے اوتار، نہہنکا ناؤں رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ
 وٹا سندا۔ جوتی جامہ ہر ہر راما، ہر ساچی ریکھ جگایا۔ آپ وجائے شبد دامہ، چوٹ نگارے اک لگایا۔ پورا کرے اتم کما، آپ اپنا کرم کمایا۔ گھٹ
 گھٹ پیتا انترجاما، گت مت آپ جنایا۔ رُپ انوپ گھننیا شاما، ایک ایک درسایا۔ نانک نرگن کھیل مہانا، سرگن ڈیرہ لایا۔ گوہند میلا دو جہانا، وچھڑ

کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک آپ اکھوائیا۔ نہہکنک ہر نرنکارا، ہر ہر رُپ اکھوائندا۔ لوک
 مات لے اوتارا، کھج اتم ویکھ وکھائندا۔ سنگ محمد چار یار پاوے سارا، آپ اپنا مول چُکائندا۔ چوڈاں چوڈس کھول کوڑا، چوڈاں چوڈاں ہٹ وکائندا۔
 نو کھنڈ پر تھی ویکھے اک اکھاڑا، ایک راہ تکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ویس
 وٹائندا۔ نہہکنک سرب جگ پیتا، جاگرت جوت جگائیا۔ پاربرہم پر بھ اک اتیتا، نرگن ویس وٹائیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتا، آد نرنجن بے پرواہیا۔ کسے ہتھ
 نہ آئے مندر مسیتا، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، ایک شبد کر رُشنائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیتا، اوج نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ نام
 ندھان وکھائے اک انڈیٹھا، آپ اپنا دھام سہائیا۔ جس جن و سیا آپے چیتا، چتوت ٹھگوری نہ پائیا۔ کرے کرائے پتت پُنتیتا، پتت پاون بے پرواہیا۔
 گرگھ ورلے مانس جنم لوک مات جیتا، لکھ چوراسی اپنے گیر چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر،
 چار ورنناں ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا ہر سمرتھ ایک لیکونکاریا۔ جگ جگ چلائے اپنی گاتھ، آپ اپنا شبد اُچاریا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں دئے
 سہاریا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، رسنا جہوا آپ ہلا رہیا۔ آپے وید منتر شاستر سمرت مارے ٹھاٹھ، گانتری منتر آپ اکھوارہیا۔ آپے انجیل قرآنا ہاٹھ،
 آیت شریعت جنا لیا۔ آپے رسپارس امرت ایکا رہیا چاٹ، آپے کھ بھوا لیا۔ آپے ہر گھٹ ستا اتم سیجا ساچی کھاٹ، پاوا چول نہ کوئے اُپا لیا۔ آپے
 وکے ہاٹو ہاٹ، چوڈاں ہٹاں ڈیرہ لایا۔ آپے اپنے بستر جائے پاٹ، شبد دوشالہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری
 اتم ور، جوت جوالا ویکھ وکھایا۔ کھج تیرا ہر ملاح، اتم آپ اکھوائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بیڑا دئے ڈبا، مایا متاسنگ رلائییا۔ گرگھ ساجن لئے جگا، آپ اپنی
 بوجھ بُجھائییا۔ کملاپاتی درس دکھا، درد ڈکھ مٹائییا۔ جم کی پھاسی دئے کٹا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ رسن سواسی ویکھ وکھا، آپ اپنا سنگ نبھائییا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، تیرا بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ کھج بیڑا ڈونگھا ساگر، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ چار کُنٹ نہ دسے
 کوئے سوڈاگر، نام و نجانا نہ کوئے اکھوائندا۔ ہوئے ہنگتا بھری کایا گاگر، مایا متا موہ رکھائندا۔ ہر جن ورلے کرم ہوئے اُجاگر، جس جن اپنی بوجھ

بُجھائیںدا۔ دیوے نام رتی رتناگر، ہیرا لال امولک گرکھ ساجن آپ اُپائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہکٹک
 نرائن نر، ہری ہر آپ اکھوائیںدا۔ ہری ہر وشنوں بھگوانا، وشو رُپ سمایا۔ چار ورنناں دیوے اک گیانا، ایک برہم بُجھایا۔ چار ورنناں دیوے ایک دانا، ایک
 وست جھولی پایا۔ چار ورن بہائے اک مکانا، چرن دوارا اک دکھایا۔ چار ورنناں بٹھے ایک گانا، ایک سگن منایا۔ چار ورنناں رکھے ایک مانا، اوچ نیچ میٹ مٹایا۔
 نہ کوئی دیسے راجا رانا، شاہ سلطان نہ کوئے اکھوایا۔ کھج اتم کھیلے کھیل دو جہانا، لوک مات پھیرا پایا۔ دھرم جھلائے اک نشانہ، ستاں دیپاں آپ
 دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہکٹک نرائن نر، آپ ہو جایا۔ ست رنگ نشان آپ جھلاؤنا، ہر ساچے وڈ
 وڈیایا۔ ستاں دیپاں آپ اٹھاون، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھاون، ہر کا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ برہما ویتانت سماؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔
 شو شکر اپنا میل ملاؤنا، آپ اپنے انک سمایا۔ سُرپت راجا تختوں لاہنا، تخت تاج تاجایا۔ آپ اپنا مارگ لاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سنجگ ساچا راہ
 چلاؤنا، سچ سچ گڑمایا۔ ہر جیکارا اک سناؤنا، ایک الکھ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا
 بھو کھلایا۔ ہر ہر بھو جائے کھل، کھج اتم واریا۔ لکھ چوڑا سی جائے رُل، نہ دیوے کوئے سہاریا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں نہ پئے کوئے مل، پھرے
 دروہی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑیا۔ پت ڈالی نہ دسے بھل، ہری دسے نہ کوئے کیاریا۔ کھج دیوا ہوئے گل، اتم دسے رین اندھیاریا۔ کسے نہ اگنی دسے چلھ،
 اگنی ت نہ کوئے اُپکاریا۔ گرکھ گر سکھ ہر جن ہر سگت ورا نام کٹھے جائے مل، ستگر پورا کرے ونج وپاریا۔ گر گر چرن پریتی جائے کھل، گر گوبند
 درس اپاریا۔ کھج بوٹا رہیا مل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، لکھ چوڑا سی ویکھے گھر، گھر گھر وچ پھیرا پارہیا۔ ہر پھیرا
 گھر پایا، سٹی سرب لوکائی۔ پنچاں چوراں ڈیرہ لایا، سرت سوانی نہ لئے انگری۔ رام نام نہ ردے وسایا، ست نام نہ ہوئی گڑمائی۔ فتح ڈنکا نہ کسے وجایا،
 واگرو فتح نہ کوئے کرائی۔ پاربرہم ابناسی کرتا نرگن دھار ایکونکار جوت اُجیار دس کسے نہ آیا، سرشٹ سبائی ہوئی ہلاکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کھج تیری اتم ور، آد جگادی جوت دھر، جن بھگتاں منگے سچ سرنائی۔ سوہن بنک دوار، گھر مندر آپ سہایا۔ نرگن نور جوت کر اُجیار، ست

پرکاس کرایا۔ انحد دُھن سچی دُھنکار، شبد انادی راگ سُنايا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سینتل دھار کول کھ چوایا۔ دُئی دویتی پردہ پاڑ، ہوئے ہنگتا گڑھ
 تڑایا۔ آتم انتر کر پیار، ہر سنتن میل ملایا۔ سنتن میلا دُھر دربار، ایکونکارا آپ کرایا۔ آتم سیجا ہو اُجیار، سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا۔ شبد وچولا وچ
 سنسار، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھایا۔ بدلے چولا آپ کرتار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جانچی لاڑا سوہے کر شنکار، آپ اپنا رُوپ درسایا۔ ترے گن مایا وسے
 باہر، پنج تت نہ رت وکھایا۔ ناری کنت کر پیار، بھگت بھگونت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھر، نانک ڈھولا
 ایکا گایا۔ سوہے مندر اُج محل، بنک دواری آپ اُپایا۔ آپے ورتے اپنی کل، بھيو کوءے نہ پانیا۔ جگا جگنتر اچھل اچھل، ول چھل کھیل کھلایا۔ ایکا جوتی
 نور نرگن آپے رہیا بل، دوس رین ڈگگایا۔ وسنہارا جل تھل، ڈونگھی کندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آون گون برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تہج سیتج ہر گھٹ بیٹھا
 آسن لایا۔ ایکا رکھے دھام اچھل، وید کتیب لیکھ نہ کوءے لکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمڑا اک محل، اپنا آپ سہانیا۔ بنک
 دوار سُنھنجا، پاربرہم کرتار۔ جوت جگے آد نرنجنا، رُوپ انوپ اپار۔ میل ملائے سنت سہیلے ساچے سجناء، دوسر دس نہ آئے وچ سنسار۔ نیتز پائے نام
 ندھان گیان ایکا انجنا، ایکا نور کرے اُجیار۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ دیوے مجنا، دُرمت میل دے اُتار۔ بنک دوار ہر نرنکار گرسکھ تیری آتم بہہ بہہ
 سجناء، نو دوارے کرے بند کواڑ۔ شبد نگارہ ایکا وچنا، دُھن آتمک سچی دُھنکار۔ گھر ساچے پردہ کچنا، تھر گھر بیٹھ سچی سرکار۔ جن بھگتاں لوک مات
 رکھے لچنا، آد جگادی لے اوتار۔ جو گھڑیا سو بھجنا، بن ہر نامے کوءے نہ اُترے پار۔ سنگر پورا چور یار ٹھگ بنائے سجناء، جوں نانک کرپا دھار۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر بنک اپار۔ بنک دوارا پاربرہم، پر م پُرکھ اُپجایا۔ چار دیوار نہ دسے تھم، چھپر چھن نہ
 کوءے اُپایا۔ نہ کوئی باڈی بیڑا رہیا بٹھ، نہ کوئی دوسر رچن رچایا۔ نہ کوئی رُو س سورج دسے چن، گگن منڈل نہ کوءے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، بنک دواری ہر نرنکاری ایکونکارا، آپ اپنا کرپسار، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ بنک دوار اگم اتھاہ، بے انت
 بے انت اکھوایا۔ گُرکھاں وکھائے بن ملاح، لوک مات پھیرا پایا۔ ایکا نام دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ اک وکھایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جس جن

اپنی دیا کمایا۔ دو جہاناں پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، سمر تھ پُرکھ ہتھ وڈیایا۔ گرگھ مسمکھ تیرا کرے سچ نیاں، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کایا نگر کھیڑا دسے سچ گراں، گرگھ ساچے ساچے بنک جس گھر ہر ہر ساچے ڈیرہ لایا۔ بنک دوارا جانیا، ہرجن وڈی وڈیایا۔ ستگر پورا پُرکھ پچھانیا، آتم وٹی ودھانیا۔ پایا پد اک نربانیا، امر اپد سماںیا۔ راگ انادی سُنیا گانیا، سگلی چنت مٹانیا۔ گر شبد ملیا ساچا ہانیا، جگت وچھوڑا رہن نہ پانیا۔ آون جاون چھی کانیا، رائے دھرم نہ دے سزانیا۔ درگاہ ساچی اک وکھانیا، سچھنڈ دوارا سو بھاپانیا۔ بنک دوارے بیٹھی گر سکھ سچ سوانیا، کنت کنتوہل میل ملائے آپ اپنے انگ لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے گھر، دوار بنک ویکھ وکھانیا۔ بنک دوارا آپے کھول، گرگھ ویکھ وکھاندا۔ آپ سُنائے اپنا بول، شبدی راگ الا سندا۔ اپنے کنڈے دیوے تول، نام تول اک وکھاندا۔ بھاگ لگائے کایا چول، ڈو گھی کندر ویس وٹاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنک دواوی ویکھے مندر، گھر مندر آپ سہاندا۔ گھر مندر ہر ملیا، گرگھ چتر سُبجان۔ گرگھ پایا سبجن سہیلیا، پاربرہم سری بھگوان۔ اپنا کھیل آپے کھیلیا، کھیلے کھیل دو جہان۔ آپے وسے رنگ نویلیا، لکھ چوراسی آپ پردھان۔ آپے چاڑھنہارا تیلیا، آپ اٹھائے سچ نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا ایک گھر گرگھ کرے پروان۔ گرگھ گھر ہر پایا، گھر گھر وچ وٹی ودھانیا۔ ساچی سخیاں منگل ایک گایا، نربھے رُپ سماںیا۔ اکال مورت سگن منایا، جوئی رہت وڈی وڈیایا۔ ستنام منتر اک درڑایا، ست ستوادی سچ سُبھانیا۔ ایکونکارا ویس وٹایا، نرگن جوت نور رُشانیا۔ سرگن چیل آپ بنایا، گوہند داتا بے پرواہیا۔ ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا، در مندر اک وکھانیا۔ راؤ رنگ نہ کوئے جنایا، اوچاں نیچاں ایک دھار بندھانیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان ساچے تخت آسن لایا، تخت نواسی آپ اکھوانیا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹایا، شاہو شاباش بھو نہ رانیا۔ جن بھگتاں پورن آس آپ کرایا، نراسا کوئے رہن نہ پانیا۔ جو جن رسن سواس سواس رہے دھیایا، سنسا چنتا روگ مٹانیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس ہوئے سہایا، ڈو گھی کندر ویکھ وکھانیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر گر سکھ تیرا راہ رہے تکایا، جس پایا بے پرواہیا۔ گگن منڈل تیرے چرناں ہیٹھ دباہا، تے لوک رہے شرماتیا۔ چوڈاں ہٹاں نہ تیرا کوئی مل چُکایا، تیری قیمت کرتے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرا ساچا گھر، بنک دوارا اک اپانیا۔ بنک دوارا آپ اُپا،

اپنا در سہا سندا۔ نرگن سرگن وچ ٹکا، سرگن نرگن روپ سماندا۔ شبد وچولا آپ بنا، دو جہاناں پھیرا پاندا۔ جگ جگ اپنا میلا لئے ملا، میل وچھوڑا
 اپنے ہتھ رکھاندا۔ ساچا سگن آپ منا، ساچی بنت بناندا۔ اپنی لگن اپنا ساہ لئے سدھا، گرگھ ناری کر پیاری تن شنگار کراندا۔ چٹھ گھوڑ شاہ سواری
 جوت نرنگاری، نرگن اپنا روپ وٹاندا۔ میل ملاوے محل اٹل اُچ مناری، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آپ سہاندا۔ بنک دوار کرے نواسن، نواس
 نواسی ڈیرہ لانددا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، ساچا بنک اک دکھاندا۔

☆ ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی گربخش سنگھ دے گھر گگو بوآ ضلع امرتسر ☆

نام رتن ہرجن پایا، سنگر ہٹ وکانیا۔ ساچے مندر کھوج کھوجایا، کھیوٹ کھیٹ ملاہیا۔ نیتز لوچن اک گھلایا، پردہ دوئی مٹانیا۔ آتم درسی درس
 دکھایا، چاترک ترکھا بھجھانیا۔ ست سروپی نظری آیا، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ کنچن گرٹھ اک سہایا، آپ اپنا کر رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نچ گھر بیٹھا آسن لائیا۔ نچ گھر واسا ہر نرنگار، نرمل بمل سمانیا۔ پُرکھ ابناسا کر پیار، ہرجن سمل آپ ترانیا۔ داتا دانی دیوے نام دان
 آدھار، کوڑی نم آپ مہکانیا۔ چندن باس کھیل اپار، سچ سوگندھی اک دکھانیا۔ جن بھگتاں میلا وچ سنسار، گر شبدی میل ملائیا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار،
 مس رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن لیکھا آپے جانے آپے بو جھ بھجھانیا۔

☆ ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی جاگیر سنگھ دے گھر گگو بوآ ضلع امرتسر ☆

شوہ پایا گھر وسیا، آئی بسنت بہار۔ مارگ سنگر ساچا دسیا، نام شبد ہر دے اُردھار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، گھر ساچے کرے پیار۔ آتم پر ماتم
 آپے وسیا، نرگن سرگن کر پیار۔ لوک مات پھرے نسیا، لوآں پُریاں پار کینار۔ جگت وکارا رہیا جھسیا، جگت ترسنا دیوے مار۔ کلجک جیو مایا ممتا پھسیا، گر

سنگر کڈھے باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا کنت بھتار۔ نڈھڑی شبد جانیا، پاربر ہم بے انت۔ گھر اپنے رنگ مانیا، ملیا میل ہر کنت۔ بہہ بہہ گائے گانیا، انحد سہاگی چھنت۔ در نمائی دیوے مانیا، وڈ داتا پت پتونت۔ سد چلائے اپنے بھانیا، بخشے نام سوہنگ منت۔ آون جان چکائے کانیا، میل ملائے آد انت۔ ملیا در پڑکھ سلطانیا، مہاگنت اگنت۔ کملی کو جھی کرے پروانیا، ہر جن ادھارے ساچے سنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملیا ساچے گھر، گھر آئی رت بسنت۔ کھلی مینہڈی یارن آیا، نڈھڑا روپ کرتار۔ ہتھیں مینہڈی نام رنگایا، نیز نام سنگار۔ ہر درشن کجلا پایا، اپنی اکھ اگھاڑ۔ سچ کلیرا ہتھ بندھایا، سگن کیا سنسار۔ ایک وٹنا تن ملایا، دُرمت میل اتار۔ شبد وچولا گھر گھر آیا، دے سنیہڑا اتم وار۔ ساچا لاڑا دھر در گاہیا، ہویا خبردار۔ جن گھوڑا اک سجایا، واگ گندے جوت زرنجن کر پیار۔ آپ اپنا آسن لایا، چارے واگاں دے ہلار۔ چوتھے جگ ویس وٹایا، روپ انوپ سچی سرکار۔ سپس دستارا اک بندھایا، رنگ کیسری اپر اپار۔ جگت تھانیسر ویکھن آیا، جودھا سور بلی بلکار۔ ساچا لاڑا سو بھاپایا، شستر بستر تیز کٹار۔ گرگھ ناری خوشی منایا، گھر ہویا منگلاچار۔ ساچی سخیاں آکھ سنایا، پیسے چھٹے میلا ہوئے کنت بھتار۔ کنت سہاگی ویاؤن آیا، اچھیا اپنی کر وچار۔ شبد دلالا خوشی منایا، آپ سہائے تھت وار۔ آپ اپنا ساہ سدھایا، لیکھا لکھ آپ کرتار۔ کلجگ چوتھے جگ چوتھا پھیرا ایک وار دوایا، پڑکھ ابناسی کھیل نیار۔ پر گھر پایا سچ سبھایا، کنت سبھاگی ہوئی نار۔ سنگر پڑکھ ابناسی کرتا ایک نظری آیا، وچھڑیا سنسار۔ ساچا ڈولا آپ اٹھایا، نہ لائے چار کہار۔ اپنے مندر آپ بہایا، آپے پردہ دے اتار۔ اپنا گھ آپ دکھلایا، نین نیز نہ ہوئے شرمسار۔ ایک سیجا بنک سبھایا، سچ سچ کر یا سچ پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا آپے کر، غریب نمائے نتانے رہیا اٹھال۔

☆ ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گھر پنڈ سوہل امر ترس ☆

آد پڑکھ زرنجن ہر بھگوان، اک اکلا اکونکاریا۔ کھیلے کھیل دو جہان، پاربر ہم پر بھ بھو اپاریا۔ پڑکھ ابناسی کھیل مہان، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھا رہیا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، سچھنڈ دوارا اک سبھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ پاربر ہم پر بھ ہر بے انت، ایک رنگ

سائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ میل ملاوا ساچے سنت، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ مٹمکھاں مایا پائے بے انت، آتم برہم نہ کوئے
 جنائیا۔ جگ جگ مہماگنت اگنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ناری کنت، ست پڑکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ گھٹ گھٹ پسارا جیو جنت، بے انت
 بھو نہ آئی۔ ہر جن کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلایا۔ ابناسی کرتا
 پڑکھ اتھا، ایکا ایک اکھوائندا۔ جن بھگتاں لوک مات بن ملاح، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ اک چپائے ساچاناں، شبد اگئی آپ الا سندا۔ جگا جگنت کرے
 سچ نیاں، تھر گھر بیٹھا ویکھ وکھائندا۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، آپ اپنا در سہائندا۔ ہر جن ہر سنت ہر بھگت پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، ایکا ساچی چوگ
 چگائندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی تھان سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکو نکارا آپ اکھوائندا۔ ایکو نکارا کر پسار،
 لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شو سیوادارا، سیوک سیوارہیا کمائییا۔ ترے گن تیرات وچار، پنچم جوڑ بڑائییا۔ پاربرہم برہم ہو تیار، آپ اپنا انگ
 کٹائییا۔ سوچھ سروپی ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلاییا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، نو کھنڈ پھیرا پائییا۔ دیپاں لواں ہو اُجیار، گگن منڈل آپ سہائییا۔
 نرگن بانی اک اپار، گھر گھر دیپک رہیا جگائییا۔ کملا پاتی میت مرار، ہر ساجن ویکھ وکھائییا۔ امرت دیوے بوئند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھارا آپ چوائیا۔
 چرن پریتی بخشے سچ پیار، سچ سروور اک نہائییا۔ انحد ناد دھنی دھنکار، کایا مندر آپ الائییا۔ بند کواڑی کھول کواڑ، پنچم دھاڑی میٹ مٹائییا۔ ہر جن ساچے
 کر پیار، آتم سبجارہیا سہائییا۔ ستگر ساجن میت مرار، اک اکلا ہوئے سہائییا۔ وئی دوتی دے نوار، تیجا لوچن اک کھلاییا۔ چوتھے پد خبردار، آپ اپنا گھ
 وکھائییا۔ پنچم میتا پاوے سار، پنچم سخیاں منگل گائییا۔ سوہے گھر سچا دوار، جس گھر بیٹھا بے پرواہییا۔ گرسکھ سکھنی ہوئے نار، ور پایا بے پرواہییا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، ایک دھار بندھائییا۔ شبد دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلا سندا۔ نرگن نور ہو اُجیار، سرگن میل
 ملا سندا۔ سرگن ڈھولا سچ جیکار، اپنا بولا آپ الا سندا۔ تولا بن سرجنہار، لکھ چوڑاسی تول تلا سندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ الکھنا لیکھ لکھائندا۔
 کلج تیری اتم وار، بھو ابھیدا بھو چھپائندا۔ چار کنت دہ دشا دھواں دھار، سچ پرکاش نہ کوئے وکھائندا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خوار، پنچ تت ہلا سندا۔

بدھ مت گئی ہار، من منو آ ڈور وائندا۔ کوڑی کریا کر وچار، کوڑا رنگ رنگائندا۔ سچ سچ نہ دسے کوئے دوار، نام بھنڈا نہ کوئے درتائندا۔ نو در جھکھ رہے مار، ترسنا بھکھ نہ کوئے گوائندا۔ نال رلایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ہوئے روگ ستائندا۔ ہر شبد نہ کرے کوئی پیار، ہر دے ہر نہ کوئے وسائندا۔ بھرے بھلا بھرم سنسار، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھنائندا۔ کایا گڑھ ہویا ہنکار، اُپر چڑھ نہ کوئے ڈھائندا۔ سکھمن ویکھی ٹیڈھی غار، پار کنار نہ کوئے وسائندا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، منجھدار سرب رڑھائندا۔ آد جگادی اکونکار، عقل کلا آپ اکھوائندا۔ نرگن سرگن کر پیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، نام ندھانا ہتھ اٹھائندا۔ من مت کلج کرے خوار، گرمت ایہہ سمجھائندا۔ چار ورنال اک ادھار، ایک در بہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد گر اک اکھوائندا۔ شبد گر شاہ سلطان، ہر ساچا آپ اپائندا۔ آد جگادی اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائندا۔ لکھ چوراسی ویکھ مکان، آپ اپنا آسن لائندا۔ مکھ چھپائے گن ندھان، دس کسے نہ آئندا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، سو جن بوجھ بھجھائندا۔ آتم انتر اک گیان، ایک برہم وکھائندا۔ ہوئے روگ سرب مٹ جان، سنسا ساگر نہ کوئے ڈبائندا۔ میل ملاو اسری بھگوان، دوسر در نہ کوئے وکھائندا۔ نرگن دیپ جگے مہان، جوت جوالا ڈگگائندا۔ آد شکت ایک آن، ایک روپ درسائندا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جگا جگنتر کھیل کھلائندا۔ کلج میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کریا ویکھ وکھائندا۔ چوواں طبقال کرے پچھان، چوواں ہٹ کھلائندا۔ لوآں پڑیاں اک گیان، منتر نام اک درڑائندا۔ اشٹ دیوگر اک وکھان، ایک بوجھ بھجھائندا۔ ایک امرت پین کھان، ترسنا بھکھ گوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، روپ انوپ شاہو بھوپ ست سروپ آپ اکھوائندا۔ ست سروپ ہر مہربانا، عقل کلا کل دھاریا۔ ہر جن دیوے جییا دانا، داتا دانی آپ اکھوارہیا۔ شبد چڑھائے سچ بانا، ساچا سو آپ دوڑا رہیا۔ اک وکھائے پد نربانا، پر م پڑکھ ملا رہیا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، نام تندن ہتھ اٹھا رہیا۔ ایک راگ سنائے گانا، انحد راگ الارہیا۔ دیونہارا دھر فرمانا، جگ جگ نام ندھانا جھولی پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک روپ آپ درسا رہیا۔ ایک روپ ہر بھگونت، گھٹ گھٹ نظری آئی۔ گرگھ ورا جانے سنت، ستی سرب لوکائی۔ کلج مایا پائے

بے انت، بے انت ہتھ وڈیا نیا۔ آپ بھلائے جیو جنت، اپنا مارگ آپ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن ویکھ دکھانیا۔
 گرگھ سجن میترا، گر سنگر ویکھ دکھائے۔ دیوے نام شبد انڈ پھڑا، نج گھر ساچے آپ وسائے۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دُرمت میل دھوائے۔ کرے
 کرائے پتت پُنیترا، پتت پاؤن دیا کمائے۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، جس جن امرت جام پیائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، ہر ساجن لئے ترائے۔ ہر سجن ہر پیکھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ سنگر پورا نیتز ویکھیا، لوچن نین اک اگھاڑ۔ سیو کمائے برہما وشن مہیش گنیشیا،
 در درویشا لکھ جیکار۔ نرگن نور سرب پرویشیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ آد جگادی کرے ویسیا، اچھل اچھل اپر اپار۔ آپے ہوئے دھاری کیسیا، موئڈ
 منڈائے آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ورننا برناں وسے باہر۔ گرگھ سجن پایا، سنگر ساجن میت۔
 ہوئے ہنگتا روگ گویا، ہویا پتت پُنیت۔ نیتز لوچن اک گھلایا، درشن پیکھ نیتن نیت۔ ساچا مندر اک سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، ہر جن کایا کرے ٹھانڈی سیت۔ کایا مندر ساچا گڑھ، پنچ تت آپ سہایا۔ ہر جن ویکھے اندر وڑ، آپ اپنا کھ دکھلایا۔ سنگر پورا نہ
 کوئی سپس نہ کوئی دھر، شبدی شبد سمایا۔ ست سروپی درس دکھائے آگے کھڑ، نج نیتز آپ گھلایا۔ ایکا اکھر جائے پڑھ، و دیا رہیا سکھانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نرگن نور نور اُجالا، ہری ہر آپ کرا سندا۔ پرم پُرکھ پر بھ دین دیا، دیا
 ندھ نام دھرا سندا۔ کلج چلے اولڑی چالا، بھيو کوائے نہ پائندا۔ شبد گر بن دللا، لوک مات پھیرا پائندا۔ ویکھنہارا حق حلالا، لاشریک ناؤں دھرا سندا۔
 جلوہ نور نور جلالا، بے عیب پروردگار پھیرا پائندا۔ گگن منڈل ویکھے ساچا تھالا، دیک جوتی کون در ڈگگائندا۔ ہر جن تیرا کایا مندر سچی دھر مسالہ، ہر
 ساجن ویکھ دکھاندا۔ بجر کپائی توڑے تالا، اپنی ہتھیں گنڈا لائندا۔ کوڑی کریا میٹ جنجالا، سچ سچ ورتا سندا۔ ایکا دسے راہ سکھالا، بہنگم چال چلا سندا۔
 گوہند میلا ساچے لالا، لال ڈلارا ویکھ دکھاندا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، امرت میوہ اک کھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 ساجن ساچے در دکھاندا۔ گر سکھ ساجن ہر گھر پایا، گھر گھر ہوئی رُشنائیا۔ ساچی سخیاں منگل ایکا گایا، ایکا راگ الایا۔ ایکا میت نظری آیا، ٹھانڈا سیت

سچ سُبھائیا۔ وسیا چیت و سر نہ جایا، آتم سیجا سیج سُبھائیا۔ ہست کیٹ ایکا رنگ رنگایا، جو چل آیا سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، در دروازہ اک گھلایا۔

☆ ۲۱ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سُر جن سنگھ دے گھر پنڈ بھچر ضلع امرتسر ☆

پاربرہم پُرکھ سلطان، ایکا ایک اھوائندا۔ اک اکلّا سِری بھگوان، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ شبد جھلّائے سیج نشان، نام جیکارا ایکا لائندا۔ محل اٹل اُچ مکان، اگم اگمڑا دھام سُبھائندا۔ جوتی نُور نُور مہان، نرگن رُپ آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام دھرائندا۔ پُرکھ سلطان ہر مہربانا، ایکا رنگ سائیا۔ جوتی نُور نُور مہانا، آد جگاد ڈگمگایا۔ تھر گھر دسے سیج مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناسی آپ اھوائیا۔ پُرکھ ابناسی ہر بھگوتتا، نرگن ہر رگھرایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپ بنائے اپنی بتا، دوجا کوئے نہ سنگ رکھایا۔ ساچا دھام آپ سُبھنتا، آد نرنجن جوت رُشئایا۔ آپے ناری آپے کنتا، پرم پُرکھ آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگایا۔ جوتی نُور نرکارا، عقل کلا اھوائیا۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے شبد دُھن جیکار، اپنا راگ آپ لائیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، آپ اپنا آسن لائیا۔ برہما وشن شوکر پیار، اپنا انگ کٹایا۔ دیونہارا اک سہار، شہنشاہ آپ اھوائیا۔ پُرکھ ابناسی سیج سیکدار، تخت تاج اک سُبھائیا۔ آپ سُبھائے بنک دوار، دُھر دربارا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ آپ اھوائیا۔ نرگن رُپ ہر مہربان، اپنا کرم کمائندا۔ آپ اپنا دیوے دان، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ آپ اپنا رکھے مان، مان نمانا آپ ہو آئیندا۔ آپ اپنی کرے پچھان، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ آپ اپنا دیوے گیان، پاربرہم برہم آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے جانی جان، جانہار آپ اھوائندا۔ جانہارا ہر بھگوانا، ست پُرکھ اھوائندا۔ جوتی نُور اک مہانا، اگم اگمڑے دھام سُبھائندا۔ شبد انادی اک ترانہ، الکھ

نرنجن آپے گائندا۔ تھر گھر بیٹھا نوجوانا، پُرکھ اکال ویس وٹائندا۔ جوئی رہت ہو پردھانا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا آپ چلائندا۔ نرگن دھار ہر نرنکار، اپنی آپ چلائیا۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ وکھائیا۔ گگن منڈل دے سہار، روس نور رُشائیا۔ دھرت دھول دے آدھار، جل بنب آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہار، پاربرہم بے انت۔ آدجگادی لے اوتارا، آپ بنائے اپنی بنت۔ شبد انادی اک جیکارا، لوک مات سُننت۔ لکھ چوراسی کرپسار، آپ اپنا لکھ چھپنت۔ ہر جن ورلے پاوے سارا، جس جن بوجھ بُجھنت۔ نرگن جوتی ہو اُجیارا، میل ملائے ساچے کنت۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نخبھر دھارا اک وھنت۔ انحد شبد سچّی دھنکارا، راگ انادی آپ سُننت۔ آپے کھول بند کواڑا، در درویشا ہوئے منگت۔ آتم سیجا ہو اُجیارا، آپ اپنا دھام سُننت۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیارا، میل ملاو جگ جگنت۔ نرگن سرگن کرپسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹنت۔ نرگن سرگن اندر رکھ، ہر شبد کرے گڑمائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو پرتکھ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سنت سُمیلے ساچے رکھ، آتم برہم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگنتر کھیل کھلائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اہی پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ ہر کی مہما اکتھنا اکتھ، کوئی کتھ نہ سکے رانیا۔ جن بھگتاں دیوے نام و تھ، ایکا وست جھولی پائیا۔ ایکا شبد جنائی پوجا پاٹھ، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت جگائے لاٹ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ سر سرور وکھائے ایکا گھاٹ، ایکا تال سہائیا۔ ایکا نام وکائے ساچے ہاٹ، چوڈاں لوکاں لکھ بھوائیا۔ جن بھگتاں کرے پورا گھاٹ، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرنی آپ کرائیا۔ جگ جگ کرتا کرنیہار، اپنی کل ورتائندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرپا پار، کلجگ انتم ویکھ وکھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو اُجیارا، کالا سوسا تن سہائندا۔ سنگ محمد چاریا، رانی اللہ نال پرنائندا۔ نورِ الہی ہو اُجیارا، جلوہ جلال آپ وکھائندا۔ پیر دستگیر شاہ آسوار، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ کایا کعبہ ساچی دھار، دو دو آبہ میل ملائندا۔ حق جنابا پروردگار، خالق خلق وچ سماندا۔ نام ربابا سچ ستار، کلمہ امام آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈگمگائندا۔ نورو

نور کر اُجیار، نور نور وِچ سمایا۔ بے عیب خُدائی سانجھیا، پروردگار آپ اکھوایا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک وڈ وڈیا یا۔ اُمت اُمتی کرے خبردار، ایکا ایک کرے پڑھایا۔ شرع شریعت رہیا وچار، بھیا بھید جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ نرگن نور ہر نرکار، اپنا آپ اُپایا۔ پنچ تت کر پیار، گھر ساچا آپ سہایا۔ نانک پتا وِچ سنسار، ترے گن توڑ تڑایا۔ نام ست وِچ واپار، ایکا مارگ لایا۔ ایکا گر اوتار، دس دس روپ سمایا۔ گرگھاں کرے اک پیار، گھر دسویں میل ملایا۔ نو دوار نہ ہوئے خوار، جس جن سنگر پورا پایا۔ شبد گر پھیدار، دوس رین ہوئے سہایا۔ اٹھے پہر خبردار، آلس نندرا وِچ نہ آیا۔ سرب جییاں داسانجھیا، سنگر پورا آپ اکھوایا۔ جو جن منگے بن بھگھار، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ چولی رنگے تن شنگار، بستر بھوشن اک سہایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے دے لٹکایا۔ امرت اتم ٹھنڈی ٹھار، کول نا بھی مکھ چوایا۔ پنچم پتا اک اتنا آپ سہائے بنک دوار، نج گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور آپ اُپایا۔ نرگن نور آپ اُپا، اپنی دیا کما یا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹا، بھیکھادھاری بھیکھ وٹا یا۔ سنت سہیلے لئے اٹھا، کایا مندر میل ملایا۔ ایکا نام دے چا، ایکا تال وجایا۔ دئی دوتی دے مٹا، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ تیجا لوچن دے کھلا، آپ اپنا درس دکھایا۔ چوتھے پد دے بہا، ہر ہر پُرکھ وڈی وڈیا یا۔ پنچم میل سہج سبھا، پنچم سخیاں منگل گایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ رہیا رکھا، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن جوت جگا، جاگرت جوت اک دکھایا۔ اٹھیاں تتاں بھیا نہ را، من مت بدھ سار نہ پانیا۔ نو دوار جگت بھلا، بھرم بھلیکھا اک دکھایا۔ گھر وِچ اپنا گھر بنا، اپنی رت سہایا۔ نرگن دیا باقی اک جگا، جوت نرنجن سیوا لایا۔ اٹھے پہر رہیا ڈمگا، دوس رین نہ کوئے جنا یا۔ سر سروور اک بھرا، امرت تال سہایا۔ گر شبد وچولا آپ بنا، آپے کرے گڑمائیا۔ ایکا ڈھولا دے سنا، اپنا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنی رچنا آپے رچ، رچنہار آپ اکھوایا۔ آپے سنگر ساجن سچ، ست پُرکھ آپ اکھوایا۔ آپے کایا مائی بھانڈا کچ، آپے بھن دکھاندا۔ آپے پنچ تت پتلا گیا بھج، سوانگی سوانگی سوانگ ورتاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ ویس وٹائے ہر بنواری، پر م پُرکھ

اکھوایا۔ زرگن جوت کر اُجیاری، سچ سَنگھاسن ویکھ دکھایا۔ تھر گھر سوہے بنک دواری، در دروازہ آپ کھلایا۔ نہ کوئی دوسر پھریداری، چوبداری دس نہ
 آیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکداری، ہر ساچا آپ اکھوایا۔ اپنے سیس جگدیش چھتر رہیا جھلاری، تخت تاج آپ اُپایا۔ آپے دیوے دُھر فرمان وڈ سنساری، اپنا
 ہکم آپ سُنایا۔ آپے لوک مات آوے جاوے وارو واری، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے کھرگ کھنڈا شبد تیز کٹاری، تیر کمان اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے
 جودھا سور بلکاری، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن آپ اکھوایا۔ نہہکنک ہر
 نرائن، پاربرہم اکھواندا۔ مات پت نہ کوئی بھائی بھین، ساک سین نہ کوئے جناندا۔ آپے جانے اپنے نین، نیز جگت بند رکھاندا۔ جن بھگتاں
 چکائے لہن دین، جگ جگ سیو کماندا۔ بھگت بھگونت سنت کنت دھام اکٹھے ایکا بہن، سچ دواراک وکھاندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم
 نہ ڈن لگاندا۔ برہما وشن شو رسنا ہر ہر سارے کہن، ہر کا بھو کوئے نہ پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور،
 نہہکنک نرائن زر، جوتی نور آپ اکھواندا۔ نہہکنک کل جامہ پا، شبدی ڈنک وجایا۔ لکھ چوراسی رہیا سنا، لوآں پُریاں آپ اُٹھایا۔ شاہ سلطاناں دے ہلار،
 راج راجاناں خاک ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایکا نعرہ دے سنا، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، اوچاں نیچاں میٹ مٹایا۔ من مت
 دیوے در دُرکا، نار دُہاگن ویس وٹایا۔ گرمت ساچی لئے پرنا، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ست ستوادی میل ملایا۔ دُھر لیکھا کھیا
 آگے دے رکھا، کھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ سرشٹ سبائی مٹھیا رہیا جنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری
 انتم ور، آپ اپنا راگ الایا۔ راگ الائے ہر گوہند، ہر جن آپ سُنایا۔ میٹ مٹائے سگلی چند، ہوئے روگ جلائی۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر
 اکھوایا۔ گرگھ اُپجائے ساچی بند، سنکر گود اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج ویکھے سرب لوکائی۔ کھج انتم ویکھن آیا، جوتی
 نور جگائی۔ اولیئے پیر شیخ مسائق قُطب غوث لیکھے لکھن آیا، کوئی بھو نہ جانے رائی۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے اپنے نیز پیکھن آیا، ہر بنیا ساچا راہی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، تیری ویکھے جھوٹھی شاہی۔ کھج تیرا جھوٹھ پسارا، چار کُنٹ لکاریا۔ کوڑ گُریارا ہو

اُجیارا، ایکا نعرہ ماریا۔ چوڑاں طبقاں کریا خبردارا، نال رلایا محمد یاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھا
 رہیا۔ کھجک کوڑا کوڑا رنگ، ہر اپنا آپ رنگا سندا۔ چاروں گنٹ پھرے ملنگ، دہ دس پھیرا پائندا۔ نال رلائی من مت کر ننگ، جیواں جنتاں آپ
 بھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم راہ، شبد سرُپ بن ملارج، آپے ویکھ وکھا سندا۔ کھجک کوڑا کوڑا ڈنک، کوڑی کریا
 رہی وجایا۔ بھرے بھلا راؤ رنگ، رام نام ہر دے نہ کوئے وسایا۔ کھیلے کھیل واسی پری گھنک، گھنیا شام رُپ وٹایا۔ گر سکھاں پرنائے سیتا سپتیری
 جنک، سیتا سپتیری آپ اٹھایا۔ کھیلے کھیل بار انک، جگ جگ رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈا تاتے پرواہیا۔ کھجک کوڑ
 گڑاوا ہٹ، نو کھنڈ ویکھ وکھا۔ مایا متا تیر تھ تھ، بیٹھی رنگ چڑھایا۔ پنج تت اگنی نکلے لٹ لٹ، مندر مسجد ڈیرہ لایا۔ دئی دوتی لائے سٹ، ہوئے
 ہنگتا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جھوٹھا بُرج رہیا ڈھٹھ، کلر کندھ رہن نہ پایا۔ ہر جو وے سے گھٹ گھٹ، گھٹ اندر ویکھ وکھایا۔ گر کھ وِ رلا لاہا لائے کھٹ، جس جن
 اپنا درس دکھایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، نٹ نوآ سواگی اپنا سانگ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، نہہک ننگ
 ناؤں رکھایا۔ نہہک ننگی شبد نشانہ، چلہ تیر اٹھایا۔ جودھا مرد مرد مردانہ، پاربرہم آپ اکھوایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹے جگت نشانہ، سچ سچ مارگ ایکا لایا۔ کھیلے کھیل
 گوپی کاہنا، منڈل راس آپ رچایا۔ رام نام ہو پردھانا، ایکا منتر نام درڑایا۔ انا لحت نعرہ اک وکھانا، مقامے حق حق خدایا۔ نام ست وڈ بلوانا، آپ اپنا
 رُپ وٹایا۔ کھجک انتم کھیلے کھیل دو جہانا، ہر کا بھیو کوئے نہ پایا۔ سرشٹ سبائی ویکھے مار دھیانا، گُلیا کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، لوک مات ویکھن آیا۔ لوک مات ہر پسارا، جگ چوتھا ویکھ وکھایا۔ رُپ انوپ پٹی سرکارا، ست سرُپ سمایا۔ پنج تت
 نہ کوئے آکارا، من مت بدھ نہ کوئے رکھایا۔ بستر شستر نہ کوئے کٹارا، اسو گھوڑا نہ کوئے دوڑایا۔ لشکر فوج نہ شاہ دارا، نہ کوئی رعیت سنگ رلایا۔
 اک اکلا ایکونکارا، اپنی کل ورتایا۔ جل تھل مہنیل پائے سارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں میلا ہر سجن میت مرارا، آپ
 اپنا لائے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے گپت آپے ظاہرا، آپے اندر آپے باہرا، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن

چیلگر، گرگر روپ وٹایا۔ لیکھا لکھیا ہر ہر دھر، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ جوتی شبدی گیا جڑ، دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، آپ اپنا پھیرا پایا۔ لوآں پُریاں رہیا دوڑ، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ پر بھ ابناسی کرتا پُوت سپوتا ویکھے براہمن گوڑ، اُچے ٹلے پر بت ڈیرہ لایا۔ سچکھنڈ دوارے اک وکھائے ساچا پوڑ، سو پُرکھ نرنجن ڈنڈا نام لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کوڑی کریا دے مٹایا۔ کلج اتم کوڑ مٹاؤنا، ہر ساچا ویکھ وکھنیا۔ ست پُرکھ نرنجن ستجگ ساچا لاؤنا، ست ستوادی آپے بنیا۔ شبد سروپی کھیل کھلاؤنا، جیواں جتناں آپے ڈنیا۔ چار ورنناں ایکا رنگ رنگاؤنا، اک وسائے چھپر چھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرنائن نام دھراؤنا۔ پورب لہنا جان، ہرجن رہیا جنایا۔ نرگن روپ سری بھگوان، بھل رہے نہ رانیا۔ ستجگ ویکھے مار دھیان، ست ستوادی وڈ وڈیایا۔ بھگتن مینا ایکا رام، ایکا ایک اکھوایا۔ سکھا سہیلا کرے اپنا کام، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویکھ وکھایا۔ جگا جگنتر ہر ہر لہنا، جگ جگ مول چُکائندا۔ درس دکھائے تیجے نیناں، اپنی بوجھ بھجائندا۔ سچ وڈیائی بھانا سہنا، سد بھانے آپ رہائندا۔ لوک مات وہن نہ وہنا، شوہ دریائے نہ آپ رڑھائندا۔ جس جن بستر پائے نام گہنا، تن شنکار وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا آپ چُکائندا۔ پچھلا لیکھا ہر ہر بول، ہرجن ساچے دے سمجھایا۔ آد جگادی وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نام کنڈے تولے ساچا تول، تولہ رتی نہ کوئے وکھایا۔ پچھلا پردہ رہیا پھول، آگے مول چُکایا۔ رام نام کریا ساچا گھول، دوس رین کر لڑایا۔ ڈوگھی کنڈر کایا کوری وچیا ڈھول، ہر ساچا آپ سناپنا۔ اپنے اندر آپے پئے بول، اپنی لو آپے لایا۔ اپنی کایا آپے جائے مول، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لہنا رہیا چُکایا۔ پچھلا لہنا ہر چُکائے، جگ جگ ویس وٹائندا۔ ستجگ ساچا نین گھلائے، ایکا نور درساپندا۔ کلر بوٹا آپے لائے، کول بھل کھراپندا۔ اپنی بھگتی نام چپائے، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ گھر گھر شتر و آپ اپائے، پتا پوت لڑائندا۔ گڑھ ہنکاری اک بنائے، ہوئے وچ بھرائندا۔ اپنی کرنی رہیا کمائے، بھيو کوئے نہ پائندا۔ ور سراپ اپنے ہتھ رکھائے، آون جاون گیر چلائندا۔ سنت کمارا لیکھ لکھائے، رسنا گھ الاپندا۔ دوارپال رہے شرمائے، نیتز نیر وھائندا۔ بان نرالا ایکا

لائے، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ لوک ماتی جنم دوائے، ہر ناکش ناؤں رکھائندا۔ پوت سپوتا ساچا جائے، ساچی چلت چلائندا۔ پرہلاد اہلاد ایکا گائے، رام نام دھیائندا۔ بودھ اگادھ آپ جنائے، انجھو پرکاس دکھائندا۔ سادھنا سادھ صدق نبھائے، ست ستوادی میل ملائندا۔ ناد انادی ناد وجائے، برہم برہمادی کھوج کھوجائندا۔ ساچی آواز اک سنائے، نیز نین نہ کوئے دسائندا۔ رام نام ارادھ رسنا ہر ہر ساچا پائے، گھر ساچے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا لیکھ ویکھ دکھائندا۔ بچھلا لیکھا آپ جان، آپے بوجھ نبھائیا۔ غریب نمائیاں دیوے مان، بھیو کوئے نہ پائیا۔ کاچی ماٹی کر پردھان، اُپر چک چڑھائیا۔ چاروں کُنٹ بھوائے زمیں اسمان، بھیو کوئے نہ پائیا۔ انتم بند کیتی جھوٹھ دکان، جوٹھی کر یا نال بندھائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگتن مینا وڈ وڈیائیا۔ بخشنہارا برہم گیان، اپنی بوجھ نبھائیا۔ چھوٹے بالے بال نادان، ماٹی بھانڈے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی چلت چلائیا۔ بال نادانے اندر رکھ، اگنی تت جلائی۔ اپنا آپ کیتا وگھ، ہر ساچے میل ملایا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، جو جن اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ آوارہیا تپایا۔ جگت آواتپ انگیار، ایکات دکھائیا۔ گھڑیا بھانڈا ہویا تیار، آپے باہر کڈھائیا۔ ۲۱۷

ادھو چکار لایا ہتھ گھمیار، بال انجانے ویکھ دکھائیا۔ تُوں ہی تُوں رہے پکار، تُوں داتا بے پرواہیا۔ رام نام اک ادھار، ایکا اوٹ رکھائیا۔ ویکھیا کھیل اپر اپار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا لیکھا پور کرئیا۔ بھگت پرہلاد درگھر آیا، ویکھے جگت لوکایا۔ منتر رام نام ہیے ہر دے اک وسایا، نہ کوئی سکے باہر کڈھایا۔ ساچی سکھیا ڈھر دا کھیا گھر ساچے لیکھا اک دکھایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملایا۔ ساچی سکھیا بال نادان، ایکا رہی سنائیا۔ تیات اک انگیار، اگنی اگت سمائیا۔ نچے نکلے وچوں باہر، رام نام رہے گائیا۔ تیرا رام نہ مرے نہ جے وچ سنسار، آد جگاد اک اکھوائیا۔ ہر ناکش توڑے گڑھ ہنکار، انتم میٹ مٹائیا۔ پرہلاد کرے اک پیار، چار پائے آپ اٹھائیا۔ دوہاں وچولا بنے کرتار، ایکا گیان درڑائیا۔ پر بھ ابناسی سننہار، سُن سُن رہیا بول سنائیا۔ ہوئے میلا دوجی وار، وچ سنسار کرے گڑمائیا۔ زرگن نور جوت ہوئے اجیار، ویلا وقت دے سہائیا۔ کلج انتم پاوے سار، نہ ہکنک وڈی وڈیائیا۔ وید کتیب پُران شاستر سمتر انجیل قرآن کوئے نہ پاوے سار، ہر کا لیکھانہ سکے کوئے گنائیا۔

دینا دیونہار سری بھگوان، جگ جگ جھولی پائیا۔ آپے ہویا جانی جان، دوسر بھو کوئے نہ رائیا۔ سنگر پورا کر پچھان، انتم میل ملائیا۔ سنت منی سنگھ دیوے دان، نام خزانہ اک بھرائیا۔ سرجن سنگھ ہو پردھان، تیجا سنگھ وڈیائیا۔ بنس بنسا کر پروان، چھوٹے بالے نال رلائیا۔ پر م پڑکھ ہر مہربان، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ چوتھے جگ لہنا دینا چکے آون جان، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ دھرم رائے نیتز نین شرمان، چتر گپت نہ راہ تکائیا۔ برہما دیکھے مار دھیان، اٹھے نیتز آپ گھلائیا۔ شو شکر آگے منگے دان، بیٹھا جھولی ڈھایا۔ کروڑ تینتیس ہونے حیران، نیتز نیر وہائیا۔ سُرپت راجا اند اپنی چھڈے آپ دکان، اپنا روپ وٹائیا۔ گرگھیاں میلا والی دو جہان، پڑکھ اکال میل ملائیا۔ آپ جھلائے سچ نشان، اپر اپنا لیکھ لکھائیا۔ ساچی گوپی ملیا ساچا کاہن، گھر منڈل راس رچائیا۔ سچ دوارے ہوئی پروان، کنت کنتھلا لئے پرنائیا۔ شبد جھولا نام بان، لوآں پڑیاں پار کرائیا۔ درگاہ ساچی سچ مکان، گرگھ تیرادر دکھائیا۔ اک اکلا سری بھگوان، زرگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ داتا دانی چتر سجان، چتر بھج وڈ وڈیائیا۔ ایکا بخشے پین کھان، ترسنا ترپت آپ کرائیا۔ ہرجن ہر بھگت گرگھ انتم جوتی جوت مل جان، ناتا تئے جگت لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، پچھلا گھانا پور کرائیا۔ پچھلا ۴۱۸

گھانا گیا نک، ہر ساچے آپ مکایا۔ آگے گودی رہیا چک، بال انجانے آپ اٹھایا۔ پنچ تیت بوٹا نہ جائے سک، سنج امرت ہریا آپ کرایا۔ بھاگ لگائے سکھنتی سکھ، جس جن جننی ہرجن جایا۔ اٹامات گر بھ نہ ہوئے رُکھ، سنگر پورا دیا کمایا۔ لیکھے لائے جنم مائس مانکھ، دو جا وکھرنہ کوئے دکھایا۔ گرگھیاں اندر بیٹھا لگ، واسی پری گھنکا اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس آپے دھر، پورب لہنا لہنا رہیا مکایا۔

☆ ۲۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی منی سنگھ دے گھر پنڈ سیدھواں ضلع امرتسر ☆

ٹھاکر ابناسی ہر ہر کاہن، موہن مادھو اکھواندا۔ زرگن روپ سری بھگوان، زرگن دیپک جوت جگائندا۔ زرگن شبد شبد نشان، زرگن داتا آپ جھلائندا۔ زرگن کھیلے کھیل مہان، ست پڑکھ ویس وٹائندا۔ زرگن و سیا سچ مکان، درگھر ساچا اک سہائندا۔ پاربرہم پر بھ سچ سلطان، شاہ سلطانا ناوے

نہلنک ہر شبد جھنڈا بھاگ ۸

دھرائندا۔ لوک مات دیکھے مار دھیان، ہرجن ساچے دیکھ وکھائندا۔ جگا جگنتر دیوے دان، نام بھچھیا جھولی پائندا۔ آتم انتر اک گیان، ایک برہم وکھائندا۔ ست سرپ گن ندھان، ست ستوادی میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن دیکھ وکھائندا۔ بھگتن ہر ہر رتیا، رپ رنگ اپار۔ ایک دیوے ساچی ستیا، ست سنتوکی دھار۔ چرن کول بندھائے نیتا، ناتا جوڑ وچ سنسار۔ شبد جنائے ساچی کتھیا، کتھنی کتھانہ پائے سار۔ سنگر چڑھائے ساچے رتھیا، رتھ رتھواہی آپ نرنکار۔ پار کنارہ ایک رکھیا، نہ ڈوبے وچ منجھدھار۔ راہ ساچا ایک دسیا، بھوجل اترے پار۔ پڑکھ اکلا دین دیالا، آد نرنجن گر گوپالا جن بھگت دوارے پھرے نسیا، لوک مات لے اوتار۔ جوت سرپو شاہو بھوپو بن رنگ رپو ہر جن مندر اندر آپے وسیا، نرنجن جوت کر اجیار۔ کوٹن کوٹ کرے کرائے پرکاس روسیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آتم سیجا بہہ بہہ ہسیا، کرے کرائے سچ پیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لے ابھار۔ ہر سجن ہر ایک ہے، ایک رنگ سمائے۔ گر سنگر ساچی ٹیک ہے، بڈھ بیک جنائے۔ اپنے نیز آپے پیکھ ہے، گرگھ ساچے لے اٹھائے۔ آد جگاد شبد برہما دیو نکارا لکھنہارا لیکھ ہے، برہما وشن شو رہے سیو کمائے۔ پڑکھ اگما نہ مرے نہ کدے جما ابناسی کرتا در درویش ہے، جگا جگنتر پھیرا پائے۔ سچ سلطانا ہر مہربانا دو جہاناں نرنریش ہے، نرنرائن ناؤں رکھائے۔ لیکھا جانے دھاری کیس ہے، مونڈ منڈائے لے ترائے۔ اپنی کرنی کرتا آپے رہیا دیکھ ہے، آپ اپنی کھیل کھلائے۔ آپے جانے اپنا بھیکھ ہے، وید کتیب بھيو نہ رائے۔ آپے وسیا سچ محل اچ اٹل ساچے دیس ہے، سچھنڈ دوارا اک سہائے۔ کھیلے کھیل گوردھن دھاری رکھی کیس ہے، بھيو ابھیدا بھيو چھپائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بھگتی میل ملائے۔ بھگتن بھگتی میلیا، کر کرپا اپار۔ جگت وچولا سجن سہیلیا، دیوے نام ادھار۔ اپنا نام ہری ہر کھیلیا، نرنجن جوتی نور اجیار۔ گھر بنے سجن سہیلیا، دوس رین کرے پیار۔ رنگے رنگ گرو گر چیلیا، رنگنہار آپ کرتار۔ آپے وسے رنگ نولیلیا، گھٹ گھٹ بیٹھا کر پسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن بھگتی بھرے بھنڈار۔ بھگت بھنڈارا آپے بھر، آپے دست لکائی۔ نام ندھانا آگے دھر، اپنی بوجھ بھجائی۔ شبد پھڑائے ساچا لڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، ہر جن لے جگائی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رپ رنگ نہ کوئے

رکھائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑے، نورو نورو نور رُشنائیا۔ شبد اگئی آپے پڑھ، اپنا ڈھولا نام سنائیا۔ جن بھگت لگائے ساچی جڑ، امرت نیر آپ چوائیا۔ جگت
 وکارا جائے سڑ، جس جن اچھیا پور کرائیا۔ کرے پرکاس بہتر نڑ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا سہج
 سُبھائیا۔ ہر جن ہر ہر پایا، آد جگاد سمائے۔ جگ جگ وچھڑے میل ملایا، بھانڈا بھرم بھنائے۔ سچ نشانہ اک رکھایا، ایک رہیا جھلائے۔ ورن گوت نہ کوئی
 جنایا، اوج نیچ نہ کوئی دکھائے۔ پاربرہم برہم نظری آیا، سویں روپ اکھوائے۔ دوئے دوئے جہاناں ویکھ دکھایا، دو دو دھار دکھائے۔ تیجے لوئن اک
 گھلایا، گیان نیتز اک دکھائے۔ چوتھے پد ڈیرہ لایا، ہر جن ساچے لئے ملائے۔ پنچم دُھن شبد انادی گایا، آپ اپنا راگ الائے۔ ساچے مندر اک سہایا،
 ہر جن وٹی سچ ودھائے۔ پیا پریتم ساچا پایا، پر م پُرکھ سرنائے۔ کوڑا ناتا توڑ تڑایا، بھلی سرب لکائے۔ کایا چولی رنگن نام چڑھایا، اتر کدے نہ جائے۔
 کچن گڑھ سہایا، محل اٹل ویکھ دکھائے۔ ہر جن ورلے اُپر چڑھ درشن پایا، اپنا کُنڈا آپ گھلائے۔ بنک دواہی بیٹھا آسن لایا، گھر گھر وچ کرے
 رُشنائے۔ ست سروپ آپ سمایا، ست ستوادی آپ اکھوائے۔ آد جگادی جن بھگتاں لئے تریا، دُھر دی بان ہر رُگھرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، بھگتن میلا آپ کرائے۔ بھگتی ہر جن جانیا، بھگون روپ کرتار۔ نرگن سرگن آپ پچھانیا، کر کرپا وچ سنسار۔ کھیلے کھیل سری
 بھگوانیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ آپے جانے اپنی اکھ کہانیا، نہ کوئی لیکھ لکھے وچ سنسار۔ سمرتھ پُرکھ ہر سلطانیا، اگم اتھاہ بے پرواہ بے عیب پروردگار۔ جن
 بھگتاں دیوے نام نشانیا، نام جیکارا ایکونکار۔ شاہو بھوپ وڈ داتا دانیا، بھگتی بھرے بھنڈار۔ توڑے مانا مانا ابھمانیا، ذئی دویتی کرے خوار۔ پنچ وکارا میٹے
 جگت شیطانیا، میٹ مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جن بھگتاں دیوے امرت آتم ٹھنڈا پانیا، بوند سوانتی نچھر دھار۔ انحد شبد سنائے ساچی بانیاں، شبد
 سار کرتیار۔ لیکھا جانے آون جانیا، لکھ چوراسی کھیل اپار۔ ہر جن بنائے پتر سگھڑ سیانیا، مورکھ موڑھے لئے ابھار۔ ہر بھگت ہر جن گرگھ گرگھ پر بھ
 ساچے دی ساچی رانیا، تھر گھر وسے سچ دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ بھگتن پائے سار۔ بھگتن سار سالدا، ایک
 ایکونکار۔ جگا جگنتر کھیل پُرکھ اکال دا، جوئی رہت کرے پیار۔ سنت سہیلے آپے بھالدا، سر ہتھ رکھ کرتار۔ ہوئے والی دو جہان دا، دوس ریٰن خبردار۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پائے سار۔ سار سمان آد زرنجن، گر ایکو اوتاریا۔ دین دیالن درد ڈکھ بھے بھنجن، نام بیکو
 اک اُچاریا۔ سرب پرتپالن ہوئے رکھوالن، تین لوک پسر پساریا۔ تخت سلطانن ہر بھگوانن، لوآں پُریاں دئے سہاریا۔ نام نشانن بھگت وکھانن، مات
 لوک کرے اُجیاریا۔ برہم گیانن ہرجن دانن، دیونہار وڈ بھنڈاریا۔ ہوئے ضامن میٹے کامن، سچ سچ کرے ورتاریا۔ گوپی کاہنن دیوے مانن، سکھا سکھائی
 منگل گا رہیا۔ نام وکھانن رام پچھانن، روپ انوپ آپ درسارہیا۔ دین ایمانن شرع کلامن، شریعت اک سمجھا رہیا۔ نام ست پردھانن ویکھ وکھانن،
 گر سکھاں مکھ رکھا رہیا۔ وید کتیب بھینونہ جانن، پاربرہم پُرکھ سلطانن، اچھل اچھل چھل کرا رہیا۔ جگا جگنتر جوت سروپی دیوے چانن، جوت زرنجن
 میل ملا رہیا۔ گر مکھ ورا بنے سوانن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتی دیوے ساچا ور، بھگتن پیتا آپ اکھوارہیا۔ بھگتن پیتا ہر
 بھگونت، بھگون روپ سماندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا کار کماندا۔ ایکا تھان تھنتر ہر سہنت، امگم اگمرا ویکھ وکھاندا۔ آپ بنائے اپنی بنت،
 بن بنواری ویس وٹاندا۔ لوک مات جن بھگت دوارے آئے منگت، آپ اپنی سیو کماندا۔ آپے ہوئے بھگھانگت، بھگت بھنڈارا آپ بھراندا۔
 ساچے مندر آپے لنگھدا، آپ اپنا کُنڈالا سندا۔ کھیلے کھیل سورے سربنگ دا، نام شستر ہتھ چکا سندا۔ مانے رس آپ آتم تیج پلنگ دا، سچ سنگھاسن ویکھ
 وکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے گھر، بھگت بھگوان ویکھ وکھاندا۔ بھگت بھگوان ایکا در، در دروازہ اک کھلایا۔
 بھگت بھگوان ناری نر، ہری ہر ناؤں دھرائیا۔ بھگت بھگوان ایکا سر، سر سرور رہے نہایا۔ بھگت بھگوان ایکا دیدیارہے پڑھ، ایکا کرے پڑھایا۔ بھگت
 بھگوان اندر جائے وڑ، اندر باہر آپ اکھوائیا۔ بھگت بھگوان اگنی ہون نہ جان سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبا یا۔ بھگت بھگوان لائے جڑ، نہ سکے کوئی
 اُکھرائیا۔ بھگت بھگوان جگا جگنتر رہے لڑ، شبدی کرن لڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھر، ہر سجن ویکھ وکھایا۔
 ہر سجن ویکھے ہر ہر نین، نیتز نین اک اگھارایا۔ آپ چکائے لہن دین، پچھلا لیکھا آپے پاڑیا۔ پاربرہم پر بھ مات پت بھائی بھینن، ساک سینن آپ اکھوا
 رہیا۔ ناتا توڑے جوٹھے جھوٹھے کلج وھن، کوڑی کریا مول چکا رہیا۔ تن بستر پہنائے ساچا گھن، نام دوشالہ سیس ٹکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، من بندھن نام بنا لیا۔ من بندھن ہر نام ڈور، سنگر آپ رکھائیا۔ گرکھاں بٹھے بچے چور، چور چوری آپ کمائیا۔ آسا ترسنا کر دیوے ہوڑ، جوٹھ جھوٹھ نہ گھوڑ دوڑائیا۔ ہوئے ہنگتا دیوے ہوڑ، بھے بھیانک روپ وٹائیا۔ ہرجن سرتی گر گر شبد دیوے جوڑ، نہر وڈی وڈیائیا۔ سچ دوارے جائے بہڑ، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ ویکھے پھل مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول بھلائییا۔ ڈھر درگاہی آیا دوڑ، لوک مات کرے رُشنائیا۔ دو جہاناں لایا ایک پوڑھ، سو پُرکھ نہر جن ڈنڈا اک وکھائیا۔ گرکھاں ور پایا جیہا لوڑ، انتر آتم ہر لو لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھانیا۔ تھان تھنتر ویا، سنگر دین دیا۔ آد جگادی پھرے نسیا، گو بند گر گر گوپال۔ اپنے آسو گھوڑے تگ آپے کسیا، آپے چلے اپنی چال۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں بیٹھاں جھسیا، میل ملائے جوت اکال۔ شبد تیر نرالا ایک کسیا، آپے گھالے اپنی گھال۔ جس جن ہر دے اندر ویا، پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ سنت سہیلے آپے لئے بھال۔ بھانہار پُرکھ سمرتھ، اُٹھل گر وڈیائیا۔ ہرجن راکھے دے کر ہتھ، اُل اُل آپ اھوائیا۔ جگت وکارا کرے ستھ، سرشٹ سبائی مول چکائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، گھٹ گھٹ پھول بھلائییا۔ ہرجن دیوے اپنا رس، شبد گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ جگت دوارے آپے ٹپ، دسویں میل ملائیا۔ میل ملاوا کملاپت، کول نین درسائیا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی دے رت، پنچ تت نہ کوئے وکھائیا۔ جانہارا گت مت، میت مُرا آپ اھوائیا۔ آپے جانے اپنی وار تھت، جوتش و دیا نہ کوئے وڈیائیا۔ جن بھگتاں کرے ہت، نت نوت جوگ جگت آپ بنائیا۔ آپے مات آپے پت، ہرجن ساچے گود اُٹھائیا۔ اپنا لیکھا دیوے لکھ، نہ سکے کوئے مٹائیا۔ جس جن چرن پریتی بخشے بھکھ، دو جا در نہ منگن جائیا۔ مان وڈیائی مُن رکھ، گر سکھ اتم آپ جنائیا۔ ساچی سکھیا ایک سکھ، سکھ وچار سائیا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھ، ترسنا آپ بھجھائیا۔ نیتز لوچن اپنے پیکھ، نین نین بگسائیا۔ جس جن کڈھے بھرم بھلیکھ، بھرم گرٹھ تڑائیا۔ کوستک نیا مستک لائے رکھ، دوس رین کرے رُشنائیا۔ آپے سوونہارا باسک سچ، وشنو روپ وٹائیا۔ اکال پُرکھ کر سد آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کلجگ اتم کھیلے کھیل ماجھے دیس، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، نہ بھنک وٹی ودھائیا۔ بال بالا الھڑ وریس، جوانی لئے انکڑائیا۔ پکڑ اُٹھائے نر نریش، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں آپے رہیا ویکھ، اشٹ

درِشٹِ اکِ جنایا۔ داتا دانی دس دسمیش، در در ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیش، گنپت بھل نہ رایا۔ کروڑ تیتیس کر کر آدیس، سُرپت راجا اند سیس جھکایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا نرگن جوت نور نورانہ ہو پریش، نر نرائن ناؤں دھرایا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، سمبل نگری آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا آپے کر، گھر ساچا دے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رُپ رنگ نہ کوئے وکھایا۔

☆ ۲۲ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ماڑی میگھا ☆

آد پُرکھ نرنجن ہر نرنکار، نرگن نور آپ اھواندا۔ اک اکلّا ایکونکار، عقل کلا اھواندا۔ پاربرہم پر بھ ہو اُجیار، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال آپ اھواندا۔ پُرکھ اکال ہر سمرتھ، ایکا ایک اھوانیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اھوانیا۔ آد جگادی ہر نرنکار، ایکا رُپ سماندا۔ پاربرہم پر بھ گر اوتارا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ شبد جنائی ساچا نعرہ، اپنا آپ لگاندا۔ لوآں پُریاں دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور درساندا۔ نور اُجالا ہر مہربان، اپنی کل ورتایا۔ پرم پُرکھ سری بھگوان، ایک ایک آپ اھوانیا۔ شبد وکھائے سچ نشان، دھر درگا ہی بے پرواہیا۔ اک اکلّا کھیلے کھیل مہان، دو جہاناں پھیرا پانیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا آسن لایا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا وڈ وڈیایا۔ ابناسی کرتا ہر بھگوانا، ایک جوت اکالیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، دیناں بندھپ دین دیا لیا۔ آد جگاد اولڑی چالا، چال نرالی آپ رکھ لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس وٹائے ہر بنواری، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ لکھ چوراسی پاوے ساری، گھٹ گھٹ ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا و سیا باہری، تتوت نہ کوئے جنایا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ سِکداری، سچ سلطان اک اھوانیا۔ جگ جگنتر بھے دھاری، اپنی دھارا آپ چلا لیا۔ شبد سہیلا اک کرائے ونج

وپاری، نام ہٹ اک کھلایا۔ چوڑاں ہٹاں ویکھ پساری، آپ اپنی دست وکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ آپ اکھوآیا۔
 نرگن روپ آپے کر، ہر آپے ویکھ دکھائندا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ کرتا پُرکھ کرنی کر، کرنہار آپ اکھوآندا۔ روپ
 انوپ نرائن نر، ناری کنت میل ملائندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپ اپنا گھر سہائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، روپ رکھ نہ کوئے دکھائندا۔ اپنا گھاٹن
 آپے گھڑ، اپنی بنت بنائندا۔ اپنے مندر آپے چڑھ، آپ اپنا در سہائندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، شبد نگارہ اک وجائندا۔ برہما وشن شو ویکھے کھڑ، کروڑ
 تیتیس سنگ رلائندا۔ پُرکھ انادی لائے جڑ، بھيو کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکو نکارا کر پسارا، نرگن دھارا آپ
 چلائندا۔ نرگن دھار پُرکھ اکالا، اپنی آپ چلائیا۔ سچھنڈ وسے سچّی دھر مسالہ، در گھر ساچا اک سہائیا۔ نرگن جوتی دپیک کر اُجالا، دوس رین ڈگمگایا۔
 بردھ جوان نہ کوئی بالا، ایک رنگ سہایا۔ آپ اپنا بن دلالا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنے ہتھ رکھے
 وڈیایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، آد جگاد سہائندا۔ اگم اگمڑا وسے اگمڑی تھاں، الکھ نرنجن بھيو نہ آئندا۔ شبد سروپی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائندا۔ ونبھ
 مہانا آپے لا، آپے پار کرائندا۔ پُرکھ سلطانا آپ اکھوا، تخت تاج سہائندا۔ دُھر فرمانا دئے جنا، ایک شبد لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن روپ آپ اکھوآندا۔ نرگن روپ پار برہم، آپ اپنا روپ درسایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئے بناایا۔ جگا جگنتر جانے کم، اپنی
 رچنا آپ رچایا۔ لکھ چوراسی دیوے طم، وشنو و نسی وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور درسایا۔ نرگن نور انبھو
 پرکاس، ہر ساچا آپ کرائندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ بھیکھ وٹائندا۔ پر م پُرکھ ہر شاہو شتاباش، ست پُرکھ اکھوآندا۔ کھیلے کھیل پر تھی
 آکاش، گنگن گگنتر ویکھ دکھائندا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، رواس نور چکائندا۔ داتا دانی سرب گنتاس، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ دکھائندا۔ ساچا گھر آد نرنجن، ہر ہر جوت جگایا۔ اک اکلا ساچا سجن، بیٹھا ڈیرہ
 لایا۔ اُچ محلہ راگ انادی ایک وجن، ایک چھنت سناایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی بنت بناایا۔ شبد ست ست دلارا، ہر

ساچے آپ اُپایا۔ ایک بھرے نام بھنڈارا، جگ جگ آپ ورتایا۔ لوآں پُریاں دئے سہارا، آپ اپنا کھیل رچایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو اُجیارا، سٹاں دیپاں
 ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی دئے سہارا، آتم برہم سمایا۔ پنچ تت کر اُجیارا، ترے گن جوڑ جڑایا۔ من مت بدھ کر ادھارا، ایک در سہایا۔ نو در کھولے جگت
 کوڑا، گھر گھر وچ بند کرایا۔ شبد اگئی ساچا اکھاڑا، ہر ساچے آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گیان نام ندھان، ہر بھگوان
 اپنا آپ اُپایا۔ نام ندھان ساچا منتر، ہر ساچا آپ اُپجایا۔ آپ چلائے جگا جگنتر، جگ جگ ویس وٹایا۔ سرب جیباں بدھ جانے انتر، آتم انتر کھوج
 کھوجایا۔ آپ بُجھائے لگی بسنتر، پنچ تت موہ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نام وڈی وڈیایا۔ نام وڈیائی گن بھرپور، گر ساچے
 ہٹ وکاسندا۔ دُھن انادی ایک تور، ایک گھر سنا سندا۔ اگم اگمڑا حاضر حضور، ہر گھٹ ڈیرہ لاسندا۔ جوت زرنجن بخشے نور، نور نورانہ آپ اکھواسندا۔ آسا
 منسا آپے پور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جگ جگ ناؤں ہر پرگٹائے، اپنی دیا کما سندا۔ زرن گن سر گن
 میل ملائے، سنگر روپ سما سندا۔ سنت سہیلے ویکھ وکھائے، اپنی بوجھ بُجھاسندا۔ بھگتن بھگتی اک درڑائے، ایک رنگ رنگا سندا۔ شبد وچولا اک وکھائے،
 دو جہاناں میل ملا سندا۔ ساچا سوہلا آپ سٹائے، اپنا آپے گا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ناؤں
 دھر ہر زرنکار، اپنی کھیل کھلایا۔ ورتے ورتا وے وچ سنسار، وید کتیب بھو نہ رانی۔ آوے جاوے وارو وار، نت نوت پھیرا پانی۔ گرکھ ساجن لائے
 پار، چیستن چیت سہایا۔ رام نام دئے ادھار، کمل بگسایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، سر سروور اک نہایا۔ کھولنہارا بند کوڑا، دُئی دویتی پردہ دئے
 مٹایا۔ ساچے مندر کر پیار، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ دُونگھی کندر کرے پار، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ جگا جگنتر ویکھ وچار، لوک مات کرے رُشانی۔ ستجگ
 تریتا دواپر کریا پار، پچھلا لہنا مول چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا وڈی وڈیایا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، اپنی کرت کما سندا۔
 آپ اپنا کر پسارا، ہر آپے ویکھ وکھاسندا۔ آپے گر آپ اوتارا، آپے روپ وٹاسندا۔ آپے نام آپ بھنڈارا، آپے آپ ورتا سندا۔ آپے شبد آپ جیکارا،
 آپے آپ سنا سندا۔ آپے لوآں پُریاں دئے سہارا، گگن منڈل آپ کاسندا۔ آپے روس چن ستارا، آپے اپنا نور چکاسندا۔ آپے دھرت دھول رہیا

اُبھارا، جل بنب آپ اکھوانندا۔ آپے سنت بھگت کرے پیارا، آپے بھگتی نام درڑانندا۔ آپے وید پُران کر اُجیارا، آپے بھیو کھلانندا۔ آپے شاستر
 سمرت دئے آدھارا، آپے لیکھ جنانندا۔ آپے رام رُوپ رام اوتارا، لنکا گڑھ آپ تڑانندا۔ آپے وید ویاسا بن لکھارا، پُران اٹھاراں بھیو کھلانندا۔
 آپے رُوپ انُوپ سچّی سرکارا، موہن مادھو نام دھرانندا۔ آپے گیان دھیان بنے ونجارا، آپے موُل چُکانندا۔ آپے بولے ایک نعرہ، آپے گیتا گوہند
 سنانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد شبد برہما ہر ساچی رچن رکھانندا۔ آپے اشٹ آپ گردیو، آپے سیس جُھکانیا۔ آپے
 کرے اپنی سیو، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ آپے داتا دانی الکھ ابھیو، بھیو ابھیدا بھیو چُھپانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جگنتر ویس
 وٹانیا۔ آپے داتا آپے دانی، دیادان آپ اکھوانندا۔ آپے پُرکھ شاہ سلطانی، راج جوگ آپ کمانندا۔ آپے دیوے در گھر ساچے سچ نشانی، نام ندھانا
 آپ اُپانندا۔ آپے جانے اپنی بانی، جُگ جُگ آپ سنانندا۔ آپ رکھائے اپنی آنی، نر بھے آپ ہو جانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد جُگاد اک اکھوانندا۔ آپے راجا سچ بھو پ، ساچے تخت بر اجیا۔ آپے وسے چارے کوٹ، کھیلے کھیل غریب نوازیا۔ آپے نر گن جوت ست
 سرُوپ، آپے شبد انادی مارے آواجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی اپنا سازن سازیا۔ آپے شاہ دارا سکدار، آپ اپنی کھیل
 کھلایا۔ اک اکلا کر آکار، جگت پساہ ویکھ وکھانیا۔ آد جُگاد کھیلے کھیل نر نرنکار، نر گن داتا بے پرواہیا۔ کُجگ کوڑا ویکھ پساہ، آپ اپنی لئے انگڑانیا۔
 دھرت دھول کرے پُکار، نیتز رو رو نیہر وہانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری اتم ور، اک الکھ ہو پرتکھ، سرب کل سمرتھ،
 اپنی آپ کرے جنانیا۔ الکھ نرنجن اک الکھ، اپنی آپ جگانندا۔ پنچت کیتا وکھ، سر گن نر گن رُوپ وٹانندا۔ ماٹی بھانڈا کیتا سکھ، ساچی دست ساچے
 گھر ٹکانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ اتم ویکھ وکھانندا۔ پنچت تٹانانا، ہر ساچے رچن رچانیا۔ میل ملاوا پُرکھ بدھاتا، گھر
 ساچے وٹی ودھانیا۔ اتم ہوئی ایک ذاتا، ورن گوت نہ کوئے رکھانیا۔ مٹی رین اندھیری راتا، نر گن جوت کرے رُشانیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کلا
 ورتانیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، بھین بھائی نہ کوئے وکھانیا۔ اپنی جانے آپے گاتھا، آپے رہیا سنانیا۔ کُجگ ویکھے کوڑا راتھا، کوڑی کرے رتھوہیا۔ دیناں

انا تھاں کوئی نہ دیوے سا تھا، بھرے بُھلی جھوٹی شاپیا۔ در در گھر گھر پو جا پاٹھا، پورن برہم نہ کوئے جنایا۔ گھر گھر اگنی جگے للاٹا، جوتی نور نہ کوئے
 ڈگمگایا۔ گھر گھر پین پیالہ امرت باٹا، آتم ترسن نہ کوئے بُجھایا۔ پھر پھر تھکے تیرتھ تاتا، اٹھسٹھ پھیرا پاپایا۔ مانس جنم پورا کرے نہ کوئی گھاٹا، جوٹھے
 جھوٹھے کنڈے تول تلیا۔ آگے دسے نہ کسے واٹا، بھرے بُھلے پاندھی راہیا۔ ہر کاشد آتم رس نہ کسے چاٹا، ناری نرہے گر لایا۔ انتم نیڑے دسے واٹا،
 نانک گو بند ملیا میل نہ ساچے ماہیا۔ کایا چولا انتم پاٹا، نہ سکے کوئے سلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویکھے کھیل کھیل کھیل
 بے پرواہیا۔ کلجک کوڑا ڈنک پسار، چاروں گنٹ وجا سندا۔ لیکھا لکھیا ہر کرتار، نہ کوئی میٹ مٹا سندا۔ ایڑا اتھر بن اک پیار، اِلاہی نور وکھا سندا۔ انا الحق
 خبردار، حق حقوق آپ جانا سندا۔ ویکھ وکھائے چار یار، سنگ محمد آپ اٹھا سندا۔ ایکا نعرہ ساچا مار، نر نرائن اٹھ گھلا سندا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، سچ
 پرکاس نہ کوئے جانا سندا۔ پنچ تت تیا انگیار، ساتک ست نہ کوئے کرا سندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، چاروں گنٹ پھیرا پاپا سندا۔ مایا ممتا پھرے در
 دوار، دہ دشا پھول پھولا سندا۔ آلس نندرا ستا سرب سنسار، رام نام نہ کوئے دھیا سندا۔ نام ست نہ کریا ونج وپار، نانک گر ایکا ہٹ گھلا سندا۔ واگر وفتح
 نہ کوئے جیکار، گر فتح نہ کوئے کرا سندا۔ جگت ترسنا کر پیار، اپنا گھر مٹا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم ویکھ وکھا سندا۔
 کلجک انتم لے انگڑائی، اپنا روپ وٹا سندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر گڑمائی، لکھ چورا سی نال پرنا سندا۔ در در گھر گھر وجے ودھائی، گیت سہاگی ساچا منگل کوئے نہ
 گا سندا۔ نہ کوئی جانے پیڑ پرائی، حق حقیقت نہ ویکھ وکھا سندا۔ نام گنڈھ نہ پلے بنھی رائی، راؤ رنگ مکھ بھوا سندا۔ گر مکھ ورلے رہے دھیائی، جس جن
 اپنی بو جھ بُجھا سندا۔ ویکھ وکھائے تھاؤں تھائیں، آپ اپنے آپ اٹھا سندا۔ پکڑنہارا ساچی بانہیں، سنگر پورا ناؤں دھرا سندا۔ جگا جگنتر دیوے ٹھنڈیاں
 چھائیں، سر اپنا ہتھ رکھا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ ویس وٹایا پُرکھ سلطان، جوتی جوت رُشنا سندا۔ کھیلے
 کھیل گوپی کاہن، نام بنسری اک وجایا۔ ویکھ وکھانے سیتا رام، نیا نام رام چلایا۔ پائے سار کلمہ امام، کائنات پھیرا پاپایا۔ کرے پردھان ست نام، نام
 ست وڈی وڈیا سندا۔ ایکا روپ سری بھگوان، سرشٹ سبائی دے جانا سندا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا وسیا بے پرواہیا۔ درگاہ ساچی سچ نشان، ہر ساچا آپ

سُہانیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ہر کا ناؤں ایکا گان، ایکا کرے پڑھانیا۔ سو پڑکھ نرنجن ویکھے مار دھیان، ہنگ برہم آپ اکھوانیا۔ وشنوں ونسی کھیلے کھیل
 گن ندھان، بھگون جوت کرے رُشانیا۔ لکھ چوڑاسی اک گیان، ایکا برہم دکھانیا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹ ڈکان، سچ سچ مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگایا۔ ایکا شبد اک گیانا، ایکا منتر نام درڑانیا۔ ایکا برہم روپ پچھانا، پاربرہم اک دکھانیا۔ در دربار اک سُہانا، ایکا بیٹھا
 آسن لایا۔ ایک راگ شبد ترانہ، ایکا رہیا سنانیا۔ ایکا انحد گائے گانا، گھٹ گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک امرت پینا کھانا، کایا سروور تال بھرانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چار ہتی ہزار لیکھے لایا۔ چار لکھ چار یاری، سنگ محمد کرے گڑمانیا۔ چوڑاں طبقات ونج
 وپاری، ایکا ہٹ وکایا۔ پیر دستگیراں ویکھے وارو واری، شاہ حقیراں آپ اٹھانیا۔ ملا شیخ مسائق مارے تیرا، تیر نشانہ اک رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پروردگار، نوری نور سماندا۔ اپنا بیڑا کرے آپے پار، آپے بنے لائندا۔ آپے میل ملاواں
 محمدی یار، اللہ رانی آپ پرنا سندا۔ آپے مکہ کعبہ پاوے سار، دو دو آہ ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ
 دکھاندا۔ کلجگ انتم ویکھ دکھاندا، ہر ساچی جوت جگایا۔ اللہ رانی تیرا سر توں پردہ لاہنا، تیرا نین گھلانیا۔ چار یاری تیرا کیتا تیری جھولی پاؤنا، سنگ محمد
 ویکھ دکھانیا۔ انجیل قرآن تیرا لیکھ چکاؤنا، عیسیٰ موسیٰ دے ڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور آپ اکھوانیا۔ کلجگ تیرا کوڑ
 پسار، ہر ساچا ویکھ دکھاندا۔ پنڈت پاندھا کوئے نہ پاوے سارا، شاستر سمتر نہ کوئے جنائندا۔ آتم اندر لوبھ ہنکارا، کام کرودھ ستاندا۔ دس نہ آئے
 رام روپ نرنکارا، نچ گھر نہ کوئے سُہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک ڈنک وجاندا۔ شبد اکھر سچ
 گیان، ہر جن اک پڑھانیا۔ ایکا نیتز لئے پچھان، سوچھ سروپی روپ وٹانیا۔ ایکا ہوئے جانی جان، جانہار آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نرگن نور کرے رُشانیا۔

اک اکلا ایکونکار، عقل کلا اکھوائیا۔ دوجا کر ہر پسار، آپے ویکھ وکھائیا۔ تیجے نیتز دے دیدار، ہر درس درس وڈیائیا۔ چوٹھے گھر دیوے واڑ،
 چوٹھے پد سماییا۔ پنچم میٹے پنچم دھاڑ، پنچم شبد شنوائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہار، ہر بیٹھا آسن لاییا۔ ستویں ست ستوادی کر آکار، نرکار جوت
 رُشنائیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسیا باہر، بھيو کوئے نہ پائیا۔ نوویں نو در کھول جگت کواڑ، کایا ماٹی ویکھ وکھائیا۔ دسویں دس گھر بیٹھا کُندا مار، گھر گھر وچ مکھ
 چھپائیا۔ دس اک گیاراں سُن اگو ہووے باہر، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ دس دو باراں جوت نرکارا، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لاییا۔ دس تن تیراں کرے نیرا،
 آپ اپنے وچ لُکائیا۔ دس چار چوڈاں وسے کھیرا، تھر گھر ساچا آپ رکھائیا۔ دس پنج پنڈراں اُچ اٹل محل مندر اُپر ہر بیٹھا آسن لاییا۔ دس چھ سولاں
 اپنا چھکے آپ ڈولا، اپنا بھار آپ اٹھائیا۔ جگا جگتر بنے تولا، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوڑا سی رکھے پردہ اولہا، گرکھاں بوجھ بُجھائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا
 در آپے کھولا، ونج وپارا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا چھیکا میل ملائیا۔ ایکا اک اک سمایا۔ چھ گھر روپ وٹائندا۔ دوجا
 در نہ کوئے وکھایا، نہ کوئی نظری آئندا۔ تیجا لیکھانہ کسے چُکایا، لہنا دینا نہ کوئے چُکائندا۔ چوٹھے گھر نہ ڈیرہ کسے لایا، گھر مندر نہ کوئے وکھائندا۔ پنچم
 سخیاں مل مل بہہ بہہ منگل کسے نہ گایا، راگ انادی نہ کوئے سنائندا۔ چھ درویش نر زریش آپ اپنا روپ وٹایا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ برہما وشن شو
 سیوالایا، ساچا حکم سنائندا۔ باسک سیجا آپ تجایا، سانگو پانگ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ چھی نیتز نیر وہایا، لال بسترتن سہائندا۔ برہما اٹھے نیتز رہیا کھلایا،
 چاروں کُنٹاں مکھ بھوائندا۔ شو شنکر باسک تشکا گلوں سُٹایا، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھائندا۔ کروڑ تیتیسارہیا گرلایا، امرت دھار نہ کوئے چوائندا۔ سُرپت
 راجے مکھ شرمایا، نیتز نین نہ کوئے بگائندا۔ گن گندھرب ہاباکار کرایا، ساچا کاہن نہ کوئے گائندا۔ دھرم رائے بیٹھا راہ تکایا، آپ اپنا در کھلائندا۔
 چتر گپت لیکھا کھول وکھایا، پچھلا مول چُکائندا۔ لاڑی موت مکھ توں پلا لاہیا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ نو کھنڈ تیرا ڈیرہ اک وسایا، ستاں دیپاں سنگ
 رلائندا۔ ترے گن ساچا میل ملایا، پنچم تت سہائندا۔ پنچم ہر جوڑ جُڑایا، ساچی چڑھت رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سولاں سولاں آپ جنائندا۔ دواپر تیری اتم دھار، سولاں کل وڈیائیا۔ رتھ رتھواہی کرشن مرار، جن بھگتاں رتھ چلائیا۔ پنچم میتا کر پیار، پنچم ہوئے

سہایا۔ غریب نمانے لائے پار، پدر سُداما آپ ترانیا۔ دروپرد لجیار رکھے وچ سنسار، اُپر پردہ نام پایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، جھوٹھی کریا دئے مٹانیا۔ نہ کوئی تیر نہ کٹار، نہ چلہ ہتھ وکھانیا۔ گند منوہر نین مندھار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ دریودھن مارے ایک مار، آتم ہنکار جنایا۔ سولاں کلاں کریار، سولاں اچھیا ویکھ وکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ہو اُجیار، نو ست جوڑ جڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سولاں سولاں دئے وڈیانیا۔ سولاں سولاں ہر پسار، اپنا آپ کرائندا۔ لوک مات کھیل نیار، دس کسے نہ آئندا۔ ویہ صد بکرمی جوتی جامہ ویس وٹاندا۔ ویہ دس کریا خبردار، جیو جنت آپ اُٹھاندا۔ ساڈھے تن ہتھ بنائے اک منار، ایک در سہاندا۔ نو دوارے کھول کوڑا، کلج کریا میٹ مٹاندا۔ ہر سنگت لیکھ لکھے ستارا ہاڑا، ساچی رت سہاندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جس جن سر اپنا ہتھ لکھاندا۔ شبد اگنی کرے واڑا، دوس رین سیو کماندا۔ پاربرہم پر بھ ساچا لاڑا، گرکھ ساجن آپ پر ناندنا۔ منگھتا تیرا لگا اکھاڑا، من مت گومت نال لڑاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سمت سولاں راہ تکاندا۔ سمت سولاں سولاں کلیاں آسن، ہر ساچا آپ وچھانیا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ ابناسن، ویکھ وکھائے سرشٹ سبایا۔ شاہو بھوپ ہر شاہو شاباشن، ہر گھٹ و سیا سرشٹ سبایا۔ جو جن ہر ہر ہوئے داسی داسن، تتی وانہ لگے رانیا۔ ویکھ وکھائے پر تھی آکاشن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرت دھول آپ سہانیا۔ دھرت سہاویں رت، ہر سنگر پُرکھ منایا۔ جس جن ملیا میل پُرکھ ابناسی اچت، سنساروگ رہے نہ رانیا۔ سنگر پورا ہر جن ساچے آپ بنائے اپنے ست، ست دُلارا ویکھ وکھایا۔ کلج اگنی وچوں اپنی گودی لئے چک، ورن گوت نہ کوئے جنایا۔ ہر کا بوٹا ہر جن کدے نہ جائے سک، امرت سنج ہریا آپ کرایا۔ جوٹھ جھوٹھ چاروں کُنٹ کھ پیا ٹھک، نہ سکے کوئے بچایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے رُک، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں گھر پئے لٹ، محل اٹل نہ کوئے وسایا۔ مایا دھاری در در منگن خالی ٹھٹھ، در بھچھیا کوئے نہ پایا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے آپے رکھے ایک مٹھ، آپ اپنا میل ملایا۔ رام کرشن نانک گوہند ہر ہر ساچا جس جن اُپر جائے ٹٹھ، روگ سوگ نیڑ نہ آیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کوڑی کریا نو کھنڈ پر تھی کڈھے کُٹ، سچ سچ کرے رُشایا۔ جن بھگتاں نام بھنڈار دئے اٹ، ہر ساچا آپ ورتایا۔ سنجگ پوہ رہی بھٹ، کلج اندھیرا چھایا۔ انتم

پھل رہیا ٹٹ، ڈگا پھل ڈاہن نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سبجن لئے ور، دھرنی اُپر جوت دھر جس جن اپنا درس دکھایا۔ درس دکھائے نیتز کھول، ایک نین دکھائیا۔ سمت لیکھا سولاں سولھ، واہ واہ رُپ وٹائیا۔ بیس میساوسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بھاگ لگائے دھرنی دھول، جس دھام اپنا چرن چُھہائیا۔ کوئی بھيو نہ جانے پنڈت پاندھا رول، ہر وڈ وڈا وڈیائیا۔ ہر کا بھانا نہ کوئی میٹے راجا رانارتی چول، آپے پورا رہیا کرائیا۔ گر گوبند کیتا ساچا قول، کیتا قول توڑ نبھائیا۔ کھیلنہارا ساچی ہول، ہول لال گللا رنگ چڑھائیا۔ شبدی دیوے اک جھکول، ایک دھکا لائیا۔ جیو جنت سادھ سنت ڈاواں ڈول، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ کوڑ کڑیارا کڈھے پول، ڈونگھی بھوری پھول پھولائیا۔ جس جن آتم امتر آپے جائے مول، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ شبد جنائی ہولی ہول، گرگھیاں ہولا بھار کرائیا۔ ہر جن ہر ہر چرن پریتی رہے گھولی گھول، انتم لیکھا دے مکائیا۔ آد جگاد جگ جگ بیٹھا رہے اڈول، سرشٹ سبائی آپ ڈلائیا۔ کلجک جیو ستا رہے نہ کوئی انبول، شبد ڈنک آپ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں راہ تکائیا۔ سمت سولاں گیا چڑھ، لوک مات وبے ودھائیا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، دوس رین جو رہے دھیائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، آپے ویکھ دکھائیا۔ منمگھ جیو رہے سڑ، اگنی تت جلائی۔ دھول اُپر آپے کھڑ، اپنا رُپ وٹائیا۔ گرگھیاں درس دکھائے گھر گھر، سیوک سیوا رہیا کمائیا۔ آپ ترائے ناری نر، بردھ بال نہ کوئے دکھائیا۔ جو جن نیتز لوچن درشن رہے کر، ویلے انت ہوئے سہائیا۔ ایٹھے اوٹھے رکھیا آپے کر، آپ اپنی گود اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، سولیوں سول بنائیا۔ کلجک تیرا جھوٹا بھار، تیرے سر چُکائیا۔ درگھر ساچے رُٹھا سنسار، تیرا سنگ نبھائیا۔ جس جن اُپر تھھا آپ نرکار، اپنا میل ملائی۔ رُٹھا رہے نہ کوئی دوار، جو جن آئے چل سرنائیا۔ نام اتھا وڈ بھنڈار، سنگر پورا آپ ورتائیا۔ رام کرشن نانک گوبند ایک دھار، عیسیٰ موسیٰ سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سولاں سولاں کرے رُشنائیا۔ سمت سولاں ہوئے اُجالا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ گرگھیاں کایا مندر اندر دکھائے سچی دھر مسالہ، اشٹ دیواک جنائندا۔ توڑ تڑائے جگت جنجالا، مایا موہ چُکائندا۔ ایک دیوے نام سکھالا، سوہنگ منتر نام درڑائندا۔ آد شکتی رُپ جوالا، سوہیم رُپ آپ سائندا۔ ہنگ برہم بن رکھوالا، تیر نرالا اک

چلائندا۔ ویکھ وکھائے کال مہاکالا، دین دیا لا بھیونہ آئیندا۔ کلجک تیری اوٹری چالا، چال نرالی آپ رکھائندا۔ سولاں کلیاں ولیا چھلیا گرسکھاں پائے نام گل ساچی مالا، اپنی ہتھیں آپ اٹھائندا۔ بھاگ لگائے کایا مائی جھوٹھی کھالا، دیا بائی اک جگائندا۔ سنت سہیلا اک اکیلا، آپ اپنا آپ بھالا، آپے در سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ سمت سولاں من مت دھار، چار گنت گرائیا۔ بدھی دیوے اتن ہار، سنگ نہ کوئے وکھائیا۔ جگت سیاست رووے زارو زار، نیتز نیر وہائیا۔ گرگھ ورا لوک مات کرے بے جیکار، جو بھانے وچ سمائیا۔ پُرکھ اکالا کرے سچ پیار، دین دیال ویکھ وکھائیا۔ ہوئے رکھوالا وچ سنسار، اپنا بیڑا آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس در آئے ساچے گھر، سو در رہیا سہائیا۔ کلجک جیو اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائندا۔ ماجھے دیس لگا بھاگ، ساچا راہ وکھائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، جو جن سرنائی آئیندا۔ دُرمت میل دھووے داغ، امرت جام پیا ئندا۔ چرن دھوڑی بخشے مجن ماگھ، اٹھسٹھ موں چکائندا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، جگت ترسنا میٹ مٹائندا۔ پنچم بچھے لگی آگ، سائیک ست ورتائندا۔ شبد بنھے ساچا تاگ، جت ست آپ وکھائندا۔ آتم اُتے اک ویراگ، ہر ہر نامہ رسنا گائندا۔ میل ملاوا سجن ساک، ساچا سنیا میل ملائندا۔ پتت پاؤن پاکی پاک، خاکی خاک آپ ترائندا۔ آپے جانے اپنا بھوکھت واک، اپنا ڈھولا آپ سٹائندا۔ گرسکھاں کھولے بند تاگ، بجر کپائی توڑ تڑائندا۔ سمت سولاں شبد سرپو نیل پائے ناک، نام ڈوری ہتھ رکھائندا۔ گھٹ گھٹ اندر بیٹھا رہیا جھاک، گرگھ ورلے نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سولاں سولاں مکھ صلاحیندا۔ سولاں مکھ سہنسر دھار، دوئے دوئے روپ سمائیا۔ اک ایکا اونکار، اونکارا ویس وٹائیا۔ زرگن سرگن کر پیار، سرگن زرگن نال ملائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ اگادھ جنائیا۔ کلجک اتن کرن آیا خبردار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ برہما وشن شو دئے ہلار، سچ ہلارا اک لگائیا۔ ساچی دھرنی کر پیار، بخشے چرن کول سچی سرنائیا۔ سرب جییاں دا سانجھیا، در بیٹھا الکھ جگائیا۔ ہر جن منگے منگ اپار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ انت انت نہ ہوئے خوار، نہ کوئی دھکا لائیا۔ در گھر آئے درس دکھائے کرپا دھار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو جنت سادھ سنت بھگونت کنت لئے ور، سمت سولاں چکے ڈر، میل ملاوا ہری ہر، ہر گوہند نظری آئیا۔

پتر دھیاں ہر ہر دات، مات پت گود سہانیا۔ پوت سپوتا بنھے نات، جگت ناتا جوڑ جڑانیا۔ پورب کرم دیوے کاٹ، آگے لہنا لہن چکانیا۔ دیکھنہارا کایا
 ماٹ، پنج تت پھول پھولانیا۔ مات گربھ آن باٹ، اٹا برچھ صلاحیا۔ کوڑا پھل دیکھے کوڑے ہاٹ، مل نہ کوئے رکھانیا۔ پار نہ اترے جگت گھاٹ،
 جگت کنارہ نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہار آپ اکھوانیا۔ بال نادانا بالی بدھ، تتوت نہ کوئے جنانیا۔ اپنا آپ نہ رہیا
 سدھ، سرتی سرت نہ سرت سمانیا۔ اپنا کیا نہ ہوئے کجھ، کرنہار اک اکھوانیا۔ سنگر پورا لہنا بھجھ، پنکلا پر بت آپ چڑھانیا۔ چرن پریتی جانا جھجھ، جگت
 دکھڑا دئے مٹانیا۔ اپنا گھر آپے جائے سبھ، اپنا پردہ پرے ہٹانیا۔ پوت سپوتا در دوارے مانے مونج، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، بخشنہار آپ اکھوانیا۔ بخشنہار ہر نرنکارا، جس جن دیا کماندا۔ آپے دیوے اپنا آپ سہارا، بل دھارا آپ اکھواندا۔ آپے سٹے منہ دے
 بھارا، مات پت نہ کوئے اٹھاندا۔ کرمی کرماں پاوے سارا، جنم جنماں دیکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے سچ سہارا،
 ۲۳۳ منگے منگ در دوارا، بنیا رہے جگت بھکھارا، ساچی بھچھیا آتم اچھیا پور کراندا۔ تیرا روپ تیرا رنگ، تیرے انک سمانیا۔ تیرا وسے تیرے سنگ، وچھڑ
 کدے نہ جانیا۔ امرت نہائے ساچی گنگ، جھوٹھی میل رہن نہ پانیا۔ آتم دیکھے سچ پلنگ، گھر سا جن سچ وچھانیا۔ درس دکھائے اندر لنگھ، نو دوارے
 بند کرانیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، نام امولک جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، کایا چولی رنگ رنگانیا۔ کایا
 چولی نام انملا، ہر ساچا آپ ورتاندا۔ کلجگ اتم بنیا تولا، ایکا کندا ہتھ اٹھاندا۔ سچ بھنڈارا ایکا کھولا، اتوٹ اٹھ رکھاندا۔ جو جن چرن دوارے ہوئے
 گولا، کر کرپا میل ملاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، دکھ بھکھ جگت روگ چنتا سوگ آپ مٹاندا۔

ہر سنگت ہر روپ ہے، ہر ہر وچ سمائے۔ ہر سنگت ست سروپ ہے، ست ستوادی آپ بنائے۔ ہر سنگت میلا شاہو بھوپ ہے، در گھر ساچے
 سو بھاپائے۔ ہر سنگت ہر کا نام ہر رس لاہا رہی لوٹ ہے، بے مکھاں ہتھ نہ آئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ایکا رنگ

رنگائے۔ ہر سنگت ہر رنگ رنگیا، دوس ریّن پر بھات۔ نام نِدهانا جس جن منگیا، دیونہارا ساچی دات۔ جو در آئے بھکھا ننگیا، بچھنہارا دات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا کملاپات۔ کملاپاتی ہر گو بند، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ ہر جن میٹے سگلی چند، جو جن آئے چل سرنا ئیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر وڈ وڈیا ئیا۔ سرب جیاں آپے بخشند، سکے زکھڑے ہرے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ساچے گھر، ہر ساچا میل ملا ئیا۔ کایا روگ میٹے ڈکھ، جس جن درشن پایا۔ سکی کرے ہری گکھ، بال بالا گود سہایا۔ اُجل کرے مات گکھ، جس جن درشن پایا۔ درس دکھائے ڈو گھی کندر لگ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ ہر سنگت تیرے آگے تیرا روپ سنگر پورا جائے جھک، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرسکھ سجن اپنی گود لئے چک، درگاہ ساچی دھام بہایا۔ سنجگ تریتا دوا پر جو جن گئے رُٹھ، کلجگ انتم میل ملایا۔ جگت وکارا جڑ دیوے پُٹ، سچ سچ ایکا نیج بجایا۔ لکھ چوراسی جائے چھٹ، دھرم رائے نہ دئے سزایا۔ ہر سنگت ہر ہر رکھی ایکا اوٹ، دوجا اشٹ نہ کوئے دکھایا۔ لہدے پھردے کوٹی کوٹ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت شبد نگارے لائے چوٹ، رام نام ڈنکا اک وجایا۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ نارلا ☆

ہر جن نام پیاس، ایکا ایک رکھائیا۔ گر گر پوری کرے آس، ہر گو بند وڈ وڈیا ئیا۔ مانس جنم کرے راس، نام امولک جھولی پائیا۔ رسنا جہوا سواس سواس، دوس ریّن جنائیا۔ ویکھ دکھائے پر تھی آکاش، ہر جن کایا مندر آپ سہائیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، دوس ریّن ڈگگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تر کھاتر سنا آپ بچھائیا۔ ہر جن نام ادھار، گر سنگر آپ کرائندا۔ چرن پریتی بخش پیار، ایکا مارگ لائندا۔ ایکا شبد اک دھنکار، ایکا انحد تال وجائندا۔ ایکا امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ آپ پیائندا۔ دین دیالا نر نرکار، نرگن سرگن ویکھ دکھائندا۔ شبد وچولا وچ سنسار، آپ اپنی بنت بنا ئندا۔ جگ جگ لے مات اوتار، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ کلجگ انتم پاوے سار، روپ انوپ آپ درسا ئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہر ساجن ویکھ وکھائندا۔ ہر سجن شاہو بھوپ، ست پُرکھ اکھوائیا۔ گرگھ ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ ایکا دیوے نام اوٹھ، رس مٹھا اک وکھائیا۔ لہنادین چکائے جوٹھ جوٹھ، پنچ تیت نہ کوئے بلکائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جس جن دیوے امرت آتم ساچا گھٹ، آساتر سنا پور کرائیا۔ نام بھنڈارا سدا اکھٹ، سنگر پورا آپ ورتائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان سہنجنا پُرکھ اتھاہ، آپے ویکھ وکھائندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ آپ چپائے اپناناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائندا۔ کایا نگر کھیڑا ویکھے سچ گراں، گھر گھر وچ آپ سہائندا۔ نرگن باقی دیپک اک ٹکا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ دوس رین کرے رُشا، اندھ اندھیر گوائندا۔ آپ اپنی بوٹھ بھجا، سوچھ سروپی درس دکھائندا۔ ایکا دوجا بھو چکا، تیجا لوچن آپ گھلائندا۔ چوتھے گھر لے ملاء، چوتھا پد آپ سہائندا۔ پنچم مینا آپ اکھوا، پنچم موہ چکائندا۔ ہر جن ساچے لے ترا، تارنہار بھو نہ آئندا۔ کلج انتم ویس وٹا، لوک مات پھیرا پائندا۔ شبد اگمی ڈنک وجا، لوآں پریاں آپ سنائندا۔ لکھ چوراسی رہیا اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے ہلا، کلج ویلا انتم آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ویکھ وکھائندا۔ گرگھ ساجن میترا، ہر ہر نام رنگایا۔ رنگنہارا کایا چیتھرا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ سد سے دھام انڈیٹھرا، لکھ اگم ناؤں دھرایا۔ آد جگادی ساچا میترا، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائیا۔ جگا جگنتر آپ سناے اپنا گیترا، اکھر وکھر نام درڑایا۔ ساچا دیہرا گرودار مندر مسیترا، گرسکھ تیری کایا ہٹ وکھایا۔ نرگن بیٹھا اک اتیترا، سچ سنگھان آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ میل ملایا شاہ شاباش، اپنی دیا کمائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، پورن برہم جنائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پرہاس، جل تھل مہینل ویکھ وکھائیا۔ لیکھے لائے رس سواس، جو جن رہے گائیا۔ آد انت نہ ہوئے وناس، سرتھ پُرکھ ہتھ وڈیائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، جگ جگ اپنی سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ تھر گھر ساچا کوئے نہ جائے نراس، پُرکھ اکال جس جن اوٹ تکائیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام وڈیائیا۔ نام وڈیائی شبد بھنڈار، گر سنگر آپ

ورتائندا۔ آد جگادی لے اوتار، گر گر ناؤں رکھائندا۔ سادھاں سنتاں کر پیار، آپ اپنا روپ درسائندا۔ بھگت بھگتی اک ادھار، ایکا مارگ لائندا۔
 جوگ جگت ہتھ کرتار، جوں بھادے توں راہ چلائندا۔ لکھ چوراسی پسر پسر، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائندا۔ اک اکلا ایکونکار، نرگن سرگن دھار بندھائندا۔
 شبد سروپی ست جیکار، ست ستوادی آپے لائندا۔ برہما وشن شو دیوت سُر دے ادھار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، بھيو کوءے نہ
 پائندا۔ بھگتن پیتا ہر گردھار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، لیکھا لیکھ نہ کوءے جنائندا۔ رواس کرن نمسکار، نیوں نیوں سپس
 جھکائندا۔ دھرت دھول ہر ہو اجیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ اٹھائندا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اُتہج سیتج پھول
 پھولائندا۔ گرگھ ورلے لکھ چوراسی وچوں لے اُہار، جس جن اپنا روپ درسائندا۔ کنت کنتھلا کر پیار، آتم سیجا ویکھ دکھائندا۔ شبد جھولا اپر اپار، دو
 جہاناں آپ جھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پوری آسا آپ کرائندا۔ آسا منسا ہر ہر پور، ہر جن لیکھ چکائندا۔
 دوس رین حاضر حضور، دُر نیڑ نہ کوءے رکھائندا۔ شبد اگئی نادی تور، دُهن آتمک آپ وجائندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ سمائندا۔ چتر سنگھڑ بنائے
 مورکھ موڑھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دُرمت میل گوائندا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑ، جگت للاری نہ کوءے رنگائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن ویکھ دکھائندا۔ سجن پیتا ہر نرکار، آد جگاد اکھوایا۔ بھگت سہیلے لائے پار، بھو ساگر پار کرایا۔
 بھرے بھلا بھرم سنسار، بھانڈا بھرم نہ کوءے بھنایا۔ ورن برن رہے ہار، ہر کاروپ دس نہ آیا۔ نرناری رووے زاروزار، نرنرائن کھ پھپایا۔ نو کھنڈ
 پر تھی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوءے دکھایا۔ شاہ سلطانا اک ہنکار، غریب نما دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 انتم ور، ہر جن ساچے لے تریا۔ تارنہار پُرکھ سمرتھ، ناتھ اناتھاں آپ تریا۔ شبد جنائی ایکا اکھ، مہما کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ کلجگ تیرا ویکھے کوڑ گڑیارا
 رتھ، چاروں کُنٹ اگنی لایا۔ لکھ چوراسی پائی نتھ، دہ دشا رہیا پھرایا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھ، آتم انتر لو نہ کوءے لایا۔ نہا نہا تھکے اٹھسٹھ، ہوئے
 روگ نہ کوءے گوائیا۔ سورج دیوتا پانی رہے جھٹ، آتم ترسن نہ کوءے بھجایا۔ ہر کانام وکایا ہوٹھ، کرتا قیمت نہ کوءے رکھایا جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک جوت کرے رُشانیا۔ نرگن جوت نور اُجیار، ہر ساچا سچ کرانندا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، آپ اپنا رُوپ وٹانندا۔ ابناسی کرتا کھیل نیار، بھیو کوئے نہ پانندا۔ آد نرنجن ہوتیار، جوت نرنجن دیکھ وکھانندا۔ برہم برہم پر بھ پائے سار، آپ اپنا رنگ رنگانندا۔ من مت بدھ دئے ادھار، ایک رُوپ درڑانندا۔ چووداں ہٹاں دیکھ کواڑ، چووداں طبق پھرانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے در سہانندا۔ در دوارا آپ سہا، ہر سجن آپ ترانیا۔ نام ندھانا جھولی پا، ترسنا بھکھ گوانیا۔ شبد نشانہ اک وکھا، ساچا دھام سہانیا۔ داتا دانی دان جھولی پا، ست بھنڈارا رہیا بھرانیا۔ گونی کاہنا ویس وٹا، رام راما رُوپ سمانیا۔ نام ست اک درڑا، نرگن جوت رُشانیا۔ نانک گوہند میلا سہج سبھا، گرکھاں رہیا کرانیا۔ کلج مایا پردہ آپے پا، آپے لکھ بھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لے اٹھانیا۔ گر سکھ اٹھایا بال نادان، گر پورا وکھ وکھانندا۔ ایک راگ سنائے کان، ایک اکھر آپ الانندا۔ سو پرکھ نرنجن ہو مہربان، ہنگ برہم آپ جنانندا۔ دوہاں وچولا سری بھگوان، دوسر کوئے نہ سنگ رکھانندا۔ چار ورنان اک گیان، کھتری براہمن شوڈر ویش میٹ مٹانندا۔ ایک پرکھ اک سلطان، شاہو بھوپ اک اکھوانندا۔ ایک رُوپ سری بھگوان، گھٹ گھٹ ایک آسن لانندا۔ ستگر داتا سد مہربان، آپ اپنی دیا کمانندا۔ بھگت بھگونت بھگتی لے پچھان، آپ اپنا میل ملانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوانندا۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر ترن تارن ☆

آد پرکھ سری بھگوان، ایک ایکو نکاریا۔ پاربرہم پر بھ پرکھ سلطان، نرگن نور جوت اُجیاریا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہا رہیا۔ سچ سنگھاسن ہر مہربان، آپ اپنا آسن لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ویس کرا رہیا۔ اک اکلا پرکھ اگم، اگمڑی کار کرانندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئے رکھانندا۔ آپے جانے اپنا کم، اپنی رچن رچانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نرگن نور آپ اُپائندا۔ نرگن نور پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیا نِدھ آپ اکھوائیا۔ آپے وسے سچ سچّی دھر مسال، در گھر اپنا آپ سہائیا۔ اپنی آپ کرے پرتپال، پر م پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنی گھال آپے رہیا گھال، نہ کوئی دوسر سنگ رلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ڈگمگائیآ۔ نرگن دھار نرگن روپ، نرگن اک اُپائندا۔ نرگن شاہ نرگن بھوپ، سچ سکدار آپ اکھوائندا۔ نرگن داتا ست سرُپ، روپ رکھ نہ کوئے جنائندا۔ نرگن وسے چارے کوٹ، دہ دشا آپ سمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں رکھائندا۔ ابناسی کرتا ہر کرتارا، عقل کلا اکھوائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ ایکا وسے دھام نیارا، محل اٹل اُچ آپ سہائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے چُھہائیا۔ گگن منڈل نہ کوئے ستارا، رُوس نہ کوئے رُشائیا۔ دھرت دھول نہ کوئے ادھارا، جل تھل نہ کوئے دکھائیا۔ پنج تت نہ کوئے آکارا، ترے گن روپ نہ کوئے وٹائیا۔ پنامات نہ سوت دُلارا، بھین بھائی نہ کوئے بنائیآ۔ اک اکلا لیکو نکارا، گھر ساچے بیٹھا آسن لائیآ۔ دیا باقی اک اُجیارا، ایکا ایک نور رُشائیا۔ ایکا گھرن بھننہارا، ایکا بنت بنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ گھر بیٹھا ڈیرہ لائیآ۔ سچ گھر دُھر دربارا، ہر ساچی جوت جگائیآ۔ اک اکلا کر آکارا، نرکار ویکھ دکھائیآ۔ نہ کوئی دوسر جانے دھارا، نہ کوئی روپ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا رہیا سہائیا۔ تھر گھر ساچا ٹھانڈا در، ہر ساچا آپ سہائندا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، آپ اپنی جوت جگائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تتوت نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئی اکھر رہیا پڑھ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی گڑھ، نہ کوئی رچن رچائندا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی بھار اُٹھائندا۔ اپنا آپ آپے گھر، اپنے در رکھائندا۔ سچ تخت ہر سلطان نرگن روپ بیٹھا چڑھ، آپ اپنا راج کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور نور پرگٹائندا۔ جوتی نور پُرکھ سلطان، گھر مندر آپ سہایا۔ آپے وسیا سچ مکان، در دروازہ نہ کوئے رکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں ویس وٹایا۔ آپے جانے اپنا مان، مان نمانا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ساچا گھر سہایا۔ گھر سہایا آد نرجن، ایکا وٹی ودھائیآ۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، بھگون روپ وٹائیآ۔ پاربرہم پر بھ ساچا سجن، سگلا سنگ نبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے کرے کڑمائیا۔ ساچے گھر ہر کڑمائی، اپنی آپ کرائندا۔ نرگن دیکھے وے سچ ودھائی، نرگن ساچا آپ وجائندا۔
 نرگن دھی نرگن جوئی، نرگن نرگن آپ پرناستندا۔ نرگن بیج رہیا وچھائی، نرگن آپ ہنڈھائندا۔ نرگن نرگن وچ ٹکائی، نرگن نرگن آپ اپائندا۔
 سٹ ڈلاراناؤں رکھائی، شبیدی شبید اپچائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپناور، ور اپنا آپ سہائندا۔ شبید سٹ سچ ڈلارا، ہر
 ساچے آپ اپنیا۔ آپے کرے سچ پیارا، آپے بیڑا رہیا بنھیا۔ دیوے فرمان سچی سرکارا، لوآں پڑیاں تانا تینیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے سہارا، کھیلے کھیل
 سری بھگوانیا۔ روس کرستارا، نورو نور آپ اھونیا۔ وشنوں ونسی کھیل نیارا، اپنا انگ آپ کھنیا۔ نا بھی کول کر اجیارا، پاربرہم پر بھ ساچا نیا۔ برہم
 برہم کر پیارا، آپ اپنا رنگ رگنیا۔ ترے گن تیرا ونج وپارا، گھر ساچے آپ کر نیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنجاں تتاں دے آدھارا، کھیلے
 کھیل کھیل کھنیا۔ من مت بدھ ڈیرہ بنھیا۔ نو دوارے کھول کوڑا، لوک مات چاڑھے چنیا۔ گھر وچ گھر آپ سہا، اپنا مندر آپے ملیا۔ بند کوڑی
 لایا تالا، نہ کوئی توڑ تڑنیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹنیا۔ نرگن کھیل ہر کرتار، سرگن وچ سما نیا۔ سرگن میلا وچ
 سنسار، ست پڑکھ کرائیا۔ دوہاں وچولا شبیدی دھار، شبید اگمی آپ اپانیا۔ کایا ڈونگھی دیکھے غار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن مارے ایک دھار، امرت
 دھار چوانیا۔ اک وجائے ساچا تال، انحد سیو کمائیا۔ جوت نرنجن دیپک بال، کرے سچ رُشائیا۔ شبیدی گر بن دلال، سننگر روپ وٹانیا۔ سنت سہیلے آپے
 بھال، آپ اپنی بوجھ بھجائیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، اٹ بھنڈار آپ ورتانیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے در در الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ڈیرہ لایا۔ نرگن سرگن ساچا رنگ، پنچ ت آپ چڑھنیا۔ آتم بیٹھا سچ پننگ، ساچی سیجا تھان سہنیا۔ سچ پریتی رہیا
 منگ، نام نامہ آپے نیا۔ آپے بھاگ لگائے کاپی مائی تن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل نوجوانیا۔ نوجوان جودھا سور پیر بلی
 بلکار، ایک پڑکھ اھوائندا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، لوک مات دیکھ وکھائندا۔ برہما وشن شو سیوادار، پڑیاں لوآں آپ سہائندا۔ آپے وسیا سب توں باہر،
 بھیو کوئے نہ پائندا۔ آپے لیکھا بنے لکھار، آپے برہما گھ صالائندا۔ آپے شبید نام جیکار، اپنا ڈھولا آپے گائندا۔ آپے پردہ اوہلا رکھے میت مرار، اپنا

کھ چھپائندا۔ جن بھگتاں سوہے بنک دوار، در دروازہ آپ کھلائندا۔ نیت نوت ساچی کار، کرنی کرتا آپ کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس پُرکھ ابنا، اپنا آپ کرائندا۔ اپنے منڈل پاوے راس، ساچا منڈپ آپ سہائندا۔ جوت نور پرتھی آکاش، برہمنڈ ڈمگائندا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واس، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائندا۔ آد جگاد نہ کدے وناس، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائندا۔ گرگھ ویکھے رسن سواس، جگ جگ میل ملائندا۔ سچ سلطان شاہو شتاباش، شاہ سلطانا آپ اکھوائندا۔ جگ کرتا ہر کرنی کر، اپنا کرم کمائندا۔ دھرنی دھول اُپر جوت دھر، پنخ تت ڈیرہ لائندا۔ برہم پاربرہم لتے ور، ایک گھر ملائندا۔ اک رکھائے ساچا سر، امرت دھار اک وہائندا۔ ایک پُرکھ نہ ناری نہ نر، نر ہر نرائن آپ اکھوائندا۔ اپنا بھانا آپ جر، آپے سھم سنائندا۔ آپے جگ جگنتر ویکھے کھڑ، آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ آپ اپنے نال رہیا لڑ، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپے شبہ گھوڑے ساچے جائے چڑھ، خاکی خاک آپ سمائندا۔ آپے شستر کھنڈا تیز کٹار رہیا پھڑ، آپے نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس ہر اولاء، عقل کلا ورتائیا۔ کھیلے کھیل اک اکلاء، ہر وڈ وڈا وڈیائیا۔ سبجگ پھڑائے ساچا پلا، ایک نام ودھائیا۔ تریتے کریا ساچا ہلا، رام راما رُپ وٹائیا۔ دوپر دیوے آپے ڈٹا، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیا۔ کلجگ لوک مات آئے بھٹا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ کسے نہ سیا چھپر چھٹے، مندر مسجد گرو دوار نہ ڈیرہ لائیا۔ ہر جن ویکھے تیرا کایا تئا، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ جننی جنیا ساچا جئا، دھن دھن دھن جنیندی مائیا۔ ایک راگ سنا یا کتا، دُھن انادی ناد و جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار نور الاء، نور نور سمائندا۔ شبہی شبہ سچ صلاح، ہر شبہی متا پکائندا۔ شبہ گر شبہ ملاح، شبہ بیڑا آپ چلائندا۔ شبہ پتا شبہ ماں، شبہ سٹ دُلا را گود اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ آپ اپنا رُپ وٹائندا۔ کلجگ انتم رُپ وٹایا، ہر سچ وٹی ودھائیا۔ شبہ گر اک اٹھایا، نام ڈنکا ہتھ پھڑائیا۔ لوآں پُریاں رہیا ہلایا، نو کھنڈ لئے انگڑائیا۔ ستاں دیپاں پھیرا پایا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ شاہ سلطاناں رہیا جگایا، راؤ رنکاں ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں شبہ سنیہہرا اک گھلایا، گر منتر نام درڑائیا۔ آتم برہم بوجھ بوجھایا، دُئی دوتی پردہ لاپیا۔ تیجا لوئن اک گھلایا، دوئے

بند رکھائیا۔ جوتھے پد آپ سما، ہر جن میلے سہج سُبھائیا۔ پنچم مینا نظری آیا، پنچم سخیاں منگل گائیا۔ چار ورنناں بخشے اک سرنا، اوچ نیچ نہ کوئے
 دکھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک دھام بہایا، ایک کرے پڑھائیا۔ کلمہ امام اک سکھایا، ایک نعرہ لائیا۔ جلوہ جلال نور اُپایا، مقامے حق خدائیا۔ رام روپ
 آپ اُپایا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ کاہنا کرشنا رتھ چلایا، نام بنسری اک سنائیا۔ نرگن نام نربان ایک لایا، نانک وڈ وڈیائیا۔ گوہند ڈنکا اک وجایا، گُرف
 آپ سنائیا۔ سرشٹ سبائی ہر بھلایا، بھلے پاندھی راہیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا، آسا ترسنا رہی گر لائیا۔ ہوئے ہنگتا انگ لایا، ساچا سنگ نہ کوئے
 نبھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ منگتا منگدا کلجگ آیا، کالی کفنی ہتھ اٹھائیا۔ من مت چولی رنگدا آیا، نہ سکے کوئے ڈھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک نور کرے رُشنائیا۔ کلجگ تیری اتم دھار، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، دھیرج دھیر نہ کوئے
 دھرائندا۔ ورنناں برناں ہاہاکار، ست سنتو کھ نہ کوئے ورتائندا۔ گرمت نہ کوئے پیار، گر گر نہ میل ملائندا۔ ناتا چھٹا دھر دربار، کلجگ مایا ت پرنائندا۔
 ۲۲۱ دھرنی دھول کرے پکار، کلجگ اتم ویکھ دکھائندا۔ سچا سچ نہ دیسے کوئی سکدار، غریب بنائیاں گلے نہ کوئے لگائندا۔ مات پت نہ کوئے پیار، پتا پوت نہ
 کوئے سہائندا۔ سرشٹ سبائی دُہاگن نار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ گر سکھ ورا نام ویراگن ہویا خبردار، جس جن ساچا آپ جگائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کوڑ کوڑیا را میٹ مٹائندا۔ کوڑ پسا را جائے اٹھ، ہر ساچے جوت جگائیا۔ شاہ سلطاناں خالی ٹھٹھ، در
 در رہیا پھرائیا۔ کوڑی کریا پی لٹ، نہ سکے کوئی بچائیا۔ جن بھگتاں اُپر پاربرہم ابناسی کرتا آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ امرت دیوے ساچا
 گھٹ، نخبھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ذئی دویتی کڈھے کٹ، ایک در دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورنناں کرے
 گُرمائیا۔ چار ورنناں اک بناؤنا، ایک رنگ رنگائیا۔ ایشٹ دیو گر اک دکھائونا، ایک روپ درسائیا۔ مول منتر اک درڑاؤنا، ایک نام جچائیا۔ ایک مندر آپ
 وساؤنا، ایک سچ وچھائیا۔ ایک راگ آپ الاؤنا، انحد ساچی سیو لگائیا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناؤنا، مانک موتی چوگ چُگائیا۔ دیپک جوتی اک جگاؤنا، گھر گھر وچ
 کرے رُشنائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑاؤنا، نام کھنڈا ایک لائیا۔ اتم سیجا در سہاؤنا، ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ ناری کنت میل ملاؤنا، سرت شبد لئے پرنائیا۔ ساچی

سحیاں منگل گاؤنا، ایکا راگِ اِلاہیا۔ بنک دوارا اِک سہاؤنا، ایکا ویکھ دکھائیا۔ ہر ہر پر بھ نظری آؤنا، دُوئی دُشمن رہن نہ پایا۔ تیجے نیتز جوت جگاؤنا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ سگلا سنگ سورے سر بنگ چار ورن تیرے سنگ نبھاؤنا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ سبجگ ساچا مارگ لاؤنا، سچ سچ وِج لکائیا۔ جن بھگتاں لیکھا آپ گناؤنا، چتر گپت نہ لیکھ دکھائیا۔ دھرم رائے در گھ چھپاؤنا، بیٹھا سیس بھکائیا۔ کال جنجال توڑ تڑاؤنا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اتم جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جوت سمائیا۔ سچکھنڈ دوارا اِک سہاؤنا، گھر ساچا اِک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سچن رہیا ترائیا۔ ہر سچن ہر پایا، گرگھ چتر سچان۔ اتم برہم جنایا، ایکا شبد نشان۔ دُوئی دُویتی پردہ لاہیا، مٹیا مان اِبھمان۔ در دروازہ اِک گھلایا، آون جاون چچی کان۔ غریب نوازا نظری آیا، دیونہارا ساچا دان۔ انحد واجا اِک وجایا، سیو کمائے پون مسان۔ راگ انادا اِک سنایا، دُھنی راگ مہان۔ جگت نیتز دس نہ آیا، بھلا سرب جہان۔ گرگھ وِلا ویکھ دکھایا، جس دکھائے آپ بھگوان۔ گر پورا سنگ رکھایا، آد جگادی سد مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے جییا دان۔ ہر جن ہر ہر جانیا، اتم برہم وچار۔ گر سنگر آپ پچھانیا، دیوے نام آدھار۔ داتا دانی گن ندھانیا، گنونتا کھیل اپار۔ اتم سیجا شاہ سلطانیا، ستا پیر پسا۔ دوس رین سنائے اپنی بانیا، اپنا راگ اچار۔ آپے جانے اکھ کہانیا، کتھنی کوئے نہ پائے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے لئے ور، آپے ناری کنت بھتار۔ گرگھ ناری کر پیاری، کنت کنتوہل پرنا سندا۔ محل اٹل اُچ مناری، دسم دوا ری آپ بہا سندا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑی، دوس رین سیو کمائیا۔ لیکھے لائے ساچی لاڑی، آپ اپنا لڑ پھرا سندا۔ اپنے مندر آپے واڑی، آپے سنگ نبھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اِک سہا سندا۔ گرگھ نار کنت بھتار، ہر جو ہر ہر پایا۔ شبدی شبد تن شنکار، سولاں سولاں روپ وٹایا۔ نیتز نیناں کجلا دھار، انجن نام سہایا۔ ہتھس میہندی لال اپار، پریم رنگیلا رنگ رنگایا۔ نیتز نین رہی اگھاڑ، پریا پریتم ویکھ دکھایا۔ میٹ مٹائی پنچم دھاڑ، جھوٹھا ساک نہ کوئے جنایا۔ اگنی اگت نہ لگی ناڑ، ترے گن موں چکایا۔ دھرم ویکھے اِک اکھاڑ، انحد تال وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ چڑھائے رنگ نام انمول، گرگھ رنگ رنگائیا۔ شبد اگنی کنتے تول، پورا

تول دکھائی۔ سدا سہیلا وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائی۔ گروگر چیلارہے مول، چیلار آپ اھوئی۔ اٹا کرے نابھ کول، کولی کھ بھرایا۔ میل ملاواں ساول سول، گند منوہر درسائی۔ ایکا نور اللہ اول، ایکا ایک خدائی۔ ایکا امرت ساچی پائل، ایکا کھ لگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنت سہیلے لئے ملائی۔ سنت ملاواں ساچے در، گرسنگر آپ کرایا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، نربھے آپ اھوئی۔ نام ست بھنڈارا بھر، آپے رہیا ورتایا۔ کرتا پڑکھ کرنی کر، کرنہار بھو نہ آیا۔ جونی رہت نہ جنم نہ جائے مر، آون جاون کھیل کھلایا۔ نربھو روپ اگے رہیا کھڑ، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ اکال مورٹ مورٹ اکال ایکا نر، نرناری آپ ہو جایا۔ جگ جگ اپنا بھانا آپے جر، ہر بھانے وچ سمایا۔ آپے سادھ سنت گرسپر اوتار، دستگیر آپ اھوئی۔ آپے اوچ نیچ شاہ حقیر کر، شاہ سلطان آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چار ورنایا ایکا سرنا، نیتز کھولے ہرنا پھرنا، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ ہرن پھرن نیتز کھول، گرسکھاں دے وڈیائی۔ کایا مندر آپے بول، اپنا شبد سنایا۔ سچ نگارہ وجے ڈھول، تال تلوڑا اک دکھائی۔ دوس رین کرے چول، آٹھ پہر رنگ رنگائی۔ شبد دیوے سچ جھکول، دو جہاناں پار کرایا۔ ایکا کٹدے دیوے تول، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائی۔ ہرجن ہر گھٹ ہر ہر وسے کول، گرسبن کوئے نہ بو جھ بھجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے ساچا در، بنک دوارا آپ سہائی۔ بنک دوارا ساچی راس، ہر ساچی وست رکھائندا۔ سنگر ساچن وسے پاس، شبدی شبد سنائندا۔ جگا جگنت پوری کرے آس، جو جن دھیان لگائندا۔ نج گھر واسی نج گھر رکھے واس، نج نیتز دیکھ دکھائندا۔ ہرجن لیکھے لائے سواس سواس، رسنا جہوا جو جن گائندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، ڈو گھی کندر آپ ترائندا۔ ہرجن تیرا نام نہ جائے وناس، پنج تت اگنی تت جلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیکھے ساچا گھر، بھگت بھگونت سنت کنت نار بھتار ایکا دھار دکھائندا۔ سنت نار بھتاری ساچا میترا، ایکا ایکونکار۔ گرسکھ کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگن رنگ اپار۔ رنگ چڑھائے اک چیتھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وچ سنسار۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹھڑا، امرت پھل لگائے ساچے ڈال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنت آدانت ہر بھگونت، چلے چلائے اولڑی چال۔ چال

نرالی جوت اکالی، اپنے آپ رکھائیا۔ دو جہاناں ساچا پالی، پر م پُرکھ وڈیائیا۔ شبد گر کرے دلالی، کھج و نچ دکھائیا۔ لکھ چوراسی دیکھے پت پت ڈال ڈالی، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ دیکھ دکھائے پنج تت مندر خالی، ہر کا نام خزانہ نہ کوئے رکھائیا۔ گرگھ ورلے گھال گھالی، جس جن بوجھ بُجھائیا۔ توڑنہار جگت جنجالی، لکھ چوراسی تند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، آس نراس نہ کوئے دکھائیا۔ چرن پریتی دیوے جوڑ، سرت شبد جڑائیا۔ نام چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا آسواک رکھائیا۔ کایا مندر اندر لائے ایکا پوڑ، ڈو گھئی بھوری پار کرائیا۔ لیکھا چکے سکھمن ناڑی سوڑ، ایڑاپنگل مکھ شرمائیا۔ ایکا رس دکھائے مٹھا کوڑ، امرت مکھ چوائیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا ساچے مندر جائے بہر، نھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلے بے پرواہیا۔ سرتی شبد شبد گیان، نام دان وڈیائیا۔ گر گوہند میلا دو جہان، لوک مات کرے گڑمائیا۔ سچ دکھائے سچ نشان، سچ ساچا آپ جھلایا۔ اک جنائی دھر فرمان، بودھ اگادھا شبد سنایا۔ چرن پریتی چرن دوار ہر نرنکار ہر جن دیوے ایکا مان، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ آپ وسائے گھر سچ در سچ مکان، در دروازہ آپ کھلایا۔ پنج وکار نو دوار نہ جائے نچ، پنج شیطان میٹ مٹائیا۔ ہر ہر دے اندر جائے رچ، شبدی شبد شبد سمائیا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی ساچی نیٹی، کایا مندر وچ مسیتی آپے دے کرائیا۔ کایا مندر مسیت گرو دوار، مٹھ شودوالا آپ سہائندا۔ نرگن باقی کر اجیار، جوت للائی آپ جگائندا۔ شبد ہائی کر ونجار، ایک دست جھولی پائندا۔ تیرتھ تھ سچ کنار، سر سروور اک نہائندا۔ پچھلا پورا کرے گھاٹی آگے بھرے بھنڈار، نام بھنڈار اک رکھائندا۔ گرگھ آسو شاہ آسوار، لوآں پریاں پار کرائندا۔ برہما وشنوں شو کرن نمسکار، سرتیت نیوں نیوں سپیس جھکائندا۔ جس جن دکھائے اپنا گھر بار، چرن کول دوارا اک دکھائندا۔ نر نریشا ایکونکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی دیوے ور، چرن چرنودک اک پیائندا۔ چرن پریتی چرن دھوڑ، چرن کول چت لایا۔ پتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، کوڑ کوڑا میٹ مٹایا۔ آون جاون پتت پاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی کٹے جوڑ، آپ اپنی گود اٹھایا۔ دوس رین آٹھ پہر حاضر حضور، سرب کل بھر پور وچھڑ کدے نہ جایا۔ گر سکھ تیری آسانسا پور، پریتی نیٹی اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت ذاتی ذاتی جوت وچ سمایا۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۶ کرمی پنڈ شفیع پُر ☆

ہر شبد نام پرچنڈ، سننگر پورا ہتھ اٹھایا۔ پاوے سار برہمنڈ کھنڈ، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ بھیکھ پاکھنڈا دیوے ڈن، دئی دوتی میٹ مٹایا۔
 مسمکھتا تیری وڈھے کنڈ، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ جن بھگت نام ایکا ونڈ، ایکا برہم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام کھنڈا اک
 چکایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، دو دو دھار رکھاندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل گم اپار، بھيو کوئے نہ پاندا۔ آد جگادی اک اوتار، گر گر ویس وٹاندا۔ لو آں
 پریاں پاوے سار، مات پاتال آکاش ویکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپار، الکھ الکھنا آپ کھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام کھنڈا
 اک رکھاندا۔ نام کھنڈا شبد بلوان، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھاندا۔ کوڑی کریا میٹ نشان، سچ سچ وچے ودھایا۔
 جن بھگتاں بخشے چرن دھیان، مسمکھ گوڑھی نیند سواپا۔ بھرے بھلے جیو نادان، ہر کا بھيو کوئے نہ پاندا۔ گرگھ ساچے چتر سجان، ہر ہر رسنا جہوا گاندا۔
 نو کھنڈ پر تھی جگت دکان، نو در آپ کھلایا۔ ست پرکھ نرنجن ہو پردھان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈایا۔ اکال پرکھ نوجوان، نہ مرے نہ جاندا۔ جگ جگ
 کھیلے کھیل مہان، کرنی کرتا آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی دھار آپ چلایا۔ شبد دھار ہر نرنکار، آد جگاد رکھاندا۔
 گھٹ گھٹ اندر کر پسا، آپ اپنا روپ درسائندا۔ گرگھ ساچے کر اجیار، گرمی ایہہ سمجھاندا۔ نام رتن اک اپار، کایا مندر آپ کھاندا۔ من مت
 کرے خوار، مورکھ موڑھے دھندے لائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ساچا موہ نہ جوڑ جڑاندا۔ ایکا بھلیا ہر نرنکار، مایا ممتا تن رنگاندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد کھنڈا اک رکھاندا۔ شبد کھنڈا ساچا شستر، گر سننگر آپ اٹھایا۔ آپے پہنے اپنے بستر، تن شنکار آپ وکھایا۔ کھیلے
 کھیل جگا جگنتر، آپ اپنی کل ورتایا۔ میٹنہارا لگی بسنتر، ترے گن گنی تت بھجھایا۔ اک جپائے ساچا منتر، نام نامہ جھولی پاندا۔ ویکھ دکھائے گنگ
 لگنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ شبد کھنڈا شبد کٹار، شبد مردنگ و جاندا۔ شبد آسو شبد آسوار، شاہ سلطان
 شبد اکھواندا۔ شبد نام شبد جیکار، شبد نعرہ آپے لائندا۔ شبد ونج شبد واپار، شبد بھنڈارا آپ ورتاندا۔ شبد کوڑ شبد گڑیار، سچ سچ شبد اکھواندا۔ شبد نار

شبد بھتار، کنت کنٹول شبد سہائندا۔ شبد پسر شبد پسا، شبد میٹ مٹائندا۔ شبد گر شبد اوتار، گر شبدی روپ سمائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، شبدی ناد اک وکھائندا۔ شبد انادی ساچا ڈھولا، ہر ہر آپ سٹائندا۔ جگا جگتتر ایکا بولا، ایکا کھ سٹائندا۔ کلج انتم نانک گر بنیا تولا، تیراں
 دھار چلائیندا۔ غریب نمائیاں چک ڈولا، اپنے کندھ اٹھائندا۔ سچ بھنڈارا ایکا کھولا، ایک ونج کرائندا۔ چوڈاں لوکاں لاپہ پردہ اولہا، چوڈاں طبقات
 چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نشانہ ہر مہربانا لوک مات آپ جھلائیندا۔ شبد تیر شبد تئنگ، شبد کمان اٹھائیا۔ شبد
 شبدی لگے انگ، شبد شبدی پار کرائیا۔ شبد امرت شبد گنگ، شبد نیر سیر سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ شبد
 گر نام ترانہ، گر نانک رسنا گایا۔ ست ست کھیل مہانا، ست ستوادی پُرکھ منایا۔ غریب نمائیاں بنھے گانا، ورن گوت نہ کوئے جنایا۔ در دربار اک
 وکھانا، اوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگایا۔ اک وکھائے سچ بانا، گرکھ ساجن لے چڑھایا۔ تن رباب اک وجانا، انحد ستار وجایا۔ امرت آتم پینا کھانا، ٹھنڈا
 ٹھار وکھایا۔ پنچ وکارا سٹھہر ہیٹھ وچھانا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلکایا۔ دھن آتمک شبد انادی ایکا گانا، ایکا ہر لو لایا۔ دوسر اشٹ نہ کوئے منانا،
 پُرکھ اکال اک درسایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن رانا، سچ سلطان ڈیرہ لایا۔ تھر گھر وسیا سری بھگوانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ جن بھگت دیوے پد نربانا، ایکا
 رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نشانہ تیر شاہ حقیر اک چلایا۔ شبد نرالا تیر، گر سنگر آپ چلایا۔ دو جہاناں پینڈا پیر، لوک
 مات کرے رُشنائیا۔ گر سکھاں ہوئے کڈھے پیر، ایکا دو جابھو مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ندھانا آپ اپائیا۔ شبد ندھانا جودھا
 مردانہ، سنگر پُرکھ اپائندا۔ چار ورن اک گیانا، ایکا برہم جنائندا۔ چار ورن اک دھیانا، اک دھیان رکھائندا۔ چار ورن اک اشنا، سر سرور اک
 اپائندا۔ چار ورن ایکا دانا، نام بھنڈار اک ورتائندا۔ چار ورن ایکا مانا، ایکا در سہائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اناد ایکا ڈھولا
 گائندا۔ شبد انادی ساچا ڈھولا، ہر ہر آپ اپائندا۔ گر سنگر بنے ساچا تولا، لوک مات ویس وٹائندا۔ آپے بدلے پنچ تت چولا، جوتی شبد آپ رل
 جائندا۔ آپے کھیلے اپنا ہولا، آپ اپنا رنگ چڑھائندا۔ گر شبد بنائے جگت وچولا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائندا۔ گر نانک گایا ایکا بولا، سوہنگ شبد الائیندا۔

جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني ڪرڀا ڪر، شبدى شبد ديوى ور، برهم پاربرهم ملائندا۔ شبد ور شبد داتا، شبد جھولى رهيا بھرائيا۔ شبد پتا شبد ماما، بال نادانا
 شبد اھوآيا۔ شبد بردھ شبد بال شبد نوجوانا، هر شبد مرے نہ جائيا۔ شبد سرت شبد گيانا، شبد ميل ملايا۔ شبد مندر شبد مڪانا، شبد بيٺا آسن لائيا۔ شبد پون
 شبد مسانا، شبد شبد روپ وٺايا۔ جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني جوت دهر، آڌ جگادي اڀا اڀڪ شبد اڀجائيا۔ اڀا شبد اڀا دھار، اڀا ڀرڪھ چلائندا۔ اڀا
 اڀڪ اڀڪوٺڪار، عقل ڪلا ورتائندا۔ اڀا روپ اڱم اڀار، ليڪھا ليڪھ نہ ڪوئ لڪھائندا۔ اڀا الڪھ نرنجن هو اڀيار، جوت نرنجن ڏمگائندا۔ اڀا شبد نام جيڪار،
 گيت سهاڱي اڀا گائندا۔ اڀڪ تھاپن تھاپ سرب سنسار، ----- اڀا جاپ جاپن اڀر اڀار، جيت جيت اڀڪ شڪھ پائندا۔ جوتى جوت
 سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني جوت دهر، اڀا شبد روپ درسائندا۔ شبد روپ سد انڌھ، دس ڪسے نہ آيا۔ گھر گھر سٿا دے ڪر پٺھ، ڪروٺ ڪوئ نہ سکے بدلایا۔
 جس جن ڪر ڪرڀا آڀ اڀني رکھ ڇھايا هيٺ، سو جن بوجھ بوجھايو۔ مٺا ڪرے ڪوٺا ريٺھ، هر شبدى پھل کھوآيا۔ اڱني تت نہ جانے مھينہ جيٺھ، سانڪ ست
 ورتايا۔ جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني جوت دهر، کھيوٺ کھيٺ شبد گر اھوآيا۔ شبد گر شبد ملاح، شبد بيٺا رهيا چلائيا۔ شبد ميت شبد صلاح، شبد راه
 وکھائيا۔ شبد اتيت بے پرواھ، گھر ساڇے بيٺا آسن لائيا۔ جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني جوت دهر، هست ڪيٺ پڪڙے بانھ، اڀا رنگ شبد رنگاڀيا۔
 اڀڪوٺڪار سرب جي داتا، هر هر آڀ اھوآندا۔ ست نام اتم ذاتا اڀني آڀ رکھائندا۔ ڪر تا ڀرڪھ روپ نہ ڪسے پڇھاتا، جوتى جوت ڏمگايا۔ نر بھو بيٺا اڪ
 اڪانتا دوسر بھے نہ ڪوئ جنائندا۔ نروير مارے سدا جھاتا، نردھن سردھن ميل ملائندا۔ جوئي رھت سرب پت ماما، مات گر بھ نہ پھيرا پائندا۔ اڪال
 مورٺ ساڇي صورت روپ رنگ نہ ڪسے جاتا، ليڪھا ليڪھ نہ ڪوئ وکھائندا۔ جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني ڪرڀا ڪر، اڀڪوٺڪار نر اڪار ساڪار ويس وٺائندا۔
 اڀڪوٺڪار اڪ اڪلا، عقل ڪلا اھوآيا۔ اڀني وسيا آڀ محلہ، دوسر ڪوئ نہ سنگ جنايا۔ نھچل دھام اڀا اڀا، اڱم اڱم اڱم اڪ رکھائيا۔ ڀرڪھ ابناس شاھو شتاباش
 اپنا تخت آڀے ملا، آڀے بيٺا سڇ وچھائيا۔ نرگن دڀڪ نرگن باٽي نرگن نور اڀا بلا، اڀا جوت ڪرے رُشائيا۔ جوتى جوت سڙو ٻهڙ، آڀ اڀني جوت
 دهر، اڀڪوٺڪار اڀا اڀڪ اھوآيا۔ بنس سربنسا پورب لھنا، جگ جگ آڀ چڪائندا۔ آڀے جانے اپنا دينا، ديونھار اڪ اھوآندا۔ درس دڪھائے ساڇے نيناں،

نیز گیان اک کھلا سندا۔ آپے مات پت بھائی بھین ساک سجن سینا، سگل کُتب آپ اکھوا سندا۔ آپے پنج تت تن بستر پائے گہنا، نام کنگن ہتھ پہنا سندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ بال نوجوان اپنے رنگ رنگا سندا۔ بنس لیکھا گھر پروار، جوگ جگت بنائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار،
 ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ اپنا قرض آد جگاد جگا جگنتر رہیا اتار، ہر سجن میل ملائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، گرگھ آتم جوڑ جڑائیا۔ دیوے درس اگم اپار، سوچھ
 سروپی روپ وٹائیا۔ شاہو بھوپی سچ سکدار، ساچاراج جوگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی انس اپنا بنس گرگھ ساجن آپ اپائیا۔
 انسا بنسا ہر ہر میتا، گر شبدی میل ملا سندا۔ گرگھ ویکھے وچ سہنسا، کوٹن کوٹی پھول پھولا سندا۔ من منوآ مارے جوں کاہنا کنسا، ہنکاری گڑھ رہن نہ
 پائیا۔ آپے توڑے من کا سنسا، بھانڈا بھرم آپ بھنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا اپنے در پورا پورا کرا سندا۔ جگ لیکھا
 جگ چکیا، دیونہار نرنکار۔ گر سکھ لہنا کدے نہ کیا، بھریا نام بھنڈار۔ ہر جن بوٹا کدے نہ سکیا، پھلے پھلے وچ سنسار۔ لکھ چوراسی پینڈا گیا، رائے دھرم نہ
 کرے خوار۔ جو بیٹھا اندر لکھا، دیوے درس گپت ظاہر۔ سفل کرائے مات سکھیا، جن جننی اترے پار۔ لیکھے لائے دیہی مانس منگھیا، آپ اپنی کرپا
 دھار۔ گر سکھ ساچا سجن میتا سنگر پورے اپنی گودی آپے چکیا، اپنیاں بھجاں پسار۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، مارے نام تیز کٹار۔ امرت دیوے ایکا
 گھٹیا، ساتک ست تھانڈا تھار۔ ٹھگ چور یار کسے نہ لٹیا، ہتھ نہ آوے جیو گوار۔ جن لہنا لہنا چکیا، بنس سربنسا رہیا ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ سنت سہیلے لائے پار۔ گر سکھ ساجن پایا، پر م پڑھ کرتار۔ نرنکارا ویکھ دکھایا، لوک مات جوت اجیار۔ شبد وچولا اک بنایا،
 پھیرے مارے وارو وار۔ آد جگادی بھل کدے نہ جایا، ابھل گرو کرتار۔ گرگھاں کرنی کرتا قیمت آپے پایا، مل چکائے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا لہنا آپ اپنا دے اتار۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۶ بکرمی اندر سنگھ دے گھر پنڈ بٹالا ☆

ہر سنگر سچا اک اکال، روپ رنگ نہ کوئے جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اولڑی چال، پاربرہم بھيو کوئے نہ پائیا۔ کھیلے کھیل دین دیاں، ہر ٹھاکر وڈ وڈیائیا۔
 آد شکت نور جمال، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہر بدھاتا، پرم
 پُرکھ سلطانیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کلا اکھوائیا۔ آپ اپنا جانے ناتا، جوتی نور سری بھگوانیا۔ آپ اپنی پُچھے واتا، آپے دیونہارا درگاہ مانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی آپ کرے پچھانیا۔ ٹھاکر کرتا ہر ہر میتا، ایکا ایکنکاریا۔ آد جگادی اک اتیتا، ست سروپ سمارہیا۔ آپے
 ٹھنڈا آپے سیتا، تتوت نہ کوئے دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوالا آپ اپا رہیا۔ جوت جوالا ہر ہر دھار، اپنی آپ
 اپائندا۔ دیک باقی اک اجیار، کملاپاتی آپ ٹکائندا۔ آپے دیکھے مارے جھاک، اپنا در آپ سہائندا۔ آپے جانے اپنا لہنا دینا باقی، دوسر کوئے نہ لیکھ
 لکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کر پسار، نرنکارا کھیل کھلائندا۔ نرنکارا کھیل آد نرنجن ہر کرائیا۔ آپے کر کر اپنا
 ۲۲۹ میل، میل ملاوا آپ دکھائیا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیل، سنگر پورا ناؤں دھرائیا۔ سدا سہیلا وسیارنگ نول، گھر بنک اک دکھائیا۔ نہ کوئی گرو نہ کوئی
 چیل، نیوں نیوں سیس نہ کوئے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتتا ہر بھگونت ایکا نور ڈمگائیا۔ نرگن دھار پُرکھ اکٹرا، اکٹری
 کار کرائندا۔ لکھ نرنجن کھیل کھلندڑا، کھیلنہارا دس نہ آئندا۔ سچھنڈ دوارا اک سہندڑا، نرگن جوت اک جگائندا۔ سچ سنگھاسن اک وچھندڑا، پُرکھ
 ابناس ڈیرہ لائندا۔ پاربرہم پر بھ ویس وٹندڑا، ویس انیکا آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار نج گھر اپنا آپ سہائندا۔
 نج گھر آسن پُرکھ ابناس، اپنا آپ لگائیا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاشن، گگن منڈل نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راسن، روس نہ کوئے چکائیا۔
 جوتی نور اک پرکاسن، پرکاس پرکاس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جوت کرے رُشائیا۔ ہر جوت ہر آپ اپا، اپنا روپ
 وٹائندا۔ آد نرنجن ناؤں دھرا، اپنا در سہائندا۔ بھگون روپ ویس کرا، ویس اولا آپ دکھائندا۔ اک اکلا جوت جگا، نہچل دھام اتلا آپ سہائندا۔ داتا

دانی بے پرواہ، پروردگار آپ اکھوائندا۔ آپے اپنا بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائےندا۔ دیونہارا سچ صلاح، ساچی صفت صلاحیندا۔ لیکھا کوئی جانے نہ، وید کتیب دس نہ آئیندا۔ کرنہارا سچ نیاں، پاربرہم آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا ئندا۔ شبد اگئی اک اُپا، لوآں پُریاں بنت بنا ئندا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ آپ اُپا، شبد ڈوری آپ بندھا ئندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت ترے گن مایا پنچ تت سہا، من مت بدھ نرگن دھار آپ رکھا ئندا۔ گھر وچ گھر رکھا، گھر ساچا شاہو آسن لا ئندا۔ دیا باقی اک جگا، جوت نرنجن سیو کما ئندا۔ کملاپاتی سچ سُبھا، آپ اپنا بول الا ئندا۔ دُھن انادی ایکا گا، شبد جیکارا اک سنا ئندا۔ برہم برہمادی کھوج کُھجا، برہم پاربرہم ملا ئندا۔ آد جگادی ویس وٹا، جگ جگ ناؤں دھرا ئندا۔ جگا جگنتر پھیری پا، اپنی کل ورتا ئندا۔ سنت سہیلے آپ جگا، جاگرت جوت اک دکھا ئندا۔ گر گر چیلے میل ملا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھا ئندا۔ منتمکھ گوڑھی نیند سوا، مایا پردہ آپے پائندا۔ چوڈاں لوکاں ویکھ دکھا، آپ اپنا راگ سنا ئندا۔ گھٹ گھٹ انتر دے جنا، پورن برہم دھرا ئندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، بے انت بے انت بے انت آپ اکھوائندا۔ سادھ سنت رہے گا، ساچی سیوا آپ لگا ئندا۔ انتم بنے آپ ملاح، نام چچو ایکا لا ئندا۔ نتھواویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ سہا ئندا۔ پکڑنہارا ساچی بانہہ، ساچا عدل کما ئندا۔ ویکھے نگر کھیڑا سچ گراں، کایا مندر پھول پھولا ئندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس دکھا ئندا۔ اک چپائے ساچاناں، ہری ہر ہر رسنا گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو سیوک سیوا ساچی لا ئندا۔ سیوک سیوا سیوادار، سیوا رہے کمائی۔ کرنی کرتا کرتا پُرکھ کرے خبردار، نام کھنڈا اک چکائی۔ دو جہاناں پاوے سار، برہمنڈاں کھوج کھوجائی۔ اُتبھج سیچ آپ ترائی۔ جگا جگنتر اپنی کار، آپے رہیا کمائی۔ لکھ چوڑاسی سانجھیا، سنگر پورا وڈ وڈیائی۔ شبد گر شبد اوتار، سادھ سنت شبد سہائی۔ شبد ست شبد تت شبد رت شبد مت شبد ہووے پہریدار، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ شبد جوگ شبد بھوگ شبد چوگ شبد سکدار، شاہ سلطان شبد اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار کر پیار، ہر نرنکار اپنی آپے ویکھ دکھائی۔ نرگن دھار جوت اکلا، اپنی آپ چلا ئندا۔ جگا جگنٹ اولڑی چالا، چال نرالی آپ رکھا ئندا۔ شبد گر بن دللا، لوک مات پھیرا پائندا۔ میل ملائے کال مہاکالا، دین دیا لا دیا کما ئندا۔ جن بھگتاں

توڑے جگت جنجال، سر اپنا ہتھ رکھائند۔ اک دکھائے دھرم سچی دھرمسالہ، ایک ہٹ کھلائند۔ ایک امرت پھل لگائے کایا ڈالا، آتم میوہ اک کھوائند۔
 ایک چلے نال نالا، ہر سگلا سنگ نبھائند۔ ایک پائے نام شبد گل ساچی مالا، تن شنکار آپ کرائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا
 ہر کرنیہارا، آد جگادی اک اوتارا، ایک گر اکھوائند۔ ایک گر اک اوتارا، ایک روپ وٹائی۔ ایک شبد اک بھنڈارا، ایک ایک ورتائی۔ ایک نام اک جیکارا، ایک
 الکھ جگائی۔ ایک بنک اک دوارا، ایک رہیا سہائی۔ ایک میت اک مرارا، ایک میل ملائی۔ ایک ورن گوت ایک کرے اُجیارا، پسر پسارا اک کرائی۔ ایک کھڑگ
 اک کٹارا، ایک کھنڈا نام چکائی۔ ایک چلہ تیر کمان توڑے گڑھ ہنکارا، ایک بان دکھائی۔ ایک ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، ایک نیوں نیوں سپس جھکائی۔ ایک
 ایک ہوئے سانجھ یارا، ایک خالق خلق وچ سمائی۔ ایک نور الاهی پروردگارا، بے عیب اک اکھوائی۔ ایک رام نام ست ورتارا، ست سرپ اک ہو جائی۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایک ہر، گن اوگن نہ کوئے جنائی۔ گن اوگن نہ ہر جنائے، بھیو کوئے نہ پائند۔ جگا جگتر ویس
 وٹائے، روپ نوپ در سائند۔ گرگھ ساجن آپ ملائے، آپ اپنی بوجھ نبھائند۔ کلجگ اتم پھیرا پائے، نہہکنکا ناؤں رکھائند۔ ہیرا پھیرا سرب
 چکائے، اوہلا پردہ نہ کوئے جنائند۔ بھرماں ڈھیرا آپے ڈھائے، دئی دوتی کندھ مٹائند۔ سنجھ سویرا اک دکھائے، دوس رین نہ لیکھ لکھائند۔ گروگر
 چیرا ایک دھام سہائے، چیلگر روپ سائند۔ نانک گو بند کھیلا آپ کھائے، کھیلنہار بھیو نہ آئند۔ ساچی نگری ساچا دھام ساچا ڈیرہ آپے لائے، ساچا
 در سہائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک ناؤں رکھائند۔ نہہکنک ناؤں رکھ، ہر اپنی ونڈ ونڈائی۔ جوت
 سرپ ہر ہو پرتکھ، شبدی ڈنک و جائی۔ ویکھ دکھائے چوراسی لکھ، لکھ لکھینا بے پرواہیا۔ سنت سہیلے گرگھ ساجن لئے رکھ، آپ اپنی دیا کمائی۔ منمکھاں نک
 پائے نتھ، چاروں کٹ پھرائی۔ جوٹھ جوٹھ کرے ستھ، ستھر دھرت دھول وچھائی۔ کلجگ اتم کسے نہ دسے کوئے ہتھ، دھیرج جت نہ کوئے دکھائی۔
 جانے بھیو پوجا پاٹھ، گائتری منتر ویکھ دکھائی۔ وید پُراناں ویکھے ہٹ، انجیل قرآناں پھول پھولائی۔ شاستر سمرت اپنی قیمت کوئے نہ سکے وٹ، جیو
 جنت قیمت نہ کوئے چکائی۔ بھیو کھائے اٹھسٹھ، سر سرور پھیرا پائی۔ گنگا گوداوری رہی ٹھ، سُرستی نال رلائی۔ برہما وشن شوکر اکٹھ، سُرپت اند لئے

انگڑایا۔ ترے گن مایا ہوئی بھٹھ، نیتز رو رو دے ڈہایا۔ پنچ وکارا بُرج رہیا ڈھٹھ، کلر کندھ رہن نہ پایا۔ کلجک الٹی گیڑن آیا لٹھ، پاربرہم گر وڈ وڈی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر بوُجھ بُجھایا۔ ایکا اکھر ہر پڑھاؤنا، سچ ساچی کرے پڑھایا۔ دُئی دوتی پردہ لاہنا، دو دو لوچن ویکھ وکھایا۔ تیجا نیتز آپ کھلاؤنا، نین نینن رہے شرمایا۔ چوتھے پد میل ملاؤنا، گھر چوتھے وجے ودھایا۔ پنچم مینا نظری آؤنا، پنچ شبد شنوایا۔ چھ چھ گھر رنگ رنگاؤنا، چھپر چھن چھہایا۔ ست ستواد برہم برہماد ایکا نظری آؤنا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ اٹھ اٹھ تتاں ناد اک وجاؤنا، سار شبد سٹایا۔ نو در نو کھنڈ لیکھا آپ چکاؤنا، لوک مات وٹی ودھایا۔ دس دسمیش نر نریش وڈ مرگیٹن آپ اپنا لیکھ مکاؤنا، میل ملاوا سچ سُبھایا۔ دسم دواری جوت نر نکاری دپیک جوت اک جگاؤنا، اندھ اندھیر مٹایا۔ اک اکلا سچ محلہ آپ وسونا، درگاہ ساچی سچ سُبھایا۔ جلاں تھلاں ڈیرہ لاؤنا، مہیٹل روپ وٹایا۔ کلجک انتم کھیل کھلاؤنا، بھيو کوءے نہ پایا۔ شاہ سلطانان راج راجاناں خاک ملاؤنا، گڑھ ہنکاری توڑ تڑایا۔ اوچاں نیچاں نیچاں اوچاں ایکا رنگ رنگاؤنا، ذات پات نہ کوئے بنایا۔ سوچو سوچا ایکا شبد اُپجونا، برہم برہم کرے کڑمایا۔ کھتری براہمن ویش نہ کسے اکھاؤنا، نہ شودر کھ بھوایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی تیرا وقت چکاؤنا، تیرا روپ آپ ہو جایا۔ کائنات کلمہ اک پڑھاؤنا، آب حیات کھ چوایا۔ رام نام جام اک دکھاؤنا، ایکا کرشنا کھ صلاحیا۔ ست نام جیکارا آپے لاؤنا، آپے کرے پڑھایا۔ نانک ساچا در سہاؤنا، نیتز لوچن درس دکھایا۔ گوبند ڈنکا اک وجاؤنا، واہ واہ فتح گرو وڈیایا۔ پنچم میل میل ملاؤنا، شبد باز اک اڈایا۔ نام توڑا جگدیش سیس لکاؤنا، ساچی کلنی کر رُشناایا۔ اپنا آسو در درواجوں باہر کراؤنا، اُتر پورب پچھم دکھن چارے گنٹ پھیرا پایا۔ شاہ آسوار اُپر آسن لاؤنا، سولاں کلیاں ہیٹھ وچھایا۔ نیلا نیلی دھاروں پار کراؤنا، واگ اپنے ہتھ اٹھایا۔ پہلوں اپنا لیکھ مکاؤنا، دو جاراہ چلاایا۔ چووداں لوک چووداں طبق ویہہ صد چووداں تیرا رنگ رنگاؤنا، پنچم جیٹھ رُت سُبھایا۔ ویہہ صد پندراں بھيو کھلاؤنا، اپنا تخت آپے دے اٹھایا۔ جگت سنگھاسن خاک رلاؤنا، پنچم جیٹھ کھیل کھلاایا۔ پاربرہم تیرا بھيو کسے نہ پاؤنا، وید کتیب نہ کوئے جناایا۔ سمت سولاں پنچم جیٹھ آپ سہاؤنا، نیلے والا پھیری پایا۔ پنتھ پنتھی پکڑ اٹھاؤنا، دے مت رہیا سمجھایا۔ انجیل قرآنا ایکا راہ دکھاؤنا، ایکا کرے پڑھایا۔ پنڈت پاندھا آپ جگاؤنا، جوت للائی ویکھ دکھایا۔ نام کھنڈا اک چکاؤنا، نکھی

دھار کرائیا۔ برہمنڈاں کھنڈا پھیرا پاؤنا، دھرت دھول وڈیایا۔ گرگھ ساچے آپ جگاؤنا، آپ اپنی سیو کمائیآ۔ پھڑ پھڑ بانہوں گلے لگاؤنا، دُور دُراڈا پندھ
مکائیآ۔ منٹھ جیواں در دُرکاؤنا، رائے دھرم دے سزائیآ۔ لکھ چوراسی آپ بھواؤنا، اپنے گہڑے رہیا رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن جوتی نور آکار، ہر ساچے سچ کرایا۔ گرگھیاں کرے مات پیار، آپ اپنا
میل ملایا۔ اتم ذات وچ سنسار، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔ کملاپاتی میت مرار، ناری کنتا ویکھ وکھایا۔ رُت بسنتا کھڑی گلزار، پت ڈالی مہک مہکایا۔
جوت اکالی ساچی مالن ویکھنہار، نیتز نیناں آپ کھلایا۔ جگت دلالی کرے بن ونجار، نام ونجارن بھيو مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہری ہر آپ اھوایا۔ ہری ہر گوہندا، سنگر پُرکھ اھواندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چندا، بھو ساگر پار کرائندا۔
گنی گہیر گہر گمبھیر ساگر سندھا، ساکھیات جوت جگاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پنچم پنچم کھ وکھاندا۔ پنچم
جیٹھ شبد جیکارا، اپنا آپے لائیآ۔ اپنے آسو ہو آسوارا، بیکنٹھ نواسی پھیرا پائیآ۔ چال اولڑی اولڑی کارا، جگ دھارا ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا آپے کر، کرم دھرم جرم ویکھ وکھائیآ۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ
رتھو ہی بے پروا ہیا۔ ہر جن نبھائے سگلا ساتھ، ساچا سنگ وکھائیآ۔ نام جنائی شبد اکھ، سوہنگ کرے پڑھائیآ۔ کوڑ کڑیارا کلج دیوے متھ، سنجگ ساچا
چند چڑھائیآ۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیآ۔ ہر کا نام ساچا پوجا پاٹھ، انتر آتم اک لو لائیآ۔ ساچا ونج ساچے ہاٹ، ساچا تولا تول
تلائیآ۔ گرگھ ورا لاہا لائے کھاٹ، سٹی سرب لوکائیآ۔ کھیلے کھیلے نو آناٹ، سوانگی سوانگ رچائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا
ساچے در، در درویش نر زیش رکھی کیش گووردھن دھار اک اکلا ایکونکار، سرب جییاں داسا نھاریا، سجن ساجن میت آپ اھوایا۔ ہر سجن میت
مرارڈا، ست ستواد جنائے۔ جھوٹا ستھر چکے کلج یارڈا، سنگر ساچا شبد ملائے۔ دھام وکھائے اک نیرڈا، نہ کوئی باڈی بنت بنائے۔ نام پیائے سچ پیارڈا،
امرت جام بھرائے۔ راہ دتے اک سکھاڑا، سنجگ ساچا مارگ لائے۔ سوہنگ شبد مات دلاڑا، چار ورنناں پار کرائے۔ توڑنہارا جگت جنجاڑا، لکھ چوراسی

گیڑ کٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ روزی رزق رحیم آپ اکھوائے۔ رام رحیم رحمان، نورو نورِ الٰہیہ۔ شرع شریعت اک ایمان، ایک رنگ رنگائی۔ اک حدیث اک قرآن، اک کرے پڑھائی۔ اک ابلیس ہوئے شیطان، یا ابلیس کھ چھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس کرائیا۔ رام نام ایک گن، ایک گر وڈیائی۔ سرب پکار رہیا سُن، نُھل رہے نہ رائی۔ لکھ چوراسی وچوں چُن، گرگھ سجن لے ترائیا۔ سرشٹ سبائی چھان پُن، نام ندھانا ایک پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ چھان پُن سرب سنسار، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ ہرجن تیرا در دربار، سنگر ساچے ایک پایا۔ برہما شو رہے وچار، نیتز نین آپ وٹایا۔ لوک مات کون کوٹ ہو یا اجیار، نہہکنک جامہ پایا۔ پھڑیا کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام پرچنڈا رہیا چکایا۔ پائے ونڈاں اپر اپار، برہمنڈاں کھوج کھو جایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ نہ کوئی دسے نار رنڈ و بچار، نار دُہاگن کوئے رہن نہ پایا۔ شبد سہاگن کنت بھتار، درگھر ساچا اک رکھایا۔ گرگھماں کرے آپ پیار، آتم سیجا میل ملایا۔ دیونہارا نام اتھ بھنڈار، کھٹ کدے نہ جایا۔ کل کلکی ہر لے اوتار، کلغی دھر سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری ہو اجیار سچ سنگھاسن آسن لایا۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی اندر سنگھ دے گھر پنڈ بنڈالا ☆

گرگھ چاترک رہیا بللائے، دوس رین پر بھات۔ سنگر پورا امرت میگھ آپ برسائے، دیونہارا دیوے بوند سوانت۔ آسا ترسنا جگت بُجھائے درس دکھائے اک اکانت۔ ہوئے سنسار روگ مٹائے، چرن کول بندھائے نات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ایک نام دات۔ گرگھ چاترک ترپتاسیا، گر پایا ٹھنڈا سیت۔ دو جہاناں بُجھی پیاسیا، تن ہو یا پت پت پت۔ گھر سجن کریا واسیا، اک سنائے سہاگی گیت۔ لوک مات بند خلاصیا، پر کھنہارا پرکھے ساچی نیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسنہارا چیت۔ چت وسیا ہر پار برہم، گھر ساچے منگل گایا۔ لہنا دینا چکیا جنم کرم، کرم نگرماں میٹ مٹایا۔ پُرکھ ابناسی بخشی ساچی سرن، سرنگت آپ اکھوایا۔ مول چکائے مرن ڈرن، آون جاون گیڑ مٹایا۔ ایک نیتز وسے ہرن

پھرن، لوچن اپنا آپ کھلایا۔ سنگر پورا ترنی ترن، تارنہار سرشٹ سبایا۔ کرتا کرنی اپنی آپے کرے کارن کرن، بھیو رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ چاترک گرگھ کر پکار، دوس رین بللایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، گر سنگر میل ملایا۔ سنگر ٹھانڈا اک
 دربار، در دروازہ اک کھلایا۔ آد جگادی بھگت اُدھار، شبد انادی تال وجایا۔ موہن مادھو مادھی کھیل اپار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نام بھنڈار اک ورتایا۔ نام بھنڈارا امرت رس، ہر سنگر آپ ورتایا۔ گر منتر ایک سچ دس، ایشٹ اک دکھایا۔ پُرکھ اکالا ہوئے وس، دین دیالا سیو
 کمایا۔ درس دکھائے نس نس، جس جن بخشے سچ سرنایا۔ کوٹن کوٹ رَس چرناں ہیٹھ جسس، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ ہر جن مارے تیر نرالا کس، شبد
 اگنی چلہ آپ چڑھایا۔ آر پار جائے دھس، بجر کپائی سیلا توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس بے پرواہیا۔ گرگھ درس ہر
 ہر تانگھ، آد جگاد رکھائندا۔ پاربرہم پر بھرتے سانگ، سوانگی اپنا سوانگ رچائندا۔ امرت دھار وہائے ساچی کانگ، جگت وکارا آپ رڑھائندا۔
 کرائے مبن ساچا ماگھ، دُرمت میل مٹائندا۔ پنچ ترے تیری بھجے آگ، نو در کھوج کھوجائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گاگ، نام پیالہ جام پیائندا۔ پر بھ
 دھونہارا کوڑا داغ، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ ہر سجن وڈ وڈ ہوئے بھاگ، گر ساکھی میل ملائندا۔ نرمل جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹائندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن چاترک ویکھ دکھائندا۔ چاترک کھ اک اگھاڑ، نیتز نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی بخشے میگھلا دھار، چرن
 چرنودک گھ چوائیا۔ ایک ایک نظری آئے وچ سنسار، دوجی ٹیک نہ کوئے جنایا۔ بدھ بیک کرے کر پیار، توت نہ کوئے ستایا۔ لکھے لیکھ دھر دربار،
 ہر کا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ نیتز لوچن نین اک پیار، ایک رنگ سمایا۔ بھگت وچھل آپ گردھار، بھگت بھگون ہوئے سہایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، روپ
 انوپ آپ درسایا۔ اسو گھوڑے ہو اسوار، آپ اپنا پھیرا پانیا۔ کلج کریا خبردار، کھڑگ کھنڈا نام چکایا۔ تیر کمانا تیز کٹار، دو جہاناں رہیا دکھایا۔
 جودھا سوریر بلی بلوان، بل باون بھیکھ وٹایا۔ لکا گڑھ توڑے مارے راون ہنکار، رام راما ویس کرایا۔ کلج کنسا کر خوار، ساول سندر روپ وٹایا۔
 جوٹھ جھوٹھ کرے باہر، نام ست نانک چکر اک چلایا۔ ناتا توڑے محمدی یار، گوہند کھی دھار رہیا دکھایا۔ سرب جییاں داسا نچیا یار، کلجگ انتم پرگٹ

ہويا بھيو ابيد کوئے نہ پائيا۔ گرگھ اٹھائے سُت دُلا، ساچے سُت لئے گل لائيا۔ ابناسی اچت بھرم نوار، بھانڈا بھرم بھٹائيا۔ اندر مندر اک پيار،
 ڈوگھی کندر ويکھ دکھائيا۔ چاترک بخشے امرت دھار، چتوت ٹھگوری نہ کوئے پائيا۔ ساچا نانک مِت مُرار، نتھ ہتھ خصم وڈيائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ويکھ دکھائيا۔ ہرجن ساچی سچ پياس، گر سنگر ويکھ دکھائيا۔ سدا سہيلا وسے پاس، گھر اپنا آپ اپائندا۔ اپنا ديپک
 کر پرکاش، اپنی جوت اُکائندا۔ اپنے مندر کر نواس، اپنا آسن آپے لائندا۔ آپے پاوے ساچی راس، ساچا منڈل آپ سہائندا۔ آپے ہوئے داسی داس،
 آپے نيوں نيوں سپس جھکائندا۔ آپے کھيلے کھيل پر تھی اکاش، آپے مکھ چھپائندا۔ گرگھ سجن مِت مُرار، لوک مات نہ رہے نراس، کلجگ انتم ميل
 ملائندا۔ کٹنہارا جم کی پھاس، کل پھاسی پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت جام سچ پيالہ دین ديال جن بھگتاں آپ
 پيائندا۔ نام پيالہ آپے بھر، گر سیکھ سجن آپ پيائيا۔ دین ديال کرپا کر، اپنیاں رہيا ترائيا۔ سدا رکھوالا وسے گھر، دوس رين سيو کمائيا۔ جوت اکالا اگے
 کھڑ، آپ اپنا درس دکھائيا۔ سنگر بنائے اپنے لڑ، شبد گنڈھ رکھائيا۔ اپنے مندر آپے جائے چڑھ، دس کسے نہ آيا۔ گرگھ مِت مُرار ايکونکارا نرگن
 سرگن لئے پھڑ، سرگن نرگن بندھ بندھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سیکھ چاترک تیری ترکھا تیرے در بھجائيا۔ جگت ترسنا گئی
 بھکھ، کوڑا کوڑا ہويا پردھائيا۔ ست دھرم بوٹا گیا سک، پھليا بھليا پنچ شیطانيا۔ ليکھے لگانہ اٹارکھ، بھليا ہر ہر نام ندھائيا۔ منتمکھ سفن نہ ہوئی مات گھ،
 لکھ چوراسی پھير پھرايا۔ گر سیکھاں کرے اُجل مکھ، وڈ داتا دو جھانیا۔ اپنی گودی آپے لئے چک، چتر بھج آپ اھوانيا۔ کلجگ انتم نہ مائس نہ دسے منٹھ،
 پنچ تت ڈيرہ لائے سری بھگوانيا۔ برہم پايا پاربرہم اپنی گھ، آپ اپنا در سہانيا۔ گر گوہند ميل ملایا لگ لگ، بھيو نہ پايا ويد پرائيا۔ آپے نيوں نيوں اندر
 وڑيا جھک، آپے ساچے تخت ييٹھا سلطانيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سدا ستمکھ، آپے اپنا مکھ بھوانيا۔ ہرجن تيرا ڈوگھا
 ساگر، ہر سجن ويکھ دکھائندا۔ پنچ تت سہايا ڈيرہ لایا کایا گگر، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ ايکا نام رتن رتناگر، رتی رت قيمت کوئے نہ پائندا۔ پُرکھ اکال
 بيا آپ سوڈاگر، لوک مات ويکھن آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دلال اک اپچائندا۔ شبد دلالا بن وچولا، گھر ساچے لئے

انگڑایا۔ مارے پھیرے گاوے ڈھولا، دو جہاناں پندھ مُکایا۔ بن سَنگَر بنیا تولا، نام کنڈا ہتھ اُٹھایا۔ گرسکھ انملا آپ وِرولا، چوِداں رتن رہے شرمایا۔ اپنا در دروازہ آپے کھولا، اپنے اندر لئے لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ایکا امرت امرت دھار نخبھر برکھے ٹھنڈی ٹھار رس رسک رسک رس اپنا چوایا۔ اپنا رس آپ نچوڑ، اپناوٹ چڑھاندا۔ اپنا ت آپ مروڑ، گرگھ تت اپاندا۔ اپنا ور آپے لوڑ، گرسکھ رچن رچاندا۔ اپنا جوڑ آپے جوڑ، آپے میل ملاندا۔ آپ چڑھائے اپنے گھوڑ، آدجگادی آپ دوڑاندا۔ کلج انتم جائے بہڑ، بہڑی بہڑی سرب گرلاندا۔ نام ندھانا ہر بھگوانا ڈھر کی بانی اک لگائے ساچا پوڑ، سو پُرکھ زرنجن نام ڈنڈا ہتھ پھراندا۔ گرسکھ لگی ایکا اوڑ، امرت درس میگھ برس حرصی حرصی مٹاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کپڑ کایا کوڑ، اپنی بخش ساچی دھوڑ، پتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، نام امولک کایا گوک شبد انادی انحد ڈھولک، ہر جن ساچے سَنگَر ساچا، جیو پنڈ تن ساچے راجا، جگت بُجھائے لگی آنچا، شبد جنائے ساچو ساچا، سچ سچ سچ وڈی وڈیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سوہنگ روپ آپ اکھوایا۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی بنڈالا ☆

بال سکھائی گہر گور، گنی گہیر گوبند۔ جگت ترسنا جگت کور، مایا متا سگلی چند۔ گرگھ ورلے مانس جنم جائے سور، مسمکھاں مکھ رکھے نند۔ ہر بن کوئی نہ دوجا دسے اور، ہر ساگر ڈونگھا سندھ۔ جیو جنت کلج بھور، گھنمن گہیر بے انت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ندھانا بال نشانہ من مٹیا جہوا منت۔

کایا کپڑ کرم رنگ، کلج پار لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ دھارا وہے گنگ، وگے دھار واہو داہیا۔ من مت تٹ کنار نہائے گنگ، پردہ کوئے نہ اُپر پانیا۔ جیو جنت نہ دسے کوئی سنگ، سگلا ساتھ نہ کوئے نبھایا۔ گرگھ ورلا منگے نام منگ، چرن پریت سچی سرنایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس بخشے

بے پرواہیا۔ انگیکار لائے انگ، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ نام بٹھائے سچ پلنگ، ساچی بیج سہائیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، غریب نمانے رہیا ترائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون داتا جیوت مکت کرائیا۔

★ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی کرم سنگھ دے گھر بندالا ★

نسا مانس اک جن، گر چرن سچی جگ پریت۔ سنساروگ نکلے تن، ساتک ٹھانڈا سیت۔ گر شبدی بھانا جائے من، رکھے سد اتیت۔ شبد انادی سنے کن، ہوئے پت پت پت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وسے آپ چیت۔ چت وسے جس پاربرہم مٹے ڈکھ اندھیار۔ لیکھ چکائے جنم کرم، بھانڈا بھرم نوار۔ ست سرنائی ساچی سرن، سنگر پُرکھ کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے چرن ادھار۔ چرن پریتی جگت پریکھیا، اپنی آپ رکھائیا۔ گرگھاں دیوے ساچی سکھیا، ایکاشٹ جنائیا۔ درگھر ساچا ساچی منگنی بھکھیا، بھکھک بھیکھ نام جھولی پائیا۔ گر سنگر جو جن نظری دیکھیا، اپنی دشا حصہ آپ ونڈائیا۔ مایا متاموہ وکار چلی نہ پیسیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکرمی کرم گکرمماں لیکھے لائیا۔

★ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سُرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ★

ہر ہر وڈیائی دھن، سنگر ناوس دھرایا۔ سنگر وڈیائی دھن، گر گر شبد الایا۔ گر گر وڈیائی دھن، گرگھ لئے جگایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، گرگھ لئے ملایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، جو ہر بھانے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت نور سمایا۔ ہر وڈیائی دھن، ست پُرکھ اکھواندا۔ ست پُرکھ وڈیائی دھن، گر گر ڈیرہ لائندا۔ گر گر وڈیائی دھن، گرگھ منتر نام درڑا سندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، گرگھ سنگ بھاندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، بھانڈا بھرم بھاندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی نور نور رکھاندا۔ ہر وڈیائی دھن، سنگر اشٹ دیو اکھوانیا۔

سَنگَر وڈیائی دھن، گر ایکا ایک بُجھائی۔ گر گر وڈیائی دھن، گر گھ جوت زرنجن آپ جگائی۔ گر گھ وڈیائی دھن، گر سیکھ سجن ساچا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائی۔ ہر وڈیائی دھن، سَنگَر پورا اکھواندا۔ سَنگَر وڈیائی دھن، حاضر حضورا گر اپاندا۔ گر گر وڈیائی دھن، گر گھوں راگ سناندا۔ گر گھ وڈیائی دھن، گر سیکھ گھر سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن پاندا۔ ہر وڈیائی دھن، سَنگَر چن چڑھایا۔ سَنگَر وڈیائی دھن، گر جوت نور زشایا۔ گر گر وڈیائی دھن، گر گھ شبد اپایا۔ گر گھ وڈیائی دھن، گر سیکھوں آپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ سَنگَر دھن وڈیائی، ہر سجن سچ اکھواندا۔ گر گر ویکھ وکھائی، گر روپ ویس وٹاندا۔ گر گھوں میل ملانی، میل ملاوا آپ جناندا۔ گر سیکھوں وجے ودھائی، گھر ساچا منگل گاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا راگ الاندا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، سنیا راگ انادیا۔ گر گھ وڈیائی دھن، ملیا میل برہم برہادیا۔ گر وڈیائی دھن، سیوا کرے آد جگادیا۔ سَنگَر وڈیائی دھن، ایکا ایک بودھ اگادھیا۔ ہر ہر وڈیائی دھن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی وادیا۔ ہر وڈیائی دھن، گھر ساچے سَنگَر میلیا۔ سَنگَر وڈیائی دھن، گر گر ہوئے گر گر چیلیا۔ گر گر وڈیائی دھن، گر گھ ویکھے رنگ نویلیا۔ گر گھ وڈیائی دھن، گر سیکھوں سنگ کھیل ساچا کھیلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سجن سہیلیا۔ گر سیکھ وڈیائی دھن، پایا سجن میت۔ گر گھ وڈیائی دھن، ہویا ٹھنڈا سیت۔ گر گر وڈیائی دھن، بیٹھا رہے اتیت۔ سَنگَر وڈیائی دھن، آد جگادی پنت پنتیت۔ ہر ہر وڈیائی دھن، آپے ہست آپے کیٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی ریت۔ ہر وڈیائی دھن، سَنگَر گر صلاحیندا۔ گر گھ گر سیکھ ایکا کر، ایکا در بہاندا۔ گر سیکھ گر گھ پھریا لڑ، ساچی گنڈھ بندھاندا۔ گر سَنگَر پوڑے جائے چڑھ، ایکا ڈنڈا ہتھ پھراندا۔ ہر ہر آگے ویکھے کھڑ، جوتی نور ڈمگاندا۔ ہر کارو پ اپار اپر، رنگ ریکھ نہ کوئے رکھاندا۔ سَنگَر گر اندر وڑ، آپ اپنا شبد چلاندا۔ گر گھ گر سیکھ آپے پھڑ، آپ اپنا میل ملاندا۔ گر سیکھ گر گھ ایکا اکھر جان پڑھ، ساچی وڈیا آپ پڑھاندا۔ گر سَنگَر نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی تت دکھاندا۔ ہری ہر آپے لائے اپنی جڑ، آپے پٹ دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنی چال چلا سندا۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ایکا اوٹ رکھائیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، کھ ایکا چوگ پایآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، دُھر سنجوگی میل ملائیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ہوئے دوئی روگ گوائیآ۔ دوہاں وچولا آپے بن، شبد کرے کُڑمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام وجائے سچی ودھائیآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ہر ہر سبّجن پایآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، گھر مبن ایکا نہیآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، نیتز کجل ایکا پایآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، نام نگارہ ساچا و نچھل اک وجایآ۔ دوہاں وچولا آپ بن، ہر شبدی کھیل کھلایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا سگن منایآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، آتم انتر اک پرکاس۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ملیا میل پُرکھ ابناس۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، پار کنارہ پر تھی آکاش۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، گھر ساچے پائِن راس۔ دوہاں وچولا آپ بن، گر شبدی وسے پاس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی جُگ جُگ کھیلے کھیل تماش۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ہر میلا کملاپاتیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، مٹی رین اندھیری راتیآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ایکا پایا پُرکھ بدھاتیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، امرت پیپا بوند سوانتیآ۔ دوہاں وچولا آپ بن، گر شبد پڑھائے اک جماعتیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانتیآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ہر ہر نامہ گایآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، پورن کاما آپ کرایآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، نام دامہ اک وجایآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، اندھیری شاما میٹ مٹایآ۔ دوہاں وچولا آپ بن، ایکا کپڑ رہیا دکھایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا پردہ پایآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، چُکیا مایا موہ پیار۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ناتا تٹھا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، آسا ترسنا دتی مار۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ہوئے توڑیا گڑھ ہنکار۔ دوہاں وچولا آپ بن، شبد پھڑائے ہتھ کٹار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن کرے وچار۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، جگت وکارا کٹیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، جگت جہانوں بیٹھا رُٹھیآ۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، گھر اپنا آپے لُئیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، کوڑا کیتا موڈھا ٹھوٹھیآ۔ دوہاں وچولا آپ بن، گر شبدی آپے ٹھھیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ آپ مناوے جُگا جُگنتر رُٹھیآ۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ہویا خاکی

خاک۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ہو یا پاکی پاک۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، ہر بنیا ساچا ساک۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، گھر دیکھے کھلیا تاک۔ دوہاں وچولا
 آپ بن، گر شبد سنائے اپنا واک۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ہر جن دیکھے مار جھاک۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ملیا پُرکھ
 اگم۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، گھر ساچے پئے جم۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، امرت رس چنگھیا ساچا مم۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، مٹی ترسنا تم۔ دوہاں
 وچولا آپے بن، گر شبدی کرے کم۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، ملیا شاہ
 سلطان۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، جوت جگی مہان۔ دھنّ وڈیائی بھگت جن، گھر بیٹھے مندر اک مکان۔ دھنّ وڈیائی سنت جن، جُھلے اک نشان۔ دوہاں
 وچولا آپ بن، پاوے راس ساچا کاہن۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ہوئے نگاہبان۔ بھگت وڈیائی دھنّ دھنّ، ہر ہر نامہ
 پایا۔ سنت وڈیائی دھنّ، انترجاما میل ملایا۔ گر سکھ وڈیائی دھنّ، گر منتر نام درڑایا۔ گر کھ وڈیائی دھنّ، ایکاشٹ وکھایا۔ گر گر وڈیائی دھنّ، درِشٹی
 درِشٹ دئے کھلایا۔ سنگر وڈیائی دھنّ، سرشٹ سبائی وکھ وکھایا۔ ہر ہر وڈیائی دھنّ، آد جگادی کھیل کھلایا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، جگ جگ آپ چلایا۔ ہر
 وڈیائی دھنّ، سنگر پُرکھ اُٹھائندا۔ سنگر وڈیائی دھنّ، گر گر نال رلائندا۔ گر گر وڈیائی دھنّ، گر کھ کھ صلاحیندا۔ گر کھ وڈیائی دھنّ، گر سکھ ترائندا۔
 بھگت جن وڈیائی دھنّ، بھگتی مارگ اک وکھائندا۔ سنت جن وڈیائی دھنّ، ست سرؤپ وکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنا کھیل کھلایندا۔ اُٹھیا ہر سچا مہربان، کھجگ اتم جوت جگایا۔ سنگر پورا نگاہبان، آپ اپنا نین کھلایا۔ گر گر دیوے ساچا دان، ایکاشد پڑھایا۔
 گر کھ سوہنگ شبد منتر من مان، من منسا میٹ مٹایا۔ گر سکھ ساچا چتر سُبجان، گھر ساچے سوہا پایا۔ بھگتن میلا وچ جہان، اپنا آپ رہیا کرایا۔ سنتاں
 دیوے دُھر فرمان، شبد سُنسپہرا اک گھلایا۔ داتا دانی ہو پردھان، لوک مات پھیرا پایا۔ سنجگ تیرا ساچا بنائے آپ ودھان، گر کھ کھئیے آپ چنایا۔ ہر
 سنگت ساچی کر پروان، شبد ڈوری تند بندھایا۔ بھگت سنت سکھ گر کھ گر سنگر ہر ہری نر نرائن، ایکونکار نرکار ایکار رنگ رنگایا۔ ہر سنگت تیرا اُچ محلہ،
 ہر ساچے آپ وسایا۔ سنگر بیٹھا اک اکلا، گر گر شبد سنایا۔ گر کھماں گر سکھاں آپ پھرایا اپنا پلا، اپنے لڑ بندھایا۔ بھگتاں بھگتی آپے رلا، آپ اپنا کھیل

جائے دُھر دربار، پُرکھ اکال آگے بیٹھا راہ نکاؤندا جاندا۔ وسے سچّی دھر مسال، ہر سنگت سچّی میل ملاؤندا جاندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، آپ اپنے رنگ
رنگاؤندا جاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بھنڈارے ساچے بھر، گرسکھاں دکھائے اپنا در، اپنی ہتھیں آپے ودا کراؤندا جاندا۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی سورن سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ☆

ہر شبد بلوان، کوڑا بلوہ دئے مٹایا۔ ہر شبد مہربان، ایکا کلمہ دئے پڑھایا۔ گر شبد پردھان، عالم علمات بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ہر شبد دئے وڈیایا۔ شبد گر شبد گر دینا، گر شبد وڈی وڈیایا۔ شبد شبد گر دانا پینا، گر شبد وڈی وڈیایا۔ گر شبد لیکھ چکائے لوکاں تیناں،
گر شبد در گھر ساچے میل ملائیا۔ گر شبد لوک مات گر گھر ورلے چینا، آتم انتر جس جنایا۔ گر شبد تن من کرے بھینا، بھنڈی رین سبایا۔ گر شبد گر گھر
ملائے جوں جل مینا، گھر ساگر اک وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دئے وڈیایا۔ گر شبد ہر ترانہ، سنگر پُرکھ الا سندا۔ گر
شبد انحد گانا، پاربرہم سنا سندا۔ گر شبد ساچا رانا، دو جہاناں ویکھ دکھائندا۔ گر شبد دیوے مانا، نمان نمانیاں گلے لگائندا۔ گر شبد چکائے آون جانا، جو جن
رسنا ہر گن گائندا۔ گر شبد دیوے پد نربانا، پرم پُرکھ آپ ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد نشان جھلا سندا۔ گر شبد سچ
نشان، ہر ساچا آپ جھلائی۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، جگ کرتا وڈ وڈیایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، لوک مات ونڈ ونڈایا۔ ورجنڈی ہر ہر
پردھان، شبدی شبد دھرایا۔ شبد انادی اک گیان، لکھ چوراسی کرے پڑھایا۔ گر گھر ورلے دیوے مان، جس جن بوُجھ بُجھایا۔ انتر آتم آپ پچھان،
انجو پرکاس دکھایا۔ گر شبد دکھائے تیر کمان، رسنا چلے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبدی ناؤں اپایا۔ شبد نرالا تیر،
گر گر سکھ آپ لگائندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، دئی دوتی میٹ مٹائندا۔ امرت آتم رس دیوے ٹھنڈا سیر، نخبھر دھارا آپ چوائندا۔ بجر کپائی پردہ چیر،
چوٹی آخیر آپ بہائندا۔ آتم سیجا پیرن پیر، دستگیر میل ملا سندا۔ جگت جنجالا توڑ زنجیر، گھر سچ وہیر دکھائندا۔ اپنے مندر چار دیواری آپے کھچی کیر،

نہکک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۸

بن گر پورے پار نہ کوئے کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد امرت پیالہ سپر، ہرجن ساچے آپ پیانندا۔ امرت رس ساچا سپر، گرکھاں ہر پیانیا۔ دیونہارا ساچی دھیر، دھر بھروسا اک جنانیا۔ مانس جنم بنھے بیڑ، بیڑا اپنا آپ اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد وسے ساچے گھر، کایا کھیڑا آپ وسانیا۔ کایا کھیڑا وسے گھر، گھر میلا سجن سہیلیا۔ جگت ترنی جائے تر، پار کنارہ ڈونگھا ساگر وقت چکائے ڈہیلیا۔ نج گھر نج آتم نج نیتز درس کر، آپ اپنے رنگ رنگے چولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن اندر وڑ، شبد اگئی آپے بولیا۔ شبد اگتا بول جیکارا، انحد تال وجانندا۔ ست سروپی کھیل نیارا، جوت اجیارا آپ کرائندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ساتک ست ورتانندا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، جس سر سمرتھ ہتھہ کائندا۔ ایک دیوے نام سہارا، پار کنارہ آپ کرائندا۔ گھرن بھنہنہارا وچ سنسارا، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، کرنی کرتا کرت کمانندا۔ شبدی شبد کر پیارا، نام شبد ہٹ وکانندا۔ گرسکھ ورا بنے ونجارا، سرشٹ سبائی آپ سدانندا۔ کھیلے کھیل نر نرائن نر اوتارا، نور ظہور اک چکانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد انادی ساچی تور، تریا دیس سنانندا۔ تریا دیس ہر وسیرا، روپ رنگ نہ کوئے جنانیا۔ پار برہم پر بھ چاؤ گھنیرا، وجدی رہے ودھانیا۔ آد زرنجن لایا ڈیرہ، ایک نور کرے رُشانیا۔ پُرکھ ابناسی پایا گھیرا، آپ اپنا بند کرائیا۔ اگم اگمرا لکھ لکھنا آپے وسے نیرن نیرا، دوجا سنگ نہ کوئے جنانیا۔ آپے گرو آپے گر چیرا، سنگر پُرکھ آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی صورت آپ اپانیا۔ اپنی صورت اکال مورت، آپے رچن رچانندا۔ نہ کوئی نیڑ نہ کوئی دورت، نہ کوئی پندھ مُکانندا۔ نہ کوئی سچ نہ کوئی کوڑت، نہ کوئی کریا ویکھ وکھانندا۔ نہ کوئی چرن نہ کوئی دھوڑت، نہ کوئی مستک سپس جھکانندا۔ نہ کوئی موڑھ نہ کوئی موڑھت، نہ کوئی گیان دھیان درڈانندا۔ نہ کوئی رنگن رنگ رنگے گوڑھت، نہ کوئی ویس انیک وٹانندا۔ در گھر ساچے آپ اپنی آسا پورت، آپ اپنا در سہانندا۔ تریا ناد ایک تورت، اپنی اچھیا آپ سنانندا۔ تریا دیس نر نریش، تورت ناد وجانیا۔ اپنے اندر اپنا کر پرولیش، آپے راگ سنانیا۔ نہ کوئی برہما وشن مہیش، کروڑ تیتیسانہ کوئے جنانیا۔ نہ کوئی ستا باسک شیش، نہ کوئی کچھی چرن جھسانیا۔ نہ کوئی لکھنہارا لیکھ، وید کتیب نہ کوئے اٹھانیا۔ نہ کوئی پنچ

تت ناری نر کرے ویس، رُپ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی لکھنہارا لیکھ، کاغذ قلم نہ کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی مُچھ داہڑی دسے کیس، نہ کوئی موُنڈ مُنڈایا۔ ابناسی کرتا آپے ویسا اپنے دیس، ناد تورت تریا آپ و جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ درسا یا۔ تریا دیس سچ محلہ، جوت جگے اکالیا۔ پُرکھ ابناسی کھیلے کھیل اکلا، آپے بوٹا آپے بنیا مالیا۔ آپے امرت دیوے ٹھنڈا جلا، آپے پیائے بھر پیالیا۔ آپے دپیک جوتی اپنی بلا، دیا باقی آپ و خالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اناد انادی تورت، ہر ساچا آپ سنالیا۔ شبد انادی ناد ہر، نرگن آپ و جائندا۔ گر پیر اوتار سنت سادھ لوک مات دھر، ساچی وسٹو جھولی پائندا۔ پرسادی پرساد دیوے در، نرگن نرگن نرگن میل ملائندا۔ ترے گن تیرا پنج تت گھاڑن گھڑ، سرگن جوڑ جڑائندا۔ آپے باہر گپت آپے ظاہر، آپے اندر جائے وڑ، آوندنا جاندا دس نہ آئندا۔ شبد انادی اپنا گھاڑن گھڑ، اپنا تال و جائندا۔ ہتھو ہتھیں نہ سکے کوئی پھڑ، بن گر پورے دس کسے نہ آئندا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، سگلا سنگ رکھائندا۔ آد جگاد جگ آپ اکیڑے لگی جڑ، آپے باغ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ملاوا ساچے گھر سرت سوانی نال ہانی محل اٹل اُچ منار، گر کرتار در دربار میل ملائندا۔

★ ۲۴ چیت ۲۰۱۶ بکرمی ٹیک چند دے گھر جنڈیالا گرو ★

ہر تریلوکی ناتھ، ٹیک ایک ادھاریا۔ رام نام سنائے ساچی گاتھ، جہوا ہر جن رسن اُچاریا۔ آد شکت لہنا ماتھ، مستک نور جوت چکا رہیا۔ وید ودانتا ساچا راتھ، وید پُرانی آپ ترا رہیا۔ سنجم سیم گائتری پاٹھ، دھوپ ہون سوگندھ سما رہیا۔ گنگا سُرستی تیرتھ تاٹ، جمنگا گھاٹ دکھا رہیا۔ شکر برہما ایک ہاٹ، ایک رُپ دکھا رہیا۔ رُپ انوپا کر وراٹ، اپنا بھو گھلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ویکھ دکھا رہیا۔ ہر ابناس تریلوکی نندن، نند لال نیت نیتا۔ رام نام چلہ تیر کمندن، کھچے ایک اک اتیتا۔ شبد سہاگی بتی دندن، کایا دیہرا مندر اک انڈیٹھا۔ پنج تت اندر پرمانندن،

ہر اپنے ہتھ رکھتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناتھ انا تھا آپ سٹائے اپنا سٹائے سہاگی گیتا۔ رام نام گوپی کاہن، سیتا سرت دکھایا۔
 شبدی چلہ تیر کمان، نین کمند کھچایا۔ آتم انتر مارے بان، مورچھت برہم دکھایا۔ اُتیت ہوئے سری بھگوان، چترنج ویس وٹایا۔ نام رکھائے سچ
 نشان، نرگن ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سٹیا جگت چلائے اپنی نٹیا، بھگت بنائے ساک سینا سٹیا، سجن میت مراراک
 اکھوایا۔

☆ پہلی و ساکھ ۲۰۱۶ یکرمی دربار وکھے دیا ہوئی جیٹھووال ☆

۴۶۶

ہر پُرکھ اگٹرا سچا سجن، نر نرائن نرنکاریا۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن، لوک مات لے اوتاریا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، دُرمت میل پاپ
 اتاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں رکھا لیا۔ پُرکھ اگٹرا ہر سمرتھ، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ سنت سہیلے لئے رکھ،
 دیوے نام وڈیایا۔ پاربرہم پر بھ الکھنا الکھ، لیکھا کھت وچ نہ آئی۔ لکھ چوراسی بھانڈے کرے سکھ، سچ دست نہ کوئے رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی نکیل
 پائے نک، لوآں پُریاں پھول پھولایا۔ جن بھگتاں اُپر جائے ٹٹھ، سنگر پورا بے پرواہیا۔ کوڑ گڑیا را جڑ دیوے پُٹ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار چلائی۔ پُرکھ اگٹرا مرد مردانہ، ایک ایکو نکاریا۔ شاہو بھوپ بن سچ ہر سچ سلطانا، ساچے تخت
 آپ سہا رہیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، پاربرہم پر بھ ناؤں دھرا رہیا۔ آد نرنجن کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آ رہیا۔ نام کھنڈا تیر نشانہ، رسنا چلے آپ
 چڑھا لیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، آپ اپنا پردہ لا لیا۔ رام رُپ سری بھگوانا، نرگن سرگن کھیل کھلا لیا۔ کاہنا کرشنا نوجوانا، اپنی بھجا آپ اٹھا لیا۔
 چند پر چند تیج کرپانا، شستر بستر آپ سجا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مرد مردانہ آپ اکھو رہیا۔ پُرکھ اگٹرا اگٹری دھار، نرگن

۴۶۶

جوت جگائیا۔ جوتی نور پر اپار، آپ اپنا رہیا پرگٹائیا۔ نہ کوئی دوجا میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، اپنی کل ورتائیا۔ اچھل اچھل وچ سنسار، ولیا چھلیا بے پرواہیا۔ نہہکنکالے اوتار، پُرکھ اگمڑا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ نشانہ اک وکھائیا۔ پُرکھ اگمڑا دُھر دیبان، دُھر درگاہ جنائیا۔ شبد سروپی ست نشان، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ آد جگاد نگاہبان، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ ہر گھٹ ہويا جانی جان، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گرگھ ساجن دیوے مان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ میل ملاوا سخیاں کاہن، کول نین رُپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ پُرکھ اگمڑا عقل کل دھار، اپنی کل ورتائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، نوست پھول پھولائیا۔ پنچ تت ہو اُجیار، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نام و ہونا سرب سنسار، ساچا وچ نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ پُرکھا ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اگمڑا پُرکھ اگم، اگمڑا تھان سہایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئے اُپایا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے آپ اُپائے اپنا دم، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگمڑا آپ اکھوائیا۔ پورن دیہہ پورن پرکاس، پورن سنگر وچ سمائیا۔ پورن پر تھی پورن آکاش، گگن پاتالاں رہیا سمائیا۔ پورن منڈل پورن راس، پاربرہم پر بھ رچن رچائیا۔ پورن گھر پورن نواس، پورن بیٹھا آسن لائیا۔ پورن پورا ہويا داسی داس، سیوک سیوا رہیا کمائیا۔ گوہند پوری کری آس، بچھلا لہنا مول چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ پورن وریا پاربرہم، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، مرن جنم وچ نہ آئیا۔ سچ سرنائی ایکا سرن، نر نرائن میل ملائیا۔ قادر کرتا کرنی کرن، کر نہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند لہنا رہیا چکائیا۔ پورن پایا پُرکھ ابناسا، گھر سجن میت مرار۔ لوک مات آیا ویکھن جگت تماشنا، رُپ وٹایا ایکو نکارا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند اترے تیرا ادھارا۔ پورن ہر ہر میلیا، پاربرہم گر کرتار۔ سنگر پورا سجن سہیلیا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ سد سے رنگ نویلیا، اک اکیلا کھیل اپارا۔ آپے ہوئے گروگر چیلیا، سہایا بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

بچھلا دتا قرض اُتار۔ پورن پایا آد زرنجن، زرگن نور رُشانیا۔ ابناسی کرتا ساچا سبجن، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ آسو آسوار چڑھیا تازن، راج راجن آپ اکھوانیا۔
 کرے کرائے سچا کاجن، کرنہار بھيو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پورن پورن پُرکھ سلطان، پرم پُرکھ
 اکھواندا۔ ملیا میل سِری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جاند۔ سچ اٹھایا ہتھ نشان، دو جہاناں آپ جھلاند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 پورب لیکھا لیکھے لاند۔ پورن ور گھر ہر ہر پایا، ناری کنت سہا گیا۔ آتم انتر اک لولایا، نہاؤن آیا، ساچا ماگھیا۔ دیک جوتی اک جگایا، ہو یا سچ ویرا گیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا دھوے داغیا۔ پورب لہنا ہر چکاؤنا، ہر ساچے وڈ وڈیا۔ وار تھت کسے بھيو نہ پاؤنا، لیکھا کھت
 نہ کوئے جنا۔ بھيو ابھیدا بھيو گھلاؤنا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گو بند گھنا تن پہناؤنا، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے
 کھیل بے پرواہیا۔ پورن پُرکھ ہر ساچی دھار، سچ سچ ورتا سندا۔ لہنا دینا قرض اُتار، لیکھا لیکھ دکھاند۔ آد جگادی ساچی کار، پاربرہم پر بھ آپ کماندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنے جھولی پاند۔ ہر ہر لہنا آپ چکاؤنا، ہر سبجن وڈ وڈیا۔ کلج تیرا بھيو گھلاؤنا، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔
 تیجا نیز اک دکھاؤنا، ایکا نور رُشانیا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاؤنا، پرم پُرکھ ویکھ دکھانیا۔ پنچم مِتا میل ملاؤنا، میل ملاوا دُھر در گاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لکھیا دئے گواہیا۔ ساچا لیکھا ہر لکھایا، گو بند شبد جنائیا۔ گو بند سیوا سیوا کمایا، منگے ہر سرنائیا۔ ہر ہر ساچی دیا کمایا، ست پُرکھ وڈی
 وڈیا۔ گو بند نیوں نیوں سیس جھکایا، پُرکھ اکال منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا، دیوے
 دُھر فرمانیا۔ اپنے پھل لگائے ڈالا، پھل بھلوڑی ویکھ دکھانیا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپے جانے اپنے بھانیا۔ ہر بھانا کرتا، گو بند میل ملائیا۔ ناتا جوڑ وچ سنسار، پوت سپوتاناؤں رکھانیا۔ شبد انادی ایکا دھار، تریا تورت آپ وجانیا۔
 شبد اگئی ساچی صورت، ساچی صورت زرگن ویکھ دکھانیا۔ اکال مورت کر پیار، آپ اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب
 لیکھا لیکھ چکانیا۔ گو بند تیرا پورب لیکھا، ہر ساچا انت چکاندا۔ در درباری در درویشا، در در الکھ جگاندا۔ رُپ وٹایا دھاری کیسا، کیس گڑھ سہاند۔

سچ سلطان نر نریشا، نرگن ایشٹ دکھائندا۔ لہنا چکے گنپت گنیشا، شو شکر نہ کوئے منائندا۔ برہما کرے نہ کوئے آدیسا، کروڑ تیتیسناہ سپس جھکائندا۔
 وشنو کرے نہ کوئی ویسا، نہ کوئی چھی سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویکھ دکھائندا۔ پُرکھ اکال ہر بھگوانا، جگ
 جگ کھیل کھلایا۔ جودھا سوربیر مرد مردانہ، پاربرہم آپ اکھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جاگرت جوت اک جگایا۔ تریلوکی ناتھ گوپی کاہنا، ساچی سخیاں
 میل ملائیا۔ رام رپ وچ سہانا، سیتا سرتی لئے پرناہیا۔ نانک گائے ایک گانا، ایک اکھر رہیا پڑھایا۔ گوبند بخشے چرن دھیانا، سچ سچی سرناہیا۔ منگی منگ دانی
 دانا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کرتا پُرکھ جانی جانا، بھو کوئے نہ رانیا۔ آد جگادی رکھے مانا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، وید پُران بھو نہ
 رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ہر کھیل اپرا، بھو کوئے نہ پائندا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گوبند رپ
 وٹائندا۔ پوت سپوتاست دلارا، دُشت دمن اپنائندا۔ پُرکھ اکال اک جیکارا، رسنا نعرہ لائندا۔ بخشنہارا چرن پیارا، نرگن دھارا میل ملائندا۔ دیا باقی
 اک اُجیارا، گھر ساچے آپ جگائندا۔ شبد اگئی سچی دھنکارا، بودھ اگادھ جنائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، نام بھگوتی ہتھ پھڑائندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی کرنی آپ کرائندا۔ نام بھگوتی ہتھ پھڑا، ہر ساچے شبد جنایا۔ شبد اگئی گھوڑے دے چڑھا، نیترنن نہ کوئے دسایا۔
 ایک اکھر دے پڑھا، واہ واہ گرو وڈی وڈیاہیا۔ چاروں کُنٹ پھیرا پا، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبا، ساچا سگن منایا۔ برہما وشن شوکتن
 راہ، کروڑ تیتیسناہ سپس جھکایا۔ سچکھنڈ دوارا ویکھیا ساچا تھاں، گر گوبند خوشی منایا۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم چڑھیا چا، تیری تیری اوٹ تکایا۔ پُرکھ اگتا
 دے سنا، ایک شبد لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لیکھا ویکھ دکھایا۔ پُرکھ ابناسی شبد جنایا، ایک دھار بندھایا۔ گوبند گر گر
 سمجھایا، ہر سنگر ویکھ دکھایا۔ ناتا بدھاتا اک جڑایا، ذات پاتا میٹ مٹایا۔ کملاپاتا نظری آیا، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ دھر دی داتا جھولی پایا، امرت
 بھنڈار اک بھرائیا۔ ساچی گاتھا شبد جنایا، واہرُ فتح گجایا۔ سگلا ساٹھا آپ نبھایا، ساچا سنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 دھار بندھایا۔ شبد سنیہرا ساچے میت، ہر سنگر آپ سناہیا۔ گر گوبند گائے سہاگی گیت، واہ واہ گرو اک منایا۔ نرگن جوت سدا اتیت، نر بھے رپ

اکھوایا۔ نام ست و سیاہست کیٹ، اوج پنج ڈیرہ لایا۔ گوہند مانس دیہی گیا جیت، ہر گوہند سچا پایا۔ ابناسی کرتا آپ چلائے اپنی ریت، پتت پُنیت ویکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا لیکھ چکایا۔ گر گوہند سچ صلاح، ہر ساچے سچ سنایا۔ لوک مات بن ملاح، بیڑا اک چلایا۔
 گرگھ سجن لئے اٹھا، چار ورناں ویکھ دکھایا۔ امرت جام اک پیاء، امر اپد سمانیا۔ ساچی سکھیا دئے سمجھا، پنچم موہ جنایا۔ پنچم ناتا دئے تڑا، پنچم وجے
 ودھایا۔ پنچم سخیاں منگل گا، گھر ساچا اک سہانیا۔ پنچم روون مارن دھاہ، رو رو نیروہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپے رہیا
 کھلایا۔ پنچم پیارا گوہند دھار، ہر ہر میل ملایا۔ میل ملاواں وچ سنسار، کرتے کھیل کھلایا۔ کرنہار آپ کرتا، نہ کوئی دوسر سنگ جنایا۔ آد جگادی بھے
 دھار، جگ جگ ویس وٹایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بھيو اھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا گوہند جھولی پایا۔ گوہند
 گر امرت دھار، گرگھماں کھ چوایا۔ پنچم کریا خبردار، سویات پنچ اٹھایا۔ زرگن جوتی کر اجیار، جاگرت جوت جگایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے
 آپ لٹکایا۔ آپے ہو یا پھریدار، سیوک سیوک کمانیا۔ آپے نیوں نیوں ڈھیہہ پیا دوار، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ آپے بنیا در بھکھار، امرت منگے چائیں چانیا۔
 گر چیلاد سے اک پیار، ایکا روپ درسایا۔ دوہاں وچولا آپ زرنکار، زرگن روپ دئے گواہیا۔ نام کھنڈا سچ کٹار، ساچے شاہ ہتھ چکایا۔ برہمنڈاں پاوے
 انتم سار، جیرج انڈاں پھول پھولایا۔ گرگھماں کر پیار، شوہ دریا نہ کوئے رڑھانیا۔ گوہند بیڑا کر تیار، لوک مات رہیا لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا اک گھلایا۔ شبد سنہیہڑا ہر زرنکار، گر گوہند آپ جنایا۔ کلجگ انتم کرنا پار کینار، لوک مات رہن نہ پایا۔ گر گوہند ہو یا خبردار،
 آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ چکایا۔ شبد سنہیہڑا ہر ہر سن، گر گوہند لئے انگڑانیا۔ کون جانے پرہ
 تیرے گن، تیری قیمت کوئے نہ پانیا۔ تیرا تیرے لئے چن، تیرا تیری سیوک کمانیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند ساچی سیوالا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ دوجی وار ویس وٹا، کلجگ کوڑا دئے اٹھایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا،
 ایکا حکم جنایا۔ تیرا لہنا دینا دئے مُکا، گر گوہند پھیرا پایا۔ داتا دانی بے پرواہ، در آئے لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ سویا

دئے اٹھایا۔ کلجگ اٹھ کرے دھیان، چارے کُنٹاں ویکھ وکھائیا۔ کون کوٹ جودھا سورِ پیرِ بلی بلوان، گوہند بیٹھا جوت جگائیا۔ پنچم پیارے کر پردھان، پنچاں میٹ مٹائیا۔ کیسری پھڑ ہتھ نشان، پیلے بستر تن چھہائیا۔ کلجگ اتم آیا وچ میدان، کلجگ میٹے جوٹھی جوٹھی شاپییا۔ محمد گل سنائے کان، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ تیری لٹی جائے دکان، چوڑاں ہٹاں دئے لٹائیا۔ دوہاں میل ہو یا جہان، گھر بیٹھے کرن صلاحیا۔ محمد منگے ایک دان، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ کلجگ کوڑا بن انجان، بال بالا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کوڑا چھوٹا بالا، اپنا روپ وٹائیا۔ گوہند ویکھے جگت دلایا، ایک در سہائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، مہاکال آپ منائیا۔ کلجگ کوڑا توڑے جنجالا، میرا بیڑا شوہ دریا رڑھائیا۔ لیکھا جانے جگت دھن مالا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کلجگ کوڑا چل دوار، گوہند پتی اک سرنائیا۔ گرسکھ تے پیر پسا، نیتز نین نہ کوئے کھلائیا۔ روک نہ سکیا کوئی پھیدار، کھڑگ کھنڈانہ کوئے وکھائیا۔ آئے ڈھٹھا چرن دوار، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، در آیا وڈ گنہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل رہیا کھلائیا۔ کلجگ کوڑا کر پروانا، گوہند دیا کمائیا۔ سجا چرن دُور رکھانا، ہر مندر راہ نکائیا۔ کھتا چرن ہتھ پھڑانا، کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ کھیل کھیل دو جہاناں، ایک دو آسنگ رلائیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے مکانا، اونکارا ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا اتم ور، تیرا بھار اٹھائیا۔ کلجگ تیرا کوڑا پاپ، کھبے چرن ہیٹھ دبا یا۔ نو کھنڈ پر تھی گئی کانپ، دھرت دھول نہ کوئے سہایا۔ رکھیاں نیاں سادھاں سنتاں جیاں جنتاں جھٹیا جاپ، پتی دند نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگت گناہی لئے تریا۔ کلجگ تیرا جگت گناہ، چرن ہیٹھ دبا ئیا۔ دو سو صد نہ دیوے کوئی تھاں، سٹھ سٹھ نہ میل ملائیا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی کر اکھ، ستاراں سو چھینجا مول چکائیا۔ کلجگ پاپاں لائی سٹ، آپ اپنے چرن دبا ئیا۔ پورن پورا وسے گھٹ گھٹ، پردہ اوہلا نہ کوئے رکھائیا۔ چار ورنان تیرا دئی دوتی مٹیا پھٹ، کلجگ اپنی ہتھیں اپنی پتی کھبے چرن بٹھائیا۔ گرسکھاں تن پہنائے ساچا پٹ، سجا چرن کا یا ہر مندر وچ رکھائیا۔ امرت سروور دیوے جھٹ، نام پیالہ ہتھ پھڑائیا۔ کلجگ لہنا دینا چکایا پوجا پاٹھ، نیتز لوچن درس دکھائیا۔

اک کھلایا ساچا ہٹ، ونج ونجارا ونج کرائندا۔ نرگن جوت جگے للاٹ، اندھ اندھیر مٹائندا۔ گر گوہند پورا کرن آیا گھاٹ، کلجگ انتم پھیری پائندا۔ جن
 بھگتاں دُرمت میل دیوے کاٹ، در آئے لیکھے لائندا۔ زمیں اسماناں پاڑا جائے پاٹ، گرگھ چرناں ہیٹھ رکھائندا۔ دو سو سٹھ برس تیری نیڑے کیتی
 واٹ، اپنے انگ آپ بھنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا ویکھ وکھائندا۔ کلجگ کوڑے لائی سٹ، انتم رو رو دئے ڈھائی۔
 پاربرہم کرتے چار ورنناں کھولیا ایکا ہٹ، سنجگ ساچی بنت بنائی۔ کھیلے کھیل سوانگی سوانگ نٹوآنٹ، نر نرائن وڈی وڈیائی۔ گر سکھ تیرا ہر مندر
 کدے نہ جائے ڈھٹھ، چار دیوار نہ کوئے وکھائی۔ تیرا روپ اپنی ہتھیں اپنے اندر لئے رکھ، نہ کوئی سکے باہر کڈھائی۔ سمت سولاں ہو پر تکھ، نہ کھنکا
 ڈنکا رہیا و جائی۔ کھٹوں کر نہارا کھٹ، کھٹوں لکھ بنائی۔ شاہ سلطاناں بھانڈے کرنے سکھ، گرگھاں دئے بھرائی۔ بن گوہند تیرے کوئی نہ سکے رکھ، ہر سچا
 شبد گواہی۔ سر سے اندر جو رکھے ڈھک، انتم لئے اُچائی۔ اپنے کرے پورے بھوکھت واک، نہ کوئی لیکھا دئے مٹائی۔ پُری اندن بنائے سجن ساک،
 کلجگ انتم میلا بھین بھائی۔ شبد اگئی چڑھیا راک، نیلے والا بے پرواہی۔ نو کھنڈ پر تھی رہیا جھاک، چاروں کٹناں راہ تکائی۔ دھرنی دھوڑ مگے مستک ماتھ،
 آپ اپنا سپس اگے ڈھائی۔ پاربرہم پر بھ پاک، پتت پُنت رہیا کرائی۔ گر سکھاں پردہ کھولے تاکی تاک، بند نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تن آپے ویکھ وکھائی۔ پورن تن ہر رتیا، پر م پُرکھ سلطان۔ نہ من مت بدھ نہ کوئی تیا، نہ کوئی جگت گیان۔ نہ کوئے بخشے
 ساچی ستیا، نہ کوئی چرن دھیان۔ پنج وکار نہ کرے ہتیا، نہ سے مندر مکان۔ نہ ٹھنڈا نہ تیا، نہ بڈھا بردھ بال جوان۔ پھڑیا ہتھ شبد ساچا بھتھیا، نام
 چلہ اک کمان۔ ساڈھے تن ہتھ چلائے رتھیا، جو دھا سور بہر بلی بلوان۔ آد جگاد جگ لوک مات کسے کولوں نہ ڈھٹھیا، آپے جانے اپنی آن۔ آپے
 جانے اپنی سمرتھیا، لیکھا کھے نہ وید پُران۔ گرگھاں لکھائے ساچی کتھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی آن۔ پورن تن
 ناتا جوڑ، جوڑی جوڑ جڑائندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچے در بہائندا۔ گوہند لگی نبھے توڑ، ہر ساچا آپ نبھائندا۔ جن بھگتاں انتم رہیا بہرے، آپ
 اپنا ویس وٹائندا۔ میل ملائے دوڑ دوڑ، شبد اگئی راہ تکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا ندھ کھیل کھلائندا۔ ہر وڈا وڈیائی، بھیو

کوئے نہ پائندا۔ لکھ چوراسی جس اپائی، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائندا۔ آد شکت مات بنائی، ترے ترے سنگ نبھائندا۔ سبناں اُپر ساچا سائیں، نرگن ناؤں
 رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی کرتا آپ کمائندا۔ لکھ چوراسی جنیاست، ورنی ورن اپائیا۔ پاربرہم ابناسی اچت، گھٹ
 گھٹ ویکھے ویکھنہارا سبنی تھانیا۔ آپ سہائے اپنی رت، رت ماہ لئے اُچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ داتا آپ اکھوائیا۔ مات پت
 پت داتار، ایکا ایکونکاریا۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ دکھارہیا۔ آد جگادی لے اوتار، نت نوت کھیل کھلا رہیا۔ بھگتن میتا ہر گردھار، ساچا ہت اک
 دکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک انیک روپ وٹالیا۔ اک اکلا کرنیہارا، پاربرہم اکھوائیا۔ دیونہارا سرب سہارا، بھل رہے نہ رانیا۔
 جن بھگتاں بخشے چرن پیارا، حاضر حضور سچ سکھائیا۔ نرگن میل نرگن دھار، روپ نوپ آپ درسایا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، سارنگ دھر
 بھگوان پیٹھلو اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ جگت ماتا جگت وہار، جگت روپ لپٹایا۔ جگت ماتا
 آلس نندرا کرے پیار، آپ اپنا دئے بھلایا۔ جگت ماتا میلا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، من مت کھیل کھلایا۔ جگت ماتا مایا ممتا کر وچار، روپ رنگ شنکار
 جنایا۔ جگت ماتا اپنا ویکھے کنت بھتار، دوس رین راہ تکایا۔ جگت ماتا دسے وکار، اپنا منتر مول گویا۔ جگت ماتا جگت ہنکار، جگت ترسنا رہی لپٹایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگت بندھن بندھ بندھایا۔ پاربرہم ہر ایکونکار، عقل کلا اکھوائیا۔ آد جگادی خبردار، آلس نندرا نہ کوئے
 رکھایا۔ دوس رین نہ کوئی وچار، پر بھاتی سندھیا نہ کوئے جنایا۔ کام کرودھ نہ کوئے وکار، ترسنا بھکھ نہ ہوئے ہلکایا۔ بستر شستر نہ کوئے آدھار، نین کجل
 دھار نہ کوئے بندھانیا۔ جگت سچ نہ کوئے پیار، رس بھوگ نہ کوئے دکھانیا۔ ایکا ایک جن بھگتاں کرے سد پیار، اٹھے پہر سیو کمانیا۔ ورس نہ جائے وچ
 سنسار، جگت لہنا مول چکایا۔ آپ اپنا کر اُجیار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ اٹھے پہر اکو پیار، دوجی دھار نہ کوئے چلایا۔ گرگھ ستارہ پیر پسار، گر
 پورا پھریدار اکھوائیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، نر نرائن ویس وٹالیا۔ گرگھ ساچے سٹ ڈلار، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ شبد ہلونا دیوے مار، نام جھولا اک
 جھلایا۔ آپے ویسا سچکھنڈ دوار، گرگھ سچ دوارے آپ بہانیا۔ منگھ ستے جیو گوار، گوڑھی نیند نہ کوئے اٹھانیا۔ من مت نال رلی نار و بھچار، دوس رین

دئے صلاحیا۔ سنگھ تارا گرسکھ نہ ہوئے کوئی خوار، سنگھ پورا و سر نہ جائیا۔ جگت و کارے دھکا دیوے مار، شوہ دریائے دیوے رڑھائیا۔ بھین بھائی سکا
 میت مُرار، مات پیت اک رگھرائیا۔ وڈا چھوٹا اک پیار، جو جن آئے سرنائیا۔ تئناں لوکاں کرے باہر، چوٹھے گھر بہائیا۔ شبد سلوک اک نرنکار، سو
 پُرکھ آپ سنائیا۔ ہنگ برہم کر پیار، پاربرہم سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کلجگ ڈھپ نہ لگے کڑاکا،
 اگنی تت نہ کوئے جلائے۔ لاڑی موت نہ کرے سیاپا، گل پلو کوئے نہ پائے۔ سوہرے پیکے اکو ماپا، پاربرہم اکھوائے۔ کلجگ انتم چکے باقا، لہنا کوئی رہن
 نہ پائے۔ نہہکنک کھولیا اپنا تاکا، بجر کپائی کنڈا لاہے۔ پنج چور نہ مارے ڈاکا، گرسکھ تیرے نیڑ نہ آئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرسکھ آپے لئے ورائے۔ گرسکھ رویا نین نیر، نیز جل وایا۔ برہوں وچھوڑا لگی پیر، بن گر پورے نہ کوئے کڈھایا۔ سنگھ مارے انیلا تیر، دئی دوتی
 دیوے ڈھایا۔ ایکا چوٹی چاڑھے اخیر، محل اٹل اک سہایا۔ ملیا میل وڈ پیرن پیر، دستگیر گھر وچ پایا۔ لیکھے لائے شاہ حقیر، جو جن سرنائی آیا۔ چٹے اُپر
 کھچی جائے کیر، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گرسکھاں بٹھنہارا بیڑ، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ کلجگ انتم کٹے بھیر، بھو ساگر پار تریا۔ آپے ہوئے میر پیر،
 میری پیری آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے بچایا۔ گرسکھ نہ رووے مارے دھاہ، انت نہ ہوئے جدائیا۔ سنگھ
 پورا پکڑن آیا بانہہ، نرگن سرگن ڈیرہ لائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، درگھر ساچے سچ صلاحیا۔ وسنہارا نگر گراں، ہر جن کھیڑا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم
 پرہہ ساچی ماں، گرسکھ بھل کدے نہ جائیا۔ سکھا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سورج چن گھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا
 پلا رہیا پھڑائیا۔ لہنا دینا ہتھہ کرتار، چو جنت بھیو نہ رائیا۔ کرم گکرماں پاوے سار، کرنی کرتا ویکھ وکھائیا۔ جگت لہنا دئے اتار، جگت دئے وڈیائیا۔
 بھگت بھگتی اک پیار، ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے جوڑے آپے توڑے، آپے توڑ نہ بھاندا۔
 آپ چڑھائے شبد گھوڑے، آپے خاکی خاک سمائدا۔ آپے لائے سچ محلے پوڑے، آپے ہتھہ کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 لکھیا لکھیا پور کراندا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

آد پُرکھ ایکو نکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ نرگن جوتی نور اُجیارا، ایکا ایک ڈمگائیآ۔ اگم اگمرا کھیل اپارا، بھيو کوءے نہ پائیا۔ الکھ نرنجن الکھ جیکارا، الکھنا
 الکھ آپ لگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ نرگن رُپ ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوائندا۔ آد جگادی لے
 اوتار، گر گر رُپ سماندا۔ پاربرہم پر بھ رُپ اپارا، رُپ رنگ نہ کوئے جنائندا۔ وسنہارا دھام نیار، نہچل گھر سہائندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، در
 دربارا اک رکھائندا۔ اکال پُرکھ خبردار، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت آپ اکھوائندا۔ جوئی رہت آد
 نرنجن، آد جگاد وڈی وڈیائیآ۔ اپنا آپ بنے سجن، گھر میلا سچ سُبھائیآ۔ اپنا پردہ آپے کجن، آپ اپنی سیو کمائیآ۔ آپ اپنی رکھے لجن، داتا دانی
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن کھیل کھلایا۔ نرگن کھیل اک اکلا، اپنا آپ کرائندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھ اکلا، در
 دوارا اک سہائندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، دس کسے نہ آئندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، آپ اپنا حکم چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی دھار بٹھائندا۔ اپنی دھار نرگن رُپ، ہر ساچا آپ چلائندا۔ سچ سلطانا شاہو بھوپ، راج راجان آپ اکھوائندا۔ آپے دسے چارے کوٹ،
 دوسر دس کسے نہ آئندا۔ اپنا ہلارا آپے رہیا جھوٹ، آپ اپنی کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور ڈمگائندا۔ نرگن
 رُپ پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ آپ اپنا توڑ جنجال، آپ اپنا بندھن پایا۔ آپے بیٹھا آپ اپنی دھرم سچّی دھرمسال، چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ آپ
 اپنے پھل لگائے ڈال، پھل بھلواری آپ اپیآ۔ کرے کرائے آپ پرتپال، پرتپالک ناؤں رکھایا۔ آد جگاد اولڑی چال، جگ کرتا بھيو نہ رایا۔ دھر
 درگاہی بن دلال، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا اک اکھوایا۔ آدن انتا ہر بھگونت، اپنی کل ورتائندا۔
 کھیلے کھیل سرب گنونت، گھر گمبھیر اکھوائندا۔ در درویشا ہوئے منگت، اپنی جھولی اپنے آگے ڈاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن
 نرگن ویکھ وکھائندا۔ نرگن میل نرگن دھار، نرگن سنگ رکھائیآ۔ نرگن جوت نور نرکار، نرگن نرگن ڈمگائیآ۔ نرگن میتا نرگن کرے پیار، نرگن سیجا

رہیا ہنڈھانیا۔ نرگن و سیا چیتا اندر باہر، گُپت ظاہر آپ اکھوانیا۔ نرگن ٹھانڈا سینٹا ایک دھار، نرگن تت نہ کوئے جلائیآ۔ نرگن ریتا پر اپار، نرگن ----
 --- وچ نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلانیآ۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ،
 رتھو ہی آپ اکھوایا۔ آپے دیوے اپنی وتھ، آپ اپنا در سہایا۔ اپنی کتھا جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا میل ملایا۔ نرگن میل نرگن دھار، نرگن وچ سمایا۔ نرگن کنت نرگن بھتار، نرگن ناری نر نرائن ہنڈھانیا۔ نرگن کنت نرکار، نرگن آد انت
 ہو جائیا۔ نرگن جگا جگنت کھیل اپار، جگ کرتا بھيو نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نور کرے رُشانیآ۔ ایک نور جوت اُجالا، ہر
 ساچا سچ کرائندا۔ در گھر ساچے دین دیا، در دربارا اک سہانندا۔ پاربرہم پر بھ گر اوتارا، رُپ انو پ در سائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، -----
 ----- و سنہارا دھام نیارا، تھر گھر ساچا اک سہانندا۔ نرگن باقی جوت اُجیارا، کملاپاتی آپ جگائندا۔ آپ اپنا کرپسارا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپ
 اپنا بن سکدارا، آپ اپنا حکم چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نرگن وچ ٹکائندا۔ نرگن میلا نرگن رنگ، نرگن آپ
 چڑھائندا۔ نرگن مانے سیجا سچ پلنگ، نرگن ساچا سنگ نبھائندا۔ نرگن انگیکار لائے انگ، نرگن اپنے انک سائندا۔ نرگن در دروازہ اپنا آپے لنگھ، آپ
 اپنا گھر وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی منگ منگائندا۔ نرگن داتا نرگن بھگھاری، نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن بنک
 نرگن دواری، نرگن الکھ جگائندا۔ نرگن دیونہارا در در دواری، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در
 اپائندا۔ در دروازہ اپنا کھول، ہر ساچے رچن رچانیا۔ پُرکھ اگتا آپے بول، اپنی کرے صفت صلاحیا۔ آپ اپنے وسے کول، دوسر وس کوئے نہ رانیا۔
 دوس ریَن کرے چوہل، آد جگاد وڈی وڈیانیا۔ اپنے اندر آپے موَل، آپ اپنی بنت بنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن و سیا
 ساچے گھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ نرگن دوارا ایکونکارا، اپنی کھیل کھلائندا۔ پاربرہم پر بھ بھيو نیارا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت کرپسارا، جوتی جوت
 وچ ٹکائندا۔ مات پت بن پیارا، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ اُپجے سَت سَت دُلارا، شبد شبدی ناؤں دھرائندا۔ ونج کرائے اک وپارا، ایکا بوجھ بھجھائندا۔

جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، اگم اگمرا اگمى كار كماندا۔ اگمى كار پُر كه بدھاتا، اپنى آپ كرائيا۔ آپے پتا آپے ماما، پوت سپوتا آپ
 هو جائيا۔ اتم ركھے اپنى ذاتا، ذات اذاتى بھيونہ راييا۔ اپنى ديويے دھر سوغاتا، دھر درگاھى وڈ وڈيائيا۔ بيٹھا رہے اڪ اڪانتا، ايكارُپ سماييا۔ جوتى
 جوت سُرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، آد آد آپ اڪھوائيا۔ آد پُر كه آد اوتارا، آد آد سمايا۔ آپ اپنا كر پيارا، آپ اپنے اندر آسن لاييا۔ ھت سُنْت
 ابناسى اچت كھيل كھلایا۔ جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، جوتى نورو نور اُپايا۔ جوتى نور هر اُپا، نورو نور درسائندا۔ آپ اپنا ويس وٹا، نراكار
 ساكار هو جائندا۔ كھيلے كھيل اگم اتھا، بے پرواھ بھيونہ آسيندا۔ نور نورانى اڪ خُدا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپ اپنے نالوں كر جُدا، آپ اپنا انگ
 كٹائندا۔ جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، ايكونكار كر پيارا، نام ست ست جيكار، كرتا پُر كه پُر كه كرتا، نر بھجے دئے ادھارا، جوتى رھت
 كھيل كھلایندا۔ جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى كرپا كر، اپنا بندھن آپے پائندا۔ اپنا بندھن آپے پا، اپنا رُپ وٹايا۔ ابناسى كرتا كھيل كھلا،
 كھيلنھارا دس نہ آيا۔ اپنى جوتى نور كُكا، جوتى نور كرے رُشاييا۔ جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى كرپا كر، آپ اپنا بنس چلایا۔ آپے بھگون جوتى دهر،
 اپنا رُپ وٹائندا۔ اپنى كرپا آپے كر، آپے ويكھ وكھائندا۔ آپے سوہے اپنے در، در دوارا آپ سُهائندا۔ اپنى كرنى كرتا رھيا كر، كرنھار آپ اڪھوائندا۔
 جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، نرگن نرگن ويس وٹائندا۔ نرگن وٹيس اپرا، هر ساچے سچ كرايا۔ وشنوں ونسى هو تيارا، وشورُپ سمايا۔
 آپ اپنى بٹھے دھارا، آپ اپنا مارگ لاييا۔ نہ كوئى دوسر ميت مُرارا، نہ كوئى سنگ ركھاييا۔ نہ كوئى گر پير اوتارا، اڪ اڪلا كھيل كھلایا۔ رُوس نہ كوئے
 ستارا، سورج چن نظر نہ آيا۔ جنگل جوہ اُجاڑ نہ كوئے پھاڑا، ڈُونگھى كُنڊر نہ كوئے وكھاييا۔ ترے گن نہ تيرا كوئے اُجيارا، تير ات نہ كوئے اُپايا۔ پنج تت
 نہ كوئے شنگارا، اپ تيج وائے پرتھمى آكاش نہ كوئے رلايا۔ من مت بدھ نہ كوئے جيكارا، نہ كوئى ناؤں دھرايا۔ ويد كتيب نہ كوئے لڪھارا، رسنا جھوانہ
 كوئے ھلايا۔ گر پير نہ كوئے اوتارا، سادھ سنت نہ كوئے ركھاييا۔ لڪھ چوراسى نہ كوئے پيارا، جيو جنت نہ كوئے دھرايا۔ آد جگادى ايكونكارا، ايكاهر وسايا۔
 آپ اپنا سُهائے بنك دوارا، در دروازه اڪ ركھاييا۔ غريب نوازا هو اُجيارا، اپنا وَاجا آپ وَايا۔ جوتى جوت سُرُپ هر، آپ اپنى كرپا كر، وشنوں ونسى نام

دھرایا۔ وشنوں رُوپ ہر کرتار، اپنا آپ کرائندا۔ آپ اپنے وچوں کریا باہر، مات پت نہ کوئے رکھائندا۔ بھائی بھین نہ کوئے پیار، ساک سین نہ کوئے جنائندا۔ نہ کوئی ناری کنت بھتار، نہ کوئی بیج ہنڈھائندا۔ نہ کوئی کرے تن شنکار، بستر بھوشن نہ کوئے سہائندا۔ نہ کوئی نین کجل دھار، ہتی دند نہ کوئے ہسائندا۔ نہ کوئی پاٹھ وید منتر رہیا اچار، نہ کوئی گیت سناائندا۔ اک اگلا سرجنہار، نیز نیناں نظری آئندا۔ وسنہارا سچ سچکھنڈ دوار، تھر گھر بیٹھا سو بھاپائندا۔ وشنوں میلا ایک کار، ایک کرت کمائندا۔ تیرا میرا اک پیار، آد آد اک اکھوائندا۔ تیرے اندر تیرا دیوے واڑ، تیری دھر مسال سہائندا۔ تیرا رُوپ سچ اکھاڑ، سچ دوارا آپ بناائندا۔ تیرا رنگ ساچا لاڑ، دھر درگا ہی آپ چڑھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ کھیلنہارا ہر سمر تھ، ایک ایک اکھوایا۔ وشنوں دیوے ساچی وتھ، اپنا نام اپنے وچ لکایا۔ اپنا کیتا آپے وکھ، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنا کرے آپ سکھ، آپے رہیا تال بھرایا۔ اپنی جوتی ہو پر تھ، اپنا دیپک آپ جگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست جھولی پایا۔ ساچی وست ہر بھگوان، وشنوں جھولی پائندا۔ دیونہارا اپنا دان، اپنا بھو کھلائندا۔ جوتی جگے اک مہان، ایک ایک ڈمگائندا۔ ایک ایشٹ اک دھیان، ایک لو رکھائندا۔ ایک امرت پین کھان، ترسنا بھکھ گوائندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر دکھائندا۔ ایک دیونہارا مان، دھر فرمانا اک جنائندا۔ ایک ہوئے نگہبان، ایک حکم سناائندا۔ ایک ہوئے جانی جان، جانہار اک ہو جائندا۔ ایک ایک کرے پچھان، ایک دو جا بھو مٹائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ وشنوں سکھیا ہر بھگونت، اپنی آپ سکھائیا۔ آد جگادی اک بے انت، پاربر ہم وڈی وڈیائیا۔ میرا رُوپ تیرا منت، تیرا میرا اک سمائیا۔ میری جوت جگا جگنت، نورو نور کرے رُشائیا۔ توں ناری ہوں ساچا کنت، وشنوں ساچا ولس اپائیا۔ تیری چولی میرا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ نہ کوئی جیو نہ جنت، نرگن اپنا ولس وٹائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کنت، مات پت نہ کوئے اکھوایا۔ تیری بنائے تیرا بنت، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ہر گھر پا، وشنوں سیس جھکائندا۔ ابناسی کرتا توں بے پرواہ، تیرا بھو کوئے نہ پائندا۔ آد جگادی اک ملاح، ایک ایک اکھوائندا۔ تُو ہی پتا تُو ہی ماں، بالک سٹ توں اپجائندا۔ توں ہی

پکڑنہارا بانہہ، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائندا۔ توں ہی کریں سچ نیاں، سچ دوار اک دکھائندا۔ توں ہی پکڑیں انتم بانہہ، بن تیرے کوئے دس نہ آئندا۔
توں ہی دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سرہتھہ سمرتھہ لکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ پُرکھ ابناسی آپے بول، اپنا
تھم سنایا۔ وشنوں تیرا تولے تول، ساچا تولا آپ رگھرایا۔ آدجگاد نہ جائے ڈول، نہ ڈولے نہ کسے ڈلایا۔ تیرا تیرے وسے کول، وچھڑ کدے نہ جایا۔
میری جوت تیری گوت تیرے اندر گئی مول، پھل پھلوڑی ویکھ دکھایا۔ تیرے اندر دھریا، اپنا امرت کول، تیری نا بھی دے جھرایا۔ ابناسی کرتا اپنی
دیوے آپے پائل، آپ اپنا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں لیکھا اک سمجھایا۔ وشنوں انتم کر نسمکار، اپنا سپس
جھکائندا۔ توں داتا بے عیب پروردگار، تیرا لیکھا کوئے نہ آئندا۔ کون روپ ورتے وچ سنسار، کون رنگ رنگائندا۔ شبد سنسہرا اک نرنکار، اپنا آپ
گھلائندا۔ تیرے اندروں آئے باہر، نا بھی گھ لکھائندا۔ کول کولا کر تیرا، تیرا بیج دکھائندا۔ تیرا پھل کھڑے گلزار، ایکا گھ صلاحیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں دیوے ساچا ور، ایکا مت سمجھائندا۔ ہر ہر دیوے ساچی مت، وشنوں ہر سمجھایا۔ تیری نا بھی کملاپت، کول
پھل سہایا۔ اپنا روپ کرے اُتپت، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اپنا بیج بیج اپنی رت، رکت بوند نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی میلا دے تے، توت نہ کوئے
جنایا۔ سرب کل آپے سمرتھہ، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے دیوے ساچی و تھہ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ برہم روپ ہوئے پرگٹ، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔
چارے گھ اپنے کٹ، اپنا ----- دکھایا۔ شبد نگارہ لائے سٹ، تال تلواڑا اک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم
برہم وڈی وڈیایا۔ برہم برہم پاربرہم، اپنا روپ وٹایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل رچایا۔ پون سواسی نہ کوئے دم، نہ کوئی رو رو نیروہایا۔
آدجگادی جانے اپنا کم، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ وشنوں میلا پاربرہم، پاربرہم ویکھ
دکھائندا۔ گھر ساچے سٹ گیا جم، برہما ناؤں رکھائندا۔ برہما دتا ایکا طم، اک دھیان لگائندا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، شو شکر ویکھ دکھائندا۔
اندھ اندھ چاڑھے چن، آکاش پرکاس دکھائندا۔ ترے ترے ناتا آپے بھن، ترے ترے دھیر دھرائندا۔ وسنہارا بن چھیری چھن، سچ سنگھاسن ڈیرہ

لا سندا۔ سیوک سیوالائے رُوس سورج چن، آپ اپنی کرت کما سندا۔ وشنوں تیرا رُپ تیرا تن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد آد اک سُبھاسندا۔ آدن انتا ہر بھگوانا، ہری ہر رُپ وٹایا۔ شبد شبدی بٹھے گانا، ساچا سگن منایا۔ نرگن ویکھے مار دھیانا، پنچ تت نہ کوئے وسایا۔ تھر گھر وسیا اک مکانا، بچھنڈ دوارا اک جنایا۔ آپے جودھا مرد مردانہ، نہ مرے نہ جایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ رکھایا۔ آپے داتا گن ندھانا، دینا بندھپ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد دیوے ور، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ دیونہارا آدی ور، برہما دی وٹی ودھایا۔ وشنوں میلا ناری نر، نر نرائن ویکھ وکھایا۔ اپنی کاری آپے کر، کرنی کرتا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اک اکھوایا۔ آد ہر آد نر، آد گر اوتاریا۔ آد بھنڈارا شبد جیکارا اک دوارا دیوے بھر، آد آد آپ ورتا رہیا۔ آد پسارا ہر نرنکارا جوت اُجیارا، نرگن آپ کرا رہیا۔ آد پیارا وشنوں ڈلارا، برہما ست پیارا، شکر ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اناد ایکا ایک درسا رہیا۔ آد جنایا آد جنائی، آد پُرکھ آدسیا۔ آد سگن آد گُرمائی، آد میلا وشن مہیشیا۔ آد گھر وٹی ودھائی، آد نرنجن آپے ویکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا لیکھیا۔ وشنوں ونسی ہر اُپا، اپنا بردھ جنایا۔ چار چار تیرے انگ رلا، تیرا سنگ رکھایا۔ برہم برہم برہم دھرا، ترے گن جھولی پایا۔ رجو ستو طمو میل ملا، ست سرُپ وٹایا۔ پنچم جوڑا دے جُڑا، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ شبدی گھوڑا دے دوڑا، نرگن سرگن وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑا سی بنت بنایا۔ لکھ چوڑا سی مات رکھ، دیوے وڈ وڈیایا۔ چارے ویداں کر پرتکھ، چارے جگ کرے گُرمائیا۔ بھو نہ پائے الکھنا الکھ، الکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ آپے بھانڈے بھرے آپے کرے سکھ، ساکھیاں آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرپا آپے کر، آپے رچن رچایا۔ وشنوں ونس سُن شبد انادی، ایک بچن الایا۔ تیرا کھیل آد جگادی، تُوں کرتا کرن آیا، دھر دی بان دھر دی وادی، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ تُوں ہی رکھنہارا لاجی، تیرا تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا قول آپے رہیا کرایا۔ وشنوں قول قول ہر ہر کریا، اپنا بچن سُنایا۔ تیرا تیرا لے وریا، تیری وڈ وڈیایا۔ سبجگ تیرتا دواپر چکھے ڈریا، کلجگ ویکھے بے پرواہیا۔

راما کرشنا گھاڑن گھڑیا، بیخ تت ڈیرہ لائیا۔ بیخ تت وکارا آپے لڑیا، سنتاں بھگتاں لئے جنائیا۔ گرکھ ساجن ساچے پھڑیا، جس جن انتر برہوں لائیا۔ محل
 اٹل اُچے آپے چڑھیا، بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھڑیا، نہ کوئے آکار جنائیا۔ آد جگاد کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی اندر
 وڑیا، گھٹ گھٹ بیٹھا لکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنجگ اترے پار کنارہ، ہر ساچا آپ کرا سندا۔
 دھرنی دھول دئے سہارا، ساچا مارگ لائندا۔ تریتا تیرا روپ اپارا، رام رام روپ ہو جائندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، گڑھ ہنکاری آپ مٹائندا۔ بھگت
 بھگونت اک پیارا، ایکا مارگ لائندا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا در سہائندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، جگ جگ کار کما سندا۔ وید ویاسا سیو ادارا، پرانی پران
 جنائندا۔ اک اٹھاراں کر پیارا، چار لکھ ہزار ستاراں، بارا اکثر کر وکھ اک سلوک بنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا
 ناؤں دھرا سندا۔ جگ اپنا نام دھرا، اپنی کل ورتائیا۔ کاہنا کرشنا روپ وٹا، نام بنسری اک وجائیا۔ مورمٹ سپیس ٹکا، ساچی سخیاں منگل گائیا۔ غریب
 نہانے گلے لگا، دوئی دُشٹ مکائیا۔ رتھ رتھو ہی رتھ چلا، دوپر بیڑا بٹے لائیا۔ کلجگ کوڑے چڑھیا چا، لوک مات کرے رُشنا ئیا۔ کوڑا ڈنک دئے وجا،
 سنے سرب لوکائیا۔ راج راجاناں دئے بھلا، مایا ممتا موہ ودھائیا۔ کام کرودھ سنگ رلا، ہوئے ہنگتا کری گُرمائیا۔ جوٹھ جوٹھ لئی پرنا، دئی دوتی ناری
 آپ پرنائیا۔ گرمت کواری کتیا مارے دھا، ملے میل نہ ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ لکھ چوراسی آپ اُپا، آپے ویکھ
 وکھائیا۔ آپ اپنا منتر نام درڑا، اشٹ دیو آپ اکھوائیا۔ ورن گوت آپ جنا، نرگن جوت نور رُشنا ئیا۔ واسنا کھوٹی آپ بھرا، من مت کرے ہلکائیا۔ تن
 لنگوٹی دھیرج جت دئے تڑا، کوٹی کوٹ رہیا پھرائیا۔ بوٹی بوٹی دئے تڑا، بیخ تت نہ کوئے سہائیا۔ ساچی چوٹی نہ دیوے کوئی چڑھا، بن ہر نامے نہ کوئے
 تھانئیا۔ بے عیب خدائی آپ خُدا، خالق خلق وچ سمائیا۔ اپنا نعرہ آپے لا، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ لاشریک سگن منا، ساچی سکھیا اپنی آپ جنائیا۔
 چوڈاں لوکاں پھیرا پا، چوڈاں طبق سہائیا۔ لوک مات ڈیرہ لا، عیسیٰ موسیٰ کرے گُرمائیا۔ اُچ مینارے مردنگ دئے وجا، سچ محرابی بانگ سنا ئیا۔ ایکا نعرہ
 دئے لا، لاشریک وڈی وڈیائیا۔ مقامے حق رہیا سہا، ساچی صدا اک لائیا۔ انا الحق میل ملا، ساچی شرع شریعت وچ ٹکائیا۔ کایا کعبہ آپ جنا، دو دو آہ

میل ملائیا۔ حق جنابا ڈیرہ لا، بیٹھا بے پرواہیا۔ نور الاهی نام دھرا، اپنا رُوپ وٹائیا۔ اللہ رانی سنگ رلا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ وشن چڑھیا ساچا چا، گھر ساچے سگن منائیا۔ میرا کنت نہ دوسر سکے ہنڈھا، نہ ساچی سیج ہنڈھائیا۔ کلجک تیرا نانا اللہ رانی رہی جڑا، گھر سد منگن آوے کر کر دھائیا۔ ابناسی کرتا اپنا پلو نہ رہیا پھڑا، اچھل اچھل وڈی وڈیائیا۔ دے دے لارا ہر نرنکارا لوک مات لیایا ویاہ، جگت سنگھاسن دے دکھائیا۔ محمد ادھ وچ بیٹھا تگے راہ، چار یاری متا پکائیا۔ دوہاں نانا جگت جہاں، دو جہاناں نہ پار کرائیا۔ کلجک پکڑی تیری بانہہ، تیرا سنگ نبھائیا۔ وشنوں کنت ہر بھگونت انتم کرے آپ نیاں، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ چوڈاں طبقات چوڈاں صدیاں ونڈ ونڈا، چوڈاں چوڈاں کرے رُشنائیا۔ نبی رسول پیر پیغمبر اولیا آپ اکھوا، ملا شیخ مسائق آپ ہو جائیا۔ کلمہ امام کائنات آپ پڑھا، ساچا سجدہ اک دکھائیا۔ اپنا وضو آپ دے کرا، اپنا لنگ آپ دے کٹا، شو شکر کالکھ کٹا لائیا۔ جنک پستری سینتا سرتی آپ لے پرنا، ہر داتا بے پرواہیا۔ در گھر ساچے سگن منا، سیج سنگھاسن اک سہائیا۔ آد نرنجن پُرکھ ابناسی اپنا کھیل آپ کھلا، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا ویکھے در، در پھیرا پائیا۔ اللہ رانی کر پیار، ہر ساچے رنگ چڑھایا۔ کھیلے کھیل آپ نرنکار، آد جگادی ویس وٹایا۔ ورتے ورتا وے وچ سنسار، دس کسے نہ آیا۔ آپے جانے آر پار کنار، منجھدھار آپ رُڑھایا۔ سنگ محمد چار یار، ایک سنگ رکھایا۔ چاروں گنٹ ہاباکار، جیو جنت رہے گر لایا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، آپ اپنی بنت بنایا۔ نرنگن جوتی کر اجیار، نانک وچ وسایا۔ پنچم تت تت کر پیار، تتوت سمایا۔ کنت بھتاری ایک نار، ایک سیج ہنڈھایا۔ شبد سنہیہرا میت مرار، پُرکھ اگتا آپ گھلایا۔ اک سہائے در دوار، بنک دوا ری ناؤں رکھایا۔ نرنگن سرگن اک پیار، سرگن نرنگن وچ کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا سرشٹ سبائی بھرم بھلیکھا بھرم گڑھ نہ کوئے تڑایا۔ نانک شبد ہر جنائی، نرنگن نور نور انیا۔ سچھنڈ میلا سچ سُبھائی، ملے میل سری بھگوانیا۔ در گھر آیا چائیں چائیں، پایا پُرکھ سلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے در در بانیا۔ آیا در نانک گر، گر کرتے کھیل رچایا۔ ملیا میل لکھیا دُھر، دُھر در گاہی ویکھ دکھایا۔ ہر چرن پریتی گئی جڑ، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ ور پایا جیہا لوڑ، گھر مندر اندر اک سہایا۔ پُرکھ ابناسی سنگر پورا گیا بھڑ، سچا سنگر آپ ہو جایا۔ دو جہاناں لائے ایک پوڑ،

ایک گڑھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ایک شبد سنایا۔ ساچا شبد نام ست، ہر نانک جھولی پایا۔ پاربرہم برہم ایک مت، ایک پت رکھایا۔ ایک نیچ ایک وت، ایک اہل چلایا۔ ایک دھیرج ایک ست، ایک ہٹھ رکھایا۔ ایک چرن کمل بندھے نت، ناتا بدھاتا اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن باقی نرگن دیوا نرگن میلا کملاپت، نرگن اچا نرگن نیواں نرگن وسیا ساڈھے تن ہٹھ سیواں نرگن بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک میلا ساچے گھر، گھر ساچے میل ملایا۔ جوت اکالی شبد بھنڈارن، سچ بھنڈار ورتایا۔ نانک میلا اک دوارن، تھر گھر ساچا اک رکھایا۔ ملیا میل پڑکھ کرتارن، ایک منگل گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا روپ درسایا۔ ساچا روپ ابناسی کرتا، اپنا آپ درسا سندا۔ نانک سنگر آپے دھردا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ اپنی کرنی آپے کردا، نہ کوئی دوسر سنگ دکھائندا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتھج سیتج لکھ چوراسی کولوں کسے نہ ڈردا، نہ کوئی بھے رکھائندا۔ پاربرہم پر بھ ساچا پردہ، اپنا آپ اٹھائندا۔ نانک گر ہر ہر مندر آپے وڑدا، آپے باہر سا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد آپ اھوائندا۔ سنگر نانک در گھر پا، لوک مات کرے دھائیا۔ آگے وشنوں بیٹھا راہ رہیا تکا، نیتز نین اٹھائیا۔ گر نانک ویکھیا اک ملاح، لوک مات بیڑا بے لائیا۔ بچھن لگا سچ صلاح، کون پتا کون مائیا۔ گر نانک بول رہیا جنا، اکال پڑکھ ایک پتا ایک ماں، بھین بھائی ساک سین اک اھوائیا۔ ایکونکارا ہر نرنکارا پھرنہارا ساچی بانہہ، سچ سلطان آپ اھوائیا۔ وشنوں منگے سچ نیاں دوویں پے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچے گھر، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ نانک سنگر شبد سنایا، ملیا میل نرنکارا۔ نام بھنڈارا اک لیا، ورتے وچ سنسار۔ ساچے در درشن پایا، وسریا سنسار۔ ایک روپ نظری آیا، پاربرہم سچی سرکار۔ ایک نین ویکھ دکھایا، دوئے لوچن بند کواڑ۔ ایک دھن انادی گایا، رسنا جہوانہ کوئے ہلار۔ برہما وید دس نہ آیا، چار گھ نہ کوئے اچار۔ بودھ اگادھی ہر رگھرایا، شبد اگئی بولے اک جیکار۔ ہر کاشد کھن پڑھن وچ نہ آیا، لوک مات نہ کوئی وستھار۔ اپنی مہما آپ جنایا، جس جن کرپا کرے آپ کرتار۔ نانک گولا در گھر ویکھن آیا، تھر گھر بیٹھا شاہ سلطان۔ ساچا ڈھولا ایک گایا، میرا تیرا روپ سری بھگوان۔ ست پڑکھ نرنجن بول سنایا، ایکونکارا کر پرنام۔ ست نام منتر درڑایا، پایا دھر ہر دھام۔ پڑکھ ابناسی چرن

چرنودک اک پیایا، ملیا امرت جام۔ ایک دوجا بھیو مٹایا، گھر ساچے ملیا بسرام۔ ایک رام نظری آیا، نہ کوئی دوسر دسے کاہن۔ کوٹ محمد رہے سیس
جھکایا، کوٹن گویاں کرن دکھیاں۔ کوٹن کوٹ سیتا رہے پرنا، کوٹن لا لا تھکے دھیاں۔ نانک سنگر ایک پایا، جوتی نور جگے مہان۔ وشنوں تیرا در دیکھن
آیا، توں جییاں داتا دیوے دان۔ ہر کارزق تیرے بھنڈارے آپ بھرایا، تیرا بھریا اک مکان۔ تیرے اندر ساچے مندر پڑکھ ابناسی میلا امرت کول
رکھایا، برہما اُتیت ہو یا نوجوان۔ چار ویداں چارے مکھ صلاحیا، ہر کا بھیو کوائے نہ پائن۔ نانک ہر گھر ساچا ایک پایا، میل ملیا گن ندھان۔ دیا باقی نہ کوئی
جگایا، نہ کسے باڈی دتا نشان۔ سنگ سوانی نہ کوئی رکھایا، نہ کوئی کتیا دسے نوجوان۔ ماں پتر نہ کوئی اپایا، دھی جوائی نہ بندھن بندھایا، سوہرے پیئے ایک
رنگ سما، سو ملیا ہر بھگوان۔ نانک غریب در منگن آیا، کرپا کرے ہر مہربان۔ سچ بھنڈارا اک بھرایا، توٹ نہ آئے دو جہان۔ ایک شبد ہر سٹایا، ایک
برہم گیان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا جانی جان۔ شبد دھار سچ سنیہڑا، ہر ساچا آپ سٹاندا۔ کٹنہارا جم کا جیڑا، لکھ چوراسی
پندھ مکا سٹاندا۔ وسنہارا کایا کھیڑا، پنج تت ڈو گھی کندر ڈیرہ لائندا۔ مٹا دنہارا جگت جھیرا، آد زرنجن جوت زرنجن میل لائندا۔ سنگر نانک بنھنہارا بیڑا،
چپو نام رکھائندا۔ لہنا دینا چکے میرا تیرا، سوہنگ روپ آپ ہو جائندا۔ سو پڑکھ زرنجن وڈ وڈیرا، بھیو کوائے نہ پائندا۔ ہنگ برہم کرے نیہڑا، پنج تت
سائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ شبد آپ ہو جائندا۔ سوہنگ شبد سوہنگ ڈھولا، سو پڑکھ زرنجن گایا۔ ایک اکھڑ ایک بولا، نانک
رسن صلاحیا۔ وشنوں منگے ساچا تولا، نانک آگے سیس جھکایا۔ کون چکے لکھ چوراسی ڈولا، کون بھار اٹھایا۔ مار مار تھکا ناتھ بھولا، بھولا ناتھ رہیا گرلایا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک ور، نانک چولا آپ بدلایا۔ نانک سنگر شبد سٹانے، وشنوں وشنوں آد تیرا روپ
دھرائے، تیرا رنگ رنگایا۔ کلجگ انتم دیکھ وکھائے، آپ اپنی کل ورتایا۔ شبد وچولا اک بنائے، دوسر گر دس نہ آیا۔ نانک لوک مات آپ دھرائے،
ساچا مارگ دئے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا آپ جنایا۔ نانک وشنوں دئے دلاسا، ایک ایک سٹایا۔ ہر
چرن ہر بھرواسا، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ کلجگ انتم دیکھن آئے تماش، زرنجن جوت کرے رُشانیا۔ ہری جوت دسے دس جامے کایا کاسا، گوہند گڑھ سٹایا۔

پنج تت منارے پائے راسا، انگد انگ لگایا۔ امر داس کرائے نواسا، رام داس میل سچ سکھدایا۔ ارجن جوت کرے پرکاسا، ہر شبدی شبد وڈیایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سنت بھکت کنت بھگونت ایکا دھام بہایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا گر سنا سندا۔ ایکا در
 اک دربارا، ایکا ویکھ وکھائندا۔ ایکا بھکت اک بھنڈارا، ایکا بھگتی اک ورتائندا۔ ایکا شکتی ہو اُجیارا، آد شکت آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، میر پیر شاہ حقیر در درویش ویس وٹائندا۔ ہر رائے ہر گن گا، ہر کرشن وڈ وڈیایا۔ تیخ بہادر تیخ چلا، دھرم کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ اٹھاں تتاں
 ونڈ ونڈا، برہمنڈ پھول پھولایا۔ برہما وشن شو منگل رہے گا، کروڑ تیتیس پھولن برکھ لایا۔ گن گندھرب سو بھارے پا، کنر جھپ سُر تال رہے وجایا۔
 ساچا در آپ سہا، در دوارا اک صلاحیا۔ اپنی بھیتا آپ چڑھا، کھیوٹ کھیٹا بن کے آیا۔ پُرکھ ابناسی بیٹا آپ بنا، گر گوہنڈ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سورپیر آپ اکھوایا۔ گر گوہنڈ سورا بلکار، ہر ساچا سٹ اُپجائندا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنے رنگ
 رنگائندا۔ آپے بخشے چرن پیار، آپے میل ملائندا۔ آپے دیوے شبد جیکار، آپے نعرہ لائندا۔ آپے بنھے سیس دستار، کلنی توڑا آپ سہائندا۔ آپے پنچم
 پنچم ہو اُجیارا، آپے پنچم ویکھ وکھائندا۔ آپے زرگن سرگن اک وچار، ایکا روپ اکھوائندا۔ آپے شبد شستر کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائندا۔
 آپے ہون پون پاوے سار، دھوپ دیپ سوگندھ آپ ہو جائندا۔ آپے آد شکت میت مُرار، آپ اپنی رچن رچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در ساچا اک سہائندا۔ ساچا سٹ ہر گوہنڈ، پُرکھ اکال اُپایا۔ اپنی اُپائی آپ بند، آپ اپنا نام دھرایا۔ آپ مٹائے اپنی چند،
 چنتا سوگ نہ کوئے جنایا۔ داتا دانی گنی گہنڈ، گہر گسبھیر اکھوایا۔ امرت ورو لے ساگر سندھ، سچ سروور پھول پھولایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپے دیونہارا ساچا ور، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جگا جگنتر کر نیہارا، کرنی کرتا کرم کمائندا۔ گر گوہنڈ کر اُجیارا، سنگر روپ وٹائندا۔ امرت دیوے در
 بھنڈارا، ایکا گھر سہائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، ساچے ہتھ پھڑائندا۔ ویکھے پرکھے سرب سنسارا، لکھ چوڑاسی پھول پھولائندا۔ لہنا دین چکائے میت
 مُرار، سستجگ تریتا دواپر وچھڑے ویکھ وکھائندا۔ پنجاں بولے اک جیکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گُپت ظاہرا آپ اکھوائندا۔ آپ

سہائے ایک سچ دوارا، گڑھ کیس ویکھ وکھائندا۔ چنڈی چمکے دو دو دھارا، بھے بھیانک نظری آئیندا۔ دوئے لوچن ویکھ اگھاڑا، جگت نین تڑپھائندا۔
 گر سکھاں میلا اندرے اندر کرے پیارا، دیا ندھ دیا دیا آپ کمائندا۔ آیا در بن بھگھارا، منگے بھٹا کھیوٹ کھیٹا اکال پُرکھ دا اکو بیٹا، ایک کھیل کھلائندا۔
 لُجیا سٹ ایک جیٹھا، ساچی رُت سہائندا۔ اپنے شبد آپ لپیٹا، اپنی دھار چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گو بند میلا ایک گھر، کایا
 گھر اک وکھائندا۔ کچ کٹار شبد جیکارا، گو بند رسن الائندا۔ گر گھاں ویکھن آیا جگت کنارہ، وَنجھ مہانا اک رلائندا۔ جگت ملاح دے سہارا، ساچا حکم
 سنائندا۔ آو در لو ورن جن لنگھنا پارا، سیس بھیٹ چٹھائندا۔ پنجاں بخشے چرن پیارا، انتر منتر اک آدھارا، ایکارُپ درسائندا۔ آئے در وارو وارا، اپنا
 کھنڈا آپے واہندا۔ رنگے رنگ لال گلا، دین دیاں گر سکھ نیڑ نہ آئے کال مہاکال توڑے جگت جنجال، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ نہ کوئی پھٹ نہ کوئی
 کٹ جو جن وکیا سنگر ہٹ، گر کا کھنڈا وچ برہمنڈاں جیرج انڈاں اُتج سبتج چارے کھانی جگت رانی لکھ چوراسی آپ ترائندا۔ پنج پیارے پائی وندا، نہ
 کوئی بکرا چھترا آپ جھٹکائندا۔ منمکھ چو کرن پکھنڈا، گر گو بند تیرا بھیو کوئی نہ پائندا۔ بن تیرے کوئی نہ جانے سرسا کھنڈھا، پُری انند نہ کوئے
 تچائندا۔ سرشٹ سبائی جیو جہان پھرے رنڈا، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ جس تن چھہایا تیرا کھنڈا، جیون مُکت کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ پنج پیارے پنج پیار، پنچم موہ جڑایا۔ سنگر پورا ہو تیار، بستر شستر تن سجایا۔ کلنی توڑا سوہے
 سیس دستار، جوتی شبدی جوڑا جوڑ جڑایا۔ نیلے گھوڑے نیلے والا ہو آسوار، نیلی چھتوں پار کرایا۔ پہلا پوڑا رکھایا وچ سنسار، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباہا۔
 برہما وشن شو رہے پکار، رو رو دین دباہا۔ سنگر پورا دے ہلار، ساچا شبد الایا۔ لیکھا چکائے اتم وار، لوک مات رہن نہ پایا۔ ہوں سیوک آیا سیوادار،
 سیوا رہیا کماہا۔ چار ورنان بنائے اک پیار، سہائے دوار، اوج پنج میٹ مٹایا۔ کھتری براہمن شو در ویش ایک سوہن سچ دوار، ساچا گھر اک سہایا۔ راج
 راجاناں شاہ سلطاناں کرواؤن خوار، غریب نمانے گلے لگایا۔ کھج جڑ دے اگھاڑا، اپنی رتے کر کر ہت کھج نیاں ہیٹھ دباہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ وشنوں کہے شبد الا، گو بند سُن جیکارا۔ تیرا رُپ جگت ملاح، میرا نام سہارا۔ دوہاں داتا بے پرواہ، آدانت ایکو نکارا۔

جگ جگ چپائے اپنا ناں، آپ اپنا لئے اوتارا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، منمکھاں کرے پار کنارہ۔ کلجگ انتم کرے کون نیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھنہارا سچ گھر، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ گوہند وشنوں رہیا جنا، ہر ہر وڈی وڈیاںیا۔ کوٹن کوٹ وشنوں لئے اُپا، کوٹن کوٹ اپنے وچ سماںیا۔ کوٹن کوٹ برہما لئے دھرا، کوٹن کوٹ منوتر سیوا لائیا۔ کوٹن کوٹ شو سیوارہے کما، آد جگاد سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ کروڑ تیتیا رہے گرلا، سُرپت راجے اند بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ گنپت گنیش رہے منا، کوٹن کوٹ باسک تشک سیج وچھائیا۔ کوٹن کوٹ کچھی بیٹھی ویس وٹائیا۔ کوٹن کوٹ وید لیکھا رہے لکھا، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ ہر کا بھو نہ سکے کوئی پا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ میرا رکھیا ہر جی آپے ناں، گوہند روپ وٹائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس وٹائیا۔ ابناسی کرتے سیوا دتی لا، لوک مات وجے ودھائیا۔ ایک امرت جام ہتھ دے پھڑا، چار ورنناں دیاں ورتائیا۔ ایک اکھر ویدیا دیاں پڑھا، نانک گُرمت اک سمجھائیا۔ ایک پوڑے دیاں چڑھا، اچا پوڑا اک دکھائیا۔ وید ویاسا گیا سمجھا، پُران اٹھاراں کر جناںیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت جاوے آ، آپ سنگھاسن آسن لائیا۔ گر گوہند بنیا سچ گواہ، وشنوں رہیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے داتا بے پرواہ، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ سمبل نگری دھام دے سہا، ساڈھے تن ہتھ رچن رچائیا۔ میرا سنگ دے نبھا، گئی توڑ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد رکھی وڈیاںیا۔ وشنوں سُن کرے پکار، ایک نعرہ لایا۔ چوتھا جگ اترے پار، کلجگ ویس وٹایا۔ کون روپ ہوئے کرتار، کون کھیل کھلایا۔ کون ورتے ورتاوے وچ سنسار، کون میل ملایا۔ کون سوہے بنک دوار، کون گھر جناںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ گوہند بھو گیا کھل، ہر ساچے آپ کھلایا۔ وشنوں تیرا انتم پاوے ل، کرتا قیمت دے چکایا۔ نانک تولے تیراں تول، مودی خانہ اک دکھایا۔ ترے گن مایا کرے گھول، پنج تت جھیرا لایا۔ جوٹھ جھوٹھ وجائے ڈھول، من مت پھیرا پایا۔ گروآں پیراں سکھاں صدق تھے قول، شاہ سلطان نہ سنگ جناںیا۔ پنڈت پاندھے بھلن رول، متھے ٹیک نہ کوئے سہایا۔ میری چھکے نہ کوئی کھنڈے پاہل، جگت کھنڈا وچ پھرایا۔ ستی رہے گُرمت انھول، من مت دے ڈھایا۔ پتر ماواں سیج رہے پھول، پتا پتر دھیاں نہ کوئے جناںیا۔ بھینا بھینا نہ رہے کول، بیٹھے کھ بھوایا۔

سچ دوارا نہ دیکھے کوئی کھول، گردر مندر مسجد ویسوا گھر بنایا۔ گر ارجن نام دے نام ہٹ دین تول تول، کلجگ بھنڈار کھلایا۔ شو شکتی نہ دے کلا سولہ، رام کرشن گئے بھلایا۔ اللہ رانی نہ اللہ رہیا مول، مولا روپ نہ کوئے جنایا۔ چار یاری وجائے ڈھول، سچ سچ نہ کوئے درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہار آپ ہو جایا۔ وشنوں رکھ ساچی دھیر، گر گوہند جنایا۔ اتم پرگٹ ہوئے وڈ پیرن پیر، تیری پیڑ دے کڈھایا۔ کوڑی کرپا چوٹی چڑھ اخیر، سادھ سنت نہ سکن لاہیا۔ تن پاٹے کلجگ جھوٹے چیر، نام بستر نہ کوئے پہنایا۔ گر سکھ نہ پیئے کوئی امرت سیر، امرت جام نہ کوئی دکھایا۔ گنگا نہ دے ساچا نیر، جمنا سُرستی مارے دکھایا۔ گوداوری ہڈی ٹے ریڑھ، گر گوہند بھار رکھایا۔ کلجگ اتم نہ کٹے کوئی بھیڑ، پیر دستگیر نہ کوئے سہایا۔ برہما نیترا ٹے رووے نیر، جل جل دھارا آپ ہو جایا۔ شو شنکر باسک تشک سٹے زنجیر، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھایا۔ نہ کوئے سہائی خواجہ خضر پیر، اند اندراسن بیٹھا آپ تجایا۔ چٹے اُپر نہ کوئے کچھے لیر، کالی دھار نہ کوئے مٹایا۔ پر بھ پرگٹ ہووے شاہ سلطانا سلطان حقیراں حقیر، پنجاں پنجاں وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ وشنوں اٹھیا اٹھ بل دھار، اپنی لے انکڑایا۔ گر گوہند دس سچ دوار، کون دوار آوے جاوے پھیرا پانیا۔ کون روپ ورتے وچ سنسار، کون کوٹ کرے رُشنائیا۔ کون ناری واسا کنت بھتار، کون سگن منایا۔ کون لاڑا دُہلا چڑھ چٹے آسو ہو آسوار، شاہ آسوار کون اکھوائیا۔ کون لوآں پُریاں آئے لتاڑ، کون رُو سس چرناں ہیٹھ جھسایا۔ کون دھرنی لائے اکھاڑ، کون دھرت دے وڈیایا۔ کون گھاڑن گھڑے گھاڑ، کون بھن دکھایا۔ کون اگنی ہون دیوے ساڑ، کون میل اپنے وچ ملایا۔ کون جوت کرے پرکاس بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دیوے ساچا ور، ساچی بھچھیا آپے پانیا۔ گوہند بھیو ابھیدا کھولا، ہر ہر شبد سنایا۔ کلجگ اتم پئے رولا، گھر گھر گرو دکھایا۔ سچ وست نہ کسے کولا، جگت گیان درڑایا۔ پڑھ پڑھ پُستک مارن ڈھولا، ڈھولک چھینے رہے وجایا۔ ملیا نام نہ نام انمولا، امولک ہیرا ہتھ نہ آیا۔ نانک سنگر نہ وسیا کولا، گا گار سنا ہوئی ہلکایا۔ پنچ تت نہ بدلیا چولا، کایا چولی نہ کوئے رنگایا۔ اتم جییاں جنتاں سادھاں سنتاں کڈھن آوے پولا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ نہ کوئی پردہ نہ کوئی اوہلا، گر گوہند شبد سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا

چوج ورتایا۔ وِشنوؤ وِسی چڑھیا چا، گھر ساچے وِجی ودھائی۔ گوہند تیری سچ صلاح، میرے انتر بھائی۔ میرا میری پکڑے بانہہ، کیتا قول نبھائی۔ تیری نگری میرا گراں، تیرا پتا میری ماں، تیرا سہارا پکڑے بانہہ، دو جہاناں کرے نیاں، اگم اتھاہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت کر رُشنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشنوؤ میلا اپنے در، در دروینا آپ کرائیا۔ گر گوہند شبد انادی، ایکا ایک سُنایا۔ آپے ہوئے موہن مادھو مادھی، آد جگادی ویس وٹایا۔ دوس ریَن جو رہے آرادھی، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ جگ جگ وِچھڑے کلجگ انتم پھڑ پھڑ بانہوں باہر لئے کاڈھی، میل ملائے جو سر سے گیا رُٹھایا۔ لیکھا چکائے اڈو آڈی، لہنا دینا رہن نہ پایا۔ لکھ چوڑا سی بنے گاڈی، بچیا کوئے رہن نہ پایا۔ گر گھساں لڈائے آپ لاڈی، آپ اپنا در سہایا۔ میرا سنگ نہ جائے چھاڈی، سگلا سنگ رکھایا۔ میرا روپ نہ دے پنج تت ناڑ رکت بوند ہاڈی، شبدی نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام اک سہایا۔ ساچا دھام نگر سمبل واسا، ہر ہر آپ کراونا۔ جگت ملاح دے دھرواسا، تیرا بیڑا بنے لاونا۔ ایکا اگی پوری کرے آسا، آس نراس نہ کوئے رکھاون۔ آپے شبد رسن سواسا، جہوا جاپ آپ جپاون۔ آپے وسے کایا کاسہ، کنچن گڑھ آپ سہاون۔ آپے ویکھن آئے تماشا، آپے جگت ناچ نچاون۔ آپے منڈل منڈپ پاوے راسا، گوی کاہن آپ اکھاون۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم پھیرا پاون۔ وِشنوؤ نیترا اپنا کھول، اپنا گھر پچھانیا۔ پورا کر نہارا قول، آد جگاد سری بھگوانیا۔ تولنہارا پورا تول، تولے تول دو جہانیا۔ شبد انادی پُرکھ اگما آپے بول، آپ چلائے اپنی بانیاں۔ اپنا بھنڈارا آپے کھول، آپے میل ملائے ہانی بانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے انتم ور، کوڑی کر یا اک نشانیا۔ کوڑی کر یا کلجگ ویکھ، ہر ہر بھیکھ وٹا سندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھا سندا۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، نانک جوتی آپے اُکائندا۔ آپے آد جگاد جگ گتتر رہے ہمیش، آدن انتا ہر بھگونت آپ اکھاوندا۔ آپے جوتی نور دے ہمیش گیش، ا شُبھج آپ اُچا سندا۔ آپے ہوئے دھاری کیس، موئڈ منڈایا آپ اکھاوندا۔ آپے نر آپ نریش، در بھکھاری پھیرا آپے پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے در، جگت ملاح آپ ہو جائندا۔ جگت ملاح تارے سکھی، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ اپنی ریکھ آپے لکھی، آپے دے مٹائی۔ آپے رکھی دھار تکھی، والوں نگی آپ جنائی۔ اپنے

نیز آپے پیکھی، دس کسے نہ آئیا۔ نہہکنک دھریا بھیکھی، گوہند سنگ رلائیا۔ سمبل نگری اک آدیی، وشنوں ونڈ ونڈائیا۔ لوک مات پنچم جیٹھی، ساچی رت سہائیا۔ آد زرنجن کھیلے کھیل بوہ بوہ بھیکھی، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دتا ساچا ور، کلجگ اتم کرے کڑمائیا۔ کلجگ اتم جڑیا جوڑا، ہر ساچے جوڑ جڑایا۔ شبد اگئی ایک گھوڑا، گر گوہند آپ چڑھایا۔ نام لگایا ساچا توڑا، دس کسے نہ آیا۔ گرکھاں اتم اندر آپے بہڑا، اپنا بھو کھلایا۔ دھر درگاہوں آیا دوڑا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ دو جہاناں پنہ نہ کوئی جانے لماں چوڑا، ڈگ پگ نہ کوئے جنایا۔ گر گوہند ----- امرت اتم جام دے پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی سکھی لئے اپایا۔ ساچی سکھی کر تیار، چار ورن کرے کڑمائیا۔ پنچ تت چھڈیا آپ پیار، کایا چولا دے تجائیا۔ سرگن ملیا زرنجن دھار، زرنجن زرنجن وچ ٹکائیا۔ زرنجن روپ آپ زرنکار، زرویر اک اکھوائیا۔ جوئی رہت ورتے ورتاوے وچ سنسار، آپ اپنی کل وکھائیا۔ نہہکنکا ویس داتار، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ شبد ڈنکا پر اپار، ایک رہیا کھڑکائیا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ شاہ سلطاناں دے ہلار، سادھاں سنتاں آپ اٹھائیا۔ انجیل فرآناں رہیا وچار، بائیل بھو نہ رائیا۔ وید پُراناں دے ادھار، شاستر سمتر پھول پھولائیا۔ اللہ رانی پائے سار، ساچی رانی میل ملائیا۔ جانی جان آپ کرتار، پد زربانی اک وکھائیا۔ شبد نشانی دھر دربار، لوک مات اک اپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک سکھی رہیا بنائیا۔ ساچی سکھی ہر ہر ناتا، ہر سجن آپ کرایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، نہ کوئی ورن برن رکھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، بال انجانا نہ کوئی اُچھایا۔ پُرکھ اکال گر اک پچھاتا، نہ مرے نہ جایا۔ جگا جگنتر گروآں پیراں سادھاں سنتاں دیونہارا اپنی داتا، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ میٹے رین اندھیری راتا، سنجگ ساچا چند چڑھایا۔ سوہنگ سنائے ساچی گاتھا، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک کلمہ رہیا پڑھایا۔ میل ملائے تریلوکی ناتھا، رام روپ نظری آیا۔ اک جنائے پوجا پاٹھا، ایشٹ دیو اک اکھوایا۔ ایک سر سروور مارے ٹھاٹھا، اٹھسٹھ تیرتھ رہن نہ پایا۔ کلجگ تیری گیڑے اُلٹی لٹھا، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ گرکھاں پورن کرن آیا گھاٹا، پچھلا لہنا دے چکایا۔ امرت پیایا ایک باٹا، چرن چرنو دک اک وکھایا۔ گر سکھ سوایا ایک ساچی کھاٹا، سچھنڈ دوارا اک آپ بنایا۔ دیک جوت جگے للاٹا، نانک گوہند درس پایا۔

رام نام نہ وکے کسے ہاٹا، کاہنا کر شائل نہ کسے رکھایا۔ من مت نار دُہاگن چاروں کُنٹ دہ دشا میڈھی کھوہ کھوہیا جھاٹا، خاکی خاک رہی اڈایا۔ کلج تیری نیڑے آئی واٹا، کلج بھلے جیو مایا رُلے آتم برہم گیان نہ کوئی درڑایا۔ گر سکھاں لہنا دین چکائے آن ہاٹا، مات گر بھ پھیر نہ آیا۔ تن نگارے مارے ایک ساٹا، انحد تال تلواڑا اک وجایا۔ گر سکھ تیرا بجر کپاٹی پردہ پاٹا، نرگن رُوپ شبدی دھار لوک مات نظری آیا۔ کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ ترے گن مایا تیا بھٹھا، پنج تت لنبو رہیا لایا۔ جوٹھی جھوٹھی کلج ستھری کر رہیا اکٹھا، سمت سولاں رہیا جنایا۔ کسے نہ پوچ پوچس سل وٹا، گل پاہن لنگ نہ کوئے لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ نہہکنک رکھیا ناؤں، ہر سنگر وڈ وڈیایا۔ گر گوبند وسیا نگر گراؤں، سمبل کھیڑا اک وسایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا پکڑیا بانہوں، اچے ٹلے پر بت بجر کپاٹی سلا پار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سسا قلعہ رہیا بنایا۔ اوڑا اونکار، ایکوونکارا رُوپ وٹایا۔ ایڑا اکھ اک اگھاڑ، ایک درشت گھلایا۔ ایڑی اشٹ اک اپار، نو کھنڈ پر تھی دے جنایا۔ سسا قلعہ کر تیار، چاروں کُنٹ گھیرا پایا۔ اُپر ہوڑا کیتا خبردار، نرگن سرگن میل ملایا۔ ۴۹۱
 گوبند تیرا توڑا سیس دستار، ساچا ہوڑا ویس وٹایا۔ ہا ہری ہر ہو اُجیار، لوک مات ویس وٹایا۔ اُتے ٹی لائی کر پیار، ناری کنتا رُوپ وٹایا۔ سوہنگ شبد بٹھی دھار، ہنگ برہم آپ ہو جایا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکوونکار، کلج اتم آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھاں دیونہارا ور، جگ جگ ساچا ویس وٹایا۔ ہر جن تیرا ساچا لہنا، ہر سنگر آپ چکائندا۔ تن بستر پائے نام گہنا، سولاں شنکار وکھائندا۔ ایک دھار کجل نیناں، نیز نین اک وکھائندا۔ ساچی سیجا ایک بہنا، دھرم دوارا اک سہائندا۔ ناتاٹھے مات پت بھائی بھینا ساک سجن سینا، گر چرن دھیان اک رکھائندا۔ نیڑ نہ آئے لاڑی موت ڈینا، دھرم رائے مکھ شرمائندا۔ چتر گپت اگے ہو حساب کسے نہ کہنا، برہما وشن شو گر سکھ نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ درگاہ ساچی دھام اولے سچکھنڈ دوارے ایک بہنا، گر سنگر میل ملائندا۔ جس جن مٹیا ساچا کہنا، ساچی بھگتی سو صلاحیندا۔ کلج اتم وہن ایک وہنا، لکھ چوڑا سی آپ رڑھائندا۔ پر بھ کا بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائندا۔ بن ہر نام تھر کوئی نہ رہنا، گر گھ ساچے آپ ترائندا۔ ایک ائی ویکھے سکھی ہر پیتا اک اتینا

پت پُنیتا ساچی ریتا آپ چلا سندا۔ ساچی ریت ہر نرنکار، کلجگ انتم آپ چلایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، مہارج شیر سنگھ آپ اکھوایا۔ وشنوں پیتا ہوتیار، بھگوان جوت جگایا۔ تیاں لوکاں وسیا باہر، گھر چوتھا اک وڈیایا۔ سنت ساجن جائے تار، گرسکھ ساجن لئے اٹھایا۔ لیکھا لکھیا دھر کرتار، قادر کرتے قیمت پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہارج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بنت بنایا۔ آپ اپنی بنت بنا، آپے ویکھ دکھاندا۔ آپ اپنی گنت گنا، سنت منی سنگھ اک اٹھاندا۔ دھر دا لیکھا دئے لکھا، ہر مندر پھیرا پاندا۔ امرتسر سر اک جنا، سر سروور اک سہاندا۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے پاپی بندے، جھوٹھے دھندے جھوٹھی کریا اک سمجھاندا۔ امرداس تیرا ٹھانڈا تھاں، ہتھ کسے نہ آسندا۔ گرنٹھی پنٹھی بنے کاں، ہنس روپ نہ کوئی وٹاندا۔ ہر مندر بیٹھ کرے نہ کوئی سچ نیاں، ساچا دھرم نہ کوئی دکھاندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، کلجگ انتم ویکھے تھاؤں تھاں، گر گوہند سنگ رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، ویہہ صد بکرمی کھیل کر، پوہ چھبھی رت سہاندا۔ چھبھی پوہ ناتا تھا، لوک مات تجایا۔ ہریا ہو یا بوٹا سکا، امرت جل چوایا۔ آپ منایا ہر ہر رُٹھا، آپ اپنی دیا کمایا۔ لہنا دین چکائے جوٹھ جھوٹھا، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ راج راجانا ہتھ پھڑائے خالی ٹھوٹھا، سر تاج رہن نہ پایا۔ گرگھیاں اُپر آپے ٹھھا، گر کا بھیو کوئی نہ پایا۔ آون جاون کسے نہ چھٹا، لکھ چوراسی گیڑ کٹایا۔ گرگھیاں پیتا امرت آتم گھٹا، نہجھر جھرنا اک جھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جوتی کرنا کرنا وچ ٹکایا۔ جوتی نور ہر اجالا، ہر سجن میت مُرار۔ دیناں بندھپ دین دیاں، ہرجن دیوے نام سہارا۔ گوہند روپ گر گوپالا، نرگن جوت نور اجیارا۔ وسے سچ سچ دھر مسالہ، کایا کپڑ وسے باہرا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، آد جگادی ایکا دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھیاں کرے شنکارا۔ گرگھیاں کرے شنکار، سنگر پورا آپ سنگاردا۔ چرن پریتی اک پیار، ایکا برہم وچاردا۔ ساچی نیتی وچ سنسار، ساچا راہ دکھالدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے ساچا ور، ساچا در۔ ساچی سکھی کرتیار، سنجگ بوٹا لایا۔ پنجاں آپے پاوے سار، پنجاں میل ملایا۔ گوہند گر کر پیار، لیکھا دھر چکایا۔ ایکا شبد ایکا

سُر، ایکا تال وجایا۔ ایکا چیلہ ایکا گر، گر چیلہ رُپ وٹایا۔ ایکا چڑھیا ساچے گھوڑ، ساچا گھوڑا اک دوڑایا۔ ایکا ویکھے مٹھا کوڑ، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ ساچے لئے تریا۔ گر سکھ ساچے تارن آیا، پورب لہنا جھولی پایا۔ رسنا جہوا جاپ نہ کوئی کرایا، سوچھ سرُپی درس دکھانیا۔ جل دھارا نہ کوئی نہایا، چرن دھوڑ اِشان کرایا۔ جوگ ابھیاں ہٹھ نہ کوئی رکھایا، ایکا درِشی اپنی پایا۔ اگنی مٹھ نہ کوئی تپایا، جگت دھوئی نہ کوئی دکھانیا۔ رسنا سکھ نہ کوئی وجایا، انحد تال اک سُنانیا۔ گردر دوارا مندر مسجد شودوالا مٹھ ڈیرہ ڈھاپیا، کایا ہر مندر اک دکھانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مول چُکایا، امرت جھرنادے جھرائیا۔ ست پیالہ نام پیایا، اجپا جاپ جپانیا۔ ہتھ مالا نہ کوئی پھرایا، نہ کوئی گڑوی پونج پُچانیا۔ شاہ کنگال نہ کوئی جنایا، ایکا رنگ رنگانیا۔ ڈھولک جھیننا نہ کوئی وجایا، گر سکھ تار ستار ہلایا۔ کایا سُرنگی اک بنایا، بہتر ناڑی ستار ہلایا۔ زرگن زرگن گرگھ رہیا گایا، تُوں ہی تُوں الایا۔ گر ناک ساچا مارگ لایا، مردانہ سنگ رکھانیا۔ کلج کھیل سرب لوکایا، گھر مندر کیرتن کوئے نہ سننے پانیا۔ چاروں کنٹ دہ دشا بھوندے بندر، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ اُچے ٹلے چڑھے گورکھ مچندر، تن چوٹی رہے کٹانیا۔ ملیا میل نہ ساچے مندر، گھر ساچا بیٹھا ماہیا۔ گر سکھاں کلج انتم توڑن آیا جندر، نام کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ منمکھ ہوئے بھاگل مندر، ہر کا بھو کوئے نہ پانیا۔ مدراماسی پاپی گنڈ، گر ارجن لیکھا گئے بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، گر سکھاں دیون آیا وڈیانیا۔ گر سکھ تیری وڈ وڈیانی، ہر ساچے آپ جنانیا۔ گر کاشد کرے کڑمانی، دوسر نار نہ کوئی پرناپا۔ گھر وچ دھی گھر جوانی، گھر بیٹھا آسن لایا۔ گھر وچ بیج رہیا وچھانی، گھر پھولن برکھا لایا۔ پرکھ ابناسی دیا کمائی، گر گوبند سنگ رلایا۔ سمبل نگری کر رُشانی، زرگن جوت کرے رُشانی۔ نو دوارے رہیا تجانی، جگت مارگ پندھ مُکانیا۔ دسویں بیٹھا ساچا ماہی، آپ اپنی بیج سُہانیا۔ گر سکھاں پکڑن آیا بانہیں، آلیو ڈگے بوٹ اٹھانیا۔ کاگوں ہنس رہیا بنائی، سوہنگ چوگ چُگانیا۔ گھر گھر درس دکھائے چائیں چائیں، دوس رین سیو کمانیا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، آپ اپنا میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج سمت سمتی ویکھ دکھانیا۔ سمت سمتی تکتے راہ، کلج پندھ مُکایا۔ سنگر آوے سچ ملاح، ہر جن لئے تریا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، نہانیاں گلے لگایا۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، اوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگایا۔

ایکا کلمہ امام دے پڑھا، ایکا نعرہ لایا۔ ایکا رام کرشن دے ملاء، جگت وچھوڑا پندھ مُکایا۔ ایکا نانک گوہند سیجا دے سہا، گرگھ ساچے سنگ رلایا۔ کلجگ انتم نہکلیکسی جامہ پا، پورب لہنا ویکھ وکھایا۔ ساچی سکھیا سرشٹ سبائی دے سمجھا، نو کھنڈ ستاں دیپاں پھیرا پایا۔ بھارت کھنڈ جوت جگا، وشنوں ونسی رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ ساچا در سہنجنا، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ پرگٹ ہویا پُرکھ نرنجنا، آد نرنجن وڈ وڈیانیا۔ جن بھگتاں درد دُکھ بھے بھنجنا، بھوساگر پار کرائیا۔ پُرکھ ابناسی دُھر درگا ہی ساچا سنجنا، لوک مات سیو کمائیا۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ بن سنگر پورے پردہ کسے نہ کجنا، لکھ چوڑاسی رہی گر لائیا۔ لاڑی موت لاؤن دیوے نہ اچ پجنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُنگھی کندر سمند ساگر گہر گمبھیر اُچے ٹلے پھول پھولائیا۔ گر سکھ ورلے گر چرن دوارے بہہ بہہ سجا، تتی وانہ لگے رانیا۔ انتم پرگٹ ہویا دیس ماجھنا، اپنا پردہ دے اٹھانیا۔ شبد اگمی مارے واجنا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ شاہ سلطان وڈ راجن راجنا، گر سکھ دوارے پھیرا پانیا۔ کلجگ سنجگ رچیا کاجنا، وچ وچولا آپ ہو جائیا۔ دوہاں چلائے آپ جہازنا، آپے ڈوبے آپے پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھھاں دیونہارا ور، دیوے مات وڈی وڈیانیا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، گر سنگر سچا پایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، ہر منتر نام درڑایا۔ گر گر وڈیائی دھن، گر کرتے میل ملایا۔ سنگر وڈیائی دھن، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ آد جگادی بیڑا بنھ، نرگن اپنا رنگ رنگایا۔ پنچم پیتا چڑھیا چن، گر پورے آپ چڑھایا۔ کلجگ انتم دیون آیا ڈن، خالی ہتھ رکھایا۔ گرگھھاں راگ سنائے کن، دُھن انادی اک الایا۔ جننی جنیا ساچا جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ گر گوہند بیڑا دیوے بنھ، جگت ملاح آپ اکھوایا۔ نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن، مندر گر دوار نہ ڈیرہ لایا۔ جس جن ہر دا گیا من، تس گھر بیٹھا جوت جگایا۔ اپنی ورتے آپے کل، کل دھاری ویس وٹایا۔ کرے کرائے اچھل اچھل، اچھل اچھل آپ ہو جایا۔ وسنہارا جل تھل، گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ گر سکھ تیری آتم سیجا سچ سنگھاسن بیٹھال، دس کسے نہ آیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، تیجا نیتز اک کھلایا۔ کایا ویکھے دُنگھی ڈل، پنچم گھیرا پایا۔ گر سکھان اندرے اندر جائے رل، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ بھاگ لگائے کایا کھل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ویہہ صد بکرمی ہر نرنکار، اپنی کل ورتانیا۔

جوتی نور کر اُجیار، ایکو نکار ویس وٹایا۔ دُوبے بٹھے ساچی دھار، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ تیجے تیاں لوکاں وسیا باہر، چوتھے پد سمایا۔ پنچم میلانچ پیار، پنچم
 رہیا کرائیا۔ چھیویں گھر در دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اٹھیاں تتاں وسیا باہر، نرگن سرگن ویکھ
 وکھایا۔ نو دوارے جگت کواڑ، دسویں ڈیرہ لایا۔ ویہہ دس تیرا بھر بھنڈار، سولائ گھڑت سہایا۔ چھوٹا بالا کر تیار، ہر سنگت بھیٹ چڑھایا۔ گر
 سنگت تیرا چکلیا بھار، اپنے کندھ اٹھایا۔ گر گوہند لال ڈلارے نیہاں ہیٹھ اُسار، کلجک جڑ اُکھڑایا۔ ساڈھے تن ہتھ بنے اک مینار، جگت ونڈ ونڈایا۔ اند
 اندراں کریا خبردار، سویا آپ اٹھایا۔ انتم چھڈنا پئے دوار، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ منحیت سنگھ من کر پیار، اپنا آپ بھیٹ چڑھایا۔ گر سنگت تیرا سچ
 پیار، پھولن برکھا اک وکھایا۔ پھل پھلوڑی کرے تیار، لوک مات مالی بے پرواہیا۔ ویہہ سو یاراں ہاڑی خبردار، ساچا سگن منایا۔ جگت ڈلارا کر تیار،
 آگے لائے سچ سہایا۔ شکر رووے زاروزار، نیتز نیر وہایا۔ جگت جگدیش ہو تیار، آپ اپنا راہ تکایا۔ گر سنگت تیرا لوک مات وہار، نو دوارے ویکھ
 وکھایا۔ دسویں ملے آپ کرتار، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیری بٹھے دھار، نو در پھول پھولایا۔ ویہہ صد باراں ملیا میل کنت بھتار،
 ستاراں ہاڑی خوشی منایا۔ بھریا رہے گر سنگت تیرا سچ بھنڈار، ہر ساچا آپ بھرایا۔ کھٹ نہ جائے وچ سنسار، اتوٹ اتوٹ وکھایا۔ لٹ نہ جائے کوئی
 ٹھگ چور یار، ہتھ کسے نہ آیا۔ منمکھ باہر کڈھے کٹ، در آئے درس کوئے نہ پانیا۔ گر سکھاں امرت پیائے اپنے در اپنا گھٹ، دو جا در نہ منگن جانیا۔
 لکھ چوراسی جائے چھٹ، جو جن نیتز لوچن درشن پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ساچا پیار گرگھ آدھار شبد جیکار ایکا
 نعرہ لایا۔ ویہہ صد تیراں تیری دھار، گر نانک آپ چلایا۔ تولا تولا سرب سنسار، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ سوہنگ بولا اک جیکار، ایکا رسنا گانیا۔ پرکھ
 ابناسی میت مرار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ پہلی چیتر ہو تیار، راج راجاناں دے اٹھایا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، جوٹھے جھوٹھے بیٹھے دھونیاں تانیا۔ ہر
 کنت نہ سوہے سچ دوار، نار و بچار رہی گر لایا۔ راشٹریت دے ہلار، اسوتن رت سہایا۔ سمت چوڈاں خبردار، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ اکی اکی کر تیار،
 اکی کلیاں ہار گندایا۔ ولیا چھلیا آپ نرنکار، ول چھل کھیل کھلایا۔ آپ اپنے لئے اُبھار، میل ملاوا سچ سہایا۔ گر چیلے سوہن اک دوار، ایکا بنک

دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ویہہ صد چوڈاں چوڈاں لوک اک سنائے شبد سلوک، چوڈاں ہٹاں دیوے
 جھوک، ہر کا بھانا نہ کوئی سکے روک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ ویہہ صد پنڈراں ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلائندا۔ سچھنڈ کر پیار، اپنا آسن لائندا۔ برہما
 دیوے اک ہلار، اپنی بوجھ بوجھائندا۔ شو شکر پائے سار، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ کروڑ تینتیس خبردار، سُرپت راجا اندنال رلائندا۔ چوڈاں لوکاں ہو
 اجیار، ست ست رنگ رنگائندا۔ ستاں دیپاں کھیل نیار، ست رنگ نشانہ اک چڑھائندا۔ نو کھنڈ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام نامہ آپ چکائندا۔ تیرتھ
 تٹاں پائی ونڈا، اٹھاں سٹھاں پھول پھولائندا۔ گنگا گوداوری ویکھے کنڈھا، جمنائستی میل ملائندا۔ گُردر مندر مسجد پائی ونڈا، نام ڈنڈا نہ کوئی ہتھ
 اٹھائندا۔ ہنکاری پھڑیا ہتھ وچ کھنڈا، سچ کھنڈا نہ کوئی چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر،
 نرگن جوتی جوت جگائندا۔ اٹھاں سٹھاں ناتا ٹٹیا، ہر ساچے توڑ تڑایا۔ سادھاں سنتاں گھر گیا لٹیا، اندر چڑھ درس کوئے نہ پایا۔ گھر گھر پائے آپے بھٹیا،
 پنٹھ پنٹھی بھیڑ بھڑایا۔ دن دھاڑے کلج جیو گیا لٹیا، ہر کارُپ دس نہ آیا۔ گرسکھ اُدھارے وچوں کوٹن کوٹیا، کوٹن کوٹی جیو کھپایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سمت سولاں ہر شنگار، گرسکھاں آپ کرائندا۔ بجر کپائی لائے
 پاڑ، دُئی دوتی پردہ لائندا۔ ہتھ اٹھائے پھولنہار، ساچی سیو کمائندا۔ گرسکھاں کرے تن شنگار، من منو آ بندھ بندھائندا۔ مت متوالی نہ ہوئے خوار،
 ایک در دکھائندا۔ بدھ بیسی نہ جائے ہار، ساچے مارگ لائندا۔ کلج اتم اترنا پار، نرگن جوتی میل ملائندا۔ ایک شبد اک جیکار، پوجا پاٹھ نہ کوئے
 دکھائندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں رہیا تار، جو جن سرنائی آئیندا۔ پتت پاپی جائے اُدھار، جو منگن منگ منگائندا۔ کامی کرو دھی توڑے گڑھ ہنکار، جگت ترسنا
 بھکھ مٹائندا۔ جودھا جودھ بلی سوربیر بلکار، نام کھنڈا اک چکائندا۔ لکھ چوراسی مارے مار، اپنی کل ورتائندا۔ گرسکھ ورلے اترے پار، جس جن میل
 ملائندا۔ ساچا مندر اک دوار، گھر ساچا اک سہائندا۔ سولاں کلیاں تن شنگار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ گرسکھاں گل پائے پھولنہار، ایک اگی ونڈ
 ونڈائندا۔ ساچی سکھی کر پیار، سبجگ ساچا راہ چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گرسکھ ساچے میل ملائندا۔

گر سِکھ تیرا سچ پیار، پل پل چُکائیا۔ سَنگَر پورا تیرا ہار، تیرے تن پہنائیا۔ آپ اپنا تیرے اُتوں دتا وار، اگے تیری جھولی ڈاہیا۔ گر گوبند نیوں نیوں کرے نِمسکار، آپ اپنا سِیس جھکائیا۔ امرت منگے بن بھکھار، اگے اپنا ہتھ اُٹھائیا۔ دیوے درس سچی سرکار، سنجگ ساچی بنت بنائیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنگ اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچی سِکھیا دے سرب سنسار، ایکا برہم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھولنہار تن شنکار گُرکھاں تن پہنائیا۔ گُرکھ سجن ساچا لاڑا، ہر ساچے آپ شنکاریا۔ کلج لگے اک اکھاڑا، وا لگے تتی ہاڑیا۔ گُرکھ میلا میت مُرار، گھر پایا گر کرتاریا۔ پنچم جیٹھا خبردارا، ساچا حکم سنا رہیا۔ شاہ سلطان دے ہلارا، شاہ سنگرور آپ اُٹھالیا۔ سنت منی سنگھ سٹ دُلارا، اپنی سیوا آپ کرا رہیا۔ لیکھ لیکھائے آپ نرنکارا، کلج سنجگ جوڑ جڑا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا پردہ لاه رہیا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، ویہہ صد سولاں وجے ودھائیا۔ پنچم جیٹھ شبد چلاؤنا، چلے چلائے آپ رگھرائیا۔ منی سنگھ لیکھا آپ کڈھاؤنا، جو بیٹھے بند کرائیا۔ بھے بھیانک درس دکھاؤنا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ اچن اچانک کھیل کھلاؤنا، خالق خلق بھوونہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ سنگرور کرے جنائیا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی مہاراج سنگرور راجبیر سنگھ نوں شبد بھجیا ☆

شاہ سنگرور جگت نادھان، بالی بڈھ رکھائیا۔ پرگٹ ہویا ہر بھگوان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ تیرے در دُھر فرمان، سنت منی سنگھ گیا کُکائیا۔ ہر کا شبد سچا بان، شاہ سلطاناں جڑ اُکھرائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، نہ کوئی تاج سِیس کُکائیا۔ کایا ہٹ بنی دُکان، من مت رہی وکائیا۔ پنچم جیٹھ لیکھا لکھے مہان، سمت سولاں سولاں کرے جنائیا۔ آسوتن آئے چل بلوان، تیرا پردہ دے اُٹھائیا۔ آسوچار ہو تیار، شاہ پھیلا ویکھ وکھائیا۔ شبد جنائی ہر نرنکار، آپ اپنی دے کرائیا۔ پندراں کنگ اک جیکار، مستوانے دے لگائیا۔ راجے رانے کرے خبردار، شبد ڈنڈا سِیس کُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ جوتی نور کرے رُشائیا۔ سنت منی سنگھ لیکھا لکھیا، سنگھ شیر لکھایا۔ شیر سنگھ دھر بھیکھا، بھیکھا دھاری رُوپ وٹایا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسا، نہ کوئی موئڈ مُنڈایا۔ کسے ہتھ نہ آئے نر زیشا، نیتزین دس نہ پایا۔ جو جن کرے چرن کول آدیسا، تس در آگے بیٹھا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ وشنوں بھگوان نہہکنک، مہاراج شیر سنگھ اک اھوائیا۔ سنت منی سنگھ آیا دوارے بنک، بندخانے ڈیرہ لایا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، جگت سک دے مٹایا۔ اپنی جوتی لائے تنک، کھچی آئے واہو داہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مانجھے دیس جوت پرویش، سمبل نگر دھام نیارا بیٹھا آسن لایا۔ آئے در ہر بلوان، شبد کھنڈا تیز کٹاریا۔ انتم مٹدا جائے نشان، راج راجاناں کرے خوریا۔ دیونہارا ساچا دان، خالی بھرے بھنڈاریا۔ پہلا دیوے دُھر فرمان، آپ اپنا بھو جتا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، آسوتن در دوار آئے آئے در ویکھ وکھا رہیا۔

ہر روگی روگ کٹنہارا، میٹ مٹائے جگت سنٹاپ۔ نام دان بھنڈارا ونڈنہارا، درس دکھائے اپنا آپ۔ بھیکھ پکھنڈا کھنڈن کرنہارا، ہر بھگت جنائے وڈ پرتاپ۔ ہر جن اپنی ونڈا ونڈنہارا، سکھا سکھائی مائی باپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت پوری کرے آس۔ آئے در آتم بھکھ، ہر جن منگ منگایا۔ اگلا لیکھا دیوے لکھ، پچھلا لیکھ مٹایا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، ہر چرن سچی سرناہیا۔ اور نہ کوئی نیتز پیکھ، گر سننگر پیج رکھایا۔ سننگر پورا نر زیش، ہر جن ساچے لئے تراہیا۔ ست پُرکھ گر سد آدیس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت چنتا سوگ گوائیا۔ ہر جن ساچا در بھکھار، اپنی جھولی ڈاہندا۔ جو جن منگے سٹ ڈلار، سچھلی لکھ کراہندا۔ جو جن منگے درس دیدار، نیتز لوچن آپ کھلاہندا۔ جو جن منگے جگت وکار، مایا ممتا وچ پھساہندا۔ ساچی سنگتا کر پیار، نانک انگدا انگ لگاہندا۔ جو جن منگتا ہوئے دُھر دربار، خالی ہتھ نہ کوئے

رکھائندا۔ کایا چولی آپے رنگ دا، بھگت للاری آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت بیڑا آپ چلائندا۔ جگت دکھاں ڈیرہ جائے ڈھٹھ، جس جن دیا کمائیا۔ ہر جن بخشے دھیرج جت، ست سنوٹکھ اک دکھائیا۔ ایکا دیوے برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائیا۔ سوہنگ شبد اکھنا اکھ، کتھ کتھنی رہی گائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ دُکھ بُکھکھ جگت ترسنا دیوے متھ، آتم سُکھ اک اُپجائیا۔ اُجل کرے دو جہاناں گھ، جو جن آئے چل سرنائیا۔ سفل کرائے مات گکھ، جن جننی لیکھے لائیا۔ اتم ویلے نہ کوئے دُکھ، جم جندار نیڑ نہ آئیا۔ لیکھے لائے مائس دیہی منکھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ہر چنتا دئے گوائیا۔ چنتا روگ جگت ہڈ بالن، اگنی تت جلائندا۔ جگی جوت اک اکالن، گرکھاں دُکھ مٹائندا۔ ہر کاشد بنے دلالن، نام وچولا اک دکھائندا۔ گرکھاں چڑھیا آپے بھالن، کلجک سوئے آپ اٹھائندا۔ دُھر درگا ہی بن کے آیا ساچی مالن، ساچا سیہرا اک گندائندا۔ گرکھاں دوارے بنے سوالن، آپ اپنی منگ منگائندا۔ سکھ گر گر سکھ اک دُوبے دا پچن پالن، وڈا چھوٹا نہ کوئے جتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، جگت ترسنا بُکھکھ مٹائندا۔ دُکھ روگ کایا گڑھ، پنج تت وسایا۔ پُرکھ ابناسی اندر دیکھے چڑھ، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جگت وکارا لئے پھڑ، نام ڈوری ہتھ اٹھایا۔ جو جن ایکا ودیا ایکا اکھر ہر ہر ناؤں رہے پڑھ، رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے نام ور، نام داتا دانی دیاوان آپ اکھوایا۔ دیاوان دیا ندھ، جن بھگتاں دیا کمائندا۔ گرکھاں کرے کارج سدھ، سر اپنا ہتھ اٹھائندا۔ آپے جانے اپنی بدھ، وید کتیب بھیونہ آئیندا۔ غریب نہانیاں سیوک سیوالائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ در پھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سکھ روگ جگت و جوگ گوائندا۔

☆ ۲ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بنتا سنگھ دے گھر پنڈت نجھر ☆

نرگن جوت ہر نرنکار، آد جگاد سمایا۔ آدن اتنا اک اوتار، ایکا گر اکھوایا۔ جگا جگنتر پاوے سار، بھو ابھیدا بھو نہ رایا۔ مرے نہ جے ہر نرنکار، آپ اپنا میل ملایا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ نرگن دیا باقی کر اجیار، کملاپاتی آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ نرگن نور ہر نرنکار، ایکا ایک کرا سندا۔ پُرکھ اگتا ہو اجیار، اگم اگمڑی کھیل کھلا سندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا سنگ نبھاسندا۔ سگلا سنگی میت مُرار، ست سروپ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور اُچا سندا۔ ہر ہر روپ ہر ہر دھار، ہر ساچے آپ اُپایا۔ کھیلے کھیل لیکونکار، عقل کلا ورتایا۔ آپے نار آپے کنت بھتار، آپے سچ ہنڈھانیا۔ آپے سوہے بنک دوار، گھر دوارا آپ اُپایا۔ آپے راؤ رنک ہوئے سکدار، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ آپے منگے منگ بھکھار، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نرگن داتا ہر بھگوان، ایکا ایک اکھوایا۔ جوتی نور نور مہان، جوتی جوت ڈگمگ سندا۔ ایکا مندر اک مکان، تھان تھنتر اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں رکھاسندا۔ ابناسی کرتا پُرکھ اکال، ایکا جوت جگایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیا ندھ آپ اکھوایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپ اپنا بھو کھلایا۔ آپے بنے سچ دلال، آپ اپنا ونج وکھایا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا ویس وٹایا۔ ایکونکارا ہر بھگونت، بھگون ویس وٹایا۔ آپ اپنا تھان سہنت، تھر گھر ساچا اک وکھاسندا۔ دوسر نہ کوئی سنگ رکھنت، سگلا سنگ آپ نبھاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر نیہارا کرتا پُرکھ کرنی کرت آپ کما سندا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنی جوت آپے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی ورنی آپے ور، ور داتا بھو نہ رانیا۔ اپنی سرنی آپے پڑ، آپ اپنا سپس جھکایا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اُچ محلے بیٹھا چڑھ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا لیکونکار، آد جگادی کر پسا، آپ اپنی رچن رچایا۔ رچن رچائے پار بہم، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ نہ

مرے نہ بچے جم، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئے پون سواسی دم، ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، رکت بوئد نہ کوئے اُپائیا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میلا میل ملائیا۔ نرگن میلا نرگن کر، نرگن وچ ٹکایا۔ نرگن چیل اگے کھڑ، نرگن بیٹھا ویس وٹایا۔ نرگن اکھر اپنا پٹھ، نرگن آپے رہیا سٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ایک ایک اھوائندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھواہی ناؤں رکھائندا۔ آپے جانے اپنی وتھ، آپ اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار نرگن پیار، نرگن کنت نرگن نار، نرگن سیجا آپ ہنڈھائندا۔ نرگن سیجا کنت بھتاری، ہر ساچے سچ سہائیا۔ ایک جوت جوت نرنگاری، نرکاری کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا پسر پساری، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد نرنجن کھیل نیاری، بھيو کوئے نہ پائیا۔ اگم اگمڑاوسے اگمڑی اٹاری، چار دیوار نہ کوئے جنائیا۔ اکھ نرنجن اکھ جیکاری، اپنا نعرہ آپے لائیا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دواری، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ بے عیب خدائی پروردگاری، ایک نورو نور ڈگگائیا۔ عقل کلا کل آپے دھاری، آپ اپنی بنت بنائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن جوت اُجیاری، آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ سچ سلطان ہر بھگوان شاہو بھوپ وڈ سکداری، بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچا آپ اُپائندا۔ آپے بیٹھا اک اکلا، ایکونکارا جوت جگائندا۔ اپنا دپیک اپنی جوت آپے بلا، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ اپنے رُپ اپنے رنگ آپے رلا، ریکھ رُپ نہ کوئے وکھائندا۔ اپنا در اپنا دوار ہر نرنکار آپے ملا، گھر ساچا بنک سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک صلاحیندا۔ صفت صلاح تھر دربار، ہر ساچے رچن رچائیا۔ پاربرہم پر بھ بھيو نیار، بھيو کوئے نہ پائیا۔ کھیل کھیل گر کرتا گر کر نیہار، ستگر رُپ وٹائیا۔ ست ستوادی ایکاکار، ایک بنت بنائیا۔ ساچا مندر کرتیار، اندر اندر ڈیرہ لائیا۔ نہ کوئی باڈی دسے دوسریار، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ دیا باقی نہ کوئے اُجیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کملاپاتی نرگن دھار، بیٹھا سو بھا پائیا۔ ست سہنجنی سچ میلا میلے ناری کنت بھتار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا سچ دروازہ، ہر ساچے سچ لگایا۔

پُرکھ اکال غریب نوازا، بیٹھا آسن لایا۔ دو جہان راجن راجا، ہر ساجن آپ اکھویا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے مارے اپنی واجا، شبد
 انادی سُت جگایا۔ جوتی ماتا رکھے لاجا، ساچی گود سُہایا۔ ساچے در پھرے بھاجا، چار گنٹ دہ دشا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 تھر گھر ساچا اک سُہایا۔ تھر گھر ساچا ٹھانڈا در، ہر ساچے آپ اُپایا۔ آپ وسایا اپنا گھر، آپے ڈیرہ لایا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی آگے ڈاہیا۔ اپنی
 کرنی آپے کر، کرنی کرتا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ تھر گھر ساچا مندر ہر ہر کھول، اپنی
 لکھ جگاندا۔ شبد اگتا ایکا بول، اپنے در سنا سندا۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، آپ اپنا تال ہلا سندا۔ آپے وسے اپنے کول، وچھڑ کدے نہ جاسندا۔ اپنی
 شکت آپے مول، آپ اپنے وچ سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ تھر گھر ساچا ہر سُہنجنا، ہر ساچے سچ
 اُپایا۔ پُرکھ ابناسی جوت جگائے اک نرنجنا، آد نرنجن ویکھ وکھایا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجنا، ہر سجن آپ ہو جایا۔ اپنا پردہ آپے کجنا، دوسر کوائے
 دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا بنک سُہایا۔ تھر گھر ساچے سار سماں، ہر ساچی رچن رچایا۔ شبدی شبد کرے
 پرتپال، شبدی شبد صلاحیا۔ شبدی نام شبد دھن مال، ہر شبدی دئے وڈیایا۔ شبد شاہ شبد کنگال، شبد در در لکھ جگایا۔ شبد سُت شبد لال، ہر شبدی گود
 اُٹھایا۔ شبدی شبد کرے پرتپال، پرتپالک دس نہ آیا۔ نرگن جوت دین دیال، نرگن نور کرے رُشایا۔ سچھنڈ دوارا آپے بھال، آپ اپنا بنک کھلایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد صفت صلاحیا۔ شبد داتا گر کرتار، ہر ہر نام دھرایا۔ آپ اپنا کر پیار، ساچا مارگ اک وکھایا۔
 حکمی حکم ہوئے سکدار، ساچا حکم سنا یا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا۔ گگن پاتالاں بنھے دھار، منڈل منڈپ دئے سُہایا۔ آپ اپنا کر
 پیار، آپ اپنا انگ کٹایا۔ وشنوؤں وشو ہو تیار، آپ اپنی لکھ جگایا۔ آپ اپنی بنھے دھار، کول کولانا بھ بھلایا۔ اُتجے پھول کھلی گلزار، ہر ساچے رنگ
 رنگایا۔ پار برہم پر بھ کرپا دھار، برہم رُپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکار، ہنگ برہم آپ ہو جایا۔ ایکا نور جوت اُجیار، دوئے دوئے ولس کرایا۔
 سرگن اُتجے نرگن دھار، سرگن ڈیرہ لایا۔ شبد وچولا کر تیار، ہر ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔

وشنوؤں برہما کر اُجیارا، اپنی چلت چلا سندا۔ آپے وسے دُھندوکارا، پرکاس پرکاس آپ کرا سندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ ہو جا سندا۔ شکر شکر
 کر اُجیارا، شو شکتی رُوپ وٹا سندا۔ ترے ترے تیرا بھر بھنڈارا ترے ترے بندھن پائندا۔ ترے گن تیرا کر پساوا، تیرا رنگ رنگا سندا۔ برہما ویتا خبردارا،
 سویا سٹ اٹھا سندا۔ کرائے ونج نام ونجارا، ساچا ہٹ کھلا سندا۔ کرنی کرتا کرے اپنی کارا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ ایکا شبد اِک دُھنکارا، ایکا راگ سنا سندا۔
 متوت نہ کوءے وچارا، برہم مت اِک سمجھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، یج یجے ساچے وت، پھل ساچا اِک لگا سندا۔ ترے گن مایا
 یجے یج، ہر ساچے بنت بنائیا۔ پنچ تت کرے ریجھ، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش سہائیا۔ نر گن کرے سر گن ریجھ، آپ اپنا انگ کٹائیا۔ من مت بدھ
 گئی پتیج، تئاں میل سہج سہجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے کھیل کھلایا۔ برہما ویتا سیوا
 لا، ساچا رنگ رنگایا۔ لکھ چوراسی ویس وٹا، نر گن سر گن آپ اکھوایا۔ اپنا دیوا آپ جگا، اپنی بائی رہیا بھجھایا۔ اپنا رو اپنا سس اپنا نور آپ چمکا، آپے ویکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ ہر ہر لا، ایکا برہم جنائیا۔ اکھر وکھر بھيو کھلا، شبدی شبد گڑمائیا۔ ساچی
 سکھیا دُھر درگاہ، ایکا کرے پڑھائیا۔ اپنا لیکھا دے دکھا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اپنی بھچھیا جھولی پا، جگت بھنڈار آپ بھرائیا۔ سرشٹ سبائی مٹھیا
 دے دکھا، تھر کوءے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ اپنا بھيو آپے کھول، اپنا پردہ لاہندا۔ برہما ویتا
 رہیا بول، چارے وید الا سندا۔ ہر جی تولے ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھا سندا۔ آدانت نہ ہوئے انبول، آلس نندرا کوءے نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ڈیرہ لائندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، ہر ہر گھ چھپایا۔ رکت بوند میل ملا، پنچ تت تن دکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑا،
 آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اٹھاں تتاں میل ملا، ایکا دوجا بھو چکایا۔ نو دوارے آپ گھلا، نو نو ونڈ ونڈایا۔ دسویں بیٹھا ڈیرہ لا، گھر گھر وچ آپ لکایا۔ ساچا
 گگن آپ سہا، رُو سس رہیا چکایا۔ جوت نرنجن ڈگمگا، اندھ اندھیر گویا۔ انحد تال اِک وجا، اپنا راگ الایا۔ پنچم سخیاں منگل گا، ساچا بنک سہایا۔
 امرت تال اِک بھرا، سر سرور اِک نہایا۔ ہنگ برہم پر بھ آپ اکھوا، سو پُرکھ نرنجن ڈیرہ لایا۔ جوئی رہت بھيو نہ را، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ اکال

مورت پر بھ بے پرواہ، دس کسے نہ آیا۔ اپنی صورت لئے وٹا، نرگن سرگن ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ
 دکھایا۔ لکھ چوراسی شبد سنگھاسن، ہر ہر سبج وچھایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ ابناسن، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ مانس مانکھ دس دس ماسن، نو اٹھاراں ونڈ ونڈایا۔ چوواں
 لوک پر تھی آکاشن، چوواں ہٹ کھلایا۔ کایا گڑھ رسن سواسن، جہوا پون سمایا۔ نچ گھر اپنا کریا واسن، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کرے گڑمایا۔ لوک مات جڑیا ناتا، ہر ساچے جوڑ جڑایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے
 ہوئے رین اندھیری راتا، ساچا چن آپ چڑھایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنا شبد آپ سنایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، جگ جگ ویس وٹایا۔ آپ نبھائے
 اپنا ساتھا، سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ رہیا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ اپنا نام رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈایا۔
 سرگن روپ ہو پر تکھ، گر اوتار آپ ہو جایا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے دے بھرایا۔ آپے اپنا آپ کرے وکھ، آپے جوتی جوت سمایا۔ آپے
 درس دکھائے ہو پر تکھ، نرگن سرگن نام اپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل ہر جن میلا، ہر
 ساچا آپ کرائندا۔ دو جہاناں سبجن سہیلا، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ کھیلے کھیل اک اکیلا، کل دھاری آپ ہو جائندا۔ آپے گرو آپے گر چیل، گر چیل
 ناؤں رکھائندا۔ سکھا سکھائی سبجن سہیلا، ویلا وقت نہ کوئے اپائندا۔ آپے وسیا اپنے رنگ نویلا، وید کتیب نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ اپنی ونڈ آپے ونڈ، ہر ساچے ونڈی پانیا۔ کھیلے کھیل وچ ورجھنڈ، برہمنڈ کھوج کھوجایا۔ لیکھا جانے جیرج
 انڈ، اُتھج سیتج ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، پُرکھ اکال اکھوایا۔ سبجگ
 ساچے کر پیارا، لوک مات جنم دوايا۔ دھرت مات داسٹ ڈلارا، ساچی گود بٹھایا۔ کرائے ونج نام ونجارا، ایکا برہما مجھایا۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیارا،
 لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ ہر کاروپ اگم اپارا، پنچ تت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبجگ ساچی ونڈی ونڈ، آپ اپنا بندھن
 پایا۔ بندھن پائے نام ڈور، سبجگ وٹی ودھایا۔ ویکھنہارا پنچے چور، پنچم شبد کرے گڑمایا۔ کرے پرکاش اندھیر گھور، اندھ اندھیر مٹایا۔ ہر کی گت نہ

جانے کوئی ہور، نہ لیکھا لیکھ لکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ لہنا نیتز نیناں آپے پور کرائیا۔ سَتجگ ساچا اُتریا پار، سَت ستواد
 سمایا۔ پُرکھ ابناسی کَریا دھار، ترے ترے لیکھ لکھایا۔ تریتا آیا وچ سنسار، ترے گن میل ملایا۔ رام رُپ رُپ کرتار، رام راما ویس وٹایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گڑھ ہنکاری ویکھ وکھایا۔ گڑھ ہنکاری دیوے توڑ، ہر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، شاہ سوارا پھیری
 پائیا۔ دو جہانی رہیا دوڑ، آون گون پار کرائیا۔ سچھنڈ دوارے لائے ایکا پوڑ، سچ محلہ اک سہائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، آپ اپنا کھوج
 کھوجائیا۔ جن بھگتاں ہر جی ہر ہر جائے بہڑ، اندر مندر میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، جگ تریتا ویکھ وکھایا۔ جگ تریتا اُتریا اپنے
 گھاٹ، ہر ساچے پار کرایا۔ دواپر آئی نیڑے واٹ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی سوانگ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، مکند منوہر لکھمی نرائن نام بنسری اک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، لہنا دینا رہیا چکایا۔ لہنا دینا گیا
 چک، ہر ساچا آپ چکائیا۔ کجگ سچ دوارے گیا جھک، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ میرا بوٹا نہ جائے سک، ٹھانڈا ٹھار اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کَریا کر، لوک مات دیوے ور، ایکا دست جھولی پائیا۔ کجگ کوڑا کر پسار، لوک مات لئے انگڑائیا۔ منگی منگ اک دوارا، توٹ رہے نہ رائیا۔
 میل ملایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، من مت نال رلائیآ۔ آسا ترسنا کر شنکارا، گھر ساچے کرے کڑمائیا۔ ہر جو ہر ہر پائے سارا، دیوے وڈ وڈیائیا۔ عیسیٰ
 موسیٰ کر پیارا، نرگن سرگن جوت جگائیا۔ ایکا کلمہ ایکا نعرہ، ایکا نبی سمجھائیا۔ حق حقیقت دے اشارہ، لاشریک وڈی وڈیائیا۔ بے عیب خدائی پروردگار،
 سانجھا یار دس نہ آئیآ۔ سنگ محمد چار یارا، ایکا ویکھ وکھائیا۔ اللہ رانی کر پیارا، ایکا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 ناؤں رکھائیا۔ جگ جگ اپنا نام رکھ، ہر ساچا ڈنک وجائندا۔ نرگن جوتی کر پرتکھ، سرگن رُپ وٹائندا۔ آپ اپنا کیتا پکھ، نانک ناؤں دھرائندا۔ ساچا
 مارگ ایکا دس، ساچا منتر نام گیان درڑائندا۔ ہر گھٹ ہر ہر دے آپے رہیا وس، آپ اپنا بھیو گھلائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، نام سَت گھھی آگے
 لائندا۔ جن بھگتاں آپے ہویا وس، آپ اپنی سیو کمائندا۔ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چن چڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ایکا نُور حاضر حضور سرب کل بھر پور آپ اپنا ویس وٹا سند۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گو بند رنگ رنگایا۔ پوت سپوتا ست دُلا را، پُرکھ اکال بنایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، شستر بستر تن سجایا۔ کلغی توڑا سیس دستارا، جوتی جوڑا میل ملایا۔ ساچے آسو ہو سوارا، ساچا گھوڑا اک دوڑایا۔ امرت آتم سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، (تال) اک بھرایا۔ چار ورنان کرے سچ پیارا، اوچاں نیچاں میل ملایا۔ راؤ رنکاں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں رکھایا۔ کلجگ تیری اتم دھار، ہر ساچے سچ وڈیایا۔ نانک میلا کر کرتا، ایکا کرت کمایا۔ نام ست کر پردھان، اک نشان وکھایا۔ سنگر پورا نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ ایکا چلہ تیر کمان، ایکا بھتھارہیا اٹھایا۔ لو آں پُریاں ویکھے مار دھیان، برہما وشن شو رہیا ہلایا۔ کروڑ تیتیس سرب گرلان، سُرپت راجا اند دے دُہایا۔ کلجگ انت سرب پچھتان، کسے نہ دیسے کوئے سہایا۔ ناتا تے انجیل قرآن، شرع شریعت نہ کوئے وکھایا۔ دین مذہب نہ کوئے ایمان، کلمہ امام نہ کوئے پڑھایا۔ کائنات ہوئے ویران، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ چوڈاں طبقاں مٹے نشان، چوڈاں ودیا ہوئے جدایا۔ پرگٹ ہوئے جودھا سوربیر ہر بھگوان، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ لیکھ چُکائے وید پُران، پُران اٹھاراں پھول پھولایا۔ شاستر سمرت کر دھیان، آپے کھو بے کھوجنہارا دس نہ آئی۔ کھانی بانی ویکھ نشان، گر ار جن صفت صلاحیا۔ ملیا ور دُھر فرمان، بودھ اگادھ سٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کلجگ تیرا اتم آونا، گر سنگر لیکھ لکھایا۔ چار ورن اٹھاراں برن سرب گرلاؤنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر کوئی دس نہ آونا، سر ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ اٹھسٹہ تیرتھ کسے نہ نہاؤنا، گنگا گوداوری مکھ شرمایا۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے جوت للائی تلک نہ کسے لگاؤنا، جوٹھا جھوٹھا ویس وٹایا۔ نانک گو بند درس کسے نہ پاؤنا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ گر ار جن تیرا لیکھا ہتھ کسے نہ آونا، ہر کاشد ہر دے نہ کوئے وسایا۔ رسنا گا گا سرب سٹاؤنا، رس آتم نہ کوئے جنایا۔ رام داس تیرا سر سرور ساچے تیرتھ کسے نہ نہاؤنا، دُرمت میل نہ کوئے کٹایا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا موہ ناتا نہ کسے تڑاؤنا، گر چرن دھیان نہ کوئے لگایا۔ ایکو نکار ستنام کرتا پُرکھ نہ بھو نر ویر کسے درس نہ پاؤنا، مورت اکال نظر نہ آئی۔ دھواں دھار سرب سنسار وکھاؤنا، کلجگ رین اندھیری

چھایا۔ ماواں پُتراں سنگ رلاؤنا، کھیلے کھیل بھو نہ رانیا۔ دھرنی دھرت دھول نیترو رو رو نیر وهاؤنا، کھلڑے کیس گل وچ پلڑا پانیا۔ دس دسمیش نر
 نریش دیا کماؤنا، شبد سندیس اک سنایا۔ گنپت گننيس سہائی نہ کوئے بناؤنا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ پاربرہم ابناسی کرتے آپ اپنا بھو کھلاؤنا، نرگن
 جوتی نور کرے رُشانیا۔ وشنو وئی سیوا لاؤنا، ساچی سیوا کما یا۔ برہما ویتا نین نیناں آپ اپنے وچ ساؤنا، کلجک پنہہ مکا یا۔ شو شکر پھڑ پھڑ تختوں لاہنا،
 باسک تشکا ہار نہ کوئے لٹکایا۔ سُرپت راجا اند نظر نہ آؤنا، انتم انت آپ کرا یا۔ کروڑ تیتیس ہر جگدیش تیس پيس پساؤنا، نام چچی اک چلایا۔ شاہ
 سلطان راج راجان لوک مات سپس تاج نہ کسے سہاؤنا، نہ کوئے چور جھلایا۔ در دربان نہ کوئے دکھاؤنا، نہ کوئے بنک سہایا۔ لکھ چوراسی خاکی خاک
 ملاؤنا، خالق خلق ویکھ دکھایا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ سوچھ سروپی درس دکھاؤنا، گر گو بند وڈ وڈیا یا۔ بیس بیسا نام دھراؤنا،
 نو کھنڈ و بے ودھایا۔ ستاں دیپاں ست رنگ نشانہ اک جھلاؤنا، چارے کٹناں پھیرا پانیا۔ جگت سیاست پنہہ مکاؤنا، نہ کوئے وراست رہیا بنایا۔ شبد کھنڈا
 تیز کٹار نام نامہ ہر آپ چمکاؤنا، تکھی دوویں دھار رکھایا۔ بھیکھ بکھنڈا میٹ ملاؤنا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پانیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے گرسکھ ساجن میل
 ۵۰۷
 ملاؤنا، جو جن رسنا رہے دھیانیا۔ چار ورن ساچی سرن ایکا دھام بہاؤنا، اوچ نیچ کوئے رہن نہ پانیا۔ ایکا منتر ہر کا نام درڑھاؤنا، پُرکھ اکال اشٹ اک
 دکھایا۔ ڈرگا اشٹی بھو کھلونا، گائتری منتر نہ کوئے پڑھایا۔ رام نام نام رام ہر نظری آؤنا، ساچا کاہن ویس وٹایا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، اک شریعت
 جنایا۔ نام ست اک سمجھاؤنا، امرت جام اک پیانیا۔ واکرؤ فتح جیکارا اک بلاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھواؤنا، ہنگ برہم جیو ترا یا۔
 نہکرمی نہکرم کماؤنا، نہکرنک و بے ودھایا۔ سمت سمتی بھو کھلاؤنا، بھل رہے نہ رانیا۔ پنچم میتا پنچ جگاؤنا، پنچم رت سہایا۔ شبد انادی گیت ایکا گاؤنا، ایکا
 رسن الا یا۔ ایکا اکھر آپ پڑھاؤنا، ایکا کرے پڑھایا۔ سنجک ساچا مارگ لاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ سمت سولاں ویہہ صد بکرمی کھیل کھلاؤنا، آپ
 اپنی کل ورتانیا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاؤنا، شبدی ڈنک وجایا۔ سمت ستاراں راہ جھلاؤنا، بھرمی بھلے پاندھی راہیا۔ اٹھ اٹھاراں دھار چلاؤنا، دھرنی دھرت
 سما یا۔ انی انیسا کھیل کھلاؤنا، اللہ رانی گھ شرمایا۔ بیس بیسے جوت جگاؤنا، پنڈراں سنگ رت سہایا۔ دلی دوارے چرن چھہاؤنا، شاہ سلطاناں پھڑ اٹھایا۔

اک اکیسا آپ اکھواؤنا، جگت جگدیشا آپ ہو جائیا۔ چھتر سیس ہر آپ جھلاؤنا، نرگن نور کرے رُشایا۔ نو کھنڈ پر تھی ناتا اک جڑاؤنا، نو ست کرے
 گڑمائیا۔ گو بند لیکھا پور کراؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ نر نرائن
 نر اکار، نرگن جوت جگائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، آپ اپنے ہتھ اٹھائندا۔ ناڑ بہتر مارے مار، سہنس سہنسر ویکھ دکھائندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، پنچم
 موہ گوائندا۔ جن بھگتاں دکھائے اک اکھاڑ، دھرم دوارا اک سہائندا۔ لوک مات میل ملاواستاراں ہاڑ، ساچا دوس سہائندا۔ ہر جن نیڑ نہ آئے موت
 لاڑ، چتر گپت نہ حساب دکھائندا۔ رائے دھرم نہ مارے مار، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ سنگر پورا اپنی کرپا دیوے دھاڑ، کر کرپا پار کرائندا۔ اک
 دکھائے ٹھنڈا دربار، سچھنڈ دوارا آپ سہائندا۔ جوتی جوت میلا کنت بھتار، ناری کنت آپ ہو جائندا۔ ساچے سنت کرے پیار، آون جاون گیڑ
 مکائندا۔ کلجک مایا پائے بے انت سرب سنسار، دُئی دویتی پردہ کوئے نہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم در،
 نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ ویس دکھائندا۔ ویس اولاک اکلا، جلاں تھلا سمایا۔ وسنہارا اُج اٹلا سچ سنگھاسن ایکلا، جوتی شبدی آپے رلا، پوئی پون
 اکھوایا۔ نام کٹاری کرے ہلا، جوت نرکاری پھریا بھلا، شبد کھنڈا رہیا چکائی۔ کلجک جیو بھلائے کر کرول چھلا، اچھل اچھل آپ اکھوایا۔ جس جن
 پھڑائے اپنا پلا، دیوے درس سبج سبھایا۔ سرت شبد سرت گھر اپنا ملا، گھر گھر وچ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت
 جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، پاربرہم برہم آپ اکھوایا۔

۵۰۸

۵۰۸

☆ ۵ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گیانی گرمکھ سنگھ دے گھر پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ☆

ہر ہر ہر ہر ہر ہر، ہر ہر نام دھرایا۔ ہر ہر کرتا پُرکھ کارج آپ کرے، کرنہار سرب سکھایا۔ ہر ہر ابناسی پُرکھ جوت آپ دھرے، نرگن
 نور جوت رُشایا۔ ہر ہر پاربرہم نرگن کھیل آپ کرے، کھیلنہار بھو نہ رایا۔ ہر ہر آد نرنجن نرے، نر نرائن بھو نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

نہکنک ہر شبد بھدار بجاگ ۸

آپ اپنی جوت دھر، ایکو نکارا نرکار اکھوایا۔ نرکار نرکار، سنگر پڑھ اکھوایا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نورو نور ڈمگائندا۔ عقل کلا کل آپے دھار، اپنی کل ورتائندا۔ اپنا سہائے سچ دوار، در دوا ری آپ اکھوایا۔ اپنا گھر کرتیار، آپے آسن لائندا۔ آپے اندروں آئے باہر، دس کسے نہ آسیندا۔ دوجا کھول بند کواڑ، الکھ الکھنا الکھ جگائندا۔ دیکھنہارا سچھنڈ دوار، ترے ترے لوک نہ کوئے اپائندا۔ چوتھے گھر خبردار، گھر ساچا آپ صلاحیندا۔ پنچم پنچم ہو اُجیار، پنچم ویس وٹائندا۔ نرگن نرگن نرگن کار، نرگن دھار بندھائندا۔ پڑھ اکال کر اُجیار، اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ اک اگلا کر پسار، پنچم روپ سمایا۔ پنچم میلا در دربار، ایکا در گھلایا۔ اک اگلا ہر نرکار، دس کسے نہ آیا۔ پنچم میتا کنت بھتار، گھر گھر سگن منایا۔ اک اگلا خبردار، آلس نندرا نہ کوئے جنایا۔ پنچم میتا سانجھ یارا، سچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشایا۔ پنچم اپنا آپ نشان، آپے آپ جھلائیئا۔ آپے وسے سچ مکان، در دوارا اک سہائندا۔ چھوواں چھپر چھن نہ کوئے نشان، دس کسے نہ آسیندا۔ چھویں گھر ہو پردھان، گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھیل کھلائیئا۔ نرگن کھیل اک اکانت، اپنی آپ کرائیا۔ چھویں گھر مارے جھات، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اک اگلا پتاما، ہر ہر آپ اکھوایا۔ چھویں گھر دیوے دات، ساچی وست رکھایا۔ اک اگلا اتم ذات، ذات اذاتی ویس وٹایا۔ چھویں گھر ساچانات، اپنا جوڑ جڑایا۔ پنچم میتا لے برات، ساچا سگن منایا۔ کھیلے کھیل دوس رات، دائی دایا ناؤں دھرایا۔ آد جگادی دیکھے مار جھات، نیز لوچن نین نہ کوئے رکھایا۔ آپے ہوئے کملاپات، آپے ناری ویس وٹایا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، ساچا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکیلا کھیل کھلایا۔ اک اگلا جوت رکھ، جوتی جوت جگائندا۔ پنچم پنچم ہو پرتکھ، پنچم ویس وٹائندا۔ چھویں گھر جگائے الکھ، آپ اپنا نعرہ لائندا۔ آپے اپنا آپ کرے وگھ، آپے میل ملائیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایئا۔ کھیلے کھیل ایکو نکارا، اکال مورت اجونیا۔ آپ اپنا کر پسار، آپے دیوے جوتی نور نورانیا۔ آپ اپنا بھر بھنڈارا، آپے ہوئے شاہ سلطانیا۔ آپ اپنا بن و نجارا، کرے ونج دو جہانیا۔ آپ اپنی بٹھے دھارا، ترے لوکاں کھیل مہانیا۔ آپ اپنا کر پسار، چوواں

ہٹاں کھول دکانیا۔ آپ اپنا رنگ رنگے کرتارا، رُو سس سورج چن نشانیا۔ آپ اپنا دئے آدھارا، مات پاتال آکاش کھیل مہانیا۔ آپ اپنا کرے خبردارا، برہما وشن شو سیس جھکانیا۔ آپ اپنا نوری جوت کرے اُجیارا، پنچ تت ہوئے پردھانیا۔ چھویں گھر میت مُرارا، دیوے درس ہر بھگوانیا۔ عقل کلا کل آپے دھارا، جگ جگ ویس وٹانیا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نہہکنک بلی بلوانیا۔ گوہند لیکھا لکھ لکھارا، ساچی سیو کمانیا۔ نانک منگی منگ بھکھارا، دوئے جوڑ سیس جھکانیا۔ راہ تنگ رام کرشن اوتارا، ایکا اکھ گھلانا۔ کروڑ تیتیا دھوڑی خاک منگے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، ہر کاروپ دس نہ آنیا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، بھيو کوئے نہ پانیا۔ کلجگ جو دھاسور پیر بلی بکارا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ چار ورنان کرے خوارا، دہ دشا کرے ویرانیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہاہاکارا، نر بھے روپ نہ کوئے وکھانیا۔ سادھ سنت در در خوارا، جوت نرنجن آد نرنجن نہ میل ملانیا۔ پنچم ناتا تاشا شد دھنکارا، ڈھنی ناد نہ کوئے وجانیا۔ جوگ ابھياس نہ بٹھے دھارا، نیتزنین نہ کوئے گھلانا۔ دُرمت میل نہ لاپے جل دھارا، نرمل نیر نہ کوئے وکھانیا۔ وید کتیب نہ پائن سارا، پڑھ پڑھ تھکے من مت بانیا۔ گر پیر نہ دئے کوئی سہارا، ساچا لڑ نہ کوئے پھرانیا۔ نہ کوئی میت رام اوتارا، کاہنا کرشن نہ سنگ وکھانیا۔ نانک گوہند نہ ملے کسے دوارا، نار دُہاگن سرب گر لانا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، ساچی رت سہانیا۔ جگ جگ دیوے نام بھنڈارا، بھگت بھگتی وند وند انیا۔ سبجگ تریتے دواپر کیا آدھارا، کلجگ اتم ویکھ وکھانیا۔ نرگن باقی کر اُجیارا، کلجگ اندھیری راتی گرکھاں کرے آپ پچھانیا۔ سچکھنڈ دوارے دا سچا جماعتی، پڑھاؤن آیا ساچی بانیا۔ چرن کول بہائے کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھی، آدانت نہ کسے وکھانیا۔ جگا جگنتر سگلا ساتھی، گر سکھاں در دوارے بنیا در در بانیا۔ ہتھ لے کے آیا دھر درگاہ دی ساچی لاٹھی، نہ کوئی باڈی ہتھ ٹکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے وڈ قربانیا۔ نرگن شاہ شبد سلطان، سنگر تخت بہایا۔ ہر کاروپ ساچا کاہن، ایکا بنسری نام وجایا۔ نرگن روپ رمیا رام، ہر گھٹ آسن لایا۔ ہر چرن سرور امرت جام، جن بھگتاں جگا جگنتر آپ پیایا۔ آپے پڑے اپنا دام، اپنا پلا آپ پھرایا۔ آپے وسے نگر گرام، نگر کھیڑا آپ وسایا۔ آپے چپائے اپنا نام، آپے اپنی بھچھیا پایا۔ کلجگ جھیرا مکے تمام، ہر ساچا میٹن آیا۔ کوئی نہ دیسے اندھیری شام، گر سکھ ساچا چن چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دیک اک جگایا۔ نرگن

دیک کر اُجیار، پنجم میل ملایا۔ پنجم کر پنچ تیار، پنجم آپ سما۔ پنجم کریا اندھ اندھیار، پنجم پرکاش پرکاش اُپایا۔ پنچ دُبایا دُو نگھی غار، پنچ تاج سیس
 رکھایا۔ پنجم دیوے پنچ دُھکار، پنجم واجا آپ وجایا۔ پنجم مارے ساچی مار، پنجم کھنڈا اک چکایا۔ پنجم رووے زارو زار، پنجم گھر وچ سگن منایا۔ پنجم مینا
 خردار، چھیواں گھر وسایا۔ چھیواں در نرگن دھار، چوتھے مول چکایا۔ نین نیتراک اگھاڑ، دوجارنگ وٹایا۔ اک اگلا نرکار، ساکار آپ اکھوایا۔ نرگن
 جوتی کر اُجیار، سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل ہر ہر مینا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ آپ چلائی
 اپنی ریتا، آپ اپنا در سہا سندا۔ نہ کوئی مندر گروار مسیتا، کایا کھیڑا اک وسائندا۔ اندر وڑیا ہر اندھیٹھا، دس کسے نہ آسیندا۔ دس دس ماس نہ پیسن پیٹھا،
 مات گر بھ نہ کوئے لٹکا سندا۔ جنمیا سٹ پت پٹینتا، پر م پُرکھ آپ اُپجا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ جنمیا
 پت ساچا جیٹھا، پنجم جوڑ جڑایا۔ مات پت آپے ہو آپے جانے اپنا لیکھا، آپ اپنی گود سہایا۔ پنچ ت کر بھیکھا، ہڈ ماس ناڑی چم رنگ رنگایا۔ ہر کارُپ
 نہ مچھ داہری نہ دسے کیسا، نہ کوئی چوٹی موئڈ منڈایا۔ بھیو نہ پائے برہا وشن مہیشا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنے گھر آپے جم، اپنی بنت بنایا۔ آپ سوارے اپنا کم، نہ دوسر سنگ رکھایا۔ اپنی ترسنا میٹے طم، آپ اپنا جوگ کمایا۔ اپنے
 لیکھے لائے اپنا چم، تتوت نہ کوئے جنایا۔ آپے گنے اپنے دم، آپے بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مات لوک وسیا گھر،
 آپ اپنی کھیل کھلایا۔ رکت بوند میل ملایا، کرنی کرتا آپ کما سندا۔ مات پت بنت بنایا، بھیو کوئے نہ پائندا۔ پنچ ت اندر پنچ ت اُپایا، پنچ ت وچ
 آپ نہ آسیندا۔ پنچ ت اندر برہم لکایا، پاربرہم مکھ چھپا سندا۔ پنچ ت نرگن شبد اک جنایا، اپنے رس آپ سما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دسویں ماس کھیل کھلا سندا۔ دسویں ماس مات پیاری، سفل گکھ کرانیا۔ جگت پتا نہ پائے ساری، بھیو کوئے نہ رانیا۔ آپے اندر آپے باہری، گپت
 ظاہر آپ اکھوایا۔ اپنی کل آپے دھاری، آپ اپنا ناؤں صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم جیٹھ دے ودھانیا۔ پنجم جیٹھ چٹھیا
 چا، لوک مات سگن مناسندا۔ پُرکھ ابناسی ملیا سچ ملاح، جن بھگتاں دیکھ وکھا سندا۔ جگ جگ وچھڑے لئے اٹھا، چاروں کُنٹ پھیرا پائندا۔ لکھ چوڑاسی کایا

مندر ویکھے جگت گراں، آپ اپنا بھو کھلا سندا۔ کرنہرا سچ نیاں، ساچا مارگ لائندا۔ شیر سنگھ ہر ناؤں دھرا، سنگھ شیر آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ پنچم ت آپا سندا۔ پنچم جیٹھ ہر ودھائی، اپنے گھر وجائی۔ جن بھگتاں کرن آیا کڑمائی، پورب لہنا دے چکائی۔ آپے لاگی بنے چھیمبائی، آپے گھر گھر دے سنا۔ آپے پاندھی بنے جائے راہی، آپے اپنا پندھ مکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اکھر رکھیا وکھر، اپنے نیز آپے ویکھ وکھائی۔ اپنا اکھر شبد دھار، ہر ساچے آپ اُچائی۔ لیکھا لکھ نہ سکے کوئی وچ سنسار، بھو ابھیدا بھو چھپائی۔ چار جگت کھیل نیار، رُپ انوپ وٹائی۔ کوئی نہ جانے بونجا دھار، باون اکھر رہے صلاحیا۔ پینتیس اکھر کر تیار، جگت و دیا کرے پڑھائی۔ ستاراں اکھر ہر نرنکار، اپنے اندر بیٹھا بند کرائیا۔ گر پیر نہ جانے کوئی اوتار، نہ سکے کوئے جنایا۔ گا گاتھکے اوچ اگم اپار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ نانک درس اک نرنکار، ایکا دو جا بھو چکائی۔ آپ ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، آپے لئے اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائی۔ بونجا اکھر تیری دھار، چھیویں گھر وسائی۔ پنچم گر پنچ شبد دھنکار، پنچم رہیا گائی۔ نانک کھولے اک کواڑ، رام راما رُپ درسائی۔ اچھل اچھل کھیل کرتار، گوپی کاہن آپ نچائی۔ آپے جوتی نور کر اجیار، لکھ چوراسی رہیا سائی۔ آپے سنت بھگت دے ادھار، نام نامہ آپ اکھوائیا۔ آپے آد شکت کر اجیار، نمو ست آپ وڈیائی۔ آپے برہم مت دے ادھار، پاربرہم بھو نہ رائی۔ آپے اُتپت کرے سرب سنسار، آپے میٹ مٹائی۔ آپے پنج پیچے ساچے وت برہما وشن شولے اُہار، آپے اپنے وچ سائی۔ آپے کلجگ انتم لے اوتار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ چھیویں گھر بھئی دھار، بونجا بھو نہ رہیا کھلایا۔ بونجا کلیاں تن شنگار، بندی چھوڑ بند کٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا دھر، اپنے اکھر آپ دبائے اپنے پتھر، نہ کوئی سکے بھار اٹھائی۔ پنچت کر اجیار، پینتی اکھر کرے پڑھائی۔ سرگن رُپ ہو اجیار، نرگن پردہ اپنے اُپر پائی۔ اپنا کھول آپ کواڑ، آپے بیٹھا بند کرائیا۔ چوتھے جگت چوتھی دھار، کرے کھیل آپ نرنکار، نہ کوئی دوسر بنے لکھار، نہ دھیان کوئی لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائی۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، ہر جوتی جوت جگائندا۔ بنواس نہ پھرے بن رام اوتارا، تیر کمان نہ کوئے اٹھائندا۔ رتھ رتھو ہی نہ کرشن مرارا، گیتا گیان نہ کوئے

درڑا سندا۔ نانک گر نہ بن بھکھارا، چاروں کُنٹ پھیری پائندا۔ ار جن گر نہ کرے وچارا، اگادھ بودھ نہ کوئے درڑا سندا۔ گر گو بند نہ کھنڈا تیز کٹارا،
 سیس دستار نہ کوئے بندھائندا۔ بستر شستر نہ تن شنکارا، نہ کوئی آسو گھوڑا دوڑا سندا۔ پینتیس اکھر نہ کوئے پیارا، نہ کوئی لیکھ لکھائندا۔ مات پت نہ سوت
 ڈلارا، بھین بھائی نہ کوئے جنا سندا۔ بونجا اکھر اندر اپنا آپ کر بند کواڑا، بونجا سال چھپائندا۔ جگت دیکھے پنج تت ہڈ ماس چم ناڑا، ہر کاروپ دس نہ
 آئیندا۔ پنچم جیٹھ سبھاگی دھاڑا، پاربرہم پر بھ وٹا سندا۔ پُرکھ اکال سچ اکھاڑا، لوک مات لگائندا۔ نر نرنکار ڈھر درگا ہی لاڑا، ایکونکارا آپ اکھوائندا۔
 نام رت لہور کھے گاڑھا، گرگھ ساچے آپ اُچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بونجا بونجا بونجا دیکھ وکھائندا۔ بونجا اکھر ہر کا
 لیکھ، ہر ہر بھو چھپایا۔ گر ار جن اپنے نیتز پیکھ، بن محکم لکھ نہ پایا۔ اپنی کرے آپ آدیس، نانک نور نظری آیا۔ اگم اگمڑا و سیا اگمڑے دیس، لوک
 مات دیکھن آیا۔ ہتھ کھونڈی نہ بھوری کھیس، خالی ہتھ دکھایا۔ ہر ہر میتا نر نریش، نر نرائن ناؤں دھرایا۔ جگ جگ وچھڑے آپے رہیا دیکھ، میل
 وچھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ شاہ سلطانا وڈ نریش، مرگیش نام دھرایا۔ کسے نہ چلے اگے کوئی پیش، دو جہاناں تیاں لوکاں چوڈاں ہٹاں لوآں پریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں جیرج انڈاں، اُتبھج سیتج کھانی بانی اللہ رانی انجیل قرآنی وید پرائی کوٹن برہما وشن مہیش، کوئی کوٹ بیٹھے سیس جھکایا۔ کلج تیری انتم دھار، ہر
 ہر جوت ہر نرنکار، آپ اپنا لے اوتار، آپ سہائے بنک دوار، آپے ماتا پتاسوت ڈلارا، آپے ورن گوتی و سیا باہر، اندر باہر آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بونجا اکھر اپنے ہتھ رکھائندا۔ اپنی دست اپنے ہتھ، ہر ساچے آپ رکھائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، عقل کل ہو
 جائیا۔ آپ چلایا اپنا رتھ، آپے رہیا بھوائیا۔ بونجا سال نٹھ نٹھ، کایا چولا اک ہنڈائیا۔ ہر جن ساچے دتی و تھ، سنت منی سنگھ اک پڑھائیا۔ گرگھ چرن
 دوارے گیا ڈھٹھ، پورب لہنا آپ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سال بونجا باؤن روپ وٹائیا۔ سال بونجا باؤن دھار، بھیکھی بھیکھی
 وٹایا۔ پنچم میتا پنچم جیٹھا پنچم ہویا خبردار، پنچم گیا لکھ چھپایا۔ کوڑا ریٹھا بن سنسار، اپنا رس نہ کسے چکھایا۔ گرگھ ورلے لاگا میٹھا، جس جن اپنی دیا کمایا۔
 آپے ٹھنڈا آپے سیتا، اگنی تت آپ جلا یا۔ آپے جانے اپنی ریتا، اپنا تن سما یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ پہلا

رُوپ نرنکار نراکار، دُو بے سرگن ویس وٹایا۔ دوہاں وچوں ویسا باہر، دوواں لئے اُچھایا۔ تے صفرے کرتیار، تیناں لوکاں خاک ملایا۔ لوک مات دس
 دوار، دس دوار اپنے ہتھ رکھایا۔ دوہاں جوڑ کرے سنسار، بیس بیس نام دھرایا۔ بیس سو ہو تیار، سوہنارنگ رنگایا۔ بونجا دھاری چولا پاڑ، اپنا کھیل
 کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سال بونجا ٹٹاناتا، گھر ساچے میل ملایا۔ آپے میلا پُرکھ بدھاتا، آپے کھیل
 کھلایا۔ اپنا کھیل آپے جاتا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ اپنا جانے آپے باقا، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ اپنا پردہ آپے ڈھاکا، آپے کھ چُھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دتا ور، لوک مات دے وڈیایا۔ بیس سہنسر ہو تیار، بیس صد جوڑ جُڑایا۔ کریا کھیل پُرکھ کرتار، لوک مات دے تجایا۔
 آپے جانے اپنا قول اقرار، آپے پور کرایا۔ زرگن جوتی ہو اُجیار، سرگن ڈیرہ لایا۔ نہ مرے نہ جے وچ سنسار، ہتھ کسے نہ آیا۔ سہائے ساچا دھام بنک
 دوار، گھر گھر وچ آپے ٹکایا۔ اُپر چڑھ سٹی سرکار، سچ تخت سلطان آسن لایا۔ ساچا بھوپ بنیا سچ سیکدار، ساچا حکم سنایا۔ ایک بولا اک جیکار، ایک ڈھولا
 گایا۔ کھولے بند بند کواڑ، سوئم رُوپ آپے ہو جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک شبد سنایا۔ ایک شبد برہم
 پاربرہم، اپنا آپ سنائندا۔ ویہ سو بکرمی پُرکھ اکال اپنے گھر آپے پیا جم، مات پت نہ کوئے رکھائندا۔ آپے گھڑے آپے دے بھن، آپے آپ
 اُچھائندا۔ آپے بیڑا رہیا بنھ، بیڑا اپنا آپ رُڑھائندا۔ آپے بھار اٹھائے کٹھ، آپے پیراں ہیٹھ دبا ئندا۔ آپے جننی جنے جن، آپے گیان درڑائندا۔
 آپے وسے پنچ ت تن، آپے خاکی خاک رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپ درڑائندا۔ اپنا نام آپے دھر، اپنی کل
 ورتائی۔ اپنی مرنی آپے مر، اپنے وچ گیا سمانیا۔ اپنی گنی آپے سڑ، اپنا ت گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، باؤن باؤن کھیل
 کھلایا۔ پنچ ت چھڈیا چولا، پاربرہم کھیل کھلایا۔ ایک گایا ساچا ڈھولا، ڈھولک جھیننا نہ کوئے وجایا۔ ایک کنڈے تولیا تول، نانک تولا اک رکھایا۔ اک
 دوارے ہو یا گولا، گرسکھ ساچا اک بنایا۔ سوہنگ شبد گائے بولا، میں توں رہے نہ رایا۔ سنگر پورا ویسا کولا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ کلج اتم ماریا رولا،
 چارے ورنان دے بھلایا۔ گو بند تیرا کیتا پورا کولا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ گرسکھاں امرت پائل دیوے پائلا، اتم جام پیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ پہلے سال ونڈی ونڈ، بیس اک وڈیایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، گرکھ ساجن میل ملایا۔ آپے ڈھکی تنگی کنڈ، ست سرؤپی پردہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے رُپ آپ ہو جایا۔ دُواجِ تِجا ایکا رنگ، ایکا نین درسایا۔ چوتھے پد منگی منگ، ہرجن ڈیرہ لایا۔ پنچم کرے کھنڈ کھنڈ، پنچم در سہایا۔ چھیویں گھر ہر نر آپے پائے اپنی ونڈ، اپنا در سہایا۔ ستویں ستواد ہر برہما، آد جگاد ست سرؤپ سمایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وجے ناد، ایکا راگ سنایا۔ نو در پھیکے ہوئن وسماد، نو در پنڈھ چکایا۔ دسواں سازن آپے ساز، لوک مات ویکھ دکھایا۔ اک دس یاراں کرے کاج، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ نو دوار مارے واج، دسواں در سہایا۔ ویہہ صد باراں ہر نرنکارا ہتھ وچ لے کے ساچا تاج، گر سکھاں سپس پہنایا۔ ستاراں ہاڑی دھر در گاہی دے ساچا راج، در گاہ ساچی دھام سہایا۔ ساچا کریا آپے کاج، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پرگٹ جوت دیس ماجھ، پُری گھنک نام دھرایا۔ سمت تیراں کھولیا پاج، سادھاں سنتاں دے ہلایا۔ شاہ سلطاناں دُبا جہاز، نہ کوئی بیڑا رہیا چلایا۔ سمت چوڈاں ایکا اگی دتا داج، گرکھ ساچے لئے پرنایا۔ آپ تجائی لوک لاج، چارے ورنناں میل ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پنچم جیٹھ دے وڈیایا۔ پنچم جیٹھ سنگھ شیر، شیر سنگھ اکھوائندا۔ بونجا سال نہ گیا رہیا گھپ گھیر، اندھ اندھ رکھ چھپائندا۔ باؤن باؤن کریا ہیر پھیر، بھيو کوءے نہ پائندا۔ آپے پرگٹیا دُوجی ویر، نہکلنک ناؤں رکھائندا۔ نہ کوئی تکر چڑھائے وٹا سیر، گن اوگن نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگائندا۔ جوتی نور ہر اُجیارا، اپنا رُپ وٹایا۔ نام کھنڈا لے کٹارا، لوک مات اٹھ دکھایا۔ آپے ویکھے دھام نیارا، آپے میل ملایا۔ آپے کرے پیار ست ڈلارا، گوہند شبدی ویکھ دکھایا۔ آپے اپنا کر جیکارا، اپنا ناؤں دھرایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، ہنگ برہم پنج تت ناؤں دھرایا۔ شیر سنگھ شیر مار لکارا، شاہ شیر آپ ہو آیا۔ وشنو رُپ کر ساکارا، بھگون نرنجن جوت وچ جگایا۔ تتاں لوکاں و سیا باہرا، بے بے جے جیکار اپنی آپے گایا۔ نہ کوئی اوٹ رکھی وچ سنسار، نہ اشٹ کوئی منایا۔ آپے گرو پیر اوتار، پار برہم آپ اکھوایا۔ آپے نرنجن جوت اُجیارا، آپے ہر گھٹ جوت نرنجن دیکھ رہیا جگایا۔ آپے شبد سچّی دھنکارا، دُھن اناد رہیا وجایا۔ آپے سر سرور امرت بھرے بھنڈارا، آپے رہیا ورتایا۔ آپے سرب بن سکدارا، اپنا حکم چلایا۔

آپے کلجگ انتم لے اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ سنت بھگت جگ جگ وچھڑے جائے تار، پچھلا کیتا پور کرایا۔ گرسکھ نار نوجوان سدا ٹیاری، گر کا جو بن رہی ہنڈھایا۔ سنتگر پورا کرے سنگار، سولاں سنگار اک دکھایا۔ سیس گندے پہلی وار، کلجگ ویلا انتم آیا۔ نام پایا کجلا دھار، نکل کدے نہ جایا۔ ہتھیں میہندی لال گلال، اپنا رنگ چڑھایا۔ انحد ڈھولک وجائے تال، ساچا تال سنایا۔ ساچی سحنیاں پھریا تھال، گنگن منڈل اک دکھایا۔ رواس دیک بال، اپنی ہتھیں لکایا۔ اپنے ہتھ پھڑ مشعل، آد زرنجن لوک مات آپ آیا۔ پچھلا قول رہیا پال، اپنا میلا آپ ملایا۔ پڑکھ اکال ماری اپنی چھال، ایک چرن اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڈاں تیرا رنگ، داتا دانی سوراسرنگ، گرگھیاں رہیا چڑھایا۔ سمت چوڈاں گھر گھر پھیرا، ایک اکا جوڑ جڑایا۔ پچھلا کیا حق نبیرا، آگے مارگ پایا۔ وسدا رہے کایا کھیڑا، جس جن درشن پایا۔ دو جہانی بنھے بیڑا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ چرن دوار دکھائے کھلا ویڑا، ہر ساچے آپ کھلایا۔ گیرنہارا اٹا گیڑا، اپنا گیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ نار کرپیار، گھر ساچے رہیا سہایا۔ گرگھ ناری سچ سوانی، گھر ساچے آپ سہایا۔ درگھر بنی ساچی رانی، ساچے شاہو نال پرناٹیا۔ ملیا میل ہانیاں ہانی، لوک مات وٹی ودھایا۔ لکھ چوڑاسی سرب گرانی، برہوں پیڑ لگایا۔ بھرے بھلی چارے کھانی، چارے بانی نہ کوئے پڑھایا۔ ناتا ٹھاپد زربانی، پر م پڑکھ نہ کوئے ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سچے لئے ور، سو بھاونتی نار اک دکھایا۔ سو بھاونتی نار سہاگن، ہر ہر کنت ہنڈھایا۔ پڑکھ ابناسی بن ویراگن، آپے ویکھن آیا۔ گرگھ ورلے سنت جاگن، سرشٹ سبائی رہیا سواپا۔ نہ کوئی دسے نال لاگن، نہ کوئی رکھیا رہی کرایا۔ نہ کوئی پلے بدھا داجن، نہ کوئی بھار اٹھایا۔ دیس ماجھ مارے واجن، انک سہیلڈیاں لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن کرپیار، ساچا سگن منایا۔ اٹھ سوانی جگت انجھول، ہر سنتگر آپ اٹھاندا۔ کلجگ لین آیتیوں تیرا تیرے کول، تیرا انگ رکھاندا۔ تریلوکی آپے رہیا پھول، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ تیرے مندر وجائے ڈھول، سوہنگ ڈگا اک دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ سناندا۔ گرسکھ ناری لے انگڑائی، رورونیر وہایا۔ اگی سکھ رہے گرانی، چرن دھیان لگایا۔ کلجگ اگنی اک تپائی، پنج تت لنبو لایا۔ ٹھنڈا ٹھار نہ کوئے کرائی، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ مایا ممتا

موہ رہے ستائی، کام کرودھ ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ایک شبد سنایا۔ ایک شبد ہر جنا، اپنی دیا کماندا۔
 تیری پیاس دے بُجھا، تیری ترکھا مٹاندا۔ تیرا رنگ دے دکھا، تیرے رنگ رنگاندا۔ تیرا سنگ دے نبھا، سگلا سنگ تجاندا۔ تیرے بستر تن دے
 سجا، لکھ چوراسی خاک رُلا نندا۔ تیری الفی تیرے گل دے پا، ایک چولی رنگ رنگاندا۔ تیرا حلف آپ رہیا اٹھا، آپ اپنی بنت بناندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرکھ ناری بُجھائے پیاس، آپے ہوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کماندا۔ گر سکھ تیری پیاس
 بُجھاؤنی، ہر ساچے رچن رچانیا۔ ویہہ صد پندراں کھیل کھلاؤنی، گرکھاں دے وڈیانیا۔ زرگن جوت اک جگاؤنی، سچکھنڈ وجے ودھانیا۔ برہم پُری ہر
 کھیل کھلاؤنی، شو پُر رچن رچانیا۔ کروڑ تیتیس اک سناؤنی، سُرپت راجا اند جگانیا۔ چوڈاں لوک چوگ چگاؤنی، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ نو کھنڈ رچن
 رچاؤنی، آپ اپنی کرے کرت کمانیا۔ ستاں دیپاں ایک دھار بنھاؤنی، ایک شبد کرے کُرمایا۔ دوست چھ ایک تند بندھاؤنی، ویہہ صد پندراں وڈ وڈیانیا۔ اگی
 سکھاں ہر ساچی جنج چڑھاؤنی، ساچا سگن منانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیری پاؤنی، اٹھسٹھ دوس کرے کُرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے
 کھیل بے پرواہیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پایا، اٹھسٹھ کھیل کھلاندا۔ مندر مٹھ دیکھ دکھایا، گرودوارے سنگ رلاندا۔ پچھلا لیکھا اپنی جھولی پایا، لہنا مول نہ
 کوئی دکھاندا۔ گنگا جمن سُرستی چرناں وچ رکھایا، آپے اپنی سیوا لاندنا۔ روداس چمارا اک اٹھایا، سجا ہتھ اٹھاندا۔ تیاں گانا آپ بتایا، اپنا بندھن
 پاندا۔ گرکھ وچولا اک رکھایا، دو جہاناں پھیری پاندا۔ اُچے گھاٹ سوبلا گایا، سوہنگ شبد لاندنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت نیر
 جگت سیر آپے کھچ دکھاندا۔ روداس کھچی ڈور، گرکھ وڈ وڈیانیا۔ گنگا سُرستی جمن تے آگے لیاں تور، پر بھ چرن دوار بہانیا۔ رو رو نیتز پان شور، دن
 دہاڑے رہی گر لانیا۔ اگی سکھاں دکھایا اپنا زور، اپنے انگ رہے ہلانیا۔ چوتھے جگ جگت رانی پھڑ بانہوں آگے لائی تور، نہ سکے کوئے جھڈانیا۔ پُرکھ ابناسی
 چڑھیا ساچے گھوڑ، واگ سکھاں ہتھ پھڑانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی رہیا ہوڑ، ایک گھوڑا آپ دوڑانیا۔ بن ہر گئی نہ نبھے کسے توڑ، کلج ناتا دے تڑانیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ آپے دیوے روڑھ، گرکھ رہے دھکا لانیا۔ اگی سکھاں پھڑے اٹھسٹھ چور، تن تن اک اک ہتھ پھڑانیا۔ پنجاں آپے رہیا مروڑ، ایک وٹنا اپنے

ہتھیں لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ صد پندراں کھیل کر، کھیلنہار بھو نہ آئیا۔ جمنا سُرسی اکِ دوارا، ایک در سُہایا۔
دھر درگاہی ساچا لاڑا، آپے لے کے آیا۔ ائی سکھاں لا اکھاڑا، سوہنگ منگل گایا۔ سگن منائے رِوداس چمارا، گرگھ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن منایا۔ ساچا لھم ہر زرنکار، تئاں رہیا سناٹیا۔ گنگا اپنی کڈھ دھار، رتی رت رہن نہ پائیا۔ سُرسی اندروں آؤنا باہر، تیرا پردہ
دے چکائیا۔ جمنا کھلاؤنا آدھو چکار، ہتھ کٹورا اکِ وکھائیا۔ تئاں پیالہ بھر بھنڈار، اپنی منگ منگائیا۔ کلج لہنا اُتریا پار، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ گرگھ نار
رہی پکار، دوس رین بللایا۔ جگت ترسنا کرے خوار، نہ سکے کوئی بُجھائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، گنگا جمنا سُرسی کھچے پیار، گرگھ تیرے آتم امتر ایک رس
چوایا۔ گنگا سُرسی جمنا دھار، گرگھ تیرے ہر دے آپ ٹکائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خوار، ساچا سپر نہ کوئے پیایا۔ کرنی کرتا کرے وچار، پورب لہنا رہیا
مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انم ور، گوداوری چرناں ہیٹھ دبانیا۔ گوداوری تیرا سچ ملاح، ہر ساچا آپ اکھوایا۔ گرگھ
پیایا ایک جام بے پرواہ، تیرا رُپ وٹایا۔ تیرا لہنا دتا چکا، گرگھ جھولی پایا۔ انم کنڈھا ویکھیا آ، ہری دوار چرن چُھہایا۔ ہر دوار ہر جوت جگا، ساچی
سگت لئے تریا۔ ادھا چرن وچ ٹکا، ادھا باہر رکھایا۔ رِوداس چمارا نیر نین دے وکھا، جگت کسیرا تند بندھایا۔ ماواں پُتراں میلِ ملا، لہنا دے مُکایا۔
بستر گھنا تن چُھہا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگتی بھگت دے وڈیایا۔ اک کسیرا کنگن گھنا، رِوداسے وڈ وڈائیا۔ کلج
انم ویکھے نیناں، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کسے نہ رکھے کوئے لہنا، دیوے ہر چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رِوداس
چمارے میلِ ملائیا۔ رِوداس چمار گنگا ناتا، ہر ہر جوڑ جڑایا۔ چار ورنناں ایک ذاتا، ایک رُپ سمایا۔ ایک سیجا ایک کھاٹا، ایک آسن رہی وچھایا۔ ایک امرت ایک
باٹا، ایک رہی پیایا۔ ایک تیرتھ ایک تاتا، اک کنارہ آپ اُپایا۔ ایک ویکھے اٹھساٹھا، آپ اپنا چرن چُھہایا۔ آپے لوک مات کھولے ہاٹا، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انم ور، اپنی دھار آپ چلایا۔ گنگا تیرا کھچیا سپر، نیر رہن نہ پائیا۔ شبد نرالا وجاتیر، تریا دھیر نہ کوئے
دھرائیا۔ گرگھ تیری بٹھے بیڑ، اگلا گھر کھلایا۔ بونجا سال پنج تت اخیر، کلج لیکھے لائیا۔ پندراں سال چوٹی چڑھ اخیر، اپنا گھ چُھہایا۔ ائی سکھاں بٹھے

بیڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ امرت لیاندا ٹھنڈا نیر، گرسکھاں اگ بُجھائی۔ سمت سولاں آونی بھیر، ہر اپنا ویس وٹائی۔ پہلی چیتڑ توڑ زنجیر، ایکا نور
 کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد سولاں کھیل کھلانی۔ بونجا سال پنج تت، کایا تت ہنڈھایا۔ سولاں سال ایک ات،
 گرگھ ساجن آپ بندھایا۔ بونجا سولاں ہوئے اٹھسٹھ، اٹھسٹھ پنڈھ مکایا۔ پنچم جیٹھ ہوئے بھٹھ، ساچا ست نہ کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ویہہ صد سولاں اپنا چولا آپ بدلایا۔ پنچم جیٹھی چولا چھڈ، زرگن جوت جگاندا۔ پنڈراں سال اپنے آپے کڈھ،
 اپنا پردہ آپ رکھاندا۔ سال سولویں ہویا وڈا وڈ، وڈ وڈیائی آپ اُپجاند۔ گرسکھ ساچے کلج اگنی وچوں کڈھ، اپنی گود اٹھاند۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹاند۔ ہر جی ہر ویس وٹایا، لوک مات رُشنائی۔ اپنا سنگھاسن آپ تجایا، بھيو کوئے نہ پائی۔ سمت چوڈاں بیس سد
 پنچم جیٹھ منایا، اٹاکھ کرانیا۔ ویہہ صد پنڈراں پنچم جیٹھ ہر سنگت سنگ رلایا، اپنا سنگھاسن لئے اٹھائی۔ گھر بار اپنا دئے تجایا، اپنی وست نہ کوئے دکھائی۔
 ۵۱۹ سال پنڈراں ویہہ صد گرسکھاں سیوارہیا مکایا، اٹھسٹھ پھیری گیا دھائی۔ ویہہ سو سولاں پنچم جیٹھ دوس سہایا، چار جگ کوئی لیکھانہ سکے جنائی۔ پہلا تت
 اپنا پنچ بھیت چڑھایا، دوجی جوت کری رُشنائی۔ تیجے لہنا دینا جگت چکایا، چوتھے گھر میلا بے پرواہیا۔ پنچم میتا نظری آیا، چھوواں گھر اک صلاحیا۔ ست
 ستوادی کھیل کھلایا، اٹھسٹھ کرے کڑمانیا۔ نو درناتا دئے تڑایا، دسواں آپ سہائی۔ اک گیاراں ڈنڈا آپ چڑھایا، باراں رُس رہے شرمایا۔ تیراں
 تیراں تول تلیا، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائی۔ چوڈاں چوڈاں بھار اٹھایا، گرسکھ ہوئے بھار رکھائی۔ پنڈراں اندراں ڈو گھی کنڈراں ویکھ وکھایا، اٹھاں سٹھاں ویکھ
 وکھائی۔ سمت سولاں راہ تکایا، پر بھ ویکھے چائیں چانیا۔ وڈ سبھاگی پنچم جیٹھ آیا، ہر سنگت دئے ودھائی۔ اوہلا پردہ نہ کوئے رکھایا، خالی ہتھ رہیا دکھائی۔
 دھر دی وست ہر سنگت تیری جھولی پایا، ایکا سوہنگ نام جپائی۔ جوگ ابھیاں نہ کوئے کرایا، نہ کوئی نین منڈھائی۔ تن اشان نہ کوئی وکھایا، چرن دھوڑ
 اک وکھائی۔ امرت ساچا جام پیایا، اٹھسٹھ وروں دھرائیا۔ اپنا تخت تاج تجایا، نہ کوئی گھوڑا باز اڈایا، نہ کوئی راجن راج اکھوایا، گوہند گوہند گوہند
 گرسکھاں اگے سیس جھکائی۔ کلج ویلا اتم آیا، نہ دیسے کسے کوئے سہایا، شاہ سلطان نہ سکے کوئی بچائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کلج تیری اتم ور، پنجم جیٹھ دوس سہانیا۔ پنجم جیٹھ نہ کرنی نانہہ، ہر ساچا سچ سنا سندا۔ ہر سنگت ہر تیری پھڑنی بانہہ، تیرا اگا پچھا اپنا آپ رکھا سندا۔
 گرگھ تیری ساچی تھاں، سچھنڈ دوارا اک دکھا سندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا اپنا ویس آپ وٹا، گرگھیں اگے سپس جھکا سندا۔ اپنا سپس ہر جگدیش اپنی
 ہتھیں لا، گرگھ سنگت تیرے چرناں وچ رکھا سندا۔ سمت سولاں کرے سچ نیاں، پچھلا لہنا کوئے رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلج تیری اتم ور، پنجم جیٹھ رت سہاندا۔ دھن بھاگ پنجم جیٹھ، لوک مات بھنڑی رین سہانیا۔ سنگر پورا ہر سنگت تیری آیا چھایا ہیٹھ، تیرا ہتھ اپنے
 سر لکایا۔ لکھ چوراسی رلے وڈ وڈ سیٹھ، کسے ان ہتھ نہ آئی۔ پر بھ بھنہارا کوڑے رہٹھ، جوٹھا جھوٹھا بھانڈا کوئے رہن نہ پایا۔ آپے جانے اپنا اگیت
 پچھیت، آپے اپنی کھیل کھلایا۔ آپ تپائے بالوریت، جل دھارا آپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دیونہارا ساچا ور،
 روداس چھارا اک وڈیایا۔ روداس چھارا گرگھ پچھان، جنی جنم دویا۔ لوک مات ملے ساچا مان، درگاہ ساچا تھان سہایا۔ سچ بھومکا سچ استھان، ہر ساچے
 چرن چھایا۔ سچ تیرا سچ مکان، ست ستوادی دے اپایا۔ ست رنگ چڑھے اک نشان، گرگھیں وڈ وڈیایا۔ گرگھ تیری چلدی رہے دکان، نام ساچے
 ہٹ وکایا۔ ہر جی دتی دھردی کھان، توٹ رہے نہ رایا۔ بیٹھا رہے اک بان، ایکا رہیا اڈایا۔ سجن ملیا شاہ سلطان، گھر ساچے میل ملایا۔ سنگر پورا ہر
 پردھان، بھرم گڑھ دے تڑایا۔ گرگھ دیوے چرن دھیان، سچ دوارے آپ چڑھایا۔ سنگھ بھگوان سننالا کرکان، سمت سولاں گرگھیں رہیا تریا۔ پوجا
 پاٹھ نہ کوئی دیوے گیان، کرپا میل ملایا۔ سادھ سنت جیو جنت کلج انت سرب پچھتان، نرگن روپ دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 آپ بنائی اپنی بنت، وید پڑان نہ کسے گایا۔ گرگھ دوارا دھن دھن، دھن ہر نامہ پایا۔ ہر جن چڑھیا ساچا چن، گر پورے آپ پرگٹایا۔ اگی سکھاں بیڑا
 آپے بن، تیرتھ تھان آپ پھرایا۔ لکھاری لیکھا جنی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ بھانڈا بھرم کلج بھن، مایا متا موہ تھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سمت سولاں بدلایا چولا، سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن اپنا تچ، ہر جن سیجا چڑھیا بھج، ساچا مندر
 اک سہایا۔ ہر سنگت تیری سچ اٹاری، ہر ساچے آپ اپنایا۔ آپ جگائے جوت نرنکاری، دیوا بتی نہ کوئے رکھایا۔ مٹے رین اندھ اندھاری، نورو نور

کرے رُشناہیا۔ ہوئی سُبھاگن سو بھاؤنتی ناری، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ چرن کول کول چرن جائے بلہاری، نیوں نیوں سیس جھکانیا۔ لیکھے لائے کیس سیس
 جگدیش داہری، جو آئے چل سرنایا۔ مونڈ مُنڈائے جائے تاری، ہندو مُسلم سکھ نہ کوئے جنایا۔ دھن سَنگَر دھن گُر دھن گُر گھ دھن گُر سکھ جو
 رسنا رہے اُچاری، ایکا ایک ایک لو لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمت چوڑاں کھیل کر، سمت پندراں اندر وڑ،
 سمت سولاں رُپ وٹایا۔ داتا دیونہار بھنڈار، سمت سولاں وڈ وڈیا سندا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، پتت پاپی آپ ترا سندا۔ کوئی نہ ڈبے ادھوچکار، جو جن
 درشن پائندا۔ لکھ چوڑاسی گیڑ نوار، اپنا لڑ پھڑا سندا۔ گُر سکھ چاروں کُنٹ کہنا لکار لکار لکار، کل کلکی والا آسیندا۔ نہہکنک لے اوتار، ڈبڈے پتھر پار
 کرا سندا۔ اپنا آپ سکھاں اُتوں وار، سیس جگدیش بھیٹ چڑھا سندا۔ اپنی جوت گُر سکھاں اندر واڑ، اپنا گھر سہا سندا۔ گُر سکھاں کٹے اگنی تتی ہاڑ، اپنا تن
 جلا سندا۔ ہر سنگت درگاہ ساچی دیوے واڑ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھا سندا۔ گُر سکھاں کولوں منگن منگ بن بھکھار، برہما وشن شو راہ وچ بیٹھے خالی جھولی
 سرب وکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گوہند ناؤں رکھا سندا۔ گوہند گُر سَنگَر پورا، دھر
 ضامن آپ اکھویا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، ساچا رنگ چڑھایا۔ چتر سگھڑ بنائے سنگھ گردھارا موڑھا، کوٹن کوٹ گیانی دھیانی ایشانی تل نہ کوئے تلیا۔
 سَنگ تیری وکھائے نشانی، پنچم سیس تاج ٹکایا۔ اگی سکھاں مارے کانی، آر پار آپ وکھایا۔ ہوئے داتا گن ندھانی، گن دیندا دس نہ آیا۔ ہر کا دس نہ
 کوئے ثانی، نہ کوئے دوسر رُپ وٹایا۔ گُر پیر اوتار سادھ سنت لکھ چوڑاسی پنچ تت دسے خالی، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ اکال مورت جوت نورانی، نہ
 مرے نہ جایا۔ آپے آئے اپنے وچ میدانی، آپے بیٹھا کھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سکھاں ہتھیں بدھے ساچے گانی، چھبھی
 پوہ دوس سہایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ ہر ہر چت، گُر سکھاں کری لڑایا۔ چھبھی پوہ وکھائی ساچی تھت، ساچی خوشی منایا۔ دین دیال ہر کرپال سَنگَر پورا کرے
 ساچا ہت، ساچا سگن منایا۔ کھیلے کھیل نت نوت، جگ جگ وڈی وڈیا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سکھ تیرے تندن ہتھ بندھایا۔
 ایکا تندن بندھیا تند، ہر ساچے سگن منایا۔ لکھ چوڑاسی ٹٹیا بھند، گُر چرناں جوڑ جڑایا۔ لیکھا چکیا گاؤنا بتی دند، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،

جس جن رسنا گایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں آپ مکائے پندھ، دُور دُراڈا نیڑے آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ ویہہ صد
سولاں آپے ہوئے بخشند، بخشنہارا دیا کمایا۔

پچھلی بخشے کیتی بھل، ہر سنگت دیا کمائندا۔ سنگر پورا پائے مل، قیمت کرتا آپ چکائندا۔ ستاراں ہاڑ سچ دروازہ ایکا جانا گھل، کوڑا ناتا توڑ
ٹڑائندا۔ گرسکھ نہ جانا ڈل، دے مت آپ سمجھائندا۔ تولن آیا پورا تول، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ نوکھنڈ پر تھی لے پھول، لکھ پوراسی ویکھ وکھائندا۔
سمت سولاں سولاں کل گرسکھ تیرے پریم اندر دے رول، گرسکھ سولاں کل دھاری آپ اُجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے
بھانے آپ رکھائندا۔ سمت سولاں ہاڑ ستاراں، ہر ہر رنگ رنگاونا۔ گرسکھاں دتے سچ وہارا، سنجگ ساچے مارگ پاونا۔ دیوے درس گھر گھر بارا، گھر
گھر وچ دیپ جگاونا۔ مدرا ماس چاہ جو جن لائے رسن دوارا، درگاہ دھام نہ کوئے وکھاونا۔ دھرگ دھرگ جیون سنسارا، جس جن گرتوں کھ
بھواونا۔ اتم بیڑا ڈبے وچ منجھدھارا، کسے نہ پار کرونا۔ مانس جنم ملیا ایکا وارا، دوجی وار نہ کسے وکھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھنڈا اپنے ہتھ، شبد دھار ہو اُجیار، نر نرکار لوک مات چکاونا۔ مدرا ماس کھ لگے چاہ، ہر سنگت
وچ رہن نہ پائیا۔ ہر سنگت دھکا دینالا، منمکھ کوئے دس نہ آئیا۔ اگی سکھ بنے گواہ، نہ سکے کوئے مٹائیا۔ ست ساگر مس بن رہے لکھا، لیکھا کھت نہ
کوئے مکائیا۔ اگی کھنڈے اکیاں ہتھاں وچ دے چکا، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیا۔ شبد دیوار دے بنا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۶ یکرمی بشن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ☆

ایکنکار ستنام کرتا پُرکھ، ہر ہر آپ اکھوائیا۔ نر بھو نر ویر اکال مورت نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئی جلائیا۔ اجوئی رہت آد جگاد جگ
جگ نہ سکے کوئی پرکھ، مات پت بھيو نہ رائیا۔ ابناسی کرتا آد نرنجن جن بھگتاں کرے اپنا ترس، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ست سنتو کھ دھیرج جت، اتم

انتر امرت میگھ دیوے برس، امرت جھرنا نچھرس کایا مندر اندر آپ جھرائیا۔ دو جہان چوڑاں لوک ترے بھون آون گون میٹے حرص، چرن کول
 بخشے سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکار نراکار نرگن روپ ست سروپ شاہو بھوپ نردھن سردھن روپ وٹائیا۔ نر آکار
 نرویر مورٹ اکال، عقل کلا اکھوائیا۔ پرم پُرکھ پُرکھوتم دین دیال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چترنج مورکٹ لال گلال، انھو پرکاس رکھائیا۔ آد جگاد اولڑی
 چال، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ دھر درگاہی اک دلال، کھنڈ برہمنڈ ویکھ وکھائیا۔ رواس پھل لگے ڈال، کوٹن کوٹ رہے لٹکائیا۔ جوت جوالا اگنی بال،
 ایکات وکھائیا۔ جن بھگتاں میلا ہر گوپال، ہری ہر آپ کرائیا۔ ست ڈلارے ساچے لال، سنگر پورا گود اٹھائیا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، کال مہاکال
 سیس جھکائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپاک ہتھ وڈیائیا۔ دیونہارا سچا دھن مال، نام خزانہ اک لٹائیا۔ بہائے دھرم سچی دھرمسال، در دروازہ اک
 کھلایا۔ نام تلواڑا وجے تال، دھن انادی سچ سبھائیا۔ دیا باقی ایک بال، سنجھ سویر اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت
 جوت اک جگائیا۔ جاگرت جوت ہر نرائن، نر ہر آپ جگائندا۔ نر ہر آپے ویکھے اپنے لوچن نین، نیترا اپنا آپ کھلائندا۔ ساجن میت سجن سین، نت
 نوٹ ساچا ہت آپ کمائندا۔ پورب چکائے لہنا دین، جرم کرم دھرم ویکھ وکھائندا۔ سکھا سکھائی مات پت بھائی بھین، پتا پوت ناؤں دھرائندا۔ نار
 کنت سنت بھگت بھگونت، سنگر ساچا تھان سہائندا۔ جیو جنت مہما گنت، آد انت لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ گرکھ سبھاگ سو بھاؤنت، گھر ساچے ساچا
 منگل ایک گائندا۔ جننی جن بنائے بنت، جن ہر ہر سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ کرنی کرتا اپنی کل
 ورتائندا۔ کرنہار پُرکھ سمرتھ، آد جگادی اینکاریا۔ شبد چلائے انادی رتھ، رتھ رتھو ہی دس نہ آرہیا۔ نام انملا ساچی وتھ، گرکھ ورا جھولی ڈاہ رہیا۔
 چرن بھرواسا دھیرج جت سیت ہتھ، اٹھسٹھ موں چکا رہیا۔ نام ندھانا پلے گتھ، شبدی تندن بندھا رہیا۔ ترے گن مایا کرے اکھ، ہر جن چرناں ہیٹ دبا
 رہیا۔ پُرکھ اکالا ایک پوجا ایک پاٹھ، منتر نام اک درڑا لیا۔ جوت جوالا آد شکت لالٹ، ساچی ہائی ہٹ وکھالیا۔ سچ سہنجنی آد نرنجنی ایک کھاٹ، پاوا چول
 نہ کوئی بنا لیا۔ انگن بستر نہ جائے پاٹ، سنگر پورے تن پہنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس انیک آد

سولھ، انک کلا آپ اکھواندا۔ آپے کرے پورا قول، اپنا کیتا آپ نبھاندا۔ ہر کا بھانا نہ مٹے رتی چول، لکیر تقدیرِ تقصیر نہ کوئی گواندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ور گھر نر نرائن دیکھ دکھاندا۔ نر نرائن ہر ناری کنتا، نر گن سرگن سنگ نبھایا۔ پڑکھ ابناسی بنائے بنتا، روپ
 رنگ رکھ نہ کوئی جنایا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنتا، رنگن رنگ ایک رنگایا۔ جگت توڑے ہوئے ہنگتا، جوٹھ جھوٹھ گڑھ رہن نہ پایا۔ در درویش نر نرائن
 آپے ہوئے منگتا، گرگھ سجن شاہ اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ملاح ایک بیڑا رہیا چلایا۔ ایک بیڑا اپنا بنھ، آپے رہیا چلایا۔ لو آں
 پریاں کہن دھن دھن، برہمنڈ کھنڈ نوست جیرج انڈ و بے ودھایا۔ منگن بھچھیا سورج چن، منڈل منڈپ جھولی ڈاہیا۔ کرے پکار چھیری چھن، جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑ رہے گر لایا۔ گن گندھرب لائن کن، کنر بچھپ راگ لایا۔ دھرت دھول دیوے ڈن، کوڑی کریا دیکھ دکھایا۔ سنگر پورا جائے من،
 گرگھ سجن میل ملایا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے تن، تریا مت نہ کوئی رکھایا۔ ست ستوادی بنھے گن، ساچا سگن اک منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیوت دیو سر نر گن گندھرب اپنا در رہے تجایا۔ اپنا گیا ہر پایا، ہر گھر و بئی ودھایا۔ لہنا دینا اپنا بھر لیا، لکھیا لیکھ جھولی پانیا۔ گوہند تیرا
 بھانا سہیا، ہر گوہند رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نر گن سرگن و بئی ودھایا۔ نر گن نور ہر نر نکار،
 سرگن وچ سمایا۔ گرگھ سجن میت مرار، کر کرپا میل ملایا۔ آسو گھوڑا آپ شنگار، سولاں کلیاں آسن لایا۔ چارے راساں ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھایا۔
 چارے دشا پاوے سار، اتر پورب پچھم دھن دیکھ دکھایا۔ چارے جگ دے ہلار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ لیکھے لایا۔ چارے کھانی آئے ہار، چار چارے
 پھول پھولایا۔ چار یاری ہاباکار، چوتھے گھر نہ کوئی سہایا۔ چار ورن در در بھگھار، ہر بھچھیا کوئی نہ پایا۔ گرگھماں میلا وچ سنسار، کلجگ انتم آپ کرایا۔
 شاہو بھوپئی شاہ سوار، شاہ سلطانا پھیرا پایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں دے ہلار، حق حقیقت دے جنایا۔ اک کنارہ دسے پار، ادھو چکار نہ کوئی رڑھایا۔ رائے دھرم
 نہ کرے خوار، لکھ چوراسی چھند کٹایا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، گرگھ سجن لئے بہایا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، ترے گن مٹھ نہ کوئی تپایا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ کوئی
 اکھاڑ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ آپے گھڑیا اپنا گھاڑ، آپ اپنی بنت بنایا۔ ہر جن ساچے اندر واڑ، اپنی ہتھیں کڈا لایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ تیرا انتم رنگ، ہر جن ہر رنگا سندا۔ آتم پر ماتم ایکا منگ، برہم پار برہم سماندا۔ ساچے تخت سچ سلطان آپ سہائے سچ پلنگ، ساچی سیجا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، کھیلنہار کھیل کھلا سندا۔ کھیل اکھیل ہر ہر میل، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ گو بند گرو گرو گر چیل، گر منتر نام درڑایا۔ گھر ساچے در ساچے چڑھیا ساچا تیل، ستگر پورے سگن منایا۔ اپنی جوتی آپے کرپا میل، جوتی جوت آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وشو رُوپ آپ سمایا۔

☆ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی ایم ایل سی چیلا سنگھ دے گھر جموں شہر وزارت روڈ ☆

۵۲۶

زِگن جوت ہر زرنکار، ایکا ایک ایکنکاریا۔ پُرکھ اکال بھیو نیار، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھا رہیا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن نور نور اُپجا رہیا۔ زِگن داتا بے پرواہ، ایکا ایک اکھو سندا۔ آپ اپنا بن ملاح، آپ اپنی دھار چلا سندا۔ آپ اپنا جانے راہ، آپ اپنا مارگ لائندا۔ آپ اپنا چپائے ناں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن جوت ڈمگائندا۔ زِگن نور آد زرنجن، ایکا ایک اُپجا سندا۔ ابناسی کرتا ساچا سجن، ہر ہر ناؤں دھرا سندا۔ اپنا کرے آپے محن، آپ اپنا در سہا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن داتا آپ اکھو سندا۔ زِگن داتا پُرکھ ابناسی ایکا ایک اکھوایا۔ ساچے منڈل پاوے راسی، دس کسے نہ آیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشی، آپ اپنی جوت جگایا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واسی، لکھ چوراسی آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور کرے رُشنایا۔ ایکا نور نور اُجالا، ہر اپنا آپ اُپا سندا۔ آپے وسے سچی دھر مسالہ، تھر گھر ساچا اک سہا سندا۔ سدا سہائی سگلا سنگ آپے چلے اپنی چالا، چال اوٹڑی اک رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن زِگن وچ اُپا سندا۔ زِگن میلا زِگن چیلا، زِگن گرا اکھوایا۔ زِگن ستگر سجن سہیلا، زِگن کھیل

۵۲۶

کھلایا۔ زرگن دسے اک اکیلا، دس کسے نہ آیا۔ زرگن جانے اپنا وقت ویلا، وید کتیب نہ کوئی لکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت رُشنا۔ جوتی نور ہر اُپا، جوتی نور اُپا۔ اپنا مندر آپ سہا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ نورو نور ڈنگا، ایکا ایک کھیل کھلایا۔ ست سرپ سہج سہا، گھر ساچے سوہا پانیا۔ دوسر کوئی دسے نہ تھاں، نہ کوئی در دکھایا۔ نہ کوئی نگر نہ گراں، نہ کوئی محل دکھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھرا نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاں، سیس ہتھ نہ کوئی کھایا۔ نہ کوئی کرے کرائے نیاں، شاہ حقیر نہ کوئی نیایا۔ اپنی بنت آپ بنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور کرے رُشنا۔ زرگن داتا پُرکھ اگم، آد جگاد سما۔ نہ مرے نہ پئے جم، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ جگا جگتتر جانے اپنا کم، پاربرہم وڈ وڈیا۔ گنگن پاتال رکھائے بن بن تھم، آکاش پرکاس آپ سما۔ سیو لگائے روس سورج چن، منڈل منڈپ بن پیا۔ لوآں پُریاں بیڑا بٹھ، چوڈاں لوکاں ہٹ کھلایا۔ ایکا راگ سنائے کن، دُھن انادی آپ الایا۔ نہ کوئی چھیر نہ کوئی چھن، تھر گھر ساچے آسن لایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جننی کسے نہ جنیا جن، اپنی گود آپ سہایا۔ ترے گن میلا کوئی نہ تن، تتوت نہ کوئی نبھایا۔ نہ گھرے نہ دیوے بھن، گھرن بھنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں دھرایا۔ ابناسی کرتا ہر ہر میتا، ایکا پُرکھ صلاحیا۔ آد جگادی رہے اتینا، رُپ انوپ ویس وٹایا۔ نہ ٹھنڈا نہ دسے سیتا، اگنی تت نہ کوئی جلا۔ پر م پُرکھ پر بھ میتن میت پنت پُنیتا، پنت پاؤن ناؤں دھرایا۔ آپے ہست آپے کیٹا، اوچ نیچ آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنی ریتا، نہ کوئی دوسر دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور نور رُشنا۔ زرگن رُپ ہر کرتار، عقل کلا اکھواندا۔ کھیلے کھیل اپرا، بھيو ا بھيدا بھيو چھپاندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، تھر گھر آسن لائندا۔ زرگن جوت جگ اپرا، دیا باقی نہ کوئی دکھاندا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، شاہ سلطان آپ ہو جاندا۔ راج راجان وڈ سکدار، ساچا تاج سیس کھاندا۔ نہ کوئی دسے در دربار، در درویش نہ کوئی دکھاندا۔ اک اکلا کر پسا، ایکنکارا کھیل کھلاندا۔ نرنکارا زرگن بٹھے دھار، سرگن رُپ نہ کوئی جناندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال آپ اکھواندا۔ پُرکھ اکال اکال مورت، اپنی کل درتایا۔ شبد انادی ساچی ثورت، اگم اگڑی آپ اُپجایا۔ جوت

نورانی نورو نورت، نور نورانی ڈگمگایا۔ اپنی آسا آپے پورت، اپنی بھچھیا جھولی پائی۔ آپے نیڑے آپے دورت، آپ اپنا گھر سہایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچے آپ اُپایا۔ زرگن بیٹھا اک اکلا، جوتی نور ڈگمگایا۔ سچ سنگھاسن آپے
 ملا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا اک
 سہایا۔ تھر گھر ساچا سچ دربار، ہر ساچے بنت بنایا۔ محل اٹل اُچ منارا، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ دیا باقی کر اُجیارا، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ سنگر
 ٹھانڈا ست دوار، ست پُرکھ و بے ودھایا۔ گوت گائے گا ونہارا، آپ اپنی صفت صلاحیا۔ و بے تال اک تلواڑا، ہر ساچے آپ وجایا۔ الکھ اگوچر اگم
 اتھا بے پرواہ لائے اکھاڑا، آپ اپنا بنک سہایا۔ پُرکھ ابناسی سوہے لاڑا، در ساچے سوہا پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن وڈ
 وڈیائی۔ آد زرنجن پُرکھ بدھاتا، تھر گھر ڈیرہ لاسندا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، ورن گوت نہ کوئی بناسندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، سورج چن نہ کوئی
 چڑھاسندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، پوت سپوتا نہ گود اٹھاسندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اک اکلا ویس وٹاسندا۔ اپنے مندر آپے مارے جھاتا، آپ اپنا
 ویکھ وکھاسندا۔ اپنی دیونہارا داتا، داتا دانی آپ ہو جاسندا۔ آپ جنائے اپنی گاتھا، آپ اپنا شبد لاسندا۔ سرب کلا آپے سمرا تھا، ست پُرکھ زرنجن ناؤں
 دھراسندا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر آپ درڑاسندا۔ ایک تیرتھ ایک تانا، سر سرور اک نہاسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر
 ساچا بنک سہاسندا۔ تھر گھر ساچا ساچا بنک، ہر سجن آپ سہایا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی رنک، اوج نیچ نہ کوئی وکھایا۔ ایک شبد ایک جوتی ایک مارنہارا ڈنک، ایک
 ایک رہیا سنایا۔ ایک کھیلے کھیل بار انک، عقل کل دھاری ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ تھر گھر ساچا
 سچ دروازہ، ہر ساچا آپ گھلا سندا۔ زرگن نور غریب نوازا، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ اپنی مارے آپے آوازا، آپ اپنا راگ سناسندا۔ اپنا رچیا آپے کاجا،
 شبد ست آپ اُپجاسندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں راجن راجا، شاہو بھوپ ویکھ وکھاسندا۔ پار برہم برہم آپ نوازا، سو پُرکھ زرنجن بھینو نہ آسندا۔
 اپنی رکھے آپے لاجا، آپ اپنا رپ دھراسندا۔ برہما وشن شو سازن سازا، ترے ترے کھیل کھلا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نرگن نور ڈمگائندا۔ پاربرہم پربرہم برہم اپا، اپنی کل ورتائیا۔ وشنوں ونسی ویس وٹا، اپنا ناؤں دھرائیا۔ شو شکر لیکھائے لکھا، آپ اپنی گنت گنائیا۔
 جوتی جوت جوت جگا، دوس رین ڈمگائیا۔ روس آپ اُچھا، منڈل منڈپ ہوئے سہائیا۔ چوڈاں لوکاں در کھلا، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائیا۔ ترے گن مایا
 بنت بنا، ترے ترے دھار چلائیا۔ پنچم میتا سچ سُبھا، پنچم موہ جڑائیا۔ آپ اپنا جوڑ جڑا، برہما ویتا سیوالائیا۔ لکھ چوڑاسی بنت بنا، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔
 لوک مات ویکھ وکھا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ نرگن داتا ہر نرکار، پاربرہم اکھوائندا۔
 آپے جانے اپنی کار، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ پاربرہم کر پسا، برہم برہم اکھوائندا۔ پنچ تت دے ادھار، ترے گن جوڑ جڑائندا۔ نو در کھول کواڑ، ہڈ
 ماس ناڑی رت جوڑ جڑائندا۔ جگت ترسنا بھر بھنڈار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ساچا سنگ رلائندا۔ آسا ترسنا خبردار، سوانی سرت آپ اٹھائندا۔ ڈو گھھی
 بھوری ویکھ کنار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لائندا۔ آد جگادی کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھلے درشت بند کواڑ، سچ سمگری جھولی پائندا۔
 ویکھ وکھائے بہتر نا، تن سو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھائندا۔ دھر درگاہی ساچا لاڑ، ایکا ایک اکھوائندا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ لہنا دینا
 چکائے پُرکھ نار، نر نرائن میل ملائندا۔ ست ستوادی کھچے تار، سچ سرنگی آپ ہلائندا۔ انحد گائے وارو وار، ساچا تھان سہائندا۔ سخیں منگل منگلاچار،
 در ایکا ویکھ وکھائندا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑ، گرگھ ساچے میل ملائندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، جوٹھ جھوٹھ نیڑ نہ آئیندا۔ جگت ترسنا دیوے ساڑ، جس
 جن اپنی بوجھ بُجھائندا۔ آتم سیجا کر پیار، گرگھ ساچے آپ بہائندا۔ اک کرائے ونج واپار، دوجا ہٹ نہ کوئی وکھائندا۔ جس جن دیوے درس اگم اپار،
 آپ اپنا در سہائندا۔ لکھ چوڑاسی اترے پار، مات گر بھ پھیر نہ آئیندا۔ بند خلاص وچ سنسار، آون جاون مول چکائندا۔ شبد سواسی لئے ادھار، جو جن
 رسنا گائندا۔ دسم دواری در دربار، گرگھ ساچے سجن ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائندا۔ پنچ
 تت کر اُجیارا، اپنی رچن رچایا۔ من مت دے سہارا، نرگن نرگن جوڑ جڑایا۔ رکت بوند کر پسا، تانا پیٹا آپ تنایا۔ آپے گپت آپے ظاہرا، اندر باہر
 آپ ہو جایا۔ آپے بنے بھگت بھنڈارا، آپ اپنا نام ورتایا۔ آپے مورکھ موڑھ مگدھ گوارا، کوڑے دھندے آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، شبد انادی اک برہادی ایکا ایک چلایا۔ شبد انادی ہر ہر بول، اپنا بول سنایا۔ پُرکھ ابناسی اپنے کئڈے تول، پاربرہم تولاک بنایا۔ پُریاں لوآں آپے پھول، آون گون ترے بھون ویکھ دکھایا۔ وسنہارا کایا چول، دس کسے نہ آیا۔ جگا جگنت لئے وِروں، مانک موتی اپنے ہتھ رکھایا۔ منمکھ جیو رہے انھول، ہر کا رُپ دس نہ آیا۔ کوڑ گڑیارا وجے ڈھول، ڈورُو ڈنکا اک وجایا۔ آتم انتر کوئی نہ پردہ دیوے کھول، نہ کوئی بوُجھ بُجھایا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، جگ جگ امرت آتم آپ بھرایا۔ گرکھ ورلے اندر آپے گیا مَوَل، مَوَل رُپ آپ درسایا۔ جس جن پیائے دیا کمائے چرن چرنودک اپنی پائل، جگت ترسنا بُکھ مٹایا۔ ہر کا بھو نہ کوئی جانے پنڈت پاندھا رول، بھو کسے نہ آیا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا کیتا قول، بُھل کدے نہ جایا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی تیرا پردہ نہ سکے کوئی پھول، تیرا بھو کسے نہ پایا۔ ہر کا بھانا نہ مٹے رتی چول، میٹنہار نہ کوئی اکھوایا۔ لوک مات ویکھے مار جھات جگ جگ لکھ چوراسی تیرا گھول، گُرمَت من مت دے لڑایا۔ اتم کڈھنہارا پول، آپ اپنا ویس لئے وٹایا۔ سَجگ تولے ساچے تول، وار اٹھاراں ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، کرنہارا اکھواندا۔ آپے دیونہار سہارا، آپے جوت جگاند۔ آپے نر آپے نارا، نر نران آپ اکھواندا۔ آپے مات پت بھین بھائی کرے پیارا، ساک سجن سین آپ ہو جائندا۔ آپے جن بھگتاں بخشے چرن پیارا، جگ جگ اپنا میل ملائندا۔ سَجگ ساچا کر اُجیارا، ساچا مارگ لائندا۔ ایکا کھنڈا نام کٹارا، نام نامہ ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی چال چلائندا۔ چال نرالی ہر کرتار، اپنی آپ چلایا۔ جوت اکالی خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ دُھر دامالی بے عیب پروردگار، نور الاهی آپ اکھوایا۔ رام راما بھو نیار، رُپ انوپ آپ درسایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن پاوے سار، آپ اپنی دیا کمایا۔ بھگتن مینا ایکا اپنا دیونہارا نام بھنڈار، ساچا نام اک وڈیایا۔ نہ کوئی مندر مسجد گروڈوار، شوودالا مٹھ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ جوتی نور کملاپاتی، اپنا رنگ رنگایا۔ ہر جن دیوے ساچی داتی، داتا دانی آپ اکھوایا۔ میٹے رین اندھیری راتی، ساچا چن چڑھایا۔ سکھا سہیل پُچھے واتی، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل بُوہ بُوہ بھانتی، نرگن سرگن ناوَن دھرایا۔ سَجگ تیری چکی واٹی، تریتا ویکھ دکھایا۔ تریتا تیری اوکھی

گھاٹی، رام نامہ نام درڑایا۔ ساچا تیرتھ ساچا تاٹی، سر سرور اک نہایا۔ امرت پیالہ کایا باٹی، نبھر دھارا کھ چوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گڑھ ہنکاری ویکھ وکھایا۔ گڑھ ہنکاری آپے توڑ، آپے کرم کماندا۔ اپنے در آپے جائے بہر، آپ اپنا ویکھ وکھاندا۔ ویکھے پھل مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول پھولاندا۔ دو جہاناں لائے ایک پوڑ، ایک چرن لکاندا۔ ہر کاروپ ہر کاشد کوئی نہ سکے موڑ، نرگن نرگن کھیل کھلاندا۔ جن بھگتاں لگی نبھے توڑ، لوک مات نہ کوئی ٹڑاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا تریا ویس، پاربرہم ویکھے کھیل نریش، نرناری ویکھ وکھاندا۔ نر نرائن ہر نرنکار، اپنی کل ورتایا۔ ستجگ تریتا دواپر نبھے دھار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ انتم نہکلنکا لئے اوتار، لوک مات وجے ودھایا۔ راما کرشنا روپ اپارا، جگت جگدیشا اک وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ چلے دھار ہر نرنکار، جگ جگ کھیل کھلایا۔ کاہنا کرشنا روپ اپارا، ساول سندر ویکھ وکھایا۔ دوئی دُشٹاں توڑ گڑھ ہنکار، رتھ رتھو ہی رتھ چلایا۔ آپے اُتریا پار کنارہ، دوئے دوئے ویس وٹایا۔ ویکھنہارا سچ دوارا، بھو ساگر پار کرایا۔ دواپر تیرا دئے ہلارا، سچ ہلارا آپ رکھایا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا، لوک مات دھرایا۔ دیوے شبد جگت وکارا، ایک ونج کرایا۔ منگے منگ بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، آد نرنجن ناؤں دھرایا۔ ور داتا ہر بھگوان، پر م پڑکھ اکھوایا۔ ستجگ تریتا دواپر دیوے دان، کلجگ ویلا انتم آیا۔ جوٹھ جھوٹھ کھول دکان، جگت ہٹ کھلایا۔ کام کرودھ ہوئے نوجوان، مایا متا تیل چڑھایا۔ ہوئے ہنگتا لگے بان، تیر نرالا ہتھ پھڑایا۔ سیناپت پنچ شیطان، ساچا سنگ نبھایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، من منو آ کھیل کھلایا۔ مت بڈھ ہوئی ندھان، نہ سکے سپس اٹھایا۔ ہر کاروپ نہ سکے کوئی چچان، تیرا پردہ اُپر پایا۔ تیرا کلمہ تیرا نام، تیرا ویکھ وکھایا۔ تیرا مستک تیری سلام، تیرا تیرے رنگ رنگایا۔ تیرا امرت تیرا جام، تیرے مکھ لگایا۔ تیری کریا تیرا کام، تیرا تیری رہیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک دان جھولی پایا۔ کلجگ ور گھر ساچا پا، لوک مات لئے انکڑایا۔ چارے کوٹاں گیا چھا، دہ دشا پھیری پانیا۔ بھگت بھگتی دئے گوا، اپنی بھگتی دیوے لایا۔ سچ سچ دئے گوا، جوٹھ جھوٹھ کرے کڑمانیا۔ مایا متا بن گواہ، ساچی دئے گواہیا۔ ویکھنہارا بے پرواہ، تھر

گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ ایک دوجا بن ملاح، دوئے دوئے میل ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ آہا، آپے سیوا لائیا۔ ایک کلمہ آپ پڑھا، اک آیت سنائیا۔ لاشریک اک خدا، خالق خلق وچ لکائیا۔ نورو نور ڈمگا، نورو نور آپ خدائیا۔ اللہ رانی نال رلا، ایک سنگ رکھائیا۔ چار یاری سنگ رلا، ساچی بھجا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک دتا ساچا ور، جڑیا جوڑ اک الہیہ۔ کلجک کوڑ ویکھ پسار، ہر ساچے جوت جگائیا۔ نانک نرگن لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ایک وست نام بھنڈارا، ست نام ورتائیا۔ چار ورنناں اک ونجارا، ایک وست دکھائیا۔ اوجاں نیچاں پار کنارہ، ایک رنگ رنگائیا۔ پُرکھ اکال اک جیکارا، ایک رہیا گائیا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گوہند ست ڈلارا جو دھا بیر آپ اکھوائیا۔ پنچم پیتا ہر دیوے نام ادھارا، نام کھنڈا تن پہنائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، چار ورنناں گھ چوائیا۔ لیکھ لکھے سرب سنسارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ گر گوہند بن لکھار، سنگھ سنگھ اکھوائیا۔ شبد گر لے اوتارا، کلجک انتم ویس وٹایا۔ جوتی نور ہو اوجیار، نورو نور ڈمگایا۔ سمبل نگری دھار نیار، ساڈھے تن ہتھ ویکھ دکھایا۔ ہر مندر سوہے اک دوار، در درویشا پھیری پایا۔ جگ جگ جوت جگے اپار، نرگن سرگن میل ملایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، لکھ چوراسی پاوے سار، جیواں جنتاں ویکھ دکھایا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ جو دھا سور بلی بلکار، بلدھاری آپ اکھوائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، مات پت نہ کوئے بنایا۔ چار ورنناں کرے اک پیار، کھتری براہمن شودر ویش ایک تھان بہایا۔ اوجاں نیچاں بھيو نوار، راؤ رنک نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کلجک تیرا انتم لہنا، ہر ساچے سچ چکاونا۔ جن بھگتاں نیز انجن پائے نیناں، نام کجلا اک سہاونا۔ متمکھ جیواں جوٹھے جھوٹھے وہن وہنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھراونا۔ ساک سجن سین نہ کوئی بھائی بھینا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھاونا۔ ہر کا بھانا سب نے سہنا، گر کا لیکھ نہ کسے مٹاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم ویکھ دکھاونا۔ کلجک انتم جوت جگا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نہہنگی ڈنک وجا، چار گنٹ کرے جنائیا۔ دوار بنکا اک سہا، سمبل نگری ویکھ دکھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت بنا، در دروازہ اک کھلایا۔ غریب نوازا آسن لا، ساچا سنگھاسن رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، نرگن جوت نورُ رُشائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ہر ساچے سچ سہایا۔ نرگن دپیک کر اُجیارا، اندھیر اندھ مٹایا۔ شبدی شبد بھر بھنڈارا،
 شبدی شبد ورتایا۔ سو پڑکھ نرنجن کر پیارا، ہنگ برہم ملایا۔ ہنگ برہم ایک دھارا، سوہنگ سوہیم روپ ہو جایا۔ اوانگ سوہنگ کھیل نیارا، ہر کرتے کھیل
 کھلایا۔ نگر دھام کھیڑاوسے اک دوارا، پنچم جھیڑا موہ چکایا۔ جن بھگتاں بھنہنہارا بیڑا، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ نہہکنک ہر نرنکار، سنگر شبد اکھواندا۔ گھٹ گھٹ مندر کرے سہار، ہر گھٹ ویکھ
 دکھاندا۔ سنت ساجن کر پیار، گرگھ گرگھ میل ملاندا۔ گر چیل سوسے اک دوار، چیل گر آپ ہو جاندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، آپ اپنا
 سیس جھکاندا۔ آپے پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار، بھوساگر پار کراندا۔ آپے ڈونہارا وچ منجھدھار، شوہ دریائے آپ رُڑھاندا۔ آپے کھیلے کھیل اگم اپار،
 اکھ نرنجن بھوونہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لکھ چوراسی آپ جگاندا۔ شبد گر ساچی سیوا، لوک مات ہر
 لائیا۔ پاربرہم پر بھ اکھ ابھوا، اکھ اکھنا اکھ لکھائیا۔ وڈ وڈا وڈ دیوی دیوا، دیوت سر رہے سرنائیا۔ جن بھگتاں کوستک مٹیا مستک لائے تھیوا، جوت
 نرنجن نورُ رُشائیا۔ ایک نام ایک رام رسنا جہوا، اشٹ دیو گر اک سمجھائیا۔ امرت آتم پھل ساچا میوہ، گھر ساچے آپ کھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، جگ وچھڑے جگ میل ملایا۔ جگ وچھڑے جگ میلیا، پر م پڑکھ کرتار۔ سنگر پایا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔
 گر رنگے رنگ نویلیا، کوئی رنگے نہ جگت لار۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیلیا، لکھ چوراسی کرے پار۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلیا، کلج اتم لے
 اوتار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، لیکھا چکائے چار لکھ بٹی ہزار۔ گرگھ سجن چاڑھے تیلیا، سہاونہارا در دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ کھیلنہارا پڑکھ سرتھ، ایک ایک اکھوایا۔ کلج تیرا چلائے رتھ، کوڑ کوڑی سیوا لایا۔ ہنکاری بُرج جائے
 ڈھٹھ، انت رہن نہ پایا۔ اتم لہنا چکے تیرتھ اٹھسٹھ، ہر کا ناؤں ساچا پوجا پاٹھ برہم پاربرہم ملایا۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ، سچکھنڈ دوارا اک وسایا۔
 چرناں ہیٹھ دبائے چوڈاں لوک، گرگھ تیری وڈ وڈیایا۔ کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی سوانگ رچایا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، آتم انتر اک گیان

درڑایا۔ آپے نیڑے دسے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ آتم سیجا سہائے ساچی کھاٹ، نرگن رُپ آسن لایا۔ میل ملاوا کایا ماٹ، ساچا گڑھ سہایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، گر سجن ساچے میت سنگر پورا دئے تریا۔ کلج بیڑا بئے لایا، ملیا
 دُھر درگاہی اک ملاح۔ چترگپت نہ لیکھ وکھایا، لاڑی موٹ نہ کرے ویاہ۔ جن سنگر پورا نظری آیا، گر شبد میل ملاواں ساچے تھاں۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چار ورنناں اک سمجھایا۔ چار ورنناں اک بانا، ایک شبد چڑھایا۔ ایک دھام سہائے راجا رانا، شاہ
 سلطاناں ایک در وکھایا۔ ایک دیوے دُھر فرمانا، ایک جاپ جپایا۔ ایک دیوے پد نربانا، نر بھو وڈی وڈیایا۔ اکال مورٹ میل ملانا، انھو پرکاس سمایا۔ کوڑو
 کوڑ ناتا توڑ تڑانا، ایک دُوجا بھو مٹایا۔ تیجا نیر اک گھلاؤنا، سوچھ سرُپی درس وکھایا۔ چوتھے گھر میل ملاؤنا، ساچی وجے ودھایا۔ پنچم میتا پنچم سیس تاج
 اک ٹکانا، پنچم راج جوگ وکھایا۔ سیاست وراست نہ کسے بنانا، اچھل چھل ہر کرایا۔ ساچا مارگ گر گوہند اک وکھانا، ایک کرے پڑھایا۔ امرت آتم
 اک پچھانا، بھر پیالہ جام پیایا۔ گرمت وچ گر سکھ سمانا، من مت نار کمزات نیڑ نہ آیا۔ تیرا چلہ تیرا تیر کمانا، تیری رسنا تیری جہوا ہری ہر ہر گن
 گایا۔ دیوے مان چارے کھانی چارے بانی مرد مردانہ، مہربان مہربان وڈی وڈیایا۔ سچا نام دُھر فرمانا، ہر ہر دے وچ ٹکایا۔ گرگھ گرگھ مئے
 بھانا، گر پورن بوجھ بوجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جگ جگ وچھڑے میل ملایا۔ جوڑ وچھوڑا ہتھ نرنکار،
 اپنا آپ کرایا۔ آپ اپائے آپے لئے سنگھار، آون جاون آپ رکھایا۔ آپے ہوئے سنگتا بھرے ہنکار، پریم پیار آپ ٹکایا۔ آپے ساچی سنگت کر سنگار،
 آپے مورکھ موڑھ در دُرکایا۔ آپے منگتا بھگتن در بنے بھگھار، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ آپے انگ لائے انگیکار، نانک نرگن سرگن وچ ٹکایا۔ آپے شبد گر
 ہو اُجیار، برہم پاربرہم رُپ وٹایا۔ آپے چیلے کرے نمسکار، گوہند اپنا سیس جھکایا۔ آپے اپنا آپ آپا دتا وار، ہر سنگت وڈ وڈیایا۔ کلج اتم قرضہ
 دئے اتار، پچھلا لہنا رہن نہ پایا۔ پھڑیا کھنڈا تیز کٹار، شبدی شبد ہتھ اٹھایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، گیانی دھیانی ویکھ وکھایا۔ ہر بھگتن بن کوائے نہ
 پائے سار، جھوٹے دھندے جگت لہجایا۔ منمگھتا کلج ہوئی خوار، گرگھ بیٹھے کھ چھپایا۔ دھن گر دھن کرتار، دھن گر سکھ گر کرے پیار، دھن

دھنّ جنیندی مایا۔ ہر کاروپ ہر گھٹ وچار، ہر گھٹ آپے نظری آیا۔ دئی دوتی پھٹّ لگا سنسار، گو بند کھنڈا ایکا واہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، چار ورنناں دکھائے ایکا گھر، سر سرور اک سہایا۔ چار ورنناں برہم مت، پار برہم جنایا۔ سننگر پورا دتے ایکا ہٹّ، ایکا رت سہایا۔ کوڑ کڑیارتھے ستھ، دھرت دھول ستھر ہیٹھ وچھایا۔ ہر بھگتن میلا کملاپت، گھر گھر وچ خوشی منایا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا بدھا نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ایکا شبد ایکا گاتھ، ایکا منتر رہیا سنایا۔ کلجک لہنا دینا چکے ساڈھے تن تن ہاتھ، رویداس چمارا لیکھ لکھایا۔ ستجگ چلے ساچا راتھ، ست ستوادی آپ چلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار نرویر اکال مورت اجوئی رہت آپ اکھوایا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکالا، دین دیلا ناؤں دھرا سندا۔ آپے اگنی جوت جوالا، آپے ہون دکھائندا۔ آپے کال ہونے مہاکالا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ آپے لکھ چوڑاسی پھل لگائے ڈالا، آپے توڑ تڑا سندا۔ آپے کرے کرائے آد جگاد سدا پرتپالا، پرتپالک آپے ناؤں رکھائندا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، آد جگاد جگ اپنا کھیل کھائندا۔ آپے شبد انادی بول جیکارا، آپ اپنا ناؤں رکھائندا۔ آپے اپنا بھر بھنڈارا، آپ اپنی سیوا لائندا۔ آپے برہما وشن شو کر تیارا، ورن برن آپ ہو جائندا۔ آپے الکھ نرنجن الکھ اپارا، الکھ ویس وٹا سندا۔ سچھنڈ سہائے بنک دوارا، در دروازہ اک کھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سارا، ستاں دیپاں پھول بھلا سندا۔ باسک سیجا کر پیارا، ساگو پانگ ہنڈھائندا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، دس کسے نہ آسیندا۔ برہما ویتا بن لکھارا، چارے وید لکھائندا۔ چارے جگ کر اُسارا، اپنی آئیو آپ منائندا۔ آپے دیوے جگت سہارا، آپے ڈیرہ ڈھائندا۔ آپے منوتر ویکھے کھیل کھلارا، من منوآ آپ پھرا سندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، جگ کرتا کھیل کھائندا۔ کلجک تیری پاوے سارا، تیرا لہنا تیرے در رکھائندا۔ ستجگ ساچا کر اُجیارا، ست ستوادی ناؤں اُپائندا۔ سمت سمتی مارے مارا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائندا۔ سمت ویہہ صد سولاں نو کھنڈ پر تھی کرے خبردارا، شاہ سلطاناں آپ جگا سندا۔ پرگٹ ہو یا وڈ بلکارا، پنج تت نہ کوئے جنا سندا۔ شبدی شبد کھیل نیارا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ سمت ستاراں دے ہلارا، گھر بارا پھول پھولا سندا۔ نرناری کرے سرب خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائندا۔ اٹھ اٹھاراں ایکا دھارا، ایکا وہن وہائندا۔ ویہہ صد اُنی کڈھے ہاڑا، عیسیٰ موسیٰ سرب گرا سندا۔ زمیں اسماناں تھے پاڑا، چوڑاں

طبقات دیکھ دکھائیں۔ لیکھا چکے ستارا ہاڑا، ساچا دوس سہائیں۔ نور الہی ساچا لاڑا، اک امام آپ اکھوائیں۔ کائنات دیکھے جگت اکھاڑا، خالق خلق آپ لڑائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن دیکھ دکھائیں۔ سمت اُنی صفت صلاح، ہر ساچے وڈ وڈیائیں۔ اللہ رانی مارے دھاہ، چار یار سنگ محمد کوئے نہ سنگ رلایا۔ کلمہ امام کوئے نہ سکے پڑھا، انجیل قرآن نہ کوئے پڑھایا۔ نبی رسول نہ پکڑے کوئی بانہہ، ملا شیخ مسائق پیر مکھ چھپایا۔ پیر فقیر دستگیر شاہ حقیر نہ کرے کوئی ہاں، نہ بیڑا پار کرایا۔ گھر کاگی کاگ وسا، ناتا تئے پتران ماں، بالک گود نہ کوئے اٹھایا۔ نہ کوئی سہیلا بھین بھرا، سجن میت نہ کوئے دسایا۔ اک اکیلا کھیلے کھیل تھاون تھان، نوست پھیرا پایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن ویش شودر کسے نہ دیوے کوئی ٹھنڈی چھاں، سر ہتھ نہ کوئے لکایا۔ مارے دھاہ دھرت مات گنو گراں، گرہ گرہ دیکھ دکھایا۔ جس جن جییا تیراناں، تتی وانہ لگے رایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، دھرو پرہلا دجوں ترایا۔ کلجگ اگنی مارے بھاہ، ٹھنڈی ٹھار نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد اُنی دیکھ دکھایا۔ ویہہ صد اُنی ہر اُنیسا، اپنی اُنتی آپ کرائیں۔ سب دی چوٹی جائے مٹی نہ کوئی پڑھے قرآن حدیثا، بائبل انجیل نہ کوئے سناں۔ کسے تاج نہ دے سپسا، ساچا کلمہ نہ کوئے پڑھائیں۔ پرگٹ ہوئے بیس پیسا، آپ اپنا کھیل کھلائیں۔ وید پُراناں خالی کھپسا، وید پُرانی آپ جناں۔ لیکھا جانے راگ چھتیا، چھتئی راگاں ڈیرہ ڈھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بیس بیس آپ وڈیائیں۔ بیس صد بیس دھاہ، بیس پیسا آپ چلایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، جن کنارہ اک سہایا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، اتم شکتی شکت ملایا۔ شبدی ناد پئی ڈھکار، گھر گھر وچ دے وجایا۔ اٹھائے سوت سوئے سنسار، بدھ مت کر جنایا۔ ابناسی اچت سدا خبردار، آلس نندرانہ کوئے رکھایا۔ سہائے رت اپر اپار، اپر اپر پیر کھیل کھلایا۔ آپ سہائے بنک دوار، دلی دوارے پھیرا پایا۔ شاہ سلطاناں دے ہلار، آپ اپنا تیج دکھایا۔ راشترپت منگے منگ بن بھکار، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھاہ، اپنی گت مت آپ جنایا۔ ستاں دیپاں دیوے اک ہلار، ایک بو جھ بھجایا۔ ست رنگ نشانہ دیوے چاڑھ، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ لکھن کر وچ پشکر دیپ خبردار، جنبو چند نور رُشنائیا۔ سلمل سان کرے پیار، کُشا دیکھ

دکھائی۔ پنچم سوہے سیس دستار، پنچم تاج سہائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھائی۔ چرن کول ہر چرن پیار، چرن چرنودک اک کھ چوایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، بیس بیسا ہر جگدیش پندراں کنگ دیوے وڈیائی۔ پندراں کنگ دوس سہاؤنا، بیس سو بیس
 بکرمی لیکھ لکھایا۔ راج جوگ ہر بنت بناؤنا، سچ سیاست نال رلایا۔ جوٹھ جھوٹھ بھیکھ پکھنڈ مٹاؤنا، چار ورن ایک رنگ رنگاؤنا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ رام
 کرشن ایک رسنا گاؤنا، نانک گوہند سنگ نبھائی۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلاؤنا، محمد محمدی لئے اُچھایا۔ انجیل قرآناں در سہاؤنا، وید پُراناں منگل گایا۔ کھانی بانی
 بھو چکاؤنا، رسن سواس ایک نام چاؤنا، منڈل راس راس رچایا۔ سرتی سینتا رام ملاؤنا، سرت شبدی ویکھ رکھایا۔ گوپی کاہنا ایک دھام سہاؤنا، نام بنسری اک
 وجایا۔ نانک زرنکار زرنگان ایک پاؤنا، ست ست نام درڑایا۔ گوہند ڈنکا اک وجاؤنا، فتح واگرودے اک گجایا۔ سب داروپ اک درساؤنا، دوسر کوئے نہ وچ
 رکھایا۔ کیسادھاری مونڈ منڈائے ایک دھام بہاؤنا، ساچا دھام اک رکھایا۔ پاربرہم پرہم لیکھ لکھاؤنا، پچھلا لیکھا دے چکایا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا،
 سوہنگ ساچی چوگ چکایا۔ اکونکار نام دھراؤنا، ستنام نام آپ ہو جایا۔ کرتا پُرکھ پُرکھ مناؤنا، ایک اشٹ بنایا۔ زویر روپ ہر گھٹ نظری آؤنا، در دروازہ
 نہ کوئے رکھایا۔ زبھو گرسکھ تیرا سوانگ رچاؤنا، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ مورت اکال درس دکھاؤنا، جوتی نور کر رُشایا۔ جوتی رت ہر آپ اکھواؤنا،
 نہ مرے نہ جایا۔ رام نام ایک رنگ رنگاؤنا، رام رام وچ ٹکایا۔ ساچے کاہن مورکٹ سیس اک ٹکاؤنا، ساچی سخیاں منگل گایا۔ سچھنڈ دوارا لوک مات
 بناؤنا، ستج ساچے ویس وٹایا۔ بیس سو اکیس بکرمی اک اکیسا ہر بھگونت آپ اکھواؤنا، ساچے سنتاں لئے جگایا۔ ناری کنتا ایک سچ سواؤنا، آتم سیجا آپ
 وچھایا۔ رنگ بسنتا اک چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جایا۔ ہوئے ہنگتا بُرج ڈھاؤنا، نہ سکے کوئے بنایا۔ چارے ورنساں ساچی سنگتا اک رکھاؤنا، ایک نام دھیایا۔
 دُجے در نہ منگن کسے جانا، بن ہر بھچھیا کوئے نہ پایا۔ بھکھا ننگتا لیکھے اپنے لاؤنا، جو جن سرنائی آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، بیس اکیس ہر جگدیش چھتر سیس اک جھلایا۔ اک اکیسا کھیل اول، ہر ساچے سچ کراؤنا۔ کھیلے کھیل جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ
 ڈونگھی کندر پھیرا پاون۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسن ایک ملا، در دوار اک سہاؤنا۔ جن بھگت سنیہرا ایک گھلا، بودھ اگادھ جناؤنا۔ جوتی شبدی

آپے رلا، پون پون چلاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سرشٹ سبائی ایکا ایشٹ آپ سمجھاونا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، ایکا ایک اکھوانندا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک بھوونہ آئیندا۔ ساجن پیتا پیت مرار، میت مراری آپ اکھوانندا۔ ٹھانڈا سیت دھر دربار، ہست کیٹا کر پسا، شبد انڈیٹھا آپ سناندا۔ وسیا چیتا جس جن سو اترے پار، پار کنارہ آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اک ایکسا ویکھ وکھانندا۔ اک ایکسا اک اکلا، ہر ہر جوت جگائیا۔ آپے وسیا سچ محلہ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آپے پھلیا آپے بھلا، پھل بھلواری آپ مہکائیا۔ آپے پاونہارا ملا، آپے ہٹ وکائیا۔ آپے اپنے کنڈے تول تلاء، آپے پورا دئے کرائیا۔ اپنے بوٹے آپے ہلا، آپے دیوے جڑ اُکھرائیا۔ کلج کوڑ کڑیارا کوڑی کر یا رلا، کرتا قیمت کوئے نہ پائیا۔ جیو جنت جگت وکاری پھرے بھلا، کایا بھوری نہ پار کرائیا۔ ہر جن پریتی نہ گھول گھلا، گر شبد نہ رسنا گائیا۔ امرت آتم ساچے اندر ڈلا، بھر جام نہ کوئے پیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جن بھگت لئے ملائیا۔ بھگتن میلا گرو گر چیلا، سنگھ چیلا آپ کرایا۔ ہر سنگر پایا سجن سہیلا، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلا، آد زرنجن سگن منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ہر پیکھیا، نیتز نین اگھار۔ پچھلا چکا لیکھیا، آگے درگاہ ساچی دیوے واڑ۔ بھوونہ جانے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے لائے پار۔ آپے داتا دس دسمیشیا، رام کرشن آپ اوتار۔ آپے سیوک سیوالائے برہما وشن مہیش گنیشیا، در درویش آپ زرنکار۔ آپے ستا باسک سیجیا، آپے ہویانین مندھار۔ آپے دھارے جگ جگ ویسیا، آد جگادی اک اوتار۔ آپے دھرے موڈھے بھوری کھیشیا، آپے نانک بولے زرنکار۔ آپے شاہ سلطان بھوپ وڈ زیشیا، آپے مگے بن بھکھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے لئے اُبار۔ سنگھ چیلا ہر جانا، جانہار گردیو۔ پورب لہنا مول پچھانیا، امرت ملیا ساچا میو۔ دیوے نام نام ندھانیا، چرن پریتی ساچی سیو۔ مارے تیر شبد نشانیا، وڈ داتا الکھ اھیو۔ ہتھ ہتھے ایکا گانیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا بھوونہ۔ گرگھ ساچا در پروان، در ساچے ملے وڈیائیا۔ دیونہار سری بھگوان، زرنگن داتا آپ اکھوائیا۔ آد جگادی نوجوان، بال بردھ نہ کوئے رکھائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ زرنجن

آپ چلائیا۔ گر سیکھ کایا مندر اندر بیٹھ مکان، در تیرے گھر تیرا ہر تیرا لیکھا لیکھے لائیا۔ تیرا راگ تیری دُھن تیرے کان، انحد آپ سنائیا۔ تیری سخیاں پنچم مینا پنچم گھر بہہ بہہ گان، پنچم گھہ صلاحیا۔ سرت سوانی اٹھے نوجوان، گر شبد ویکھ دکھائیا۔ گر کاشد ہانی ہان، ہر ساچا میل ملائیا۔ ہوئے وچولا دو جہان، آوے جاوے پھیرا پائیا۔ آتم سیجا کر پروان، آپ اپنی لئے انگرائیا۔ جودھا سور بلی بلوان، سنگر پورا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر سہنجنجا جگے جوت آدرنجنجا، نورو نور ڈمگائیا۔ سچ محلہ دسم دوار، گر سنگر آپ گھلایا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار، کول مکھ رکھایا۔ سکھمن بنی کرتیار، نجاند سمایا۔ پرماند میت مرار، اپنارس چکھایا۔ سہاگی چھند گائے کرتار، ککھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جس جن یلیا میت مرار، سوبھاوتی نار سہایا۔ کنت کنٹولا کرے پیار، چتر بھج کھیل کھلایا۔ چارے کنتاں ویکھ وچار، دہ دشا پھول بھلایا۔ گھر وچ گھر گھر وچ ہر گھر وچ نر گر مکھ ناری لئے در، سرتی شبدی میل ملایا۔ سرتی شبدی جڑیا جوڑا، سسا قلعہ اک دکھائیا۔ جوتھے اکھر جوتھے گھر لگا پوڑا، ایکا ہوڑا اپر لگائیا۔ نرگن سرگن آپے بہڑا، لوک مات کرے گڑمائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، اچے ٹلے بجر کپائی بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے نام در، اک دوارا آپ دکھائیا۔ گرگھ ہر گھر پایا، آتم وٹی ودھائیا۔ رس رسنا ایکا پایا، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھایا، ساکھیات جوت رُشنائیا۔ جگت متھیا اک دکھایا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ انڈیٹھاشد چلایا، نہ کرے کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ سہائے ساچا گھر، سنگھ چیل چیل گر اک ہو جائیا۔ گر چیل ملیا شبد دھار، شبدی شبد سمایا۔ جوتی جوت جوت پیار، جوتی جوت جگایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، اگیان اندھیر مٹایا۔ در گھر ساچے سوبھاوتی ہوئی نار، کنت کنٹولا ایکا پایا۔ نام نامہ چڑھی ٹمار، رس مٹھا مکھ چوایا۔ کلجک جیو گئے ہار، ہر کارپ دس نہ آیا۔ جگت لوکائی ہوئی خوار، دئی دوتی سنگ نبھایا۔ شرع شریعت بن کٹار، نکھی دھار رہی رکھایا۔ بن ہر نامے کوئے نہ اترے پار، گن کپیرے ایکا گایا۔ روداس کسیرا ڈونگھی دھار، گنگا ہتھ پھڑایا۔ روداسا لیکھا کھے چمار، کلجک مول چکایا۔ بھگت وچھل بھگت گردھار، بھگت بھگتی دئے ترایا۔ آتم شکتی اک اجیار، ایکا دیپک آپ جگایا۔ چار ورنناں اک پیار، ساچی سکھیا دئے سمجھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے وچار،

ساچا سچ درسايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، لکھ چوراسی دیکھے کھر، نہ کوئی سیس نہ کوئی
 دھر، نہ کوئی دیا اکھر گیا پڑھ، نہ کسے دا پھریا لڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، شبدي شبد شبد اکھوایا۔ شبد گر شبد کرتا، شبد شبدي سیوالا یایا۔ شبد کھنڈا شبد
 کٹار، شبد شبد ہتھ اٹھایا۔ شبد برہمنڈ شبد پاوے سار، شبد ویکھ وکھایا۔ شبد جیرج انڈ کر پیار، شبد اُتھج سیج رہیا سمایا۔ شبد شبدي ونڈے ونڈ، ونڈنہار
 شبد اکھوایا۔ شبد وڈھنہارا سب دی کنڈ، سچج تریتا دوپر انتم کلج منہ دے بھار سُٹایا۔ شبد لکھ چوراسی کرے رنڈ، کنت سہاگی شبد ہنڈھایا۔ شبد میٹے
 بھیکھ پاکھنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد گر اک ترایا۔ شبد گر کرنے جوگ، کرتا کرنی آپ اکھوایا۔ شبد
 شبدي ہویا سنجوگ، شبد شبدي لئے پرنايا۔ شبد شبدي بھوگے بھوگ، بھوگ بلاس اپنے وچ رکھایا۔ شبد شبدي دکھائے درس اموگھ، شبد شبدي رُپ وٹایا۔
 شبد شبدي دے تیناں لوک، تریلوکی ناتھ شبد گھلایا۔ شبد دیونہارا موکھ، شبد بیڑا بنے لایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، جس جن ہر ہر شبد گایا۔ نہ کوئی
 ۵۲۰ دھ نہ کوئی روگ، نہ کوئی ترسنا ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں میلا دھر سنجوگ، آپ اپنا میل ملایا۔ دھر سنجوگی ملیا
 میلا، لوک مات وٹی ودھایا۔ ہر مندر و سیا گر و گر چیل، گرگھ ویکھے سچ سُبھایا۔ مسمکھاں کولوں کریا اولہا، مایا پردہ ایکا پانیا۔ شبد اگئی ساچا ڈھولا، ست
 پُرکھ آپے گانیا۔ سنت ساجن و سیا کولا، گھر گھر وچ ویکھ وکھایا۔ آپے اپنا بدلایا چولا، چوبی چوج کھیڈ کھڈایا۔ کلج انتم کھیلن آیا ہولا، لال گُلا رنگ
 چڑھایا۔ گر نانک بنیا ساچا تولا، تیراں تیراں دھار چلایا۔ لکھ چوراسی پیارولا، پورا کنڈا نہ کوئے رکھایا۔ ہوئے ہنگتا ہویا بولا، دھیرج دھیر نہ کوئے
 دھرایا۔ پنج تت اگنی تت کھولا، نہ سکے کوئے بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، جن بھگتاں دیوے ایکا گھر، گھر
 ساچا اک سُبھایا۔ ساچا گھر شبد ہلارا، گر گر سکھ آپ لگائندا۔ دو جہاناں پار کنارہ، ساچا در وکھائندا۔ نہ کوئی سورج چن ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے
 دسائندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئے پیارا، نہ کوئی بنت بنائندا۔ نرگن جوتی نور اجیارا، اک اکلا ڈگمگائندا۔ تھر گھر سُبھائے سچ گھر بارا، سچ سنگھاسن ویکھ
 وکھائندا۔ نرگن نرگن دھارا، اپنی آپ چلائندا۔ آد انت نہ پاراوارا، بے انت بے انت بے انت گر پیر اوتار سادھ سنت سرب گائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نریش در درویش ویکھنہارا رکھی کیس گوردھن دھار، کر پیار نام کھنڈا تیز کٹار، گوہند جودھا سور بل کار، ارجن مینا وچ سنسار، شبد شبدی شبد جیکار، ایک سوہلا ساچا گائندا۔ گایا سوہلا ہر بنواری، باون اکھر اٹھ کھلایا۔ پینتی اکھر بن لکھاری، گر ارجن وڈ وڈیایا۔ ست ستاراں روپ نیاری، دس ست نہ بوجھ بُجھایا۔ لیکھا لکھیا دھر درباری، ہر مندر جوت جگایا۔ کوکے سنائے بنک بنک دواری، آپ ہو جائیا۔ کلجگ انتم کرے خواری، جوٹھی جوٹھی کر یا میٹ مٹایا۔ ستجگ ساچے آئے واری، ست ستواد رکھایا۔ باون اکھر بنے آپ لکھاری، اکاون باون بھيو کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، اپنی جوتی اندر دھر، جگت سنسا چُکائے ڈر، توڑنہارا ہوئے گڑھ، ساچے مندر آپے چڑھ، گرگھ ساجن لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائندا۔ پُرکھ اکال ہر نرنکار، اپنی کل ورتایا۔ کلجگ ویکھ اندھ اندھیار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ پنچ تت کر پیار، نانک ناواں رکھایا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، جوتی جوت ڈگمگایا۔ بھریا شبد نام بھنڈار، آپ اپنی وست ٹکایا۔ میل ملاواں وچ سنسار، نرگن سرگن آپ کرایا۔ ایک دو جا بھيو نیار، ایک رنگ رنگایا۔ ایک نین کھول کواڑ، ایک روپ درسایا۔ ایک گھر دیوے واڑ، ایک ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار وچ سنسار، سرگن آپ رکھایا۔ نرگن روپ ہر نرنکار، نانک روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو کوئی نہ آیا۔ آپے منگے منگ بھکھار، در درویشا آپ اھوایا۔ آپے بھرے سچ بھنڈار، نام ست جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک دکھایا۔ نانک ستنگر ایک دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا وچ ٹکایا۔ شبدی شبد شبد جیکار، بال بالا آپ ہو جائیا۔ سرشٹ سبائی کر یا خبردار، جیو جنت آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ایک پڑھ، ایک منتر نام درڈایا۔ ہر گھٹ اندر آپے وڈ، گر نانک روپ وٹایا۔ گرگھاں پھڑایا اپنا لڑ، آپ اپنے انگ لگایا۔ دُور دُراڈے لئے پھڑ، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا ساچے گھر، ایک شبد روپ درسایا۔ شبد روپ نانک بنا، پنچ تت ہنڈھائندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے توڑ نہائندا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، ساچا مندر اک دکھائندا۔ اک رنگ رنگایا ہست کپٹا، اوچاں

نیچاں ایکا دھام بہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ آپے ہر نرکار، گر گر آپ اکھوائیا۔ آپے نرگن جوت
 اجیار، دیا باقی بیخ ت آپ ٹکائیا۔ آپے شبدی شبد بھنڈار، لوک مات آپ ورتائیا۔ آپے نانک نرگن کر آکار، نرکار ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد شبد وڈیائیا۔ شبد گر شبد سلطانا، شبد احباب بنایا۔ شبد مرد شبد مردانہ، شبد رباب وجایا۔ شبد پینا شبد کھانا، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتا ایکا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ نانک گر دُھر سندیس، چار ورنناں آپ سنا سندا۔ بال جوانی لھڑ وریس،
 جگت بڑھاپا ویکھ وکھائندا۔ آپے پھرے دیس پردیس، چارے کنتاں پھیری پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک ساچا مارگ لائندا۔
 شبد گر نانک دھر، ساچی بنت بنایا۔ سرگن اندر نرگن وڑ، بولے بے پرواہیا۔ جیو جنت نہ سکے پھڑ، دس کسے نہ آئیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، آپے کرے
 پڑھائیا۔ نہ کوئی گور نہ کوئی مڑھ، نہ کوئی مٹھ تپائیا۔ سنگر پورا نہ جائے سڑ، دے مت گیا سمجھائیا۔ اپنی جوت لہنے اندر دھر، انگد انگیکار کرائیا۔ اپنی
 نمسکار آپے کر، اپنا سیمس جھکائیا۔ جن بھگتاں دتا ساچا ور، گر کھھاں بو جھ بھجھائیا۔ گر کرپا ملے گر گھر، گر گھر اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک درسائیا۔ نانک انگد جوتی رکھ، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیا۔ آپے ہو کے بیٹھا وکھ، گر سکھاں گیا سمجھائیا۔ میرے پلے نہ
 کوئی ککھ، انگد وڈ وڈیائیا۔ ابناسی کرتا سر رکھے ہتھ، سمرتھ پڑکھ اکھوائیا۔ سگل و سورے جان لٹھ، جو جن درشن پائیا۔ سنگر پورا پائے نتھ، نام ڈوری
 ہتھ پھرائیا۔ گر نانک مہما کتھنی اکھ، کتھنی کھ نہ سکے رانیا۔ شبد چلایا ساچا رتھ، اتے انگد دے چٹھائیا۔ جگت وکارا دتا متھ، نام مدھانا ایکا پائیا۔ نام
 ست پوجا پاٹھ، سچ گیان درڑائیا۔ شبد نگارے مارے سٹ، انحد تال وجائیا۔ ذئی دویتی مٹیا پھٹ، گر پورے دیا کمائیا۔ بھاگ لگا بیخ ت، جوتی نور کرے
 رُشائیا۔ شبد وست آئی ہتھ، پینتیس پینتیس رہیا گنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ وکھائیا۔ انگد انگیکار کر، ایکا رنگ
 رنگایا۔ ساچا نام بھنڈار بھر، اتوٹ اتوٹ رکھایا۔ گر کھھاں سیوا سیوادار کر، ساچی سیوا آپ لگایا۔ سرن سرنائی گیا پڑ، امر و اپنا آپ مٹایا۔ انگد پھڑیا ایکا
 لڑ، نہ سکے کوئے چھڈایا۔ لیکھے لگا سیمس دھر، جگت بھار ونڈایا۔ آتم نہایا ساچے سر، تال سہاوا اک درسایا۔ اپنی کرپا آپے کر، اپنا مارگ آپ وکھایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک جوتی انگد رنگ امر داس آپ چڑھایا۔ امر داس چڑھیا رنگ چلوں، گر نانک جوت جگایا۔ رام داس چُکایا تیرا مول، بستر گہنا اک پوایا۔ اپنی ہتھیں برکھے پھول، پھولن برکھا ایکا لایا۔ سچ سنگھاسن آپ بیٹھایا نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، گر نانک شبد پڑھایا۔ آتم رس سر سرور، رام داس گر پایا۔ گھر وچ گھر گھر اجیارا، گھر وچ سجن میت مرارا، گھر گھر وچ منگل گایا۔ گھر وچ نور جوت کر پسارا، گھر گھر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہایا۔ اندر مندر ہر درسا، رام داس بوجھ بُجھایا۔ بن گر پورے کوئی نہ سکے پا، کلج بھلی سرب لوکایا۔ سنگر پورا ویکھ دکھا، اپنی درشت آپ گھلایا۔ ہر مندر ہر جو دئے بنا، آپ اپنا مول چُکایا۔ سر سرور اک بھرا، ایکا تال بھرایا۔ آگے لیکھا نہ سکے کوئی جنا، بیٹھا بھيو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپے لایا۔ رام داس گر کھیل کھلایا، اچرج بنت بنایا۔ سنگر شبد اک اُچایا، پنخ تت نہ گرو اھوایا۔ ساچا شبد گر ارجن وچ لکایا، بن ارجن کوئی نہ گایا۔ چوتھے پد چوتھا تک آپ ملایا، پرکھ ابناسی میلا سچ سُبھایا۔ پنجم میتا آپ اھوایا، پنجم میل ملایا۔ پنجم جوڑا جوڑ جڑایا، پنجم بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ارجن میلا ایکا کر، نانک نام دھیایا۔ چار وید نہ پان سار، بھيو نہ کوئی گھلایا۔ گر ارجن میلا دھر دربار، در دروازہ اک گھلایا۔ دیونہارا سچ ہلار، اک ہلارا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگایا۔ کلج جیو آیا پرکھن، نام کسوٹی ایکا لایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ امرت میگھ آیا ایکا برسن، ٹھانڈی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔

۵۲۳

۵۲۳

نہکلنک ہر شبد ہے، شبد روپ نرنکار۔ دوسر نہ کوئی جگت ہے، پنخ تت نہ کوئی آکار۔ آد نرنجن ساچی شکت ہے، جوت نرنجن آپ اجیار۔ جس جن بخشے اپنی بھگت ہے، دیوے درس نانک گر اوتار۔ گرکھ سچا جانے ویلا وقت ہے، جو منگے منگ ڈھیہہ ڈھیہہ چرن دوار۔ ہر کا بھانا آد جگاد بڑا سخت

نہکلنک ہر شبد بھزار جگ ۸

ہے، گرکھ وِلا اُترے پار۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، بچے چور دیوے مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج دس گرکھ اپنے لیکھے لئے لکھ، جو جن رسنا رہے اُچار۔ چرن سرن جو جن سرنائے، ستی سنگر پورا ٹھیا۔ نانک نرگن جو رہے دھیائے، میل ملائے دیا کمائے، لگیا رہن نہ دیوے کسے گٹھیا۔ جوت نور کرے رُشنائے، پنج وکارا آپے لٹیا۔ شبدی دُهن دُهن اُچجائے، تیر نرالا ایکا جُھٹیا۔ مَن سُنّ آپ کھلائے، پھل بوٹا ایکا بُھٹیا۔ جوؤں ڈالی پت ویکھ وکھائے، آپے دیون آیا جھوٹیا۔ گرکھ سجن لئے جگائے، جس ہر جن رسنا رس لٹیا۔ متمکھ جیواں دس نہ آئے، خالی دسی کا یا ٹھوٹھیا۔ نہہکک ہر آپ اکھوائے، مات گر بھ نہ ہوئے پُٹھیا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی تیج بھان دے گھر پنڈ شیخ سر جموں ☆

ست پرکھ نرنجن ست کرتار، ایکا ایک اینکاریا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، آد جگادی کھیل کھلا رہیا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، بھيو اھیدا بھيو چھپا رہیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نورو نور ڈمگا رہیا۔ پاربرہم پر بھ بے عیب پروردگار، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ اک اکلا نرکارا، نرگن اپنا نام دھرا لیا۔ سچ محلہ تھر دربار، تھر گھر ساچا اک اُپا لیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی وکھا لیا۔ رُوس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی بنا لیا۔ گنگن منڈل نہ کوئی دھار، دھرت دھول نہ کوئی رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دیپک آپ جگا لیا۔ دیپک جوت نور اُجالا، ہر ہر آپ اُپا سندا۔ پر م پرکھ پر بھ دین دیا، جوتی جوت ڈمگا سندا۔ تھر گھر وسے دھرم سچّی دھر مسالہ، سچ سینگھاسن آسن لاسندا۔ پرکھ پرکھوتم اکال اکالا، عقل کلا دھرا سندا۔ آد شکت جوت جوالا، لاٹ لائی اک اُپا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگا سندا۔ جوتی نور بے پرواہ، ایکا ایک اینکاریا۔ آپے وسے اپنے تھاں، نہ کوئی دوسر سنگ رکھا لیا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے بالک گود سہا لیا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھہ ٹکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وکھا لیا۔ آد انادی ہر بھگونت، ایکا رُپ سائیا۔ کھیلے کھیل جگ جگنت، جگ کرتا وڈ

وڈیائیآ۔ آپ اپنی بنائے بنت، پیچ تت نہ کوئی رکھائیآ۔ ست ستوادی مہماگنت، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیآ۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سچ ہنڈھائیآ۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیآ۔ آپے کرے اپنی منت، آپ اپنا سیس جھکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور الاہیآ۔ نور الاہی اک اکلا، ایک رنگ سماندا۔ وسنہارا سچ محلہ، پُرکھ ابناسی ناؤں دھرائندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائندا۔ لوآں پُریاں دپیک جوتی آپے بلا، جیرج انڈج اُتسج سیتیج ڈیرہ آپے ملا، آپ اپنا گھر اپائندا۔ اپنی پونی آپے رلا، سچ سنگدھی آپ دھرائندا۔ آد جگادی اک اکلا، اینکارا ناؤں دھرائندا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، ہر سجن ویکھ وکھائندا۔ تھر گھر سوہے سچ دوارا، ہر ساچا آپ سہائندا۔ ایک باقی دپیک کر اُجیارا، نورو نور ڈمگائندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکارا، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ راؤ رنگ نہ دسے کوئی در دربارا، در دربان نہ کوئی رکھائندا۔ کھڑگ کھنڈانہ تیز کٹارا، شستر بستر نہ کوئی سچائندا۔ آسو گھوڑانہ کوئی آسوارا، اپنی دھار نہ کوئی بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا وسنہارا سچ محلہ، اُچ اٹلا دھام سہائندا۔ اُچ اٹلا ہر منارا، ہر ساچے آپ اپیآ۔ نرگن نور کر اُجیارا، نر نرکارا ویکھ وکھایآ۔ سچ سنگھاسن کر پیارا، پُرکھ ابناسن آسن لایا۔ آد نرنجن بنھے دھارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے پاونہارا سارا، آپ اپنا بھو کھلایا۔ آپ سہائے بنک دوارا، بنک دواری ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ نرنجن ایک ایک رگھرایا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی، ست سروپ سماندا۔ کھیل کھیل آد جگادی، جگ کرتا ناؤں دھرائندا۔ آپے سنت آپے سادھ، آپے ہر گھٹ ڈیرہ لائندا۔ آپے شبد دُھن ہوئے ناد، دُھن انادی آپ وجائندا۔ آپے نام نامہ بودھ اگادھ، آپ اپنا بھو کھلایندا۔ آپے دیونہارا داد، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویس وٹائندا۔ نرگن ویس ہر کرتار، اپنا آپ وٹایا۔ رُپ انوپ شاہو بھوپ سچی سرکارا، ست سروپ سد سمایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ دو جہاناں پنکھوڑا رہیا جھوٹ، سچ ہلارا ایک لایا۔ اپنے اُپر آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ اپنا جو بن آپے لُٹ، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ اپنے اندر آپے پئے پُھٹ، امرت دھارا آپ چلایا۔ اپنا آپ پیائے ایک گھٹ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر

گھر ساچا بنک دوار، جوت جگے اک نرنکار، نہ کوئی دیسے ہور پساہ، ایکا ایک رنگ رنگایا۔ ایکا رنگ اپنا رنگ، کھولے در دروازیاء۔ اپنی بھچھیا آپے منگ،
 بھکھیا پائے غریب نوازیاء۔ اپنا نبھائے آپے سنگ، آپے چڑھے آسو تازیاء۔ اپنا وجائے آپ مردنگ، اپنا سازن آپے سازیاء۔ اپنی نہائے آپے گنگ، آپے
 رکھنہارا لاجیاء۔ اپنی سیجا آپے ستا ہر سچ پلنگ، آپ اپنی مارے آواجیاء۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا آپ چلائے اپنا سچ
 جہازیاء۔ نرگن داتا بے پرواہ، سنگر پڑکھ اکھواسندا۔ شبد انادی ست اُپا، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ پار برہم پر بھ ولس وٹا، برہم برہم درسا سندا۔ اگم اگم کھیل
 کھلا، الکھ الکھ وڈیا سندا۔ سچھنڈ دوارا آپ جنا، اپنا رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سگن مناسندا۔ سگن منائے
 جوت نرنکار، نرگن رنگ رنگایا۔ کملا پاتی میت مرار، گھر سچا سچن آیا۔ جوتی جگی اپر اپار، تیل پتی نہ کوئی نکایا۔ ورن گوتی وسیا باہر، برن ورن نہ کوئی
 جنیاء۔ اک اکلوتی کر تیار، دھر دی جوتی ویکھ وکھایا۔ اٹھی سوئی نار ٹیاریا، ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ دوہاں میلا دھر دربار، سچ وچولا اک بنیاء۔ چکیا ڈولا آپ
 کرتار، دوسر کھار نہ کوئی لگایا۔ ساچی سیجا کر پیار، ساچی سچ ہنڈھایا۔ آپے اندر آپے باہر، آپ اپنا پھل لگایا۔ آپ اُپجائے ست دُلا، ہر شبدری ناؤں
 رکھایا۔ شبد ست اپر اپار، گر سنگر ویکھ وکھایا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ وشنوؤں ونسی خبردار، نرکار ساکار ہو آیا۔ کول نا بھی کر
 تیار، ایکا بھل کھلایا۔ ایکا جھرنا اپر اپار، ہر ساچے آپ جھرایا۔ برہما منگے منگ در بھکھار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پر بھ ابناسی کرپا دھار، آپ اپنی دیا
 کمایا۔ شبدری بھریا نام بھنڈار، اٹوٹ اٹوٹ رکھایا۔ ساچا مارگ اپر اپار، دھر کرتے آپ جنیاء۔ چارے وید لیکھ لکھار، ایکا لیکھا لیکھ وکھایا۔ پڑکھ ابناسی
 سب توں وسیا باہر، بھيو کوئی نہ رایا۔ سچ سندیسہ سرب سنسار، ترے گن جوڑ جڑایا۔ پنجاں تتاں دئے ادھار، آپ اپنا میل ملایا۔ پنج پنچھی خبردار، دھار
 بونجا اپنی آپ چھپایا۔ اک اکلا ایک ایکنکار، ترے ترے دیساں ویکھ وکھایا۔ شکر کرے سچ پیار، اندھ اندھیر اُپایا۔ باسک تشکا گل گل ہار، ہتھ ترسول
 اُٹھایا۔ سنساری بھنڈاری کر تیار، لئے دیبان لایا۔ اپر پیر کرتا کھیل اپار، نرکار بھيو نہ رایا۔ ست پڑکھ نرنجن ہو اُجیار، ست ستوادی ولس وٹایا۔ لکھ
 چوڑاسی کر تیار، لوک مات ناؤں اُپایا۔ ور بھنڈی کھیلے کھیل کرتار، اپنی ڈنڈی مارگ لایا۔ تیج پرچنڈی شبد کٹار، برہمنڈی آپ چکایا۔ پاوے ونڈی اپر

اپار، اُنہج سہج پھول پھولایا۔ پنچ تت کر پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ سمایا۔ من مت بدھ دئے ادھار، آسا ترسنا ویکھ دکھایا۔ نو در کھولے آپ
 کوڑا، پنچم دھاڑ ڈیرہ لایا۔ آپے وسیا ڈونگھی غار، سکھن ٹیڈا راہ چلایا۔ سنگم بنیا ادھوچکار، دس کسے نہ آیا۔ انحد شبد سچّی دھکار، گھر ساچے منگل گایا۔
 امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نہجھر دھارا آپ چوایا۔ اپنا پردہ آپے پاڑا، اپنا مارگ وچ رکھایا۔ گھر وچ گھر محل اُسار، دسم دواری ناؤں رکھایا۔ جوت نرنجن
 سیوادار، ساچی سیو کمایا۔ سُرت سوانی رووے زارو زار، دوس رین رہی گرلایا۔ شبد گر ہانی ہویا خبردار، گھر ساچے پھیرا پایا۔ ایکا سیجا کرے پیار،
 ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ ناتاٹے سرب سنسار، جس جن اپنا درس دکھایا۔ بھگت بھگونت ساچی کار، کایا مندر آپ چلایا۔ سادھاں سنتاں کرائے وچ
 وپار، نام ہٹ اک گھلایا۔ چوڑاں ہٹاں کھول کوڑا، ایک تولا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ولس وٹایا۔ نرگن
 روپ ہر نرنکار، پنچ تت وڈیایا۔ پنچ تت کرے اُجیار، سرگن وے ودھایا۔ سرگن مٹے اندھ اندھیار، نرگن دیکھ اک جگایا۔ نرگن دیوا پر اپار، ہر
 ساچا اک رکھایا۔ سرگن دیوے اک پیار، لوک مات وڈی وڈیایا۔ ڈونگھی کندر کر اُجیار، ساچا مندر دئے سہایا۔ جگا جگنتر پاوے سار، بھگتن میلا سہج
 سہایا۔ سہج تیرا سچ ورتار، ہر ساچا سچ ورتایا۔ سوئم روپ آپ نرنکار، سو پُرکھ نرنجن اک اکھوایا۔ ہنگ برہم کر تیار، جیو جنت اُچجایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مارگ لایا۔ اپنا مارگ آپے لا، اپنی کھیل کھلائدا۔ چارے ویداں لیکھ لکھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائدا۔
 سہج ساچی رچن رچا، ساچا کرم کمائدا۔ سنت سہیلے گلے لگا، دوٹی دُشاں میٹ مٹائدا۔ کھیلے کھیل تھاوں تھان، نو کھنڈ پھیرا پائدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ولس انیکا آپ کرائدا۔ ولس انیکا کرنیہارا، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ جگا جگنتر کر پسارا، نرگن سرگن ویکھن آیا۔
 سرگن روپ ہر اوتارا، نرگن نور ڈگمایا۔ پنچ تت بھے دھارا، پنچم موہ چکایا۔ آپے ہوئے گپت ظاہرا، ظاہر ظہور بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سہج ساچا مات دھر، آپے بیڑا پار کرایا۔ سہج ساچا اُتریا پار، تریتے وٹی ودھایا۔ رام راما ہر اوتارا، رام روپ آپ ہو جائیا۔
 توڑے لکا گڑھ ہنکار، سچ بانا ہتھ اٹھایا۔ غریب بنائیاں پائے سار، آپ اپنے گلے لگایا۔ تریا ولس پر اپار، ترے گن تت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریتا لیکھا آپ مُکائی۔ سَتجگ تریتا اُتریا پار، دوپر جوت جگائے۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں گنائے۔ کاہنا کرشنا گن
 ندھان، نہ کوئی چلہ تیر کمان، رتھ رتھوا ہی رتھ چلائے۔ ارجن گیتا اک دھیان، اٹھاراں برناں اک فرمان، ایکاشد سنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دوپر لہنا آپ مُکائے۔ دوپر لہنا گیا مک، کلجک وٹی ودھائی۔ ہریا بوٹا گیا سنک، امرت سنج نہ ہریا کوئے کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ رہیا
 بُک، کام کرودھ لو بھ موہ کرے لڑائی۔ سُپھل نہ دسے کوئی ککھ، جننی جن نہ کوئے جائیا۔ سادھ سنت بیٹھے لگ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت نُور کرے رُشائی۔ جوتی نُور ہر رُشا، ایک ایک ڈمگایا۔ عیسیٰ موسیٰ در کھلا، ایک نعرہ لایا۔ ایک کلمہ آپ
 پڑھا، سنگ محمد چاری لے اٹھایا۔ انا الحق ویکھ وکھا، مقامے حق اک خدایا۔ دیونہارا صفت صلاح، ساچا مارگ رہیا جنایا۔ کائنات پھیرا پا، چاروں کُنٹ
 ویکھ وکھائی۔ انجیل قرآناں لیکھ لکھا، تیس بتیسا آپے گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نُور کرے رُشائی۔ نرگن نُور ہر بھگوانا،
 آد پُرکھ ابناسیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، منڈل منڈپ پاوے راسیا۔ شبد جنائی اک ترانہ، جگ جگ لوک مات پرکاسیا۔ نانک نرگن اک وکھانا، کھیلے کھیل
 پر تھی آکاشیا۔ ایک پد پد نربانا، گھر میلا شاہو شاباشا۔ ہر سنگر پُرکھ اک وکھانا، لیکھا چکے دس دس ماسیا۔ شبد انادی اک ترانہ، رسنا جھوچلے سواسیا۔ پایا
 ہرینا دانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ہوئے شاہو شاباشیا۔ نرگن سنگر شاہ سلطان، بے عیب نام دھرا سندا۔ وسنہارا سچ مکان، گھر
 ساچا آپ اپنا سندا۔ ہتھ رکھائے اک نشان، لوآں پُریاں آپ جھلا سندا۔ برہما وشن شو کروڑ تیتیا سارے گان، سُرپت راجا اند سیس جھکا سندا۔ چوڈاں
 لوکاں کھول دُکان، چوڈاں طبقاں ویکھ وکھ سندا۔ آپے کلمہ نُور الاهی رہیا وکھان، اپنی رسنا آپے گا سندا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا شبد سنا سندا۔
 آپے نرگن نانک کر پروان، منتر نام ست درڑا سندا۔ چار ورنان اک گیان، کھتری براہمن شو در ویش ایک رنگ رنگا سندا۔ راؤ رنگ نہ کوئے راجان،
 غریب نمانے آپ اٹھا سندا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، سچکھنڈ دوارا اک سہا سندا۔ امرت آتم پین کھان، جگ ترسنا بھکھ گوا سندا۔ میل ملاواں گوپی
 کاہن، پیتا سرتی رام ملا سندا۔ سرب جییاں گھٹ جانی جان، جانہار دس نہ آسندا۔ آد جگادی جن بھگتاں کرے آپ پچھان، آپ اپنی بوجھ بھجا سندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت ڈمگائندا۔ نانک جوتی جوت جگا، ہر نورو نور رُشنائیا۔ گوہند میلا سہج سُبھا، پُت سپوٹا ناؤں رکھایا۔ سُنٹ دُلارا آپ اُپجا، اپنا میل ملایا۔ ساچا مارگ اک رکھا، ایکا رہیا سمجھایا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، ناتا بدھاتا آپ جڑایا۔ کلجک جیو کوئی بھلے نہ، ہر کا بھیو کسے نہ پایا۔ بن ہر بھگتی کوئی پھلے بھلے نہ، بھل بھلو اڑی نہ کوئے مہکایا۔ جگت مایا کوئی رُلے نہ، دے مت آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ گوہند گر سورپیر، ہر ساچا سچ رکھائندا۔ اک کمان ایکا چلہ ایکا تیر، ایکا ہتھ اٹھائندا۔ ایکا بستر ایکا چیر، ایکا شستر تن سجاائندا۔ ایکا چوٹی چڑھے اخیر، ایکا مارگ لائندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائندا۔ گرکھاں دیوے نام اک انڈیٹھ، جگت نیتز نہ کوئے رکھائندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مچھ، اتر کدے نہ جائندا۔ منمکھاں ستا دے کر پیٹھ، نہ سویا کوئی اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنا بھیو آپ کھائندا۔ گوہند میلا ہر نرنکارا، سنگر پُرکھ کرایا۔ شبد انادی اک جیکارا، واہ واہ گر وصالاچیا۔ فتح ڈکا پر اپارا، نرگن جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوُجھ آپ نبھایا۔ اپنی بوُجھ شبد گیان، گوہند رنگ رنگائندا۔ ۵۴۹

دیونہارا دھر فرمان، اپنا بھیو کھائندا۔ کلجک میٹے جھوٹھ دُکان، ویلا اتم آپ سہائندا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بلوان، پُت سپوٹا براہمن گوڑا ناؤں رکھائندا۔ اُچا ٹلا پریت اک مہان، بحر کپاٹی سیلا لگائندا۔ سمبل نگری سچ مکان، ہر سنگر آسن لائندا۔ دس نہ آئے جیو نادان، کوٹن کوٹی بھرم بھلائندا۔ جس جن اُتجے آتم گیان، دُئی دویتی پردہ لائندا۔ دیوے نام سچّی دھنکان، دُھن آتمک آپ سناائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اتم ویس وٹائندا۔ کلجک اتم کھیل اپارا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد ڈنکا وچ سنسارا، چاروں کُنٹاں رہیا وجائیا۔ برہما وشن شو دئے ہلارا، کروڑ تیتنیا آپ اٹھائیا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، ادھوچکارا ویکھ دکھائیا۔ منمکھ دُبے وہندی دھارا، شوہ دریائے آپ رُڑھائیا۔ گرگھ ساجن اترے پارا، جو جن رسنا ہر گائیا۔ ملے میل میت مُرا، کاہنا کرشنا رُپ وٹائیا۔ رام راما ہو اُجیارا، نیتز لوچن درس دکھائیا۔ نانک گوہند خبردارا، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ امرت بھریا اک بھنڈارا، نرگن اپنا آپ پیائیا۔ سرگن کرے ٹھنڈا ٹھارا، توتت نہ کوئے رکھائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیا، سچ پرکاس جنائیا۔

نہکٹک نرے اوتارا، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، دیکھنہارا سرب لوکائیآ۔ سرب لوکائی
 ہر ہر ویکھ، نو کھنڈ پھیرا پائندا۔ لکھ چوراسی لکھنہارا لیکھ، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ آپے لائے اپنی میخ، آپے جڑ اُکھڑائندا۔ آپ اُچجائے دھاری کیس،
 مونڈ مُنڈائے آپ اُپائندا۔ آپے ہوئے دس دسمیش، گوپی کاہن آپ نچائندا۔ آپے برہما وشن مہیش گنیش، شو شکر اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے ہوئے
 رکھی کیس، گوردھن ہتھ رکھائندا۔ آپے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر رہیا ویکھ، انا لحق آپے نعرہ لائندا۔ آپے سٹا باسک سیج، سانگو پانگ ہنڈھائندا۔
 آپے داتا نر نریش، دو جہاناں آپ اُکھوائندا۔ کلجک انتم کریا ویس، نہکٹکا ناؤں اُچجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن میلا ساچے
 گھر جگ وچھڑے میل ملائندا۔ ہر سجن سنگر پایا، پر م پُرکھ کرتار۔ گر سکھ ساچا گھر سہایا، میل ملاو امیت مُرار۔ ایک دو جا بھو چُکایا، تیجے نیز درس اپار۔
 چوتھے پد ڈیرہ لایا، و سریا گھر بار۔ پنچم مینا نظری آیا، پنچم میلا کنت بھتار۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے رکھایا، نرگن جوت جگے اپار۔ ستویں ست پُرکھ
 نر نجن میل ملایا، آپ اپنی کریا دھار۔ اٹھائتاں ڈیرہ ڈھایا، من مت نہ کرے خوار۔ نو دوارے باہر کڈھایا، دسم دوا ری کھول کواڑ۔ اُچے مندر
 آپ چڑھایا، اپنی ہتھیں دیوے واڑ۔ جوتی نور کرے رُشایا، اگنی لگے نہ تتی ہاڑ۔ امرت ٹھانڈا جل پیایا، آپ اپنی کریا دھار۔ سرتی شبدی میل ملایا،
 سہایا بنک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، گرکھ سجن لائے پار۔ گر سکھ میت مُرارڑا، میلا دُھر درگاہ۔ نرگن
 سرگن سچا یارڑا، شبد بنائے ملاح۔ سدوسے دھام نیارڑا، الکھ اگم اتھاہ۔ جن بھگتاں کرے پیارڑا، آپے پتا آپے ماں۔ لکھ چوراسی پار کنارڑا، جس جن
 دیوے ٹھنڈی چھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، اپنی کھیل آپے کر، کرے کھیل میت مُرارڑا۔ ہر سنگت ہر
 وسیا، گر سنگر پُرکھ کرتار۔ جن بھگت دوارے پھرے نسیا، آد جگادی ہر ہر کار۔ ساچا مارگ ایک دسیا، میٹے کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار۔ جگت وکارا چرناں
 بیٹھاں دیا، جو جن مگے نام بن بھکار۔ تیر نرالا سنگر پورے ایک کسیا، آپ اپنی کریا دھار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، جوتی نور کرے اُجیار۔ کوٹن کوٹ
 پرکاس ہوئے روسیسا، دو دس باراں اترے پار۔ گھر ساچے بہہ بہہ ہسیا، جن میلا میت مُرار۔ رس دیوے امرت رسیا، نچھر جھرن کھنڈ رکھار۔ کلجک

مایا مول نہ ڈسیا، ہر جن دیوے در دُرکار۔ سگل وسورا لوک مات لتھیا، نیتز لوچن نین درن گر کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے نام بھنڈار۔ ہر سنگت نام ہر ورتارا، ہری ہر آپ اکھوایا۔ آتم انتر بھر بھنڈارا، ایک برہم جنایا۔ جنم کرم نہ کوئے وچارا، گن اوگن نہ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لئے ترایا۔ ہر سنگت ہر ہر بھینیا، ہر گوہند میت مُرار۔ گر سَنگر کھیوٹ کھیٹیا، کلجک بیڑا لائے پار۔ شبد دوشالے آپ لپیٹیا، دُرمت میل اُتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے چرن پیار۔ چرن پریتی ساچا ناتا، ہر جن جوڑ جڑایا۔ میل ملاواں پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم ویکھ وکھایا۔ گر سیکھ تیری اُتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے اُچایا۔ امرت پیتا کایا باٹا، سر سرور اک بھرایا۔ گنگا جمناسُستی مارے ٹھاٹھا، گوداوری ڈیرہ لایا۔ لہنا دینا چکھے تیرتھ اٹھساٹھا، جو جن آئے سرنایا۔ ایک منتر نام گیان پوجا پاٹھا، ایک کرے پڑھایا۔ آگے رکھے نیڑے واٹا، پچھلا پندھ چُکایا۔ پورا کرن آیا گھاٹا، ساچے کنڈے تول تُلایا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، دیناں انا تھاں ہوئے سہایا۔ سدا سہیلا سگلا ساتھ، ساچا سنگ نبھایا۔ لہن دین چُکائے مستک ماتھا، پورب جہاں ویکھ وکھایا۔ سوہنگ چلائے ساچا راتھا، اپنی سیوا آپ کما یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگت بیڑا رہیا ترایا۔ ہر سنگت ہر بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھایا۔ گر سیکھ چڑھیا ساچا چن، لوک مات کرے رُشنا یا۔ بھانڈا بھرم اپنا بھن، ہوئے گڑھ تڑایا۔ جگت ترسنا بُجھی تن، سَنگر پورا نظری آیا۔ جننی جنیا ساچا جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ دس نہ آئے کلجک جیواں آتم اٹھ، کلجک رین اندھیرا چھایا۔ پُرکھ اکال دین دیال دن دہاڑے لائے سنھ، اوندجا جاند دس نہ آیا۔ لکھ پوراسی دیون آیا ڈن، جو گھڑیا سو بھن وکھایا۔ گرگھ ورا ہر ہر ہر دے جائے من، ہر ہر دے آپ اُکایا۔ شبد انادی آد برہادی سنائے کن، آپ اپنا راگ الایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آکاش پرکاس اک وکھایا۔ اک پرکاس اک تیج، ایک عید چن چڑھایا۔ ایک است ساچی تیج، ایک ویکھ وکھایا۔ ایک کٹنہارنگ ننگیز، ایک پردہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ہر میلا سہج سُبھایا۔ ہر ملیا جن ہر گنوت، گوہند روپ سما یا۔ پورن جوت جگی سری بھگونت، لوک مات کرے رُشنا یا۔ گرگھ ساجن ساچا سنت، سَنگر پورے آپ اُچایا۔ آپے جانے اپنی بنت، جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت جُگا جگنت، سنت کنت بھگت بھگونت، ایک سچ ایک آسن پُرکھ ابناسن، پرتھی آکاشن شاہو شاباشن، شبد سواسن میل ملایا۔ گرگھ اکھر ایک پڑھیا، جگت ویدیا دے تجایا۔ اپنے اندر آپے چڑھیا، جس جن پورن بوُجھ بُجھایا۔ جگت ترسنا وچ نہ سڑیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ اپنا توڑے ہنکاری گڑھیا، قلعہ کوٹ ڈیرہ ڈھایا۔ سنگر پورے لڑ ایک پھڑیا، بیڑا بنے لایا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں دیوے ایک اکھر جگت وکھر رام نام ساچی کرے پڑھایا۔ اکھر ایک ہر پڑھاؤنا، چار ورن کرے گڑمائیا۔ سنساروگ سرب گواؤنا، اندر مندر کھوج کھوجایا۔ من ہنکاری ڈیرہ ڈھاؤنا، کھنڈا نام چکایا۔ ست ستوادی پھڑ اٹھاؤنا، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ بدھ بیسی آپ کر اونا، نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ساچی ویدیا اک پڑھایا۔ رام نام سچ اُپدیش، ہر بھگتاں آپ سنا سندا۔ دیونہارا دھر سندیش، جگت نیتز دس نہ آسندا۔ آد جگادی کر کر ویس، آپ اپنے وکھ وکھائندا۔ جگت ویدیا نہ چلے کوئی پیش، چوڑاں ویدیا مول چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، رام نام اک درڑائندا۔ رام نام شبد گیان، رنگن رنگ سمایا۔ اشٹ درشت اک وکھان، سرشت مول چکایا۔ اندر مندر سچ مکان، گرگھ ڈیرہ لایا۔ داتا دانی دیوے دان، دھر درگا ہی لے کے آیا۔ ایک راگ سنائے کان، اپنا منگل آپے گایا۔ نیڑ نہ آئے پنج شیطان، ساچا سنگل تن بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دو جا کر پروان، داتا دانی گن ندھان، گرگھوں دیوے دھر فرمان، ساچا نام اک درڑایا۔ منتر نام نام ست، گر نانک نام درڑایا۔ چار ورنوں دیوے ایک مت، ایک برہم درسایا۔ ایک وکھائے ساچا رتھ، رتھ رتھو ہی ایک نظری آیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک رہیا پڑھایا۔ ایک تیرتھ ایک تاٹ، سر سروور اک اُپایا۔ کلجک جیو وکے ہاٹو ہاٹ، گر کاشد نہ کسے کمایا۔ بجر کپائی نہ گئی پاٹ، ذئی دوتی نہ پردہ لاہیا۔ کھیلے کھیل نٹو آ بازی گر ناٹ، گھر گھر بیٹھا سانگ ورتایا۔ نانک سچ گرگھ کوئی ستا ساچی کھاٹ، دسم دواری آسن لایا۔ ست نام نہ رکھی کوئی گھاٹ، نہ کوئی گھاٹا دے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک منتر اک درڑایا۔ ستنام کلجک دھار، گر نانک مات چلائیا۔ کلجک انتم اترے پار، تھر کوئی رہن

نہ پائی۔ سنجگ ساچے ہوئے اُجیار، پر بھ ساچی کرے پڑھائی۔ سوہنگ شبد کرتیار، سنجگ ساچا مارگ لائی۔ بچھلا قرضہ آپ اُتار، نانک تولا اک بنائی۔
 تیراں تیراں تولیا سرب سنسار، مودی خانہ اک چلائی۔ سنجگ ورتے ہر ورتار، ساچی دئے گواہیا۔ ایکارنگ رنگے کرتار، ایکاروپ درسائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگلا لیکھا اپنا ہتھ ہر سمرتھ، آدجگادجگ جگ اپنی کتھا آپے رہیا چلائی۔ شبد کھوج گر جاننا، گوبند بھو اپار۔ گرو گرنٹھ
 گرمانا، پنج تت نہ کوئی آکار۔ ایکانام وکھانا، نرگن روپ نرنکار۔ ہر کا بھانا سدا ماننا، گرکھاں کرے خبردار۔ کلجگ انتم جس جن پچھانا، پرگٹ ہوئے
 نہکلنک نرائن ز اوتار۔ گرکھاں دیوے دانی داننا، ساچا شبد بھنڈار۔ جودھا سوربیر بکار ساچا چھتر اک جھلاونا، راج راجانا شاہ سلطاناں کرے خبردار۔ ایک
 ڈنک وجاونا، ساچا دھرم اک وکھانا، چار ورنناں کرے پیار۔ ستاں دیپاں پھیرا پاوننا، نوواں کھنڈاں دئے ہلار۔ برہما وشن شو اٹھاوننا، کروڑ تیتتیا دئے
 ہلار۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دُھن اناد سچّی دھنکار۔ گر چیلایا دھام بہاونا، نہ کوئی دوسر در دربار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اپنا حکم آپ سناونا۔ ہر کا بھانا گوبند منیا، ہر شبد کرے جنائی۔ پنتھ خالصہ تانا تینا، امرت جام پیائی۔
 چار ورنناں بیڑا بنھیا، اوچ نیچ نہ کوئی رکھائی۔ منمکھتا مایا ممتا ہوئی انھیا، چاروں گنٹ نین بند کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ
 اکال سدا رکھوال، دو جہاناں نگاہبان، جیو جنت آد انت سادھ سنت اپنی ریتا پتت پُنیتا ٹھانڈا سیتا آپے رہیا چلائی۔ پہلی شکتی ہر کرتار، گرکھ جوت
 جگائی۔ دوجا ویکتی ہو تیار، نرگن سرگن ڈیرہ لائی۔ تیجے دھرنی سوہے دوار، ہر سنگت رہی سہائی۔ چوتھے پد خبردار، منمکھاں رہیا بھلائی۔ پنجم ملیا میت
 مرار، تیج بھان کری رُشنائی۔ جو جن تے پیر پسار، سمت ستاراں دئے اٹھائی۔ اٹھاراں توڑے گڑھ ہنکار، وہندی دھارے آپ وہائی۔ ساچا نعرہ وچ
 سنسار، گرمت من مت نال لڑائی۔ جو جن چرن ڈگے آدوار، نانک گوبند روپ درسائی۔ جو جن ہر سنگت کرے پیار، راما کرشنا نظری آیا۔ جو جن
 من رکھے ہنکار، من منو آدئے بھوئی۔ کلجگ انتم تکھی رکھی دھار، دوویں مکھ صالاحیا۔ گرکھاں بیڑا جائے تار، منمکھاں دئے ڈبائی۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دیا کمائی۔ تارنہار پُرکھ سمرتھ، ناتھ اناتھاں آپ تراندرا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، جو جن آئے درشن پاندرا۔ سدا

سہیلا دسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ آپ اُتار اپنے گھاٹ، وُنجھ مُہانا آپ چلا سندا۔ اگے نیڑے رکھے واٹ، جن بھگتاں پندھ مُکائندا۔ آپے کھیوٹ آپے گھاٹ، آپے مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھے لائے آئے در، آون جاون پتت پاون، لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی، گھنک پُر واسی شاہو شتاباشی پھند کٹائندا۔ رام نام جہوا جاپ، اُترے پار کنارہ۔ گرگھ ہوئے وڈ پرتاپ، ہر دیونہار سہارا۔ کلجگ کایا رہی کانپ، چاروں کُنٹ دھواں دھارا۔ جو جن بُجھے اپنا آپ، اُترے پار کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہر جن دیوے سچ بھنڈارا۔ رام نام سچ رمان، گرگھ کتھا سنا گیا۔ رام ویکھے اپنے نین، اپنی اگھ گھلایا۔ گرُ گرنتھ گر سچا ساک سجن سین، مات پت بھائی بھین آپ اکھوایا۔ گرگھیاں چُکائے لہن دین، جو جن سیس جُھکایا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ سچھنڈ دوارے ساچے بہن، جس جن رسنا گایا گو بند سچا ماہیا۔ سوہنگ ڈھولا آپ سنا یا، ساچا بولا وڈ وڈی وڈیایا۔ کلجگ چولا آپ تجایا، تتوت رلایا۔ میرا تیرا تیرا میرا بھیو چُکایا، چاکر خاک سیوک گولا جیو برہم پار برہم اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھایا۔

۵۵۲

۵۵۲

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی رام لال دے گھر پنڈ سرداری جموں ☆

نہکٹک ہر زرنکار، شبدی ڈنک وجائندا۔ رُو سس خبردار، سیوک ساچی سیوا لائندا۔ برہما شو دے ہلار، وشنوون وکی وکھائندا۔ اک اگلا ہو اُجیار، زرنگن دھار چلا سندا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، منڈل منڈپ پھول پھولا سندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، جیرج انڈ ڈیرہ ڈھاہندا۔ اُتبھج سیتج کرے کار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ نام ڈنکا اپر اپار، راؤ رنکاں آپ سنا سندا۔ دوار بکا سہائے دوار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ پرگٹ ہو یا نہکٹک زرائن زراوتار، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ تکھی رکھے دوویں دھار، دو جہاناں آپ چلا سندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہو اُجیار، ستاں دیپاں میل ملا سندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وچار، ہر جن ساچے آپ اٹھائندا۔ دیوے درس اگم اپار، رُو سس سنگ رلا سندا۔ نیوں نیوں سارے کرن نمسکار، ہر مرگند آپ ہو جائندا۔ گنی گہند جانے

نہکٹک ہر شبد بھنڈار جگ ۸

اپنی کار، وید کتیب بھیونہ آئیندا۔ من مت بُدھ نہ پائے سار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا بھانا آپ جنائندا۔ چاروں کُنٹ نعرہ دے لگا، دہ دشا
 ویکھ وکھائندا۔ شبد سروپی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائندا۔ نرگن سرگن ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر اک وکھائندا۔ پُرکھ اگتا اگمڑی کار کما، اگمڑی
 دھاڑ آپ اٹھائندا۔ ور بھنڈی ہر ڈیرہ لا، برہمنڈی کھوج کھجائندا۔ بھیکھ پکھنڈی دے مٹا، ساچی ڈنڈی اک چلائندا۔ آتم رنڈی کوئی دے نہ، کنت
 کنتوہل ساچا سگن منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کھیلے کھیل گھر گھر، گھر گھر وچ
 الکھ جگائندا۔ رُو سس کرن پکار، ہر ساچے سیوالائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، اپنی جوت دے رُشائیا۔ جوتی نور کر اجیار، دوس رین ڈمگائیا۔ جیو جنت
 نہ پاوے سار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پڑھ پڑھ و دیا گئے ہار، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ ہویا و بچار، نار دُہاگن رہی گرا لائیا۔ گرگھ و رلا
 ہویا خبردار، گھر ویکھے ساچا ماہیا۔ چاروں کُنٹ اک سرکار، اک سکدار آپ اکھوائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، بستر شستر اک سہائیا۔ آسو گھوڑے ہو آسوار،
 شاہ آسوارا رہیا دوڑائیا۔ چڑھیا دلدل بے عیب پروردگار، ویکھنہارا نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ست
 ست کرے وڈیائیا۔ ست ہر ست در، ست رُوپ سمایا۔ ست ست کرنی رہیا کر، ست ست ویکھ وکھایا۔ ست ست دھرنی اُپر دیوے دھر، ست
 است رہن نہ پایا۔ برہم مت ایکا ور، گیان جوت اک جگایا۔ لکھ چوراسی اُبلے رت، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آپے
 گیرنہارا اُلٹی لٹھ، کلج گیرا آپ گڑایا۔ نہہکلنک نرگن دھار آپے ویکھے نٹھ نٹھ، آؤندا جاؤندا دس نہ آیا۔ لیکھ چکائے دوس تن سو سٹھ، اٹھسٹھ میل
 ملایا۔ چوواں طبقات ویکھے ہٹ، چوواں لوک پھول پھولایا۔ جن بھگتاں میل دُرمت کٹ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ تن نگارے مارے سٹ، انحد ساچی
 سیوالایا۔ چڑھے دل ویکھے بھٹ، بھوساگر وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُو سس در دوارے آگے رہے کھڑ، نیوں نیوں
 بیٹھے سپس جھکایا۔ رُو سس در درویش، ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ منگی منگ برہا وشن مہیش، گنیش آگے جھولی ڈاہیا۔ پھرے دروہی دیس پردیش، لوک
 پرلوک نہ کوئے سہائیا۔ سہنسر گھ گاکا تھکا شیش، ہر کی گت نہ کوئے جنایا۔ کلج اتم پرگٹ ہویا ماجھے دیس، نہہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جامہ دھریا

بھیس، شبد ڈنکا اک وجایا۔ مجھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی چوٹی موئڈ منڈایا۔ لکھ چوڑاسی رہیا ویکھ، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکک نرائن نر، نر نرائن ہر اکھوایا۔

ہر کی فوج ہر ہی ویکھے، دوسر دس کسے نہ آئی۔ مایا متا بھرم بھلکھے، کلجک جیو بھلایا۔ مانس جنم کسے نہ لیکھے، اپنی گت نہ کوئے جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن ہر بھگتاں اپنی فوج نہ کسے دکھایا۔ اپنی فوج اپنے اندر رکھ، اپنا سنگ نبھاندا۔ روس سیناپتی کرے پرتکھ، جس جن چرن لگا سندا۔ کلجک کایا اندر لاؤندے بھکھ، چاروں گنٹ اگن لگا سندا۔ آپے کر نہارا دکھ، مایا متا ونڈ ونڈا سندا۔ لیکھا جانے لکھیا تھ، ایکاپٹی نام پڑھا سندا۔ گرسکھ دکھائے ساچا ہٹ، جس دوارے ساچی سینا آپ بہا سندا۔ چاروں گنٹ اوکھا گھاٹ، بن گر پورے کوئے نہ پار کرا سندا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پنڈھ مکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیناپت دیوے مت، ساچا حکم دھر فرمانا، جوت سروپی ہر بھگوان، ایک

ایک سنا سندا۔ ہر کاشبد دھر فرمانا، سیناپت اکھوایا۔ چاروں گنٹ لبھے راجا رانا، شاہ سلطان کوئے رہن نہ پایا۔ لکھ چوڑاسی نہ دسے کوئی ٹکانا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا گھر سہایا۔ پہلی چیز کر تیری، ہر ساچے کھیل رچایا۔ پنج تت جگت خواری، راج راجاناں آپ بھلایا۔ نرگن جوت وسے سب توں باہری، بند بجانے بند نہ کسے کرایا۔ دو جہاناں آوے جاوے دارو واری، لو آں پُریاں پھیرا پائی۔ نیلے بستر ہر بنواری، اللہ رانی ویکھ دکھایا۔ حق حقیقت رہی کواری، ساچا شاہو نہ کوئی ہنڈھایا۔ مکہ کعبہ ویکھے محل اٹاری، دو دو آہ آپ سہایا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر شاہ حقیر پاوے ساری، لہندی دشا ویکھ دکھایا۔ کایا گنڈھ جھوٹھی محل اٹاری، ہر کاروپ ہر گھٹ رہیا سہایا۔ سنگھ پورن بنیا جگت وپاری، جیواں جنتاں بھرم بھلکھا پائی۔ نرگن جوت اک نرنکاری، نو کھنڈ ست دیپ چھن بھنگر آوے جاوے پھیرا پائی۔ لو آں پُریاں رکھے چرناں ہیٹ آپے جانے اپنی دھاری، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلی چیز جگت کھیتر ہر ساچا ویکھ دکھایا۔ کایا ناتا پہلوں توڑ، دوجے کرم کمایا۔ تیجے پوڑے چڑھیا توڑ، چوتھے ڈیرہ لایا۔ پنجم آپے رہیا بھڑ، چھیواں در سہایا۔ ستواں ست ست رہیا ہوڑ، اٹھاں تتاں بند نہ کسے کرایا۔ نو در

دروازے نہ کوئی لوڑ، دسواں کُنڈا آپے لاہیا۔ سُنّ اگئی آپے بہرے، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ اکھ نرنجن آپ بُجھائے اپنی اوڑ، اگم اتھاہ آپ ہو جایا۔
 لہندی دِشا پائے حصّہ آد نرنجن دیکھے دوڑ دوڑ، راج راجاناں شاہ سلطاناں راؤ رنکاں جییاں جتناں سادھاں سنتاں دس نہ آیا۔ لشکر شاہی حکم فرمان، ہر
 بندھن کوئے نہ پائندا۔ بردھ بال نوجوان، نریش وریش نہ کوئے دکھائندا۔ کڑی ہتھ نہ کوئے لگان، زنجیر تن نہ کوئے بنھائندا۔ آپے ہوئے جانی
 جان، اپنی کھیل آپ کھلائندا۔ نرگن جوت سری بھگوان، آد جگادی ویس وٹائندا۔ نہہکنک بلی بلوان، پہلی چیتر رت سہائندا۔ ویکھ دکھائے شاہ ایران،
 افغانا افغان آپ ہو جائندا۔ دین مذہب بن اسلام، کلمہ امام آپ پڑھائندا۔ رسول اللہ ہو پردھان، اک اکلا ویکھ دکھائندا۔ چڑھیا چلہ اک کمان، شبد
 تیر آپ چلائندا۔ میٹ مٹائے بے ایمان، بے ایمانہ نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی حد، آپ وجائے اپنا
 ند اپنی دھار آپ چلائندا۔ شاہ ایران ہر اٹھاؤنا، کلمہ امام اک پڑھاؤنا، آب حیات اک پیاؤنا، پُن صواب اک رکھائندا۔ جگت قنات پردہ لاہنا، جگت
 اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت سروپی کرے کار، ورتے ورتاوے وچ سنسار، سنگھ پورن نال پچھلا پیار، کلجگ انتم دتا
 ۵۵۷ تار، سرگن کھیل وچ سنسار، بھگت وبار جوت اُجیار، آر پار آپ چلائندا۔

جگت نیز اگیان اندھ، بن سنگر نہ کوئے کھلائیا۔ کلجگ جھوٹھا دسے پنڈھ، نہ سکے کوئی مُکائیا۔ جن بھگتاں خوشی ہو یا بند بند، کلجگ ویلا دے
 دُہائیا۔ اٹھے پہر رہے پرمانند، جگت حرص حرص مٹائیا۔ جو گایا ہر سہاگی چھند، پورا رہیا کرائیا۔ بھینو نہ پان بٹی دند، پیس پیس نہ پیس پساہیا۔ رسن
 وکارا جوٹھ جھوٹھ گند، دُئی دُیتی کندھ نہ کوئے ڈھائیا۔ شیخ سر چڑھایا ساچا چند، ویکھن آئی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 لیکھا آپے پور کرائیا۔ لکھیا لیکھا ہوئے پورا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ جن بھگتاں لاہے سگل و سورا، سنساروگ مٹائندا۔ گرگھاں و سے نیرن نیرا، دُورن
 دُور نظری آئندا۔ شیخ سر و سیا حاضر حضور، اپنی گت آپ جنائندا۔ گرگھ ناری کر پیاری، تیج بھان چڑھایا ساچا جوڑا، مہندی رنگن نام رنگائندا۔ ایکا

رنگ رنگیا گوڑھا، اتر کدے نہ جائندا۔ پہلا بخش چرن دھوڑا، دوجا مستک ٹکا آپ سہائندا۔ تیجے مستک تیجے نین کرے کرائے بچن پورا، سوچھ سروپی درس دکھائندا۔ چار گنت باراں باراں کوس پہلے ہونجھے کوڑا، دھرت دھول دیکھ دکھائندا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، آپ اپنا کرم کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیاراں کنگ کھیا لیکھ ویہہ سو چوڑاں بکرمی رہیا لیکھ، بھل بھل نر وقت لنگھائندا۔ کھیا لیکھانہ جائے بھل، ہر سنگر وڈ وڈیا۔ تونہارا پورا تول، ایکا کنڈا رہیا رکھایا۔ کھیا لیکھ نہ مٹے رتی چول، بن ہر کرپا نہ کوئی بوجھے بوجھ بھجھایا۔ بن ست دوارا ہر کاشد رہے پھول، گوجھ گیان نہ کوئے درٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا اک سہایا۔

ہر دوار سچھنڈ دوارا، ہر ساچی جوت رُشایا۔ نرگن نور اپرا، نورو نور ڈمگائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، سبجگ تریتا دواپر دیکھ دکھایا۔ پنج تت کر پیارا، اپنی رچن رچایا۔ کلجگ انتم دیکھ کنارہ، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت بنایا۔ جوتی جامہ ہر اوتارا، ساچا کھیل کھلایا۔ گرکھاں اندر کر پیار، اپنا رنگ چڑھایا۔ ایکا بخشے سچ وہار، ساچا مارگ ایکا لایا۔ نرگن باقی کر اجیار، دیپک ایکا ایک جگایا۔ کملاپاتی کرے سچ وہار، جگت ناتا جوڑ جڑایا۔ ساچا چوڑ کر پیار، گرکھ ساجن ہتھ پھڑایا۔ پہلوں اپنا آپ دتا وار، ہر سنگت بھیٹ چڑھایا۔ لوک مات نہ دسے چھار، ہڈ ماس ناڑی نظر نہ آیا۔ سو پرکھ نرنجن کر آکار، نر اکار ویس وٹایا۔ ساچا چوڑ چوڑ ہلار، گرکھاں ہلارا رہیا دواپا۔ شبد گر شبد جیکار، شبد ہر شبد اوتارا، شبد شبدی آپ ہو جایا۔ گرگرنٹھ بنائی شبد دھار، پنج تت ارجن سیوا لایا۔ نانک ملیا اکونکار، جگت ودیانہ کوئے سکھایا۔ ساچا دیکھے ڈھر دربار، آپ اپنا میل ملایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک کلکی اوتارا، سیس جگدیش نہ کوئے دکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سُرگن گندھرب پھولن برکھا پُر لان، دوئے جوڑ جوڑ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سخیاں دتا ساچا ور، ایکا چوڑ ہتھ پھڑایا۔ چوڑ ہلارا ڈھر درگاہ، گر سنگر آپ رکھائندا۔ شبد سروپی بن ملاح، بیڑا بنے لائندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ بہائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، دُرمت میل ڈھوائندا۔ سدا سہیلا

رکھے ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ لگا سندا۔ آپے پتا آپے ماں، بال انجانے سیوالا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی شکست اپنے وچ لگا سندا۔ ہر شکستی نہ سکے کوئی کھوہ، بندہ بندگی وچ نہ لایا۔ جگت ترسانہ کوئی موہ، پنج تت نہ کوئی دھرایا۔ ہاس بلاس نہ رہیا رو، تن شنکار نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی ڈھو آدیوے ڈھو، ست وست نہ کوئی پھرایا۔ کرے کرائے کرنی کرتا کرنی آپے ہو، دوسر سنگ نہ کوئی رلایا۔ گوہند میلا ساچے سو، ہنگ برہم ویکھ وکھایا۔ آپے ہر گھٹ دے اگے ہو، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی دھار آپ بندھایا۔ ہر پرساد لایا بھوگ، وڈی وڈ وڈیایا۔ آتم انتر دتا پہلا جوگ، سنگر پایا میری مایا۔ پنجاں پیاریا میا روگ، نام پرساد اک ورتایا۔ ایکا دتی ساچی جوگ، کسے لوک مات ہتھ نہ آئی۔ ہر سنگت دیوے درس اموگھ، جاگرت جوت اک جگایا۔ راہ تلن بیٹھے چوڑاں لوک، چاروں گنٹ نین اٹھایا۔ کلجگ انت سنایا اک سلوک، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ دیون آیا ساچی موکھ، چرن کول سچی سرنایا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، بندھن بند نہ کوئی بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا وہار آپے رہیا وکھایا۔ اپنی درشت آپے پا، بھوگی بھوگ لگا سندا۔ ساچا منتر نام وچ وسا، گرکھاں گھ لگا سندا۔ ۵۵۹

۵۵۹
 ساچی ارداس آپ سُدھا، اٹھل پاٹھ کرا سندا۔ جیو جنت سادھ سنت ست سرُپ نہ سکے کوئی وکھا، کلجگ کوڑ گڑیارا اندھیرا چھاندا۔ انتم کرن آیا سچ نیاں، ساچی دھارا آپ بندھاندا۔ پُرکھ اکال ایکا لینا منا، گر گوہند گواہ رکھاندا۔ ہر شبد اگے سیس دینا جھکا، جس مندر اندر آپے گاندا۔ ساڈھے تن ہتھ دوارا لیا بنا، سمبل نگری ناؤں رکھاندا۔ اُچ محل اٹل ویکھے تھاں، تھان تھنتر آپ سہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی گر اک سمجھاندا۔ شبد گر اک داتار، آد جگاد اکھوایا۔ بن ہر شبد نہ کسے کرے کوئی نمسکار، پنج تت نہ سیس جھکایا۔ سرشت سبائی سانجھیا، ہندو مسلم سکھ عیسائی لئے ترایا۔ چار ورنان کرے اک پیار، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے رکھایا۔ بھگتی بھرے بھگت بھنڈار، نام نامہ جھولی پایا۔ ایکا شکتی ہر اوتار، آد جگادی کھیل کھلایا۔ بوند رکتی وسیا باہر، مات گر بھ نہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ دھار جوت اکالی، اپنی آپ چلائی۔ آپے بنے سچا ہالی، آپے پنج بجائی۔ آپے پھل لگائے ڈالی، آپے پت پت سوبھا پایا۔ آپے آوے بن کے مالی،

لوک مات ویکھ وکھانیا۔ آپے اپنے ہتھماں رکھے خالی، جن بھگتاں بھنڈار آپ بھرائیا۔ ایک اونچ کرائے نام دلالی، حق حلالی اک جنائیا۔ ثالث بنیا ہر ساچا سالی، دو جہاناں ویکھ وکھانیا۔ کلجک میٹے رین اندھیری کالی، کالی ماتا چرناں ہیٹھ دبانیا۔ ا شنبھج جوت جوالی، آپ اپنے وچ سمائیا۔ سنگھ شیر شیر آسواری، نر نرنکاری آپ ہو جائیا۔ چاروں گنٹ کرے کاری، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ ویہہ صد سولاں بکرمی چھب تیری آئی واری، اپنی گت دے جنائیا۔ ٹونا جادو چھل چھدر مڑھی، مسان نہ دے جگائیا۔ ہاکن ڈاکن نہ مارے کوئی لکاری، سر خاکی خاک پوائیا۔ انچنی کچنی کلا سودری ڈھیہہ پے واری، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، چاروں گنٹ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھ وکھانیا۔ جادو جڑیاں توڑے ناتا، توڑنہارا آیا۔ جو جن گائے سوہنگ گاتھا، ست پُرکھ نرنجن درس وکھایا۔ جو جن چڑھیا ساچے راتھا، پر بھ ساچا رہیا چڑھایا۔ نام وکائے ساچا ہاٹا، ایک ہٹ گھلایا۔ ڈائن وائن جائے دُور دُور وائا، گرسکھ آگے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ شبد چوبلد پھیرے سہاگا وچ رہن نہ دیوے کوئی پھاٹا، اُچے ٹلے پر بت دیوے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا۔ سوہنگ شبد رسنا گاؤنا، جن چیس نظر نہ آئیا۔ در گھر ساچا ایک پاؤنا، دوسر سیس نہ کسے جھکائیا۔ جگت جگدیش کھیل کھلاؤنا، سچ حدیث اک پڑھانیا۔ چو گرد رام نام لکیر آپ کھچاؤنا، دروہی نام خدائیا۔ ہزارا درود نہ کسے پڑھاؤنا، کلمہ کلام نہ کوئے چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پون مسانی ڈیرہ ڈھانیا۔ پون مسان لئے کھچ، گرسکھ تیری پانہی سر وچ لائیا۔ تیج بھان وچولا بنائے وچ، دیوے وڈ وڈیائیا۔ سچ کیاری جائے سنج، امرت اک چھڑکائیا۔ نام رتن رتے جو جائن بھنج، اگنی اگت نہ کوئی ستائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گرسکھاں پوری آس کرائیا۔ پوری آس جائے کر، جس ہردے ہر وسایا۔ رسن سواس اپنا آپ دھر، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ روگ سوگ مٹائے ناری نہ، بخشے چرن سچّی سرناپا۔ مڑھی مسان ٹونا جادو لئے پھڑ، شبد ڈوری اک اٹھایا۔ بال انجانے کلیجا کوئی نہ سکے پھڑ، مورچھاگت نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم شبد پنچم پردھان، پنچاں دیوے اک گیان، پنچم جھلائے اک نشان، پنچم میل میل ملایا۔ پنچم پرشن پنچم اتر، پنچاں رہیا سمجھانیا۔ ہر ساچے دا جو ساچا پتر، کل کلیش نیڑ نہ آئیا۔ دُھر درگاہوں دھرت دھول اُتے

آپے اتر، دھرو پرہلا دجوں آپ ترایا۔ آپ سہائے ساچی رُتر، رُت بسنتی اک دکھایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا اپتر، عقل کل وڈیایا۔ گرکھ اُپجائے ایکا مُٹھڑ، اپنی مُٹھی بند کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دپونہارا ساچا ور، ساچی اچھیا نام بھچھیا جگ رچھیا آپ کرایا۔

پورب جنم ہر ہر ویکھے، پورب لہنا جھولی پایا۔ گرکھ کیوں پیا بھرم بھلکھے، گرمت مت سمجھایا۔ گونگے باورے نیتزین آپے ویکھے، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گونگا رسنا رکھے چیتے، گنگ مکھ دے صالاحیا۔ آپے تارے اگتے بچھتے، ویلا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے سوہرے پیکے، سوہرے پیئے پھیرا پایا۔ اپنا مکھ ہویا گنگ، انحد شد نہ سنی شنوایا۔ امرت آتم مُنمانہ لیا چنگ، رسنا جہوا ہونی ہلکایا۔ ہر بھگتی مکے بھگتی بھنگ اپنی کرنی دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر بوجھ بُجھایا۔ اپنا مکھ پہلے کھول، دوجے سنگ پھیر لھاؤنا۔ اپنے اندر آپے بول، اپنا پردہ آپے پہلوں لاہنا۔ اپنا تولنا آپے تول، آپے کڈے آپ چڑھاؤنا۔ اپنے مندر سُننا ڈھول، دوجے مندر پھیر جاؤنا۔ گونگے اندر رہیا بول، جگت نیتز دس نہ آؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھجو کھلاؤنا۔ دھن وڈیائی گنگ مکھ، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئی وچارداد۔ دھرگ جیون دسے اُس منکھ، جو رسنا کام کرودھ ہنکاردا۔ گونگے لے ساچا سکھ، اجپا چاپ تن اُچارداد۔ دس دس ماس مات گر بھ اٹا ہوئے رُکھ، چوراسی جنم نہ کوئی نواردا۔ گنگے اُپجیا ایکا سکھ، انتر آتم امرت ٹھارداد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گنگ مکھ آپ اُبھارداد۔ گرکھ چڑھے رنگ تن، مَن سُن رکھایا۔ پُرکھ ابناسی بیڑا آپے دیوے بنھ، لہنا دینا مول چکایا۔ آپے جانہارا جن، جن جنکا دے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے ساچا ور، جوت سرُپ اگے کھڑ، اپنا درس دے دکھایا۔ سچ کر مات درس اموگھ، گرکھاں آپ دکھایا۔ آتم سیجا کرے بھوگ، ساچی سچ سہایا۔ ایکا نام ساچی چوگ، رسنا مکھ کھوایا۔ اک سنائے سچ سلوک، ایکا ڈھولا گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیونہارا ور، ورگھر ایکا ایک دکھایا۔ چار ورنان اک گیان، ایکا کرے پڑھایا۔ ایکا پوجا ہر بھگوان، ایکا رہیا سنایا۔ ایکا جھولے دھرم نشان، ایکا ویکھ دکھایا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر بہایا۔ ایکا مسجد کعبہ ویکھ دکھان، مٹھ شودوالا اک بنایا۔ ایکا رام نام سلطان، ایکا بنسری نام

وجایا۔ ایک نام ست کر پردھان، نانک زرگن وٹی ودھایا۔ ایک گوبند نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ ایک دیکھے دو جہان، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ کلجگ کوڑا
 کوڑا پردھان، کوڑی دے لشکر شاپیہ۔ کوڑا کوڑا راج راجان، رعیت کوڑی نال رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں گنت دیکھ
 دکھایا۔ دھرم ناتا گیاٹ، چار ورن گرلایا۔ کلجگ بیڑا رہیا ڈب، نہ سکے کوئی بچایا۔ گر در مندر مسجد گرو دوار پی لٹ، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔
 سچ سچ کڈھی گٹ، جھوٹا گڑھ اپایا۔ گھٹ گھٹ اندر دے پھٹ، سائتک ست نہ کوئی ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم
 دیکھ دکھایا۔ کلجگ انتم کوڑا لاکارا، چار گنت سناپا۔ لکھ چوراسی کرے خوراء، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ نال رلایا محمدی یارا، چار یاری متا پکایا۔ عیسیٰ موسیٰ
 اک اکھاڑا، ایک دیکھ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی پنچم دھاڑا، دوس رین رہی گرلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اماوس دیکھن آیا۔
 کلجگ اماوس ہو یا اندھیرا، ساچا چند نہ کوئی چڑھاندا۔ پیو پتر نہ کرے نہیڑا، ماں پت نہ کوئی صلاحیندا۔ بھیناں بھیناں اُجڑیا کھیڑا، نگر کھیڑا نہ کوئی
 سہاندا۔ پنچم وکارا گھلا دیڑا، دوس رین ناچ نچاندا۔ دھیاں بھیناں کرن جھیرا، لچت نہ کوئی بنا سندا۔ پُرکھ ابناسی انتم لاؤن آیا اکھیڑا، ویہہ سو بیس
 بکرمی راہ نکاندا۔ حق حقیقت کرے نہیڑا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کل کاتی راج راجان، رعیت رہی
 گرلایا۔ غریب نمائیاں نہ سکے کوئی پچھان، نہ ہووے کوئی سہایا۔ مایا ممتا وڈ دکان، بیٹھے مات گھلایا۔ دھیاں بھیناں ونج کران، گھر سدن دھی جوایا۔
 انتم چکنی کلجگ کان، تھر رہن کوئی نہ پانیا۔ ہر سنگت مل لاہون آئی مکان، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ ست ستارویں وچ جہان، ویہہ سو ویہہ بکرمی آپ
 کرائیا۔ ایک منگل ساریاں سخیاں گان، ایک اشٹ منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جگت اندھیرا دے چکایا۔
 جگت اندھیرا جانا چک، چکا ونہار آپ اکھواندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا سک، سچ سچ مارگ ایک لائندا۔ منمکھاں مکھ پینا ٹھک، گرگھاں اپنی گود بہاندا۔ ہر
 کا بھانا نہ جائے رُک، گر گوبند لیکھ لکھاندا۔ ہر سرنائی جو جن بیٹھا جھک، آپ اپنا در سہاندا۔ گھر گھر اندر پینی لٹ، دھن مال سرب لٹاندا۔
 جیواں جنتاں واسنا کڈھے کھوٹ، ایک نام نام دکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا چندرما آپ چڑھاندا۔ سچ چندرما جانا چڑھ، ہر

ساجا آپ چڑھانیا۔ گرگھ ساجن ویکھنا کھر، چاروں کُنٹ ہوئے رُشانیا۔ سرشٹ سبائی ایکا اکھر جائے پڑھ، ذات پات رہن نہ پانیا۔ ہر گھٹ اندر بیٹھا وڑ، اپنا پردہ دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ کلجگ چور ڈاکو اُچکے، چار کُنٹ پردھانیا۔ اتم پھل ویکھے پکے، مٹے سرب نشانیا۔ ہر بھگت گرگھ گرگھ ساچے بھائی بھین سکے، ملیا میل دھر فرمانیا۔ گرگوہند ہتھ لگایا پھل پہلے کچے، گرگھ نہ کسے پچھانیا۔ کلجگ اتم راہ ایکا تگے، پرگٹ ہوئے سری بھگوانیا۔ پنج شیطاں نکیل پائے نکے، دہ دشا کرے ویرانیا۔ درگاہ ساچی پینے دھکے، ہر کارُپ نہ کسے پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھیرا پائے مدینے مکے، سمت ستاراں دوس سہانیا۔

جگا جگنتر ٹٹی گنڈھے، دیناں بندھپ دین دیاں۔ نام ندھان ہر جن ونڈے، کایا مندر سچی دھر مسال۔ امرت دکھائے ساچے کھنڈے، شبد سرُپی بن دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھائے بردھ بال جوان۔ ناری نہر ہر ویکھ، اپنی دیا کماندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ آپ مٹا سندا۔ نر نرکارا در درویش، در بھکھاری اکھ جگا سندا۔ دو جہاناں سچ نریش، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ لہنا دینا چکائے مجھ داہری کیس، موُنڈ منڈائے پار کرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بالی بُدھ وڈیا سندا۔ بال نادانا بالی بُدھ، دیوے مان وڈیا سندا۔ ناری پُرش کارج سدھ، سنگر پورا آپ کرا سندا۔ جگت وکارا مٹے یدھ، ساتک ست ورتا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، نام بھچھیا جھولی پانیا۔ نام بھچھیا بھر بھنڈار، کایا گرھ سہایا۔ جو جن منگے بن بھکھار، خالی ہتھ نہ کوئی جایا۔ دیونہار سرب سنسار، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، ناری نہ کوئی جنایا۔ ایہتھے اوتھے پاوے سار، سگلا سنگ نبھایا۔ اوکھی گھاٹی وچ سنسار، سنگر پورا بیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منگل ایک رسنا گایا۔ رسنا ہر ہر ساچا گاونا، مٹی دند ہلایا۔ انتر اتم ایکا پاونا، ایکا وجے ودھانیا۔ جوٹھا جھوٹھا کایا کپڑا لہنا، شبد دوشالہ تن ہنڈھانیا۔ کھما غریبی جھولی پاونا، یاچک دان جو منگ منگانیا۔ کال مہاکال نیڑ نہ آونا، پرتپال ہتھ وڈیا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نمانے گلے لگایا۔ غریب نمانیاں پکڑے بانہہ، شبدی شبد سہارا۔ سکھا سہیل پتا ماں، میل ملائے پوت سپوتا سوت دُلا را۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان،

جس جن بخشے چرن پیارا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ٹھنڈی چھاں، انت نہ پاراوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن بیڑا جائے تار، پار کرائے کل ساگر ڈو نگھی گارا۔

سنگر پورا رکھے پت، پت پر میثور آپ اکھوایا۔ لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی رت، آپ اپنی دیا کمایا۔ نام پنج بیچے ساچے وت، کایا مندر پھول بھلایا۔ دھیرج سنتو کھ دیوے ست، ستواد آپ اُپجایا۔ ایک اُتجے ہر پریت، پاربرہم ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر اپنا ہتھ لکایا۔ پیا پریت ہر نرنکار، پرم پُرکھ اکھوایا۔ ہر جن ساچے کرے پیار، لوک مات میل ملایا۔ چرن کول ناتا وچ سنسار، پُرکھ بدھاتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیس جگدیش اپنا ہتھ رکھایا۔ رکھے ہتھ ہر کرتار، سگلا سنگ نبھایا۔ لوک مات نہ ہوئے خوار، جو جن نیز لوچن نین درشن پانیا۔ کلج بھوری کرے پار، سچ سمگری اک دکھایا۔ جوت اگری کر اُجیار، نرگن نرگن میل ملایا۔ ساچی پگری سیس دستار، نام ندھان آپ بندھایا۔ اتم انت نہ ہوئے خوار، جم جندھار نیڑ نہ آیا۔ درس دکھائے دیا کمائے آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نمانے میلے در، در گھر ساچا سو بھا پانیا۔ سو بھا ونت ہر بھگونت، نر نرائن اکھوایا۔ ہر جن ساچی بنائے بنت، بن بنواری ویس وٹایا۔ ہوئے سہائی آد انت، جگا جگنت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، جگت ادھار بھگت ادھاری وکھ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ذات اذاتی میٹ مٹایا۔

۵۶۲

۵۶۲

★ کرم سنگھ دے گھر شیخ سر ★

پورن گر سرب گنتاس، گر سکھ پورن برہم جنایا۔ لیکھے لائے سواس سواس، رسنا جہوا جو جن گانیا۔ لہنا دینا چکائے دس دس ماس، گر بھ نواس پھند کٹانیا۔ ہوئے سہائی پر تھی آکاش، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ ساچے منڈل پاوے ساچی راس، ہر ساچی وڈ وڈیایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ

نہکک ہر شد ہنڈار جاگ ۸

بھگتاں پیج رکھائیا۔ سنت سُہیلا داسی داس، سیوک سیوا آپ کمائیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گرسکھ سبجن ویکھ دکھائیا۔ کرے کرائے پوری آس، پورب اچھیا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گنوتاگن ندھان، پرکھ ابناسی کھیل مہان، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جاگرت جوت نور اُجال، نورو نور سمایا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، لال گُلالا رنگ چڑھایا۔ شبد سروپی بن دلال، لوک مات ویکھن آیا۔ جو جن گھالنا رہے گھال، گھالی گھال لیکھے لئے لگایا۔ سچ دکھائے لوک مات دھر مسال، دھرم دوارا اک بنایا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چال، چال زراں چلدا آیا۔ گُرمکھ سبجن لئے بھال، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ ویکھے پھل ساچے ڈال، بھل بھلوڑی آپ لگایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، نام جنجال اپنا پایا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پورن بھچھیا پور ہر، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ جگت سنسا ہوئے روگ دُور کر، درد دکھ بھے بھجن نیز انجن ایکا پائیا۔ نام خُماری ست سرور در، ساتی جام اک پیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورن آسا شبد بھروا ساشدی شبد چلایا۔ سنگر شبد گردیو، شبد شبد اشٹ رکھائندا۔ شبد برہما وشن مہیش لگائے سیو، شبد شبدی حکم چلائندا۔ شبد داتا گنی گہند وڈ مرگند الکھ ابھیو، جودھا سوربیر آپ اکھوائندا۔ شبد میٹے سگلی چند، شبد سگلا سکھ اُچائندا۔ شبد اُچائے نادی بند، گُرمکھ ساچے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب گنتاس پرکھ ابناس، نج گھر واسی اپنا آپ دکھائندا۔ نج گھر واسا شاہو شتاباشا، گھر بیٹھا تاڑی لایا۔ جس جن دیوے چرن بھروا سا، بند کوڑی آپ کھلایا۔ چنتا سوگ نہ رہے اداسا، روگ سوگ نہ کوئے وہائیا۔ رتی تولانا نٹلے ماسا، سیر دھڑی نہ کوئے دکھائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، نام رنگن اک رنگائیا۔ ارمت جام پیائے کایا کاسہ، سچ کٹورا ہتھ اُٹھایا۔ پنج ت پنج شبد دیونہارا ہر دلاسا، اپنی بوجھ آپ بُجھایا۔ کدے نہ آوے ہار پاسا، جس ملیا داتا دانی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم دھرم ویکھ دکھائیا۔ کرم کرماں آپے ویکھ، کرمی کرماں بنت بنائندا۔ ست پرکھ زرنجن آد جگادی کھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائندا۔ سنت سُہیلے گُرو گُرجیلے اپنے نیز آپے لئے پیکھ، جگت نیز نہ کوئے دکھائندا۔ ست ستوادی لائے ساچی میخ، گُرمکھ تیری جڑ نہ کوئے اکھٹائندا۔ کُلی ککھاں دھارے بھیکھ، جوں پدر الونا ساگ بھوگ لگائندا۔

اپنے لوچن اپنے نین اپنا ہر جی لینا پیکھ، کاہنا کرشنا مکند منوہر لکھی نرائن ویس وٹائندا۔ آدن اتنا ہر بھگونتآ آپے ہوئے چیتن چیت، چتوت ٹھگوری کوئے نہ پائندا۔ یج پیچے ساچا کایا کھیت، اپنی ہتھیں ہل چلائندا۔ رت بسنتی رہے ہینہ چیت، بھل بھلواری آپ مہکائندا۔ آپے وسے نیتن نیت، نیت نوت اپنی کار کمائندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، لوک مات پھیرا پائندا۔ شبد سروپی کھیوٹ کھیٹ، بھریا بیڑا آپ اٹھائندا۔ اپنے نام دوشالے لئے لپیٹ، کلج پردہ اتوں لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گوپی کاہن آپ اکھوائندا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۶ یکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سرجموں ☆

نرگن جوت پُرکھ اکال، آد جگاد سمایا۔ جوتی نور جلوہ جلال، بھيو ابھیدا بھيو نہ رایا۔ آد نرنجن ہر مہربان، آد انت اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگمڑا دھام اگمڑا ایک سہایا۔ پُرکھ اگمڑا، اگمڑا نر نرگن آپ کرائیا۔ مات پت نہ کوئی امی امڑا، بھائی بھین نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی پیسا دھیلا دھڑا، دوسر دست نہ کوئے ٹکائیا۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، ایک ایک کھیل کھلائیا۔ نہ خوشی نہ غمڑا، نیر نین نہ کوئے وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال دین دیال ایک ایک ہو جائیا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، پرم پُرکھ ابناسیا۔ وسنہارا سچ سچ دھر مسالہ، ہر سجن شاہو شاباشیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، آپے کھیلے کھیل تماشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سچ کرے پرکاسیا۔ سچ پرکاس ہر نرنکارا، ایک ایک کرائندا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائندا۔ جگا جگتتر لے اوتارا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن سرگن میل سنسارا، ساچی رچنا آپ رچائندا۔ شبد اگمی ایک دھارا، آپ اپنا تال وجائندا۔ سر سروور ٹھنڈی ٹھارا، امرت آپ سہائندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، اتوٹ اتوٹ رکھائندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیل نیارا، کتھا کتھ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں اُچائندا۔ نرگن ناؤں اپنا رکھ، نرنکار نرنکار اکھوایا۔ جوتی نور نور ہو پرتکھ، اپنا دیک آپ دکھایا۔ آپے ہوئے لکھنا لکھ، لکھ نرنجن ناؤں رکھایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رُپ انُپ درساہ۔ رُپ انُپ شاہ بھوپ سچ سلطان، مہربان ایکا ایک اکھواندا۔ ساچا مندر سچ مکان، سری بھگوان اپنا آپ آپ رچاندا۔ رُوس نہ کوئی تیج بھان، منڈل منڈپ نہ کوئی سہاندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، پر تھی آکاش نہ کوئی وکھاندا۔ نہ کوئی شبد راگ گائے ڈھنکان، تال تلوڑا نہ کوئی وجاندا۔ جیو جنت نہ کوئی جہان، سادھ سنت نہ کوئی اکھواندا۔ برہما وشن شو نہ کوئی نشان، لکھ چوراسی نہ کوئی اپاندا۔ نہ کوئی دیوے جییا دان، رزق سبائی نہ کوئی اکھواندا۔ نہ کوئی سنگھارے کڈھے پران، میل وچھوڑا نہ کوئی وکھاندا۔ نہ کوئی دسے پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھاندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، نہ کوئی رامابان اٹھاندا۔ نہ کوئی کرشنا گوپنی کاہن، راس منڈل نہ کوئی رچاندا۔ نہ کوئی عیسیٰ موسیٰ ہوئے پردھان، کالا سوسانہ کوئی چھہاندا۔ قرآن حدیثا نہ وید پُران، گائتری منتر نہ کوئی پڑھاندا۔ دُرگا اشٹی نہ کوئی وکھان، سنگھ آسوار نہ کوئی چڑھاندا۔ گدا چلر نہ کوئی بھوان، کھنڈا کھڑگ نہ کوئی اٹھاندا۔ نہ کوئی دیسے گیان دھیان، بھگت بھگتی نہ کوئی کماندا۔ نانک ناؤں نہ کوئی وکھان، پنج تت نہ کوئی وساندا۔ جودھا سورپیر نہ دسے بلوان، پنچم پیار نہ سنگ رلاندا۔ سنگ محمد چار یاری نہ بہہ بہہ گان، انا الحق نعرہ نہ کوئی لائندا۔ پنڈت پاندھانہ کرے کوئی وکھیان، تلک لاٹ نہ کوئی چڑھاندا۔ کروڑ تیتیسانہ کوئی پچھان، سُرپت اپچھراں نہ کوئی نچاندا۔ کنز میچھپ نہ مردنگ و جان، تان سین نہ کوئی گاندا۔ ست ساگر نہ کرے کوئی جل پان، پہاڑ اُجاڑ نہ کوئی اپاندا۔ دوس رات نہ دیوے دان، گھڑی پل نہ کوئی گنناندا۔ آد جگادی اک بھگوان، نرگن نور ڈمگاند۔ جوتی جوت دو جہان، سگلا سنگ آپ رکھاندا۔ چوڑاں ہٹ نہ کوئی دُکان، چوڑاں لوک نہ کوئی بناندا۔ چوڑاں طبقات نہ کرے پچھان، چوڑس چوڑاں چند نہ کوئی چڑھاندا۔ ساچا ہر اک مہربان، آپ اپنی کل ورتاندا۔ اک اکلا نوجوان، سچ محلہ آپ وساندا۔ دوسر دسے نہ کوئی نشان، در دربان، نہ کوئی اپاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکار ہر نرنکار، اک اکلا آپ اکھواندا۔ اک اکلا آد نرنجن، آد پُرکھ اکھوایا۔ پُرکھ ابناسی درد دُکھ بھے بھجن، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپ کرائے اپنا مجن، سر سروور اپنا آپ سہایا۔ آپے نیتز پائے انجن، آپ اپنی سیوالایا۔ آپے جانے گھرن بھنن، گھرن بھننہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، پُرکھ اکال ایکا جوت نُور کرے رُشایا۔ جوتی نُور نُور اُپانا، نُور و نُور ڈمگائندا۔ آپے جانے اپنی آنا، اپنا بھانا آپ چُکائندا۔ اپنے چڑھے آپ
 بنا، نہ کوئی باڈی بنت بنائندا۔ اپنا بنے آپے رانا، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ اپنے وسے آپ ٹکانا، تھر گھر ساچا در سُہائندا۔ اپنا دیونہارا دُھر فرمانا،
 آپ اپنا حکم چلائندا۔ آپ اپنا دیوے مانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلائندا۔ دُھر فرمانا ہر داتار، اپنا آپ اُپجائیا۔
 تھر گھر بیٹھ سچے دربار، ساچا حکم آپ سنائیا۔ شاہو بھوپ سچا سکدار، شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ جوت اکالن خبردار، سیوک سیوا سچ لگائیا۔ آپے ہویا کنت
 بھتار، اپنی ناری آپ ہنڈھائیا۔ آپے سبجاستا پیر پسا، انگیکار آپ اکھوائیا۔ آپے اپنی کریا دھار، آپ اپنا سُت اُپجائیا۔ شبد سُت وڈ بلکار، گھر ساچے
 بیٹھا آسن لائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا، ساچا در سُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لئے اُپجائیا۔ نرگن ناری نرگن کنت،
 نرگن سُت اُپجائیا۔ نرگن نرگن بنائے بنت، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ نرگن آد نرگن انت، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن پاربرہم بے انت، بھيو کوئی نہ
 رایا۔ نرگن مہاگنت گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لئے تریا۔ نرگن پتا نرگن مات، نرگن
 اپنے وچ ٹکائیا۔ نرگن نرگن دیوے دات، نرگن بھچھیا جھولی پائیا۔ نرگن نرگن چلائے راتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائیا۔ نرگن نرگن نبھائے سگلا
 ساتھ، سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیاں لال اک اُپجائیا۔ نرگن لال ہر گوپال، شبدی سُت
 اُپجائیا۔ اپنے پھل لگایا ڈال، اپنی رُت سُہایا۔ آپے کرے کرائے پرتپال، پرتپالک آپ اکھوایا۔ آپے شاہ آپے کنگال، اپنا بھنڈار آپ بھرایا۔ آپے بنیا
 وچ دلال، سچ دلالی آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچے ہر ساچی کھیل کھلایا۔ تھر گھر ساچا سچ دربار، ہر ساچا کرم
 کمائندا۔ پوت سپوتاسُت دُلارا، شبدی شبد اُپجائندا۔ ایکا حکم سچا سرکارا، اپنا آپ سنائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر اُسارا، ساچی سیو لگائندا۔
 وشن برہما بھر بھنڈارا، شکر سنگ رلائندا۔ ناد انادی سچا دُھنکارا، برہمادی آپ الائندا۔ آد جگادی ایکا کارا، ایکنکارا آپ کمائندا۔ لیکھائے نہ بن لکھارا،
 برہما ویتا بھيو نہ پائندا۔ چار ویداں بھر بھنڈارا، لوک ماتی راہ دکھائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، حکمی حکم چلائندا۔ ترے گن تیرا میت مُرارا، پنچم جوڑ

جڑا سندا۔ لکھ چوڑاسی محل اُسارا، نرگن نرگن ونڈ ونڈا سندا۔ من مت بدھ کر پیارا، نو در کھوج کھوجا سندا۔ گھر وچ گھر اک اُسارا، آپ اپنا آسن لائندا۔ مانس مانکھ کر اُجیارا، بھگت بھگتی اک درڑا سندا۔ دو تاں دُشٹاں کرے سنگھارا، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، پنج تت میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگوتا، جگ جگ اپنا کھیل کھلا سندا۔ ہر بھگونت ہر بھگوان، ہر ہر جوت جگایا۔ آد جگادی ویکھے جگت نشان، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ آپے ہویا سینتا رام، کاہنا گوی آپ نچایا۔ آپے منتر درڑائے سننام، گو بند فتح آپ گجایا۔ آپے پیائے امرت جام، ترسنا ترکھا آپ بچھایا۔ آپے ویکھے کھجگ اندھ اندھیری شام، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، نہ کوئی کھیڑا رہیا وسایا۔ پلے دسے نہ کسے نام، چارے کنیاں خالی رہے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار نرکارا، نرکارا اپنی آپ رکھایا۔ نرکارا زویر، آد جگاد اکھواسندا۔ جگا جگنتر آد جگاد شبد انادی کرے سیر، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پھیرا پائندا۔ جن بھگت اُدھارے کر کر اپنی مہر، آپ اپنا درس دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی رتے تہر، راج راجان شاہ سلطان ساچا تھم نہ کوئے سنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور آپے دھر، نور اُجالا اک دکھائندا۔ نور اُجالا ہر بنواری، عقل کلا اکھوایا۔ کھجگ ویکھے رین اندھیاری، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ورننا برناں ہوئے خواری، ساچی سکھیا نہ کوئے پڑھایا۔ دھیاں بھیناں ونج وپاری، کوڑے دھندے لایا۔ کام کرودھ رہیا لکاری، ہوئے ہنگتا لئی انگڑایا۔ سادھاں سنتاں سرت سوانی رہی کواری، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ اُچے ٹلے پربت بیٹھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، جل دھارا سیس وہایا۔ نال رلائی ترسنا لاڑی، آسانسا سیو کماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، نرگن نور کرے رُشناہیا۔ نرگن نور دیک باقی، ہر ساچے سچ جگایا۔ پرگٹ ہویا کملا پاتی، نہ کھنکا ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے امرت آتم بوند سوانتی، ساتک ست ورتایا۔ بند کوڑا کھولے تاکی، بجر کپائی آپ تڑایا۔ امرت جام پیائے ساچا ساقی، شبد پیالہ ہتھ اٹھایا۔ گر گو بند لہنا دین چکائے باقی، بچھلا مول نہ کوئے رکھایا۔ آسو گھوڑے رکھے چال بانکی، نیلا نیلی دھاروں پار لنگھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں آگے کوئے رہے نہ عاقی، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ پُرکھ اگتا نہ مرے نہ کدے جمنا اپنی کرے

آپ چالاکى، ويد کتیب بھيو نہ پائيا۔ الھ زرنجن الھنا الاکھى، اگم اگوچر اتھاہ بے پرواہ آپ اکھوائيا۔ کلجگ تيرى انتم آپ چلائے اپنى ساکھى، ساچى ويدا کرے پڑھائيا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، زرنجن جوت کرے رُشائيا۔ زرنجن جوت نوری اللہ، الہى نور آپ اکھوائندا۔ ايکا وسيا سچ محلہ، اُنچ اٹلا دس نہ آئندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، ڈُونگھى کندر پھول پھولا سندا۔ سچ سنگھاسن ايکا ملا، پُرکھ ابناسن ڈيرہ لائندا۔ شبد اگم پھڑيا بھلا، اپنے ہتھ چکائندا۔ ايکا وار کلجگ انتم بولے ہلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ پھرے دروہى اک اگلا، حضرت پير دستگير شاہ حقير سيس نہ کوئے اٹھائندا۔ آدجگادى اچھل اچھلا، ول چھل دھارى کھيل کھلا سندا۔ جن بھگتاں ميٹے دُنى دويتى سلا، ايکا برہم وکھائندا۔ متمکھ جيوں کلجگ کايا پھل بوٹا ہلا، انتم مل نہ کوئے پوائندا۔ شبد اندھيرا جھکھڑ ايکا جھلا، کوڑى کريا جڑ اکھڑائندا۔ سنت سہيلا گروگر چيلا سنگر کنڈے ورا تلاء، تولنہارا آپ تلاء سندا۔ متمکھ جيو ماما متا ہوئے ہنگتا زلا، ساچى سنگتا نہ کوئی ميل ملا سندا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، کلجگ تيرى انتم ور، زرنجن نور ڈگمگائندا۔ زرنجن نور ڈگمگا، جوتى جوت کرے رُشائيا۔ گرکھ سجن لئے اٹھا، سويا کوئے رہن نہ پائيا۔ سنجگ تريتادواپر وچھڑے لئے منا، کلجگ انتم سيو کمائيا۔ گھر گھر اندر مندر پھيرى پا، اندھ اندھير ادئے مٹائيا۔ سنجھ سويرا اک کرا، ايکا نور کرے رُشائيا۔ روس رہے شرما، جس مليا بے پروا ہيا۔ کروڑ تيتيسا رہيا راہ تکا، گر سکھ تيرى وڈ وڈيائيا۔ برہما ویتا سيس رہيا جھکا، گھر ساچے و بے ودھائيا۔ وشنوں ونسى گودى لئے اٹھا، زرنجن زرنجن ميل ملائيا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، گر سکھ ساچے ويکھے تھاؤں تھانئا۔ کلجگ کرے سچ نياں، ساچا ثالث آپ بن جائيا۔ چارگنٹ دہ دشا جوٹھے جھوٹھے اڈنے کاں، کاگوں ہنس نہ کوئے بنائيا۔ جس جن جيبيا ہر ہر ناں، ہر ساچا ويکھ وکھائيا۔ شبد سرۇپى پکڑے بانہہ، دس کسے نہ آئيا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، کلجگ تيرى انتم ور، زرنجن جوت نور رُشائيا۔ زرنجن ہر ہر زرنجن جوت، زرنجن اپنا ناؤں رکھائيا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی ذات پات بنائيا۔ لبدے پھردے کوئی کوٹ، اٹھسٹھ بيٹھے دھونياں تايان۔ کوٹن کوئی بن لنگوٹ، سيس خاک رہے پوئيا۔ کوٹن کوٹ مارن واسنا کھوٹ، مکھ پردہ رہے پايان۔ کوٹن کوٹ نہ بھرى پوٹ، در در بيٹھے الھ جگايان۔ کوٹن کوٹ چڑھے پربت چوٹ، اپنى چوٹی رہے بنائيا۔ بن سنگر پورے تن نگارے نہ کوئی لاوے

چوٹ، انحد تال نہ کوئے سنایا۔ جن بھگتاں بخشے چرن کول ایک اوٹ، پُرکھ اکال اک منایا۔ کلجک جیو آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ سادھاں سنتاں بھری نہ پوٹ، مایا ممتا ہوئے ہلکایا۔ کسے نہ رلائی جوتی جوت، سکھمن راہ نہ پار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لئے تریا۔ گرگھ سجن سچا ساقی، ہر ساچا آپ اکھواندا۔ کلجک دیون آیا باقی، پورب لہنا آپ چکائندا۔ گرگوبند پورا کرے بھوکھت واک، جو سر سے وچ رڑھاندا۔ عرش فرش ویکھے بندہ خاکی، کائنات پھول پھولاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، زرگن دھارا ہر زرنکارا چار ورنناں اک چلاندا۔ چار ورنناں اک گیان، ایک کرے جنایا۔ چار ورنناں اک دھیان، ایک اٹھت وکھایا۔ چار ورنناں ایک مان، ایک در سہایا۔ چار ورنناں ایک دان، ایک بھچھیا جھولی پائی۔ چار ورنناں ایک پین کھان، ایک رنگ رنگایا۔ چار ورنناں مارے ایک بان، پنجم ناتا توڑ تڑایا۔ چار ورنناں درسائے اک بھگوان، جوتی نور ڈگمگایا۔ چار ورنناں اک ایمان، ایک کلمہ دے سکھایا۔ چار ورنناں اک انجیل قرآن، اک ہدایت شرع شریعت اک جنایا۔ چار ورنناں ایک وید پُران، ایک پوجا پاٹھا کرے پڑھایا۔ چار ورنناں ایک گیتا گیان، گیان گوجھ اک کھلایا۔ چار ورن رکھائے اک نشان، چار ورنناں ایک رہیا جھلایا۔ چار ورن ساچی درگاہ کرے پروان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ چار ورن منگل ایک گان، گر ار جن شبد سنایا۔ چار ورنناں اک کرپان، ایک کھنڈا نام رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، زرگن زرگن لئے اُجھایا۔ چار ورنناں ایک رنگ، ہر ساچا آپ چڑھاندا۔ چار ورنناں سچ پلنگ، ہر ساچا آپ وکھاندا۔ چار ورنناں بخشے ایک منگ، منگتا منگنہارا آپ ہو جائندا۔ چار ورنناں چاڑھے ایک رنگ، رنگنہار آپ ہو جائندا۔ چار ورنناں آپ وجائے مردنگ، گھر گھر وچ تال رکھاندا۔ چار ورن سورا سربنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھواندا۔ چار ورنناں لائے انگ، ہنگ برہم آپ پرنا سندا۔ چار ورنناں اندر آپے لنگھ، اپنا مندر آپ سہاندا۔ چار ورن رسنا تجائے مدراماس گند، امرت جام اک پیاندا۔ چار ورنناں دیونہارا ڈن، ڈورو ڈنکا ایک واہندا۔ چار ورن آپے گھرے آپے لئے بھن، بھننہارا آپ اکھواندا۔ چار ورن بیڑا آپے دے بھ، منجھدھار آپ رڑھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں ایک اپنا حکم چلاندا۔ شبد حکم دھر فرمانا، کلجک انتم انت چلایا۔ پکڑ اٹھائے راجارانا، شاہ

سلطان آپ ہلایا۔ سادھاں سنتاں جیواں جنتاں منٹا پئے بھانا، نہ سکے کوئے رُکایا۔ برہما شو ہوئے خیرانا، ہر کا بھو نہ کوئے آیا۔ کروڑ تیتیاں بال نادانا،
 دوس رین رہیا گر لایا۔ کلجگ انتم پر گٹیا جو دھا سور مرد مردانہ، ہر اپنا ناؤں رکھایا۔ ایکا چلہ تیر کمانا، شبد اگتا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوراسی کرے خوار، گرگھ سجن لائے پار، جس جن اپنا درس دکھایا۔ گرگھ تیری وڈیائی دھن، دھن ناما ہر ہر
 پایا۔ گرگھ تیری وڈیائی دھن، جننی جن ایکا جایا۔ ہر جن تیری وڈیائی دھن، ہر منتر نام درڑایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، بھگت بھگونت میت بنایا۔ گر
 گر پورا بیڑے دیوے بٹھ، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ سنگر پورا و سیا بن چھری چھن، چار دیوار نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن روپ نرکار پُرکھ ابناسی کر پادھا، سرگن چیل اک اُچایا۔ سرگن چیل گر گو بند نرگن میل ملنیا۔ پُرکھ ابناسی میٹے سگلی چند، اپنا جن آپے
 جنیا۔ آپ اُچائی اپنی بند، آپ اپنا کھیل کھلنیا۔ گھر گجھیر ساگر سندھ، دس نہ آئے کلجگ جیوانیا۔ منمگھ لائے اپنی بند، گرگھیں اندر آپے سنیا۔ پکڑ
 اٹھائے والی ہند، شبد سُنیہرا ایکا گھلایا۔ کلجگ انتم پینی چھنج، شاہ سلطان بیڑا کسے نہ بٹھیا۔ منمگھتا ہوئے ہنگتا دیوے پنج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نرگن نور حاضر حضور ظاہرا جن چڑھائے چنیا۔ چڑھیا جن سچ پرکاس، چندن نم مہکانیا۔ گرگھ میلا وچ پر بھاس، دھرت
 دھول وڈیائی۔ منگلا چار پر تھی آکاش، پُریاں لو آں سگن منایا۔ جس جن پایا شاہو شاباش، گھر ساچے ہوئے رُشانیا۔ پُرکھ پُرکھو تم پوری کرے آس،
 پر م پُرکھ وڈ وڈیائی۔ ساچی سخیاں پاؤن آیاراس، ساچا سگن اک منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن
 نر، نرگن دیوا نرگن باقی نرگن پرگٹ کملاپاتی ایکا ایک اھوئی۔ کملاپاتی کنت کنٹول، ایکا کھیل کھلا سندا۔ گرگھ ناری کنت پیاری شبد پنگھوڑا رہی جھول،
 ہر ساچا آپ جھلا سندا۔ آپ چکایا اپنا موں، لکھیا لیکھا پور کر سندا۔ جگا جگنت نہ جائے بھول، اُبھل گر آپ ہو آسندا۔ کرنہارا سولیوں سول، سولوں
 ستھر ہیٹھ وچھاندا۔ ہر سنگت اتوں برکھے پھول، بھل بھلو اڑی آپ مہکاندا۔ شبد سنگھاسن آپ براجے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، ساڈھے تن ہتھ وند
 وندا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھا گر گو بند پیار، ساچا سنگ نبھاندا۔ گو بند میتا اک اتیتا، ایکا کھیل کھلا سندا۔ کسے ہتھ نہ

آئے گرو دوار مندر مسیتا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائندا۔ جس جن رکھیا ہر ہر چیتا، سو پھ سرؤپی درس دکھائندا۔ کرے کرائے پتت پُنیتا، پتت پاوان
 ناؤں دھرائندا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتا، گرگھاں اگنی آپ بھجائندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، نرگن سرگن آپ اکھوائندا۔ ویکھنہارا ہست کیٹا، کیٹ کیٹا
 آپ سماندا۔ اپنا بھانا آپے جیتا، اپنے بھانے آپ رہائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، نرگن نور نور اکھوائندا۔
 نرگن نور پروردگار، کلمہ امام اکھوایا۔ سرب جییاں داسانجھ یار، لوک مات ویکھن آیا۔ سنگ محمد نہ دیسے چار یار، قطب غوث شیخ مسائق پیر ملا نہ کوئی
 سنگ رلایا۔ نور الاهی نوری اللہ، ہو ہو اپنا نعرہ لایا۔ توں ہی تو وسیا سچ محلہ، بے انت بے انت آپ خدایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا کلمہ آپ پڑھایا۔ اپنا کلمہ پڑھ حدیث، شرع شریعت آپ جنایا۔ آپے گایا دند بتیس، تیس تیس کرے رُشانیا۔ لہنا دین چکائے بیس،
 صد بیس بیس میسا وڈیائی۔ آپے ہویا لاشریک، جگت شریکت دے مٹائی۔ کلج تیری اتتم رکھے اک تاریخ، نانک گوہند دے گواہیا۔ وید ویاسے لکھیا
 لیکھ اوتار چو بیس، عیسیٰ منگے ایکا بھیکھ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کلج پیسن رہیا پیسن، جوٹھی جھوٹھی چلی رہیا چلایا۔ گرگھ ورلے ملیا ہر جگدیش، جاگرت
 جوت کرے رُشانیا۔ گر سکھ تیرے چھتر جھلائے سیس، گر گوہند بنت بنایا۔ ہر جن تیری کوئی نہ کرے ریس، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ راج راجانا
 خالی کھیس، در منگن بھکھ نہ پائی۔ اللہ رانی وچ انیس، رو رو دے ڈہائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، تیری کریا
 دے مٹائی۔ کلج تیرا چکنا لہنا، ہر ساچے آپ چکوانا۔ جن بھگتاں نیز نام پاوانا نینا، کجل دھار اک دکھوانا۔ ست سرؤپی پاوانا گہنا، سولاں شنکار آپ
 پہناوانا۔ نام میہندی رنگ رنگاوانا، ایکا رنگ ہر ساچے سچ چڑھوانا۔ دھر کنت کنٹول اک ہنڈھوانا، پُرکھ ابناسی سہاوانا۔ ساچی سیجا آسن لاوانا، ایکا بنک
 دکھوانا۔ ساچی سخیاں رل مل منگل گاوانا، سوہنگ ڈھولا اک سناوانا۔ برہم پاربرہم پر بھ میل ملاوانا، دُئی دویتی پردہ لاہونا۔ ناری کنت رُپ بسنت آپ
 چڑھاوانا، آپ اپنا کھیل کھلاوانا۔ بے انت بے انت ہر آپ اکھواوانا، بھیو کسے نہ پاوانا۔ سنجگ ساچا مارگ لاوانا، گر منتر اک اُپجاوانا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ نر ہر، اپنی کرنی رہیا کر، آد جگاد ہر کا لیکھا لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاوانا۔

بھنڑی رین اٹھی جاگ، ہر سنگت نال جگانیا۔ ہنس بن دے دیکھے کاگ، مکھ توں اپنا پردہ لاہیا۔ گھر وچ گھر دپیک جگدے دیکھے چراغ، اپنا اندھیرا رہی مٹائیا۔ سنگر پورا گرکھاں دھون آیا داغ، بھنڑی رین نال رلائی۔ ہر سنگت تیرے وڈ وڈ بھاگ، دھرت دھول خوشی رہی منائیا۔ بھنڑی رین سرن سرنائی گئی لاگ، دوئے جوڑ بیٹھی سیس بھکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ رین بھنڑی تیرا میت مرار، گرسکھ ساچا آپ بنایا۔ منتمکھ تے پیر پسا، تیرا رنگ نہ کسے چڑھایا۔ تیرا جو بن وچ سنسار، بن گرسکھ نہ سکے کوئے ہنڈھایا۔ کلج کالی کرے خوار، کالکھ ٹکا مستک لایا۔ دوہاں ملیا کنت بھتار، گھر ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین لئے اٹھایا۔ بھنڑی رین نیز کھول، چاروں کُنٹ لئے انکڑائیا۔ ہر سنگت اندر رہی بول، اپنا راگ الایا۔ پورا کرن آئی قول، گو بند پورا رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دے وڈیائیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، سنگر پُرکھ منایا۔ سنگر پورا ملیا اک ملاح، گرسکھ ساجن دیکھ دکھایا۔ دوہاں بہائے ایکا تھاں، ایکا در کھلایا۔ کلج کرے سچ نیاں، جگت جھیرا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین میل ملایا۔ بھنڑی رین ملیا میلا، میلنہار گوپال۔ ایکا گھر وسن گرو گر چیل، گر توڑے جگت جنجال۔ سنگر ملیا سجن سہیلا، بھنڑی رین اٹھائے بال نادان۔ کلج انتم آیا ویلا، میٹنہارا پنج شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دیوے مان۔ بھنڑی رین انک سہیلی، گرکھ ملنے آئی۔ تیج بھان ملیا بیلی، سگلا ساتھی رہیا ترائیا۔ آد جگاد رہے اکیلی، بن ہر بھگتاں ہتھ کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین نین درسائی۔ بھنڑی رین کھولے اٹھ، نیز نین اگھڑیا۔ سنگر دیکھے کر پرتکھ، ہر سنگت لایا اکھاڑیا۔ کلج گنی وچوں لئے رکھ، لگے وانہ تتی ہاڑیا۔ چھاچھ ورو لے وچوں مکھ، نام مدھانا ایکا پالیا۔ امرت دھارا کری وکھ، گرکھاں مکھ چوالیا۔ کرنہارا کھوں مکھ، ہر جن قیمت آپے پارہیا۔ رین بھنڑی راہ آپے دس، آپ اپنے مارگ لا رہیا۔ گرسکھ دوارے رہی ہس، اپنا گھنگ آپ اٹھالیا۔ دُور دُراڈی رہی نس، سگلا پنڈھ مکالیا۔ سنگر پورا ہر دے اندر گیا وس، شبد وچولا اک بنا لیا۔ کوئی نہ دیسے رِوس، گرسکھ ساچا چند چڑھالیا۔ بھنڑی رین میٹے رین اندھیری مس، گرسکھ ساچے دیکھ دکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ

اپنے در بہا لیا۔ بھنڑی رین بیٹھی در، ہر ساچے در کھلایا۔ گرگھیاں ہر ہر دیوے در، گر منتر نام درڑایا۔ دواں وچولا آپے بن، آپ اپنا میل ملایا۔ لکھ چوراسی دیکھے رن، رن بھومی کھیل کھلایا۔ ہر سنگت تیری بنت گئی بن، سنگر پورا رہیا بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین میلا گھر، گر سکھ ساچے دے ملایا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی گوڑھا رام دے گھر شیخ سر جووں ☆

ہر سنگر پُرکھ سلطان، پرم پُرکھ اکھوایا۔ گر گر ہوئے آپ مہربان، سرگن سیو کمایا۔ گرگھ میلا دو جہان، گھر ساچے آپ ملایا۔ گر سکھ ساچا چتر سجان، گھر منگل ایکا گایا۔ منتمکھ بھلے جیونادان، من کا منکانہ کوئے پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر جن لئے ترایا۔ ہر داتا بھگونت، ایکا ایک اکھواندا۔ گر گر بنائے بنت، لوک مات جوت جگائندا۔ گرگھ ساجن ساچے سنت، سوئے آپ اٹھائندا۔ گر سکھ میلا ناری کنت، ساچا سگن منائندا۔ منتمکھاں مایا پائے بے انت، نہ پردہ کوئے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ ہر جوتی بھگوان، نورو نور اُجالیا۔ گر دیونہارا دان، کھیلے کھیل دو جہانیاں۔ گرگھ ساچے کرے پچھان، آپ چڑھائے نام بنایا۔ گر سکھ دیوے ساچا مان، ایکا بخشے چرن دھیانیا۔ منتمکھ بھلے جیونادان، مانس جنم ہوئے ویرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ ہر سنگر داتا نراکار، عقل کلا اکھوانیا۔ گر شبدی بھرے نام بھنڈار، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھیاں دیوے کر پیار، آتم جھولی اک بھرائیا۔ گر سکھیاں کرائے ونج واپار، جگت وچولا آپ ہو جائیا۔ منتمکھاں مارے ڈاڈھی مار، لکھ چوراسی جنم بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ہر سنگر ساچا میتڑا، پاربرہم کرتار۔ گر گر چلائے اپنی ریتڑا، پرگٹ ہوئے ونج سنسار۔ گرگھیاں لگے بھانا میٹھڑا، اک دکھائے ٹھنڈا دربار۔ گر سکھ کرائے پنت پنیٹڑا، پنت پاؤن کرپا دھار۔ منتمکھ کایا کوڑا ہویا ریٹھڑا، چاروں کُنٹ ہوئے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر سجن

سچا پاتشاہ، شہنشاہ سلطان۔ گر گر دکھائے سچی راہ، میل ملاواں دو جہان۔ گرگمھاں پھڑے لوک مات بانہہ، آپ اپنا کر دھیان۔ گرگمھاں بنے پتا ماں، گود اٹھائے بال انجان۔ مٹمکھاں نہ دیوے کوئی تھاں، چاروں گنٹ پئے گرلان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی نگاہبان۔ ہر سنگر ساچا ایک ہے، ایکا ایک اینکار۔ گر بخشنے ساچی ٹیک ہے، لوک مات لئے اوتار۔ گرگمھاں کرے بدھ بیک ہے، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ گرگمکھ لگے نہ کایا سیک ہے، امرت بخشنے ٹھنڈی ٹھار۔ مٹمکھ مایا بھلے رہے دیکھ ہے، دُئی دوتی پردہ نہ دیوے کوئی اُتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی پاوے سار۔ ہر سنگر سچا آد جگاد، جگ جگ کھیل کھلا سندا۔ گر گر وجائے ساچا ناد، شبدی شبد اُچا سندا۔ گرگمکھ ساچن لئے لادھ، آپ اپنا میل ملا سندا۔ گرگمھاں میٹے واد وواد، ایکا منتر نام درڑا سندا۔ مٹمکھاں سر پائے خاک، خاکی خاک اڈا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگ سندا۔ ہر سلطان وڈ وڈ میاں، پر م پڑکھ کرتار۔ گر گر جگائے ساچا دیا، نرمل جوت کر اُچیار۔ گرگمکھ نیچ ساچا بیا، آپ لگائے بھل بھلو اڈا۔ گرگمکھ ساچے کیا ہیہا، میل ملاوا سچ دھاڑا۔ مٹمکھ آپ دبائے کلج تیری ہیٹھانیاں، نو کھنڈ پر تھی پائے بھارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا لئے اوتارا۔ ہر کرتار کر نیہارا، کرتا پڑکھ اکھوا سندا۔ گر گر شبد شبد جیکارا، شبدی ناد وجا سندا۔ گرگمکھ کر پیارا، اپنی بو جھ بھجا سندا۔ گرگمکھ کھولے بند کواڑا، نیر نین درسا سندا۔ مٹمکھاں اگنی تی ہاڑا، آٹھ پہر جلا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹا سندا۔ جگا جگنتر ہر بھگوانا، سنگر پڑکھ اکھوا سندا۔ گر گر دیوے نامہ، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ گرگمھاں دیوے نام بانا، اپنی ہتھیں آپ چڑھا سندا۔ گرگمھاں بخشنے اک گیانا، ایکا برہم دکھا سندا۔ مٹمکھ جیو ہوئے شیطانا، پنچاں مارگ پاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ ترا سندا۔ گرگمکھ کایا ساچا چولا، گر سنگر رنگ رنگایا۔ چرن بھکھاری ہویا گولا، در درویشا ویس وٹایا۔ نام جیکارا ایکا بولا، ایکا رہیا سنا یا۔ آد جگادی ساچا تولا، نرگن سرگن تول تلیا۔ سچ بھنڈارا ایکا کھولا، پڑکھ ابناسی دیکھن آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن کایا رنگن رنگ رنگایا۔ کایا رنگن نام لاری، ہر ساچا رنگ رنگایا۔ جوت نر نجن سیواداری، سیوک رہیا کما نیا۔ کلج انتم چڑھے کھاری، ساچا وٹنا

آپ ملائیا۔ جوتی ماتا پانی رہی واری، امرت آتم اک رہی بھرائیا۔ پنچم سخیاں منگل گائُن دارو واری، انحد ساچا تال وجائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی
 شبد گھوڑی رہیا چاڑھی، اپنی ہتھیں واگ گندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ کا یا رنگ انمول، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ رنگ انمولا
 نام چلول، جگت جگت رنگایا۔ سچ سنگھاسن آپ بھائے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، پھولن برکھا ایک لایا۔ چوتھے جگ آپ چکایا بچھلا مول، دینا دیونہار دین
 آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ گرگھ میل سچ دوار، گرگھ وڈ وڈیائیا۔ گر کرپا ہر جائے تار، ہر سنگر ویکھ
 وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا بے پرواہیا۔ گرگھ میل سچ درگاہ، گرگھ میل ملنیا۔ گر گر پکڑے آپے بانہہ، ہر سنگر
 پورے بیڑا بنھیا۔ سنگر پورا کرے سچ نیاں، گر گر راگ سنائے کٹیا۔ گرگھ ساچا تھاں، گرگھ ورامات نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا جن آپے جنیا۔ گرگھ سچا سچ دوار، گرگھ ویکھ وکھائیا۔ گر گر بھرے نام بھنڈار، ہر سنگر آپ ورتائیا۔ سنگر پورا سانجھیا، ورن گوت نہ
 کوئی رکھائیا۔ گر گر میتا دیونہار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گرگھ ساجن لئے اُبھار، گرگھ ساچے لئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گھر مندر کھوج کھوجائیا۔ گھٹ مندر ہر پھولیا، روپ انوپ کرتار۔ پنچ تت اندر آپے بولیا، شبد اگئی اک جیکار۔ سچ بھلواڑی آپے مولیا، کھڑی رہے
 گلزار۔ امرت بھریا ساچا کولیا، نا بھی رکھی موندے بھار۔ پرگٹ ہو یا اُپر دھولیا، نہ ہکنک لئے اوتار۔ آپے ہوئے ساول سولیا، بھگت وچھل آپ
 گردھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لائے پار۔ گرگھ ساچا آپ اُٹھایا، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ کوڑا ناتا جگت تڑایا، کوڑی کرپا
 آپ مٹائیا۔ مستک چرن دھوڑی ٹکا آپ لگایا، ریکھ ریکھ ریکھ ویکھ وکھائیا۔ رس پھیکا امرت پھل لگایا، امرت مٹھاکھ چوائیا۔ دہ دشا دیک اک جگایا،
 گھر ساچی کرے رُشائیا۔ چارے کٹٹاں اپنا پھیرا پایا، اُتر پورب چھم دکن ویکھ وکھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھایا، ہوئے گڑھ تڑائیا۔ کایا اندھیرا آپ مٹایا،
 زرگن نور کر رُشائیا۔ ساچا کھیڑا آپ وسایا، نام یج اک بجائیا۔ امرت میوہ پھل لگایا، گرگھ ساچے دئے کھوائیا۔ دیوی دیوا اشٹ آپ ہو آیا، گردیو وڈ
 وڈیائیا۔ نمونو نمسکار آپ کرایا، واسدیو روپ وٹائیا۔ آستک ناستک کھیل کھلایا، واستک روپ وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کلج تیری انتم ور، گر سکھ سبجن ویکھ دکھایا۔ گر سکھ سچا ہر ہر سبجن، ہر ساچے سچ اپایا۔ گر چرن دوارے ایکا مجن، ایکا دھوڑا اشان کرایا۔ گر کھیاں آیا
 پڑدے کبجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ گر سکھاں بھانڈے جھوٹے بھجن، نام پیالہ ہتھ پھرایا۔ امرت پی پی در ساچے رجن، چنتا سنساروگ گویا۔ تال
 انادی انحد وجن، دُھن آتمک آپ سنایا۔ چار ورنان اندر گرگھ ساچے بہہ بہہ سجن، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرگھ مارگ اک دکھایا۔ گرگھ تیرا ساچا راہ، ہر ساچا آپ چلا سندا۔ بھگت وچھل پر بہ بے پرواہ، اپنا مارگ آپ دکھایا۔ سنت سننگر پکڑے
 بانہہ، سگلا سنگ نبھایا۔ نتھوایاں دیونہارا تھاں، گھر ساچا اک سہا سندا۔ غریب نمائیاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ دکھایا۔ سکھا سکھائی پتا ماں،
 آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ دکھایا۔ کلج انتم رین اندھیرا، چار کنت گرا لایا۔ لکھ چوڑا سی
 میرا تیرا، میرا تیرا پی لڑایا۔ سچ سچ نہ کرے کوئی نیرا، جوٹھ جھوٹھ وٹی ودھایا۔ نو کھنڈ پر تھی اُجڑیا کھیڑا، ساچا مندر نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج ریتی ویکھ دکھایا۔ کلج ریتی مندر مسجد گرو دوار، چار دیواری بندھن پایا۔ ہر کاشد کر اُجیار، گر منتر وچ دکھایا۔
 ۵۷۸ نرگن سرگن کھیل اپار، پنچ تت نہ کوئی رکھایا۔ چٹے اُپر کالی کچھ لکار، آپ اپنا ناؤں اُچھایا۔ گر اوتار لائے سیوادر، سنت بھگت نال رلایا۔ آپے جانے
 اپنی کار، جگ جگ کرا آیا۔ وید کتابا پاوے سار، لوک مات راہ چلایا۔ شاستر سمرت خبردار، سگلا سنگ نبھایا۔ گیتا گیان گو، بھجھ دکھان، اٹھاراں
 دھیائے لیکھ لکھایا۔ انجیل قرآنا کر پردھان، ایکا کلمہ نام پڑھایا۔ کہانی بانی دھر فرمان، ہر ساچے حکم سنایا۔ گر سننگر ہوئے مہربان، لوک مات نام
 چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج مارگ ویکھ دکھایا۔ کلج مارگ چار ورن، برن اٹھاراں ویکھ دکھایا۔ وید پُران پنڈت پاندھے
 پڑھن، پڑھ پڑھ رسن وواد ودھایا۔ انجیل قرآن بہہ بہہ لڑن، ملا شیخ پی لڑایا۔ گر نتھی پننتھی رہے سڑن، پنچ تت اگنی ایکا لایا۔ ہر کی پوڑی کوئی نہ
 چڑھن، ڈونگھی گارے ڈونگھی بھورے رہے تاریاں لایا۔ گر دوار مندر مسجد جوٹھے جھوٹھے ڈرن، انتر نام نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نرگن ویکھے بے پرواہیا۔ نرگن ویکھے اک اکلا، اپنی کل ورتایا۔ اٹھسٹھ پھولے نیر جلاں، گنگا گوداوری پھیرا پایا۔ سُرستی دھام ادھ

وچکارے ملا، بیٹھا کھ چھپایا۔ گوداوری کسے نہ پھڑیا پلا، بیٹھی سنگ چھڑایا۔ چاروں کُنٹ کام کرودھ لوبھ ہنکارا رلا، امرت آتم نہ کوئی پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کریرا رہیا ویکھ، پھول بھلائے تھاؤں تھانیا۔ شودوالا مندر مٹھ، ہر ساچا ویکھ دکھانیا۔ ویکھنہارا تیرتھ تھ، تٹ کنارہ آپ پچھانیا۔ جانہارا گھٹ گھٹ، گھٹ انتر آپ سامنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سِری بھگوانیا۔ شودوالا مٹھ جگت مندر، کوڑی کریرا رہی گرا لایا۔ پنڈت پاندھے بیٹھے اندر، ہر کی کتھارہے سنایا۔ من ہنکاری وڈیا اندر، مایا متانال رلا لایا۔ بجر کپائی نہ توڑیا جندر، راما کرشنا رہے دھیانیا۔ کلج انتم بھاگا مندر، مانس جنم گئے گوانیا۔ پر بھ ابناسی اک بخشنڈر، بخشنہار آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر پھول بھلا لایا۔ ساچی مسجد سچ مصلّا، سچ وضو نہ کوئی کرا سندا۔ ملا شیخ کرن ہلا، مصلی اصل نہ کوئی جنا سندا۔ سچ ایمان نہ پھڑیا پلا، شرع قرآن نہ کوئی دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں کُنٹ پھیرا پاندا۔ گرو دوارا گر کا گھر، گر گر ویس وٹایا۔ زرگن ویکھے آگے کھڑ، دس کسے نہ آیا۔ جیو جنت جہانی رہے پڑھ، اپنی وڈیا آپ الایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گئے سڑ، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ ہر مندر بنایا ویسوا گھر، سنگر پورا اک بھلایا۔ گر گو بند کھنڈا پھڑ، کلج انتم ویکھن آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، مات پت نہ کوئی اُچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ مندر مسجد گرو دوار، شودوالا مٹھ ویکھ دکھانیا۔ زرگن روپ ہر زرنکار، چاروں کُنٹ پھیرا پانیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وچار، ویکھنہارا ہر گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، چوتھے جگ دے صلاحیا۔ چوتھے جگ جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگا سندا۔ تیری شاہی تیرا کاگ، تیرے در اڈا سندا۔ نہ کوئی بھگتی گیان ویراگ، نہ کوئی ویکھ دکھاندا۔ جوٹھی جھوٹھی لگی آگ، لگی آج نہ کوئی بھجھاندا۔ ہوئے خواری پردھان پانچ، پنج پنچاں وڈ وڈیا سندا۔ گر مندر اندر ٹٹی سانجھ، ساچا گرو نہ کوئی دکھاندا۔ کایا ماٹی وسے کام، کنجن گڑھ نہ کوئی سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ایک مندر آپ سہاندا۔ ایک مندر ساڈھے تن ہتھ، گر سکھ بنت بنایا۔ نو دوارے پرگٹ رکھ، دسواں بند دکھانیا۔ کلج انتم ہو پر تکھ، اپنی ہتھیں کُنڈا لاہیا۔ دیک ساچا دتا رکھ، دوس رین کرے رُشانیا۔ چار

دیواری کیننی سکھ، پنج تت دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیرا مندر دے سہایا۔ گر سکھ تیرا ساچا مندر، ہر ساچے آپ اُپایا۔ جوت جگائی اندرے اندر، اپنا دیک آپ بلایا۔ بھاگ لگایا ڈوٹکھی کندر، اندھ اندھیر مٹایا۔ من نوآ نہ پھرے بندر، دہ دِشانہ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیرا مندر کھوج کھجایا۔ گر سکھ مندر ساچا گھر، ہر ساچے سچ سہایا۔ کلجگ اتتم دتا ور، چار دیواری مول چکایا۔ جس جن اندر جائے وڑ، نیتر لوچن آپ گھلایا۔ سرت سوانی لے پھر، گر شبدی بندھن پایا۔ ساچی سیجا ہے چڑھ، پلنگ رنگیلا اک وچھایا۔ گر سکھ اکھر وکھر رہیا پڑھ، سوہنگ اجپا جاپ جپایا۔ پُرکھ ابناسی آپ پھرایا اپنا لڑ، نہ سکے کوئی چھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، گردوار اک سہایا۔ گردوار گر سکھ منارا، گھر گھر وچ آپ اُپایا۔ اندر بیٹھا گرُ پیارا، گر سکھ تیرا راہ تکایا۔ لیکھ چکایا چار دیوارا، نو دوارا پندھ مُکایا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن کوئے نہ جایا۔ پوجا پاٹھ پار کنارا، جس جن اپنا درس دے دکھایا۔ جوگ ابھیاں نہ کوئے سہارا، نیولی کرم نہ کوئے کرایا۔ نین موند نہ تٹ کنارا، جٹا جوٹ نہ کوئے بنایا۔ چوٹی مُن نہ کوئے خاک پائے چھارا، اگنی دھوئی نہ کوئے تاپا۔ ستگر پورا ہو اُجیارا، نر نرکارا لوک مات اتتم آیا۔ گرگھیاں بخشے چرن پیارا، سچکھنڈ دوارا اک دکھایا۔ پُرکھ اکال کنت بھتارا، گرگھ ناری ویاؤن آیا۔ سینا سرتی رام پیارا، من راون دے مٹایا۔ رادھا کرشنا کھیل اپارا، نام بنسری دے وجایا۔ نانک نرکار وجائے ستارا، نرکار نرکار نرکار ایکا گایا۔ گوہند امرت ٹھنڈا ٹھارا، پُرکھ ابناسی ایکا جام پیایا۔ دو جہاناں پار کنارا، لکھ چوراسی چھند کٹایا۔ پاربرہم تیرا انت نہ پاراوارا، نہہکنک اپنا ناؤں رکھایا۔ پرگٹ ہویا وچ سنسارا، نام ڈنکا اک وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچ جیکارا، سوہنگ منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، گرگھیاں پیار گر سکھاں بھار، پُرکھ ابناسی ہو تیار، اپنے کندھ آپ اٹھایا۔ گر سکھ تیرا چلیا بھار اپنے کندھ، اپنی سیو لگایا۔ آپ مُکائے دو جہاناں پندھ، ایکا ڈنڈا لائیا۔ سوہنگ سہاگی سُنایا چھند، برہم پاربرہم سمانیا۔ جس جن رسنا گایا خوشی کرائے بند بند، روگ سوگ چنت مٹایا۔ آپ سمائے پرمانند، نجانند اک درسائیا۔ جس جن تجایا دراماس گند، لکھ چوراسی چھند کٹایا۔ کوٹن کوٹ منگاں رہے منگ، جیو جنت سادھ سنت رہے گر لائیا۔ جس جن کرپا

کرے سورا سربنگ، ہین بھگتی پار کرائیا۔ اپنے آسو گھوڑے آپے کسیاتنگ، آپے چڑھیا شاہ آسوار بے پرواہیا۔ گرسکھاں دوارے آپے رہیا منگ، شیخ سر سر سکھ آپ ہو جائیا۔ اپنی ڈوری بدھا پتنگ، آکاش آکاشاں وچ اڈائیا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان کئی بھکھ ننگ، نام بھنڈارا جھولی پائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جو جن ہر سنگت درشن پائیا۔ ست پڑکھ نرنجن وجائے آپ مردنگ، گر اوتار روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرناری شبد آدھاری پار کرائیا۔

★ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر جموں ★

نام گھنگھور شبد ڈھن مندر، سرت بند ہر گیانا۔ کھول کپاٹ توڑے ہر جندر، جگت جوگ بھگوانا۔ سواس پرکاس ابناس گھٹ اندر، منڈل راس رچانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت نرنجن اک دھر، کملاپاتی ویکھ وکھانا۔ کملاپاتی نرنائن، نج مندر نج گھر وسیا۔ پیکھے ویکھے اپنے نین، در بھکھاری پھرے نسیا۔ رسناکسے نہ سکے کہن، ہر سجن جس جن ویکھیا۔ دھام اکٹھے ایکا بہن، دس نہ آئے کوئے رو سسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیر نرالا ایکا کسیا۔ تیر انیالا ہر نرنکار، نرگن سیو لگائیا۔ ہنگ برہم آر پار، پار برہم ویکھ وکھائیا۔ کرم دھرم جنم سنسار، ترے گن بندھن توڑ تڑائیا۔ ورن برن اترے پار، سرنگت سچی سرنائیا۔ ترنی ترن آپ کرتا، تارنہارا ہر رگھرائیا۔ کرنی کرتا کرے کرتا، آپ اپنی کرت کمائیا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہار، دھر دی بان اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نادی شبد ایکا ایک گائیا۔ نادی شبد سچ دھنکار، سُن سادھ سمایا۔ بودھ اگادھی کر پیار، گھٹ بھیتیر ویکھ وکھایا۔ مادھو مادھی خبردار، موہن موہنی روپ وٹایا۔ آدجگادی اپنی کار، ایکونکارا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا سچ سہایا۔ سچ دوارا گرگھ گھر، گر گر ویس وٹایا۔ اپنی کرنی کرپا کر، کارج کرتے کاج رچایا۔ دیوے وڈیائی ایکا در، در دربارا اک سہایا۔ خالی بھنڈارے جائے بھر، اتوٹ اتوٹ آپ ہو جایا۔ بالک ست دیوے ور، ابناسی اچت کھیل کھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر اوتار، ایکا نعرہ ساچا لایا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی دیوا سنگھ دے گھر دھنگالی جموں ☆

ہر جوت نُوَر نرنکار، آد جُگاد ایکو نرنکاریا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کار، اپنی آپ آپ چلا رہیا۔ ابناسی کرتا بھيو نيار، بھيو ابھيدا بھيو چھپا رہيا۔ آد نرنجن نُوَر اُجيار، ایکا ایک ڈمگا رہیا۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، اپنا آپ آپ اپا رہیا۔ آپے وسے ہر دوار، ہر مندر آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن اپنا ناؤں رکھا لیا۔ نرنجن ناؤں ہر داتار، اپنا آپ دھرایا۔ نہ کوئی دیسے ہور پسا، نہ کوئی بنت بنایا۔ محل اٹل نہ کوئے منار، گنگ منڈل نہ کوئے رکھایا۔ رُوَس نہ کوئے ستار، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ برہما وشن شو نہ کوئے ادھار، ساکار رُوپ نہ کوئے وٹایا۔ ترے گن دیوے نہ کوئے ادھار، پنج تت نہ کوئے رکھایا۔ کھیلے کھیل آپ نرنکار، آپ اپنی کل ورتایا۔ سہائے سچ سچا گھر بار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پُرکھ ابناسی میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتے کھیل کھلایا۔ ابناسی کرتا ہر بھگونت، ایکا ایک اکھواندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، دُوسر کوئے نہ سنگ رلا سندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، تتوت نہ کوئے اپا سندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنی سچ ہنڈھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نُوَر ہر نرنکار، آد جُگادی ایکا کار، عقل کل دھاری آپ اکھواندا۔ عقل کل کل ہر بھگوانا، نہ کوئی دُوسر چلے ہور نشانہ، نہ کوئی رچن رچایا۔ آد جُگادی نوجوانا، بال بردھ نہ کوئے دکھایا۔ اپنا بھانا آپ پچھانا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ نہ کوئی راجا نہ کوئی رانا، راؤ رنک نہ کوئے اکھوئیا۔ نہ کوئی مرد نہ مردانہ، پُوت سپوتا نہ دئے اپایا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، تال تلواڑا، نہ کوئے وجایا۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھان سہایا۔ تھان تھنتر ہر نرنکار، اپنا آپ سہاندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، عقل کل دھاری کل ورتا سندا۔ سچ دوارا کرتیار، سچکھنڈ واسی ڈیرہ لائندا۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، بنک دواری ویکھ دکھاندا۔ نرنجن جوتی کر اُجيار، آپ اپنی جوت ڈمگا سندا۔ دُوسر نہ کوئی دیسے دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیلے کھیل ست ستواد، ست پُرکھ وڈی وڈیا لیا۔ آپے جانے آد جُگاد، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ کوٹن کوٹ اپائے سنت سادھ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ شبد انادی دیوے

۵۸۲

۵۸۲

داد، دُھن آتمک آپ سُنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیآ۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، پاربرہم اکھوائندآ۔ آپے جانے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لائندآ۔ آپ اپنی رچن رچا، آپے اتم ڈھائندآ۔ برہما وشن شو لئے اُپا، ساچی سیوا سیوک لائندآ۔ نام ندھانا ایکا گا، ایکا جھولی پائندآ۔ شبد ترانہ آپ سنا، ساچا تھم سنا سنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن ویس وٹائندآ۔ نرگن ویس ہر اکلا، ایکا ایک اکھوایآ۔ وسنہارا اُج محلہ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، آپ اپنا تھم چلایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور رُشنائیآ۔ نرگن نور پُرکھ اگم، وڈ وڈی وڈیائیآ۔ نہ مرے نہ پے جم، مات گربھ نہ کوئے ٹکائیآ۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، جاگرت جوت کرے رُشنائیآ۔ گگن پاتال رہائے بن بن تھم، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیآ۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، پنچم ناتا نہ جوڑ جڑائیآ۔ پون سواسی نہ لئے دم، رسنا جھوانہ کوئے ہلایآ۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی طم، آلس نندرا وچ نہ آئیآ۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، اپنے کندھ اٹھائیآ۔ سیوالائے سورج چن، دیوے جوت رُشنائیآ۔ آپے کرے کھن کھن، کھنڈنہارا آپ ہو جائیآ۔ لکھ چوراسی آپے گھڑے آپے دیوے بھن، بھننہار وڈ وڈیائیآ۔ دیونہارا آپے ڈن، ہر گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیآ۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، مندر مندر نہ کوئے دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرنگار، اپنی آپ چلایآ۔ نرگن دھار اکھنا اکھ، اپنی آپ چلایندآ۔ ترے ترے ویتا کر پرتکھ، ترے ترے سیو لگائندآ۔ نرگن سرگن کریا وکھ، برہم پاربرہم اکھوائندآ۔ اپنی وسٹو اندر رکھ، آپے ویکھ دکھائندآ۔ دوسر نہ کوئی سکے دس، بھيو کوئے نہ پائندآ۔ شبد انادی برہما ویتا کریا وس، اپنا راگ لائندآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور حاضر حضور جوتی جوت ڈگگائندآ۔ جوتی نور ہر اُجالا، ہر ہر رنگ رنگیآ۔ پُرکھ ابناسی دین دیالا، دیاندھ نام دھرایآ۔ آد شکتی کھیل نرالا، کھیلنہار بھيو نہ پایآ۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایآ۔ آپے پاوے ترے گن مایا جگت جنجالا، توڑنہار آپ اکھوایآ۔ آپ اٹھائے کال مہاکالا، مہاکال آپ ہو جایآ۔ آپے بنے ہر دللا، آپ اپنی سیوالایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ شاہو بھوپ، سچ سلطان ہر مہربان، ایکا ایک اکھوایآ۔ سچ تخت ہر سچ سلطان، گھر ساچے آسن لائیآ۔ پر م پُرکھ پر بھ مہربان، آپ اپنی کھیل کھلایآ۔ آپے جانے دھر فرمان، آپے رہیا سنائیآ۔ برہمے

دیوے اک گیان، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ چار ویداں دیکھے مار دھیان، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ ہر کاروپ نہ سکے پچھان، بے انت بے پرواہیا۔ پنچ تت کر پردھان، پنچم میل ملائیا۔ من مت بُدھ ندھان، نرگن اپنی دست لکائیا۔ برہمنڈاں مارے آپ دھیان، ہر ساچا دیکھ دکھائیا۔ کروڑ تیتیاں بال نادان، گونتا کرے جنائیا۔ امرت آتم پین کھان، سُرپت منگ منگائیا۔ اٹھے نیز اک دھیان، برہما بیٹھارہ تکائیا۔ ہتھ ترسول اک نشان، شکر لئے انگڑائیا۔ وشنو دیوے جییا دان، داتا رزق سبائیا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وڈا وڈ وڈیائیا۔ وڈا داتا بے پرواہ، نرگن ہر اکھوایا۔ شبد سرپ بن ملاح، لوک مات دیکھ دکھایا۔ دیونہارا سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑایا۔ جیواں جنناں آپ بنا، آپ اپنا وچ رکھایا۔ گھر وچ گھر آپ سہا، گھر بیٹھا مکھ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ست سرپ ست ستوادی، آد جگادی برہم برہمادی دیکھ دکھایا۔ دیکھ دکھائے ہر گھٹ انتر، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی ساچا منتر، آپ اپنا ناؤں اُپجائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتر، جگ جگ دیکھے کھیل سبائیا۔ آپ لگائے پنچ تت بسنتر، آپ دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کل ورتنا میت ۵۸۲

مُرا، پرم پُرکھ اکھوائندا۔ نرگن نور نور اُجیارا، نور نور ڈمگائندا۔ لوآں پُریاں پاوے سارا، گگن پاتالاں دیکھ دکھائندا۔ آکاش پرکاس ہو اُجیارا، دھرت دھول ڈیرہ لائندا۔ لکھ چوراسی دے سہارا، دھیرج دھیر دھرائندا۔ سرگن نرگن کر پیارا، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپے سنگر ہو اوتارا، آپ اپنی جوت جگائندا۔ بھگتی دیوے سچ بھنڈارا، لوک مات ورتائندا۔ سادھاں سنتاں کچج بہائے چرن دوارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ سنت سنگر ہوئے ونجارا، نام بھچھیا منگ منگائندا۔ سنگر پورا بھر نہار بھنڈارا، پُرکھ اکال اک اکھوائندا۔ کوٹن کوٹ منگدے رہن دوارا، اتوٹ اٹ وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور جوت دھر، سنگر پورا آپ اکھوائندا۔ سنگر پورا ست ہے، ست پُرکھ سلطان۔ سادھاں سنتاں دیوے برہم مت ہے، ایکا برہم گیان۔ ست سنتو کھی دیوے دھیرج جت ہے، میٹ مٹائے پنچ شیطان۔ بہتر ناڈ نہ ابلے رت ہے، آسا ترسانہ کرے ویران۔ ہوئے ہنگتا بُرج جائے ڈھٹھ ہے، مارے شبد تیر نشان۔ چرن دوار وکھائے تیر تھ اٹھٹھ ہے، گنگا گوداوری سُرستی جمن دیکھ دکھان۔ جوتی نور اُجالا دین

دِیالا ہر گوپالا آپ مہکائے لٹ لٹ ہے، دیوے داتا گنِ ندھان۔ چوڑاں لوک دکھائے ساچا ہٹ ہے، آپے ہوئے نگاہبان۔ تریلوکی نندن میٹھ پھٹ ہے، تیناں لوکاں پار کران۔ سچکھنڈ دوارا اکونکارا ہر نرنکارا، ایک سٹا کھاٹ ہے، جوتی نور نور اُجیارا۔ آپے جانے اپنی واٹ ہے، نہ کوئی چڑھے جیو سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ایک ایک آد اوتارا۔ آد جگادی ہر اوتارا، اکونکار اکھوایا۔ جگا جگنتر تیج سوار، جن بھگتاں لئے ترایا۔ سادھاں سنتاں دے پیار، چرن کول سچّی سرنایا۔ سنت ساجن منگی بھکھ بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیونہارا وارو وار، اپنی سیوا آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ابناسی کرتا اک اکھوایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا، کرنی کرم کما سندا۔ آد جگاد کدے نہ ڈردا، مرن جنم نہ کوئے رکھائندا۔ اپنی ترنی آپے تردا، تارنہار وڈ وڈیائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رنگ سدا سہیلا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ سدا سہیلا سجن میت، ہر سنگر پُرکھ اکھوایا۔ سنتاں سنائے ساچا گیت، شبد انادی آپ الایا۔ جگا جگنتر ساچی ریت، ساچا مارگ دے دکھایا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی لئے ترایا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، جس جن بخشے سچ سرنایا۔ ایک ایک وسے چیت، دوجا بھو رہے نہ رایا۔ تیجے نیتراک پریت، سوچھ سرُپی درس دکھایا۔ چوتھا پد جائے جیت، جس جن سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پنچم میلا ہست کیٹ، ہر ساچا گھر سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دھار نراکار، نرور آپ ہو جایا۔ نرور اکال مورت، جوئی رہت اکھوایا۔ شبد انادی ساچی تورت، اپنی آپ وجایا۔ آپے وسے نیڑے دورت، دُور نیڑے آپ ہو جایا۔ سنتاں بھگتاں آپے کرے آسا پورت، نام وست جھولی پانیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑت، سچ سچ کرے گڑمایا۔ ایک بخشے چرن دھوڑت، مستک ٹکا میٹھ جھوٹھی شاہیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھت، ہر سنگر ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرادھار اک اکھوایا۔ نرادھار پُرکھ اکالا، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، ساچے مارگ آپے لائندا۔ شبد سرُپی بن دلالا، ایک ونج کرائندا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، امرت پھل اک کھوائندا۔ ویکھے مندر سچّی دھر مسالہ، جوت نرنجن ڈگگائندا۔ شبد انادی وجے تالا، انحد راگ سنائندا۔ سر سرور مارے اچھالا، امرت آتم آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنت ساجن میت مرار، آپ اپنی کرپا دھار، دیوے نام اک ادھار، ایکا بوُجھ بُجھائندا۔ سنتن میتا ہر بھگوانا، بھگتی بھگت ترائندا۔ اگم اگمرا اک ترانہ، الکھنا الکھ سنائندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل مہانا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ سُن اگم ویکھ دکھانا، آپ اپنی دھار بندھائندا۔ آپے وسے پنچ تت مکانا، دسم دواری ڈیرہ لائندا۔ آتم سبجا رنگ رنگانا، سچ سنگھاسن آپ وچھائندا۔ ناری سرتی میل ملانا، شبدی کنت ہنڈھائندا۔ پنچم سخیان گائن گانا، ساچا منگل آپ لائندا۔ سر سرور اک دکھانا، کاگوں ہنس بنائندا۔ راگ انادی اک سنانا، ایکا تال وجائندا۔ ڈوگھی بھوری پار کرانا، جوت نرنجن ڈمگائندا۔ نو دوارے چھٹے آون جانا، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ اکھر وکھر اک پڑھانا، جگت ودیانہ کوئے سکھائندا۔ پُرکھ اگم ایکا دیوے دھر فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ ہر کاروپ نہ کسے پچھانا، رسنا جہوا لکھ چوراسی گائندا۔ سادھاں سنتاں بخشے چرن دھیانا، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ آتم انتر اک گیانا، ایکا برہم دکھائندا۔ ایکا گوپی ایکا کاہنا، ایکا ناچ نچائندا۔ ایکا سپتا ایکا راما، تیر کمانا اک اٹھائندا۔ ایکا نانک گائے پد نربانا، نربھے روپ آپ ہو جائندا۔ گوہند مارے سچ نشانہ، بجر کپاٹی توڑ تڑائندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے مانا، ہر سنتاں آپ اٹھائندا۔ ست پُرکھ نرنجن گن ندھانا، گنوتا آپ اکھوائندا۔ جگا جگنتر لوک مات دیکھے مار دھیانا، گر اوتار آپ ہو آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا لیکونکار، آد جگادی کر پسا، نرمل جوتی کر اجیار، آد نرنجن سیوادار، جوت نرنجن ڈمگائندا۔ جوت نرنجن ساچی رانی، ہر اپنی آپ اٹھائندا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ رہی پیانیا۔ گر کاشد سچا ہانی، راہ تگے نین اٹھانیا۔ ساچے مندر ساچی بانی، ہر ساچا رہیا سنانیا۔ سنتاں پایا ایکا پد نربانی، گر پورے بوُجھ بُجھانیا۔ بھرے بُھلی چارے کھانی، چار ورن کرے لڑانیا۔ ہر کی جوت نہ کسے پچھانی، نیتز نین نہ کسے کھلایا۔ پھل نہ دسے کسے ڈالی، پھل بھلوواڑی نہ کوئے مہکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، اپنے شبد دے وڈیانیا۔ سچجگ ساچے ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ بھگت بھگنوتا میل سنسار، دو تان دُشٹاں دے کھپانیا۔ ورنان برناں وسیا باہر، آپ اپنا گھ چھپانیا۔ تیرتے تیری پاوے سار، تیرا رنگ رنگانیا۔ ہر کاروپ اپرا پار، چھ شاستر چار وید بھینو نہ رانیا۔ دواپر تیرا ویکھ کنار، آپ اپنی کل ورتانیا۔ آپے وسیا سب توں باہر، اچھل اچھل کھیل کھلایا۔ ایکا میتا

اُدھریا پار، اِک گیانِ دِرڈائیا۔ کلج تیری کالی دھار، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیا، رین اندھیری رہی چھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دھواں
 دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنی بنت بنائیا۔ بنت بنائے ہر بنواری، ہر گھٹ کھیل کھلا سندا۔
 پُرکھ ابناسی جوت نرنکاری، نرگن آپ جنا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ ونج واپاری، ایکا کلمہ آپ پڑھائندا۔ سنگ محمد لائی یاری، ساچا حکم سنا سندا۔ نانک نرگن
 کرے کاری، ترے گن بندھن توڑ تڑائندا۔ گر گو بند کھیل اپاری، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ سادھاں سنتاں جییاں جتاں رہیا ویکھ وچاری، بھيو ابھیدا بھيو
 گھلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ صلاحی بے پرواہ ایکا نام سچا جام، جن سنتاں آپ پیا سندا۔ ہر سنت بھگت
 وڈیائی، ہر وڈیائندا۔ کبیرے دیوے اِک رُشائی، ایکا نین گھلا سندا۔ ایکا گھر دھی جوئی، سوہرے پیکے اِک سہائندا۔ ایکا گھر وٹی ودھائی، ایک منگل
 ڈھولا گائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا نام آپ چائندا۔ کبیرے جییا ہر ہر ناؤں، ہر ساچے ویکھ وکھنیا۔ آپے
 بنیا پتا ماؤں، لوک مات آیا بھنیاں۔ گنگا نیر کرے سچ نیاں، کھیلے کھیل اچھل اچھنیا۔ دیونہارا ساچا تھاں، پُرکھ ابناسی ایکا نیا۔ نگر کھیڑا سچ گراں،
 سچکھنڈ دوارا اِک وکھنیا۔ پار کرایا پھڑ کے بانہہ، ہر جوتی جوت ملنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رنگ سدا سنگ، ہر ساچا سچ
 وکھنیا۔ سچ دھام ہر سُنہڈا، اگم اتھاہ اکھوائندا۔ بھگت بھگونت میل ملندڑا، دس کسے نہ آسندا۔ سرگن جوتی نرگن جگندڑا، برہم پار برہم ملا سندا۔ سنتاں
 مارگ اِک وکھندڑا، ساچا مارگ اِک جنا سندا۔ بھرم بھلکھے دُور کرندڑا، اندھ اندھیر گوائندا۔ سنگر پورا ہر بخشندڑا، بخشنہار آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستن میلا ساچے گھر، ہر ساچا میل ملا سندا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، ہر ہر منگل گایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، سنگر پُرکھ
 اِک منیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، ہوئے روگ گویا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، ایکا اوٹ رکھایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، مایا متا موہ تجایا۔ ہر بھگت وڈیائی
 دھن، کایا رنگن اِک چڑھایا۔ دوہاں بیڑا دیوے بٹھ، سنگر پورا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی گر اوتار ہر نرنکار
 اِک اکھوایا۔ آد جگادی ہر اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ سبجگ تریتا دواپر پار کنارہ، کلج ویلا انتم آیا۔ چار ورنناں ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔

برن اٹھاراں رہے پُکارا، نیترو رو رو نیرو وپایا۔ دھرت مات مارے نعرہ، کھلڑے کیس گل وچ پایا۔ سادھاں سنتاں کام کرودھ لو بھ موہ ودھیا ہنکارا، جگت ترسنا نہ کوئے بُجھایا۔ پڑھ پڑھ وید نہ کسے وچارا، گا گارسن کرے ہلکایا۔ اٹھاراں پُراں نہ بئی دھارا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک نہ کسے گنایا۔ اٹھاراں دھیائے نہ پائِن سارا، ار جن روپ نہ کسے دکھایا۔ مُلا شیخ مسائق پیر قطب غوث مارن نعرہ، انا الحق نہ کوئے اکھوایا۔ چاروں کُنٹ چار یارا، مقامے حق نہ میلا اک خُدا یا۔ پنڈت پاندھے تلک مستک لایا بھارا، جوت للاٹ نہ کوئے جگایا۔ گر گدی بن بن بیٹھے وچ سنسارا، گر کارو پ نظر نہ آیا۔ آپے ویکھے آر پار کنارہ، بے آس دھارا آپ رُٹھایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، پار برہم ابناسی کرتے اپنے ہتھ اٹھایا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، نہ ہنکنا ناؤں رکھایا۔ سادھاں سنتاں کرے وچارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ اندر وڑ وڑ مارے مارا، دس کسے نہ آیا۔ دسم دواری نہ کیا کوئے اُجیارا، اگم اگم رہے راگ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوڑا سی آپے پھولے، سادھاں سنتاں نام کُنڈے تولے، ساچا تولا اک اکھوایا۔ تولہارا ساچے کُنڈے، ہر کُنڈا ہتھ اٹھائندا۔ ویکھ دکھائے وچ برہمنڈے، اُتبیج سیتج پھول پھولا سنندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں آپے ونڈے، لکھن پشکر کروچ پھیرا پائندا۔ جنبو تیرا توڑ گھمنڈے، خاکی خاک ملا سنندا۔ سلمل سان مارے ڈنڈے، شبد ڈنڈا ہتھ رکھائندا۔ کُشا آتم ہوئے رنڈے، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ پُرکھ ابناسی کلجگ انتم جوٹھی جھوٹھی کُنڈ آپے وڈھے، بھیکھ پاکھنڈ مٹائندا۔ سادھاں سنتاں آپ لڈائے اپنے لڈے، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ دُور دُراڈے کوئی نہ چھڈے، انبو پرکاس کرائندا۔ کلجگ تیریاں سیاں ہیٹھ گڈے، اُپر بھار اپنا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرنکار اپنی آپ چلائندا۔ کلجگ تیرا کالا روپ، چاروں کُنٹ لے انکڑائیا۔ مندر گرودوار دُکھدے دھوپ، ساچا ہون نہ کوئی کرائیا۔ گیان دھیان بولت جھوٹھ، پنڈت پاندھے دین دُہائیا۔ سچ دھرم گیا روٹھ، سچ نام نہ کوئی جنائیا۔ خالی دسن سب دے ٹھوٹھ، نام وست نہ کوئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویکھن آیا تیری شاپییا۔ کلجگ کوڑا شاہ سلطان، کوڑا کوڑ کرے وھاریا۔ سکدار بنائے پنج شیطان، چاروں کُنٹ پھرے لکاریا۔ سادھاں سنتاں بھلا گیان، مایا ممتا کرن پیاریا۔ دھیاں بھیناں پئے تکان، ایکا بھلا ہر نرنکاریا۔ مدرا

ماس پین کھان، بیٹھے وچ گرو دواریا۔ نانک گو بند کرے پچھان، کلجگ انتم دیکھ وکھا رہیا۔ رام رمیا جانی جان، جانہارا بھیو کھلا رہیا۔ سنت بھگت سرب
 گرلان، کلجگ دھیر نہ کوئے دھرا رہیا۔ چاروں گنت گرو اکھوان، سر چھتر نہ کوئے رکھا لیا۔ جیواں جنتاں بھرم بھلان، ہر رنگ نہ کوئی رنگا رہیا۔ گرو
 گرنٹھ سرب منان، گرو ٹیک نہ کوئے دھرا لیا۔ ست پرش بن بن سیوا کران، ست پرش نظر کسے نہ پا لیا۔ پر بھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کھیلے کھیل دو
 جہان، کلجگ انتم جوتی جامہ بھیس وٹا لیا۔ خالی کرے سرب دکان، ایکا ڈنکا ہتھ اٹھا لیا۔ راج راجان شاہ سلطان سرب گرلان، سپس تاج نہ کسے ٹکا لیا۔
 سادھ سنت سرب پچھتان، نہ ہکنک دیکھن آ گیا۔ کلجگ سویاں آپ جگان، نام کھنڈا اک چکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا
 ساچا ور، سادھ سنت اپنی سیوا لیا۔ سنت سادھ منگن پوجا، پر بھ چرن اک دھیانیا۔ ہر بن اور نہ کوئی دوجا، دسے وچ جہانیا۔ بن سنگر کھولے نہ
 کوئے نین تیجا، نہ دیوے برہم گیانیا۔ چوتھے پد نہ کوئے بھیجا، من کا موہ نہ کوئے چکانیا۔ پنجم کرے نہ کوئے ساچی ریجھا، سر شنگار نہ کوئے رکھانیا۔
 چھیویں دسے نہ کوئے کسے وچ دلہیزا، زرگن روپ سری بھگوانیا۔ ست پرکھ زرنجن اپنے انتر آپے بھیجا، آپ اپنے روپ سامنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نو ست دیکھے مار دھیانیا۔ نو ست ہر ہر کار، ہر ہر آپ کرا سندا۔ ور بھنڈی دیکھے کر وچار، برہمنڈی کھوج
 کھوجا سندا۔ بھیکھ بکھنڈا دے نوار، ایکا ڈنڈا مگر لاسندا۔ چار ورنناں اک ادھار، ایکا منتر نام درڑا سندا۔ شاہ سلطان سوہن اک دربار، اوچاں نیچاں ایکا
 رنگ رنگا سندا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کوئی مٹا سندا۔ اک سہائے بنک دوار، گرو دوار اک وکھا سندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، ایکا کنت ہنڈھا سندا۔
 ایکا مندر ہو اجیار، دپک اک جگا سندا۔ شاہو بھوپ اک سلطان، ایکا رعیت سچ بنا سندا۔ ساچی شخصیت وچ سنسار، ہر اپنی آپ دھرا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، شبد کھنڈا وچ بدہمنڈاں تیج پرچنڈا آپ چکا سندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، سمرتھ ہتھ اٹھایا۔ شاہ ایرانا
 کرے خبردار، پندراں کنگ آپ جگایا۔ لہندی دشا دیکھ وچار، مکہ کعبہ پھول پھولایا۔ بغداد پیکٹ نہ کوئی دھار، ہندی سار نہ کوئے وکھایا۔ پر بھ کا
 حکم مارے مار، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ کچھ کشمیر رہیا لکار، بھیو کوئی نہ پائیا۔ روسا چینا دے ہلار، افغان سنگ لڑایا۔ آپے رکھے سب توں باہر،

پر بھ ساچے وڈ وڈیا نیا۔ گرکھاں کرے خبردار، ایک شبد شبد جنایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، جگت چھب نہ کوئے رڑھانیا۔ میل ملاو میت مرار، اپنے لہ لہ لئے کرائیا۔ سرب جیاں داسانجھ یار، ہندو مسلم سکھ عیسائی بخشے سچ سرنا نیا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا ویکھ وچار، دہ دشا پھیرا پائیا۔ کلج تیری کوڑی دھار، کوڑی ریکھ مٹانیا۔ پنجاں منگی اک وچار، پر بھ پوری دئے کرائیا۔ سرداری کینا آپ وبار، دھگالی کھیل کھلانیا۔ بھوت پریتاں مارے مار، گر سکھ تیری پانہی سر لگانیا۔ دیوے ور سچی سرکار، باراں باراں کوس کوئی نیڑ نہ آ نیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب در وڈا سکدار، سادھ سنت اپنے حکم سنانیا۔

گھڑے بھنے بھننہار، سمرتھ پُرکھ وڈیا نیا۔ گر سکھ ساجن رہیا وچار، ہر سنگت میل ملا نیا۔ آپے ہویا سیوادر، سیوک سیوار رہیا کمانیا۔ نرگن نور اک اُجیار، سرشٹ سبائی کرے رُشنانیا۔ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پھول پھولانیا۔ پاوے سار ڈونگھی غار، ست ساگر آپ پُھلانیا۔ نام ندھانا آدھو چکار، باسک تشکا سیوا لائیا۔ آپے ستا پیر پسا، اپنا پردہ اُتے پائیا۔ کلج جیو اُٹھ نادھان، پُرکھ ابناسی آیا لوک مات وچ میدان، آد جگادی نوجوان، میٹن آیا بے ایمان، رہن نہ دیوے کوئی شیطان، ساچا مارگ اک دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر، نرگن دھار شبد کٹار، گرکھاں لائے پار، بے کھاں کرے خوار، جگت خواری آپ دکھانیا۔

ہر جن دیوے جییا دان، درد دکھ ونڈایا۔ آپے توڑے مان ابھمان، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ میٹ مٹائے پنچ شیطان، سچ گیان اک درڑایا۔ نام ندھانا پین کھان، ساچی وستو جھولی پایا۔ ست سروپی اک بان، ہر جن ساچے دئے دکھایا۔ جس جن کرے در پروان، در دوارا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی اک اکھوایا۔ دیونہارا گنوتا، گن گہر گمبھیر ساندرا۔ آد جگاد بنائے بتا، غریب نمانے گلے لگاندرا۔

آپے توڑے ہوئے ہنگتا، گڑھ ہنگاری آپ مٹائندا۔ میل ملائے ساچی سنگتا، ساچے سچن ویکھ وکھائندا۔ در درویش بنے منگتا، گھر گھر لکھ جگائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن درد ڈکھ بھجے بھجن، کلجک ساگر ویکھ وکھائندا۔ کلجک ساگر ڈونگھی غار، لکھ چوراسی رہیا ڈبائیا۔
 پُرکھ ابناسی کرپا دھار، گرگھ ساچے لئے کڈھائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، چرن دوارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جییا
 داتا اک رگھرائیا۔ جییا داتا شبد بھنڈارن، ہر ہر آپ اکھوایا۔ در در گھر گھر آئے پیچ سوارن، دس کسے نہ آیا۔ آپے جانے اپنا کارن، کرنی کرتا رہیا
 کرایا۔ کھیلے کھیل ترنی تارن، تارنہار وڈ وڈیایا۔ غریب نمائیاں کرے شنگارن، بستر گھنا تن سجایا۔ آپے بنے جگت کہارن، گرگھ ڈولا آپ اٹھایا۔ سنت
 سہیلے اک اکیلے واجا مارن، ہر جن ساچے سنگ رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، داتا دانی ایکا وست جھولی
 پایا۔ وڈ داتا بے پرواہ ہر زرنکار، ہر جن لئے ترایا۔ آد شکتی کھیل اپار، آپ اپنا نور کرے رُشائیا۔ شو شکر میتا ہو اُجیار، برہم پاربرہم کھیل کھلایا۔
 ۵۹۱ وشنو و نسی خبردار، باسک سیجا رہیا سہائیا۔ بھگون جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈمگائیا۔ کلجک انتم ڈونگھی غار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ لکھ چوراسی آئی
 ہار، نہ سکے کوئی بچائیا۔ بھرے بھلے بھرم گوار، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑے میت مُرار، ہر بیٹھے راہ تکائیا۔ اک اکلا پاوے
 سار، زرنجن گھر بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، کلجک اپنا ویس وٹایا۔ ہر جن ساچے کرے پیار، سوئے لوک مات اٹھایا۔ ہر سنگت بخشے ہر
 ددار، زردھن سردھن ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام ندھانا دیوے ور، جیو جنت جنت جیو جیو اپنا آپ اُپایا۔

ہر امرت شبد بھنڈار، گر سنگر ہتھ رکھایا۔ تیرتھ تھ پاوے سار، اٹھسٹھ ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی اندر باہر، آپ اپنا تال سہایا۔ سادھاں سنتاں
 کر پیار، ایکا جام پیایا۔ آد جگادی ٹھنڈا ٹھار، ساتک ست کرایا۔ راجس کرے کرائے خوار، طمو رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایکا امرت اپنا آپ اُپایا۔ امرت ہر ہر ساچی دھار، اپنے گھر وہائیا۔ دوسر نہ کوئی سکے وچار، نہ کوئی بنت بنائیا۔ اک اکلا کھیل اپار، زرنجن رہیا

کرائیا۔ ساچے در سچ و ہار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا امرت آپ اُپایا۔ ساچا امرت چرن گر دیو، ہر ساچا سچ اُپجائندا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیو، وید کتیب نہ کوئی گائندا۔ آپے لائے ساچی جہو، آپے رس چکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک امرت آپ اُپجائندا۔ امرت ساچا رس مٹھا، ہر ساچے آپ اُپایا۔ آپے رکھے دھام انڈٹھا، دھام اولّا آپ بنایا۔ اپنی کرنی آپے دتا، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک امرت امر رکھایا۔ امرت امر پر م رس، ہر رکم رکم بھرائیا۔ آپے اندر رہیا وس، آپ اپنا وچ لُکائیا۔ آپ نہائے ہس ہس، نہ دوسر سنگ رلائی۔ آپے ورونہارا چھاچھ، نام مدھانا ایک پائیا۔ سچ دوارے بیٹھا آیا ہس، خوشی غمی نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت اپنا آپ اُپجائیا۔ امرت ہر ہر کر تیار، چرن کول چھہایا۔ جھرننا جھریا پر اپار، اپنا رُپ وٹایا۔ وشنوں و شو کر تیار، ساکار آپ اکھوایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ایک کھ لگایا۔ اندر مندر ہو اُجیار، ساچا دھام سہایا۔ نا بھی بھٹی آیا باہر، کول رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت ایک ایک سہایا۔ امرت ایک انمول ہر ساچے آپ اُپایا۔ اپنے اندر آپے گیا مول، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے بھریا اپنا کول، کول کولانا نام اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک امرت دیکھ دکھایا۔ ساچے امرت کر پیار، دیوے سچ وڈیائیا۔ کول نا بھی میت مرار، ایک بھل کھلایا۔ کھڑے بھل سچی گلزار، ہر ساچا آپ مہکائیا۔ پاربرہم پر بھ رُپ اپار، انہو پر کاس رکھائیا۔ اجونی رہت نہ کوئی وچار، پُرکھ اکال اکال اکھوایا۔ اپنی جانے آپے سار، آپے بھو کھلایا۔ اپنی اچھیا اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، امرت آپ پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ امرت ساچا ہر ہر جیبا، ایک آپ اُپایا۔ امرت امرت پیچے بیا، امرت امرت پھل لگایا۔ امرت امرت پیبا، امرت سُت دُلا را جایا۔ امرت ویتا برہما تھیا، ہر ساچے رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت ایک ایک سہایا۔ ایک امرت ساچی دھار، ساچے سچ وہائیا۔ چرن کول کول چرن پیار، سر چوٹی آپ لگائیا۔ برہما ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، نچھر منگے کھ صلاحیا۔ دیونہار آپ نرنکار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ دین دیا لا ساچا یار، اپنی وست اک دکھائیا۔ مہاکالا دیکھ وچار، امرت کٹورا ہتھ پھرائیا۔ کال دوارے بنے بھکھار،

نیز رو رو نہر وہانیا۔ پُرکھ ابناسی دھکا دیوے مار، لوک مات راہ دکھانیا۔ لکھ چوراسی تیرا پیار، تیرا ناتا دے جڑانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت اپنا آپ چھپانیا۔ امرت اپنا اندر رکھ، آپے دیکھ دکھاندا۔ دوسر کسے نہ آئے ہتھ، برہمنڈ کھنڈ سرب ترساندا۔ جس جن اپنی ہتھیں دیوے ونڈ، ایکاکھ بھراندا۔ پاونہارا ساچی ٹھنڈ، ساچے پریت ڈیرہ لانددا۔ ہوئی سہاگن گنگا رنڈ، ساچا میل ملانددا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت ساچا ساچے در سہاندا۔ ساچا امرت ہر نرنکار، ساچا سنگ رکھانیا۔ آد جگادی کر تیار، جگ جگ آپ ورتانیا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، اپنی ہتھیں مکھ چوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچانیا۔ کلج گُرائے لوک مات آئے، نیز نہر وہنیا۔ چاروں گُنٹ پھیرا پائے، چارے گُنٹاں پھرے بھنیا۔ لکھ چوراسی آپے کھائے، گھر گھر دیوے ڈنیا۔ جیو جنت کوئی رہن نہ پائے، سادھ سنت نہ بیڑا بنیا۔ جو اُچے سولے کھائے، رہن دیوے نہ سورج چنیا۔ برہما ویتا پنڈھ مکائے منونتر ڈیرہ بھنیا۔ شو شنکر باسک تشکا گلوں لاہے، ہتھ ترسول سُنیا۔ وشنوں ونسی اپنا کھیل کھلائے، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ کروڑ تیتیا میٹ مٹائے، سُرپت راجا اند نہ دسے چھپر چھنیا۔ اپچھراں ناچ نہ کوئی کرائے، گن گندھرب نہ ساز و جنیا۔ کنز یچھپ نہ مردنگ وجائے، پر بھ دیکھے دو جہانیا۔ چوڑاں لوکاں پھول بھلائے، تِنّاں لوکاں پھرے بھنیا۔ پُریاں لوآں پھیرا پائے، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ بن ہر بھگتاں کسے ہتھ نہ آئے، سرشٹ سبائی دیکھ دکھنیا۔ لکھ چوراسی سرب گُرائے، جیو جنت ہوئے انیا۔ کال نگارہ سر وجائے، ہر ساچا سیو کمٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھار ہر نرنکار اپنی اپنے ہتھ رکھانیا۔ کل کُلونتا رہیا کوک، چاروں گُنٹ لئے انگڑانیا۔ لکھ چوراسی رہیا پھوک، بچیا کوئی رہن نہ پانیا۔ اپنی ہتھیں دیوے جھوک، بیخ ت اگنی رہی جلا نیا۔ ہر ہر بھانا کوئی نہ سکے روک، گر پیر دین گواہیا۔ گر شبد گاونا سچ سلوک، گر سنگر لئے ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت اپنے ہتھ رکھانیا۔ کلج تیرا دیکھ نگارہ، دھرت دھول رہی گُرائیا۔ کھلڑے کیس ہاہاکارا، نیز نیناں نہر وہانیا۔ نہ کوئی سہائی سٹ ڈلارا، نہ سکے کوئی بچانیا۔ چاروں گُنٹ نہ کوئی دیوے پہرہ، سُنچ مسان پئی لوکانیا۔ سرشٹ سبائی سمندر کھارا، رام نام نہ کوئی ڈھانیا۔ جوٹھ جوٹھ چکلیا جائے نہ بھارا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار

ہلکائی۔ مانس مانگھ نہ کوئی کرے وچارا، پسو پریت نہ کوئی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھارا دیکھے سچ سُبھائی۔ کلج
نگارہ وِجیا، چار کٹ اٹھ دھائے۔ راجارانا پھرے بھجیا، محل اٹل نہ کوئی سُبھائے۔ نہ کوئی رکھے کسے دی لجیا، لچ پت نہ کوئی دھرائے۔ کلج تیرا پردہ
کسے نہ کھیا، کالا سوسا رہیا دکھائے۔ بن قلندر گھر گھر نیچیا، ڈنکا ڈوروا ایکا وجائے۔ تیتھوں کوئی نہ رہیا بیچیا، دھیرج جت نہ کوئی دھرائے۔ پر بھ کھیلے
کھیل سچو سچیا، سچ ورتارا آپ ورتائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کوڑی کریا دیکھ دکھائے۔ امرت ہر ہر پیالہ،
گرگھاں کھ چوایا۔ سنگر پورا دین دیا، اپنی دیا آپ کمایا۔ غریب نمانے ساچے لالا، ہر اپنی گود اٹھایا۔ شبد سروپی دے دوشالہ، ڈھاکن کوپت آپ
اکھوایا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ کھیل کھلائے کال مہاکالا، کال کرتا آپ ہو جایا۔ دیونہارا نام سچا دھن مالا، سچ خزانہ اک
دکھایا۔ پھل لگائے لکھ چوراسی کایا ڈالا، پھل بھلواری آپ اُپایا۔ سچا مندر سچا دھر مسالہ، گرسکھ کایا گھر دکھایا۔ دیک جوتی ایکا بالا، دوس رین کرے
رُشنائیا۔ میٹے رین اندھیری کالا، اپنی کل ورتایا۔ گرسکھ ساچے کلج انتم مارن چھالا، لکھ چوراسی رہی گُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، ساچی مالا تن پہنایا۔ ساچی مالا من من منکا، ہر شبدی ڈور بندھائے۔ لیکھا جانے جننی جن کا، پنچے چور دیکھ دکھائے۔ لہنا دین چکائے پنچ تن
کا، اندھیرا گھور کرے رُشنائے۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان ہر بھگوان آپ مٹائے ہوئے شنکا، سنساروگ رہن نہ پائے۔ گرسکھ ساچے آپ اٹھائے جوں جن
جنکا، آپ اپنے لڑ بندھائے۔ کھیلے کھیل بار انکا، عقل کل دھاری ویس وٹائے۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنکا، کل کلکی ناؤں رکھائے۔ نو کھنڈ پر تھی
وجائے ڈنکا، نرگن سیوا آپ کمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت آتم ساچارس، گرسکھ نخبھر آپ جھرائے۔ نخبھر جھرنالے سیر،
سنگر پورا آپ جھرائندا۔ دُئی دوتی ہوئے ہنگتا دیوے چیر، بجر کپائی توڑ تڑائندا۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، شاہ حقیر دستگیر سرب گُرائندا۔ نہ کوئی
چوٹی چڑھے اخیر، ادھ وچکارے سرب پھسائندا۔ ہتھ کسے نہ آئے تیر، نام کمانا نہ کوئی اٹھائندا۔ کوڑی کریا وچا زنجیر، لوک مات نہ کوئی تڑائندا۔ سنگر
پورا بٹھے پیر، گرسکھاں بھار آپ اٹھائندا۔ آپے میر آپے پیر، پیر پیراں آپ اٹھائندا۔ آپے داتا جو دھاسو پیر، شستر دھاری ویس وٹائندا۔ آپے میٹے

اپنی کھچی لکیر، تقصیرِ تقدیر بے نظیر آپ مٹائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت نام سچ کٹورا، گرکھاں ہتھ پھڑائیں۔ گر سکھ
 امرت آتم پیو، ہر ساچا آپ پیاں۔ نرمل کرنا اپنا پیو، جیون جگت سکھائیں۔ ساچا بیج ایک پیو، امرت پھل کھوائیں۔ لہنا دینا چکے ساڈھے تن ہتھ
 سیو، ساچی ونڈن آپ ونڈائیں۔ آپے ماتا آپے پاو، بال انجانے گود اٹھائیں۔ آد نرنجن جوت نرنجن دوتروان لائے نیہوں، پُت پوترے ویکھ
 دکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت آتم گن دکھائیں۔ امرت گن آتم رس، ہر جن ویکھ دکھائیں۔ سنگر پورا ہوئے وس،
 دیوے وڈ وڈیائیں۔ تیر نرالا مارے کس، انیالی مکھی اک رکھائیں۔ گرکھاں میلا ہس ہس، گھر گھر وچ آپ کرائیں۔ درس دکھائے نس نس، نرگن سرگن
 ویس وٹائیں۔ جگت وکارا دیوے جھس، چرناں ہیٹھ دباں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے وڈ وڈیائیں۔ رسنا ہر ہر ساچا گاؤنا،
 انتر ہر لو لائیں۔ آتم سیجا پلنگ وچھاؤنا، راہ تئے بے پرواہیا۔ سرت سوانی شنکار کراؤنا، نیناں کجل دھار وہائیں۔ سولاں کلیاں ویکھ دکھائیں، سولاں اچھیا پور
 کرائیں۔ سچ سوانی سنگ ہنڈھاؤنا، پیا پریم ایک پائیں۔ پُرکھ ابناسی میل ملاؤنا، گر شبد کرے گڑمائیں۔ نرگن جوت امرت پانی وار دکھائیں، آپ اپنا سنگ
 نبھائیں۔ دسم دواہری بہہ بہہ اپنی ہتھیں آپ پیاؤنا، آپ اپنا رنگ رنگائیں۔ ناری کنت ایک دھام سہاؤنا، گر چیلارُپ وٹائیں۔ چیلارُپ گر گوبند آپ اکھائیں،
 گرکھاں ڈھیہہ ڈھیہہ پرنائیں۔ پنچم پیتا کھیل کھلاؤنا، پنچم جوت کرے رُشنائیں۔ ساچا تاج سیس ٹکاؤنا، سر چورا چور کرائیں۔ نام کلنی توڑا آپ چکاؤنا، نام
 نامہ تیج دکھائیں۔ چٹا آسو گھوڑا آپ ڈڑاؤنا، شاہ آسورا آسن لائیں۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلاؤنا، برہمنڈاں وچے ودھائیں۔ نیلی دھار پردہ لاہنا، نیلے والا ساچا
 ماہیا۔ چوتھے جگ چوتھا پوڑا آپ اٹھائیں، لہندی دشا کرے صفائیں۔ گر سکھ دے بانہہ سرہانے لوک مات سونا، سنگر پورا سیو کمائیں۔ چوبدار پرہ آپ
 اکھائیں، پہرہ دیوے دوس رین نہ کوئی جنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے امرت ہر، جگ جگ ہریا آپ کرائیں۔ ہر
 ہریا ہریاولا، ہر ہر رُپ اپار۔ ہر سندر ساول ساولا، رُپ انوپ ہر کرتار۔ ہر کھیلے کھیل جگت بیتلا، تال جانے نہ کوئی سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نوست ویکھے گھر، ہر جن ہر ہر لئے پھڑ، بیڑا اپنا آپ چلاؤنا۔

ندری ندر نہال، ندر کرم کما سندا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگال، رنگ رنگیلا اک چڑھائندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جگت جنجالا توڑ تڑائندا۔ ہرجن ساچے آپے بھال، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ سبجن مینا ایکالال، انملڑے ہٹ وکائندا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھال، پنج تت مندر ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر کرم ندر ترائندا۔ ندری ہر ہر جانیا، جانہار کرتار۔ سنگر پُرکھ پچھانیا، میلا وچ سنسار۔ چکے آون جانیا، دیوے نام ادھار۔ میل ملاوا دو جہانیا، ایہتے اوتھے پاوے سار۔ ایک دیوے دُھر مانیا، سوہنگ شبد سچّی دُھنکار۔ گاونہارا ساچا گانیا، گاوے نام اپر اپار۔ دیوے درس نین موندھانیا، آتم انتر کھول کواڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ندر کرم دیوے کر، ہرجن ویکھے ساچے لاڑ۔ ندر کرم ہر بھگوان، اپنی آپ کرائیا۔ دیونہارا سچ نشان، ایک پلا نام پھرائیا۔ چرن کول سچ دھیان، گھر ساچے اک لولائیا۔ ایک شبد اک گیان، ایک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرم ساچی اک سمجھائیا۔ گُرم ساچی ساچا راہ، گُرمکھاں بوجھ بُجھائندا۔ ایک جاپ دے جپا، اکھر وکھر نام پڑھائندا۔ ناتا بدھاتا جگت تڑا، چرن کول اک درسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ گیان اک سمجھائندا۔ ۵۹۶

سچ گیانا ہر بھگوانا، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ سوہنگ بنھے ہتھیں گانا، تندن تند پائندا۔ مدراماس نہ رسن لگانا، رس جہوا اک وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ٹٹی گنڈھنہار گوپال، اپنا بندھن آپے پائندا۔

تٹھا سنگر دین دیال، دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ ہرجن دیوے جیبا دان، یاچک منگن جو جن آیا۔ ایک راگ سنائے کان، سوہنگ ڈھولا ساچا گایا۔ دیک جوت جگے مہان، اندھ اندھیرا دے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر اپنا آپ وکھایا۔ گھر وکھائے ہر بھگوان، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جگت ترسنا چھٹے پین کھان، مدراماس نہ رسن لگایا۔ سگرٹ بیڑا نہ کوئی پان، جہوا جہو نہ ہوئے ہلاکایا۔ ایک ایک گان، چرن کول اک سرنائیا۔ دھواں دھار مٹے مکان، دو جہان ہوئے رُشنائیا۔ پایا شاہ سچا سلطان، دُکھ بھکھ دے مٹایا۔ سدا سہیلا نگاہبان، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت تت سمجھائی۔ ساچی مت ہر کانام، نامے ہر چت لائی۔ رام وڈیائی دسے نگر گرام، کایا کھیڑا ویکھ
 دکھائی۔ لگے بھاگ کایا مائی چام، روس رہے سرنائی۔ جس جن پھڑائے اپنا دام، نہ پلو کوئے چھڈائی۔ پورن کرے آپے کام، گر سکھ ساچے لئے
 ترائی۔ امرت پیائے ایک جام، مستک دھوڑی ٹکا چرن چھہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سوہنگ شبد وست دست
 بدست آپ پھڑائی۔

گھر گرہ مندر ہو یا پوت، پاپی پتت ترائی۔ سچ سہنجی سہائی تھت، گر سنگر وڈ وڈیائی۔ لیکھے لائے کایا رت، رتی رت تلیائی۔ شبد شبدی کر کر
 ہت، لیکھا لیکھ مٹائی۔ مانس جنم جن جائے جت، جس بخشے سچ سرنائی۔ درس دکھائے نت نوت، رسنا جو جن گائی۔ سرب جییاں پر بھ ساچا پت، پتا
 پوت ویکھ دکھائی۔ ابناسی ایک اچت، نہ مرے نہ جانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل نت نوت، کھیلنہارا بے پرواہیا۔
 کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر سجن میت مرار۔ جس جن رکھے دے کر ہتھ، اترے پار کنارہ۔ نام ندھانا دیوے ساچی وتھ، سوہنگ شبد انادی ناد جیکارا۔
 سگل و سورے جان لٹھ، درس دکھائے اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر وسے ایک اینکارا۔ گھر مندر محل اُج اٹل، دیا باقی ہر
 رُشنائی۔ ویکھنہارا جل تھل، جل تھل مہینل رہیا سائی۔ جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پل، آپ اپنی کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ساچے مندر ایکا دیک رہیا بل، اگیان اندھیر مٹائی۔ گھر مندر ہر سہایا، سوہے بنک دوار۔ گرگھ مارگ سچ لایا، دیوے نام سچا ادھار۔
 بھانڈے کاچے ساچے تت پکایا، اگنی جوتی آپے ڈار۔ اپنے ہٹ آپ وکایا، آپے کرے ونج واپار۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ دکھایا، گرہ مندر ہو اُجیار۔ دھن
 دھن جنیدی مایا، اُجیا، پوت ست ڈلار۔ گر سنگر میل ملایا، ناتا تھاسر سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، خالی
 بھرے بھنڈار۔

جس ملیا گر پاربرہم، اترے روگ سنتاپ۔ پورن کاج کرے کم، پڑکھ ابناسی ساچا باپ۔ لیکھے لائے دام، جو جن گائے رسنا چاپ۔ جگت
بُجھائے ترسنا طم، درس دکھائے اپنا آپ۔ جگت دوارا دیوے ڈن، وڈ وڈا گھر پرتاپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پت رکھے کملاپات۔

برده اوستھا ہر ہر رنگ، ہر ہر نام چڑھایا۔ ساچی منگ لئی منگ، گھر پر میثور آیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لکھ پوراسی دیوے پھند کٹایا۔
انگیکار لائے انگ، آپ اپنی دیا کمایا۔ کوڑی کریا میٹے بھکھ ننگ، سچ بھنڈارا نام بھرایا۔ لوک لاج وچ نہ جانا سنگ، سگلا سنگی ویکھ دکھایا۔ شبد ڈوری بٹھے
پتنگ، آکاش آکاشاں پار کرایا۔ شبد کھنڈا در در آپے ویکھے لنگھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ گرکھاں دکھائے اک پتنگ، اپنی ہتھیں آپ بنایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھے رہیا لگایا۔ منگے منگ نام انمول، انملا لال بنایا۔ درس دکھائے ستیاں انھول، بھولے بھاؤ ویکھ دکھایا۔
اک پریتی دیوے کول، سچ دست ہتھ پھڑائی۔ اپنے کنڈے لئے تول، تولنہارا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا
ور، جنم جنم لیکھے لایا۔ مانس جنم لیکھے جائے لگ، بردھاں بردھ تراند۔ داتا دانی سورا سربنگ، کارج سدھ آپ کراند۔ چرن داس کرائے نو ندھ،
اٹھاراں سدھ سیوالاند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آون گون ترے بھون سگلا پھند کٹاند۔ کٹے پھند جم کی پھاس، پھاسی گل
رہن نہ پانیا۔ دیونہارا دھر دھرواس، درگاہ ساچی ہوئے سہانیا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گانیا۔
پر م پڑکھ پت پر میثور سے سدا پاس، پڑکھ پڑکھوتم وڈ وڈیایا۔ واس نواسا گھر گھر رکھے واس، آس نراسا لیکھے لایا۔ داتا دانی سرب گنتاس، گنوتا ویکھ
دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن بنائے ساچی بنتا، مورکھ موڈھ گدھ انجان آپے لئے ترانیا۔

☆ ۲۵ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی سنسار سنگھ دے گھر چھب ضلع جموں ☆

نرگن روپ ہر نرنکار، ایک ایک ایکنکاریا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، آد نرنجن ناؤں دھرا رہیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، پاربرہم برہم ہر جوت جگا رہیا۔ روپ رنگ تے دسیا باہر، رکھ لیکھ نہ کوئے دسا رہیا۔ نہ کوئی مندر چار دیوار، سچ سنگھاسن آسن لا رہیا۔ شاہو شتاباشن میت مُرار، اک اکلا آپ اکھوا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور اک اپا رہیا۔ نرگن نور اکال، ایک ایک اکالیا۔ نہ کوئی دوسر دسے پسا، نہ کوئی بنت بنا لیا۔ نہ کوئی منڈل منڈپ لیا اُسا، رواس نہ کوئے رکھا لیا۔ دوسر نہ کوئی میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھا لیا۔ آد جگادی جانے کار، جگ کرتا آپ اکھوا لیا۔ نور الاهی بے عیب پروردگار، آپ اپنا ڈمگا لیا۔ جوتی جوت جوت ڈمگا لیا۔ جوتی نور پُرکھ اکالا، عقل کل اکھوایا۔ آپے دسیا سچ سچ دھرمسالہ، بنک دوارا آپ اپنایا۔ آپے کرے اپنی آپ پرتپالا، پرتپالک ہر وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس ویس کرائیا۔ نرگن ویس اولا، ہر اپنا آپ کرائندا۔ آپے دسیا سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ رکھائندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، مات پت نہ کوئے بنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ اکھوائندا۔ ابناسی کرتا کرنہارا ایک رنگ سمایا۔ جوئی رہت کھیل اپارا، دس کسے نہ آیا۔ ساچی صورت نور اُجیارا، نورو نور ڈمگایا۔ ست ست ست ورتارا، درگھر ساچے آپ ورتایا۔ ایکونکارا روپ نیارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرنکار، کھیلے کھیل کھیل اگم اپار، اگم اگمڑے دھام سہایا۔ اگم اگمڑا ہر بے انت، آد جگاد اکھوایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ آپے چاٹھے رنگ بسنت، آپے سخیاں منگل گانیا۔ آپے منیاں ہوئے منت، گیت سہاگی آپے گانیا۔ آپے کھیلے کھیل جگ جگنت، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن درد دکھ بھے بھنجن نرگن نور کرے رُشانیا۔ نرگن نور ہر اُجالا، اپنی کل ورتائندا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار آپ اکھوائندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی آپ چلائندا۔ اپنا بنے آپ دلالا، ونج ونجارا آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوتی نور اُجیارا، ایک

دیک آپ جگائندا۔ دیا باقی کملا پاتی، ہر ہر آپ جگائندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتی، سورج چن نہ کوئی چڑھائندا۔ نہ کوئی سندھیانہ پر بھاتی، نہ کوئی
 ویس وٹائندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذاتی، نہ کوئی بھگونت اپائندا۔ نہ کوئی سگلا دسے ساتھی، نہ کوئی سنگ نبھائندا۔ نہ کوئی مستک نہ کوئی ماتھی، نہ کوئی
 مستک للاٹ جگائندا۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھی، نہ کوئی گیان درڑائندا۔ نہ کوئی دیسے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹی، نہ کوئی تیرتھ بناائندا۔ نہ کوئی جنائے اوکھی
 گھائی، پڑیاں لوآں نہ دیکھ وکھائندا۔ ترے گن مایا نہ دیکھے آن باٹی، پنچ تت نہ کوئی جنائندا۔ نہ کوئی وشنوں چڑھے گھائی، نہ کوئی برہما سیس
 جھکائندا۔ نہ کوئی شکر نیڑے جانے واٹی، باسک تشکانہ گل لٹکائندا۔ نہ کوئی امرت پیوے ساچی باٹی، کروڑ تیتیسارس نہ پائندا۔ کھیلے کھیل بازی گر
 ناٹی، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ اکھوائندا۔ پڑکھ ابناسا کھیل تماشاء، اچرج بنت بنائیا۔ آپے
 منڈل منڈپ پاوے راسا، آپے دیکھ وکھائیا۔ آپے پون آپ سواسا، آپے رہیا چلائییا۔ آپے پر تھی آپ آکاشا، گگن منڈل آپ اپائییا۔ آپے شاہ آپ
 شاباشا، شاہ سلطان آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی وڈ وڈیائییا۔ آد جگادی اک اکلا، ایک ایک اکھوائندا۔ آپے وسے
 سچ محلہ، تھر گھر ساچا ناؤں اپائندا۔ نہ کوئی جل نہ کوئی تھلا، سمند ساگر نہ کوئی بناائندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئی دیسے اُچاٹلا، پر بت چوٹی نہ کوئی
 چڑھائندا۔ نہ کوئی تیر کمان دیسے چلہ، شستر بستر نہ کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر ایک ایک سہائندا۔ اُچ
 مندر اُچ منارا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ ایکونکارا کر پسارا، آپے ڈگمگائییا۔ سچ سنگھاسن اپرا پارا، بیٹھا آسن لائییا۔ نہ کوئی دوسر در دوارا، نہ کوئی سیس
 جھکائییا۔ شاہو بھوپ سچی سرکارا، اینکار آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا دھر فرمانا، اپنا تھم آپ سنائییا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپے مرد
 مرد مردانہ، آپ اپنا رنگ رنگائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ست سروپ ست ستواد آپ اکھوائیا۔ ست ستواد
 پاربرہم، پر م پڑکھ اکھوائندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کھلائندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، لکھ چوراسی پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگائندا۔ جاگرت جوت ہر جگا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ سرگن ساچا بن ملاح، پنچ تت کرے گڑمانییا۔

لوک ماتی پھیرا پا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ شبد انادی دُھن اُچھا، ایک راگ سُنایا۔ ساچا مارگ سرشٹ لگا، ساچا راہ دکھایا۔ ایک ایشٹ دے دکھا، درشٹ
 آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن دات وڈ کر مات، سرگن وچ لکایا۔ زرگن داتا ہر بے انت، بے انت آپ اکھوایا۔
 سرگن میلا ساچے سنت، ساچا شبد سُنایا۔ زرگن داتا آد انت، جگ جگ ویس وٹایا۔ سرگن میلا ناری کنت، کنت کنتھلا نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت ڈمگایا۔ زرگن نور زرگن دھار، ہر ساچے سچ اُچھایا۔ سرگن میلا وچ سنسار، گر گر رُپ وٹایا۔ سننگر ساچا
 میت مُرار، ہر ہر آپ اکھوایا۔ گر گر دیوے نام ادھار، ایکا بوجھ بُجھایا۔ اندر مندر میت مُرار، ایکا میل ملایا۔ شبد اناد پٹی دھنکار، انحد آپ وجایا۔
 راگی نادی نہ پاوے سار، برہم برہادی ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی ہاہاکار، جیو جنت رہے گر لایا۔ دھرت دھول کرے پکار، نیتز رو رو نیر وہایا۔ رائے
 دھرم ہو یا خبردار، کلجگ انتم لئے انگڑایا۔ لاڑی مَوّت کرے شنکار، تن اپنا ویس وٹایا۔ چتر گپت بن لکھار، لیکھا رہیا لکھایا۔ کال کُوکے مار جیکار، ایکا
 نعرہ لایا۔ پار برہم ابناسی کرتا آپے پاونہارا سار، جگ جگ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی
 رچن رچایا۔ کلجگ تیرا کال نگارہ، چاروں گنٹ سُنائندا۔ دھرم رائے میت مُرار، تیرا سنگ نبھائندا۔ کوار کٹیا کر شنکارا، سگلا سنگ دکھائندا۔ گو بند
 اٹھے جودھا سور پیر بلکارا، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ اُتبیج سیتج دے ہلارا، اپنی کرنی آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری انتم ور، ویس اولّا ہر کرائندا۔ اینکار کر پسار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، اپنی کل ورتایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، اینکارا آپ
 اکھوایا۔ ایکا چلہ تیر کمانا، ایکا رہیا اٹھایا۔ ایکا ویکھے مار دھیانا، لوآں پُریاں کھوج کھوجایا۔ برہما وشن شو ہوئے خیرانا، کروڑ تیتیسائین اٹھایا۔ نو کھنڈ
 پر تھی ڈمگانا، ستاں دیپاں دھیر نہ کوئی دھرایا۔ شاہ سلطاناں بھلیا اپنا گانا، راج راجانا خاک ملایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیایا۔ غریب نمانا
 گلے لگانا، چار ورتاں سچ سرنایا۔ راؤ رنکاں ایک دھام بھانا، اُوچاں نیچاں میٹ مٹایا۔ ایک شبد ایک گانا، ایک راگ الایا۔ پُرکھ اکال اک منانا، ایک ایشٹ
 دکھایا۔ راما کرشنا اک دھیانا، ایک رنگ رنگایا۔ نانک گو بند پد نربانا، ایک در دکھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل مہانا، جوتی نور نور الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

ایکا دھار، ایکا ڈوری نام بندھائیا۔ اتر پورب پچھم دکھن پاوے سار، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ مکہ کعبہ ہو اُجیار، مکھ نقبا آپے پائیا۔ پیر دستگیرا شاہ حقیرا
 کرے خبردار، ملا شیخ مسائق غوث آپے لئے اُٹھائیا۔ پنڈت پاندھے دے ہلار، اندر مندر پاوے سار، ڈونگھی کندر شبد ہلارا اک رکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد نرالا ایکا تیر، لوآں پُریاں رہیا چیر، سوہنگ مکھی اگے لائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ کرتار، ہنگ
 ہنگتا میٹ مٹائندا۔ نانک گایا اپنی وار، رسنا جہوا آپ ہلائندا۔ گوہند منگی منگ اپار، سوہنگ بھتھا تیر کمان اُٹھائندا۔ کلج اتم ہو تیار، لوک مات ویکھ
 دکھائندا۔ وید ویاسا بن لکھار، آپ اپنا بھو کھلائندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ میت مرار، اُچے ٹلے پریت ڈیرہ لائندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، کوٹن
 کوٹی راہ تکائندا۔ گن گن تھکے لکھ چار ہتی ہزار، کلج آيو وند وندائندا۔ مارنہارا ساچی مار، بھانا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جیو جنت بنائے گوار، ہر کا بھيو
 کوئی نہ پائندا۔ ہر کا روپ گئے وسار، دیپک باقی کایا مندر اندر نہ کوئے جگائندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، ننجھر رس جھرنانہ کوئے جھرائندا۔ جوٹھ
 جھوٹھ کر پیار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہلاکائندا۔ گر کاشد نہ کوئے جیکار، ساچا نعرہ نہ کوئے لگائندا۔ ست شنتو کھ نہ بنھی سپس دستار، دھیرج جت نہ
 کوئے دھرائندا۔ پنچم میل نہ ملیا وچ سنسار، پنچم مایا بندھن پائندا۔ کوڑا ڈنکا کوڑا پسار، کلج کوڑا آپ لگائندا۔ شاہ سلطان گئے ہار، ساچا عدل نہ کوئے
 کمائندا۔ دھرمی دھرم کرے خوار، کرمی کرم نہ کوئے دکھائندا۔ نہکرمی ہر پاوے سار، آپ اپنی رچن رچائندا۔ ورنی برنی وسیا باہر، نر اکار آپ ہو
 جائندا۔ کلج اتم ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، برہما وشن شو اُٹھائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام دو دھارا ہتھ اُٹھائندا۔
 برہمنڈاں پاونہارا سار، آون گوَن ویکھ دکھائندا۔ چوڈاں طبقال پار کینار، چوڈاں ہٹاں پھول پھولائندا۔ نور الای تیری دھار، اپنے وچ ملائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ہر کر نیہار آپ اپائے آپے لئے سنگھار، اپنی بنت آپ بنائندا۔ آپ اپائے آپ کھپائے، ہر ساچے وڈ
 وڈیائیا۔ گر اوتار سادھ سنت ہر سیوالائے، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بے انت بے انت آپ ہو جائے، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگا جگنت ویس
 وٹائے، برہما لیکھ نہ سکے لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرے نیناں تیرا مول چُکائیا۔ مول چُکائونا

پُرکھ ابناسی، اپنی جوت جگائیا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، گھر مندر ڈیرہ لائیا۔ نرگن جوت سرب پرکاسی انہو پرکاس وکھائیا۔ آپے ہوئے پاتال
 آکاشی، گگن منڈل آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل کھلتا بے پرواہ، ہر سچا
 شہنشاہ۔ آپے جانے اپنا راہ، دوسر بھینو نہ را۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھا، شبد اگئی پاوے پھاہ۔ نو کھنڈ پر تھی جوت جگا، جاگرت جوت کرے رُشنا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویس وٹا۔ ہر سچا ویس وٹنڈا، نرگن جوت نرنکار۔ جیواں جنناں ویکھ وکھنڈا، سادھاں سنتاں پاوے
 سار۔ راج راجاناں آپ اٹھنڈا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ دھرت مات اکھاڑا اک لگنڈا، نو کھنڈ رہیا لکار۔ نام کھنڈا اک چمکنڈا، ایٹم انٹی جائے ہار۔
 جن بھگتاں ساچا راہ وکھنڈا، چرن پریتی اک نرنکار۔ سر سمرتھ ہتھ رھنڈا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نام جہاز اک چلنڈا، بھو ساگر کرے پار۔ پھڑ پھڑ
 بانہوں آپ چڑھنڈا، سیوا کرے سرجنہار۔ لہنا دینا مول چکنڈا، پچھلا قرضہ رہیا اتار۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھ وکھنڈا، کلجگ پورا کرے ادھار۔ جوٹھا
 جھوٹھا جیو مسٹنڈا، گومت نہ کرے وچار۔ مایا ممتا آتم اندھرا، من مت بنائی نار۔ ساچی سچ نہ کوئے ہڈھنڈا، گھر گھر ہوئے خوار۔ مدراماس کھ لگنڈا،
 ۶۰۴ و سریا کرتار۔ نانک گوہند نہ کسے بخشنڈا، جس درس نہ پایا ہر نرنکار۔ جم کا ڈنڈ ہتھ وکھنڈا، دھرم رائے کرے خوار۔ چتر گپت حساب کھنڈا، لیکھا کھے
 اپر اپار۔ اٹھ اٹھاراں منہ کھنڈا، دس ویکھے کُنجھی دھار۔ بن سننگر پورے کوئے نہ پار لگھنڈا، لکھ چوراسی ڈبے ادھو چکار۔ کلجگ چوٹ نگارے اک
 لگنڈا، ڈورو ڈنکا رہیا مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوتی نور اپار۔ پُرکھ ابناسی کرپا
 دھار، لوک مات کرے رُشائیا۔ لوک مات ہر ہر کھیل، اپنا آپ کرائنڈا۔ آپے گرو گرو گر چیل، نور نور جوت ڈمگائندا۔ سدا سہائی سجن سہیلا آپے
 کرے میل، ساچا ساقی امرت جام پیا سندا۔ آپے وسے رنگ نویل، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لائندا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، آد نرنجن سیو کما سندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک شبد اک گیان، ایک دیوے دھر فرمان، ایک حکم سنا سندا۔ دھر فرمانا ہر بھگوانا، اپنا شبد
 سنا سنا۔ جن بھگتاں آتم انتر اک ترانہ، ایک دھن اُپجائیا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، ساچی سکھیا اک وکھائیا۔ چار ورنناں ایک سنگ نبھانا، ایک اوٹ ہر

رُگھرائیا۔ دُئی دَویتی بھيو مٹانا، بھرمی بھرم گوائیا۔ ساچا مندر اک سہانا، ایشٹ دیو اک ہو جائیا۔ پت پر میثور ایوونکار، پُرکھ اکال اک منایا۔ سرب جییاں ہر بنیا داتا، داتا دانی رزق سبایا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، رام نام آپ وڈیایا۔ آپے سینا سرتی کر پروانہ، آپ اپنے انگ لگایا۔ آپے اناد دُھن لگائے ترانہ، ہو ہو اللہ آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن روپ وٹایا۔ نر نرائن ہر نرنکار، نرگن روپ وٹایا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، گرگھ ورلے درشن پایا۔ لکھ چوراسی ڈبے اپنے وہن، نام چپو نہ کسے لگایا۔ نہ کوئی چکائے لہن دین، پھندن پھندن نہ کوئے کٹایا۔ مایا مٹا پایا گھن، جوٹھا جھوٹھا دیسے ساک سبندھی سین، کٹھے ہو ہو سارے بہن، ویلے انت نہ ہوئے سہایا۔ گرگھ ساچے دھام اولے ایکا رہن، چرن دوارا ہر رُگھرایا۔ درگھر ساچے سو بھاپان، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ سرشٹ سبائی ہر بھگونت، اپنی چال چلایا۔ پکڑ اٹھائے ساچے سنت، جس نامے ہر لو لایا۔ مٹمکھاں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوائیا۔ ہر میلا ہر ساچی سنگت، سگلا سنگ رکھایا۔ نانک نرگن انگ لایا انگد، دُوبے در نہ منگن جائیا۔ دُوبے در نہ ہویا منگت، ایکا بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے سچ سرنایا۔ سچ سرنائی سرنگت، ہر سجن بو جھ بھجائندا۔ دیونہارا ساچی مت، ایکا برہم جنائندا۔ اک دکھائے ساچا ہت، ایکا رنگ رنگائندا۔ چرن کول ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائندا۔ بیج بیجے ساچے وت، ساچا ہل چلائندا۔ پھل پھلوڑی ویکھے پت، پھل امرت آپ لگائندا۔ لیکھے لائے رتی رت، جو جن رسنا گائندا۔ سگلا سنگی وسے ساتھ، ساچا سنگ نبھائندا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھو ہی آپ چڑھائندا۔ شبد جنائی ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ سناائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، چار ورنناں ایکا سرنا برن اٹھاراں میل ملائندا۔ ورنناں برنناں ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ رام رام میت مُرار، رام روپ آپ وٹایا۔ ٹھانڈا سینا وچ سنسار، سنگر ناؤں دھرائیا۔ نانک گو بند اک جیکار، ایکا روپ وٹایا۔ کلمہ نبی آپ جیکار، آپے رہیا سناایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیری ونڈ تیری جھولی پائیا۔ پنجے تت وکارا کایا تن، مایا موہ لٹایا۔ سیجے چڑھے نہ ساچی دھن، پیما پریت نہ کوئے رکھایا۔ دوس رین

دیوے ڈن، در ساچے دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا جھیرا اک دکھائیا۔ لوبھ ہنکاری کایا چیتھڑا، مایا تن رنگیا۔ ملیا میل نہ کنت میتھڑا، سوبھاونت نہ گھر سہایا۔ گایا در نہ سہاگی گیتھڑا، ساچا سنیانہ کوئے سہایا۔ جوٹھا جھوٹھا دیسے چیتھڑا، گھر ساچے مول نہ بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایہہ تن مایا موہ لپٹایا۔ جس ملیا سچا صاحب سلطان، سو پتوتی نار۔ آپے مندر سچ مکان، کرے سچ شنگار۔ لیکھے لائے نگاہبان، آپ اپنی کرپا دھار۔ انگیکار کرے کرتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ وڈیائے وچ سنسار۔ گرسکھ ناری کنت پیاری، سوبھاونتی سچ سہایا۔ پلنگ رنگیلے سچ نیاری، سنگر پورے آپ سوائیا۔ آپے تیج رہیا سواری، اپنی گودی آپ اٹھایا۔ لوک مات نہ رہی کواری، مایا متا وچ نہ لپٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے لیکھے لئے لگایا۔ نانک نار ہر کنت بھتار، گر اپنا ویس وٹایا۔ سکھیا دتی سرب سنسار، ساچا مارگ ایکا لایا۔ بن ہر کنت نہ دوجا پتی وچ سنسار، ساچی رکھیا نہ کوئے کرایا۔ رتی رت رنگیا کرتار، نام کنگن ایکا پایا۔ گرسکھ تیرا کجل دھار، سنگر نیناں آپ مٹکایا۔ سرت سوانی کر پیار، اپنے گلے لگایا۔ نانک زرگن گائے وارو وار، گرسکھ تیری وڈ وڈیایا۔ شبد رنگیلا پلنگ، ہر سجن سچ سہایا۔ لال گلا چڑھیا رنگ، ہتھیں مہندی لال لگایا۔ نام چوڑا ساچی ونگ، کنگن رہیا چھکایا۔ چٹے آسوکسیا تنگ، سولاں کلیاں آسن لائیا۔ شبد انادی وجائے مردنگ، ہر ساچے سیوا لائیا۔ گنگا گوداوری سرتی جمناپانی وارن کنت سنگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سب دی اچھیا پور کرائیا۔ پریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، گرسکھ تیری کایا ویکھ دکھایا۔ تیرا لائے تیری انگی انگ، انگیکار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ نار کر پیار، وچ سنسار آپ پرناپا۔ گرسکھ ناری ور گھر پایا، آتم وٹی ودھایا۔ ساچا رنگ اک چڑھایا، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا کھارے چرن لکایا، پریاں لوآں چرناں ہیٹھ دباپا۔ پُرکھ ابناسی اپنی ڈولی آپے پایا، اپنے کندھ اٹھایا۔ ہولی ہولی پنڈھ مکایا، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ جوتی اندر جوت ملایا، جوتی نور جوت رُشائیا۔ نانک سنگر ساچا گایا، نہ مرے نہ جائیا۔ کلجگ انتم گرسکھ ناری ویاون آیا، آپ اپنی بنت بنایا۔ آوندنا جاندا دس نہ آیا، کوٹن کوٹ رہے راہ تکایا۔ پہلا پوڑا اک اٹھایا، چوتھے گھر لکایا۔ پنجم میلا سچ سبھایا، گھر ساچا اک دکھایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے اپایا، زرگن نور کرے

رُشائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا، دیوا بتی نہ کوئے جنایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر گایا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ گر سکھ تیری وڈ وڈیایا، جس ملیا کنت نر
 ہر نرائن سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا چولی رنگے چیتھڑا، سنگر ساچا ایکا میترہا، نام انڈیٹھ اک دکھائیا۔ کایا چولی رنگ
 چلُول، ہر سنگر آپ چڑھایا۔ ساچی سیجا برکھے پھول، رت بسنتی آپ سُبھایا۔ سچ سنگھاسن سوہے کنت کنتول، پاوا چول نہ کوئے رکھایا۔ شبد پنگھوڑا رہیا
 جھول، سچ ہلارا اک لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ اٹھ جاگ گر سکھ میت، گر گوہند
 جوت جگائیا۔ نانک نرگن ٹھانڈا سیت، اگنی تت بُجھائیا۔ کاہنا کرشنا وسے چیت، چتوت ٹھگوری نہ کوئے پائیا۔ رام راما پرکھے نیت، نام کسوٹی ایکا لائیا۔
 نرگن بیٹھا اک اتیت، ویکھے کھیل تھاوَل تھانیا۔ شبد سنائے ساچا گیت، آپ اپنا ڈھولا گائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹا کیٹ آپ ہو جائیا۔ ہر
 کا نام سدا انڈیٹھ، نیت نین نہ کوئے دسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ملاوا دھر دربار، سرت سوانی کر پیار، ناری کنت بن بھتار،
 گھر سبھے سہج ملائیا۔ گھر دیوا گھر باقی، گھر گھر کرے رُشائیا۔ گھر سبجن گھر کملا پاتی، گر میلا میل ملائیا۔ گھر جام گھر بیٹھا ساتی، گھر پیالہ دے پلائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، امرت بوند سوانتی ایکا کھ چوائیا۔ جگ جگ میل وچھوڑا، پاربرہم کرتار۔ آپے لگی توڑدا،
 آپے جوڑے وچ سنسار۔ منمکھ جیو در توں ہوڑدا، گرکھاں کرے پیار۔ آدانت ایکا بوڑھدا، ایکا گر اوتار۔ لوآں پُریاں ایکا دوڑدا، رَوس پائے سار۔
 بھو جانے مٹھے کوڑدا، اندر باہر گپت ظاہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ندیاں راہ وچھٹیا جگ میلا میل ملنیا۔ ندیاں واہ وچھٹیا، وسریا
 کرتار۔ راہ دے نہ جیواں انھیا، کھج وین ویندے ڈونگھے غار۔ جو گھریا سو بھنھیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جس جن سنگر پورے بیڑا بنھیا، اتم میل
 لئے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ندیاں وین اُتے راہ، سمند شاہ سلطانیا۔ پر بھ کھیلے کھیل
 بے پرواہ، گونتا گن ندھانیا۔ جس جن پکڑے آپ بانہہ، کرے پار دو جہانیا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی کر پردھانیا۔ آپے پتا آپے ماں،
 گر سکھ ساچے بال انجانے گود اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی آنیا۔ میل وچھوڑا ہتھ کرتار، جگ جگ بنت بنایا۔ آد

جُگادی لے اوتار، گرکھ ساچے لئے جگائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے اُبھار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ نیتز لوچن دو اُجیار، لوئن تيجا آپ کھلایا۔ چوتھے پد سچ دربار، در دوارا دئے دکھائیا۔ زرگن جوتی نور اُجیار، دوس رین ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دیوے کٹ، دئی دوتی میٹے پھٹ، شبد انادی لائے سٹ، ونج کرائے ساچے ہٹ، سچھنڈ دوارا اک دکھائیا۔ سچھنڈ دوارا آپے کھول، گرکھاں راہ دکھائیا۔ پُرکھ اگما آپے بول، اپنا بولا پور کرائیا۔ ساچے کنڈے تولے تول، ایک تولا آپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرکھ لال انملڑے لئے وِروں، نام مدھانا ایک پائیا۔ اپنا پردہ آپے کھول، اپنا درس دکھائیا۔ کوئی بھيو نہ پائے پنڈت پاندھا رول، گیان دھیان نہ کوئے درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، جگت وچھوڑا آپے میٹ مٹائیا۔ جگت وچھوڑا پینڈا دور، حاضر حضور جوت جگائیا۔ گرکھاں دیوے ست سرور، نام خُماری اک چڑھائیا۔ پنچ وکارا چورو چور، چرن چرنودک کھ لگائیا۔ ناتا تئے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے کُرمائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دُرمت میل دھووے جھوٹھی شامییا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آد انت جگا جگنت سنت کنت ایک سچ ہنڈھائیا۔ ایک سیجا ہر ہر ستا، ابناسی اچت اکھوایا۔ آپے جانے اپنی رُتا، آپے دیکھ دکھایا۔ پھول پھولائے دہ دشا چارے کوٹا، آپ اپنا پھیرا پایا۔ کلج انتم گر سکھاں اُپر آپے تھھا، آپ اپنی دیا کمایا۔ رہن نہ دیوے لگیا کسے گٹھا، چھب اندر پھیرا پایا۔ پھڑ پھڑ بندھائے ایک مُٹھا، ستا سنسار رہے نہ رایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت پھڑ پھڑ ٹنگے آپے پُٹھا، ویلے انتم دئے سزایا۔ تیر نرالا ایک چُٹھا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن نہائے ساچے سر، ندیاں میلا سجن سہیلا، چرن وچھنے لگے لیکھے، پُرکھ ابناسی میل ملایا۔ پنچم پیارے کر پروان، پنچم کھ صلاحیا۔ پنچم دیوے ساچا دان، پنچم منگ منگائیا۔ پنچم میٹے پنچ شیطان، پنچم موہ رہے نہ رایا۔ پنچم میتا پنچ گیان، پنچ رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ پنچم منگی ایک منگ، اپنی جھولی اگے ڈھایا۔ چاروں گنت قہر منگ، دوس رین تاریاں رہی لایا۔ غریب نمانے بیٹھے ننگ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ بھوت پریت مارن ڈنگ، جن خیس دئے ڈھایا۔ ڈان ہاکن دکھائے ننگ، وچ چھب رہن نہ پائیا۔ کسے نہ

چڑھے تاپ کھنگھ، جو جن رسنا سوہنگ گائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جو جن آئے درشن پائیا۔ سنگر پورا کٹے پھند، گر گوبند داتا ویس وٹائیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، ویلے اتم ہوئے سہائیا۔ ہندو ترک نہ کوئے جنگ، نہ کوئے کرے لڑائیا۔ باراکوس وجے مردنگ، پر بھ ساچا آپ وجائیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ صد سولاں ویکھ وکھائیا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی کر وچار، ہر ساچے دیا کمائیا۔ ہر سنگت رہنا خبردار، سنگر پورا لئے بچائیا۔ آلس ندرانہ کرے کوئی وچار، دوس رین سیو کمائیا۔ جودھا سور بلی بکار، نام لیکر چاروں کٹ لگائیا۔ پیر بے تالے بٹھے زنجیر، ڈوری اپنے ہتھ کھچائیا۔ کسے وس نہ چلے پیر فقیر، مڑھی مسان نہ کوئی جگائیا۔ جادو جڑیاں مارے تیر، دیوے جڑ اکھڑائیا۔ وڈ داتا سر پیرن پیر، زرگن زرگن آپ آپ اکھوائیا۔ چٹے اُتے کھچی لیکر، کالا داغ نہ کوئی مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست اٹھ نو دس ہس ہس میل ملائیا۔ سُن فریاد دیوے داد، ہر سجن شہنشاہ۔ وقت ویلا رکھنا یاد، گر ملیا اک ملاح۔ نام وجائے ساچا ناد، دیوے درس وکھا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بھیسو ابھید دئے گھلا۔ موہن مادھو ہر ہر مادھ، موہنی روپ رہیا وٹا۔ جو جن رسنا رہے ارادھ، اپنی گود لئے اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج گرگھ ساچے لئے ترا۔ تارنہارا ہر ہر آیا، ایک نام چلائیا۔ چار ورنناں رہیا جگایا، بھینناں بھائی بنائیا۔ ورن برن نہ کوئی رکھایا، ساچا مارگ ایک لائیا۔ گرسکھاں بیٹا آپ اٹھایا، اپنے کندھ اٹھائیا۔ مسکھاں کلج جھیرے لایا، در دوار رہے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں دیوے ساچا ور، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی چھب گروارے ☆

دھرت دھول بھومکا استھان، سچھنڈ وٹی ودھائیا۔ آپ براجے سری بھگوان، برہمنڈ رہے شرمائیا۔ ونڈے ونڈ نام دان، تریلوکی ہتھ نہ آئیا۔ شبد اگئی اک بان، سنگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ غریب نمانے کر پچھان، پھڑ بانہوں اُپر چڑھائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے مان، دو جہانناں ہوئے سہائیا۔ کروڑ

تیتیا بھل برسان، برہما وشن شو راہ نکائی۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، لیکھا لیکھے لئے لگائی۔ روگ سنتا پ جگت سرب مٹ جان، ویکھ
 دکھائی۔ گرہ مندر ہوئے پروان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائی۔ نام رنگ ساچا چاڑھ، دھرنی دھول سہایا۔ سچ سنگھاسن
 اپر اپار، پُرکھ ابناسی اک ہنڈھایا۔ ہر جن ساچے کر پیار، جن جننی لیکھے لئے لگایا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی چھب گردوارے ☆

گرودوار گرکھ وسے، منمکھ رہے گر لائی۔ جس جن مارگ ساچا دتے، بھیکھ پکھنڈا دئے گوائیا۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسے، آپ اپنا ویکھ دکھائی۔
 میٹے رین اندھیری متے، ساچا چن چڑھائی۔ کلجک مایا نہ ہوئے وسے، مایا ممتا موہ تجائی۔ سنگر پورا جس جن ہر دے وسے، سادھ سنگت سیو کمائی۔ مایا ممتا
 مورکھ مکدھاں ڈسے، دوس رین ڈنگ لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرد مندر ویکھ دکھائی۔ گردوار ہر کی دھار، ہر ساچا سچ
 اُپجائندا۔ جس جن کرائے نام ونج واپار، جگت ترسنا بھکھ مٹائندا۔ دہ دشانہ ہوئے خوار، چار کٹ نہ پھیری پائندا۔ ایکارنگ رے کرتار، ایکارنگن
 رنگ چڑھائندا۔ کام کرودھ نہ ہوئے ہنکار، لوبھ موہ نہ کوئے دسائندا۔ سد گر سکھ سنگر سوہے دوار، سنگر پورا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائندا۔ سنگت تیری ساچی سیو، ہر ساچے سچ من بھائی۔ تیری رسنا تیری جہو، اپنا نام جپائی۔ الکھ اگوچر اگم ابھیو، آد
 جگاد وڈی وڈیائی۔ سجن صاحب وڈ دیوی دیو، ساچا سنگر اک اھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ گردوار ست
 پرساد، ہر سنگت بھیٹ چڑھایا۔ سنگر پورا دیونہارا داد، در در جس جن ہر دے اندر رام وسایا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھے ناد، ڈنکا ڈورؤ کون وجایا۔ کون سنت
 کون سادھ، کون گرؤ گرنتھ سیو کمایا۔ کون مایا ممتا رہیا لادھ، سر اپنے بھار اٹھایا۔ کسے لیکھے لگے نہ ناڑی ماس، ہاڈی پنچ تت اگنی جلایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ ساچا گھر سچ دروازہ، ہر ساچا آپ کھلایا۔ ہر مندر بیٹھا غریب نوازا، دس کسے نہ آئندا۔ انحد

وجائے ساچا واجا، ڈھولک پھینا نہ کوئی وجائندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، آپ اپنا عدل کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا لیکھا تیری جھولی پائندا۔ ہر سنگت ست پر ساد، اپنی ہتھیں رہیا ورتائیا۔ دوسر ہتھ نہ دتی داد، نہ مالک کوئی بنائیا۔ لہنا چکے ابجو آج، اچ کل نہ پھیر وکھائیا۔ اپنا سازن آپے ساز، آپے ویکھ وکھائیا۔ غریب نمائیاں رکھے لاج، سچ پر ساد بھیٹ چڑھائیا۔ ایکا چوکا رہے ارادھ، چوکا ایکا اک لو لائیا۔ پہلے جگ بخش دد، چوتھے لئے مٹائیا۔ ساچی رکھ رکھیا رکھنی یاد، رکھ کیس گوردھن دھار ہر نرنکار آپ اٹھائیا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ ونڈے سچ پر ساد، جیواں جتاں بھار نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ اپنا پر ساد آپے ونڈ، اپنا سنگن منائندا۔ ہر سنگت ورتائے ٹھنڈ، ساچا سنگ نبھائندا۔ کسے پلے بچھی رہن نہ دیوے گنڈھ، جو گرگھ سیو چڑھائندا۔ نار دھاگن جیو رنڈ، ہر کنت بھیو نہ پائندا۔ پر بھ ویکھنہارا جگت پکھنڈ، گھر گھر وچ آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر پر ساد گر کرپا جان، گرگھاں آپ ورتائندا۔ گھر مندر دھر درگا، ہر سجن ویکھ وکھائیا۔ آپ سہائے ساچا تھاں، جس در چرن چھہایا۔ کرے پکار دھرتی ماں، دھرت دھول کرایا۔ جییاں جتاں پکڑے بانہہ، امرت جل آپ اچھلایا۔ اپنے چرن لئے چھہا، چرنودک مکھ چھہایا۔ گنگا گنگوتری ویکھ وکھا، سچ ساگر آپ نہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھانڈا جل امرت رس، امرت میگھ برسایا۔ امرت میگھ سنگر نیر، سیر سیر پیائیا۔ ایکا مارے ساچا تیر، دھرت دھول ہلایا۔ جن بھگتاں کڈھے ہوئے پیر، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ گرو دوار گرو گرنٹھ بٹھے پیر، گر سنگر آپ اپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ساچا ہر، لہنا دینا ہر سنگت رہیا چکائیا۔

تارنہار پُرکھ سمرتھ، آد جگاد اک اکھوایا۔ بردھ بال جوان رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ نام جنائی ساچی گاتھ، ایکا منتر انتر وڈرایا۔ کلج کریا نہ مارے ٹھاٹھ، شوہ دریائے دے رڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ باہل نگر دیوے باہل، گر سنگر ہتھ وڈیائیا۔ توڑن آیا جگت جنجال، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ ویکھ وکھائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، جو جن رسنا ہر ہر

گایا۔ ماٹی لیکھے لائے کھال، خالق خلق دیکھ دکھائیا۔ ہرجن ساچے لئے سنبھال، آپ اپنے انگ لگایا۔ کسے نہ گلے کوئی دال، نام کھنڈا اک چکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کل کلیش دئے مٹائیا۔ کل کلیش اترے دکھ، ہر ساچا دیا کماندا۔ اُجل کرے مات کھ، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔ سُپھل کرائے مات کُھ، گر بھواس پنڈھ مکا ئندا۔ اُٹا ہوئے نہ پھیر رُکھ، اجون اجونی آپ بھوائندا۔ اپنی گودی لئے چک، ساچا دھام اک دکھائندا۔ مٹمکھاں کھ پائے تھک، تھکیں کھ بھرائندا۔ چھل چھدر نہ رہے لگ، سر چوٹی آپ مُنڈائندا۔ ہریا بوٹا نہ جائے سَنک، سَنکے ہرے آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نہانے پار کرائندا۔ بردھ بال نوجوان، مات گر بھ آپ ترائیا۔ شبد جھلائے سچ نشان، چاروں کُنٹ آپ اُٹھایا۔ جیو جنت سارے گان، گھر گھر وجدی رہے ودھایا۔ نہ کوئی پون مسان، کوری کور نہ کوئی دکھایا۔ ایک مارے شبد بان، تیر نرالا آپ چلایا۔ ستھر لاپے جھوٹا گھان، آپ اپنا گیت دوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن سجن ساچے میت، ہر ساچی سیکھ سمجھایا۔ ایک گاؤنا سہاگی گیت، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ کرے کرائے پت پُنیت، پتت پاؤن آپ اکھوائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، جو جن اک من ہوئے درشن پائیا۔ لکھ چوڑا سی گئی سیت، لکھ داتا نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی شکر داس دے گھر پنڈ جھنڈے جموں ☆

ہر ستگر دین سچا دیاں، اک اکلا اینکاریا۔ گو بند پیتا گر گوپال، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ گر کھ ویکھے ساچے لال، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ مٹمکھاں مارنہارا مار، جگ جگ اپنا ویس وٹا رہیا۔ آد جگادی اک اوتار، نرنکار آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد تیز کٹار، نرنکار ہتھ رکھا رہیا۔ سار شبد ساچا کھنڈا، ہر ساچا ہتھ اُٹھائندا۔ دیکھ دکھائے وچ برہمنڈاں، لوآں پُریاں پھول پھولائندا۔ اپنی ونڈے آپے ونڈا،

ونڈنہار اک اھوانندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈا، لوک مات جوت جگانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سار وچ سنسار، ایک آپ رکھانندا۔ سار شبد اگم اتھاہ، وید کتیب بھيو نہ پائیا۔ آپے جانے بے پرواہ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ پاربرہم سچ سیوکما، سیوک سیوا آپ لگائیا۔ الکھ اھيو آپ اھوا، الکھ نرنجن نور رُشنائیا۔ سچکھنڈ دوارا دے سہا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی کار ہر نرنکار جُگا جگنتر آپ کرائیا۔ جُگا جگنتر ساچی کار، ہر ساچا آپ کرائندا۔ ابناسی کرتا کھیل اپار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ شبد اگمی ایک دھار، اپنی آپ چلانندا۔ آپے وسے سب توں باہر، ہر گھٹ ڈیرہ آپے لائندا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلانندا۔ سار شبد ہر دھار نرالی، ایک ایک اپائیا۔ ایک جوت جگے اکالی، ایک نور کرے رُشنائیا۔ ایک بنے کرتا پالی، پرتپالک ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ساچا گھر ہر بھگونت، ایک ایک سہانندا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ساچی سکھیا اک سمجھانندا۔ نام ندھانا دیوے گن گنونت، آتم انتر برہم وکھانندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، پنچ تت پھول پھولانندا۔ آد جُگادی مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ویس وٹانندا۔ جُگ کرتا ہر کرنہارا، سمرتھ پُرکھ اھوایا۔ آد جُگادی لے اوتارا، ہر منتر نام درڑایا۔ نت نوت ساچی کارا، سادھاں سنتاں لے اٹھایا۔ دُھن انادِ سچّی دُھنکارا، ایک منگل راگ سنایا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، تال سہاواک اپایا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بحر کپائی توڑ تڑایا۔ آتم سیجا ہو اُجیارا، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ سرت سوانی میل ملائے ساچے ہانی، گھر ساچا اک سہایا۔ اک وکھائے پد نربانی، پر م پُرکھ وڈ وڈیایا۔ آون جاون چکے کانی، جس جن ہر ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سادھ سنت ہر بے انت کوٹی کوٹ رہیا تریا۔ کوٹی کوٹ سنت ادھار، ہر نامہ ونج کرائیا۔ دیوے درس اگم اپار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ رواس کرن نمسکار، برہما وشن شو سپس جُھکائیا۔ آپ سہائے سچکھنڈ دوار، سچ سنگھان آسن لایا۔ الکھ اگوچر بھيو نیار، بھيو اھیدا آپ ہو جائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ست ستوادی آپ کرائیا۔ جُگا جگنتر پاوے سار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم کوڑی دھار، چار گنٹ رہی وہایا۔ کایا مندر اندھ

اندھیار، دیا باقی نہ کوئی جگایا۔ سچ نہ دے گرو دوار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ رسنا جہوا کوڑ آہار، سچ امرت جام نہ کوئی پیایا۔ تن شنگار کام کردھ لوہ موہ ہنکار، مایا ممتا میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ایک ہر، اپنی کل ورتائی۔ عقل کلا کل دھار، ہر ہر ویس وٹا سندا۔ آد جگادی پاوے سار، اپنا کرم کما سندا۔ کلج کوڑا ویکھ پساہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹا سندا۔ جیو جنت ہوئے و بھچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیونہارا سچ ور، آپ اپنی بوجھ بھجھا سندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، گرگھاں بوجھ بھجھائی۔ نام کنڈے ساچے تول، لیکھا دئے چکائی۔ آد جگادی رہے اڈول، نہ ڈولے کوئی ڈلائی۔ لکھ چوراسی سنی انھول، نہ سویا کوئی جگایا۔ چاروں کنت و بے ڈھول، کوڑ نگارہ آپ وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھائی۔ کلج انتم ویکھن آیا، ہر وڈلی بلوانا۔ اولیئے پیر شیخ مساق میٹن آیا، مارے تیر نشانہ۔ سنت سہیلے گرو گریچیلے شبد دوشالے آپ لپیٹن آیا، اپنا پائے نام دوشالہ۔ کھیوٹ کھیٹا بیڑا بنے لاون آیا، کھیلے کھیل دو جہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ہر جن جن ہر اپنے رنگ رنگایا۔ تارنہار گریک ہے، پر م پڑکھ کرتار۔ جس جن بخشے ساچی ٹیک ہے، دیوے رام نام ادھار۔ کایا بڈھی کرے بیک ہے، ہوئے ہنگتا روگ نور۔ پنچ تت وکارا رہیا ویکھ ہے، مایا موہ نہ کرے خوار۔ آپے لکھنہارا لیکھ ہے، برہما وشن شو سیوادر۔ آپے داتا نرنیش ہے، شاہ سلطان سچی سرکار۔ آپے گنپت ہر گنیش ہے، کروڑ تیتیس دئے ادھار۔ آپے سُرپت راجا اند کرے ویس ہے، آپے امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ آپے گنگا گوداوری تیرا لیکھا رہیا ویکھ ہے، آپے سُرستی کرے پیار۔ آپے جل جل دھار ہے، جل دھار روپ آپ نرنکار۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رہیا ویکھ ہے، گھر گھر وچ محل اُسار۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس ہے، نرگن جوتی نور اُجیار۔ آپے دسرتھ سُر رام رامیش ہے، کاہنا کرشنا آپ مرار۔ آپے نانک گری دسمیش ہے، ایک جوتی دس اوتار۔ آد جگادی رہے ہمیش ہے، آوے جاوے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ایک ایک اینکار ہر نرنکار، پاربرہم ہر اکھوا سندا۔ آد نرنجن میت مرار، جوت نرنجن میل ملا سندا۔ سار شبد کرتیار، انحد تال وجا سندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، گرگھ ساچے آپ اٹھا سندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، ایک دو جا

بھیو چُکائندا۔ تیجے نین درس اپار، چوتھے پد سمانندا۔ پنجم میتا میت مرار، پنجم موہ چُکائندا۔ سولائ گھڑ سچا گھر بار، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ ست پُرکھ
 نرنجن ساچی کار، ہر ساچا سچ کرائندا۔ اٹھائ تتاں وسیا باہر، نو دوارے نہ کھوج کھجائندا۔ دسویں میتا میل مرار، آپ اپنا میل ملائندا۔ ایکا گیتا گن
 گیان، منتر نام درڑائندا۔ ایکا پوجا وید پاٹھ پُران، ایکا سکھیا سکھ سمجھائندا۔ ایکا کہانی بانی کر پچھان، بان نرالا ایکا لائندا۔ ایک روپ سری بھگوان،
 چارے ورنائ نظری آئیندا۔ اٹھاراں پُراناں ٹے مان، مان ابھمانا میٹ مٹائندا۔ سوہنگ اکھڑ اک پچھان، دو جہانا چلت چلائندا۔ برہم پاربرہم کر
 پردھان، سچکھنڈ دوارا آپ دکھائندا۔ گرگھ ساچی سخی ہر ہر ساچا کاہن، نام بنسری وچ وجائندا۔ ساچا میلا سیتا رام، سیتا سرتی آپ پرنائندا۔ وسے کھیڑا
 نگر گرام، جس در ستگر پورا چرن لکائندا۔ مٹے رین اندھیری شام، ساچا نام چند چڑھائندا۔ پورن کر نیہارا کام، پورن اچھا آپ کرائندا۔ لیکھے لائے ماٹی
 چام، جو جن نیتز نین در آئے درشن پائندا۔ روگ سوگ سرب مٹ جان، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ایکا منتر نام سکھائندا۔ ایکا منتر ساچا گاؤنا، ساچی جگت جنائیا۔ روگاں سوگاں ڈیرہ ڈھاہنا، ساچا شکھ دے اُچائیا۔ گرگھ ساچے میل ملاؤنا، آپ اپنا پردہ
 لاپیا۔ مسمکھاں در در پھرؤنا، کاگ واگ رہے گر لائیا۔ بن ہر ساچے نہ بیڑا کسے بے لاؤنا، کلجگ جھوٹا گر نہ دیوے کوئی گواہیا۔ بن ہر ست پُرش نہ
 کسے اکھواؤنا، در گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ سنت ست سروپ نہ کسے ساؤنا، ست است گیا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بال
 نادانا نوجوانا لیکھا دے چکائیا۔ ہر جن لیکھے جائے لگ، ہر سجن سچا پایا۔ پھر پھر ہنس بنائے گگ، مانک موتی چوگ چکایا۔ دیک جوتی جائے جگ، اگیان
 اندھیر مٹایا۔ درس دکھائے ہر ہر اُپر شاہ رگ، آپ اپنا میل ملایا۔ پنج ت بھجائے لگی اگ، امرت آتم مکھ چوایا۔ ستگر پورا ہر سربگ، داتا دانی دین
 دان آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ہتھیں بنھے تند، ساچا گانا ہتھ بندھایا۔ شبد گانا بنھے ڈور، ہر ساچا سچ کمائیا۔ پھر پھر مارے
 پنچے چور، شبد کٹار اک اٹھائیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، آپ اپنی سیو کمائیا۔ اتم ویلے گیا بہر، کلجگ کوکے دے ڈھائیا۔ جس جن آتم انتر لگی اوڑ،
 دے درشن آپ بھجائیا۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، ساچا سو آپ دوڑائیا۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، لوک مات پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا

ریٹھا بھنّ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیآ۔ گر سیکھ اٹھ جاگ بھگت ڈلار، ہر ستنگر آپ جگا سندا۔ کلجگ
 انتم کھیل اپار، پُرکھ ابناسی آپ کھلا سندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہاباکار، ست دیپ سرب گرلا سندا۔ سادھ سنت نہ پاوے کوئی سار، سر ہتھ نہ کوئی ٹکا سندا۔ گھر
 گھر بیٹھ رام اوتار، رام رام سرب اکھوا سندا۔ گو بند کھنڈا کرتیار، گو بند اپنا نام وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے
 لئے ور، در اپنے سو بھاپا سندا۔ سو بھاؤنت ہر بھگوانا، بھگتن بھگتی نام درڑا سندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، آد شکتی سیوالا سندا۔ میل ملائے جوت جوالا، ا شنبُج
 گرُمائی آپ کراندا۔ سَنگھ شیر شیر بلوانا، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ سنت سُہیلے بَنھے گانا، ساچا سگن منا سندا۔ شبد انادی اک ترانہ، گھر مندر آپ سنا سندا۔
 بھیکھادھاری بھیکھ باونا، بلدھاری آپ ہو جا سندا۔ آپے مارے راما راون، لکا گرھ آپ سہا سندا۔ آپے کھیل کھیل مہانا، رتھ رتھوا ہی رتھ چلا سندا۔
 آپے نام ست در پردھانا، واہ واہ گرُ فُخ گجا سندا۔ کلجگ انتم جو دھا سور پیر مرد مردانہ، نہ پکٹک آپ اکھوا سندا۔ چوڈاں طبقاں پار کرانا، چوڈاں لوک
 اٹھا سندا۔ برہما وشن وقت چُکانا، سُرپت راجا تختوں لاہندا۔ لکھ چوڑاسی پھڑ پھڑانا، نو کھنڈ خاک اڈا سندا۔ گرگھ ساچے میل ملانا، آپ اپنی دیا کما سندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، در ساچا آپ سہا سندا۔ ساچا در ہر سہنجنا، ہر ساچے آپ سہایا۔ جوت جگائے آد نرنجا،
 آد نرنجن ویس وٹایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر لئے ترایا۔ جس جن نیز نام پائے انجا، اگیان اندھیر دئے مٹایا۔ دو جہانی ساچا سنجنا، لوک
 مات ویکھن آیا۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ہر سنگت چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل دئے گویا۔ انتم ویلے پردہ آپے کچنا، سر
 اپنا ہتھ ٹکایا۔ لاڑی موت گھر گھر نچنا، اپنا گھنٹھ دئے اٹھایا۔ کال نگارے کولوں کسے نہ بچنا، دُور دُکا رہیا وجایا۔ پنج تت بھانڈا دسے کچنا، سچ
 بھٹھیلے نہ کوئی تپایا۔ ہر ستنگر ساچا ساچو سچنا، آد جگاد اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دئے ترایا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بھاگ سنگھ دے گھر جھنڈے جموں ☆

سچ گھر سچ دوار، گر سنگر ویکھ دکھائیا۔ کرپا کر اپر اپار، اپنی درشت آپے پائیا۔ جگت ترسنا دئے نوار، ساچا سکھ اک اُچائیا۔ بھگتی نام بھرے
 بھنڈار، بھوساگر پار کرائیا۔ ونج کرائے اک وپار، نام نامے ہٹ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ بالاں لئے ترائیا۔ اترے پار
 سرب پروار، جن ہر ہر میل ملایا۔ کرپا کرے سچی سرکار، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ سوہے بنک سچا دربار، درگھر ساچے منگل گایا۔ پایا پر م پڑکھ کرتار،
 جگت جنجالا سنگل کٹ دکھایا۔ داتا دانی دیونہار، درد دکھ بھے بھجن نیترا نجن گیان درڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیال گرگھ
 لال، گھر مندر اک سہایا۔ گھر مندر سچ مینار، ہر ساچا سچ سہایا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، اندھ اندھیر مٹائیا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، چرن چرنودک
 گرگھان مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے اپنے در، گھر سچا اک وڈیائیا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی پورن چند دے گھر جھنڈے جموں ☆

تیرتھ تھ سچ کینار، گر سنگر چرن دواریا۔ امرت بھرے امر بھنڈار، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ نہکرمی کرم رہیا وچار، ککرماں لیکھ چکا رہیا۔
 دھرمی دھرم اک سنسار، ہر سنگت میل ملا لیا۔ ورن ورنی وسے باہر، گھر سچا اک دکھایا۔ مرنی مرے نہ وچ سنسار، جیون مکت آپ بنا لیا۔ کرنی
 کرے آپ کرتار، کرتا پڑکھ ناؤں وڈیا لیا۔ دھرنی نیوں نیوں کرے نمسکار، جس دوارے چرن بچھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر
 مندر ویکھے بنک دوار، اندر اپنا دھام دکھایا۔ اندر دھام ہر نیارا، ساچی سچ ہنڈھائیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، ترے گن بندھن توڑ تڑائیا۔ پنچم دیوے
 پنچ ہلار، شبدي شبنوائیا۔ راج جوگ سچا سکدارا، گر چرن سچی شہنشاہیا۔ کرپا کرے آپ نرنکارا، نردھن نردھن لئے ترائیا۔ دیوے درس اگم اپارا،

جگت ترسنا ترکھا بُجھائیا۔ گاوٹ گاوٹ اترے پارا، جو جن رسنا سوہنگ گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچی وجے ودھائیا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ پکرمی سانئیں داس دے گھر جھنڈے جموں ☆

چرن چرنو دک ساچی دھار، ڈکھ درد مٹائیا۔ جگت رُلے کر پیار، انملے لال بنائیا۔ بھنڈارے کھلے در دربار، اتوٹ اتوٹ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن چرنامیت آپ ہو جائیا۔ چرن پیتا میت مُرار، چرن سرن سرنائیا۔ پتت پُنیتا کرے وچ سنسار، آپ اپنا سکھ اُپجائیا۔ چلائے ریتا اپر اپار، اپنی نیٹی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، باول بولا نوری اللہ ہو ہو دے مٹائیا۔ ہو اللہ حق بحق، حقیقت ویکھ وکھائیا۔ کلمہ قلمی رہیا تک، آیت شریعت مٹائیا۔ الف میم نکیل پائے نک، حمزہ کھ بھوائندا۔ ملا شیخ ڈونگھی گارے دیوے سٹ، ڈونگھی بھوری آپ بھوائندا۔ اندر میل دیوے کٹ، امرت ساچا کھ چوائندا۔ ایکا دو آمیٹے پھٹ، دوئے دوئے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت نمانے نمانیاں اپنے گلے لگائندا۔

☆ ۲۶ جیٹھ ۲۰۱۶ پکرمی بی بی چھب جموں ☆

کلج آيو سو برس، ہر ساچے آپ اُپائیا۔ آپے کر نہارا ترس، نیز نیناں ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی بُجھاونہارا حرص، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جس جن دیوے اپنا درس، کرامات اک وکھائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وڈھی آپ دوایا۔ اپنی وڈھی سو بُنیا، ایکا نام رکھائیا۔ گرگھ چڑھائے اپنی نیا، اپنا چپو لائیا۔ ہر سنگت بنیا بھیناں بھنیا، بے مکھاں سر چھائیا۔ پرگٹ ہویا ساچا سنا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اپنی کڈھ کے بیٹھا ہنیا، رائے دھرم دا لیکھا دے مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وڈھی آپے رہیا کھوائیا۔ جس جن وڈھی دیوے نام، کر کرپا گن ندھائیا۔ نظری آئے ایکا رام، ایک روپ

سری بھگوانیا۔ سجن ساک سین چھٹیا تمام، ناتائے مات پت بھین بھرایا۔ سچا دسے ایکو کام، گر سنگر چرن دھیانیا۔ مسمکھ جیو ہوئے خیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیا۔ اندر بڑے پنج شیطان، دئی دویتی مارن کانیا۔ مدراماس پین کھان، رسنا جہواگن وکھانیا۔ ایختے اوتھے نہ ملے مان، گھر مندر نہ کوئے سہانیا۔ سچا دسے نہ سچ مکان، نو در جیو ہوئے ہلکانیا۔ ساچا تال نہ کوئے وجان، من مت ہوئی پردھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ وڈھی دیوے نام پئی نشانیا۔ نام نشانہ پئی وڈھی، گر کھھاں ہتھ پھڑانیا۔ پنج وکارا وچوں جائے کڈھی، ایکا برہم وکھانیا۔ سرت سوانی بال انجانی نڈھی، گر شبد کرے گڑمانیا۔ لیکھے لائے رت ماس ناڑی ہڈی، آپ اپنے انگ لگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن پانیا۔ نام وڈھی رشوت خور، بھگون بھگتاں آپ کرا سندا۔ مسمکھ سوائے اندھیر گھور، گر کھ ساچے آپ جگاسندا۔ پہلاں بھتھے پنج چور، دوجے مارگ ایکا لاسندا۔ تیجانیز کھولے پھور، ہرن پھرن ہرن آپ اپنا درس وکھاسندا۔ چوتھے پد گر کھ ساچا چڑھے گھوڑ، سنگر پورا آپ چڑھاسندا۔ ہر پایا ہر رگھرایا گھر ساچے وڈا ، آپ اپنا پنڈھ مکاسندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اندر پھول پھولا سندا۔ جس جن آتم انتر گئی اوڑ، امرت بھر پیالہ آپ پیاسندا۔ پُرکھ اکال دین دیاں سنگر پورا جائے بھڑ، سر اپنا ہتھ لکاسندا۔ سچکھنڈ دوارے لائے ایکا پوڑ، ادھوچکار نہ کوئے اٹکاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاسندا۔ سو برس اک صد دھار، ایکا ایک اُچانیا۔ برہم پاربرہم ند وجائے اپرا، ناد انادا اپنے ہتھ رکھانیا۔ بودھ اگادھا شبد جیکار، اپنا لیکھا آپ لکھانیا۔ پاوے سار سنت سادھ، سنت ساجن لئے ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے آپ سامانیا۔ جھوٹھا طعنہ جگت ترانہ، گر مکھاں توڑ ٹھاسندا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، ایکا روپ نظری آسندا۔ ایکا شبد ایکا گانا، ایکا رام وکھاسندا۔ ایکا کرشنا ایکا کاہنا، ایکا منڈل راس رچاسندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا بنک سہاسندا۔ ایکا پُرکھ اک سلطانا، ایکا شاہ اُچاسندا۔ ایکا راج اک راجانا، ایکا رعیت آپ اُپاسندا۔ ایکا پد وکھائے ہر زربانا، زربھے روپ آپ ہو جاسندا۔ کلج ویکھے دوسر جھوٹھ ڈکانا، کلج جیاں مایا متا آپ بھرماسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک صد کلج تیری ہوئے آپے پار کراسندا۔ آپے کرے پار کنارہ، سد سد ویکھ وکھانیا۔ سجن ساچا میت مرارا، آد جگاد اک

اکھوایا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، آپ اپنی رچن رچایا۔ کھیلے کھیل کرشن مُرا، رُوپ انُوپ آپ درسایا۔ غریب نمانیاں پاوے سارا، پیر سُداما آپ
 ترایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ کلجگ تیرا کھیل تماشا، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ آپے سخیاں پائے راسا، آپے
 رتھ چلائندا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، آپے ونڈ ونڈائندا۔ آپے جانے ہار پاسا، آپے ڈنک وجائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیل
 کھلائندا۔ آپے شبد آپ گیان، آپے گیتا کرے پڑھایا۔ آپے ارجن ہوئے مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپے بخشے چرن دھیان، آپے دیوے مان
 وڈیایا۔ آپے آئے وچ میدان، گیاراں ست آپ ہو جایا۔ اٹھائی لکھ اک پہچان، اٹھاراں جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر دوہاں
 دھراں ویکھ دکھایا۔ ایک ہر دوئے دھار، لوک مات چلائندا۔ پانڈو بخشے سچ پیار، دریودھن کام کرودھ ہنکار بھرائندا۔ دہ دشا وچولا وچ سنسار، بھيو
 کوئے نہ پائندا۔ انتم کرنی کرے کار، سپاہ شالار آپ ہو جائندا۔ کرنی کرن ویکھ بلکار، یُدھشٹر سنگ نبھائندا۔ بھیم نکل سہدیو کر خبردار، درونا کرپا میل
 ملائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا کھیل، آد جگادی کر کر میل، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ آپے کرے اپنا بودھ،
 آپے گیان درڑایا۔ آپے ویکھنہارا یدھ، آپے کرے لڑایا۔ آپے آسو بے گد، آپے جل تھل پھیرا پائیا۔ آپے کور و کشیترا لے سُدھ، آپ اپنا چرن
 ٹکایا۔ آپے اگنی جانے آپے سیتل دھار وہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ آپے کاہنا کرشن مُرا، آپے
 رُوپ انُوپ وٹائندا۔ آپے خالی ہتھ رکھے سرکار، رتھ رتھو ہی رتھ چلائندا۔ آپے دوہاں دھراں مارے مار، بھیشم پتاما آپ ترائندا۔ آپے شگھنڈی
 کرے پیار، اپنی ڈنڈی آپے لائندا۔ آپے دوٹی دُشی دے سنگھار، گدا چکر آپ چلائندا۔ سنت سہیلے سجن لے اُبھار، اپنا لیکھا آپ مُکائندا۔ درونا ست
 ہو یا خبردار، آسواستھما اگھ کھلائندا۔ اندر ویکھ اندھیری رات، آپ اپنا راہ تکائندا۔ چھتر دھاری ستا وچ پرہاس، ساچا سنگ نہ کوئے دکھائندا۔ انتم کری
 ایک بات، تیرا لہنا وقت چکائندا۔ پنچم سیس دیوے کاٹ، تیرے ہٹ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔
 آسواستھما ہو تیار، دریودھن دے صلاحیا۔ پنچ پانڈو دیواں مار، بے بے تیرے نام کرایا۔ آپ اپنا آیا بل دھار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آپ بھلایا

بھرم گوار، بھرمی بھرم بھوایا۔ درویدست سپیس لئے اُتار، آیا واہو داہیا۔ ہنکاری دیکھ درویدھن رووے زارو زار، کُل اپنی قہر کمایا۔ برہما براہمن گئی
ستیا، استر شستر ہتھ سٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ اتیاچار انت کر، انتم نیر وہایا۔ اندر مندر دھواں دھار،
چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ شو شکر اگے کرے پکار، دوئے جوڑ سپیس نوایا۔ کون رچھیا کرے سنسار، کون دُشن دئے مٹایا۔ پُرکھ اگما نہ مرے نہ
کدے جما شبد اگئی مارے واج، آپ اپنا حکم سنایا۔ کلجگ انتم تیرا سازے ساز، مائس مانکھ لئے اُپجایا۔ پرگٹ ہوئے ہر سچا شاہو راجن راج، آپ اپنے
انگ لئے لگایا۔ گر سنگت تیری رکھے لاج، گو بند اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی وچ نہ کوئے بھوایا۔ مائس تے
مائس تھیا، ہر ساچے جوت جگایا۔ امرت یج امرت پھل کیا، امرت مکھ چوایا۔ انتم لیکھے لگے ساڈھے تن ہتھ سیاں، نو کھنڈ کرے لڑایا۔ نرمل کیا
آپے جیا، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہر بھگت لئے اُپجایا۔ آپے آئے جوت دھر، جگ جگ جوت جگائدا۔
۶۲۱ سنک سندن سناتن سنت کمارا روپ کر، براہ نام آپ رکھائدا۔ یگے پُرکھ پاوے سار، حیگریو دیکھ دکھائدا۔ نر نرائن چوٹی چڑھ، آپ اپنا دیکھ
دکھائدا۔ دتاترے آپے پھڑ، آپے پھڑ پنچم میل ملائدا۔ کپل مئی دیکھے گھر، آپ اپنی جوت جگائدا۔ رکھو دیو لائے اپنے لڑ، آپ اپنا ناؤں
دھرائدا۔ پرتھو اندر آپے وڑ، آپ اپنی ریت چلائدا۔ متسی روپ ہری ہر، جل دھارا ڈیرہ لائدا۔ کچھپ مندر اپٹھ دھر، آپ اپنا ویس وٹائدا۔
موہنی روپ اگے کھڑ، بل باؤن آپ بھلائدا۔ ہنسا موتی چوگ کر، سچ گیان درڑائدا۔ نر سنگھ آپے ویس دھر، ہرناکش میٹ مٹائدا۔ نر سنگھ روپ
دھر، پرہلا پار کرائدا۔ ہری نرائن دھرو جگ دیکھ دکھائدا۔ دھنتر نام آپے دھر، اپنی کل چلائدا۔ پرس رام ایکا ودیا پڑھ، مان تان اک
جنائدا۔ رام راما روپ کرتار، ہنکاری دُشت میٹ مٹائدا۔ وید ویاسا کواری کئی مات کر، پُران اٹھاراں لیکھ لکھائدا۔ کاہنا کرشنا جوت دھر، تریلوکی
نندن لکھ چوڑاسی بندھن آپ تڑائدا۔ بودھ بودھا بودھ اوتار، گیان گیان آپ اُپائدا۔ کلجگ دیکھے گھر گھر، نہہکنکا ناؤں دھرائدا۔ نانک جوتی دس
اوتار، ایکا بوجھ بُجھائدا۔ دھرو پرہلا لئے ور، آپ اپنا سنگ نبھائدا۔ امریک نہائے ساچے سر، دُرباشا مان تڑائدا۔ جنک بدیہی آپے پھڑ، آپ اپنا

گیان سمجھائندا۔ ہری چند لگائے اپنے لڑ، تارا رانی جوڑ جڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سین کبیرا دیکھے سرب لیکھے لگے، روداس چمار ہر ساچی بنت بنائندا۔ اجال پاپی اترے پار، گنکانال رلائیا۔ بدھک ایک دئے سہار، چرن کول بان جھہائیا۔ پاپن پوتنادئے ادھار، موہن منے رہی پائیا۔ ناما کرائے ونج وپار، گائے موئی آپ جوئیا۔ نام دیو کر سچ جیکار، پت ڈالی ہر ہر نظری آئیا۔ سین نائی لائے پار، سکھا سین آپ ہو جائیا۔ کوٹن کوٹ کوٹ جیو جنت پائے سار، آپ اپنا بھیو چھپائیا۔ دواپر انتم کریا وبار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ آسواتھامے منگی منگ بن بھکھار، پاپ پُن ہر آپ دیکھ وکھائیا۔ بچھلا قرضہ رہیا اتار، اگے اپنے مارگ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جودھا سورپیر بلوان، آپے جانے آد جگادی آن، وید کتیب لیکھا نہ کوئی لکھائیا۔ وید کتیب اندر حد، ہر ساچا نیہہ رکھائندا۔ بھگت بنایا اپنی جد، اپنے نال اُپجائندا۔ آپے بھار رہیا لد، اپنے کندھ اُٹھائندا۔ سچھنڈ دوار اک نشان دیوے گڈ، نہ دوسر کوئی پھڑ اُٹھائندا۔ اپنے نال لڈائے اپنا لڈ، لوک مات جنم دوائندا۔ لکھ چوراسی اندر نہ دیوے چھڈ، جوئی جوئی نہ کوئی بھوائندا۔ امرت پیالہ پیائے ساچی مد، سدا امر رکھائندا۔ کلج کال نگارہ رہیا ونج، چارے کُنٹاں کوک سٹائندا۔ جوٹھ ۶۲۲

جھوٹھ وئی ڈھڈ، موہ ہنکارا سارنگ ہتھ اُٹھائندا۔ منمکھ ستے ڈونگھی کھڈ، پار کنارہ نہ کوئی جنائندا۔ رائے دھرم نک گت دیوے وڈھ، ڈہاگن نار سہاگن کنت نہ کوئی اُٹھائندا۔ اپنی کرنی بنے گت، ہنس چوگ نہ کوئی کھوائندا۔ تتی وارہی وگ، امرت دھار نہ کوئی وائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار، بھیو ابھیدا اچھل اچھید، اچھل اچھل آپ کرائندا۔ اچھل اچھل ہر بھکوانا، شبد ترانہ اک سٹائیا۔ ساچی سخیاں منگل گانا، ایک راگ ایک راگ الائیا۔ ذھن آتمک سچ ترانہ، کایا مندر آپ سٹائیا۔ آپے ہویا جانی جانا، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ میٹنہارا کوڑی شاپییا۔ کوڑی شاہی میٹ نشانہ، سچ سچ ورتائندا۔ شبد سروپی نوجوانا، مات گربھ نہ پھیری پائندا۔ ایک چلہ تیر کمانا، آپ اپنے ہتھ اُٹھائندا۔ لوآں پُریاں کھیل کھلانا، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائندا۔ چارے کھانی ہوئے حیرانا، چارے بانی بول سٹائندا۔ پراپنستی اک مکانا، مدھم بیکھری آپ الائندا۔ جس جن بٹھے ہتھیں گانا، گھر ساچے میل ملائندا۔ لوک مات جھٹھے آون جانا، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ میل ملائے رام

راما، بھگوتن ڈوری نام بندھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگتسر اپنی دھار، پُرکھ ابناسی ہو تیار، نرگن سرگن وچ سنسار،
 اپنی چلت چلائندا۔ نرگن رُپ ہر نرکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ سرگن پنچ تت کر پیارا، من مت بُدھ دے چترائیا۔ نرگن رُپ اگم اپارا، رُپ رنگ نہ
 کوئی جنائیا۔ سرگن ہو یا خبردارا، آپ اپنی لئے انکڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دُؤ آ ایکا ایکا آپ اکھوایا۔ ایکا دُؤ آ ایککارا،
 نرکار ساکار رُپ وٹایا۔ آپے وشنوں ہو اُجیار، اپنی سیجا آسن لایا۔ آپے بستر تن شنکار، لال رنگیلا بھوشن پایا۔ آپے کچھی خبردارا، آپے چرن جھسن
 لایا۔ آپے برہما ویتا برہم رُپ اپارا، پاربرہم رُپ وٹایا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، اٹھے نیتز کھول کھلایا۔ آپے پاٹھ پوجا وید وچار، چارے لیکھا لیکھ کھلایا۔
 آپے شکر لئے اُبھار، دھواں دھار آپ مٹایا۔ آپے پائے گل وچ ہار، ہتھ ترسول آپ اُٹھایا۔ آپے باسک تشکا کر تیار، مکیش سیوا لایا۔ آپے سب توں
 وسیا باہر، بھیو کوئے نہ پایا۔ آد جگادی ہر اوتار، نرگن سرگن ناؤں دھرایا۔ کلجگ انتم کھیلے کھیل اگم اپارا، وید ویاسا لیکھ لکھایا۔ نانک گوہند ماری مار، لکھ
 چوڑاسی دے سزایا۔ سمبل نگری دھام نیار، اُچ محل اٹل ڈیرہ لایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار دو دھارا برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سار، جیرج انڈ پھول پھلایا۔
 گرگھ ساجن میت مُرار، آپ اپنے چرن بہایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو تیار، کُلا کھنڈ الابت ہر نامے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھدر
 بھارت کھنڈ لئے ترایا۔ بھارت کھنڈ جوت نرالی، ہر ساچے جوت جگائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پت پت ڈالی، بھار اٹھاراں بناپت پھول پھولایا۔ چار ورنناں
 دیوے شبد دلالی، نام وچولا اک اپائیا۔ جلوہ نُور نُور جلالی، نُور و نُور الاہیا۔ حق حقیقت نہ ہوئے خالی، لاشریک اک اکھوائیا۔ دو جہاناں سچا مالی، پاربرہم
 آپ اکھوائیا۔ کلجگ انتم بنیا ہالی، دھرت دھول پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ہتھیں گیار رہیا دوائیا۔ آپے گیار
 دیونہارا، دین دیال اکھوایا۔ آپے چھیڑا چھیڑنہارا، گھر گھر اگنی دے تپایا۔ آپے بیڑا روٹھنہارا، وہندے وہن دے وہایا۔ آپے کھیڑا ڈھاہونہارا، نگر
 کھیڑا دے مٹایا۔ آپے بھانا سہنہارا، ہرجن بھانے آپ رکھایا۔ آپے لہنا دینا دیونہارا، جگ جگ لہنا رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکٹنک ناؤں رکھایا۔ نہکٹنک نرگن جوت، نُور و نُور سمائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات وچ نہ آئیا۔ ویکھ وکھائے

برہمنڈ کھنڈ کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹاں وچ سماںیا۔ گرگھ ساچے بخشے ایکا اوٹ، پُرکھ اکال اک منایا۔ کلجک جیو آلیوں ڈگے بوٹ، اُپر دھرت نہ کوئے اٹھایا۔ رسن واسنا ہوئی کھوٹ، دُرگندھ رہے پھیلایا۔ کوئی نہ چڑھیا اُپر چوٹ، دسم دوا ری کُنڈا لاپیا۔ جوٹھ جھوٹھ بھنگ پیتی گھوٹ، اٹھے پہر نمار دکھایا۔ کام کرودھ کریا لوٹ پوٹ، مایا ممتا پردہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتن لئے ترانیا۔ بھگتن ساچے آپے رکھ، رکھنہار اکھواندا۔ آپ کرے کھوں لکھ، کرتا قیمت آپ چکاندا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، وکھری دھار بندھاندا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، سوچھ سروپ وٹاندا۔ منمکھاں مانس جنم ہوئے بھٹھ، کلجک بھٹھیا لاک تپاندا۔ جو گھریا سو جائے ڈھٹھ، ویلا اتم آئیندا۔ دھرم رائے رہیا نٹھ، دہ دشا پنندھ مکاندا۔ چتر گپت چکنی گٹھ، لکھ چوراسی حساب دکھاندا۔ لاڑی موت مارن ہاری سٹ، ہر ساچی سیوالاندا۔ سیس دھڑ دیوے کٹ، ادھ وچکارے پار کراندا۔ خالی دے کایا مٹ، امرت جام نہ کوئے پیاندا۔ سوانگی سوانگ رچیا بازی گر نٹ، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جگے لٹ لٹ، گھر مندر آپ جگاندا۔ گرگھیاں تن پہنائے پٹ، سچ دوشالہ نام دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر دیوے ور، سنت سہیلے گرو گریچیلے، بھگت بھگوان گن ندھان آپ اپنے لیکھے لانداندا۔ سو رینیا جگت چٹی، جیواں جنناں رہی بھرمایا۔ منمکھاں سچ نہ کھٹی کھٹی، گئے وقت گوانیا۔ ہر کا دوار سمجھیا بانیا ہی، بچھ بچھ قیمت رہے پانیا۔ مانس جنم پیا پاشا چو پٹ نٹی، سدھی نردنہ کوئے کرائیا۔ دھن جو بن جوانی مل نہ پئے اک آئی، یوصف گیا سمجھایا۔ کسے تول نہ ٹلنا سیر وٹی، دھری پنسیری نہ کوئے پانیا۔ اتم بھجیا دیوا بتی، خاکی خاک گھر دکھایا۔ بھانیاں بھیناں باہر سٹنا ہتھیں، اک پہر نہ کوئے رکھایا۔ نار پیار نہ کرے رتی، جو رہی سچ ہنڈھانیا۔ ماں وگدی نہ ویکھے واتتی، اپنی ہتھیں لنبو لائیا۔ پتر دھیاں پالے دے دے متی، اتم دھکا دیون لائیا۔ جو جن کھاوے آہار چھٹی، بن ہر نام کم نہ آئیا۔ پایا کنجن سونا تولے ماسے رتی، رتی رت نہ کوئے دکھایا۔ مدرایا پیتا تاتا بھٹھی، اتم بھٹھی دے جلائی۔ جیو جنت اپنے ہتھیں رہیا کٹی، اتم پُرزا پُرزا کٹ دکھایا۔ جو جن سو رینیا سنگر پورے کولوں کھادھی چٹی، رتن جواہر ہیرے مانک موتی کوئی نہ ٹل تلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا۔ اٹھ جیو کلجک جاگ، ہر ساچا آپ جگاندا۔

چھب اندر لگا بھاگ، بھگون اپنا ویس وٹائندا۔ دھون آیا دُرمت میل داغ، جو جن در آئے سیس جھکائندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سچ سرور اک نہائندا۔ دو جہاناں پکڑے واگ، آسو گھوڑے آپ چڑھائندا۔ چرن دھوڑی محن ماگھ، گھر ساچے آپ کرائندا۔ پنج تت بچھے لگی آگ، کام کرودھ نیڑ نہ آئندا۔ گھر گھر ساچا جگے چراغ، جو جن رسنا ہر ہر گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ اٹھائندا۔ اٹھ جیو بال نادان، جاگن ویلا آیا۔ سنگر پورا مہربان، دیوے نام سرشٹ سبایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے ایکا گان، اللہ واگرورام نام کرشن آپ اکھوایا۔ کرنی کرتا پورے کرے کام، جو جن منگن در در آیا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھانوں، ہر سنگت میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر سنگت دئے وڈیایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، دھن گھر ہر ناما پایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ہر دے وچ وسایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، دھر دھرنی دھول سہایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ساچی کرنی کرت کمایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، نرت سرت اک رکھایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، پُرکھ اکال اک منایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، دین دیال در بہایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، مایا ممتا موہ جنجال تڑایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، کال دوار نہ پھیرا پایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، سنگر پورے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ہر سنگت بیڑا آپے بن، کلج انتم پار کرایا۔ اک سنایا راگ کن، ایکا گھر وسایا۔ جننی جنیا ساچا جن، گرگھ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر آپ اکھوایا۔

۶۲۵

۶۲۵

سنگر وچولا اک ہے، دوسر نانہے کوئے۔ پہلوں مٹائے اپنی ترکھ ہے، پھر کرے دوجی ارجوئے۔ تیجے سکھیا لئے سکھ ہے، ہر بھانے اندر ہوئے۔ چوتھے سنسار جانے مٹھ ہے، مٹھیا سرب لکوئے۔ پنجویں آپے رہیا پیکھ ہے، نو کھنڈ پر تھی آپ کھلوئی۔ چھیویں کھنہارا لیکھ ہے، مات پت نہ جائے کوئے۔ ستویں سب داتا نرنیش ہے، آپے دیونہارا ڈھوئے۔ اٹھویں اٹھال تتاں ست اپدیش ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مت بدھ ایکات پر وئے۔ نو در بھلے بھرم بھلیکھ ہے، مایا ممتا موہ بھلائے۔ دسویں ہر ہر ساچا لئے ویکھ ہے، گر سکھ اکو آئے سوئے۔ نو کھنڈ پر تھی ہر

نہکلنک ہر شد ہنڈار بھاگ ۸

کا گھر، لکھ چوراسی وچ وسایا۔ کوٹن ماواں روون در، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا اپنی کار کمایا۔ کرم دھرم جرم لکھت لیکھا آپے دھر، آپے دئے بھگتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت اک سمجھایا۔ پہلاں سکھنی گُرم ت، گُرم ت بوجھ بُجھائندا۔ دُجا اُتے پھر ت، دُسر راہ وکھائندا۔ پہلوں نبھاؤنا چرن نت، جگت مارگ پھیر وکھائندا۔ پہلوں بھئے نام گٹھ، دُجے پُت آپ لُجھائندا۔ تیجے اُتے جس گل وِتی سٹ، اُس دی جھولی نہ کوئی بھرائندا۔ چرنی ڈگے سنگر پورا جائے تھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائندا۔ جو جگت لگائے سنگر پورا ٹھوکر، اُبھل گُرو بھل وِچ کدے نہ آئیندا۔ سنگر پورا چارن والا نہیں چوکر، لکھ چوراسی کھیل کھلائندا۔ جن بھگتاں کئے آپے اوکڑ، جو جن سرنائی آئیندا۔ جو جن در دوارے بنے سوکن، سوکن موہرا گل لٹکائندا۔ ہتھ پھرائے کل دھوسن، نگارہ راہ وکھائندا۔ پہلوں کایا اندر دینا چوکر، پوچ پاچا آپ کرائندا۔ نام بہاری دیوے بوکر، جوٹھا جھوٹھا کوڑا آپ ہنچھائندا۔ گھر کچھ لیائے بھلیا چھوکر، سر اپنا ہتھ لٹکائندا۔ نہ کوئی وِچ پائے روکڑ، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرم ت اک سمجھائندا۔ گُرم ت ہر جن لئے جان، نیوں نیوں اپنا سپس جھکایا۔ بچن کرے پھر پروان، اپنے لیکھے لئے لگایا۔ جس جن اندر مان اہمان، لوک لاج ویکھ وکھایا۔ فرنا جانے جانی جان، فرنے اندر آپ سمایا۔ سوماتا نہ ہوئے جگت انجان، جس بھلیا بن بالک خالی گود وکھایا۔ دُجانہ کوئی وچولا بنے وِچ جہان، ہر شبد وچولا اک رکھایا۔ پے وقت مگر سب جان، نہ دیوے کوئی گواہیا۔ ہر کی سنگت نہ سکے کوئی پچھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مات پت ویکھے رت، وچھوڑا جوڑا آپے ویکھ وکھایا۔ ماتا بیٹھی مار دڑ، ڈوری دُجے ہتھ پھرائیا۔ کون لگائے اُکھڑی جڑ، کون دیوے گھر ملایا۔ پہلوں گر کا شبد جائے پڑھ، در دُجے وِچ ددھایا۔ تیجے پھرائے اپنا لڑ، چوتھے پتر میل ملایا۔ نیج نیجے اپنے وِتر، اپنی کایا پھل لگایا۔ دُجے اگے نہ رکھے ستھر، جس ملیا دُھر درگاہیا۔ نیتز نین نہ وِرو لے اتھر، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ جو ماتا من کر کے بیٹھی پتھر، کون پوت گود اٹھایا۔ کجگ وچولا کوئی نہ پڑھے ایکا اکھر، ایکنکارا نہ میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، نرائن گڑھ رہیا سمجھایا۔ نرائن گڑھ سچ محلہ، ہر ساچے آپ سہایا۔ کالا باغ اُپر تھلا، ادھوچکار آپ رکھایا۔ گر گوہند گر دوار ایکا ملا،

ایکا ڈیرہ لایا۔ ساڈھے ست گھنٹے بعد اٹھ جائے اک اگلا، گر پورے محم سنایا۔ کسے وچ نہ آئے ول چھلا، ول چھل دھاری آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جگت تولا پہلوں تولے، شبد اکھر ہر ہر بولے، ہر جن وسیا سدا کولے، نیرن نیرا آپ ہو آیا۔

☆ ۲۷ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی بھولا رام دے گھر پنڈ جوڑیاں ضلع جموں ☆

دھرگ سنسار جیونا، بن ہر نام پیار۔ گر سنگر چرنی تھیونا، دیونہارا نام ادھار۔ ساچا پیالہ ایک پیونا، بھریا نام جام کرتار۔ بیج امرت سچا بیونا، پھل لگے اپر اپار۔ تن پاٹا اپنا سیونا، نام تاگا گنڈھنہار۔ من اپنا کرنا نیونا، نیوں نیوں ہری دوار نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بخشے سچ وبار۔ بن ہر نام بھلیا، مورکھ مگدھ انجان۔ لوک مات پھرے رلیا، جوٹھا جھوٹھا پین کھان۔ ساچے تول کسے نہ تلیا، در گھر ساچے نہ ہوئے پروان۔ سچ بھنڈارا ایک کھلیا، کھولنہارا سری بھگوان۔ دیوے نام ایک انملیا، جو جن منگے دانی دان۔ بھاگ لگائے ساچی کھلیا، کلونتا وچ جہان۔ کلجک اندھیر ایک جھلیا، جیو جنت سرب گران۔ سوہنگ شبد جو جن گائے اپنے بلیا، لکھ چوڑا سی پھند کٹان۔ کایا بوٹا کسے نہ ہلیا، جس رسنا گایا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ امرت آتم مول نہ ڈھلیا، کول نا بھی آپ بھوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ڈھر فرمان۔ ہر فرمانا ڈھر دی بان، ہر بھگتاں آپ جنایا۔ ایک نیتز نام ندھان، زرویر جھولی پائیا۔ کرپا کرے والی دو جہان، دوئے دوئے مندر ویکھ دکھائیا۔ میٹنہارا جھوٹھ ڈکان، سچ سمگری اک دکھائیا۔ ایک داتا گن ندھان، گھر گبھیر سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نامے ونج کرایا۔ ونج واپارا ہر ہر نام، ہر سجن آپ کرایا۔ نگر کھیڑا سچ گرام، تھر گھر واسی اک دکھائیا۔ نہ کوئی صبح نہ کوئی شام، سورج چند نہ کوئی چڑھائیا۔ بیخ ت نہ دیسے چام، رکت بوند نہ کوئی اکھوائیا۔ جس جن پیائے اپنا جام، تس جن اپنا گھر دکھائیا۔ زرگن بیٹھا ساچا رام، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ بھکھ ترسنا نہ کوئی تام، آلس ندرانہ کوئی جنائیا۔ نہ کوئی مایا ممتا دام، سونا رپا نہ کوئی اٹھائیا۔ جن بھگتاں آد جگادی کرے کام، لوک مات پھیری پائیا۔ پلے بنھے ایک نام،

اپنی ہتھیں گنڈھ دوانندا۔ دسم دواہی کرے خام، آپے بند لگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، بن ہر نامے لیکھا کوئے نہ لائندا۔ بن ہر نام نہ کوئی لیکھا، در گھر ساچے ملے نہ ڈھوئی۔ نہ کوئی مان رکھائے دھاری کیسا، مؤنڈ مُنڈائے نہ کرے رسائی۔ جس جن لکھے آپے ریکھا، مستک میخا آپ لگائی۔ نام چپائے دس دسمیشا، واہ واہ گرو وڈی وڈیائی۔ رام نام نر نریشا، نرگن اپنے گھر سہائی۔ عقل کلا کل دھاری ویسا، کلج روپ وٹائی۔ راہ تنگن برہما وشن مہیشا، شو شکر نین اٹھائی۔ گرگھ ہر دے ہوئے پرویشا، آپ اپنا میل ملائی۔ سنگر پورے سد آدیسا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نام دے وڈیائی۔ ہر کا نام دھیرج دھرواس، دھرت دھول رکھاندا۔ بن ہر نامے نہ دسے کوئی سواس، ہر جن بھگتی بھگت لگاندا۔ کایا مندر منڈل منڈپ پر تھی آکاش، گنگن لگنتر آپ وکھاندا۔ ساچے مندر ساہو شتاباش، نرگن سنگر ڈیرہ لائندا۔ ڈونگھی کندر پاوے راس، ساچی گوپی کاہن نچاندا۔ آپے کرے اپنا واس، شبد انادی اپنا آپے گاندا۔ آپے اپنا کر پرکاش، دیا بائی آپ جگاندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، لوک ماتی راہ تکاندا۔ کلج انتم پوری کرے آس، جو جن رسنا جہوا گاندا۔ جس جن گئی درس پیاس، دے درس تر کھا بھجاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر نام منتر اک رکھاندا۔ ہر کا نام ساچا منتر، ہر جن ہر لو لائی۔ ترے گن مایا بھجے بسنتر، پنچم چور نہ کرے لڑائی۔ جس جن بنائے ساچی بتز، گھوری رین اندھیری لئے جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام ور، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ نام سکھیا ساچی بوجھ، گرگھاں آپ بھجاندا۔ لہنا دینا چکے ایک دوج، دئی دوتی میٹ مٹاندا۔ نیتز نین ویکھے تیج، ہر لوچن اپنا آپ کھلاندا۔ چوتھے گھر آپے سیجھ، تن من ہریا آپ وکھاندا۔ پنچم پیتا جن بھگتاں کرے آپے ریجھ، شنگارا نام کراندا۔ آدج گادی نیجے نیج، اپنی ہتھیں آپ اپاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، نام ندھانا ایک گن وکھاندا۔ نام ندھان ہر ہر دھار، ہر جن وچ لکائی۔ ویکھ وکھائے نر نار، نر نرائن جو رہے گائی۔ سدا سہیلا اک اکیلا کرے کرائے سچ پیار، ساچا میلا میل ملائی۔ گرو گرو چیل سوسے اک دوار، در دوارا اک وکھائی۔ سجن سہیلا ہر نر نار، ڈبڈے پاتھر لئے ترائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، گر سکھ کایا گاترے آپ لکائی۔ رام نام مارے مار، جگت وکارا میٹ مٹائی۔

اک وسائے سچ گرام، گرہ مندر ویکھ دکھائیا۔ جس جن بخشے ساچا نام، ہنگ برہم رُوپ اکھوائیا۔ سوہنگ پینا ساچا جام، چیت چیت سچ سکھ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نران نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا لڑاگے کھر، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، جن بھگتاں آپ پھر اییا۔

☆ ۲۷ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی پرکاش چند دے گھر جموں ☆

سنگر پورا ہر مہربان، اک اکلا ایکونکاریا۔ جوتی نور سری بھگوان، ابناسی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ آد نرنجن کھیل مہان، پاربرہم رُوپ سمارہیا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، بنک دوارا آپ اُپا لیا۔ پُرکھ ابناسی شاہ سلطان، سچ سنگھاسن آسن لا لیا۔ آپے دیونہارا اپنا دان، اپنی جھولی آپ بھرا لیا۔ آپے دیوے دھر فرمان، آپ اپنا شبد سنا لیا۔ آپے ویکھے دو جہان، آپ اپنی کل ورتا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا اک اکھوا رہیا۔ سنگر ساچا ہر بھگونت، عقل کلا اکھوائیا۔ کھیلے کھیل آد انت، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ آپے بنائے اپنی بنت، نہ مرے نہ جائیا۔ ساچا مندر اک سہنت، نرگن نور کر رُشائیا۔ سچ سنگھاسن ناری کنت، کنت کنتوہلا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا ناؤں رکھائیا۔ سنگر ساچا ہر نرنکار، آد جگاد اکھوائیا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ آپے پاوے اپنی سار، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے بھے اپنی دھار، دھار دھارا وچوں کڈھایا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، بے انت بے انت بے انت ناؤں دھرایا۔ اکھ نرنجن بے عیب پروردگار، نورو نور ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا ویس وٹایا۔ سنگر ساچا سچ محلہ، نرگن اپنا آپ اُپائیا۔ پُرکھ اکال و سیا اک اکلا، جوئی رہت وڈی وڈیائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، اپنے نور کرے رُشائیا۔ اپنے پرکاس آپے رلا، پرکاش پرکاش وچ لکائیا۔ اپنا سنگھاسن آپے ملا، شاہ شہاباشن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا ناؤں رکھائیا۔ ست سنگر سچا ناؤں رکھ، ہر اپنا ناؤں رکھایا۔ آپ اپنا کر پرتکھ، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، لکھنہارا

آپ ہو جایا۔ اپنی سکھیا آپے سکھ، اپنی ودیا آپ پڑھایا۔ اپنی منگے آپے بھکھ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سننگر سچا
 اک اکھوایا۔ سننگر سچا ہر بھگوان، ہر ساچے جوت جگائیا۔ ایک دسے سچ مکان، اُچ محل اٹل آپ اُپایا۔ آپے ہویا نوجوان، بردھ بال نہ ویس وٹائیا۔
 آپے کھیلے کھیل مہان، کھیل کھیلنتا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر ساچا ہر رگھرائیا۔ سننگر سچا سچا داتا، ہر ساچے وڈ
 وڈیائیا۔ اپنی رکھے اُتم ذاتا، ورن برن نہ کوئے بنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اک اکلا جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، نہ کوئی سورج چن
 چڑھائیا۔ نہ کوئی منڈپ ماڑی ویکھے بوہ بدھ بھانتا، گنگ منڈل نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر ساچا گھر ساچا ویکھ
 دکھائیا۔ ساچا ہر دردروازہ، اپنا آپ گھلا سندا۔ پر م پُرکھ پر بھ غریب نوازا، نرگن نرگن جوت جگائیا۔ اپنی رکھی آپے لاجا، اپنا پردہ آپے پائندا۔ اگم
 اگمڑی مارے واجا، شبد انادی سٹ اپجائندا۔ ایک آسور کھیا تازا، ساچے گھوڑے آپ چڑھائندا۔ لوآں پُریاں رچیا کاجا، برہما وشن شو سیوا لائندا۔ لکھ
 چوڑاسی سازن سزا، ترے گن مایا بندھن پائندا۔ پنچم میلا پنچم راجا، پنچم رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سننگر سچا ہر مہربان،
 دھر دربان اک اکھوائندا۔ سننگر سچا شہنشاہ، پاربرہم بے انت۔ اپنا بنے آپ ملاح، آپ بنائے اپنی بنت۔ برہما وشن شو لئے اُپا، آپے ناری آپے کنت۔
 آپے سیجا رہیا ہنڈھا، آپے چاڑھے رنگ بسنت۔ آپے لکھ چوڑاسی لئے اُپا، آپے دیوے جوت نرنت۔ آپے من مت بدھ وچ لکا، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جُگا جُگنت۔ سننگر پورا جاگرت جوت، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، چکر چہن نہ کوئے دکھائیا۔
 رُپ انوپا کوئی کوٹ، گھر بھانڈے ساز دھرائیا۔ شبد اگئی لائے چوٹ، دُھن آتمک آپ اُپجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر سچا
 ساچا مارگ اک دکھائیا۔ سننگر سچا دین دیال، آد نرنجن رُپ وٹائندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، آپ اپنے لال اٹھائندا۔ لکھ چوڑاسی کرے پرتپال،
 پرتپالک آپ ہو جائندا۔ آپے بنے شبد دلال، گر گر ویس دھرائندا۔ لکھ چوڑاسی وجے تال، تال تلواڑا آپ وجائندا۔ اپنی گھالن آپے گھال، اپنی
 سیوا آپ کمائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سننگر سچا دیوے ور، شبد گر اک اُپجائندا۔ شبد گر سورپیر بلکارا، ہر سننگر آپ اُپجائندا۔

نرگن سرگن کر پیارا، پنج تت میل ملائندا۔ دپیک جوتی کر اُجیارا، برہم پاربرہم جنائندا۔ ایک مندر کھیل نیارا، گھر گھر وچ سو بھا پائندا۔ اگم اگمڑی
 کرے کارا، الکھ الکھنا لیکھ لکھائندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، کرنی کرتا ناواں اُپجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سچا ساچا
 کرم کمائندا۔ سنگر سچا ساکھیا، ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ گر منتر دیوے نام دات، پنج تت کرے کڑمائیا۔ میٹے رین اندھیری رات، ساچا چن چڑھائیا۔
 امرت آتم بوند سوات، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگر سچا مہربان، گر گر ویس کرائیا۔ ہر سنگر ساچی سکھیا،
 گر منتر نام درڑایا۔ گر منگی ایک بھکھیا، ہر ناما جھولی پایا۔ دھر مستک آپے لکھیا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک
 مات ویس وٹایا۔ سنگر سچا دیونہار، ایک نام بھنڈاریا۔ گر گر لئے مات اوتار، جگ کھیل اپاریا۔ بھگتن پیتا خبردار، گرگھ سوئے مات اٹھا رہیا۔ گر سکھاں
 بخشے چرن پیار، چرن پریتی ناتا آپ جڑا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ایکونکار عقل کل دھار اپنی کل ورتا رہیا۔ سنگر
 ساچا اک اکلا، ایک رنگ رنگایا۔ گر گر وسائے سچ محلہ، لوک مات و بے ودھائیا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ آتم سچ سکھاسن
 ایک ملا، آپ اپنی سچ وچھائیا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی جگا جگنت ہر
 بھگونت وڈی وڈیائیا۔ بھگتن پیتا پڑکھ ابناسا، جن بھگتاں کھیل کھلائندا۔ گر گر ویکھے جگت تماشا، آپ اپنا مارگ لائندا۔ گرگھاں اندر پاوے راسا، گوپی
 کاہن آپ نچائندا۔ گر سکھ گائے سواس سواسا، رسنا جھواگن وکھائندا۔ پورن کرے جگ جگ آسا، آپ اپنی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نرگن روپ شاہو بھوپ ست سرُپ آپ اکھوائندا۔ سنگر پورا شاہ سلطان، گھر ساچے و بے ودھائیا۔ گر منتر دیوے اک گیان، لکھ
 چوراسی کرے پڑھائیا۔ جیو جنت سب رسناگان، آتم انتر اک لولایا۔ گرگھ ساچے پتر سُبجان، دے مت آپ سمجھائیا۔ ایک دو جا بھيو مٹان، تیجے لوئن
 کرے رُشنائیا۔ چوتھے پد میل سری بھگوان، ہر میلا سچ سُبھائیا۔ چھیویں چھپر نہ کوئی مکان، ستویں ست پڑکھ نرنجن بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ سنگر پورا آپ ہو جائیا۔ سنگر پورا جی داتا، دیاوان اکھوائندا۔ گر گر سنائے ساچی گاتھا، ہر کا نام

منتر الاَسندا۔ گرکھیاں لہنا دینا چُکائے مستک ماتھا، پُورب جھولی پائندا۔ گر سکھ چڑھائے ساچے راتھا، رتھ رتھو ہی آپ ہو جائندا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، تریلوکاں ویکھ وکھائندا۔ چوڈاں لوکاں ایکا ہاٹا، ایکا ونج کرائندا۔ ایکا وست ایکا کھاٹا، ایکا آسن لائندا۔ ایکا جوتی نُور لائٹا، ایکا ڈمگائندا۔ ایکا امرت مارے ٹھاٹھا، سر سرور اک وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جگنتر آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ سَنگَر پورا دینا بندھن، ناتھ اناتھاں لئے اُٹھائیا۔ گر گر دیوے پرماندن، پر م پُرکھ ملاییا۔ گرکھیاں مستک لائے چندن، دھوڑی لگا اک پُھہائیا۔ گرکھیاں توڑے جگت جنجالا بندھن، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ نام سنائے سہاگی چھندن، پنچم سخیاں مل مل گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر داتا بے پرواہیا۔ سَنگَر داتا سچکھنڈ، ساچا تھان سہائندا۔ گر گر نام دیوے ونڈ، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ گرکھ انتر پائے ٹھنڈ، سائنتک ست کرائندا۔ گرکھیاں پلے بنھے نام گنڈھ، چور یار لٹ کوئی نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا آپ اکھوائندا۔ جُگ کرتا ہر کر نیہارا، پر م پُرکھ سُلطانیا۔ سَنجگ تریتا دواپر ہر پاوے سارا، کَلج کھیلے کھیل مہانیا۔ آپے رام کرشنا لئے اوتارا، نرگن جوتی جوت جوت جگائیا۔ آپے وید ویاسا بن لکھارا، پُرانی پُران آپ اکھوانیا۔ گیتا گیان دے ادھارا، تیر نشانہ مارے بانیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر ونجارا، انجیل قرآن کرے پردھانیا۔ آپے میلا سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی آپ پرناہیا۔ آپے کلمہ رسول کائنات لائے نعرہ، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے نرگن نانک بنھے دھارا، نام ست منتر اک درڑانیا۔ آپے جوتی دس اوتارا، گر گوہند جودھا سوربیر بلوانیا۔ آپے ارجن پنچم بن لکھارا، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھو کوئے نہ پانیا۔ آد جگادی اینکارا، عقل کلا اکھوانیا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سارا، دیوے دُھر فرمانیا۔ برہما وشن شو کوٹن کوٹ کھڑے رہن دوارا، نیوں نیوں سپیس جُھکائیا۔ کروڑ تینتیسائے بھکھارا، سُرپت راجا اند نال ملانیا۔ رائے دھرم مارے نعرہ، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ چتر گپت ڈھیہہ پئے دوارا، اپنا لیکھا آپ وکھانیا۔ دھرت مات رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانیا۔ شاہ سُلطان ہوئے گوارا، ساچا دھرم نہ کوئی وکھانیا۔ چار ورن نار و بھچارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھانیا۔ من مت لوک مات ہوئی آوارہ، وہ دشا پھیری پانیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، جُگا جگنتر ویکھے مار دھیانیا۔ تھر گھر بیٹھا سچ دوارا، جوتی جوت ڈمگائیا۔ شبدی شبد لئے اوتارا، جودھا سوربیر آپ

ہو جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ سَنگَر سچے ساچا بھانا، اپنے ہتھ رکھایا۔ نہ کوئی جانے
 راجا رانا، شاہ سلطان بھینو نہ پایا۔ گرگھ ورلے در اپنے دیوے مانا، منمگھ گوڑھی نیند سوایا۔ جوٹھا جھوٹھا تنیا تانا، پنچ وکارا جال لگایا۔ سادھ سنت مایا ممتا
 لوبھ ہلکانا، کام کرودھ سنگ رکھایا۔ کسے مندر اندر وجے نہ راگ ترانہ، انحد تال نہ کوئے سنایا۔ پنچ تت منارا دسے سَنج مسانا، ہر کارُپ نہ کوئی درسایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا ویس آپ کرایا۔ ساچا ویس ہر بنواری، سَنگَر پُرکھ کرا سندا۔ اک اکلّا اینکاری،
 اپنی کل ورتا سندا۔ نرگن جوت کر اُجیاری، سرگن ویکھ وکھاسندا۔ لوآں پُریاں پاوے ساری، برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولا سندا۔ جیرج انڈاں رہیا
 لکاری، اُتہج سیتج آپ اُٹھاسندا۔ راج راجاناں کرے خواری، شاہ سلطاناں خاک رلا سندا۔ لہنا دینا ٹھکے پنچ تت ہنکاری، نام کھنڈا ہتھ اُٹھاسندا۔ جوٹھ
 جھوٹھ رہیا ماری، وہندی دھاری آپ رُٹھاسندا۔ کلجگ انتم ناتا تے یاری، چار یار سنگ محمد کوئے نہ نال رکھاسندا۔ انجیل قُرآنا کرے پکاری، بہہ بہہ متا
 پکاسندا۔ انتم کلجگ آئی واری، نہ کوئی سنگ رکھاسندا۔ اللہ رانی نیتز رووے زارو زاری، گھ پلو آپے لاہندا۔ نانک گوہند بن لکھاری، کلجگ لیکھا لیکھ
 چکاسندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپاری، بھینو ابھیدا بھینو چھپاسندا۔ آوے جاوے وارو واری، جگ جگ ویس وٹاسندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر
 اوتاری، سمبل نگری ڈیرہ لاسندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹاری، برہمنڈاں نام چکاسندا۔ منمگھ جییاں جائے ماری، تکھی دوویں دھار وکھاسندا۔ گرگھ ساجن
 جائے تاری، پھڑ بانہوں گل لگاسندا۔ ایک دیوے نام خُماری، رام نام جھولی پاسندا۔ موہن مکٹ نر نرائن مکند منوہر لکھی نرائن، نیتز نین اک کھلا سندا۔
 رام راما ہر اوتاری، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لاسندا۔ نانک نرگن نرگن دھاری، ترے گن بندھن کوئے نہ پاسندا۔ گر گوہند شاہ سواری، نیلا نیلی دھاروں پار
 کراسندا۔ لوک مات ویکھے وڈ سنساری، سمند ساگر پھول پھولا سندا۔ اُچے ٹلے پر بت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، سَنگَر پورا پھول پھولا سندا۔ جن بھگتاں
 پھرے پچھے اگاڑی، جگ جگ سیو کما سندا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑی، جوت نرنجن آپ جگاسندا۔ ساچے مندر جائے واڑی، کپیر کپیرا میل ملا سندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست گر پورا دیوے ور، ور داتا آپ اکھواسندا۔ سَنگَر پورا درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرایا۔ گر منتر

دیوے نام انجن، نام ست وڈی وڈیائی۔ چرن دھوڑ جن ساچا مجن، دُرمت میل گوائیا۔ دُھر درگاہی ساچا سجن، لوک مات پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں آئے
 پردہ کجن، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ شبد انادی تال گھر ساچے وجن، تال تلوڑا اک دکھائیا۔ گرٹھ ہنکاری، بھانڈے بھجن، جو جن آئے سرناپیا۔ آپے
 رکھنہارا لجن، ویلے انت دئے ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنگر پورا حاضر حضورا، جوتی نورا نورو نور کرے
 رُشانیا۔ جوتی نور نہکلنک، نرگن آپ اکھوایا۔ آپ وجائے اپنا ڈنک، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ ویکھ دکھائے راو رنک، اوچاں نیچاں آپ سمایا۔ گرگھ
 ادھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لایا۔ کھیلے کھیل بار انک، کلج اتم ویس وٹایا۔ پرگٹ ہو یا واسی پری گھنک، گھر مندر آپ سہایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنا بندھن پایا۔ سنگر پورا بندی چھوڑ، بندی بند کٹا سندا۔ گر گر لگائے نبھے توڑ، نہ
 کوئی توڑ تڑا سندا۔ گرگھ چڑھے ساچے گھوڑ، درگاہ ساچی آپ دکھائندا۔ آدانت جائے بہڑ، آپ اپنا بردھ دھرا سندا۔ جس جن انتر لگی اوڑ، امرت
 آتم جام پیا سندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن دکھائندا۔ دو جہاناں رہیا دوڑ، آپ اپنا پنڈھ مکائندا۔ آپے جانے پوت سپوتا براہمن
 ۶۳۲ کوڑ، اچے ٹلے پر بت آسن لائندا۔ آپے لائے اپنا پوڑ، آپ اپنا در سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن
 دھار جوت نرنکار اپنی آپ آپ اُچائندا۔ نہکلنک ہر کاناؤں، نہ مرے نہ جایا۔ ایکادسے سچ گراؤں، نہچل دھام سہایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، بالک
 گود نہ کسے اٹھایا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر ہتھ نہ کسے لکایا۔ نہ کوئی کرے بیٹھ نیاؤں، اک اکلا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے رُشانیا۔ نہکلنک اک اکلا، گھر مندر اک سہائندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، اچھل اچھل آپ کرائندا۔ اپنی جوتی آپے
 رلا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ شبد سنسہڑا ایک گھلا، کلج کھیل کھلا سندا۔ بولنہارا اتم ہلا، لکھ چوراسی آپ جگائندا۔ بن ہر بھگت نہ پھڑے کوئی پلا، خالی
 ہتھ سرب پھرا سندا۔ کسے پھل نہ دسے ڈالا، سنمل رُکھ لہرا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں
 رکھائندا۔ ناؤں نرنکار آپ الا، الای نور اکھوایا۔ اپنا سجدہ آپ کرا، آپے سیس جھکایا۔ اپنا کلمہ آپ پڑھا، مقامے حق آپ ملایا۔ شرع شریعت آپ

جنا، لاشریک آپ خُدا یا۔ حق حقیقت دیکھ وکھا، خالق خلق دے ہلایا۔ کلجک تاریک اک لیکھا، لیکھا دے مُکایا۔ چوڈاں طبقال پھول بھلا، صد چوڈاں پار کرایا۔ ایکا ڈنکارہیا وچا، بُھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرکار نرکار نرور آپ ہو جایا۔ نرکار اکال مورٹ، جوئی رہت اکھوایا۔ ست سرُپ ساچی صورت، ست پُرکھ نرنجن آپ وکھایا۔ شبد اگتا نادرٹ، نرنکار آپ وچایا۔ آپ سُنائے نیڑے دُورٹ، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ کلجک ناتا توڑے کوڑو کوڑت، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن دھوڑت، سر اپنا ہتھ لکایا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑت، مایا متا موہ چکایا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھت، اتر کدے نہ جایا۔ ممتکھ ممتکھ جیورہے جھوڑت، مکھ نندک رسناک گُرا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ستگر پورا حاضر حضورا، اینکارا آپ اکھوایا۔ ستگر سرنائی ساچی اوٹ، گھر سجن سچا پایا۔ اترے پاپ کوئی کوٹ، جس جن اپنے گلے لگایا۔ جگت وکارا کڈھے کھوٹ، سچ سچ نام درڑایا۔ نرگن جگائی نرگن جوت، جوتی جوت کرے رُشنا یا۔ انحد لگائی ساچی چوٹ، ساچا راگ آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اینکارا روپ وٹایا۔

۶۳۵

۶۳۵

پنج تت تن شریر، اپ تیج دائے پر تھی آکاش میل ملایا۔ پنج تت مارے تیر، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ پنج شبد بٹھے دھیر، ساچے مندر اندر آپ سُنایا۔ پنجاں کڈھے ہوئے پیڑ، اگنی تت بُجھایا۔ پنجاں چوٹی چاڑھے اخیر، جو جن نیز لوچن درشن پایا۔ اپنی ہتھیں دیوے سیر، امرت اتم جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، چنتا سوگ دے مٹایا۔ چنتا سوگ مٹے ڈکھ، لتھے سگل و سورا۔ ستگر میلا ساچا سکھ، مانس جنم نہ رہے ادھورا۔ اُجل ہوئے مات مکھ، آسانسا ہر ہر پورا۔ سُپھل کرائے مات گکھ، جس جن بخشے چرن دھوڑا۔ اُلٹا گرہ نہ ہوئے رُکھ، ناتا چھٹے کوڑو کوڑا۔ لہنا دینا چکے مانس منکھ، جس یلیا ہر سجن ستگر پورا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا نام ور، مندر اندر اندر مندر جوت جگائے نورو نورا۔ نور نورانی جوت اکالی، عقل کلا کل دھاریا۔ لکھ چوراسی وسے نالی، گرگھ ورلے چڑھی لالی، جس میلا شاہ

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بجاگ ۸

سواریا۔ آپے ہو یا جان جانی، جانہار آپ اکھوارہیا۔ گرگھ اٹھائے انجانی بابی، آپ اپنی گود بہا رہیا۔ شبد سنائے اکھ کہانی، سمرتھ پُرکھ آپ گارہیا۔ ہرجن بنے ساچی رانی، سنگر کنت میل ملا رہیا۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، نخبھر دھارا گھ چو لیا۔ اجپا جاپ ایکا بانی، اپنا نام پڑھا لیا۔ ساچے در کر پروانی، جگت سنساروگ مٹا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، در آیا لیکھے لایا۔ لیکھے لیکھا گیا لگ، ہر سنگر آپ لگایا۔ ہنس ہنس بنایا لگت، کاگوں ہنس رُپ وٹایا۔ دُرمت میل دھوے داغ، نرمل امرت نیر وہایا۔ ساچا دیک جائے جگ، جگت اندھیرا وکھ رہن نہ پایا۔ ملیا میل سورا سر بگ، ترسنا گت دے بُجھایا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، سو سنگر پورا آپ ہو جایا۔ گر سکھ ہیرے لال امولک موتی نگ، آپ اپنی رنگن لئے چڑھایا۔ سنگھنڈ دوارے دے رکھ، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ کلج چار کٹ دہ دشا لاوندے بھکھ، جگت وکارا لنبو لایا۔ جگ جگ سنت بھگت بھگونت اپنے لئے رکھ، دوتا دُشٹاں میٹ مٹایا۔ بن ہر سرنائی مانس جنم بھٹھ، لیکھا لیکھے کوئی نہ لایا۔ چرن دھوڑ گر تیر تھ اٹھسٹھ، مجن ماگھ اک کرایا۔ جو اُتجے سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پر بھ گیر نہارا اُلٹی لٹھ، کلج ویلا اتم آیا۔ گر سکھ اٹھائے نٹھ نٹھ، ہندو مُسلم سکھ عیسائی ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ ایکا دیوے ساچی مت، ایکا دوجا بھو مٹایا۔ بہتر ناڑ نہ اُبلے رت، اگنی تت نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم نیج نیجے ساچے وت، امرت میوہ پھل کھوایا۔ دُکھ روگ اترے سنتاپ، پوت سپوتا ویکھ وکھائیا۔ رسنا گاونا سوہنگ جاپ، جگ جگ آپ جنایا۔ لوک مات ہوئے وڈ پرتاپ، پُھل پُھل دے مہکائیا۔ درس دکھائے اپنا آپ، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے ہوئے مائی باپ، گرگھ بال انجانے گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، روگ سوگ دیوے کٹ، جو جن رسنا جہوا جہوا رسنا ہر گن گائیا۔

ہر نام وست سچ راس، گر سنگر ہتھ رکھائیا۔ ہرجن میل ملائے شاہو شباہش، زرگن نردھن دیا کمائیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، ست سرُپ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگے رنگ ہر بھگوان، نام رنگن چلو لیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، شبد شبدی

نام انمولیا۔ میل ملائے دو جہان، اپنے کٹڈے آپے تولیا۔ سکھا سکھائی جانی جان، گھٹ مندر بہہ بہہ بولیا۔ شبد جنائی دھر فرمان، آپ سنائے ساچا ڈھولیا۔ گرگھ گائے پتر سجان، منمکھ ستارہے انبولیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن کایا آپے مولیا۔ کایا اندر جائے مول، آپ اپنی دیا کمائی۔ امرت دیوے ساچی پائل، ایک جام پیائی۔ اٹا کرے نابھ کول، کولا آپ بھوئی۔ جگ وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن بخشے سچ سرنایا۔ سرنگت ہر سجن میت، سوہے بنک دوار۔ ایک نام وسائے چیت، میل ملائے ایکنکارا۔ سدا سہاگی ساچا گیت، رسنا ہر ہر جیکارا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ، گرگھ ساجن اترے پارا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، ویکھ وکھائے گپت ظاہرا۔ سدا سہیلا وسے چیت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن بخشے چرن پیارا۔ چرن پیارا ساچا سنگ، ہر جن آپ نبھائی۔ انگی کار لائے انگ، آپ اپنی گود اٹھائی۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لکھ چوراسی پھند کٹائی۔ ایکا وجے سچ مردنگ، ہر ساچا سچ وجائی۔ ساچی سیجا ہر پلنگ، شبد سنگھاسن آسن لائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنی بوجھ نبھائی۔ نام انمل انڈیٹھڑا، گرگھ ردے وچار۔ ہر سنگر ساچا میتڑا، امرت ساچی دھار۔ آپے جانے اپنی ریتڑا، جگ جگ ورتے وچ سنسار۔ ساچا گرو دوار مندر مسیتڑا، گرگھ کایا محل اپار۔ نو در رس دسے پھیکڑا، دسویں میلا ہر زرنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن پائے سار۔ سجن سویا جا گیا، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ سنگر پایا وڈ وڈ بھا گیا، اُجل مکھ کرائیا۔ ہنس بنیا کا گیا، سوہنگ ہنسا چوگ چگائی۔ ور پایا راجن راجیا، شاہو بھوپ سچ سکھدائی۔ گھر منگل رچیا کاجیا، گن گاوت خوشی منائی۔ چڑھیا نام سچ جہازیا، سنگر بیڑا رہیا چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مارگ رہیا دکھائی۔ ایک مارگ سچ صلاح، پُرکھ اکال دھیوانا۔ پُرکھ ابناسی وچ ملاح، چچو نام لگانا۔ بے عیب خدائی بے پرواہ، کلمہ سچ پڑھاونان۔ واہ واہ گرو آپ اکھوا، گر منتر نام درڑوانا۔ ستنام ہر ست ورتا، ست ستوادی ویس وٹوانا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ دے تڑا، مایا ممتا موہ چکوانا۔ ساچی سنگتا میل ملا، گرگھ بوجھ نبھاونان۔ گرگھ کھیڑا دے وساء، مندر اندر ڈیرہ لاوانا۔ دیوا پتی اک جگا، زبل نور نور رُشناوانا۔ کملا پاتی میل ملا، ساچی سچ سہاونان۔ اپنی آرتی لئے کرا، گگن منڈل ویکھ وکھاونان۔ سو در ساچا لئے سہا، سو گھر آپ بناوانا۔ راگ

انادی ایکا گا، گنونتائگن دھیوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں آپے ہوئے ساک سجن سینا۔ سجن سچا پاتشاہ، سنگر پُرکھ سلطان۔ ہر جن چپائے اپنانا، دیوے دھر فرمان۔ لوک مات پکڑے بانہہ، چکے جم کی کان۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، در گھر ساچے کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جن بھگتاں ہوئے سدا نگاہبان۔

☆ ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۶ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالے ☆

کایا گاگر امرت نیر، ہر ہر آپ بھرائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، سادھ سنت رہے گر لائیا۔ جس جن مارے اپنا تیر، نام اچھالا دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا آپ اھوائیا۔ سنگر پورا سرجنہار، آدانت سری بھگوانیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، دو جہاناں دیوے مانیا۔ لکھ چوراسی گئی ہار، بن سنگر پورے کوئے نہ پار کرانیا۔ پنچ وکارا ڈبے ادھوچکار، نام ونجھ مہانا نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے ایکا چرن دھیانیا۔ چرن دھیان سنگر میت، ہر جن ہر سمجھائندا۔ ابناسی کرتا پت پت پت، پتت پاون آپ ترائندا۔ ساچا مندر گرو دوارا دیہرا مسیت، کایا کنچن گڑھ سہائندا۔ آپے وسنہارا چیت، گھر مندر پھیری پائندا۔ آد جگاد اولڑی ریت، جگ جگ مات دھرائندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انڈیٹھ، انڈیٹھ دھام سہائندا۔ مسمکھاں ستا دے کر پیٹھ، آپ اپنا گھ بھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ایکا راہ وکھائندا۔ ایکا راہ پُرکھ سلطان، نرگن دھار وچ سائیا۔ بھگت وچھل سری بھگوان، جن شبدی میل ملایا۔ جگت وچولا ہر مہربان، ایکا ڈھولا ساچا گائیا۔ بنیا تولاگن ندھان، نرگن سرگن تول تلیا۔ بدلیا چولا کھیل مہان، پردہ اوہلا آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ تارنہارا پُرکھ سمرتھ عقل کلا اھوائندا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، آپ اپنی سیو کمائندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، شبد ڈوری تند بندھائندا۔ ترے گن مایا پائے بھٹھ، پنجاں تتاں میٹ مٹائندا۔ لیکھا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ پھول بھلائندا۔ پاوے سار چوواں ہٹ،

چو داں طبقاں پردہ لایندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ کلج کھیل انتم بازی گرنٹ، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ شبد نگارے مارے سٹ، لوآں پریاں آپ سٹائندا۔ جن بھگتاں دُرم ت میل دیوے کٹ، امرت آتم جام پیا ئندا۔ مُسکھاں لائے ایکا پھٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ دُئی دویتی اگنی اگ، پنج ت رہی جلائی۔ کلج جیورہے دگ، چاروں کُنٹ رہے گر لائی۔ ایکا وارہی وگ، نہ سکے کوئی مٹائی۔ سننگر پورا ہر سرگ، ایک اینکارا ناؤں دھرائیا۔ جن بھگتاں بٹھے نام تگ، ہتھیں گانا آپ اٹھائی۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگ، سوہنگ ساچی چوگ چکائی۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، آپ اپنا در سہائی۔ کوسک نیا ساچانگ، جوت زرنجن للاٹ وکھائی۔ انحد تال جائے وچ، پنچم تلواڑا آپ وجائی۔ آتم سیجا بہے سچ، امرت دھارا لکھ چوائیا۔ سُر ت سوانی کرائے ساچا ج، کایا کعبہ اک سہائی۔ پت پر میثور جوتی نور الاهی آپے رب، رحیم رحمان آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا پد، اپنی سو بھا آپ گنائیا۔ آپے جانے اپنی حد، وید کتیب نہ کوئی لکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، گھر سجن میل ملاییا۔ گھر میلا شوہ پایا، آتم رنگ چلوں۔ نمانی نڈھری گلے لگایا، کنت کنتوہل نہ جائے بھول۔ ساچی سیجا پھولن برکھا برسایا، آپ چکائے اپنا مول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سنت نہ جائے بھول۔ گھر سہنجنا ہر بنواری، گرگھ ناری کنت پرنائیا۔ آد زرنجن جوت اُجیاری، گھر مندر دیا باقی کملا پاتی کرے رُشنائیا۔ سُر ت سوانی ساچی لاڑی، اتم ہوئی ذاتی پایا ور پُرکھ بدھاتی، نہ مرے نہ جائیا۔ پرکاس پرکاس ناڑ ناڑی، سچ محلے دیوے واڑی، اُچ اٹلے پچھے اگاڑی، آپ اپنی سیو کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں رکھے لاج چرن پُھہائی داہری، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ امرت آتم رس ساچے کھ، زرنجن سرگن آپ چوایا۔ آپ اتارے ترسنا بھکھ، ترے ترے بندھن توڑ تڑایا۔ سُپھل کرائے ساچی گکھ، جن جننی جن جایا۔ آپے بیٹھا اندر لگ، آپے کھڑا دے وکھایا۔ گرگھیاں بھار رہیا چک، سر اپنے آپ اٹھایا۔ مُسکھاں خاک پائے بک، چھار سنسار رہیا اڈایا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، ہرے بوٹے جان سک، سکے ہرے نہ کوئی کرایا۔ گرگھیاں دیوے انتر آتم ایکا سکھ، ہر مندر ہر ہر میل ملایا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ جن بھگت پیار آگے جائے بھک، دوسر سکے نہ کوئی نوایا۔ انتم

اپنی گودی لئے چک، ست پڑکھ نرنجن سیو کمایا۔ مات گربھ نہ اٹاڑکھ، کلجگ انتم جس جن نر ہر درشن پایا۔ شیر شیر نرالا ہر جی رہیا تک، نو کھنڈ
 پر تھی ست دیپ اپنی ڈھک بنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر سہنجن دیا باقی اک نرنجن،
 میل ملائے درد ڈکھ بھے بھنجن، بھوساگر پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ تیری کایا گاگر اپنا امرت نام سچ سرور اک دکھایا۔
 ہنس اڈیا مار اڈاری، چھٹیا جگت سریر۔ ہر درشن پایا انتم واری، چوٹی چڑھیا اخیر۔ برہما وشن شو کرن نمسکاری، گرسکھ تیری سنگر بھے بیڑ۔ نت
 نو ت ہت کرے نرنکاری، جن بھگتاں توڑے لوک مات چوراسی زنجیر۔ پتا پوت دے سکداری، آون جاون کٹے بھیر۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، مانس جنم نہ جائے ہر، لیکھے لگے کایا دھرت سریر۔

☆ پہلی ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھوال ☆

سنگر پڑکھ دیال، پاربرہم ابناسیا۔ جوتی جلوہ نور جلال، نرگن نور نور پرکاسیا۔ آد نرنجن گر گوپال، کھیلے کھیل شاہو شاباشیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی راسیا۔ دین دیال سنگر ٹھاکر، ایکا ایک ایکنکاریا۔ گھر گمبھیر گھر گر ساگر، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ ایکا جوت جگت
 اجاگر، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکال آپ اکھوارہیا۔ پڑکھ اکال ہر نرنکار، نرگن نور جوت رُشانیا۔
 دیناں بندھپ دین دیال، دیا ندھ آپ ہو جانیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک
 آپ اپنی کل ورتانیا۔ عقل کلا دھاری پڑکھ اگتا، ایکا ایک اکھواسندا۔ نہ مرے نہ کدے جتا، مات پت نہ کوئی رکھاسندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غما،
 آلس ندرانہ کوئی رکھاسندا۔ ترسنا بھکھ نہ کوئی طمع، آلس ندرانہ وچ نہ آسندا۔ آد جگادی جگا جگنتر آپے جانے اپنا کما، کرنی کرتا آپ اکھواسندا۔ آپے
 گھڑیا آپے بھنیا، بھنہارا بھو نہ پانسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دھار ایکنکار، رپ انوپ شاہو بھوپ آپ اپنا ناؤں

پرگٹائندا۔ ناؤں نرالا ہر نرنکار، اپنا آپ رکھائیا۔ شبد شبدی شبد جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ ایکا در اک دربار، مندر اندر اک سہائیا۔ دیا باقی اک اجیار، ایکا
 جوت کرے رُشائیا۔ کملا پاتی میت مُرار، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ اپنے رنگ ہر راتا، وڈ
 وڈا وڈ وڈیائیا۔ پت پر میثور پُرکھ بدھاتا، آد انت اک اکھوائیا۔ اک اکلا اک اکانتا، ایک اینکارا نرکار اکھوائیا۔ آد نرنجن اتم ذاتا، جوتی رہت بھو نہ
 رائیا۔ مورت اکال سرب سکھ داتا، گھر ساچا رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دیپک اک جگائیا۔ نرگن دیپک کر اجالا، ہر
 ہر روپ وٹایا۔ سنگر پُرکھ پُرکھ اکالا، پر م پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آد شکت جوت جوالا، جوتی نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنی رچنا آپ رچایا۔ کرنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ جگا جگتر آپ چلائے اپنا رتھ، آپ اپنی سیو کمائیا۔ اپنی کتھائے اکھ، کتھنی کتھ نہ
 سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا کھیل کھلندڑا، کھیلے پُرکھ اپار۔ نہ کوئی دو جاسنگ رکھندڑا، نہ
 کوئی میت مُرار۔ دھرت دھول دھول نہ کوئی سہندڑا، گگن منڈل نہ کوئی اجیار۔ آکاش پرکاش نہ ویکھ وکھندڑا، سُن اگم نہ دھواں دھار۔ ست پُرکھ
 نرنجن ویس وٹندڑا، آد جگادی بے عیب پروردگار۔ نور الہی آپ اکھوندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا دھام اک وکھندڑا، نہ کوئی مندر نہ کوئی دوار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر نرنکار۔ نرکار نرکار، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ مات پت نہ کوئی سُت دُلا، بھائی بھین نہ
 کوئی رکھائیا۔ سادھ سنت نہ کوئی دوار، برہما وشن شو نہ سیس جُھکائیا۔ کروڑ تیتیس نہ گائے وارو وار، گن گندھرب نہ تال وجائیا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار،
 رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ جنگل جوہ نہ کوئی اجاڑ پہاڑ، ساگر سمند نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا بیٹھا بے پرواہیا۔
 اک اکلا آد انت، انت آد سما۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، آپ اپنی کل ورتایا۔ رواس بنائے بے انت، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ آپے لکھ چوراسی اپائے
 جنت، برہما وشن شو سیوالایا۔ آپے لکھ چوراسی ناری نر بنے کنت، ناری نر نرائن لئے پرنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر
 رُھرایا۔ کھیلنہارا ہر نرنکار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آد جگادی اک ورتار، ایکا گر اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن

سرگن میل سنسارا، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ دوس رین دے ہلارا، ماس برس سنگ رکھائیا۔ راؤ رنک اک
 دوارا، ایکا گھر سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر کھیل کھیل، ہر سجن سچا شاہ۔ سنجگ تریتا میل
 میل، وڈ داتا بے پرواہ۔ آپے وسے رنگ نویل، آپے نتھوایاں دے تھاں۔ آپے چاڑھنہارا تیل، سگنی سگن لئے منا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کرے سچ نیاں۔ دواپر اتریا اپنے گھاٹ، ہر ساچے جوت جگایا۔ کلجگ انتم ویکھے واٹ، بھيو کوئی نہ پائیا۔ ترے گن مایا اگنی لاٹ، پنج تت
 رہی جلائی۔ بدھ مت وکی ہاٹو ہٹ، من ہوکا دے سنایا۔ گر کے شبد نہ ستا کوئی کھاٹ، نام پنگ نہ ہیٹھ وچھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچی رتڑی ویکھ وکھائیا۔ ساچی رت چوتھے جگ، کلجگ ویکھ وکھایا۔ اپنی چوگ لکھ چوراسی لئی چگ، مایا ممتا موہ رکھایا۔ ہر کا بھيو نہ سکے کوئی
 بچھ، وید پُران رہے گایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سچا سچی سیو رہیا کمایا۔ سنگر سچا پاتشاہ، شہنشاہ سلطان۔ دو جہاناں بن ملاح،
 لوک مات ہوئے نگاہان۔ چار ورنان پکڑے بانہہ، اک وکھائے سچ نشان۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، داتا دانی وڈ مہربان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پالی، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ نام شبد اک دلالی، جگت
 ونجارا ونج کرائیا۔ آپے جانے حق حلالی، سچ سچ ویکھ وکھائیا۔ ویکھے پھل پت پت ڈالی، آپ اپنی پھیری پائیا۔ اپنے ہتھاں رکھے خالی، گرگھ ساچے
 دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، چھ گر چھ اُپدیس، چھ گھر آپے ویکھ وکھائیا۔ چھ گھر چھ گر، چھ
 چھن پُچھایا۔ ست پُرکھ نرنجن آپے تڑ، ثریا ناد اک وجایا۔ کوئی نہ جانے ہر کاسر، تان سین نہ کسے گایا۔ چھتئی راگ نہ چڑھے گھوڑ، بہتر تلواڑا نہ کسے
 وجایا۔ در دوارے جائن مڑ، ہر کا پندھ نہ کسے مکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سیوک ساچی سیوا آپ لگایا۔ ساچی سیوا باراں
 ماس، تیس تیس وڈیائیا۔ چھ رتڑی کر پرکاس، چھن پُچھایا۔ آپے وسے آس پاس، رُپ سرؤپ نہ کوئی جنایا۔ تانا تیا پر تھمی آکاش، نام ڈوری
 بندھن پائیا۔ لکھ چوراسی دھریا واس، نو دس گیاراں بیس تیس چار کرے گڑمائیا۔ شبدی شبد دھرواس، برہم برہم اُچجائیا۔ اُنجا پون اک سواس، ایکا

حکم چلایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناسی پُرکھ آپ اکھوایا۔ کلج کھیلے کھیل تماش، ہر داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنی کل آپ ورتایا۔ چھ رُتری ونڈی ونڈ، رُتی رُت سہایا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، جیرج انڈ وچ نہ آیا۔ اُتبھج سیج ستا دے کر کئڈ، آپ اپنا کھ چھپایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک جوتی دس اوتار، ہر جی لائے اپنی کار، ایک منتر نام درڑایا۔ باراں ماس باراں برس،
 باراں باراں راس بنایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا غم نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی کسوٹی سکے پرکھ، ہر کا بھيو کوئی نہ پانیا۔ جس جن کمائے اپنا ترس،
 آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ نانک نرگن میٹے حرص، ایک رنگ رنگایا۔ آپے عرش آپے فرش آپے قرص، کعبہ دے دکھایا۔ آپے میگھ آپے برس، جل
 دھارا آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ پہلی رُتری ونڈی ونڈ، ونڈنہار کرتارا۔
 آپے سہاگن آپے رنڈ، آپے وسے سب توں باہرا۔ آپے بھیکھ آپے پکھنڈ، آپے ورتے سچ ورتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ جانے اپنی کارا۔ کلج تیری کمائی، ہر ساچے سچ جنایا۔ نرگن جوت کر رُشائی، نانک تت سچایا۔ ایک وست وچ ٹکائی، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، نرگن سرگن وچ سماندا۔ دپیک جوتی کر اُجالا، اندھ اندھ
 مٹاندا۔ پنچ تت بن رکھوالا، نانا رُپ آپ کراندا۔ چرن دوار کال مہاکالا، آپ اپنا بندھن پاندا۔ ساچا مندر سچ دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا اک
 دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رُت سہاونی رسنا جہواکسے نہ گاونی، نرگن نرگن آپ دکھاندا۔ نرگن میلا نرگن دھار،
 نرگن نانک وچ سمایا۔ نرگن اک اینکار، ایکونکارا ویس وٹایا۔ آپے شبد آپ جیکار، اپنا نعرہ آپے لایا۔ آپے نام ست کر ورتار، ونڈنہارا آپ ہو جایا۔
 آپے دُھن انادی بن دُھنکار، انحد ساچا تال وجایا۔ آپے سوئی جاگی کرے خبردار، آلس نندرا آپ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ساچی رُت پاربرہم ابناسی اچت آپ اپنی ویکھ دکھایا۔ پہلی رُت کر پروان، کلج دے گواہیا۔ نانک نرگن مارے بان، نام ست پھڑ پھڑانیا۔ سرگن کھیلے
 کھیل جہان، ہر ساچا آپ کھلایا۔ چیتن چت وسے بھگوان، وسر کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وساکھ آپ ہو جانیا۔

وساکھ اُبجیا بھل کمل، کلا آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناسی تولیا تول، وشنو سبوا لایا۔ برہما بیٹھا وچ اڈول، ایکا رُوپ وٹایا۔ آپ اٹھائے ناتھ بھول، بھولا ناتھ
 آپ جگایا۔ سب دا پردہ آپے کھول، نیتر درس آپ درڑایا۔ آپ وجایا ساچا ڈھول، برہم پاربرہم درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 پہلی رُت اپنے لیکھے لایا۔ پہلی رُت سرگن دھار، نانک زِگن گایا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، لوک مات گیا وجایا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ
 پائیا۔ کلجگ کوکے وچ سنسار، رو رو دئے ڈھایا۔ کوڑی کریا نار ٹیاری، تن شنگار رہی کرایا۔ چاروں گنت کرے وچار، نیتر نین رہی اٹھایا۔ جوٹھ جھوٹھ
 کجل دھار، آپ اپنی دھار بندھایا۔ پنچ وکار کر پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ سنگر چھٹا میت مُرار، گھر رُٹھا دھی جوایا۔ کُٹھا کھائے سرب
 سنسار، ہر کا نام نہ رسنا لایا۔ نانک زِگن مارے مار، شبد نشانہ تیر چلایا۔ ارجن جودھا سُریر بلکار، ساچی سیوا سیو کماایا۔ دُوجی ونڈ ونڈے سنسار، اپنی
 ہتھیں آپ لکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ کلجگ انتم بھیو کھلاؤنا، شبدی شبد نگارہ۔ نانک وچولا اک بناؤنا،
 گر ارجن لیکھ لکھارا۔ نو کھنڈ پر تھی مٹھ تپاؤنا، پنچ تت بنے انگیارا۔ کوڑا لنبو ایکا لاؤنا، جلے سرب سنسارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپے دیوے اک ہلارا۔ شبد جنائی نانک گر، ہر ہر بوجھ بُجھایا۔ ایکا تال ایکا سُر، اک ستار ہلایا۔ ایکا شبد ایکا گھوڑ، ایکا رہیا چڑھایا۔ اک لگائے نبھے توڑ،
 نہ کوئی توڑ تڑایا۔ ایکا حکم نہ سکے کوئی موڑ، حکم اندر سرب پھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ونڈ، شبدی ونڈ
 ونڈایا۔ شبد جیکارا گر بلندڑا، ہر ہر کر دھیان۔ جیٹھ جلدڑا سرب رکھنڈا، ہوئے آپ مہربان۔ پنچم پینا پنچم میل بلندڑا، پنچم ہوئے آپ نگاہبان۔
 لوک مات جوت جگنڈا، پنچ تت کرے پردھان۔ آپ اپنا بھیو چھپنڈا، جوتی نور سیری بھگوان۔ آپ اپنا ناؤں وٹنڈا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے جانے جانی جان۔ جانہار جانی، اپنا بردہ پچھان۔ نانک رنگ ایکا مانیا، ایکا جوت سیری بھگوان۔ گر ارجن چلے ساچے بھانیا، دوس رین
 سنے فرمان۔ لیکھ لکھے اکھ کہانیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا آپے دان۔ کلجگ انتم تیا جیٹھ، جیو جنت رہے گر لایا۔ مایا دھاری
 وڈ وڈ سیٹھ، راج راجان دین ڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زِگن جوت کرے رُشایا۔ سرگن دھار پنچم جیٹھ، اپنی رُت سہایا۔

بھنہارا کوڑے ریٹھ، بیٹھا ویس وٹایا۔ نہ کوئی دسے باسک بیج، سانگو پانگ نہ کوئی ہنڈھایا۔ نہ کوئی نرنہ نریش، شاہ سوار نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی پوجا
 گنپت گنیش، شو شکر نہ کوئی منایا۔ نہ کوئی برہما وشن مہیش، اپنی جہوانہ کوئی گایا۔ اک اکلا کر کر ویس، آپ اپنی کل ورتایا۔ سدھا سر ساچا ویس،
 در در بیٹھا الھ جگایا۔ چھ چھ کر پرویش، چھ در کھول کھلایا۔ آد جگادی رہے ہمیش، نہ مرے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی بنت بنایا۔ دوجی رت کر پروان، پنچم جیٹھ سہایا۔ سرب جییاں پر بھ جانی جان، بھو کوئے نہ پایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویس وٹایا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ویلا آپ سہایا۔ ساچا ویلا ساچی دھار، ہر سنگر ہتھ رکھایا۔ سنت سہیلے پاوے سار، گر چیلے لئے
 اٹھایا۔ بھگت بھگتی دئے آدھار، آتم شکتی نام دھرائیا۔ بوند رکتی کر وچار، مانس مانگھ لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن
 رچایا۔ جیٹھ تپایا سرب سنسار، چار کنت گرایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ پاوے کوئی سار، اگنی تت نہ کوئی بھجھایا۔ شبد کھنڈانہ دیوے کوئی مار، گا گا تھکی خلق
 سبایا۔ پار کھنڈھانہ کوئے کنار، آدھو چکار سرب رڑھایا۔ جس جن اپنی کرپا دیوے دھار، ترے گن بندھن توڑ تڑایا۔ درس دکھائے گم اپار، آپ اپنا
 ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج گنی ویکھ دکھایا۔ کلج گنی تپ انگیارا، دھرت دھول ڈلایا۔ جیو جنت کرے پکارا، ہر
 بھگت رہے سناپا۔ گرگھ روون زارو زارا، نیر نیناں نیر وہاپا۔ جوٹھے جھوٹھے کرن بہارا، کلج سگلا سنگ نبھاپا۔ نانک نرگن ویکھے وچ سنسارا، آپ اپنی
 اٹھ کھلایا۔ منگے منگ بن بھگھارا، پر بھ آگے جھولی ڈاہپا۔ جگ جگ ورتے تیرا ورتارا، ٹوں داتا بے پرواہپا۔ آد جگادی ایکنکارا، تیرا بھو نہ کوئی پاپا۔
 تیری چرن سرن نمسکارا، سرنگت اک رکھاپا۔ کلج اتتم ہوئے خوارا، جیٹھ گنی اک لگاپا۔ پار برہم ہر پر بھ سُن پکارا، ایکا شبد سناپا۔ آپ اپنا لئے
 اوتارا، ویکھے تھاوں تھانپا۔ گرگھ ساچے لئے اُہارا، آپ اپنی بوجھ نبھاپا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری گنی جیٹھ آپے
 دئے نبھاپا۔ اپنا مٹھ آپ تپایا، ہر ساچا لبو لاسندا۔ اپنا ہٹھ آپ نبھایا، بونجا سال گھ چھپاسندا۔ بونجا اکھر وکھ کرایا، آپ اپنی ونڈ ونڈاسندا۔
 پینتیس اکھر پتھر ہیٹھ دباہا، ساچا ستھر مات وچھاسندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ کھلا سندا۔ نانک گر گنی گہند، پر بھ آگے

جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی سگلا سنگ، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ تیری کایا میرا رنگ، نرگن سرگن میل ملایا۔ تیری تیج میرا پلنگ، میرا تیرا توں ہنڈھایا۔ تیری بھکھ میرا ننگ، تیرا پردہ اُپر پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا سکھیا رہیا سمجھایا۔ نانک گرُن صلاح، رسنا ہر ہر گائندا۔ پُرکھ ابناسی اک ملاح، آد جگاد اکھواندا۔ سنناں بھگتاں پکڑے بانہہ، منمنگھ آپ مٹائندا۔ لوک مات کرے نیاں، لکھ چوراسی ویکھ وکھائندا۔ وکھ وکھ ہنس کرے کاں، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ پہلا رنگ رنگ کرتارا، تینتی اکھری آپ چڑھایا۔ اپنا اکھر کر اوتارا، آپے رُپ وٹایا۔ آپے مکتا وسے باہرا، اپنا کتا آپ لگایا۔ سہاری حصّہ پائے اپارا، بہاری جھولی ڈاہیا۔ اوکڑ بنے در بھکھارا، دو لکڑ دوجا بھیو چُکایا۔ ایکا ڈنڈا ایکا دھارا، ایکا لانو لگایا۔ دوئے لاواں کر پیارا، نرگن شبد جوت گڑمائی۔ اُتے ہوڑا کر تیارا، اپنا چھتر آپ جھلایا۔ اوکٹوڑا پاوے سارا، چاروں گنٹ پھیرا پائی۔ ایکا ٹپی دئے سہارا، آپ اپنا بند کرایا۔ ایکا بندی نرگن دھارا، ایکا نقطہ دئے سمجھایا۔ تینتی اکھر گر وچارا، گرکھاں کرے پڑھایا۔ چھتیاں چھتی راگاں وسیا باہرا، چھتی راگاں کوئی نہ گایا۔ سینتی نہ پُرکھ نہ ہوئے نارا، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ اٹھ تیس ہو اُجیارا، آپ اپنی کل ورتایا۔ تیس نو ایکا دھارا، ایکا رنگ سمایا۔ چار چار کر پیارا، ایکا بندی بند اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مینا ویکھ وکھایا۔ پنچم اکھر پنچم رنگ، پنچم موہ چُکائندا۔ پنچم رنگے ساچا رنگ، گوبند سیوا لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، اپنی دھار ہر نرنگار، آپے آپ چلائےندا۔ اپنی دھار آپ چلا، اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا تن آپ جلا، گرکھاں بھیٹ چڑھایا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، بیس پیسا وڈ وڈیایا۔ جگت جگدیش رچن رچا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ اک اینکارا آپ اکھوا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ دُوجے ویس لیا وٹا، نرگن سرگن وچ سمایا۔ تیجے جوتی آپ جگا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ چوتھے گھر ڈیرہ لا، ساچا در سہایا۔ پنچم کھیلے کھیل سہجا، اپنا منگل آپے گایا۔ چھیواں گھر دئے وساء، نرگن جوت کرے رُشایا۔ ستویں ست پُرکھ نرگن بے پرواہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ اٹھتے کوئی جانے نہ، اپ تیجے وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ نہ کوئی رکھایا۔ نو در نہ کوئی دھرواس، رسن سواس نہ کوئی چلایا۔ دسویں در ہو پرکاس، اپنا نعرہ آپے لایا۔

دس اکھر ساچی راس، دس جوتی بھیٹ چڑھایا۔ مات گربھ نہ دس دس ماس، بالک گود نہ کسے اٹھایا۔ اپنے اندر رکھیا واس، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دسم دواری ساچی دھار، ویہہ صد ویہہ بکرمی ہو اجیار، ویہہ سو لیکھا وچ سنسار، ویہہ دس ساچا کرے پیار، ساچا لیکھا آپ لکھایا۔ اکھر پنج پہلی وند، پنجاں وچ ٹکائی۔ تینتی پنج چار چنتالی ہوئے برہمنڈ، چوتھے جگ وٹی ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرگن دھارا اپنی آپ بدلایا۔ سرگن بدلایا چولا، زرگن روپ وٹایا۔ دسویں اکھر بولیا بولا، آپے رسنا گایا۔ آپے کھیلیا اپنا ہولا، آپے سگن منایا۔ اپنا بنیا آپے وچولا، آپے ویکھن آیا۔ اپنا گایا آپے ڈھولا، سوہنگ نام دھرایا۔ نانک بنیا ساچا تولا، ایک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ دس اکھر زرگن دھار نہ کوئی پائے رولا، گھر دسویں میل ملایا۔ پچاس اکھر کر پیار، سچ ستار آپ ہلایا۔ نہہکنکا جامہ دھار، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، سادھاں سنتاں پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کھیل آپ کھلایا۔ دس دس ساچی کر پا کر، در دسویں ڈیرہ لایا۔ اپنا آپ گرمکھاں آگے دھر، گرمکھ سوئے لئے جگایا۔ اجپا جاپ ایک کر، اپنا منتر نام درڑایا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، گرمکھ ساچے در گھڑایا۔ ڈونگھی کنڈر آپے وڑ، کایا بھوری ویکھ وکھایا۔ سکھمن ناڑی پار کر، اپنے مارگ آپے لایا۔ اپنا پلا آپے پھڑ، گرمکھاں لڑ بندھایا۔ ترکٹی جھٹھی گیا چڑھ، سننگر پورا لین آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کوئی وکھایا۔ اندرے اندر دس دیوے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹایا۔ سوہنگ اکھر آپ اپنا آپے پڑھ، جیون مرن اک وکھایا۔ دسم دواری بیٹھا وڑ، نکل کدے نہ جایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن ز ناؤں رکھایا۔ دسم دواری ساچی دھار، دس سال آپ چلایا۔ دوس دوس کر پیار، سوئے بالے آپ اپنایا۔ رات رانی پہریدار، سیوک سیوار ہی کمائیا۔ در دُرکائے چور یار، ٹھگی ٹھگ نہ کوئے وکھائی۔ زرگن روپ سچی سرکار، سچ تخت سلطان عدل کمائیا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، چار جگ پھول بھلایا۔ ساچا پیتا پیت مرار، ایک ایک آپ ہو جائیا۔ ساچی ریتا وچ سنسار، کلجگ انتم رہیا چلایا۔ مندر مسیتا ویکھ وچار، گردوارے پھول بھلایا۔ جیو جنت ہو یا ہنکار، من مت کرے پڑھائیا۔ ساچی سکھیا نہ کرے کوئی وچار، پُرکھ اکال نہ کوئی منائیا۔ گر کا بچن گئے وِسار، گر گوہند لیکھ

لکھائیا۔ جو پر میثور مجھ کو اُچرے زرار، کُنہجی نرک رکھائیا۔ اتم پرگٹ ہوئے نہہکنک زرائن زراوتار، سب دا لیکھا دئے مُکائیا۔ ویہ سو دس بکرمی کر پیار، ساچی ریتی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیری کتھا کہانی آپے گائے پد زربانی، نرہے رُپ وکھائیا۔ دس دو تیرا سچ وبارا، ہر سَنگُر آپ کرایا۔ پرگٹ ہو وِچ سنسارا، ساچا لیکھ لکھایا۔ ساچے اکھر کر اُجیارا، ساچے در وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے رہیا اُٹھایا۔ گرگھ ساچے دئے ہلارا، ہر سَنگُر وڈ وڈیائیا۔ ویہ سو دس بکرمی کر پیار، سولاں گھُر رُت سہائیا۔ اکونجواں اکھر لکھیا اپر اپارا، قلم شاہی نہ کوئی رکھائیا۔ لکھنہارا ہر زرنکارا، امرت دھار نال رلائیآ۔ جن بھگتاں کر یا سچ پیارا، چوتھے جگ دئے وڈیائیا۔ کبیر جلاہا بن لکھارا، دیوے در گواہیا۔ آدی آد ملیا میت مُرار، سو سُنہنجی گھڑی ہوئی رُشنائیا۔ پوجا پاٹھ پار کنارہ، جس در بیٹھا سچا ماہیا۔ ہر سنگت دیپک کر اُجیارا، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا لال کر پیارا، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ جتیا من وِچ سنسارا، من جیت وئی ودھائیا۔ اکونجا اکھر کر اُجیارا، ساڈھے تن ہتھ دئے وکھائیا۔ باون تیری ہتھے دھارا، بھیکھا دھاری بھیکھ نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ اک دس ایک رنگ، ہر ساچے رنگ رنگایا۔ نانک زرنگن منگی منگ، ہر پوری دئے کرایا۔ داتا دانی سورا سربنگ، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک تیری اتم ور، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ نہہکنک جگت جگدیش، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا چھتر جھلے سیس، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ راج رجاناں شاہ سلطاناں اک حدیث، سادھاں سنتاں اک پڑھائیا۔ بونجا اکھر تیری کوئی نہ کرے ریس، پوہ چھبھی کری گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر ہر زرنکارا، لوک مات اُچا سندا۔ جگت جگدیشا پہلوں کر یا خبردار، ساچی پری آپ سہائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ نو دوارے کر تیار، نو کھنڈ پھول بھلائندا۔ ست رنگ نشانہ اپر اپارا، سچ سندیش سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ایک مارگ لائندا۔ نو دوارے کر تیار، اُپر مندر آپ رچایا۔ دسم دواہی بند کواڑ، نہ کوئی ویکھے ویکھ وکھایا۔ پاربرہم رُپ کرتار، زرنگن جوت کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں کرے مات پیار، گرگھ ساچے لئے اُٹھایا۔ ساڈھے تن ہتھ لیکھا آدھوچکار، سچ سنگھاسن آسن

لایا۔ جوت اکالی نر اکار، نورو نور کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبکھنڈ دوارا دئے دکھایا۔ پہلی ہر ہر بنت بنائی، در در بار
 سہایا۔ دُجے ہر سنگت آپ اٹھائی، نو اٹھاراں ویکھ دکھایا۔ ویہ سو باراں جوڑ جڑائی، در ساچا اک سہایا۔ ساچا لیکھا گیا سمجھائی، لکھ چوڑا سی پھند کٹایا۔
 دسم دوا ری پندھ مکائی، نو دوارے چرناں ہیٹھ دبا یا۔ سچ سنگھاسن رہیا وچھائی، آپ اپنا آسن لایا۔ گرگھاس ملے چائیں چائیں، جگت نیز بند کرایا۔ پکڑ
 اٹھائے آپے باہیں، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بونجا اکھڑ کیتے وکھڑ، دسم دوا ری توڑیا پتھر، پنج وکارا لاہیا
 ستھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ ساچی بھگتی بھگت بھگوان، اپنی آپ جنایا۔ ویہ صد باراں کر دھیان، دوجی رُٹری ویکھ دکھایا۔ جیٹھ نال رلایا ہاڑ بلوان،
 اگنی تت رہی برسایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، گرگھ ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ پہلی ہاڑ
 کڈھیا باہر، کلج کوڑ کر لایا۔ دوجی ہاڑ ویکھے اکھاڑ، پنج تت ڈیرہ لایا۔ تیجی ہاڑ ہوئے اُجاڑ، جوہ جنگل ڈیرہ ڈھایا۔ چوتھی ہاڑ بن و نجا، ہر جن ساچے میل
 ملایا۔ پنجم کر پنج پیار، چھیویں در سہایا۔ ستویں ساچی کرے کار، اٹھویں اٹھ تت رنگایا۔ نو در ویکھے جگت اکھاڑ، دسویں گرگھ میل ملایا۔ دس اک
 گیاراں ہو تیار، آپ اپنا راہ تکایا۔ دس دو باراں نر اوتار، نرگن نور کرے رُشنایا۔ تیراں ہاڑ کر وچار، آپ اپنا نام دھرایا۔ چوڑاں طبقاں پائے سار،
 چوڑاں ہٹاں پھول بھلایا۔ پندراں اندراں ویکھے دھار، لکھ چوڑا سی پھول بھلایا۔ سولاں اچھیا کر شنگار، گر بھچھیا گرگھاس آپے پایا۔ ستاراں ہاڑ ہر نر نکار،
 ویہ سو باراں ویکھ دکھایا۔ گرگھاس دتا اک پیار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گائے جیکار، لکھ چوڑا سی وچ نہ آیا۔
 جوگ ابھیاس نہ کوئی سنار، اگنی مٹھ نہ کوئی تپایا۔ سر پائے نہ کوئے جل دھار، دھونی تانہ کوئی دکھایا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ اترے پار، گر نانک دئے
 گواہیا۔ کبیر کہے پکار پکار، اچے مندر کوک سنایا۔ نال رلایا روداس چمیار، اپنا چمڑہ جس وکایا۔ گو بند کریا سچ پیار، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ امرت بخشیا
 کھنڈے دھار، نام کھنڈا وچ پھرایا۔ ایک بول سچا جیکار، لکھ چوڑا سی گیا سنایا۔ اتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دتا ایک ور، ساچا منتر اک درڑایا۔ ہاڑ ستاراں سچ سبھاگ، گرگھ ناری کنت ملایا۔ گھر مندر جگایا سچ چراغ،

دیوِا بتی نہ کوئی رکھایا۔ چار جُگ دا دھویا داغ، اپنی ہتھیں میل ملایا۔ پُرکھ ابناسی پکڑی واگ، دُوبے ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ آپ بنائے ہنس کاگ، سوہنگ ساچی چوگ چُگایا۔ اٹھے پہر اک ویراگ، اپنا آپ ہردے وِچ لُکایا۔ پہلوں مویا پھیر گیا جاگ، گُرسکھ اپنے لئے جگایا۔ ایک شبد ایک راگ، ایک رہیا سنایا۔ جو جن سرن سرنائی گئے لاگ، آون جاون پھند کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو باراں سچ وِہارا، ہر سنگت تیرا آپ منایا۔ ہر سنگت تیری کٹ چوڑا سی پھاسی، اپنے گل لُکایا۔ پہلوں نام رکھایا گھنک پُر واسی، دُوبے جوت کرے رُشنائیا۔ تیجے کھیلے کھیل پر تھی اکاشی، چھوٹے بالے لئے اُٹھایا۔ چوتھے گھر کرے واسی، واس نواسی آپ ہو جائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، کوٹن کوٹ گیانی دھیانی پھر دے واہو داہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ایک مت سمجھایا۔ ہر سنگت تیرا توڑیا پھند، ہر اپنا کرم کمایا۔ جس جن گایا بتی دند، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ در دوارے درس اموگھ پرمانند، جس جن آئے درشن پایا۔ نو دوارے دُونگھی کندھ، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ آون جاون چُکیا پنڈھ، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ مدراماس تجایا گند، وشاکپٹ نہ پھر اکھوایا۔ درگاہ ساچی چڑھیا چند، برہما شو رہن سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک جیٹھ ہاڑ میل ملایا۔ جیٹھ جیٹھا گنی لا، نو کھنڈ رہیا جلائیآ۔ ہاڑ اپنا آپ اُپا، گُرکھ سبجَن لئے ملایا۔ ہاڑ ستاراں دوس سہا، ویہہ صد باراں کرم کمایا۔ بونجا سال ویکھ وکھا، باون کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیونہارا ور، آسا منسا پور کرائیا۔ آسا منسا ہر پور، ہر ہر میل ملنیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، ایک جوت سِری بھگوانیا۔ آپے نیڑے آپے دُور، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ آپے شبد آپے تور، ناد انادی آپ وِجنا۔ آپے داتا آپے سور، سور پیر آپ اکھونیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا جوگ وکھنیا۔ سچ تخت سلطان برابے، پر م پُرکھ سِری بھگوانتیا۔ جن بھگتاں آپے کرے کاجے، آپ اپنا دھام سہنتیا۔ رین اندھیری مارے واہے، سوئے لوک مات اُٹھنتیا۔ پرگٹ جوت دیس ماجھے، سبمل نگری دھام سہنتیا۔ منمکھاں کھولنہارا پاہے، ایک راگ سُننتیا۔ گُرکھاں دیوے ساچاراہے، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دسم دواہی کر پیاری، گرکھاں دکھائے چرن دواہی، جوتی نرگن ہر
 اُجیاری، آسن سنگھاسن پُرکھ ابناسن ڈیرہ لائندا۔

تھر گھر ہر ساچا واسن، نرگن دیا باقی۔ سچ دواہا ساچا آسن، نرگن جوت اک اکانتی۔ نرگن دواہا سچ سنگھاسن، پُرکھ ابناسی نرگن رکھی تلک للائی۔
 پاربرہم ساچی سیجا سیوا کرے نہیل دھاما، آپے گرو آپے چیلنا اپنا آپ کہاوے۔ نہ وچھڑے نہ ٹٹے، نہ کوئی وہن وھاوے۔ جیو جنت اپنے وہن وہے،
 لکھ چوڑاسی وہن وھاوے۔ ساچ سوٹ ساچا کرم، نرمل بھوجن کیا۔ نہ جوئی نہ کوئی جیبا، آپ اپنا آپے تھیا۔ شبد گھوڑ سچا آسواہی، کوٹن کوٹ جیو جن
 کرن نمسکاری۔ گر کا شبد لینا مورکھ گلدھ انجان، بھو ساگر تارے، میل ملاوے شاہ سلطان۔ اچرج لیلہ اپر اپار، ہر اپنی آپ رچایا۔ اسخ پرکاس ہر
 نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ لال ویس کھیل اپار، لال گلا رنگ چڑھایا۔ کنچن ویکھے سرجنہار، سوہا ویس وٹایا۔ چٹی دھار کر پیار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔
 پیلا پیر پیر گر اوتار، پر م پُرکھ آپ اھوایا۔ نیلا نرگن سرگن کر پیار، جوت شبد کرے گڑمایا۔ کالا ویکھے اندھ اندھیار، ہر دا کون پھول بھلایا۔ ست
 پُرکھ نرنجن رنگ ست لیلہ اپر اپار، اٹھے پنکھڑیاں کھیل کھلایا۔ دوئے دس کرن نمسکار، رُو سس سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اچرج لیلہ اپر اپار، عقل کل رنگ ورتایا۔

ہر کاگن جانے کی بپرا، وڈ وڈی وڈیایا۔ کایا چولا پہنے کپڑا، جگ جگ ویس وٹایا۔ وسیا دھام اپنے چھپرا، ساچی چھن چھہایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گن دے لکھایا۔ آیا گونتا بھگوان، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ سوہنگ شبد اٹھایا ہتھ نشان، لوآں پُریاں آپ دکھایا۔ گرگھ
 ساچے پتر سُبجان، ہر جن ساچے میل ملایا۔ منمکھاں مارے تیر نشان، دُئی دوتی بان چلایا۔ کلجگ مٹے جھوٹھ دکان، سچ سچ کرے گڑمایا۔ سبجگ ساچا

کر پردھان، ایک مارگ دے لگایا۔ چار ورناں اک گیان، ایک کرے پڑھایا۔ اوج نیچ راؤ رنک آپ وسائے اک مکان، ایک روپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی آپے رہیا کمایا۔ کلج انتم ہر ہر آیا، زرگن نور رُشنا یا۔ جگا جگنتر کھیل کھلایا، کلج انتم وجے ودھایا۔ سچے پاتشاہ شاہ سلطانا آپ اکھوایا، اکال پُرکھ وڈی وڈیا یا۔ لوآں پُریاں دے اُٹھایا، آپ اپنی کل ورتا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر بھانا بلوان، اپنے ہتھ رکھائدا۔ دیونہارا دُھر فرمان، جگ جگ شبد سنا سندا۔ جن بھگتاں ہوئے نگاہبان، آپ اپنا میل ملا سندا۔ لکھ چوراسی پڑے گھان، من متی دُبا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کلج مٹے ستجگ ساچا مارگ لائدا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ہر ساچے سچ وڈیا یا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایک رنگ رنگاؤنا، اک نشان رہیا دکھایا۔ سوہنگ شبد سرشٹ سبائی گاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک مارگ پائیا۔ رام کرشن ویس وٹاؤنا، نانک گوہند کر جوت رُشنا یا۔ عیسیٰ موس کھیل کھلاؤنا، سنگ محمد وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچے پاتشاہ بے پرواہ اک اکھوایا۔ سچے پاتشاہ زرگن دھار، اپنی آپ چلایا۔ مورکھ مگدھ نہ پاوے سار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ لیکھا لکھت اگم اپار، آپے دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، اگم اگمڑا اگمڑی کار کمایا۔

۶۵۲

۶۵۲

بن کرپانہ بوجھے ڈھور، من مت نہ کوئی پترایا۔ سنگ رلائے پنج چور، پنچم میل ملا یا۔ لبھدا پھرے اندھیر گھور، نہہکنک ہتھ نہ آیا۔ جگت درشن کھچی ڈور، چاروں گنٹ بھوایا۔ من متا چڑھیا گھوڑ، کام کرودھ ہلکایا۔ دہ دشا دیکھے دوڑ دوڑ، اپنی اکھ نہ کوئی کھلایا۔ جگت واسنا نہ مٹے کوڑ، رس مٹھانہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے لچھن آپے دے لکھایا۔ ہر کا لچھن کوئی نہ پیکھے، دس کسے نہ آیا۔ گر گوہند کڈھے بھرم بھلکھے، جس جن گر گوہند دیکھ دکھایا۔ پہلوں ملے زرنیشے، زرنائن پھیر درسایا۔ گر چرن بھیٹ چڑھائے مجھ داہڑی کیسے، سوگر سورنا نہہکنک دے دکھایا۔ دوس رین سدا دیکھ حاضر حضور، حاضر آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ دے کھلایا۔ ساچا

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۸

یُدھ ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ من مت بُدھ نہ پاوے سار، گر گوہند لیکھ لکھائیا۔ اپنی سُدھ نہ پائے جیو وچ سنسار، انہو کون کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے ساچا ور، نہہکنک سو جن ویکھ وکھائیا۔ نہہکنک ہر کارُپ، پُرکھ اکال وٹایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ جس جن اُپر جائے تھ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ لُکیا رہن نہ دیوے کسے گُٹھ، اندر مندر میل ملایا۔ نہہکنک شبد کھنڈا ایکا پھڑیا جگت وکارا کڈھے کُٹ، کردا یُدھ دس کسے نہ آیا۔ شبد کھنڈا لکھی دھار، نہہکنک ہتھ اُٹھایا۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، منمکھاں دے سزائیا۔ ماری جائے وارو وار، چارے کوٹاں کوکے واہو داہیا۔ منمکھ تے پیر پیار، گرگھ رسنا رہے گایا۔ گھر ملیا سجن میت مُرار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج انتم ایکا ایک ڈنک وجایا۔

۶۵۳

سدا دِیال سرب سکھ داتا، ہر ہر سجن میت مُرار۔ جس جن بخشے چرن کول ناتا، سو جن اُدھرے پار۔ نام دیوے ساچی داتا، دیونہار آپ نرنکار۔ آد جگادی اک اکانتا، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن جن ہر آپ لائے پار۔ پار کنار پُرکھ کرتار، اپنا آپ وکھائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، دیوے سچ سچی سرنائیا۔ مٹے رین اندھیری اندھ اندھیار، کوڑ کڑیارا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا پائے بھچھیا در ساچے ویکھ وکھائیا۔ نام وست جگت انمول، ہر جن جھولی پائندا۔ در دروازہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنے کڈے آپے تول، اپنا بھار آپ اُٹھائندا۔ وسنہارا سدا کول، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام رام اک وکھائندا۔ نام دھن سچا دھن مال، دھن ہر ہر نام وکھائیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جنجالا جگت توڑ تڑائیا۔ سنگر سچا دین دِیال، گر گر وڈی وڈیائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال گُلالا رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرگھ بُجھے ہر در سُجھے، میلا سچ سُبھایا۔ چرن پریتی گر گر لُجھے، گر مندر اندر پایا۔ ہر بھو کھلائے اپنے گھبے، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ لیکھا نچے ایکا دُوبے، ایکا رنگ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

۶۵۳

آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے وڈیا۔ وڈ وڈیائی آپ کر، دیوے نام ندھانا۔ ایکا اکھر جاپ دھر، کرے پنج پردھانا۔ ہرجن بھانا جائے جر، بھانا ورتے دو جہاناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرکھاں بٹھے نام ہتھیں سچا گانا۔

آد نموگر دیوا، گروگر منتر نام درڑا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ آد جگادی اپنی سیوا، شبد برہادی آپ کما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نوست دیوے ور، اڈ اڈ گنڈھ بندھایا۔ نوست وند وند، دو دو لیکھ لکھایا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، ہر ہر روپ وٹایا۔ کھیلے کھیل جیرج انڈ، جوگ جگت وڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن روپ آپ درسا۔ زرگن روپ زرگن دھار، زرگن روپ چلایا۔ زرگن روپ آپ کرتار، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ زرگن کھنڈا تیز کٹار، زرگن اپنے ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سٹ ڈلارا ویکھ وکھایا۔ سٹ ڈلارا شبد انرنگ، روپ رنگ نہ رایا۔ آد جگاد سورا سربنگ، سہنسر گھ شیش نہ گایا۔ لال بھوشن لائے انگ، انگیکار ویس وٹایا۔ پُرکھ اگم و جائے مردنگ، ایکا نعرہ لایا۔ آپ اپنا رکھے سنگ، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا روپ درسا۔ لال بھوشن بسدھا دھار، لکھ چوراسی رنگ رنگا سندا۔ ستاں دیپاں کرے خبردار، ست سروپی ویس وٹا سندا۔ ست پیسے کر پیار، کلج کرتا قیمت آپے پائندا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، مایا ممتا موہ تڑا سندا۔ نام ڈنکا اک اپار، شبد نگارہ آپ وجا سندا۔ جوگن کل جوگن خبردار، ہاکن ڈاکن مونڈ منڈا سندا۔ رِدھ سدھ جائے ہار، نو ناتھ گھ شرمائندا۔ اک لکھ ہزار چوراسی مارے مار، لوک مات بھار نہ کوئی اٹھائندا۔ ایکنکارا ہو یا خبردار، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگا سندا۔ لال دھاری لال رنگ، لالو لال رنگایا۔ پُرکھ ابناسی سورا سربنگ، کلج اتم کھیل کھلایا۔ اپنے آسو کیا تنگ، ایکا ڈور وڈنکا رہیا وجایا۔ در دوارے آپے لنگھ، آپے ویکھن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لال لالاں وچ ٹکایا۔ لال اپر کالی دھار، اکھر اکھر پڑھایا۔ سادھ سنت کرن وچار، پرگٹ ہو یا بے پرواہیا۔ نہکنا لائے اوتار، سمبل نگری دھام

سہاٹیا۔ سمت سولاں ہو یا خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی مارے مار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ اک نلیہ کر پیار، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ دوسر نہ
 کوئی دسے ہور سکدار، سچا تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ پاربرہم گر اک اوتار، پر بھ ابناسی کرتا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت
 زنجیر اک بندھائیا۔ جگت زنجیر نام بنھ، شبدی تالا لایا۔ ممتکھ جیواں دیوے ڈن، بندی بندھ بندھایا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، رائے دھرم سیو کمایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک سنگل ہتھ پھرایا۔ جگت سنگل جھوٹھ وکارا، مایا موہ بندھائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، لیکھانہ کوئی جنائیا۔
 سنت سادھ کرن وچارا، ساکھیات نظر نہ آئیا۔ سمت سترّاں دے ہلارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ پہلی چیتر رہنا خبردارا، نام ڈنڈا رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت کرے رُشائیا۔ نام ڈنڈا ہتھ کرتار، اپنے آپ اٹھائندا۔ دو جہاناں مارے مار، کلج سَتجگ ویکھ وکھائندا۔
 نام نشانہ اپر اپار، سادھاں سنتاں تن لگائندا۔ بنھے گانا اپر اپار، ساچا سگن منائندا۔ سولاں سولاں ہو اُجیار، سولاں دھار چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بھڈیا بھیت وکھائندا۔ ٹٹی گنڈھنہار گوپال، پورن پُرکھ ابناسیا۔ ٹٹے پھل لگائے ڈال، ہر سجن شاہو شاباشیا۔ گرگھ
 سجن ساچے لال، آپ اپنی گود اٹھاسیا۔ سنت سہیلے جگ جگ بھال، دیوے نام دھرواسیا۔ سکھا سہیلا کرے پرتپال، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ شبدی شب
 بن دلال، کرے کرائے پوری آسیا۔ ہر سنگت وکھائے سچی دھر مسال، گر چرن سچا بھرواسیا۔ ایک نام سچا دھن مال، سچ خزینہ آپ وکھاسیا۔ دیونہارا دانی
 دان، داتا دانی آپ اکھواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے بند خلیاسیا۔ بندی چھوڑ پُرکھ بدھاتا، بندی چھوڑ اکھوایا۔ جو جن
 منگے نام داتا، نام بھنڈارا دے بھرایا۔ جو جانے جن آتم گاتھا، انتر آتم میل ملایا۔ جو جن منگے سکلا ساتھا، سکلا سنگ رکھایا۔ جو جن منگے لہنا دینا مستک
 ماتھا، پورب جھولی پایا۔ جو جن منگے پوجا پاٹھا، سو جن چرن دھیان رکھایا۔ جو جن منگے کایا گھاٹا، نام کنڈے تول تلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، توڑنہارا آپ ہو جایا۔ آپے توڑے توڑنہارا، ٹٹی گنڈھ وکھائندا۔ ساچی سکھیا دے سنسارا، ساکھیات رُپ وٹائندا۔ پُرکھ اکٹڑا اکٹڑی کارا،
 اکٹڑا دھام سہائندا۔ سوہنگ شبد اک جیکارا، چار ورنّاں آپ سنائندا۔ گرگھ سجن میت مُرارا، درگھر اپنے آپ سہائندا۔ بھل رُل جو آئے دوارا، پھڑ

بانہوں گلے لگائیں۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، نیوں نیوں دیکھ دکھائیں۔ کایا کچن گڑھ کر پیارا، ساچی دست لکائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھیا لکھیا لکھ مٹائیں۔ لکھیا لکھیا آپ مٹائے، جس جن اپنی دیا کمائیں۔ ساچی سکھیا گرت سمجھائے، گر منتر نام درڑائیں۔ آتم بھچھیا ایکا پائے، جو جن در دروازہ منگن آئیں۔ آتم رچھیا کر دکھائے، دو جہاناں ہوئے سہائیں۔ ساچے در توں گھتھیا تھیں نہ کوئی پائے راہے، رائے دھرم دئے سزائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ورتا دیوے اک وڈیائیں۔ ہر سنگت در ساچا پاؤنا، ہر سجن میت مرار۔ شبد انادی گاؤنا، سو پرکھ زرنجن بے بے جیکار۔ ہنگ برہم اک درساؤنا، ورن گوت وسیا باہر۔ کرمی کرم اک کماؤنا، حکمی حکم سچا دربار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت جائے تار۔ ہر سنگت منگو نام بھکھ، بھریا ہر بھنڈارا۔ آگے لکھیا دیوے لکھ، کرے پار کنارہ۔ ساچی سکھیا لینا سکھ، نئے گڑھ ہنکارا۔ سمت سولاں ساچی تھت، ویہہ سو کرے پکارا۔ گرکھ تیری ساچی رت، ہر سجن لئے ابھارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل نیت نوت، لوک مات لے اوتارا۔ ہر سنگت ہر در پایا، منگی منگ اپار۔ ترسنا بھکھ گویا، دیوے نام ادھار۔ سچھلی لکھ دکھایا، جو منگے ست ڈلار۔

کایا روگ جلايا، دکھڑے دئے نوار۔ نام چوگی چوگ چگایا، ترسنا دیوے مار۔ دھر سنوگی میل ملایا، کلج تیری انتم وار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت لائے پار۔ ہر سنگت ساچا بیڑا بنھ، گر سنگر کندھ اٹھایا۔ گرکھ وڈیائی تیری دھن، گھر ہر دھن نامہ پائیں۔ جننی جنیا ساچا جن، ملی پئی سرنائیں۔ وانہ لگے تتی تن، اگنی تے نہ کوئی جلائیں۔ راگ انادی ایکا کن، سو پرکھ زرنجن ڈھولا گائیں۔ ہر کا بھانا لینا من، ہر جن بھانے وچ سمائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دئے وڈیائیں۔ ہر سنگت تیرا سچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیں۔ کھلا رکھے سدا در، نہ کوئی بند کرائیں۔ آون جاون چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیں۔ سچ سرور نہاؤنا سر، امرت جل دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت لکھ صالاجیندا۔ ہر سنگت اُجل کھڑا، لوک مات اُجیار۔ دُور وکارا ہوئے دکھڑا، بخشے چرن پیار۔ مات گربھ نہ اُٹا رکھڑا، جوتی جوت دئے نوار۔ جو جن ہوئے درشن بھکھڑا، دیوے درس اگم اپار۔ گر سکھ کالی نیند کدے نہ ستر، اٹھے پہر رہے خبردار۔ کھیلے کھیل پرکھ ابناسی اچتر، لکھ لکھائے گوہند

دھار۔ سُپھل کرائے مات لکھڑا، جو جن آئے چل دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت بیڑا لائے پار۔ ہر سنگت تیرا پار
کنارہ، گرمت گر آپ کرائیا۔ ایک دیوے نام سہارا، نرگن ہتھ وڈی وڈیائیا۔ آپے کھڑا ادھوچکارا، اپنارہ تکائیا۔ جس جن بخشے چرن دوارا، چرن پریتی
توڑ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت سنگ سائیا۔ ہر سنگت ہر سمایا، ہر ہر رُپ اپار۔ ہر گھٹ ڈیرہ آپے لایا، گرگھ ورا
پاوے سار۔ کلجگ انتم اندھیرا چھایا، بھرے بھلا سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، ہر جن دیوے نام دان، اگیان اندھیر گویا۔

☆ ۱۱ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

۶۵< آد جگاد جگ جگنتر، ہر نر سنگر ویس وٹایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا آپ بنائے اپنی بنتر، نرگن نور جوت رُشایا۔ کھیلے کھیل گگن گگنتر، بھيو ابھیدا بھيو
۶۵< چھپایا۔ اک اکلا اینکار نر اکار گھٹ گھٹ انتر، آپ اپنارُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جونی رہت پُرکھ
اکال، ایک اینکاریا۔ آد جگادی دین دیال، کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ آگے وسیا سچ سچی دھر مسال، گھر ساچے آسن لا لیا۔ اپنا دپیک آپے بال، جوتی نور ڈمگا
رہیا۔ کرے کرائے سرب پرتپال، اپنی سیوا آپ کما لیا۔ آپے چلے اپنی چال، اپنا مارگ آپے لا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
اپنی رچن رچا لیا۔ اپنی رچنا آپے رچ، ہر آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے سنگر پُرکھ سچ، ست سرُپ ہو جائندا۔ ایک شبد آپے وانج، ایک آپ الا سندا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور آپ اُپجائندا۔ جوتی نور اُجالا ہر گوپالا، ایک رنگ سمایا۔ کھیلے کھیل کھیل نرالا، کھیلنہار دس نہ آیا۔
چلے چلائے چال نرالا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ ایک شبد ایک تالا، ایک راگ الایا۔ ایک مندر ایک اندر ایک گھر ایک در کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، نرگن نور نور رُشایا۔ نرگن نور ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ اک اکلا لے اوتار، اپنا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔

آپے وسے سچھنڈ دوار، تھر گھر آپے ڈیرہ لائیا۔ آپے شاہ بھوپ سلطانا سچ سکردار، دھر فرمانا اپنا آپ جنایا۔ آپے چوہدار ہوئے پھریدار، در دربانا آپ سہایا۔ آپے ہوئے نگاہبانا، آپے ویکھ وکھایا۔ آد جگادی نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ بردھ بال نہ کوئی دکھانا، ایکا انک سمایا۔ وسنہار سچ مکانا، اُج محلہ ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ سرگن ویس ہر اولّا، ایکا ایک کرایا۔ سچ دوارے بیٹھ اکلا، عقل کلا اکھوایا۔ اپنی جوتی آپے بلا، اپنی جوت کرے رُشایا۔ اپنا شبد سنیہہڑا آپے گھلا، آپے رہیا سنیایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، ور داتا آپ ہو جایا۔ اپنا آسن آپے ملا، دوسر سنگ نہ کوئی رلایا۔ وسے نہیل دھام اٹلا، اُج اگم اتھاہ بے پرواہ ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ کوئی انگ لگایا۔ نہ کوئی نگر نہ گراں، نہ کوئی کھیڑا ہور وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت جوت ڈمگایا۔ جوتی نور ہر گوپال، گوہند ہر رگھرایا۔ آپ اپنی کرے پرتپال، گھر ساچا اک سہایا۔ آپے چلے نال نال، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک وڈیایا۔ آد جگادی ہر کرتار، اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھیبو کوئی نہ پائندا۔ وشنوں دیوے اک سہار، برہما جھولی پائندا۔ برہما کول ہویا اُجیار، امرت کھ پوائندا۔ نام سچ ست بھنڈار، ساچے در سہائندا۔ شبد اگمی اک جیکار، ایکا نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ دھرائندا۔ اپنا نام آپے رکھ، اپنا روپ وٹایا۔ برہما وشنوں کر پرتکھ، ساچا سنگ نبھایا۔ شکر لیکھا لکھنا لکھ، آپے لئے گنٹایا۔ آپے سب توں ہوئے وکھ، اپنی کل آپ ورتایا۔ اپنا مارگ آپے دس، ترے گن میل ملایا۔ پنج تت دیوے وتھ، ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن آپ رچایا۔ نرگن دھار پُرکھ اکال، روپ رنگ نہ کوئے۔ دیناں بندھپ دین دیاں، کرے کھیل جانے نہ کوئے۔ ترے اُپجائے ساچے لال، دیوے نام شبد سچ ڈھوئے۔ پھل لگائے اپنے ڈال، لکھ چوراسی آپ پروئے۔ آپے مایا پائے جنجال، توڑ نہ سکے کوئے۔ سیوالائے کال مہاکال، نرگن ویکھے در کھلوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت آپ بلوئے۔ نرگن جوت ساچا نور، نورو نور اُپجایا۔ اپنے در حاضر حضور، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ آپے وسے نیڑے دور، دور نیڑے نہ کوئی جنایا۔ آپے شبد انادی ثور، دُھنی ناد آپ وجایا۔ اپنی منسا آپے پور، لکھ

چوڑاسی ونڈ ونڈایا۔ امرت آتم ست سرور، گھٹ گھٹ تال بھرایا۔ ترے گن ناتا پنج تت غرور، مایا بندھن بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کرایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، عقل کل اکھویا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرایا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، آپے منتر نام درڑایا۔ آپے سر سرور مارے ٹھاٹھ، جل دھارا آپ رڑھایا۔ آپے اگنی ہوئے کاٹھ، جگت بسنتر آپ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن اپنا کھیل کھلایا۔ برہما دیوے شبد ادھار، ایکاشد جنایا۔ چارے ویداں بن لکھار، لیکھا گیا سمجھایا۔ دھرت دھول محل اُسار، اپنی رچن رچایا۔ لکھ چوڑاسی اندر واڑ، اپنی ہتھیں کُندا لایا۔ آپے کڈھنہارا باہر، جگ جگ ویکھ دکھایا۔ سرگن زرگن لئے اوتار، لوک مات کرے رُشانیا۔ سنت ساجن لئے اُبھار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ بھگتاں دیوے نام اپار، نام نامہ جھولی پائیا۔ کھولنہارا بند کواڑ، اندر مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس پُرکھ اگم، اپنا آپ کرائندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا پائندا۔ آپے جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمائندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، چنتا سوگ نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی طم، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ بڈماس ناڑی نہ دے چم، پنج تت نہ کوئی دکھائندا۔ جگ جگ بیڑا آپے بنھ، آپ اپنا بھار اٹھائندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائندا۔ گرکھ ویکھے ساچے جن، جن جننی لیکھے لائندا۔ ایکاراگ سنائے کن، ایکا دُھن اُپجائندا۔ لوک مات چڑھائے ساچے چن، اگیان اندھیر مٹائندا۔ گرٹھ ہنکاری بھانڈا بھن، آتم گیان جنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائندا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا پاربرہم اکھویا۔ آد جگادی لئے اوتار، ایکا گر گر نام دھرایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ ویکھ دکھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام دھارا، اندر مندر میل ملایا۔ ڈونگھی کندر ہو اُجیارا، جوت زرنجن دیپ اک جگایا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، انحد تال وجایا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، امرت تال بھرایا۔ میل ملائے دسم دوارا، آتم سیجا اک وچھایا۔ زرگن جوتی نور اک اُجیارا، دوس رین ڈگمگایا۔ مکھ شرمائن روس ستارہ، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ گرکھ تیرا سچ دوارا، آد جگادی ویکھ دکھایا۔ اک اکلا اینکارا، زاکارا ویس وٹایا۔ سرشٹ سبائی کرپسارا، سگلا بندھن پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جگ جگ اپنا نام دھرایا۔ جگ جگ منتر نمودیو، آد پُرکھ اکھواندا۔ پاربرہم اکھ ابھیو، وید کتیب نہ کوئی جناندا۔ نرگن جانے سرگن سیو، سیوا سرگن نرگن آپ کرائندا۔ آپے رسنا آپے جہو، پون سواسی آپ چلاندا۔ آپے دیونہارا میو، امرت پھل آپ کھواندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جگ جگ ناؤں ہر نرکار، اپنا ناؤں رکھایا۔ اوم رپ وچ سنسار، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ ہنگ برہم کر کر تیار، پرم پُرکھ وڈیایا۔ ایک رپ دسے دھار، ناری پُرکھ میل ملایا۔ کنت کنتوہلا کر پیار، ساچی سیجا آپ ہنڈھایا۔ سرت سوانی خبردار، دوس رین رہی جگایا۔ میل ملاو ساچے یار، مانس مانکھ لئے تریا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پایا۔ سنجگ تریتا بندھن پا، دواپر ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنا ویس وٹا، اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنا نام دھیا، آد شکت آپ ہو جایا۔ آپے دیوے رزق سبا، اُپت آپے رہیا کرایا۔ آپے چارے ویداں رہیا گا، چارے کھ لایا۔ باسک تشکا آپے گل لٹکا، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ ساگنوں پانگ آپ ہنڈھا، آپے نین مٹکائیا۔ کروڑ تیتیا سیوالا، ایک رسنا گایا۔ گن گندھرب دے اٹھا، کنر پھپ آپے تال وجائیا۔ لکھ چوراسی بنت بنا، آپ اپنا نام چپائیا۔ بھگت وچھل آپ اکھوا، ہرجن لئے اٹھائیا۔ ۶۶۰۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ انتم ونڈ ونڈائیا۔ محمد لیکھا دے لکھا، لیکھا لکھ نہ کوئی مٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ساچا سوسا تن چھہا، ساچے سیس وکھائیا۔ نانک نرگن گا، نام ست پڑھائیا۔ ارجن لیکھا دے لکھا، ایک گر وڈیائیا۔ گوہند سپوتا آپ بنا، دیوے مان وڈیائیا۔ امرت کھنڈا جام پیا، سدھاسر سہائیا۔ شستر بستر تن سجا، ویکھے بے پرواہیا۔ ایک نور ڈمگا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ دسم گھر در سہا، گر دسواں ویکھ وکھائیا۔ گھر گھر منگل اپنا گا، ایک رہیا سٹائیا۔ چاروں کٹ پھیری پا، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جیو جنت رہے گرا، نہ دسے کوئی سہائیا۔ دھرت مات مارے دھکا، کھلے کیس نیتر رو رو نیروہائیا۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھاں، کلجگ اگنی اگت تپائیا۔ پاربرہم پر بھ ویکھ وکھا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنا ست آپ اٹھا، ابناسی اچت دے وڈیائیا۔ ساچی رت رت سہا، بھل رتڑی اک لگائیا۔ چار ورنناں بنائے بھین بھرا، اوچاں نیچاں میٹ مٹائیا۔ ایک سکھیا سکھ سمجھا، ایک گر وکھائیا۔ پُرکھ اکال گیا منا، نہ دوسر کوئی سہائیا۔ بنس سر بنس بھیٹ چڑھا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ جیو جنت گیا سمجھا، کلجگ ویلا انتم آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ

اپنی رچن رچایا۔ گوہند دھار ہر زرنکار، زرگن آپ چلایا۔ ایک جوتی دس اوتار، رُوپ انوپ درسایا۔ ایک شبد اک کٹار، ایک کھنڈا لیا چکایا۔ ایک سجن میت مرار، ایک مارگ لایا۔ راو رنکاں اک پیار، ایک دھام بہایا۔ امرت آتم کرتیار، گرکھاں آپ بیایا۔ آپ اپنا اتوں وار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ منگے منگ بن بھکھار، ایک جھولی رہیا ڈاہیا۔ ملیا میل دھر کرتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گوہند چیل گوہند گر ہر اوتار، ہر ہر ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم چار کُنٹ ہوئے دھواں دھار، رین اندھیری ایک چھایا۔ سادھ سنت جیو جنت ہوئے وبچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہاہاکار، نام ست برہم مت نہ کوئے گڑمایا۔ پنچ تت چلے وکار، کواری کتیا کرے شنکار، ساچا گھر نہ ملے دوار، نر نرائن نہ کوئی ہنڈھایا۔ چار کُنٹ دہ دشا اڈدے نہ دے پنکھی ڈار، پرتھی آکاش لوآں پریاں کھنڈاں برہمنڈاں ہوئے ڈھایا۔ دھرت دھول اٹا کول، نہ کوئی سہائی ساول سول، سری رام نام نہ کوئی گایا۔ اللہ ہو نہ کوئی اللہ انا الحق نہ سکے کوئی الا، چاروں کُنٹ اڈنے ککھ، سرشٹ سبائی ہوئے ہلکایا۔ نور خدائی پروردگار، نہ کوئی سانجھ یار، رام نام نہ کوئی سہار، رادھا کرشن نہ کوئی وچار، ڈرگا اشٹ نہ کوئی وچار، واکر و فتح نہ کوئی گجایا۔ گھر گھر ہوئے ہاہاکار، بھنیا بھیناں مارے مار، ساچا سنیانہ کوئی وچار، کلجگ نیا رہیا چلایا۔ نانک گوہند بن لکھار، گر سکھاں کریا سچ پیار، شبد سنیہڑا وچ سنسار، اپنی رسنا گئے سٹایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتار، لوآں پریاں مارے مار، لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ سمبل نگری دھام نیار، سرگن میت نور ہوئے اجیار، محل اٹل اچل ایک نام دکھایا۔ جل تھل ڈونگھے ساگر پاوے سار، جنگل جوہ ویکھے پہاڑ اجاڑ، کندر اندر مسجد گرو دوار پھول پھولایا۔ وید و دیا لئے ابھار، شاستر سمتر کر وچار، انجیل قرآنا کھول کواڑ، کھانی بانی ویکھے گھاڑ، لکھ چوراسی ٹوہے ناڑ ناڑ، اڑیا کوئی رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک اکھاڑ، برہما وشن شو دیوے واڑ، شبد اگئی رکھے دھاڑ، پُرکھ ابناسی ساچا لاڑ، ساچا گھوڑا جوتی شبدی جڑیا جوڑا شاہ آسوار، ہر زرنکار زرگن نور نور اجیار، لوک مات کرے چڑھایا۔ نہ کوئی کھنڈانہ کٹار، پنچ تت نہ کوئی پیار، نہ کوئی سجن میت مرار، ساک سین نہ کوئی رکھایا۔ گر سکھاں کرے پیار، جگ جگ گرگھ جائے تار، دیوے نام شبد انڈ بٹھڑا کایا مندر ساچے اندر دے ٹکایا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک رُوپ سچی سرکار، نظری آئے وچ سنسار، چارے ورنان کرے پیار،

جگت رُشانیآ۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کر پیار، اٹھاراں برن دئے ادھار، آپ اپنی کل ورتائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
جگ اپنا ویس وٹائیآ۔ کلج اتم ویس وٹایا، پاربرہم کرتار۔ لوک مات کسے دس نہ آیا، پر بھہ ویکھنہار سرب سنسار۔ رُپ رنگ کسے نظر نہ آیا، اندر وڈ
وڈ بیٹھے گُردوار۔ شبد ناد نہ کسے وجایا، راگی گان گانن اپار۔ بودھ اگادھی شبد نہ کسے سنایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری
اتم ور، جگت وہار ہر نرنکار اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے ہتھ رکھی ڈور، ہر سنگر وڈ وڈیائیآ۔ پرگٹ ہوئے اندھ گھور، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آپے جانے
اپنا زور، نہ لیکھا کوئی لکھائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے دوڑ، جیرج انڈاں پھول پھولائیآ۔ شبد اگئی چڑھیا گھوڑ، واگاں اپنے ہتھ اٹھائیآ۔ لکھ
چوڑاسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن وکھائیآ۔ لوک مات آیا واگاں موڑ، نہہکنک ناؤں رکھائیآ۔ گُرمکھاں آتم انتر لگی اوڑ، گُرم پر سادی دئے
بُجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں رکھائیآ۔ چوتھے جگ چوتھے گھر چوتھی دھار، چوتھا پد سمایا۔ پاربرہم پر بھہ کھیل
اپار، پُرحہ ابناسی ویس وٹایا۔ مورت اکال ہو اُجیار، نرگن دھار رہیا چلایا۔ سرگن ساجن کر پیار، ہر جن میل ملایا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، در
ساچے آسن لایا۔ شاہ سلطانا وڈ سکدار، شاہو بھوپ ویکھ وکھایا۔ گوپی کاہن کر پیار، سینتارام میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کلج اتم ویکھ وکھایا۔ کلج اتم ویکھنہار، پاربرہم اکھوائندا۔ آپے بنھے اپنی دھار، لکھ چوڑاسی آپ بُھلائندا۔ سگلا سگی میت مُرار، ساچا سنگ
نُبھائندا۔ وسنہارا سب توں باہرا، آپ اپنا نور ڈمگائندا۔ چارگنٹ اک نگارہ، لوآں پُریاں آپ سنائندا۔ برہما وشن شو دئے ہلار، ایکا سکھیا آپ
سکھائندا۔ پُرحہ نرنجن کھیل اپارا، ہنگ برہم میل ملائندا۔ ایکا پُرحہ ایکانارا، ایکا سیجا سُبھائندا۔ کملاپاتی میت مُرار، ساچی رُتی رُت وکھائندا۔ آتم تاکی
کھول کوڑا، اپنا گھ وکھائندا۔ بُجھائے اگنی تی ہاڑا، پنچ تت آپ جلائندا۔ ساچے مندر سچ اکھاڑا، ساچی سخیاں آپ وکھائندا۔ دو جہاناں پارکنارہ، آپ
اپنا بنک سُبھائندا۔ نرگن جوت نور کر اُجیار، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ سمت سمتی پاوے سارا، ویہہ صد بکرمی نال رلائندا۔ ویہہ صد پنڈراں کر وچارا،
چوڑاں گھ صلاحیندا۔ چوڑاں ہٹاں ونج و نچارا، چوڑاں طبقال میل ملائندا۔ نور الاہی کھیل اپارا، پرورگار آپ اکھوائندا۔ خالق خلق دئے سہارا، آپ

اپنا ویس وٹائندا۔ نرگن برہم کر وچارا، پاربرہم ناؤں دھرائندا۔ نام ست ست ورتارا، سنگر پورا آپ ورتائندا۔ فتح ڈنک ڈنک بے جیکارا، واہرؤ واہرؤ
 واہرؤ آپ گجائندا۔ ترے گن آپے وسیا باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ نہہکنکا لے اوتارا، اپنا ناؤں دھرائندا۔ سوہنگ شبد ونج واپارا، لکھ چوراسی آپ
 کرائندا۔ ویہہ سو پندراں سچ دہاڑا، ہاڑ گیاراں لیکھ لکھائندا۔ گر گر کر ونجارا، ساچے در بہائندا۔ دوس رین ایکا کارا، پنج پنج ویکھ وکھائندا۔ آپے گپت
 آپے ظاہرا، اندر باہر آپ اکھوائندا۔ آپے بھگتی بھرے بھنڈارا، نام نامہ جھولی پائندا۔ آپے شبد کھنڈا بن تیز کٹارا، گرگھاں تن سہائندا۔ آپے
 امرت بنیا ٹھنڈی ٹھارا، آتم رس آپ چکھائندا۔ آپے رن بھومی ستا پیرا، آپے سیمس دھڑکٹ وکھائندا۔ آپے کر سچ پیارا، آپ اپنی گود اٹھائندا۔
 آپے میتا پنج پیارا، پنجم نام دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا بھید اپنے ہتھ رکھائندا۔ ہر کا بھید کوئی نہ جانے،
 وید کتیب رہے گر لائیا۔ شاستر سمتر جگت گائے گانے، بھگت بھگونت کرے وڈیائیا۔ گرگھ ورا سنت رنگ ایکا مانے، جس چھڈی سرب لوکائیا۔ ایکا در
 ہوئے پروانے، ایکا ملے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا لہنا آپے دے چکائیا۔ پاربرہم پر بھ دیونہارا، گر گر روپ
 وٹائندا۔ گرگھ ساچا لیونہارا، اپنا لیکھانہ کدے مکائندا۔ اپنا تن من دھن پائے گہنا، بن سنگر پورے نہ کوئے چھڈائندا۔ کلج اتم وکھائے نیناں، ویلا
 اتم آئیندا۔ چار ورنناں بنائے بھائی بھیناں، ہر سنگت ناؤں رکھائندا۔ لکھ چوراسی جوٹھا جھوٹھا وہن وہنا، اتم ایکا دھکا لائندا۔ سچکھنڈ دوارے کسے نہ بہنا،
 دھرم رائے راہ نکائندا۔ گر گو بند گر ساچا کہنا، ہر ساچا پور کرائندا۔ جیواں جتناں سادھاں سنتاں لکھ چوراسی اک دوجے دے نال کھنا، نہ پلو کوئی
 ٹٹائندا۔ راہ تگے لاڑی موت دینا، رائے دھرم حکم سناائندا۔ لہندی دشا پائے وینا، اپنا گیرا آپ کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ اکھوایا۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، نہ کوئی ادھار کرایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، دہ دشا رہیا
 پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایکا دھار اک وچار، ایکا رہیا وکھایا۔ ایکا دھار نانک گر، کلج مات چلائیا۔ تینتی
 اکھری آپے بہرے، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے لایا اپنا پوڑ، غریب نمانے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بونجا اکھر کرے وکھر،

باؤن باؤن ویس وٹائی۔ ایشوری اکھر باون، بھيو کسے نہ پایا۔ بیہتی اکھر سارے گاؤن، ست ستاراں دس نہ آیا۔ ایک بان مارے راون، سینا سرتی نہ کوئے
 چھڈایا۔ کاہنا کرشنا نہ ہوئے ضامن، ارجن رتھ نہ کوئے چلایا۔ چار یار نہ پکڑے دامن، سنگ محمد نہ کوئے رلایا۔ کلجک میلا کامنی کامن، کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ گوبند گر ملیا ضامن، ساچا مارگ اک دکھایا۔ پُرکھ ابناسی میٹے ترسنا تامن، پُرکھ اکال اک منایا۔ کلجک انتم ہوئے ضامن، نہہکنک
 ناؤں رکھایا۔ لوآں پُریاں میٹے رین اندھیری شامن، ساچا چند اک چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ویہہ صد
 پندراں کر وچار، چوڈاں رکھی ایک دھار، اٹھسٹھ کھچے چرن دوار، گنگا گوداوری رہی گرلایا۔ اٹھسٹھ تیر تھہ گر کے چرن، دوجاٹ نہ کوئی دکھائی۔ کھولنہارا
 ہرن پھرن، گھٹ مندر میل ملایا۔ داتا دانی کرنی کرن، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ گیڑ چکائے مرنی مرن، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ لہنا چکے ورنی ورن،
 ورن گوت نہ کوئی بنایا۔ گرگھ ورلے سرنی پڑن، جس بخشے سچ سرنایا۔ زرگن رُپ ترنی ترن، تارنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک انتم ویس وٹائی۔ کلجک تیرا کوڑ پسا، چار کُنٹ رنگ رتا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، نہ جانے کوئی گرمتا۔ لکھ چوڑاسی نار و بھچار، نہ
 دیسے دھیرج ستا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکار، بہتر ناڑی اہلی رتا۔ کسے نہ ملیا ہر سجن میت مُرار، نہ ہو یا ٹھنڈا اتا۔ گرگھماں کرے آپ پیار، پنج بیجے ساچے
 وتا۔ سمت سولاں سچ و ہار، آپے کرے پُرکھ بدھاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اک اکانتا۔ عقل کل دھار عقل کل
 دھاری، عقل کل اکھوایا۔ زرگن جوت جوت زرنکاری، آد زرنجن وڈ وڈیایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل اپاری، لکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔ شبد شبد کر جیکاری،
 شبدی شبد شبد کرایا۔ چوتھے جگ پاوے ساری، کلجک انتم ونڈ ونڈایا۔ برہما منونتر ہوئے خواری، شبد تیر ایک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے اپنی ڈور، آپے رہیا کھچایا۔ کلجک انتم ہر زرنکارا، ہر ہر کھیل کھلا سندا۔ پُرکھ ابناسی لئے اوتارا، لوک مات ویکھ دکھاندا۔
 آپے گھڑے آپے بھننہارا، سمر تھہ پُرکھ آپ اکھواندا۔ آپے سنت سادھ کرے پیارا، بھگت بھگونت میل ملاندا۔ آپے دوتاں دُشٹاں پائے سارا، لنکا
 گڑھ آپ تڑاندا۔ آپے ویکھنہارا دُھندوکارا، پرکاس آکاش آپ سہاندا۔ آپے روس منڈل تارا، دھرت دھول آپ ہو جاندا۔ آپے گگن منڈل

کر پسار، لوآں پُریاں آسن لائندا۔ آپ سہائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر اپنا آسن لائندا۔ آپے دیپک جوتی کر اُجیارا، آپے ڈگمگائندا۔ آپے شاہو بھوپ
 سکدارا، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ آپے ست پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل اپارا، اگمڑی کار آپ کرائندا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔
 بھگتاں آتم کھیل نیارا، سمت سولاں راہ تکائندا۔ یاراں ہاڑ دوس وچارا، گرگھیاں میل ملائندا۔ گر گوہند کر پیارا، سنگھ گوہند لیکھ لکھائندا۔ وجے کنگ نام
 ستارا نام سُرنگی ہتھ اٹھائندا۔ انحد مردنگا گائے وارو وارا، ناڑ بہتر تال تلواڑا آپ وجائندا۔ چھٹی راگ نہ پان سارا، نارد من سُرستی مکھ صلاحیندا۔ گا گا
 تھکا سرب سنسارا، ہر کاشد دس نہ آئیندا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، در ساچے سوہا پائندا۔ آپے رام کرشن اوتارا، نانک گوہند آپ اکھوائندا۔ انتم
 کلج لئے اوتارا، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ گرگھیاں بھریا شد بھنڈارا، اپنی ہتھیں آپ ورتائندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، نہجھر جھرننا ہر جھرائندا۔
 کھولنہارا بند کوڑا، نو دوار پار کرائندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ میل ملائے سچ دوارا، گھر مندر کُندا لائندا۔ آتم
 سیجا ستا پیر پسارا، اپنی کروٹ آپ بدلاندا۔ گرگھیاں کرے سچ پیارا، اپنی گودی آپ اٹھائندا۔ دھن گر سکھ سچ ڈلارا، گر گوہند رسنا گائندا۔ کلج انتم
 لاپے اُدھارا، پچھلا لہنا نہ کوئی رکھائندا۔ پہلاں کرے جگت وہارا، سرشٹ سبائی پھیر اٹھائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے مارا، سیس تاج نہ کوئی
 ٹکائندا۔ سادھاں سنتاں کرے بھگھارا، در منگن بھگھ نہ پائندا۔ کوڑا میٹے کوڑ ہنکارا، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ ساچا شد سچ جیکارا، سو پُرکھ نرنجن آپ
 لگائندا۔ ساچے دوس سچ وہارا، ہر سنگت آپ کرائندا۔ آپے لال اپنا آپ وارا، سیس جگدیش بھیٹ چڑھائندا۔ راگ چھتیس نہ کوئے اُچارا، انجیل
 قرآن نہ کوئی گائندا۔ وید پُران نہ لائے نعرہ، نہ کوئی ہون گون وکھائندا۔ ایشٹ دیو ہر اک اوتارا، ایک پُرکھ اکھوائندا۔ نوری جلوہ نور اپارا، نورو نور
 ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ویہ صد سولاں سولاں دھار، گرگھیاں کرے آپ شنگار، سولاں اچھیا دیوے
 وار، پائے بھچھیا ہر کرتار، کرے رچھیا وچ سنسار، دوسر در نہ کوئی وکھائیا۔ ساچا در ہر سہنجنا، ہر ساچے آپ سہایا۔ پُرکھ ابناسی جوت جگائی آد نرنجنا،
 نرگن دیپ ڈگمگایا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، بھوساگر لئے تریا۔ نیتز نام پائے انجنا، جو جن سرنائی آیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، دُرمت میل دئے

گواہ۔ دُھن انادی تال ایکا وِجنا، انحد ساچا دئے وجایا۔ سَنگَر پورے پردہ کجنا، شبد دوشالہ ہتھ اُٹھایا۔ کال نگارہ کلجک وِجنا، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ سگی ساتھی کسے نہ پردہ کجنا، ویلے اتم دین تجایا۔ ہر چرن دوارے امرت پی پی رِجنا، کلجک ویلا اتم آیا۔ گرگھ میت پیارے ساچے سَجنا، جگ جگ تیرا راہ تکایا۔ لکھ چوراسی لون نہ دیوے اج پجنا، نہ کوئی سکے کھ پُچھایا۔ بیس صد بیس بکرمی نو کھنڈ پر تھی ستّ دیپ مدراماں سب نے تجنا، رسنا پان بیڑی نہ کوئی لگایا۔ گرگھ ساچے دُھر درگاہی راجن راجنا، شاہ سلطان بن کے آیا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھنا، شبد ڈنکا رہیا وجایا۔ چٹا آسو ایکا تازنا، شاہ آسوار آپ دوڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سولاں کر پیار، گر سنگت دکھائے ہر دوار، ہر کا روپ نظری آیا۔ ہر دوار ہر کا روپ، ہر جن وِج لُکایا۔ گرگھ تیرا ست سروپ، گر نانک کھ صلاحیا۔ کبیر دوارے دیوے دھوپ، برہم اگنی نت جلائی۔ آتم رام ایکا سکھ، سکھ سچ سیو کمائی۔ جگ ترسنا مٹے بھکھ، جس ملیا داتا بے پرواہیا۔ مات گر بھ سچھل ہوئی کُکھ، لکھ چوراسی کٹی جم کی پھاپیا۔ اُجل ہو یا لوک مات کُکھ، جو جن در اپنے لئے ملائی۔ ----- ہر سنگت نیوں نیوں سیس جُھکائی۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ کلجک بوٹا جانا سک، پر بھ ساچا جڑ اُکھڑایا۔ مسمکھاں کُکھ پینا ٹھک، سوہنگ شبد ہتھ نہ آیا۔ گر نانک گایا لگ لگ، ہر ساچا کرے رُشائی۔ سَنگھ شیر شیر رہیا بک، سَنگھ شیر ناؤں رکھائی۔ گر سکھاں بھار آپے چک، کلجک پینڈا رہیا مُکائی۔ اُلٹا گر بھ نہ ہوئے رُکھ، جو جن نیتز لوچن درشن پائی۔ کروڑ تیتیس دیوی دیو سُرپت اند برہما وِشن شو سٹھنا رہے سکھ، کون ویلا ہر ہر درشن پائی۔ نہ ہر مانس نہ مانکھ، گرگھیاں اندر اپنا آپ لُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھائی۔ اپنی بیچ بھل بھلو اڑی، ہر ساچے کرم کمایا۔ کرشن ار جن ملیا وار گیاراں ہاڑی، گرگاؤں درونا اچار ج دھام سہایا۔ کلجک اتم ہوئے بچھے اگاڑی، آپ اپنی سیو کمایا۔ ہر کا روپ نہ کوئی مچھ نہ کوئی داہڑی، نہ کوئی موئڈ مُنڈایا۔ گر گوہند بنایا لاڑی، ساچا لاڑا آپ سجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ دوپر تیرا لہنا، گوہند گہنا کلجک اتم ویکھن آیا۔ گوہند گہنا تن شنگار، اپنا کرم کمایا۔ سَنگھ دیا کر پیار، سر اپنا ہتھ لُکایا۔ اپنا آپ اگے ڈار، اپنی جھولی رہیا وچھایا۔ پنچاں بنھے اک دستار، ایکا بندھن پایا۔ پنچاں میلا میت مُرار، پنچم دئے ملایا۔ چار

چارے دئے وار، چارے کُنٹاں دیکھ وکھایا۔ چار یاری کرے خوار، بھيو کسے نہ پایا۔ دو دبے دھرنی بھار، دو مہندی لال رنگن آپ رنگایا۔ آپے وسيا سب توں باہر، اپنا روپ نہ کوئی رکھایا۔ کلجگ کر یا کرم وچار، جگت مارگ اک رکھایا۔ شبد سنہیہڑا دیوے سانجھے یار، متر پیارے حال سنایا۔ خنجر پیالہ مٹھی دھار، سولان سچ رہیا ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سار، شبد سنہیہڑا اک گھلایا۔ کلجگ اتم پاوے سار، نہہکنکا ناووں رکھایا۔ گوہند تیرا ڈنکا وجے سرب سنسار، نو کھنڈ پر تھی دئے سنایا۔ پنچاں دیوے سچّی سیکدار، سپس دستار آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ نر نرائن ہر بھگوان، بھگوان ویس وٹایا۔ لوک مات نہ سکے کوئی پچھان، ول چھل دھاری کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی بال نادان، برہم گیان نہ کوئی جنایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، شاستر بھيو کسے نہ آیا۔ کھانی بانی ہوئے حیران، ہتھ کسے نہ آیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا دیکھ مکان، کایا مندر نہ کوئے سہایا۔ جھوٹھ چلائی جگت دکان، جوداں ہٹ نہ ہٹ وکایا۔ جگت ترسناپین کھان، آتم رس ہتھ کسے نہ آیا۔ مدراماس کرن پان، مایا ممتا موہ نہ کوئی تڑایا۔ اتم پیرے کولہو گھان، گر پیر نہ کوئے چھڈایا۔ پرگٹ ہوئے آیا گھر ترکھان، ایک رندا ہتھ اٹھایا۔ لکھ چوراسی کرے پُن چھان، سد بخشند ویس وٹایا۔ دیونہارا نام دان، نام بھنڈارا اک سہایا۔ سوہنگ شبد دھر فرمان، ستجگ ساچاراہ وکھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے گان، بھيو رہے نہ رایا۔ ہاڑگیاراں وڈ پردھان، ہر ساچے مان رکھایا۔ سمت سولان جھلے نشان، سنگر پورا رہیا جھلایا۔ سادھاں سنتاں گھر گھر پی مُکان، ہر شبد نہ میل ملایا۔ ہتھ نہ آئی ساچی کھان، بن گر پورے کُنجی نہ کوئی پھرایا۔ پوجا پاٹھ کر کر سنان، من منوآ نہ کسے بندھایا۔ گر در مندر کھادا پوجا دھان، اتم لیکھا دینا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، ویہہ سوگیاراں وڈ وڈیائی دیونہار ہر رگھرائی، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رنگایا ہر چلول، گھر سجن میل ملنیا۔ جگ وچھڑے نہ جائے بھول، دیونہار سری بھگوانیا۔ گر سنگت گرگھ لوک مات اُپجائے ساچے پھول، ستجگ ساچا چڑھے چنیا۔ ہر جن سچ پنگھوڑا رہیا جھول، سنگر پورے بیڑا بنیا۔ میل ملاوا کنت کنتوبل، میل ملیا چریں وچھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن آپے چنیا۔ گر سکھ سجن تیرا سچ منارا، ہر ساچی جوت جگایا۔ نرمل دیک کر اُجیارا، ایک مندر رہیا سہانیا۔ آپے دیکھے دیکھنہارا

بیٹھ دھام نیارا، زرگن نور بے پرواہیا۔ ساچے گھر منگلاچارا، اپنا منگل آپے گایا۔ ساچی سخیاں میت مرارا، ساکھیات نظری آئیآ۔ شبد اناد سچی دھنکارا،
 انحد تال وجایا۔ نیز درشن کول نین زرنکارا، نج نیز ویکھ دکھایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، نجر جھرنارہیا جھرایا۔ گرگھیاں لیکھا چکے نو دوارا، نو در نہ
 کوئی ہلکایا۔ کھولن آیا بند کواڑا، سمت سولاں راہ تکایا۔ سمت ستاراں گیاراں ہاڑا، ایک اگے ایک پچھے آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچا شبد سنہیہڑا اک سنایا۔ شبد سنہیہڑا ہر مرگند، زرگن نور الاہیا۔ گرگھیاں میٹنہارا چند، سگلی چنت گوانیا۔ بخشے دھار ساگر سندھ، گھر گمبھیر
 اکھوایا۔ ہر سنگت بنائے ساچی بند، ست انادی آپ اپنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا میل ملایا۔ ہاڑ
 گیاراں نو دس دھاڑا، اٹھ تت ویکھ دکھایا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، چھ در ویس وٹایا۔ پنچم پیتا ہو تیار، چوتھے پد دے ملایا۔ تیجے نیز کھول کواڑا،
 آپ اپنا درس دکھایا۔ دئی دوتی دینی مار، ایک رنگ رنگایا۔ اک اکلا اینکارا، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ کلج انتم لئے اوتار، نہکنا ناؤں رکھایا۔ ہر سنگت
 کریا سچ پیار، سچ دوارا اک سہایا۔ دُبدے پاتھر جائے تار، مورکھ مگدھ انجان لئے بچایا۔ جو جن بنے در بھکھار، نام جھولی دے بھرایا۔ میل ملائے گر
 کرتار، شبد وچولا وچ رکھایا۔ ساچا ڈھولا گائے ہر سنسار، سوہنگ بولا آپ جنایا۔ بنیا تولا گرور گردھار، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ بدلایا چولا نہ کوئی پائے
 سار، سمت سولاں راہ تکایا۔ گیاراں ہاڑ اپنی سنگت آپے مولا، بھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ اٹا کرے نابھ کولا، چار جگ جو اٹا دکھایا۔ منگے منگ دھرنی
 دھولا، اگے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ لیکھا جانے ساول سولا، مکند منوہر لکھی زانن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تیوہار
 کر وہار، پنچم مارنہارا مار، اپنی کرنی رہیا کریا۔ سمت سولاں ویہہ سو گیاراں، ہر ساچے کرم کمایا۔ گرگھ ساجن میت مرارا، در ساچے سد بہایا۔ زرگن
 سرگن کرے کارا، کرنی کرتا کردا آیا۔ ایک رنگ رنگائے پُرکھ نار، ناری زرنہ کوئی جنایا۔ دو جہاناں پاوے سارا، ایہتھے اوٹھے ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سچ سہایا۔ سچ وہار کرنے یوگ، اپنی کرت کما سندا۔ پہلوں کٹے ہوئے روگ، مایا متا در دُرکا سندا۔ گرگھیاں میٹے چنتا
 سوگ، کام کرودھ نیڑ نہ آئیندا۔ پار کرائے چوڈاں لوک، روس منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دبا سندا۔ شبد سنائے اک سلوک، ہنگ برہم پار برہم

سماندا۔ دیونہارا ساچی موکھ، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مار پنچم خوار، پنچ میت پنچ دھکار، پنچ جیکار
 آپ لگا سندا۔ پنچم مارے کر خوار، پنچم وڈ وڈیا نیا۔ پنچم دیوے در دُرکار، پنچم سوبھا در گھر پانیا۔ پنچم کرن ہاباکار، پنچم منگل ہر ہر گانیا۔ شبد وچولا بن
 کرتار، کلج اتتم جوڑ جڑانیا۔ ہاڑ گیاراں دوس وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن رہیا سمجھانیا۔ ہاڑ گیاراں سچ تاریخ، ایکاونڈ
 ونڈانیا۔ کاہنا کرشنا رکھے اڈیک، ایکراہ تکانیا۔ گرگوبند کالے اُتے کھچی لیک، اپنا لیکھ گیا لکھانیا۔ پُرکھ اکال منگی بھیکھ، پر بھ بھچھیا جھولی پانیا۔ کلج
 تیرا لہنا چکھے لکھ چار ہزار بتیس، پنچم جھولی پانیا۔ چھتر جھلے پر بھ ساچے سپس، شہنشاہ اک اکھوانیا۔ نہ کوئی کرے تیری تیری ریس، جوٹھی جھوٹھی میٹے
 لشکر شامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم وار، آپ اپنی کل ورتانیا۔ کلونتا ہر بھگونت، عقل کلا اکھواندا۔ کھیلے کھیل جگا
 جگنتا، آدانتا ویس وٹا سندا۔ گرگھماں اٹھائے ساچے سنتاں، بھگتاں میل ملا سندا۔ سنجگ بنائے ساچی بنا، ساچا سگن مناسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا سیہرا سپس دستار، اپنی ہتھیں آپ بنھاندا۔ سچ دستار سپس تاج، گر سنگر ہتھ وڈیا نیا۔ دو جہاناں ساچا راج، گر چرن سچی
 سرنا نیا۔ آپ اٹھائے مارے وانج، ستیاں لئے جگانیا۔ دوس رین رہیا بھاج، آوندان جاندا دس نہ آنا۔ سمت سولاں رچیا کاج، ہاڑ گیاراں ساہ سُدھانیا۔ ہر
 سنگت چڑھائے سچ جہاز، نام چپو ایک لائیا۔ ویلے اتتم رکھے لاج، ہاڑ ستاراں لیکھا دے لکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت شبد میل
 ملا نیا۔ سرت شبد میل ملاؤنا، ملنی ہر کرا سندا۔ گرٹم گرٹمانی ساچی آؤنا، گھر ساچا ویکھ وکھاندا۔ دھی جوانی اک بناؤنا، ایک ویس وٹا سندا۔ ایک سبجے آپ
 سہاؤنا، دوجا در نہ کوئی بنا سندا۔ ایک بستر کایا چولی رنگ رنگاؤنا، رنگ میٹھی اک رنگا سندا۔ ہر سنگت تیرا پندھ مکاؤنا، تیری ڈولی اپنے کندھ اٹھاندا۔
 جگت کھار آپ اکھواؤنا، دو جہاناں پندھ مکاؤنا۔ درگاہ ساچی سچا دھام سہاؤنا، سہاؤنا۔ در دروازہ آپ گھلاؤنا، اپنا حکم سناندا۔ گرگھماں ساچے
 دھام بہاؤنا، آپ اپنی سیو کما سندا۔ جگت سٹ پھیر بہاؤنا، پورن اچھیا پورن پوری آپ کرا سندا۔ پچھلا ویلا آپ سہاؤنا، چوتھے چوتھے دھار رکھاندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سچا ور، سولاں سولاں ویکھ وکھاندا۔ سمت سولاں چڑھیا چا، تریلوک وجی ودھانیا۔ پُریاں لوآں رہے

گا، منگلاچار ہر گھٹ تھانیا۔ سادھ سنت نیتر رہے اٹھا، راہ تنکن ساچے ماہیا۔ منتمکھ جیو رہے گُرا، کلجگ اگنی ایکا لائیا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، ویکھنہارا تھاوں تھانیا۔ انتم پرگٹ ہویا جگت ملاج، نہہکنکا ناؤں رکھانیا۔ کرن آیا سچ نیاں، ایکا تولا تول ٹلائیا۔ لہنا چکے پُتراں ماں، بھین بھائی نہ ونڈ ونڈائیا۔ اڈ اڈ کرے ہنس کاں، کاگ ہنس ویکھ وکھانیا۔ جس جن چپائے اپناناں، آپ اپنے وچ ملانیا۔ نتھاوایاں دیوے سچا تھان، غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ بال انجانے گود اٹھانیا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا سچ ویاہ، گھر ساچے ہوئے گُرمائیا۔ گھر ویاہ گھر سچا پایا، گھر مندر سو بھاؤنت۔ ساچا سچ نظری آیا، دھن سو بھاگن سو بھاؤنتی ملیا ہر ہر کنت۔ نہ مرے نہ کدے جایا، آد جگاد مہما گنت۔ پھر نمانی گلے لگایا، اک سنایا سہاگی چھنت۔ انگیکار انگ کرایا، بنائی ساچی بنت۔ ساچا رنگن رنگ رنگیا، اتر نہ جائے آد انت۔ ہر سجن نام مہکایا۔ پر پایا دھن ہر بھگونت۔ ساچی ہاڑی خوشی منایا، لیکھا چکے جیو جنت۔ کلجگ انتم نیڑے آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں دیوے سیس تاج، آپ اپنی دے وڈیایا۔ گر سکھ تیری وڈ وڈیائی، گر سنگر تیری سیو کمائیا۔ ہر جن تیری وڈ وڈیائی، ہر ہر در تیرے ویس وٹائیا۔ ہر سنگت تیری وڈ وڈیائی، تیری بھگتی ہر کمائیا۔ ہر سنگت تیری وڈیائی، ہر تگی تیری سرنائیا۔ بن تیرے پرگٹ ہوئے نہ کسے تھائیں، سادھ سنت رہے دھونیاں تائیا۔ سنت سہیلے بھجاں باہیں، گر سکھ اپنے بل رکھانیا۔ اپنی کایا جگت وبار ہر سنگت تیرے چرناں ہیٹھ وچھائی، تیری دھوڑی رہے سیس جگدیش بچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا پیار امرت دھار، نیتر نیتر چھبر لائیا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیار، سنگر پورا اک وکھانیا۔ لکھ چوراسی جھکھ رہی مار، رُپ انوپ شاہو بھوپ در درویش نہ کسے درسانیا۔ ماس منکھ گئے ہار، آتم برہم نہ کوئے وکھانیا۔ تیر نرالا مارے بان، انیالا تیر نہ کوئے چلانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا ساچا گھر، کلجگ انتم کرے پروانیا۔ سنگت تیرا سچ دوار، ہر ساچے آپ پرنایا۔ گو بند لیکھا لکھ اپار، سمبل ناؤں دھرایا۔ وید ویاسا کر وچار، پوت سپوتتا براہمن گوڑ راہ تکایا۔ ہر کا کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنا کردا آیا۔ ویلے

انتم لئے اوتار، نرگن نور کرے رُشنایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر وچ اپار، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے کھیلے کھیلنہار، کھیل کھلنتا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سگن آپ منایا۔

اک اکلا اینکار، ہری ہر آپ اکھواندا۔ چھ در پاونہارا سار، در درویش ویس وٹا سندا۔ بیس پیسا خبردار، بلدھاری آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اک سمجھاندا۔ پنج پیار پنج پردھان، پنچم وڈ وڈیاںیا۔ پنچم شبد پنج نشان، پنج رہیا جھلایا۔ پنچم نام پنچم گیان، پنچم رہیا درڑاںیا۔ پنچم دھوڑ پنچم اشان، پنچم پنچم رہے کراںیا۔ پنچم مان پنچم ابھمان، پنج پنچاں ویکھ وکھانیا۔ پنج چلہ پنج تیر کمان، پنج کھنڈا نام وکھانیا۔ پنج جودھا سور بلی بلوان، بل دھاری آپ ہو جائیا۔ پنج کھیلے دو جہان، پنج لوک مات ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا سچ سُبھانیا۔ پنچم پایا ہر گر مینا، گھر سچن وڈ وڈیاںیا۔ بیٹھا رہے اک اتینا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ آپ چلائی ساچی ریتا، جگ جگ ویس وٹانیا۔ آپے ٹھنڈا آپے سینا، سانک ست آپ ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، اپنی کرے آپ پڑھانیا۔ پنچم دیوے دھر فرمانا، دُھن آتمک آپ سنانیا۔ شبد انادی ساچا گانا، آپے آپ الایا۔ میل ملایا شاہ سلطانا، تخت تاج اک وکھانیا۔ گرسکھ رہنا اندر بھانا، ہر بھانے وڈ وڈیاںیا۔ تختوں لاہے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئی لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں رہیا سنانیا۔ ہاڑ گیاراں دوس سُبھانا، پنچم دے وڈیاںیا۔ ساچا تاج سیس لکوانا، شاہ سلطاناں خاک ملانیا۔ جگت راجاناں آپ اٹھوانا، گھر گھر اگنی لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج رچنا آپ رچانیا۔ گرسکھاں دیوے وڈ بھنڈار، منمکھاں کرے ہلکایا۔ گرسکھاں بٹھے سیس دستار، آپ اپنی سیو کمایا۔ جگت شاہی دے ہلار، چاروں گنٹ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوس رین ایکانین، اپنا درس دے وکھایا۔ پنج پیارے رہناتیار، ویلا انتم آسیندا۔ گھر پھرن آئے سرکار، ساچا سگن مناسندا۔ ہتھکڑی لواونی کر پیار، جگت بندھن آپ تڑا سندا۔ اگے چلے شاہ سوار، آپ اپنا قدم اٹھاندا۔ سوہنگ جیکارا نعرہ لائے وچ

سنسار، عدلی عدل کما سندا۔ بندیخانے کوئی نہ سکے واڑ، گڑھ ہنکار آپ تڑا سندا۔ پنچم مینا پنچم پہلا کرے تیار، آپ اپنے لڑ بندھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، والی ہند آپ اٹھا سندا۔ والی ہند اٹھیا جاگ، ہر ساچے جوت جگا گیا۔ سرشٹ سبائی لوک مات نو کھنڈ بُجھنا چراغ، دیوا مٹی نہ کوئی جلا گیا۔ اُچے مندر اڈنے کاگ، ہر ساچا دئے اڈا گیا۔ بن سنگھ پورے کسے نہ پکڑے واگ، پچھلا لیکھا دئے سمجھا گیا۔ اسوتن رکھنا یاد، ویہہ سو تیراں بکرمی دئے گواہیا۔ راج منتری نہ سنے کوئی فریاد، نہ دسے کوئی سہا گیا۔ پر بھ کا کھیل آد جگاد، جگ جگ اپنی کھیل کھلا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، ہاڑ گیاں کر پیار پنج جنا گیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتا، گر گر گھ تیری کایا گردوار اک بنایا۔ گر سیکھ تیرا کایا ہٹ، ہر ساچے آپ گھلایا۔ جوتی جگے لٹ لٹ، دوس رین ڈمگایا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، امرت آتم جام پیایا۔ اک دکھائے تیر تھ تٹ، اٹھسٹ نہاؤن کوئی نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوا پر تیرا گو بند پایا گہنا، کھجگ اتم بھانا سہنا، سنگھ بٹن تیری وڈیا گیا۔ بھانا سہنا ہر آپ سہائی، اٹھے پہر نظری آ گیا۔ اک چھن وچھڑ نہ جانی، لڑ پھڑیا بے پروا ہیا۔ گھر منگل گاؤنا چائیں چائیں، چڑھیا چن سرشٹ ہوئے رُشنا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی پریت ساچی ریت، پیر سدا ما نہ نہہ نہہ کاما، نہہ کرمی آپ کما گیا۔ پیر سدا ما جگت پریت، بال بالا میل ملایا۔ آپے پتت آپ پُنیت، آپے پاپی لئے ترا یا۔ آپے ہست آپے کیٹ، آپ اپنے وچ سما یا۔ آپے وسنہارا چیت، چتوت ٹھکوری آپے پایا۔ آپے گائے سہاگی گیت، آپے بیٹھا کھ بھوایا۔ آپے پر کھنہار انیت، جگ جگ وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، پریت پریتی وکھ وکھا، سنگھ پریت تیری پریتی پال، پر م پُرکھ سنگ نبھایا۔ سنگر پورا دین دیاں، کھجگ ساگر لئے ترا یا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پھل بھلواری وکھ وکھایا۔ اُتے دیوے نام رومال، سیس دستار اک بندھایا۔ چرن بھکھار کرائے کال مہاکال، سچکھنڈ دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لیکھا رہیا لیکھایا۔ لیکھا کھنہار زرنجن، آد پُرکھ ابنا گیا۔ آپے گنگا گوداوری کرے مبن، آپے بنارس تھیٹا پاوے راسیا۔ آپے ہویا پڑدے کجن، آپے کسیرا ہتھ وٹاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ کھیلے کھیل تماشا۔ تیرا کسیرا کوڈی مل، کرتا قیمت آپے پاندا۔ ڈھورؤ ڈھیر گیا

نل، ناڑی چمڑہ و تیج وٹا سندا۔ سچ بھنڈارا گیا گھل، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ گنگا دھارا امرت دھارا اُبجیا کول بھل، بھل بھلواری آپ کھائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت لہنا پور کرائندا۔ رِوداس رویداس، رِوس کرے رُشانیا۔ سنگر پورا کدے نہ کرے نراس، سواس
 سواس جو رہے دھیانیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گوپنی کاہن آپ نچانیا۔ آپے جانے لیکھا دس دس ماس، مات گربھ ویکھ وکھانیا۔ کلجگ اتم پوری
 کرے آس، آپ اپنے لڑ بندھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مکھ گر گر مکھ آپ ملانیا۔ مکھ گر گائے گر مکھ، گر سکھ وڈ وڈیانیا۔ کلجگ
 دھواں رہیا دھکھ، تیری ہتھیں لنبو لانیا۔ جگت کنگن نہ سکے کوئی چک، پنڈت پاندھے رہے شرمانیا۔ جس درشن پایا نیتز بھک، چرن دوارا نظری آنیا۔
 پرگٹ ہوئے جو بیٹھا لک، سوچھ سروپی ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مکھ دتا گر مکھ ور، گر گر مکھ وٹی ودھانیا۔ گر مکھ ہر در
 سچا پایا، گھر ساچے سچا ڈھوآ۔ سنگر پورا نظری آیا، بھو چکیا ایک دوآ۔ دیا درشی جس کمایا، سو جن جاگے سویا۔ بٹوارا کر وچارا بخشے دھارا، آد جگادی نواں
 نروآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے جیہا آپے ہویا۔ آپے وڈا وڈ وڈیانیا، بھو کوئے نہ پانندا۔ مورکھ مگدھ لئے ترانی، جس جن دیا
 کماندا۔ بالیک بٹوارا بجاوڑا ویکھے تھاوں تھائیں، تن کھاتا پھول بھلا سندا۔ کلجگ میلا سچ سُبھائی، پچھلی ریت نیت نہ آپ بھلا سندا۔ ملیا میل چائیں
 چائیں، گیت سُبھائی ایک گاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گیان اک دھیان ہر بھگوان در اپنا آپ سُبھاندا۔ اٹھے پہر دوس رات،
 اک پر بھات ایک رنگ رنگایا۔ اتم ہوئی لوک مات ذات، ذات اذاتی میٹ مٹایا۔ امرت پیتا بوند سوانت، نچھر جھرنایا۔ گایا شبد انادی اک
 اکانت، اک اکل رہیا سُنایا۔ سنگھ پال تیری پچھی وات، پچھلا پلا پورا رہیا کرایا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بدھ بدھنا جوڑ جڑایا۔ اندر مندر مارے
 جھات، ڈونگھی کندر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سیہرا پہلی ویرا، اپنی ہتھیں گر مکھ ساچے سپس بندھایا۔ ساچا سیہرا
 ہر نرنکار، سنگھ اندر سپس بندھانیا۔ ناتا سرب سنسار، ہر چرن سیو کمانیا۔ ساچا ور کنت بھتار، گھر وجدی رہے ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، چار جگاں سچا ساتھی، لیکھا لکھے نہ کتھنا کتھی، جگت رسنا رہی شرمانیا۔ جگت رسنا بھو نہ رائے، قلم مکھ بھوایا۔ سنگر پورا آد جگاد جگ جگ

جس جن اپنی نظری دیکھے، سو جن جنم مرن وچ نہ آیا۔ اپنا رنگ رنگائے دھاری کیسے، دس دسمیشے ویس وٹایا۔ راہ تگن برہما وشن میسے، گنپت گنیشے نین اٹھایا۔ لئے انگڑائی باسک سیجے، وشنوں اپنا چرن اٹھایا۔ وڈ وڈیائی رکھی کیسے، گرسکھ گوردھن آپ چکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پنچم دتانا نام ور، آپے وسیا کایا گھر، گھر ساچا اک سہایا۔

پنچم گھوڑی چاڑھ، ہر شبدی گھوڑ چڑھایا۔ آد شکتی پانی رہی وار، ساچا منگل ایکا گایا۔ پُرکھ ابناسی دیکھے ہو تیار، آپ اپنا در سہایا۔ جوت زرنجن کر پیار، واگ رہی ہتھ اٹھایا۔ شبد وچولا پھیرے مارے وارو وار، دو جہاناں پنڈھ مکایا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، واہ واہ منگل سوہنا گایا۔ سوہنگ شبد بے بے جیکار، برہم پاربرہم میل ملایا۔ ناتاٹنا سرب سنسار، گھر کنت سہاگی ایکا پایا۔ وٹی ودھائی دھر دربار، پر بھ ساچے منگل گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرسکھ ساچے سجن ہر ساچا رنگن رنگ رنگایا۔ پنچ پیارے رنگے رنگ، ہر ہر رنگ امولا۔ در دوارے منگی منگ، رنگیا کایا چولا۔ شبد اناد وچے مردنگ، انحد ساچا ڈھولا۔ سر سرور آتم گنگ، اُلٹے ناہ کولا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پائے سار اُپر دھولا۔ پنچ پیارے ملیا میل، ہر سجن سنگر پایا۔ جگت لکھاری بھگت بھکھاری چڑھے تیل، سنگھ درشن دیکھ وکھایا۔ پنچ وکارا پائے نیل، چاروں کنت رہیا نچایا۔ آپے گرو آپے چیل، آپے لیکھا رہیا لکھایا۔ آپے سجن آپ سہیل، سکھا سکھائی آپ بن جایا۔ آپے وسے رنگ نویل، آپے سنگھ درشن اندر مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ پیارے کر لکھاری، ساچا سگن منایا۔ پنچ پیارے شبد لکھاری، چار جگ وڈیا سندا۔ سنجگ تیری سچی سکداری، پنچاں ہتھ پھڑا سندا۔ آپے ہوئے پہریداری، اپنی سیو کما سندا۔ تیری قیمت نہ کوئی پائے لکھ ہزاری، سنگر پورا آپے آپ چکا سندا۔ گرسکھ آپ اٹھائے وارو واری، ائی ائی جوڑ جڑا سندا۔ ہاڑ ستاراں نیوں نیوں کرے نمسکاری، نون سو اکھر ایکا مت سمجھا سندا۔ توڑ نبھائے لگی یاری، جو جن ستھریار وچھا سندا۔ گرسکھ تیری سرت سوانی نہ رہے کواری، گرسکھ آپ پرنا سندا۔ ملے میل ساچے ہانی،

گھر ساچے میل ملائندا۔ ساچے مندر ساچی بانی، اپنا شبد سنائندا۔ بھيو ڪھلائے چارے ڪھانی، چارے بانی رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڪھج تیری اتم ور، ہر سنگت دیوے ساچے ور، جگت چُڪائے جھوٹھا ڈر، رائے دھرم نیڑ نہ آئندا۔ رائے دھرم تھاناتا، سنگر پورے آپ تڑایا۔ دیونہارا ساچی داتا، ایکا نام وست جھولی پایا۔ ہر سنگت تیری سچ براتا، درگاہ ساچی دے چڑھایا۔ ڪھج کوڑا مارے ٹھاٹھاں، چارے گنٹ شور مچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے گھر، ساچا میلا آپ کرایا۔

★ ۱۲ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی چھمن سنگھ دے گھر ویر ووال امر جیت سنگھ دی شادی سمیں ★

سنگر سچا ساکھیات، پاربرہم گر اوتاریا۔ ڪھج میٹے اندھیری رات، سنگ ساچا چن چڑھا رہیا۔ شبد اگئی لے برات، لوک مات ویکھ دکھا رہیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، نام خزانہ اک بھرا رہیا۔ گرکھاں کرے اتم ذات، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ آد جگادی اک اکانت، ایکنکارا آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگ ساچی دھار بندھا رہیا۔ سنگ ساچی بنھے دھار، چار ورن جنایا۔ کھتری شوڈر براہمن ویش نہ کوئی وچار، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی جنایا۔ ایکا شبد اک پیار، ایکا ونج کرائیا۔ ایکا در سچا دربار، در مندر اک گھلایا۔ غریب نوازا ہو تیار، لوک مات کرے گڑمایا۔ راجن راجا شاہ سکدار، آپ اپنا حکم چلایا۔ ورتے ورتا وے ورتنار، آپ اپنی کل ورتایا۔ دھرنی دھرت دھول ہو اجیار، نر بھے رُپ آپ اکھوایا۔ جوئی رہت سرجنہار، عقل کل وڈیایا۔ ناد تورت شبد اپار، اپنا آپ وجایا۔ پُرکھ اکال میت مُرار، ساچا سنگ نبھایا۔ آد جگادی کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڪھج تیری اتم ور، شوہ دریائے آپ رُٹھایا۔ ڪھج اتم رُٹیا بیڑا، ہر ساچا آپ رُٹائندا۔ آپے دیونہارا گیڑا، الٹی لٹھ گڑائندا۔ پنچ تت وکارا جییاں جنتاں سادھاں سنتاں لگا جھیرا، اتم برہم نہ کوئی جنائندا۔ پاربرہم در گھلا ویڑا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ کرے کرائے حق نہیڑا، جگ جگ ویکھ دکھا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ ڪھج لہنا گیا

چک، ہر سَنگَر آپ چُکایا۔ مَسْمُکھاں پینڈا گیا نِک، گِرگھھاں راہ وکھایا۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں مکھ پینا تھک ویلا اتم آیا۔ ہریا بوٹا رہیا سُنک، امرت سِنج ہر انہ کوئی کرایا۔ اپنا بھار نہ لئے کوئی چک، جگت گرنھی ہوئے ہلکایا۔ پر بھ ابناسی بیٹھا لگ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ چلایا۔ چار ورنناں کر پیار، اوچاں نیچاں میل ملائیآ۔ چار ورنناں شبد گیان، ہر شبدی شبد جنائیآ۔ سَنگَر پورا مہربان، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ دیونہارا دُھر فرمان، ایک شبد جنائیآ۔ ورنناں برنناں ایک آن، اٹھاراں برنناں بندھن پائیآ۔ راؤ رنک راج راجناں شاہ سلطانا، اوچاں نیچاں رہیا سنائیآ۔ پرگت ہو یا سری بھگوانا، نہکنا ناؤں رکھائیآ۔ کلج مٹے کوڑ نشانہ، سنج ساچا مارگ لائیآ۔ نہ کوئی وید نہ پاٹھ پُرانا، گیتا گیان نہ کوئی وکھائیآ۔ شاستر سمرت نہ کرے دھیانا، نہ کوئی پھول بھلایا۔ نہ کوئی ویکھے انجیل قرآنا، نہ بائبل ہوئے سہائیآ۔ کھانی بانی نہ ہوئے پردھانا، آپ اپنی رچن رچائیآ۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، ایک کھنڈا شبد اٹھائیآ۔ ویکھنہارا دو جہانا، لوک مات کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سنج ساچا راہ وکھائیآ۔ سنج ساچا راہ سُنھنجا، ہر ساچے آپ سہایا۔ پاربرہم پر بھ درد دُکھ بھے بھنجنجا، بھو ساگر پار کرایا۔ گِرگھھاں نیتر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر ۶۷۶

مٹایا۔ دُھر درگاہی ساچا سجنّا، لوک مات ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا رہیا چُکایا۔ کلج لہنا آپ چُکوانا، گِرگھھاں وڈ وڈیائیآ۔ جوٹھا جھوٹھا ہر سگت وچ کوئی نہ آونا، گِرگھھاں دیوے وڈ وڈیائیآ۔ مدراماسی نہ کوئی در بہاونا، دیوے در دُرکائیآ۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بناونا، نرگن جوت کر رُشائیآ۔ سرگن ساچا میل ملاونا، سرت شبد کرے گُرٹائیآ۔ پنچم سخیاں دُھن انادی منگل گوانا، تال تلواڑا ہر اک وجائیآ۔ امرت دھار ٹھنڈی ٹھار اتم رس اک وکھوانا، نَجھر جھرنا دے جھرائیآ۔ ساچا مندر آپ سہاونا، کایا کھیڑا دے وسائیآ۔ جگ جگ وچھڑے میل ملاونا، نام بندھن ڈوری پائیآ۔ تلک چندن مستک اک لگوانا، جوت لاٹ کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنج ساچی بنت بنائیآ۔ سنج ساچے ہو پردھانا، آیا ہر دوار۔ پُرکھ ابناسی نگاہبانا، دیوے اک گیان۔ چار ورنناں ایک مانا، اوچ نیچ نہ کوئی رنک راجان۔ ایک شبد سارے گانا، ایک نور سری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے جانی جان۔ سنج ساچا مارگ لاؤنا، ہر سجن سچ گُرٹائیآ۔

گرگھ ساچے میل ملاؤنا، گر سنگر دیا کمائیا۔ اند کارج آپ کراؤنا، پرمانند سمائیا۔ نجاند رس چواؤنا، دوسر ہتھ کسے نہ آئیا۔ جھوٹا دھندامات مٹاؤنا، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ ایکا ساچی جوڑی جوڑ جڑاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نام گھوڑی آپ چڑھاؤنا، اپنے ہتھ واگ اٹھائیا۔ اتم سخیاں منگل گاؤنا، گیت سہاگی اک سنائیا۔ منمکھ جیو کوئی نظر نہ آؤنا، گرگھ تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا راہ چلائی۔ چار ورنان ایکا رنگ، ہر سجن آپ چڑھائندا۔ شبد رنگیلا ویکھ پنگ، گرگھ ناری آپ بہائندا۔ آپے لائے اپنے انگ، انگیکار آپ کرائندا۔ اپنے مندر آپے لگھ، لوک لچیا نہ کوئی رکھائندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سمرتھ پُرکھ آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا بنے ملاح، پاربرہم پرہم بے پرواہ، اک اگلا اینکار آپ اھوائندا۔ اینکارا نرگن جوت، ہر ہر روپ سما۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی برن دھرایا۔ شبد نگارہ ایکا چوٹ، جگا جگنتر رہیا لگایا۔ کلجگ اتم گرگھماں کڈھے واسنا کھوٹ، دُرمت میل دے دھوایا۔ لہدے پھردے کوئی کوٹ، ہر کارو پ دس نہ آیا۔ سادھاں سنتاں مایا بھری نہ اے پوٹ، دوس رین ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، در تیرا ویکھن آیا۔ کلجگ کوڑ پسا، انت گھر گھر جھوٹھ پردھانیا۔ جیواں جنناں گئی بسنتر، گئی اگ پنج شیطانیا۔ گر کاشد نہ جانے منتر، گر ناک دیوے برہم گیانیا۔ گر ارجن بنائی ساچی بنتر، گر گرنٹھ اک دکھانیا۔ آپے جانے جگا جگنتر، جگ جگ کھیل سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی بانیا۔ اپنی بانی آپے بول، آپے لیکھ لکھائیا۔ آپے وسنہارا کول، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے دھرنی آکاش گیا مول، مولا روپ آپ ہو جائیا۔ آپے امرت اتم بھریا کول، سر سروور آپ اھوائیا۔ آپے آدانت رہے اڈول، نہ مرے نہ جائیا۔ جن بھگتاں کرے سدا چوہل، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ نام کنڈے دیوے تول، ایکا تولا آپ اھوائیا۔ لکھ چوراسی چھاچھ وروں، گر سکھ مکھن لے کڈھائیا۔ منمکھاں کلجگ اتم کڈھے پول، نہ ہلکنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا لینا سکھ، چار ورن جنایا۔ پُرکھ ابناسی پاوے بھکھ، نام بھنڈارا اک ورتایا۔ جگت ترسنا مٹے ترکھ، ترپت ترپت کرایا۔ اپنی ہتھیں لیکھا لکھ، لکھنہار آپ ہو جایا۔ آپے منگنہارا بھکھ، آپے

جھولی آگے ڈاہیا۔ آپے اپنے نیز رہیا پیکیہ، جگت نیز بند کرایا۔ آپے مجھ داہڑی رکھے کیس، آپے مونڈ منڈایا۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، گر گوبند نام دھرایا۔ آپے کھیلے کھیل رکھی کیس، کلجگ گوردھن ہتھ اٹھایا۔ آپے رام راما ہو پریش، سیتا سرتی لئے اپایا۔ آپے برہما وشن مہیش، آپے گنپت نام رکھایا۔ آپے کروڑ تیتیا کرے ادیش، آپے سرت ویس وٹایا۔ آپے ستا باسک سیج، ساگو پانگ ہنڈھایا۔ آپے سچکھنڈ دوارے نر نریش، نرگن نور ڈمگایا۔ آپے الکھ آگم ہر گھٹ اندر رہیا ویکھ، آپ اپنا آسن لایا۔ کلجگ تیری انتم ور دھریا بھیکھ، نہہلنکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچے کر پیار، آپے بنھے اپنی دھار، دوسر کوئی نہ وچ رکھایا۔ شبد وچولا کرتیار، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ ساچا ڈھولا کرے خبردار، سوہنگ اچھا چا چپایا۔ پیارولا سرب سنسار، بھيو ابھید بھيو چھپایا۔ اچھل اچھلا ہر نرنکار، ول چھل دھاری کھیل کھلایا۔ چارے وید نہ پان سار، برن اٹھاراں رہے گایا۔ انجیل قرآنا ہاہاکار، ہر سجن دس نہ آیا۔ گرگھ ورا کرے وچار، جس جن اپنی بوجھ نبھایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک لایا۔ دُرمت میل دے اُتار، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپ سہائے بنک دوار، گھر گھر وچ مندر ویکھ وکھایا۔ اُچ محل اٹل مینار، نرگن اپنا آپ سہایا۔ دیا باقی اک اُجیار، تیل باقی نہ کوئی پانیا۔ کملپاتی میت مُرار، ایکا ساچا ماہیا۔ گیت سہاگی گائے وارو وار، آپ اپنا راگ الایا۔ گرگھماں کرے سچ پیار، ساچے شبد کری گڑمائیا۔ سرت سوانی کر تیار، شبد ہانی میل ملائیا۔ امرت پانی دیوے وار، کھنڈا دھار کھ چوایا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، دئی دوتی میٹ مٹائیا۔ پنچم دھاڑی کر خوار، ساچا راہ ٹکایا۔ آتم سیجا ہو تیار، اپنیاں بھجا رہیا اٹھایا۔ ساچا میلا کنت بھتار، ناری نرگن میل ملائیا۔ ایکا سیجا ستے پیر پسار، دوسر در نہ کوئی وکھائیا۔ ابناسی اچت کھیل اپار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سہائے رت وچ سنسار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ ہاڑ باراں دوس وچار، ویہہ سو سولاں بکرمی نال رلائیا۔ گر سیکھاں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے دیوے ور، ساچی شبد کری گڑمائیا۔ ستجگ ساچے ور گھر پاؤنا، ہر ساچا کنت کٹھلیا۔ پُرکھ ابناسی اک مناؤنا، دوسر در نہ جانا بھولیا۔ نانک مارگ اک رکھاؤنا، گر گوبند پھلیا پھولیا۔ بے مکھاں وہندی دھار وھاؤنا، جوٹھ جوٹھ مکائے مولیا۔ سچ سچ منتر نام درڑاؤنا، پورا کرے کیتا کولیا۔ چار ورنناں ایکا سرن لگاؤنا، آپے ہو یا رام کرشن

نانک گوہند ساچا مولا۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھ وکھانا، سنگ محمد چار یار آپے چڑھے اُپر دھولیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، کھیلے کھیل آد جگادی اک اڈولیا۔ آد جگادی جگ جگ کار، کرنی کرتا آپ کرا سندا۔ سنجک تیرا سچ وہار، سنگر پورا آپ وکھائندا۔ گرکھاں کرے جگت پیار، بھگت بھگتی ویکھ وکھائندا۔ اندر مندر اک دوار، مندر مسجد گرو دوار چار دیوار نہ رچن رچائندا۔ ساچی بانی امرت دھار، نخبھر جھرننا آپ جھرائندا۔ انحد ہلائے اک ستار، تال تلواڑا اک وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجک ساچے دیوے ور، ایک نام ترائندا۔ ایک ناؤں ہر نرنکار، اپنا آپ اپنیا۔ چار ورنناں کرے پیار، سنجک ساچی وڈ وڈیاں۔ اندکار جگت وہار، گر منتر دے سناں۔ سوہنگ شبد بے جیکار، پاربرہم وچ سمانیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپے سچ ہنڈھائیا۔ آپ جوڑی جوڑے اپر اپار، جوڑنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، سنجک ساچا دیوے ور، ہاڑ باراں کر وہارا ساچا مارگ ایک لائیا۔ ہاڑ گیاراں سنگت وہار، ہر ساچے سچ کرایا۔ ساچی جنج کرتیار، گھر ساچے سوہلا گایا۔ ایک میتا پُرکھ اکال، دوسراوٹ نہ کوئی دھرایا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیا ندھ ویکھ وکھائندا۔ ہر سنگت تیرے توڑے جگت جنجال، کھجک بندھن رہے نہ رایا۔ دیوے نام سچا دھن مال، چور یار لٹ کوئے نہ جایا۔ اک وکھائے سچ سچ دھرمسال، گردوارا اک بنایا۔ نہ کوئی شاہ نہ کنگال، سنگر بیٹھا آسن لایا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک آپ اکھوایا۔ جس گھر دیوا بتی دیوے بال، اگیان اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، سنجک ساچے دیوے ور، دوس راتی ایک رنگ رنگایا۔ گرگھ تیری سچ پر بھات، اٹھے پہر جنایا۔ ملیا میل کملاپات، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سوہنگ شبد ساچی دات، سنگر پورا جھولی پانیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا نہ کوئی تڑائیا۔ مٹے رین اندھیری رات، سچ سچ کرے رُشائیا۔ کوئی نہ بچھے ذات پات، جو جن رسنا ہر گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، ساچے شبد کرے کڑمائیا۔ شبد گر گرسکھ دھار، گرگھ وچ لکایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، الکھ الکھنا بھو نہ رایا۔ اگم اگوچر بے عیب پروردگار، سانجھیاں آپ اکھوایا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اک

خُدا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری اتم ور، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ ایکا کلمہ کائنات، ہر ساچا آپ پڑھائندا۔ نُورِ الٰہی دیکھے
 مار جہات، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ مقامے حق ساچی دات، حق حقیقت جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نکاہ بے پرواہ
 آپے ویکھ وکھائندا۔ جگت نکاہ آپے کر، اپنا رنگ رنگیا۔ اک وکھائے ساچا گھر، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی پُرکھ ناری نر، نر نرائن آپ ہو جایا۔
 گُرگھاں پھرائے اپنا لڑ، نبی رسولاں جوڑ جڑایا۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر ایکا پوڑے جان چڑھ، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ چار کُنٹ توڑے قلعہ ہنکاری
 گڑھ، کُجگ ویلا اتم آیا۔ سنت سہیلے گُرُگُرُ چیلے گُر سَنگُر آپے لے پھڑ، سنت وچولا اک رکھایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جننی جن نہ گود اٹھایا۔
 نہ کوئی ودیا اُکھر گیا پڑھ، نہ کوئی اِشٹ منایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری
 اتم ور، سَنجگ ساچامات دھرایا۔ آپے رام راما اوتارا، رام راما وڈیائیا۔ آپے پیتا سُرُتی کرے پیارا، ساچی سَکھیا اک سمجھایا۔ آپے وید ویدانتا بن
 لکھارا، ایکا ویدیا برہم پڑھایا۔ ایکا ویدی کر تیار، وید شاستر دے گواہیا۔ ساکھیات گُر کرتارا، آپ اپنا کرم کمایا۔ جُگا جُگنتر کھیلے کھیل نیارا، جُگ جُگ
 آپ کرایا۔ بھرے بھلا سرب سنسارا، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹایا۔ نانک بدھی ساچی دھارا، گُر ار جن لیکھ لکھایا۔ پہلی لاو پر کرتی تیرا پار کنارہ، گُر گھ
 ساچے بو جھ بھجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجگ تیری اتم ور، سَنجگ ساچا راہ چلائی۔ اِشٹ دیو سَری بھگوان، سَت پُرکھ منایا۔
 دُو جے شبد شبد گیان، گُر منتر اک درڑایا۔ تیجے نیتز اک دھیان، ایکا راہ نکایا۔ چو تھے گھر ہو پروان، گھر سَجَن ویکھ وکھایا۔ پنچم مینا نوجوان، گُر پورا
 آپ اکھوایا۔ کسے نہ وسیا مندر جگت مکان، چھپر چھن نہ کوئے پُھہایا۔ کسے نہ وکے ہٹ ڈکان، چو داں لوک نہ کوئی وکایا۔ چو داں طبقات ویکھے مار
 دھیان، لو آں پُریاں پھیرا پایا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل مہان، برہما وشن شو سیوا لایا۔ گُر گھاں کرے در پروان، جن بھگتاں میل ملایا۔ کُجگ جیو تے بال
 انجان، مایا پردہ اُپر پایا۔ راکھی کرن پنچ شیطان، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، ساچی
 سَکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سَکھیا پُرکھ نار، ہر ساچا سچ سمجھائندا۔ پیتا سُرُتی رام پیار، سَنگُر میل ملائندا۔ کاہنا کرشنا ویکھ وچار، نام بنسری اک وجائندا۔ ایکا

حق سرب سنسار، ایکا کلمہ آپ پڑھائیں۔ نانک پنج بیچے ساچے وت، نام نامہ جھولی پائیں۔ گر ارجن رکھے آپے پت، گرو گرنٹھ لیکھ لکھائیں۔ گر گوبند لیکھے لائی رت، رتی رت لگائیں۔ گر سکھاں دے سمجھاوے مت، گرو گرنٹھ اک دکھائیں۔ سگل وسورے جان لٹھ، جو جن سرنائی آئیں۔ دئی دوتی ہوئے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا آپ دکھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا دیوے ور، ساچی سکھیا سکھ وچار، آتم انتر اک وچار، دوسر نہ کوئی بنھے دھار، نیتز نین اک اجیار، چوتھے گھر میل بھتار، ساچی ناری کنت ملائیں۔ ناری کنت ہر ہر میلا، گر سنگر آپ کرایا۔ آپے گولا گرو گر چیلا، چیلار آپ اکھویا۔ آپے سجن سجن سہیلا، سکھا سکھائی آپ ہو جایا۔ آپے وسے اپنے رنگ نویلا، رنگ رتڑا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرا بستر، تیرا گہنا تیرا کجل تیرے نینا جگت سنگار کرایا۔ کلج نین کجل دھار، کوڑو کوڑو ہائیا۔ منمکھ ناری ہوئی و بچار، جھوٹھ سنگار رہی ہنڈھائیا۔ گھر گھر ویسوا ہوئے خوار، نہ پلو کوئی پھرائیا۔ پُرکھ ابناسی دیوے در دُرکار، درگاہ ساچی کوئی نہ تھانیا۔ رائے دھرم مارے مار، دیونہارا انت سزائیا۔ جس جن ملیا زرنکار، نانک میلا سنج سُبھائیا۔ نناکتا نانک ہو تیار، تھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ ننا سیاری خبردار، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گلے اوکڑ کرے وچار، لوک مات وجے ودھائیا۔ ترے گن تیرا بھیو اپار، رجو طمو ستو ویکھ دکھائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر تیار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ من مت بدھ دے ادھار، نرگن اپنی وست لکائیا۔ سرگن ساچا کر تیار، نو در کھول کھلایا۔ گگن منڈل ویکھ وچار، روس آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر سُنھنجا جگے جوت آد زرنجا، دُکھ درد رہے نہ رانیا۔ آد زرنجن کر پرکاس، پاربرہم ویکھ دکھایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ بھگت سہیلا وسے پاس، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھے پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پایا۔ ساچے گھر ساچی راس، گونی کاہن آپ نچایا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واس، گرگھاں پردہ لاہیا۔ منمکھ تے وچ پر بھاس، ہر ہر روپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچے دیوے ور، دھر دھرنی دھرت سہایا۔ دھرنی دھرت دھول کر پکار، نیتز نیر رہی وہائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی خوار، چاروں کُنٹ رہے گر لائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، ہر

سجّ نہ کوئی میل ملائیا۔ مدراماس کرن آہار، دھرگ دھرگ جیون دھرگ جیواس، درگاہ ساچی کوئی نہ ہوئے سہائیا۔ نانک گوبند نہ وسیا پاس، ویلے انت نہ دئے گواہیا۔ رسنا گایا نہ سواس سواس، من تن دھن گر آگے نہ بھیٹ چڑھائیا۔ گرسکھ ساچے بل بل جاس، دھن دھن دھن تیری وڈیائیا۔ تیری آسانہ ہوئے نراس، پورن آسا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ستجگ ساچی نیہہ رکھائیا۔ ستجگ ساچی نیہہ دھر، گر منتر نام درڑائندا۔ ناری ملیا ساچا ور، شبد وچولا وچ رکھائندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کر کرپا میل ملائندا۔ نام پھڑایا ساچا لڑ، نہ چھوڑے نہ چھوڑ چھڑائندا۔ دوہاں اندر آپے وڑ، ہر ناری ویکھ وکھائندا۔ مستک لیکھا آپے پڑھ، بچھلا میٹ مٹائندا۔ دوہاں جوتی ایکا کر، ایکا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ستجگ ساچا سچ ورتائندا۔ ستجگ ساچا سچ ورتاونا، ست ست ست آپ کرائیا۔ پاربرہم برہم مت اک اُپچاونا، برہم برہم دئے سمجھائیا۔ ہنگ برہم آپ اکھواونا، ہنگ رُپ آپ ہو جائیا۔ ایکنکارا ویس وٹاونا، اونکارا کھیل کھلائیا۔ نرگن دھار دھار چلاونا، سرگن ڈیرہ لائیا۔ سرگن ساچا ویکھ وکھائنا، نرگن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچے دیوے ور، چار ورن کرے کڑمائیا۔ چار ورن جگت کڑمائی، ہر ساچا سچ جنائندا۔ ایکا گھر وچے ودھائی، ایکا منگل ساچا گائندا۔ ایکا مندر دئے سہائی، ایکا جوت جگائندا۔ ایکا شبد سچّی شنوائی، ایکا راگ الائندا۔ ایکا میلا سچّی سُبھائی، ایکا گر کرائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچی دھار ہر نرکار، اپنی کرپا آپ کرائندا۔ چار ورنال سچّا رنگ، ہر سننگر پڑکھ چڑھائیا۔ ستجگ ساچی منگی منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، دیوے دان رزق سبایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں دیوے ساچا ور، ایکا شبد شبد سنایا۔ سو پڑکھ نرنجن اک اکال، ایکا ایکنکاریا۔ آد جگادی دین دیال، دیاندھ آپ اکھوارہیا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ویکھ وکھارہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پڑکھ نرنجن آپ اپنا میل ملا رہیا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر نرکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ پاربرہم پرہم بھیو نیارا، پڑکھ ابناسی وڈی وڈیائیا۔ ہنگ برہم کر تیار، آتم جیو ونڈ ونڈائیا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، الکھ آگوچر بھیو نہ رانیا۔ ناری کنت ویکھ بھتارا، ساچی جوڑی جوڑ جڑائیا۔ کھیا لیکھ اپرا، نہ کوئی میٹے

میٹ مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ہوئے اُجیارا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ لکھن دیپ کھیل اپارا، پُشکر ویکھ دکھائیا۔ کروچ لائے ایکا نعرہ، جنبو کرے
 گُرمائیا۔ سلمل تیرا ست سہارا، سان وڈی وڈیائیا۔ کُشا کرے اک پیارا، آتم برہم پڑھائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ساچی لاؤ اک سُنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت مریدا بندھن پائیا۔ جگت بندھن آپے پا، آپے تند بندھائندا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔
 جگ جگ بنے جگت ملاح، شبد وچولاناں رکھائندا۔ جن بھگتاں پہلوں پکڑے بانہہ، لکھ چوراسی ویکھ دکھائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس
 اڈائندا۔ آپے پتا آپے ماں، بال انجانے اپنے آپے گود اٹھائندا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر سرتھ ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری انتم ور، دیونہارا ساچا ور، ساچا میل ملائندا۔ ناری کنت جڑیا جوڑ، ہر ساچا سگن منائندا۔ آد جگادی جائے بہڑ، جگ جگ
 ویس وٹائندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت پھل اک کھوائندا۔ درگاہ ساچی لایا پوڑ، چوتھے پوڑے آپ چڑھائندا۔ پر بھ ابناسی گیا بہڑ، دوجی اوٹ نہ
 کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اند کارج ار بھ آپ کرائندا۔ اند کارج چار ورن، ایکا پُرکھ اکال منائیا۔ دوجا چکے جگت
 ڈرن، ملے میل ساچے ماہیا۔ تیجا کھلے ہرن پھرن، گھر ساچے و بے ودھائیا۔ چوتھے گھر آپے چڑھن، دوئے مورتی جوت اک ہو جائیا۔ سوہنگ مہاراج
 شیر سنگھ وشنو بھگوان، پنچم پنچم پنچم وار بے بے پڑھن، سنجگ ریتی آپ چلائی۔ گردر مندر مسجد گرسکھ کدے نہ وڑن، کایا مندر اک سہائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دتا ور، ناری پر وسے ایکا گھر، گھر ساچے سگن منائیا۔

☆ امرجیت سنگھ دے اند کارج دے بچھوں شہبہ اشیش سنجگ دھار ☆

پوت سپوتاسُت ڈلار، گر گرگھ رنگ رنگایا۔ در گھر ساچے کر پیارا، آپ اپنا درس دکھایا۔ دیوے درس اگم اپارا، نیتر لوچن نین کھلایا۔ امرت
 امر بخشے ٹھنڈی دھار، امرجیت سنگھ اتیت دکھایا۔ ساچی ریت چلی سنسار، گوہند لیکھا دے مکایا۔ نہ کوئی مندر مسجد گرو دوار، گرسکھ تیرا کھلا دیہڑا آپ

بنایا۔ بھریا رہے نام بھنڈار، توٹ رہے نہ رایا۔ نظری آئے ہر کرتار، دوسرین نہ کوئی دکھایا۔ گرسکھ نہ اڈے کاگ اڈار، ہنس ہنسا آپ بنایا۔ سوہنگ مانک موتی چکے وچ سنسار، گرنانک رسنا گایا۔ دُرم ت میل گئی دھوتی، سنگر پورے کاج رچایا۔ جگت جوڑی نال بیبی جگیرو چڑھی چوٹی، بے کھاں راہ دس نہ آیا۔ تیرتھ تٹاں لہدے پھردے کوٹن کوٹی، ڈوگھی کندر بیٹھے آسن لایا۔ جس جن دیوے پاربرہم ابناسی کرتا اینکار ایکاشد سوٹی، لوآں پریاں پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر اوتار، باراں ہاڑ ہو تیار، ویہہ سو سولاں بکرمی سنجگ تیرا ساچا مارگ آپ لگایا۔

☆ ۱۲ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال ☆

ہر سجن سنگر پیترہا، پر م پڑکھ کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار۔ آد جگادی پتت پنیترہا، پتت پاپی جائے تار۔ جگا جگنتر جانے ریترہا، ورتے ورتا وے وچ سنسار۔ ساچا مندر گرو دوار گرسکھ کایا اک مسیتھڑا، ہر ستا پیر پسار۔ دیکھے دھام نام اک انڈیٹھڑا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کر، کھیلے کھیل سرجنہار۔ دھام اولہا ہر نرنکار، اپنا آپ اپنا سندا۔ اُچ محلہ کرتیار، ساچے مندر ڈیرہ لاسندا۔ اک اکلا خبردار، آد جگادی آپ اکھواسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرتا کرینہار، ابناسی کرتا کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیلنہار پڑکھ سمرتھ، عقل کلا اکھوایا۔ آد جگادی جگا جگت آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آپ اپائے آپے دیوے متھ، دیکھنہار آپ ہو جایا۔ بودھ اگادھی شبد دُھن اکتھنا اکھ، پاربرہم آپے لئے اپایا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، منتر گیان نام آپ درڑایا۔ آپے سر سرور مارے ٹھاٹھ، ساچا تیرتھ آپ سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریتا دیکھ دکھایا۔ دیکھنہار ہر نرنکاریا، ہر سنگر شہنشاہ۔ نرگن نور کرے اجیاریا، سنگر پورا بے پرواہ۔ کھیلے کھیل اگم اپاریا، لوک ماتی جوت جگا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھاریا، ایک مندر میل ملا۔ شبد سنیہڑا اک سنا رہیا، سوہنگ ڈھولا ساچا گا۔ پچھلا لہنا مول چکا رہیا، آگے اپنے مارگ پا۔ ساچا مارگ اک دکھا

رہیا، چار ورنوں پکڑے بانہ۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایک دھام بہا لیا، ویکھنہارا ایک تھاؤں تھاں۔ سچ سنہیہڑا اک سنا لیا، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں۔
 ڈبڈے پتھر آپ ترا لیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایک رتھ آپ چلا لیا۔ رتھ رتھوا ہی ہر نرنکارا، ہر ہر روپ
 سماندا۔ اک اگلا کر پسارا، جلاں تھلاں ویکھ وکھاندا۔ نو کھنڈ تیرا ویس اپارا، نرنزیش ویس وٹاندا۔ چار گنٹ دہ دشا ہوئے خبردارا، آپ اپنا کھیل
 کھلاندا۔ بھگت وچھل وچھل گردھارا، ہرجن ساچے میل ملاندا۔ تار ستار وجائے ستارا، نام سُرنگی اپنے ہتھ اٹھاندا۔ نانک نرنگن کرے نام ونجارا،
 ساچا ہٹ اک سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنی کل آپ ورتاندا۔ کلجگ ورتے ہر ہر کل، عقل کلا کل
 دھاریا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ وسے نہچل دھام اٹل، اُج محل اگم اپاریا۔ پاوے سار جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کھیل کھلا رہیا۔ کھیل کھلنتا ہر بھگونت، آدن انتا جوت جگاندا۔
 پُرکھ ابناسی ناری کنتا، چاڑھے رنگ اک بستتا، ساچی سیجا آپ سہاندا۔ لکھ چوڑا سی بنائے بنتا، آپے جانے اپنی متا، شبد گیان اپنا آپ درڑاندا۔ آپے
 سادھن آپے سنتا، آپے مایا پائے بے انتا، بھرم کھیکھے آپ بھلاندا۔ آپے جیو آپے جنتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنے ہتھ رکھاندا۔ آپے شاہ آپے سلطان، سچ سیکدار آپ اکھوانیا۔ آپے راج آپ راجان، اپنا تھم آپ چلایا۔ آپے در درویش بن دربان، در بیٹھا
 لکھ جگایا۔ آپے لکھ نرنجن ہو پردھان، پاربرہم آپ اکھوانیا۔ آپے اٹھائے سچ نشان، تھر گھر ساچے آپ جھلایا۔ آپے جودھا سور بلی بلوان، ایکنکارا
 آپ اکھوانیا۔ آپے شبد کھنڈا تیر کمان، شستر بستر تن سجا لیا۔ آپے مندر مسجد بن مکان، پوجا پاٹھ آپ کرا لیا۔ آپے ہون پون سنگندھ ویکھ وکھان،
 دھواں دھار آپ ہو جایا۔ روسس کر پردھان، منڈل منڈپ آپے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیلے
 کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر ہر مولا، ہرجن جن ہر ملانیا۔ نام ونجارا نام کنڈے ساچے تلا، پاوے مل سرب سنساریا۔ ایک دھارن ایک بولا، ایک ڈھولا
 رسنا گا لیا۔ ایک کایا ایک چولا، شبد وچولا اک بنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوتی اک جگا لیا۔ جاگرت جوت جگت جگا، گر

گر وڈی وڈیائی۔ سنگر ساچا سگن منا، گھر وسے بے پرواہیا۔ اپنی سکھیا آپ سنا، اپنی جھولی پائی۔ اپنا کھیا آپے دے مٹا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی بھیتا دے چٹھا، آپے پوچ پچائی۔ کھیوٹ کھیٹا آپ اکھوا، اپنی نیا آپ چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گھر مندر کھوج کھوجایا۔ گھر مندر ہر جانا، پرم پڑکھ کرتار۔ گرگھ ورلے مات پچھانیا، جس جن بخشے چرن پیار۔ کلجگ جیو ستا بال انجانیا، نہ دیوے کوئی ہلار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کرندڑا دوس رین، پرم پڑکھ اکھوایا۔ دھام سھندڑا ساک سین، سجن میت بن جایا۔ جگا جگنت چکائے لہن دین، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ درس وکھندڑا دوس رین، نیتز نین اک کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ گھر ساچے ہر جوت اکلی، زرگن آپ جگایا۔ ایک مگے نام دلایا، ایک مت سمجھایا۔ شاہ شہانہ حق حلایا، حق بحق ویکھ وکھایا۔ گرگھ ورلے گھال گھالی، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ گرگھ مستک چڑھے لالی، منمگھ رووے دے ڈھایا۔ ڈھر درگاہی ساچا مالی، لوک مات پھیرا پائی۔ جگا جگنت اولڑی چالی، چال زالی اک چلایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل پت ڈالی، بھل بھلوڑی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، در ساچا اک سہایا۔ ساچا در سچ دربارا، ہر ساچے سچ کھلایا۔ آد زرنجن ہو اجیارا، جوت زرنجن ویکھ وکھایا۔ شبد اناد سچی ڈھنکارا، تن مندر آپ وجایا۔ آپے ہوئے سُننہارا، دس کسے نہ آیا۔ کھیلے کھیل گپت ظاہرا، ظاہر ظہور بھو نہ رایا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار، نر نرائن ناؤں دھرایا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی سین نہ کوئی میت مرارا، بھائی بھین نہ کوئی بنایا۔ گرگھوں کرے اک پیارا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ لیکھا کھیا ویہہ سو پکرمی سال باراں، باراں باراں لیکھ جنایا۔ باراں راسی ہوئے راس، نام کڈلی ایک پایا۔ سمت تیراں کر پرکاس، سادھاں سنتاں ویکھ وکھایا۔ سمت چوڈاں گھر گھر واس، ایک اگی جوڑ جڑایا۔ سمت پندراں شاہو شتاباش، اٹھسٹھ چرناں ہیٹھ دباہا۔ سمت سولاں گرگھوں اندر کرے واس، آپ اپنی دیا کمایا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا سوہنگ گایا۔ پار کنارہ پر تھمی آکاش، گگن منڈل نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پار برہم پر بھ پڑکھ ابناس، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ لہنا دینا چکھے دس دس ماس، گر بھواسا پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کھج تیری اتم ور، دوس رین رین دوس جگت پر بھت ایک دکھائی۔ سچ پر بھاتی ہر ہر بولے، ہر جن آپ جگیا۔ کھج اتم کنڈے تولے، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ وسنہارا کایا چولے، آپ اپنا کھ پھپھایا۔ میل ملاوے ہولے ہولے، گر کھ سوئے لئے جگیا۔ وسنہارا نچ گھر آتم سدا کولے، کھ توں پردہ دئے لاہیا۔ گر سکھ ناری کر پیاری آپے پائے ساچے ڈولے، لال رنگیلا رنگ رنگیا۔ پر کھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی شاہو شاباشی شبد انادی دُھن ایکا بولے، اپنا منگل آپے گایا۔ ویہہ سو سولان سچھنڈ تیرا در دروازہ آپے کھولے، اپنی ہتھیں کُنڈا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچ ور، کھج تیری اتم ور، گر کھ سچن لئے تریا۔ تارن آیا تارنہارا، اتم کھج جوت جگیا۔ ونج کرائے ونج وپارا، نام نامہ ہٹ وکائی۔ کول کرائے کول اُجیار، کول کولا آپ گھلایا۔ بھگتی بھرے بھگت بھنڈار، دیونہار بے پرواہیا۔ گر کھماں دیوے اک سہارا، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ جھٹیا ناتا سرب سنسارا، بن سنگر پورے دوسر کوئی دس نہ آئی۔ دوس رین کرے پیارا، اتم سیجا ستا بے پرواہیا۔ سمت سولان کرے شنگارا، سولان اچھیا پائے بھچھیا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ نانک کیر نیتز پیکھیا، سو سنگر ساچا اک اکھوایا۔ کھج اتم غریب نمانے کھ لیکھیا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جامہ دھاریا بھیکھیا، بھگون اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیونہارا ور، ورا داتا آپ اکھوایا۔

ترے گن رنگ اپار، پنچ تت رنگ رنگیا۔ من مت بدھ بخشے دھار، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے جانہارا، ڈونگھا ساگر تال بھرایا۔ کایا گاگر ویکھ وچار، امرت جل ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رس آپ چوایا۔ اپنا رس بھجر دھار، ہر جن آپ چوایا۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ورتایا۔ اگنی تت دیوے مار، رتی رت سکایا۔ برہم مت اک اپار، گرمت کرے پڑھایا۔ میل ملاواں کملاپت، گھر سچن شہنشاہیا۔ دیونہارا تخت تاج، سپس اپنا ہتھ ٹکایا۔ شبد اگنی مار آواز، سویا ست اٹھایا۔ سنگھ تارا رکھے لاج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوڑی کریا جگت جنجو دیوے گلوں لاہیا۔ جگت جنجو کچا تند، کھج تن بندھایا۔ پر کھ ابناسی توڑنہارا بھنڈ، اپنی ہتھیں توڑ تڑایا۔ رسنا گاونا مٹی دند، گھر گھر وچ

ہوئے سہایا۔ دینِ دیلا گر گوپالا، آپ چڑھائے ساچا چند، رُو س رہے شرمایا۔ اک اُپجائے پرمانند، آتمِ درسی درس دکھایا۔ شبد انادی سہاگی چھند، منگل سوبلا راگ ایکا گایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا لیکھے لایا۔ لیکھا لیکھے گیا لگ، ہر ساچا آپ لگائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کگ، سوہنگ موتی چوک چُکائندا۔ دیک جوتی جائے جگ، جگت اندھیر مٹائندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، آپ اپنا رُوپ وٹائندا۔ گرسکھ میرا سُچانگ، آپے تاج سپس لکائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت سیہرا چُکائے میرا تیرا، تیرا میرا ویکھ دکھائندا۔ تیرا میرا ایکا رنگ، انگیکار کرایا۔ تیری سیجا سچ پنگ، ہر جی آسن لایا۔ آپ وجائے سچ مردنگ، ڈھولک جھیننا نہ کوئی وجایا۔ تیرے اندر وہائے ساچی گنگ، گنگا لہنا دے چُکایا۔ روداس نبھایا اتم سنگ، ہر ساچے میل ملایا۔ ٹٹی آپے لئے گنڈھ، گنڈھنہار آپ اھوایا۔ تیرے کرماں اپنے سپس چُکے پنڈ، تیرا ہولا بھار کرایا۔ تیرا در اُپر برہمنڈ، ہر ساچے آپ بنایا۔ کوٹن کوٹ جوگ جگیشتر مُنی مُنیشتر تپ تپیشتر رہے منگ، ہتھ کسے نہ آیا۔ ستنگ پورا داتا دانی وڈ سرہنگ، کلج سرسا پار کرایا۔ کایا چولی نام مچیشی چاڑھے رنگ، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ساچے در تیرا سچا اک سہایا۔ تیرا در سچا دربار، ہر ساچے جوت جگائیا۔ زرگن دیک کر اُجیار، سرگن ویکھے بے پرواہیا۔ شبد اگم سچّی دھکار، دُھن آتمک آپ وجائیا۔ لیکھا لکھنا بن بھکار، پر بھ ساچا دے لکھائیا۔ سمت سولاں ستاراں ہاڑا بھرے بھنڈار، گیانی دھیانی وڈ ودوانی تیرے چرناں راہ تکائیا۔ دیوے نام دُھر نام اک نشان، سوہنگ جھنڈا ہتھ پھڑائیا۔ لوآں پُریاں برہما وشن مہیشا کروڑ تیتیس دیوت سُر وے کانی، تیرا لاک چلائیا۔ آپے مندر گائے بانی، باؤن باؤن رُوپ وٹائیا۔ دھن سُبھاگ سگھڑ سیانی ہوئی رانی، گھر بیٹھی سگن منائیا۔ کنت کنٹوبل رنگ رنگیلا ابناسی کرتا جان جانی، گھٹ اندر ویکھ دکھائیا۔ ملے میل پر بھ ساچے ہانی، دُسر اوٹ نہ کوئی تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری تار ہر زرنکار، آپے کچھے اپنی وار، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ کچھے تار سُر ت سوانی، شبدی سیو کمایا۔ دیوے نام دُھر دی بانی، در دوارا اک گھلایا۔ آپ سنائے اکھ کہانی، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں دیوے ور، جن بھگتاں در در گھر گھر کلج کرے آپ پچھانی۔ کچھی تار ست ستار زرنکار، عقل کل ورتائیا۔ دیوے

نام سچی دُھنکار، دُھن انادی آپ سُنایا۔ گادت گائے وارو وار، دوس رین رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر جگت وکھر، نام بھچھیا گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت اپنی جھولی پایا۔ دوس سُنہنجا بھگت وڈیائی، ستن منگل گایا۔ آد زرنجن کھیل کھلائی، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجا، میٹنہار کالی شاپییا۔ ساچا مارگ اک رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت رہیا جنایا۔ ہر سنگت ہر شبد جنائے، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ بھین بھائی سرب وکھائے، نیتز نین نہ کوئی اٹھایا۔ پہلا سوہلا کلدیپ گائے، سنگھ بٹن دی جانیا۔ ساچا سیہرا سیس بندھائے، ویر ویر کرے وڈیایا۔ بھائی بھین سر ہٹھ رکھائے، اپنیاں بھجا اٹھایا۔ بھین بھائی راہ تکائے، دوس رین ویکھ وکھایا۔ سبجگ ساچا نانا سنگر پورا آپ چڑھائے، ہر سنگت ایکا ماتا ایکا پتا ایکا گھر جانیا۔ سچ سپتری سنگر پورا تیرا لیکھا اپنے لیکھے لائے، تیری آتم ہر گن گائے، گھر وجے سچ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تیرا سیہرا ہر سنگت سر بندھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہلنک نرائن ز اوتار، کلجگ تیری انتم ور، سمت ویہہ سو سولاں بکرمی آپے ویکھن آیا۔

☆ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

نو نو چار صد، الکھ ابھیو اپار۔ آد جگاد کھیل برہم، پار برہم روپ کرتار۔ شبد اناد وجائے ند، دُھن اگم سچی دُھنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ نو نو چار کھیل، کھیل ہر زرنکاریا۔ آد جگاد جگ جگتر اک اوتار، گرمت گر اک اکھوارہیا۔ جوتی نور نور اجیار، شبد شبدی شبد اُبجا رہیا۔ ہر ہر ہر تیار، پار برہم ویس وٹا رہیا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ نو نو چار کھیل اگم، الکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ آد جگادی جانے اپنے کم، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون رچن رچا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عقل کلا آپ اکھوایا۔ نو نو چار دھار ہر زرنکار، اپنی آپ چلا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، بھيو ابھیدا

بھو چھپا۔ نرگن دیکھ باقی کملاپاتی آپ کر اُجیار، آپ اپنا در سہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکال مورت اجونی رہت نراکار آپ ہو
 جا۔ نو نو چار ہنگ، پر م پُرکھ اکھوایا۔ تھر گھر بیٹھ سچ پلنگ، پُرکھ ابناسی آسن لایا۔ اپنا در دروازہ در درویش آپے لنگھ، آپ اپنی اکھ جگایا۔ نرگن
 نرگن اگے رہیا منگ، نراکار ویس وٹایا۔ آپے داتا دانی سورا سربنگ، دیونہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا نام
 دھرایا۔ نو نو چار ناؤں، نامہ نام وڈیایا۔ سچھنڈ وسے سچ گراؤں، گھر مندر اک سہایا۔ محل اٹل اُچ مینار، بے پرواہ اگم اتھاہ آپ بنایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھ جوت کر رُشٹایا۔ نو نو چار میت، چوتھے پد سمایا۔ پُرکھ ابناسی ایکایت، ایکنکارا گھ صلاحیا۔ آپے جانے اپنی ریت،
 لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نو نو چار کھیل، کھیلنہار پُرکھ سمرتھیا۔ وسنہارا رنگ نوئل،
 آپ چلائے اپنا رتھیا۔ دھر درگا ہی سجن سہیل، آپے جانے اپنی کتھن کتھیا۔ آپے گرو آپے بنے چیل، آپے گھٹ گھٹ اندر سیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد دو جہانی پھرے نسیا۔ نو نو چار دو جہان، ہر ہر کھیل کھلندڑا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، سچ دوارا اک سہندڑا۔ شبد اگمی اک
 نشان، دھرم دوارے آپ جھلندڑا۔ تھر گھر بیٹھ سچے مکان، اپنا دیکھ آپ جگندڑا۔ دیکھ جوتی جگے مہان، پرکاس پرکاس کرندڑا۔ سچ تخت بیٹھ
 سلطان، شاہو بھوپ آپ اکھوندڑا۔ آپے در درباری بن دربان، در درویش سیس جھلندڑا۔ آپے دیوے دھر فرمان، آپ اپنا حکم سوندڑا۔ آپے ہوئے
 نگاہبان، ویکھنہار آپ ہو جندڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے کھیل کھلندڑا۔ نو نو چار جگ، چار چار وڈیایا۔ آپے کرے اپنا
 یدھ، آپے ویکھ وکھایا۔ جگت جھیرا من مت بُدھ، بُدھ بیک آپ ہو جایا۔ آپے منو آ رہیا گد، آپے ہر رنگ وکھایا۔ آپے ویس وٹائے اٹھاراں
 سدھ نو ندھ، نو در کھوج کھوجایا۔ آپے ترے گن کرے یدھ، رجو طمو ستو میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے
 وڈیایا۔ نو نو چار کھان، کھانی کھان پچھانیا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی سری بھگوانیا۔ ایکا وسے سچ مکان، مندر اندر شاہ سلطانیا۔ ساچا بھوپ راج
 راجان، سیس تاج اک ٹکانیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں ویکھ وکھانیا۔ روس کرے پچھان، منڈل منڈپ پھیرا پانیا۔ ویکھنہارا زمیں اسمان،

گگن گگنتر ڈیرہ لائیا۔ ایکا جوت سِری بھگوان، جی داتا آپ اکھوانیا۔ آپے ہویا بے بچھان، آپ اپناروپ وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگانیہ۔ نو نو چار جوت اُجالا، سنکر پُرکھ اکھوایا۔ پرم پُرکھ پر بھ دین دِیالا، بھویو ابھیدا اچھل اچھیدا چارے ویداں بھویو نہ رایا۔ چرن دوارے رکھائے کال مہاکالا، دھر مسالہ اک سہایا۔ آد جگادی جگا جگنت چلے اولڑی چالا، جگ جگ چلدا آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نور کرے رُشانیہ۔ نو نو چار جوت رُشانی، ہر سچا ویس وٹاندا۔ پار برہم برہم وجے ودھائی، آپے ویکھ وکھاندا۔ شبد شبدی کر گڑمانی، ساچا سگن مناندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لائی، اپنا لکھ چھپاندا۔ وشنوں ونسی روپ وٹائی، کول مکھ گھلاندا۔ برہما ہر ہر اک سمجھائی، ایکا راگ الا سندا۔ شکر لیکھا آپ سمجھائی، اپنے مارگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگاندا۔ نو نو چار سچن، ہری ہر آپ اکھواندا۔ ابناسی کرتا پار برہم اگم اتھاہ بے پرواہ آپے ہوئے پردے کچن، آپے پردہ لائندا۔ شبد اگما سچ صلاح، اک چپائے اپناناں، دوسر مارگ نہ کوئی وکھاندا۔ جگت جگت بھگت پکڑے بانہہ، آپے پتا آپے ماں، بال انجانے گود اٹھاندا۔ برہما وشن شو تیرا کرے نیاں، کلجک ویلا انتم آسیندا۔ کروڑ تیتیس مارے دھا، رو رو نیر وہاندا۔ گن گندھرب تگن راہ، راہ کھہرا دس نہ آسیندا۔ سنکر پورا بے پرواہ، کرنی کرتا کرنی اپنی آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر جگت بُجھائے بسنتر، آتم انتر ویکھ وکھاندا۔ نو نو چار آتم دھا، آتم ہر ہر جنائیہ۔ جگت ویدا وسیا باہر، لکھن پڑھن وچ نہ آئیہ۔ گا گا تھکے وید چار، پُران اٹھاراں رہے گر لائیہ۔ شاستر سمتر گئے ہار، دوس رین صفت صلاحیا۔ گر پیر سادھ سنت رہے پکار، دوس رین رسنا جہوا ہلائیہ۔ گیتا گیان اک ادھاہ، اٹھ دس رنگ رنگائیہ۔ انخیل قرآن کرے پکار، پروردگار بھویو نہ رایا۔ نانک نرگن نرکار، نرکار سیوا لائیہ۔ شبد اگمی ایکا دھاہ، آد اناد آپ سنائیہ۔ برہم برہما رہیا وچار، پار برہم وڈی وڈیائیہ۔ ٹھانڈا درس در سچے دربار، ہر بیٹھا آسن لائیہ۔ سچن سہیلا میت مرار، اک اکیلا رہیا ترائیہ۔ گر چیل سوہے اک گھر بار، گھر مندر وجے ودھائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوانیا۔ نو نو چار ہر کرن جوگ، اپنا کر کم کماندا۔ جگت آیو رہیا بھوگ، جگ ویکھ وکھاندا۔ ویکھنہارا تیناں لوک، چوڈاں ہٹاں پھول پھلاندا۔ چوڈاں طبقات اک سلوک، ایکا

سوہلا گائندا۔ لکھ چوڑاسی دیونہارا موکھ، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ جن بھگتاں چُگائے نام چوگ،
 سوہنگ ہنساگھ صلا حیندا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، انتر آتم میل ملائندا۔ بھوگنہارا ساچا بھوگ، سرت سوانی سنگ رلائندا۔ دیونہارا درس اموگھ، جوتی
 نور ڈمگائندا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روگ، برہما وشن شو سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بندھن پائندا۔ نو نو
 چار بندھن پا، ڈوری تند بندھایا۔ نرگن نرگن کھیل کھلا، لیکھا نرگن ہتھ رکھایا۔ سرگن میلا بے پرواہ، گر سنگر روپ وٹایا۔ پنج تت ڈیرہ آپے لا، اپ
 تیج وائے پرتھی آکاش سہایا۔ من مت بدھ لئے پرنا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ گھر وچ گھر لئے اُپا، نج گھر آپے ڈیرہ لایا۔ شبد انادی راگ الا، انحد تال
 وجایا۔ ہر لیکھا اک سمجھا، ایک در دکھایا۔ دئی دوتی پردہ لاہ، اپنا راہ دکھایا۔ ساچی سیجا ڈیرہ لا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کر
 رُشنا۔ نو نو چار ہر ہر زور، آپ اپنا بل دکھایا۔ وسنہارا اندھ گھور، گھور اندھیرا ویکھ دکھایا۔ ویکھنہارا پنج چور، پنچاں کرے لڑایا۔ پاونہارا جھوٹا شور،
 دوس رین رہیا کر لایا۔ وسنہارا مڑھی گور، خاکی خاک رہیا لڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولاک
 ۶۹۲ اگلا، ایک رنگ رنگایا۔ نو نو چار جلا تھلا، سمند ساگر ویکھ دکھایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، مندر اندر پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں میٹے دئی دوتی سلا،
 ایک رنگ رنگایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اُچ محل اٹل مینار در دوار بیٹھا آسن لایا۔ اپنے دیپک آپے بلا، نرگن نور نور رُشنا۔ شبد سنہیہڑا ایک گھلا،
 دھر دی بان رکھایا۔ کرے کرائے ول چھلا، اچھل اچھل آپ رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ نو نو چار
 جگ، جگ جگ ویس وٹایا۔ سنت سہیلے ساچے چگ، آپ اپنے چرن لگایا۔ سچھل کرے مات کھ، دھن دھن جنیندی مایا۔ سچھنڈ دوارے ساچا سکھ،
 گھر ساچے میل ملایا۔ جگت ترسنا میٹے بھکھ، ہوئے ہنگتا روگ مٹایا۔ سچھل کرائے جننی گھ، دس دس ماس لیکھے لایا۔ اٹاگر بھ نہ ہوئے رُکھ، گر سنگر
 لئے تریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار اترے پار، سد سد کرے وچار، برہم تیرا بیڑا پار، پار کنارہ آپ دکھایا۔ پار کنارہ ڈونگھا
 ساگر، گھر گبھیہر دیا کمایا۔ ہر جن تیری کایا گاگر، ست سروور ویکھ دکھایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، کلجگ انتم جنم دوایا۔ کرایا ونج سچا سو داگر، سوہنگ

شبد ہوئی کُرمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا وکھ وکھائی۔ چوٹھے جگ ساچی کل، ہر ساچا آپ ورتا سندا۔ لکھ چوڑاسی
بھلائے کر کر ول چھل، ول چھل دھاری بھو نہ آسندا۔ وسنہارا جل تھل، لوک مات جوت جگائندا۔ جوتی شبدی آپے رل، پونی پون سائندا۔ شبد
سنیہرا ایکا گھل، گرگھ سوئے مات اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جگائندا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوت
سرُپی جامہ پائندا۔ ورن گوت گوت ورن نہ کوئی رکھا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ شبد چوٹ نگارے اک لگا، سچ نگارہ آپ وجائندا۔ نو سو پُرانویں
چو کڑی پار کرا، چوٹھے جگ پھیرا پائندا۔ سنجگ تریتا دوا پر لائی ڈھاہ، کلجگ انتم کندھا آپ وکھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اتھاہ، بھو کوئی نہ پائندا۔ وید ویاسا
لیکھا گیا لکھا، چار لکھ بٹی ہزار کھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رکھائندا۔ اپنے بھانے آپے رکھ، جگ جگ
بندھن پایا۔ لکھ چوڑاسی کر پرتکھ، آد جگادی آپے ویکھن آیا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے دئے بھرایا۔ لکھ چوڑاسی لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں
جیرج انڈاں آپے دیوے متھ، نام مدھانا ایکا پایا۔ ویکھنہارا اٹھسٹھ نٹھ نٹھ، پوجا پاٹھ گائتری منتر پھول بھلایا۔ اُلٹی گینہارا لٹھ پُکھ سمرتھ، ترے گن
مایا پائے نٹھ، لکھ چوڑاسی دیوے متھ، چاروں کُنٹ آپ بھوایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، جوتی نور لٹ لٹ، ویکھنہارا چوڑاں ہٹ، آون گون پون رہیا سمایا۔
کلجگ پرگٹ ہویا لٹ پٹ، شبد اگئی لائے سٹ، کسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تٹ، گرودوار مندر مسجد خالی رہیا وکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا ایکا تت، پُکھ
ابناسی رکھی پت، یج بیجیا اپنے وت، گر گوہند سیوا لایا۔ ناڈ بہتر نہ اُلی رت، میل ملاوا کملاپت، گھر ساچے بیٹھا ستھر گھت، سولاں ستھر ہیٹ نہ کوئی
وچھایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ چوٹھے وکھ وکھایا۔ چوٹھے جگ اٹھ نادھان، ہر ساچا آپ اٹھائندا۔
پرگٹ ہویا سری بھگوان، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، اینکارا آپ اکھوائندا۔ آد زرنجن وڈ مہربان، پاربرہم ویس وٹائندا۔ آد شکت
جوت مہان، جوتی جوت ڈگگائندا۔ نورِ الہی بے پہچان، نیتزین نہ کسے جنائندا۔ کھیلے کھیل شاہ سلطان، اپنا حکم سنا سندا۔ شاہ بھوپ راج راجان، سچ
سنگھاسن آسن لائندا۔ دیونہارا دھر فرمان، اپنی بنت بنائندا۔ جگا جگنتر ویکھے مار دھیان، اپنا لیکھا پور کرائندا۔ آپے سینتا آپے رام، گوپی کاہن آپ

نچائندا۔ آپے نانک گوہند کر پرنام، اپنا سیس جھکائندا۔ آپے دیونہارا دان، آپے جھولی ڈاہندا۔ آپے پرگٹ ہوئے وچ جہان، دو جہاناں والی آپ
 اکھوائندا۔ آپ جھلائے دھرم نشان، دھرمی اپنے ہتھ اٹھائندا۔ آپے شستر تیر کمان، کھڑگ کھنڈا آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نراکار آکار دھر، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائندا۔ چوتھے جگ نیز کھول، ہر ہر آپ کھائندا۔ چوتھے مندر رہیا بول، گرگھ سوئے آپ
 اٹھائندا۔ چار چار پردے دیوے کھول، چال نرالی اک رکھائندا۔ ہوئی ہوئی آپے بول، اپنا راگ سناائندا۔ ساچے کنڈے دیوے تول، نام کنڈا ہتھ
 اٹھائندا۔ لکھ چوراسی چھاچھ دئے وروں، گرگھ مکھن باہر کڈھائندا۔ بیس پیسا کریا گھول، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپے بنیا جگت وچول، نام وچولا اک
 رکھائندا۔ ہر کا بھيو نہ جانے پنڈت رول، گیانی دھیانی دھیان نہ کوئی لگائندا۔ گرگھ بنائے کلا سولھ، عقل کلا آپ اکھوائندا۔ دیوے وڈیائی ہر ہر
 دھول، دھرت دھول ویکھ وکھائندا۔ اٹا کرے نابھ کول، کولا جھرناکھ جھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم در،
 نو پنج چار پرگٹ ہو وچ سنسار، شبد اگمی پھڑ کٹار، تکھی رکھے دوویں دھار، ماری جاوے وارو وار، برہما وشن شو دیوت سُر سرب گرا لائندا۔ وشنوں پکار
 ایکا نعر، چتر بھج وڈیائیا۔ برہما ہر ہر پیار، پار برہم رہیا دھیائیا۔ شکر نیوں نیوں کرے نمسکار، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ کلجگ انتم آئی وار، لیکھے منگے ساچا ماہیا۔
 من منوتر ہوئے پار، بھسمتر نہ کوئے سہائیا۔ باسک سیجا خبردار، سہنسر گھ گائیا۔ راگی نادی وسیا باہر، بھيو کوئی نہ پائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، کرنہار
 آپ اکھوائیا۔ ترے ترے لائے سیوادار، ترے اپنے در بلائیا۔ چوتھے جگ چوتھے گھر ہو تیار، چوتھا پد اک وکھائیا۔ پنچم مار کر خوار، پنچم وڈ وڈیائیا۔
 چھ در میلا میت مرار، چھپر چھن نہ کوئی پھہائیا۔ ست پُرکھ نرنجن نراکار، نرگن اپنا کھیل کھلائیا۔ ست دوارے پائے سار، ست سروپ آپ ہو جائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار ویکھے گھر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ گھر ساچا ہر پایا، ہر ملیا بے پرواہ۔ تھر گھر ساچا اک سہایا، پُرکھ
 ابناسی میلا سد ملا۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، نہنکنکا ناؤں رکھا۔ مات پت نہ کوئی بنایا، نہ کوئی دے سے بھین بھرا۔ نہ کسے ملا پنڈت پاندھے علم پڑھایا، نہ کوئی
 الفی لئی پا۔ مندر مسجد گرو دوار نہ کوئی اپایا، گھر سہایا ایکا تھاں۔ راگ تال نہ کوئی وجایا، شبد انادی رہیا گا۔ کلجگ انتم کھیل کھلایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔

برہما لیکھا دئے چُکایا، آتم جوتی میل ملا۔ وِشنوؤں وِشو دھاری آپ ہو جایا، اپنا نعرہ آپے لا۔ شو شکر کھیل کھلایا، اپنی گودی لئے سوا۔ گرکھاں مان دُویا، ساچی پوڑیاں لئے چڑھا۔ در دروازہ اک کھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا مارگ لا۔ اپنا مارگ جانے پنٹھ، پنٹھ پنٹھی آپ اکھوایا۔ بھيو نہ جانے کوئی گرتھ، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ آد جگادی اک بھگونت، دوسر ہور نہ کوئی دسایا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، ہر سجن میل ملایا۔ سچھنڈ دوارے بنائے بنت، آپ اپنی مت سمجھایا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا لکھت نہ کوئی لکھایا۔ ویکھنہارا جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتنم ور، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ساچا آپ اٹھاؤنا، آپ اپنی دیا کماپا۔ ویہہ صد سولاں میل ملاؤنا، میلنہارا بے پرواہیا۔ بے آس کنارہ پار کراؤنا، بیاسا رہے نہ کوپا۔ جس جن نیتز درشن پاؤنا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ ہاڑ ستاراں دوس سہاؤنا، نو ست کرے رُشانیا۔ ستگر پورا نظری آؤنا، نیتز نین نین بگسایا۔ ہنس کاگی کاگ ہنس بناؤنا، کاگد قلم شاہی دئے گواہیا۔ ساچا جوگ اک سمجھاؤنا، جگت جگیشتر بھيو نہ پاپا۔ تپ تپیشتر اک دکھاؤنا، ترے گن گنی دئے بچھایا۔ سمرتھ پُرکھ کل کھیل کھلاؤنا، آپ اپنی دیا کماپا۔ ستجگ ساچا رتھ چلاؤنا، رتھ رتھو اپی آپ اکھوایا۔ لوک مات بیڑا اک تراؤنا، چار ورنان لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتنم ور، انت انت آپ ہو جایا۔ آپے انت آپے آد، آد جگاد آپ اکھوایا۔ آپے سنت آپے سادھ، آپے سنت سنت ورتایا۔ آپے برہم آپے برہماد، پار برہم آپ ہو جایا۔ آپے شبد دُھن ہوئے نادی ناد، تال تلواڑا آپ وجایا۔ آپے اگم اگمرا بودھ اگادھ، الکھ الکھنا بھيو نہ رایا۔ آپے سُننہیہارا فریاد، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے بھگتاں ویلا رکھے یاد، گرکھاں وچھڑ کدے نہ جایا۔ کجگ اتنم دیون آیا داد، پچھلا لہنا دئے چُکایا۔ جنم کرم پورب ساتھ، اگلا لیکھا دئے سمجھایا۔ ایکا وکنا ستگر ہاٹ، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ گرکھاں کسے نہ نہائے تیر تھ تاٹ، ستگر چرن دوارا مجن اک کرایا۔ سوہنگ شبد پوجا پاٹھ، ہر ہر پار برہم ملایا۔ کسے نہ وکنا دوجے ہاٹ، نیوں نیوں سپس نہ کسے جھکایا۔ اینکارا کرنہارا پورا گھاٹ، ساچے کڈے رہیا تُلایا۔ آگے نیڑے دسے واٹ، پچھلا پنڈھ مُکایا۔ کایا چولا سب دا جائے پاٹ، بن ستگر پورے نہ کوئی سواپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کھج تیری انتم ور، ویہہ صد سولاں ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد سولاں بھلیا بھل، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ ہر سنگت تیرا پاؤن آیا مل، کرتا قیمت آپے دے چکایا۔ آپے وسن آیا کول، نگر کھیڑا اپنا آپ تجایا۔ آپ وجاؤن آیا ڈھول، سوہنگ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے تیرے پردے رہیا پھول، اپنے پردے اگنی بھیٹ چڑھایا۔ آپے تیری کایا رہیا مول، اپنی کایا نہ کوئی دکھایا۔ آپے امرت بھریا تیرے کول، اپنا کول پہلے بھٹایا۔ آپے تیرے اندر رہیا بول، اپنا مندر ساڈھے تن ہتھ پہلوں ڈھاہیا۔ آپے تیرے پردے رہیا کھول، اپنا پردہ مکھ توں لاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، دیونہارا ساچا ور، سمت سولاں لاہے ڈر، نہہکنک کرے رُشٹایا۔ نہہکنک گاؤنا ڈھولا، ہر پرگٹ نر اوتاریا۔ ستاراں ہاڑی بدلایا چولا، پرگٹ ہوئے وچ سنساریا۔ کوئے نہ رکھے پردہ اولہا، سنگھ پورن وچ سما رہیا۔ گر گوہند بن وچولا، سمبل نگری ڈیرہ لالیا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں چاروں کٹ پیارولا، ہر کا بھیو کوئی نہ پارہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ویہہ صد سولاں اپنا پردہ آپے لاہ رہیا۔ جھوٹھا پردہ جانا لٹھ، ہاڑ ستاراں وڈ وڈیایا۔ چاروں کٹ نظری آئے پُرکھ سمرتھ، پورن پورے وچ سمایا۔ اک کھلائے ساچا ہٹ، چار ورنناں وچ کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگوان جوت آپ ہو جایا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۶ بکری جیٹھووال دربار وچ شبد جیکار ☆

اچرج کھیل کرے بھگوان، آد پُرکھ وڈ وڈیایا۔ پرگٹ ہو یا وچ جہان، پاربرہم رُپ وٹایا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ اک اکلانو جوان، آد انت وڈی وڈیایا۔ جوتی نور سری بھگوان، اینکارا اک اکھوایا۔ پُرکھ اگم اگمرا آپے ہو یا مہربان، آپ اپنی دیا کماہیا۔ آپ اپنا اپنا سچ مکان، تھر گھر ساچا ناؤں رکھایا۔ آپے شاہ آپے سلطان، آپے بیٹھا آسن لایا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا حکم چلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنی کل ورتایا۔ کھونتا ہر بھگونت، پاربرہم اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ کرا آیا۔ آد جگادی ساچی بنتا، ہر

ساچا آپ بنایا۔ کھیلے کھیل ناری کنتا، ساچی تیج ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا رنگ چڑھائے بسنتا، اتر کدے نہ جایا۔ اپنے در دوار ہر نرنکار کر پساں آپے
 ہوئے منگتا، منگنہار آپ اکھوایا۔ در درویش نرنیش آپے لنگھدا، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں
 دھرایا۔ اپنا ناؤں آپے دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ کرتا پُرکھ کرنی کر، اپنی کرت کمائی۔ اپنا دیونہارا ور، آپے پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائی۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے ویکھے سچ سچ، سچ آپ ورتایا۔ اپنے اندر آپے گیارچ، آپ
 اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ اکال، ایکا اینکاریا۔ آپے داتا دین دیال، آپے کھیلے
 کھیل اگم اپاریا۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی آپ وکھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ جگ جگ
 کھیل کھیل بھگوانا، ہر ہر بھیمونہ رایا۔ وسنہارا سچ مکانا، نہیل دھام اٹل سہایا۔ دیک جوتی اک مہانا، پر م پُرکھ جگایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، گھر ساچا
 اک سہایا۔ راگ انادی اک ترانہ، اپنا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وکھایا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکار، اپنا آپ
 پرگٹائی۔ اک اکل نراکار، نرگن جوت کرے رُشائی۔ سچ سگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناسی آسن لائی۔ آپے سیوک سیوادر، اپنی سیو کمائی۔ آپے شاہ
 بھوپ سلطان، آپ اپنا حکم چلایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیر کمان، آپے رہیا سیس لگایا۔ آپ جھلایے سچ نشان، سچ سچ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی آپے رہیا کرائیا۔ کرنہارا پُرکھ کرتارا، ایکا ایک اکھوایا۔ آد جگادی کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرایا۔ ساچا مندر کر
 اجیارا، دیا باتی اک جگایا۔ اک شبد اک بھنڈارا، ایکا نام ورتایا۔ ایکا شستر کرتیارا، ایکا سیس جگدیش رکایا۔ ایکا رکھے نکھی دھارا، نرگن سرگن میل ملایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت نام دھرایا۔ اجونی رہت ایکا نرنجن، ایکا ایک اکھواسندا۔ دانی داتا درد دکھ بھے بھنجن، آپ اپنا
 کھیل کھلا سندا۔ آپ اپنا بنے سجن، سجن میت آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرا سندا۔ جگ کرتا ہر
 کرنہارا، پاربرہم آپ اکھوایا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر سمجھایا۔ ایکا نام سچ بھنڈارا، ایکا رہیا ورتایا۔ برہما وشن دے سہارا، شو شکر سیوا لایا۔ کروڑ

تیتسا دئے سہارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ترے گن تیرا میت مُرارا، ترے ترے میل ملایا۔ بیخ تت کر اُجیارا، اپ تیج دائے پر تھی آکاش ہوئے سہایا۔
من مت بُدھ بنھے دھارا، نو در کھوج کھجایا۔ محل اٹل اُج منارا، گھر گھر وچ ڈکایا۔ نرگن باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن دپیک اک جگایا۔ پاربرہم بھو
نیارا، بھو کسے نہ پایا۔ آپے سے سب توں باہرا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آد جگادی جگ کھیل کرتارا، کھیلنہارا آپ اُکھوایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمایا۔ سچھنڈ نرگن دھار، سچھنڈ بنت بنایا۔ نرگن جوت جگے اپار، بیخ تت نہ کوئی رکھایا۔ آپ اپنا کر پسار،
آپے ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی کنت سہاگ ہنڈھایا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی گھر بار، در دوار نہ کوئی وکھایا۔ اک اِکلا اینکار، اپنی کل
ورتایا۔ جوتی نور شبد کٹار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ایکا روپ درسایا۔ سچھنڈ دوار ساچا رنگ، ہر ہر
آپ سہایا۔ پُرکھ ابناسی منگی منگ، اپنی جھولی آپے ڈھایا۔ اپنا ویکھے سچ پلنگ، گھر ساچے آپ رکھایا۔ داتا دانی سورا سربنگ، ایکا ایک اُکھوایا۔ آد جگاد نہ
ہوئے بھنگ، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوار ہر نرنکار،
نرگن دھارا آپ چلایا۔ نرگن دھار جوت اکال، ہر ہر آپ جگایا۔ دپیک اپنا آپے بال، آپ کرے رُشٹایا۔ آپے گگن منڈل پاوے راس دپیک ہوئے
تھال، رُو سس آپ لکایا۔ آپے کرے سدا پرتپال، پرتپالک ناؤں رکھایا۔ آپے دو جہاناں ساچا مالی، ساچی کرنی رہیا کرانیا۔ اپنی گھال آپے گھالی، اپنا
لیکھا اپنے لیکھے لایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالی، چال نرالی اک رُگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست سینگھاسن پُرکھ ابناسن
اینکارا کر پسارا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، نرنکارا روپ وٹایا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، اُج مینار اک وسایا۔ سچ سینگھاسن آپے ملا،
پُرکھ ابناسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ نرگن دھار تیز کٹار، شبد کھنڈا چکایا۔ پاربرہم پر بھ
بے پرواہ ہو تیار، بے پرواہ آپ اُکھوایا۔ آد نرنجن خبردار، آلس نندرا وچ نہ آتیا۔ آد شکت کر پیار، ایکا سنگ نبھایا۔ جودھا سور بلی بلکار، اپنی بُجبا آپ
اُٹھایا۔ اپنا بل آپ وچار، آپے ویکھ وکھایا۔ کھڑگ کھنڈا ساچی دھار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جیرج انڈ کر پسار، اُتھج سیتج میل ملایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن دھار آپ چلائیا۔ نرُگن دھار پُرکھ ابناسا، اپنی آپ چلائندا۔ آپے منڈل پاوے راسا، آپے وکھ وکھائندا۔
 آپے کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہار آپ ہو جائندا۔ آپے وسے پر تھی آکاشا، گگن منڈل آپ رہائندا۔ آپے لکھ چوراسی کرے واسا، آپے کھ چھپائندا۔
 آپے ہوئے داسی داسا، جن بھگتاں وکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ نو نو چار دھار، ہر ساچے ناؤں رکھایا۔ نو نو چار
 چوکڑی اُتری پار، کھجک ویلا اتم آیا۔ برہما برہم پُری رووے زاروزار، نہ دسے کوئی سہار، شو شکر کرے در پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ وشنوں پیتا میت
 مُرار، ہر ساچے سنگ بنایا۔ کروڑ تیتیا آئی ہار، سُرپت اند نہ ہوئے سہایا۔ گن گندھرب رہے پکار، کنز بچھپ نہ راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپ اپنا ناؤں رنگ، نو سنگ چار چار کُرمایا۔ نو سو چُرانویں چوکڑی ہوئی بھنگ، کھجک اتم
 ویلا آئی۔ پار برہم وجائے اک مردنگ، گر پیر نہ کوئی اکھوئی۔ شبد سہیلا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لو آں پُریاں آپے لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں
 ہیٹھ دبانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نو نو چار منگ ، چار چار سنگ رکھایا۔ آد جگادی
 ساچاکنت، اوانگ ناؤں دھرایا۔ رام راما بنائے بنت، کرشن کرشن وڈیایا۔ ستنام سیاچت، نرُگن نانک گایا۔ گوبند چلائی ساچی ریت، واہرُ فح گجایا۔ نہ
 کوئی مندر نہ مسیت، نہ گرودوار وکھایا۔ جو جن ہر دے رکھے چیت، ستنگر پورا ہوئے سہایا۔ آد جگادی پرکھے نیت، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ایک رنگ
 رنگائے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں اندر ڈیرہ لایا۔ دیونہارا نام انڈیٹھ، نام انملا اپنے ہٹ وکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 کھیل کھلایا۔ پار برہم نر نکارا، ہر جن وچھڑے میلن آیا۔ دیوے نام بھنڈارا، گر گر چیلے ویکھن آیا۔ کھجک رین اندھیری اندھ اندھیارا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ چکائے روس ستارا۔ روس ستار لیکھ چکوانا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ سپتم رکھی گود سہاونا، ویلا اتم دئے
 گواہیا۔ جوتی تیج اک وکھوانا، نور نور کرے رُشانیایا۔ زمیں اسمانا ڈیرہ ڈھاہونا، آپ اپنا وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل
 آپ ورتانیا۔ اپنی کل آپ ورتنت، کر نہار آپ اکھوایا۔ پُرکھ ابناسی ساچاکنت، گھر ساچے وکھ وکھایا۔ جن بھگتاں چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے

نہ جایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنگت، دُئی دویتی میٹ مٹایا۔ در درویش ہوئے منگت، منگنہار ویس وٹایا۔ ویکھنہار ساچی سنگت، کلجگ ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت نہ سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنکا ناؤں رکھایا۔ نہہکلنک کل پرگٹ ہویا، تریلوک وے ودھایا۔ چوڈاں لوک رہے نہ سویا، چوڈاں طبقا دے اٹھایا۔ گرگھیاں دیوے دُھر درگاہی ساچا ڈھوآ، نام ندھانا جھولی پائی۔ امرت پنج ساچا بوآ، ساچا پھل کھوایا۔ آدجگادی نواں نروآ، نہ مرے نہ جایا۔ ہر کا بھوونہ جانے کوآ، وید شاستر سمتر پُران کھانی بانی بھوونہ کوئے نہ پائی۔ اپنے جیسا آپے ہویا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ ویکھنہارا بال نوجوانا ، لوک مات کرے رُشٹایا۔ جن بھگتاں امرت اتم چوآ، جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کرنی آپ کرایا۔ کلجگ اتم ہر ہر آیا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ گرگھ سویا مات اٹھایا، دے مت آپ سمجھائندا۔ ایکا در ایکا گھر ایکا ور آپے ہویا، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میل ساچے گھر، گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔ نو نو چار پار کنارہ، ہر سنگر آپ کرائندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نہہکلنکا ناؤں رکھائندا۔ گوہند پیتا دے سہارا، گر گر شبد الائندا۔ بھگتی بھگت بھرے بھنڈارا، اتم برہم جنائندا۔ نام کھنڈا تیز کنارا، گرگھیاں ہتھ پھڑائندا۔ آپے بیٹھا ادھوچکارا، اپنا سیس بھیٹ وکھائندا۔ منی سنگھ چیریا آرا، پورب لہنا جھولی پائندا۔ اپنا آپ پہلوں وارا، دوجا کھیل کھلائندا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، خالی ہتھ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں ایہہ سمجھائندا۔ گرگھ تیری تیز کنارا، ہر ساچے سیس اٹھایا۔ چرن پریتی کرائے اک پیار، دوجا در نہ کوئی وکھایا۔ لکھ چوراسی مارے مار، اپنی رچن رچایا۔ ہر سنگت پھڑ پھڑ جائے تار، دیوے شبد وڈیایا۔ کلجگ اتم آئی ہار، چاروں کُنٹ رہی گر لایا۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ویہہ سو سولاں بھے دھار، سولاں کلیاں رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھیا لیکھا دے سمجھایا۔

وہیہ صد سولاں شبد دھار، ہر سنگر آپ پرگٹایا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، لوک مات کرے رُشانیا۔ دسم دوا ری میت مُرار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔
 آپے جانے اپنی کار، جُگ جُگ آپ کرائیا۔ شبد بھنڈارالے کرتار، نو دوار پار کرائیا۔ آپے آئے سنگت وچکار، دے مت رہیا سمجھایا۔ امرت دیوے
 ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھار کھ چوایا۔ شبد دُھن انادی دھار، گھر گھر وچ وجایا۔ بجر کپائی کھول کواڑ، سُن سادھ کھلایا۔ اگنی بُجھائے تتی ہاڑ، پنچ تت نہ کوئی
 لگایا۔ اپنے مندر دیوے واڑ، سچکھنڈ دوارا اک دکھایا۔ خوشی کرائے ناڑ ناڑ، جو جن آئے سرنایا۔ وجے دامہ ستاراں ہاڑ، ہر ساچا آپ وجایا۔
 دُھر درگاہی ساچا لاڑ، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت ملیا ملیا، گر پورا آپ ملا
 رہیا۔ رنگ رنگیا گر گر چیل، چیل گر آپ ہو جایا۔ دُھر درگاہی سچن سہیلا، لوک مات ویکھن آیا۔ ہاڑ ستاراں چڑھائے تیل، سمت سولاں ساہ سدھایا۔
 آد جگادی وسے کولا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نو کھنڈ پر تھی کھیلے ہولا، شبد اگنی کل ورتایا۔ گر سنگت تیرا چھے ڈولا، آپ اپنے کندھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی
 پائے رولا، نہ کوئی دھیر دھرایا۔ پُرکھ ابناسی بدلایا چولا، نہکنا ناواں رکھایا۔ آد جگادی بنیا تولا، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ساچا رنگ آپ چڑھاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سبج ساچا مارگ لاؤنا، کلج کوڑا دے اٹھایا۔ ہر سچن شاہ ویکھ
 دکھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ آتم برہم گیان درڑاؤنا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ زرگن باقی دیپ جگاؤنا، اٹھ تت کرے رُشانیا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئی کراؤنا، کر
 کرپا پار کرائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کسے نہ نہاؤنا، چرن سرن اک سرنایا۔ مندر مسجد گردوار نہ کوئے سہاؤنا، تیرا مندر آپ سہانایا۔ نو دوارے پنڈھ مکاؤنا،
 سکھمن ٹیڈھی ناڑی آپے پار کرائیا۔ درگھر ساچا ویکھ دکھاؤنا، اپنی آپ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور،
 سمت سولاں کرپا کر، آپ اپنی ہتھیں کُنڈا لاہیا۔ نو دوارے چلیا پنڈھ، ہر ساچے آپ چکایا۔ ہر سنگت گھر گھر چڑھیا چند، گرگھ اپنے آپ چڑھایا۔
 دیونہارا پرمانند، نچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ سنگر پورا بن بخشند، ایکا مارگ لایا۔ جس جن گایا تتی دند، لیکھا لیکھے دے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر سچن لئے ترایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، سنگر پورا ہتھ اٹھایا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردار، آپ اپنا تھم ورتایا۔ مارے مار دو دو دھار، دو

جہاناں ویکھ وکھائیا۔ خلق خُدائی گئی ہار، ہو ہو کر کر نعرہ لایا۔ رام رام نہ کوئی پیار، راما کرشنا نہ ویکھ وکھائیا۔ ست نام نہ کوئی ادھار، واہرُو فتح نہ کوئی
 گجائیا۔ پرگٹ ہو یا نہ ہکٹک ہر نرنکار، اپنی سکھیا دے سمجھائیا۔ ساچی سکھیا وچ سنسار، ساچا مارگ لئے لائیا۔ گرگھیاں ہو یا پہریدار، آپ اپنی سیو کمائیا۔
 ہر سنگت سونا پیر پساہ، دوتی دُشت نیڑ نہ آئیا۔ دوتاں دُشتاں دیوے مار، آپ اپنا لھم چلائیا۔ جودھا سور پیر بلی بکار، بھگتن سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنی بنت بنائیا۔ بنت بنائی ہر برہمنڈا، ونڈی ونڈ ونڈائندا۔ وڈھنہارا لکھ چوڑاسی کنڈاں، نام
 کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ ست دیپ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈا، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ ایکا پیائے جام ساچے دھام گرگھیاں پائے ٹھنڈا، اپنی سیو
 کمائندا۔ نار دُہاگن گر سکھ نہ دے رنڈا، ساچا کنت آپ اھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کھنڈا تیز کٹار، ہتھ پھڑی آپ
 نرنکار، ستاں دیپاں مارے مار، لوآں پُریاں ویکھ وکھائندا۔ گرگھیاں ہر ہر بیڑا بٹھ، اپنا کھیل کھائندا۔ ستجگ چڑھائے ساچا چن، کلج کوڑی کریا میٹ
 مٹائندا۔ سمت سولاں ہاڑ ستاراں کہے دھن دھن، نو سو چُرانویں (چو کڑی جگ) کسے ہتھ نہ آئندا۔ پرگٹ ہو نرنکار، لوک مات لے اوتار، سوہنگ
 شبدی ڈنک وجائندا۔ نانک گایا اپنی وار، منگی منگ بن بھکھار، دیونہار سچی سرکار، ایکا بھچھیا جھولی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری انتم ور، گرگھیاں اچھیا (پور) آپ کرائندا۔ آپے کھڑگ تیز کٹار، آپے کھنڈا رہیا چکائیا۔ شاہ سلطاناں دو جہاناں ویکھے وگسے کرے وچار،
 آپ اپنی رچن رچائیا۔ شستر بستر کرتیار، سولاں کلیاں اک شنگار، ساچا سو آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپے رنگے
 لوک مات مول نہ سنگے، نربھے رُوپ آپ ہو جائیا۔ نربھے رُوپ آپ کرتار، پرگٹ ہو یا وچ سنسار، لکھ چوڑاسی کرے خوار، سادھاں سنتاں نہ دیوے
 کوئی سہار، جوتی سب دی کھچ ہر سنگت تیرے چرناں ہیڈ دبا ئیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، کوئی نہ پاوے کسے سار، دھیرج جت نہ کوئی دھرائندا۔ چپ
 تپ گئے ہار، گرو در نہ کوئی پیار، مندر مسجد ہاہاکار، ساچی رکھیا نہ کوئی کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور،
 نہہکٹک نرائن نر، نرگن نور آپ اھوائندا۔ نہہکٹک کل پرگٹ ہو یا، پرم پُرکھ سلطانا۔ سنگر پورا کدے نہ سویا، کھیلے کھیل دو جہاناں، گرگھیاں دیوے

نام سچا ڈھوآ، نال رلائے انحد شبد سچا مردانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا کھنڈا شبد چکانا۔ اپنا سیس آپے کٹ، گرگھاں دکھائے ساچا ہٹ پرگٹ ہوئے جھٹ پٹ، جوتی نور لٹ لٹ، چارگٹ کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھنڈا پھڑ کٹار، مارنہارامار، پرگٹ ہویا وچ سنسار، گرگھ سجن لے اُبھار، مسمکھاں دے سزائیا۔ گرگھ ساچا ساجن مینا، ہر ساچے میل ملایا۔ پرگٹ ہویا اک اتینا، دس کسے نہ آیا۔ آدجگادی ٹھنڈا سینا، سنگر ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنی ریتا، وید کتیب بھو نہ رایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیتا، دیونہار سرب سزایا۔ نام ندھان جس جن پیتا، اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سجن چرن دھوڑ کرائے مجن، دُرمت میل دے گویا۔ شبد ہلارا ساچی دھار، گر سنگر آپ چلایا۔ کالکھ کٹا دُرمت میل جھوٹھی شاہی دے اتار، جو جن آئے سرنایا۔ امرت بھرے نام بھنڈار، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ورتایا۔ ایکا رنگ رنگائے پُرکھ نار، میل ملاوا کنت بھتار، ساچی سیجا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا دھار، کلجگ تیری انتم ور، سمت سولاں دے وڈیایا۔ سمت سولاں گیا چڑھ، ہر ساچا سیو کماندا۔ گرگھ ساچے میل ملائے پھڑ پھڑ، سولاں ہاڑی دوس سہاندا۔ بھرم بھلیکھا دُور کر، آپے ہوئے گڑھ تڑاندا۔ آسامسا پور کر، آپے بے آس نہ کوئی دکھاندا۔ چرن بھرواسا اک دھر، نہ کوئی دوجا راہ تکاندا۔ سر سمرتھ ہتھ لکایا، سرب کلا سمرتھ آپ اکھواندا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا رتھ چلایا، آپ اپنا دھکا لائندا۔ کلجگ انتم بودھ اکادھ شبد بانی اکتھنا اکھ چلایا، لیکھا کھت نہ کوئی لکھاندا۔ لکھ چوراسی متھ دکھایا، نام مدھانا ایکا پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنکا ناؤں رکھاندا۔ نہہکنکا کل اوتارا، سمبل دھار بندھانیا۔ گر گوہند کر پیارا، سنگھ سنگھ ویکھ دکھانیا۔ اُچ محل اٹل منارا، بیٹھا آسن لایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، ہر کا بھو کوئے نہ پانیا۔ نانک میلا میت مُرارا، زرگن زرگن ویکھ دکھانیا۔ سرب جییاں سانجھیا را، پروردگار اک خدایا۔ انا الحق لائے نعرہ، آپ اپنا نور دکھانیا۔ رام سینا کر پیارا، شاستر سمرت پھول بھلایا۔ کاہنا کرشنا دے ہلارا، ایکا گیان درڑانیا۔ نام ست ست ونجارا، واہ واہ گرو وڈیایا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، بھو کوئی نہ پانیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتارا، آپ اپنی کل ورتایا۔ جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈارا، سوہنگ

جھولی پائی۔ سچھنڈ وکھائے سچ دوارا، ہر بیٹھا آسن لائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کھنڈا وچ برہمنڈا، ہر ہر نام چکائی۔ نام اولی
دھار، اینکار ہر نرنکار، نرگن آپ چلائندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، پاوے سار شبد ادھار، انحد ڈھولا ساچا گائندا۔ راؤ رنک کرے پیار، چار ورنال دے
سہار، راج راجانا میل ملائندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، غریب نمانے گلے لگائندا۔ دئی دویتی میٹے دھار، شرع شریعت پارکنار، ساچی سکھ اک
سمجھائندا۔ ایکا نعرہ شبد جیکار، ایکا راما کرشنا ہر اوتار، نانک گوہنڈا اک وکھان، سنگ محمد پاوے سار، ویکھنہارا چار یار، عیسیٰ موسیٰ سنگ رلائندا۔ آپے
وسیا سب توں باہر، آد جگادی بنھے دھار، پرگٹ ہو وچ سنسار، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، دس نہ آئے وچ سنسار،
منمکھاں کھ نہ آپ وکھائندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد سنگھاسن پُرکھ ابناسن ہر انملا،
کرتا قیمت آپے پائندا۔ جگت ترازو کسے نہ تلاء، توںنہار آپ اکھوائندا۔ کدے نہ جمیا اچی کلا، اپنی کل نہ کوئی بنائندا۔ آد جگاد کدے نہ بھلا، ابھل
آپ اکھوائندا۔ گرکھاں پاؤن آیا ملا، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچ سنگھاسن ایکا ایک
سہائندا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، ایکا ایک اپیایا۔ نرگن دیک کر اُجیارا، جوتی جوت پرگٹایا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، دھنی ناد اک وجایا۔ کلج انتم پرگٹ
ہوئے وچ سنسار، سمت سولاں اپنا پردہ آپے دے لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ سمت
سولاں چکیا پردہ اوہلا، ہر آپے جوت جگائی۔ گر سکھ گاؤ گھر گھر ڈھولا، ملیا پاربرہم وڈ وڈی وڈیائی۔ دوس رین وسے کولا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگھ
بنائے کلا سولاں، جو جن رہے سرنائیا۔ منمکھاں ویاہے آتم بولا، اپنا کھنڈا آپ اٹھائی۔ غریب نمانے گر سکھ نتانے آپ اپنی گود اٹھائے آپ بنیا بھولا،
بھولے بھاؤ لئے ترائی۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی، آد نرنجن الکھ بے پرواہیا۔ آدن اتنا ہر نرنکارا، پرگٹ ہو یا وچ سنسار، شبد سروپی پھڑ کٹارا، آپ
اپنا بدلایا چولا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار، ہڈ ماس ناڑی چڑے وسیا باہر، الکھ نرنجن اک جیکار، سچھنڈ لوک مات ایکا نعرہ رہیا لگائی۔
منمکھاں کرے خبردار، سویا رہے نہ وچ سنسار، پرگٹ ہو یا نرگن ہر کرتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ دھر داشد دھر دی بان، گرگھ سنائے آپ کان،

کلج انتم لاہن آیا مکان، منمکھ روون چار کٹ دیون ڈہایا۔ نال رلائے پنج شیطان، بھرے بھلے جیو نادان، مایا ممتا بے ایمان، جگت و دیا رہی بھلایا۔
 جو جن رسنا سوہنگ گان، کایا مندر ملے بھگوان، شبد جھلائے ساچا نشان، اٹھے پہر رنگ رنگایا۔ جوٹھے جھوٹے سرب پچھتان، ویلے انت نہ کوئی مکان،
 در در پھر دے بے ایمان، ساچا در نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نام دھار اپرا پار، پرگٹ کر وچ سنسار، سوہنگ کھنڈا کر
 تیار، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ سوہنگ شبد تیز کٹاری، ہر اپنے ہتھ اٹھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، الکھ الکھنا بھو نہ آئندا۔ نرگن جوت کر اجیاری،
 دیپک دیپ آپ جگائندا۔ جن بھگتاں کرے جگت پیاری، آتم شکت دکھائندا۔ بوند رکت رہیا ادھاری، رتی رت سکائندا۔ پار کرائے نرناری، جو جن
 نیز لوچن درشن پائندا۔ کٹنہارا جگ جگ بیماری، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ ساچا میلا کنت بھتاری، آتم سیجا اک سہائندا۔ ناتا چھٹے سرب سنساری، ستگر پورا
 لڑ لگائندا۔ سمت سولاں ستاراں ہاڑ، بے آس نراس نہ کوئی دکھائندا۔ بے آس کنارہ کریا پار، ہر ساچے میل ملایا۔ چرن کولاں بخشے اک پیار، ایکا در
 دکھایا۔ ایکا نام ایکا ڈھولا ایکا سوہلا بے جیکار، اینکارا ایکا کھ صلاحیا۔ چھتئی راگ نہ پائن سار، نارد سرتی دے ڈہایا۔ گوڑی بھیروں رہے وچار، دھناسری
 اپنا تن کٹایا۔ جیتسری ہوئے لاچار، گاؤنڈ کانڈا نہ کوئی کھوایا۔ پوت سپوتا کر تیار، پاربرہم کھیل کھلایا۔ چارے کوٹاں کر پسا، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ دھن
 اناد سچی دھنکار، انحد تال وجایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار، سوہنگ روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنکا
 ناؤں رکھایا۔ بے آس کنارہ گیا پینڈا تک، ہر ساچے جگ مکایا۔ ہر سنگت تیرا بھار آپے چک، اپنے سپیس اٹھایا۔ سولاں سال رہیا تک، اپنا کھ چھپایا۔
 ہاڑ ستاراں ڈھو آ گیا ڈھک، اپنا پردہ دیوے لاہیا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ منمکھاں کھ پینا ٹھک، پر بھ ساچا دے سزایا۔ کلج
 بوٹا گیا سک، پت ڈالی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا پار کنارہ، شبد اگمی دے سہارا، آتم انتر اک ونجارا، اپنا ونج
 کرایا۔ پار کنارہ ساچا گھر، ہر ہر آپ دکھائندا۔ آون جاون چکے ڈر، لکھ چوراسی گیر کٹائندا۔ چرن دھوڑ نہایا ساچے سر، دُرمت میل مٹائندا۔ اپنی
 کریا آپ کر، اپنی رنگن آپ چڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ساچا سگن آپ منائندا۔

کھج کل ورتائی آپ پر بھ، کرنہار کھیل کھلایا۔ سنت سہیلے جگ جگ وچھڑے آپے لہ، آپ اپنا میل ملایا۔ اُلٹی کرنہارا کول نبھ، امرت جھرنہا دے جھرایا۔ پنچ وکارا دے دب، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در کھلایا۔ اپنا در کھول دوارا، ہر ساچا ویکھ وکھندڑا۔ پُرکھ ابناسی بھیو نیارا، جگا جگنتر آپ کھندڑا۔ کھجگ انتم لئے اوتارا، نہہکنا ناؤں رکھندڑا۔ گوہند ساچا میت مُرارا، ہر ساچا میل ملندڑا۔ شبد وچولا بن سنسارا، ساچا کھیل کھلندڑا۔ گرگھ میلے وارو وارا، آپ اپنا دھام سہندڑا۔ زرگن جوتی زرگن دھارا، زرگن نام سہندڑا۔ زرگن دیوا زرگن باقی کملاپاتی کر اجیارا، آپ اپنا کھ وکھندڑا۔ بوند سوانتی امرت دھار ٹھنڈی ٹھارا، نخبھر جھرنہا آپ جھرنڈا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا میل ملندڑا۔ میل ملاواں پُرکھ سلطان، ہر سجن وڈ وڈیایا۔ گھر مندر گائے گوپی کاہن، ساچی راس وکھایا۔ ساچی سرتی کر پرنام، ایکارام لئے پرناہیا۔ ایکارام سری بھگوان، ایکاشد گُرمایا۔ نام ست ست پردھان، پرم پُرکھ اُپایا۔ واہ واہ گُرو گُرسارے گان، گاونہارا دس نہ آہیا۔ کھجگ انتم ہو مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ ہرجن میلا دو جہان، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ایکارام سنایا کان، ایکا بوجھ بُجھایا۔ اک وکھائے سچ مکان، چوڈاں چوڈاں آپ کھلایا۔ ایکارام پین کھان، ایکا برہم وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ انتم ویکھ وکھایا۔ کھجگ انتم بے پرواہ، اپنی دیا کمائندا۔ شبد سرُپی بن ملاح، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ پکڑے بانہہ، ویلے انت نہ کوئی چھڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیل اگم پُرکھ ابناسی، اپنا آپ کرایا۔ پرگٹ ہو گھنک پُر واسی، پُری گھنک وڈیایا۔ جن بھگتاں لاہے جگت اُداسی، اپنے رنگ رنگایا۔ در دُرکائے مدراماسی، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ بھیو نہ پان پنڈت کاشی، گیانی دھیانی وڈ وڈوانی زرگن نور جوت پرکاسی، نورو نور ڈمگایا۔ کسے ہتھ نہ آئے پر تھمی آکاشی، گگن گگناں وچ سماہیا۔ ہرجن میلے رسن سواسی، جو جن رہے دھیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکامت رہیا سمجھایا۔ رسن جہوا ہرجن گاؤن، رام نام اُردھارا۔ میل ملاواں جوں بل باؤن، پرگٹ ہوئے وچ سنسارا۔ مارے دُشت پنچ وکارا راؤن، رام راما رُپ کرتارا۔ کاہنا کرشنا بنیا ضامن، دروید سٹ درویدی ادھارا۔ پنچ پھڑائے اپنا دامن، آپے لائے سنگر نعرہ۔

میٹ مٹائے کامنی کامن، گھر دیپک کر اُجیارا۔ رین اندھیرا چکے شامن، ایک پرگٹے گر اوتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل
 اگم اپارا۔ اگم اگوچر اگم اتھاہ، پاربرہم اکھوایا۔ زرگن سرگن بن ملاح، گر سنگر ناؤں دھرایا۔ ہرجن دیکھے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلایا۔ ساچا
 میلا نگر گراں، کایا کھیڑا اک وسایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ آپے بنیا پتا ماں، گرگھ ساچے
 گود اٹھایا۔ کرن آیا سچ نیاں، کلجگ انتم دیکھ وکھایا۔ ستجگ ساچا مارگ دیوے لا، سور گاں نہ کوئے کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا لیکھا رہیا لکھایا۔ اپنا لیکھا آپ لکھاون، کھنہارا آپ ہو جائندا۔ پاربرہم پر بھ ناؤں دھراونا، برہم برہم پر بھ ولس وٹا سندا۔ وشنوں ونسی آپ
 اکھاون، وشو رُپ سماندا۔ برہم برہم پر بھ بھیو چکاون، دُئی دوتی پردہ لائندا۔ شکر شکر سنگ رلاونا، ہری ہر دیکھ وکھاندا۔ ترے گن مایا پھل
 چڑھاون، پنچم منگل گاندا۔ پر تھی آکاش آپ سناونا، ایک نعرہ لائندا۔ گنگن پاتالاں پھیرا پاون، منڈل منڈپ آپ سہاندا۔ جگا جگتتر نام دھراونا، آپ
 اپنی کل ورتا سندا۔ چارے ویداں دیکھ وکھاون، وید ودانتا آپ اپا سندا۔ سنت بھگت بھگونت میل ملاونا، نام ڈوری اک بندھاندا۔ گر چیلایا ایک رنگ
 رنگاونا، گر گوہند کھیل کھلا سندا۔ شبد رنگیلا پلنگ وچھاون، آتم سیجا سچ سہاندا۔ نر نرائن ناری کنت میل ملاونا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھاندا۔ مل سخیاں
 پنچم بہہ گاونا، راگ انادی دُھن اُچھاندا۔ برہم برہمادی کھوج کھجاون، کھوجنہارا دس نہ آسندا۔ بودھ اگادھی شبد چلاونا، سوہنگ ڈھولا آپے گاندا۔
 سمت سولاں میلا میل ملاونا، کلجگ کوڑا پندھ مکا سندا۔ ہاڑ ستاراں دوس سہاون، باون اکھری پور کرا سندا۔ پینتیس راگ تیرا الاونا، گر گر سیو کما سندا۔
 پاربرہم پر بھ آپ اکھاون، دس ستاراں جوڑ جڑا سندا۔ پہلی ہاڑے رنگ رنگاونا، اپنی کرنی آپ کرا سندا۔ دوجا پردہ آپے لاہونا، آپ اپنا گھ وکھاندا۔
 تیجا نیزے اک گھلاونا، آپ اپنا نور درسا سندا۔ چوتھے پد میل ملاونا، ساچا گھر وسا سندا۔ پنچم پیتا پنچم گر پنچم میلا آپ کراونا، پنچم گھ آپ صالاحیندا۔
 چھیویں در راگ الاونا، ناد اناد نہ کوئی وجا سندا۔ ست پُرکھ نرنجن آد جگادی شبد برہمادی ایک دھام سہاون، در گھر ساچا اک سہاندا۔ ہرجن ساچے
 دیکھ وکھاون، اٹھ اٹھوتری مالانہ کوئی گل لٹکاندا۔ نو دوارے کھوج کھجاون، نو در بنت بنا سندا۔ دسم دواں پردہ لاہونا، سچ سہنجی اک سہاندا۔ چتر بھج

آپ اکھوانا، آپ اپنی بُھجا اُٹھائندا۔ پوُجا پاٹھ نہ کوئی کراونا، ابھياس تپ نہ کوئی جنائندا۔ نیولی کرم نہ کوئی اکھوانا، سیس خاک نہ کوئی پائندا۔ جل دھارا نہ کوئی ٹھراونا، اگنی تت نہ کوئی جلائندا۔ ساچا منتر اک درڑاونا، پچھلا لہنا جھولی پائندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، چار ورنناں اک سمجھائندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہاونا، ایکا در سہائندا۔ ناری کنت ہر بھگونت رُوپ بسنت اک چڑھانا، لال گُلا دین دِیالا ایکا رنگ رنگائندا۔ سادھ سنت گرگھ ساچے آپ تراونا، آیا جس جن اپنے چرن کائندا۔ تیج تت بنائے بنت مہا اگت جگا جگنت آپ اپنا بھيو گھلاونا، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا آپ ہو جائندا۔ پُرکھ سلطان ہر مہربان شبد انادی ڈھولا ایکا گاونا، سوہنگ ناؤں رکھائندا۔ نرگن دھار ہو اُجیار، پُرکھ کرتار گرگھ ساجن لئے اُبھار، نہہکنک وڻی ڈنک راؤ رنگ آپ اُٹھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پُرکھ ابناس کھیل تماش، آد جگادی جگا جگنت ہر بھگوان کر پسار وچ سنسار گر اوتار پاربرہم آپ اکھواندا۔ نہہکنک نرائن نر، نیتز لوچن پیکھے نین، گرگھ ساچے ساک سجن سین، آپ چکائے لہن دین، ستجگ تریتا دواپر کلجگ لہنا ساچا گہنا اپنی ہتھیں جھولی پائندا۔ ساچے مندر ساچے اندر ساچے گھر ہر دوار گرگھ ساچے ساچے بہنا، ہر ساچا آپ بہائندا۔ سمت سولاں تولیا تولا، نہ کوئی پایا تولا، اینکارا ہر نرنکار کر پسار آتم دھار، نرگن سرگن گن اوگن چھان پُن لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی ہر جن ساچے دئے کٹائیا۔ منڈل راسی شاہو شاباشی پر تھی آکاشی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں کر وچار، ہاڑ ستاراں اک پیار، سادھ سنت ہر دوار گرگھ سوہن چرن دوار بھگتاں امرت نام آپ پیائیا۔ گرگھ سجن سہیلے، گھر ساچے میل ملائیا۔ ملیا میل گرگھ چیلے، گرگھ گوہند کرے کڑمائیا۔ سنت سہیلے آپے میلے، مل سخیاں منگل گائیا۔ سنگر پورا نرگن جوت حاضر حضور ظاہر ظہور نیڑے دُور نہ کوئی جانے آتم انتر برہم پچھانے سنگر پورے چلے بھانے، دے مت آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا رنگ رہیا رنگائیا۔ رنگن رنگ رنگ چلول، گرگھ نہ جائے بھول، کرنہارا سولیوں سول، آپ چکائے پچھلا مول، اگے مارگ ایکا پائندا۔ پُرکھ ابناسی گرگھ اُتے برکھے پھول، آد جگاد نہ جائے بھول، ہر جن ساچے اپنی گود اُٹھائندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسی نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی دھرت دھول نہ پر تھی آکاش نہ جنگل جوہ اُجاڑ

پہاڑ نہ کوئی جل تھل نہ کوئی غار، ڈونگھے ساگر نہ جائے تار، پُرکھ اگم نہ مرے نہ جائے جم، آپے جانے اپنا کم، تھر گھر ساچا سچکھنڈا پر اپارا، ہر نواس
 پُرکھ ابناس، بھيو کونے نہ پائندا۔ جوت نرنکار پرگٹ سنسار کھیل اپار گوہند دھار شبد کٹار پر اپار گرگھ دھار آتم برہم نام تن ستجگ دات وڈ کر مات،
 ایکا ایک جھولی پائیا۔ ہر سنگت تیری اتم ذات، ستگر بچھے وات، چرن کول بندھائے نات، نر زرائن نیز لوجن آپے پیکھ، پچھلے میٹنہارا لیکھ، اگلا لیکھا
 دئے لکھائیا۔ آپے مونڈ منڈائے مجھ داہری کیس، آپے نانک گر دس دسمیش، پاوے سار گنپت گنیش، ویکھنہارا برہما وشن مہیش، شاہو بھوپ سچ
 سنگھاسن نر زیش، ایکنکار کر پسا، کلجگ تیری انتم وار، شبد کھنڈا تیز کٹار، گرگھیاں کرے اک شنگار، سولاں کلیاں عقل کلا کل دھار، اپنی کل ورتائیا۔
 سمت سولاں ہوتیار، بدلایا چولا وچ سنسار، گایا ڈھولا پر اپار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اک جیکار، پُرکھ اپنا نعرہ لائیا۔ ہاڈ ستاراں کرے پیار، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، شبد سندیش اک سنائیا۔ ہر جن لیکھا لیکھے لاونا، گر ستگر پورا آپ اکھوایا۔ سمت سولاں راہ
 چلاونا، آپ اپنی چال چلایا۔ بے آس بے آس پار کرونا، نام مہانا چچو ایکا لایا۔ ساچا بیڑا آپ اٹھانا، اپنے کندھ آپ اٹھایا۔ سہاگی ڈھولا آپے گاونا،
 ساچا سگن منایا۔ ہر سنگت دے بانہ سرہانے سواونا، ویلے انتم لئے بچایا۔ رائے دھرم نہ در بچھوانا، چتر گپت نہ لیکھ دکھایا۔ لاڑی موت نہ موت
 پرناونا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آئے گھر کھولے در چکائے ڈر، دیوے درس ناری نر، بال بردھ جوان ایکا رنگ رنگاونا، ایکا بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا میلا ساچے در، ہر سنگت آپ کرایا۔ نو نو چار وسیا کھیرا، ہر ستگر
 آپ وسایا۔ کلجگ انتم آیا بنھن بیڑا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ لکھ چوراسی دیوے گیڑا، اٹلی لٹھ گڑایا۔ دھرت مات داگھلا وپیڑا، آپے دئے کرایا۔ دو
 جہاناں سچ نبیڑا، ساچا دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے ویکھ دکھایا۔ ہر سچن جوڑ جڑنڈا، سمت
 سولاں کر وچار۔ پورن اچھیا آپ کندنڈا، بھرے نام بھنڈار۔ ہوئے ہنگتا روگ منڈا، بخشے چرن پیار۔ ساچا مندر اک سہندڑا، نرگن باقی کر اُجیار۔
 شبد انادی اک سندنڈا، انحد دُھن سچّی دُھنکار۔ در دروازہ آپ کھنڈا، بجر کپائی دیوے پاڑ۔ ساچی ہائی نام وکندنڈا، آپ سہائے دسم دوار۔ ہر جن تیرا

راہ تگنڈا، نرگن بیٹھا کر پیار۔ ہاڑ ستاراں میل ملندڑا، لیکھا لکھیا پر اپار۔ آون جاون گیڑ کٹنڈا، لکھ چوڑاسی دے نوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے پار کنار۔ بے آس کنارہ پار اُتار، ہر سنگر وڈ وڈیا۔ گرگھ ساجن کر پیار، نام ادھار ہر جن جھولی پایا۔ ونج وپارا اینکارا، نرکارا آپ کرایا۔ شبد بھنڈار وچ سنسار، نرگن دھار رہیا چلایا۔ بنک دوارا تھر دربار، سچھنڈ دوارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ جاگرت جوت اک جگا، ہر سنگر ویکھ دکھایا۔ بیاس کنارہ پار کرا، گرگھ بنے ملاہیا۔ کھیوٹ کھیٹا بیڑا رہیا چلا، دوس رین واہو داہیا۔ سمت سولاں نال رہیا رلا، سولاں کل دے وڈیا۔ بدلایا چولا بے پرواہ، سوہنگ ڈھولا ساچا گایا۔ ساچا سوہلا لیا سنا، سو پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ ساچے تولے تول لیا تلاء، نام وٹا ایکا پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ویکھ دکھایا۔ تولن آیا ہر کرتار، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائدا۔ نام کٹدا پر اپار، کلجگ انتم نال لیا سندا۔ نانک گائی تیراں دھار، ترے گن ویکھ دکھائدا۔ سمت چوڑاں ہو تیار، ایکا اگی پائندا۔ سمت پندراں کھیل اپار، تیرتھ تٹاں پھول پھلا سندا۔ کھچی شکتی ہر نرنکار، جل دھارناہ کوئی سما سندا۔ سمت سولاں مارے مار، سادھاں سنتاں گمھ بھو سندا۔ ۷۱۰
 پیر فقیراں مارے مار، دستگیر نہ کوئی دست پھڑا سندا۔ ملا شیخ مسائق پیر کرن پکار، قُطب غوث نہ کوئی چھڈا سندا۔ پنڈت پاندھے رہے وچار، پاندھی پنڈھ نہ کوئی مُکا سندا۔ تھکے ماندے گئے ہار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائندا۔ گرنتھی پننتھی باہاکار، آتم برہم نہ کوئی رکھائندا۔ نام شبد نہ ونج وپار، نرگن گھر نہ کوئی بہائندا۔ نانک میلانہ میت مُرار، گوہنڈ لڑنہ کوئی بندھائندا۔ آتم امرت ٹھنڈی ٹھار، پیالہ بھرنہ جام پیا سندا۔ دھرم نہ بدھی سیس دستار، جوٹھ جھوٹھ رسنا گائندا۔ سچ کھنڈانہ تیز کٹار، تن کرپان نہ کوئی دکھائندا۔ امرت سر سرور نہ کرے کوئی وچار، کوڑی کرپا کرم کما سندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، تھر بیٹھا ویکھ دکھائندا۔ انتم پرگٹ ہو وچ سنسار، نہہکنا ناؤں رکھائندا۔ جگ جگ وچھڑے لے اُہار، ہر ساچا مول چکا سندا۔ ساچی کُت بنائی جگت، بھگت بھگتی رنگ رنگا سندا۔ پنچم سیہرا کر کر مہرانہ لائے دیرا، اپنی دھار دکھائندا۔ چوڑاسی گیڑا کُے جھیرا حق نہیرا، ساچے مندر ڈونگھی کندر، اندرے اندر ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے آس میلا سرب گنتاس، سچ دھرواس اک رکھائندا۔ سچ دھرواسا چرن

بھروسا، چرن کول وڈیاں۔ ساچا منڈل ساچی راس، گوپی کاہن سچ نچاں۔ ساچا پُرکھ ساچا شاہو شاہاش، گھر ساچا سگن مناں۔ کرنہارا پوری آس، پورن
 اچھیا آپ کراں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہاڑ ستاراں ست ست ورتے ست کرتار، ست ست سماں۔ رتی رت کر پیار،
 رتی رت رنگیا۔ برہم مت کرے اجیار، گرمت میل ملایا۔ ساچا ت وچ سنسار، ستگر اک سمجھایا۔ دھیرج جت ناری نار، ست سنتو کھ اک دکھایا۔
 مائس جنم ہوئے بھٹھ، جس جن گر کا شبد بھلایا۔ ستجگ ساچی کری چٹھ، سمت سولاں ویل ودھایا۔ ہر سنگت تیرا کھولے ہٹ، نام بھنڈارا اک بھرایا۔
 کایا مندر تیرتھ تھ، سر سروور دے نہایا۔ امرت آتم آپے جھٹ، نہجھر جھرنادے جھرایا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، دُئی دویتی میٹ مٹایا۔ شبد لپیٹے
 ساچے پٹ، ایک پلو ہتھ اٹھایا۔ ویکھے کھیل بازی گرنت، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، کلجگ انتم جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد اگئی مارے
 سٹ، مارنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سولاں جگت ملج، پُرکھ ابناسی بے پرواہ، جن بھگتاں پکڑے ساچی بانہہ، در
 مندر اک گھلایا۔ در مندر ایک اپنا کھول، اپنی دیا کماں۔ شبد انادی ایک بول، سوہنگ ڈھولا گایا۔ آدجگادی کرے چوہل، جن بھگتاں میل ملایا۔ سرتی
 شبدی جائے مول، مولا روپ آپ اھوایا۔ اٹا کرے نابھ کول، کول کولا آپ بھوایا۔ نہ کوئی جانے پنڈت پاندھارول، حساب کتاب نہ لیکھ لکھایا۔
 گرسکھاں پیائے امرت آتم ساچی پائل، نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ ملے وڈیاں اُپر دھول، جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گایا۔ ساچا
 امرت مٹھارس، سوہنگ شبد جیکارا۔ ستگر پورا دیوے ہس ہس، گرسکھاں بھریا رہے بھنڈارا۔ آپے ہر جن ہوئے وس، آپے نیوں نیوں کرے نمسکارا۔
 اپنا مارگ آپے دس، آپے پاوے سارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ کھولے اک دوارا۔ ساچا امرت شبد دھار، گرسکھاں کھ
 چوایا۔ پنچم باقی پنچ پیار، پنچم کرے پڑھایا۔ دھر دی رانی جوت زرنکار، ساچا سگن مناں۔ ملیا ہانی وچ سنسار، گرسکھ ویکھ دکھایا۔ امرت پانی وار ٹھنڈی
 ٹھار، ساتک ست کراں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں امرت رس، گرسکھاں آپ پیایا۔ امرت رس پنچم کھ، پنچم دھار
 بندھایا۔ ستگر پورا دیونہارا سکھ، گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ آپ اٹھائے اپنی گھ، جن جننی آپ ہو جایا۔ لیکھا چکے اٹا رکھ، دس ماس نہ اگن تپایا۔ میٹنہارا

ترسنا ٹھکھ، در بیٹھا الکھ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے ورننا رنگ رنگایا۔ چارے ورننا ہر رنگ راتا، رنگنہارا رنگ کرتارا۔
گرگھ تیری اتم ذاتا، ذاتاں وسے باہرا۔ شبد اناد سچی دُھن گر داتا، ہر مندر بھرے بھنڈارا۔ بچھنہارا ساچی واتا، آد جگاد لئے اوتارا۔ بیٹھا رہے اک
اکانتا، اک اگلا کھیل اپارا۔ ہرجن بندھائے چرن کول سچا ناتا، ٹٹ نہ جائے وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے
لکھنہارا۔ برہما در بھگھار، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ وشنوں کرے کل پکار، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ شکر دھاہاں رہیا مار، دھرت دھول گر لایا۔ کروڑ تیتپسا
گیا ہار، سل پوجس نہ کوئے کرایا۔ سرگن تیرا پار کنار، پنج تت نہ کوئی وڈیایا۔ زرگن ملیا زرگن دھار، شبد کری رُشانیا۔ چارے ویداں کرتیار، پُران
اٹھاراں سنگ رلایا۔ چھ شاستر اک ادھار، سمتر منو آپ سمجھایا۔ گیتا گیان دس اٹھ اٹھاراں ارجن مکھ صلاحیا۔ انھیلاں قرآناں کر وچار، ایکا کلمہ
رہیا سنا یا۔ نام ست بانی دھار، گر گر نام وڈیایا۔ گوہند کھنڈا تیز کٹار، وچ برہمنڈ سما یا۔ پاوے ونڈاں ہر زرنکار، جگت ونڈ ونڈایا۔ انتم کلج پرگٹ
ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ جن بھگتاں بخشے چرن پیار، نہ کوئی دوسر کرے پڑھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سرب جییاں دا
سانجھ یار، پروردگار آپ اکھوایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کرن پیار، پریم پیالہ اک پیایا۔ ویہہ صد بکرمی ہویا خبردار، زرگن جوت کرے رُشانیا۔
اک اگلا کرپسار، دوجی قدرت آپ بنا یا۔ تیجے نیز کرے وچار، چوتھے گھر ڈیرہ لایا۔ پنچم نام شبد دُھنکار، ساچے مندر آپ وجایا۔ چھویں چھپر چھن
نہ کوئی سوہے دوار، بنک دوا ری وڈ وڈیایا۔ ویہہ سو ست کھیل اپار، ست ستوادی خوشی منایا۔ ویہہ صد اٹھ اپر اپار، آپ اپنی بنت بنا یا۔ سنت منی
سنگھ ست ڈلار، بے آس کنارہ ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد نو رنگ کرتار، اپنے چولے آپ رنگایا۔ ویہہ دس ہویا خبردار، وئی دوارے پھیرا پانیا۔ ساچا سجن
کرتیار، لوک مات کرے گرٹمایا۔ سولاں گھڑ دوس وچار، ساچا کھیل کھلایا۔ منجیت سنگھ من لئے ادھار، مایا ممتا موہ چکایا۔ اند اندرا سن کر خوار، سچ
سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر کرتیار، دس اک گیاراں نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔
اک گیاراں ایکا کھیل، ایکنارا آپ کرا سندا۔ بھگت بھگونت سجن سہیل، جگ جگ آپ اکھو سندا۔ سنت ساجن چاڑھے تیل، گرگھ ویکھ دکھ سندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگدیشا ڈیرہ ڈھاہندا۔ جگت جگدیشا دس دو، اپنا کرم کمایا۔ آپے جانے اپنے راہو، آپے وہن وہایا۔ آپے
 داتا ہویا نہ بھو، بھے نہ کوئی رکھایا۔ آپے لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر رہیا سوں، گرگھ ورلے مات جگایا۔ آپے جانے اپنا موہ، مایا ممتا دے مٹایا۔ آپے
 درس دکھائے آگے ہو، نرگن نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت باراں ویہہ صد دھارا، ساچا راہ ساچا مارگ لایا۔ ویہہ
 صد باراں سچ تارتخ، نو نو چار راہ نکایا۔ وشنوں برہما شورہے اڈیک، آپ اپنی اکھ گھلایا۔ ہر جی دسے نہ کوئی شریک، لاشریک اک خدایا۔ ہر کا لیکھا
 سدا بریک، نہ کوئی سکے پڑھایا۔ ہر ہر کھچے ساچی لیک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو سو چرانویں چوکڑی
 انتم ور، جن بھگتاں بھریا شبد بھنڈار، اپنے خالی ہتھ رکھایا۔ ویہہ سو باراں سمت چڑھیا، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ گر سنگت تیرا اکھر پڑھیا، اپنی ودیا
 دے مکایا۔ ہر جن تیرا گھاٹن گھریا، ساچی بنت بنایا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑیا، چھٹ کدے نہ جایا۔ ساچی میلی میلی ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ساچا در اک گھلایا۔ ساچا در ہر نرنکار، ویہہ سو باراں اکھ گھلایا۔ نو دوارے کھول کوڑا، ہر مندر اک سہایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار،
 ساڈھے تن ہتھ بیٹھا ڈاہیا۔ سنگھ کچھن سیوا کرے اپار، دلی لیکھا گیا سمجھایا۔ چھٹی پوہ دوس وچار، آپ اپنا آسن لایا۔ ویہہ سو گیاراں بکرمی رنگ
 کرتار، اپنے دے چڑھایا۔ راج راجانا لکھیا لیکھ اپار، سادھاں سنتاں گیا اٹھایا۔ ست رنگ نشانہ کرتار، چوہی ہتھ دے چڑھایا۔ کھولی نام گٹھ گر
 کرتار، گرگھاں آگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویہہ سو باراں کر پیار، ہر سنگت تیری جڑ، پر بھ ابناسی لوک مات کھڑ،
 اپنے اندر آپ لگایا۔ گرگھ ساچا لایا بوٹا، امرت مکھ چوایا۔ شبد اگنی دتا جھوٹا، سوہنگ ڈھولا گایا۔ لہنا دینا چکائے جوٹھا جھوٹھا، ساچا مارگ ایکا لایا۔ آپ
 منایا جگاں جگاں دار ٹھڑا، آپ اپنا در سہایا۔ ہر سنگت بٹھی ایکا مُٹھڑا، اوچ نیچ نہ کوئی بنایا۔ نر نرنکار ایکا ٹٹھا، گر روپ نہ کوئے دکھایا۔ گر کارو پ شبد
 انڈٹھا، کلج انتم آپ پر گٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ دکھایا۔ ہر سنگت ہر کرتار، ہر شبد کری گڑمٹایا۔ لیکھا لکھیا اپر
 اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ لکھ چوراسی تن شنگار، چوراسی کلیاں ونڈ وڈایا۔ چٹے آسو ہو آسوار، سولاں کلیاں آسن پانیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ہتھ پھڑیا

ساچے ماہیا۔ سمت تیراں ہو یا خبردار، نانک تیری دھار بندھائیا۔ تولا بنیا وِج سنسار، ایکا ڈھولا گائیا۔ سادھاں سنتاں کڈھیا پولا، گھر تھر پھیرا پائیا۔ راج
 راجاناں بھار کر یا ہولا، دھن مال نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ سمت تیراں اُتریا پار، ہر سبج
 کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، نرگن جوتی نورُ رُشائیا۔ شبد اگئی کر جیکار، ایکا نعرہ لایا۔ گرگھ ساجن پاوے سار، لوک مات لئے اُٹھایا۔ گو بند سورا کر
 تیار، ایکا بند دھن بندھ بندھایا۔ ایکا اگئی ویکھ وچار، ساچی سکھی دئے سمجھایا۔ چوڈاں لوکاں پار کنار، چوڈاں طبقات پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں ہٹ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، ہر جن ساچے لئے اُٹھایا۔ سمت پندراں ہر مردنگ، اپنا نام وجایا۔ پاوے سار
 گوداوری گنگ، سُرستی ویکھ دکھایا۔ جمنائے اپنی منگ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اٹھسٹھ ہوون مات ننگ، اُپر پردہ کوئے نہ پایا۔ ایکا اگئی رکھی سنگ،
 چرن چرنودک اک چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیرا لیکھا پہلا آپ چکایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ پھیرا پا، گرگھ نال رلائی۔ مندر مٹھ
 ویکھے تھان تھان، نرگن جوت کر رُشائیا۔ گر در کھیل رہیا کھلا، کھیلنہار بے پروا ہیا۔ اپنی رچنا لئی رچا، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے جوتی دئے ٹکا، آپے کھج
 دکھائیا۔ ہر دوار ہر کی پوڑی کوئی نہ سکے نہا، ہر کارُپ نہ کوئی دسایا۔ سنگر پورا اینکار کھجک انتم ایکا پکڑنہارا بانہہ، ایکا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت پندراں ویکھے ڈوگھے مندر پھول بھلایا۔ سمت پندراں پار کنار، ہر ساچا جوت جگائیا۔ نرگن رُپ اپرا پار، دس کسے نہ
 آیا۔ نرگن میلا وِج سنسار، گرگھ میل ملایا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، دھن آتمک اک سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا نیتز
 نیناں ساچی بھچھیا جگت اچھیا، آپے پور کرائیا۔ سمت سولاں چڑھیا چاء، لوک مات اُٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناسی ملیا اک ملاح، نام پلو اک پھڑایا۔ شبد سرُپی
 سچ صلاح، ساچا متا پکایا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، اپنی گود اُٹھایا۔ راج راجاناں دیوے خاک رلا، شاہ سلطاناں سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، ویہہ صد سولاں ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد سولاں ایکا چھیکا، رنگے رنگنہار۔ لکھ چوڑاسی رسنا رس جانے
 پھیکا، ہر جن میلا کنت بھتار۔ سنگر پورا نیکن نیکا، شبد اگئی دیوے جھلکار۔ جانے بھیو جیو جن جی کا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت

سولائ ساچارنگ، ہرجن میلا سورا سربنگ، آپے لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اھواسندا۔ انگیکار پُرکھ کرتار، ہرجن رنگ رنگایا۔ سچ بنائی ساچی نار، سچ
 ساچی سچ ہنڈھایا۔ سہائے بنک تھر دربار، گھر سہنجن آد نرنجن جوت جگایا۔ دیک باقی اک اجیار، ایکا نور ڈگمگایا۔ لوک ماتی لے اوتار، نہکلنکا ناؤں
 دھرایا۔ کھولے تاکی بند کواڑ، گرگھ سجن میل ملایا۔ دیا باقی نرنرنکار، پورب لہنا جھولی پایا۔ لکھ چوراسی اترے پار، ہاڑستاراں جس جن درشن پایا۔ مار
 پلاکی شاہ آسوار، چٹے آسو آپ چڑھایا۔ ڈھر داراکی کرتیار، لوک مات رہیا دوڑایا۔ ساچا ساقی خبردار، امرت جام پیالہ دے پیایا۔ ناتا چھٹا سرب سنسار،
 سنگر پورے لڑ پھڑایا۔ مانس جنم نہ آئے ہار، آون جاون رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت میگھ ساون ہر سنگت آپ
 برسایا۔ ہر سنگت ہر سنگت رتڑا، دوس رین پر بھات۔ سنج ساچی دیوے متڑا، پرگٹ ہو یا ساکھیات۔ جگت وسورا سگلا تھڑا، جس یلیا پُرکھ بدھات۔
 لہنا چھکے ساڈھے تن ہتھڑا، ترے گن مٹی واٹ۔ لیکھے لگا مستک متھڑا، اتریا پورے گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے
 ساچا ہاٹ۔ ساچا ہٹ سچ دربار، ہر ساچے مات کھلایا۔ سمت سولائ کر وہارا، ہاڑستاراں دوس سہایا۔ جو جن گائے سوہنگ جیکار، سنگر پورا ویکھ دکھایا۔
 پاربرہم برہم کرے پیار، گھر مندر اک سہایا۔ راج جوگ جگت سچا سکدار، سچ سلطان ڈیرہ لایا۔ موکھ مکت پارکنار، ساچی جگت اک سمجھایا جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، در ساچا اک سہایا۔ در دربار نرنرنکار، نرنجن جوت جگایا۔ بھگت وچھل ہر میت مرار، ہر سنگت
 دے وڈیائی۔ آپے ویکھے بیاس کنار، بیاسا تھاؤں تھانیا۔ رسن سواس کر پیار، شاہ شہاباش میل ملایا۔ سرب گنتاس پاوے سار، جگت اداسی دے مٹائی۔
 گر سکھ انت نہ رہے نراسی، دوسر در نہ منگن جانیا۔ پرگٹ ہو یا گھنک پراسی، پری گھنک کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جاگرت جوت اک جگایا۔

سنگر پورا اٹھیا، وڈ داتا ہر مہربان۔ گرسکھ کوئے نہ رہے رٹھیا، لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان۔ آپ بنھائے اپنی مٹھیا، آپے ہو یا پنج پردھان۔
 تیر نرالا ایکا چھٹیا، مارے مار دو جہان۔ گرسکھ کدے نہ جائے لٹیا، تیری سیوا کرے آپ بھگوان۔ لکھ چوراسی خالی ٹھوٹھیا، در منگن راج راجان۔
 منگھاں ٹنگے پٹھیا، رائے دھرم اک فرمان۔ ہر سنگت تیرے اُتے ہر جو ہر ہر مندر آپے ٹٹھیا، گر ارجن لیکھا لکھیا مہان۔ ہر مندر ہر جا گیا، نرگن
 جوت کر پرکاس۔ شبد سنایا ساچا را گیا، جن بھگتاں پوری کرے آس۔ لوک مات آیا بھا گیا، ویکھنہار پر تھی آکاش۔ ہر سنگت تیری سرنائی سنگر پورا لا گیا،
 پہلاں اپنی پوری کرے آس۔ تیری پکڑے پھیر وا گیا، سمت سولاں بھجھائے پیاس۔ ساچا بھھے نام تا گیا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ وچ پر بھاس۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، کھیلے کھیل شاہو شاباشیا۔ کھیلن آیا کھیل کھلاری، کلج کھیل کھلایا۔ جوت جگائی جوت
 نرنکاری، نرگن ناؤں دھرایا۔ نو دوارے پار کناری، نو در ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت کری ماں پیاری، ساچا میل ملایا۔ پہرہ دیوے پہریداری، چو بدار اکھوایا۔
 خلق خدائے نہ پائے ساری، خالق خلق وچ ہو آیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیاری، جوتی نور ڈگمگایا۔ شاہو بھوپ بھوپ سکداری، ساچا سجن آپ اکھوایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپے رہیا چلایا۔ بھھے دھار نام ڈور، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرے کڈھے پنج چور، شبد
 کھنڈا اک چکائییا۔ من مت نہ مچائے کوئی شور، گومت اک سمجھائییا۔ منو آدہ دشانہ جائے دوڑ، اپنا بندھن آپے پائییا۔ کرے رس مٹھا کوڑ، امرت
 جھرنا آپ جھرائیا۔ دھر درگاہی آیا دوڑ، ہر سنگت ویکھ وکھائییا۔ چوتھے پد لایا ایکا پوڑ، اپنے پوڑے آپ چڑھائییا۔ کلج اتنم گیا بھر، سوہنگ شبد کرے
 گڑمائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیاں دان، کھیلے کھیل دو جہان، نہکٹکا ناؤں رکھائییا۔ نہکٹکا رکھیا ناؤں، ہر ہر کھیل کھلایا۔ سمبل نگری
 سچ گراؤں، اپنا آسن لایا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بال اٹھایا۔ آپے دیوے ٹھنڈی چھاؤں، ہر جن ساچے میل ملایا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، ہر سنگت
 تیرے سپس ہتھ ٹکایا۔ دو جہانی پکڑے باہوں، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سنگر تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں، اپنا آپ چکایا۔ اٹھیا ہر بلوان سور پیر بلکارا، بھيو کوئی نہ پاندا۔ جن بھگتاں دیوے نام سہارا،

ساچا مارگ ایکا لائندا۔ دُوت دُشت کرے خوارا، ہنکاراں گڑھ تڑائندا۔ رام نام اک ادھارا، ایکا رُپ درسا ئندا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا راگ
 لائندا۔ اک در اک دربارا، در دوار اک گھلا ئندا۔ ایکا میت اک مُرارا، ایکا برہم اکھوائندا۔ ایکا پُرکھ ایکانارا، سرشٹ سبائی رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اگئی نہ مرے نہ کدے جئی، نرگن نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن نام ست کرتار، ست ست ورتایا۔ نرگن
 ساچی پاوے سار، ساچا شبد الایا۔ شبد شبد گر اپر اپار، نیر نین نہ ویس دسایا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرکارا، اپنا منتر دے درڑایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، چار ورنناں اک سمجھایا۔ چار ورنناں اک گیان، ایکا مت سمجھایا۔ ایکا پیتا ایکا رام، ایکا کرشن
 منایا۔ ایکا اللہ رانی کر پرنام، ایکا نعرہ لایا۔ ایکا نام ست پردھان، نانک رسنا گایا۔ ایکا گو بند لیکھ مہان، واگرو فتح گجایا۔ سب داداتا آپ بھگوان، جگ
 جگ کھیل کھلایا۔ نو نو چار ویکھ نشان، کھج وئی سچ ودھایا۔ پرگٹ ہو ہر مہربان، نہہلنکا ناؤں رکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے لے پچھان، جگ
 جگ اپنا میل ملائیا۔ آتم انتر برہم گیان، ایکا بوجھ مجھایا۔ ایکا درس سری بھگوان، ایکا رنگ رنگایا۔ ایکا امرت پین کھان، ترسنا بھکھ مٹایا۔ سوہنگ
 ڈھولا سارے گان، نو کھنڈ ملے ودھایا۔ ستاں دیپاں ساچی آن، ہر ساچا آپ رکھایا۔ برہما وشن شو کرن دھیان، بھگوان نور جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی ناد وجایا۔ شبد ناد ہر وجیا، ایکا نام جیکار۔ سنگر پورا لوک مات ہر گجیا، نہہلنکی جامہ دھار۔ جو گھڑیا سو بھجیا،
 تھر رہے نہ کوئے سنسار۔ جن بھگتاں رکھے لجیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھیا، سمبل نگری دھام نیار۔ آپے جانے اپنا کاجیا، لیکھا لکھے نہ
 کوئی اپار۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجیا، پھڑے شبد تیز کٹار۔ گرکھاں مارے واجیا، متمکھ تے پیر پسار۔ سمت سولاں چلایا سچ جہازیا، ستاراں ہاڑی ہر
 وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرائے سچ سنگار۔ اٹھ سکھ کر سچ سنگارا، ہر ساچے بنت بنایا۔ سوہنگ نام کجل دھارا،
 تیرے ہتھ پھڑایا۔ پریم مہندی رنگ اپارا، تیرا تیتوں دے چڑھایا۔ دشا لہندی کھیل اپارا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپے ویکھے آپے پیکھے، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ آپے لکھیا لکھے لیکھے، آپے دے مٹایا۔ آپے داتا دس

دسمیشے، در درویش آپ ہو جائیا۔ آپ نرائن نر نریشے، نرگن نور آپ رُشائیا۔ آپے مچھ داہڑی رکھے کیسے، آپے مونڈ مُنڈائیا۔ آپے دھارنہارا بھیسے، کلج اتنم ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت تیری کری نام گُرمائیا۔

نام گُرمائی جُڑیا ناتا، ہر ساچے جوڑ جُڑایا۔ ور گھر پایا پُرکھ بدھاتا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ مٹے رین اندھیری راتا، ساچا چن چڑھایا۔ دیونہارا ساچی داتا، ایکا وست جھولی پایا۔ میل ملاواں بھیناں بھراتا، بھیناں بھنیا ویکھ وکھایا۔ دیونہارا ساچی گاتھا، سوہنگ نام رہیا چپایا۔ چلاونہارا سچا راتھا، ہر جن رتھ رہیا چلایا۔ کھیلنہارا تریلوکی ناتھا، ناتھ انا تھاں ہوئے سہایا۔ چوڈاں رتاں آپے ماتھا، متھنہار بھینو نہ آیا۔ ست سرور مارے ٹھاٹھا، ساگر ساگراں وچ ٹکایا۔ دھرنی دھرت دھول پھرے ناٹھا، پنچ تت ویکھ وکھایا۔ ترے گن پورا گھاٹا، اتنم دے کرایا۔ سبج ساچے ساچی واثا، ساچا مارگ لایا۔ ایکا بستر ایکا کھاٹا، ایکا تیج ہنڈھایا۔ ایکا جوتی ایکا لاٹا، ایکا دھوپ دھکھایا۔ وسنہارا کایا ماٹا، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبج ساچے دیوے ور، سمت سولاں گھاڑن گھڑ، گرگھیاں اندر جائے وڑ، نہ کوئی سکے باہر کڈھایا۔ گرگھیاں اندر آپے وڑنا، اپنی جوت جگایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑنا، نہ مرے نہ جائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑنا، مائی گور نہ کوئی دباہیا۔ جل دھارا کدے نہ ہڑنا، ڈونگھی دھار نہ کوئی وہائیا۔ جگت وِدیا اکھڑ کوئے نہ پڑھنا، نہ کدے کوئی پڑھائیا۔ ہر سنگت پھرائے اپنا لڑنا، آپ اپنے لڑ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمت ستاراں ہر سنگت اگے دے بیان، آپ اپنا بھینو گھلایا۔ ہر جن ہر ہر کیتا بند، بندی خانہ اک رکھایا۔ چار دیوار نہ کڈھی کندھ، چھپر چھن نہ کوئی سہائیا۔ روس نہ چکایا سورج چن، منڈل منڈپ نہ کوئی وکھایا۔ ہتھیس پیریں نہ پایا کوئی تند، ایکا بندھن پریم وکھایا۔ نام گایا سہاگی چھند، سنگر پورا سنے آیا۔ آپے میٹے اپنی چند، سگلی چندا دے مٹایا۔ سنگر پورا ہر مہربان سد بخشند، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ آپ

بنائے اپنی بند، نادی سُت آپ اُچایا۔ گھر گبھیر گنی گہند، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لئے اُٹھایا۔ اُٹھ جاگ سجن میتڑے، ہر ساجن آواز لگایا۔ رنگن آیا کایا چولی چیتھڑے، نام للاری اک دکھایا۔ وسے دھام اک انڈ بٹھڑے، دس کسے نہ آئیا۔ پورے کرے قول کیتڑے، گر گو بند دئے گواہیا۔ مٹھے کرے کایا کوڑے ریٹھڑے، گر نانک مت سمجھایا۔ جس جن وسیا ہر ہر چیتڑے، چتوت ٹھکوری کوئے نہ پائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر گرودوار مسیتڑے، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ پاربرہم پتت پُنیتڑے، پتت پاپی لئے ترایا۔ ہر سنگت گاؤ سہاگی گیتڑے، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈی وڈیایا۔ مانس جنم گر سکھاں جیتڑے، ہاڑ ستاراں جس جن خوشی منایا۔ منٹھکھاں لب مایا رنگے چیتھڑے، رسنا ہوئے ہلکایا۔ چھتی جگ پچھلے بیتڑے، نو سو چرانویں چوکڑی دئے ڈھایا۔ برہما وشن شو کروڈ تیتسا دوارے خالی کیتڑے، دھرو اپنی گود اُٹھایا۔ گرگھ ساچے سجن میتڑے، لوآں پُریاں آپ بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سمت سولاں ہاڑ ستاراں دو جہاناں دئے وڈیایا۔ دو جہاناں وڈ وڈا دن، ہر لوک مات جنایا۔ چار جگاں لیکھا دیوے گن گن، گرگھ تیری باقی رہے نہ رایا۔ پار کرائے لوک تن، منڈل منڈپ تیرے چرناں ہیٹھ دبا۔ درس دکھائے پرگٹ ہوئے جس جن، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی لیکھا چکائے ساڈھے تن ہتھ من من، بھل رہے نہ رایا۔ کھیلے کھیل کھن کھن، بھے بھیانک روپ وٹایا۔ سرشی تیرا لیکھا چکے تن دن، ترے گن اگنی تت جلا یا۔ اپنی ہتھیں چکھا دیوے چن، جوتی لنبو ایکا لایا۔ گر سکھ تیرا نظری آوے ایکا چنھ، اُپر سوہنگ لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں ہاڑ ستاراں ہر سنگت کرے سچ پیارا، ساچا میلی میل ملایا۔ ہر سنگت ساچا میتڑا، پایا پُرکھ اپار۔ ستجگ ساچی چلی ریتڑا، سوہنگ گاونا وارو وار۔ ساچا مندر اک مسیتڑا، کایا ہر مندر ہوئے اُجبار۔ رنگنہار چولی چیتھڑا، چاڈھے رنگ نو دوار۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتڑا، ست ست ورتے وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگت در تیرے ہر بنیا آپ بھکھار۔ ہر بھکھاری در درویش، ہر سنگت مال خزانیاں۔ منگے منگ نر نریش، ہر سنگت کرے پروانیا۔ سوہنگ شبد سچ سندیش، آد جگادی ساچی بانیا۔ پر م پُرکھ رہے ہمیش، گر پیر سادھ سنت بھیجے اپنی آپ نشانیا۔ نو نو چار نہ چلے کسے پیش، کھانی بانی ہوئے

خیرانیا۔ پُرکھ ابناسی آپے اپنی ریکھائے دیکھ، آپے کرے اپنی آپ قُربانیا۔ لکھ چوراسی میٹے ریکھ، نہ دسے جگت نشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا شاہ سلطانیا۔ شاہ سلطان سچا ہر بھوپ، ساچے تخت براجیا۔ ست سرُپی رنگ انوپ، پرگٹ ہویدا دیس ماجھیا۔ پھرے دروہی چارے کوٹ، دہ دشا پھرے بھاجیا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اک وجائے ساچا واجیا۔ ساچا واجا انحد ڈھول، مردنگا آپ وجانیا۔ نش اکھر وکھر آپے بول، آپے رہیا گانیا۔ تول تُلّائے اپنے تول، اپنا کنڈا ہتھ اٹھانیا۔ ہر سنگت تیرے نال مارے کوئی نہ رول، تیری واسنا تیرے وچ بھرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ونج واپارا، کرے کرائے آپ نرکارا، دوسر کوئی نہ سنگ رکھانیا۔ نہ کوئی دوسر نہ کوئی دوا، دئی دوتی نہ دیکھ وکھائندا۔ آد جگادی نواں نروآ، اینکارا آپ اکھواندا۔ سو پُرکھ پُرکھ آپے ہنگ ہویدا، برہم آپ اکھواندا۔ شبد انادی آپے ڈھوآ، آپے گیت الاندا۔ اندر مندر آپے بوآ، بھل بھلواری دیکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا مل، بھل بھلواری گئی بھل، پت ڈالی ۷۲۰

پھول بھلائیندا۔ بھل مولیا بھلواریا، دیکھے رت بسنت۔ ہوئے خوشی بہتر ناٹیا، ہرجن ملیا ہر ہر کنت۔ دھن سبھاگ ستاراں ہاٹیا، رسنا جہوا نیا منت۔ درگھر دیکھیا اک اکھاڑیا، جگے جوت سری بھگونت۔ لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی داڑھیا، کلج مایا پائے بے انت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن اُپجائے ساچے سنت۔ سنت ڈلارا ہر گوبند، ہر ہر وچ آپ سمایا۔ سنگر پورا میٹنہارا چند، چنتا چکھا دئے گویا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، نندک نندیا لکھ بھرایا۔ گرکھاں آتم دھار وہائے ساگر سندھ، امرت تال بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت تیرا ہوئے آپ سہایا۔ آپ سہائی لچپت راکھا، دیکھے دو جہانا۔ سنگر پورا سجن ساچا، کھیلے کھیل مہانا۔ کرتا قیمت پائے اکھنا الاکھا، لکھ کوڑی نہ کوئی چکانا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، سوہنگ دھر فرمانا۔ لیکھے لگے چرن چھہایا مستک ماتھا، آون جاون چکھے کانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے سری بھگوانا۔ سری بھگوان کلغی دھر، دھر دھرنی جوت جگانیا۔

پُرکھ ابناسی کرنی کرتا کر، اپنی کرنی رہیا کمائیآ۔ آد جُگادی ورنی ورن، برن ورن نہ کوئی رکھائیآ۔ شبد شبدی ساچی سرن، لکھ چوراسی مت سمجھائیآ۔ گر گر
اکھر ایکا پڑھن، ہر ہر نام پڑھائیآ۔ ساچے مندر آپے وڑن، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ ترے گن گنی مول نہ سرن، اگنی تیج نہ کوئی سڑائیآ۔ سنگر پورے جو
جن لڑ پھرن، آر پار کنارہ بے آس پار کرائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھر
ساچے ویکھ وکھائیآ۔

گایا ڈھولا آد نرنجنا، اک اکلاینکار۔ ہر سنگت میلا ساچے سجنآ، سہایا بنک دوار۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا جنآ، آپ اپنی کرپا دھار۔ کلجگ انتم
پردہ کجنآ، سمت سولاں رہیا پُکار۔ ہاڑ ستاراں جو گھڑیا سو بھجنآ، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ گر سکھ رکھے تیری لجنآ، پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مدر
ماس سب نے تنجنا، ملے میل پروردگار۔ شبد انادی انحد تال وجنآ، آپ وجائے سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے
لائے پار۔ پار کوندڑا پُرکھ سلطان، ست پُرکھ اکھوایا۔ گات گائے جیو جہان، جیون جگت نہ کوئے وکھایا۔ سنگر پورا ہو مہربان، ایکا شبد دئے سٹایا۔
دیونہارا آتم دان، برہم گیان اک درڑایا۔ دُھن انادی راگ ساچے کان، برہم برہادی آپ الایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر ویکھ مکان، اُچ محل اٹل سہایا۔
نو دوارے جگت دُکان، دسواں اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے مات پچھان، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، ہر جن میلا دئے کر، جن جننی لیکھے لایا۔ جن جننی جن جانیآ، جانہار نرنکارا۔ لکھ چوراسی پُنیا چھانیا، گرگھ ملیا لال اپارا۔ ہر سنگت کر پروانیا، آپ
بنایا سٹ دُلارا۔ دیونہارا دُھر فرمانیا، لاونہارا ایکا نعرہ۔ گاونہارا ساچا گانیا، گات گائے اپر اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
انتم ور، جن بھگتاں بھرے نام بھنڈارا۔

اپنے نیز کرے بند، گرگھیاں نین کھلایا۔ جن بھگتاں خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ وڈ وڈیایا۔ آپ دکھائے نجاند، پرمانند ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ اٹھایا۔ گرگھ اٹھ بھنڑی رین، نیز نین اگھڑیا۔ ہر جن میلا ساک سجن سین، ہاڑ ستاراں خوشی منا رہیا۔ جگاں جگاں چکائے لہن دین، جگا جگنتر پاوے ساریا۔ لکھ پورا سی سارے کہن، دس نہ آئے وچ سنساریا۔ گرگھ گرگھ دھام اکٹھے بہن، سنگر ساچا بنک سہا لیا۔ نانا توڑے بھائی بھین، گرگھیاں میل ملا رہیا۔ مٹھکھاں لین نہ دیوے چین، نام کھنڈا اک چکا رہیا۔ لاڑی موت راہ دیکھے ڈین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم سنا لیا۔ ہر سنگت اٹھ اٹھ جاگ، ہر سنگت آپ جگا سندا۔ سچھنڈ دوارے لگا بھاگ، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ مانک موتی چوگ چگا سندا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائندا۔ ڈرمت میل دھووے داغ، مستک ککا کالی شاہی لاہندا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، ممتا موہ چکا سندا۔ دو جہاناں پکڑے واگ، ساچا سنگ نبھائندا۔ جو جن سرنائی گیا لاگ، آون جاون پھند کٹائندا۔ ترے گن مایا نہ لگے آگ، پنچ وکارا میٹ مٹائندا۔ آپ اُچائے ساچا راگ، انحد تال وجائندا۔ چرن دھوڑ کرائے مبن ماگھ، سچ سروور اک نہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں ویکھ دکھائندا۔ ہر سنگت اٹھ بل دھار، نیز نین اگھڑنا۔ پُرکھ ابنا سی درس اپار، گھر بیٹھا سچ دوارنا۔ ملیا میل وچ سنسار، اُتریا پار کینارنا۔ پایا ور کنت بھتار، پار برہم پُرکھ سلطانا۔ سو بھاؤ نئی ہوئی نار، گھر مندر اک سہاوانا۔ پیا پریتم کر پیار، ساچا سگن مناوانا۔ آتم سیجا رہی شنگار، ساچا کنت ہنڈھاوانا۔ انتم ویکھن آیا کتیا کوار، گرگھ ساچے آپ پرناوانا۔ ہوئے نہ دُہاگن وچ سنسار، جس جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گوانا۔ اٹھ سکھ جاگ، پر بھ سنگت میل ملنیا۔ پر بھ دیون آیا دانج، نام بھنڈارا کھول رکھنیا۔ رکھنارا ساچی لاج، لوک مات پھرے بھنیا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھ، آپے میلے چری وچھنیا۔ دو جہاناں سازن ساز، سنگر پورا کھیل کھلنیا۔ کلج انتم رچیا کاج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میل ملنیا۔ ہر سنگت اٹھ نیز کھول، آلس نندرا جگت گوانیا۔ سنگر سجن آیا کول، روگ سوگ دے مٹانیا۔ سنگر پورے آگے اپنے ڈکھڑے پھول، ڈکھ سکھ وچ سمانیا۔ اپنی چندڑی آپے گھول، گھولی گھول گھمانیا۔ اپنی رسنا آپے

بول، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، وڈی وڈیاں۔ نہہکنک وجایا ڈھول، تریلوکی رہیا اٹھایا۔ لکھ چوڑاسی تیرا کڈھے پول، پردہ اوہلا رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت رہیا جگایا۔ سنگت کھول نیرا کھ، نیئی نین اگھڑیا۔ پاربرہم رُپ پر تکھ، سچ سنگھاسن جوت نرنکاریا۔ کرنہارا لکھوں لکھ، لکھوں لکھ آپ بنا رہیا۔ خالی کرے بھانڈے سکھ، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ ہر سنگت لکھ چوڑاسی وچوں کرے وکھ، چار ورن نہ کوئی وچاریا۔ سنجگ ساچا مارگ دس، آپے جانے اپنی کاریا۔ دو جہانی رکھے پت، پت پتونتا میت مُراریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت نام ادھاریا۔ ہر سنگت لئے انگڑائی، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ ایک نام شبد گُرمائی، ہر نامہ ونج دکھایا۔ رسنا گاؤنا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا ایک پایا۔ منگل گاؤ سچ سُبھائی، جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے رہیا اٹھایا۔ اٹھیا ہر جن سچا میتا، ہر سنگت سنگ نبھایا۔ نظری آیا اک انتیا، ٹھانڈا سیتا درشن پایا۔ نام سنائی ساچی گیتا، ایک گیان درڑایا۔ شبد دکھائے اک انڈیٹھا، ایک اکھر صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں سو پُرکھ نرنجن سوادھان وچ جہان نو نو آپے ہويا۔ نو رنگ نو انترا، نو نو کھیل اپار۔ چار جگ دیکھے ستھرا، ستھرا لہے سرب سنسار۔ بجر کپائی لگا پتھرا، اندر مندر بند کواڑ۔ گرکھ وِرا ہويا دکھرا، جس جن کرپا کری آپ کرتار۔ لہجہ دے پھر دے گوکل متھرا، گھر بیٹھا کاہن مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت کرے پیار۔ گھر بیٹھا سچا پاتشاہ، پر م پُرکھ سلطان۔ دو جہاناں سچ ملاح، وسیا اُچ مکان۔ پھڑ پھڑ آپے پائے راہ، ایک دیکھے سری بھگوان۔ آپ چپائے اپنا ناں، آپے دیوے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ہويا مہربان۔ ہر سنگت بال نادانیا، بالی بُدھ نادان۔ سنگر پورا ہوئے مہربانیا، دیوے نام ندھان۔ دھرم جھلائے اک نشانیا، دھرمی دھرم دھرم نشان۔ انحد سنائے ساچی بانیا، آتم انتر ہو پردھان۔ تیر نشانہ مارے کانیا، انیالا تیر اک مہان۔ آپے ہوئے جانی جانیا، ہر سنگت کر پروان۔ لیکھا چکے چارے کھانیا، چارے بانی پد نربان۔ سنگر ملیا ساچا ہانیا، جھٹھیا آون جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے دھرم مان۔ دھر فرمان ساچا بولا، ہر سنگت آپ جنایا۔ سو پُرکھ جنایا ساچا ڈھولا، ہنگ ہنگ دے مٹانیا۔ ایک دیوے سچ جھکولا، نام ہلارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ جگایا۔ جاگرت جاگے وڈ وڈ بھاگے، نیرنن کھلایا۔ میلنہارا کول واگھے، آپ اپنا بندھن پایا۔ پھیرنہار
 جگت سہاگے، لیکھا لیکھے دئے مُکایا۔ چار کٹ دہ دشانو کھنڈ آپے بھاجے، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، ساچا سنیا اک اکھوایا۔ ساچا سنیا ہر گوہند، گہر گہیر سماندا۔ ہر سنگت تیری میٹے چند، ساچا مارگ ایکالا سندا۔ داتا دانی گنی گہند، گر سنگر ناؤں
 رکھاندا۔ سمت سولاں ہاڑ ستاراں بن بخشند، بھل اُٹھل آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا ساچے گھر، ساچی
 سحیاں میل ملا سندا۔ ساچی سخی بھنڑی رین، ہر سنگت ویکھ وکھانیا۔ آپے کھولے اپنے نین، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی رنگن آپ چڑھانیا۔ بھنڑی رین ویکھ پرہات، اپنا کُنڈا لاہیا۔ گرگھان پچھن آئی وات، پورب میلا میل ملایا۔ در دوارے بیٹھ اِکانت، اپنا
 سوہلا رہی گایا۔ ہر سنگت ویکھنا مار جھات، سنگر پورا نظری آیا۔ گرگھ بنائی جگت برات، ساچا دُلہا آپ سجایا۔ کول نین کولاپات، کول مکھ صلاحیا۔ شبد
 انادی گائے گاتھ، گاونہار آپ ہو جایا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، دوس رین سیو کمایا۔ کھیلے کھلاری تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ بھنڑی رین مارے
 ٹھاٹھ، سر سرور اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دئے وڈیایا۔ بھنی رینڑیئے تیرا سچ دوارا، ہر سنگت ہر ہر پایا۔ سنگر
 پورا بھرے بھنڈارا، توٹ رہے نہ رایا۔ چار ورنناں اک ورتارا، ورتاونہار اک اکھوایا۔ سنگر سجن میت مُرارا، ساچا ویلا دئے سہایا۔ سمت سولاں ہاڑ
 ستاراں، بے آس کنارہ پار کرایا۔ آس نراس دئے سہارا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھنڑی رین ویکھ وکھایا۔ بھنی
 رینڑیئے سچ سہارا، ہرجن آس رکھانیا۔ تیرا مندر تیرا دوارا، تیرا گرُ سہانیا۔ میرا پریم پریم پیارا، بیٹھا بے پرواہیا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکارا، شبدی شبد
 اپانیا۔ ساچا منگل گائے وچ سنسارا، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ نہہلنک ز اوتارا، نرگن روپ ہر رگھرانیا۔ دوسر نہ لئے سہارا، روس نہ کوئی چکانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرگھ ساچے لئے اٹھانیا۔ گرگھ اٹھ سٹ ڈلار، ہر سنگر آپ اٹھاندا۔ بھنڑی رین کر
 پیار، بھنڑی رین میل ملا سندا۔ ہاڑ ستاراں بھرے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھاندا۔ بے آس کنارے اترے پار، سچ کنارہ اک سہاندا۔ سچ کنارہ سکھنڈ

دُلا، سَنگَر پُورا آسن لائندا۔ نرِگن جوت جگے اپار، دوس رین ڈمگائندا۔ شبد دُهن سچّی دُهنکار، ایکا راگ لائندا۔ سچ تخت بیٹھ سچّی سرکار، ساچا لحم
 چلائندا۔ نرِگن رُپ اگمّ اپار، الکھ نرِجن بھوونہ آسیندا۔ سرِگن چیل وچ سنسار، ساچی جوت پرگنائندا۔ گرِسکھ سجنّ لئے اُبھار، آپ اپنے رنگ
 رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، کاگوں ہنس بنائندا۔ کاگوں ہنس چُکائے
 چوگ، مانک موتی تال سہایا۔ درس دکھائے ہر اموگھ، کوٹن کوٹی جیو ترایا۔ جن بھگتاں بخشے ساچا جوگ، ایکا لئی الف نام پایا۔ کٹنہارا ہومے روگ،
 غین غفلت وچ نہ آیا۔ این اکھ سَنائے سچ سلوک، ایکا ڈھولا نعرہ گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا لیکھا، لیکھے لئے
 لگایا۔ لیکھے لائے لیکھ بنواری، لکھیا لیکھے پائندا۔ در آیاں تیج رہیا سواری، سر اپنا ہتھ لکائندا۔ جو جن آئے بن بھکاری، نام بھچھیا جھولی پائندا۔ جو
 جن بیٹھے بن ہنکاری، در دوارے آپ دُرکائندا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھاری، نام کھنڈا اک چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھج تیری انتم ور، سنگت میلا ساچے گھر، ہاڑ ستاراں سمت سولاں ساچا چولا آپ بدلائندا۔ چولا بدلایا آپ نرکار، اپنی دیا آپ کمائی۔ سَنگھ بٹن کر پیار،
 شبد کھنڈا ہتھ پھرائیا۔ سَنگھ پریتم پہریدار، پچھے پچھے چرن اٹھائی۔ سَنگھ گرگھ ہو تیار، نام ڈنڈا رہیا ہلایا۔ سَنگھ اندر کر پیار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔
 سَنگھ پال کرے وچار، دین دیال درس دکھائی۔ درشن سَنگھ بن لکھار، دو جہاناں لیکھا رہیا مکائی۔ کھج انتم اتریا پار، کوڑی کریا دئے مٹائی۔ جھوٹھ جوٹھ
 مٹے سنسار، نار و بچار نہ کوئی دسائی۔ ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا دئے جلائی۔ ایکا رُپ سچّی سرکار، نرکار نور رُشنائیا۔ چارے کُنٹ
 خردار، پار بہم وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، اپنا آپ گرگھاں وچ بند
 کرائیا۔ پنچ سَنگھ پنچ پردھان، پنچ میت اکھوایا۔ پنچم کڈھ نام کرپان، شبد کھنڈا ہتھ پھرایا۔ پنچم کرے نگاہان، پنچم میلا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ پنچم کچ کٹار، ہر نرکار، دو دو ہتھ پھرائیا۔ آپے آیا ادھوچکار، نٹھ کتے نہ
 جائیا۔ گر سَنگھ کچ لیاے وچ دربار، ہر سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ تیرے وچوں نہ ہوئے باہر، پہریدار پنچ بہائی۔ لیکھا لکھیا بن لکھار، چٹے اُپر کالی شاہیا۔

ناتا جُڑیا وِچ سنسار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ بھوجل ساگر کر جائے پار، ڈُونگھی بھور نہ کوئی رُڑھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھے لیکھ ہر نرنکار، ست سمندر مس بنے کاغذ قلم بنے بن رائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، گر گوبند میلا میل ملائیا۔ سمبل نگری دھام نیار، اُج اٹلا آسن لائیا۔ اک اِکلا اینکارا، اپنی کل ورتائیا۔ سمت سولاں ہاڑ ستاراں دوس وچار، پنچ پیارے دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ریت پت پُنیت، سنجگ مارگ اپنا آپے لائیا۔ پنچم پیارے پھریدار، ہر بندھن بندی پایا۔ آپ اٹھائے جگت سرکار، شبد سنہسہڑا اک گھلایا۔ پرگٹ ہویا ہر نرنکار، ورنان برنن دے مٹایا۔ راج راجانا کرے خوار، شاہ سلطاناں ویکھ وکھایا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، جییاں جنتاں دے سزایا۔ گرگھ سچے لے اُہار، جس جن اپنا نام جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا آپے کر، کر کرپا ویکھ وکھایا۔ پنچ پیارے پھریدار، سیوک سیوکمائیا۔ بند کری جوت نرنکار، پریم ڈوری بندھن پائیا۔ اگے پچھے وِچ سنسار، کھے سچے سیوکمائیا۔ ہر سنگت لیکھے ہر دوار، ہری دوارے اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھینا ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ ہر سنگت اگے سیس دھر، تیز کٹار کٹایا۔ گرگھ سچن چکے ڈر، سنگر پورا ہوئے سہایا۔ کلجگ رووے ناری نر، ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر گھٹ ہر تھائیں، ہر جن ساچے ہوئے سہایا۔

۷۲۶

۷۲۶

ہر سنگر ڈھاڈی آیا، گر سکھاں گائے ساچی وار۔ آد جگادی ویس وٹایا، اک اِکلا اینکارا۔ شبد انادی ایکا گایا، آپ اپنا کر جیکار۔ آد شکت ناؤں دھرایا، رُپ انوپ سچّی سرکار۔ نرگن اپنا کھیل کھلایا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نچھے اپنی دھار۔ ہر ڈھاڈی در منگدا، گرگھاں اُج دوار۔ تھر گھر ساچے آپے لنگھدا، آپے بنیا شاہ سکار۔ اپنا آسن آپے رنگدا، آپ اپنی کرپا دھار۔ کھیلے کھیل سورے سربنگ دا، سنگر پورا خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور جوت اُجیار۔ جوتی نور آد بھوانی، آد شکت اکھوائیا۔ پریم پُرکھ شاہ

نہکک ہر شبد جھنڈا جگ ۸

سلطان، ہر ہر ناؤں اُپایا۔ نام کھنڈا تیرِ کمانی، ساچا شستر ہتھ اُٹھایا۔ کھیلے کھیل دو جہانی، لوک مات ویکھ دکھانیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانی، اپنی کل
 ورتانیا۔ برہما وشن شو بھردے پانی، سیوک سیوا ساچا لائیا۔ ایک منتر شبد گمانی، ایک برہم پڑھانیا۔ ایک ویکھے دُھر دی بانی، ایک راگ الائیا۔ ساچے اندر
 سچ سوانی، ساچی شکتی آپ لکائی۔ آپے بنیا اپنا بانی، اپنی بان رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُپ انوپا ساچا بھوپا بن رنگ رُپا،
 بھيو ا بھيد نہ کوئی وڈیایا۔ آد شکت ہر ادھار، ہر ہر جوت جگائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو کوئی نہ پائندا۔ نرگن نرکار نرکار، آپ اپنا ویکھ
 دکھائندا۔ آپے ہوئے صلاح کار، سچ صلاح آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگائندا۔ جاگرت جوت
 پُرکھ اکال، اپنی آپ اُپایا۔ آپے چلے نال نال، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آپے کرے کرائے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ آپ اپنا دین دیاں، آپے
 بندھن توڑ تڑانیا۔ آپے چلے اولڑی چال، جگ جگ اپنی چال رکھانیا۔ آپے ہوئے کال مہاکال، کال نگارہ آپ وجانیا۔ شبد سرُپ بن دلال، دو جہاناں
 پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ آپے جودھا بن بلکار، آپے کھنڈا ہتھ اُٹھائندا۔ آپے سیس جگدیش اپنا
 وار، آپے بھیت چڑھائندا۔ آپے رکھے نکھی دھار، آپے کھ بھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کھنڈا تیز کٹار، پُرکھ ابناسی کر
 پیار، آپ اپنے ہتھ دکھائندا۔ شبد کھنڈا کھرگ کھنڈ، ہر ساچے ہتھ اُٹھایا۔ ویکھنہارا وچ برہمنڈ، لوک مات ویس وٹایا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، نو کھنڈ
 پرتھی پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے ہر اوتار، دوتی دُشمن آپ اکھوائیا۔ آپے کھیل کرے سنسار،
 آپے کرے لڑانیا۔ آپے بستر شستر تیز کٹار، آپے بیٹھا سیس جھکائیا۔ آپے چلے تیرِ کمان، آپے کمند کھچائیا۔ آپے مارنہارا مار، آپے لئے بچانیا۔ آپے
 ایک اینکار، آد جگادی رہیا کرائیا۔ آد شکت ہو تیار، ایک ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کھیل کرائیا۔ جگ کرتا
 جوت نورانی، نورو نور سمایا۔ آپے اشٹ آد بھوانی، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے ہویا جان جانی، جانہار بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے مارے آپ جوائے، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے ساچا کھیل کھلائے، آپے ویس وٹائندا۔ آپے جوت جوآلا ناؤں

دھرائے، سِنگھ اَسوار آپ اَکھواند۔ سُننہ سُننہ آپ اُٹھائے، آپ اپنا میل ملائند۔ اَبھو اَبھدا رہیا چھپائے، بھيو کوئی نہ پائند۔ اَشٹھج دھاری
 ناؤں دھرائے، سِنگھ مردنگ آپ وجائے، اپنا نعرہ لائند۔ اپنا انگ آپ کٹائے، انگیکار آپ ہو جائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد شکت آد بھوانی، جوتی جوت نورانی، نور نور ڈمگائند۔ آد شکت رُپ دھر، سِنگھ شیر اَسواریا۔ کلج کھیل اپر اپار، بھيو کوئے نہ پارہیا۔ پنج تت
 ناؤں دھر، سیس جگدیش نہ کوئی دکھا رہیا۔ ایکا جوتی نور کر، نور نور ڈمگا رہیا۔ ساچے شیر اَسواری کر، قہر رُپ ہو آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی دیوے ور، ور داتا آپ اَکھوارہیا۔ ساچے شیر کر اَسواری، سِنگھ سِنگھ اُٹھ اُٹھ دھایا۔ کھیلے کھیل جودھا بلکاری، بل اپنا
 ویکھ دکھایا۔ زرگن جوتی کر اُجیاری، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ زرگن ناؤں نہکلنک اوتاری، نام کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ لوآں پُریاں کرے خبرداری، برہما وشن شو
 ہلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی دئے ہلاری، ستاں دیپاں آپ ہلایا۔ منمکھ جیواں کرے خواری، نہ سکے کوئی تزیایا۔ گرکھ سجن رہیا تاری، آپ اپنے چرن لگایا۔
 چرن لگن دی آئی واری، کیوں بیٹھے کھ بھوایا۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکاری، ایکا ڈھولا ساچا گایا۔ گاؤ ڈھولا اپر اپاری، لیکھا لیکھے دئے لگایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا جوت، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، کھیلے کھیل کوئی کوٹ، کوٹ کوئی ویس وٹایا۔ چرن دوار ساچا گھر،
 کلج انتم آپ دکھایا۔ جو جن سرنائی گئے جڑ، جنم مرن پھند کٹایا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ ساچے پوڑے گیا چڑھ، گرکھاں لئے
 چڑھانیا۔ ادھوچکار نہ جائے کوئی اڑ، نانک کبیر دئے گواہیا۔ ایکنکارا ایکا اکھر پڑھ، سوہنگ میل ملایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بخشے چرن پئی شرنایا۔ چرن دوار اُج محلہ، ہر سنگت ہر سمجھائند۔ سنگر پورا اک اکلا، اپنا رنگ رنگائند۔
 وسنہارا جلاں تھلاں، سمبل نگری دھام سہائند۔ لکھ چوراسی جیو جنت، آپ بھلائے کر کر ول چھلا، گرکھاں پردہ لائند۔ جوتی شبدی آپے رلا، سچ
 سنہیرا آپ گھلائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرائند۔ چرن دوارا سچکھنڈ نواس، گرمت ایہہ سمجھانیا۔
 پاربرہم پُرکھ ابناس، لوک مات کرے رُشانیا۔ جن بھگتاں ہو یا داسی داس، سیوک سیوک کمانیا۔ پارکنارہ پر تھمی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبانیا۔

گر سیکھ تیرے مندر تیری پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ لیکھے لگے سواس سواس، جو جن رسنا گائیا۔ سمت سولائ پوری کرے آس، نراسا کوئی
 رہن نہ پائیا۔ ساچے مندر سیج بلاس، بھوگ بھوگی اک دکھائیا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت کر پرکاس، چرن کول کرے
 رُشنائیا۔ لہنا دینا چکھے دس دس ماس، در دربارا لئے کھلائیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، ہر سنگت ساچی لئے ترائیا۔ چرن کول کول جن ناتا، گر سنگر آپ بندھایا۔ درس دکھائے پڑکھ بدھاتا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ دیونہارا
 ساچی داتا، سوہنگ منتر جھولی پایا۔ میٹنہارا اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھایا۔ شبد اگئی سنائے گا تھا، اپنا منتر آپ الایا۔ اک دکھائے پوجا پاٹھا،
 گرودوار اک سہایا۔ اک سروور مارے ٹھاٹھا، ایکا امرت آپ پیایا۔ ایکا بھریا نام باٹا، ڈھر درگا ہی لے کے آیا۔ کلج اتم پورا کرے گھاٹا، جس جن
 چرن دھیان رکھایا۔ دوسر وکے نہ کسے ہاٹا، گر کاشد اک سمجھایا۔ در در پھرے نہ کوئی ناٹھا، آپ اپنا در بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، چرن پریتی دیوے ور، چرن چرنودک ایکا کھ چوایا۔ چرن چرنودک آتم رس، گر کھھاں کھ چوایا۔ درس دکھائے نس نس، سنگر پورے وڈ وڈیائیا۔
 تیر نرالا مارے کس، انیالا تیر اک لگائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، آپے لئے ملایا۔ ہر دے اندر ہر جو وس، ہر مندر دے وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ کرے
 پرکاس رؤس، سورج چن رہے شرمایا۔ آد جگادی اپنا جس، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی ساچی
 ریتی، کلج اتم اک سمجھایا۔ چرن پریتی ساچا رنگ، ہر جن ساچے آپ چڑھائندا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، اپنا آسن لائندا۔ شبد اتاد وجے مردنگ، گر
 سنگر آپ وجائندا۔ امرت دھار وہائے گنگ، نجھر جھرنا اک جھرائندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سنگر پورا آپ اکھوائندا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، اپنی سیج
 ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، چرن کول کول سہارا، دو جہاناں اترے پارا، سچکھنڈ دوار اک
 سہائندا۔ چرن کول کول چرن، چرن چرن وڈیائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، لوچن لوچن درشن پائیا۔ آپ مٹائے مرن ڈرن، ڈرن مرن بھے نہ
 کوئی رکھائیا۔ سنگر پورا ترنی ترن، ہر جن ساچا لئے ترائیا۔ جو جن سرنائی ساچی پڑن، چرن چرن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ور دانی جوت بھوانی شبد نشانی اک دکھائیا۔ ور دانی ور منگن آئی، گرکھاں ویکھ دوارا۔ اپنی چولی آپے رنگ رنگن آئی، سالو رتڑا لال اپارا۔ گرکھاں
گرکھاں سنگ رکھن آئی، وچھڑیا سنسارا۔ جوت نورانی ڈمگائی، کلجگ انتم لئے اوتارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا۔

سوہنگ شبد ساچی دھار، نرگن سرگن آپ اکھوائیا۔ پاربرہم روپ کرتار، برہم برہم ویکھ دکھائیا۔ جگا جگنت ساچی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔
آپ اپنا کر اُجیار، اپنا ناؤں جپائیا۔ آد انت اک پیار، ایکا وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سو آپ ہو جائیا۔ سو پُرکھ
نرِنجن دین دِیالا، نرگن ہر ہر آپ اکھوائندا۔ آد جگادی کھیل نرالا، ہر ساچا آپ کھلائندا۔ پرگٹ ہو دین دِیالا، آپ اپنی دِیا کماندا۔ وسنہارا سچ سچ
دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا اک دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ سو در ہر کر پروانا، گھر ساچے آسن
لائندا۔ پُرکھ اپناسی نوجوان، ساچا مندر اک آپ سہائندا۔ سچ سنگھاسن مہربان، اپنا آسن لائندا۔ دیونہارا دھر فرمان، اپنی ونڈ ونڈائندا۔ پاربرہم
پُرکھ سلطان، برہم روپ اُپجائندا۔ ہنگ برہم کر پردھان، لوک مات راہ چلائندا۔ لکھ چوراسی جییا دان، آپے جھولی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، سو اپنا آپ اُپجائندا۔ سوہنگ روپ آپ کرتارا، سو سو ویکھ دکھائیا۔ اپنے رنگ رنگے کرتارا، اپنی چولی آپ رنگائیا۔ اپنا بھر آپ
بھنڈارا، آپے رہیا ورتائیا۔ ایکا برہم کر پسارا، پاربرہم ویکھ دکھائیا۔ سوہنگ روپ سچ دھارا، نرگن سرگن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی دِیپ جوت جگایا، جاگرت جوت دکھائیا۔ سننگر پورا ساکھیات اپنا رنگ رنگے اپارا، رنگ رنگیلا موہن مادھو
مادھ لال گللا اک رنگ چڑھائیا۔ شبد ہر اپر اپار دُھن ناد وجا، راگی راگ ساچا گائیا۔ بودھ اگادھی بھيو گھلا، بھگون بھگوتی ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سوہنگ شبد دے وڈیائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، رام نام سمایا۔ کاہنا کرشنا میت مرارا، گیتا گیان
درڑایا۔ اللہ ہو ایکا نعرہ، ایکا سنگ نبھایا۔ نام ست ونج وپارا، نانک آپ اپایا۔ گوہند بولے سچ جیکارا، ساچا گرو صالحیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، کلجگ

ویس وٹایا۔ چار ورنناں کرے اک پیارا، شبد جیکارا اک سنایا۔ ہندو سکھ نہ کوئے وچارا، مُسلم عیسائی نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ شبد آتم برہم، پاربرہم میل ملایا۔ اُتجے برہم شبد گیان، شبدی شبد سمجھایا۔ ہرجن میلا ہر بھگوان، ہری ہر آپ کرایا۔ دھرم دکھائے سچ نشان، ساچی سکھیا اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ میلا شاہو بھوپ، ست سرُپ آد جگاد رُپ وٹایا۔ آد جگادی ہر کارنگ، ہر ہر وچ سمایا۔ ہنگ برہم منگی منگ، سو پُرکھ زرنجن جھولی پایا۔ وجے نام اک مردنگ، ہر ساچا آپ وجایا۔ دو جہاناں آپے لگھ، در دروازہ کُنڈا لاہیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، لوک مات ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جییاں دا اکو داتا، دیونہار رزق سُبایا۔

۳۱ < آد پُرکھ کرتارا، زرنجن زرنکارا ناؤں رکھائندا۔ پاربرہم پرہم بھو نیارا، بھو بھیدا بھو چھپائندا۔ جوتی نور نور اُجیارا، نورو نور ڈمگائندا۔ ست سرُپی ساچی دھارا، ست ست اُچائندا۔ اک اِکلا اِککارا، عقل کلا اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹائندا۔ جگ کرتا ہر ہرے، ہر ہر رُپ سمایا۔ اپنی کرنی آپے کرے، کرنی کرتا آپ ہو جایا۔ زرنجن ساچی جوت دھرے، پاربرہم رُپ وٹایا۔ پُرکھ ابناسی ساچا گھاٹن گھڑے، گھڑن ہار آپ ہو جایا۔ ساچے مندر آپے وڑے، تھر گھر ساچا اک سُبایا۔ اُچ محلے آپے چڑھے، سچکھنڈ دوارا اک سُبایا۔ اپنا پھڑے آپے لڑے، آپ اپنا بنھن پایا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھے، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرایا۔ آد جگادی ہر بھگوان، ایکا ایک اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ زرنجن دیک باقی نور مہان، جاگرت جوت جگائندا۔ سچ تخت بیٹھ سلطان، شاہو بھوپ آپ اکھوائندا۔ زرنجن راج راجان، در دربان اک سُبائندا۔ دیونہارا دھر فرمان، اپنا شبد سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں رکھائندا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، زرنکار آپ اکھوایا۔ آپے زرنجن ہو پرتکھ، دیک جوت کرے رُشایا۔ آپے اپنا آپ کرے

وگھ، پاربرہم برہم ویس وٹایا۔ آپے لیکھا جانے الکھنا الکھ، الکھ نرنجن بھیونہ رایا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے سکھنے رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا کھیل کھلایا۔ آدن انتا ہر بھگونت، ایکا ایک اکھواندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ دھار بندھاندا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، اپنا بیڑا آپ چلاندا۔ آپے جانے اپنی بنتا، آپے نیوں نیوں سپس جھکاندا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، ہنگ برہم آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت ویکھ وکھاندا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکال، عقل کلا کل دھاریا۔ نرگن دپیک باقی جوتی ایکا بال، ایکا ایک کرے اجیاریا۔ ایکا گن ایکا تھال، ایکا منڈل آپ سہا رہیا۔ جگا جگتر اولڑی چال، چال نرالی آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا نام دھرایا۔ جگ جگ کھیل کھنڈا، پرم پُرکھ کرتار۔ نرگن سرگن ویس وٹنڈا، پنچ تت کرے پیار۔ آدن نرنجن ویکھ وکھنڈا، پاربرہم گر کرتار۔ آد شکتی میل ملنڈا، آپ اپنا کر پیار۔ دھام اولاک سہنڈا، وسنہارا سچھنڈ دوار۔ اگم اگم آپ اکھونڈا، الکھ الکھنا بھیونیار۔

شبد نگارہ تال اک وجنڈا، دُھن اناد سچّی دھنکار۔ گھر ساچا اک سہنڈا، تھر گھر بیٹھ سچّی سرکار۔ اپنا حکم آپ چلنڈا، دیونہار دُھر فرمان۔ لوآں پُریاں

رچن رچنڈا، منڈل منڈپ لئے اُسار۔ وشن برہما لیکھ کھنڈا، شو شکر لئے اُبھار۔ کروڑ تیتیا آپ اُٹھنڈا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار۔ آد جگادی ہر ہر کھیل، اچرج بنت بنایا۔ نرگن نرگن کر میل، پنچ تت کرے کُرمایا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیل، من مت بدھ ویکھ وکھایا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، گھر دسویں وجے ودھایا۔ نو دوارے دسے ویہل، در درویشا ویکھ وکھایا۔ پنچم سخیاں پاؤن ویل، ساچا منگل ایکا گایا۔ ستگر پوراوسے رنگ نویل، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ جگ جگ رچن ساچی رچ، ہر ہر ویکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے کچ، آپے بنت بناندا۔ مندر اندر قلندر آپے نچ، آپے سوانگ ورتاندا۔ آپے برہم برہم ہوئے سچ، پاربرہم ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتاندا۔ اپنی کل آپے دھار، عقل کلا اکھواندا۔ آد جگادی لئے اوتار، گر گر ویس وٹایا۔ شبد شبدی تیز کٹار، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈا کھنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں پھول پھلایا۔ اُتہج سیتج

دئے ہلار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ بھگت وچھل ہر میت مُرار، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ دیونہارا نام ادھار، آتم برہم جنائیا۔ سچ سچ بھرے بھنڈار، سنگر ساچا آپ ورتائیا۔ آپے سہائے بنک دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ زرگن باقی کر اُجیار، ایک جوت کرے رُشائیا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نہجر جھرنادے جھرائیا۔ مٹے رین اندھیری رات وچ سنسار، ساچا چند چڑھائیا۔ بچھے واتی اتتم وار، گرگھ ساچے ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ کل ورتے ہر زرنکار، عقل کلا اکھوایا۔ اچھل اچھل کھیل اپار، ول چھل دھاری بھو نہ رایا۔ جگا جگنتر بھے دھار، جگ جگ ناؤں اُپایا۔ سنجگ تریتا ویکھ وچار، رام نام اک درڑایا۔ دوپر تیرا اک سہار، گیتا گیان اک دکھایا۔ کاہنا کرشنا دئے ہلار، نام بنسری اک وجا رہیا۔ غریب نمائے لائے پار، پدر سدا مالے لگایا۔ کلجگ تیرا کوڑ گڑیار، کوڑا دھندا ویکھ دکھایا۔ مایا متا موہ پیار، ہوئے ہنگتا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ نام الکھ ابھیو، اپنا آپ دھرا اندا۔ آد جگادی دیوی دیو، دیو دیوا آپ اکھواندا۔ واستک روپ ہر نہکیو، نہچل دھام سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا اندا۔ آپ اپنا رنگے رنگ، رنگنہار پُرکھ اکھوایا۔ سچکھنڈ دوارا سچ پلنگ، پُرکھ ابناسی سچ سنگھاسن آسن لایا۔ داتا دانی سورا سربنگ، تھر گھر بیٹھا کھیل کھلایا۔ نام وجائے اک مردنگ، ایک نعرہ رہیا سنایا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، زرگن سرگن دھار بندھایا۔ منگنہارا ساچی منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ غریب نمائیاں کٹے بھکھ ننگ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ چٹے آسوشد گھوڑے کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن لایا۔ زرگن سرگن وسیا سنگ، سگلا سنگ نبھایا۔ ہر جن مندر آپے لنگھ، ہر مندر ویکھ دکھایا۔ امرت دھار پتی گنگ، جمناسرستی نال رلایا۔ گوداوری منگے ایک منگ، نیوں نیوں چرن سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونت، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹنڈا، پرم پُرکھ کرتار۔ کلجگ اتتم کھیل کھلنڈا، کھیلے کھیل آگم اپار۔ وید ویاسا بھیکھ وٹنڈا، لیکھا لکھیا اپر اپار۔ نانک گوہند میل بلنڈا، گھر بیٹھا بنک دوار۔ رام کرشنا ویکھ دکھنڈا، گوپی کاہنا کرتار۔ سوئم روپ آپ ہو جائنڈا، ہنگ برہم کر پیار۔ عیسیٰ موسیٰ لیکھ لکھنڈا، اللہ رانی آنا الحق نعرہ دیوے مار۔ زرگن باقی جوت جگنڈا، نورِ الہی بے عیب پروردگار۔ خلق خدائی ویکھ دکھنڈا، سرب

جییاں داسا نچھیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک رنگ رگندڑا، دُئی دویتی دیوے مار۔ امرت آتم جام پلندڑا، جگت ترسنادے نوار۔ ساچا مارگ اک وکھنڈا، چار ورن سوہے بنک دوار۔ اٹھاراں برناں میٹ مٹنڈا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگے کرتار۔ ساچی سکھیا اک سمجھنڈا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ساچی سکھیا گر کرتار، ایک ایک جنایا۔ راؤ رنگاں اک پیار، اوچاں نیچاں میل ملائی۔ دُئی دویتی کر خوار، ہوئے ہنگتا دے مٹایا۔ ساچی سنگتا سچ پیار، سنجگ ساچا دے کرایا۔ بھکھا ننگتا جائے تار، پھڑ پھڑ باہوں پار کرایا۔ جو جن منگن آئے در دربار، در لیکھا لئے لگایا۔ سنگدار ہے نہ وچ سنسار، سنگر پورا لوک لاج دے مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم جوتی نور کرے رُشانیا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، ہر نرگن جوت جگاند۔ چار ورنان رہیا سمجھایا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی وکھاند۔ آتم برہم برہم جنایا، پار برہم سمجھاند۔ رام نام ایک گایا، ایک کرشن مناند۔ ہو ہو نعرہ آپے لایا، کلمہ نبی آپ پڑھاند۔ نانک نام ست منتر جگت درڑایا، دھر فرمانا آپ جناند۔ واگرو فتح گر گوہند گجایا، واہ واہ گرو مناند۔ کلجگ انتم نہکلنک ناؤں رکھایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹاند۔ سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا، نو کھنڈ سویا آپ اٹھاند۔ ستاں دیپاں رہیا اٹھایا، شبد ہلارا اک لگاند۔ برہما نیتز رہیا گھلایا، چاروں گنٹ ویکھ وکھاند۔ وشنوؤں باسک سیجا رہیا تجایا، سانگو پانگ نہ کوئی ہنڈھاند۔ شکر باسک تشکا گلوں لاہیا، ہتھ ترسول اٹھاند۔ کروڑ تیتسیا دے ڈھایا، دیوی دیو نہ کوئی مناند۔ کلجگ انت اندھیرا چھایا، ساچا چند نہ کوئی چڑھاند۔ سادھ سنتاں پیر فقیراں شاہ حقیراں سچ سچ در ڈیرہ ڈھایا، ساچا منتر نام گیان، نہ کوئی درڑاند۔ پنڈت پاندھے جوٹھا جھوٹھا مستک تلک لگایا، جوت للاٹ نہ کوئی جگاند۔ پڑھ پڑھ وڈیا واد ودھایا، آتم برہم نہ کوئی وکھاند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اینکار ہر نرکار، آد شکت آد شکت روپ اپار، جوت بھوانی آد شکت کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں ویکھ وکھایا۔ بھیکھ پکھنڈا دے نوار، پار برہم وڈی وڈیائی۔ کلجگ انتم کٹھا ویکھ سرب سنسار، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ ہر کا نام گئے وسار، رام نام ساچی مالا گل کوئی نہ پائی۔ ساچا مندر اندھ اندھیار، دیا باقی نہ کوئی جگایا۔ کملا پاتی نہ ملیا میت مرار، بوند سوانتی نہ گھ چوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک ناؤں

رکھائیا۔ نہہکنکا ہر نرنکار، ہر نرنگن جوت جگائندا۔ پُرکھ اگمائے اوتار، اپناروپ وٹائندا۔ سچ سَنگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناسی آسن لائندا۔ نام کھنڈا تیز
 کٹار، نیکھی دھار آپ رکھائندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، ہر جن سوئے مات اٹھائندا۔ منمکھ ڈوبے وہندی دھار، بھو جل بیڑا آپ رڑھائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ رنگ رگنڈرا ہر چلول، ایک لال گُلا لیا۔ ہر جن آتم سیجا برکھے ساچے پھول، پھولن
 برکھا ایک لال لیا۔ میل ملاو ناری کنت کنتول، ساچا مندر اک سہا لیا۔ شبد پنکھوڑا سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناسن رہیا جھول، نام ہلارا ایک لال لیا۔ گرکھاں چکائے
 پچھلا مول، اگلا مارگ آپ دکھ لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتنم ور، گھر سُچا اک سہا لیا۔ سوہے گھر ہر سُنہنجا، ہر
 ساچے جوت جگائیا۔ گرکھاں نیز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ در دوارے ساچا مچا، دُرمت میل گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ساچی مت، چار ورن سمجھائندا۔ پنچ تت نہ ابلے رت، جو جن سنگر پورے درشن پائندا۔ چرن کول پریت
 بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ بڑائندا۔ آتم انتر دیوے دھیرج جت، ست سنتوکھ آپ سمجھائندا۔ شبد انادی ساچی گاتھ، سوہنگ ڈھولا سٹائندا۔ اگم
 اگمڑے چڑھائے رتھ، رتھ رتھو ہی رتھ چلائندا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائندا۔ جگت و سورا دیوے متھ، ستھر ہیٹھ وچھائندا۔ ہر جن
 ساچے لئے رکھ، سوہنگ منتر نام درڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے لکھنا لکھ، اپنا لیکھا آپ لکھائندا۔ لیکھا لکھنہار
 ہر سمرتھ، وڈا وڈ وڈیائیا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ دیونہارا ساچی گاتھ، آتم برہم پڑھائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، گھر چوتھے
 وجے ودھائیا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہر سجن ہر
 اٹھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ایک منتر نام درڑایا، وجے شبد سچّی دھنکار۔ ساچے مارگ آپے لایا، کوڑی کرپا کرم وچار۔ سچ دوارا اک دکھایا، ٹھانڈا در سچّا
 دربار۔ سنگر پورا نظری آیا، نہہکنک اک اوتار۔ شبد ڈنکا رہیا وجایا، نو کھنڈ پر تھی کرے خبردار۔ شاہ سلطاناں رہیا ہلایا، اگم اگمڑا مارے مار۔ بھارت
 کھنڈ ویکھ دکھایا، جنبو دیپ ہو اُجیار۔ سمت سولاں راہ دکھایا، ہاڑ ستاراں دوس وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے اُجیار۔

جوتی نور اُجالا ہر گوپالا، دین دِیالا آپ اُکھوایا۔ سے دھرم سچّی دھرمسالہ، توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ آد جُگادی بن رکھوالا، شبد اگئی وجائے تالا، تال تلوڑا اک وجائیا۔ لکھ چوراسی پھل ویکھے ڈالا، مٹھے کوڑے ویکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں تن پائے نام سچّی مالا، ایک اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ وٹی ودھائی سچ گھر، ہر ساچا آپ وجائندا۔ جن بھگتاں چکے جگت ڈر، سنگر پورا نظری آئیندا۔ لہنا دین چکائے ناری نر، بردھ بال آپ ترائندا۔ اک نہائے ساچے سر، سر سروور اک بھرائندا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپ اپنا میل ملائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گر شبد ناؤں دھرائندا۔ لکھ چوراسی اندر گیا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، جگ اپنا میل ملائندا۔ آپے بھانڈے لئے گھر، آپے بھن دکھائندا۔ آپے چوٹی جائے چڑھ، آپے مکھ بھوائندا۔ آپے پھڑاونہارا اپنا لڑ، اپنا پلو آپ چھڈائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچی کرنی کرت آپ کمائندا۔ کلج اتم شبد ہلارا، ہر سنگر آپ لگایا۔ جن بھگتاں کرے جگت پیارا، جاگرت جوت اک جگایا۔ نام اگئی شبد بھنڈارا، سنگر پورا رہیا ورتایا۔ برہم مت ورتے وچ سنسارا، من مت اتم دے مٹایا۔ ایکانت سچّی سرکارا، متوت آپ اُکھوایا۔ چرن ناتا پروردگارا، ساچا جوڑ بڑایا۔ پچھے وات اتم وارا، جو جن رسنا گئے گایا۔ دھن سُبھاگ ستاراں ہاڑا، ہر سنگت لئے تریا۔ جگے جوت بہتر ناڑا، اگیان اندھیر گویا۔ سچھنڈ دوارے سچ اکھاڑا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑا، گرگھ ساچے ویکھن آیا۔ کسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پربت کوٹن کوٹی رہے دھونیاں تایا۔ گرگھیاں کرے اک پیارا، اتم انتر میل ملایا۔ جگت بسنتر پار کنارہ، ترے گن مایا بندھن توڑ تڑایا۔ پنجاں تیاں پنچ جیکارا، شبد نعرہ اک لایا۔ رام نام کھنڈا تیز کٹارا، آپ اپنا ہتھ اٹھایا۔ چار کُنٹاں دہ دشا لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردارا، شاہ سلطاناں راج راجاناں آپ اٹھایا۔ جن بھگتاں میلا میت مُرارا، ایکنکارا نرنکارا ویکھ دکھایا۔ ساچا گیت ساچا نعرہ، اندر گپت سے ظاہرا، سچ جیکارا آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ نہہکنک ہر بھگوان، ہر سنگر آپ اُکھوائندا۔ کلج اٹھیا نوجوان، آپ اپنا بل دھرائندا۔ پرگٹ ہو یا دو جہان، لوک مات کھیل کھلایندا۔ نو کھنڈ

پرتھی ویکھے مار دھیان، سٹاں دیپاں پردہ لایندا۔ شبد رکھائے سچ نشان، ساچے در جھلا سندا۔ اک اکلّی سیری بھگوان، جگت محلہ ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوڑی کریا کوڑی پسا، انتم میٹ مٹائندا۔ کلجک تیرا کوڑی پسا، ہر ہر میٹ مٹاونا۔ میٹنہار جھوٹھی سرکارا، سنجگ ساچا مارگ لاونا۔ سہائے بنک سچا دربارا، در دوار اک کھلاونا۔ چار ورنّاں اک پیارا، چارے کوٹاں ویکھ دکھائندا۔ جوٹھ جھوٹھ پار کنارہ، ساچا منتر اک درڑاونا۔ مایا متا موہ چھٹے وکار، کام کرودھ ہنکار نیڑ نہ آونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، تیرا پندھ مُکاونا۔ کلجک تیرا پندھ مُکاونا، ویلا انتم آیا۔ سنجگ ساچا مات دھراونا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ گرگھ ساچے سنگ رلاونا، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ دھرت دھول ہر رنگ رنگاونا، دھرنی ویکھ دکھایا۔ نام مردنگا اک وجاونا، ایک راگ سنایا۔ کاگ ہنس آپ بناونا، ہنس ہنسا وچ اڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، اندر مندر میل ملایا۔ اندر مندر سچ نگار، شبدی شبد وجائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، پُرکھ پُرکھوتم وڈ وڈیائیا۔ دیک دیک جوتی کر اجیار، نورو نور رُشنائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنّا دے جھرائیا۔ کول کولا مُودھے بھار، آپے کھ بھوئیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، کلجک تیری انتم ور، تیری کریا اپنی ہتھیں دے کرائیا۔ کلجک اٹھیا نیتز کھول، رو رو نیر وھائندا۔ در دوارے رہیا بول، پچھلی بھل بخشائندا۔ سچ دست نہ کسے کول، راج راجانا شاہ سلطانا خالی ہتھ دکھائندا۔ جوٹھا جھوٹھا وجیا ڈھول، جگت نگارہ اک وجائندا۔ پُرکھ ابناسی آد جگادی کڈھنہارا پول، اپنا پردہ آپے لایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوہاں وچولا آپے بن، شبد ثالث ناؤں رکھائندا۔ کلجک ثالث آپ پر بھ، کوڑی کریا ویکھ دکھائیا۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سویا سٹ اٹھائیا۔ کلجک ثالث آپ پر بھ، کرم لکرماں ویکھ دکھائیا۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، بال نادانا دے مت رہیا سمجھائیا۔ دوہاں وچولا بیٹھا پھب، زرگن نور جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کلجک ثالث آپ ہر، ہر جن ویکھ دکھائندا۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، دھرنی دھرت دھول آپ سہائندا۔ کلجک ثالث آپ ہر، مایا متا موہ ویکھ دکھائندا۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سنجگ ساچا میل ملا سندا۔ دوہاں وچولا آپ بن، آپ اپنی رچن رچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا لیکھ لکھائندا۔ کلجگ ثالث ہر ہر میت، ہرجن آپ اٹھائندا۔ سبجگ ثالث اک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ سوناؤں
دھرائندا۔ کلجگ ثالث میٹے کوڑی ریت، کوڑی کریا ویکھ وکھائندا۔ سبجگ ثالث پتت پٹنت، اینکارا نر نرکارا آپ اکھوائندا۔ دوہاں وسیا آپے چیت،
آپ اپنا مارگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کھلائے ساچا گھر، دوہاں سد بہائندا۔ کلجگ آیا چل دوار، سمت سولاں دے
دہائیا۔ ہاڑستاراں کر نمسکار، ایکا دے دہائیا۔ ناتاٹھا محمدی یار، چار یاری نہ سنگ نبھائیا۔ پیر دستگیر نہ کوئی سہار، ملا شیخ مسائق قطب غوث نہ دیوے
کوئی گواہیا۔ چاروں کُنٹ آئی ہار، حق حقیقت نہ کوئی وکھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی خوار، ورنہاں برناں پی لڑائیا۔ ہندو مسلم مارن نعر، ناتاٹھا بھیناں بھائیا۔
ناری کنت نہ کوئی پیار، و بچار روپ وٹائیا۔ سادھ سنت نہ کوئی ادھار، نرگن جوت نہ کوئے جگائیا۔ جیو جنت ہوئے خوار، چاروں کُنٹ ہاہاکار مچائیا۔ کلجگ
رووے زاروزار، پر بھ اگے سپس جھکائیا۔ ایٹھے دے نہ کوئی سہار، اگے سکے نہ کوئی بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا
ور، ایکا شبد جنائیا۔ کلجگ اٹھ جگت نادان، کلجگ تیری اودھ وہائیا۔ تیرا سنگ پنج شیطان، دوس ریٰن رہے نبھائیا۔ من مت ہوئی پردھان، دیوے سدا
صلاچیا۔ جوٹھے جھوٹھے بے ایمان، آلس ترسنا جگت وکھائیا۔ ہوئے ہنگتا پین کھان، مایا ممتا رہی گر لائیا۔ چار کُنٹ جھوٹھ دکان، آپ اپنی آپ چلائی۔
انتم دے فنا مکان، نہ سکے کوئی بچائیا۔ حق حقیقت کرے پچھان، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ وید پُران سارے گان، وید پُرانی میل نہ رائیا۔ انجیل قرآنا
کرن وکھیان، تیس بتیسا دے دہائیا۔ اٹھ اٹھاراں کر پردھان، گیتا گیان درڑائیا۔ کھانی بانی جگت نشان، اینکارا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ بھلے جیو نادان، گر کا
شبد نہ کوئی سمجھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی بہہ بہہ سارے گان، ساچی سکھیا نہ کوئی سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا انتم
گھر، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم سُن سندیس، ہر ساچا آپ سنائندا۔ پُرکھ ابناسی اولٹرا ویس، جگ جگ آپ وٹائندا۔ مجھ داہڑی نہ دے کیس، نہ
کوئی موٹڈ مُنڈائندا۔ آد نرنجن جوت پرویش، جوتی جوت ڈگگائندا۔ در درویش برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیسا سپس جھکائندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا مول چکائندا۔ کلجگ انتم مارے دھا، در در کرے پکار۔ کوئی نہ دے انتم ملاح، لکھ چوراسی گئی ہار۔

نہ کوئی دیوے سچ صلاح، جوٹھ جھوٹھ بھرے بھنڈار۔ نہ کوئی پکڑے ساچی بانہہ، نہ دسے پار کِنار۔ سنگر پورا کرے نیاں، پار برہم گر کرتار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا دئے نوار۔ کلج تیرا لیکھ چکاونا، لکھیا لیکھ رہے نہ رانیا۔ تیرا اتم پندھ مُکاونا،
 آگے پینڈا نہ کوئی رکھانیا۔ تیرا جوٹھا جھوٹھا تیرے سیس لکاونا، اُپر اپنا بھار پانیا۔ دھرم رائے داراہ وکھاونا، در دروازہ اک کھلانا۔ چتر گپت حساب کھلاونا،
 نہ لیکھا سکے کوئی مٹانیا۔ لاڑی موت تن شنگار کرانا، ہتھیں مہندی نین کجل دھار بندھانیا۔ ہاڑ ستاراں سگن مناونا، واہ واہ سخیاں رل مل سوہنگ منگل
 ایکا گانیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلج اتم اک پراناونا، ایکا گھر وسانیا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھاونا، شبد وچولا ناؤں رکھانیا۔ سوہرے پیسے ایکا دھام رکھاونا،
 ایکا کنت وڈی وڈیاں۔ گیت سہاگی ایکا سناونا، چھنت چھنتا آپ الایا۔ ساچے مندر میل ملاونا، ست سہنجی بیج وچھانیا۔ راگ نادی ناد وچاونا، راگ راگاں
 وچ لکانیا۔ بودھ اگادھی بھو کھلاونا، پار برہم سچی سرناںیا۔ اتم برہم برہم ویکھ وکھاونا، بھرم بھلیکھا دُور کرانیا۔ گرگھ سجن ساچے میت سچ سنگھاسن پُرکھ
 ابناسن ساچا دھام سہاونا، محل اٹل اُچ مناریا۔ لکھ چوراسی تیرا پندھ مُکاونا، اتم لیکھا لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، نہکلنک نرائن ز، ناری ز ویکھ وکھانیا۔ ناری ز اتم انتر، ہر ہر ویکھ وکھاندا۔ کلج کایا لگی بسنتر، ترے گن گنی بیچ تت جلا سندا۔ نہ کوئی
 جانے ساچے منتر، نہ کوئی گھر سہاندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلنتر، اچرج کھیل کھلاندا۔ ویکھنہارا گگن گگننتر، گگن پاتالاں پھیرا پاندا۔ پرگٹ ہوئے
 جگا جگنتر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم کر پرکاس، کھیلے کھیل سرشٹ تماش، لکھ چوراسی بھیڑ
 بھرا سندا۔ کلج تیرا اتم کھیرا، ہر ساچا ویکھ وکھنڈا۔ بیچ تت لگا جھیرا، نہ کوئی میٹ ملنڈا۔ جوٹھا جھوٹھا دیوے گیرا، ساچا دھام نہ کوئی سہنڈا۔ کلج
 اتم کرے حق نہیرا، حق بحق ویکھ وکھنڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن ز، گرگھ سجن میل ملنڈا۔
 ملیا میل سجن میت، گر سنگر ہر ہر پایا۔ کایا ہوئی ٹھانڈی سیت، ہوئے روگ گویا۔ پت پاپی کرے پنیٹ، پت پاون ناؤں دھرایا۔ ساچا مندر دیہرا
 گرودوار مسیت، گرگھ تیرا کایا ہٹ وکھایا۔ زرگن بیٹھا اک اتیت، سرگن ساچی جوت کرے رُشناںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج

تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ سنگر تارنہارا آیا، ہر جن ساچا لئے اٹھائے۔ ایک منتر نام درڑایا، دئی دوتی پردہ لاہے۔ تیجا نیر نین کھلایا، آپ اپنا درس دکھائے۔ چوتھے گھر آپ سما، چوتھا وڈ وڈیائے۔ پنجم میلا سبج سُبھایا، ساچی سخیاں منگل گائے۔ چھویں چھپر نہ کوئے جنایا، تھر گھر بیٹھا آسن لائے۔ ستویں ست پرکھ نرنجن میل ملایا کلجگ اتم پھیرا پائے۔ نہکلکا ناؤں دھرایا، جوتی نور ڈمگائے۔ شبد انادی ناد وجایا، برہم برہما آپ سنائے۔ آد جگادی ویس وٹایا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سنت سہیلے گرکھ چیلے، گر مارگ ایک لائے۔ گر مارگ بکھڑا ہر سجن میت، گر سنگر آپ لگائے۔ گر سکھ ساچا سکھڑا پت پنت، در مندر اندر ساچا منگل ایک گائے۔ بھانا مٹھڑا چیتن چیت، ڈو نگھی کندر اندھ اندھیار ہر نرنکار ہر جن ساچے ویکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام شبد اندھ، مٹھا کرے کوڑا پٹھڑا، امرت پھل اک کھوائے۔ پت پنت ریت ہر کرتار، جگ ساتک ست گرکھ اُردھاریا۔ ٹھانڈا پت وسے ہست کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجانا ایک رنگ رنگائے۔ آد جگادی مہما گنت، آپے جانے اپنی ریت، نہ کوئی ڈیرہ لائے۔ گرکھ کایا تیری کایا ہٹ پرگٹ ہوئے جھٹ پٹ، جگے جوتی لٹ لٹ، اپنا دیپک آپے بالیا۔ کھیلے کھیل پرکھ کرتار، اک اکلا اینکار، ہر جن ساچے پائے سار، دئی دوتی میٹے پھٹ، آپ نہائے اٹھسٹھ، دُرمت میل دیوے کٹ، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم واری، ہر سنگت تیرے سنگ سمارہیا۔ سچکھنڈ دوار اُچ محلہ، ہر ہر جوت جگائے۔ آد جگادی اک اکلا، جگ جگ ویکھ وکھائے۔ جن بھگتاں میٹے دئی دوتی سلا، آپ اپنا رنگ رنگائے۔ سچ سنگھاسن آتم سیجا آپے ملا، آپ اپنا ڈیرہ لائے۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبد سنہیہڑا اک لائے۔ آپ پھڑایا اپنا پلا، آپے لٹ بندھائے۔ پار کرائے جگت ساگر ڈو نگھی ڈلا، ٹلے پر بت پھول بھلائے۔ اپنے دیپک آپے بلا، اپنی جوت آپ جگائے۔ کلجگ انتم کرن آیا ہلا، ایک نعرہ لائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلک نرائن نر، سچ سنگھاسن پرکھ ابناسی کھیلے کھیل پر تھی آکاشی، گگن پاتالاں اپنے چرناں ہیٹھ دبائے۔ برہما وشن شودے ہلا، دیوت سر شبد ہلارا اک لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو اُجیار، ایک نور کرے رُشائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ بیٹھا

آسن لائیا۔ بھگت سہیلے لئے اُبھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ پار کرائے نو دوار، ڈونگھی کوری ویکھ دکھائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، پار برہم وڈی وڈیائیا۔
سمت سولاں ہاڑ ستاراں دوس وچار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ غریب نمائے جائے تار، اوچاں نیچاں اک پیار۔ اک پیار ستنگر ناتا پڑکھ بدھاتا، اتم ذاتا ایکا
ایک اٹھائیا۔ سوہنگ شبد ساچی گاتھا، لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، ساڈھے تن ہتھ چلائے تیرا راتھا، رتھ رتھو اہی آپ اکھوائیا۔ سنجگ تیری پوجا پاٹھا، سر
سرور مارے ٹھاٹھا، چوڈاں لوک ویکھے ہاٹا، چوڈاں طبقات ایکا داتا، ایکا بھلا ایکا پلا ایکنکار آپ پھڑائیا۔ جن بھگتاں پورا گھاٹا، کلجگ نیڑے واٹا، آد شکت
جوت لائا، آپے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، زرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ زرگن دھار ہر زرنکار،
اپنی آپ چلائندا۔ سرگن ساچے کر پیار، پنچ تت ڈیرہ لائندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، دس کسے نہ آئندا۔ سنتاں بھگتاں کرے خبردار، آپ اپنی
بوجھ بُجھائندا۔ شبد اناد سچی ڈھنکار، ڈھن راگ آپ وجائندا۔ برہما ویتا نہ پائے سار، چارے ویداں ویکھ دکھائندا۔ وید ویاسا بن لکھار، اٹھاراں پُران
گیا سمجھائندا۔ شاستر سمرت دے ادھار، چھ چھ میل ملائندا۔ گیتا گیان ہو اُجیار، ایکا سکھ سمجھائندا۔ انھیلاں قرآناں خبردار، اپنا لیکھا آپ سمجھائندا۔
کھانی بانی بھو نیار، نانک زرگن رسنا گائندا۔ پڑکھ ابناسی سب توں وسیا باہر، ہتھ کسے نہ آئندا۔ گرگھاں میلا وچ سنسار، جگ جگ آپ کرائندا۔
دیوے بھگتی نام بھنڈار، بھگون اپنی دیا کمائندا۔ ساچی شکتی ہو اُجیار، ا شتنبج ناؤں دھرائندا۔ سنبھ نسنبھ کر خوار، لکا گڑھ توڑ ہنکار، راون میٹ
مٹائندا۔ مارنہارا کنسا مار، کاہنا بنسری اک وجائندا۔ کلجگ تیرا روپ چوتھے جگ ویکھ ہر زرنکار، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائندا۔ کلجگ ڈشٹ ہنکاری راون، چار گنت لئے انگرٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ بنیا نال ضامن، پنچ تت وکار نال دے گواہیا۔
کھیلے کھیل اندھیری شامن، رین اندھیری نال رلائییا۔ نہ کوئی کرم دھرم ورن کھتری براہمن شوڈر ویش لیکھا جانن کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار
ہلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک ویکھ دکھائیا۔ کلجگ کنسا گڑھ ہنکار، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ سچ سچ نہ کوئے پیار، ساچی سکھیا نہ
کوئی سمجھائیا۔ مات پت نہ کوئی پیار، پتر دھی نہ خوشی منائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کوار کتیا کر شنگار، نیتز نین رہی

مٹکائی۔ گر در مندر مسجد بنیا ویسوا دربار، ہر کاگن نہ کوئی گائی۔ کلجگ کوڑا ویکھ گڑیار، ڈورُو ڈنکا ایکا واہپا۔ مستمکھ سٹے پیر پسا، مایا پردہ اُتے پائی۔ ایکا
 بُھلیا ہر کرتار، سنگر پورا نظر نہ آئی۔ مدراماس کرن اہار، رسنارس رہیا گوائیا۔ آتم رس نہ کوئی دھار، بھجر جھرنانہ کوئی جھرائیا۔ نس نس تیرتھ تھتاں
 ہون خوار، امرت ہر کایا آتم سر سرور اِشان کرن نہ کوئی جائیا۔ نار اہلیا بنی گوتم، کلنک مستک اک لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے ترائی۔ گرگھ ساچے سجن، ساچے میت پیاریا۔ تیری اوٹ اک اکال، تیرا ونج نام ونجاریا۔ تیرا مندر پچی
 دھر مسال، تیرا شبد سچ بھنڈاریا۔ تیرا وجے ساچا تال، تیرا گرو اک اٹھا رہیا۔ نہ دوسر کوئی سہار، دوس رین دیوے پہریا۔ آلس ندرانہ لئے وکھال،
 آپے گپت آپے ظاہریا۔ آپے اندر مندر لئے بھال، آپے لائے سوہنگ سچ جیکاریا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، کلجگ انتم سنگر پورا آن ونکاریا۔ اپنی چلی
 اولڑی چال، پھڑ پھڑ ڈھاہے اُچ مناریا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، شاہ سلطاناں خاک ملا رہیا۔ راج راجاناں آئی ہار، ساچا سپس تاج نہ کوئی ککا رہیا۔
 ۴۲۲ غریب نمائیاں نہ پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن کرے پیاریا۔ غریب نمائے جگ گولائے،
 دھرت دھول دئے دُہائی۔ ساچا عدل نہ کوئی کمائے، بھرے بُھلی بھرمی شاپییا۔ شاہ سلطان نہ ساچا کوئی اکھوائے، ساچا حکم نہ کوئی سٹائی۔ جگت ترسانہ
 کوئی مٹائے، دُکھئے بھکھئے رو رو دین دُہائی۔ مایا دھاری مایا موہ ودھائے، بیٹھے بنک سہائی۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم ویکھنہارا تھاوں تھائے، آپ اپنی لئے
 انگڑائی۔ دئے سنہیہڑا بے پرواہے کرے نیائے، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جوتی جامہ
 بھیکھ وٹائی۔ جیو جنت مات گرایا، کوکے دئے دُہائی۔ سنگر پورے بیڑانہ کسے اٹھایا، مایا بُھلی سرب لوکائی۔ نہہکلنک کل جامہ پایا، لوک مات وٹی ودھائی۔
 چار ورنناں اک رہیا بنایا، سوہنگ شبد کرے گڑمائی۔ سمت سولاں نیہہ دھرایا، ہاڑ ستاراں تھت لکھائی۔ بیس پیسا ویکھ وکھایا، بُھل رہے نہ رائیا۔ جگت
 حدیثا اک پڑھایا، ایکا کلمہ رہیا سکھائی۔ نبی رسول اک اُپایا، کائنات ویکھے مار جھت، آپ اپنا نور کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، رام کرشن ایکا گھر، نانک گوہند ویکھ وکھائی۔ سمت سولاں ست ستواد، ست پُرکھ کرایا۔ جن بھکتاں رکھنہارا لاج، ساچی ہاڑی دوس سہایا۔ ایہتھے

اوتھے سُنے فریاد، سچ سَنگھاس آسن لایا۔ موہن مادھو مُنکد منوہر لکھمی نرائن ساول سُندر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ویکھنہارا گھر گھر، گھر گھر دیک اِک جگایا۔ گھر دیک گھر باتیا، گھر گھر کرے رُشانیا۔ گھر میلا کملا پاتیا، گھر گھر وچ پئے جُدا یا۔ گھر دیوے امرت بوند سوانتیا، گھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر میٹے اندھیری راتیا، گھر ساچا چند دکھائیا۔ گھر گاوے ساچی گاتھیا، گھر انحد سیوا لایا۔ گھر میلا شاہو شاباشیا، گھر سیجا اِک سہائییا۔ گرگھیاں پوری کرے آسیا، در نراس نہ کوئی دکھائیا۔ لیکھے لائے رس سواسیا، جو جن سوہنگ رہے گائیا۔ نج آتم کرے واسیا، گھنک پُر واسی وڈ وڈیائییا۔ در دُرکائے مدرا ماسیا، دیونہار انت سزائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا سچ سُبھائییا۔ میل ملاوا ہر سنگت، ہر ساچا اِک سُبھنجنا۔ سَنگر پورا چاڑھے رنگت، دھوڑی چرن ایکا مجنا۔ دوسر در نہ ہوئے منگت۔ داتا ملیا درد دکھ بھنجنا۔ لیکھا مُکائے جوں نانک انگد، انگیکار آپے رکھنا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، امرت رس آتم چکھنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت اتم ویلے آپے رکھنا۔ اتم ویلا ہر نرنکار، گرگھیاں ہوئے سہائییا۔ سجن پیت کر پیار، دھام اتیت دکھائییا۔ ساچی ریت چلے سنسار، سَنجگ ساچا مارگ لائییا۔ ہست کیٹ سوہے اِک دوار، سیس تاج نہ کوئی رکھائییا۔ سوہنگ گیت گائے سرب سنسار، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، بے جیکار اِک کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے جییا دان، جیون داتا آپ ہو جائیا۔ جیون داتا ہر بھگوان، جگت جگت اُپائندا۔ گرگھ بنائے چتر سُبجان، گرمت اِک سمجھائندا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ سوہنگ شبد انادی گان، ساچا نعرہ ایکا لائندا۔ آپ دکھائے سچ مکان، کایا مندر اندر ہر مندر آپ اُپائندا۔ دیک جوتی جگے مہان، تیل باقی نہ کوئی اِکائندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جگا جگنتر جانی جان، جانہار بھیو کھلا سندا۔ لیکھ چکائے پون مسان، پون مسانی ویکھ دکھائندا۔ گرگھ ساجن بال نادان، آپ اپنی گود اُٹھائندا۔ برہوں نرالا مارے بان، جگت ویراگی آپ اُپجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، بیاسا پوری آس کرائندا۔ ہر سنگت نہ ہوئے بے آس، منگے منگ گر دواریا۔ سَنگر پورا شاہو شاباش، بھرے نام بھنڈاریا۔ پتر دھیاں رکھے آس، سُپھل گکھ کرے سنساریا۔ جو جن گائے

سواس سواس، لکھ چوڑاسی پھند کٹا رہیا۔ جو جن تجائے مدراماس، آپ اپنا درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیری پوری آسا، چرن کول کول بھروسا، پڑکھ ابناسی درسی درس، سیوک سیوا آپ کما رہیا۔ دوس رین داسی داسا، سیوا سچ کمانیا۔ گرسکھ تیرے ملن دی اکو آسا، سنگر پورا آپ تکانیا۔ تیری پریتی سچ بھروسا، پڑکھ ابناسی داسی داسا، لوک مات مارگ لائیا۔ سنگر ساچے کرے واسا، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، ایکا اچھیا ایکا بھچھیا جھولی پانیا۔ ایکا اچھیا بھر بھر پور، ہر نام بھنڈارا آپ بھرا اندا۔ جو جن وسن نیڑے دُور، ایکا رنگ رنگا اندا۔ جو جن آئے چل حضور، آپ اپنی گود اٹھاندا۔ آسا منسا سب دی پور، ہر سنگت تیرے سنگ پنت پاپی نال تراندا۔ گرسکھ تیری سیجا تیرا پلنگ، تیری آتم ہر پر ماتم اپنا آسن لانددا۔ ہر بھگت تیرے کولوں منگے منگ، تیری پریتی ہر کارنگ، دوئے دھار وچ سنسار، چتر بھج خبردار، بھيو گجھ کڈھے سنسار، گرکھاں گھر ساچا گیا سبھ پایا ور کنت بھتار، وٹی نام ودھانیا۔ چھٹا سنسار نہ کوئی دسے مات پت بھائی بھین میت مرار، سنگر پورا حاضر حضورا آپے نظری آنیا۔ ناتا تٹا کوڑو کوڑ، مستک لگی ساچی دھوڑ، چتر سنگھڑ سیانا بنایا مورکھ موڑ، سنگر پورے ہتھ وڈیانیا۔ کلجگ انتم آسا منسا کرے پور، پوری اچھیا آپے آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سمت سولاں ہاڑ ستاراں، ہر سنگت سنگ رکھانیا۔ ہر سنگت تیرے اندر وڈیا، پاربرہم کرتارا۔ تیرا تیر آپے پھڑیا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ تیرا گھاڑن آپے گھڑیا، دوس لکھایا ہاڑ ستاراں۔ ایکا سبجگ مارگ دھریا، سمتی سمت چلے وبارا۔ ایکا اکھر ایکا لیکھ لکھ چوڑاسی پڑھیا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا سچ جیکارا۔ کلجگ انتم راج راجان شاہ سلطان جیو جنت سادھ سنت کوئی نہ آگے اڑیا، پھڑیا نام کھنڈا دو دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں کرے سچ پیارا۔ گرسکھ اٹھ ستیا، ہر سجن آپ جگاندا۔ سوبھاؤنتی ہوئی رتیا، رت رتڑی آپ مہکاندا۔ پرگٹ ہو یا پڑکھ ابناسی اچھیا، جاگرت جوت اک جگاندا۔ نہ کوئی دھڑ نہ کوئی بتیا، نہ کوئی رُوح وچ رکھاندا۔ گرسکھ تیرا لاہ، بھگت وچھل گردھار۔ جگ جگ آپے لٹیا، دوسر ہتھ نہ آئے وچ سنسار۔ تیرا بھانڈا تیرا سوما تیرے اندر بھٹھیا، سنگر پورا بھرے بھنڈار۔ تیرا رس پڑکھ ابناسی ہس ہس لوک مات نس نس چار کٹناں دہ دشا آپے لٹیا،

آپ اپنی کِرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے ساچا ور، اُترے پار کِنار۔ پار کِنارہ اوکھی گھاٹی، ہر سَنگر پار کرا سندا۔ ہر جن توڑے بحر کپاٹی، دُئی دُیتی کُنڈا لہندا۔ لہنا دینا چکے آن باٹی، آپ اپنا میل ملا سندا۔ لیکھے لائے پنج تت کایا ماٹی، کایا گڑھ سُبھائندا۔ چرن دوارا ساچی ہاٹی، چوڑاں چوڑاں مکھ شرمائندا۔ دُرمت میل رہیا کاٹی، نام پیالہ اک جام پیا سندا۔ آتم سیجا ساچی کھاٹی، پریم پٹولا اک وچھائندا۔ نرِگن جوتی نورِ للاٹی، نج گھر آتم آپ کُکا سندا۔ انحد شبد سچّی دُھن گا تھی، پنچم سیوا آپ کما سندا۔ پُرکھ اگما بنیا ساتھی، سگلا سنگ نبھائندا۔ سُرَت سوانی ملیا ہانی چنتا سگل وناسی، پُرکھ ابناسی میل ملا سندا۔ جگاں جگاں دی لتھی اداسی، کلجگ اتم ویکھ دکھائندا۔ منتمکھ جیو کرن ہاسی، ہسّ ہسّ جنم گوا سندا۔ دھرم رائے ایکا پھانسی، گل وچ پلا پائندا۔ پرگٹ ہویا گھنک پُر واسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھائندا۔ لہنا دینا پورب گہنا، لکھ چوراسی تن پہنایا۔ جن بھگتاں درس دکھائے نیناں، منمکھاں رین اندھیری چھایا۔ ہر جن میلا ہر سجن ساک سینا، منتمکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ جن بھگتاں دھام اولے سچھنڈ دوارے ساچے بہنا، منتمکھ اگنی کُنڈ تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ ایکا لایا۔ ساچا مارگ ہر ہر لا، ہر ہر بنت بنایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ایکا ایک دکھایا۔ چار ورنناں بھین بھرا، بھینناں بھیناں میل ملا یا۔ نہ کوئی کھائے سور گاں، حق حلال نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی ہنس نہ کوئی کاں، کاگ ہنس ایکا در بہایا۔ لکھ چوراسی چپائے ساچاناں، ہنس ہنسا وڈ وڈیایا۔ میل ملائے ساچے تھاں، در دروازہ اک گھلایا۔ صفت صلاحی پکڑے بانہہ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمت سولان پار کِنارہ، بے آس نہ کوئی رُٹھایا۔ بے آس نہ جانا رُٹھ، ہر سَنگر سچّا آیا۔ پوری کرنہارا ٹھہر، گھر بھانڈا دئے بھرایا۔ ہر سجن دی ساچی لوڑ، جگ جگ ویکھ دکھایا۔ آد انت جائے بھرے، جو جن رسنا رہے دھیایا۔ شبد اگنی چڑھیا گھوڑ، ایکا آسو رہیا دوڑایا۔ سمت سولان مارے پہلا پوڑ، لہندی دشا ونڈ ونڈایا۔ ویکھنہارا مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھنّ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا دوڑ دوڑ، در مندر اک سُبھایا۔ ہر مندر ہر وسیا، ہر ہر جوت جگائے۔ جن بھگتاں مارگ ایکا دسیا، ایکا راہ دکھائے۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاس رو سسیا، اندھ اندھیر گوائے۔ ہر ہر دے اندر وسیا، ہر جن وِرلا

درشن پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ساچے لئے ملائے۔ ہر سنگت ہر پایا، ہر گوہند گر میت۔ گھر منگل ساچا گایا، ہوئے پتت
 پُنت۔ رام نام ایکا گھر وسایا، ایکا وسیا چیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان، ہوئے سہائی سبئی تھائیں،
 پکڑے باہیں کرے نیائی، جن ہر ہر جن گر سکھ سکھ گر گر گھ گھ گر جو جن رہے دھیائیا۔

چار جگ ہر گن گایا، کلجگ انتم وٹی ودھائیا۔ جگ جگ سنگر ویکھ وکھایا، جن بھگتاں میل ملائیا۔ بھگت بھگتی آپے لایا، آپے دئے صلاحیا۔ آپے
 سنت سنگ نبھایا، سارنگ دھر بھگوان میٹھلا آپ ہو جایا۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، نام بھٹھی ایکا تائیا۔ برہم بھاہ وچ پایا، لال گُلاا ویکھ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار کھیل کھلایا۔ نو نو چار شبد ہر داتا، گر گھ آپ سناپا۔ چھٹی جگ بنیا داتا، داتا دانی دان دیندا آیا۔
 سبجگ ساچے بدھا گانا، ساچا سگن منایا۔ تریتا بخشتے تیر کمانا، چرن دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ دواپر مارے اک نشانہ، ایکا بان اٹھایا۔ نانک گائے ساچا گانا،
 گر گھ آپ سناپا۔ گر گوہند دتا پینا کھانا، امرت جام پیایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ انتم اپنے گھر کرے پروانا، اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر سبجن ویکھ وکھایا۔ جگ جگ جوت اکالی، اپنی آپ گھلایا۔ آد جگادی سچا مالی، لوک مات بھل بھلو اڑی گر گھ
 ساچے آپ لگائیا۔ آپے کرے اپنی واڑی، چار دیوار آپ رکھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کھڑی گلزاری، کل آپے پھول بھلایا۔ ساچے پھل زرناری، ز
 زرائن اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ ویکھے انت کیاری، ہر سنگت آپ بنایا۔ بن کے مالن توڑن آیا وڈ سنساری، کلی کلی مہکائیا۔ سر اٹھائی گر سنگت تیری
 کھاری، چاروں گنٹ پھرے واہو داہیا۔ تیرا پریم ست ستاری، زرگن آپے رہیا بھجائیا۔ تیرے ہار کر شنگاری، اپنا تن سجاپا۔ اپنی کایا پہلوں ساڑی،
 ساچی بنت بنایا۔ گر گھوں دی ہن آئی واری، گر پورا تن شنگار وکھائیا۔ نیز کھولو ستاراں ہاڑی، سمت سولاں لئے ملائیا۔ سنگر پورا پھرے پچھے اگاڑی، نام
 کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لٹی جائے دن دہاڑی، گر سکھاں جھولی پائیا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی، ہر جن ساچے آپ پرنائیا۔ آپے آیا چل دواری،

لوک مات دیکھ وکھائیا۔ گر گوہند بنیا سچ لکھاری، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سمبل نگری اُچ اٹاری، ہر وسیا بے پرواہیا۔ کرے کرائے اپنی کاری، کارج کرتا آپ اکھوائیا۔ گاؤ منگل زرناری، گر پایا بے پرواہیا۔ ناتا تٹا جگت سنساری، جاگرت جوت نظری آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکتک زرائن زر، جگت وچھوڑا رہیا کٹائیا۔ جگت وچھوڑا آپ کٹایا، ہر سنگت میل ملندڑا۔ ساچی ڈوری تند بندھایا، سوہنگ ہتھ اٹھندڑا۔ ساچی گھوڑی آپ چڑھایا، ستگر پورا واگ گندڑا۔ پھولن سیہرا سیس سجایا، گرگھ تیرا مکھ سہندڑا۔ کیسر کٹا مستک لایا، جوت لٹائی نور وکھندڑا۔ وڈا چھوٹا نکا نہ کوئی بنایا، بال انجانا بردھ جوان ایکا رنگ رگندڑا۔ ساچی سکھیا اک سمجھایا، چار ورنال اک وکھندڑا۔ بھین بھائی سرب وکھایا، دوسر ناتا نہ کوئی وکھندڑا، جو جن دھی بھین رہے تکیا، شتوہ دریائے آپ سٹندڑا۔ دوسر کوئے نہ سکے بچایا، لکھ چوراسی گیڑ بھوندڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا مارگ لائندا۔ ہر سنگت ہر سمجھاونی، ایکا ایک بوجھ بوجھائیا۔ در دوار نیت راس کراونی، پھل نیتی آپ کھوائیا۔ ماں بھین دھی سرب بناونی، بن نار نار نہ کوئی دسائیا۔ نار کنت اک سمجھاونی، سرت شبد دیکھ وکھائیا۔ ستگر پوری کرے بھاونی، جو جن بھاونامن رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں پھڑائے اپنالڑ، دامن کوئے نہ سکے چھڈائیا۔ ستگر پھڑیا ساچا دامن، در ساچا اک سہایا۔ ہر سنگت تیرا ہویا ضامن، نام ضامنی اک لیا۔ پہلوں مارے ہکاری راون، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، کرودھ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ میٹنہار اندھیری شامن، ساچا چند دے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر ایکا در ایکا ور رہیا وکھایا۔ گرگھ ساچے تیرا سچ شنگار، گر ستگر آپ کرائندا۔ چرن پریتی اک پیار، لوک مات وکھائندا۔ نیتز نیناں نام ادھار، کجل سچ سہائندا۔ مستک بندی جوت لاٹ، نورو نور ڈمگائندا۔ مینڈھی گندے نیڑے واٹ، اپنا پندھ مکائندا۔ بستر بھوشن مارن ٹھاٹھ، گر چرن دھوڑی جو جن نہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمت اک سمجھائندا۔ ستجگ تیری ساچی مت، ساچی دھار چلائی۔ ہر سنگت تیری اکورٹ، ایکا بند اُچجائی۔ ایکا پتا ایکا مات، ایکا گود بٹھائی۔ ایکا دیونہارا دات، ایکا جھولی رہیا بھرائیا۔ اک بندھائے چرن کول نات، ناتا بدھاتا اک جڑائیا۔ ایکا شبد ایکا گاتھ، ایکا کرے پڑھائی۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایشٹ دیوگر اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں رکھے ساچا سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائی۔ کلجگ انتم جوڑ جڑایا، پورب لہنا جھولی پائی۔ ایک مارگ اک دکھایا، ساچی
 سکھیاسکھ سمجھائی۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گایا، جگت وچولا بنیا ماہیا۔ اپنا چولا آپ بدلایا، گرکھاں چولی رنگ رنگائی۔ ہوئی ہوئی کھیل کھلایا، سولاں سال مکھ
 چھپائی۔ سمت سولاں رولا پایا، پرگٹ ہویا نہکٹک چارگٹ وٹی ودھائی۔ اپنا پردہ اوہلا لاہیا، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ گر سکھ کلا سولاں آپ جنایا، جو
 جن حکمے حکم چلایا۔ لکھ چوراسی گولا در دُرکایا، در دوار رہن نہ پائی۔ پچھلا قول آپ نبھایا، گر گوہند نال رلائی۔ سنگھ سنگھ ہر ویس وٹایا، شیر شیر لڑائی۔
 دس دسمیش ناؤں دھرایا، نام کھنڈا اک چکائی۔ جگت وچھوڑا دے کٹایا، آپ اپنی گود اٹھائی۔ ہر دا سودھ جس جن پنچ وار سوہنگ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان رسنا گایا، کوٹن کوٹ جنماں پاپ رہے مٹائی۔ سُدھا سر سچ تھایا، ساچا امرت سپر ایک مکھ چوئی۔ اپنا بھیو گجھا آپ گھلایا، دوجا در نہ کوئے
 وڈیائی۔ تیجانین نیتز آپ گھلایا، لوچن ویکھے بے پرواہیا۔ چوتھے پد آپ سما، چوتھے گھر وٹی ودھائی۔ واہ واہ پنچم سنگر پایا، وچھڑ کدے نہ جائی۔ کلجگ
 انتم میل ملایا، ہر سنگت وڈ وڈیائی۔ سمت سولاں ہاڑ ستاراں تیل چڑھایا، ساچا سنگن منائی۔ ساچا کھیڑا اک وسایا، ہر سنگت وسی چائیں چائیا۔ نو دوارے
 بیڑا پار کرایا، دسم دوارے میلا ملیا سچے شہنشاہیا۔ چوتھے جگ گیرا آپ دویا، گرکھاں کٹے لکھ چوراسی پھاپیا۔ نو کھنڈ پر تھی جھیرا آپے پایا، چھیراں
 چھیرے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائی۔ ہر ساچی کل ورتائندا، کرے کرائے کر نیہار۔ لکھ چوراسی
 آپ بھلائندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر جن سوئے مات جگائندا، دیوے نام ادھار۔ بچکھنڈ دوارا اک سہائندا، سمبل نگری دھام نیار۔ گر گوہند نظری
 آسیندا، شستر بستر تن شنکار۔ دسم دواری کڈا لاہندا، چتر بچ کرے پیار۔ گرکھاں راہ تکائندا، اپنے نیتز نین دے اگھاڑ۔ پھڑ پھڑ باہوں گود اٹھائندا،
 پھڑ پھڑ مارے ڈاڈھی مار۔ نام کھنڈا اک چکائندا، جو دھا سور پیر سچی سرکار۔ سنجگ ساچا مارگ لائندا، لکھ چوراسی کر خوار۔ ہر سنگت تیرا بیڑا آپ
 چلائندا، کھیوٹ کھیٹا بن پنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکٹک نرائن ز، نر نرائن آپ اکھوائندا۔ نر نرائن
 نر اوتارا، نرگن ہر اکھوایا۔ آد جگادی کر پسار، لوک مات ویکھن آیا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ من مت بدھ نہ دے سہارا، کھییا

لیکھ نہ کوئی جنایا۔ جن بھگتاں کرے آپ پیارا، اپنا میلا آپ ملایا۔ گر چیلہ سوہے اک دوارا، ساڈھے تن ہتھ ساچا مندر اک سہایا۔ دسم دواری سچ چُبارا، سنگر بیٹھا آسن لایا۔ بھرن آیا نام بھنڈارا، ہر سنگت آپ ورتایا۔ خالی دے نہ کوئی دوارا، جس جن سوہنگ رسنا گایا۔ اترے پار ناری نار، نر نرائن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت پیار جگ جگ اوتار، ڈبڈے پاتھر لئے تار، گرگھیاں بخشے اک دوار، چرن ناتا اتم ذاتا پتاما آپ اکھوایا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی بٹن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ★

رام نام انمول، گرگھیاں ہٹ وکاسندا۔ اپنے کنڈے آپے تول، پورا تول اک کراسندا۔ آد جگاد جگادی جگ اڈول، ایکا ایک اکھواسندا۔ سچ بھنڈارا ساچا کھول، سچ ورتاسندا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکا اکھر بول، ہنگ برہم روپ وٹاسندا۔ وسنہارا سدا کول، در مندر گھر سہاسندا۔ اپنی بھلواری آپے مول، رت بسنت آپ سہاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ونج ونجارا اک اکھواسندا۔ رام نام ساچی دات، ہر جن ہتھ وڈیایا۔ دیونہار پڑکھ ابناس، پورن آس کرایا۔ ساچا لیکھا سواس سواس، گر سنگر گنت گنایا۔ پورب لہنا دھر دھرواس، دھر دھرنی دھرت چکایا۔ لیکھا لکھے پرتھی آکاش، آتم نواس سچ سکھدایا۔ کرے کرائے پوری آس، آپ اپنی دیا کمایا۔ سدا سہیلا وسے پاس، ست پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہنگ برہم ایکا راس، منڈل اک سہایا۔ رام نام کر پرکاس، پڑکھ پڑکھوتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وست ایکا ہٹ وکھایا۔ رام نام نرگن دھار، نرگن آپ اُپجاسندا۔ رام نام سرب گن سار، سرگن ونج ٹکاسندا۔ رام نام ونج وپار، لکھ چوراسی آپ کراسندا۔ رام نام جگت اُردھار، ہر ہردے ونج دھراسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر منتر رام نام آپ اُپاسندا۔ رام نام شبد سندیش، سنگر پڑکھ سٹاسندا۔ رام نام گھٹ گھٹ پرویس، پر م پڑکھ اکھواسندا۔ رام نام نر نریش، نر نرائن آپ اکھواسندا۔ رام نام اولٹا ویس، جگ جگ آپ وٹاسندا۔ سو پڑکھ نرنجن کرے

آدیس، ہنگ برہم رُوپ سماندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اُچا سندا۔ رام نام نام نرکار، نرگن ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد
شبد جیکار، شبد شبدی ویس وٹایا۔ رُوپ رنگ رنگ رُوپ تے ویسا باہر، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ ساچا بھوپ سچی سرکار، سچ سلطان گن ندھان شبد اکھوایا۔
کھیلے کھیل کھیل مہان، مہریان بھيو نہ رایا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ بھیکھا دھاری دو جہان، جگا جگنتر ویکھ دکھایا۔ نام نامہ تیر کمان، کھنڈا
کھڑگ آپ اٹھایا۔ سو پُرکھ نرنجن مارے اک نشان، ہنگ برہم پار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اپنا نام درڑایا۔ رام نام نام
وڈیائی، ہر سچا وڈ وڈیائندا۔ رام نام نام گڑمائی، ہر سنگر آپ کرا سندا۔ رام نام وجے ودھائی، گر سنگر ویکھ دکھایا۔ رام نام میل ملاوا سچ سُبھائی، گھر
مندراک سہا سندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کر، ہنگ برہم میل ملا سندا۔ رام نام نام گن ندھان، بھيو ابھید
چھپایا۔ پُرکھ ابناسی چتر سُبھان، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ بھيو نہ پائن وید پُران، کوٹ کوٹاں رہے گایا۔ کہانی بانی نہ کرے پچھان، لکھ چوراسی مکھ بھوایا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ رام نام آپے دھر، دھرت دھول سہا سندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، ہرجن ویکھ
دکھایا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچے سر، دُرمت میل گوا سندا۔ لکھ چوراسی چکائے ڈر، اپنا رنگ رنگا سندا۔ آپے دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک
سمجھایا۔ سوہنگ اکھر پڑھ، ایک راگ الا سندا۔ توڑ تڑائے ہنکاری گڑھ، گڑھ ہنکار رہن نہ پائندا۔ جگت وکارا آپے پھر، آپے مار مکا سندا۔ شبد سرُوپی
سنگر پھڑائے لڑ، گرگھ رام نام پھرا سندا۔ اندر مندر ساچے وڑ، گھر ساچا آپ سہا سندا۔ پوڑی پوڑی جائے چڑھ، چوتھا ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ نہ کوئی سپیس
نہ کوئی دھر، بیخ ت نہ کوئی اپا سندا۔ نرگن سرگن درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹا سندا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے
نرگن ہو پرتکھ، سرگن رُوپ وٹایا۔ آپ اپنا آپ کرے وکھ، انگیکار آپ اکھوایا۔ آپے کھیلے چار کوٹ اتر پورب پچھم دکھن وکھ، دہ دشا آپ ہو جائیا۔
آپے ناؤں دھرائے لکھنا لکھ، آگم آگوچر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپے ونج کرایا۔ رام نام سچ وپار، ہر سنگر
آپ کرا سندا۔ کاغذ قلم نہ پائے سار، مس مکھ شرما سندا۔ اٹھاراں بھار رونا زار و زار، پت ڈالی دس نہ آسندا۔ برہما ویتا باہاکار، وید ویاسا نیر وھا سندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام نام اپنا آپ آپ ورتا سندا۔ وڈ وڈیائی ہر ہر ناؤں، لکھیا لیکھ نہ جانیا۔ نہ کوئی نگر نہ کوئی گاؤں، نہ دسے کوئی
 ٹکانیا۔ نہ کوئی کھیڑا نہ گراؤں، نہ کوئی جانے ہر ہر بھانیا۔ کھیلے کھیل اگم اتھاہو، جگ جگ ہوئے مات پردھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہرجن آپے پکڑے باہوں، دھر مستک لیکھ پچھانیا۔ دھر مستک لیکھا رام نام، رتن امولک ہیرا لال۔ کرنی کرتا پورا کرے کام، آد جگادی دین
 دیال۔ شبد انادی ساچی تورا ناد، تورت وجائے سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم برہمادی ایکا نام آد جگادی، جگ جگ
 چلے چلائے اپنی چال۔ آد جگادی ہر کا نام، ہر ہر آپ دھرایا۔ جگ جگ پورن کرے کام، کارج کردا آیا۔ جگت میٹے اندھیری شام، ساچا چند چڑھایا۔
 جن بھگتاں پیائے ایکا جام، ترسنا ترکھا مٹایا۔ ساچا پلے بنھے دام، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام نام اک صلاحیا۔
 رام نام صفت صلاہو، ساگر سندھ سنساریا۔ ہرجن بنے آپ ملاحو، بیڑا کرے پار کناریا۔ ویکھ وکھائے تھاؤں تھاؤں، دہ دشا پاوے ساریا۔ پکڑ اٹھائے
 پھڑ پھڑ باہوں، آپ اپنی سیو کما رہیا۔ کلج کرے سچ نیاؤں، کوڑی کریا ویکھ وکھا رہیا۔ سوہنگ چپائے ساچا ناؤں، سو پڑکھ زرنجن ویس وٹا رہیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام نام نام ادیس، جن بھگتاں دیوے سچ سندیش، شبد سنسپہرا اک سنا رہیا۔ شبد سنسپہرا دھر دربار، گر سنگر
 آپ جنایا۔ پت پر میشور کر پیار، گرگھ گر ویکھ وکھایا۔ دیا باقی کملا پاتی کر کر اجیار، اندھیری راتی میٹ مٹایا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، اپنا ناؤں پیانیا۔
 دھن اناد شبد جیکار، سوہنگ سچ پڑھانیا۔ موہن مادھو مادھی رُپ اپار، زربھے رُپ اک درسایا۔ آد جگادی ساچی کار، جگ جگ ویس وٹانیا۔ برہم
 برہمادی پاوے سار، پار برہم وڈی وڈیائی۔ اک اگلا خبردار، دوجی قدرت وچ سامنیا۔ تنہا لوکاں کر وچار، چوتھے گھر کرے گڑمانیا۔ پنچم سوہے بنک
 دوار، چھیویں چھپر نہ کوئی سہانیا۔ ستویں ست پڑکھ زرنجن میت مرار، ساتک ست ست ورتانیا۔ اٹھویں تتاں اٹھاں و سیا باہر، زرنگن نور نور رُشانیا۔ نو
 دوار نہ کوئی کواڑ، نو نو نہ کوئی وڈیائی۔ دسم دوا ری کھول کواڑ، آپ اپنا رُپ وٹانیا۔ اک گیاراں کر پیار، دس دس وچے ودھانیا۔ لیکھا جانے گیاراں ہاڑ،
 ودی سدی نہ لیکھ جنایا۔ جگت بکرمی نہ کوئی پیار، نہ عیسوی کرے گڑمانیا۔ پڑکھ اگما کھیل اپار، آپ اپنی رچن رچانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، ہر کاروپ آپے دھر، راڑا راڑ سرب مٹائیا۔ اک اک اک آکار، ایکا ایک رنگ رنگیا۔ دسم دوا ری وچ سنسار، مانس منٹھ کھیل کھلایا۔ ایکا ایک آئے جائے باہر، آوت جات دس نہ آیا، ایکا نرگن نرگن دھار، ایکا سرگن سرگن میل ملایا۔ ایکا ایک سرگن چھٹیا سنسار، ایکا ایک نرگن وچ ٹکایا۔ ابھیو ابھیدا بھيو کرتار، ہر کاروپ آپ ہو جایا۔ راڑا لیکھ نہ جانے جیو گوار، برہما ویتا بھيو نہ رایا۔ پُرکھ ابناسی ہو اُجیار، آپ اپنا رنگ رنگیا۔ کجگ انتم ہر نرکار، دیا باقی اک جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اک جڑیا جوڑا، جوڑی جوڑ آپ جڑایا۔ اک ہر اک نر، اک اک نال بندھائیا۔ اک گر اک اوتار، ایکا گھر کرے کڑمائیا۔ ایکا گرگھ لے ور، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ ایکا گر سکھ پلا لے پھر، ایکا سنگر روپ وٹائیا۔ ایکا اک اکھ لے پڑھ، ایکا کرے ناؤں پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اک بن گیاراں، لیکھا جانے ہاڑ گیاراں، یار یاراں نال ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی جگ جگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔

☆ (۲۹-۳۰ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی) دلی سنگھاسن دربار وچ ☆

نرکار نرکار، نرگن روپ سماندا۔ جوتی نور نور اُجیار، نورو نور ڈمگائندا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ بھيو نہ آسیندا۔ آد نرنجن کھیل اپار، آد جگادی کھیل کھلایندا۔ پاربرہم پُرکھ کرتار، پُرکھ پُرکھوتم ویس وٹائندا۔ ست سروپ ست جیکار، ناد انادی دُھن اُچجائندا۔ شبدی شبد شبد جیکار، نام جیکارا اک لگاندا۔ محل اٹل اُچ مینار، اگم اتھاہ بے پرواہ آپ وساندا۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، بنک دوا ری آپ سہائندا۔ چھپر چھن نہ کوئی دیوار، نہ کوئی باڈی بنت بنائندا۔ اک اکلا اینکار، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی دیپک کر اُجیار، آپ اپنا ڈمگائندا۔ کملا پاتی کھیل اپار، ساچی کھیل آپ کھلایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا، نرکار ناؤں دھرائندا۔ نرکار پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیال، جگ جگ ویس وٹایا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی آپ چلایا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، پرتپالک ناؤں رکھایا۔ اپنے مندر اپنا دیپک آپے بال، آپے

ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سبج سچا شاہ شہنشاہ شاہ سلطان ناؤں دھرایا۔ نرگن شاہو سچ سلطان، ہر ہر آپ اکھواندا۔
 کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنی رچن رچاندا۔ شبد اگئی دھر فرمان، سچ سنیہڑا آپ سناندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، آپ اپنی دیا کماندا۔ آپے وسے
 مندر سچ مکان، تھر گھر ساچا آپ سہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار نرکار نرگن ویس اپنا آپ وٹاندا۔ نرگن دھار نرگن
 رُپ، نرگن ویکھ وکھایا۔ نرگن داتا ست سرُپ، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ نرگن وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پانیا۔ نرگن آپے جائے ٹٹھ،
 آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار نرادھار ایکا رنگ رنگایا۔ ایکا رنگ پُرکھ کرتار، اپنا آپ رنگاندا۔ کھیلے کھیل
 اپر اپار، بھییو ابھیدا بھییو چھپاندا۔ محل اٹل اُچ مینار، سچھنڈ دوارا اک سہاندا۔ شاہو بھوپ سلطان وڈ سیکدار، سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن ڈیرہ لانددا۔ رُو
 سس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہاندا۔ ایکا دیپک کر اُجیار، ایکا گھر لٹکاندا۔ ایکا گائے گاونہار، سُر تال نہ کوئی وجاندا۔ برہما وشن شونہ کوئی
 پیار، کروڑ تیتیسانہ کوئے سنگ رکھاندا۔ نرگن رُپ اپر اپار، آپ اپنے وچ لٹکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت ناؤں
 دھراندا۔ اجوئی رہت مورت اکال، ایکا اینکاریا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، کھنڈ سچ بنک دواریا۔ اپنا پھل آپے لائے ڈال، آپ اپنی رت سہالیا۔
 اپنا امرت بھرے اپنے تال، تال سہاوا اک اُپارہیا۔ اپنا دیپک آپے بال، آپے ویکھ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ویس
 نر نریش، ایکا ایک کرا رہیا۔ نر نریش نرکار، نراکار اکھواندا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، بھییو کوئی نہ پاندا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپ اپنی سچ
 ہنڈھاندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپے میل ملاندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار
 نرگن نر نرائن ایکا رنگ رنگاندا۔ سرگن دھار ہر نرکار، اپنی آپ چلایا۔ جوتی جوت کر پسا، جوتی جوت وچ لٹکاندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار
 کمانیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑانہ کرے کوئی پتار، رکت بوند نہ کوئی لٹکاندا۔ سُر تال نادی خبردار، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ ہنگ برہم برہادی ہو تیار، رُپ انویا
 رُپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار ساکار آپ ہو جایا۔ نراکار پُرکھ کرتار، ایکا ویس وٹایا۔ ساکار کھیلے کھیل اگم اپار، اگئی

انگی کار کرایا۔ اک مردنگ وجے اپار، وجاونہارا دس نہ آیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 رُپ ست سرؤپ، وشنوں وشنوں ناؤں دھرایا۔ وشنوں رُپ انوپ انوپا، اپنا آپ وٹائندا۔ نرگن ہویا ست سرؤپا، ساچی دھار بندھائندا۔ ویکھنہارا
 چارے کوٹا، آپ اپنا در سہائندا۔ آپے بھریا اپنا ٹھوٹھا، امرت اپنے مکھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونتہ،
 ابناسی کرتا اک اکھوائندا۔ ابناسی کرتا کھیل اولہ، اپنا آپ کرایا۔ آپ وسایا سچ محلہ، ایکا در سہایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا نیج بجایا۔ اپنا سنگھاسن آپے
 ملا، آپے ڈیرہ لایا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، اپنے ناؤں دھرایا۔ آپے کرے ول چھلا، ول چھل دھاری آپ ہو جایا۔ آپے دھارے اپنا بلا، آپ اپنا بل
 رکھایا۔ نرگن رُپ ست سرؤپ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ویس وٹایا۔ ویس وٹایا وشنوں دھار، عقل کلا وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی
 بھویو نیار، بھویو کوئی نہ پائیا۔ امرت بھریا سچ بھنڈار، ساچا در سہایا۔ کول کولا کرتیار، کول مکھ سہایا۔ ویکھنہارا سرجنہار، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ آد
 نرنجن ہو اُجیار، جوتی جوت ڈمگائیا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ نا بھی بھٹی آیا باہر، پنکھڑیاں مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نوچار ویکھ وکھائیا۔ کول بھل بھل اُجیار، ہری ہر آپ کرائندا۔ کملاپاتی کھیل اپار، بوند سوانتی وچ ٹکائندا۔ اک اکانتی پاوے سار، آپ اپنا
 میل ملائندا۔ پُرکھ بدھاتی بھویو نیار، پاربرہم بھویو نہ آئیندا۔ اتم ذاتی کر اُجیار، آپ اپنا مکھ کھلائندا۔ ہنگ برہم اک پسار، پاربرہم اپنا رُپ وٹائندا۔
 چارے مکھ کر اُجیار، چارے کنتاں ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در ساچا اک سہائندا۔ ہری ہر ہر ہر
 رُپ، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم ست سرؤپ، برہم برہم اُپجایا۔ داتا داتار شاہو بھوپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونتہ، آد جگاد جگا جگنت جگ اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپ اُپائے برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آپے آد آپے
 جگاد، آپ اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے شبد آپے ناد، آپے تریا تورت ناد وجایا۔ آپے موہن مادھو مادھ، رُپ انوپ آپ درسایا۔ آپے نرگن سرگن لئے
 لادھ، نراکار ساکار آپ ہو جائیا۔ آپے اپنا آپ رہیا ارادھ، آپے اپنی سیو کمائیا۔ آپے جانے بھید بودھ اگادھ، آپ اپنا بھویو چھپایا۔ جوتی جوت سرؤپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا اینکار، اک اِکلا کر پسار، جگا جگنتر پاوے سار، جگ کرتا آپ ہو جائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، پاربرہم اکھواندا۔
 پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ آپے اُتپت کرنیہارا، آپے میٹ مٹاندا۔ آپے وشنو ویس نیارا، اپنا آپ وٹاندا۔ آپے برہم برہم کر
 پسار، پاربرہم اکھواندا۔ آد جگادی اینکارا، عقل کلا ورتاندا۔ لیکھا لکھے نہ کوئی سنسارا، بھو کوئی نہ پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، اک اِکلا سچ محلہ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن سچکھنڈ دوار دروازہ غریب نوازا ایک ایک گھلاندا۔ سچکھنڈ دوار در
 درویش، ایک اینکاریا۔ پُرکھ ابناسی نر نریش، ست سلطان آپ اکھوارہیا۔ آپے برہما آپے وشن ہوئے مہیش، آپ اپنا ویکھ وکھا رہیا۔ آپے شکر بن
 کرے آدیس، آپے نیوں نیوں سپس جھکا رہیا۔ آپے باسک تشکا ہوئے شیش، آپے سچ ہنڈھا رہیا۔ آپے جگا جگنت کرے ویس، ویس انیکا آپ وٹا
 رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آد جگادی ناد انادی اکھوارہیا۔ اپنا ناؤں رکھ کرتا، نرگن آپ اُپجاندا۔ شبد اگمی کھیل اپارا، بھو کوئی نہ پاندا۔ برہما ویتا
 کر پیار، برہم برہم سمجھاندا۔ ایک شبد اک دھنکار، ایک دھنی ناد وجاندا۔ چارے کھ گھ اجیار، کھ کولا آپ گھلاندا۔ بودھ اگادھی ایک دھار، شبد انادی
 ناد وجاندا۔ لیکھا لکھیا ہر اپارا، اپنا لیکھ آپ جاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک آپ ہو جاندا۔ ایک رنگ پُرکھ کرتارا،
 ایک روپ سماںیا۔ ایک نرگن کھیل اپارا، ایک سرگن ویس وٹانیا۔ ایک میلا وچ سنسار، ایک ساچی رچن رچانیا۔ ایک لوآں پُریاں دئے سہار، ایک منڈل منڈپ
 رہیا سہانیا۔ ایک جوتی نور رُو سس ستار، آپ اپنی دیا کمانیا۔ ایک پُرکھ ایک نار، ایک کنت سہاگ ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 انت جگا جگنت، جگت جگ جگت اپنے ہتھ رکھانیا۔

☆ (۲۹-۳۰ ہاڑ ۲۰۱۶ بکرمی) پریتم سنگھ دے گھر ۱۲ اے ۱۶ ویسٹ ایسٹ ایریا دلی ☆

ہر کرپا ہر جانیاء، پاربرہم گر کرتار۔ ہر کرپا ہر پچھانیا، نرگن جوت شبد ادھار۔ ہر کرپا ہر سنگت مانیا، میل ملاوا سرجنہار۔ ہر کرپا کھیل دو جہانیا، کھیل کھلائے گروہ گردھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے پروانیا۔ ہر کرپا ہر پیکھیا، آتم انتر میت۔ ہر کرپا ہر ویکھیا، سنگر ٹھانڈا سیت۔ ہر بھگتن ہر بھگتی لیکھیا، آد جگادی پت پُنیت۔ ہر کرپا ہر دھارے بھیسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے گائے سہاگی گیت۔ ہر کرپا ہر پایا، سنگر سجن شاہ۔ ہر کرپا در گھلایا، پر بھ ملیا بے پرواہ۔ ہر کرپا گھر وسایا، لیکھا چکا اگم اتھاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی بنے ملاح۔ ہر کرپا ہر روپ ہے، ہر ہر رنگ سمائے۔ ہر کرپا میلا سنگر شاہو بھوپ ہے، جن ہر ساچے میل ملائے۔ ہر کرپا لیکھا چھے چاروں کوٹ ہے، دہ دشا پندھ مکائے۔ ہر کرپا ناتائے جوٹھ جھوٹھ ہے، گھر ساچے سچ وسائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر ویکھ وکھائے۔ ہر مندر ہر بولیا، نرگن شبد جیکار۔ پُرکھ ابناسی پردہ کھولیا، نرگن باقی کر اُجیار۔ نام وست کنڈے تولیا، تولہار اپر اپار۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ ہر گھٹ اندر آپے مولیا، جوتی نور کر اُجیار۔ امرت بھرے آپے کولیا، کھلے کول سچی گلزار۔ کھیلے کھیل اُپر دھولیا، دھرت دھول دئے سہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر کرپا سنگر ساکھیا، نرگن جوت جگائے۔ ہر کرپا میل ملاوا کملاپات، کول کھی مکھ اٹھ کھلائے۔ ہر کرپا میلا چرن نات، سنگر پورا جوڑ جڑائے۔ ہر کرپا ساچی دات، نام وست وست جھولی پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچا میتڑا، میل ملاوا وچ سنسار۔ سنگر پورا کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگے رنگ اپار۔ انادی برہمادی شبد سنائے ساچا گیتڑا، واد وادی دیوے مار۔ پنچ تت تتاں کرے ٹھنڈا سیتڑا، امرت بخشنے ٹھنڈی ٹھار۔ پت پاپی کرے پت پُنیتڑا، ہر دے رام نام اُردھار۔ مٹھا کرے کوڑا پٹھڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشنے چرن پیار۔ چرن پیار ساچا ناتا، سنگر پُرکھ بندھاندا۔ آد جگادی اک اکانتا، ایک کھیل کھلاندا۔ دھر درگاہی ساچی داتا، نام نامہ جھولی پاندا۔ جگا جگنتر بچھے واتا، ویس انیکا

ویس وٹا سندا۔ مٹے رین اندھیری راتا، ساچا چند چڑھائندا۔ شبد اگئی سنائے گا تھا، سو پڑھ نہ نجن ناؤں دھرائندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر نام
 درڑا سندا۔ ایکا مندر ایکا ہاٹا، ایکا درگھلا سندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاتا، سر سرور اک سہا سندا۔ ایکا جوتی نور لانا، دوس رین ڈمگ سندا۔ ایکا بستر ایکا کھانا، ایکا
 بیج سہا سندا۔ ایکا چولی کایا مائا، بیج ت ویکھ وکھائندا۔ ایکا آگے وکھائے نیڑے واٹا، بچھلا پنڈھ مکا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا
 گر لیکھا جانے دھر، دھر لیکھا آپ لکھا سندا۔ دھر لیکھا ہر لکھنہارا، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، وید کتیب بھو نہ پا رہیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا،
 گھٹ گھٹ آسن لا رہیا۔ دیک باقی کر اجیارا، جوتی نرگن ڈمگا رہیا۔ شبد اناد سٹی ڈھنکارا، گھر مندر اک سنا رہیا۔ ڈونگھی کندر اندھ اندھیارا، ایکا کھ چھپا
 رہیا۔ آپے کھولے بند کواڑا، ڈئی دوتی پردہ لاه رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے میٹے اگنی ہاڑا، توتت ملا رہیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، برہم مت اک سمجھا رہیا۔ برہم مت گر چرن پریت، گر گرکھ وڈو ڈیا نیا۔ سیٹل سانت کرے سیت،
 ٹھانڈی دھار کھ چوائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، چال نرالی اک وکھائیا۔ نہ کوئی مندر گرو دوارا مسیت، شو دوالا مٹھ نہ کوئی اُپجائیا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی
 کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا رنگ رنگائیا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھ، جگت نیتر دس نہ آئیا۔ اپنے بھانے آپے جانے میٹھ، اپنے
 بھانے رہیا سائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سنائے سہاگی گیت، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ ہر کرپا شبد اُپایا، گر گر کرپا دھار۔ ہر
 ناد انادی ڈھولا گایا، گا ونہارا پڑکھ کرتار۔ لو آں پریاں آپ سنایا، برہمنڈ کھنڈ ہوئے اجیار۔ لوک مات ویکھ وکھایا، دھرنی دھرت دھول دئے سہار۔
 آکاش پرکاس آپ کرایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ہر گھٹ اندر واس رکھایا، لکھ چوراسی کر پسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوالا
 گر گوپالا، نرگن نور ایکا ڈمگایا۔ نرگن دیوا نرگن باقی، نرگن آپ جگائیا۔ نرگن پیما کملا پاتی، کول نین اکھوائیا۔ نرگن بیٹھا اک اکانتی، تھر مندر سو بھا
 پائیا۔ نرگن بنیا ساچا ساتی، ساچا جام پیایا۔ نرگن کھولے اپنی تاکی، اپنا کُنڈا لایا۔ نرگن لہنا دینا چکے باقی، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ نرگن آسو نرگن راکی،
 نرگن شاہ آسوار اکھوائیا۔ نرگن ویکھے لکھ چوراسی چو خاکی، خاکی خاک ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرپا میل ملائیا۔ نرگن

داتا بے پرواہ، نرگن روپ سماندا۔ نرگن شبدی بن ملاح، نرگن بیڑا آپ چلا سندا۔ نرگن لیا اپنا ناں، نرگن نعرہ آپے لائندا۔ نرگن دیکھے تھاوں
 تھان، نرگن اپنا گھ چھپا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دھار نرا کار آپ کرا سندا۔ نرگن ماتا نرگن پتا، پتا پوت آپ اکھوایا۔
 نرگن بٹھے ساچا ناتا، نرگن آپے جوڑ جڑاویا۔ نرگن اتم رکھے ذاتا، ہر کا ورن نہ کوئے اُپاویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے
 کھیل کھیلنہار بے پرواہیا۔ نرگن پُرکھ پُرکھ مہان، سرگن شاہ بھوپ اکھوایا۔ نرگن گوپی نرگن کاہن، نرگن رام نام اُپجایا۔ نرگن کھیلے کھیل دو جہان،
 نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن شبد نرگن بان، نرگن رہیا اڈایا۔ نرگن دیکھے مار دھیان، نرگن نرگن دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گھر ساچا اک سہایا۔ گھر سچا ہر مندر اُچ منارا، جوتی جوت جگایا۔ پُرکھ اپنا سی گھٹ گھٹ واسی کھیل نیارا، کھیلے بے پرواہیا۔ ایکا دیپک باقی کر اُجیارا،
 آد جگاد جگا جگنتر ڈمگایا۔ رُو سس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہارا، دھرت دھول نہ کوئے وسایا۔ لکھ چوڑا سی نہ کوئی پسارا، برہما وشن شو نہ
 کوئی اُجیارا، آپ اپنی رچن رچایا۔ نرگن مینا نرگن اتینا کرے پیارا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ویس
 تھاوں تھانیا۔ نرگن سنگر پُرکھ نرنجن، ست ستواد اکھوایا۔ نرگن داتا درد دُکھ بھے بھنجن، آد جگادی ناؤں دھرا سندا۔ نرگن میت نرگن سجن،
 ساک سین نرگن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹا سندا۔ نرگن پُرکھ پُرکھ کرتا، ست سروپ سماندا۔
 پاربرہم پر بھ بھو نیارا، آپ اپنا بھو کھلا سندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، کر کرپا ویس وٹا سندا۔ سرگن بٹھے ساچی دھار، ساچا مارگ لائندا۔ پنج تت کر پیار،
 آپ اپنا وچ ٹکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ایکا گھر، گھر مندر اک سہا سندا۔ نرگن اُپجیا ہر کرتا، سرگن جوت
 جگایا۔ سرگن میلا وچ سنسار، نرگن دیکھ وکھایا۔ دوہاں وچولا کر نیہار، کرتا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ
 جگ نرگن سرگن جوڑ جڑاویا۔ نرگن سجن پایا، سنگر میت مرار۔ سرگن ڈھولا گایا، شبدی شبد جیکار، اکھر وکھر نام پڑھایا آپ اپنا کر پیار۔ اشٹ دیو
 اک جنایا، ایکا روپ سچی سرکار۔ نیتز نین اک کھلایا، کھولنہار بند کواڑ۔ ساچا قلعہ اک سہایا مندر سوہے بنک دوار۔ آپے ہر ہر روپ وٹایا، نرگن نورو

نور اُجیار۔ پنجاں تیاں میل ملایا، مندر اندر گپت ظاہر۔ ساچی کندر ڈیرہ لایا، وسنہارا دھواں دھار۔ شبد انادی اک چلایا، دُھن اگمی دُھنکار۔ آپ اپنا راگ الایا، گاونہار ہر نرنکار۔ گاونہار دس نہ آیا، بھرے بھلے سرب سنسار۔ گرگھ ورلے میل ملایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔

☆ پہلی ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال ☆

نرگن دھار ہر نرنکار، نورو نور جوت سمایا۔ آد نرنجن کھیل اپار، پُرکھ ابناسی وڈ وڈیاںیا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، بھو کوائے نہ پانیا۔ آد جگادی کھیل اپار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کملاپاتی ہو اُجیار، ایکا ایک ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں رکھانیا۔ نرگن نور پُرکھ اکالا، ایکا اینکاریا۔ آد جگادی ہو اُجالا، آپ اپنا روپ وٹا رہیا۔ ساچا مندر سچی دھر مسالہ، تھر گھر ساچا اک سہا رہیا۔ اپنا دیک آپے بالا، آپ اپنا در سہا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں رکھا لیا۔ آد جگادی پُرکھ کرتار، ایکا رنگ سمایا۔ آپے گپت آپے ظاہر، اندر باہر آپ ہو جایا۔ آپے جوتی نور اُجیار، نورو نور ڈگمگایا۔ آپے شبد بے بے جیکار، دُھن انادی آپ سنا یا۔ آپے بودھ اگادھی بھر بھنڈار، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے بن ہر ونجار، آپ اپنا ونج کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن روپ اکال مورت، ایکا ایک اکھواندا۔ شبد انادی ساچی تورت، جگا جگنتر اک وجاندا۔ آپے وسے نیڑے دورت، در دوارا آپ سہاندا۔ آپے داتا حاضر حضورت، ہر ہری ہر ویس وٹاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں پرگٹاندا۔ اپنا ناؤں رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ اجونی رہت ہو پرتکھ، اپنی کل ورتانیا۔ آپے لیکھا جانے لکھنا لکھ، اگم اگم وڈی وڈیاںیا۔ آپے کرے اپنا کھ، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ اپنے مندر آپے وس، آپے آسن لانیا۔ اپنی سیجا آپے ہس، ناری کنت آپ ہو جانیا۔ اپنے ہر دے اندر آپے وس، آپ اپنا یج بجانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار

آپ چلائیآ۔ نرگن دھار دُھر دربار، ہر ساچی سچ چلائیآ۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیآ۔ ابناسی کرتا ہو تیار، پُرکھ پُرکھو تم وڈ وڈیائیآ۔ اگم
 الکھ اگوچر بے عیب بے عیب پروردگار، نورو نور ڈگمگائیآ۔ تھر گھر ساچا مندر کرتیار، اندر بیٹھا بے پرواہیآ۔ آد جگادی اینکار، عقل کلا ورتائیآ۔ پتا پوت
 نہ کوئی ڈلار، بھائی بھین نہ کوئی اکھوائیآ۔ شبد اگمی اک جیکار، ایکا نعرہ لائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرکار وڈ وڈیائیآ۔ نرگن داتا
 بے پرواہ، آد جگاد سمایآ۔ آپے وسے اپنے تھاں، سچھنڈ دوارا اک اپیآ۔ چھر چھن نہ لیا کوئی چھہا، چار دیوار نہ کوئی بنایآ۔ دیاباتی نہ لیا کوئی جگا، جوتی نور
 ڈگمگایآ۔ کملاپاتی آپ اکھوا، آپ اپنا بنک سہایآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، ایکا اپنا نام وڈیایآ۔ نام وڈیائی پُرکھ
 اکال، ایکا ایک اکھوائیآ۔ جگا جگنتر دین دیال، جاگرت جوت کرے رُشنائیآ۔ شبد وجائے ساچا تال، دُھن اپنے ہتھ رکھائیآ۔ سچھنڈ دوارے شاہ کنگال،
 تھر گھر ساچے بے پرواہیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرکار وڈی وڈیائیآ۔ نرکار پُرکھ ابناسی، اپنا رنگ رنگا سندا۔ کھیلے کھیل شاہو
 شاباشی، شاہ سلطان ناؤں دھرا سندا۔ اپنے منڈل پاوے راسی، نہ کوئی دوسر سنگ رلا سندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ کوئی آکاشی، منڈل منڈپ نہ کوئی سہا سندا۔
 ۷۰۔ رَس نہ کوئی پرکاسی، نہ کوئی رچن رچا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرکار نرگن نورو نور ڈگمگائیآ۔ نور اُجالا ہر گوپالا، جوتی
 جوت کرے رُشنائیآ۔ کھیلے کھیل دین دیالا، دیاندھ وڈی وڈیائیآ۔ آپے چلے اپنی چالا، چال اولڑی اک رکھائیآ۔ ساچے مندر بیٹھ سچی دھر مسالہ، سچھنڈ
 دوارا اک سہائیآ۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک وڈ وڈیائیآ۔ اپنا پھل لگائے ڈالا، پھل پھلو اڑی اک مہکائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیآ۔ نرگن جوت ہر ہر دھار، ہر ہر آپ اُچا سندا۔ اگم اگمڑی کرے کار، اگمڑے دھام سہا سندا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے نہ
 کوئی پیار، پنج تت نہ کوئی دکھائندا۔ مات پت نہ امڑی کوئی ڈلار، بھین بھائی نہ کوئی اکھوائندا۔ پرتھی آکاش نہ کوئی سہار، پُریاں لوآں نہ رچن
 رچا سندا۔ گگن منڈل نہ کوئی پیار، دھرت دھول نہ کوئی سہا سندا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، سمند ساگر نہ کوئی رکھائندا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی اُجیار، من
 مت بُدھ نہ کوئی رکھائندا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئی کنار، چوڑاں ہٹ نہ کوئی کھلا سندا۔ برہما وشن شو نہ کوئی پیار، شکر سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ کروڑ تیتیس

نہ کوئی ادھار، گن گندھرب نہ کوئی رکھائندا۔ شاہ سلطان نہ کوئی در دربان، راج راجان نہ کوئی اکھوائندا۔ نہ کوئی دیونہار فرمان، نہ کوئی نیوں نیوں
 سیس جھکائندا۔ بٹی دند کوئی نہ گائُن، رسنا جہوانہ کوئی ہلائندا۔ گر پیر اوتار نہ کوئی نشان، سادھ سنت نہ کوئی دسائندا۔ آد جگادی اینکار نرگن رُوپ
 سری بھگوان، نرکار آپ اکھوائندا۔ آپے وسے ساچے مندر سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، پرم پُرکھ آپ اکھوائندا۔
 آپے ہوئے جانی جان، جانہار ناؤں دھرائندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، وید کتیب بھيو نہ پائندا۔ لیکھا جانے نہ انجیل قرآن، موسیٰ عیسیٰ نہ کوئی
 سدائندا۔ کھانی بانی نہ کوئی کلیان، چھٹی راگ نہ کوئی سنائندا۔ نہ کوئی پوجا نہ اشان، تیرتھ تٹ نہ کوئی دکھائندا۔ نہ کوئی گیان نہ کوئی دھیان، اشٹ
 دیو نہ کوئی درڑائندا۔ نہ کوئی گرو دوار وسے مکان، مندر مسجد شودوالا، مٹھ نہ کوئی رہائندا۔ آد جگادی پُرکھ سلطان، نرگن جوت ڈگمگائندا۔ کھیلے کھیل
 دو جہان، دو جہاناں والی آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ہر برہادی، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ
 بدھاتا، ایک اینکاریا۔ آپے پتا آپے ماتا، سٹ دلارا آپ اکھوارہیا۔ آپے جانے اپنی اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئی بنا رہیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اڈول
 آپ اکال اکھوارہیا۔ کھیلے کھیل بؤہ بؤہ بھانتا، ہر کا بھيو کوئی نہ پارہیا۔ آپے چُھے اپنی واتا، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ آپے دیونہارا داتا، اپنی جھولی آپ
 بھرا رہیا۔ آپے جانے سچ سوغاتا، سچ بھنڈار آپ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا، ایک اینکارا کھیل کھلا رہیا۔
 اینکارا کھیل اول، ہر جو ہر ہر آپ کرائندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا اک اکلا، تھر گھر ساچے سو بھاپائندا۔ سچ سنگھاسن آسن ملا، سچکھنڈ دوارا اک سہائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُوپ شاہو بھوپ، ست سروپ آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرکار، نرگن جوت کرے
 رُشائیا۔ تھر گھر مندر سوہے مندر سچ دوار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ راؤ رنک نہ کوئی وچار، راج راجان نہ کوئی وڈیائیا۔ شاہ سلطان نہ کوئی سکدار، در
 بھکاری نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی کرے ہاکار، نیتزیر نہ کوئی وہائیا۔ نہ کوئی رووے زارو زار، ہنس گھ نہ کوئی صلاحیا۔ نہ کوئی دسے کاگی ڈار، نہ کوئی
 کوئج رہی گُرائیا۔ نہ کوئی بغلاب کرے پکار، نہ کوئی ہنسا موتی چوگ چُگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکار کھیل کر، کرنی کرتا

اپنی کرے وڈیائی۔ ہر وڈیائی پُرکھ سمرتھ، اپنی آپ کرائندا۔ آد جگادی آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوانندا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا
 ساتھی آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، کتھا کتھ کتھ نہ کوئی سنانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، سچ
 دوارے بن ملاج، ساچا بیڑا آپ چلا سندا۔ ساچا بیڑا آپے بنھ، ہر ساچی بنت بنائی۔ لوآں پُریاں دیوے تھم، شبد ڈوری اک بندھائی۔ سیوالائے سورج
 چن، رُوس کرے رُشائی۔ آپے وشنوؤں لئے جم، آپے کولاکھ کھلایا۔ آپ برہما ویتا راگ سنائے کن، چارے ویداں کرے پڑھائی۔ آپے شکر
 دیونہارا ڈن، باسک تشکا گل وچ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ نراکار، ساکار آپ ہو جائیا۔ ساکار پُرکھ سلطان، نرگن
 جوتی جوت جگائندا۔ آپے وشنوؤں وشنو رُپ بھگوان، واسدیو نام دھرائندا۔ آپے آتمک آتم انتر برہم گیان، پاربرہم پر بھ اکھوانندا۔ آپے شبد منتر
 بن گیان، گن ندھان ویس وٹائندا۔ آپے ویکھے ترے گن تیرا سچ مکان، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائندا۔ آپے کھیلے کھیل مہان، من مت بدھ سنگ
 رلائندا۔ نو دوارے کھول دکان، اپنا بندھن آپے پائندا۔ آپے کریا بند مکان، گھر گھر وچ آپے کائندا۔ امرت ساچا پین کھان، سر سرور اک
 بھرائندا۔ جوت نرنجن جگے مہان، ساچا دیپک آپ جگائندا۔ انحد نام سچّی دھنکان، ناد انادی ناد و جائندا۔ پنچم میتا ہو پردھان، پنچم گھ صالاحیندا۔
 ساچے مندر ہو پردھان، آپ اپنا سگن منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ نراکار، ساکار ویس وٹائندا۔ نرگن سرگن ایکا
 دھار، ستنگر بنت بنائی۔ شبد اگنی کر پیار، اندر مندر ویکھ وکھایا۔ آد نرنجن کھیل اپار، جوت نرنجن سیوالائندا۔ درد دُکھ بھے بھنجن خبردار، نہ مرے نہ
 جائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ساچی ہاٹی آپ وکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملایا۔ نرگن میلا سرگن چیلا، گھر
 ساچے وٹی ودھائی۔ ایکا وسے دھام اگلا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ پنچم میتا سجن سہیلا، ایکا راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے
 ہتھ رکھی وڈیائی۔ نرگن وڈیائی اپنے رکھ ہتھ، ہر ساچے وڈ وڈیائندا۔ سرگن دیوے ساچی و تھ، ساچا نیج بجائندا۔ دوہاں وچولا پُرکھ سمرتھ، پاربرہم
 اکھوانندا۔ برہم برہم پائے نتھ، دس کسے نہ آئندا۔ شبد جنائی اکتھنا کتھ، ایکا راگ سنانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی

کایا مندر ڈونگھی کندر سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن نرگن دھار نرکار اک اکلّا کر پیار، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وس، اپنارہا بُجھائندا۔
 اپنی جوت کر پرکاس، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے پاونہارا راس، گوپی کاہن آپ نچائندا۔ آپے لیکھا جانے دس دس ماس، مات گرہ لیکھ چکائندا۔ آپے
 نچ گھر ساچے رکھے واس، آتم برہم آپ اکھوائندا۔ آپے وسے وچ پرہاس، پُھل پھلاڑی آپ لگائندا۔ آپے جانے پر تھی آکاش، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ساچے در، سرگن ساچا ویکھ دکھائندا۔ سرگن تیرا ساچا رُپ، ترے گن مایا میل ملایا۔ پنچت وسے چارے کوٹ،
 دو جہاناں پھیری پایا۔ ابناسی کرتا گیا ٹھہ، آپ اپنا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اوتار، ایکا ایک اکھویا۔ لکھ
 چوراسی بٹھے دھار، ہر ہر بنت بنایا۔ مانس منکھ کرتار، اپنی بوجھ بُجھایا۔ ایکا دیپک آپے بال، اپنی کرے آپ گڑمائیا۔ اپنا بنے میت مُرار، اپنا سجن
 آپ اکھویا۔ اپنی ریت چلے سنسار، ساچی ریت اک وڈیائیا۔ ہست کیٹ ایکا دھار، اوج نیچ نہ کوئی دکھائیا۔ پنت پنت کرے پیار، پنت پانی لے
 ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ اکھ نرنجن اگم اتھاہ، اپنا کھیل کھلائیا۔ سرگن ساچا
 میل ملا، میل ملاوا آپ کرائندا۔ نرگن دیوا آپ جگا، کملاپاتی ویکھ دکھائندا۔ ساچے مندر تاک کھولا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، ایکا بندھن بندھ بندھائندا۔ بندھنہارا شبد ڈور، شبدی شبد وڈی وڈیائیا۔ وسنہار اندھ گھور، اندھ گھور آسن
 لایا۔ رکھنہارا پنچ چور، پنجاں چوراں کرے لڑائیا۔ چاڑھنہارا ساچے گھوڑ، ساچا آسواک رکھائیا۔ دو جہاناں رہیا دوڑ، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد لکھ
 چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائیا۔ آپ لگے دو جہانی ایکا پوڑ، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پُرکھ ابناسی کھیل کر، کھیلے کھیل تھاؤں تھانیا۔ پُرکھ ابناسی ساچی دھار، اپنی آپ چلائیا۔ جگا جگنتر لے اوتار، ایکا گر اکھوائندا۔ جن بھگتاں ستا
 کر پیار، ساچے مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویکھ دکھائندا۔ جگا جگنتر ویکھنہارا، ہر وڈی وڈیائیا۔ نرگن رُپ
 اپنا دھر، سرگن میلا سچ سُبھائیا۔ اپنا میلا آپے کر، آپے میل ملایا۔ اپنا بھانا آپے جر، آپے بھانا رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جگ جگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سنجگ ساچا اُتریا پار، تریتا تیرا میت مُرار، ترے گن میلا ویکھ دکھایا۔ لو آں پُریاں کرے خبردار، لوک مات ڈیرہ لایا۔ ساچی سکھیا اک وچار، ایکا رنگ رنگیا۔ ایکا گھر اک دربار، ایکا بنک سہایا۔ ایکا شاہ اک دربار، راج راجان اک اکھوایا۔ ایک گیتا کر پیار، سینتا سرتی لئے پرنا یا۔ ایکا توڑے گڑھ ہنکار، لنکا گڑھ ٹڑایا۔ بھگت وچھل کر پیار، بھگتن پیتا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تریا ویس کر، ترے گن کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل پُکھ کرتا، پُکھ پُکھوتم وڈ وڈیایا۔ وید ویاسا بن لکھارا، پُران اٹھاراں گیا گایا۔ کاہنا کرشنا میت مُرار، نام بنسری اک وجایا۔ گیتا گیان کر پیار، ارجن اک سمجھایا۔ بپر سُداما کر پیار، دروپد لاج رکھایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، ہنکاری گڑھ ٹڑایا۔ انتم کر یا پار کنارہ، آپ اپنی کل ورتایا۔ کلجگ کوڑا کر پیار، کوڑا ڈنک وجایا۔ چاروں کُنٹ دُھندوکارا، ویکھے سرب لوکایا۔ پُکھ ابناسی کھیل اپارا، آپ اپنی کل ورتایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیار، انجیلاں قرآناں دے وڈیایا۔ سنگ محمد چار یارا، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، اللہ ہو ہو نعرہ لایا۔ نانک لیکھا دُھر دربار، ہر ساچا رہیا جنایا۔ پرگٹ ہو یا نر ادھارا، نر گن سر گن میل ملایا۔ پایا ور پُکھ کرتا، نہ مرے نہ جائیا۔ ملیا میل میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تھر گھر سوہیا سچ دوارا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ پُکھ ابناسی کھیل اپارا، اندر باہر کرے رُشٹایا۔ نر گن نر گن ڈھیہہ پیا دوارا، نانک ایکا منگ منگایا۔ لکھ چوڑاسی کرے پیار، ساچا ہٹ کھلایا۔ لکھ چوڑاسی اُترے پار، جو جن رسنا گایا۔ کلجگ کوڑا ہوئے اُجیارا، دھواں دھار سرب کرایا۔ نہ کوئی دسے کسے سہارا، ہندو مسلم سکھ نہ کوئی سہایا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گوہند وٹی ودھایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے نام لٹکایا۔ ساچا بستر اپر اپارا، تن شستر آپ سجایا۔ سپس جگدیش سوہے دستارا، کلنی توڑا آپ لٹکایا۔ پنچم پیتا پنچ پیار، پنچم پنچم کرے گُرمایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، امیوں رس مکھ چوایا۔ آپ لنگھائے ایکا دھارا، ایکا وار کرایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، آر پار آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے کر تیار، ساچی بنت بنایا۔ آپے ڈھیہہ پیا دوارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ گُر چیللا سوہے اک دوارا، ایکا گھر وجے ودھایا۔ تیرا میرا رُپ اپارا، بھيو ا بھيو رہے نہ رایا۔ وگرو فتح بول جیکارا، پُکھ اکال اک منایا۔ پُکھ ابناسی کھیل اپارا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ میل ملاواں سُت دُلارا، گوہند ناؤں وڈ

وڈیاٹیا۔ سنگھ روپ آپ کرتارا، سنگھ سنگھ ویکھ دکھائیا۔ چار کٹ کھیل اپارا، دہ دشا پھیری پائیا۔ کلج کوڑا رہیا لکارا، اپنا بل دکھائیا۔ آپے منگے بن بھکارا، در بیٹھا الکھ جگائیا۔ گو بند تیرا سچ دوارا، خالی کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپے رہیا رچائیا۔ گو بند جودھا سوربیر بلکارا، ایک شبد سنا سندا۔ کلج تیری آئے وار، ایک ڈھٹیا وچ رکھا سندا۔ کوئی نہ پاوے تیری سار، تیرا بھو اپنے وچ چھپا سندا۔ چار لکھ بتی ہزار گئے ہار، لیکھا لکھیا آپ مٹا سندا۔ مارنہارا ساچی مار، سنگر پورا ناواں دھرا سندا۔ لیکھا چکے وچ سنسار، کلج انتم ویکھ دکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار، پاربرہم بھو نہ آسندا۔ کلج کو کے دے ڈھائی، نیتز نیر وہایا۔ ویلے انت نہ کوئی سہائی، سنگ محمد نہ کوئی رکھایا۔ اللہ رانی بیٹھی مکھ شرمائی، چو داں چو داں ویس وٹایا۔ چو داں طبقاں پئے لڑائی، نہ کوئی دھیرج دھیر دھرایا۔ ملا شیخ مساق قطب غوث نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی دیسے نیرن نیر، پیرن پیر نہ کوئی اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبد بولا ساچا تولا، ایک ڈھولا آپے گایا۔ کلج تیرا ساچا پنڈھ، ہر ساچے آپ مُکاونا۔ گو بند گایا ساچا چھند، ہر ساچے پور کرانا، اپنے گھر پرگٹ ہوئے آپے نند، آپ اپنا کرم کماونا۔ تیرا کٹے بند بند، نام کھنڈا ہتھ رکھاونا۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈ، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پاونا۔ آپے ونڈے ساچی ونڈ، ساچا تولا آپ اکھوونا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، لوک مات ویس وٹاونا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اتھج سیتج پھول پھلاونا۔ منمکھ میٹے نار ڈھاگن رنڈ، و بچار نہ کوئی جناونا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، امرت آتم جام پیانا۔ ننگی ہوئے نہ کدے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکاونا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا نام ونڈ، ہنگ برہم اک رکھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ست سنتو کھی اک گیان، اندر مندر کھول ڈکان، اک ونج نام ونجارا، ساچے ہٹ وکاونا۔ کلج اٹھ اٹھ بل دھار، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پر بھ ابناسی کرپا دھار، تیرا در سوہے انتم وارا۔ لکھ چوڑا سی جائے ہار، سادھ سنت نہ دسے سہارا۔ ناری کنت نہ کوئی پیار، بھین بھائی نہ کوئی سہارا۔ پنج تت وکارا ہوئے اُجیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، انتم آپے سارا۔ کلج تیرا انتم رنگ، ہر ہر ویکھ دکھاونا۔ پرگٹ ہوئے سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی کھیل کھلاونا۔ نام وجائے سچ مردنگ، برہما وشن شو دیوت

سُر آپ اٹھاونہ۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، لوک مات پھیرا پاونہ۔ گوہند وچھائی تیج پلنگ، ہر ساچے آسن لاونہ۔ آپے دھار وہائے گنگ، آپے میٹ مٹاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا رُپ تیرے در، تیرا ہر سہاونہ۔ کلجگ تیرا کوڑا پردھان، کوڑا ڈنک وجائندہ۔ راج راجان نہ دسے کوئی شاہ سلطان، سچ سچ نہ کوئی جنائندہ۔ گر کا منتر نہ کوئی گائے، ہر ہردے نہ کوئی وسائندہ۔ ساچا راگ نہ سنن کان، نام ندھانا نہ کوئی دکھائندہ۔ امرت اتم نہ ملے پین کھان، رس مٹھا کوئی نہ پائندہ۔ کسے نہ وسیا کایا مندر سچ مکان، نو دوارے خالی سرب دکھائندہ۔ کلجگ تیری جگت ڈکان، ہر ساچا پھول بھلائندہ۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیان، لیکھا کوئی رہن نہ پائندہ۔ گرگھ ساچے پتر سُبجان، آپ اپنی دیا کمائندہ۔ دیوے نام رام پتی دُھنکان، دُھن دُھنی اک سنائندہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ نشان ہر مہربان، ایکا ایک دکھائندہ۔ کلجگ تیرا انت نشان، چار کُنٹ و بھاریا۔ جوٹھ جوٹھ ہوئے پردھان، سچ سچ جنا رہیا۔ چاروں کُنٹ سچ مسان، دہ دشا ہر کا نام نہ کوئی گارہیا۔ رُوس کھ شرمٰن، تیج بل نہ کوئی دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپرا، آپ اپنی رچن رچا رہیا۔ کلجگ تیرا اتم آونہ، ہر ساچا سچ سنائندہ۔ پُرکھ ابناسی جامہ پاونہ، آپ اپنا ناؤں دھرائندہ۔ نہہکنا ناؤں رکھاونہ، جاگرت جوت اک جگائندہ۔ گوہند ساچا سنگ نبھاونہ، شبدی ڈنک وجائندہ۔ سمبل نگری دھام سہاونہ، آپ اپنا آسن لائندہ۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملاونہ، سیس تاج نہ کوئی رکھائندہ۔ ایکا ڈھولا ساچا گاونا، سوہنگ شبد چلائندہ۔ رام کرشن ایکا در بہاونہ، ایکا در سہائندہ۔ عیسیٰ موسیٰ میل ملاونہ، سنگ محمد جوڑ جڑائندہ۔ نانک نرگن دھار چلاونہ، گر گوہند کھیل کھلائندہ۔ فتح ڈنکا اک وجاونا، راؤ رنکاں آپ سمجھائندہ۔ چار ورنان ایکا دھام بہاونہ، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی جنائندہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنا نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوائندہ۔ جوتی جامہ ہر کرتار، اپنا آپ اپائندہ۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، سوہنگ ڈھولا گائندہ۔ گرگھ ساجن لئے اُبھار، آپ اپنا میل ملائندہ۔ بند تاکی کھول کواڑ، ساچے مندر درس دکھائندہ۔ ستاراں ہاڑی باقی چکھے وچ سنسار، خاکی خاک نہ کوئی سمجھائندہ۔ شبد راکی کرتیار، لوک مات آپ سہائندہ۔ سولاں کلیاں آسن پایا سرجنہار، چارے راساں ہتھ اٹھائندہ۔ گرگھ لہنا دینا باقی چکائے آپ

کرتار، پورب لہنا وکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ وکھے انت نشان، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ گرگھ نیز سترگ پیکھیا، وسریا سنسار۔ ظاہرا ظہور حاضر حضور سترگ ویکھیا، ملیا میت مرار۔ دو جہاناں چکھیا لیکھیا، بھوساگر اترے پار۔ لیکھے لگے مچھ داہری کیسیا، جس جن چرن کری نمسکار۔ ایٹھے اوٹھے مٹائے بھرم بھلیکھیا، سہائے سچھنڈ دوار۔ گرگھیاں لکھنہارا لیکھیا، کلجگ انتم گرگھیاں بنے در بھکھار۔ دھر مستک لائی ساچی میخیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درشن دیوے آگے کھڑ، نرگن سرگن روپ آپ کرتار۔ دسم دوارا سچ ٹکانا، سترگ ساچے آپ بنایا۔ اُپر بیٹھ شاہ سلطان ساچا رانا، ست سروپی نظری آیا۔ گرگھ ویکھے چتر سُبانا، آپ اپنی دیا کمایا۔ آون جاون مچھے جم کی کانا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا مارگ آپے لایا۔ سچ تخت بیٹھ سلطان، ہر گھر ساچا آپ سہائندا۔ کلجگ انتم ہو یا پردھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ گرگھیاں دیوے نام ندھان، سوہنگ جام پیالہ آپ پیائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن جوتی نور نور اُجیار، دیوے درس مٹے حرص سرب سنسار، جو جن نیز درشن پائندا۔

☆ ۲ ساون ۲۰۱۶ بکرمی کیہر سنگھ دے گھر پنڈ رچیوالا ضلع فروزپُر ☆

تارنہارا پُرکھ سمراتھا، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ نام جنائی ساچی گاتھا، ایکا ایک لائندا۔ ہر جن چڑھائے ساچا راتھا، سترگ ساچا رتھ چلائندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، لوآں پُریاں وکھ وکھائندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب لہنا جھولی پائندا۔ ساچا منتر پوجا پاٹھا، ایکا ہر ہر نام درڑائندا۔ سر سرور تیرتھ تاتا، چرن دوارا تال سہائندا۔ آپے جانے اپنی واٹا، جگ جگ پندھ مکائندا۔ دپیک جوتی جوت للاٹا، گھر مندر آپ ٹکائندا۔ آد جگادی شبد برہمادی پھرے ناٹھا، ہر ہر اپنی سیو مکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن وکھ وکھائندا۔ پاربرہم ابناسی اچت، ایکا

ایک اینکاریا۔ آپ سہائے اپنی رُت، رُت ماہ ورکھ ویکھ دکھا رہیا۔ جُگ جُگ اُپجائے ساچے سُت، ہر بھگتی نام درڑا رہیا۔ امرت آتم بخشے ساچا گھٹ، ست سرور سیرکھ چوارہیا۔ ہوئے کڈھے واسنا کھوٹ، ایک انتر رنگ رنگا رہیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، دُھن انادی شبد وجا رہیا۔ لہجدے پھردے کوٹی کوٹ، تیرتھ تتھا ہتھ نہ آرہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملا رہیا۔ سنگر پورا پاربرہم، پر م پُرکھ اکھواندا۔ ہرجن لیکھے لائے دم، جو جن رسنا ہر ہر گائندا۔ آپے جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمائندا۔ گگن پاتال رہائے بن بن تھم، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ سیوالائے سورج چن، رُو سس آپ پھرائندا۔ لوآں پُریاں بیڑا بٹھ، آد زرنجن آپ اُٹھائندا۔ برہم برہمادی سنائے راگ کن، شبد انادی آپ سنائندا۔ آپے جانے جننی جن، ہرجن ساچے مات اُپجائندا۔ ایک راگ سنائے کن، آپ اپنا ڈھولا گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائندا۔ سنگر سچا پاتشاہ، پر م پُرکھ کرتارا۔ آد جگادی ایک شہنشاہ، نت نوت لئے اوتارا۔ دو جہاناں چلائے ساچا راہ، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ شبد سروپی بن ملاح، آپے ویکھے آر پار کنارہ۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک بخشے نام بھنڈارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن اُپجائے ساچا سُت دُلارا۔ ہر بھگونت آد انت، ستن سنگ سمائندا۔ کھیلے کھیل جگا جگت، جُگ جُگ ویس وٹائندا۔ میل ملاواناری کنت، نر نرائن ویکھ دکھائندا۔ آپ سہائے رُت بسنت، بھل بھلوڑی آپ مہکائندا۔ ہر ہر مہماگنت اگنت، بھيو کوئی نہ پائندا۔ ویکھنہار جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائندا۔ ہر ہری ہر نرائن، ہری ہر رُوپ وٹائیا۔ آپے تیکھے اپنے نین، نیتز لوچن اک درسائیا۔ آپ چکائے لہن دین، جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ایک گھر، گھر سہنجنا جوت رُشائیا۔ گھر سہنجنا ہر گوپال، نر ہر آپ اُپجائندا۔ دیپ اگتا آپے بال، جوتی باقی وچ کائندا۔ آپے رکھے اپنے تھال، آپ اپنا در سہائندا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھائندا۔ وسنہارا دھرم دھرم سچّی دھرمسال، تھر گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائندا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر زرنجن جوت جگائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا ایک اینکارا بیٹھا اک اکلا، عقل کلا ورتائیا۔ ست سروپی

نہچل دھام اٹلا، در مندر ایسا سوہا پائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنی کر رُشائیا۔ سچ سنہیڑا آپے گھلا، شبد انادی ڈھولا گائیا۔ سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن
 ایکا ملا، آپ اپنا در سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے اپنے در، در دروازہ اک گھلائیا۔ در دروازہ ہر ہر کھول، اپنی دیا
 کماندا۔ اکھر وکھر آپے بول، آپے راگ سنا سندا۔ جگا جگنتر لکھ چوراسی تولے اپنے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ بھگت وچھل ہرجن ساچے لئے وِرول،
 آپ اپنا میل ملا سندا۔ سنگر پورا رہے اڈول، گرگھ سجن آپ ترا سندا۔ دیوے وست نام انمول، آپ اپنا ناؤں اُچا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائندا۔ نام وست ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ زرگن سرگن اک پیار،
 ایکا رنگ رنگائیا۔ سنت ساجن پائے سار، ست پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ برہم برہمادی پاوے سار، لوک مات ویکھ
 وکھائیا۔ کلجگ انتم ہوتیار، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھاول تھانیا۔ ویکھنہارا ہر بھگوانا، ایکا
 اینکاریا۔ شبد سرُپی ست ترانہ، سنگر پورا ناؤں اُچا رہیا۔ ساچے مندر ایکا گانا، ایکا راگ سنا رہیا۔ اک وکھائے پد زربانا، زربھے رُپ وٹالیا۔ اکال
 مورت کھیل مہانا، ساچی تورت ناد وچالیا۔ جوئی رہت ہو پردھانا، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ سوہنگ شبد دھر فرمانا، اپنا گانا آپے گالیا۔ جن بھگتاں
 دیوے نام ندھانا، گرگھ ورلے جھولی پارہیا۔ جگت جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ اکھوارہیا۔ گرگھائے ہتھے ہتھیں گانا، ساچا سگن منالیا۔ سمت
 سولاں کر پروانا، بیس بیسارنگ رنگ لیا۔ وچھڑ نہ جائے دو جہاناں، جس جن نیز لوچن درشن پالیا۔ آون جاون چھی کانا، لکھ چوراسی پھند کٹالیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہا لیا۔ گھر سہنجا آد زرنجن، چار کُنٹ رُشائیا۔ سنگر داتا درد ڈکھ بھے
 بھنجن، بھو ساگر پار کرائیا۔ نیز نام ندھانا پائے انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ سکھا سکھائی ساچا سجن، سجن میت سنگر اتیت اک اکھوائیا۔ کلجگ انتم آیا
 پردے کجن، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ چاروں کُنٹ جھوٹھ نگارے وجن، کوڑی کریا کرے گڑمائیا۔ گرگھ ورلے مدراماس تجن، رسنا جہوا سوہنگ
 ڈھولا گائیا۔ سنگر پایا ساچا سجن، زرگن میتا وڈ وڈیائیا۔ انتم ویلے رکھے لجن، کلجگ کوکے دئے ڈھائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔

شاہ سلطان راج راجان در دربان تجن، سیس تاج نہ کوئی ٹکائی۔ گھر ساچا سوہے بنک دوار، بنک دواری ہر ہر آیا۔ آتم انتر کر پیار، گر منتر نام درڑایا۔ جگت ترسنادے نوار، آتم ساچا جام پیایا۔ دوس رین اک نمار، ایک رنگ رنگایا۔ بنس سر بنسا کرے وچار، سوہنگ ہنسا روپ وٹایا۔ کلج گن کر خوار، راون ہنکاری میٹ مٹایا۔ سنسا وچوں کر اجیار، گرگھ ساچا اک جگایا۔ کوٹن کوٹی کوٹ کوٹ رہے وچار، دوس رین رہے بللایا۔ کلج چاروں گنٹ اندھ اندھیار، ساچا چن نہ کوئی چڑھایا۔ بھرے بھرم بھلا سنسار، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑایا۔ نہکرمی انتم لئے اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ورنی برنی وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ ساچی کرنی کرے وچ سنسار، کرنہار آپ اکھوایا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، گر گوہند میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میل ساچے گھر، گھر ساچا اک درسایا۔ گھر ساچا ویکھے اُچ منار، نرگن جوت جوت جگایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، نرگن ویکھے بے پرواہیا۔ سرگن میلا وچ سنسار، ساچے شبد کری گڑمائیا۔ ایک شبد دُھنی دُھکارا، ناد انادی ناد وجائیا۔ راگی نادی وسے باہرا، بھیو کوئی نہ پائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایک منتر ایک نام اک جیکارا، ایک نعرہ رہیا سٹائیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ لیکھا جانے جیرج اند، ورجنڈی ویکھ دکھائیا۔ ستگر پورا دین دیال، عقل کل کل دھاریا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، گھر ساچے میل ملا رہیا۔ دوس رین کرے پرتپال، آپ اپنی سیو کما لیا۔ جو جن گھالن رہے گھال، اپنے لیکھے آپ لگا رہیا۔ دیونہار سچا دھن مال، نام خزانہ اک لٹا رہیا۔ لہنا دین چکائے کال مہاکال، مہاکال روپ آپ اکھو رہیا۔ ایہتے اوتھے چلے نال نال، دو جہاناں سنگ نبھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ اٹھا رہیا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائے، آپ اپنی دیا کمائیا۔ کلج لیکھا لیکھ لکھائے، کھنہار بے پرواہیا۔ سچ سندیشہ اک سنائے، چار گنٹ پھیری پائیا۔ نر نریشا آپ اکھوائے، نر نرائن روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساجن لئے ور، راجن راج آپ ہو جائیا۔ راجن راج شاہو بھوپ، ست پُرکھ اکھواسندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھہ، آپ اپنا سنگ نبھاسندا۔ دیوے نام ساچا گھٹ، امرت نام پیاسندا۔ لکھ چوڑاسی

جائے چھٹ، آون جاون پنڊھ مُکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائندا۔
 گھر ساچا سوہے سننگر پایا، ملیا پُرکھ کرتار۔ ساچے مندر ڈھولا گایا، رام نام اک جیکارا۔ اینکارا تولا بن کے آیا، تولنہار سرب سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں گر سکھاں ایکا بھرے نام بھنڈارا۔

☆ مل سنگھ دے گھر رچی والا ☆

ہر سننگر ایک اینکار، مورت اکال اکھوایا۔ گر گر رُپ اپرا، ہر شبدی شبد اُچھایا۔ گرکھ ساجن میت مُرار، گر منتر نام درڈایا۔ گر سکھ
 سوہے بنک دوار، گھر ساچے وجے ودھایا۔ پر م پُرکھ پُرکھ کرتار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اک اکلا عقل کل پسار، آد جگادی ویکھ دکھایا۔ ہرجن دیوے
 نام ادھار، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتایا۔ ہر سننگر سچا مہربان، آد نرنجن وڈ وڈیایا۔ گر مورت
 پرگٹ وچ جہان، انادی تورت شبد سنایا۔ گرکھ ساچا چتر سُبجان، گھر ساچے میل ملایا۔ گرکھاں بخشے اک دھیان، ایکا رُپ دسایا۔ سبناں داتا ہر
 بھگوان، الکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ لکھ چوراسی ہو پردھان، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ سنت ساجن کر پروان، آتم انتر برہم جنایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان،
 دوسر وست نہ کوئی دسایا۔ ساچا راگ سنائے کان، دھنی نادی ناد وجایا۔ انتر آتم پین کھان، امرت ساچا جام پیایا۔ نرمل جوتی نور مہان، دوس رین
 ڈگمگایا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر میلا بے پرواہیا۔ نو دوارے جھوٹھ ڈکان، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ میٹنہارا پنج شیطان، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جودھا
 سور پیر بلی بلوان، سننگر پورا اک اکھوایا۔ جگا جگنت ویکھے مار دھیان، آد انت ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر
 بھگونت ایکا اینکارا نر اکارا، نرگن نور کرے رُشٹایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، سننگر ہر ہر اکھوایا۔ گر گر ساچا بن ملاح، لوک مات ویس وٹایا۔ گرکھ ساچے
 ساجن لئے جگا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ گر سکھاں نیز دے کھلا، اندھ اندھیر میٹ مٹایا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساچا مارگ اک دکھایا۔ بنک دوارا دے

سُہا، تھر گھر واسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے در، در آپے ویکھ دکھایا۔ سَنگَر پورا ہر سلطان، شاہو بھوپ
اکھوایا۔ گر گر کھیلے کھیل وچ جہان، ور بھنڈی ونڈ ونڈایا۔ گر گھ ساجن پتر سُجان، آپ اپنا میل ملایا۔ گر گھ ویکھے مار دھیان، آپ اپنی سیو کمایا۔ داتا
دانی ہر مہربان، نام ندھانا جھولی پایا۔ شبد نشانہ تیر کمان، تیر انیالا آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔
سَنگَر پورا ایکا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ گر گر ویس اپر اپار، گر گر اپنا کھیل کھلایا۔ گر گھ ساجن کر تیار، پنج تت کرے رُشانیا۔ گر سکھ میلا وچ دربار،
سچ مندر وجے ودھایا۔ آپ سُہائے بنک دوار، بنک دواری بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ اچھل چھل کرے کرتار، جگ
جگ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوتی جوت نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور سَنگَر دیال، دین دیال اکھوایا۔ گر گر
سُہائے ساچا تال، سچ امرت نام بھرا سندا۔ گر گھ ویکھے ساچے لال، مد پیالہ نام جام پیا سندا۔ گر گھ پھل لگائے ڈال، آپ اپنی دیا کما سندا۔ جگا جگنتر
چلے اولڑی چال، وید کتیب بھيو نہ پاندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، جوئی رہت دس نہ آسندا۔ تھر گھر بیٹھ سچّی دھر مسال، در ساچا اک سُہا سندا۔ سَنگَر
سچا پُرکھ ابناسا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ گر گر ویکھے کھیل تماشا، لوآں پُریاں پھیرا پانیا۔ گر گھ پوری کرے آسا، سوچھ سرُپی درس دکھایا۔ گر گھ منڈل
پاوے راسا، گوپی کاہن آپ نچایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گگن لگنتر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپے دھار،
آپے ویکھ دکھایا۔ سَنگَر پورا عقل کلا کل دھار، ایکا رنگ سما سندا۔ گر گر روپ لے اوتار، نام ندھان ڈنک وجا سندا۔ گر گھ ساجن کر پیار، اپنا رنگ
رنگا سندا۔ گر گھ میلا در دربار، در دروازہ اک کھلا سندا۔ آد جگادی اینکار، عقل کل دھاری ناؤں رکھا سندا۔ شبد اگئی اک جیکار، اپنا نعرہ لا سندا۔ جگا
جگنتر پاوے سار، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ کلجگ انتم بھيو نیار، بھيو ابھیدا بھيو چھپا سندا۔ جوتی نور کر اُجیار، دوس رین ڈمگ سندا۔ برہما وشن شو کرن
نمسکار، کروڑ تیتیسائیوں نیوں سیس جھکا سندا۔ رُو سس رہے وچار، ہر کا بھيو کوئی نہ پاندا۔ نہکناک جامہ دھار، سوہنگ ڈنکا شبد وچار، راؤ رنکاں کرے
خبردار، واسی پُری گھنکا آپ اکھوایا۔ گر سکھ جنکا کر تیار، در گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ بار انکا لئے اوتار، آد جگادی ناؤں دھرا سندا۔ دھرنی دھرت

دھول سُنے پُکار، لکھ چوڑاسی سرب گرلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا گر گوپالا، دین دِیالا ویس وٹا سندا۔ سَنگر پورا دین
 درد دُکھ بھے بھنجن، انبھو پرکاس سمائیا۔ سَنگر پورا آد زرنجن، گر گر ناؤں رکھائیا۔ گرگھیاں نیتز پائے انجن، اندھ اندھیر مٹائیا۔ گرگھ میلا ساچے سجن،
 گھر ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی رہیا کمائیا۔ سَنگر پورا ہر اڈول، آد انت نہ کوئی ڈلائی۔ گر گر شبد جیکارا بول،
 لوک مات کرے پڑھائیا۔ گرگھیاں وسے سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گر سیکھ تولے اپنا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوڑاسی رہی انبول، ہر کا بھيو
 کوئی نہ پائیا۔ ترے گن مایا کریا گھول، پنج تت کرے لڑائیا۔ کلج کوڑا رہیا بول، جوٹھ جھوٹھ وٹی ودھائیا۔ ہوئے ہنگتا وجے ڈھول، در در منگتا دے
 دھائیا۔ بھکھانگتا پردہ رہیا پھول، اپنی گھڑی آپ گھلائی۔ سچ دست نہ دے کول، خالی ہتھ پھرے لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ سَنگر پورا ہر گوہند، رُپ انوپ درسائیا۔ گر گر میٹے سگلی چند، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، پتا پوت
 آپ ہو جائیا۔ گرگھیاں انتر آتم دھارا دیوے ساگر سندھ، گھر گمبھیر سمائیا۔ داتا دانی گنی گہند، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر سہج سکھائیا۔ سَنگر پورا زراکار، زرنگن ناؤں دھرا سندا۔ گر گر ویس وچ سنسار، سرگن میلا میل ملا سندا۔
 گرگھیاں دیوے نام بھنڈار، اپنی دات آپ ورتا سندا۔ گرگھیاں بخشے اک پیار، اشٹ دیو اک جنا سندا۔ لکھ چوڑاسی کر پساہ، گھٹ گھٹ اندر مندر کھوج
 کھجائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آپے وسے سب توں باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہر جن میلا آپے کر، گھر میلا میل ملا سندا۔ سَنگر سچا میلنہارا، ساکھیاں اکھوائیا۔ گر گر کھیل اگم اپارا، گر دیا باقی آپ جگا سندا۔ گرگھیاں میٹے اندھ
 اندھیارا، بند تاکی آپ گھلا سندا۔ گر سیکھاں کرے پار کنارہ، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیا۔ ایکا ونج کرے ونجارا، ہر ہر نامہ ہٹ وکائیا۔ چوڑاں لوکاں
 کھول کوڑا، ایکا ہٹ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر اپنا منتر شبد اناد ہر برہما، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج
 انڈاں آپ سنا سندا۔ سَنگر داتا گھر گمبھیر، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ گر سورا ٹھانڈا ست ست سیر، ساتک ست ست ورتائیا۔ گرگھیاں کڈھے ہوئے

پھڑائے، گر گر وڈی وڈیاںیا۔ گرگھ ناری میل ملائے، گھر ساچے وڄی ودھائیا۔ تھر دربارا اک لگائے، اُپر بیٹھا بے پرواہیا۔ چوہدار کوئی دس نہ آئے، راج منتری نہ کوئی دکھائیا۔ وید پاٹھ نہ کوئی سنائے، گائتری منتر نہ کوئی پڑھائیا۔ ویدی پھیرے نہ کوئی دوائے، ہون دھوپ سنگندھ نہ کوئی کرائیا۔ کھانی بانی نہ کوئی پڑھائے، رسنا جہوانہ کوئی ہلائییا۔ چارکٹ نہ کوئی پھرائے، نہ کوئی گیٹ دکھائیا۔ سنگر پورا ساکھیات ہر سنگر سچا نظری آئے، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گرگھ ساچے اپنا میل ملائے، ملیا میل اگم اتھایا۔ اپنا میلا آپ کرائے، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھائے، چوتھے ڈنڈے ہتھ پھرائیا۔ اپنی گودی آپ اٹھائے، آپ اپنے انگ لگائیا۔ برہما وشن شوراہ رہے تکائے، گرگھ تیرا در سہائیا۔ لکھ چوراسی کسے ہتھ نہ آئے، کوٹن کوٹ ہوئے ہلکائیا۔ پُرکھ اکمڑا اکمڑی کار کرائے، ہڈ ماس ناڑی چڑا، نہ میل ملائییا۔ برہم پاربرہم ایک رنگ رنگائے، ان بنسا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر پایا اک رُگھرائیا۔ گرگھ ناری کنت پیاری، ہر ہر کنت رکھائیا۔ آتم سیجا میت مُراری، دیوے درس اگم اپاری، نرگن جوتی اک جگائیا۔ ایک شبد دُھنی دُھکاری، راگاں ناداں وسے باہری، آپ سنائے ساچا راگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا آپے کر، آپے کرے کرائے وڈ وڈیاںیا۔ ہرجن میلا پاربرہم، پر م پُرکھ سلطان۔ نہ مرے نہ پئے جم، کھیلے کھیل دو جہان۔ گرگھوں سوارے آپے کم، گرگھ ساچے کر پچھان۔ جگت ترسنا میٹے طم، میل ملائے سری بھگوان۔ جوٹھا جھوٹھا گڑھ ہنکاری بھن، نام پھڑائے ہتھ نشان۔ شبد ڈوری بٹھے من، دہ دشا ویکھے مار دھیان۔ راگ انادی سنائے کن، سوہنگ شبد ہر جوان۔ جوت نرنجن چاڑھے چن، میٹے رین اندھیری اندھ اندھیان۔ ایک دست دسائے تن، چور یار لٹ کوئی نہ لے جان۔ گرگھ ساجن آپے پیکھے آپے لائے لڑ، سنگر پورا گیا من۔ آون جاون لکھ چوراسی تے کان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگت بھگت بھگونت سنت ناری کنت کرے پروان۔

☆ ۳ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی نرنجن سنگھ دے گھر اجتوال ضلع فروزپُر ☆

ست پُرکھ نرنجن ہر سلطانا، آد جگاد ایک اینکاریا۔ پُرکھ ابناسی کھیل مہانا، آد نرنجن ویس وٹا رہیا۔ جوتی نُور دو جہانا، نرنجن داتا آپ جگا رہیا۔
 کھیلے کھیل سیری بھگوانا، ہر کا بھيو کوئی نہ پا رہیا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، پاربرہم آپ اُپا رہیا۔ تھر گھر وسے سچ مکانا، سچکھنڈ تھر دربار آپ سُہا رہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نُور و نُور ڈمگا رہیا۔ پاربرہم پُرکھ سلطان، ہر ہر آپ اکھواندا۔ دپیک جوتی دپپ مہان، نُور و نُور
 ڈمگا سندا۔ اک اِکلا مہربان، اینکارا ناؤں رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھيو ابھیدا اچھل اچھل اچھیدا، آپ اپنا بھيو چُھپاندا۔
 پاربرہم سیری بھگوانتا، نرنجن نُور و نُور اُپانیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ ویس سیری بھگوانیا۔ آپ بنائے اپنی بتا، آپے وسے سچ لکانیا۔ آپے ناری
 آپے کنتا، اپنا در آپ سُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در کرے پروانیا۔ ہر سجن ہر میٹڑا، پاربرہم کرتارا۔ ایکا وسے دھام
 اند پٹڑا، الکھ اگوچر اگم اپارا۔ آد جگادی جانے اپنی ریتڑا، کھیلے کھیل اپرا۔ اپنا بھانا رکھے میٹڑا، داتا دانی سرجنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نرنجن نُور و نُور ہوئے اُجیارا۔ نرنجن داتا بے پرواہ، ایکا اینکاریا۔ آپ اپنا بن ملاج، آپے دیوے سچ سہاریا۔ آپے وسے ساچے تھاں،
 سچکھنڈ دوارا اک اُپا رہیا۔ اگم اگمڑی کارما، الکھ الکھنا الکھ جگا رہیا۔ تھر گھر مندر اک سُہا، نرنجن دیا باقی اک جگا رہیا۔ کملاپاتی ویس وٹا، سچ سگھاسن
 آسن لا رہیا۔ شاہو بھوپ سلطان نام دھرا، رُپ رنگ نہ کوئی دکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوانتا، آپ اپنی کل
 ورتا رہیا۔ ورتے کل ہر کرتار، عقل کلا اکھوانیا۔ نرنجن جوتی نُور اُجیار، آد نرنجن وڈ وڈیا نیا۔ کھیلے کھیل سچی سرکار، در گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ آد جگادی
 اک اوتار، سنگر پورا ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو انہی آپ
 اکھواندا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سنگر پورا ناؤں دھرا سندا۔ شبد اگمی ایکا وتھ، اپنی جھولی پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 جگادی ناؤں دھرا سندا۔ آد جگادی پُرکھ اکال، ایکا رُپ سمانیا۔ سنگر پورا دین دیاں، گر منتر نام درٹانیا۔ تھر گھر وسے سچی دھر مسال، سچکھنڈ دوارے

ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کرتا پڑکھ کرنہارا، ایک ایک ایکنکاریا۔ آد جگادی لئے اوتارا، جگ جگ ویس وٹا رہیا۔ شبد اگمی نام بھنڈارا، گر پورا آپ ورتا رہیا۔ نرگن میلا اپرا پارا، نرگن ساچا سنگ نبھالیا۔ نرگن ناری کنت بھتارا، ساچی تیج ہنڈھا لیا۔ نرگن اُتجے سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں دھرا لیا۔ نرگن ونج کرے ونجارا، ایک نامہ ہٹ کھلا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک اپا لیا۔ تھر گھر ساچا اُج محلہ، ہر ہر جوت جگائندا۔ پڑکھ ابناسی اک اگلا، نرکارا روپ وٹائندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، پڑکھ ابناسی آسن لائندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا دیک آپ جگائندا۔ شبد سنہیہڑا ساچا گھلا، لکھن پڑھن ونج نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں رکھائندا۔ نرگن ناؤں رکھ کرتا، اپنی کل ورتائیا۔ پر م پڑکھ پر بھ کرپا دھار، اپنی کری آپ گڑمائیا۔ آپ سہایا بنک دوار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ برہم بھچھیا آپے پا، اپنی دیا کمائندا۔ آپے دیوے ساچاناں، آپے ناؤں دھرائندا۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، آپے سنگ نبھائندا۔ آپے کرے سچ نیاں، در گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر دیکھے ساچا در، در ساچا اک اُچائندا۔ در گھر ہر ساچا کھول، سچکھنڈ وڈی وڈیائیا۔ شبد انادی آپے بول، اپنا راگ الایا۔ ابناسی کرتا تولنہارا پورا تول، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بندھن آپے پا، آپے دیکھے سچ سُبھائیا۔ نرگن اندر نرگن وڈیا، نرگن جوت جگائندا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھڑیا، پنج ت نہ کوئی رکھائندا۔ نرگن روپ نرگن دھریا، نرگن میل ملائندا۔ نرگن ناری نرگن کنت وریا، نرگن سہاگ ہنڈھائندا۔ نرگن آپے گھاڑن گھڑیا، رکت بوند نہ کوئی دھرائندا۔ نرگن اپنے پوڑے چڑھیا، سچ محلے آسن لائندا۔ نرگن لڑ اپنا پھڑیا، اپنا پلو نام بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی برہم برہادی اجونی رہت نام دھرائندا۔ اجونی رہت ہر بھگوانا، ایک رنگ سمائندا۔ ایک دسے سچ مکانا، دس کسے نہ آئندا۔ ایک گائے سچ ترانہ، راگی نادی بھيو نہ پائندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگتر کھیل کھلائندا۔ پڑکھ ابناسی شاہ سلطانا، شاہو بھوپ اک ہو جائندا۔ نہ کوئی دسے در دربانا، نہ کوئی سپیس

جھکائندا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا کھیلے کھیل سیری بھگوانا، جوتی نور ڈمگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے ساچا در، در سہنجنا جگے
 جوت آد نرنجنا نورو نور سماندا۔ آد نرنجن ہر بھگوانتا، ایکاروپ سمانیا۔ کھیلے کھیل آدن انتا، انت آد بھيو کوئی نہ پانیا۔ جانے بھيو جگا جگنتا، جگت جگت
 اپنے ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن میلا نرنجن در، ویکھنہار آپ ہو جانیا۔ نرنجن نرنجن دھار، نرنجن مات
 وڈیانیا۔ نرنجن مات پت سٹ ڈلار، پوت سپوتا آپ اکھوانیا۔ نرنجن پرگٹ ہوئے آپ کرتار، آپ اپنی رچن رچانیا۔ نرنجن داتا بے عیب پروردگار،
 نورو نور الاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنارنگ رنگائندا۔ اپنا دیوے آپے ور، آپے در سہائندا۔ آپے ناری نر، نرنائن آپ
 اپنی دیا کماندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ اپنے در آپے ور، گھر ساچا آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرنجن ساچا ویس وٹائندا۔ نرنجن ویس ہر اولا، اپنا آپ کرایا۔ آپے ویسا سچ محلہ، نو دوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، نہ کوئی رچن رچایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سوہے اپنے در، در دروازہ آپ گھلایا۔ در دروازہ غریب نوازا، ایکا ایک گھلائندا۔ پُرکھ ابناسی سازن
 سازا، ساچی بنت بنائندا۔ اندر رکھیا ایکا واجا، انحد آپ وجائندا۔ دُھر درگاہی ساچا راجا، راج راجان آپ اکھواندا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، اپنا منگل آپے
 گائندا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، لاجانت آپ ہو جائندا۔ آپے چڑھے اپنے تازہ، آسو گھوڑا آپ دوڑائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 مورت اکال دین دیال، آپ اپنالال اُپجائندا۔ دین دیالا گر گوپالا، ہر ہر ناؤں اُپجائندا۔ شبدی سٹ سٹ ڈلارا، گھر گھر ویکھ وکھانیا۔ پھل لگائے اپنے
 ڈالا، پُھل پُھلوڑی آپ مہکانیا۔ نرنجن سرگن کھیل نرالا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ آپ اپنا توڑ جنجالا، وشنوں وشنو رپ ہو جانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے ویکھنہارا آپ ہو جانیا۔ آپے وشنوں وشنو دھار، آپ ہو جائندا۔ ایکا دو آکر پیار، ایکا نیتز آپ گھلائندا۔ اپنے رنگ
 رنگے کرتار، رنگنہار آپ ہو جائندا۔ ایکا امرت بھرے بھنڈار، ساچی نا بھی کول بھرائندا۔ آپے کولا کر اُجیار، ایکا مکھ کھلائندا۔ ایکا رپ سچی سرکار،
 ہر ہر رپ وٹائندا۔ ہر ہر کر پسا، اپنا انگ کٹائندا۔ ایکا شبد ناد دُھنکار، دُھنی ناد آپ وجائندا۔ چارے کوٹاں پاوے سار، چارے مکھ صالاحیندا۔

گاونہارا گائے اپنی وار، بھو ابھیدا بھو کھلا سندا۔ چارے ویداں کر تیار، چار جگ صالاحیندا۔ شکر میٹے دھندوکار، آپ اپنا روپ پرگٹا سندا۔ ایکا بخشے گل
 وچ ہار، باسک تشکا گل لٹکا سندا۔ ترے گن مایا کر تیار، پنچم مینا پنچم پیار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ رکھا سندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، نرگن سرگن
 میل ملا سندا۔ من مت بدھ کرے خبردار، آپ اپنا در کھلا سندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، مندر اندر ڈیرہ لا سندا۔ آپے کرے بند کواڑا، اپنی ہتھیں کڈا
 لاہندا۔ سنگ رلائے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناؤں رکھا سندا۔ آسا ترسنا کر پیار، ہوئے ہنگتا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ پنچ تت کر پردھانا، ہر ہر جوت جگا سندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل مہانا، گھٹ گھٹ ڈیرہ لا سندا۔ شبد اناد دھن ترانہ، انحد
 راگی راگ سنا سندا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار آپ اھوا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپے لا سندا۔ اپنا مارگ آپے
 لائے، ہر ہر وڈی وڈیا ئیا۔ مانس مانکھ آپ اُپجائے، اپنی دیا کمائی۔ ساچی سکھیا اک سمجھائے، گر منتر نام درٹا ئیا۔ اوانگ روپ آپ اھوائے، سو پُرکھ
 نرنجن کھیل کھلا ئیا۔ ہنگ برہم سرب بنائے، جیو جنت رچن رچا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرا ئیا۔ اپنا ناؤں آپے
 رکھ، ہر آپے ویکھ وکھا سندا۔ نرگن سرگن ہو پر تکھ، سنگر روپ وٹا سندا۔ آپ کھلائے جن بھگتاں اگھ، نیتز نین اک درسا سندا۔ آپے کرے کھٹوں
 لکھ، آپے ہٹو ہٹ وکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹا سندا۔ آد جگادی ہر نرنکارا، اپنا ویس وٹا سندا۔ جن بھگتاں
 دیوے نام بھنڈارا، بھگتی مارگ اک وکھا سندا۔ آتم شکتی کر اُجیارا، نورو نور اُپجا سندا۔ ویکھنہارا ڈونگھی کندر غارا، گھٹ مندر پھول بھلا سندا۔ امرت بخشے
 ٹھنڈی ٹھارا، سر سرور تال بھرا سندا۔ انحد راگ اُپجائے سچی دھنکارا، پنچم سخیاں منگل گا سندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپاٹی توڑ تڑا سندا۔ پنچ وکارا
 مارے نعرہ، نو دوارے سرب گر لا سندا۔ ہر جن میل سچ گھر بارا، گھر ساچا اک کھلا سندا۔ دسم دوا ری ہو اُجیارا، جوتی جوت ڈمگا سندا۔ آتم سیجا کھیل
 اپارا، ساچی سیجا آپ سہا سندا۔ کملا پاتی میت مرارا، ہر جن ساچا میل ملا سندا۔ سرتی شبد دئے ہلارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا
 جگنتر ویس وٹا سندا۔ بھگتن مینا ہر نرنکارا، آد جگاد اھوا سندا۔ دیوے نام شبد دھنکارا، ساچی سکھیا اک سمجھا سندا۔ چرن پریتی سچ پیار، ساچی ریتی مات

چلا سندا۔ ہست کیٹی اک دوار، اوج نیچ نہ کوئی رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ سنجگ ساچے عقل کل دھار، عقل کلا اکھوایا۔ آپ اپنی پاوے سار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ زرگن سرگن کھیل سنسار، لکھ چوراسی وچے ودھایا۔ بھگت وچھل ہر میت مرار، جن بھگتاں لئے ترایا۔ دیوے درس اگم اپار، سوچھ سروپی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دوار دیوے ور، کلجگ دیکھے بے پرواہیا۔ چار جگ چار کنت چار گھر، چوتھے پد سماندا۔ جن بھگتاں چکے آون جاون ڈر، ایکا ساچا ناد وچا سندا۔ امرت تال سہاوا دیوے بھر، سر سروور اک سہا سندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرنی کرتا آپ کما سندا۔ ہر جن ساچا گھاڑن گھڑ، گھڑن بھننہار آپ اکھو سندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، گرگھاں آپ پڑھا سندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سنگر پورا ناؤں دھرا سندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی نور ڈمگا سندا۔ لکھ چوراسی نال رہیا لڑ، دس کسے نہ آسندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ کلجگ تیری انتم وار، ہر جوتی جوت جگا سندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھیو نہ آسندا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، آپ اپنا روپ وٹا سندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار، بھیو ابھیدا بھیو چکا سندا۔ مرے نہ جننے وچ سنسار، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ کلجگ ویس پڑکھ سلطان، ہر جوتی جوت رُشنا یا۔ لکھ چوراسی دیکھے مار دھیان، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پایا۔ ستاں دیپاں ہو پردھان، ایکا ڈنکا رہیا وچایا۔ برہما وشن شو ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئی نہ پایا۔ کروڑ تینساٹھے مان، سُرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ گن گندھرب نہ گاون گان، نیز رو رو نیروہا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی ہر ہر کھیل، آد جگاد کھلا سندا۔ جن بھگتاں آپے ساچا میل، دھر مستک لیکھ لکھا سندا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، ساچا سگن منا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پڑکھ ابناسی لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھا سندا۔ نہکنا آد زرنجن، ہر سنگر ویس وٹایا۔ پڑکھ ابناسی درد دُکھ بھے بھنجن، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ گرگھاں نیز پائے نام انجن، جگت اندھیرا دئے مٹایا۔ دھر درگا ہی ساچا سجن، ایکنکارا اک اکھوایا۔ انتم آیا پردے کجن، جو جن رسنا جہوارہیا گایا۔ لکھ

چوڑاسی بھانڈے بھجّجن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ کال نگارے سرتے وچّجن، کلّج کوکے دئے ڈھایا۔ راج راجان شاہ سلطان در در گھر گھر چھڈ چھڈ بھجّجن،
 سر تاج نہ کوئی ٹکایا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ رکھے لجن، نانک گوہند ایہہ سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلّج اتم ویس وٹایا۔
 کلّج تیرا اتم رنگ، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سنگر پورا ویس وٹائندا۔ چار کٹھاں دہ دشا لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں آپ وجائے
 اپنا مردنگ، گگن پاتالاں ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا جیرج انڈ، اُتبیج سیتیچ پھول بھلائندا۔ لکھ چوڑاسی میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ ایکا اکھر
 ایکا ناؤں دیوے ونڈ، چار ورنناں ایہہ سمجھائندا۔ دیونہارا کلّج دنڈ، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ منمکھاں وڈھے اتم کنڈ، گرگھ ساچے گلے لگائندا۔ نام
 ندھانا چند پرچنڈ، گر گوہند ویکھ وکھائندا۔ جن بھگتاں آتم انتر پائے ٹھنڈ، ہر ہر پاربرہم ملائندا۔ نار ڈھاگن کوئی نہ دسے رنڈ، کلّج اتم میٹ مٹائندا۔
 سبج ساچا چاڑھے چند، سچ سچ اک ورتائندا۔ پُرکھ ابناسی سد بخشنڈ، بخشنہارا آپ ہو جائندا۔ گرگھاں دیوے بنجانڈ، نج گھر ساچا ڈیرہ لائندا۔ ہر جن
 تجایا مدراماس گند، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ جو جن گائے ہتی دند، رسنا جہوا لیکھے لائندا۔ انت نہ ہووے ننگی کنڈ، سنگر پورا ہر سمرتھ،
 سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلّج تیری اتم ور، ایکا ڈنکا نام و جائندا۔ ہر ڈنکا نام اپار، گر سنگر آپ و جائیا۔
 چوٹھے جگ ہو تیار، شبدی شبد کرے کڑمائیا۔ نانک نرگن لیکھا پر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گوہند فتح بول جیکار، واہ واہ گرو جنائیا۔ پُرکھ اکال ہو
 تیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اکال مورت مورت اکال، عقل کلا ورتائیا۔ اجونی رہت بے عیب پروردگار، نورو نور نور الاہیا۔ آد جگادی اک اوتار،
 ایکا گر اکھوائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے پیار، اوچ نیچ نہ کوئی جنائیا۔ گرگھاں کرے خبردار، کلّج ویلا اتم آئیآ۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔
 ساچی سنگتا کر پیار، ایکا رنگتا نام چڑھائیا۔ رنگے نام اپر اپار، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلّج تیری اتم ور، نرگن
 رپ شاہو بھوپ، ست سرپ آپ اکھوائیا۔ ست سرپ سنگر میتا، ہر ہر ناؤں رکھائندا۔ بیٹھا رہے اک اتیتا، ایکا گھر وسائندا۔ نہ کوئی مندر دیہرا
 گردوار مسیتا، شودوالا مٹھ نہ کوئی بنائندا۔ نرگن وسے دھام انڈیٹھا، سکھنڈ دوارا اک سہائندا۔ تھر گھر واسی جانے اپنی ریتا، جگ جگ اپنی دھار

بنا سندا۔ آپے ہست آپے کیٹا، شاہ سلطان آپ اھوا سندا۔ آپے ہوئے کوڑا ریٹھا، آپے مٹھارس بھرا سندا۔ آپے ہوئے پتت پُنیتا، پتت پاپی آپ
 ترا سندا۔ آپے وید شاستر پُران آپے گائے گیتا، آپے سکھیا سکھ سمجھا سندا۔ آپے انجیل قُرآنا بہہ بہہ پرکھے نیتا، تیس تیس آپ الا سندا۔ آپے کھانی
 بانی ٹھنڈا سیتا، آپے گر گر شبد چلا سندا۔ آپے ہرجن وسیا اندر چیتا، ہر مندر ڈیرہ آپے لا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری اتم ور، در دوارا اک سہا سندا۔ ہر مندر ہر کایا گڑھ، ہر جو بنت بنایا۔ پُرکھ ابناسی اندر وڑ، نرگن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سنت سہیلے گرو گڑ چیلے لئے
 پھڑ، گر گوبند میل ملا سندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹایا۔ چوتھے پوڑے آپے چڑھ، پنج تت کرے جدایا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبدی
 بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر جن ساچے شبد وچولا، گر گر آپ
 اُپجا سندا۔ آپے گائے اپنا ڈھولا، سوہنگ ناؤں رکھا سندا۔ نانک نرگن بنیا تولا، تیراں تیراں دھار چلا سندا۔ کلج اتم بدلایا چولا، نہکنا ناؤں رکھا سندا۔
 نہ کوئی جانے کلا سولہ، عقل کلا آپ ہو جا سندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے مولا، مولا روپ وٹا سندا۔ جن بھگتاں اُلٹا کرے نابھ کولا، امرت آتم جام
 بھرا سندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولا، دھرو پرہلا د آپ ترا سندا۔ آپے ہوئے ساول سولا، مکند منوہر لکھی نرائن آپ اھوا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ ویس وٹائے پُرکھ ابناسا، وڈ وڈی وڈیایا۔ ویکھنہارا جگت تماشا، جوتی نور کرے رُشانیا۔
 منڈل منڈپ لوآں پُریاں پاوے راسا، گوپی کاہن آپ نچایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گنگن پاتالاں ڈیرہ لایا۔ گرگھاں ہردے اندر رکھے واسا، نرگن
 جوتی نور کرے رُشانیا۔ آد جگادی داسن داسا، سیوک سیوارہیا کمایا۔ جس جن گایا رسن سواسا، پون پون سما سندا۔ کلج اتم نہ ہوئے نراسا، سنگر پورا
 ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی ٹلے تول نہ کوئی تولہ ماسہ، رتی نام نہ کوئی لکایا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں کایا بھانڈا دسے خالی کاسہ، امرت دھار نہ کوئے
 چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکنا ایک ڈنک وجایا۔ نہکنا ساچا ڈنک، ہر شبدی شبد وجا سندا۔ آپ سہائے
 ساچا بنک، گھر مندر ڈیرہ لا سندا۔ گرگھ اُپجائے جیو جن جنک، جن جننی لیکھے لا سندا۔ جوتی شبدی لائے تنک، تار نرالی آپ ہلا سندا۔ پرگٹ ہو یا واسی

پُری گھنک، گھنک پُرواسی جوت جگاندا۔ کھیلے کھیل بارانک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کھج تیری اتم ور،
آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔

جگت زنجیری لوہا سار، سنگر ڈوری آپ بنایا۔ لکھ چوراسی مارے مار، چاروں گنت بندھن پانیا۔ ویکھنہارا آر پار کنار، ادھوچار بیٹھا سچ ملاہیا۔ نو
ست پاوے سار، ہر بن پر بت کھوج کھوجا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے ویکھ دکھایا۔ جگت زنجیری ہتھ کرتار،
چاروں گنت پھرائندا۔ پیر فقیراں مارے مار، دستگیر نہ کوئی پھڈائندا۔ شاہ سلطان کرے خبردار، راج راجانا خاک ملائندا۔ منمنگھ بھلے جیو گوار، من
مت سرب گرائندا۔ کوڑی کریا رہے نوار، جوٹھ جوٹھ جگت ڈبائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتائندا۔ جگت زنجیری
جگت سنگل، سنگر ہتھ اٹھائندا۔ گرگھ ایک ناؤں گان منگل، گیتا گیان اک درڑائندا۔ کھج کوڑ گڑیارا گوردھن اٹھائے ایک انگل، گرگھیاں بھار
ونڈائندا۔ بیس بیس ہر جگدیشا جگت میٹے لکھ چوراسی چنجل، بندک بندیا نہ کوئی سنائندا۔ نہ کوئی خان نہ کوئی مغل، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی
اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ڈوری بندھ بندھائندا۔ ایک ڈوری بٹھے چور، گر سنگر ہتھ وڈیایا۔ ویکھنہارا اندھ گھور، دس
کسے نہ آیا۔ شبد اگنی چڑھیا گھوڑ، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ کھج انتر مارے پہلا پوڑ، چوتھے جگ ڈیرہ ڈھاہیا۔ روپ وٹائے براہمن گوڑ، پوت سپوتا
ناؤں رکھایا۔ دو جہاناں رہیا دوڑ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جس جن آتم انتر لگی اوڑ، امرت میگھ برس ٹھنڈی ٹھار دے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، ایک ڈوری ہتھ کرتار، لکھ چوراسی ادھوچار، چاروں گنت اپنا راک آپے رہیا پھرائیا۔ ساچی ڈوری ہتھ پھڑ، چار گنت اٹھ دھایا۔
سرشت سبائی نال رہیا لڑ، دس کسے نہ آیا۔ کھج توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، نام کھنڈا اک اٹھایا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، اندر مندر پھیرا پایا۔ کرے
پرکاس بہتر ناڑ، جوتی جوت جوت رُشایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، آپ اپنا کڈا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر،

سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن پرتھی آکاشن پھیرا پایا۔ پرتھی آکاش کھیل کھلا، نو کھنڈ کھوج کھوجایا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، اُپے ٹلے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پرتبت پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل دھاری بھيو نہ رانیا۔ جن سنتاں ميٹے دُئی دوتی سلا، ساتنک ست ست ورتانیا۔ شبد سنہیرا اپنا آپ آپے گھلا، آپے بوُجھ بھجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ڈوری ایکا تند، اپنے ہتھ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، گرگھ ساجن لئے رکھ، لکھ چوراسی ویکھ دکھانیا۔ لکھ چوراسی اندر پھول، ہر جن آپ جگائندا۔ سنگر ساچے کنڈے تول، ایکا کنڈے نام چڑھانندا۔ اپنی دھارن آپے بول، اپنا راگ سنانندا۔ ہر جن وسے سدا کول، گھر ساچے میل ملائندا۔ بجر کپائی پردہ کھول، اپنا درس دکھانندا۔ مردنگا وجائے انحد ڈھول، راگ انادی آپے گائندا۔ ہر جن چرن پرتی رہیا گھول، سیوک سیوا لیکھے لائندا۔ منمگھ جیورہے انھول، ہر کا بھيو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا در، در ساچا اک سہانندا۔ ساچی دست آئی بھٹھا، ہر ہر ویکھ دکھانندا۔ آپ اُپجایا نادی شبد سوت جیٹھا، جیٹھا رت سہانندا۔ آپے رکھے اپنی چھایا بیٹھا، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ آپے میٹے وڈ وڈ سیٹھا، کلجک ویلا انتم آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے جیو پند پند تن کاچے، اندر مندر ڈیرہ لائندا۔ گرگھ ویکھ اپنی نینی، ہر سنگل جگت کٹائندا۔ اُپر رکھی ساچی چھینی، نام ہتھوڑا اُپر لائندا۔ سادھ سنگت سچ کرنی بہنی، ساچی سکھیا اک سمجھانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد تیز کٹار، کھڑگ کھنڈا کرتیار، نکھی دوویں دھار رکھانندا۔ نکھی دھار آپے رکھ، آپے وار کرائندا۔ آپے سنتاں مارگ دس، آپے سیوا لائندا۔ آپے میلا کرے ہس ہس، آپے مکھ چھپانندا۔ آپے تیر نرالا مارے کس، انیالا تیر آپ چلائندا۔ آپے ہر دے اندر جائے وس، آپ اپنی دیا کمائندا۔ آپے کوٹن کوٹ پرکاس کرے رو سس، اگیان اندھیر مٹانندا۔ آپے درس دکھائے نس نس، نرگن سرگن میل ملائندا۔ آپے جانے جنائے ہر جن تیرا جس، جس وید پُرانی آپے گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ہتھیں آپے گنڈھے آپے کٹ دکھانندا۔ کٹنہار ہر سوامی، ایکا ایک ایکنکاریا۔ پاربرہم پُرکھ سلطانی، نہکٹک نرائن نر اوتاریا۔ گھٹ گھٹ انتر انتر جامی، جوتی نورو نور اُجیاریا۔ آپے جانے اپنی بانی، اپنا شبد آپ سنا رہیا۔ ہر کی مہما اکھ کہانی، رسنا جہوانہ

کوئی گا رہیا۔ گرگھ وِلا پائے پدِ زِربانی، زِربھے رُپ وِچ سمارہیا۔ سرب جِیاں دا جان جانی، جانہار آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم سنگل، جامہ دھار وار منگل، پنچم پنچم موہ کٹا رہیا۔ پنچم ناتا دیوے کٹ، ہر سَنگَر ہتھ وڈیاںیا۔ دُئی دوتی میٹھ پھٹ، ایکا رنگ رنگاںیا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکا ہٹ، چوڈاں طبقات پھیرا پانیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتانیا۔ سمت ستاراں ٹٹنا ہٹھ، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھانیا۔ گھر بار تجنا ٹھٹھ، پھرنا واہو داہیا۔ پر بھ گیڑن آیا اُلٹی لٹھ، نہ سکے کوئی بچانیا۔ ہر سنگت تیرا اک اکھ، در ایکا سو بھاپانیا۔ رکھے پت کملاپت، پت پتونت وڈی وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن میلے گروگر چیلے، دھام اولاک درساںیا۔ گر چیلہ میلا ڈھدر گاہ، ہر مندر آپ گھلایا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ست صلاح، سَنگَر مارگ ایکا لایا۔ سوہنگ اکھر نام چپا، سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھایا۔ جگت ہر ہر گیا سما، پاربرہم وڈی وڈیاںیا۔ اکھہ اگوچر اگم بے پرواہ، اگادھ بودھ بھیو گھلایا۔ جن بھگتاں کٹے جم کا پھاہ، مسمکھاں سنگل اپنے ہتھ گل پوایا۔ نہ کوئی سہائی پتر ماں، بھین بھائی دھی جوئی نہ سکے کوئی بچایا۔ سَنگَر پورا حاضر حضورا سد رکھے ٹھنڈی چھاں، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا منتر آپ درڑایا۔ ہاے اُپر ٹپی، ایکا کھ رکھانیا۔ چار ورتاں ساچی سکھی، سَنگَر پورا آپ بنانیا۔ بھیو نہ جانے کوئی مُنی رکھی، پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے سرب لوکانیا۔ والوں تکھی کھنڈیوں نئی، گر گوبند لیکھ لکھانیا۔ نر نرائن نیتز پیکھی، شاہ سلطان ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچانیا۔ ایکا کنگن ایکا دھار، ایکا رُپ وٹاندا۔ پنچم اکھر اُپر ہو تیار، ہنگ برہم سماندا۔ ایکا پتھر پردہ بھار، نہ کوئی توڑ تڑاندا۔ دُئی دوتی ادھوچکار، مایا موہ وکھاندا۔ شرع شریعت مارے مار، حق حقیقت کھ چھپاندا۔ لاشریک بے عیب پروردگار، خالق خلق آپ اکھواندا۔ جوتی نور نور اجیار، نورو نور ڈگماندا۔ اللہ رانی کر پیار، انا الحق ویکھ وکھاندا۔ ایکا کنگن تن شنگار، بھوشن بستر آپ سہاندا۔ منگی منگ دُھر دربار، سنگ محمد چار یار اگے جھولی ڈاندا۔ دھرم رائے خبردار، لاڑی موت کرے تیار، نیتز نیناں رہیا شنگار، دھرم پتیری ایہہ سمجھاندا۔

لہدی دشا ہو تیار، پائی ہس وچ تیرا سہائی پروردگار، کلجک ویلا انتم آسندا۔ ایکا کنگن ہتھ کرتار، کرے سگن جیو گوار، من مت ہوئے نار و بھچار، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کنگن لائے انگن، گرگھ منگ ساچی منگن، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔

اک ایکا ایک ایکنکار، اک اکلہ ہر اکھوائیا۔ دوجی بھے قدرت دھار، قادر کرتے وڈ وڈیائیا۔ تیجا نیتز نین اگھاڑ، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ چوتھے گھر میت مرار، بیٹھا آسن لائیا۔ پنجم سوہے در دربار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی محل مینار، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، آد جگاد ویکھ وکھائیا۔ اٹھان تتاں وسیا باہر، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ نہ کوئی رکھائیا۔ نو دوارے جگت دوار، نو رس پھیکے در پھرائیا۔ دسم دواری جوت اُجیار، زرنگن بیٹھا آسن لائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، اُردھ کمل بگسائیا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، دئی دویتی پردہ لاہیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، سچ سروور اک وکھائیا۔ زرنگن جوتی کر اُجیار، جوت زرنجن ڈمگائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد تال وجائیا۔ آتم سیجا کر پیار، گرگھ ناری کنت پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دوجا ایکا ایکا بھيو چکائیا۔ ایکا دوجا چکے بھيو ہر جن ہر ہر آپ چکائندا۔ تیجے نیتز کرے سچ نیاؤں، لوچن نین کھلا سندا۔ چوتھے پد پکڑے باہوں، گرگھ ساجن میل ملا سندا۔ پنجم ویکھے تھائیں تھاؤں، تھان تھنتر اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتا ہر بھگوتا، جگا جگنتا کھیل کھلا سندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ چلائے ساچار تھ، رتھ رتھو ای ناؤں دھرایا۔ شبد کہانی آکتھنا اکھ، آپ اپنی آپ درڑایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، ایکنکارا ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنی وتھ، نام بھنڈارا ہر ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہماد، نام ندھانا ایکا پایا۔ نام ندھان وست انمول، ہر ہر آپ اُپجائندا۔ اپنے کٹڈے آپے تول، آپے ویکھ وکھائندا۔ شبد اگئی آپے بول، آپے راگ الا سندا۔ ترے گن مایا کرے چوبل، پنچ تت ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی اندر رہیا بول، آپ اپنا کھ چھپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی بنت بنا سندا۔ ترے گن مایا تیت پسارا، ہر ہر رچن

رچائی۔ پنچم تت کر نیارا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائی۔ کایا مندر محل منارا، اُچ اٹل دکھائی۔ ساڈھے تن ہتھ تیری پاوے سارا، گھر میلا سہج سُبھائی۔ لیکھا
 جانے لکھنہارا، دوسر بھیو کوئی نہ پائی۔ نیتز نین ہوئے اُجیارا، جوتی نور کرے رُشائی۔ آپے ہوئے اندھ اندھیارا، جوت نین آپ اکھوائی۔ آپے کرے
 ریکھ تیارا، آپے ہتھو ہتھ دکھائی۔ سرب جییاں پر بھ جانہارا، پنڈت پاندھاتھکا ماندا بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا، چارے ویداں دس نہ آئی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی ریکھا، گرگھ کڈھے بھرم بھلیکھا، نیتز نین اک گھلایا۔ جگت نیتز ہوئے مند، مایا متا موہ چکا سندا۔ کایا
 کپڑ ویکھے بند، بندی بندھن بند بندھاندا۔ کلج آیو چکیا پنڈھ، ساچا مارگ نہ کوئی دکھاندا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں بھلایا آتم اند، پرمانند نہ
 کوئی سماندا۔ جوٹھ جھوٹھ رسنا لایا گند، سچ سچ نہ کوئی درڑاندا۔ سنگر گھر نہ چڑھیا چند، ہتھ دی ریکھا نہ کوئی دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر گھٹ اندر بیٹھا وڑ، دُو نگھی کندر ڈیرہ لاند۔ ہر گھٹ اندر ہر ہر وڑیا، نرگن جوت کرے رُشائی۔ اپنی ریکھا آپے پڑھیا، جن
 بھگتاں کرے پڑھائی۔ منمکھ جیو ہوئے ہنگتا سڑیا، کام کرودھ ہلکائی۔ پنچ تت منارا بنیا گرھیا، گرھ ہنکاری دے دُہائی۔ جگت ترسنا اندر سڑیا، ساتک
 ست نہ کوئی کرائی۔ سنگر سرنائی جو جن پڑیا، ریکھ مستک لیکھ دے لکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جانہارا گھر گھر، گھر گھر وچ
 بیٹھا آسن لائی۔ گھر محلہ گھر منارا، گھر ساچا ویس وٹاندا۔ گھر اکلا جوت نرکارا، نرگن نورو نور ڈمگاند۔ گھر شبد گھر ہلارا، گھر دُھن انادی ناد
 وجاندا۔ گھر گرو گھر گرسکھ پیارا، گھر گو بند ویکھ دکھاندا۔ گھر نر ہر ہری اوتارا، ہر جو ہر گھر ڈیرہ لاند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپے جانے اپنا لیکھا، لکھنہارا آپ اکھواندا۔ ہر کا لیکھا دھر دی ریکھ، دوئے نین پڑھن نہ جائی۔ آتم انتر جو جن رہیا ویکھ، دیوے درس سری بھگوانیا۔
 در دوار جن بھگتاں ہوئے در درویش، پاربرہم پُرکھ سلطانیا۔ سیوک سیوا لائے برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیسا سیو کمائی۔ ہر بھگتاں کرے آپ
 ادیس، جگ جگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جس جن سنگر پورا پورب لہنا مستک ریکھا لے ویکھ، دیوے نام ندھانا ساچی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر جن میلا آپے کر، کرم دھرم جنم جنم کرم دھرم، دوویں در کرے پروانیا۔

☆ ۴ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی مہر سنگھ دے گھر جگراؤں شہر ☆

نرگن نرکار نرکار، پاربرہم ہر پڑکھ ابناسیا۔ جوتی نور نور اُجیار، جاگرت جوت کھیل تماشیا۔ پرم پڑکھ پڑکھ کرتار، آد جگادی ایکا ایک پرکاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندر مندر رکھے آپے واسیا۔ ابناسی کرتا ہر بھگونت، آد انت وڈ وڈیاںیا۔ جوتی نور جگا جگنت، نرگن نور ڈمگانیآ۔ آپ بنائے اپنی بنت، پاربرہم پڑکھ اکھوانیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت آپ اکھوانیا۔ جوئی رہت پڑکھ اکال، عقل کلا اکھوانیا۔ نرگن وسے سچ سچ دھر مسال، تھر گھر ساچا بنک سہانیا۔ دپیک جوتی باقی ایکا بال، اپنی آپ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن کھیل کھلایا۔ آد نرنجن پڑکھ بدھاتا، پاربرہم اکھواندا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، پوت سپوتا اک اُپاندا۔ ایکا دیونہارا داتا، ساچی دات جھولی پاندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا گاتھ سناندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تانا، سر سروور اک نہاندا۔ ایکا مندر ایکا ہانا، ایکا گھر کھلاندا۔ ایکا دپیک جوت لانا، نور نور ڈمگاندا۔ اک سنگھاسن ساچی کھانا، پڑکھ ابناسی ڈیرہ لاندنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہاندا۔ اجوئی رہت پڑکھ کرتار، پرم پڑکھ وڈی وڈیاںیا۔ اک اگلا اینکارا، عقل کلا دھرایا۔ نرگن روپ اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، سنگر پورا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اگمرا اگمڑی کار کمانیا۔ نرگن کھیل اپر اپار، بھو کوئے نہ پاندا۔ آپے وسے سچ دوار، سچکھنڈ دوارا اک سہاندا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، نہ کوئی سنگ نبھاندا۔ رواس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہاندا۔ پر تھمی آکاش نہ کوئی ادھار، جل بنب نہ کوئی جناندا۔ برہما وشن شو نہ کوئی پیار، کروڑ تیتیسنا نہ رچن رچاندا۔ ترے گن مایا نہ کوئی پیار، پنج تت نہ کوئی وکھاندا۔ لکھ چوراسی نہ بھرے بھنڈار، نہ کوئی ہٹو ہٹ وکاندا۔ جل تھل نہ کوئی دھار، سمند ساگر نہ کوئی وکھاندا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، ڈونگھی کندر نہ کوئی اُپاندا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی کنت سہاگ ہنڈھاندا۔ نہ کوئی مندر گرو دوار، چار دوار نہ کوئی اُپاندا۔ نہ کوئی سنت سادھ کرے پیار، رسنا جھوانہ کوئی گاندا۔ راگ ناد نہ کوئی دھار، تال تلوڑا نہ کوئی وجاندا۔ نہ کوئی گھاڑن گھڑے اپر اپار، نہ

کوئی رچن رچا سندا۔ اک اِکلا اینکار، نرِگن رُپ ست سرُپ شاہو بھوپ آپ اکھوا سندا۔ جوتی جوت اگم اپار، نورو نور ڈمگا سندا۔ تھر گھر وسے ہر دربار، دھر دربارا آپ گھلا سندا۔ ابناسی کرتا بے عیب پروردگار، آپ اپنا رُپ درسا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن داتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم آپ اکھوا سندا۔ نرِگن داتا آد نرِجن، آدانت سری بھگوانیا۔ سکھا سہیلا آپے بنے اپنا سجن، آپ کرے اپنی پرتیالیا۔ اپنے در کرائے ساچا مجن، آپے گرو گرو گر چیلیا۔ آپے ہویا پردے کجن، آپے وسے دھام نویلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت جگا جگنت اچرج کھیل آپے کھیلیا۔ اچرج کھیل ہر کھلندڑا، سنگر رُپ وڈی وڈیا نیا۔ نرِگن جوتی جوت جگندڑا، دیا باقی کرے رُشنا نیا۔ ساچا دھام اک سہندڑا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شبد سنگھاسن اک وچندڑا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لائیا۔ آپ اپنا ویکھ وکھندڑا، نہ کوئی دوسر دتے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا اینکار، آپ اپنا کر پسار، جگ جگ اپنی رچن رچا نیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، پرم پُرکھ اکھوا سندا۔ ترے گن مایا میت مرارا، ترے ترے ویس وٹا سندا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، ساچا میل ملا سندا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ نرِگن سرگن بنھے دھارا، جوتی جوت میل ملا سندا۔ شبد اگمی سچی دھنکارا، نادی ناد وچا سندا۔ بھگت مینا کر پیارا، آپ اپنی بوجھ بوجھا سندا۔ دیوے درس درس اپارا، جاگرت جوت اک جگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت ہر بھگونت، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں رکھ، لوک مات کرے رُشنا نیا۔ سرگن رُپ ہو پرتکھ، گر سنگر پورا ناؤں دھرا نیا۔ ہر جن ساچے کرے وکھ، ہر جن ساچا پھول بھلایا۔ دیوے نام ساچی وتھ، آتم انتر آپ لکایا۔ پلے بنھے ساچی گھٹ، سچ سچ جھولی پانیا۔ اک وکھائے تیر تھ تٹ، سر سرور کایا ہٹ آپ گھلایا۔ امرت آتم دیوے جھٹ، نچھر جھرنا آپ جھرا نیا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، آپ اپنی دیا کمانیا۔ شبد اگمی لائے سٹ، بجر کپائی توڑ تڑا نیا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، ڈو گھئی کندر جوت رُشنا نیا۔ جس جن اُپر جائے تھ، سنگر پورا ہر اکھوا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملا نیا۔ ہر جن میلا دھر درگا، ہر ہر میل ملا سندا۔ شبد سرُپ بن ملاح، گر گر ناؤں دھرا سندا۔ سنگر داتا بے پرواہ، دس کسے نہ آسندا۔ ہر جن ویکھے تھواؤں تھان، پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھا سندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان،

کاگوں ہنس بنا سندا۔ وسنہارا نگر گراں، کایا کھیڑا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ ہرجی ہر ہر ویس
اولا، جگ جگ آپ کرا سندا۔ آد جگادی اک اگلا، لوک مات پھیرا پائندا۔ آپے کرے ول چھلا، ول چھل دھاری ناؤں دھرا سندا۔ جن بھگتاں پھڑائے
اپنا پلا، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ سچ سنہیہڑا ایکا گھلا، جگ جگ شبد سنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرت کما سندا۔ شبد سنہیہڑا
دھر دی بانی، ہر ساچے شبد جنایا۔ سنجگ تریتا دواپر کر چھانی، پورن جوت کرے رُشنا یا۔ کلج ویکھے کلج رانی، انجیل قرآنی بھيو گھلایا۔ ناتا ٹا وید
پُرانی، باؤن اکھری نہ کوئی پڑھایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطانی، تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کھیلے کھیل دو جہانی، نرگن سرگن ویس وٹا یا۔ لکھ چوراسی دسے
فانی، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھایا۔ کلج انتم ہر ہر ویکھ، اپنی دیا کما سندا۔ نانک سرگن
لکھنہارا لیکھ، نانک انگ سماندا۔ لیکھا چکا اولیا پیر شیخ، دستگیر نہ کوئے بچا سندا۔ داتا دانی دس دسمیش، ایکا جوتی رُپ وٹا سندا۔ پُرکھ اکال دین دیال نہ
کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، مونڈ منڈایا نہ کوئی دسا سندا۔ اکھ نرنجن جوت پرویس، نورو نور ڈمگا سندا۔ آپے ستا باسک سچ، سانگو پانگ آپ ہنڈھا سندا۔
آپے ویکھے برہما وشن مہیش، شو شکر آپ اکھوا سندا۔ آپے ہوئے رکھی کیس، گوردھن دھاری آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، آد جگادی ہر برہمادی، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ کلج انتم ویس دھر، ہر ساچی جوت جگایا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، سمبل نگری دھام سہایا۔
نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پنج تت نہ کوئی جنایا۔ اُچ محلے گیا چڑھ، ہتھ کسے نہ آیا۔ گرگھ ورلے آپے لئے پھڑ، آپ اپنی دیا کما یا۔ اپنا اکھر آپے
پڑھ، گرگھاں کرے نام پڑھایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، سنگر پورے وڈ وڈایا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، دو جہاناں وچھڑ نہ جایا۔ کلج انتم لکھ
چوراسی اُکھیڑے جڑ، نو کھنڈ ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ اپنے بھانڈے آپے لئے گھڑ، بھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
سمرتھ پُرکھ آپ اکھوا یا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ گرا اوتارا، پاربرہم اکھوا سندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ نام کھڑگ کھنڈا کٹارا، گکھی
دھارا ویکھ وکھایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردارا، راؤ رنگاں آپ اٹھاندا۔ سادھاں سنتاں دے ہلارا، جیواں جنتاں آپ اٹھاندا۔ شبد ڈنکا

اپر اپارا، نرگن اپنا تال وجائندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نہہکنک ناؤں رکھائندا۔ مات پت نہ کوئی پیارا، پتر دھیاں نہ کوئی اپائندا۔ جوت سروپی اک جیکارا، ایکا نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ روپ انوپ سچی سرکار، ہر سنگر آپ اکھوائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، عقل کل دھار ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے کر پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ کاگد قلم لکھ لکھ گئے ہار، گر پیر سادھ سنت دین گواہیا۔ ہر کا بھيو نہ پائے کوئے وچ سنسار، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ سمائیا۔ نرگن پُرکھ اکال، ایکا اینکاریا۔ سرگن ساچا لال، گر گر میل ملائیا۔ شبد وچولا بن دلال، اپنا کھیل کھلا لیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، آپ اپنا جوڑ جڑا لیا۔ درگاہ ساچی وجے تال، دو جہاناں آپ بنا لیا۔ لوآں پُریاں سُرَت سنجال، برہما وشنوؤں شو اٹھا لیا۔ سر سروور مار اچھال، مانک موتی اک اچھالیا۔ گرگھ ساچے آپے بھال، آپ اپنے در بلا لیا۔ لیکھا چھکے شاہ کنگال، راج راجان نہ کوئی دکھ لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے ساچے گھر، کایا مندر ڈونگھی کندر آتم تاکی لہنا دینا دیوے باقی، دُئی دوتی پردہ آپے لاه لیا۔

۹۱

۹۱

☆ ۳ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گھر پنڈ سدا سنگھ والا ضلع فروز پُر ☆

پُرکھ ابناس ہر نرکار، آد جگادی ایک اینکاریا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ کرتار، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ اک اکلا کر پیار، عقل کل دھاری ناؤں رکھا لیا۔ محل اٹل اُچ مینار، تھر گھر ساچے آسن لا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ پُرکھ ابناسی ہر نرکار، ایک ایک اکھوائندا۔ آد نرجن بھيو اپارا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، اپنا ناؤں رکھائندا۔ نرگن سرگن بھئے دھارا، ساچی کل ورتائندا۔ شبد اگمی اک جیکارا، ایک نعرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی اک اکلا سچ محلہ گھر ساچا آپ سہائندا۔ گھر ساچا

نہکنک ہر شبد جندار جگ ۸

سجّ، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ پُرکھ ابناسی درد دُکھ بھے بھجن، ایکا ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ آپے سنت میت مُرارہ سجّ، آپ اپناسنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی اک ملاح، ایکا بیڑا رہیا چلائیا۔ ایکا ہر نر اوتار، ایکا جوتی جوت جگائندا۔ ایکا پر بھ گر کرتار، رُپ انُپ ست سرُپ وٹائندا۔ ایکا لوآں پُریاں کر اُجیار، برہمنڈاں کھنڈاں آپ سہائندا۔ ایکا برہما وشن شو کر تیار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، آپ اپنی دیا کمائندا۔ ایکا پنج تت کھیلے کھیل نیار، آپ اپنی بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ایکنکار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ اپنی کل ہر ورتتا، عقل کلا اکھوائندا۔ جوتی نور سِری بھگونت، رُپ رنگ نہ کوئی دکھائندا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپ اپنی سیج ہنڈھائندا۔ آپ بنائے اپنی بتا، اپنی رچن آپ رچائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اک اکلّا ڈیرہ لائندا۔ اک اکلّا ایکنکار، آد جگاد سمائندا۔ سنگر پورا نر نرکار، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے سہائے بنک دوار، سچکھنڈ دوارا سو بھا پائندا۔ نرگن باقی دیپک کر اُجیار، آد جگادی ڈگمگائندا۔ کملاپاتی میت مُرار، پرم پُرکھ آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا در سہائندا۔ ایکا در اک دروازہ، تھر گھر ساچے آپ اُپایا، ویکھنہارا غریب نوازا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپ اپنا سنگن منایا۔ آپے مارے اپنی واجا، شبد اگئی آپ اُپایا۔ تھر گھر ساچے سازن سازا، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شاہ سلطان اک اکھوایا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، شبد شبدی رہیا دوڑایا۔ آد جگاد آپ اپنی رکھے لاجا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا لا، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ گھر ساچا سوہے بنک سچّی دھر مسال، ہر ساچی جوت جگائیا۔ دیپک دیوا ایکا بال، ایکا نور کرے رُشانیا۔ ایکا گگن ساچا تھال، ہر ساچا آپ اُکائیا۔ ایکا چلے اولٹری چال، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، نہیل دھام اُچ محلہ پُرکھ ابناسی اک اکلّا ایکنکارا نر نرکارا، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ نرگن داتا ست سرُپ، ہر ساچا سچ اکھوائندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، نہ کوئی دیکھ دکھائندا۔ نہ کوئی ماتا نہ کوئی پوت، نہ کوئی پتا ناؤں دھرائندا۔ نہ کوئی تانا پیٹا نہ

کوئی سوت، نہ کوئی باڈی بنت بنا سندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، پاربرہم آپ اکھواسندا۔ اپنی کرنی کرتا آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آد جگادی جگا جگنتر جائے رٹھ، آپ اپنا منہ بھواسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال مورت ساچی ثورت، ناد انادی ناد وجا سندا۔ ایک ناد شبد برہما، ہر ساچا آپ وجا سندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بھيو ا بھيدا بھيو کھلا سندا۔ آپے دیوے اپنی داد، اپنی جھولی آپ بھرا سندا۔ اپنی دست آپے لادھ، اپنے ہتھ رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہا سندا۔ تھر گھر ساچا ہر دوار، ہر جوتی جوت جگا سندا۔ زرگن نور نور اجیار، پروردگار آپ اکھواسندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ آسندا۔ آد جگادی ایک کار، جگ کرتا آپ کرا سندا۔ پُرکھ پرکھوتم ساچی دھار، پاربرہم اک اک دکھا سندا۔ مرے نہ جنمے وچ سنسار، ایک رنگ سما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈگمگ سندا۔ جوتی نور دیپ اجالا، ہر ہر وڈی وڈیا سندا۔ ساچا ساچی وسے دھر مسالہ، گھر ساچا اک سہا سندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، دھن مالا آپ دکھایا۔ آپے ہوئے اپنا آپ دللا، اپنی دست آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ساچے گھر، سچھنڈ دوارا اک سہا سندا۔ سچھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر ساچی جوت جگا سندا۔ اپنا دیوے آپے ور، آپ اپنا سگن منا سندا۔ اپنی کرنی آپے کر، ہر کرتا دیکھ دکھا سندا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نران آپ ہو جا سندا۔ اپنی جوتی اندر آپے جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگ سندا۔ اپنی گودی آپے ہری کر، بال نادانا آپ اُچا سندا۔ شبد شبدی وسے گھر، گھر ساچا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سُنٹ دُلا را ایکنکارا، ایک نام اُچا سندا۔ سُنٹ دُلا را ہر بلوان، اپنا آپ اُچا سندا۔ اگم اگم دھر فرمان، ساچا رہیا سنا سندا۔ سچھنڈ وسے سچ مکان، سچ دوارا اک سہا سندا۔ رَس نہ کوئی نشان، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کوئی بنا سندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی پردھان، پنچ تت نہ کرے کُرمایا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئی دکھان، گن گندھرب نہ کوئے اُپایا۔ ہتھ ترسول نہ کوئی اٹھان، برہما چارے وید نہ رہیا دکھان، چارے کھ چار کُنٹ کھلایا۔ وشنوں باسک سیجا نہ ہوئے پردھان، سانگو پانگ نہ کوئی ہنڈھایا۔ نہ کوئی جودھا سور پیر بلی بلوان، شاہ سلطان نہ کوئی دسا سندا۔ نہ کوئی رنگ نہ راجان، اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈایا۔ نہ کوئی مندر مسجد گرو دوار، چھپر چھن نہ کوئی

جُھبھایا۔ تیر تھ تٹ اٹھسٹھ نہ کوئی اِشان، گنگا گوداوری نہ کوئی نہایا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، راس منڈل نہ کوئی نچایا۔ نہ کوئی سیتانہ کوئی رام، نہ کوئی لکا گڑھ تڑایا۔ نہ کوئی پوجا وید پاٹھ پُران، شاستر سمرت نہ کوئی سُنایا۔ نہ کوئی سادھ سنت کرے گیان، آتم دھیان نہ کوئی لگایا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، نہ کوئی دیسے رتھ رتھوہیا۔ نہ کوئی عیسیٰ موسیٰ دسے نشان، انجیل قرآن نہ کوئی صلاحیا۔ اک اِکلا اِیکنکار سری بھگوان، آد جگاد اک اکھوایا۔ جگ جگنتر لوک مات ویکھے مار دھیان، اپنی رچن آپ رچایا۔ لکھ چوراسی کر سنتان، برہے جھولی پانیا۔ پنج تت جییا دان، آتم برہم ونڈ ونڈایا۔ من مت بدھ کر پردھان، نرگن ونج لکایا۔ شبد انادی دُھر فرمان، دوس رین سُنایا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، جگ جگ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمراتھا، عقل کلا اکھوایا۔ جگ جگ چلائے اپنی گاتھا، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، اِشٹ دیو آپ ہو جائندا۔ آپے تیر تھ آپے تاا، سر سرور آپ نہائندا۔ آپے چوڑاں لوکاں کھولے تاکا، چوڑاں ہٹاں ویکھ وکھائندا۔ آپے لوآں پُریاں بنے ساکا، ساتی ساچا جام پیا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل ہر کھلندڑا، آد انت وڈی وڈیایا۔ نرگن سرگن میل ملندڑا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سنگر اپنا روپ ونڈڑا، گر گر ناؤں دھرایا۔ گرگھ ساچے ویکھ وکھندڑا، کایا مندر کھوج کھوجایا۔ ہر جن ساچے میل ملندڑا، میلنہار بے پرواہیا۔ گرگھاں بجر کپائی توڑے چندرا، شبد اگنی سٹ لگایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹھ پندھرا، پنج وکارا در دُرکایا۔ اند ساچا راگ سُنائے چھندڑا، دُھن انادی آپ اُچجایا۔ امرت ساچا جام آپ پلندڑا، سر سرور اک نہایا۔ سرتی شبدی میل ملندڑا، گر پورے وڈ وڈیایا۔ دو جہانی پندھ مکندڑا، جس جن بخشے چرن سرن سرتی سرنایا۔ لکھ چوراسی گیڑ کٹندڑا، جم کی پھاسی رہن نہ پانیا۔ درگاہ ساچی دھام سُنندڑا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ گر چیلے ایکا رنگ رگندڑا، رنگے رنگ اتر کدے نہ جایا۔ جگ جگ اپنا ویس ونڈڑا، بھیکھا دھاری بھیکھ دھرایا۔ شاہو بھوپ آپ اکھوندڑا، سچ سلطان ہر رگھرایا۔ اپنا مارگ آپ چلندڑا، سنجگ تریتا دوپر ویکھے اپنی تھانیا۔ کلج کوڑا کوڑے دھندے گندڑا، جوٹھ جھوٹھ کرے کُرمایا۔ چو جنت بھاگاں مندڑا، پنج تت ہو یا ہلکایا۔ نیتز نین آتم اندھرا، لوچن نین نہ کوئی کھلایا۔ مدراماسی پاپی گندڑا، پایا در نہ ہر ساچا ماہیا۔ ساچی

ڈولی نہ کوئی چڑھندڑا، بن کہا نہ کوئی اٹھایا۔ رائے دھرم راہ تکندڑا، لاڑی موت کرے کڑمایا۔ گر گوہند جودھا سوربیر بخشندڑا، گر نانک میلا سہج
 سُبھایا۔ جو جن چرن پریتی ساچی ریتی مات رکھندڑا، پتت پُنتی ویکھ دکھایا۔ ہست کیٹی ایکا دھام سُنھندڑا، راج راجان شاہ سلطان راؤ رنک دوار بنک
 ایکا گھر دکھایا۔ جن بھگتاں ہوئے سد بخشندڑا، بخشنہار آپ ہو جایا۔ انتر آتم دیوے نجاندڑا، نج آتم ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگا جگنتر جگ گئی ویکھے بسنتر، چار کُنٹ دہ دشا نرگن اپنی پھیری پانیا۔ نرگن رُپ پُرکھ اکال، ایکا ایک ایکنکاریا۔ چلے چلائے اولڑی
 چال، بھيو اھیدا بھيو چھپا رہیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، در دوارے سیو لگا رہیا۔ بھگت وچھل دین کرپال، دیناں انا تھاں میل ملا رہیا۔ دیوے نام سچا
 دھن مال، سچ خزانہ اک دکھا رہیا۔ لکھ چوراسی وچوں ورو لے ہر جن ساچے لال، نام مڈھانا ایکا پالیا۔ گر شبد وچولا بن دلال، گر گھ ساچے میل ملا لیا۔
 پھل لگائے کایا ڈال، امرت میوہ اک کھوا لیا۔ سر سرور بھریا تال، تیرتھ تٹ اک دکھایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، لوک مات ویس وٹا لیا۔ سنت سہیلے
 گرؤ گرؤ گر چیلے سنگر پورا آپے بھال، آپ اپنی سیو کما رہیا۔ ویلے انت کنت بھگونت سنت کرے پرتپال، گر گھ سچن میت آپ ترا لیا۔ جیو جنت
 ہوئے کنگال، ہر کا نام ساچا ونج ہٹ نہ کسے وکا لیا۔ پنچ تت کایا ماٹی دسے کھال، رتی نام نہ کوئی ٹکا لیا۔ گر گھ ورلے گھالن رہے گھال، رسنا جہوا ہر گن
 گا لیا۔ آد جگاد جگا جگنت جن بھگتاں کرے آپ سنہال، اپنی گودی آپ اٹھایا۔ کھج کورٹا وجائے تال، ڈنکا ڈورؤ ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس اولاک اکلّا، ایکا ایک کرائند۔ وسنہارا جلاں تھلاں، ہر گھٹ ڈیرہ آپے لائند۔ سچ
 سنگھاسن آسن ملا، پُرکھ ابناسن کھیل کھلائند۔ آپے کرے اپنا ول چھلا، بل باون آپ چھلائند۔ تریتا دواپر کریا ہلا، اپنا بل دھرائند۔ کھج انتم پھریا
 ہلا، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھائند۔ جوتی شبدی آپے رلا، دس کسے نہ آئند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، شبد
 سرؤپی بن ملاح، کھج انتم دسے راہ، سنج ساچا مارگ لائند۔ کھج تیری حق حقیقت، ہر ساچا ویکھ دکھائند۔ آپے ہویا لاشریکت، شرع شریعت
 مول چکائند۔ نبی رسولان جانے عقیدت، عالم علما آپ اھوائند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، ایکا کلمہ نام امام،

کائنات پیائے ساچا جام، پیر دستگیر شاہ حقیر، ایک رنگ رنگا سندا۔ ایک رنگ رنگ کرتارا، اپنا آپ چڑھائندا۔ نورِ الٰہی بے عیب پروردگار، مقامے حق
 دکھائے اک انا الحق نعرہ، در ساچا آپ لگا سندا۔ چوڑاں چوڑاں دے ہلارا، چوڑاں چوڑاں دیکھ دکھائندا۔ مکہ کعبہ کھیل اپارا، شاہ نوابا پھیرا پائندا۔ حق
 جنابا ہو نیارا، اپنی ونڈن آپ ونڈائندا۔ اغیب اغیبی مارے مارا، عظمتو کسمتو بھیو کوئی نہ پائندا۔ خالق خلق کرے پیارا، خالق خلق وچ سمائندا۔ ایک کلمہ
 کرتیارا، ایک الفی الف پہنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ رام رام
 ہر اوتارا، اپنی کل ورتائندا۔ رادھا کرشن کرے پیار، بے بے مکھ صلاحیندا۔ آد شکتی ہو تیار، دوس رین ڈگمگائندا۔ نمودیو نمسکار، نیوں نیوں سپس
 جھکائندا۔ اکال مورت کھیل اپارا، اجونی رہت ویس وٹائندا۔ اینکار کر پسا، ست نام منتر آپ درڑائندا۔ کرتا پڑکھ کر نیہارا، وید کتیب بھیو نہ
 پائندا۔ پڑکھ ابناسی ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ چوتھے جگ پائے سار، چارے کٹناں دیکھ دکھائندا۔ اگادھ بودھ شبد ڈھنکار، گیت سہاگی ایک گائندا۔
 اپنا بول آپ جیکار، اپنا نعرہ آپے لائندا۔ سو پڑکھ زرنجن ہو اجیار، سسے اُپر ہوڑا آپے لائندا۔ زرنجن سرگن کرے کار، کرنی کرتا کرت کمائندا۔ ہنگ
 برہم کر پسا، پاربرہم روپ وٹائندا۔ سوہنگ شبد دھر کرتارا، آد جگاد رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک
 رنگ ہر جن ساچے آپ رنگائندا۔ ایک رنگ رنگنہارا، ایک در سہائیا۔ گرکھاں چرن پریتی منگنہارا، ایک لیکھا رہیا سمجھائیا۔ ساچی ریتی نیتی بنھنہارا، رام
 نام کسوٹی ایک لائیا۔ اوچاں نیچاں کرے وچارا، راؤ رنگاں کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا ویس ز
 نریش، در درویش آپ وٹائیا۔ نانک زرنجن دھار، گر شبد مات چلائیا۔ انگد کیا انگیکار، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ امرؤ امرت آتم دیوے ٹھار، بھر پیالہ جام
 پیائیا۔ رام داس گر پار اتارا، ہر میلا سہج سہجائیا۔ گر ارجن بھریا شبد بھنڈار، گر نانک ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا لکھیا اپرا، سنت بھگت بھگونت ایک تھان
 سہائیا۔ گرو گرنٹھ گر کرتیارا، گرمت اک سمجھائیا۔ ہر مندر سوہے بنک دوار، کایا کنچن گڑھ دکھائیا۔ اٹھے پھر شبد ڈھنکار، انحد ساچا راگ لائیا۔ پنچم
 سخیاں گاون وارو وار، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ زرنجن باقی کر اجیار، جوت زرنجن ڈگمگائیا۔ ایک میلا دھر دربار، گر منتر بانی نام درڑائیا۔ گر مکھ ورا کرے

وچار، کلج سٹی سرب لوکانیا۔ ہر گوبند گر گر اپار، دوئے دھار بندھانیا۔ ہر رائے ہر دئے ادھار، اُردھ کول بگسائیا۔ ہر کرشن وسے گھر بار، بال بالا
 رت دکھانیا۔ تیغ بہادر تیغ تیار، اپنے نام چلائیا۔ سٹ دُلا کر تیار، پاربرہم خوشی منائیا۔ گوبند گر خبردار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ملیا میل پُرکھ
 کرتار، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ لیکھا دیوے سرب سنسار، ساچی سکھیا اک سبھانیا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم میلا میل ملائیا۔ نام کھنڈا کھچ کٹار، تکھی دھار
 دکھانیا۔ گر سکھ رنگ چڑھیا اپار، پریم رنگن اک رنگانیا۔ امرت پیالہ کر تیار، ساچا کھنڈا وچ پھرانیا۔ شبد پڑھے ہر پڑھنیہار، گر شبدی شبد سنانیا۔
 امرت کر یا ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ست کرانیا۔ گر کھھاں دتا کر پیار، پنچم نام کرے رُشنائیا۔ تن پہنائے اک اک کٹار، پنجاں چوراں ڈن دکھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملائیا۔ پنچم میلا گر ملایا، میلنہار دیا کمائیا۔ آپے در منگن آیا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ آپے
 چیل نام دھرایا، گر گوبند نیوں نیوں سیس جھکانیا۔ گر سکھ تیری وڈ وڈیایا، تیرا میرا ایک رنگ رنگانیا۔ جو جن سنگر پورا ہر دے اندر رہیا دھیایا، وچھڑ
 کدے نہ جانیا۔ نانک زرگن ہوئے سہایا، اٹھے پہر سیو کمائیا۔ کلج انتم ویس وٹایا، جوتی جامہ بھیکھ کرانیا۔ نہکنا ناؤں دھرایا، سبمل نگری ڈیرہ لائیا۔
 جگت نیت کسے دس نہ آیا، گر کھھاں اپنا نیت دئے کھلائیا۔ نانک سوہنگ ڈھولا ساچا گایا، گر وگرنتھ دئے گواہیا۔ انتم تولا بن کے آیا، تیراں تیراں تیراں
 تیری دھار چلائیا۔ سمت سولاں ویس وٹایا، ویہ سو بکرمی وٹی ودھانیا۔ پُرکھ ابناسی شبد سروپی لڑ پھرایا، اپنا پلو آگے ڈاہیا۔ اندر مندر ڈوگھی کندر اُپر
 چڑھ ڈیرہ لایا، بند کواڑی کُنڈا لاہیا۔ آگے کھڑ درس دکھایا، سوچھ سروپی ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم چار ورن
 جن بھگت ہر جن گرگھ گر سکھ دیوے ساچا ور، ایک نام جھولی پائیا۔ ساچا نام شبد گیان، گر منتر آپ درٹا سندا۔ سنگر پورے چرن دھیان، ساچی بھگتی
 بھگت سکھاندا۔ دیوے درس سیری بھگوان، آد شکت روپ وٹاندا۔ گرگھ سجن وچھڑ کدے نہ جان، جس جن اپنے در بہاندا۔ امر اپد انتم پان،
 جوتی جوت ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کھھاں میل ملائے ساچے گھر، جگت وچھوڑا بھند کٹاندا۔ جگت وچھوڑا تئے ناتا،
 سنگر پورا آپ تڑا سندا۔ میل ملائے پُرکھ بدھاتا وچھڑ کدے نہ جاندا۔ مٹے رین اندھیری راتا، سنگر ساچا چن چڑھاندا۔ شبد سنانے ساچی گاتھا،

سوہنگ ڈھولا آپ سنا سندا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھا، پورب لہنا جھولی پائندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں نبھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ اکھواندا۔ پنج تت چلائے کایا راتھا، رتھ رتھو اہی کایا مندر اندر ڈیرہ لائندا۔ لہنا دینا جگت جگ پوجا پاٹھا، جو جن نیتر لوچن نین درشن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلے اپنے در، در میلہ گروگر چیلہ، چیلہ گر آپ ہو جائندا۔

☆ ۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی زورا سنگھ دے گھر سدا سنگھ والا ضلع فروزپور ☆

نرگن دھار شبد سار، ہری ہر آپ اُپجائیا۔ آپے دیکھے کرے وچار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ تھکیاں رکھے دوویں دھار، نام ندھانا آپ اُپجائیا۔ تھر گھر ساچے بیٹھ دوار، دھر دربارا اک سہائیا۔ اک اکلا عقل کل دھار، اکال مورت کھیل کھلائیا۔ اجونی رہت سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، روپ نوپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائیا۔ سار شبد شبد اپارا، ہر ہر آپ اُپجائندا۔ جوتی ماتا کر پیارا، پوت سپوتا جھولی پائندا۔ پُرکھ ابناسی ست دُلا، ایکا ایک اپنا آپ اُپجائندا۔ آد نرنجن کر پیارا، آپ اپنا انگ لگائندا۔ پاربرہم پر بھ دے سہارا، ساچا سنگ نبھائندا۔ تھر گھر ساچے کر اُجیارا، ایکا لحم سنا سندا۔ کرے کرائے کر نیہارا، قادر کرتا آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد ہر کاروپ، ہر ہر آپ اُپجائیا۔ آپ وسائے چارے کوٹ، دہ دشا آپ اُکائیا۔ آپ سہائے اپنی رت، آپے دیکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل پاربرہم ابناسی اچت، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ ایکا ایک دُلا رست، سنگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ پنج تت نہ دے بت، کایا گرٹھ نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، مندر محل نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی چوٹ، ڈنکا ڈورؤ کوئی نہ واہیا۔ اک رکھائی اپنی اوٹ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا تت ایکا سار، ایکا روپ اک کرتار، ایکا نور کرے رُشائیا۔ سار شبد شبد اُجالا، ہر سنگر آپ اُپجائندا۔ پاربرہم پر بھ گر گوپالا، گوہند اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ شبدی شبد

اولی چالا، بھیو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سار ونڈی ونڈ، آپ اُپجائے کوٹ برہمنڈ، کوٹن کوٹاں وچ ملائی۔ سار شبد کرتیار، ہر ہر کھیل کھلائندا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، شبدی بندھن پائندا۔ رُو سس کر اُجیار، ایکا تھم سنا سندا۔ منڈل منڈپ دے سہار، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ برہما وشن شو خبردار، آپ اپنی انس اُپجائندا۔ بنس سرہنسا ہو تیار، رسنا سنسا آپے گائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبدی سار، سنگر ساچا آپ ہو جائندا۔ سار شبد ہر میت، سنگر رُوپ وٹایا۔ آد جگادی اک اتیت، سچ گھر بیٹھا آسن لایا۔ پُرکھ ابنا سی پت پنت پت پاؤن ناؤں دھرایا۔ سدا سہیلا ٹھنڈا سپت، اگنی تت نہ کوئی رکھایا۔ ایکا بھانا جانے پیٹھ، اپنے بھانے وچ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی ریت، اپنا مارگ آپے لایا۔ شبد سار سچ گھر، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ پار برہم پر بھ کرپا کر، پر بھ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے دیونہارا ور، آپے کرے گڑمائی۔ آپ نہائے ساچے سر، سر سرور اک سہائی۔ آپے اندر جائے وڑ، آپے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ آپے ودیا رہیا پڑھ، آپے کرے پڑھائی۔ اپنا لڑ آپے پھر، آپے دیکھ دکھائی۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، مورت اکال اک اُپجائی۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی نیچ رہیا بجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبدی دھار، ست سروپ آپ اُپجائی۔ سار شبد ہر کارنگ، ہر ہر آپ اُپنیا۔ آپے منگے اپنی منگ، آپے دیوے مال نام دھن دھنیا۔ آپے ہوئے سدا سنگ، سنگر پورا آپے نیا۔ آپے سچ سنگھاسن بیٹھ پلنگ، تھر گھر ساچا اک سہنیا۔ آپ و جائے اک مردنگ، نام مردنگا اک رکھنیا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھنیا۔ آپے دیکھے سورج چن، رُو سس آپے بیڑا بنیھا۔ آپے وسے پنج تت تن، آپ سناے اپنا راگ کتیا۔ آپے دیونہارا ڈن، جگا جگنتر دیوے ڈتیا۔ آپے جننی جن لئے جن، بھگت وچھل آپ اکھونیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد ایکا ور، ایکا گھر سہنیا۔ سار شبد غریب نوازا، اپنا آپ اُپجائندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، ایکا تھم سنا سندا۔ ایکا آسو ایکا تازا، ایکا ہر دوڑائندا۔ ایکا پُرکھ آتم و جائے واجا، انحد ایکا تال و جائندا۔ ایکا آد جگادی رچے کاجا، جگا جگنتر دیکھ دکھائندا۔ ایکا لکھ چوراسی سازن سازا، ایکا ترے گن میل ملائندا۔ ایکا پنچم کھولے پاچا، ایکا پنچم موہ چکائندا۔ ایکا مکہ کعبہ حاجی حاجا، شرع شریعت اک دکھائندا۔ ایکا پنڈت

پاندھا دیوے داجا، گیان دھیان اک درڑا سندا۔ ایکا مارنہارا واجا، گرکھ سوئے آپ اٹھاسندا۔ سار شبد جگ رکھے لاجا، آد جگادی آپ چلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اگتا نہ مرے نہ کدے جما، مات گر بھ نہ پھیرا پانسندا۔ سار شبد انمول، ہر سنگر ہر اُچھائی۔ اپنے اندر آپے مول، بھل بھلوڑی آپ کھلایا۔ آپے بھریا امرت کول، کول نا بھی کھ بھوایا۔ آپے لیکھا جانے دھرت دھول، دھول دھرتی دھرت آپ سہایا۔ آپے رہے آد جگاد سدا اڈول، لکھ چوراسی رہیا ڈلایا۔ گرکھ ساجن تولے اپنے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ متمکھ جیو رہے انھول، ہر کا بھيو کوئی نہ پانیا۔ گرکھاں پردہ دیوے کھول، انتر آتم اک جنایا۔ سنگر پورا وسے کول، اندر مندر بے پرواہیا۔ انحد وجائے ساچا ڈھول، اک مردنگا ناؤں وجانیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا جن بھگتاں کرے سدا چوبل، آپ اپنی گود اٹھایا۔ اکھر وکھر شبد انادی آپے بول، سار شبد سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرے وڈیایا۔ سار شبد ہر وڈیائی، ہر ہر ہر گن گاندا۔ لکھ چوراسی کر کڑمائی، گھٹ گھٹ ڈیرہ لاسندا۔ گرکھ ساجن ویکھے چائیں چائیں، جگ جگ ویکھ وکھاسندا۔ سنت سہیلے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، آپ اپنا در سہاسندا۔ دیونہار ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ ٹکاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد تیر نرالا سیوالائے کال مہاکالا، کال روپ آپ ہو جاسندا۔ سار شبد ہر فرمان، اپنا آپ جنایا۔ آد جگادی ہو مہربان، جگ جگ کھیل کھلایا۔ ایکنکارا کر دھیان، نر نرکارا ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، چوڈاں لوکاں پھول بھلایا۔ لوآں پڑیاں اک گیان، لوک مات وجے ودھایا۔ گرکھاں کرے آپ پچھان، اپنی سکھیا آپ سمجھایا۔ متمکھ جیو بال انجان، نیتز نین نہ کوئی گھلایا۔ ویلے انت سرب پچھتان، نہ دسے کوئی سہایا۔ گرکھ ساچے چتر سجان، ہر جن میلا میل ملایا۔ رسنا جہوا ہر گن گان، بتی دند صلاحیا۔ ملے پد پد نربان، نر گن نر بھے وچ رکھایا۔ آون جاون چکے کان، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ پایا پڑکھ پڑکھ سلطان، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ رل مل سخیاں منگل گان، سوہنگ ڈھولا ایکا گانیا۔ جگت وچولا سری بھگوان، دوسر کوئی نہ سنگ رکھایا۔ ہر جن دیوے جیوا دان، داتا دانی دان جھولی پانیا۔ آتم انتر اک گیان، ایکا برہم وکھایا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹانیا۔ سنگر پورے چرن دھیان، در دوارا اک بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سار شبد کھھی دھار،

وچ سنسار آپ چلائیا۔ کھلی دھار پُرکھ کرتار، شبدي شبد رکھائندا۔ گرگھماں کرے مات پيار، ايکامتر نام درڑائندا۔ منمکھاں کرے انت خوار، دھيرج
 دھير نہ کوئی رکھائندا۔ کھيلے کھيل اگم اپار، بودھ اگادھی شبد جنائندا۔ الکھ نرنجن هو تيار، جگ جگ اپنی الکھ جگائندا۔ سچکھنڈ دوارا کھيل اپار، پُرکھ
 ابناسی آسن لائندا۔ ونڈے ونڈ سرب سنسار، ونڈنہارا آپ هو جائندا۔ وربھنڈی پاونہارا سار، برہمنڈی کھوج کھجائندا۔ شبد کھنڈی تيز کٹار، اپنے ہتھ
 اٹھائندا۔ جگ جگنتر لئے اوتار، آدجگادی گر اکھوائندا۔ نام توڑا سیس دستار، ايک کلفی جوت چکائندا۔ آسو گھوڑا کر تيار، شاہ آسوار آپ اکھوائندا۔
 گرگھماں پاونہار سار، جگ جگ وچھڑے ميل ملائندا۔ جس جن بخشے چرن پيار، جگت ناتا توڑ تڑائندا۔ درس دکھائے اگم اپار، آپ اپنی ديا کمائندا۔
 خوشی غمی نہ کوئی وچار، ايک رنگ رنگائندا۔ توڑنہارا گرھ ہنکار، دئی دوتی ميٹ مٹائندا۔ امرت بھرے نام بھنڈار، نام پيالہ بھر پيائندا۔ جو جن منگے بن
 بھکھار، ساچی بھچھيا جھولی پائندا۔ غريب بنانے لائے پار، جو جن سرنائی آئندا۔ روگ سوگ چننا دکھ دے نوار، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔ کرے
 کرائے سچ پيار، گر سکھ بال انجانے آپ اپنی گود اٹھائندا۔ ماواں پتراں اک پيار، اک سہائے بنک دوار، سنگر پورا ہر اکھوائندا۔ ايٹھے اوٹھے دے سہار،
 دو جہاناں ميت مرار، کلجگ تيري انتم وار، پھڑ پھڑ باہوں پار کرائندا۔ سار شبد تيز کٹار، ماری جائے وارو وار، گرگھ ساجن لائے پار، منمکھ شتوہ دريائے
 آپ رڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ايک شبد ايک نام ايک جوت سري بھگوان، ايک ديونہارا دان، ايک بخشے برہم گيان، آتم پریم
 اک جنائندا۔ آتم برہم برہم جنائی، جن ہر بوجھ بھجائندا۔ پُرکھ ابناسی ديا کمائی، گرگھ سجن ويکھ وکھائندا۔ درگھر ساچے ہوئی گڑمائی، ساچا سگن
 منائندا۔ دوس رين وچے ودھائی، ايک رنگ سمائندا۔ انت وچھوڑا ہوئے ناہی، جس جن اپنا ميل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن داتا بے پرواہ، سنگر پورا بن ملاح، گرگھماں کلجگ پکڑے بانہہ، دو جہانی کرے سچ نياں، درگاہ ساچی ديوے تھاں، ايک دھام سہائندا۔ دھام اولاہر
 نرنکار، گرگھماں آپ وکھائیا۔ اک اکلا بيٹھ سچی سرکار، ساچا حکم سنائيا۔ جلاں تھلاں پاوے سار، لکھ چوڑاسی مندر اندر ڈيرہ لائيا۔ گرگھماں گرگھماں
 پورب لہنا کر وچار، نيتز نيناں درس دکھائيا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے يار، کلجگ انتم ميل ملائيا۔ باون راما هو اوتار، کرشنا کاہن آپ اکھوائيا۔ عيسیٰ

موسىٰ بنھے دھار، سنگ محمد سیوا رہیا کمائیآ۔ نانک گوہند اک پیار، ایکا شبد کرمی گڑمائیآ۔ نام ڈنکا وچ سنسار، نام ست رہیا وجائیآ۔ واسی پُری گھنکا ہو تیار، کلج اتتم نرگن جوت کرے رُشنائیآ۔ نہہکنکا لئے اوتار، سمبل نگری دھام سُبھائیآ۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، گر گوہند دئے گواہیا۔ سرب جییاں دا سانجھا یار، سَنگ پورا اک اکھوائیآ۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی اوچ نیچ نہ کوئی وچار، راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا دھام بہائیآ۔ آپے سب توں وسیا باہر، دس کسے نہ آئیآ۔ جس جن اپنی کرپا دیوے دھار، آپ اپنا درس دکھائیآ۔ بھو جل ساگر اترے پار، جو جن آئے چل سرنائیآ۔ کاگ نہ اڈے کاگاں ڈار، کاگوں ہنس اڈائیآ۔ مانک موتی بھرے بھنڈار، سوہنگ چوگ چُکائیآ۔ نرگن جوتی کر اُجیار، دوس رین ڈمگائیآ۔ گر سکھ ورن گوتی وسیا باہر، ایکا ورن پار بہم کرمی گڑمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتتم ور، سنت سہیلے گرو گریچیلے کایا مندر اندر اُچ مینار، ہر نرنکار جوتی نور نور اُجیار، شبدی شبد شبد دھنکار، ہر جن ساچے میل ملائیآ۔

☆ گردیال سنگھ دے گھر سدا سنگھ والا ضلع فرورپڑ ☆

گوہند پیار ہر جن سبجن، سنگر درسائیآ۔ سنگر بخشے چرن محن، دھوڑی دھوڑ مستک لائیآ۔ میل ملاوا آد نرنجن، نرگن ملے سچ سُبھائیآ۔ گھر مندر ساچے واچے وچن، دوس رین شنوائیآ۔ جن بھگتاں ہر پردے کجن، نام دوشالہ اُپر پائیآ۔ چرن پریتی جو جن نبھن، جگت بندھن توڑ تڑائیآ۔ در گھر ساچے بہہ بہہ سجن، بنک دوارا اک سُبھائیآ۔ دو جہانی رکھے لجن، گر گوہند ہتھ وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سُبھائیآ۔ گوہند پیتا ساچا ساقی، سنگر ہر اکھوائیآ۔ گرگھ چڑھائے ساچے راکی، واگاں اپنے ہتھ اُٹھائیآ۔ لہنا دینا دیوے باقی، جگت ملاح میل ملائیآ۔ لیکھے لائے تن خاکی، خاکی خاک سُبھائیآ۔ ساچے مندر کھولے تاکی، دیا باقی اک جگائیآ۔ میل ملاوا کملاپاتی، گھر سیجا اک سُبھائیآ۔ لہنا دینا چھکے باقی، جگت بیڑا بنے لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیآ۔ جگت ملاح پار کنارہ، ایکا اکی رہیا ترائیآ۔ ساچی سکھی کر اُجیار، ساچی

سکھیا اک سمجھانیا۔ کلج ساگر ڈونگھی دھارا، آر پار نہ کوئی جنانیا۔ چار ورن نہ کوئی سہارا، من مت رہی رڑھانیا۔ پُرکھ ابناسی لے اوتارا، گوہند میلا میل ملائیا۔ چیل سوہے اک دوارا، چیتن چت اک کرائیا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، ادبھت رُپ نہ کوئی وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ ساگر ویکھ دکھانیا۔ جگ ساگر ہر تارنہارا، ہرجن ساچے آپ تراندا۔ بیڑا بٹھے گر کرتارا، گرکھ ساچے ویکھ دکھاندا۔ نام چچو اپر اپارا، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھاندا۔ لوآں پُریاں پار کنارہ، سچکھنڈ دوارا اک دکھاندا۔ نرگن بیٹھا نرگن دھارا، نورو نور ڈمگاند۔ گرگھاں کرے سچ پیارا، چتر بھج اپنی بھجا آپ اٹھاندا۔ میل ملائے وارو وارا، وار تھت نہ کوئی دکھاندا۔ آدجگادی پاوے سارا، بھگت وچھل نگاہان آپ ہو جاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھاندا۔ گوہند وریا، گوہند میل ملائیا۔ گوہند میلا گوہند کریا، گوہند کھیل کھلاندا۔ گوہند گھاٹن ہرجن گھریا، گوہند لیکھ لکھاندا۔ گوہند سورا اندر وڑیا، دے مت آپ سمجھاندا۔ گوہند بیڑے پہلے چڑھیا، جگت دھارا جل پھراندا۔ کھیوٹ کھیٹا آپے کھریا، چاروں کُنٹ پھراندا۔ ایکا اکھر ہر ہر پڑھیا، ایکا رسن ڈھولا گاند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا جانے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھاندا۔ جگت ملاح بن سہارا، نینا ناؤں چلائیا۔ آپے پھرے ادھوچکارا، پار کنارہ نہ کوئی جنانیا۔ گوہند بولے بول جیکارا، ایکا نام سنانیا۔ نہ کوئی گھاٹ اترے پارا، کون تھان سہانیا۔ چرن ڈگے کرے پکارا، نیوں نیوں سیس جھکانیا۔ انتم آئے تیرے دوارا، میرا ادھار رہے نہ رانیا۔ بھو ساگر کرنا پار کنارہ، ادھوچکار نہ کوئی ڈبانیا۔ گوہند دتانا نام ادھارا، اپنی دیا کمانیا۔ اکی کلاں اترے پارا، کل کلوٹا وڈ وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر دیوے ور، ہرجن ویکھے ویکھ دکھانیا۔ گوہند صفت گوہند صلاح، گوہند رنگ چڑھایا۔ گوہند نیا گر ملاح، گوہند بیڑا رہیا چلایا۔ گوہند پکڑنہارا بانہہ، گر گوہند ویس وٹایا۔ گر کرنہارا سچ نیاں، سنگر پورا ناؤں دھرایا۔ کلج انتم دیوے ٹھنڈی چھاں، سر سرتھ ہتھ لکایا۔ پھر پھر ہنس بنائے کال، امرت آتم جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا ویکھے نیناں، نیتز لوچن آپ درساند۔ پورب لہنا ہر چکاؤنا، سنگر وڈ وڈیانیا۔ پچھلا لیکھا لیکھ چکاؤنا، اگے مارگ پانیا۔ ساچے راکی آپ چڑھاؤنا، نام گھوڑا اک دکھانیا۔ چار کُنٹ آپ ڈرونا، آپے سیو کمانیا۔ ساچی

سکھیا اک سمجھاؤنا، گُرم ت وڈی وڈیا نیا۔ بنس سربنسا لیکھے لاؤنا، سگلا سنگ ترائیا۔ نیتز سنسا آپ کھلاؤنا، سہنسر کھ رہے شرمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، گر سہج سہج کرائیا۔ گر شبد اُپدیش، ہرجن ساچے آپ جگائندا۔ جگا جگنتر دھارے بھیس، شبد شبدی ناؤں
 دھرائندا۔ آپے داتا دانی دس دسمیش، در گھر ساچا آپ سہائندا۔ آپے ہوئے رکھی کیس، جگت گوردھن آپ اُٹھائندا۔ آپے راما رام رمیش، رام
 رمیا کھیل کھائندا۔ آپے وشن برہما گنپت گنیش، سوانگی اپنا سوانگ ورتائندا۔ آد جگادی رہے ہمیش، جگت جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ پاربرہم پُرکھ
 سلطان سدا ادیس، در گھر ساچا اک سہائندا۔ مچھ داہری نہ دسے کیس، نہ کوئی موند موندائندا۔ جوتی نور نور پرویش، جوتی جوت ڈگگائندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، ایکا پلا نام پھڑائندا۔ ایکا پلا نام پھڑایا، گر سنگر وڈ وڈیا نیا۔ دُئی دوتی پردہ لاہیا، ایکا رنگ
 رنگائیا۔ نین لوچن اک کھلایا، چوتھے گھر وئے ودھائیا۔ پنچم میلا سہج سُبھایا، مل سخیاں منگل گائیا۔ چھویں گھر گھر درساہا، چھپر چھن نہ کوئی چُھبائیا۔
 سنگر پُرکھ زرنجن جوت جگایا، اٹھان تان ویکھن آیا، جوتی جامہ بھیس وٹائیا۔ نو در کھوے کھوج کھجایا، نو کھنڈ پھیرا پائیا۔ دسم دواری آسن لایا، دس کسے
 نہ آئیا۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑایا، اپنی ہتھیں کُٹا لاہیا۔ آتم سیجا رہیا سُبھایا، زرنجن بیٹھا بے پرواہیا۔
 گرگھ سبجن راہ نکایا، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ سرتی شبدی میل ملایا، جگت وچولا بے پرواہیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گایا، سو پُرکھ زرنجن صفت صلاحیا۔ ہنگ
 برہم آپ رگھرایا، پاربرہم ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سبجن ملے ور، در گھر ہر زرن ساچا اک سُبھائیا۔ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، زرنجن زراکار سرگن پاوے سار، دُھر مستک لیکھا لیکھ لکھائیا۔

☆ ۵ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی گُردِیال سَنگھ دے گھر پنڈ نا تھے وال ضلع فرور پُر ☆

نرگن سرگن ساچی دھار، پُرکھ اکال چلائیآ۔ اک اکلّا کر پِسار، ترے ترے ویس وٹائیآ۔ ترے گن مایا کر اُجیار، اپنے رنگ رنگائیآ۔ ساچی دست
 اگم اپار، اپنی آپ اُچجائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہار وڈیائیآ۔ ترے گن مینا ترے گن اتینا، ترے گن ویس وٹائیآ۔
 ترے گن ٹھانڈا ترے گن سینا، ترے گن اگنی تت تپائیآ۔ ترے گن پتت ترے گن پُنیتا، ترے گن اپنا ویکھ وکھائیآ۔ ترے گن ہست ترے گن کیٹا،
 ترے گن لیکھ لکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھائیآ۔ ترے گن دھار ہر نرنگار، اپنی آپ چلائیآ۔ نرگن سرگن
 رُپ اپار، وشنوں ویس وٹائیآ۔ برہما ویتا کر اُجیار، کول بھل کھائیآ۔ شکر بٹھے ساچی دھار، شو شکتی وِچ لکائیآ۔ آد شکتی کر پیار، ایک ایشٹ وکھائیآ۔ اک
 محل لے اُسار، ایک ویکھ وکھائیآ۔ ایک بخشتے سچ پیار، ایک در کھائیآ۔ اک کرائے وِچ وپار، ایک وِستو جھولی پائیآ۔ ایک دیوے سچ بھنڈار، ایک رہیا ورتائیآ۔ ایک
 برہمنڈ کھول کوڑا، لو آں پُریاں رچن رچائیآ۔ اک اُپائے رَس ستار، منڈل منڈپ اک سہائیآ۔ ایک پُرکھ ایک نار، کنت سہاگی ایک ناؤں دھرائیآ۔ برہما
 وِشن شو کر تیار، آپ اپنا بنس بنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے ترے اپنا لیکھ لکھائیآ۔ اپنا لیکھا آپے دھر، آپے ویکھ وکھائیآ۔
 اپنی وِدیا آپے پڑھ، آپے راگ لائائیآ۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے ایشٹ منائیآ۔ اپنے آگے آپے کھڑ، آپے درس دکھائیآ۔ اپنا پھڑے آپے لڑ،
 آپے میل ملائیآ۔ اپنا ویس آپے کر، نرگن سرگن ناؤں دھرائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وِشنوں وِشو رُپ اکھوائیآ۔ برہما
 ویتا پار برہم، اپنی انس اُپائیآ۔ اپنے گھر آپے پیاجم، مات پت نہ کوئی بنائیآ۔ ایک ترسنا ایک طم، ایک لیکھ مُکائیآ۔ ایک بیڑا رہیا بٹھ، ایک حکم چلائیآ۔ ایک دیوے
 ساچا دھن، ایک ساچا ہٹ کھائیآ۔ ایک راگ سنائے کن، ایک بوجھ بُجھائیآ۔ ایک جننی جنیا جن، آد شکتی ساچی مائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، برہم پار برہم اکھوائیآ۔ ایک شکر کر تیار، ایک رُپ وٹایا۔ ایک شو ہو اُجیار، ایک نین کھلایا۔ ایک گل وِچ پائے ہار، ایک کنٹھ سہایا۔ ایک کرے سچ پیار،
 ایک میل ملایا۔ ایک دیوے اک ادھار، ایک درس دکھایا۔ ایک سکھیا سچ وِیچار، ایک بوجھ بُجھایا۔ ایک کھیا دُھر دربار، ایک دے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ترے ترے اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے وشنوؤں کر آکار، اپنا روپ وٹا سندا۔ آپے برہما ہو تیار، پاربرہم پر بھ اپنا انگ کٹا سندا۔ آپے
 شکر کرے خبردار، آلس نندا آپ گوا سندا۔ آپے تیاں میت مرار، اپنا سنگ نبھائندا۔ کھیلے کھیل پڑکھ کرتا، اگم اگوچر بھو نہ آسیندا۔ آد زرنجن بھو
 نیار، بھو ابھیدا بھو چھپائندا۔ اک اکل کر پسار، ایکا ویکھ وکھائندا۔ نہ کوئی دوجی دسے دھار، نہ کوئی قدرت رچن رچائندا۔ نہ کوئی تیجا در دربار، نہ
 چوتھا کوئی وسائندا۔ نہ کوئی پنچم میت مرار، نہ کوئی چھپر چھن سہائندا۔ نہ کوئی ست ستوادی ہو اجیار، ساچا مارگ لائندا۔ اٹھ تت نہ کوئی ادھار، نو در
 نہ کوئی گھلا سندا۔ نہ کوئی میلا دسویں در دربار، سرت شبد نہ کوئی جنائندا۔ جوت زرنجن نہ کوئی اجیار، لکھ چوراسی نہ ویکھ وکھائندا۔ سنت سادھ نہ کوئی
 ڈلار، بھگت وچھل نہ کوئی اکھوائندا۔ نہ کوئی گوپی کاہن میت مرار، نہ کوئی بنسری جگت وجائندا۔ نہ کوئی سپتا رام کرے پیار، جنک پستری نہ کوئی
 پرنا سندا۔ نہ کوئی ول چھل دھارے بھیکھا دھار، بل باؤن نہ ویس وٹا سندا۔ دھرو بھگت نہ کوئی سہار، نہ کوئی نامہ نام دھیائندا۔ اک اکل اکنکار، عقل
 کل دھاری آپ اکھوائندا۔ آد آد ہر کر پسار، اپنی رچن رچائندا۔ زرنجن روپ سچی سرکار، سرگن ویس وٹا سندا۔ سرگن کرے اک ادھار، ایکا در
 سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد پڑکھ آپ اکھوائندا۔ ایک اکنکار آد انادی، ایکا ایک اکھوائیا۔ آپے دیوے اپنی دادی،
 اپنی وست آپے جھولی پائیا۔ آپ لڈائے اپنی لاڈی، آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن سرگن ناؤں دھرائیا۔ زرنجن
 سرگن بھیس وٹایا، اپنی کل ورتائندا۔ اپنی گودی آپ سہایا، آپے کھیل کھلا سندا۔ ست ڈلارا ایکا جایا، ایکا گھر وسائندا۔ امرت ساچا جام پیایا، بھر پیالہ
 آپ پیائندا۔ روپ رنگ نہ کوئی وکھایا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ اپنا لیکھا آپ جنایا، آپے بھو کھلا سندا۔ اپنی سیوا آپ کمایا، آپ اپنا ناؤں
 دھرائندا۔ وشنوؤں روپ بن کے آیا، دس کسے نہ آسیندا۔ آپے داتا رزق سبایا، دیونہار آپ اکھوائندا۔ آد زرنجن جوت جگایا، جوتی نور ڈگمگائندا۔ اپنا
 ناؤں آپ دھرایا، آپے کھیل کھلا سندا۔ اپنا نیچ آپے پایا، آپے پھل لگائندا۔ اپنا تال آپ بھرایا، آپے ہر سہائندا۔ اپنا کولا آپ اُچجایا، آپے کھ
 کھلا سندا۔ اپنا روپ آپ وٹایا، آپے ویکھ وکھائندا۔ پاربرہم پر بھ بھو نہ رایا، برہم برہم سمائندا۔ نا بھئی بھٹھی باہر آیا، ایکا کھ درسائندا۔ چارے کھ رہیا

کھلایا، اٹھے نیتز ویکھ وکھائندا۔ پُرکھ ابناسی نظری آیا، نیوں نیوں سیس سیس جھکائندا۔ گل وچ پلُو ایکا پایا، ساچی منگ منگائندا۔ ہر ہر ساچی دیا کمایا،
 دے مت سمجھائندا۔ اپنی رچن آپ رچایا۔ اپنا لیکھا آپ سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما ویتا آپے دھر، آپ اپنا سنگ
 نبھائندا۔ برہما اُبجیا پاربرہم، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ دوسر گھر نہ گیا جم، مات پت نہ کوئی اکھوئی۔ نہ کوئی رسنا جھولتے دم، پون سواس نہ کوئی جنائی۔
 آلس ترسانہ کوئی طم، نین نیندر نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، چنتا سوگ نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی چم، پُرکھ ابناسی اپنی رچن
 رچائی۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلائی۔ اپنا راگ آپ سنائے اپنے کن، سُننہار آپ ہو جائی۔ آپے جننی بن بن جنیا جن، آپ اپنی گود اٹھائی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وشنو وشن آکار، دُجا برہما کرتیا، تیجا اپنا رنگ رنگائی۔ تیجا رنگ رنگ کرتا، اپنی رچن رچائندا۔
 آپے وسے دُھندوکارا، آپے سُن سادھ سائندا۔ آپے جوت نُور کر اُجیارا، آپے ڈمگائندا۔ آپے ویکھنہار گردھارا، اپنا لوچن آپ کھائندا۔ اپنا ورتے
 آپ ورتا، اپنی کرنی آپ کرائندا۔ اپنی جوتی دے سہارا، اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھائندا۔
 اپنا سرُپ آپے رکھ، آپے جوت جگائی۔ آپے نرگن ہو پرتکھ، آپے کرے کڑمائی۔ کھیلے کھیل الکھنا الکھ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ آپے بھانڈے کرے
 سکھ، آپے رہیا بھرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائی۔ آپے شکر بھولا ناتھ، اپنی دیا کمائندا۔ آپے نرگن سرگن
 رلیا ساتھ، اپنی دیا کمائندا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، اپنا منتر آپ درڑائندا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگی آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنی جوتی دیوے ور، اپنا کھیل کھائندا۔ اپنی جوتی نُور اُجالا کر، وشنو ناؤں دھرایا۔ برہما ویتا آپے کر، پاربرہم وڈیائی۔ شوچی
 دیوے اپنا ور، اپنا سنگ نبھایا۔ تئاں ڈوری لے بٹھ، ایکا شبد اٹھایا۔ تھر گھر ساچے چڑھیا چن، پُرکھ ابناسی آپ چڑھایا۔ رُو س بیڑا بٹھ، اپنا نُور
 کرے رُشائی۔ منڈل منڈپ تینا تان، آپ اپنا بندھن پایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، بھیو کوئی نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما
 وشن شو کر تیار، سچ سُننہار شبد سنایا۔ ساچا حکم دھر فرمان، ہر ہر آپ جنائندا۔ وشنو سُن لا کر کان، ہر ساچا آپ سنائندا۔ برہما ویتا کر دھیان، بھرہم

بُھلیکھا دُور کرائندا۔ شکر تیرا رکھے مان، تیرا در سہائندا۔ تیاں وچولا آپ بھگوان، دُوسر سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ نہ کوئی زمیں نہ آسمان، دھرت دھول
 نہ کوئی دکھائندا۔ پاربرہم پُرکھ کھیل مہان، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیش نر نریش
 اِکو لحم سنائندا۔ شبد اگئی بول جیکار، دُھر فرمان اک سنائیا۔ وشنوں ویتا خبردار، پر بھ ساچا آپ کرائیا۔ برہما ویتا ہوتیار، تیری سیوار ہیا لگائیا۔ شکر اُٹھ
 اُٹھ بل دھار، ہر ساچا رہیا اُٹھائیا۔ تیاں ہویا میت مُرار، سجن سہیلا آپ اکھوائیا۔ گائے گیت سہاگی ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ اپنی انس کر
 تیار، سوہنگ رُپ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، در دوارا آپ سہائیا۔ وشنوں اُٹھ اُٹھ بل دھار، ہر
 ساچی دیا کمائیا۔ برہما ویتا بن بھکھار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ شو شکر رہنا میت مُرار، چرن پریتی اک درسائیا۔ آپے تیاں و سیا باہر، آپے تیاں میل
 ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن آپ رچائیا۔ برہما اُٹھیا نوجوان، گھر ساچے لئے انگڑائیا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطان، در
 ساچا وکھ دکھائیا۔ ایکامگے ساچا دان، دیونہار بے پرواہیا۔ تیرا میرا رُپ مہان، بھيو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ ساچی ونڈ ہر نرنکار، گھر ساچے آپ ونڈائندا۔ وشنوں کرے اک پیار، سائتک ست ورتائندا۔ برہما ویتا دئے ادھار،
 راجس راج کمائندا۔ شکر میلا پر اپار، تانس ترکھا ودھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن تیاں دیوے ور، ایک ایک جھولی
 پائندا۔ وشنوں میلا سائتک ست در، ست ست سمائیا۔ برہما راجس ایک گھر، اپنا راج کمائیا۔ شکر تانس لایا لڑ، اپنی ترسنا ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کر،
 اچرج بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھيو ابھیدا اپنا بھيو گھلایا۔ ساچی وست ہر نرنکار، ترے ترے ونڈ ونڈایا۔ راجس تانس
 سائتک کر پیار، ایک در دکھایا۔ آپے کھچے چرن دوار، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے بنے ہر ورتار، اپنا بھنڈارا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ترے گن میلا ایک در، ایک در سہایا۔ وشنوں سیو سچ کماونی، ہر ساچا سچ سنائیا۔ برہما ویتا ایہہ سمجھاونی، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ شو شکر تیری
 چوٹ لگاونی، جو گھڑیا سو بھن دکھائیا۔ ترے گن مایا تیری وست پُرکھ ابناسی برہما جھولی پاونی، اپنی بھچھیا کر کر اچھیا، آپے ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن دتا ساچا ور، گھر ساچا آپ سہایا۔ ترے گن برہما ویتا وریا، ترے ترے ویس وٹایا۔ پُرکھ ابناسی آگے کھڑیا، اپنا حکم سنایا۔ پنج تت آکارا سچ دھڑیا، زرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑیا، آپ اپنا تھان سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھایا۔ برہما ویتا بال نادان، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ ہر جو تیرا دھر فرمان، منے وچ سنساریا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت جہان، آپ کرے اُجیاریا۔ تیرا رُپ ہوئے پردھان، دیوے سرب سہاریا۔ زرگن جوت جگے مہان، ایک ہوئے اُجیاریا۔ تیرا شبد پچی دھنکان، تیرا راگ سنا رہیا۔ برہما وشن شو سیو کمان، تیرا حکم بجا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد آپ اکھوارہیا۔ برہما ویتا وڈ بلوان، در آگے سپس جھکاسندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کماندا۔ ایکا بخشے نام ندھان، نام نامہ جھولی پاندا۔ آد جگادی دھر فرمان، ایک حکم سناسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھاسندا۔ برہما ویتا پوت سپوتا، ساچے گھر سہایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹا، دہ دشا پھیرا پایا۔ لکھ چوڑاسی لایا بوٹا، اپنا باغ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم چلایا۔ لکھ چوڑاسی بنت بنا، ساچی رچن رچانیا۔ گھٹ گھٹ بیٹھا گنت گنا، لیکھا رہیا سمجھانیا۔ جیو جنت آپ سمجھا، من مت بدھ وچ رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا دتا ور، برہما ویس ساچے گھر، ور بھنڈی کھیل کھلایا۔ ترے گن مایا ہو پردھان، لوک مات کرے رُشانیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھ مار دھیان، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ کون سو ویلا تیرا ہوئے دھیان، تیری رچنا تیرے وچ سماںیا۔ میری انت کرے کون کلیمان، کون لیکھا دئے چکانیا۔ ترے گن میٹے کون نشان، کون اپنے وچ ککانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دھر فرمان، اپنا لیکھا رہیا سمجھانیا۔ برہما ویتا آس رکھ، ہر ساچا سچ سمجھاسندا۔ نو نو چار ہوئے پرتکھ، پاربرہم رُپ وٹاسندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے سکھ، لوک مات پھیرا پاندا۔ ترے گن مایا پائے بھٹھ، اپنے تت جلا سندا۔ جوت سرُپ ہوئے پرگٹ، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی نور لٹ لٹ، پُرکھ اکال ڈگگاسندا۔ چوڑاں لوکاں میٹے ہٹ، اپنی کھیل کھلا سندا۔ آپے جانے وار تھت، بھیو کوئی نہ پاندا۔ لکھ چوڑاسی آپے لئے جت، اپنا ہت چکاندا۔ کھیلے کھیل نت نوت، کھیلنہار آپ اکھواسندا۔ برہما وشن شو تیرا پت، پاربرہم ناؤں

دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ چکا سندا۔ ترے گن مایا لیکھ چکاؤنا، نو نو چار وٹی ودھایا۔ شو شکر لیکھا انت مُکاؤنا، پر بھ ساچا لیکھ چکاؤنا۔ برہما جوتی جوت ملاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ وشنوں رُپ آپ وٹاؤنا، بھگوان جوتی نورُ رُشایا۔ ترے گن مایا تیرا نت نبھاؤنا، توت نہ کوئی دسایا۔ ساچی رُت اک سہاؤنا، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ اگی جیٹھ وڈ وڈیاؤنا، ویہہ صد بیس کرے گڑمایا۔ ناتھے والی دھام سہاؤنا، دھرت دھول رُشایا۔ گوبند تیرا لیکھ چکاؤنا، پر بھ ساچا پورُ کرایا۔ برہما وشن شو کوئی بھيو نہ پاؤنا، وید کتیب نہ کوئی سناؤنا۔ شاستر سمرت نہ کسے گاؤنا، انجیل قرآن نہ کوئی پڑھایا۔ نرگن رُپ تیرا ناؤں نرگن سرگن ہر ہر گاؤنا، ہنگ برہم وڈی وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر گھٹ نظری آؤنا، جوتی نورُ نورُ رُشایا۔ گرگھ ورلے درشن پاؤنا، جس جن اپنا میل ملاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پر تھمی رسنا گاؤنا، گھر گھر وجے ودھایا۔

☆ ۶ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ ناتھے وال ضلع فرور پُر ☆

ترے گن دست انمول، ہر اپنی آپ اُچجایا۔ ترے گن تولے اپنے تول، ایکا تول وکھایا۔ ترے گن تت رہیا وروں، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ترے گن رکھے آپ اڈول، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ترے گن آپے جائے مول، اپنا میل ملاؤنا۔ ترے گن رُپ رہے انھول، انھو پر کاس کرایا۔ ترے گن پورا کرے قول، سکلا سنگ نبھایا۔ ترے گن ویکھے گھول، کرے سچ لڑایا۔ ترے گن پر گئے اُپر دھول، دھرتی دھرت دھول سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد جنایا۔ ترے گن داتا ہر نرنکار، ترے گن انگ لگائندا۔ ترے گن مات پت پُرکھ کرتار، ترے گن پوت سپوتا اُپائندا۔ ترے گن داتا بھرے بھنڈار، آپ اپنی دیا کما سندا۔ ترے گن جاتا ویس کرتار، رُپ رنگ نہ کوئی وکھائندا۔ ترے گن ناتا پاوے سار، اک اگلا کھیل کھلایندا۔ ترے گن گاتھا بھھے دھار، ترے نام اُچجائندا۔ راجس تانس سانسک دے ادھار، وشنوں برہما شو میل ملاؤنا۔ آد جگادا پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن سہائے اپنی رُت، کرے کرائے آپ اُتپت، آپے ویکھ وکھائندا۔

نہکک ہر شبد بھنڈار بجاگ ۸

ترے گن وند ہر برہمنڈ، اپنی آپ کرائندا۔ ترے گن پلے بنھے گنڈھ، ترے گن ہٹ وکائندا۔ ترے گن میلا جیرج انڈ، ترے گن اُتہج سیج سنگ
 نبھائندا۔ ترے گن وچ ورجھنڈ، ورجھنڈی ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائندا۔ ترے گن دوس
 ترے گن رات، ترے گن روپ وٹائی۔ ترے گن سندھیا ترے گن پرہات، ترے گن اپنا کھیل کھلایا۔ ترے گن روس کرے پرکاس، ترے گن
 منڈل منڈپ پھیرا پائی۔ ترے گن پائے ساچی راس، ترے گن آپے ویکھ وکھایا۔ ترے گن پر تھی آکاش، گگن گگنتر آپ اُچائی۔ ترے گن ترے گن
 نواس، ترے گن بھو اُجھ پھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن اتپا پت پُنیتا، ایکا ایک اُکھوایا۔ ترے گن انگ ترے گن
 سنگ، ترے گن میل ملنیا۔ ترے گن سیجا ترے گن پنگ، ترے گن آپ وچھنیا۔ ترے گن مگے ساچی منگ، ترے گن اپنا در کھنیا۔ ترے گن وجائے
 اک مردنگ، ترے گن اپنے ہتھ رکھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن اپنا کھیل کھنیا۔ ترے گن میتا اک اتپا، ترے
 ترے انگ سمایا۔ ترے گن ٹھانڈا ترے گن سینا، ترے گن اگنی تت بنایا۔ ترے گن ہست ترے گن کیٹا، ترے گن شاہ سلطان اُچائی۔ ترے گن کھیل
 کھیل انڈیٹھا، پر بھ ساچا آپ کھلایا۔ ترے گن پھل کوڑا ریٹھا، ترے گن مٹھارس آپ کھوایا۔ ترے گن جانے اپنا کیتا، اپنی کرنی آپ کرائیا۔
 ترے گن ویکھے ساچی ریتا، چال اولڑی آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دست دیوے دست پاربرہم وڈی وڈیائی۔ ساچی
 دست ہر دھرا، پاربرہم سمجھائندا۔ اپنا لڑا آپ پھڑا، آپے راہ وکھائندا۔ اپنی بنت آپ بنا، دے مت آپ سمجھائندا۔ اپنی گنت آپ گنا، لیکھا گنت
 آپ رکھائندا۔ آدانت آپ اکھوا، اپنی کل ورتائندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، ترے گن میل ملائندا۔ پنچم میلا سہج سُبھا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ ایکا
 متوت رکھا، ایکا برہم درڑائندا۔ ایکا اگنی اندر پاء، ایکا ہون کرائندا۔ ایکا تال دے بھرا، امرت جل وھائندا۔ ایکا ہوارہیا چلا، پونی پون سمائندا۔ ایکا
 آکاش رہیا دکھا، ایکا دھرت کائندا۔ آپے اندر ڈیرہ لاء، اپنا گھ چھپائندا۔ اپنا راگ آپ لاء، آپے راگ سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ترے گن تیری تت دیوار، پُرکھ ابناسی کھیل اپار، نرگن وسے آدھوچکار، آپ اپنا آسن لائندا۔ ترے گن تیرا محل اپارا، ہر ہر آپ

اُپائند۔ لوآں پُریاں اک سہارا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائند۔ لکھ چوراسی تن منارا، پنج تت جوڑ جڑائند۔ اندر مندر گُپت ظاہرا، سچ سَنگھاسن آسن
 لائند۔ نرمل باقی کر اُجیارا، کملاپاتی کھیل کھلائند۔ ساچا ساقی بن ونجارا، امرت آتم جام پیاائند۔ ترے گن تت بھر بھنڈارا، برہم مت اک
 سمجھائند۔ رتی رت نہ کوئی سہارا، رکت بوند نہ کوئی دکھائند۔ شبد اگنی سچ دھنکارا، انحد تال و جائند۔ سچ سَنگھاسن آسن بھارا، پُرکھ ابناسن ڈیرہ
 لائند۔ تھر گھر سوہے بنک دوارا، سچھنڈ ناؤں دھرائند۔ پُرکھ اگم اگمڑی کارا، اپنی کار کمائند۔ لکھ اگوچر بھو نیارا، بھو کوئی نہ پائند۔ ست پُرکھ
 نرنجن ایک اینکارا، اپنی کل ورتائند۔ آپے وسے دھام نیارا، اُچ محل اٹل اگم اتھارے پرواہ آپ اپنا آسن لائند۔ صفت صفتی صفت صلاح، آپ اپنا
 نام چلائند۔ ترے گن بنے آپ ملاح، اپنا پردہ آپ اٹھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کر پسارا، ترے گن تیری بھے دھارا،
 برہما وشن شوکرے لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائند۔ برہما ویتا رہیا پُکارا، ہر کا بھو نہ کوئی پائند۔ ترے گن مایا سچ پیارا، ساچا سنگ نبھائند۔ شبدی دیوے شبد
 دھنکارا، اپنا حکم سنائند۔ لیکھا جانے دھر فرمان، بھو کوئی نہ آئند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپے لائند۔ برہما ویتا اٹھ
 نادان، ہر ساچا آپ جگائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ لیکھا لیکھائے آپ مہان، لکھنہارا آپ اکھوائیا۔ تیری سیوا کر پروان، تیری
 جھولی پائیا۔ میرا منتر تیرا گیان، آتم برہم جنائیا۔ ایک نور سری بھگوان، دوس رین ڈمگائیا۔ شبد انادی مارے بان، آپ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے دیوے ایک اور، ایک سکھ سمجھائیا۔ برہمے ورگھر ساچا پاؤنا، ہر ہر شبد لائند۔ ہر کا بھو بھو کھلاؤنا، ہر ساچا بھو
 کھلائند۔ لوک مات دی بنت بناؤنا، لکھ چوراسی ویس وٹائند۔ تیرا نام نام پرگٹاؤنا، تیری کریا کرم کمائند۔ تیرا لیکھا لیکھ لکھاؤنا، آپ اپنا بھو
 کھلائند۔ چارے جگاں مارگ لاؤنا، جگ جگ پندھ مکائند۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت آپ
 سمجھائند۔ ساچی سکھیا سکھ مت، ہر ساچا آپ سمجھائند۔ ایک روپ برہم تت، پار برہم در سائند۔ اپنی رنگے ساچی رت، رتی رت رت کائند۔ آد
 جگادی جانے مت گت، بھو کوئی نہ پائند۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، برس ماس نہ کوئی رکھائند۔ پُرکھ ابناسی آپ اپنا کریا ہت، نت نوت ویس

وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہے دتا ایک اور، ایک حکم سنا سندا۔ ہر ہر حکم دُھر فرمانا، ہر ہر آپ اُپا گیا۔ تھر گھر بیٹھا ساچا
 رانا، ساچا عدل کما گیا۔ شبد انادی ایک گانا، ایک راگ الایا۔ برہے بخشے چرن دھیانا، چرن کول وڈی وڈیا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا کھیل اپنا میل آپے لئے کرایا۔ سچھنڈ دوارا ساچی دھار، ہر ساچا آپ چوانندا۔ چرن کول اک ادھار، ایک رُپ درسنا سندا۔ اپنا امرت اپنے اُتے
 آپے وار، چرنودک ناؤں رکھا سندا۔ سچھنڈ دواروں آئے باہر، ایک بوند برسنا سندا۔ برہما منگے بن بھگھار، اٹھے نیترا راہ نکا سندا۔ کرپا ندھ کرپا دھار، ایک
 ایک رس رکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ امرت بوند ٹھنڈی ٹھار، چرنودک چرن اُپا گیا۔ برہما دتا کر
 پیار، ایک رس کھو گیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، آپ اپنا میل ملا گیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، اندر مندر آپ سنا گیا۔ برہما برہم ہو تیار، آپ اپنا ویکھ رکھا گیا۔
 اپنا بل آپے دھار، اپنا جو بن رہیا ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناسی دئے ادھار، ایک منتر نام درڑا گیا۔ لکھ چوراہی سپر پسا، برہما ناؤں دھرا گیا۔ آد انادی پُرکھ
 کرتار، عقل کلا ورتا گیا۔ شبد شبدی شبد دھنکار، برہم و دیا سما گیا۔ چار چار ہو اُجیار، چار چار جوڑ جڑا گیا۔ برہما شو وشن تن پیار، ترے گن چوتھی نال رلا گیا۔
 سبجگ تریتا دوا پر کل کلجگ بنھے دھار، آپ اپنی کھیل کھلا گیا۔ نوں نوں چار کر خوار، نوست ویس وٹا گیا۔ دو اک دس دئے ادھار، شبد شبد کرے
 کڑما گیا۔ انت بھگونت پاوے سار، دوسر بھو کوئی نہ پانیا۔ اک اکلا ایک اینکار، جگا جگنتر کھیل کھلا گیا۔ سادھاں سنتاں سیوادر، اپنی سیو رہیا کما گیا۔ ایک
 دیوے نام ادھار، ہر ہر دے وچ کما گیا۔ گا گا تھکا سرب سنسار، گوت گوت ہر کا رُپ نہ کوئی سما گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی
 سیوا اپنا میوہ آپے پھل کھو گیا۔ ترے گن تیرا بھلیا بھل، بھلواری آپ مہکا گیا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹل، لوک مات ویکھ رکھا گیا۔ کلجگ ورتے اپنی کل،
 کل دھارا وڈی وڈیا گیا۔ اپنی جوتی دیک آپے گیا بل، اپنی آپ کرے رُشنا گیا۔ اپنا آسن آپے ملا، آپے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ شبد سنیہہرا ایک گھلا، برہما وشن
 شو رہیا اٹھایا۔ ترے گن لگا جگت سلا، ترے گن اگنی تت تپا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے جگ چوتھی دھار، اپنی آپ چلا گیا۔
 دھار اوٹی پُرکھ ابناسی، زرگن اپنی آپ چلا سندا۔ سرگن رُپ سرب پرکاسی، پر م پُرکھ اکھوا سندا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشی، آپ اپنی کھیل کھلا سندا۔

ترے گن تیری پاوے راسی، گونپی کاہن سرب نچائندا۔ برہما وشن شو ویکھن پاسی، در ساچا اک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، گنوتا آپ اکھواندا۔ گنوتا ہر بھگونت، آد آد وڈیائیا۔ کھیلے کھیلے جگا جگنت، جگ جگ اپنی جوت جگائیا۔ آپے نام نیاں منت، آپے
 شبدی ڈنک وجائیا۔ آپے روپ سادھ سنت، آپے بھگت کرے کڑمائیا۔ آپے لکھ چوراسی جیو جنت، کھانی بانی آپ اکھوائیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے
 ساچی سیج ہنڈھائیا۔ آپے پھل پھلوڑی رت بسنت، خزاں بہار آپ ہو جائیا۔ آپے مہا جانے اگنت، وید کتیب بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایک نور کرے رُشنائیا۔ ترے گن تیرا پار کنارہ، ہر ساچا آپ کرائندا۔ پہلوں ڈھایا پنج تت منارا، اپنا ناؤں نہ
 کوئی رکھائندا۔ دوجے نرگن جوت کر اجیارا، نرگن اپنا ناؤں اُچائندا۔ نہرکنا ہر اوتارا، شبدی ڈنک رکھائندا۔ برہما وشن شو پار کنارہ، پاربرہم میل
 ملائندا۔ ترے گن ویکھے وچ سنسارا، اپنی گنڈھ کھائندا۔ جگت جگدیش ہو اجیارا، ایک ڈنک وجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 وسنہارا ساچے گھر، بنک دوارا اک سہائندا۔ ترے گن تیرا کر پرکاس، سچھنڈ کھیل کھلایا۔ اتم تیرا کر وناس، لوک ماتی جوت دھرایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ
 آکاش، رواس نہ کوئی چکایا۔ نہ کوئی پون نہ کوئی سواس، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ مات گربھ نہ رکھیا واس، پت گود نہ کوئی اٹھایا۔ گرگھ اندر کر
 پرکاس، اپنا جامہ آپے پایا۔ گوہند سورا داسی داس، سیوک سیوکمایا۔ آپے لکھ چوراسی کرے ناس، ترے گن آپ لے اُچایا۔ آپے لیکھا جانے برکھ
 ماس، دوس رات گنت گنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت ہر بھگونت، ایک نور کرے رُشنائیا۔ آپے ویکھے بھارت کھنڈ، پاربرہم
 وڈی وڈیائیا۔ جنبو دیپ وند، دیپ جوت کرے رُشنائیا۔ نو کھنڈ کھنڈ کھنڈ، ست ست وٹائیا۔ جن بھگتاں اتم پاوے ٹھنڈ، آپ اپنی دیا
 کمائیا۔ ایک اکھر نام وند، سوہنگ کرے سیج پڑھائیا۔ گوہند ہتھ چنڈ پرچنڈ، برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ ناتا توڑے بھیکھ بھگھنڈ، سیج سچ ورتائیا۔ لہنا دینا چکے نار
 دہان رنڈ، وپچار نہ کوئی دکھائیا۔ ایک روپ کرے ورجنڈ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ نگی ہووے نہ کسے کنڈ، جو جن آئے سرنائیا۔ ترے گن مایا دیوے وند،
 ایک اگی سکھی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ککھی دھار اک دکھائیا۔ ککھی دھار تیز کٹار، ہر ساچا سیج دکھائندا۔ شبد کھنڈا پر اپار،

دوویں مکھ صلاحیندا۔ لکھ چوراسی مارے مار، آگے ہونہ کوئی بچائندا۔ برہا رووے زاروزار، نیتز نینیاں نیر وہائندا۔ شو شکر گلوں لاپے ہار، کنٹھ مالانہ کوئی دکھائندا۔ وشنوں ونسی کرے پکار، آگے سپیس جھکائندا۔ ترے گن مایا ہونے خوار، لوک مات نہ کوئی بچائندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، آپ اپنا حکم سنائندا۔ آد جگادی ہر زرنکار، دوسر کوئی نہ وچ رکھائندا۔ کلجگ انتم پاوے سار، نہرکلنک ناؤں رکھائندا۔ بھگتن پیتا کر پیار، گرگھ ساچے آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند لہنا مول چکائندا۔ گوہند لہنا ہر چکائونا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ پچھلا لیکھا پور کراؤنا، آگے باقی رہے نہ رانیا۔ ورنان برناں آپ مٹاؤنا، ایک سرن سمجھائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایک دھام بہاؤنا، بنک دوارا اک دکھائیا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، اشٹ دیو اک ہو جائیا۔ ایک امرت جام پیاؤنا، انتر آتم آپ رکھائیا۔ براہمن شودر ویش کھتری ایک رنگ رنگاؤنا، ایک برہم کرے گرٹمائیا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بیس میسا ہر جگدیشا آپ اکھواؤنا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جس دوارے ہر چرن چھواؤنا، سوہا سوہو سوہو وڈیائیا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں نیوں نیوں سپیس جھکائونا، زرنگن جوت کرے رُشائیا۔ ڈلا جھلا لیکھے لاؤنا، سگلی کل ترائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وشو رپ ساچا بھوپ وسنہارا چار کوٹ، دہ دشا پائے حصہ، نیتز نین لوچن جگت نہ دسا، گرگھیاں درس دکھائیا۔

☆ ۶ ساون ۲۰۱۶ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فروزپور ☆

برہا وشن شو ادھار، اک اگلا ایک اینکاریا۔ لکھ چوراسی کرپسار، آپ اپنی جوت اگلا لیا۔ گرگھ ونڈی ونڈا پار، من مت بڈھ رپ وٹا لیا۔ پنج تت کرے پیار، پنچم ناتا جوڑ جڑا لیا۔ پنچم بھرے جگت بھنڈار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ وسا لیا۔ پنچم پیتا کر پیار، ہر شبد دھن اُپجالیا۔ ساچا مندر کر اُجیار، دیا باقی اک جگا لیا۔ ساچا شبد سچی دھنکار، انحد ساچا تال و جا لیا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لا لیا۔ اک اگلا کر آکار، زرنگن سرگن ویکھ دکھا لیا۔ برہم برہم پرہم پاوے سار، پار برہم سنگ نبھا لیا۔ ایک جوتی نور پسار، گھٹ گھٹ اندر ویکھ دکھا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آپ اپنا در سہا لیا۔ برہما وشن شوکر پروان، ہر ساچے سچ سما لیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، آپے کھیل کھلا رہیا۔ آپے پنچم کرے نشان، آپے ہر
 ویکھ وکھا رہیا۔ آپے وسے دو جہان، لوک مات آپے ویس وٹا لیا۔ آپے جوت سری بھگوان، آپے پنچ تت ڈیرہ لا لیا۔ آپے راج بھوپ سلطان، راؤ
 رنک آپ اکھوا رہیا۔ آپے مندر وسے سچ مکان، آپے خاکی خاک ڈیرہ لا لیا۔ آپے بندھن زمیں اسمان، گنگن پاتالاں آپے ڈوری پالیا۔ آپے آپ
 اپائے رواس بھان، آپے اپنا مان رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا لیا۔ آپے برہما وشن شو دے ہلار، اپنی دیا
 کمائیا۔ آپے بخشے سچ بھنڈارا، آپے رہیا ورتائیا۔ آپے کرنی کرائے کرنیہارا، ایکا حکم جنائیا۔ آپے آدے اوتارا، انت روپ آپ وٹائیا۔ آپے وسے سچ
 منارا، اچ اٹل اک اکھوائیا۔ آپے جوت نرگن دھارا، آپے سرگن ناؤں دھرائیا۔ آپے کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمرا بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ برہما وشن شو سکدار، ترے ترے لوک اُپجائندا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچار، آپے اپنا حکم
 چلائندا۔ آپے پاونہار سار، آپے لیکھ لکھائندا۔ آپے اُتپت کرے سرب سنسار، آپے میٹ مٹائندا۔ آپے لکھ چوڑاسی دے ادھار، نرگن باقی آپ
 جگائندا۔ آپے کملاپاتی میت مُرار، ناری کنت آپ ہو جائندا۔ آپے راکی شاہ آسوار، اپنا گھوڑا آپ دوڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ برہما وشن شو کر دھیان، اپنی سیوالائیا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنے بھانے وچ رکھائیا۔ آپے بخشے چرن دھیان، ایکا
 بوُجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ برہما وشن شو میت مُرار، ایکا ایک اینکاریا۔ آپے کرے اپنا آپ
 پسار، آپے ویکھ وکھا رہیا۔ آپے اپائے برہمنڈ کھنڈ کنارہ، لوآں پُریاں رچن رچا لیا۔ آپے رچائے رواس ستارا، منڈل منڈپ آپ سہا لیا۔ آپے زمیں
 اسماناں رکھے پاڑا، آپ اپنا گن وکھا لیا۔ آپے وجائے اپنا نگارہ، آپے ڈھول وچا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہا لیا۔
 برہما وشن شو سوت ہر سوت ڈلار، اپنے آپ اُپجائندا۔ آپے کھیلے کھیل اپر اپارا، پاربرہم آپ اکھوائندا۔ آپے لکھ چوڑاسی دے ادھار، آپ اپنا میل
 ملائندا۔ برہما ویتا کر پیار، ایکا برہم جنائندا۔ وشنوں بھریا سچ بھنڈارا، آد جگاد ورتائندا۔ شو شکر مارنہارا مار، پنچم لیکھا لیکھ چکائندا۔ پُرکھ ابناسی ساچی

کار، جگ جگ اپنی آپ کرائسندا۔ تیاں لوکاں دسیا باہر، ترے گن وچ نہ آئیندا۔ برہما وشن شو آون وارو وار، رسنا جہوا آپ ہلا سندا۔ دیوی دیو وڈ بکار، جودھا سورپیر آپ اکھوائسندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائسندا۔ جوتی نور کر اجیار، چاروں گنٹ ویکھ دکھائسندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، آپ اپنا متا پکائسندا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، نہ کوئی سنگ دکھائسندا۔ اک اکلاینکار، اپنی کل ورتائسندا۔ برہما وشن شو کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائسندا۔ جگا جگنتر مارے مار، لکھ چوراسی میٹ مٹائسندا۔ زرگن جوتی نور اجیار، سرگن ویس وٹائسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ زرنجن اپنی الکھ جگائسندا۔ برہما وشن شو نام سوداگر، ایکا ونج کرائسندا۔ لکھ چوراسی وسے کایا گار، اپنا لکھ چھپائسندا۔ جن بھگتاں کرے کرم اجاگر، آپ اپنی بوجھ بھجائسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت ہر بھگونت اپنا ویس وٹائسندا۔ آدن انتا ہر بھگونت، جگ جگ دھار چلائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کلج بنائے ساچی بنتا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ ساچا دھام اک سہنتا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، کوڑی کر یار ہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ترے گن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ترے گن تیرا ات ۸۱۷

منارا، ہر ہر ویکھ دکھائسندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، آپ اپنا بھجو کھلا سندا۔ مانس منگھ دے ہلارا، اک ہلارا نام رکھائسندا۔ اندر مندر پاوے سارا، ڈو نگھی کندر پھول بھلا سندا۔ زرگن ونج کرے ونجارا، من مت بدھ نال رلا سندا۔ من پنکھی اڈے دہ دشا دھارا، چاروں گنٹ پھیری پائسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ من سکدار کایا مندر، ہر ہر آپ بہایا۔ کرے راج ڈو نگھی کندر، اپنا لکھم چلایا۔ چار گنٹ دہ دشا پھرے بندر، دوس رین ایکا رنگ رنگایا۔ نیتز نین متا اندھر، موہ وکارا جال پھسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ من شاہ بھوپ سلطان، پنچ تت وڈیائیا۔ اپنا دیوے اک فرمان، ایکا کرم کمائیا۔ نو در ویکھے جگت دکان، دوس رین پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، اپنی انس آپ اُپجائیا۔ من منو آبرہم انس، جوتی نور سبایا۔ آپے جانے اپنی انس، آپے لیکھ لکھایا۔ باسک گائے نہ لکھ سہنس، دوئے سہنسر جہوانہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ مت متوالی

دسے خالی، تن مندر در سہائند۔ چاروں کُنٹ گھٹاکالی، ساچا چند نہ کوئی چڑھائند۔ پھل نہ دسے کسے ڈالی، بھل بھلواری نہ ویکھ دکھائند۔ من منوآ
 بنیا جگت والی، اپنا حکم سناائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مت ایک ات، ایک ارت رکھائند۔ بدھ بیکسی لگا سیک، متوت جلائی۔
 ترے گن پتارہیا ویکھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے میٹ مٹایا۔ آپے ہوئے در درویش، آپ اپنا ویس دھرایا۔ سیوالائے برہما وشن
 ہمیش، سیوک سیوادار آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن ونڈی ونڈ، نرگن وسیا جیرج انڈ، سرگن میلا سچ سُبھایا۔ پنچ
 تت تت پرکاس، اپنا آپ کرائند۔ آپے پائے ساچی راس، اپنا منڈل آپ سہائند۔ آپے رکھے اندر واس، آپے مکھ چھپائند۔ آپے ہوئے داسی
 داس، آپے حکم چلاائند۔ آپے داتا شاہو شہاباش، آپے نیوں نیوں سیس جھکائند۔ آپے نرگن جوت کرے پرکاس، سرگن رُپ آپ وٹائند۔ آپے
 واسارکھے دس دس ماس، اجوئی رہت آپ اھوائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائند۔ اجوئی رہت پُرکھ کرتار، پنچ
 تت ڈیرہ لائند۔ ساچا دیک اک اجیار، ایک ڈگمگائند۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نین نیتز نہ کوئے در سہائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد جگادی دیوے ور، ور داتا آپ اھوائند۔ برہما وشن شو آپے ور، اپنی آپ کری گڑمائیا۔ ترے گن مایا آگے دھر، تنناں ونڈ ونڈائیا۔ ایک جھولی
 رہیا بھر، ایک دست دکھائیا۔ ایک حکم دیوے ور، ایک رہیا سمجھائیا۔ ایک گھاڑن رہیا گھر، ایک بھانڈے رہیا اُچھائیا۔ ایک اندر گیا وڑ، ایک رہیا اُٹھائیا۔ ایک وڈیا
 گیا پڑھ، ایک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو سیوک سیوا سچ کمائیا۔ برہے سیوا کر پروان، ہر انتم انت وڈیایا۔
 چوتھے جگ کرے پروان، نو نو چار لیکھا آپ چکایا۔ آپے دیوے دھر فرمان، شبد سنسہرا اک گھلایا۔ انتم ویلا بچیا آن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پرگٹ
 ہوئے سری بھگوان، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ پچھلا میٹے سرب نشان، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ چھڈنا پئے برہم مکان، پُری برہم نہ کوئی وسایا۔ جوتی میل
 سری بھگوان، انتم میلا دئے کرایا۔ گرگھ ساچا چتر سُبجان، تیرا رُپ لئے وٹایا۔ آپے جانے جانی جان، دوسر بھیو کسے نہ پایا۔ کھانی بانی ہوئی حیران،
 لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ وید پُران سرب گُزلان، انجیل قرآن دین دُھایا۔ پُرکھ ابناسی شاہ سلطان، کلج انتم ویکھے مار دھیان، لوک مات پھیرا پایا۔ رُو

س سرب مٹ جان، لیکھا چھکے زمیں اسمان، اندھ اندھیر سنجھ سویر، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتایا۔ شو جی تیرا انت کنارہ، ہر ہر آپ سنا سندا۔ کلج دیوے انت ہلارا، بیڑا پار دکھا سندا۔ ناتا ٹٹے ترے گن دھارا، اپنے تت ملا سندا۔ باسک تشک نہ کوئی سہارا، نہ کوئی در سہا سندا۔ بھولے ناتھ کرے خبردارا، بھولا بھاؤ آپ ہو جا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ بھولے ناتھ اٹھ کر تیری، ہر ساچے شبد جنایا۔ کلج تیری آئی واری، چوتھے جگ وجے ودھایا۔ پرگٹ ہو یا نہ کٹک نرائن نر اوتاری، بیخ تت نہ کوئی دکھایا۔ دو جہاناں کرے پئی سکداری، شاہ سلطانا وڈ وڈیایا۔ لیکھ چکائے وارو واری، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ گرسکھاں دیوے نام ادھاری، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ کرے کھیل وڈ سنساری، سنسا کوئی رہن نہ پایا۔ جگت جگدیشا کھیل اپاری، آپ اپنی رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در اپنا گھر، آپے ویکھ دکھایا۔ شو شکر ناتا توڑ تڑاؤنا، کلج انتم لیکھ لکھا سندا۔ گرگھ ساچے ساچا مان داؤنا، آپ اپنا مان دھرا سندا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈاؤنا، اپنا ناؤں اُپجا سندا۔ برہمنڈ کھنڈ سرب اٹھاؤنا، دھرو پرہلا د آپ سمجھا سندا۔ جیرج انڈ پنڈھ مُکاؤنا، اُتبیج سیتج ویکھ دکھا سندا۔ نرگن ساچا چند چڑھاؤنا، رُو سس گھ شرمائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلاؤنا، برہما شو مول چکا سندا۔ وشنوں میل مات کراؤنا، بھگون جوتی جوت جگا سندا۔ دوہاں رنگ اک چڑوہنا، ایکا رنگ رنگا سندا۔ کلج انتم پھیرا پاؤنا، ساچا سگن منائندا۔ گر گوبند نال رلاؤنا، گوبند گڑھ سہا سندا۔ سمبل نگری ڈیرہ لاؤنا، ترے گن تیرا گھر دکھا سندا۔ تیرا انتم مندر ڈھوہنا، آپ اپنا میٹ مٹائندا۔ دیک جوتی اک جگاؤنا، دوس رین ڈمگا سندا۔ شبد سرُپی شبد چلاؤنا، شبد گر اک اھوا سندا۔ نہ کوئی دوسر سنگ اُپاؤنا، اپنا حکم آپ سنا سندا۔ برہما شو تختوں لاہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نر نریش نرکارا، ترے گن مارنہارا مارا، بیخ تت کرے خوارا، نو در کھوج کھجا سندا۔ نو در جگت راہ، کلج انت دے دہایا۔ نرگن ستگر بن ملاح، ایکا جوت کرے رُشانیا۔ گوبند گر پکڑے بانہہ، اپنا میل ملائی۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا مت سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن لینا گا، ہنگ برہم رُوپ سمائی۔ ناتا ٹٹے بھین بھرا، مات پت نہ کوئی اھوائی۔ نر نرکارا دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ ہتھ وڈیایا۔ کلج انتم کرے سچ نیاں، برہما وشن شو دین دہایا۔ ہر کا

بھیو کوئی جانے نہ، آد انت آپے بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے داتا سورا سربنگ، آپے خالق خلق وسنہارا، جگ جگت جگت جوت اپنی آپ کرے رُشائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن نرکار، دو جہاناں کھیل اپار، لوک مات کھیل کھلایا۔

★ ۷ ساون ۲۰۱۶ بکرمی مکند سنگھ دے گھر پنڈ مہراج ضلع فرور پُر ★

سنگر سچا شاہ سلطان، پاربرہم پُرکھ نرکاریا۔ داتا دانی والی دو جہان، نرگن نور کرے اُجیاریا۔ ایکا وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا اک سہا رہیا۔ ایکا شاہو بھوپ راج راجان، تحت تاج اک وکھا لیا۔ ایکا دیونہارا دھر فرمان، ایکا حکمی حکم چلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا نرکارا، نرگن اپنا ناؤں رکھا لیا۔ نرگن داتا آد نرنجن، آد پُرکھ وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی ساچا سجن، گھر میلے پرواہیا۔ آپے رکھے اپنی لجن، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نرکارا، ایک ایکنکارا ناؤں دھرایا۔ ایکنکارا پُرکھ اکال، عقل کلا اکھوایا۔ سنگر ساچا دین دیال، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ شبد سروپی دین دیال، جگ جگ اپنی چلت چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اگم اتھاہ، بھیو ابھید آپ چھپایا۔ اچھل اچھلا ہر نرکارا، نرگن جوتی نور سماندا۔ آد جگادی لے اوتار، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ جگا جگنتر پاوے سار، مورت اکال آپ اکھوایا۔ اجونی رہت کرپسار، آپ اپنی دھار بندھاندا۔ ایکانام کر جیکار، ایکا نعرہ لائندا۔ روپ رنگ تے وسیا باہر، دس کسے نہ آسیندا۔ سچ محلہ اُچ مینار، پُرکھ ابناسی آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ست سروپ نرکار آپ اکھوایا۔ ست سروپی شاہ سلطانا، آد پُرکھ وڈیایا۔ ایکا وسے سچ مکانا، سنگر اپنی بنت بنایا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، ایکا شبد جنایا۔ ایکا دیوے راگ ترانہ، ایکا ناد وجایا۔ ایکا کھیلے کھیل دو جہانا، پر بھ ساچا وڈ وڈیایا۔ ایکا گوپی ایکا کاہنا، ایکا منڈل راس رچایا۔ ایکا روس تیج کرے کوٹن بھانا، نورو نور ڈگمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کرنہار، قادر کرتا آپ ہو جایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، الکھ اگوچر بھیو نہ آیا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دوار،

آپ اپنا مندر آپ اُپایا۔ اک اِکلا اِککار، ایکا آسن لایا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، نورو نور ڈمگایا۔ آد شکت کر پیار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ویس وٹایا۔ آد جُگادی اک اِکلا، ایکا رنگ سماندا۔ آپے وسیا سچ محلہ، تھر گھر ساچا آپ دکھاندا۔ اپنی کرنی آپے پھلا، پُھل پُھلواری آپ لگاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد شبد برہما، ناد انادی آپ وجاندا۔ ایکا ناد شبد دُھنکار، ہر ساچا آپ وجایا۔ پُرکھ اگٹرا اگٹری کار، جگ جگ آپ چلایا۔ آپ اپنا کر پیار، آپے میلا سچ سُبھایا۔ آپے چیلار گر بن اوتار، لوک مات کرے رُشٹایا۔ آپے برہما ویتا میت مُرار، ترے گن مایا جھولی پانیا۔ آپے وشنوں ہو اُجیار، ساگو پانگ سچ ہنڈھانیا۔ آپے شکر دے ادھار، ہتھ ترسول پھڑانیا۔ آپے سب توں وسیا باہر، تتوت نہ کوئی رکھانیا۔ زرنجن داتا بے عیب پروردگار، نورو نور الاہیا۔ آد جُگاد بنھے دھار، لکھ چوراسی رچن رچانیا۔ پنج تت کر پیار، اُتھج سیتج جیرج انڈ آپ اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سُنھنجا اک سُهانیا۔ گھر سُنھنجا پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک اکھواندا۔ آپے بیٹھا کملاپاتا، کول نین ڈمگایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنی سکھیا اک سمجھاندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی آپ اکھواندا۔ سرب کل آپے سمرا تھا، پرم پُرکھ ناؤں دھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتاندا۔ کُلو نتا ہر بھگونت، عقل کلا کل دھاریا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنت، جگ کرتا بھيو نیاریا۔ آپے رسنا جہوا منیا منت، آپے شبد جیکار لایا۔ آپے مہما جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سچ ہنڈھایا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، ایکا رنگن نام رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا تت ایکا رت ایکا برہم سمجھا رہیا۔ پُرکھ ابناسی ساچات، اپنا آپ سمجھاندا۔ زرنجن پنج پیچے اپنے وت، اپنا پُھل آپ اُپاندا۔ آپے جانے مت گت، وید کتیب بھيو نہ آئندا۔ آپے بنھے اپنانا، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی کرتا ہر زرنکار، لکھ چوراسی پاوے سار، زرنجن سرگن ویس وٹاندا۔ زرنجن سرگن ہر ہر میلا، ہر ہر جوت جگانیا۔ اچرج کھیل پار برہم ابناسی کرتا آپے کھیل، آد جُگاد وڈی وڈیایا۔ آد زرنجن جوت زرنجن چاڑھے تیل، تھر گھر بیٹھا سگن منانیا۔ آپے جانے اپنا ویلا، برہما وشن شو بھيو نہ پانیا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیلا، زرنجن دھار ہر

نرنکار آپ اپنیا۔ شبد اگئی بول جیکار، برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ اٹھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے
 رُشانیا۔ جاگرت جوت جوت اُجالا، ہر ہر آپ اپنیا۔ سنگر پورا دین دیالا، گوہند ناؤں رکھاندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، درکسے نہ آسیندا۔ آپے
 چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جناندا۔ وسے سچھنڈ سچی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئی اپنیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر
 ساچا بنک دوار، پُرکھ ابناسی کر تیار، نرگن سرگن آسن سچ سنگھاسن ڈیرہ لائندا۔ نرگن آسن دُھر دربارا، ہر ساچی رچن رچانیا۔ بے عیب خدائی
 پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیا۔ اک اکل کر پسارا، آپے ویکھ دکھانیا۔ نہ کوئی دوسر دسے سہارا، نہ کوئی تیجا ویس وٹانیا۔ چوٹھا گھر نہ کوئی کنارہ، پنچم میل نہ
 کوئی ملائیا۔ چھپر چھن نہ کوئی اُسارا، ست ستواد وڈی وڈیانیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، آپ اپنی رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپے دیونہارا ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ آپے ور داتا ہر نرنکار، آپے حکم چلاندا۔ آپے مارنہارا مار، آپے لیکھ مُکاندا۔ آپے وشنوں و شو کر آکار،
 ۸۲۲ واستک روپ آپ وٹاندا۔ آپے شو شکر لئے سنگھار، آپے لیکھا لیکھ جناندا۔ آپے ترے گن کر اُجیار، پنچم تت آپ ملائندا۔ آپے نرگن سرگن دے
 ادھار، اپنی کھانی آپ جناندا۔ آپے کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں ویکھ دکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹاندا۔
 ہر ساچا ویس وٹنڈا، پر م پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ جگا جگنتر کھیل کھنڈا، بھو بھو بھو چھپانیا۔ نرگن سرگن ویس وٹنڈا، لوک مات کرے رُشانیا۔ ایکا ساچا
 نام چنڈا، بودھ اگادھ وڈی وڈیانیا۔ سنج تریتا ویکھ دکھنڈا، دواپر اپنا کھوج کھوجانیا۔ کلج کالا لیکھ مٹنڈا، جھوٹھی مٹے مستک چھاہیا۔ پاوے سار
 جوٹھ جھوٹھ پکھنڈا، من مت رہیا ڈرکانیا۔ جوتی جامہ بھیس وٹنڈا، گر گوہند دے گواہیا۔ نانک نرگن لیکھ لکھنڈا، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹانیا۔ وید ویاسا راہ
 دکھنڈا، پُران پُرانی دے جنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل کھنڈا جوت جگنڈا، پر م پُرکھ کرتاریا۔
 بھیس وٹنڈا لیکھ لکھنڈا، نرگن لوک مات لئے اوتاریا۔ اپنا لیکھا پور کھنڈا، بھرم بھلکھا جگت کھنڈا، ایکا شبدی شبد ڈنک و جا رہیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ کلج تیرا انت کنارہ، گر گوہند لیکھ لکھاندا۔ پرگٹ ہوئے نہ کلنک نرائن نر اوتارا، نام کھنڈا ہتھ

اُٹھائندا۔ نام کھڑگ کھنڈا تیج پرچنڈ تکھی رکھے دھارا، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے سارا، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ نار
 ڈھاگن رنڈ کرے خوارا، کلجگ انتم کنڈ وڈھائندا۔ دیوے دنڈ دیونہارا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ ایکا نام سچا جائے ونڈ، چار ورنناں جھولی پائندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھائندا۔ نہہکنک وڈ داتا سور، نرگن ہر بے پرواہیا۔ کلجگ ناتا توڑے کوڑو
 کوڑ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ گرگھاں بخشے ساچی چرن دھوڑ، مستک ٹکا نام لگائیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ پتر سگھڑ بنائے
 مورکھ موڑھ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہہکنک پُرکھ کرتارا، پاربرہم اکھوایا۔ کلجگ انتم
 لے اوتارا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ ایکا نام اک جیکارا، ایکا نعرہ لایا۔ سو پُرکھ نرنجن پاوے سارا، جگت برہم ویکھ وکھایا۔ چاروں کُنٹ دے ہلارا، دہ دشا
 پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے مارا، ستاں دیپاں ڈیرہ ڈھایا۔ راج راجاناں کرے خوارا، شاہ سلطاناں میٹ مٹایا۔ چار ورنناں وکھائے اک دوارا، اوچاں
 نیچاں ایکا دھام بہایا۔ ایکا ونج کرائے ونجارا، نام ہٹ اک کھلایا۔ چوڈاں ہٹاں دے ادھارا، چوڈاں لوکاں ویکھ وکھایا۔ چوڈاں طبقات لائے پاڑا، ستاراں
 ہاڑا ویس وٹایا۔ لوآں پُریاں ویکھ اکھاڑا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، برہما
 وشن شو لیکھا دے چکایا۔ کلجگ تیرا انتم رتھ، ہر ساچا آپ چلائندا۔ آپے جانے اپنی مہما کتھ، کتھنی کتھ نہ کوئی سنائندا۔ آپے تیرا انت وچھائے لوک
 مات ستھ، تیرا ستھراک وکھائندا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ نہ کوئی مندر مسجد دے مٹھ، شودوالا نہ کوئی سہائندا۔ لہنا دینا
 چکے تیر تھ تٹ، گنگا گوداوری نہ کوئی نہائندا۔ لیکھا چکے جوٹھ جھوٹھ بیخ تیرا ہٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایندا۔ کلجگ انتم کھیل کھلاؤنا، ہر ساچے جوت جگائیا۔ بھیکھ پکھنڈا میٹ مٹاؤنا، جوٹھ
 جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ چار ورنناں ایکا رنگ رنگاؤنا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا دھام بہایا۔ اٹھاراں برناں میٹ مٹاؤنا، شرع شریعت اک سکھائیا۔
 انجیلاں قرآناں وقت چکاؤنا، نبی رسولان رہیا سمجھایا۔ پیر فقیر شاہ حقیر دستگیر میٹ مٹاؤنا، ملا مسائق شیخ نہ کوئی اکھوایا۔ انا الحق نعرہ نہ کسے لاؤنا،

مقامے حق خُداِیاء۔ خالق خلق وِج آپ سماؤنا، آپ اپنی جوت کر رُشناِیاء۔ چوِداں طبقاں ویکھ وکھاؤنا، صدی چوِدویں دے دُہائیاء۔ سنگ محمد چار یار میل ملاؤنا، رفیق اک تاریخ رہیا وکھائیاء۔ لاشریک ایکا ایک رُپ وِٹاؤنا، آپ اپنی کل ورتائیاء۔ اللہ رانی کھ شراماؤنا، نیتر رو رو نیر وہائیاء۔ میکائیل جبرائیل اسرائیل اسرائیل نیوں نیوں سیس جُھکاؤنا، دوے جوڑ روون مارن دھاہیاء۔ پُرکھ ابناسی نام کھنڈا ہتھ اُٹھاؤنا، کلجگ کوکے دے دُہائیاء۔ اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پاؤنا، آپ اپنی جوت کرے رُشناِیاء۔ آسو گھوڑا آپ دُڑاؤنا، شاہ آسوار آسن لائیاء۔ سولان کلیاں آسن پاؤنا، نوست ویکھ وکھائیاء۔ برہما وِشن شو آپ اُٹھاؤنا، پُریاں لو آں خالی رہیا کرائیاء۔ کروڑ تیتیس پندھ مُکاؤنا، گن گندھرب نہ کوئی وکھائیاء۔ لکھ چوِراسی تیرا پھند کٹاؤنا، اتم پھند رہن نہ پائیاء۔ سبجگ ساچا چند چڑھاؤنا، نرگن جوت کرے رُشناِیاء۔ ہتی دند ایکا ڈھولا ہر ہر ساچا گاؤنا، چار ورن کرے پڑھائیاء۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی ایکا مندر آپ بہاؤنا، ایکا ایشٹ دیوِ درساِیاء۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار رُپ وِٹاؤنا، نانک گوہند نظری آئیاء۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ویس وِٹاؤنا، ایکا برہم کرے کُڑمائیاء۔ آتم انتر دیپک جوت جگاؤنا، اندھ اندھیر مٹائیاء۔ دُئی دویتی میٹ مٹاؤنا، آسا ترسنا دے جلائیاء۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تڑاؤنا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پائیاء۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، آپ اپنا درس دکھائیاء۔ گرکھ سبجن میت مُرارے سترگ تیرا راہ تیکونا، گر گر سیو کمائیاء۔ شبد ڈوری تند بندھونا، ساچا سگن منائیاء۔ سرت سوانی بہہ بہہ گاؤنا، میل ملاواں ساچے ماہیاء۔ ایکا مندر آپ سہاؤنا، نج گھر آتم ڈیرہ لائیاء۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، ایش جیو جیو جگدیش جاگرت جوت کرے رُشناِیاء۔ جاگرت جوت جوت گر دینا، سترگ پورا میل ملائیاء۔ جس جن ہردے ہر ہر چینا، ہر ہردا کول کھلایا۔ اٹھ پہر رنگ چاڑھے بھینا، بھنڑی رین نال رلایا۔ آپے ہوئے داناپینا، بینا دانا آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سپینہ، امرت جل کھ چوایا۔ لکھ چوِراسی نالوں وکھ کینا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ پار کرائے لوکاں تیناں، گھر چوتھے میل ملائیاء۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پُرکھ ابناسی دیوے ور، گرکھ سبجن لئے تریا۔ گر سکھ سبجن میتڑا، گر سترگ ویکھ وکھاندا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگ میٹھی اک چڑھاندا۔ کرے کرائے پتت پنیترڑا، پتت پاپی آپ تراندا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتڑا، اگنی تت نہ کوئی وکھاندا۔ جگا جگتر آپے جانے اپنی ریتڑا، وید

کتیب بھیو نہ پائندا۔ آپے دیہرا گرو دوار مندر مسیترا، شو دوالا مٹھ آپ اھوانندا۔ آپے اٹھسٹھ ہوئے تیر تھرا، پار کنارہ آپ سہانندا۔ آپے کوڑا کرے مٹھار پٹھرا، امرت دھار آپ چوانندا۔ آپے جگ جگ گائے اپنا سہاگی گیترا، آپ اپنا ناؤں اُچانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا ڈھولا شبد سنانندا۔ ساچا ڈھولا شبد جیکار، سو پُرکھ زرنجن آپ الا سندا۔ ہنگ برہم پائے سار، پار برہم ناؤں دھرانندا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، مات گربھ نہ پھیرا پانندا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹانندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ کلج اتم ہو تیار، لوک مات ویس وٹانندا۔ نہکلنکا زرنجن دھار، زرنجن جوتی نور ڈمگانندا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، اپنا تال آپ وجانندا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، آلس نندرا سرب مٹانندا۔ جن بھگتاں کرے جگت پیار، بھگت بھگتی نام درڑانندا۔ دیوے درس اگم اپار، سوچھ سرُپی رُپ وٹانندا۔ اندر مندر گپت ظاہر، ظاہر ظہور آپ ہو جانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے ساچا ور، اتم انتراک پیار، ہوئے ہنگتا دے نوار، ساچی سنگتا میل ملا سندا۔ گرگھ ساچا ہر ہر سجن، لوک مات اُچانیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوانیا۔ اتم آیا پردے کجن، زرنجن جوت کرے رُشانیا۔ چار کنتاں دہ دشا کوڑ نگارے وجن، رائے دھرم رہیا وجانیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، تھر کوئی رہن نہ پانیا۔ کوئی نہ کسے رکھے لجن، نہ ہووے انت سہانیا۔ گوہند پیتا اک اتینا سنگر ساچا سجن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں کنت ویکھ دکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی جگت اکھاڑا، ہر ساچا آپ لگانندا۔ لکھ چوراسی لٹی جائے دن دہاڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ سمت سمتی مارے مار ستاراں ہاڑا، بھیو ابھیدا بھیو کھلانندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی دھر درگا ہی ساچا لاڑا، شاہو بھوپ سلطان اک اھوانندا۔ پاوے سار جل تھل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈو گھی کندر پھول بھلانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ویس اولاک اکلہ، اپنا آپ کرائندا۔ ویس اولاک پُرکھ کرتارا، اپنا آپ کرائیا۔ دو جی بٹھے قدرت دھارا، تیجے نین درسانیا۔ چوتھے پد ہو اُجیارا، پنچم کرے رُشانیا۔ چھویں چھ در بٹھے دھارا، ستویں ست پُرکھ وڈیانیا۔ اٹھویں اٹھان تال وسے باہرا، من مت بدھ اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ کوئی اپانیا۔ نوویں نو در کرے پار کنارہ، لکھ چوراسی بے پرواہیا۔ دسویں دہ دشا میل میت مرارا،

گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ نرگن جوتی دیپ اُجیارا، نورو نور ڈمگائیا۔ آتم سیجا کر پیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ چتر بُجج دے ہلارا، اپنی بُجھاں رہیا اُٹھائیا۔ گرسکھ
 آئے سچ دوارا، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ جوت نرجن سیوادارا، ساچی سیو کمائیا۔ انحد شد سچّی دُھنکارا، پنچم سخیاں بہہ بہہ منگل گائیا۔ سرتی شبدی میلانت
 بھتارا، ساچی سیجا اک ہنڈھائیا۔ آون جاون چُھٹا سنسارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ سنگر میل میت مُرارا، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ سُن اگئی پار کنارہ، سچکھنڈ
 دوار سہائیا۔ لکھ الکھنا اگم اپارا، اگمڑے دھام ڈیرہ لائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے نہ کوئی ادھارا، تتوت نہ کوئی اُپجائیا۔ کلجگ انتم نہکلنک نرائن نر اوتارا،
 اینکارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی چکے ڈر، ایک میتا ملے ور، در سچا اک سہائیا۔ گرسکھ
 ساچے در دروازہ، ہر ہر آپ سہائندا۔ پر م پُرکھ پر بھ غریب نوازا، آپ اپنا پھیرا پائندا۔ شبد وجائے انحد واجا، راگ راگنی مکھ شرمائندا۔ سنگ رکھائے
 آسو تازا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائندا۔ دُھر درگاہی پھرے بھاجا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھائندا۔ گرسکھاں گرسکھاں جن بھگتاں مارے واجا، ہرجن سوئے مات
 اُٹھائندا۔ اکھر وکھر دیوے واجا، سوہنگ جھولی پائندا۔ شاہو بھوپ ہر غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائندا۔ خاک رلائے راجن راجا، در در بھکھ
 منگائندا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، سمت سولاں لیکھ لکھائندا۔ آپے مکھ کعبہ دو دو آہ حاجی حاجا، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ آپے سنگر شاہ نوابا، آپ اپنا
 عدل کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لیکھا ویکھ وکھائندا۔ کلجگ تیرا لیکھا انمول، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔
 شبد اگئی کُنڈے رہیا تول، ایکا تولا ہر رگھرائیا۔ نانک نرگن تیراں تیراں گیا تول، تیراں تیری دھار بندھائیا۔ لکھ چوراسی کایا مائی پردہ پھول، نام رتی
 ویکھ وکھائیا۔ سچ دست نہ کسے کول، لکھ چوراسی خالی ہتھ دے وکھائیا۔ سادھ سنت جیو جنت خاکی مائی رہے وِروں، لال انملڑا نہ کوئی وکھائیا۔ کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار پیا گھول، ترے گن مایا کرے لڑائیا۔ ہر کاشد نہ کوئی وچول، درگاہ ساچی دے ملاییا۔ انحد نہ وجے ڈھول، گھر مندر دے سہائیا۔ بھرے
 بُھلے پاندھے رول، واک بھوکھت نہ کوئی جنائیا۔ گر گو بند کیتا ایکا قول، پُرکھ ابناسی توڑ نبھائیا۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھول، دھرت دھول آپ سہائیا۔ نانک
 لیکھ نہ مٹے رتی چول، وید ویاسا سنگ نبھائیا۔ پاربرہم ابناسی لکھ چوراسی کایا مندر اندر دُونگھی کندر پردہ دیوے پھول، بُھل رہے نہ رائیا۔ انتر ساچے

کنڈے دیوے تول، ہرجن ساچے ویکھ دکھانیا۔ سچھنڈ دوارا ایکا کھول، آپ اپنی کرے کُڑمانیا۔ سوہنگ اکھر ستنگر پورا بول، سنجگ ساچی کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا ایک اینکارا اک اُچانیا۔ ایکا ایک اینکار، اونکارا اک اکھوانیا۔ اک ڈنک اک نگار، اک رہیا وجانیا۔ اک جوت نرُگن دھار، ایکا ایک کرے رُشانیا۔ ایکا پُرکھ اک نار، ناری کنت اک اکھوانیا۔ اک شبد اک جیکار، نعرہ ایکا ایک لگانیا۔ ایکا ایک اک دوار، سچھنڈ اک سہانیا۔ اک راج اک سیکدار، شاہو بھوپ اک ہو جانیا۔ اک منگ منگے بن بھگھار، اک بھچھیا جھولی پانیا۔ ایکا لیکھا کھے اپر اپار، کھنہارا اک ہو جانیا۔ رُپ انُپ لئے اوتار، اک اپنی کل ورتانیا۔ ایکا رنگ رُپ توں وسیا باہر، اجونی رہت اک اکھوانیا۔ اک کرتا پُرکھ بنھے دھار، اکال مورٹ اک اکھوانیا۔ اک نر بھجے ہوئے سچی سرکار، اک بھو سرب جنانیا۔ اک اکلا ایکا گھر نرُگن جوت کرے اجیار، نورو نور اک رُشانیا۔ آد جگادی اک اوتار، اک ایکا گر اکھوانیا۔ جگا جگنتر ایکا کار، اک اکلا رہیا کرانیا۔ کلج اتم بھیکھ نیار، نرُگن اپنا رُپ وٹانیا۔ نہکلکا نام اپار، گر گوہند رسنا گانیا۔ سہبل نگری دھام نیار، بیٹھا آسن لایا۔ رام داس داس رام کرے وچار، پورب پورب ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن آپ ہو جانیا۔ نر نرائن نیتز نین، نینی نین بگسایا۔ گرگھ ورلے ملیا ساچا سجن سین، لکھ چوراسی دس نہ آیا۔ گوہند گوہند گوہند سارے رسنا کہن، گوہند درس کسے نہ پایا۔ گرگھوں چُکایا لہن دین، بچھلا لہنار ہے نہ رایا۔ ساک سجن بھین بھائی بندھپ بنیا میت ، مات پت آپ اکھوانیا۔ تن بستر پائے سوہنگ ساچا گھن، سولاں شنگار ویس وٹانیا۔ گر گرگھ گوہند دھام اکٹھے ایکا رہن، جس جن رسنا ساچی گایا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس نیتز نین، لوچن اپنا آپ گھلایا۔ گرگھ نیتز جائے کھل، گر ستنگر آپ گھلا سندا۔ ستنگر پورا کوئی نہ لائے مل، کر کرپا میل ملا سندا۔ جو جن سوہنگ کنڈے گیاتل، درگاہ ساچی دھام سہاندا۔ ہسدے رہن سدا بل، خوشی غمی ایکا رنگ رنگا سندا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، جن جننی لیکھے لاسندا۔ گر سکھ تیرا جنم انمل، لکھ کروڑی قیمت کوئی نہ پاندا۔ چرن پریتی جو جن گیا گھل، ہر گھولی گھول گھماندا۔ آپ اُچانے سچا بھل، بھل بھلواری آپ مہکا سندا۔ لوک مات نہ جائے

رُل، جو جن نہہکنک نرائن ز تیری سرن نکائندا۔ سچ دوار گیا گھل، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ کلجگ اندھیر رہیا جھل، پت ڈالی نہ کوئی دکھائندا۔ انتم پانی پیا کایا چلھ، ساچا نت نہ کوئی اُچائندا۔ جو جن چرن دوارے آئے بھل، انتم لیکھا لیکھ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پاوے سار مونڈ مُنڈائے کیسادھاری دیکھ دکھائندا۔ کیسادھاری کیس گڑھ، گر گر بنت بنائیا۔ پنچم اندر آپے وڑ، اپنی کیتی آپ پڑھائیا۔ نام کھنڈا ہتھ پھڑ، پریم کٹار چلائیا۔ لیکھا جانے سیس دھر، جیو جنت بھو نہ رائیا۔ انتم مرنے لڑ لڑ، پلو لڑ نہ کوئی پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ اندر جائے وڑ، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گر سیکھ کایا مندر سچ مکان، ہر ساچا آپ اُچائندا۔ پُرکھ ابناسی نگاہبان، دوس رین سیو کمائندا۔ نرگن دپیک جوت مہان، اپنی باقی آپ اُکائندا۔ کھیلے کھیل گونی کاہن، ساچی سخیاں دیکھ دکھائندا۔ انحد راگ انادی آپے گان، آپ اپنا حکم چلائندا۔ سر سرور امرت پین کھان، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ آتم سیجا کر پروان، ہر جن ساچا میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی نوجوان، دھرم اٹھائے اک نشان، لوآں پُریاں پائے آن، ور بھنڈی دیوے اک گیان، سوہنگ شبد مات پردھان، سنجگ ساچا راہ دکھائندا۔

☆ ۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گھر پنڈ مہراج ☆

ہر مہربان شاہ سلطانا، آد انت ایکنکاریا۔ پاربرہم سری بھگوانا، اک اگلا کھیل اپاریا۔ آد نرنجن جوت مہانا، نورو نور ڈمگا رہیا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا اک اُپا رہیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا شبد الا رہیا۔ ایکا دیونہارا دان دھر فرمانا، ایکا حکم سنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ اکھوارہیا۔ ابناسی کرتا ایکنکار، عقل کلا اکھوائندا۔ آد جگادی کھیل اپار، پریم پُرکھ آپ کرائیا۔ نرگن باقی جوت اجیار، نورو نور ڈمگائیا۔ نہ کوئی دوسر دے ہور آکار، نہ کوئی رچن رچائیا۔ ایکا وسے سچ دوار، بنک دوارا اک سہائیا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سکدار اک اکھوائیا۔ اک اگلا

کھیلے کھیل نرگن دھار، اکال مورت وڈی وڈیاں۔ اجوئی رہت بھيو اپار، بھيو ابھيدا بھيو چھپائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت
 کرے رُشائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، ہر ہر ویس وٹائندا۔ پرم پُرکھ پر بھ دین دایلا، آد جگادی کھیل کھائندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک
 چلائندا۔ دیناں بندھپ دین دایلا، در گھر ساچے سو بھاپائندا۔ اگنی جوتی نور جوالا، آد شکتی ڈگگائندا۔ شبد انادی وجے تالا، تال تلواڑا آپ وجائندا۔
 وسنہارا دھرم سچّی دھرمسالہ، در مندر اک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، پروردگار آپ اکھوائندا۔
 بے پرواہ بے انت، بھيو کوئی نہ پائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگونت، بھگون جوتی نور رُشائیا۔ آپے ناری آپے کنت، ہر مندر آپ سہائیا۔ آپ بنائے اپنی
 بنت، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے گائے اپنا چھنت، اپنا شبد آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشائیا۔ جوتی نور
 نرکار، نرگن ناؤں دھرائندا۔ مات پت نہ کوئی پیار، نہ کوئی ہت وکھائندا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، ساک سین نہ کوئی بنائندا۔ نہ کوئی ناتا پنج تت
 آکار، سرگن ویس نہ کوئی دھرائندا۔ اک اکلاینکار، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی باقی کرتیار، اپنا نور آپ اُچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچ پرکاس آپ کرائندا۔ سچ پرکاس لال گلال، ہر ساچی رچن رچائیا۔ کنچن روپ جوت جلال، جوتی نور بے پرواہیا۔
 سوہا ویس در درویش مورت اکال، اک وکھائیا۔ چوتھی دھار چھٹی کار، نرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ پیلا ویس نر نریش، نر ہر ساچا آپ مکائیا۔ نیلی دھار
 آپے ویکھ، اپنا رنگ رنگائیا۔ کالا رنگ ساچا سنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس اولاینکار، اپنا آپ
 کرائندا۔ ولیا چھلیا سرجنہار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ وسے نہیل دھام اٹلیا کرپسار، دیا باقی اک رکھائندا۔ کملاپاتی ہو تیار، اپنی گاتھی آپ سنائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلاینکار، اُچ اٹلا نہیل دھام پُرکھ ابناسی اپنا آپ اپائندا۔ وسیا گھر مندر سلطان، نرگن داتا بے پرواہیا۔
 آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا تخت تاج سری بھگون، پاربرہم آپ ہنڈھائیا۔ آد نرجن پھڑ نشان، سچ دوارے رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ سچّی سرکار، نرگن کھیلے کھیل اپار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ نرگن محلہ اُچ اٹاری، سچھنڈ آسن لائندا۔ اک اکلای

کھیل اپاری، برہمنڈ کھنڈ ویس وٹا سندا۔ شبدی شبد شبد جیکاری، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ناؤں نرکارا ویس مداری، ویس اویسا ویس کرا سندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد صلاح، پاربرہم پر بھ بے پرواہ، اپنا لحم آپ سنا سندا۔ لحمے اندر ہر ہر وسیا، ہر لحم وڈی وڈیا نیا۔ اپنے لحم
 آپے وسیا، آپے سیو کمائی۔ پُرکھ بدھاتا پھرے نسیا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائی۔ سیو لگائے رُو سسیا، جوتی نور ڈگمگائی۔ بان نرالا تیر ایکا کسیا، ایکا چلے رہیا
 چڑھائی۔ سچکھنڈ دوارے نرگن رُپ اپنے دوارے بہہ بہہ آپے ہسیا، آپ اپنی خوشی منائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے
 اپنا ور، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنا ور آپے دے، آپے کھیل کھلا سندا۔ آپ اپنا لائے نیہو، آپے توڑ چڑھ سندا۔ آپے ماتا آپے پے، بال بالا آپ
 اکھو سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسیا ساچے گھر، ساچا گھر اک سہا سندا۔ ساچے گھر پُرکھ اکال، اک اِکلا اِکنکاریا۔ جُگا
 جُگتسر اولڑی چال، آپ اپنی چال چلا رہیا۔ کھیلے کھیل دین دیال، دیندھ ویس وٹا رہیا۔ ایکا باقی دیک بال، آپ اپنی جوت جگا رہیا۔ برہما وشن کرے
 پرتپال، شو شکر سنگ نبھالیا۔ کروڑ تیتتسا پھل لگائے ڈال، سُرپت راجا اند سنگ رالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا
 لیا، ہر ہر ساچا ویس وٹائے، پاربرہم وڈی وڈیا نیا۔ ترے گن میتا میت اکھوائے، میت مُرار اک رُگھرائیا۔ ترے گن دست جھولی پائے، راجس تامس
 ساتنک ست ست رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپ تیج وائے پر تھی اکاش سہائے، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ جاگرت جوت ہر جگا،
 لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ من مت بدھ وچ لکا، نرگن اپنی دھار بندھ سندا۔ گھر وچ گھر دے سہا، محل اٹل اُچ مینار اک دکھ سندا۔ شبد اگنی دُھن اُچھا،
 انحد راگ لائیا۔ نرگن جوتی جوت جگا، جوت نرنجن سیوا لائیا۔ ساچا مندر ویکھ وکھا، بنک دوارا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد جُگا دُجک جگ اپنی رچن رچا سندا۔ اپنی رچنا ہر رچائے، ہر سنگر وڈ وڈیا نیا۔ لکھ چوراسی ویس وٹائے، گھٹ مندر ڈیرہ لائیا۔ شبد انادی
 دُھن اُچھائے، آپ اپنا راگ سنا نیا۔ سنت سہیلے آپ اٹھائے، دے مت آپ سمجھائی۔ بھگت وچھل ہر رُگھرائے، ہر بھگتن میل ملا نیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگت جُگت جگ اپنے ہتھ رکھائی۔ جُگت جگ کر نیہارا، کرتا پُرکھ اکھو سندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، برہما ست

سمجھائندا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، ایکا بوجھ بُجھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آہندا۔ سَتجگ تیری ساچی دھارا، سَت پُرکھ نرنجن آپ چلائندا۔ ایکا شبد ایکنکارا، اوم رُوپ آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُوہی بنے قُدرت دھارا، ہنگ برہم آپ اکھوائندا۔ سَتجگ تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ وار اٹھاراں آتم سیجا مان پلنگ، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آپے وسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپ دھار وہائے گنگ، جمنا سُرستی آپ سُبھائیا۔ آپے کنڈھا شتوہ دریائے لنگھ، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ آپ وجائے نام مردنگ، اپنا راگ آپ الائیا۔ سُرستی نار منگی منگ، ایکا وست جھولی پائیا۔ چھتی راگ لائے انگ، پھل پھلواڑی آپ سُبھائیا۔ وڈ داتا سورا سربنگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، برہما وشن شو ویکھ وکھائیا۔ آسو گھوڑے کسپانگ، چٹا آسو آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا وچ برہمنڈ، لوک مات کرے رُشائیا۔ برہمنڈ ہر کھیل اپارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ رُو س دے ہلارا، ایکا کرنا کرنا بوجھ بُجھائیا۔ ایکا منڈل منڈپ دے سہارا، تارا منڈل ویکھ وکھائیا۔ گگن گلنتر ہو اُجیارا، ایکا نور کرے رُشائیا۔ پُری برہم وڈ ادھارا، ایکا نام پڑھائیا۔ شو شکر کر پیارا، چرن کول اک درسائیا۔ وشنوں پیتا میت مُرارا، آپ اپنے انک لگائیا۔ کروڑ تیتیس دے ادھارا، ایکا امرت جام پیائیا۔ گن گندھرب اک ہلارا، ایکا راگ الائیا۔ کنر مچھپ کر اُجیارا، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ لوک مات کھیل اپارا، لکھ پوراسی رچن رچائیا۔ نو دس گیارا بیس تیس چار چار جگ وٹی ودھائیا۔ راگ چھتیس کر پیارا، دند بتیس گائیا۔ اک حدیث سرجنہارا، آد جگاد آپ اُٹھائیا۔ جگ جگ پیسن رہیا پیس، اپنی چٹی آپ چلائیا۔ داتا دانی شاہو شیسس، لکھ پوراسی حدیث اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ سَتجگ دیوے سَت ہلارا، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائندا۔ آپ اپنالے اوتارا، آپ اپنا رُوپ وٹائندا۔ سَتجگ ساچے کھیل اپارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ تریتے تریا ہر ہر ویس، ایکا ایک کرایا۔ پاربرہم پر بھ سدا ادیس، بھو کوئی نہ رایا۔ سیوالائے برہما وشن مہیش گنیش، گنپت گنیش آپ اکھوایا۔ آپے سَتا باسک سچ، ساگو پانگ آپ ہنڈھایا۔ آپے کرے اپنا ویس، اشٹ دیو آپ ہو جایا۔ آپے وشٹ نرنیش، نرگن سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جُگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جُگ جُگ ناؤں ہر زرنکار، اپنا آپ اُپا سندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، ایکا ہتھ اُٹھاندا۔ مارنہارا ساچی مار، گڑھ ہنکار
 تڑاندا۔ ویکھنہارا در دوار، گھر گھر پھیرا پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا پار کنار، آپے آپ کرا سندا۔ تریتا اُتریا پار
 کنارہ، لنکا گڑھ تڑانیا۔ راون سٹا پیر پسار، چھ شاستر چار وید نہ کوئی پڑھانیا۔ نہ کوئی رووے زارو زارا، سر تاج نہ کوئی دکھانیا۔ رام نام اک اُجیارا، ایکا
 کرے پڑھانیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، بھیلنی گلے لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریتا تیرا ویکھے گھر، دوپر ساچی جوت
 جگانیا۔ دوپر ساچی جوت جگا، ہر ہر ویکھ دکھانیا۔ وید ویاسا لئی اُپا، پُران اٹھاراں لیکھ لکھانیا۔ کاہنا کرشنا رُپ وٹا، نام بنسری اک وجانیا۔ ارجن میلا سچ
 سُبھا، گیتا گیان اک درڑانیا۔ انتم لہنا دینا دئے چُکا، دوہاں دھراں ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ اپنا ویس وٹانیا۔
 دوپر انتم اُتریا پار، کُجگ کوڑا لئی انگڑانیا۔ پُرکھ ابناسی منگے منگ بھکھار، دوویں جوڑ سپس جُھکانیا۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھار، دیوے ور بے پرواہیا۔ لیکھا
 چار لکھ بٹی ہزار، چوٹھے جُگ کری گُرمائیا۔ تیرا رُپ ہوئے و بھچار، تیرے نام پھرے دُہانیا۔ تیری کھڑگ تیری دھار، تیرا رُپ وٹانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، کُجگ ساچے رہیا سمجھانیا۔ کُجگ کوڑے چڑھیا چا، در ساچے خوشی مناندا۔ پُرکھ ابناسی سچ ملاح، بیڑا
 مات چلاندا۔ اپنا مردنگ نام وجا، چاروں گنٹ سناندا۔ رام نام اک بھلا، ہر کا نام نہ کوئی گاندا۔ گھر گھر سٹھر دیاں وچھا، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔
 ناتا توڑے پُتراں ماں، بھین بھائی نہ کوئی رکھاندا۔ اپنی کرنی کرا، اپنے بل بانہہ، آپ اپنا زور جناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیونہارا ساچا ور، اپنا لیکھا آپ سمجھاندا۔ کُجگ اُٹھیا نوجوان، دھرت مات کرے گُرمائیا۔ نال رلایا پنچ شیطان، پنچ وکار موہ رلایا۔ انتم اُتریا وچ میدان،
 آپ اپنا بل دھرایا۔ بدھ مت ہوئی حیران، من ڈورُ اک وجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتانیا۔ کُجگ اک اِکلا
 دئے ہلارا، لکھ چوراسی نہ سکے ہلانیا۔ نیتز رویا زارو زارا، نین نیتز نیر وہانیا۔ منگے منگ چرن دوارا، نردھن اپنا رُپ وٹانیا۔ میرا نہ چلے کوئی چارا، دوسر
 سنگ نہ کوئی دکھانیا۔ پُرکھ ابناسی کر پیارا، ایکا شبد رہیا سنانیا۔ تیرا میرا اک ادھارا، تیرا لہنا جھولی پانیا۔ پنچ تت کر آکارا، عیسیٰ موسیٰ تیرا سنگ رلایا۔

نال رلائے محمدی یارا، چار یاری کرے کُڑمائیا۔ اللہ رانی نار ٹھیارا، سچ کرے کُڑمائیا۔ ایک کلمہ ایک نعرہ، ایک نبی سُنایا۔ اک رسول ہو اُجیارا، ایک سبق پڑھایا۔ ایک شرع شریعت کر پساہا، کائنات اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک دیوے ساچا ور، تیرا سنگ آپ نبھایا۔ کُجک تیرا اتم سنگ، سنگ محمد آپ نبھاونہ۔ چار یاری وجے مردنگ، اللہ رانی ڈورُو ہتھ اُٹھاونہ۔ ہر ہر نام کرنا بھنگ، ایک نعرہ سچا لاؤنا۔ انا الحق لگے انگ، حق حقیقت اک دکھاونہ۔ لاشریک سورا سرنگ، چوڈاں طبقال ویکھ دکھاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس اپنا دھر، آپ اپنا ناؤں وڈیاونہ۔ کُجک اتم دوئے دھار، ہر ساچا آپ چلا سندا۔ برہما ویتانہ پائے سار، بھيو اُجھیدا بھيو رکھائندا۔ کرے کرائے کر نیہار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرا سندا۔ کُجک اتم ہو تیار، چارے کُنٹاں ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ کُجک کوڑا رنگ، چار کُنٹ چڑھنیا۔ گھر گھر جھوٹھ وجے مردنگ، در دوارے پھرے بھنیا۔ کوئی نہ دے ساچا سنگ، لکھ چورا سی ہوئی انھیا۔ جن بھگت گرگھ گرگھ منگی ساچی منگ، نیتز رو رو نیر و ہنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ویکھے ساچے در، گھر ساچے آپے نیا۔ گرگھوں ہر سُن پکار، اپنی دیا کمائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، پنج تت کرے کُڑمائیا۔ نانک رکھیا نام سنسار، ماتا پتا وٹی ودھایا۔ بھيو نہ پائن پروردگار، جلوہ نور نور الایہا۔ سرب جییاں داسا نچھیا یار، ہر گھٹ ہو یا جگت ملاہیا۔ بال نادانا گر کرتا، گر گر ناؤں دھرا نیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، شبد سرُپی وڈی وڈیایا۔ نرگن داتا ایک واج رہیا مار، آپ اپنا حکم سُنایا۔ نرگن بنیا در بھکھار، نانک اپنا ویس وٹایا۔ پر بھ آگے نیوں نیوں کرے نمسکار، نون سو اکھراک پڑھایا۔ تُوں کنت ہوں تیری نار، سچ سہاگ اک ہنڈھایا۔ تیری سیجا میرا پیار، تیرا رنگ میرا رنگ اک چڑھایا۔ تیرا مردنگ سچّی سرکار، نانک نرگن دے وجایا۔ ایک ڈوری بٹھ پتنگ، دو جہاناں آپ اڈایا۔ در درویش منگی منگ، ایک وست منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچ وست جھولی پائیا۔ اک اینکارا وست انمول، نانک سنگر جھولی پائندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے کنڈے آپے تول، ایک تولا آپ ہو جائندا۔ اپنا واک آپے بول، سوہنگ رسنا گائندا۔ پر بھ چرن دوار نانک گھولی گیا گھول، میرا تیرا بھيو کوئی نہ آئندا۔

توں داتا نرگن رہے اڈول، ہوں تیرے وچ سماندا۔ تیری کپا تیری کایا بدلیا چول، لوک مات جامہ پائندا۔ تیرا وجے سچا نام تیرا ڈھول، چار کنتاں
آپ سماندا۔ پُرکھ ابناسی آپ اپنا پردہ کھول، گر نانک گلے لگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل جگت کر، جگ کرتا
ویس وٹاندا۔ نانک ملیا ہر نرنکار، گھر ساچے وجے ودھائی۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، دیوے صفت نام صلاحیا۔ ایکا اکھر کر تیار، ترے گن بند کرائیا۔
تتا لوکاں اک ادھار، ایکا بوجھ بُجھائی۔ اُپر کھچی آپ لکار، اوڑا مکھ گھلایا۔ بھریا ستنام بھنڈار، نانک جھولی آگے ڈاہیا۔ نرگن اپنی اکھ اگھاڑ، ایکا ایڑا لیا
اُپایا۔ ایڑی اشٹ کرے وچار، نرگن نانک لوک مات کرے رُشائی۔ سسا سنگر سچا قلعہ کر تیار، سسا اکھر آپ سہایا۔ ہاہا ہر کاروپ اپر اپار، پنجم شبہ
وجے ودھایا۔ اُتے ٹی برہم وچار، پاربرہم میل ملائی۔ سسا ہاہا جگت وہار، ایکا ہوڑا نال رلائی۔ سسا ہوڑا کر پیار، نرگن سرگن میل ملائی۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک دتا نام ور، ستنام کرے پڑھایا۔ ستنام ست جیکار، ہر ساچا سچ سماندا۔ سنگر نانک کر پیار، لوک مات
ورتاندا۔ چار ورنان دے ادھار، اوچاں نیچاں میل ملائی۔ جن بھگتاں بنے در بھگھار، پریم بھچھیا اک منگ منگا سماندا۔ ساچی سکھیا اپر اپار، جگت
غریبی جھولی پائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دے ادھار، سنگھ روپ نہ کوئے جنا سماندا۔ قلمی کلمہ اک اجیار، شرع شریعت اک رکھ سماندا۔ مکہ کعبہ خردار،
حق جنابا ناؤں دھرا سماندا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر پاوے سار، ملا شیخ مسائق آپ سمجھ سماندا۔ پنڈت پاندھے دے ادھار، تلک للائی ویکھ وکھ سماندا۔ اٹھسٹھ
تیرتھ ویکھے جاکنار، آپ اپنا آسن لائندا۔ پاوے سار ٹھگ چور یار، مورکھ موڑھے آپ سمجھ سماندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا میٹ مٹاندا۔
دیونہارا سچ پیار، ستنام منتر درڑا سماندا۔ چار ورنان اک دوار، ایکا بنک وکھ سماندا۔ اٹھاراں برناں وسیا باہر، آپ اپنا بھو چھپا سماندا۔ گرگھ ساجن لئے اُبھار،
اندر مندر کھوج کھج سماندا۔ لیکھا لکھ اپر اپار، بے انت بے انت ہر ہر ناؤں دھرا سماندا۔ ساچی جوت جوت نرنکار، نرگن سرگن ویس وٹاندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نرگن نام دھیا سماندا۔ نانک ہر ہر ساچا گایا، ہر ساچے وچ سمانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوڑا سی جیو جنت
سادھ سنت آپ سمجھایا، آتم انتر ہر ہر نام نیچ ساچا اک بجایا اپنی ہتھیں بوٹا لائی۔ گرگھ سجن میت مُرار گر کرتار در گھر ساچے ویکھ وکھایا، آپ اپنی

دیا کمایا۔ ایک انگد لیکھے لایا، لیسنے لہنا جھولی پائی۔ انتم اپنی سکھیا رہیا سمجھایا، بھلی سرب لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک شبد وٹی ودھائی۔ نرگن جوت شبد دھار، نانک ہر اُپجائی۔ نانک انگد کریا انگیکار، ہر کی دست وچ ٹکائی۔ اپنا شبد گائے وارو وار، اوٹ اک اکال رکھائی۔ دیوے مت سرب سنسار، گرمت وڈی وڈیائی۔ ایک جوتی دس اوتار، گوہند میلا انت ملائی۔ کلجگ انتم پاپی کوڑا کڑیاری، چاروں کُنٹ ڈنک رہیا وجائی۔ بھرے بھلانی نار، نر نرائن دس نہ آئی۔ جیو جنت ہوئے گوار، سادھ سنت نہ کوئی دسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک بوجھ بُجھائی۔ نانک بولے ساچی دھار، لکھ چوراسی رہیا جنائی۔ سوہنگ شبد بے بے جیکار، برہم پاربرہم وڈیائی۔ کوڑی کریا دئے نوار، کلجگ انتم ویکھے بے پرواہیا۔ نہکُنکا لئے اوتار، دس کسے نہ آئی۔ ایک شبد کرے جیکار، چارے ورنان کرے پڑھائی۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، ساچا مارگ اک دکھائی۔ شاہ سلطانان کرے خوار، راج راجانا میٹ مٹائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھائی۔ نہکُنک کل انتم آؤنا، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ چوتھا جگ میٹ مٹاؤنا، نو نو چار ویکھ دکھائی۔ برہما ویتے انت کراؤنا، شو شکر رہن نہ پائی۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہنا، آپ اپنا حکم سنائی۔ اگلا مارگ آپے لاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ ہر کا بھیو کسے نہ پاؤنا، سادھ سنت جیو جنت رسنا رہیا گائی۔ آد انت اک اکھواؤنا، گر پیر دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائی۔ نانک جوتی انگد دھر، امر داس وڈیائی۔ رام داس اندر گیا وڑ، گر ارجن بوجھ بُجھائی۔ شبدی اکھڑا ایک پڑھ، اگادھ بودھ جنائی۔ گر گرنٹھ بنایا سر، گر اشٹ اک دکھائی۔ ہر گوہند پھڑیا لڑ، دوویں دھار بندھائی۔ ہر رائے درس دکھائے آگے کھڑ، ہر کرشنا بالا لیکھے لائی۔ تیج بہادر لیکھے لگا سیس دھڑ، غریب نمائیاں ہوئے سہائی۔ گر گوہند لگائے آپے جڑ، پوت سپوتا آپے جانی۔ اچے ٹلے پر بت لیا پھڑ، ہیمن کُنٹ وٹی ودھائی۔ تیج تت سہایا کایا گڑھ، نرگن جوت کر رُشنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سٹ اُپجائی۔ اُپجیا سٹ سٹ ڈلارا، ہر گوہند ناؤں رکھائی۔ در مندر شبد ادھارا، دوس رین شنوائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، لکھ نرنجن میل ملائی۔ درد دکھ بھے بھنجن گر کرتارا، گر مورت آپ ہو جائیا۔ اکال مورت ہر کھیل اپارا، عقل

کل رہیا ورتائیا۔ دیوے شبد نام ادھارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ایکا ہون ایکا پون، ایکا امرت میگھ برسے سون، ایکا اہوتی ساچی پائیا۔ ایکا سنگندھی پرمانندی، چند نو چندی گر ساچا آپ چڑھائیا۔ ایکا توڑنہارا کھانا بندی، بندی توڑ اک اھوائیا۔ ایکا کڈھے واسنا گندی، آتم انتر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا پرکھ اکال، گر گوہند نام جنائندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، ساچا پھل کھوائندا۔ امرت بھریا رہے تال، تال سہاوا اک دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنی دست ساچے دست اپنے ہتھ پھرائندا۔ ساچی دست نام کھنڈا، گر گوہند ہتھ پھرائیا۔ مارے مار وچ برہمنڈاں، آگے کوئے رہن نہ پائیا۔ تیج رکھایا چند پرچنڈا، دوویں دھار بندھائیا۔ پاوے سار وچ ورجنڈا، ورجنڈی ویکھ دکھائیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ کلج انتم ونڈے ونڈا، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ گوہند ہر گھر ساچے پایا، جگے جوت پرکھ ابناسیا۔ آپ اپنا کھیل کھلایا، کھیلے کھیل شاہو شاباشیا۔ ساچا مارگ اک دکھایا، آپ اپنی کل ورتاسیا۔ پنچم میلا میل ملایا، آپے گائے رسن سواسیا۔ چیلگر ایکا دھام بہایا، پاوے سار پر تھی آکاشیا۔ امرت آتم ساچا جام پیایا، لکھ چوراسی کٹی جم کی پھاسیا۔ سیس دستار اک بندھایا، جگدیش میلا سچ سبھاسیا۔ چھتر سیس اک لکایا، کلج انتم پاوے راسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن ویس کر، کھیلے کھیل شاہو شاباشیا۔ گوہند ساچی ہتھے دھار، پنچم میل ملائندا۔ پنچم پیتا خبردار، دوس رین سیو کمائندا۔ ایکا واکر وفتح بول جیکار، پرکھ اکال اک سنائندا۔ انتم دیوے نام ادھار، ایکا شبد سنائندا۔ کلج کوڑا کوڑ پسار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائندا۔ نانک لکھیا لیکھ اپار، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ گوہند پیتا میت مرار، انتم سنگ نبھائندا۔ ایکا ڈھنیا ادھوچکار، پچھلا پنڈھ مکائندا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، گوہند اپنا ویس وٹائندا۔ نال رلائے پرکھ کرتار، نہکلنکا ناووں دھرائندا۔ سمبل نگری دھام نیار، سنگر ساچا آسن لائندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، کلج جیو سرب بھلائندا۔ گرگھ ورلے لئے ابھار، جو سر سے بھیٹ چڑھائندا۔ کھچ لیائے چرن دوار، چرن چرنودک لکھ چھہائندا۔ درس دکھائے آگم اپار، سوچھ سروپی نظری آئندا۔ لکھ چوراسی سوئے پیر پسار، گوڑھی نیند نہ کوئی اٹھائندا۔ پنچم وکار

دین پیار، آسا ترسناسنگ رلا سندا۔ ہوئے ہنگتا کرے خوار، مایا ممتا وچ پھسائندا۔ منمکھ جیو نار و بھچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائندا۔ گھر گھر مدرا ماس ہوئے آہار، ہر کا نام نہ کوئی گائندا۔ کلجگ اتم لے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ جُھہائندا۔ گرگھ ساچے کر تیار، ایکا اکھر آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ نہہکنکا جامہ پایا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نو کھنڈ پر تھی رہیا سُنایا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ نام ڈنکا اک وجایا، چار ورن کرے پڑھایا۔ رام کرشن آپ اکھوایا، نانک گوہند ویس وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ ناؤں دھرایا، سنگ محمد کرے گڑمائیا۔ چارے ویداں آپے گایا، برہما سیوا لایا۔ شاستر سمرت آپ اُچایا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ پُران اٹھاراں لیکھ لکھایا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک جنائیا۔ گیتا گیان آپ درڑایا، اٹھاراں دھیائے آپے گایا۔ انجیل قرآناں لیکھ لکھایا، بائبل کرے آپ رُشائیا۔ کھانی بانی ویکھ وکھایا، اگادھ بودھ بھیو کھلایا۔ سنجگ تریتا دواپر ڈیرہ ڈھایا، کلجگ ویلا اتم آئی۔ پر بھ کا بھانا نہ کسے کوئی مٹایا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ ساچا رانا بن کے آیا، راج راجانا رہیا کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نو کھنڈ پر تھی ویکھے تھاوں تھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ بٹھے دھار، ہر شبد کرے گڑمائیا۔ لکھن پشکر ہو تیار، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ ایکا نام اک جیکار، ایکا نعرہ لایا۔ ایکا گر اک اوتار ایکا روپ درسایا۔ ایکا مندر گردوار، مسجد کعبہ اک وکھایا۔ ایکا روپ نر نرکار، گھٹ گھٹ جوت کرے رُشائیا۔ سنجگ ساچا ساچی پاوے سار، پُرکھ اکال کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، ور داتا آپ اکھوایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، گر سنگر سجن ساچا پایا۔ اتم انتر منو آ من گیا من، دہ دِشانا اٹھ اٹھ دھایا۔ شبد سہاگی سُنیا کن، ناد انادی اک وجایا۔ گرٹھ ہنکاری دتا بھن، ہوئے روگ رہے نہ رایا۔ جوت نرنجن چڑھیا چن، نورو نور ڈگمگایا۔ ایکا دیوے نام سچا مال دھن، سوہنگ ساچا آپ اپایا۔ دو جہاناں بیڑا دیوے بٹھ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلے ساچے گھر، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ وٹی ودھائی ہر ہر پایا، ملیا پُرکھ اکال۔ ایکا اکھر ساچا گایا، ناتا تھ جگت جنجال۔ جگت رنڈیا کٹ وکھایا، سنگر ملیا دین دیال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ہر جن میلے ساچے لال۔ ہر جن لال امولک ہیرا، گرگھ گرگھ ناؤں اُچانیا۔ سَنگَر پورا ساچا سیس بنھے چیرا، کوستک نیا نال لگانیا۔ شبد کٹار تن پہنائے نام
 پھڑائے کمان تیرا، رسنا چلہ اک چڑھانیا۔ آتم امرت دیوے ٹھنڈا سیرا، ساتک ست ست ورتانیا۔ ہوئے ہنگتا دئی دوتی کڈھے پیرا، روگ سوگ
 چنتا دکھ رہن نہ پانیا۔ پایا ور گہر گبھیرا، سمند ساگر کھوجن نہ جانیا۔ ایکا رنگ رنگیا ہست کیرا، کیٹ کیٹاں وچ سماںیا۔ پرگٹ ہويا وڈ پیرن پیرا،
 پاربرہم آپ اکھوانیا۔ گرگھاں دیوے ساچی دھیرا، دھیرج جت اک دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج گر گیان گیان گر
 اُپدیش، دیونہارا نر نریش برہما وشن شو کرے پڑھانیا۔ برہما وشن شو ہر آپ پڑھائے، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ ستجگ ساچی مت سمجھائے، سوہنگ اکھر
 جھولی پانیا۔ کلج لیکھا رہن نہ پائے، ویلا اتم دے ڈھانیا۔ ستجگ ساچا مارگ لائے، پُرکھ اکال وڈی وڈیانیا۔ گرگھ کاگوں ہنس بنائے، مانک موتی چوگ
 چُگانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت ڈگگانیا۔ گرگھ سجن تیرا سچ دوارا، ہر سَنگَر ساچے بھانندا۔ جگ جگ انت لے اوتارا،
 جن بھگتاں ویکھن آئیندا۔ در درویش بنے بھکھارا، ایکا الفی گل لٹکاندا۔ نیرن دس نہ آئے وچ سنسارا، لکھ چورا سی بھرم بھلاندا۔ گرگھاں کھولے
 بند کواڑا، اپنی ہتھیں کُندا لہندا۔ اندر مندر کنت بھتارا، ساچی نارا آپ پرنا سندا۔ آتم سیجا کھیل اپارا، سچ سہنجنی آپ سہانندا۔ جوت نرنجن دیپ
 اُجیارا، سَنگَر پورا آپ جگاندا۔ گرگھاں کرے گر پیارا، گر دیوا گر باقی گر میلا کملا پاتی، کنت کنتوہل آپ ہو جاندا۔ کنت کنتوہل ہر سجن سوامی، گرگھ
 ورلے پایا۔ پاربرہم پر بھ انتر جامی، آدن انتا ویس وٹایا۔ جگا جگنتر سدا نہ کامی، نہکرمی کرم کمایا۔ آپ اُچارے اپنی بانی، آپ اپنا حکم سنایا۔ آپے جانے
 اپنا پد نربانی، پر بھ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے گائے اپنی اکھ کہانی، جیو جنت نہ سکے کوئی گایا۔ آپے بنیا اپنا بانی، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے وسیا چارے
 کھانی، آپ اپنی جوت جگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپے جانے چارے بانی، پرا بسنتی مدھم بیکھری آپے رہیا
 الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ گرگھ تارنہار پُرکھ سمرتھ، ہر سجن میت مُراریا۔ آد
 جگاد جگ رکھے دے کر ہتھ، نت نوت ساچی کاریا۔ شبد جنائی پوجا پاٹھ، ایکا منتر نام درڑا رہیا۔ چرن دھوڑ سرور تیر تھ اٹھساٹھ، گنگا گوداوری نہ

کوئی رکھا رہیا، آپ اُتارے اپنے گھاٹ، ساچا بیڑا نام چلا رہیا۔ اتم نیڑے آئی واٹ، کھجک اگلا پندھ مُکا لیا۔ کھجک کوڑا بستر جانا پاٹ، تن خالی سرب
 دکھا رہیا۔ بن سَنگَر پورے کوئی نہ کرے پورا گھاٹ، نام پلُونہ کوئی پھڑا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، گر چیلے
 ایک رنگ رنگا لیا۔ گر چیلے ایک رنگ رنگنا، ہر ساچی دیا کمائی۔ گر گھ دوجا در نہ کوئی منگنا، پایا ہر بے پروا ہیا۔ لوک مات کسے کولوں نہ سنگنا، سَنگَر پورا سر
 اپنا ہتھ لکائی۔ در دروازہ اپنا آپے لنگھنا، نو در رس تجائی۔ اتم سیجا سچ پلنگنا، گر بیٹھا آپ وچھائی۔ دوس رین وجائے مردنگنا، انحد تار ستار ہلایا۔
 دین دیال ہر کرپال گرسکھ لال سدا سدا بخشنا، بخشش اپنی آپ کرائیا۔ نج اتم نج گھر نج ہر نج در نج دیوے ور، نام بھنڈارا ایک بھر، اتوٹ اٹٹ
 رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک زرائن ز اوتار، غریب نما نے گرسکھ سجن جائے تار، تار نہار گر کرتا کرنی کرتا کرتا پڑکھ، نہ کوئی
 سوگ نہ کوئی ہرکھ، امرت میگھ اتم برس، جن بھگتاں اُپر کر کر ترس، جگت ترسنا بھکھ بھجھائی۔ جگت ترسنا جائے بھجھ، گر سَنگَر آپ بھجھائی۔ گرسکھ
 اپنے دوارے جائے بوجھ، سَنگَر پورا پردہ لاہندا۔ چرن پریتی جائے جھونج، ساچا مندر اک دکھائندا۔ ہر بن اور نہ دسے کجھ، نیتز نین اک کھلائندا۔ ہر
 کا بھو نہ جانے من مت بدھ، گیان دھیان جگت دکھیان نہ کوئی ہتھ پھڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کھھاں دیوے ایک ور،
 اتم انتر ساچے گھر، در دروازہ آپے کھول، شبد انادی اکھڑ بول، سوہنگ ڈھولا نام انمولا ساچی جھولی آپ پائندا۔ ہر سنگت ہر بھٹییا، ہر سَنگَر پڑکھ
 دیال۔ سَنگَر پورا کھیوٹ کھیٹیا، پار کرائے گرسکھ لال۔ تانا سوت ایک پیٹیا، ایک رنگ رنگائے بن دلال۔ لیکھا جانے پنچم جیٹھیا، اگنی تت آپے ڈھال۔
 زرگن رکھے چھایا بیٹھیا، دوس رین کرے پرتپال۔ پچھلی میٹے لکھی ریکھیا، اگے دیوے نام وست دھن مال۔ گر کھھاں کڈھے بھرم بھلیکھیا، جو جن چرن
 پریتی گھالن رہے گھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، کھجک اتم توڑے جگت جنجال۔

☆ ۹ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی عجیب سنگھ دے گھر پنڈ ارنی والا ملوٹ منڈی ☆

سو پڑھ نرجن ہر مہربان، آد جگادی ایک اینکاریا۔ ہنگ برہم کر پردھان، پاربرہم روپ وٹا لیا۔ پڑھ ابناسی کھیل مہان، آد نرجن جوت جگا لیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، پڑھ اکال بھو نہ آرہیا۔ اجونی رہت سری بھگوان، مورت اکال ڈمگا لیا۔ ایک دسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ اُپا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ سو پڑھ نرجن ہر مہربان، پرم پڑھ وڈیا لیا۔ ہنگ برہم کر پردھان، نرجن جوت کرے رُشانیا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، اپنا راگ الایا۔ نرجن کھیل سری بھگوانا، پاربرہم وڈی وڈیا لیا۔ دیک جوتی اک جگانا، ایک جوت کرے رُشانیا۔ نہ کوئی دوسر سنگ رکھانا، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ دین دیال درد ڈکھ بھے بھنجن ہر سلطانا، شاہو بھوپ راج راجانا آپ اکھو لیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ جگ وڈی وڈیا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑھ اکال دین دیال ایک جوت کرے رُشانیا۔ دین دیال سرب گونتا، ایک اینکاریا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنی کار کما رہیا۔ اینکارا آدن اتنا، انھو پرکاس سمارہیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، آپ اپنی رچن رچا رہیا۔ برہما وشن شو ویس وٹننا، ایک جوتی ڈمگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا پڑھ کرتا، آپ اپنا کر پسا، آپ اپنی دھار چلا رہیا۔ نرجن نور کر اجیارا، ایک ایک ڈمگا لیا۔ آپے رو سس بن ستارا، منڈل منڈپ جوت رُشانیا۔ آپے گنگن منڈل دے سہارا، آکاش پرکاس آپ سہا لیا۔ آپے دھرت دھول دیکھے جلدھارا جل بن روپ وٹا لیا۔ آپے نرجن میت مُرا، ترے گن سگلا سنگ نبھالیا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، دس کسے نہ آ لیا۔ آپے کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھا، بے پرواہ آپ اکھو لیا۔ آپے بولے شبد جیکارا، اپنا ناؤں آپ اُپچا لیا۔ آپے بنے ونج ونجارا، اپنی قیمت کرتا آپے پالیا۔ آپے بھرے گھر بھنڈارا، تھر گھر ساچا اک سہا لیا۔ آپے بنے ہر ورتارا، جگا جگنتر سیو کما لیا۔ نرجن روپ اپر اپارا، نرکار ویس وٹا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کر آکار، نرجن کھیل اگم اپارا، اگمڑی کار کما لیا۔ اگمڑی کار پڑھ کرتا، آد جگاد چلا سندا۔ آپے کنت آپے نار، آپ اپنا سنگ نبھالندا۔ آپ اُپچائے سٹ دُلا، شبدی ڈنک وجا سندا۔ آپے سچ سنگھاسن آسن لائے نرجن دھارا، جوتی نور ڈمگا سندا۔ آپے صفتی صفت صلاح

پروردگارا، رام راما آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگومتا بھگون جوتی کر پرکاس، کرے کھیل سرب گنتاس،
 گنوتا بھوونہ آسیندا۔ بھو ابھید پُرکھ سلطانا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ دو جہاناں کھیل مہانا، پُریاں لوآں ویس وٹائیا۔ برہما وشن دیوے نام ندھانا، کروڑ تیتیا
 نام جپائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹانا، لوک مات وجے ودھائیا۔ پنچت ہوئے پردھانا، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک ناد وجائیا۔ ایک مندر
 سچ مکانا، کایا کوٹھڑی آپ بہائیا۔ ایک پد پد نربانا، در ساچا اک سبھائیا۔ ایک نیتز نین گھلانا، ہر لوچن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس پُرکھ کرتارا، اپنا آپ کراندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات جوت جگائندا۔ بھگت سنت کر پیارا،
 آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ایک دیوے نام ادھارا، ایک ڈھولا ساچا گائندا۔ ایک کھولے بند کواڑا، گھر ساچا اک وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ ہر ہر ناؤں رکھ کرتارا، اپنی کل ورتائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، سرگن مندر آپ لکائیا۔ کملا پاتی میت مُرار،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ سبجگ دھار ہر اوٹی، ایک ایک چلائندا۔ وسنہارا جلی تھلی،
 آد شکتی نال رلائندا۔ جودھا سورپیر وڈیلی، لوک مات ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبجگ ویکھے ساچا گھر، تریتا اپنا لیکھ
 لکھائندا۔ تریتا لیکھا ڈھر دربار، ہر ساچا آپ لکھائندا۔ آپے نرگن سرگن لے اوتارا، رام راما رُپ وٹائندا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا روگ
 مٹائندا۔ آپے جانے آر پار، اپنا بیڑا آپ چلائندا۔ رتھ رتھوا ہی ہر نرنکار، جگ جگ اپنا رتھ چلائندا۔ دواپر ساچا ہو اُجیارا، ساچی سکھیا اک
 سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں وڈیائندا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی جوت کرے پرکتھ،
 نرگن سرگن میل ملائیا۔ آپے ویکھے ساچی وتھ، اپنے مندر آپ لکائیا۔ آپے گائے اپنی گاتھ، اپنی کرے آپ پڑھائیا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھ، کاہنا
 بنسری نام وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ اپنی لے انکڑائیا۔ کھجگ ہر لے انکڑائی، اپنا کھیل کھلائندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر گڑمائی،
 سنگ محمد ویس وٹائندا۔ نانک گوہند جوت جگائی، ایک رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی بن

ملاح، جگت بیڑا آپ چلائندا۔ کلجگ انتم ہر ہر دھار، اپنی آپ چلائیا۔ زرگن زرگن لئے اوتار، سرگن ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت نور اجیار، نورو نور
 ڈگمگایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نیز نین دس کوئی نہ پائیا۔ گرگھ ورا پائے سار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ دیوے دس اگم اپار، سنگر پورا وڈ
 وڈیایا۔ توڑے لکا گڑ ہنکار، ہوئے گڑھ رہن نہ پائیا۔ ایکا منگتا ڈھر دربار، الکھ زرنجن الکھ جگایا۔ کلجگ انتم پاوے سار، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھایا۔
 ستاں دیپاں دے ہلار، چاروں گنٹ وچے ودھایا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، ایکا ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ واسی پری گھنکا ہو تیار، جوتی نور کرے رُشانیا۔ ایکا نام
 بچے جیکار، چار ورنناں رہیا سنایا۔ شاہ سلطاناں مارے مار، در منگن بھکھ نہ پائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، جگت نمانے گلے لگایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز
 کٹار، ہر ساچے ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈاں مارنہارا مار، نہ سکے کوئی بچایا۔ جیرج انڈاں کرے خوار، اُتبیج سیتیج رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، کلجگ انتم جامہ پائیا۔ نہہکنک پُرکھ کرتار، ہر سنگر ناواں دھرائندا۔ گوہند ساجن میت مُرار، سنگھ روپ وٹائندا۔ نام
 کھنڈا تیز کٹار، دو دھارا ہتھ اٹھائندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ منمکھ چو کرے خوار، گرگھ ساچے میل ملائندا۔ امرت بخشے
 ٹھنڈی ٹھار، نام پیالہ جام پیائندا۔ اگنی بُجھے تتی ہاڑ، ہوئے تت نہ کوئی رکھائندا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ شبد اگنی لائے اکھاڑا،
 انحد ساچا تال و جائندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ ڈھر درگا ہی ساچا لاڑا، ایکنکارا روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا انت کرائندا۔ کلجگ تیرا انت کراونا، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ جوٹھا جھوٹھا پندھ نکاونا، کوڑی کریارہن
 نہ پائیا۔ بتی دند پُرکھ ابناس ڈھولا جیو جنت ایکا گاونا، ایکا کرے پڑھایا۔ رام کرشن نانک گوہند ایکا در دکھاونا، گھر ساچے وچے ودھایا۔ وید پُران انجیل
 قرآن نہ کوئی گاونا، مستک تلک نہ کسے لگاونا، اللہ ہو ہو نعرہ کوئی نہ لایا۔ ایکا مارگ ہر درڈاونا، اکال پُرکھ اک ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا مول تیرا لہنا، تیری جھولی پائیا۔ کلجگ تیرا مول چکاونا، ہر سنگر آپ چکائندا۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، چار
 ورنناں آپ سمجھائندا۔ اوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگاونا، ایکا دھام سہائندا۔ امرت جام پیالہ اک پیاونا، ایکا گھ صالاحیندا۔ گوہند میلا میل ملاونا، گر گوہند

ویس وٹا سندا۔ پُرکھ اکال اک دھیآونا، دوجا ایشٹ نہ کوئی جنا سندا۔ مچھ داہڑی کیس نہ کسے مُناؤنا، نو کھنڈ پر تھی ایہہ سمجھا سندا۔ راج راجانا سچا نام نہ
 کسے گاؤنا، در دربار نہ کوئی سہا سندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کسے نہ نہوُنا، گنگا گوداوری کوئی نہ جا سندا۔ مندر مسجد لیکھ چکاؤنا، شودوالا مٹھ ویکھ دکھا سندا۔ کایا
 گرُودوار اک سہاؤنا، سنگر ساچا آسن لا سندا۔ انحد نادی راگ سناؤنا، ساچا شبد آپے گا سندا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، آتم برہم جنا سندا۔ نیتز تيجا آپ
 کھلاؤنا، سوچھ سرُپی درس دکھا سندا۔ چوتھے پد آپ بہاؤنا، جوتی جوت میل ملا سندا۔ پنچم پیتا گھر سہاؤنا، پنچم موہ چکا سندا۔ کلج لیکھا رہن نہ پاؤنا، جگ
 چوتھے میل ملا سندا۔ سمت سمتی میٹ ملاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاؤنا۔ کلج جھوٹا ناتا توڑ، جھوٹھی کریا دئے
 مٹایا۔ سنجگ ساچا جائے بہڑ، دھرت مات گود سہاؤنا۔ کلج کوڑا چڑھیا گھوڑ، چاروں کُنٹ پھیری پائیا۔ سنجگ ساچا گیا بہڑ، لوک مات کرے رُشناؤنا۔
 کلج ریٹھا ہویا کوڑ، مٹھارس نہ کوئی دکھایا۔ سنجگ ساچا لایا پوڑ، آپ اپنی نیہہ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج سنجگ ایکا
 در دکھایا۔ کلج در ہر دربار، رور و سیس جھکا سندا۔ نہ کوئی سہائی محمدی یارا، اللہ رانی کھ شرماتا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا بنھیا بھارا، نہ سیس کوئی اٹھا سندا۔ نہ
 کوئی دسے پروردگارا، مقامے حق نہ کوئی دکھایا۔ خالق خلق نہ کوئی پسارا، خالق خلق ویکھ دکھایا سندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا چن نہ کوئی
 چڑھایا سندا۔ مات پت نہ کوئی پیارا، پتر دھیاں نہ ساک جنا سندا۔ بھائی بھین نہ کوئی سہارا، ناری کنت نہ کوئی اکھو سندا۔ سچ سچ نہ کوئی دنجارا، جوٹھا جھوٹھا
 ونج دکھایا سندا۔ نہ کوئی سجن میت مرارا، ٹھگ چور یار سرب درسا سندا۔ نہ کوئی مندر نہ دوارا، ایشٹ دیو نہ کوئی جنا سندا۔ نہ کوئی گوبند جانے دھارا،
 نانک درس نہ کوئی پائا سندا۔ نہ کوئی دسے پنچ پیارا، پنچم موہ نہ کوئی چکا سندا۔ نہ کوئی دسے کھنڈا دھارا، تکھی دھار نہ کوئی بنا سندا۔ نہ کوئی دسے کچھ سہارا،
 دھیرج جت نہ کوئی دھرا سندا۔ نہ کوئی کیس سیس دسے دستارا، نہ کوئی جگدیش سیس جھکا سندا۔ نہ کوئی کنگن کرے پیارا، سمرتھ ہتھ نہ کوئی ملا سندا۔
 نہ کوئی پنڈت وید وچارا، آتم برہم نہ کوئی دکھایا سندا۔ نہ کوئی وید پاٹھ کرے جیکارا، آتم رام نہ کوئے وسا سندا۔ نہ کوئی سنان دھرم کرے پیارا، ساچا
 سکھیا نہ کوئی سمجھا سندا۔ رکھی مُنی نہ کوئی ادھارا، سُن سادھ نہ کوئی لگا سندا۔ آد شکت جوت جوالا نہ کوئی اُجیارا، نورو نور نہ ڈگگ سندا۔ نہ کوئی بھگت نہ

سنت دُلا را، سَنگَر رُپ نہ کوئی سماندا۔ نہ کوئی اناالحق لائے نعرہ، حق حقیقت نہ کوئے جنا سندا۔ نہ کوئی مُلا شیخ مسائق پیر گُپت ظاہرا، دستگیر نہ کوئی
 اکھواندا۔ نہ کوئی کلمہ امام پائے سارا، جلوہ نُور نہ کوئی جگاندا۔ نہ کوئی کاگد قلم لکھے بن بن لکھارا، گر بانی بھیو کوئی نہ پاندا۔ کلجگ انتم گر ارجن بنیا
 اک ونجارا، ساچا ہٹ کھلاندا۔ بھرے بھلا بھرم سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑاندا۔ چار ورنناں اک دوارا، گرو گرتھ گُرم ت ایہہ سمجھاندا۔ سنت
 بھگت بھگونت ایکا سہایا گھر سچا گھر بارا، در ایکا آسن لاندنا۔ جوگ جگت جگت نہ کوئے وچارا، نیولی کرم نہ کوئے کرا سندا۔ نہ کوئی ٹھرے ٹھنڈی جل
 دھارا، تتی اک نہ کوئی تپاندا۔ نہ کوئی جنگل جائے جوہ پہاڑا، سَنگھنڈ نہ کوئی کھوج کھجاندا۔ نہ کوئی تن بھوت لگائے مارے نعرہ، جٹا جوٹ نہ کوئی
 لگاندا۔ نہ کوئی ابھیاں تیگ ویراگ کرے پیارا، ایکا شبدی شبد سناندا۔ جو جن سَنگَر چرن ڈھیہہ پئے دوارا، گرو پورا پار کرا سندا۔ کلجگ انتم کوڑ کڑیارا،
 چار کُنٹ ویس وٹاندا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، سَنجگ ساچا مارگ لاندنا۔ نو کھنڈ پر تھمی سہائے اک دوارا، ساچی سکھیا اک سمجھاندا۔ ہر
 کاشد چھٹی راگ نہ پائے سارا، راگ راگنی آپے گاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، کرنی کرتا ہر نرنکار، کھیلے
 کھیل اگم اپار، گرگھ ساجن لئے ابھار، آپ اپنا میل ملاندا۔

۸۲۲

۸۲۲

★ ۱۰ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گھر ابوہر شہر ضلع فروزپور ★

ست پُرکھ نرنجن ہر مہربان، آد جگادی اینکاریا۔ رُپ انوپ سری بھگوان، اک اکل کھیل اپاریا۔ جگ جگنتر کھیل مہان، پاربرہم گر اوتاریا۔
 تھر گھر وسے سچ مکان، سَنگھنڈ دوارا اک سہا رہیا۔ شاہو بھوپ سچا سلطان، راج راجان ویکھ دکھا رہیا۔ دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا تھم سنا رہیا۔ نہ کوئی
 دیسے در دربان، در درویش نہ کوئی بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا، اینکارا ناواں دھرا رہیا۔ اینکارا پُرکھ
 سلطانا، ہر وڈا وڈا وڈیا نیا۔ جوتی نُور دیپ مہانا، پر م پُرکھ آپ جگانیا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ آد جگادی اک ترانہ، ناد انادی آپ

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۸

وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ہر نرنکار، نرگن جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈمگائی۔ جوتی نور ہر اُجالا، ایکا ایک رُپ
 درسا سندا۔ پر م پُرکھ دین دِیالا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لاسندا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چالا، بھيو کوئی نہ آسندا۔ آپے وسے سچ سچّی دھر مسالہ، اپنا دوارا آپ
 سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ شاہو بھوپ ست سرُپ آپ اکھواسندا۔ ست سرُپی ہر گر دھار، رُپ رنگ نہ
 کوئی جنایا۔ نرگن کھیل کرے اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، بھيو ابھیدا بھيو چھپانیا۔ مات پت نہ کوئی ادھار، پوت سپوتا نہ کوئی
 جایا۔ نہ کوئی نار کنت بھتار، نہ کوئی سیج ہنڈھانیا۔ نہ کوئی سخیاں منگلاچار، نہ کوئی گیت سہاگی گانیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، نہ کوئی سگلا سنگ رکھانیا۔
 اک اکلّا اینکار، آپ اپنی کل ورتانیا۔ رُوس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہانیا۔ گگن پاتالا بھھے دھار، آکاش پرکاس نہ کوئی جنایا۔ برہمنڈ کھنڈ
 نہ کوئی وچار، لوآں پُریاں نہ رچن رچانیا۔ برہما وشن شو نہ کوئی آکار، کروڑ تیتیس نہ ویکھ وکھانیا۔ گن گندھرب نہ کوئی اُجیار، کنر یچھپ نہ کوئی
 وکھانیا۔ دھرت دھول نہ کوئی اُسار، جل بنب نہ کوئی اُپانیا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی وبار، جیرج انڈ نہ کوئی اُپانیا۔ اُتبیج سیج نہ پائے سار، جل تھل مہیل نہ
 کوئی سمانیا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت ڈیرہ کوئی نہ لایا۔ نو کھنڈ پر تھی نہ کوئی اکھاڑ، ست دیپ نہ ونڈ ونڈانیا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی پسار،
 جیو جنت نہ رچن رچانیا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی دسانیا۔ راؤ رنگ نہ کوئی دوار، راج راجان نہ کوئی اکھوانیا۔ در درویش نہ کوئی بھگھار،
 چار کُنٹ دہ دشا الکھ کوئی نہ جگانیا۔ کھتری براہم شوڈر ویش نہ کوئی وچار، کھانی بانی نہ رچن رچانیا۔ وید پُران نہ کوئی ادھار، اشٹ دیو نہ کوئی وکھانیا۔
 گیتا گیان نہ کوئی سُدھار، رسنا جہوا کوئی نہ گانیا۔ رام کرشن نہ کوئی اوتار، بھيو ابھیدا بھيو نہ کوئی لکھانیا۔ رکھ مَن جپ تپ نہ کوئی سنسار، ساگر سندھ
 نہ کوئی وہانیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئی پنہار، سنگ محمد چار یار اللہ رانی نعرہ کوئی نہ لایا۔ نانک گوہند نہ سرگن دھار، ساکھیات رُپ نہ کوئی درسانیا۔ آد جگادی
 اینکار، اک اکلّا اک اکھوانیا۔ سچ محلہ کرتیار، سگھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ ترے گن مایا نہ کوئی پسار، پنچ تت نہ کوئی گُرمایا۔ نرگن جوتی دیپ اُجیار، دوس
 رین نہ کوئی بنایا۔ اک اکتی پاوے سار، اک اکلّا وڈ وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہی، آد جگاد جگا جگنت

ایکا ایک اکھوائیا۔ ایک اک آکار نرنکار، آد جگاد سماندا۔ جگا جگنتر بھووا پار، وید کتیب بھوونہ آئندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچ دربار، آپ اپنی رچن
 رچائندا۔ اپنے مندر پاوے سار، محل اٹل اچل آپ سہائندا۔ اپنا دیوے دھر فرمان، اپنا حکم آپ لائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایک وسے سچ گھر، ساچا گھر سچ سنگھاسن، جگے جوت پُرکھ ابناسن، دیا باقی نہ کوئی رکھائندا۔ نہ کوئی دیوانہ کوئی باقی، نہ کوئی بنت بنائیا۔ اک اکلّا
 کملاپاتی، بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتی، ماس برکھ نہ کوئی اُچنائیا۔ اپنے مندر آپے کھولے تاکی، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایک وسے ساچے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت نرنجنا، گھر ساچا آپ سہائیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، جوتی نورو نور نورانیا۔ پاربرہم پر بھ درد
 دُکھ بھے بھنجنا، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ آپ اپنا آپے بنیا سجننا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھانیا۔ آپے رکھے اپنی لجننا، آپ اپنا میل ملانیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا سوہے دربار، ہر ساچا سچ سہائندا۔ اک اکلّا نرگن نرنکار،
 نرگن جوتی ڈمگائندا۔ کھیلے کھیل اگم پار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ شاہو بھو پ سچی سرکار، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ اپنی بنھے آپے دھار، اپنا حکم
 سناندا۔ اپنی کرے آپے کار، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپے سچ ہنڈھائندا۔ آپے کرے سچ شنگار، آپے دیکھ دکھائندا۔ آپے
 سوہے مندر بنک دوار، آپے کھیل کھلائندا۔ آپے رنگ روے کرتار، رنگ روپ نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے
 وسے ساچے گھر، در دروازہ اک کھلائندا۔ سچکھنڈ دوارا در دروازہ، ہر ساچا کھول کھلائیا۔ پُرکھ ابناسی غریب نوازا، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ آپے رچیا
 اپنا کاجا، دیکھ دکھائے دو جہانیا۔ اپنا سازن آپے سازا، آپے گھرے آپے بھنھیا۔ اپنی دشا آپے پھرے بھاجا، اپنا حکم آپے نیا۔ آپے رعیت آپے
 راجا، شاہ سلطان آپ اکھونیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آپے دیکھ دکھنیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹنیا۔ ویس وٹنڈا ہر
 نرنکار، اپنی کل ورتائندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، اپنی جوت جگائندا۔ اپنا روپ دیکھ دکھائے پائے سار، روپ رنگ نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے مندر اپنی رچھیا، اپنی جھولی پائے بھچھیا، اپنا در سہائندا۔ اپنی بھچھیا آپے پا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنا منگل آپے

گا، گھر اپنے خوشی منائیا۔ اپنا سنگ آپ بنا، آپے ہوئے سہائیا۔ اپنا اکٹھ آپ کرا، آپے دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن نرگن کرے کڑمائیا۔ نرگن نرگن نرگن جڑیا ناتا، نرگن اپنا آپ جڑھائندا۔ نرگن نرگن دیوے داتا، نرگن نرگن جھولی آگے ڈاھندا۔ نرگن
 دیوے سگلا ساتھ، نرگن سگلا سنگ نبھائندا۔ نرگن نرگن چلائے راہا، رتھ رتھو ہی نرگن آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آدانت ہر بھگونت، ناری کنت میل ملائندا۔ ناری کنت ہر ہر میلا، ہر اپنا آپ ملائندا۔ آپے ہو یا سجن سہیلا، ساچی سکھیا آپ سمجھائندا۔ آپے وسے
 رنگ نویلا، آپے اپنے وچ سمائندا۔ اپنا کھیل آپے کھیلا، پاربرہم پر بھ ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ
 چلائندا۔ جوتی دھار ہر نرنگار، اپنی آپ چلائی۔ تھر گھر بیٹھ ساچے دربار، دیاوان دیا کمائیا۔ شبد اگمی اک جیکار، اپنی آپ اُپائیا۔ ناؤں رکھیا سٹ
 ڈلار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ کرے کرائے اک پیار، آپ اپنا میل ملائی۔ پوت سپوتا کرتیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نرگن ویس اپنا کر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ نرگن اپنا بھو کھلایا، شبدی سٹ اٹھائندا۔ ساچی سیوا سیوک لایا، ساچا حکم سٹائندا۔ سمر تھ
 پُرکھ سر ہتھ ٹکایا، مہما کتھنی اکھ جنائندا۔ اکھ اکھنا ناؤں دھرایا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ اگم اگمڑے دھام بہایا، دس کسے نہ آئندا۔ سٹ پُرکھ
 نرنجن کھیل رچایا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، اپنی سکھیا آپ سمجھائندا۔ سٹ ڈلارا شبد
 جوان، گھر ساچے لئے انگڑائی۔ تھر گھر وسیاچ مکان، چار دیوار نہ کوئی دسائی۔ ایک نور سری بھگوان، ایک جوت ڈگگائی۔ ایک بھوپ ست سلطان، ایک
 بیٹھا راج کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ دیوے ور، ایک حکم سٹائیا۔ شبد سٹ اٹھ بلوان، ہر ساچا سچ سہائندا۔ میری
 اچھیا تیرا دان، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ برہمنڈ کھنڈ لو آں پُریاں بناؤنا اک مکان، تیری سیوا سیوک لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن دیونہارا ور، ایک اپنا حکم سٹائندا۔ شبد سٹ سیس جھکائے، نیوں نیوں کرے نمسکاریا۔ سمر تھ پُرکھ سر ہتھ ٹکائے، آپ اپنا سنگ نبھارہیا۔
 تیرا بھانا میرے وچ سمائے، میرا رُپ تیرا ناؤں اُپالیا۔ چار کوٹ تیرا ڈنک وجائے، تیرا نعرہ اک سٹالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ایکا دیوے ساچا ور، بودھ اگادھ اک سمجھا لیا۔ بودھ اگادھ شبد دھنکار، ہر ساچا سچ جنا سندا۔ گگن منڈل کرتیار، تیرا در سہا سندا۔ رُو سس کر اُجیار، تیرا نور ڈگمگ سندا۔ عقل کلا کل آپے دھار، آپے دیکھ وکھا سندا۔ جودھا سور پیر بلی بلکار، ایک ایکنکارا آپ اکھوا سندا۔ شبد سُت کرے پیار، در گھر ساچا آپ سہا سندا۔ اپنا رنگ رُوے کرتار، رنگ رنگیلا آپ اکھوا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیا سندا۔ آپے جانے اپنی مہا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، آپے کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا انگ سورا سر بنگ، نرگن نرگن دے کٹانیا۔ نرگن رُوپ پار برہم، ایکا ایک اکھوا سندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ نیتز نیر نہ وہائے چھم چھم، ہتی دند نہ مکھ ہسا سندا۔ نہ خوشی نہ کوئی غم، آلس نندرا وچ نہ آسندا۔ نہ کوئی تر سنا نہ کوئی طم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ ویس اولا پُرکھ کرتار، اپنا آپ کرا سندا۔ نرگن جوت نور اُجیار، نور و نور ڈگمگ سندا۔ اپنی بنھے آپے دھار، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، ساچی کھیل کھلا سندا۔ کرے وچ وچ و نجا، آپ اپنا ہٹ کھلا سندا۔ آپے دست رکھے ایکا ایک تھار، تھر اپنا دھام سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دیوے نرگن ور، سرگن اپنا ویس وٹا سندا۔ نرگن ویس سرگن دھر، وشنو وشنو و شورُپ اکھوا سندا۔ امرت آتم بھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نا بھی کوئی گھاڑن گھر، ساچی بنت بنایا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، پیچ تت نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی باڈی بنت بنائے نہ سکے گھر، رُوپ رنگ نہ کوئے جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پار برہم اپنے گھر آپے جم، برہم برہم آپ اکھوا سندا۔ آپ اپنا کر اُجالا، اپنی دیا کما سندا۔ کھیلے کھیل دین دیا لا، دیا ندھ بھیو نہ آسندا۔ آپ اُپجایا اپنا بالا، آپے دیکھ وکھا سندا۔ چلے چلائے اپنی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، برہم برہم ناؤں دھرا سندا۔ برہم اُتپاتی کملا پاتی، ہر ہر ویس وٹایا۔ دیونہارا ساچی داتی، نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ کھیلے کھیل اک اکانتی، عقل کلا دھرایا۔ آپے دیوا آپے باتی، آکاش پرکاس آپ دکھایا۔ آپے ویکھے مار جھاتی، اندر باہر گُپت ظاہر آپ سما یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ساچا ور، ایکا نام نامہ جھولی پایا۔ ایکا شبد نام جنائی، پاربرہم اُپجائندا۔ ایکا دُھن راگ سنائی، ایکا تال وجائندا۔ ایکا دیپ رہیا جگائی، اک اندھیر مٹائندا۔ ایکا نظری آئے بھین بھائی، ایکا نُور و نُور ڈمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائی۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنتا، اپنا ویس وٹائندا۔ آپے آد آپے اتنا، مدھ اپنا ویس وٹائندا۔ آپے درویش آپے منگتا، شاہ بھکاری آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو جوت دھر، ترے گن ترے ترے میل ملائی۔ ترے گن تیری بنت بنا، ہر ہر ویس وٹائی۔ برہما وشن سیوالا، تت تت کرے کُٹائی۔ تتو وچ گیا سما، برہم مت اُپجائی۔ نرگن اپنا انگ کٹا، من مت بدھ وچ لگائی۔ نو دوارے کھول کھلا، رچنارچن رچائی۔ گھر وچ گھر محل بنا، آپ اپنا آسن لائی۔ اپنے مندر تھم سنا، انحد شبد رہیا وجائی۔ آتم سر سرور تال بھرا، ساچا سر سہائی۔ جگت نیتز بند کرا، نیتز اپنا اک کھلایا۔ بجر کپائی کُڈالا، آپ اپنا پردہ پائی۔ پنج تت وکارا سنگ رلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کُٹائی۔ آسا ترسنا میل ملا، ہوئے ہنگتا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی رچن رچائی۔ لکھ چوراسی جُڑیا ناتا، نرگن سرگن میل ملایا۔ آپے بیٹھا اک اکانتا، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ جُگا جُگنتر چلائے راتھا، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرایا۔ ساچا ناؤں پوجا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ آد ابنا سا کھیل تماشا، آد آدی ویکھ وکھائی۔ گگن گگنتر پاوے راسا، برہمنڈاں کھنڈاں ڈیرہ لائندا۔ جُگا آد نہ کدے وناسا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائندا۔ پرہم پُرکھ پرہم شاہو شاہاباشا، شاہ سلطان ناؤں دھرائندا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، چوڈاں لوکاں چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ آپے آسن لائندا۔ ہر گھٹ ملیا پُرکھ سلطان، ہر ساچے وڈ وڈیائی۔ کایا مندر سچ مکان، نرگن بیٹھا آسن لائی۔ دیونہارا دُھر فرمان، ایکا شبد رہیا سنائی۔ اپنی کرے آپ پچھان، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ مانس مانگھ لکھ چوراسی وچوں کر پردھان، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ ایکا انتر آتم برہم گیان، برہم ویدیا اک پڑھائی۔ ایکا اکھر وکھر لوک مات نشان، آپ اپنا دے اُپجائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، سنگر پورا ناؤں دھرائیا۔ ہنگ برہم کر پردھان، لکھ چوراسی ویکھ وکھائی۔ سرب جییاں ہوئے جانی جان،

جاننہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن میلا ساچے در، سرِگن ساچی وٹی ودھائیا۔ نرِگن سرِگن ساچی دھار، لوک مات چلائندا۔ پنچم میتا کر پیار، پنچم میل ملائندا۔ ترے گن اتینا کھیل اپار، ٹھانڈا سینا ناؤں رکھائندا۔ پتت پنینتا ہر کرتار، پتت پاؤن کھیل کھلائندا۔ ہست کیٹا ایک رنگ رنگے سنسار، اوج نیچ نہ کوئی جنائندا۔ نام پیٹھا دیوے امرت دھار، ساچا سپر گھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دیونہارا ور، جگا جگنت ہر بھگونت ہر سنت، ساچے مات اُچائندا۔ سنت ڈلار شبد بھنڈارا، ہر ساچا سچ بھرائیا۔ نام ادھار اپر اپار، ایک دست وکھائیا۔ دُھن جیکارا انحد ستار، سچ ستار ہلایا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا پاوے سارا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ پنچم سخیاں پاوے سارا گاؤن وارو وار، ساچی سیو لگائیا۔ دُنگھی بھوری پار کنارہ، سکھمن ناڑی دے ہلار، سنگم ایک پار کرائیا۔ بجر کپاٹی کھول کوڑا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، دھرم اکھاڑا اک وکھائیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آتم سیجا کر پیار، گرگھ ناری لے پرنائیا۔ سرتی شبدی اک ہلار، ساچے سنتاں آپ دوئیا۔ آپ سہائے دسم دوار، بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک سیجا ستا پیر پسار، ناری کنتا ویکھ وکھائیا۔ اپنی جانے اپنی دھار، آپ اپنا راہ تکائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ سُن سادھی لائے پاڑا، پار کنارہ آپ کرائیا۔ آپے دیکھے سچ دوار، کھنڈ سچ وے ودھائیا۔ نرِگن نور جوت اُجیارا، ایکنکارا بیٹھا آسن لائیا۔ جن سنتاں کرے سچ پیار، جوتی جوت سائیا۔ جگا جگنت لے اوتار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ نرِگن کھیل اگم اپار، سرِگن ساچا ویس وٹائیا۔ سنجگ کرے پار اُتار، تریتا لیکھ مکائیا۔ دواپر اتم اُتریا پار سنسار، سنسا کوئے رہن نہ پائیا۔ کلج کوڑا کر پسار، دھرت مات دی گود بٹھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھر بھنڈارا، آپ اپنا رہیا ورتائیا۔ ہوئے ہنگتا بول جیکارا، چاروں گنٹ لے انگڑائیا۔ بھیکھ پکھنڈا کھیل اپار، بھیکھی اپنا بھیکھ دھرائیا۔ نال رلائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، اگنی تتت جلائیا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں کرے خوارا، ست دھیرج نہ کوئی اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی نار و بچارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ نہ کوئی دیسے ست دوارا، وست نام نہ کوئی وکائیا۔ نو در ہوئے جیو بھکھارا، نورس رسن ہلکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی نو نو اکھاڑا، نو در نہ کوئی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، کلج کر یا ویکھ وکھائیا۔ کلج کوڑا کوڑا سلطان، چار گنٹ لکاریا۔ تیر تھ تتاں

دیکھے مار دھیان، آپ اپنا نین اگھاڑیا۔ نال رلایا پنج شیطان، پنجم مینا پنجم موہ چکا لیا۔ گھر گھر بنیا جھوٹا مکان، ساچا گھر نہ کوئی سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کلج اتم من مت پردھان، ساچا شبد جنایا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنا حکم سنایا۔ گھر گھر دیکھنا مار دھیان، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج دتا ایک اور، دوجی کرے جگت گڑمانیا۔ کلج گڑمانی وٹی ودھائی، ہر ساچے سگن منایا۔ پڑکھ ابناسی کھیل رچایا، وید کتیب بھو نہ رایا۔ وید ویاس نہ سکے بھلایا، پڑان اٹھاراں رہیا گایا۔ پڑکھ ابناسی ویس وٹایا، ایک کلمہ رہیا پڑھایا۔ شرع شریعت اک بنایا، لاشریک اک خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج میلا ساچے در، در دروازہ اک سہایا۔ در دروازہ دھر دربار، پاربرہم آپ سہا سندا۔ کلج میلا پروردگار، پاربرہم آپ کرا سندا۔ خلق خدائی پائے سار، خالق خلق ویکھ وکھا سندا۔ آپے بنھے اپنی دھار، اپنی کل ورتا سندا۔ سنگ محمد چار یار، ایک نبی اکھوا سندا۔ کائنات کھیل اپار، ہر اپنا آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ور، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ سنگ محمد چار یار، ساچا سنگ نبھایا۔ ایک کلمہ کرتیار، ایک نعرہ لایا۔ ایک رانی اللہ خبردار، گھ اپنا پردہ لاہیا۔ چاروں کٹ ویکھے نین اگھاڑ، دہ دشا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ اللہ رانی نار ٹیاری، ہر ساچے بنت بنایا۔ کلج کریا انت شنگار، بستر بھوشن آپے پائیا۔ نیتز کجلا کھئی دھار، نین رہی مٹکایا۔ در منگے ایک کنت بھتار، جو بن رہی ہنڈھانیا۔ پڑکھ ابناسی کر پیار، دے مت رہیا سمجھانیا۔ تیرا بھگت اک دوار، چوڈاں طبقات آپ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، ویس اولاک اگلا، اپنا آپ دھرائیا۔ ویس اولاک ہر نرنکار، اپنا آپ کرا سندا۔ پروردگار سانجھیا، نورو نور ڈمگ سندا۔ انا الحق حق وچار، حق حقیقت ویکھ وکھا سندا۔ مقامے حق ایک دھار، ایک نورو نور درسا سندا۔ ساچا میلا میت مرار، لوک مات دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچی وست ہر انمول، اپنی جھولی پائیا۔ چوڈاں طبقات پردہ کھول، آپے کٹڈا لاہندا۔ ملا شیخ مساق پیر دستگیر شاہ حقیر، ایک کٹڈے تول تلا سندا۔ ساچا دوارا نانک گر، نرگن مات گھلایا۔ جڑیا جوڑا لکھیا دھر، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔

ایکا شبد ایکا تال ایکا سُر، ایکا ستار رہیا وجایا۔ ایکا چڑھیا ساچے گھوڑ، شاہ آسوار اک اھوایا۔ ایکا دو جہاناں رہیا دوڑ، پُریاں لو آں پھیرا پایا۔ ایکا لکھ چوڑاسی
 جیو جنت ویکھے مٹھا کوڑ، مٹھے کوڑے رہیا کرایا۔ ایکا بچھنڈ دوارے لایا پوڑ، ستنام ڈنڈا ہتھ پھڑایا۔ ایکا چوتھے پد گیا بہڑ، ہر سنتاں میل ملایا۔ ایکا تیجا
 نیز کھولے ہرن پھور، اندھ اندھیرا دئے گویا۔ ایکا دُئی دویتی دیوے ہوڑ، اتم نام اک درڑایا۔ ایکا سرتی شبدی ناتا دئے جوڑ، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔
 کلج لگی جن بھگتاں اوڑ، امرت آتم میگھ برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی ایہہ سمجھایا۔ نانک گر لیکھ
 اولہ، اپنا آپ لکھائندا۔ لہنے اندر سچ سنگھاسن آپے ملا، نرگن جوتی جوت ڈگگائندا۔ آپ پھڑیا ہر ہر پلا، جیواں جنتاں آپ پھڑائندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ
 گھٹ واسی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اُچ محل اٹار، نرگن بیٹھا آسن لائندا۔ شبد سُنسپہڑا دیوے گر کرتار، گر کرنی کرت کمائندا۔ کلج کوڑا چار کُنٹ
 کڑیار، کوڑی رعیت ویکھ وکھائندا۔ اتم مات آئے ہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا مارے مار، جگ جگ ویس وٹائندا۔ نہہککک لئے
 اوتار، ایکا ڈنکا شبد وجائندا۔ پاونہارا ساچی سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رہائندا۔ کلج اتم ہر ویس وٹاؤنا، گر
 نانک لیکھ لکھائندا۔ نہہککک پر بھ جامہ پاؤنا، نرگن نور نور اُچجائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچا مارگ لاؤنا، چار ورنناں ایکا رنگ رنگائندا۔ شاہ سلطان خاک
 ملاؤنا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ ورن برن کوئی دس نہ آؤنا، اٹھ اٹھاراں ویکھ وکھائندا۔ نو اٹھاراں نہ دھار چلاؤنا، ایکا کھنڈا نام چکائندا۔ ایکا پُرکھ اکال
 مناؤنا، اشٹ دیو اک درسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اتم وار، کلج کوڑا میٹ مٹائندا۔ نانک جوتی نرگن دھار،
 دس دس روپ وٹائی۔ انگد گر کر پیار، امر رام داس وچ دھرائیا۔ گر ارجن پیتا ہر نرنکار، بودھ اگادھ شبد جنائی۔ گرو گرنتھ کرتیار، چار ورن گیا
 سمجھایا۔ ہر گوہند خبردار، لوک مات لئے انگر آئی۔ ہر رائے ہر کرشن پائے سار، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ گر تیغ بہادر نکھی دھار، وچ سنسار آپ چلائی۔
 گر گوہند جودھا سور پیر بلی بکار، سٹ ڈلارا پُرکھ اکال آپ اُچجائی۔ ایکا بخشے چرن پیار، دوسر در نہ کوئی وکھائی۔ ایکا کھنڈا نام کٹار، تن گاترے آپ
 پہنایا۔ آپے سپس جگدیش ہوئے دستار، کلغی توڑا آپ سہائی۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم میلے سچ سبائی۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، گر کھیاں آپ پیائی۔ گر کھ

ساچے کر تیار، سنگھ روپ وڈیائی۔ اپنی کھچی ست کٹار، ست ستوادی لئے ترائی۔ پنچم مینا پنچم دے ادھار، ہر شبد وڈی وڈیائی۔ پنچم ناتا توڑ جگت
 سنسار، چرن کول پریت بندھائی۔ پنچم فتح بول جیکار، واکرو واکرو خوشی منائی۔ آپے ڈھیہہ پیا دوار، اپنی جھولی آگے ڈاھیا۔ گر گر روپ آپ کرتار،
 گر چیلگر میلا گر سکھ گوبند روپ وٹائی۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، کھیلے کھیل بے پرواھیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت بھو
 نہ رائی۔ اجونی رہت پڑکھ اکال، آد جگاد سماندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، کرتا قیمت آپے پاندا۔ گر روپ بن دلال، لوک مات دھرا سندا۔ نیڑ
 نہ آئے کال مہاکال، سچھنڈ دوارا اک سہاندا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، لکھ چوراسی پھند کٹاندا۔ لکھ چوراسی وچوں آپے بھال، گرگھ ساچے مات
 جگ سندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، چور یار لٹ کوئے نہ لے جاندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، گرگھیں سچ خزانہ آپ لٹاندا۔ جگ جگ چلے اولٹری چال،
 بھو کوئی نہ پاندا۔ اپنی گھال آپے گھال، گر گوبند اپنا کھیل کھلاندا۔ گرگھ ساچے مات جگاؤنا، زرگن میلا سچ سبھائی۔ سمت چوڑاں ویکھ وکھاؤنا، لکھ
 چوراسی جوڑ جڑائی۔ نو دس گیاراں بیس تیس چار میل ملاؤنا، چار چار کرے گڑمائی۔ راگ چھتیس بھو کھلاؤنا، انجیل قرآنا مول چکائی۔ وید پُران رہن نہ
 پاؤنا، پنڈت پاندھا مستک تلک نہ کوئی لگائی۔ مکہ کعبہ سیس نہ کسے جھکاؤنا، دو دو آہ دے ڈھائی۔ حق جنابا پاربرہم ابناسی کرتے آپ اکھاؤنا، اک امام
 شبد کرے وڈیائی۔ طالب طلب آپ اکھاؤنا، ساچا ثالث اک ہو جائی۔ نو کھنڈ پر تھی خالص خالص آپ بناؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھام بہائی۔
 سمت ویہہ سو سولاں لیکھ لکھوؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائی۔ دھر سندیش جیو جنت سناؤنا، سادھ سنت رہیا جگائی۔ سمت ستاراں کھیل کھلاؤنا، اگنی تت لڑے
 لڑائی۔ اٹھ اٹھاراں وہن وھاؤنا، جل جل روپ سرب سمائی۔ سمت انی مسلم سٹی رہن نہ پاؤنا، عیسیٰ موسیٰ خالی کھپسا اک وکھائی۔ بیس بیس ہر جگدیشا
 نہہکتک کل ڈنک وجاؤنا، ایکا شبد کرے جنائی۔ نو کھنڈ پر تھی سرب اٹھاؤنا، دئی دربارے چرن پُچھاؤنا، در دوارا اک سہائی۔ پندراں کنگ لیکھ لکھاؤنا،
 جگت بھلیکھا بھرم کڈھاؤنا، اولیا پیر شیخا میٹ مٹاؤنا، ایکا ورن سرب لوکائی۔ ایکا لکھ جیو جنت سادھ سنت ست دیپ جگاؤنا، پڑکھ اکال دین دیال ایکا
 ایشٹ وکھائی۔ پنچم راج ساچا جوگ کماؤنا، جگت جوگ جگت پر بھ اپنے ہتھ رکھائی۔ سیاست وراست کسے دی رہن نہ پاؤنا، جوتی جوت سر روپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کھیلے کھیل اگم اپر، کلجک تیری اتم ور، سنجگ ساچا مات دھر، گرگھیاں چکائے چوڑاسی ڈر، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ سنگر پورا سد مہربان، ست پڑکھ نرنجن ایکوونکاریا۔ گرگھیاں دیوے نام ندھان، لوک مات لئے اوتاریا۔ شبد جنائی دھر فرمان، ایکا اکھر نام پڑھا رہیا۔ چرن دھوڑ بخشے سچ اشان، دُرمت میل گوارہیا۔ راگ سنائے ساچا کان، انحد دُهن اُپجارہیا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، رائے دھرم پھند کٹا رہیا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی چھٹے کان، مات گربھ پھند کٹا رہیا۔ ایکا بخشے پد نربان، ہر سجن میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا اک سمجھا رہیا۔ سنگر ساچا پڑکھ کرتار، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ جن بھگتاں کرے مات پیار، نت نوت کھیل کھلایا۔ منمکھاں مارنہارا مار، جگ جگ دیوے جگت سزائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، دوویں دھار رہیا دکھایا۔ گرگھ ورلے لائے پار، جس جن اپنا میل ملائیا۔ مورکھ موڑھے تے پیر پسا، گرکا روپ دس نہ آئیا۔ سرت شبد نہ کوئی ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا سچ سُبھائیا۔ سنگر پورا ہر سمرتھ، ہر جن ویکھ دکھائندا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، آپ اپنی دیا کماندا۔ اک کرائے پوجا پاٹھ، سر سروور اک نہائندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تٹ، ایکا گھاٹ دکھائندا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، ہوئے روگ گواندا۔ دپک جوتی لٹ لٹ، مستک تھال آپ جگائندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرگھ سوئے مات اٹھائندا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، کنچن گڑھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، اندر مندر میل ملائندا۔ سنگر پورا اندر وڑ، گرگھ لئے جگائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، دس کسے نہ آئیا۔ سنت سہیلے آپے لئے پھر، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، ایکا کرے پڑھائیا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، دوسر ہٹ نہ کسے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ہر بھگوان، دیونہارا جییا دان، جییا داتا آپ ہو جائیا۔ جییا داتا پڑکھ بدھاتا، پاربرہم پڑکھ سلطانیا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے ویکھے بال نادانیا۔ آپے دیونہارا ساچی داتا، آپے بخشے چرن دھیانیا۔ آپے میٹے رین اندھیری راتا، آپے تیج پرکاس کرے کوٹن بھانیا۔ آپے چڑھائے اپنے راتھا، پار کرائے دو جہانیا۔ سنگر پورا سگلا ساٹھا، سگلا سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، گرگھ ساچے ہر مہربان، اپنے در کرے

پروانیا۔ آئے در ہوئے پروان، جس جن نیتز لوچن درشن پایا۔ انتم میلا والی دو جہان، جگت وچھوڑا پندھ مُکایا۔ سو پُرکھ نرنجن رسنا جہوا گان، ہنگ
 برہم میل ملایا۔ سوہنگ شبد سنجگ پردھان، ساچے ساچا مارگ لایا۔ آپ جھلائے ہر نشان، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ چارے کھانی کر پروان، چارے
 بانی وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرین نر، نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، سننگر پورا اک
 اکھوایا۔ سننگر پورا ہر گوہند گوپال، دیناں ناتھ دین دیا لیا۔ گرگھاں میٹے سگلی چند گے لگائے ساچے لال، دو جہان کرے پرتپالیا۔ گہر گبھیہ ساگر سندھ
 امرت بھریا ساچا تال، بھریا نام پیالیا۔ داتا دانی سدا بخشند توڑنہارا جگت جنجال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں وکھائے ساچا گھر،
 سچھنڈ دوارا اک پروانیا۔ سچھنڈ دوارا ہر ہر کھول، گرگھاں راہ وکھائند۔ گر نانک تیراں تیراں تولے تول، تیرا تیری جھولی پائند۔ سوہنگ اکھر اپنی
 رسنا بول، نام ست منتر جگت درڑائند۔ کلجگ انتم پاربرہم ابناسی کرتا نرگن وجائے ساچا ڈھول، ایک ڈنکا ہتھ اٹھائند۔ لکھ چوراسی راؤ رنکاں جیواں
 جنناں کڈھے پول، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائند۔ ہر کا بھینو نہ پائے کوئی پنڈت پاندھا رول، گیان دھیان نہ کوئے سمجھائند۔ گر گوہند سورا حاضر
 حضور اپنا کرے کیتا پورا قول، ویلا انت سنت کنت بھگونت آپ سہائند۔ لکھ چوراسی سٹی رہی انھول، مایا پردہ کوئے نہ لائند۔ من مت کریا جگت جگ
 گھول، پھڑ بانہ نہ کوئے جھڈائند۔ سمت چڑھیا ویہہ صد سولھ، سولاں سولاں ویکھ وکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر پورا ایک
 ہر، گرگھ ساجن جائے تار، تارنہار پُرکھ سمرتھ، گرگھ رکھے دے کر ہتھ، دو جہاناں ہر مہربانا بیڑا پار کرائند۔

☆ ۱۱ ساون ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ بھونڈر ☆

ہر سننگر سچا دین دیال، بے انت بے انت بے انتیا۔ لوک مات بن دلال، گرگھ تارے ساچے سنیا۔ جگت جگ اوٹڑی چال، کھیلے کھیل سری
 بھگونتیا۔ جن بھگتاں دیوے نام سچا دھن مال، آپ اپنی دیا کنتیا۔ گر سیکھ ساجن گھالن ساچی گھال، ایک بھگتی نام درڑنتیا۔ پھل لگاوے کایا ڈال، امرت

میوہ اک کھونتیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، سر سمرتھ ہتھ رکھنتیا۔ دوس رین کرے پرتپال، نیڑے دُور ویکھ دکھنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملنتیا۔ میلنہارا سرب جی داتا، پاربرہم گر کرتاریا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن ناتا، چرن پریتی اک دکھا رہیا۔ سدا سہائی پتاما، پوت سپوتا گلے لگا رہیا۔ دیونہارا ساچی داتا، نام وست جھولی پارہیا۔ میٹے رین اندھیری راتا، جگ بندھن توڑ تڑا رہیا۔ رسنا گائی ہر ہر گاتھا، گوہند میلا میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ ہر جن سچا داسن داس، سیوک سیو وڈی وڈیاہیا۔ ہر ہر ہر دے رکھ واس، نج آتم برہم جنایا۔ جوتی نور نور پرکاس، دیا باقی اک جگایا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا رہے گایا۔ پاوے سار پر تھمی آکاش، پتت پاؤن وڈ وڈیاہیا۔ ہر جن نہ ہوئے کدے اداس، آد جگادی ویکھ دکھایا۔ ستن پیتا داسی داس، سیوک سیوا سچ کماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا لیکھا رہیا چکایا۔ گرگھ لیکھا ہر چکاؤنا، اپنی دیا کماہندا۔ پورب لہنا جھولی پاونا، نیتز نیناں درس دکھائندا۔ آتم مدھ جام پیاؤنا، ایک رس دکھائندا۔ شبد سُر تال وجاؤنا، ایک راگ الاہندا۔ کاگ ہنس آپ بناؤنا، ایک موتی چوگ دکھائندا۔ پچھلا داغ آپے لاہنا، ساچے مارگ آپے پائندا۔ چرن دھوڑی محن ماگھ آپ کراؤنا، درگھر ساچے پھیرا پائندا۔ جگت ترسناگت بُجھاؤنا، سائنتک ست ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ ویکھنہارا ہر بھگوان، آد جگاد وڈی وڈیاہیا۔ جگا جگنتر ویکھے مار دھیان، کلجگ انتم داتا بے پرواہیا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، ساچی سکھیا نام پڑھایا۔ سوہنگ منتر کر پردھان، پتر سُبجان جگت ترایا۔ ناری پُرکھ سارے گان، پُرکھ پُرکھوتم میل ملاہیا۔ ساچا مندر ویکھ مکان، کنچن گڑھ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اندر وڈ، اپنی صدا آپ لگایا۔ اچی صدا دیوے بانگ، ایک نعرہ لائندا۔ اک سنائے ساچا راگ، ایک کلمہ آپ سنائندا۔ سو پُرکھ نرنجن مارے واج، ہنگ برہم میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُچ محل اٹل مینار، گرگھ سجن پائے سار، گیت گوہند اک الاہندا۔ گیت گوہند سچی دُھنکار، گر پورے ہتھ رکھایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، گرگھاں جھولی رہیا بھرایا۔ ساچی سکھیا وچ سنسار، گرمت اک سمجھایا۔ چرن پریتی بھگت ادھار، جگت جگت وڈیاہیا۔ دیوے درس اگم اپار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گرگھ

سجّج جائے تار، کلجگ تارے پھڑ پھڑ بانہیا۔ نیتر لوچن نین دس نہ آئے وچ سنسار، بھرے نبھلی سرب لوکانیا۔ چاروں کنت اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے در، گھر ساچا وڈ وڈیائیا۔ گرگھ نام بھنڈارا ونڈ، گر سنگر دیا کماندا۔ پلے بھئے نام گنڈھ، سچ خزانه اک دکھاندا۔ نگی ہووے نہ مات کنڈ، سر اپنا ہتھ لکاندا۔ بھیکھ پکھنڈا دیوے دنڈ، نام کھنڈا چنڈ پرچنڈ ہتھ اٹھاندا۔ پاوے سار وچ ور بھنڈ، برہمنڈ کھوج کھجاندا۔ لکھ چوراسی کھنڈ کھنڈ، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں خوشی کرائے بند بند، ایکا نام تار ستار ہلاندا۔ نام ستار ساچی سُر، گرگھ کا یا آپ ہلایا۔ گر چرن پریتی گیا جڑ، میل ملیا سچ سُبھائیا۔ لیکھا سنگر جانے دھر، دوسر ہور نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ سگلا سنگ آسانسا پور، گرمی مت درڈاندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا سکھ سمجھاندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، مستک لکا جوت لائی ڈمگاندا۔ کا یا چولی رنگن چاڑھے گوڑھ، جگت لاری نہ کوئے چڑھاندا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، جس جن اپنا میل ملاندا۔ سنگر پورا داتا دانی سور، سور پیر آپ اکھواندا۔ سرب کل آپے بھر پور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لہنا دیوے در، تن گہنا بستر پہناندا۔ تن بستر شبد اپار، گرگھ گر پایا۔ گر میتا سجّج مرار، دھر لیکھا ویکھ دکھایا۔ لوک مات کرے پیار، گھر مندر اک سُبھایا۔ اک اکلّائے اُبھار، ایکا بنس سُبھایا۔ جیواں جنتاں مارے مار، مارنہارا بے پرواہیا۔ گھنک پُر واسی ہو تیار، زرگن جوتی اپنی آپ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انتر آتم ویکھے مار دھیان، آپ اپنی دیا کمایا۔ دیاندھ گہرگن ساگر، گر گر ناؤں دھرائیا۔ گرگھوں کرائے نام ونج بن سو داگر، ساچا ہٹ کھلایا۔ بھاگ لگائے کا یا گاگر، رتن امولک ہیرا وچ رکھایا۔ نرمل کرم کرے اُباگر، جس جن بخشے چرن سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیری انتم وار، چار کنت دہ دشنا نو کھنڈ پر تھمی پاوے حصّہ، برہمنڈ کھنڈ اپنی ونڈ آپے رہیا ونڈایا۔

☆ ۱۱ ساون ۲۰۱۶ بکرمی بی بی پریتو دے گھر دیا ہوئی پنڈ مدرسہ ضلع فروزپر ☆

ٹٹی گنڈھنہار گوپال، گن گہر گبھیہر اکھواندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، اپنی آپ کرائندا۔ بگت وچھل سد کرپال، کرتا پڑھ ناؤں دھرائندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، ساچا میوہ امرت پھل کھواندا۔ سنگر سورابن دلال، لوک مات پار کرائندا۔ جو جن گھالن رہے گھال، پورب لیکھا جھولی پائندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، لکھ چوراسی چھند کٹاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا میل ملاندا۔ جگت ٹٹی دیوے گنڈھ، گر سنگر ہتھ وڈیا۔ ایکا اکھر نام دیوے ونڈ، اپنی بھچھیا آپے پائیا۔ کایا سیتل پائے ٹھنڈ، سانک ست سرپ وکھائیا۔ جگت وکارا توڑ گھنڈ، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا جو جن گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ٹٹی گنڈھے ہر گوہند، جگ جگ وڈی وڈیا۔ گرکھاں میٹے سگلی چند، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ ہرجن اُچجائے اپنی بند، ست نادی ناؤں دھرائیا۔ داتا دانی گنی گہند، ساچی وستو جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد کرے کڑمائیا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ہرجن ساچے ویکھ وکھاندا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، آپ اپنا میل ملاندا۔ آتم درسی درس مہان، در دوارا اک وکھاندا۔ ناتا تے جگت جہان، گھر ساچا اک سہاندا۔ پاربرہم پرہ پڑھ سلطان، سنگر پورا اک اکھواندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لیکھے لائندا۔ آیا در ہر نرنکار، نرگن جوتی نور جگائیا۔ بردھ بالاں جائے تار، جو جن آئے سرنائیا۔ اتم وار نہ ہوئے خوار، میل ملائے سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جگت بڑھیا ٹٹاناتا، ہر سنگر آپ ٹٹاندا۔ رسنا گاونا ساچا جاپا، سوہنگ نام جپاندا۔ میٹ مٹائے تینوں تاپا، اگنی تت نہ کوئے تپاندا۔ میل ملائے ساچے باپا، پتا پوت ایکا گود سہاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے در، ساچا درسی درس وکھاندا۔ جگت بڑھیا نبھیا توڑ، ہر ساچا ویکھ وکھانیا۔ اتم چاڑھے اپنے گھوڑ، پار کرائے دو جہانیاں۔ سنگر پورا بندی چھوڑ، توڑے بند کھیل مہانیا۔ اتم ویلے جائے بہر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ پنج تت تت پیار، تتوت رہیا تجائیا۔ بل جھٹکیا سرب سنسار، نیتزہن جوت کھچائیا۔ پڑھ ابناسی کرپا دھار،

کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جو جن چرن سرن سیس دھرے دستار، سیس جگدیش لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد وڈی وڈیا۔ آد جگاد جگت گردیو، ایکا ایکونکاریا۔ جن بھگتاں لاوے اپنی سیو، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ ایکا امرت آتم نام دیوے میو، ساچا پھل کھوارہیا۔ گرگھ گرگھ گائے رسنا جہو، ایکا سکھیا سکھ سمجھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے لڑ ہر جن پھڑ، آپے بندھ بندھ لیا۔

★ ۱۲ ساون ۲۰۱۶ بکرمی تیجا سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ صادق ضلع فروز پور ★

آد جگادی اک اکلایونکار، پاربرہم وڈی وڈیا۔ جگا جگتر لے اوتار، جوتی نوری کرے رشنا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیا۔ آد نرنجن بھيو نيار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ نرگن روپ اپر اپار، اپر مپر سوامی آپ اکھوایا۔ تھر گھر وسے سچ دوار، در ساچا اک سہایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نورو نور نور اجیار، جوتی جوت ڈگگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں رکھایا۔ ابناسی کرتا ہر نرنکار، آد جگاد سماندا۔ کھیلے کھیل سرجنہار، آپ اپنی کھیل کھلاندا۔ نرگن روپ نرکار، دس کسے نہ آئیندا۔ سہائے ساچا بنک دوار، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھاندا۔ الکھ الکھنا الکھ کرے اک جیکار، ایکا نعرہ لائندا۔ اگم اگمڑا دھام اپار، آپ اپنا تھان سہاندا۔ سمرتھ پڑکھ کل کرتار، کرنی کرتا آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکل و سنہارا سچ محلہ، اُچ اگم اتھاہ، بے پرواہ پاربرہم اکھواندا۔ پاربرہم پڑکھ ابناسا، ایکا ایک اکھوایا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ آپے پائے اپنی راسا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے داسی آپے داسا، سیوک سیوا آپے کما۔ آپے نرگن جوت پرکاسا، پر م پڑکھ وڈی وڈیا۔ آپے پرتھی آپے آکاشا، گگن منڈل منڈپ آپے سہایا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کرے نواسا، لوآں پڑیاں سو بھا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکونکار، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔ الکھ اگوچر بے انت بے پرواہ، ایکا

ایک پروردگاریا۔ نورو نوری نور خُدا، الٰہی نور آپ اکھوارہیا۔ آپے کھیلے کھیل بے پرواہ، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ ایک بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا رہیا۔ آپے دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی ناؤں دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اک سہا رہیا۔ سچکھنڈ دوارا دُھر دربار، ہر ہر آپ سہا سندا۔ نرگن باقی کر اُجیارا، ساچا دیپک اک جگائندا۔ اک اِکلا نر اکارا، نرگن اپنا دھام سہا سندا۔ شاہو بھوپ سچا سکدارا، شاہ سلطان اک اکھوائندا۔ نہ کوئی دیسے ہور پسارا، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، نہ کوئی میل ملا سندا۔ نہ کوئی سُت نہ کوئی دارا، پتا پوت نہ کوئے اکھوائندا۔ نہ کوئی مندر دسے چار دیوارا، نہ کوئی رچن رچائندا۔ نہ کوئی شبد نہ جیکارا، نہ کوئی نعرہ لائندا۔ نہ کوئی سنت نہ ڈلارا، نہ کوئی پیار وکھائندا۔ نہ کوئی گر نہ اوتارا، نہ کوئی ویس وٹائندا۔ نہ کوئی رُوس دسے ستارا، آکاش پرکاس نہ کوئی سہا سندا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دسے ڈونگھی گارا، جل تھل نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئی زمیں اسمان دسے پاڑا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہا سندا۔ نہ کوئی وشن کرے آکارا، باسک سچ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ نہ کوئی برہما وید وچارا، چارے کھ نہ کوئے صلاحیندا۔ نہ کوئی شکر گل پائے ہارا، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھائندا۔ نہ کوئی کروڑ تیتیا امرت منگے دھارا، سُرپت راجا اند نہ کوئے اکھوائندا۔ نہ کوئی گن گندھرب راگ وجائے ستارا، کز میچھپ نہ کوئے بنا سندا۔ نہ کوئی ترے گن کرے پسارا، رجو طمو ستونہ کوئے اپائندا۔ نہ کوئی پنچم کرے پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ کوئے اپائندا۔ نہ کوئی لکھ چوراسی کر اُجیارا، گھر گھر وچ دیپ نہ کوئے جگائندا۔ نہ کوئی کھولے نو دوار کوڑا، پنچم دھاڑ نہ کوئے وکھائندا۔ نہ کوئی نار کنت بھتارا، ساچی سچ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ آد جگادی اک اِکلا ایو نکارا، اپنی کل ورتائندا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی بھیو نیارا، آپ اپنا رُپ نہ کوئی وکھائندا۔ آد شکتی کھیل نیارا، آپ اپنی کھیل کھلا سندا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پر چنڈ نہ کوئے اٹھائندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان جو دھا سور پیر دسے بلی بلکارا، بلدھاری نہ کوئے اکھوائندا۔ نہ کوئی رام سیتا کرے پیارا، راون گرُھ نہ کوئے تڑائندا۔ نہ کوئی وید ویاسا بنے لکھارا، براہ رُپ نہ کوئے دھرائندا۔ نہ کوئی شاستر سمرت کرے پیارا، انھو نہ کوئے جنا سندا۔ نہ کوئی کاہنا کرشنا میت مُرارا، جگت بنسری نہ کوئے وجائندا۔ نہ کوئی سبیاں منگچارا، نہ کوئی ناچ نچائندا۔ نہ کوئی گیتا گیان دے ادھارا، اٹھاراں دھیائے نہ کوئے

اُپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونتہ، ایکا ایک ایک اھوائندا۔ ایکا ایک اک اگلا، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا نچل
 دھام اٹلا، اُج محل اٹل اٹار نرگن بیٹھا جوت جگایا۔ سچھنڈ وسے سچ نرکار، گھر ساچے سو بھاپایا۔ کرم دھرم نہ کوئے وچار، گوت ورن نہ کوئے
 جنایا۔ ترنی ترن بھویو نیار، تارنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے ساجن ہر ہر آپے میتا، آپے
 کھیل کھلایندا۔ آپے بیٹھا رہے اک اتیتا، ترے گن مایا وچ نہ آئیندا۔ آپے ٹھنڈا آپے سیتا، اگنی تت نہ کوئے رکھایندا۔ آپے پتت آپے پُنیتا، پتت
 پاپی آپ ترانندا۔ آپے ہست آپے کپٹا، انڈیٹھا رُپ وٹانندا۔ آپے پر کھنہار نیتا، آپے ویکھ وکھانندا۔ آپے مٹھا کوڑا ریٹھا، امرت پھل آپ
 کھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وسیا ساچے گھر، گھر سُنہنا جگے جوت آد نرینجا، پُرکھ ابناسی آسن لائندا۔ سچ سَنگھاسن پُرکھ
 ابناسن ساچا سچ سُنہایا۔ کھیلے کھیل سرب گھٹ واسن، بھویو ابھیدا بھویو چھپایا۔ پاوے سار پر تھمی آکاشن، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر ساچی راسن،
 آپ اپنی رہیا رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن بیٹھا ساچے گھر، گھر ساچا اک سُنہایا۔ ساچا گھر ہر سُنہنڈا، اک اگلا ایک اونکاریا۔
 تھر گھر ساچا ویکھ وکھنڈا، پاربرہم رُپ اگم اپاریا۔ نرگن جوتی دیپ جگنڈا، آد جگاد رہے اجاریا۔ سچ سَنگھاسن اک سُنہنڈا، آپ اپنا آسن لا رہیا۔
 چوہدار نہ کوئے وکھنڈا، در دربان نہ کوئے دسا رہیا۔ اپنی کل آپ ورتنڈا، عقل کل دھاری ناؤں رکھا لیا۔ اپنا لحم دھر فرمان آپ چلنڈا، آپے لحم
 جنا رہیا۔ شبد سرُپی ساچا سٹ اک اُپجندڑا، اپنی گودی آپ اُپجا رہیا۔ اپنا بھانا ہر سمجھنڈا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنا رہیا۔ لوآں پُریاں رچن رچنڈا،
 برہمنڈ کھنڈ رچن رچا لیا۔ شبد ڈوری اک بدھنڈا، تندن تند اک اٹھا لیا۔ پر تھمی آکاش کھیل کھلنڈا، آپ اپنی آن تکا لیا۔ وشن رُپ آپ اھونڈا،
 نرگن سرگن ناؤں دھرا لیا۔ برہما لیکھا آپ لکھنڈا، نا بھی کول آپ اپنا بھل کھلا لیا۔ آپے چارے ویداں بھویو کھنڈا، ایکا شبد سنا لیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ آپے برہما وشن مہیش، شکر رُپ آپ وٹایا۔ آپے کرے گھر سچ آدیس، اپنی
 اکھ آپ جگایا۔ آپے دیونہارا نر نریش، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپے دھارے اپنا بھیس، ویس انیکا آپ کرایا۔ آپے سٹا باسک سچ، ساگو پانگ

ہنڈھائیآ۔ آپے آپ اپنا رہیا دیکھ، آپ اپنا نیتز رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔
 بے پرواہ پُرکھ اکال ہر سمرتھ، ہر سنگر وڈ وڈیایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوایا۔ آپے جانے مہما اکھ، اکادھ بودھ آپ اپنا بھيو
 کھلایا۔ آپے دیوے اپنی وتھ، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپ نبھاوے اپنا ساتھ، سگلا سنگ سرب رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے دیوے ساچا ور، ترے گن رچن رچایا۔ ترے گن تیرا ساچا میلا، ہر ہر میل ملائندا۔ پاربرہم برہم کھیل کھیل، برہم برہم ویس وٹائندا۔
 زرگن بنیا سجن سہیلا، سرگن ناؤں دھرائندا۔ جوت زرگن چاڑھے تیل، آد زرگن سگن منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کر
 پیار، زرگن باقی کر اُجیار، رکت بوند ساچی ویکھ وکھائندا۔ پنچ تت تنارا، ہر ہر آپ اپنا۔ زرگن سرگن کھیل اپارا، وید کتیب بھيو نہ رانیا۔ من
 مت بُدھ دے سہارا، آپ اپنا انگ کٹایا۔ گھر وچ گھر محل اُسارا، گھر بیٹھا سچ وچھایا۔ انحد شبد سچّی دھنکارا، دُھن انادی تال وجایا۔ امرت آتم
 ٹھنڈی ٹھارا، سر سرور اک بھرائیا۔ زرگن جوت کر اُجیار، کایا مندر کرے رُشایا۔ آتم سیجا کھیل اپارا، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل کایا ساچے گھر، گھر وچ ویکھ وکھایا۔ کایا مندر نو در، در در ویس وٹایا۔ پنچ تت وکارا بھر، ہوئے گڑھ سہایا۔ کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار پھڑایا لڑ، آسا ترسنا لئے پرنايا۔ ڈونگھی بھوری بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آیا۔ سکھمن ناڑی ویکھے کھڑ، ہر جن ساچے راہ نکایا۔ جس جن
 پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنی دیا کمایا۔ پاربرہم ابناسی کرتانہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ہر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مائی خاک نہ کوئے
 دبايا۔ جگت و دیا نہ رہیا پڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوت کرے رُشایا۔ زرگن جوتی نور اُجالا، ہر ہر آپ اکھوائندا۔
 پاربرہم پر بھ دین دیا، آد پُرکھ کھیل کھلایا۔ وسے سچ سچّی دھر مسالہ، چھپر چھن نہ کوئے پُھہائندا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چالا، چال زالی آپ
 رکھائندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، پرتپالا آپ اکھوائندا۔ آپے بنے جگ جگنت دللا، لوک مات ویس وٹائندا۔ ہر جن ویکھے ساچے لالا، لکھ چوراسی
 پھول پُھلایا۔ دیوے نام سچّی دھن مالا، سچ خزینہ اک وکھائندا۔ پھل لگائے پنچ تت کایا ڈالا، امرت میوہ لکھ کھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، آد جگادی ایگا گر، لیکھا جانے لکھیا دھر، دوسر کوئے بھیو نہ پائندا۔ ہر کا بھیو آد ابھیدا، انت کوئے نہ پائیا۔ برہما کھ کھ تھکا چارے
 ویدا، گنت گنی نہ جائیا۔ کوئن کوٹ گا گا تھکے جہوا، جہوا گن نہ کوئے دکھائیا۔ پار برہم پر بھ لکھ ابھیوا، لکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ آد شکت وڈ دیوی دیوا،
 دیو آتما روپ وٹائیا۔ آپے جانے اپنی سیوا، زرگن سرگن سیو کما ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے اگم اپار، اگم اگمڑی کار
 کرائیا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار، پُرکھ اکال کرائندا۔ اجونی رہت زرگن دھار، مات گر بھ پھیرا نہ پائندا۔ اکال مورت نور اپار، نورو نور نور سماندا۔ زربھے
 وسے آپ کرتار، بھو وچ سرب رکھائندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ناؤں دھرائندا۔ اپنے ناؤں کر جیکار، زرنکارا آپ اکھوائندا۔ وسے نگر
 کھیڑے سچ گراؤں سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ ستن پیتا کر پیار، اک اتیتا درس دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن
 سرگن میل ملائندا۔ زرگن داتا بے پرواہ، ایکا ایک اونکاریا۔ سرگن بنے جگت ملاح، گر گر روپ وٹا رہیا۔ شبد سروپی پکڑے بانہہ، نام نامہ لڑ پھڑا
 رہیا۔ ہر جن ہنس بنائے کاں، مانک موتی چوگ چگا رہیا۔ نتھادیاں دیوے ساچا تھاں، سنگر پورا آپ اکھوارہیا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، جگ جگ
 بیڑا آپ ترا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت وچھل وچھل گر دھار، کھیلے کھیلے وچ سنسار، سگلا سنگ آپ نبھارہیا۔ بھگتن مینا
 سگلا سنگ، ہر ہر آپ نبھائیا۔ آپے آتم سیجا ستا سچ پلنگ، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ آپے انحد تال وجائے مردنگ، پنچم سخییاں راگ لائیا۔ آپے امرت
 دھارا جانے گنگ، بھجر بھجرنا آپ جھرائیا۔ آپے نو دوارے رہیا لنگھ، ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ آپے سرتی شبدی ڈوری بھے پتنگ، آکاش آکاش آپ
 اڈائیا۔ آپے بھگتاں منگے جگ جگ در منگ، در درویش پھیری پائیا۔ کایا چولی چاڑھے میٹھی رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، بھوت
 بھوکھت رہیا سمجھائیا۔ آسو گھوڑے کسے ننگ، شاہ سوار پھیرا پائیا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، برہما وشن شو اٹھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی وجائے مردنگ، نام ستار
 اک ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں وسیا سدا سنگ، سگلا ساتھ آپ رکھائیا۔ بھگتن مینا ہر بھگونت، ہر سجن سچ
 ترائندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، جگ جگ میل ملائندا۔ میل ملاواں ناری کنت، آتم سیجا سچ ہنڈھائندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، بسنت، نام رنگن

اک رنگا سندا۔ آد جگاد مہما اگنت، ہر کا بھو کوئے نہ پائندا۔ آپے جانے اپنا شبد اپنا منت، آپے اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی آپ اکھوانندا۔ شبد انادی دُھن جیکارا، ہر ساچا سچ اُچھائی۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، گھٹ گھٹ آپ سنائی۔ آپے گپت آپے ظاہرا، اندر باہر آپ ہو جائی۔ آپے وسیا اندھ اندھیارا، بیٹھا لکھ چھپائی۔ جگا جگتزلے اوتارا، گراشٹ آپ ہو جائی۔ پُرکھ ابناسی پائے سارا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائی۔ جن بھگتاں کھولے ایکا دردوارا، آپ اپنا رُپ درسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائی۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، جگ جگ کردا آیا۔ زرگن سرگن کھیل اپارا، زرگن سرگن ناؤں دھرایا۔ سنجگ ساچی بنھے دھارا، تریتا اپنا ویس وٹایا۔ دوپر کریا پار کنارہ، بھو کسے نہ آیا۔ کھلے کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے ادھارا، ایکا کلمہ نبی سنا۔ حق حقیقت کھیل نیارا، مہبان بیدوبی خیر یا اللہ ایکا رُپ درسایا۔ آپے وسیا سچ محلہ، نورو نور نور رُشایا۔ بے عیب خدا پکڑیا پلا، دستگیر ویس وٹایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا نعرہ آپے لایا۔ مقامے حق پھڑیا پلا، لاشریک اک خدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں دھر ہر زرنکار، اپنی کل ورتا سندا۔ ۸۶۲ کرے پیار محمدی یار، چار یاری ویکھ وکھائندا۔ اللہ رانی دے ادھارا، ایکا تھم سنا سندا۔ کائنات پاوے سار، چار گنت سیوا لائندا۔ چوڑاں طبقات کھول کوڑا، ایکا ہٹ وکھائندا۔ چوڑاں لوکاں وسیا باہر، دس کسے نہ آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کلمہ کر امام، دہ دشا ویکھ وکھائندا۔ دہ دشا ہر ہر دھارا، اپنی آپ چلائی۔ ایکا نعرہ کرتیار، ایکا سبق پڑھائی۔ آپے پاوہارا سار، آپے ویکھ وکھائی۔ آپے زرگن جوتی کر اجیار، نانک نام وٹی ودھائی۔ ستنام ونج وپار، چار ورنان رہیا کر ایی۔ اوچ نیچ راؤ رنک سوہے اک دوار، راج راجاناں ایکا دھام بہائی۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ ایکا بخشے ہر چرن پیار، گرمت اک سمجھائی۔ کاگد قلم لکھ لکھ گئی ہار، مس بنا سبت رہی شرمائی۔ چکے بھار نہ چوڑاں بھار، بھاگ اپنا نہ کوئے وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائی۔ نانک زرگن ناؤں رکھ، ہر اپنی کل ورتا سندا۔ سرگن رُپ ہو پر تکھ، لوک مات پھیرا پائندا۔ گرگھ سجن لے رکھ، ٹھگ ٹھگوری نہ کوئے پائندا۔ جوٹھ جوٹھ پائے نتھ، چاروں گنت پھرا سندا۔ ملیا میل پُرکھ سمرتھ، گھر

ساچا بنک سہا سندا۔ ہر کی مہما کتھنی اکھ، کتھ کتھا آپ سنا سندا۔ کلجگ اُچایا ساچا رتھ، چار ورنناں آپ چڑھائندا۔ لہنا دینا چُکایا تیر تھ اٹھسٹھ، گھر ساچا
 اک وکھائندا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک منتر نام درڑائندا۔ ایک دھیرج ایک ست، ایک جت وکھائندا۔ ایک جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائندا۔
 پاربرہم جوت جگائے نت نوت، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہت، ہتکاری کھیل کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ایک جوتی دس اوتار، گوہند بھے ساچی دھار، پُرکھ اکال میت مرار، سٹ ڈلارا ناؤں دھرائندا۔ سٹ ڈلارا گر گوہند، اکال پُرکھ وڈی وڈیایا۔
 پرگٹ ہویا گنی گہند، گہر گمبھیر اکھوائیا۔ آپے میٹے سگلی چند، ہوئے ہنگتا روگ گوائیا۔ گر سکھ اُچائے اپنی بند، پنچم پیتا پنچم میل ملائیا۔ امرت دھار
 دیوے ساگر سندھ، نام کھنڈے پاہل چھکایا۔ سنگھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا
 ور، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ گوہند میلا ہر کرتار، ہر ہر وچ آپ سائندا۔ اک سہایا بنک دوار، گر در مندر سوہا پائندا۔ زرگن جوتی اگم اپار، دوس ریَن
 ڈگمگائندا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، ٹھا کر کرتا آپ پیائندا۔ میل ملاوا کلجگ دھار، کوڑا بندھن توڑ تڑائندا۔ ساچا سجن میت مرار، ساچی سکھیا
 اک سمجھائندا۔ تیرا روپ اپر اپار، ہر ہر رنگ رنگائندا۔ کلجگ انتم کرنا پار، بیڑا تیرے ہتھ پھرائندا۔ گر گوہند بن لکھار، سنگھ سنگھ ایہہ فرمائندا۔
 کلجگ انتم ہونے و بچار، ناری کنت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ نہ کوئی دیسے سچ سکدار، راج راجانا نہ کوئے اکھوائندا۔ مات پت نہ کوئے پیار، دھی بھین نہ
 کوئے بنا سندا۔ نہ کوئی سجن دسے وچ سنسار، ٹھگ چور یار سرب وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، آپے لیکھا
 لیکھ لیکھائندا۔ لیکھا لیکھا ساچات، سنگر ہتھ وڈیایا۔ کلجگ انتم لکھ چوراسی ابلے رت، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ سادھاں سنتاں لتھے پت، سری
 بھگوان نہ کوئے ملائیا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ ہتھ، سورپیر نہ کوئے اکھوائیا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، جیو جنت ہوئے ہلکایا۔ سرشٹ سبائی بھلے گر گومت، من
 مت کرے لڑایا۔ آتم یج نہ یجے کوئی ساچے وت، نام یج نہ کوئے بجایا۔ مایادھاری بھریا کتھ، جھوٹھا ونج کرائیا۔ کسے نہ دسے دھیرج جت، ست
 سنتو کھ نہ کوئے رکھایا۔ ستنام نہ کسے کول وتھ، نانک نامہ گیا سمجھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ ویسوا گھر بنے تیر تھ اٹھسٹھ، دھیاں

بھیناں رہے تکانیا۔ پنڈت پاندھا کوئی نہ کرے پوجا پاٹھ، جوٹھا جھوٹھا مستک تِلک لگانیا۔ گر در مندر دیکھے ہاٹ، گر کاناؤں ہٹو ہٹ وکانیا۔ کوئی نہ اتارے پورے گھاٹ، گھر گھر بیٹھن دھونیاں لائیا۔ کلجک نیڑے آئی واٹ، ایکا ڈھنیا وچ رکھانیا۔ گر گوہند سنگر پورا کلغی توڑا سیس دستار، نیلا نیلی دھاروں کرے باہر، کلجک دیکھے اتم وار، چوتھے جگ چوتھا پوڑا پوت سپوتا براہمن گوڑا، روپ انوپ شاہو بھوپ اچاٹلا پر بت ساچا دیکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد پُرکھ کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ ہر کھیلنہارا، جگ جگ کھیل کھلایا۔ نانک نرگن لیا اوتارا، لکھ چوراسی آپ سمجھاندا۔ گر گوہند سچ بھنڈارا، امرت جام پیاندا۔ لیکھا لکھے کھنہارا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹاندا۔ لہنا دینا چکھے سنگ محمد چار یارا، کلجک ویلا اتم آئندا۔ چوداں لوکاں دے ادھارا، صدی چودھویں دیکھ وکھاندا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ نہکلنک ناؤں جیکارا، روپ رنگ نہ کوئے وکھاندا۔ ایکا جوت نور کر اُجیارا، شبدی شب چلاندا۔ شبدر گوہند میت مرارا، پُرکھ اکال سنگ نبھاندا۔ سمبل نگری وسے دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ محل اپاندا۔ آپے گھڑے بھنے ہر گھرن بھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھاندا۔ کلجک اتم لے اوتارا، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ گرگھماں ۸۶۶

کرے سچ پیارا، جگ جگ وچھڑے میل ملاندا۔ سراسا تیری ساچی دھارا، گوہند لیکھا آپ جناندا۔ لکھ چوراسی اترے پارا، جس جن دیا کماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن پیتا میت مرارا، دیوے درس اگم اپارا، سوچھ سروپی روپ وٹاندا۔ گرگھ میت پیارا، گر سنگر ساچے بھایا۔ لوک مات کرے پیارا، لکھ چوراسی وچوں دیکھ وکھایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوایا۔ ساچا نام دیوے جگت سہارا، اندر مندر آپ سہایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے اک لٹکایا۔ پنج وکارے مارے مارا، تکھی دھار وکھایا۔ جوٹھ جھوٹھ پار کنارہ، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ گرگھ ساچا سٹ دلارا، گر گوہند دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک گھلایا۔ سچھنڈ دوارا آپے کھول، گرگھماں میل ملنیا۔ شبدا گئی آپے بول، سچ سنسہرا آپ گھلنیا۔ کایا مندر ساچے اندر انحد وجائے ساچا ڈھول، ڈھولک چھیننا نہ کوئے رکھنیا۔ اپنا پردہ آپے کھول، تیجے نیز درس وکھنیا۔ گرگھ کھن لئے وروں، لکھ چوراسی چھاچھ وکھنیا۔ اپنے تولے ساچے تول، گر نانک تیراں دھار چلنیا۔ سنگر پورا آد

جُگاد رہے اڈول، ایکا ایک سری بھگوانیا۔ کلجگ انتم جوٹھ جھوٹھ کڈھن آیا پول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہرجن ساچے بیڑا بنیا۔ گرگھ تیرا بیڑا بنھ، گر سنگر بھار اٹھائندا۔ لوک مات چڑھیا ساچا جن، درگاہ ساچی آپ سہائندا۔ ایکا راگ سنایا کن، راگ راگنی گھ شرمائندا۔ بھاگ لگایا کایا تن، آتم برہم جنائندا۔ من منوآ دتا بنھ، دہ دیش اڈاری نہ کوئے لگائندا۔ مت متوالی دتا ڈن، مایا ممتا موہ چکائندا۔ بدھ بیسی کہے دھن دھن دھن دھن گرسکھ دھن، ہر نامہ ساچا پائندا۔ جننی جنیا ساچا جن، جن جننی لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے ساچا ور، ایکا پُرکھ اکال لینا ور، دوجا در نہ کوئے دکھائندا۔ پُرکھ اکال اک مناوئا، سنگر سکھیا سچ سمجھائیا۔ گر کاشد ردے دھیاوئا، انتر ہر لو لائیا۔ ڈئی دوتی میٹ مٹاوئا، ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا مندر گھر سہاوئا، دوجے شبد ہوئے گڑمائیا۔ تیجا نیزا اک گھاوئا، اگیان اندھیر رہن نہ پائیا۔ چوتھے پد پد ساوئا، گھر چوتھے وجے ودھائیا۔ پنچم پیتا میل ملاوئا، پنچم موہ چکائیا۔ چھواں در اک سہاوئا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ست پُرکھ نرنجن لیکھے لاوئا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ اٹھاں تتاں ت گواوئا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ دس نہ آئیا۔ نو دوارے پنڈھ مُکاوئا، نورس بھکے جگت دکھائیا۔ دسم دواوی کُنڈا لاہئا، بحر کپائی توڑ تڑائیا۔ آتم سیجا ساچا پلنگ وچھاوئا، پھولن برکھا ایکا لائیا۔ سرت سوانی سچ شنگار کراوئا، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ سولاں کلیاں سیس گنداوئا، نیز نام کجل ایکا پائیا۔ پریم مہندی رنگ رنگاوئا، ساچا سگن منائیا۔ ساچی سخیاں مل مل منگل گاوئا، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ انند منگل اک سہاوئا، پُری انند ویکھ دکھائیا۔ پرمانند ڈیرہ لاوئا، پر م پُرکھ میل ملاوئا ساچا ماہیا۔ گرگھ ناری کنت بھگونت اک ہنڈھاوئا، دہانگ بن دوسر تیج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ سچھنڈ دوارا در سہاوئا، درد ڈکھ بھے بھنجن، ڈکھ درد دے مٹائیا۔ ساچا سجن اک اکھواوئا، ایٹھے اوٹھے دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ سر سرتھ ہتھ لکاوئا، نون سو اکھر خما غریبی نانک گر گیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم نرگن جوت نہکلنک میل ملاوئا، تیج ت نہ کوئے دکھائیا۔ بیس پیسا ہر جگدیشا در گھر ساچے سوبھا پاوئا، سو پُرکھ نرنجن ناوں دھرائیا۔ ہنگ برہم برہم رنگ رنگاوئا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاوئا، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ چار درناں ایکا رسنا گاوئا، ایکا نعرہ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت نرگن

سرگن لئے ور، جگت جنجالا چکے ڈر، گر گو بند گنی گہند درس دکھائے آگے کھر، اپنے پوڑے آپے چڑھ، آپ پھڑائے اپنا لڑ، لوک مات مار جھات، اک اکانت میٹے رین اندھیری رات، گر کھماں دیوے ساچی دات، نام وست انمول، نانک کنڈے ساچے تول، آتم جھولی آپ بھرائیا۔ ہر سنگت وڈ وڈیائی، ہری ہر ہر وڈا پایا۔ ہر شبد ہوئی کڑمائی، سگلا بندھن توڑ تڑایا۔ ساچے گھر وٹی ودھائی، گھر منگل ایکا گایا۔ سننگر میلا چائیں چائیں، چاترک تر کھا رہیا بھجھایا۔ انتم پار کرائے پھڑ پھڑ باہیں، گر کھ سجن لئے ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر سنگت انگ سنگ انگ انگیکار آپ اکھوایا۔

☆ ۱۳ ساون ۲۰۱۶ بکرمی کرم سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ پھلی ضلع فرورپر ☆

۸۶۸

ابناسی کرتا ہر مہربان، آد جگادی ایک اونکاریا۔ نرگن روپ سری بھگوان، پاربرہم پر بھ بھو نیاریا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی نور ڈگمگا رہیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان، راج راجان اک اکھوارہیا۔ وسنہارا سچ مکان، اک اکلا ویس وٹا رہیا۔ نہ کوئی دوسر دے تھان، نہ کوئی رچن رچا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ ایک اونکارا ہر نرنکارا، آد جگاد سماندا۔ کھیلے کھیلے اگم اپارا، بھو کوئے نہ پائندا۔ نرگن جوت کر اجیارا، نورو نور ڈگمگاندا۔ وسے گھر سچ منارا، کھنڈ دوارا اک سہاندا۔ کملاپاتی میت مرارا، در گھر ساچے سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن نور پڑکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیال، دیندھ نام رکھایا۔ آپے چلے اپنی چال، بھو ابھیدا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پڑکھ نرنجن ناؤں رکھایا۔ ست پڑکھ نرنجن ہر کرتارا، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ آد جگادی کھیل اپارا، جگا جگتتر ویس وٹایا۔ نرگن جوتی نور اجیارا، نورو نور نور سمایا۔ آپ سہائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، اگم اگم آپ اکھوایا۔ اکھ نرنجن بول جیکارا، اپنی اکھ جگایا۔ آپ سہائے سچ دوارا، بنک دوارا وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھر

۸۶۸

دکھائیا۔ ایک گھر سچ محلہ، ہر ساچا سچ اُچھا بند۔ پُرکھ ابناسی بیٹھ اِکلا، ایکو نکارا ناؤں دھرا بند۔ اپنی جوتی آپے بلا، اپنا دیک آپ جگا بند۔ اپنا پھڑے
 آپے پلا، اپنا میل ملا بند۔ آپے وسے نہیل دھام اِلا، اُچ مینار نر نکار نر کار آسن لا بند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویس انیکا انک
 کل دھاری آپ کر بند۔ عقل کل دھاری ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیا۔ کھیلے کھیل بے انت بے انت، بے پرواہ بھو نہ رائیا۔ آد جگادی
 ناری کنت، کنت کنتوہل آپ اکھوایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، اپنا لیکھا آپ بنایا۔ آپے آد آپے انت، نرگن داتا وڈ وڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ اگادھ بودھ آپ اکھوایا۔ پُرکھ نر بنجن بے پرواہ، ایک رنگ سما بند۔ آپ اپائے اپنا ناں، ناؤں
 نر نکارا آپ رکھا بند۔ آپے پکڑے اپنی بانہہ، آپ اپنا سنگ نبھا بند۔ آپے وسے اپنے تھاں، تھاں تھنتر اک دکھا بند۔ آپے رکھے اپنی چھاں،
 سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرا بند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگابند۔ جوتی نور اکال مورث، عقل کلا اکھوایا۔ نرگن ساچی
 صورت، ریکھ رنگ نہ کوئے جنایا۔ آد جگادی حاضر حضورت، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ اپنی آسانسا آپے پورت، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائی۔ آپے ناد
 انادی ساچی تورت، دُھنی ناد آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا دیوے ور، ور گھر ساچا ایک سو بھا پائی۔ آپے دیونہارا
 ور، آپے منگ منگایا۔ آپے بھچھیا منگے در، آپے جھولی پائی۔ آپے پھڑائے اپنا لڑ، آپے پلو گنڈھ دکھایا۔ آپے اپنے مندر جائے وڑ، تھر گھر ساچا
 آپ سہایا۔ آپے اپنا درس دکھائے کھڑ، نرگن نورو نور ڈمگابند۔ آپے اپنی و دیا لئے پڑھ، نہ کوئی دوسر کرے پڑھایا۔ آپے دیکھے اپنا گڑھ، آپے
 ہوئے سہایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے رچن رچایا۔ آپے چوٹی آپے جڑ، پھل پھل آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن روپ شاہو بھوپ ست سلطان ہر مہربان، آد جگادی اک نشان، ایکو نکارا کر تیار، اپنا آپ چلائی۔ سچ نشانہ سچھنڈ، ہر ساچا سچ جھلا بند۔ پُرکھ
 ابناسی ونڈ، آپ اپنی دیا کما بند۔ شبد سرُپی کھیل برہمنڈ، لوآں پُریاں رچن رچا بند۔ آپے وسے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج لیکھے لا بند۔ آپے
 پرکاس رو سس سورج چند، منڈل منڈپ آپ سہا بند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا بند۔ جگ جگ ویس ہر

اولاً، اپنا آپ کرائندا۔ تھر گھر وسے سچ محلہ، سچ سگھاسن آسن لائندا۔ اپنے دیپک آپے بلا، اپنی جوت آپ جگائندا۔ اپنا شبد سچ سنہیہرا آپے گھلا، آپے نام درڑائندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھل دھاری ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل، کھیل اپنا آپ کھلائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلندڑا، پاربرہم گر کرتار۔ برہما وشن شو سیو لگندڑا، دیوے نام ادھار۔ ترے گن مایا ویس وٹندڑا، پنچ تت کرے پیار۔ لکھ چوراسی لیکھ کھندڑا، لیکھا جانے اگم اپار۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگندڑا، نرگن دیا کر اجیار۔ گھر گھر وچ آپ وکھندڑا، آپ اپنی کرپا دھار، لوک مات ویس وٹندڑا، نرگن سرگن لے اوتار۔ ہرجن ساچے میل ملندڑا، دیوے شبد نام ادھار۔ کوڑا ناتا توڑ توندڑا، سچ سچ کرے ورتار۔ ساچی سکھیا اک سمجھندڑا، گر منتر نام پیار۔ رسنا جہوا کتھنی کتھا آپ سوندڑا، آپے گائے گا ونہار۔ بھيو بھيدا بھيو کھلندڑا، دئی دوتی پردہ دے اُتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور کرے اجیار۔ نرگن دھار سرگن روپ، لوک مات و بے ودھائیا۔ سرگن پیار ست سروپ، ساچے شبد کرے کڑمائیا۔ و بے ڈنکا چارے کوٹ، دہ دشا دے اٹھائیا۔ امرت آتم سوما جائے پھوٹ، نچھر دھارا کھ چوایا۔ پنچ وکار نہ سکے لوٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ نرگن سرگن جائے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ایکونکار، لوک ماتی کر پیار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، نرگن ناؤں دھرائندا۔ گھٹ گھٹ اندر محل منارا، اپنا آپ سہائندا۔ جوت نرنجن کر اجیار، اندھ اندھیارا میٹ مٹائندا۔ دُھن اناد سچی دُھنکارا، اند تال و جائندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائندا۔ سنت سہیلا ہو اجیار، نرگن سرگن ناؤں دھرائندا۔ چیلگر کر پیار، ایک در وکھائندا۔ ساچا بھرے نام بھندارا، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔ آپ بنائے جگت و نجارا، ایک ونج کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگت کھیلے کھیل سری بھگونت، بھگت بھگون میل ملائندا۔ بھگون پیتا ہر بھگت، ہرجن وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد شکت، نرگن جوت نور الاہیا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل اپنے وقت، ویلا وقت نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ رچنا آپ رچائیا۔ جگ رچنا ہر آپے رچ، آپے بنت بنائندا۔ آپے نرگن سرگن سنگر سچ، سچ سچ آپ درڑائندا۔ آپے وسے پنچ تت کایا ماٹی کچ،

آپے کنچن گڑھ سہائندا۔ آپے نو دوارے رہیا نچ، دسم دواری آپے کھ چھپائندا۔ آپے گرکھاں ہر دے جائے رچ، اپنی رچنا آپ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دایلا دیندھ گہر گمبھیر، ساگر سندھ آپ اکھوائندا۔ گہر گمبھیر ہر گوپال، بھگوان بھو نہ رانیا۔ پروردگار نوری جوت جلال، نور نور ڈمگائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، اجونی رہت وڈی وڈیائیا۔ مورت اکال و سے سچ سچ دھر مسال، درگھر ساچا اک سہائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی چال، وید کتیب بھو نہ پانیا۔ برہما وشن شو پھل لگایا اپنے ڈال، پھل بھلوڑی آپ مہکائیا۔ اپنی گھالن آپے رہیا گھال، نہ کوئی دوسر سنگ رلائی۔ چار کُنٹ دہ دشا پُریاں لو آں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں چوڈاں طبقات وجائے اپنا تال، چوڈاں لوکاں رہیا سنائی۔ ست سروور مارے اک اُچھال، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھنہارا ڈونگھا تال، اندھ گھور پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی شبد برہمادی جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ ناؤں رکھ کرتارا، اپنا ویس وٹائندا۔ اپنے شبد کرے جیکارا، لوک مات سنائندا۔ بھگتاں کرائے سچ ونج ونجارا، ساچی دست جھولی پائندا۔ رنگن رنگے رنگ اپارا، رنگ مچھٹی اک چڑھائندا۔ آتم انتر سچ ہلارا، آتم برہم جنائندا۔ پاربرہم پر بھ کنت بھتارا، ساچی سخیاں کنت ملائندا۔ سہائے در سچا دربارا، محل اٹل اک وکھائندا۔ اک اکلا ایکونکارا، نرگن روپ آسن لائندا۔ ست سروپی ساچی دھارا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ ویس وٹائے پاربرہم، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنکتر جانے اپنا کم، کرنی کرتا ناؤں رکھائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون رچن رچائیا۔ پنج تت نہ دے تن، ترے گن مایا نہ سنگ رکھائیا۔ برہما وشن شو نہ بیڑا رہیا بٹھ، نہ کوئی دیوے سنگ صلاحیا۔ نہ کوئی راگ سنائے کن، راگ راگنی کوئے نہ گائیا۔ نہ کوئی چھیری نہ کوئی چھن، مندر گردوار نہ ڈیرہ لائیا۔ نہ کوئی جننی جنیا جن، مات پت نہ کوئے اکھوائیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بھن، گھرن بھننہار آپ اکھوائیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ اپنے اندر آپے گیا من، آپ اپنا متا پکائیا۔ آپے دیونہارا ڈن، آپے لیکھا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات لے اوتار، گر پیر آپ اکھوائیا۔ آپے گر آپ اوتارا، آپے سنت سادھ اُپجائندا۔ آپے نام آپے شبد بھنڈارا، آپے ہر ہر مات ورتائندا۔ آپے

بھگت بھگونت کرے پیارا، آپے جیو جنت ویکھ وکھائندا۔ آپے آد کر پسارا، آپے انت ڈھائندا۔ آپے برہما وشن شودے ہلارا، آپے کروڑ تینتیا لیکھے
 لائندا۔ آپے لکھ چوراسی کرے وچارا، آپے بوجھ بھجائندا۔ گرگھ ورلے دیوے نام ادھارا، جس جن اپنی دیا کمائندا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن
 چرنودک گھ چوائیندا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر اکھوائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ساچا ناؤں ہتھ اٹھائندا۔ دو جہاناں مارے مارا، لوآں پریاں پھیرا
 پائندا۔ نو کھنڈ پر تھمی دے ہلارا، ستاں دیپاں آپ جگائندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا، راج راجان نہ کوئے اکھوائندا۔ غریب نمانیاں پاوے سارا،
 ہر جن ساچے میل ملائندا۔ زردھن سردھن روپ کرتارا، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس مات دھر، در درویش ناؤں رکھائندا۔ در درویش ہر بھگوان، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگت دوارے مگے دان،
 اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سلطان، سنگر ساچا روپ وٹائیا۔ آپے رام رمیا ہو مہربان، آپے کاہنا بنسری نام وجائیا۔ آپے سنجگ ہو پردھان،
 ول چھل دھاری کھیل کھلائیا۔ آپے کلجگ ہو مہربان، اپنی نیاناؤں چلائیا۔ آپے جوٹھ جھوٹھ کر پردھان، کوڑی کریاسنگ رلائیا۔ نال رلائے پنج شیطان،
 گھر گھر کری گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ انتم دھر فرمانا، ہر ہر آپ سنائندا۔ لکھ چوراسی
 ویکھے راجا رانا، جییاں جنتاں پھول پھلائندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے وچ سمائندا۔ جیو جنت سادھ سنت بال انجانا، دے مت آپ سمجھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ کلجگ تیری انتم وار، ہر ہر کھیل کھلندڑا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، جوتی جامہ
 بھیکھ وٹندڑا۔ ایکا شبد نام جیکار، ایکا ڈھولا آپ سوندڑا۔ راگاں ناداں وسیا باہر، آپ اپنی کھوج کھجندڑا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور الہی ناؤں
 رکھندڑا۔ سرب جییاں داسا نھیا یار، در درویش نر زیش ویس وٹندڑا۔ پُرکھ ابناسی لیکونکارا، اپنی کل آپ ورتندڑا۔ رام روپ سرجنہار، ساچی جوت اک
 جگندڑا۔ آپے کرے منگلاچار، ساچی سحیاں ویس وٹندڑا، آپے عیسیٰ موسیٰ پائے سار، سنگ محمد چار یار، ایکا رنگ رگندڑا۔ آپے نانک گوہند بھے دھار،
 پُرکھ اکال میل بلندڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹندڑا۔ جوتی جامہ ہر ہر پایا، نہکٹک وٹی ودھائیا۔ کلجگ ویلا انتم

آیا، لکھ چوراسی رہیا جگائیا۔ برہما وشن آپ اٹھایا، شو شکر اٹھ کھلائیا۔ کروڑ تیتیس دئے ہلایا، سرپت راجا سویا رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ پر تھی کر رُشنا، ایک جوت کرے رُشنائیا۔ شبد جیکارا سچا نعرہ ایک لایا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش کوئی رہن نہ پایا، ایک برہم دکھائیا۔ کوڑی کریا پردہ دئے مٹایا، دئی دوتی گڑھ تڑائیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھایا، ساکھیات روپ وٹائیا۔ سنجگ ساچا آپ ہنڈھایا، تریتے وٹی ودھائیا۔ دوپر تیرا پنڈھ مکایا، کلج جوت کرے رُشنائیا۔ گوبند میل میل ملایا، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ پُرکھ اکالا ویس وٹایا، دین دیالا بھیبو نہ رائیا۔ جوت جوالا وچ سما، آد شکت چرناں وچ بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلج تیری اتم ور، عقل کل دھار ہر نرنکار، اپنی کل ورتائیا۔ کلج اتم کل ورتائے، ہر ساچی وڈ وڈیائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ہوئے ہنگتا پنج تت وکارا موہ چکائے، ساچی رنگن نام رنگائیا۔ ایک سکھیا ایک بھچھیا نام اکھر وکھر آپ پڑھائے، سو پُرکھ نرنجن اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ ہنگ برہم پر بھ میل ملائے، سوہنگ شبد کرے گڑمائیا۔ جپ تپ نہ کوئے کرائے، برہم مت اک سمجھائیا۔ گنگا گوداوری نہ کوئی نہاؤن جائے، چرن دھوڑ ایشان ساچا اک کرائیا۔ اٹھسٹھ نہ پھیرا پائے، کایا مندر ساچے بُت سرور اک دکھائیا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے رکھائے، ایک منتر نام درڑائیا۔ سوہنگ شبد جو جن رسنا گائے، برہم پار برہم سمائیا۔ کلج بیڑا پار کرائے، ونبھ مہانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دھرم رائے نہ دئے سزائے، چتر کپت نہ حساب کھلائیا۔ لاڑی موت نہ انت پرنائے، سنگر پورا حاضر حضورا، گرگھ ساچے اپنی گود اٹھائیا۔ آسا نسا کرے پورا، سنساروگ گوائیا۔ انحد شبد انادی تورا، تن مندر دئے سنائیا۔ ناتائے کوڑو کوڑا، گھر سچ ہوئے گڑمائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑا، کوشک نیا مستک لکا ایک لائیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، جو جن آئے سرنائیا۔ کایا رنگ چڑھائے گوڑھا، لوک مات اتر نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تار نہار پُرکھ سمرتھ، ہر جن رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ تار نہار ہر بھگوان، ایک ایکونکار یا۔ گرگھ ساچن کرے پروان، بخشے چرن دواریا۔ آتم انتر اک گیان، ایک برہم جنا رہیا۔ اک دکھائے سچ نشان، دھرم نشانہ ہتھ اٹھا رہیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی پائے ایک آن، ایک حکم چلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک ناؤں رکھا لیا۔ نہہکنک ناؤں نرنکار، جوتی جوت جگائیا۔ شبد ڈنکا اپرا، نو کھنڈ رہیا سنائیا۔ لکھ چوراسی کرے

خبردار، سمت سولاں بیس صد دے ڈہانیا۔ پردہ اوہلا دے اُتار، بھيوَ بھيدا بھيوَ کھلانیآ۔ بدلیا چولا نر نرنکار، نرگن سرگن وچ سمایآ۔ بنیا تولا وچ سنسار، لکھ چوراسی اپنے کنڈے پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ روپ وٹندڑا پُرکھ اکالا، ایکا جوت جگائندا۔ کھیل کھلندڑا دین دیا، بھيوَ کوئے نہ پائندا۔ جگا جگنترا اولڑی چالا، چال نرالی آپ رکھائندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، عقل کل آپ ورتائندا۔ لکھ چوراسی ویکھے ڈالا، پھل پھلواڑی پھول پھلواندا۔ چاروں کُنٹ وجائے ایکا تالا، کال نگارہ ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ڈھر فرمان، شبد سروپی پائے آن، اپنا تھم سناائندا۔ ساچا تھم سچی سرکار، وشنوں وشن جنانیا۔ کلجگ انتم اٹھ اٹھ بل دھار، تیری سیوا ساچی لانیآ۔ نرگن سرگن کر آکار، کرتا کرنی رہیا کمانیا۔ تیرا بھریا ہر بھنڈار، تیرا در سہانیا۔ تیری کچھی کرے پیار، لال بستر بھوشن رہی سہانیا۔ کلجگ کوڑا مارے مار، ستاں دیپاں ویکھ وکھانیا۔ رنگن رنگ رنگ کرتار، ہر اپنی آپ رنگانیا۔ لکھن دیپ کر پسار، اپنی کل رہیا ورتانیا۔ برہما تیری برہم دھار، کنچن گڑھ وکھانیا۔ کنچن روپ ہر نرنکار، اپنی جوت کرے رُشانیا۔ الکھ نرنجن کھیل اپار، ایکا نعرہ رہیا سنانیا۔ پُشکر پائے ساچی سار، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ سوہا ویس در درویش کرتار، ایکا الفی رہیا ہنڈھانیا۔ کروچ کرے خبردار، کھڑگ کھنڈا ہتھ چکانیا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ پائے ونڈاں اپر اپار، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجانیا۔ پُشکر کرے اک پیار، ویلا انتم دے سمجھانیا۔ تھر نہ دسے کوئے سنسار، آون جاون کھیل کھلانیآ۔ سچ سہائے بنک دوار، اپنی کرپا آپ کرائیا۔ سُن سادھی آیا باہر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ پنج تت کر پسار، دسم دواوی آسن لانیآ۔ چٹی دھار ہر نرنکار، جنبو دیپ سہانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر ویس وٹانیا۔ سلمل پُرکھ سلمل نار، سلمل ناری کنت بھتار، ساچی سیجا رہیا ہنڈھانیا۔ پیلا ویس سچی سرکار، نرگن سرگن روپ وٹانیا۔ لوک مات بنھے دھار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نیلا نیلی دھاروں کرے پار، سان وجے ودھانیا۔ سخیاں گائَن منگلا چار، گوہند یلیا ساچا ماہیا۔ مٹمکھاں در در ہاہاکار، لکھ چوراسی رہی گرائیا۔ سرشٹ سبائی نار و بھچار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، من مت کری گڑمانیا۔ آسا ترسنا کرے خوار، جگت ترسنا نہ کوئے بھجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سان

دوارے آگے کھڑے، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ سوچھ سرُوپی ہر ہر رُوپ، اپنا ویکھ دکھائندا۔ سچ سلطاناں شاہو بھوپ، راج راجاناں لیکھ لکھائندا۔ وسنہارا
 چارے کوٹ، نو کھنڈ پھیرا پائندا۔ لہنا دینا چکائے جوٹھ جھوٹھ، بھیکھ پکھنڈ میٹ مٹائندا۔ گرگھاں اُپر آپے جائے تھٹھ، آپ اپنی سیوالائندا۔ امرت
 دیوے آتم گھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائندا۔ سچ سرور سوما رہیا پھٹ، ساچی دھارا آپ وھائندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، پنچم میل ملائندا۔ شبد انیالا تیر
 رہیا چھٹ، بجر کپائی توڑ تڑائندا۔ ساچے مندر پُو رہی پھٹ، جوت نرنجن چند چٹھائندا۔ گرگھ اُدھارے وچوں کوئی کوٹ، کوٹ کوٹاں وچوں پھول
 بھلائندا۔ جیو جنت سادھ سنت آلیوں ڈگے بوٹ، پھڑ وچ نہ کوئے کائندا۔ جوٹھ جھوٹھ بٹھی تن لنگوٹ، دھیرج جت نہ کوئے رکھائندا۔ بھنگ پیالہ
 پیتا گھوٹ، نام خُماری نہ کوئے چٹھائندا۔ مایا ترسانہ بھری پوٹ، در در منگن بھکھ کوئے نہ پائندا۔ جس جن رکھی پُرکھ اکال ایک اوٹ، گر گوہند میل
 ملائندا۔ پہلاں کڈھے واسنا کھوٹ، دُوچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر سجن ساچا میت
 مُرار، میل ملاوا دھر دربار، گھر ساچے سوبھا پائندا۔ گھر سُنھنجا پُرکھ ابناسا، نرگن جوت کری رُشائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مَناج گھر آتم رکھے واسا،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دو جہانی ساچا سجن چرن کول دے بھرواسا، دُوجا در نہ کوئے دکھائیا۔ اتم ہر جن پردہ کجنا منڈل منڈپ پاوے راسا، گوپی کاہن
 آپ نچائیا۔ گرگھ وِلا گائے رسن سواسا، جس جن اپنی سیوالائیا۔ ہنگ برہم پر بھ کر کر واسا، سوئم رُوپ در سائیا۔ سوہنگ شبد پر تھی آکاشا، آد جگاد
 سائیا۔ برہم پاربرہم نہ کدے وِناسا، پاربرہم برہم اپنی گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایک شبد کرے پڑھائیا۔
 گر سکھ تیری ساچی سک، ہر سَنگر آپ رکھائیا۔ پہلا لیکھ آپے لکھ، دُو جے لے ملائیا۔ تچے نیتز لینا پیکھ، چوتھے پد سائیا۔ پنچم میلا نر نریش، چھیویں در
 وجے ودھائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن نہ کوئی مچھ داہری نہ دسے کیس، نرگن جوت نور رُشائیا۔ اٹھائیں تتاں دے اک آدیس، ایکامت سمجھائیا۔ نو در
 نہ بنا در درویش، جوٹھی جھوٹھی نہ منگ منگائیا۔ ایک میلا سری دسمیش، گھر دسویں ویکھ دکھائیا۔ برہما وشن مہیش گنیش، گرگھ ساچے تیتوں نیوں نیوں
 سیس جھکائیا۔ پابہرہم ابناسی کرتا نرگن دھارے اپنا ویس، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سکھنڈ سہائے ساچا دیس، لوک مات چرن کول اک دکھائیا۔ آپے میٹے

جُگا جگنتر پچھلی ریکھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرے ملن دی ساچی بدھ، آپے آپ کرایا۔ گرگھ تیرے ملن دی پیاس، ہر جی آد جُگاد رکھائندا۔ لوک مات ہووے داسی داس، سیوک سیوا سیو کماندا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، گگن منڈل منڈپ پھیرا پائندا۔ گرگھ تیری کایا مندر پاونہارا ساچی راس، گوپی کاہن گھر نچائندا۔ کلجگ اتم پوری کرے آس، تریتا سنجگ دواپر وچھڑے گھر ساچے میل ملائندا۔ ساچا میل کلجگ وچ پرہاس، جگت جوہ جنگل اُجاڑ پہاڑ اندھ اندھیرا سرب دکھائندا۔ ساچا دپیک کر پرکاس، گرگھ ساچے آپ جگائندا۔ ایکا دیوے دُھر دھرواس، دُھر سنجوگی میل ملائندا۔ در آیا نہ جائے نراس، جونیوں نیوں سیس جھکائندا۔ سنگر پورا اندر رکھے واس، اپنی سکھیا آپ سمجھائندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، چنتا روگ جگت مٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ تیرا راہ تگائندا۔ گرگھ تیرا تئے راہ، گر سنگر نین اٹھایا۔ گرگھ بنیا جگت ملاح، جیواں جنتاں راہ دسایا۔ گرگھ دیوے سچ صلاح، صفتی صفت وڈیایا۔ گرگھ تیری پکڑے ہر ہر بانہہ، جگت وچھوڑا پندھ کٹایا۔ آد جُگادی کرے سچ نیاں، درگاہ ساچی بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرے ملن دی ساچی آس، لوک مات آپ رکھایا۔ سچھنڈ تچ دوارا، لوک مات اٹھ دھائندا۔ گرگھ کرے سچ پیارا، گوہند میل ملائندا۔ ساچا سیس سیس دستارا، کھلڑے کیس آپ دکھائندا۔ گرگھ تیرے چرن جھہائے اپنا داڑھا، تیری دھوڑی مستک ٹکا لائندا۔ دیوے وڈیائی ستاراں ہاڑا، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک اکھاڑا، ستاں دیپاں وچ نچائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا دُھر درگاہی بنیا لاڑا، سیس سیہرا اک لٹکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے ساچے در، گھر ساچے راہ تگائندا۔ راہ تگنہارا پروردگار، گرگھ ویکھ دکھایا۔ خلق خدائی نہ پائے سار، خالق اپنی کھیل کھلایا۔ میل ملاوا ساچے یار، مقامے حق وجے ودھایا۔ کلمہ امام کرتیار، اک داممہ رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا میللا در، بنک سہائے گرو گرو چیللا، چیللا گرو پ وٹایا۔ گرگھ تیری ساچی اوٹ، لوک مات ہر رکھائندا۔ ناتا توڑے کوئی کوٹ، تیرا سنگ نبھائندا۔ تیرے تن لگائے چوٹ، شبد ڈنکا ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے میل ملائندا۔ گرگھ ملیا گرو گوہند، ہر گھر

وہی ودھائی۔ سنگر میٹے سگلی چند، سنساروگ مٹائی۔ داتا دانی گئی گہند، گھر گبھیر سمائی۔ امرت دھارا دیوے ساگر سندھ، جل امرت آپ بھرائی۔
 منمکھ لگائے اپنی نند، نندک نندیا جھولی پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ہوئے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائی۔ گرسکھ
 تیری ساچی دھار، پریکی پریم رنگا نندا۔ گنگا گوداوری گئی ہار، تٹ کنارہ نہ کوئے سہا نندا۔ جمنائستی رووے وارو وار، اٹھسٹھ پلوگل وچ پائندا۔ مکہ
 کعبہ کرے پکار، دو دو آہ نہ کوئے سہا نندا۔ مندر گرو دووار شودولا مٹھ مارے نعر، مسجد ملا سرب گرا نندا۔ ٹٹا جت ست سرب سنسار، ساچا ہتھ نہ
 کوئے رکھائی۔ کلج کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتا نندا۔ چو داں لوکاں ویکھنہارا ہٹ، چو داں طبقات کھول کھلا نندا۔ گرسکھاں انتم
 رکھے پت، پت پتونتا جوت جگاندا۔ چرن پریتی بنھے نت، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑا نندا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکل پھیری پائندا۔ کلج انتم
 پچھے وات، آپ اپنی گود اٹھائی۔ میٹے رین اندھیری رات، سنگر ساچا چند چڑھائی۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں کھتری براہمن
 شور ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک رنگ رنگا نندا۔ چار ورنان ناتا بھیناں بھائی سادھ سنگت در سہائی ایک شبد کرے گڑمائی، ساچا سگن منائندا۔ گرسکھاں
 گل تن شنگار دکھائی، پھولن برکھا ہر ہر لائی، ساچی سیوا سیوا کما نندا۔ سوہنگ ڈھولا گاؤنا چائیں چائیں، سنگر پورا پار اتارے پھڑ پھڑ باہیں، بیڑا شوہ
 دریائے نہ کسے رڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ویکھے تھاوں تھائیں، جنم کرم ویکھ دکھائی۔ گرسکھ تیرا ساچا کرم، کرم
 سنگھ سنگھ کرم وچاریا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، نہ کوئی برنی برن سمجھا رہیا۔ پڑکھ ابناسی بخشش اپنی سرن، دوجا ڈیرہ جگت ڈھاہ رہیا۔ لہنا دینا آون
 جاون چھٹا جنم مرن، لکھ چوراسی چھند کٹا رہیا۔ سنگر پورا ترنی ترن، بنس سر بنس سرب ترا لیا۔ کارج کرن آیا کرتا کرنی کرن، گرسکھ ساچے کارج رچا لیا۔
 نیوں نیوں نمسکار کرے دھرنی دھرت دھول، جس گھر سنگر پورے چرن چھہا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم جرم اپنے ہتھ دکھا
 لیا۔ کرم سنگھ نہکرم اپایا، سنگر پورے ہتھ وڈیائی۔ ساچی کل جنم دوائیا، کلونتا ویکھ دکھائی۔ ائی کلاں پار کرایا، پشو پریتوں دیو بنائی۔ پتا پوت مات ہت
 بھین بھائی نت نوت درس دکھایا، چیتن چت چت آپ ہو جائی۔ رکت بوند لیکھے لایا، ہڈ ماس ناڑی رت اپنی جھولی پائی۔ امرت آتم سنج ہرا کرایا، بھل

بُھلوڑی آپ مہکائی۔ نت نوت درس دکھایا، نیتز لوچن نین آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناسی ساچا مت بن کے آیا، گُرسکھاں ہتھ نال ہتھ رہیا ملایا۔ وار تھت کسے نہ دس کے آیا، برہما چارے وید رہے شرمایا۔ ترے گن مایا جت کے آیا، گُرسکھ سرتی شبد ملایا۔ دو جہاناں ڈوری اپنی ہتھیں کچھ کے آیا، نام ستار اک وجایا۔ جگت وکار نو دوار گُرکھ تیرا پرے سٹ کے آیا، ساچا در اک سہایا۔ لکھ چوراسی دن دہاڑے لٹ کے آیا، دس کسے نہ آیا۔ کلجگ انتم جڑ پٹ کے آیا، گُرسکھاں اپنی ہتھیں بوٹا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھاں میٹے کرم جرم، نہہکرمی نہہکرم وڈی وڈیایا۔ مٹیا کرم جگ ٹٹاناتا، پایا پاربرہم کرتار۔ درگھر ساچے ملی ساچی داتا، سوہنگ شبد نام جیکار۔ ایکا سٹنگر چڑھیا راتھا، دوجی وار نہ ہوئے پھیر اسوار۔ لہنا دینا چکلیا پوجا پاٹھا، جس جن درشن پایا نیتز نین کریا دیدار۔ پچھلا پورا کریا گھاٹا، آگے بھریا نام بھنڈار۔ سٹجگ ساچی آئی واٹا، گُرسکھ سوہن بنک دوار۔ نہ کوئی دتے تیر تھ تاٹا، نہ کوئی مندر مسجد گُردوار۔ چرن کول گُر کھولے ساچا ہاٹا، سٹنگر پورا دیونہار سرب سنسار، مہاراج شیر سٹنگھ وشنوں بھگوان، نہہکٹک نرائن نراک لیکونکار اک اوتار۔

گُرکھ تن شنگار، تن من ہریا تھیا۔ سٹنگر پورے کیا پیار، لوک مات بیجیا بیجا۔ ایکا دیوے نام ادھار، نرمل ہوئے جییا۔ سوہنگ سچا بنک دوار، گُرکھ اپنے جیہا کیا۔ لکھ چوراسی نہ ملے گردھار، سادھ سنت کر تھکے کلجگ اپنا ہیا۔ سادھ سنگت دیوے ور آپ کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے سچا ور، امرت آتم بر سے میگھ ساچا مینہا۔ امرت میگھ بر سے ساچی رت، رتی رت سہاونی۔ کھیلے کھیل پاربرہم ابناسی اچت، بھنڑی رین ہوئی سہاونی۔ گُرسکھ اُپجائے ساچے سٹ، گائے سوہنگ اکھر ساچا باونی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ لگائے اپنے لڑ، آپ گُرسکھاں پکڑے دامنی۔ گُرسکھ تیرا پکڑے دامن، گُرسکھ ہتھ اٹھایا۔ درگاہ ساچی ہووے ضامن، لوک مات لئے ترایا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، کرم کھنڈ نہ کوئے جنایا۔ میٹے رین اندھیری شامن، شمع شمس تبریز ایکا رنگ رنگایا۔ وسے نگر کھیڑا گرامن، گرام گوہند سوہا پانیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، توڑے لکا گڑھ ہنکاری راون، رام سینتا سرتی میل ملائیا۔ ساچا تیرتھ گرسکھ نہاون، گر چرن دھوڑ دُرمت میل دے دھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گرسکھاں دیوے ایکا دان، در آئی سنگت کرے پروان، روگ سوگ چنتا ڈکھ جگت بھگت دے مٹائیا۔

جو جن آئے آس کر، آسا پورن دے کرائیا۔ جو جن منگے نام دان، بن داس داسی سیو کمائیا۔ سو جن گائے سواس سواس، ہر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نہانے گلے لگائیا۔ جو جن منگے منگ اترے ڈکھ چنتا ڈکھ، سرب مٹائندا۔ جو جن منگے ہری ہووے گکھ، بال بالا گود سہائندا۔ جو جن منگے جگت مٹے ترسنا بھکھ، نام رنگن رنگ رنگائندا۔ جو جن منگے منگ اٹا گربھ نہ ہوئے رُکھ، لکھ چوڑا سی پھند کٹائندا۔ جو جن جگت سکھنا رہے سکھ، مایا بھانڈے گھر بھرائندا۔ گرسکھاں لیکھا پچھلا رہیا نک، اگلا لیکھا آپ لکھائندا۔ اپنی گودی آپے چک، بال انجانے آپ کھڈائندا۔ مٹمکھاں گکھ پینا تھک، ویلے انت نہ کوئے چھڈائندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ کلجک بوٹا رہیا سک، لکھ چوڑا سی پت ڈالی نہ کوئے سہائندا۔ گرسکھاں اُجل کرے مات ککھ، ککھ سوہنگ ڈھولا گائندا۔ ستنگر پورا نہ مانس نہ دسے منگھ، گھٹ گھٹ اندر آسن لائندا۔ گرسکھ چُکیا اپنی گکھ، گوہند اندر سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں اندر بیٹھا لگ، جگت جیواں دس نہ آئندا۔ جو جن چرن دوار نیواں ہوئے ویکھے جھک، ستنگر پورا نظری آئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم کرماں میٹے ڈکھ، اپنا لیکھا آپ لکھائندا۔

☆ ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ☆

ابناسی کرتا ہر نرنکار، آد جگاد سمائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو کوئے نہ پائندا۔ نرگن جوتی نور اجیار، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ عقل کل کل آپے دھار، اپنی کل ورتائندا۔ آد نرنجن خبردار، سو پُرکھ نرنجن ناوے دھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناوے رکھائندا۔

نہکنک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

نرگن نور پُرکھ اکلا، ایکا ایک رنگ سمایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی آپ رکھائیا۔ آپے جوتی نور جوالا، آد شکت آپ وڈیائیا۔ آپے وسے سچ سچ پئی دھر مسالہ، سچھنڈ دوار اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن بیٹھابے پرواہیا۔ نرگن ہر اک اکلا، ایکا ایکوکاریا۔ ایکا بیٹھاسچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہا رہیا۔ اپنی جوتی آپے بلا، اپنا دپیک آپ جگا رہیا۔ اپنا سنگھاسن آپے ملا، در دربان نہ کوئے دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاس آپ کرا لیا۔ پاربرہم ہر بے انت، آد جگاد بھیو نہ آیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کنت، ناری کنت آپ ہو جایا۔ آپے جانے نیامنت، آپ اپنا نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوئی رہت ناؤں رکھایا۔ جوئی رہت پروردگار، ایکا ایک نور الاہیا۔ آد جگاد بھیو اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، ایکوکار آپ اھوائیا۔ الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جگا، آپ اپنی پھیری پائیا۔ سچھنڈ دوار آپ سہا، نرگن اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ شبد اگمی ڈنک وجا، اپنا ناد آپ وجائیا۔ جگا جگنتر کھیل کھلا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھا، لوک مات روپ درسائیا۔ گر اوتار سیوالا، سادھ سنت دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت میل ملا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ پاربرہم برہم میل ملا، ایکا مندر دئے وڈیائیا۔ اپنا پردہ آپے لاه، آپے ویکھ دکھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ انتم جوت پرگٹائیا۔ ٹھانڈا در اک دکھا، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ گرکھ ساچے گود بہا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ جگت ترسنادئے بوجھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنت نرائن نر، اپنی کل آپ ورتائیا۔

۸۸۰

۸۸۰

☆ ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی دھرم سنگھ دے گھر دیا ہوئی، پنڈ پپلی ضلع فروزپور ☆

ہر بانی گر منتر، گر سنگر آپ جنائیا۔ سرب جییاں بدھ جانے انتر، انتر آتم کھوج کھوجائیا۔ جگت بوجھائے لگی بسنتر، جو جن رسنا گائیا۔ لیکھ جنائے گگن گگنتر، کایا گگن منڈل سہائیا۔ سچ ست بنائے ساچی بنتر، ست است دئے مٹائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نام نام ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ

نہکنت ہر شبد جھنڈا جگ ۸

ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر فرمانا حکم سنائیآ۔ ہر فرمان دُھر دی بانی، گر سَنگَر کھ صلاحیآ۔ دو جہاناں ساچی رانی، ساچے کنت وڈیائیآ۔ شبد ملاوا
 ساچے ہانی، سگلا سنگ رکھائیآ۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ سنگ لیائیآ۔ گر کھھاں چُکائے جگت کانی، آون جاون لیکھ مٹائیآ۔ رسنا گانن پانن پد
 زربانی، زربھے رُپ درسائیآ۔ دُھر درگاہی سچ نشانی، لوک مات کرے رُشنائیآ۔ آپے جانے جان جانی، دُوسر ہتھ نہ کوئے دکھائیآ۔ پاوے سار چارے
 کھانی، اُتہج سیتج جیرج انڈ تول تُلائیآ۔ کرے کرائے پُن چھانی، لکھ چوراسی پھول بھلایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منتر نام
 وڈیائیآ۔ ہر بانی نیتز منتر پھور، گر سَنگَر کھیل کھلایآ۔ ناتا توڑے پنچم چور، جھوٹھی دھاڑ دے مٹائیآ۔ آساترنا حرام خور، گر سکھ نیڑ نہ آئیآ۔ لیکھا جانے
 اندھ گھور، دُنگھی بھوری کھوج کھوجائیآ۔ سرت سوانی رہیا ہوڑ، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائیآ۔ ہر بانی بنھے ساچی ڈور، شبدی گنڈھ دوایآ۔ چرن کول پریتی جوڑ،
 جوڑی جوڑ جُڑائیآ۔ آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، واگ اپنے ہتھ اُٹھائیآ۔ گر سکھ لگی نبھے توڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیآ۔ سَنگَر پورا جائے بہڑ، سو پُرکھ وڈی
 وڈیائیآ۔ ہنگ برہم لگی اوڑ، پاربرہم امرت میگھ برسائیآ۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، ایک امرت پھل لگائیآ۔ دو جہاناں رہیا دوڑ، ویس انیکا رُپ وٹائیآ۔ آپے
 پندھ جانے لما چوڑ، لوآں پُریاں گنگن پاتالاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ سچکھنڈ دوارے لایا ایک پوڑ، ایک ڈنڈا رہیا دکھائیآ۔ گر کھھاں انتم جائے
 بہڑ، ہر سچن لئے ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن جننی لیکھے لایا۔ ہر بانی دُھر فرمان، شبدی شبد جنائند۔ لکھ چوراسی پائے
 آن، ایک حکم سنائند۔ راجے رانیاں سارے گان، راؤ رنگاں کھ صلاحیند۔ آپے ہوئے جانی جان، جانہارا ناؤں دھرائند۔ سنت سہیلے گرکھ ساجن
 مات پچھان، ماتا پتا ترپت کرائند۔ بخشنہارا چرن دھیان، چاترک چت سرب بللائند۔ چکا ونہارا دُجی کان، دوئے دوئے دھار گوائند۔ دیونہارا درس
 مہان، نیتز لوچن درس دکھائند۔ وسنہارا سچ مکان، چوتھے پد ڈیرہ لائند۔ پنچم میلانگن ندھان، گونتا ویکھ دکھائند۔ سنت ساجن دو جہان، سَنگَر پورا
 پار کرائند۔ کھانی بانی بن بان، گرکھ ساچے وچ چڑھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل در، در ساچا اک
 سہائند۔

ہر بانی ہر روپ ہے، گر سنگر وچ سمائے۔ ہر بانی ست سرُپ ہے، سنگر ساچا وکھ دکھائے۔ ہر بانی چارے کوٹ ہے، دہ دشا وچ سمائے۔ ہر
 بانی ساچا سوٹ ہے، تانا پیٹا اک اکھوائے۔ ہر بانی ساچا بھوپ ہے، راج جوگ سچ سلطان اک کمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 دیوے ساچا ور، ساچا منتر نام درڑائے۔ ہر بانی ہر انتر دھیان، گر سنگر بوجھ بُجھائیا۔ ہر بانی مارے بان مہان، تیر نرالا اک چلایا۔ ہر بانی میٹے پیچ
 شیطان، ہوئے ہنسا رہے نہ رایا۔ ہر بانی میٹے نوجوان، پنچم میل نہ کوئے دکھائیا۔ ہر بانی لہنا چکائے جگت جہان، چارے کھانی پندھ مکائیا۔ ہر بانی
 دیوے ڈھر فرمان، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ ہر بانی ہوئے در پروان، ہر ساچا لیکھا لیکھے پائیا۔ ہر بانی لوک مات کر پردھان، اپنے نام کرے وڈیایا۔ ہر بانی
 گرکھاں دیوے جگت مان، بھگت وچھل وکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے ساچا ور، ایکا شبد کرے گرٹائیا۔ ہر بانی
 امرت رس، گر سنگر آپ چوایا۔ پاربرہم ابناسی اندر وس، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ درس دکھائے ہس ہس، نرگن سرگن میل ملایا۔ تیر نرالا مارے کس،
 انیلا آپ چلایا۔ ساچا مارگ لوک مات دس، در دسواں آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے ایکا ور، گر منتر نام
 سمجھایا۔ ہر بانی ہر کانیتز، گر گر آپ کھلائندا۔ آپے ویکھے کایا کھیتز، نو نو پھول بھلائندا۔ رت بسنتی مہینہ چیتز، پھل بھلواری پھل مہکائندا۔ گرکھاں
 کرے ساچا ہیتر، نت نوت وکھ دکھائندا۔ لیکھا جانے پنچم جیٹھڑ، ودی سدی نہ نال رلائندا۔ ہرجن رکھے چھایا ہیٹھڑ، سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ لہجہ دے
 پھر دے کوٹی کوٹ کیتز، دس کسے نہ آئیندا۔ راج راجان وڈ وڈ سیٹھڑ، پُن دان سرب کرائندا۔ ملے میل نہ ہر ہر میتر، متر پیارانہ کوئے ملائندا۔ کایا
 کرے نہ ٹھانڈی سیتز، اگنی تت نہ کوئے بُجھائندا۔ سنگر پورا ہر مہربان گرکھاں میلا آپے کیتز، ہست کیٹ ایکا رنگ رنگائندا۔ رنگ رنگائے اک
 میٹھڑ، لال گللا روپ وٹائندا۔ شاہو بھوپ وڈ میٹھلا میٹھل، موہن مادھو ناؤں دھرائندا۔ آد جگادی جانے ریتز، اپنا مارگ آپے لائندا۔ سنجگ ساچا
 پتت پنیتر، پاربرہم پر بھ ناؤں دھرائندا۔ نہ کوئی گردوار نہ مندر مسیتز، چار ورنان سنگر ایکا روپ در سائندا۔ ہر بانی ہر شبد جگت اندھٹھڑ، سنگر پورا بھیو
 کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ سجن میل ملائندا۔ ہر بانی ہر جانیا، گر سنگر روپ اپار۔ در گھر ساچا اک پچھانیا، ملیا میل

سری بھگوان۔ لیکھا چکا جیو جہانیا، پایا پد پد نربان۔ امرت ملیا ٹھنڈا پانیا، ساچا نیر سیر ورو لے دو جہان۔ سنگر پورا گائے اکھ کہانیا، لیکھا جانے نہ وید پُران۔ گرگھ ساچا ساچی سنگھڑ سوانیا، میل ملاوا سپتارام۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ایک نام پیائے جام۔ ہر بانی ہر نام پیالہ، گر سنگر ہتھ پھرا سندا۔ سنگر پورا دین دیا لا، اپنی دیا کما سندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھا سندا۔ گرگھ کا یا سٹی دھر مسالہ، ساچا بنک سہا سندا۔ جوتی نور حاضر حضور اک اجالا، پرکاس آکاش رکھا سندا۔ دوس رین کرے پرتپالا، بال بالا لیکھے لاسندا۔ گل وچ پائے ایک مالا، سوہنگ ہار گل وچ پائے سندا۔ اجپا جاپ آپے گھالے اپنی گھالا، رسنا جہوانہ کوئے ہلا سندا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، پت ڈالی ویکھ دکھا سندا۔ دو جہانی بن دلالا، ساچا جوڑا جوڑا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن کھ صلاحیندا۔ ہر بانی ساچا رنگ ساچی امریئے، ہر سنگر آپ چڑھا سندا۔ رنگ رنگے کا یا مائی جھوٹھی چڑیئے، چم درشی اشٹ مٹا سندا۔ قیمت کرتا کوئے نہ لائے پیسا دھیلا دمریئے، چرن پریتی اک سکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ساچے آپے ویکھ دکھا سندا۔ ہر بانی ہر ساچا زور، جگت جگت بنایا۔ گر سنگر آپے تور، لوک مات کرے جنایا۔ نرگن اپنے ہتھ رکھے ڈور، سرگن تند بندھانیا۔ نیتز کھولے ہرن پھور، فرنا پھرے بے پرواہیا۔ آپے حکمے رہیا تور، حکمی حکم پھرانیا۔ پاوے سار اندھ گھور، ایک جوت کر رُشنا یا۔ ہر بن اور نہ دیسے کوئی ہور، نہ کوئی قدرت رچن رچانیا۔ لکھ چوراسی نہ جوڑے جوڑے، برہما وشن شو نہ کوئے سہانیا۔ ہر کارُپ ست سرُپ گرگھال چکائے مور تور، تیرا میرا رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بانی اپنی آپ سنانیا۔ ہر بانی پت پت پت، پت پاؤن آپ چلایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، رسنا گات گات گات پار کرایا۔ دھر داشب ساچا میت، ساک سجن سین اک اکھوانیا۔ گر سکھ گاؤنا سوہنگ سہاگی گیت، سنگر پورا کرے گڑمانیا۔ اٹھے پہر سے چیت، چیتن ستا آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے گھر، بنک دوارا اک دکھانیا۔ ہر بانی بان نرالا، گر سنگر ہتھ اٹھایا۔ رسنا چلہ تیر کمانا، لوک مات آپ چلایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھيو بھیدا بھيو چھپایا۔ گرگھال مارے اک نشانہ، سوئے مات لئے اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی پینا دانا، دانا پینا آپ ہو جانیا۔ ہرجن کرے ٹھانڈا سینہ، ست ست

ست ورتایا۔ تیاں لوکاں پار کینا، برہما وشن شو راہ رہے تکیا۔ اپنا رنگ چڑھایا بھینا، بھنڑی رین نال سہایا۔ رسنا جہوا جس جن سوہنگ چینا، چنتا سوگ رہے نہ رایا۔ اتم انت آپ اپنے جیہا کینا، ہنگ برہم پار برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل کھلایا۔ ہر شبد سچی دھنکار، دھر بانی ناؤں دھرائیا۔ پڑکھ اگم کھیل کرتار، کلاوت کل ورتایا۔ بے انت بے انت بے انت سرجنہار، انت آد وڈی وڈیایا۔ کنت کنت کنت ہر نار بھتار، در سہاگن سو بھاپایا۔ اچھیا بھچھیا کر شنگار، بھوشن بستر اک سجایا۔ کوسک نیا ساچا ہار، مستک ککا تک لاٹ لگایا۔ نیناں کجل نام دھار، لوئن رہی مٹکایا۔ ہنس مکھ بٹی دند اچار، گو بند گو بند جہوار ہی گایا۔ سرون سنن کنت پیار، دھنی ناد ایکا لو لایا۔ نک واسنا سنگدھی ویکھ وہار، گر سنگت سنگ مہکایا۔ بندی توڑ آیا وچ سنسار، بندی خانہ توڑ تڑایا۔ شاہو بھوپ ساچے گھوڑے چڑھیا شاہ سوار، سولاں کلیاں آسن پایا۔ سولاں سولاں بنھے دھار، سولاں سولاں وڈ وڈیایا۔ سولاں سولاں مارے مارے مارے سولاں سولاں لیکھ لکھایا۔ بدلایا چولا کھج تیری اتم وار، پنچ تت نہ کوئے رکھایا۔ بنیا گولا گر سکھ دوار، لوک مات ساچی سیوار ہیہا کمایا۔ گایا ڈھولا بے عیب پروردگار، سوہنگ رسنا گایا۔ بنیا تولا وچ سنسار، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ پائے رولا نر نار، چاروں کنت پی دھایا۔ منمکھ مایا کرے خوار، کامی کرودھی لو بھی آسا ترسنا ہوئی ہلکایا۔ مانس مانکھ جنم گئے ہار، گل پائی جم کی پھاپا۔ درش نہ پایا گر کرتار، جگت ویکھ ویکھ نین نیناں نال ملایا۔ بند کواڑ نہ کھولیا تاک، اپنی اکھ نہ آپ اٹھایا۔ گرکھاں میلا ساچے سجن سین ساک، سنگر پورا میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بانی ہر منتر، گر سنگر مکھ سنایا۔ سنگر گائے دھر دھر راگ، ہر راگی راگ الا سند۔ شبد اگئی ایکا آواز، دھر دھامی آپ سنسار۔ آپے رچیا سچ کاج، ساچی وسٹو سنگ رکھائندا۔ جگا جگنتر غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائندا۔ کھج اتم دیس ماجھ، محن ماگھ اک وکھائندا۔ ہاڑ ستاراں سازن ساز، جن بھگتاں بھگتی لیکھے لائندا۔ سیس رکھائے ساچا تاج، آپے ویکھ وکھائندا۔ دھر درگاہی ایکا راج، درگاہ ساچی دھام سہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مکھ ساجن پار کرائندا۔ پار اتارا آپے کر، گر شبدی بیڑا ہر چلایا۔ آپ اتارے اپنے گھر، ونجھ مہانا اک رکھایا۔ آون جاون دو جہاناں چھے ڈر، ساچا دامن رہیا پھرائیا۔ گر مکھ ضامن بنیا ہر، ہر کی پوڑی دے چڑھایا۔ کھج میٹے ہنکاری

راون گڑھ، ہوئے لنگا گڑھ تڑائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرسکھ گُرمکھ گُر گُر گُرجھولی پائیآ۔ گُرسکھ اپنی جھولی پا، پورب لہنا لہن چُکائیآ۔ سَنگُرساجن بن ملاح، بیڑامات چلائندا۔ اتم ویلے پکڑے بانہہ، لیکھا لیکھ لکھائندا۔ نہہکلتی جامہ پا، جوت ذات جگت اک وکھائندا۔ گُرسکھاں بنیا پتا ماں، بال انجانے گلے لگائندا۔ ہر سنگت تیری ٹھنڈی چھاں، سَنگُرسر اپنا ہیٹھ دھرائندا۔ اک دُوجے دی پھڑی بانہہ، دُوجا وچولا نہ کوئے وکھائندا۔ پُتراں پیاری لگے ماں، ماں پُتراں سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، نہ کوئی تیر نہ کمان، نہ کوئی رتھ رتھواہی دسے نشان، ایکا جوتی نور والی دو جہان، گُرمکھاں کرے کل پچھان، لکھ چوڑاسی مار دھیان، ایکا دیوے سوہنگ دان، برہم پاربرہم نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، انس بنس بنس انس، انسا بنسا آپ اکھوائندا۔

☆ ۱۴ ساون ۲۰۱۶ بکرمی سُچا سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ پھلی ضلع فرورپُر ☆

ہر سَنگُرسورا نوجوان، آپ اپنا بل رکھائیآ۔ نرگن جوت سری بھگوان، پرَم پُرکھ وڈی وڈیائیآ۔ سچ وکھائے اک نشان، دو جہاناں رہیا جھلایا۔ داتا دانی وڈ مہربان، پاربرہم گُراکھوائیا۔ کھیلے کھیل کھیل مہان، گھر ساچے وجے ودھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سورپیر اک اکھوائیا۔ سَنگُراٹھیا جودھا سور، ست پُرکھ لئے انگڑائیآ۔ کرے پرکاس جوتی نور، ظاہر ظہور وڈی وڈیائیآ۔ سرب کل آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ اکھوائیا۔ آپے وسے نیڑے دُور، آپ اپنا پنڈھ مُکائیآ۔ آپے شبد انادی وجے تَور، ناد انادی آپ سَنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بلدھاری آپ اکھوائیا۔ آپے جودھا ہر بلوان، پرَم پُرکھ اکھوائندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویس وٹائندا۔ پاونہارا ساچی آن، ایکا تھکم سَنائندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ساچا شبد الا سندا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، اپنا آسن لائندا۔ دس نہ آئے جیو جہان، جنت کنت نہ کوئے ملا سندا۔ داتا دانی گن ندھان، گونتنا ناؤں رکھائندا۔ جوتی نور کوٹن بھان، آکاش پرکاش سمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگُرا پورا اک اکھوائندا۔ ایکا سورا سَنگُرا

پُرکھ سمرتھ، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ مہا گائے اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانی۔ چلاونہارا ساچا رتھ، جگ جگ گیرا آپ دوائیا۔ آپے دیونہارا ساچی
 وتھ، اپنی بھچھیا جھولی پائی۔ آپے لکھ چوراسی پائے نتھ، شبد ڈوری ہتھ اٹھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سجن ایکا ایک ہو
 جائیا۔ سنگر ساجن پورا اٹھیا، نرگن جوتی نور اجیار۔ جن بھگتاں اُپر آپے ٹھیا، دیوے نام شبد ادھار۔ گلیا رہن نہ دیوے کسے کٹھیا، ویکھ دکھائے نو کھنڈ
 پر تھی سرب سنسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگمرا کھیل ہر مہربانا، اپنا آپ کھلایا۔ پرگٹ ہو دو جہاناں، تن
 لوک کرے رُشانیا۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ دکھانا، چوڈاں چوڈاں سنگ نبھائیا۔ چاروں کُنٹ مارے اک دھیانا، ایکا نین اٹھائیا۔ لکھ چوراسی جانی جانا، سنت
 سادھ بھيو کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن داتا سور، سنگر ساچا اک اکھوایا۔ سنگر بھریا نام بھنڈارا، نر ہر جھولی پائندا۔ پر
 پُرکھ پر بھ بن ورتارا، گرکھاں آپ ورتائندا۔ ونج کرائے سچ و نچارا، ساچا در کھلایندا۔ ایٹھے اوٹھے دے سہارا، سگلا سنگ نبھائندا۔ بیڑا کرے پار
 کنارہ، شوہ دریائے نہ کوئے ڈبائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ناؤں دھرائندا۔ سنگر پورا ہر ہر مینا، ہر ہر وڈی وڈیائی۔
 ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹا، کیٹ کیٹاں وچ سامیا۔ پاربرہم پر بھ ٹھانڈا سیتا، سیتل دھار رہیا وہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیل کھلاونہار بے انتا، آد جگاد سامیا۔ کھیلے کھیل جگ جگنتا، جگ جگ ویس وٹایا۔ لیکھا جانے سادھن سنتا، سنت سادھ آپ ہو آیا۔
 جوتی نور سری بھگونت، بھگون جوتی نور وٹایا۔ توڑنہارا ہوئے گڑھ ہنگتا، نام کھنڈا تیز کٹار ہتھ اٹھایا۔ گرکھاں کایا چولی رنگدا، رنگ مچھٹی اک چڑھایا۔
 منمگھ دوارے کدے نہ لنگھدا، در دوارا رہیا تجایا۔ جن بھگتاں آگے پھرے منگدا، جگ جگ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری انتم ور، اپنا بل دھرایا۔ بل دھرائے ہر بھگوانا، ہر سجن وڈ وڈیائی۔ انتم دیوے دھر فرمانا، وشنوں کرے جنایا۔ اٹھ بال بال
 نادانا، ہر ساچی سیوالایا۔ تیرا جوگ تیرا بھوگ تیرا رس ویکھ دکھانا، تیری دھار بندھائیا۔ تیرا چلہ تیر کمانا، تیرے ہتھ اٹھائیا۔ تیرا پینا تیرا کھانا تیرا
 ان تیرا دانہ، تیری جھولی پائی۔ تیرا بھوپا تیرا راجا تیرا رانا، تیری رعیت رہیا دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ورتے اپنا بھانا، اپنا بھانا رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں رہیا اٹھائی۔ اٹھ وشنوں لے انگڑائی، ہر ساچا آپ جگائند۔ انتم ویلا پئے ڈہائی، نہ کوئی دھیر دھرا سندا۔ رُو سس پیکھن
 مکھ شرمائی، ساچا چند نہ کوئے چڑھائند۔ ساچے در منگل کوئے نہ گائی، نہ کوئی ناد و جائند۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلائی، کھیلنہارا بھو پُچھائند۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، وشنوں دیوے ایکا ور، سویا آپ اٹھائند۔ وشنوں سویا اٹھ کھلوتا، نیز نین اگھڑیا۔ پُرکھ ابناسی ہتھ وچ پھڑیا سوٹا، ایکا ہتھ ہلا رہیا۔ تیرے
 بھنڈارے آوے توٹا، تیرا مول چکا رہیا۔ سچ نگارے لگے چوٹا، ایکا تال و جا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اوٹ
 سمجھا رہیا۔ وشنوں نیز اپنا کھول، ساگو پانگ سہائند۔ نیوں نیوں سپس رہیا بول، چرن کول بگسائند۔ پاربرہم پر بھ پورے تولیں تول، ساچا تولاتوں
 اکھوائند۔ میں ستا رہیا انھول، چھتی جگ نہ کوئے اٹھائند۔ توں سنگر داتا سدا اڈول، ہر ہر تیرا بھو کوئے نہ پائند۔ میں وساں سدا تیرے کول،
 تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھائند۔ تیرا رُپ جائے مول، میرا کول کھلائند۔ میرا کول جائے پھول، برہما اُتپت ویکھ دکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپائے کھیل کھلائے، آپے میٹ مٹائند۔ وشنوں سُن ہر جنائی، ہر ساچا سچ الائند۔ تیری میری ہوئے کُڑمائی، ساچا سگن
 منائند۔ تیرا رُپ میں لواں پرنائی، انگیکار کرائند۔ آپے دھی آپ جوئی، سوہرے پیسے آپ سہائند۔ آپے سبجا رہیا ہنڈھائی، آپے گود سہائند۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا کھیل کھلائند۔ وشنوں بالا لال گُلا، ہر ہر رنگ رنگائی۔ میل بلاواں دین دِیالا، گر
 گوپالا سچ سبھائی۔ آپے بنے سچ دللا، آپے سیو کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نرگن نرگن رہیا اٹھائی۔ وشنوں
 اٹھیا ہر ہر تھیا، لوک مات اٹھ دھایا۔ تیر نرالا ایکا چھٹیا، ہر ساچے آپ چلایا۔ انتم انت میں گیا لٹیا، میرا بھنڈارا خالی رہیا کرایا۔ ابناسی کرتا ایکا
 رُٹھیا، نہ سکے کوئی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ور داتا آپ اکھوایا۔ آپے برہمے کھولے جاگ، آپے اکھ گھلایا۔ آپے مارے اپنی
 واج، آپے رہیا اٹھائی۔ آپے رکھنہارا لاج، آپے ویکھ دکھائی۔ آپے سازن لئے ساز، آپے میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 پاربرہم برہم رہیا سمجھائی۔ اٹھ برہم کر دھیان، پاربرہم سمجھائند۔ چار ویداں جگت گیان، انتم پنڈھ مکائند۔ تیرا ناتا چھٹے دو جہان، نو نو چار ویس

وٹا سندا۔ انتم جوتی میل ملان، جوتی جوت جوت سماندا۔ تیری کریا کرے کلیان، تیرا انت وکھاندا۔ تیرا مندر وکھ وکھان، ہر ساچا وکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھاندا۔ برہما ویتا اکھ اگھاڑ، ہر ساچے آپ سنا یا۔ لہنا دینا چکیا ستاراں ہاڑ، ویہہ سو یسا دے ڈھایا۔ تیری وجے نہ کوئے ستار، راگ راگنی نہ کوئے سہایا۔ تیرا بیڑا آر پار، نارد من نہ وکھ وکھایا۔ سُرستی کرے نہ کوئے پیار، انک سہیلی نہ گلے لگایا۔ ترے گن بٹھے نہ کوئی دھار، پنچم ناتا نہ جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا انگ کرے بھنگ، اپنے رنگ رنگایا۔ برہمے تیرا ساچا روپ، ہر ہر وکھ وکھاندا۔ لکھ چوراسی چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پاندا۔ کھگ انتم لئے لٹ، اپنا نعرہ ایکا لاندنا۔ دو جہاناں چوگ گئی کٹھٹ، امرت پیالہ نہ کوئے پیاندا۔ انتم رکھنی ایکا اوٹ، ویلا انتم آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھاندا۔ برہما ویتا نیز رو رو، نین نہر وہاندا۔ اپنا کھڑا آپے دھو دھو، آپے ویس وٹاندا۔ اپنا امرت آپے چو چو، آپے کول کھلاندا۔ آپے کر کر اپنا موہ، آپے انت تڑاندا۔ ہر کا بھیسو نہ جانے کو، برہما رو رو نہر وہاندا۔ پرگٹ ہو یا ہر ہر سو، سو پرکھ نہر نجن ناؤں دھراندا۔ ہنگ برہم آپے ہو، آپے نام دھراندا۔ آپے ڈھو آدیوے ڈھو، آپے کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما ویتا ایکا میتا، نیز نین نظری آسندا۔ ساچا میتا ہر نہرکار، نہر گن روپ سمانیا۔ برہما ویتا دے ادھار، آتم برہم جنایا۔ برہم برہم کر پسا، جیو جیو سمجھانیا۔ انتم مارے اپنی مار، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ لکھ چوراسی آر پار، اپنی نیس چلایا۔ نیا ڈوبے ادھو چکار، ساچا سمانیا ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شکر رہیا سمجھانیا۔ شکر شو اٹھ میت، باسک تشکا گل سہانیا۔ ہتھ ترسول اپنا آپ رہیا جیت، در اپنا سو بھاپانیا۔ بھولا ناتھ بیٹھا اتیت، ترے گن مایا چھند کٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھانیا۔ بھولے ناتھ ناتھ انا تھا، ہر ہر جوت جگاندا۔ تیرا انتم ٹٹے سا تھا، انگی انگ سماندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، جگ جگ ویس دھراندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، آپے ناؤں اُپجاندا۔ تیری جوتی کھچ للاٹا، اپنے وچ ملا سندا۔ چو تھے جگ آیا گھاٹا، نہ کوئی پور کراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنو روپ آپے دھر، برہما ویتا لئے پھڑ، شکر چوٹی رہیا چڑھ، اپنی کھیل کھلاندا۔ شکر چوٹی ہر ہر چڑھیا،

برسے بندھن پائیا۔ وشنوں روپ آپے دھریا، بھگون سنگ نبھایا۔ سوہنگ اکھر آپے پڑھیا، سو پڑکھ زرنجن وٹی ودھایا۔ ہنگ برہم پر بھ گھاڑن گھریا،
 آپ اپنے وچ ٹکایا۔ زرگن زرگن نال لڑیا، کھنڈا تیر کمان نہ ہتھ اٹھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھریا، دو دھار نہ کوئے چلایا۔ حکمے اندر توڑے گڑھیا،
 ہر حکم وڈی شہنشاہیا۔ برہما وشن شو آپے پھریا، آپ اپنے لڑ بندھایا۔ کروڑ تیتیا ایکا اکھر پڑھیا، ہر ساچی کرے پڑھایا۔ سرپت راجا اندر وڑیا، بیٹھا
 گلھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا رہیا چکایا۔ اٹھ اند اندرا سن دینا تچ، ہر ساچا حکم سنا سندا۔ سچ سنگھاسن نہ بہنا سچ، ویلا انتم
 آسندا۔ کوئی نہ پردہ سکے کج، ہر ساچا پردہ لاہندا۔ ہر شبد نگارہ رہیا وچ، کروڑ تیتیا آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی
 نور ڈگگ سندا۔ اند اندرا سن انت تجاونا، سچ سنگھاسن نہ آسن لایا۔ امرت جام نہ کسے پیاونا، چوواں رتن نہ کوئے دکھایا۔ در اپچھراں نہ کوئی گاونا، نہ
 کوئی ویس ویس وٹایا۔ تار ستار نہ کوئے ہلاونا، کلج کوکے دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر بنائے بتر، آد انت ہر
 بھگونت، اپنی کھیل کھلایا۔ اندر رووے مارے دھاہ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا سندا۔ اٹھے پھر اُبھے ساہ، ساچا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ نہ کوئی پکڑے
 انتم بانہہ، ہر ساچا دس نہ آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل کھلایا۔ اپنی کھیل کھلاو نہارا، ایکا ایکونکاریا۔ آپ اپنا کر
 پسارا، آپے ویکھ دکھا رہیا۔ آپے سیوک سیوادارا، ساچی سیوا آپ کر رہیا، آپے وشنوں دیوے بھنڈارا، اپنی دیا کما رہیا، آپے برہم کر پسارا، آپے
 انت دکھا رہیا۔ آپے شکر بٹھے دھارا، سچ سنگھارا آپ کر رہیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آ رہیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ہر ساچا آپ اکھوا
 رہیا۔ لوک مات لکھ چوڑا سی جیو جنت پائے سارا، تھر گھر ساچا اک سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا بے پرواہ، شبد
 سروپی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا رہیا۔ سنجگ ساچا بیڑا آپ چلایا، ہر ساچی سچ وڈیایا۔ تریتا لہنا دین مُکایا، ایکا نام وچے ودھایا۔ دواپر تیرا کھیل کھلایا،
 کھیلنہارا بے پرواہیا۔ کلج ساچا ویس وٹایا، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ نانک زرگن جوتی جوت جگایا، کرے سچ رُشٹایا۔ ایکا منتر ستنام پڑھایا، چار ورنناں
 کرے پڑھایا۔ جیواں جتناں آپ سمجھایا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ آد جگادی اک اکھوایا، پار برہم وڈی وڈیایا۔ کلج میٹے میٹ مٹایا، زرگن جوت کرے

رُشنايَا۔ ورن گوت نہ کوئے رکھایا، مات پت نہ بھین بھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ نرُگن رنگیا ساچا رنگ، ہر
 گھر ساچے وٹی ودھایا۔ گوہند سیجا سچ پنگ، پُرکھ اکال بیج وچھایا۔ واہرُ فَنخ ڈنکا وچے مردنگ، واہ واہ گرو وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنت، نرُگن سرُگن کھیل کھلایا۔ نرُگن کھیلے کھیل اپار، آد جگادی ایکنکاریا۔ سرُگن کرے سچ پیار، لوک مات لے اوتاریا۔
 شبد رکھے تکھی دھار، ساچا کھنڈا اک اپاریا۔ گرگھ ساجن لائے پار، منمکھاں میٹ مٹا رہیا۔ کلجگ انتم رین اندھیار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھا رہیا۔ گر
 گوہند ہو یا خبردار، سَنگھ اپنا رُپ وٹا لیا۔ ایکا کھنڈا تیز کٹار، ایکا سنگ رکھا لیا۔ کملاپاتی جوتی نورُ اجیار، نورُ نورُ ڈمگا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرُگن داتا بے پرواہ، ہر جن دیوے سچ صالح، ایکا منتر نام درُڑا لیا۔ ایکا منتر ہر ہر ناں رسنا گاؤنا، چار ورن جنایا۔ اوچ نیچ نہ کوئے
 رکھاؤنا، گرگھ سجن میل ملائی۔ پنڈت پاندھا کوئی دس نہ آؤنا، ملا شیخ مساق کلمہ نبی نہ کوئے پڑھایا۔ ہو ہو نعرہ کسے نہ لاؤنا، انا الحق نہ کوئے سنائی۔
 کلجگ انتم ساچی کھیل کھاؤنا، گر گوہند نرُگن جوت کرے رُشنايَا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاؤنا، ستاں دیپاں دے اٹھایا۔ ایکا کھنڈا نام چکاؤنا، چار کُنٹ
 دکھایا۔ شبد اگمی فوج اٹھاؤنا، دس کسے نہ آئی۔ سمت سولاں ساہ سُدھاؤنا، ویہ سو بکرمی نال رلائی۔ ویہ صد ستاراں ویس وٹاؤنا، جوتی نورُ کر رُشنايَا۔
 گرگھ سجن آپ اٹھاؤنا، گھر گھر دیوے درس بے پرواہیا۔ جاگرت جوت اک جگاؤنا، جوتی نورُ کرے رُشنايَا۔ ساچا مارگ اک دکھاؤنا، راج راجاناں شاہ
 سلطاناں خاک ملائی۔ ویہ سو اٹھاراں اٹھاں تتاں مول چکاؤنا، تتوت سمائی۔ اُنی اُنیا شاہ سلطاناں خالی کھسیا، مُسلم سٹی چوٹی جائے مُنی، اللہ رانی کھ
 شرمایا۔ بیس بیس ہر جگدیشا شاہو شاہیسیا، ایکا چھتر سیمس کُکایا۔ چار ورن اک حدیثا، ایکا حکم سنائی۔ پرگٹ ہوئے پنچم پیتا، پنچ نشانہ ہتھ اٹھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرُگن نورُ آپ اکھوایا۔ نہہکنک ہر نرُکار، ایکا ایک اونکاریا۔ دوجا دسے نہ کوئے سنسار، پنچ تت
 نہ کوئے بنا رہیا۔ گوہند گر ساچی دھار، پُرکھ اکال آپ چلا رہیا۔ سَنگھ رُپ سچی سرکار، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ شاہو بھوپ بھوپ آسوار، سچ سَنگھاسن
 آسن لا رہیا۔ سچھنڈ دوا ریوں آئے باہر، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبا رہیا۔ لوک مات پاوے سار، ساچی جوتی ڈمگا رہیا۔ کلخی توڑا سیمس دستار، جوتی جوڑا

میل ملا رہیا۔ جن بھگتاں انتر آئے بہڑا، جگت سندیشہ روگ مٹا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے ساچا ور، گھر مندر اک
 دکھا لیا۔ گرکھ تیرا سچ دروازہ، سچھنڈ ہر سہا لیا۔ پاربرہم پرہہ غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیا۔ دُھن انادی انحد مارے واجا، سُن سادھ کھلایا۔ ہر
 سلطان وڈ راجن راجا، عدلی عدل کما لیا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، ترے گن رووے دے دُہا لیا۔ جن بھگتاں ساچا سازن سازا، ملے میل بے پروا لیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ تیری رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ گر سکھ تیری وڈیائی دھن، ہر گوبند درشن پایا۔ سننگر پورا بیڑا دیوے
 بٹھ، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ جننی جنیا ساچا جن، دھن دھن دھن جنیندی مایا۔ ایکا راگ سُنیا کن، پُرکھ اکال اک منایا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن،
 لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن دیوے ور، ور داتا اک اکھوایا۔

★ ۱۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی ار جن سنگھ دے گھر پنڈ پھلی ضلع فروز پور ★

اسکھ اسکھا ہر گن نر نکار، اسکھ اسکھ نہ گنت گنایا۔ اپنی پاوے آپے سار، اپنی جوت کر رُشنا لیا۔ دھام اگڑے بیٹھ نر نکار، جوتی نور ڈگمگایا۔
 ساچا مندر بنک دوار، اپنا آپ سہا لیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنی کرن اک اُچا لیا۔ اپنے اندروں کری باہر، برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں رچن رچا لیا۔ ایکا
 کرن ونڈے ونڈ، ترے ترے ونڈ ونڈا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اسکھ گن آپ اکھوایا۔ ایکا کرن ترے ترے دھار، ہر ساچی
 ونڈ ونڈا لیا۔ نوری نور نور اُجیار، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ایکا وشنوؤں کرے پیار، اک برہما وچ وسائدا۔ ایکا شو دے ادھار، ایکا رنگ رنگا لیا۔ اک
 کرن کرن کرن آکار، اپنا روپ سما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اسکھ گن آپ اکھوایا۔ اک کرن ہر ونڈ ونڈا لے، وڈ وڈی وڈی لیا۔
 اک اک اک تے ایکے سنگ رلائے، اک صد اک دس اک کرے گڑم لیا۔ آپے جانے اپنی حد، برہما آپ اُپا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اک کرن اک سو گیارواں حصہ دے ونڈ، رُو س دے رُشنا لیا۔ دوجا کھیلے کھیل برہمنڈ، نرگن داتا بے پروا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، اسنھ گن اک اکھوائیا۔ اک اک اک کھیل نرالا، ایکا اک اک نال رلائیآ۔ تیجا ایکا کر نرالا، اپنی بنت بنائیآ۔ تے لوک گگن تھالا، ساچی بنت بنائیآ۔ ایکا شکتی جوت جوالا، آد آد اُچائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمنڈ اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ دوجا ایکا کرتیار، دوہاں میل ملائندا۔ ایکا کرن گیاریوں دھار، لکھ چوراسی رچن رچائندا۔ نرگن نور کر آکار، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائندا۔ دیونہار سرب سنسار، رازق رحیم آپ اکھوائندا۔ آپے اُتیت کرے اپنی دھار، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپے انتم لئے سنگھار، اپنا لیکھا آپ چکائندا۔ دوئے ایکے کر پیار، ایکا ایکے نال جڑائندا۔ ایکا کرن ہوئی اُجیار، رُو س دے آدھار، لکھ چوراسی جوت جگائندا۔ تیجا ایکا نرگن رُوپ، ہر ہر اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ابناسی کرتا ست سروپ، پنچم پنچم وڈی وڈیائیآ۔ دیکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے تھ، رُو س کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرن اپنے ہتھ رکھائیآ۔ تیجا ایکا تکھی دھار، ایکو نکارا اُچائندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، آد جگاد کرائندا۔ پنچ تت کر پیار، آپ اپنا آسن لائندا۔ ناؤں دھر گر اوتار، لوک مات دیکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اسنھ گن اسنھ گن اسنھ، آپ اُچائندا۔ اک اک اک، ایکا رنگ رنگیآ۔ ایکا رُو س میٹے ترکھ، اک لکھ چوراسی پھیرا پایا۔ اک اپنا لیکھا آپے لکھ، آپے دیکھ دکھایا۔ ایکا دھارے ساچا بھیکھ، برہما وشن شو لئے اُچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ایکا کرن ہر کرتار، اپنی آپ آپ اُچائیآ۔ ترے ترے کھیل کھیلے اپار، تئاں میلا سہج سُبھائیآ۔ جیرج اند کرے پیار، اُتہج سیج آسن لائیآ۔ گر رُوپ آپ کرتار، اپنی جوت کرے رُشائیآ۔ نہ کوئی دیسے ہور پسا، نہ کوئی دیکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کرنی کرن اُچائیآ۔ اک اک اک گیاراں، ایکا رنگ رنگیآ۔ کھج انتم میت مُرار، لوک ماتی ویس وٹایا۔ شبدی شبد شبد جیکارا، برہما وشن شو بٹھ دکھایا۔ لکھ چوراسی مارے مارا، ایکا کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ گرگھاں کرے سچ پیارا، اک سو گیارا دوس ساچا جاپ جپایا۔ چھٹی جگ نہ پائے کوئی پارادارا، گر پیر سادھ سنت اولیئے پیر، شیخ ملا سارے گئے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ ایکا کرن نرگن دھار، اک گیاراں ونڈ ونڈائیآ۔ اپنے اندروں آئی باہر، در دوارا آپ تچائیآ۔ اسنھ گن بیٹھ

نرنکار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ایکا ونڈی تن پیار، تیجا حصہ آپ رکھائیا۔ دوجا قدرت قادر بنیا ساچا یار، قادر قدرت وچ سمائیا۔ آپے کرے روس
 اُجیار، اپنی کرنی نور رُشنائیا۔ آپے صاحب سجن سترگر ساچا میت مرار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ آپے سب توں وسیا باہر، بھيو اھیدا بھيو چھپائیا۔ جو اُتے
 سولے سنگھار، تھر کوءے رہن نہ پائیا۔ جگا جگنت سادھ سنت گر اوتار اپنے اندر لے واڑ، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، وڈ اتا بے پرواہیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت، ہر اپنے اندر آپ رکھائیا۔ جگا جگنت کر پیار، لوک مات دھرائندا۔ شبد سروپی کر جیکار، ساچا نام
 سنائندا۔ لائے مارگ اگم اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہارو نر نرنکارو، نرگن نور سرب گوننتیا۔
 پاربرہم پر بھ پُرکھ اپارو، جوتی نور نور اُجیارو، گھر ساچے سو بھاونتیا۔ عقل کل کل آپے دھارو، جل تھل مہینل رہیا پسارو، رُوپ رنگ نہ کوءے دکھنتیا۔
 وسے نہچل دھام نیارو، آد نرنجن برہم پسارو، پاربرہم سری بھگوننتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہنتیا۔ بھگون بھے
 بھجن، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن نرائن سجن، اکال پُرکھ بے پرواہیا۔ جونی رہت گھرن بھنن، سمرتھ پُرکھ اھوائیا۔ آد جگاد ایکا سجن، سگلا سنگ
 نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور نور در سائیا۔ الکھ الکھنا اگم اگمرا، انھو پرکاس سمائیا۔ سدوسے دکھرا ہڈ ماس ناڑی نہ چمڑا،
 تت رت نہ کوءے دکھائیا۔ جگا جگنت ہوءے پرکھنا، پلے نہ کوئی پیسا دمڑا، مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ دوویں ہتھیں پھرے سکھنا، مات پت نہ کوءے امی
 امڑا، ساک سجن نہ کوءے بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیا۔ لکھنہارا ہر نرنکار، ایکو نکارا عقل کلا اھوائندا۔ جوت
 اُجیار کھیل اپار، سچکھنڈ دوار سو بھاونت سو بھاپائندا۔ سٹ ڈلار شبد جیکار، ایکا نعرہ نام نامہ ست لگائندا۔ سچکھنڈ دربار دھرم آکار، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، در ساچا اک سہائندا۔ در سہاونا راگ الاونا، ہر مندر سو بھاپائیا۔ سچ سگھاسن آسن لاونا، جوت پرکاسن کھیل کھلاونا، نورو نور
 ڈگمگائیا۔ دپیک جوتی اک جگاونا، آپ اپنا میل ملاونا، گھر میلا سچ سبھائیا۔ ساچا بنک سہاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور
 ڈگمگائیا۔ گھر اُچجایا ہر رگھرایا، کھنڈ سچ سچ وڈی وڈیائیا۔ سچ سمایا دس نہ آیا، سچ کہنا کہن نہ کوءے جائیا۔ شبد الایا منگل گایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ اپنا کر ہر پسار، ہر نرنکارا آپے آپ ویکھ دکھائندا۔ کرنی کرتا کر اُجیارا، کرنا کرتا کرنی کرتا آپ کماندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے اُتیت کرے کرائے سرب سنسارا، آپ اپنی کھیل کھائندا۔ آپے میٹے کوڑا پسار، ترے گن ڈیرہ آپے ڈھائندا۔ آپے برہما وشن کرائے انت کنارہ، آپے جوتی نور دھرائندا۔ کلجگ انتم جوت اُجیارا، ایکونکارا آپ اُکھوائندا۔ ویدکتیبیاں وسے باہرا، کھانی بانی مکھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در اپنے سوبھاپائے سوبھاونت، گنونت گن جنائیا۔ در مندر اندر ساچی بنت، نرگن اپنی آپ اُچائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ نہہکنک ہر نرنکارا، بھیو کسے نہ پایا۔ چارے جگ بن لکھار، اپنا اپنا لیکھا گئے لکھایا۔ سادھ سنت گرسنگر رہے پکار، نہہکنک تیراناں دھیایا۔ کلجگ انتم آونا وچ سنسار، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشایا۔ نرگن جوتی دیک بال، گرکھاں رہیا جگائیا۔ اک دکھائے ساچی دھر مسال، چرن دوارا وڈ وڈیائیا۔ آپے پرکھے ساچے لال، نام کسوٹی ہتھ اٹھایا۔ لیکھے لائے کاچی ماٹی جھوٹھی کھال، رت تت برہم مت آپ اُچائیا۔ ابناسی کرتا دھرنی دھرتا دھرت دھول اُپر گرگمھ ساجن لئے بھال، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ شبداں شبدی بن دلال، ونج کرائے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک لٹائیا۔ گرگمھ شاہ بنیا کنگال، اتوٹ اتٹ بھنڈار آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن لئے ترائیا۔ تارنہارا ایکا گر، ایکا ایکونکاریا۔ گرگمھ ساجن ساچے چڑھائے گھوڑ، ساچا گھوڑا اک دکھا رہیا۔ کلجگ انتم گیا بھڑ، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ لکھ چوراسی ویکھ مٹھا کوڑ، کلجگ ریٹھا کوڑا بھن دکھا لیا۔ گرکھاں انتر آتم لگی اوڑ، دے درس ترکھا بھجھ لیا۔ سنگر پورا گیا بھڑ، بھانڈا بھرم گرٹھ بھنا لیا۔ گرگمھ پھڑنا ایکا پوڑ، چوتھے پد چوتھے گھر سوہنگ ڈنڈا ایکا لا لیا۔ ادھ وچ نہ جانا اڑ، گر پورے سر اپنا ہتھ دکھا لیا۔ شبد سروپی لئے پھڑ، سنگر وچولا شبد رکھا لیا۔ سسے اُپر ہوڑا دھر، نرگن سرگن ناؤں دھرا لیا۔ ہنگ برہم لائے لڑ، اپنا پلو آپ پھڑا لیا۔ پرکھ ابناسی ساچے گھوڑے رہیا چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لا لیا۔ گرگمھ ناری لئے ور، کنت کنتوہلا پھیرا پالیا۔ ساچی ڈولی چکھے بن کہار، اپنے کندھ اٹھا لیا۔ تیاں لوکاں کرے پار، ساچے

مارگ آپے پا لیا۔ آد شکت پانی دے وار، امرت ساچا ہتھ اٹھا لیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پیار، گرگھ ساچا آپ بہا لیا۔ لکھ چوڑاسی گھنٹ دے اتار، اپنا
 مکھڑا آپ وکھا لیا۔ کرے کرائے سچ پیار، انگیکار انگ لگا لیا۔ ساچی سیجا پُرکھ کرتار، نرگن اپنی آپ سہا لیا۔ سنت دُلا رادے ادھار، ساچی سیجا آپ
 سوا لیا۔ ایکا سیجا ستے پیر پسا، دوسر پھیر نہ کسے اٹھا لیا۔ جگ جگ بٹھے اپنی دھار، بھگتاں آپ جگا لیا۔ شبد سُنسپہڑا دیوے اپنی وار، ساچا حکم سنا لیا۔
 لوک مات جانا وچ سنسار، بھگتی مارگ اک وکھا لیا۔ میں آواں کرپا دھار، گر سُنکڑ روپ وٹا لیا۔ کلجگ انتم ویکھ وچار، نرگن ساچا کھیل کھلا لیا۔ گرگھ
 ساجن لائے پار، اپنے بیڑے آپ چڑھا لیا۔ کوئے نہ ڈوبے وچ منجھدھار، بھو ساگر پار وکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 رنگ رنگا لیا۔ گرگھ ناری کنت پیاری، نیتز نین شنگاریا۔ دوس رین رہی پکاری، گھر آسا جن میت مراریا۔ ڈھردر گا ہی لگی یاری، جگت وچھوڑا کیوں پا لیا۔
 میں بھلی اوگنہاری، تیرا گن نہ جنا لیا۔ تُوں شاہو سچا بخشنہاری، ہوں خاکی خاک رما لیا۔ بن تیرے درشن ہوئے خواری، لکھ چوڑاسی بھرم بھلا لیا۔
 تیری سیجا اک پیاری، دوجا رس نہ کوئے وکھا لیا۔ تیرا شبد سچّی دھاری، ساچا منگل گا لیا۔ پا گلوکڑی انتم واری، کلجگ مایا موہ جھوٹھا دھندا توڑ تڑا لیا۔
 تیری ڈگی تیرے چرن دھاری، تیرا آسرا اک نکا لیا۔ چھتی جگ رہی کواری، کنت سہاگ نہ کوئے ہنڈھا لیا۔ کلجگ انتم آئی واری، سوہنا سیس مات
 گندا لیا۔ ساچا کریا اک وہاری، ہر ہر سگن منا لیا۔ سوہنگ شبد ملیا داج بھری پٹاری، اپنے سنگ اٹھا لیا۔ جانجی لاڑا آئے کر تیری، سوہنا گھوڑا واگ گندا
 لیا۔ گر گرگھ ناری مہندی لائے ہتھیں اپاری، لال رنگن رنگ رنگا لیا۔ سوہے بستر سوہا ویس، تیناں لوکاں کرے وچاری، کنچن روپ آپ وٹا لیا۔ آد
 جگاد جگ جگ نیتز رو رو کرے گریازاری، پیا آگھر نہ کسے وسا لیا۔ پھڑیا لڑ چوتھے جگ پاربرہم ابناسی کرتے ہر نرنکاری، اپنا پلو آپ بٹھا لیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُننہار جگت پکارا، گرگھ ساچے ویکھ وکھا لیا۔ سنی پکار داتار پر بھ، سچکھنڈ لے انکڑا لیا۔ سنت سہیلے گرگھ ساچے
 لے لبھ، ہر وڈا وڈ وڈیا لیا۔ پہلا امرت چووے نہ، اٹا کول کھلایا۔ پنج وکارا دیوے دت، موہ وکار رہن نہ پائیا۔ تيجا نیتز نہ جھلے تاب، نورو نور رُشنا لیا۔
 چوتھے گھر آب حیات، دو دو آب میل ملا لیا۔ پنچم میتا شاہ نواب، شاہ سوار کھیل کھلایا۔ چرن گھوڑے دے رکاب، لوک مات اٹھ دھانیا۔ پروردگارا

حق جناب، حق حقیقت دیکھ دکھائی۔ نہ کوئی پُٹ جانے صواب، پتت پاپی نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائی۔ اٹھیا ہر ہر شاہ سلطانا، گھر ساچے سو بھاپائندا۔ نرگن ہتھیں بدھا گانا، ساچا چیرا سیس لکائندا۔ ہتھ وچ پھریا شبد نشانہ، تیر کمانا اک رکھائندا۔ جانجی لاڑے رُوس بھانا، برہما وشن شو سنگ رلائندا۔ سُرپت بنیا لاگی کھیل مہانا، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ کروڑ تیتیا سخیاں منگل گانا، واہ واہ راگ الائندا۔ گن گندھرب تال وجانا، کنز بچھپ آپ نچائندا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوانا، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ جودھا سورُ بلی بلوانا، آپ اپنا بل دھرائندا۔ برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبانہ، چرن چرنودک اک رکھائندا۔ لوک مات آیا والی دو جہاناں، کلجگ انتم ویس وٹائندا۔ گرگھ ناری کرے پروانا، آپ اپنی دیا کمائندا۔ شبد سنائے سچ ترانہ، ساچا حکم سنائندا۔ تیرا کنت آدانت اک بھگوانا، تیری سچ ہنڈھائندا۔ لکھ چوراسی بھرم بھلانا، جھوٹھی کریا وچ پھسائندا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ سلطانا، راج راجانا اک رکھائندا۔ گرگھ رانی ملیا ساچا ہانی، سنگر ساچا اک رکھائندا۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، جگت ترسنا بھکھ گوائندا۔ لکھ چوراسی ٹٹے کانی، پھندن پھند کٹائندا۔ سوہنگ اکھر پڑھائے بانی، برہم پاربرہم آپ ہو جائندا۔ گرگھ تیری نام نشانی، لوک مات دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائندا۔ ہرجن ورگھر ساچا پایا، پایا کنت کنٹول۔ ایکا دوجا بھو گویا، پھل بھلوڑی گئی پھول۔ تیجانیرنن اک کھلایا، سچ سنگھاسن درشن پایا، نہ پاوانہ دسے چول۔ چوتھے پد ڈیرہ لایا، ہر ملیا ساچا کنت کنٹول۔ پنچم میلا آپ کرایا، پچھلا لہنا گیا بھول، ساچے مندر ڈیرہ لایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تولے پورے تول۔ گرگھ ساجن میترا، ملیا پاربرہم کرتار۔ گھر و سیا اک انڈیٹھرا، محل اٹل اُچ مینار۔ سنگر پایا ٹھنڈا سیترا، ناتا چھٹا ڈکھ سنسار۔ گرگھ گرگھ گاؤ سوہنگ سہاگی گیترا، جنم کرم دھرم ورن برن ترنی ترن لائے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کرے آپ پپار۔

☆ ۱۵ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی

☆ دے گھر پنڈ گولے والا ضلع فروزپر

گر پرساد ہر ہر پایا، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ ست پرکھ زرنجن جوت جگایا، زرنجن اپنی رچن رچائی۔ سچکھنڈ دوارا اک سہایا، سوبھاؤنت وڈی وڈیائی۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، پرکھ ابناسی کھیل کھلایا۔ جوت پرکاسن ناؤں دھرایا، عقل کلابے پرواہیا۔ پرتھی اکاشن ڈیرہ لایا، بھو ابھیدا بھو چھپایا۔ لوآں پریاں بندھن پایا، روس رہیا چکائی۔ منڈل منڈپ آپ سہایا، دھرت دھول وڈیائی۔ لکھ چوراسی جنت اپایا، زرنجن سرگن میل ملائی۔ زرنجن جوتی دیپ جگایا، گھٹ مندر کر رُشائی۔ آد جگادی ویس وٹایا، گر گر روپ وٹایا۔ منتر شبد انادی اک سنایا، آپ اپنا آپے گایا۔ ہر بانی ہر بھو گھلایا، ہر نامہ نام چپائی۔ مہماگنت گنی نہ جایا، آد پرکھ وڈی وڈیائی۔ کتھنی کتھاکھ آپ سنایا، اپنی کرے صفت صلاحیا۔ اپنا بیڑا آپ چلایا، ایک چپو نام و نچھ مہانا اک رکھائی۔ بھو ساگر آر پار ترایا، کایا گاکر کاپی مائی سوبھاپائی۔ گرگھ سجن لے جگایا، جاگرت جوت کرے رُشائی۔ شبد انادی دُھن اپجایا، انحد سیو کمائی۔ ساچا منگل آپے گایا، سُننہار آپ ہو جائیا۔ گرگھ کایا کھیڑا ڈیرہ لایا، پنچاں ڈیرہ دیوے ڈھاپیا۔ نگر کھیڑا آپ وسایا، کنچن گڑھ اپائی۔ جوتی شبدی جوڑ جڑایا، جڑیا جوڑ ایک تھانیا۔ دسم دواری ڈیرہ لایا، محل اٹل اُچ مینار ایک سہائی۔ گر پورے سنگر راہ جنایا، رسنا گایا بے پرواہیا۔ پرکھ اکال دیا کمایا، پاربرہم ہوئے سہائی۔ جوتی رہت ویس وٹایا، ویس اولّا آپ کرائیا۔ ساچی ناد تورت رہیا وجایا، گرگھ سجن آپ اٹھائی۔ آسانسا پورت ناؤں دھرایا، پوری اچھیا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر در ویکھے ساچا گھر، گھر ساچے درشن پایا۔ گر کرپا ہر جانیا، سنگر گھر گبھیہر۔ ٹھامان ابھمانیا، ٹھانڈا ساتک ست سریر۔ گھر مندر اندر اک پچھانیا، دُئی دوتی ہوئے نکلی پیڑ، انحد سنی ساچی بانیا، دُئی دوتی پردہ چیر۔ گاونہارا اکھ کہانیا، گائے راگ اک اکیر۔ مارے تیر سچا نشانیا، شاہ سلطان وڈ پیرن پیر۔ گرگھ دے دیوے نام نشانیا، انتر منتر ساچی دھیر۔ جودھا سوربیر بلی بلوانیا، گرگھ چوٹی چاڑھے اک اخیر۔ دیونہارا پد زربانیا، لکھ چوراسی کٹے زنجیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دے دیوے ساچا ور، سنگر داتا گنی گہیر۔ گر کرپا ہر میلیا، پاربرہم کرتار۔ سنگر پایا سجن سہیلیا، سوہیا بنک دوار۔ ایک گھر وسے گر گڑ چیلیا، گر چیللا میلاناری کنت بھتار۔ آپے

جانے ساچا ویلیا، آد انت لے اوتار۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جن بھگتاں دھرم رائے دی کٹی جیلیا، لکھ چوڑاسی گیڑ
نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا لے اُبھار۔ سنکر ساچے ہٹ ہے، ہر ہر آپ گھلایا۔ گرگھ وِلا لاہا لے کھٹ ہے، دوسر
ہتھ کسے نہ آیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ ہے، گھٹ مندر بیٹھا آسن لایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ ہے، نٹ نوآ سوانگ ورتایا۔ کسے ہتھ نہ آئے تیر تھ تٹ
ہے، اٹھسٹھ بھوندی پھرے لوکایا۔ جس جن ہر دے اندر جائے وس ہے، بند تاکی دے گھلایا۔ کوٹن کرے پرکاس رو سس ہے، جوتی نور کر رُشایا۔
درس دکھائے ہس ہس ہے، زرگن سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر سجن ساچا ہر ہر پایا۔ گر کرپا ہر پیکھیا، آد زرنجن
میت۔ کھنہارا ساچا لیکھیا، آد جگادی پرکھے نیت۔ کڈھنہارا بھرم بھلیکھیا، کایا مندر دکھائے دیہرا سچ مسیت۔ ست پُرکھ زرنجن سدا ادیسیا، زرگن بیٹھا
رہے انیت۔ جگ جگ لوک مات کرے ویسیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وسیا ہر ہر چیت۔ گر کرپا ہر گایا، رسنا جہواناؤں۔ ست
پُرکھ زرنجن اک منایا، میل ملاواں نہچل ساچے تھواؤں۔ بنک دوارا اک سہایا، پایا پُرکھ اگم اتھاہو۔ جوٹھا جھوٹھا موہ چکایا، سنکر پورا پکڑنہارا باہوں۔ ایکا
منتر نام درڑایا، دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں۔ ایختے اوتھے ہوئے سہایا، دو جہانی کرے نیاؤں۔ پھر کاگوں ہنس بنایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
گرگھ میلے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہایا۔ گر پرسادی ہر ہر بھجھیا، دینا بندھپ دین دیاں۔ آد جگادی بھو رکھے گجھیا، پاربرہم گر گوپال۔ جن بھگتاں
اُپر آپے تھٹھیا، دیوے نام سچا دھن مال۔ جھوٹھ وکارا پھر پھر کٹھیا، خالی کرے سچی دھرمسال۔ امرت دیوے آتم گھٹیا، پکڑ اٹھائے ساچے لال۔
آون جاون گر سکھ جھٹھیا، لکھ چوڑاسی تٹا جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لے بھال۔ گر پرسادی ہر مندر پایا، انحد واجا
راگ الاہیا۔ تال تلواڑا اک وجایا، سچ دوارا سو بھاپایا۔ ساچی سخیاں منگل گایا، واہ واہ گو بند وٹی ودھایا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو ایکا پایا، ایکا رت
سہایا۔ داناپنا نظری آیا، داتا دانی وڈ وڈیایا۔ تٹاں لوکاں ڈیرہ ڈھاہیا، چوتھے گھر کرے گڑمایا۔ ساچے سنتاں میل ملایا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔
کاگد قلم نہ لیکھ لکھایا، چارے وید رہے گر لایا۔ برہما ویتا بھو نہ آیا، وشنوؤں شکر سار نہ پانیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل رچایا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ گرگھ ساچے

لئے جگایا، ایک منتر نام درڑا گیا۔ اتم انتر ویکھ دکھایا۔ نج نیز آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میلے در، در ساچے سو بھاپایا۔ گر کرپا ہر پایا، مٹیا جگت اندھیرا۔ ایک دو جا بھو چکایا، سنگر و سیا نیرن نیرا۔ گھر مندر اک سہایا، پڑکھ ابناسی پایا پھیرا۔ جوتی دیکھ اک جگایا، آپ کر کر اپنی مہرا۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، آپے گرو آپے چیرا۔ گھٹن بھٹنہار آپ اھوایا، آپے کرے حق نیڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، شبدی شبد پھڑائے لڑ، ایک رنگ رنگائے دیا کمائے، بھو چکائے سنچھ سویرا۔ سنچھ سویر سچ پر بھات، گرکھاں اک جنایا۔ مٹے رین اندھیری رات، ساچا چند چڑھایا۔ جس جن بخشے نام دات، نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ اتم گر سکھ ہوئی ذات، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔ سنگر پورا اتم بچھے وات، نیز ہرن پھرن گھلایا۔ دومت میل دیوے کاٹ، زمل زمل زمل آپ سمایا۔ ونج کرائے ساچے ہاٹ، چوڑاں لوکاں ہتھ نہ آیا۔ ہر جن میلا اتم کھاٹ، سچ سہنجی سچ سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، نام بھکھیا بھچھیا جھولی پانیا۔ نام بھچھیا جھولی پا، ہر جن بھنڈار بھرایا۔ جگت اچھیا پور کرا، سنسار وگ چکایا۔ دہ دشا ہوئے آپ سہا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کلجگ اتم گرکھ اپنا حصہ رہے ونڈا، منمکھ ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر زرگر سنگر ناؤں دھرایا۔

★ ۱۵ ساون ۲۰۱۶ بکرمی رام سنگھ دے گھر دیا ہوئی فروز پڑ چھاؤنی ★

ایکونکارا پڑکھ آد، ابناسی کرتا ہر رگھرایا۔ جانے بھو ہر جگاد، مدھ اپنے ہتھ رکھایا۔ اگم وجائے ایک ناد، ایک راگ سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوت کر رشنایا۔ زرگن ہر ہر زراکار، جوت جوت اُجیاریا۔ اک اکلّا کر پسا، کھیلے کھیل زر زرنکاریا۔ آپے جانے اپنی دھار، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ آپے کرے اپنی کار، کرنی کرتا آپ اھوارہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ زرگن جوت سٹح پرکاس، ہر اپنا آپ کرا سندا۔ آپے کریا اپنا واس، آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے پاوے ساچی راس، آپے ہر سہائندا۔ آپے وسے سدا پاس، اپنا

سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی آپ اکھوائندا۔ ہر ہر ہر اتیت، نرگن نورو نور اُجالیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیت، پاربرہم پُرکھ اکالیا۔ آپے جانے اپنی ریت، اپنا مارگ آپ وکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگالیا۔ جوتی نور ہر نرنکار، ایکا ایک اونکاریا۔ اگم اگمرا کھیل اپار، اگمرا دھام سہارہیا۔ لیکھا جانے اپرا، بھو ابھیدا آپ کھلا لیا۔ رُپ انوپ ست سرُپ ساچی دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، اپنی کھیل کھلا لیا۔ آپے چڑھیا اپنے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائندا۔ آپے جانے اپنی کہانی اکھ، کتھنی کتھ آپ سنا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپے آپ پرگٹائندا۔ اپنی اچھیا آپے کر، ہر آپے متا پکائندا۔ اپنی سکھیا آپے پڑھ، آپے تھم چلا لیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ناواں اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ اپنی جوتی ہر اُجیار، نورو نور سمایا۔ آد جگادی خبردار، ایکونکارا اک اکھوایا۔ آپے سجن سچا ساتھی، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دیس سہایا۔ دیس سہائے ہر ہر رائے، ہر ساچی وڈ وڈیائیا۔ اپنی رچنا آپ رچائے، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا مندر آپ بنائے، آپے بنک سہائیا۔ چار دیوار نہ کوئے دکھائے، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ در دروازہ نہ کوئے لگائے، غریب نوازا وڈ وڈیائیا۔ چار گنٹ دہ دشانہ کوئے دکھائے، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ رَس نہ کوئے چکائے، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیا۔ زمیں اسمان نہ کوئے ٹکائے، نہ کوئی تھان سہائیا۔ پُرکھ اگمرا اگمڑی کار کرائے، بھو کوئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارا بنک دکھائے، آپ اپنی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، ایکونکارا آپ بنا لیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، جوتی نور کر اُجیارا، ایکا ایک ڈگمگائندا۔ رُپ انوپ سچی سرکارا، ست سرُپ آپ سما لیا۔ شاہو بھوپ راج راجان کھیلے کھیل شاہ دارا، سچ سلطان اک اکھوائندا۔ نرگن آسن سچ سنگھاسن کھیل اپارا، آپ اپنا در سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا گھر، گھر ساچا آپ اپنا لیا۔ سچکھنڈ دوارا سوہے بنک، ہر ساچے آپ اپنا۔ کوئے نہ جانے آد انت، آد انت اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر ہر مہاسد اگنت، بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا ویکھ وکھایا۔ سچکھنڈ

دوارا ہر نرنکارا، ایکا ایک سہائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکہ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ در دربار پُرکھ کرتار جوت اُجیارا، ایکا ایک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپے رہیا ونڈائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر سچّی بنت بنائندا۔ آپے بنیا ناری کنت، آپے سگن منائندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپے ست اُجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ دھریا ناؤں نرنکارا، نرنجن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت جوت کر اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ اپنی کرنی کر تیار، ایکا کرنی کرن اُپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنی جھولی آپے پائیا۔ ساچی وست نام بھنڈارا، ہر ہر جھولی پائندا۔ آپے ساجن میت مُرارا، آپے سنگ نبھائندا۔ آپے بخشے اک پیارا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے دیوے ست ہلارا، ست ستوادی سیو کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے سچ گھر، سچکھنڈ محلہ اُچ اٹلانہچل دھام اک سہائندا۔ سچکھنڈ دوارا تھر دربار، ہر ساچے سچ لُپنیا۔ پُرکھ ابناسی نرنکارا، نرنجن بیٹھا اک اکلّیا۔ جوتی باقی کر اُجیارا، در ساچا اک سہنیا۔ کملاپاتی کھیل اپارا، کول نین اک کھلنیا۔ ساچا ساتھی بن کرتار، سگلا سنگ نبھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا ویکھ وکھنیا۔ گھر وچ گھر بنت بنا، سچکھنڈ وچّی ودھائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لا، گھر گھر وچ آپ اُکائیا۔ جوتی نور جوت جگا، ایکا ایک کرے رُشائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا بے پرواہ، پُرکھ سلطان وڈی وڈیائیا۔ دوسر کوئی دسے نہ، نہ کوئی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ رہیا سہائیا۔ گھر وچ مندر کر تیار، گھر ساچا آپ سہائندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر آپے کُٹا لائندا۔ آپے ساجن میت مُرارا، آپے کھیل کھلائندا۔ آپے ورتے اپنا ورتارا، اپنی کل آپ ورتائندا۔ آپ سہائے بنک دوارا، آپے گھر اُجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا بھو کھلائندا۔ سچکھنڈ اندر تھر دربار، ہر ساچے آپ سہائیا۔ اک اکلّا کر پسار، آپے ویکھ وکھایا۔ نرنجن داتا بے عیب پروردگار، نور نور نور رُشائیا۔ اپنی جوتی کر اُجیارا، آپے کھیل کھلایا۔ سچ سگھاسن بیٹھ سچّی سرکار، ساچا حکم آپ سنايا۔ آپے بنیا چوہدار، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے ہویا خبردار، اپنا حکم آپ منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ویکھے سچکھنڈ دوارا، تھر

گھر ساچا آپ سہایا۔ تھر گھر ساچا ہر ہر مندر، ہر ہر آپ اُچھاندا۔ آد زرنجن وڈیا اندر، آدی پُرکھ کھیل کھلاندا۔ پرم پُرکھ پر بھ بنیا سجن، پار برہم
 سگلا سنگ نبھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ سو بھا پاندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا کنت، زرنجن نورو نور سمایا۔ تھر گھر ناری
 بنے بنت، آپ اپنی رچن رچانیا۔ کھیلے کھیل آد انت، انت آد وڈی وڈیانیا۔ آپے چاڑھے اپنا رنگ بسنت، اتر کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلانیا۔ سچھنڈ دوارے ہر زرنکار، اپنے گھر لے انکڑانیا۔ زرنجن داتا ہو تیار، دیاوان کھیل کھلانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار،
 آپ اپنا تھم سنانیا۔ سگن منائے پہلی وار، آپ اپنے گھر لگانیا۔ اپنے سپس کر شنگار، ساچا سپہرا آپ لٹکانیا۔ ہر جگدیش کھیل اپار، دس کسے نہ آتیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ایکا ایک سہانیا۔ تھر گھر ساچے جوتی ناری، اپنا آپ شنگاریا۔ آد جگاد رہے کواری، نہ کوئی کنت
 میل ملا لیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتاری، کرتا پُرکھ کھیل کھلا لیا۔ آپ وچولا بنیا اپنی واری، آپے میل ملا لیا۔ آپے کجلا پائے تکھی دھاری، آپے نین سہا
 لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ وکھا لیا۔ سچھنڈ دوارے ہر بھگونت، اپنا جو بن ویکھ وکھانیا۔ ابناسی کرتا ساچا کنت،
 ۹۰۲ گھر ساچے سو بھا پانیا۔ تھر گھر ناری جوت اُجیاری ایکا ایک مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جانیا۔ در گھر ساچے بنی بنت، ہوئی سچی کُرمائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ویکھ وکھانیا۔ گھر کنت بھتارا پتا، سچھنڈ دوار سہاندا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، اپنے مارگ لانددا۔ اپنا کھیل
 آپے کیتا، نہ کوئی دوسر سنگ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ تھر گھر ساچے نار بھتاری، اپنا ویس وٹانیا۔
 اپنے تن کر شنگاری، آپے سو بھا پانیا۔ اپنا نین رہی اگھاڑی، آپے راہ تکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنی کھیل کھلانیا۔ تھر گھر
 ساچے نار سہاگن، اپنا ویس وٹانیا۔ ہر جوت ہوئی اک بیراگن، برہوں روگ جلا لیا۔ نہ کوئی دسے لاگی لاگن، وچولا کوئے دس نہ آیا۔ پار برہم ابناسی
 کرتے آپ اپنا سازیا سازن، ساجنہار آپ اکھوایا۔ سچھنڈ دوارے اٹھیا راج راجن، شاہو بھوپ بل دھرایا۔ اپنے چڑھیا آسو تازن، اپنا آسن آپ سہایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ اٹھیا راجا ہر جگدیش، سچھنڈ وٹی دھانیا۔ جوتی ناری گندیا سپس، تھر گھر بیٹھی راہ

تکائیآ۔ پُرکھ ابناسی کھیلے کھیل اک اکیس، عقل کل اکھوائیا۔ جوتی ناری نیوں نیوں جھکائے سیس، پر نوت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپے رہیا سمجھائیآ۔ جوتی ناری سیس گندایا، تھر گھر سوہے بنک دوارا۔ پُرکھ ابناسی اُٹھ کے آیا، سچکھنڈ کرے کھیل اپارا۔ اپنا میلا آپ ملایا، آپ کرایا سچ پیارا۔ اپنا پلا آپ پھڑایا، آپے کرے اک وبارا۔ اپنے انگ آپ لگایا۔ آپے ہویا انگیکارا، اپنا دھام آپ سہایا۔ آپ سہائے سچ دربارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بٹھے اپنی دھارا۔ کنت بھتاری ہر ہر رُپ، ایک رنگ سمایا۔ ایک ناری چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ سچکھنڈ دوارے گیا ٹھ، تھر گھر ساچے میل ملایا۔ آپے امرت وارے اپنا گھٹ، آپے مکھ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ رہیا سہایا۔ گھر مندر ہر سہنجنا، پاربرہم اُپجائندا۔ کھیلے کھیل آد زرنجا، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائندا۔ تھر گھر میلا ساچے سجننا، ساچی سخی سنگ نبھائندا۔ ایک پایا ساچا انجنا، ایک رُپ درسا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ڈیرہ لائندا۔ گھر محل اُچ اٹاری، ہر ساچے آپ سہائیآ۔ تھر گھر جوت جگے زرنکاری، زرگن آپے رہیا جگائیآ۔ سچکھنڈ واسی لگی پیاری، انت انت پرنائیا۔ ناری کنت کھیل اپاری، بھيو کوئے نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچے ہوئے سہائیآ۔ سچکھنڈ دوارا سچ دروازہ ہر ہر کھول کھلایا۔ تھر گھر مندر بہہ بہہ مارے واجا، آپ اپنا حکم چلایا۔ شاہ سلطان وڈ راجن راجا، راج راجانا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے ساچے گھر، گھر ساچے ویس وٹایا۔ تھر گھر ساچا کر پروان، پر م پُرکھ خوشی منائندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہے مکان، در مندر اک سہائندا۔ ویکھنہار سری بھگوان، ایکونکارا اک اکھوائندا۔ آپے بنیا گوپی کاہن، آپے ناچ کرائندا۔ اپنی سخی کر پروان، آپے سچ ہنڈھائندا۔ آپے دیونہارا دان، آپے جھولی پائندا۔ آپ اُپجائے اپنا سچ نشان، اپنا شبد آپ اُپجائندا۔ جوتی ماتا ویکھے مار دھیان، پُرکھ اکال پتا اکھوائندا۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ مکان، تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ سُت ڈلارا کرے پیار، ایک منگ منگائیآ۔ تھر گھر رووے زارو زار، اٹری گلے لگائیآ۔ کون پتا میرا میت مُرار، کون گود سہائیآ۔ جوتی ماتا ہو اُجیار، دے مت رہی سمجھائیآ۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ کھول کواڑ، ابناسی کرتا بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک کنت سہاگی

لاڑ، تیرا پتا اکھوایا۔ ساچی گھوڑی دیوے چاڑھ، واگ اپنے ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا آپ سمجھایا۔ سُت
 ڈلارے چڑھیا چاء، پتا پوت ویکھ وکھانیا۔ پاربرہم پر بھ پکڑے بانہہ، انگلی لائے بال انجانیا۔ زرگن دیوے ٹھنڈی چھاں، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ جوتی
 ماتا صدقے گھولی واری جاں، آپ اپنا میل ملا لیا۔ تھر گھر وکھایا ساچا تھاں، در ساچا اک سہا لیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، مات پت پوت آپ اکھوا
 رہیا۔ آپے ماتا آپے پتا، آپے سُت اُپجایا۔ آپے کرے ساچا جتا، آپے گود اٹھایا۔ آپے رکت بوندنت نوتا، آپے میل ملا لیا۔ آپے امرت ساچا ستا،
 آپے سنج ہرا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ سُت ڈلارا اٹھیا، جودھا سوربیر بلوان۔ پتا پوت اُپر ایکا ٹھیا،
 دیوے ایکا دُھر فرمان۔ ہر کاشد تیر نرالا جھٹیا، کھیلے کھیل سیری بھگوان۔ اپنے اندر اپنے مندر آپے بھٹیا، آپے ویکھے مار دھیان۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکا ہر، تھر گھر ساچے بیٹھا لگیا۔ تھر گھر ساچا سچ سنگھاسن، ساچی سچ سہانیا۔ ہر ہر سجن شاہو شاباشن، شہنشاہ
 بے پرواہیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشن، اپنی رچنا ویکھ وکھانیا۔ اپنی جوت کرے پرکاسن، نورو نور ڈمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارا ایکا گھر ایکا ویکھ وکھانیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھاندا۔ تھر گھر ویکھے آپے لنگھ، اپنا چرن ٹکا سندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ پلنگ،
 پاوا چول نہ کوئے بنا سندا۔ تھر گھر وجائے اک مردنگ، ایکا نام ستار ہلا سندا۔ سچکھنڈ دوار سورا سربنگ، ایکو نکارا آپ اکھو سندا۔ تھر گھر واسی منگے منگ،
 اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ سچکھنڈ دوارا پائے بھچھیا، ہر وڈ وڈا مہربانیا۔ تھر گھر پوری
 کرے اچھیا، کھیلے کھیل سیری بھگوانیا۔ ایکا دیوے ساچی سکھیا، ست شبد کرے پردھانیا۔ اپنا لیکھ آپ لکھیا، نہ کوئی دوسر ہور نشانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ سلطانیا۔ لیکھا لکھیا سچکھنڈ، ہر ساچی کھیل کھلا لیا۔ تھر گھر ونڈے اپنی ونڈ، اپنا حصہ پانیا۔ سُت ڈلارا نوجوان آپ
 اٹھائے دیا کمائے ایکا نام دیوے ونڈ، کھیلے کھیل سبایا۔ رچن رچائے کھیل کرائے آپ اُپجائے ہر برہمنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 زرگن اندر زرگن وڈ، زرگن ساچا میل ملا لیا۔ زرگن اندر زرگن وڈیا، پاربرہم پُرکھ کرتارا۔ زرگن مندر زرگن چڑھیا، زرگن کھیلے کھیل اگم اپارا۔ زرگن لڑ

نرگن پھڑیا، نرگن ناری کنت بھتارا۔ نرگن نرگن لائے جڑیا، آد جگادی جوت اُجیارا۔ نرگن اکھر نرگن پڑھیا، نرگن لیکھ لکھارا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے سچکھنڈ اک دوارا۔ سچکھنڈ دوارا نرگن دھار، پاربرہم اُچائیایا۔ تھر گھر جوت نور اُجیارا، ایک ایک ڈمگائیایا۔ شبد انادی دُھن
 جیکار، در دروازے آپ لگائیایا۔ دوہاں وچولا بن کرتار، اپنا لھم سنائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو
 نہ آئیایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، آد جگاد سمایا۔ سچکھنڈ دوارا رہیا سہا، تھر گھر آسن لایا۔ جگا جگنتر بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلایا، اپنا ناؤں آپ دھرا، آپے
 رہیا جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ تھر گھر ساچا ہر ہر پیکھیا، ہر مندر نور اپار۔ سچکھنڈ دوارا لیکھ کسے نہ
 لکھیا، نہ کوئی پاونہارا سار۔ نیتزین کسے نہ دسیا، دسے دھام اٹل اُچ مینار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، آپ ونڈائے
 اپنا حصیا۔ اپنا حصہ آپے ونڈ، اپنی رچن رچائیایا۔ آپے رچیا ہر برہمنڈ، لوآں پُریاں آپ اُپائیایا۔ شبد سروپی دتی گنڈھ، ست ستوادی ڈوری اک رکھائیایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار چلایایا۔ اپنی دھار آپ چلا، آپے ویس وٹائندا۔ نرگن سرگن ناؤں دھرا، وشنوں گھ صالاحیندا۔
 کول نا بھی گھ کھلا، ساچے تن ٹکائندا۔ ایک کولا لئے کھلا، پاربرہم برہم روپ وٹائندا۔ آپے چارے گھ دئے دکھا، ایک راگ سنائندا۔ اپنی سیوا آپ کما،
 شکر ناؤں دھرائندا۔ تباں لیکھ لئے جگا، ترے گن سنگ نبھائندا۔ پنچم میلا میل ملا، لکھ چوراسی ویس وٹائندا۔ نرگن جوتی جوت جگا، اپنی دھیر
 دھرائندا۔ من مت بدھ وچ رکھا، اپنا انگ کٹائندا۔ شبد انادی دُھن اُچیا، انحد راگ سنائندا۔ گھر وچ گھر دئے وساء، ساچا بنک سہائندا۔ ایک جوتی
 دئے جگا، جوت نرجن ڈمگائندا۔ اپنا مندر آپ کھلا، آپے ویکھ دکھائندا۔ ساچی سیجا آسن لا، آپے سگن منائندا۔ داتا دانی بے پرواہ، بھو کوئے نہ
 پائندا۔ پنچ شیطان میٹ مٹا، پنچم شبد لائندا۔ گھر مندر ساچا دئے سہا، سوبھاونت ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارا ہر نرکارا لوک مات آپ سہائندا۔ لوک مات سچ دوارا، کایا کنچن گڑھ سہائیایا۔ پُرکھ ابناسی کر تیارا، آپے ویکھ دکھائیایا۔ برہمنڈ کھنڈ اندر باہرا، جیو پینڈ
 وسائیایا۔ آپے تھر گھر ویکھے بنک دوارا، سچکھنڈ آپے سوبھا پائیایا۔ آپے گرگھ سرتی کرے نار پیارا، شبد ساچا کنت بنائیایا۔ آپے کھولے بند کوڑا، اپنا تاک

آپ کھلایا۔ ساچے مندر کرے پیارا، اپنیاں بُھجاں آپ اٹھایا۔ میل ملاو میت مُرارا، گھر سبّج ساچا ماہیا۔ لوک مات ہر کھیل نیارا، آد جگاد کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سبّجکھنڈ دوارا وسیا، لوک مات وٹی ودھایا۔ جن بھگتاں مارگ ایکا دسیا، ایکا نام درڑایا۔ زرگن دھارا اندر وسیا، سرگن نور کرے رُشایا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاس رو سسیا، اندھ اندھیر مٹایا۔ مٹے رین اندھیری مٹیا، گر شبدی چند چڑھایا۔ ہر مندر ہر جو آپے پھرے نسیا، کایا بنک ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنی کھیل کھلایا۔ جگ کرتا ہر کرن جوگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپے رس رسیا بھوگے بھوگ، اپنی اچھیا آپے پور کرائندا۔ آپے جانے اپنا جوگ، اپنا مارگ آپے لائندا۔ آپے میل وچھوڑا کرے سنجوگ، آپے وچھڑے میل ملائندا۔ آپے کٹنہارا ہوئے روگ، دُئی دویتی ڈھیری ڈھائندا۔ آپے دیونہارا ساچی چوگ، سوہنگ ہنسا چوگ چُگائندا۔ آپے دیونہارا درس اموگھ، سو پھ سرُپی روپ وٹائندا۔ آپے وسنہارا تین لوک، چوڈاں لوکاں آپ سہائندا۔ آپے گا ونہارا سچ سلوک، اکھر وکھر نام سٹائندا۔ آپے دیونہارا موکھ، آپے مکتی جھولی پائندا۔ آپے لکھ چوراسی دیوے جھوک، گھرن بھٹنہار ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنت، اپنا کھیل کھلایندا۔ کھیل کھلا ونہار پُرکھ اگمڑو، روپ انوپ بوہ بوہ رنگیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چڑو، پنچ تت نہ کوئی سنگیا۔ نہ کوئی پلے پیسا دھیلا دمڑو، گرکھاں دوارا ایکا منگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھر، کھیلے کھیل سوراسرنگیا۔ سوراسرنگ پُرکھ سمرتھ، اکھ کتھا کہانیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی کھیل مہانیا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ رکھانیا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، آپ اُپجائے اپنی بانیا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹ، اٹھسٹھ آپے ویس وٹانیا۔ آپے جانے اپنے گھاٹ، آر پار ونجھ مہانیا۔ آپے ویکھے اپنے ہاٹ، چوڈاں طبقاں تاک کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل گن ندھانیا۔ گن ندھان ہر بھگوان، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ سبّجک تریتا دوارا بھگت لئے پچھان، ہر جن میل سبّج سبھانیا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، لوک مات کرے رُشایا۔ وشنوں پیتا چتر سُبجان، ساچا سنگ رکھانیا۔ بھگوان جوتی نور مہان، آپ اپنی ڈمگائیا۔ برہمے دیوے دھر فرمان، ویلا انتم آئیا۔ شو شکر

اٹھ بال نادان، ہر ساچا آپ جگایا۔ کروڑ تیتیس کر پچھان، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ سُرپت اند دیکھے مار دھیان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سلطان، آپ اپنی کل ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں دے ہلار، ہر ہر وڈی وڈیانی۔ کلجگ اتم ویکھ کنارہ، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ لوک مات لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھانیا۔ شبد ڈنکا اپر اپارا، چارے کُنٹاں رہیا وجانیا۔ گُرگھاں کرے خبردار، ممتکھ گوڑھی نیند سوانیا۔ آپے گُرگھ تیرے در دیوے پہرہ، دوس رین سیو کمانیا۔ تیرا مندر لگے پیارا، ہر مندر ناؤں دھرائیا۔ دُگھی کندر کھیل اپارا، ہر ساچا ویکھ رکھانیا۔ تڑایا جندر بجر کوڑا، آپ اپنا کُنڈا لاہیا۔ دھن سُبھاگ ستاراں ہاڑا، سمت سولاں وٹی ودھانیا۔ جن بھگتاں بخشیا اک پیارا، چرن سرن سچی سرنایا۔ دُسر دے نہ کوئے دوارا، نہ کوئی بنک سہانیا۔ نرگن دیپ جوت اُجیارا، پُرکھ ابناسی ڈگمگایا۔ میٹنہارا اندھ اندھیرا، رین اندھیری رہیا گوانیا۔ مکھ شرمائن رُوس ستارا، گُرگھ تیرا درشن پانیا۔ برہما وشن شو کرن نمسکارا، دوئے نیوں نیوں سپس جُھکایا۔ چار وید نہ پائے سارا، چران اٹھاراں کوئے نہ گایا۔ شاستر سمرت نہ مارے نعرہ، نانا رُپ نہ کوئے درسانیا۔ گیتا گیان کر اُجیارا، ایک بھگت دے وڈیانی۔ ایک رام رام نیارا، شاہ ^{بھبھیکھن} گلے لگایا۔ انا الحق ایک نعرہ، مقامے حق رہیا رکھانیا۔ نانک نرگن بن ورتارا، نام ست رہیا ورتانیا۔ گُرُ ار جن بن لکھارا، اگادھ بودھ لکھانیا۔ گُر گوبند ست دُلارا، پُرکھ اکال ایک پتا مانیا۔ پاربرہم پر بھ دے ہلار، اپنی بوجھ بُجھانیا۔ کلجگ کوڑا کوڑا گُڑیارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، ساک سین نہ کوئے اکھوانیا۔ دھیاں بھیناں کرن ونج ونجارا، بھین بھائی نہ کوئے اکھوانیا۔ ناری کنت نہ کوئے پیارا، نار دُہاگن سرب لوکانیا۔ ملیا میل نہ کنت کرتارا، سرت سوانی رہی گُرائیا۔ سادھاں سنتاں آئے ہارا، دھیاں بھیناں رہے تکانیا۔ نہ کوئی مندر گُرو دوارا، ٹھگ چور بیٹھے آسن لانیا۔ ایک بھلیا نام کرتارا، ہر کاناؤں نہ کوئے دھیانیا۔ کام کردھ لو بھ موہ ہویا ہلکارا، آسا ترسنا رہی جلائی۔ ناتاٹھا گُرو گردھارا، گریزاری نہ کوئے کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیارا، بھیکھ پکھنڈا رہیا رکھانیا۔ کلجگ جو دھا سور ملی ہلکارا، اپنا بل دھرائیا۔ سنگ محمد چار یار لائے نعرہ، اللہ رانی نال رلانیا۔ چو داں طبقاں کرے خبردار، صدی چو دویں دے دُہانیا۔ پُرکھ اکال میت مُرارا، گُر گوبند رہیا سمجھانیا۔ تیرا در سچا گھر

بار، تھر گھر میلا سہج سُبھائی۔ سچھنڈ و سسے نرنکارا، نرگن اپنا ناؤں رکھائی۔ کلج میٹے کوڑ پسارا، ویلا اتم اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ گوہند تیرا رُپ شبدی
 دھارا، سمبل نگری ڈیرہ لائی۔ پُرکھ اکال کنت پیارا، گھر ساچے لئے پرنائی۔ لوک مات لے اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھائی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے
 خوارا، غریب نمائیاں گلے لگائی۔ چار ورن دکھائے اک دوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے جنائی۔ ایکا ورتے نام بھنڈارا، ہر ساچا آپ ورتائی۔
 ہندو مسلم سکھ عیسائی کرے پیارا، اپنی گود اٹھائی۔ کلج میٹے کوڑ پسارا، کوڑی کریا رہن نہ پائی۔ سبجگ ساچا کھول کوڑا، لوک مات ناؤں دھرائی۔
 دیوے وڈیائی ستاراں ہاڑا، سبجگ ساچی نیہہ رکھائی۔ زمیں اسماناں میٹے پاڑا، بھو بھیدا بھو چھپائی۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے اک اکھاڑا، ستاں دیپاں رہیا
 جگائی۔ گر سکھ سبجگ بنائے ساچا لاڑا، سر سیہرا ایکا نام بندھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ناری کر پیار، میل ملاواں کنت
 بھتار، گن پھل دیوے امرت چار، رس بھنا آد جگادی سر جنہار، تتاں لوکاں وسیا باہر، بے عیب پروردگار، تھر گھر میلا ساچے یار، سچھنڈ دوارا ہر نرنکارا
 گرگھ سبجگ کر پیارا، آپ اپنی گود اٹھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رُپ ایکو نکارا، آد جگادی کر پیارا، جگ جگ لوک مات لئے اوتارا، جن
 بھگتاں پاوے ساچی سارا، لکھ چوراسی پار کنارہ، درگاہ ساچی ساچا دھام، میل ملیا ایکا رام، نظری آئے گھنٹیا شام، نانک گوہند اک پرنام، سنگر پورا
 پکڑے دام، ایٹھے اوتھے دو جہاناں، پُرکھ ابناسی ہر مہربانا، جن بھگتاں ساچے سنتاں آپ اپنا میل ملائی۔ ملیا میلا گر گر چیلہ، ہر ہر رنگ رنگیای۔ پُرکھ
 ابناسی پایا سبجگ سہیلا، دوسر در نہ منگن جایا۔ آپے وسے دھام نویلا، گرگھ ساچن اپنے گھر بہایا۔ کلج اتم کریا میلا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ اچرج کھیل
 پاربرہم کل کھیلا، دس کسے نہ آیا۔ ہر جن ہر بھگت گر سکھ گرگھ تیری دھرم رائے دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی چھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرگھ ساچن لئے ور، جوت نرنجن چاڑھے تیلہ، انتر آتم سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے جیبا دان، جیبا داتا پُرکھ بدھاتا میٹے رین اندھیری راتا، امرت دیوے بوند سوانتا، چرن کول بندھائے ساچا ناتا، نت
 نوٹ کر کر ہت، اپنا درس دکھایا۔ درشن پاؤنا گھر گسبھیر، ہر سنگر وڈ وڈیائی۔ کایا کرے سانت سریر، ست ست ست روپ درسائی۔ ہوئے ہنگتا جوٹھی

جھوٹھی کڈھے پیر، امرت آتم سپر پیا۔ جگت جنجالا کٹ زنجیر، نام ڈوری تندن تند بندھایا۔ شاہ سلطان وڈ پیرن پیر، دستگیر شاہ حقیر ایک رنگ
 رنگایا۔ گرکھاں دیوے اتم دھیر، ویلے انت کنت بھگونت ہوئے سہایا۔ سچکھنڈ دوارے چوٹی چاڑھے اک اخیر، تھر گھر ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ساچے در بہایا۔ بدھک تیرا سچا تیر، چرن کول سیس جھکایا۔ کھ چنگھے ساچا سپر، کرشنا رہیا چنگھایا۔
 بھگتی ورو لے ایک نیر، انتر آتم بھیر کڈھایا۔ کٹنہارا ساچی بھیر، ساکھیات نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی
 سکھیا اک سمجھایا۔ تیرا تیر تکھا کھ، ساچا سکھ اُچا سندا۔ چرن سرن مٹے ڈکھ، چرن کول چت لاسندا۔ جگت ترسنا میٹے بھکھ، ساچا میل ملا سندا۔ چوتھے
 جگ چکھے اپنی لکھ، دوپر ویس وٹا سندا۔ پُرکھ ابناسی نہ مانس نہ دسے منگھ، روپ انوپ اک رکھا سندا۔ اپنے مندر آپے بیٹھا لگ، لوک مات دس نہ
 آئندا۔ ہر سجن ساچے ویکھے جھک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا ہر، در ساچے ویکھ وکھا سندا۔ چرن تیر تیر نرالا، نکھی دھار
 وہا سندا۔ ملیا میل ہر گوپالا، گوہند ویکھ وکھا سندا۔ نیر نین نیر ساچی مالا، مانک موتی تن سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنادین
 پورب جھولی پائندا۔ چرن تیر من چت، بھو بھگتی لیکھے لایا۔ بندھک کرایا آپ نر بھو، نرور آپ اکھوایا۔ دے بانہہ سرہانے رہنا سوں، سکھ سچ سچ
 سچ اک وکھایا۔ جگ جگ پکڑنہارا باہوں، اپنے گلے لئے لگایا۔ کلج انتم کرے سچ نیاؤں، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ملیا ور دھر دربار، برہم دیا کما یا۔ کلج انتم میلا وچ سنسار، سنسار ساگر ویکھ وکھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، کھیلے
 کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ مانس جنم دے آدھار، بھگت بھگتی بھگونت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔
 بھگتن پیتا آد نرنجن، آد جگاد سما یا۔ پُرکھ ابناسی ساچا سجن، سننگر ویس وٹایا۔ جن بھگتاں آیا پردے کجن، سوئے مات لئے اٹھایا۔ دھر درگا ہی ساچا
 سجن، ساکھیات روپ وٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے محن، من کا منکا دے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا
 اک سہایا۔ سوہیا در گھر بنک دوارا، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ بدھک تاریا دوجی وارا، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ سوہنگ شبد بھر بھنڈارا، سوہنگ نکھی تیر

دکھائیآ۔ ملیا میل میت مُرارہ، سبجن سَنگَر ہر رُگھرائیا۔ انتم اُتریا پار کنارہ، ساچا گھاٹ آپ سہائیا۔ رام رُوپ رام نرنکارا، سَنگھ سَنگھ وکھ دکھائیآ۔ ناد کنگری مردنگ وجے ستارا، مردنگا اپنے ہتھ اُٹھائیآ۔ سَنگَر پایا ایکونکارا، ہر سبجن ساچا ماہیا۔ بنس سرینسا ایکا تارا، جھوٹھا کنسا دے مٹائیآ۔ راون توڑے لکا گڑھ ہنکارا، رام نام اک وڈیائیآ۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، پار اتارا آپ کرائیا۔

★ ۱۶ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گرچن کور دے گھر فرور پُر ★

آد پُرکھ نرنجن ہر مہربان، آد جگادی ایک اونکاریا۔ پاربرہم پُرکھ سلطان، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ جوتی نور نور مہان، ایکونکارا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹا لیا۔ رُوپ انوپا ہر نرنکارا، ایکا ایک سماندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھو نہ آسندا۔ جوتی دپیک نور اجیار، نورو نور ڈگمگاند۔ ایکا وسے سچ سچے گھر بار، بنک دوارا اک سہائندا۔ آد انت نہ پارا وار، بے انت بے انت آپ ۹۱۰ اکھواندا۔ آپے جانے اپنی سار، دوسر بھو کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلاندا۔ ابناسی کرتا ہر بھگوان، آد نرنجن وڈ وڈیائیآ۔ اپنی کرے آپ پچھان، آپ اپنا وکھ دکھائیآ۔ اپنے مندر وسے مکان، گھر ساچے سو بھا پائیآ۔ نہ کوئی دسے ہور نشان، دوسر وست نہ کوئے اپائیآ۔ اک اگلا گن ندھان، گنوتا ہر رُگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت اک اگلا کھیل کھلانیا۔ اک اگلا عقل کل دھاری، ایکا ایک اونکاریا۔ آد جگادی اک اوتاری، ایکا کھیل اپاریا۔ ایکا محل اک اٹاری، ایکا بنک سہا رہیا۔ ایکا شاہو بھوپ وڈ سیکداری، شاہ سلطان اک اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ویس وٹا رہیا۔ اک اگلا پُرکھ سلطانا، ایکا رنگ سماندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھواندا۔ آپے اپنی چلے چالا، چال اولڑی اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکونکارا نراکار نرگن جوتی ڈگمگاند۔ نراکار آد نرنجن، نرگن ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنا بنیا سبجن، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ آپ اپنا کرے مجن، آپ اپنا تال سہائیآ۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا عقل کل دھار، کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو اُبھيدا بھيو چُھپائيا۔ بھيو اُبھيدا ہر بھگونت، اپنا آپ رکھائندا۔ کھیلے کھیل
 جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپ اپنی تیج ہنڈھائندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، گھر ساچا آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نرکار، ایکا جوتی جوت جگائندا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، آد پُرکھ ابناسیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، منڈل منڈپ پاوے
 راسیا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چالا، لوک مات جوت پرکاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ویکھے کھیل تماشا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرکار،
 اپنا آپ سہائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ اک اِکلا نرکار، نور نور ڈمگائیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، رام رُپ آپ اکھوائیا۔ اگم اگمرا
 اگمڑی کار، اپنی آپ دکھائیا۔ الکھ نرجن بھيو نیار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا
 آپے رچ، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ آپے ساجن بنیا سچ، سچ وستو وچ کھائندا۔ آپے اپنا حکم رہیا وچ، دھر فرمانا آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 ۹۱۱ آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن ناؤں ہر نرکار، اپنا آپ رکھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، در مندر اک سہائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار،
 چھپر چھن نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی رَس سورج چن دسے ستار، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی برہما وشن شو کرے آکار، نہ کوئی ترے گن
 بنت بنائیا۔ پنج تت نہ کوئے پیار، بوند رکت نہ کوئے جڑائیا۔ نہ کوئی پر تھی آکاش دے ہلار، برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے دکھائیا۔ جیرج انڈ نہ کرے پیار،
 اُتبیج سیتیج نہ کوئی اگائیا۔ نہ کوئی دیسے جل دھار، خاکی خاک نہ کوئے اڈائیا۔ نہ کوئی کروڑ تیتیسائے آدھار، سُرپت راجا اند نہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سوہے ساچے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجنا، پاربرہم بے انت بے پرواہ آپے بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرہم
 بے پرواہ بے انت، ایکا ایکونکاریا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ کھیل اپاریا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپے ویس وٹا رہیا۔ آپے مہما جانے اگنت، لیکھا
 لیکھ نہ کوئے لکھا رہیا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت سہاگ آپ ہنڈھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی ایکا نور، ایکا دیپک ایکا
 باقی، کملاپاتی آپ جگا رہیا۔ کملاپاتی ہر نرکار، ایکا رنگ سمایا۔ نہ کوئی دوسر دسے ہور پسار، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لایا۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، پُرکھ

ابناسی رہیا سُہایا۔ تھر گھر ساچے کرے پیار، در دروازہ اک کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، اپنی آسا اپنی منسا
 آپے پور کرایا۔ اپنی اچھیا آپے جھولی پا، اپنی دیا کماندا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈا، آپے جھولی ڈاہندا۔ آپے شبد سُت لئے اُچھا، آپے حکم سنا سندا۔ آپے
 برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں بنت بنا، آپے حکم سنا سندا۔ آپے وشن برہما شو لئے اُپا، آپے جوتی نور ڈمگ سندا۔ اپنی سیوا آپے لا، آپے کار کماندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے ترے میلا ایک دھار، ابناسی کرتا کر پیار، نرگن سرگن رُپ وٹا سندا۔ نرگن سرگن پنچ تت، تتوت سمایا۔
 آپے پاربرہم کر اُتت، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے بوند رکت رت، آپے جوڑ جڑایا۔ آپے ڈالی آپے پت، بھل بھلو اڑی آپ کھلایا۔ آپے دیونہارا ستا
 ست، ست سرُپ سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن میل ملایا۔ نرگن سرگن بنھے دھار، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ برہما وشن
 شو کر پیار، ترے ترے سیو لگایا۔ تہاں گناں آپے وسیا باہر، بھو ابھدا بھو اچھپایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھر گھر وچ آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نرگن دیا باقی اپنا آپ لگایا۔ نرگن دیک کر اُجیارا، جوت نرگن ڈمگ سندا۔ مانس مانکھ کر پیارا، ایک در سُہا سندا۔ اندر مندر کھیل اپارا،
 ہر ساچا آپ کرا سندا۔ دُھن انادِ سٹی دُھنکارا، انحد تال وجا سندا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، ساچا تال دکھا سندا۔ دسم دوارى کھول کواڑا، اپنا در سُہا سندا۔
 آتم سیجا ساچا لاڑا، اپنا رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی دیوے ور، آپے اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ اندر
 وڑیا ہر نرنگار، دس کسے نہ آئیا۔ اپنے مندر آپے چڑھیا، اپنی کل ورتایا۔ کرے پرکاس بہتر نڑیا، دوس رین رُشانیا۔ لکھ چوراسی کسے نہ پھریا، ہتھ کسے
 نہ آئیا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھریا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکونکارا اپنی کل ورتایا۔ ایکونکارا کر پسارا، لکھ
 چوراسی ویکھ وکھایا۔ نرگن رُپ سرگن دھارا، سرگن نرگن میل ملایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ آپے پائے اپنی سارا، اپنی کل
 آپ ورتایا۔ آپے بول شبد جیکارا، اپنا نعرہ آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، آد جگاد
 سمایا۔ سرگن ویس لئے وٹا، لوک مات اُٹھ دھایا۔ پنچ تت ڈیرہ آپے لا، ترے گن بندھن پایا۔ برہم پاربرہم لئے ملا، آپ اپنے انگ چھہایا۔ جوتی

جوت دے جگا، جاگرت جوت کر رُشنايا۔ گر اوتار آپ اکھوا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنا شبد سُنہیہرا رہیا گھلا، دُھر فرمانا اک جنایا۔ ساچے بھانے رہیا
 سما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر نہار کرتا پُرکھ، ایکونکارا آپ اکھوایا۔ کر نہار پُرکھ کرتارا، ایکا ایکونکاریا۔ لوک مات لے اوتارا، آپ اپنا
 ویس وٹا رہیا۔ ایکا دیوے نام سہارا، آپ اپنا ناؤں جپا رہیا۔ دپیک باقی کر اُجیارا، پرکاس پرکاس سما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ کرتا ناؤں رکھا رہیا۔ جگ کرتا پُرکھ سمرتھ، ہر وڈا وڈا وڈیا یا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، ہر ساچا رتھ رتھوہیا۔ جگ جگ مہما اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ
 سکے رانیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، اپنی سکھیا آپ سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بے عیب
 پروردگار، ایکا ایک ایک اکھواندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، سنجگ تریتا دواپر ویس وٹا سندا۔ لوک مات کھیل اپار، اپر پر کرتا آپ کرا سندا۔ دیوی دیو دے
 سہار، اشٹ دیو آپ ہو جاندا۔ نمونو نمونو کر نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکاندا۔ آد شکت جوت اُجیار، جوتی جوت ڈگگائندا۔ آپ اپنا کر پسا،
 آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے رام رُپ نرکار، آپے بنسری کاہنا آپ وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنا
 ناؤں دھرائندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں رکھ، اپنی رچن رچاندا۔ نرگن سرگن ہو پر تکھ، پنچم ڈیرہ لائندا۔ ایکا لیائے نام وتھ، لوک مات ورتائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ کلجگ کوڑا ویکھ پسا، ہر ساچا دیا کمائندا۔ پنچ تت کر پیارا، اپ تیج
 وائے پر تھی آکاش ویکھ وکھائندا۔ رجو طمو ستو دے سہارا، ساچی دھیر دھرائندا۔ مات پت کر پیارا، بوند رکت سہائندا۔ دس ماس کھیل اپارا، نو
 اٹھاراں وقت لنگھائندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا آپ اکھواندا۔ آپے جوتی نور اُجیارا، اندھ اندھیرا آپے آسن لائندا۔ آپے وسے سچکھنڈ
 دوارا، تھر گھر ساچا آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ نانک پنچ تت پیار، کایا تن سمايا۔ پُرکھ ابناسی کر
 پیار، ایکا دپیک جوتی جوت جگایا۔ نرگن سرگن کریا پیار، کر کرپا میل ملایا۔ اک سہایا بنک دوار، در گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ ٹھانڈا میتا ایکونکارا، اپنا سنگ
 نبھایا۔ اچرج ریتا پر اپار، ایکا شبد سنایا۔ ایکا ڈھولا بے جیکار، ایکا منگل گایا۔ ایکا تولا پر اپار، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی جانے کلا سولاں، عقل کلا اٹھ

دھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک میلا ساچے گھر، در دوارا اک سہایا۔ نانک پایا کنت بھتارا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ پُرکھ ابناسی
میت مُرار، ساچا سنگ نبھایا۔ شاہو بھوپ سچا سکدارا، دھر فرمانا رہیا جنایا۔ ایک شبد اک دھکارا، ایک راگ سنایا۔ ایک گاوے ایک سنے سُننہیارا، دوسر
دس کسے نہ آئی۔ ایک ونج اک وپارا، ایک ہٹ کھلایا۔ چوڈاں ہٹاں پار کنارہ، چوڈاں طبقات بھو نہ رانیا۔ لوآں پُریاں کھیل نیرا، آپ اپنی رچن رچایا۔
برہما وشن شو کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا دھارا، کرپا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
اپنی کھیل کھلایا۔ نانک ملیا پُرکھ اکال، عقل کلا وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی دین دیال، دیندھ آپ اکھوایا۔ اپنا دیک آپے بال، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے مات
پت سٹ ڈلارا بنے لال، آپے گود اٹھایا۔ آپے پھل لگائے ڈال، پھل پھل آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوٹڑی کھیل اپنی
آپ چلایا۔ اوٹڑی کھیل پُرکھ اگم، اپنی آپ چلاند۔ ہر گھر ہر شبد پیا جم، مات پت نہ کوئے دساندا۔ دو جہاناں جانے کم، کرنی کرتا کرم کماندا۔
نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ایک رنگ سماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بیڑا آپے بھ، آپے مات چلاند۔ بیڑا بھ پُرکھ سلطان،
اپنی دیا کماندا۔ لوک مات ہو پردھان، ویس انیکا رُپ وٹاند۔ شبد جنائی دھر فرمان، ساچا حکم سناند۔ نانک میلا ہر مہربان، سگلا سنگ رکھاند۔
دیونہارا ساچا دان، نام ست جھولی پاند۔ شبد سرُپی اک بان، دو جہاناں آپ اڈاند۔ دیونہارا دھر فرمان، ساچا حکم سناند۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ رنگاند۔ نانک ہر رنگ رتیا، رنگے رنگ انمول۔ پُرکھ ابناسی کملاپتیا، کایا ویکھے پنچ تت کھول۔ ایک وست اندر گھتیا، آپے
تولے ساچے تول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ رکھائے سدا اڈول۔ اڈول اڈل پُرکھ کرتار، ایک ایک اکھوایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار،
بھو کسے نہ پایا۔ نانک نرنجن جوتی پاوے سار، جوتی جوت ڈگگایا۔ آپ اپنی بخشے دھار، سُن سادھ نہ کوئے وکھایا۔ ایک ناد اک ستار، ایک رہیا وجایا۔ ایک
سجن میت مُرار، ایک نظری آیا۔ نہ کوئی دیسے ہور دوار، نہ کوئی بنک سہایا۔ سچھنڈ وسے ہر نرنکار، جوتی نور ڈگگایا۔ نانک ور گھر پایا سوہیا بنک دوار،
گھر سجن ویکھ وکھایا۔ سیوا کرے سیوک در، ساچی سیوا سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن ہر سمجھایا۔ ایک گن ہر گھر گمبھیر،

نانک نام سمجھایا۔ ایکا امرت ایکا سیر، ایکا کھ چوایا۔ ایکا مندر چوٹی چڑھ اخیر، محل اٹل مینار اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
 سیوا آپے لایا۔ ساچی سیوا لوک مات، ہر ساچا آپ لگا سندا۔ گر نانک دتی ایکا دات، نام ست جھولی پائندا۔ چار ورنال اک جماعت، ایکا پٹی نام
 پڑھائندا۔ ایکا میٹنہارا اندھیری رات، ساچا چند اک چڑھائندا۔ ایکا چرن کول بندھائے نات، رام رُپ اک اکھوائندا۔ ایکا کھولنہارا تاک، بند کوڑا
 اک گھلا سندا۔ ایکا بنیا ساچا سجن ساک، میت میتا اک اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے نانک ور، آپے کھیل کھلا سندا۔
 نانک دیوے دُھر فرمان، دوس رین ہر جنایا۔ نانک لوک مات کرے پروان، ہر بھانے وچ سمایا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے مار دھیان، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔
 نانک نرگن ہویا جانی جان، جانہار آپ ہو جایا۔ سچکھنڈ دوارے نگاہان، پُرکھ اکال راہ تکایا۔ نانک میلا والی دو جہان، ایکا رنگ سمایا۔ ملیا پد پد نربان،
 ایکا در وکھایا۔ اک اکلا کھیل مہان، دُجا اپنا ویس دھرایا۔ تیجا نیتز نین مہان اپنا آپ گھلایا۔ چوتھے گھر کر پروان، ساچا سوہلا آپ سناپا۔ پنجم میتا ہو
 پردھان، پنجم میلا سچ سمجھایا۔ چھویں در کر پروان، چھ گھر بیٹھا سوہلا پائیا۔ ست پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، اپنی رچنا آپ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا رہیا جنایا۔ دُھر فرمانا دُھر دربار، ہر ساچا سچ سناپا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، وید کتیب بھو نہ
 آئندا۔ چارے کھ نہ سکے اچار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا کار کما سندا۔ نانک میلا وچ سنسار، گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔
 شبد ڈھولا اک جیکار، بولا اک سناپا۔ تولا بن سرجنہار، ساچا کڈا ہتھ اٹھائندا۔ پردہ اوہلا وچ سنسار، اپنا آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ورا داتا آپ اکھوائندا۔ نانک سنگر سیو کماے، ہر ساچے سیو لگایا۔ غریب نمائیاں گلے لگائے، آپ اپنی گود اٹھایا۔ نما
 غریبی جھولی پائے، چاکر چاکری رہیا کماپا۔ پر بھ ابناسی تیرا سنیہرا بھل نہ جائے، تیرے آگے سپس جھکایا۔ تیرا داس کر ارداس، سواس سواس رسنا
 رہیا دھیایا۔ سدا سہیلے وسنا پاس، پر تھی آکاش چرناں ہیٹھ دباپا۔ گنگ پاتال نہ ہوئے نراس، پوری آس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناسی دُھر فرمانا، نانک نام سمجھائندا۔ تیرا میرا ایکا تانا، ایکا پیٹا سوت وکھائندا۔ تیرا مندر میرا گانا، تیری ستار

وجائند۔ میرا شبد تیرا بانا، تیرا نام سنگھڑ سیانا، لوک مات سمجھائند۔ تیرا روپ ہر پچھانا، ہر کارو پ نانک اکھوانا، بھيو ا بھیدا بھيو کھلائند۔ میرا تیر
 تیری کمانا، تیرا چلہ تیری رسن چڑھائند۔ تیرا کھیل دو جہاناں، ویکھنہار سیری بھگوانا، کلجگ انتم ویس وٹائند۔ آد جگادی دیونہارا دھر فرمانا، سچ سُننہہڑا
 اک گھلائند۔ نانک نیوں نیوں کر پروانہ، لوک مات مارگ لائند۔ لیکھا لکھے لیکھ مہانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ
 سندیش نر زیش جوتی جوت ہو پرویش، شبد ترانہ اک سناائند۔ شبد ترانہ ساچا گیت، ہر ہر آپ اُچھائی۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، نانک کایا گڑھ سہائی۔
 پُرکھ ابناسی اک اتیت، میل ملاوے ساچا ماہیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سپت، تتوت نہ کوئے رکھائی۔ کرے کرائے پت پُنیت، پت پاپی آپ ترائیا۔ لکھ
 چوراسی آپے جیت، گر سنگر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتا ساچا ور، ایکا شبد جنائیا۔ نانک شبد نام دھنکارا، ہر سنگر
 آپ سناائند۔ لوک مات ونج ونجارا، ایکا ونج کرائند۔ ایکا نور نور اُجیارا، ایکا جوت جوت ڈگمگائند۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر سہائند۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویکھ وکھائند۔ نانک انتر ہر دھیان، ایکا ہر لو لائیا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ نرگن
 وسے سچ مکان، دیا باقی نہ کوئے رکھائی۔ نرگن جوتی جگے مہان، آد نرنجن آپ جگائی۔ سچ سنگھاسن کر پروان، بیٹھا آسن لائیا۔ شبدی شبد دھر فرمان،
 ساچا حکم جنائیا۔ نانک لوک مات کر پروان، اپنی جھولی پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گن اوگن نہ کوئے وکھائی۔ نانک نیا دھر فرمانا،
 ایکا تولا تول تلائند۔ ایکا در اک دربانا، ایکا گھر سہائند۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا ویس وٹائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم
 اپار، اگٹری کار کرائند۔ نانک تولا آپے تول، ہر ساچے سیوا لائیا۔ سوہنگ گائے ساچا ڈھولا ڈھول، آپ اپنے مکھ صلاحیا۔ پاربرہم ابناسی کرتے تیرے
 در بنیا گولا گول، گھر ساچے وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ نانک بنیا نرگن گولا، سرگن پنچ تت
 ہنڈھایا۔ اپنی رسنا ہر ہر بولا، ایکا ڈھولا سوہنگ گایا۔ جیواں جنٹاں سنایا سوہلا، ستنام منتر درڑایا۔ آپے ہر جو وسے کولا، نیڑا دُور نہ کوئے رکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میل آپ ملایا۔ نانک گولا بنیا ہر نرنکار، اپنی سیوا آپ کمائی۔ سرشٹ سبائی کریا خبردار، بن ہر اور نہ دیسے کوئی،

آپ بٹھائے بے پرواہیا۔ سنگر کاج سوارے وچ جہان، پورے گر ہتھ وڈیاںیا۔ شاہ سلطاناں پائے آن، اپنا حکم جنایا۔ گرکھاں دیکھے مار دھیان، امرت آتم جام پیایا۔ زربھے دکھائے اک نشان، امراپد دکھایا۔ ایکا ایک سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سادھ سنگت وٹھو قربان، ہر سنگت میل ملایا۔ سرن سرنائی چرن دھیان، ایکا مت سمجھایا۔ ایکا اوٹ والی دو جہان، دوسر سیس نہ کسے جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دیوے ور، اجونی رہت وڈی وڈیاںیا۔ اجونی رہت کھیل اپارا، ہر ہر آپ کرا سندا۔ ایکا صاحب پُرکھ کرتارا، کرنہار اکھواسندا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھٹ گھٹ آسن لاسندا۔ پنچ تت تت ادھارا، پنچ پنچ میل ملا سندا۔ پنچم بھرے شبد بھنڈارا، پنچم در سہا سندا۔ پنچم دیوے اک ادھارا، پنچم ایکا مارگ لاسندا۔ پنچم نور کر اجیارا، پنچم پنچم ڈمگاسندا۔ پنچم ڈھن سچی ڈھنکارا، پنچم شبدی راگ لاسندا۔ پنچم میلا ڈھر دربارا، پنچم بنک سہا سندا۔ پنچم سجن میت مرارا، پنچم ویکھ دکھاسندا۔ پنچم بول اک جیکارا، ایکا منگل گاسندا۔ پنچم ٹھانڈا سپتا در دربارا، ایکا گھر دکھاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم پنچم روپ وٹا سندا۔ پنچم ویکھے کھیل اپارا، پنچم رنگ رنگایا۔ پنچم کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، پنچم نار و بھار ہنڈھایا۔ پنچم ناتا جوڑ سنسار، پنچم مایا بندھن پایا۔ پنچم کوڑ کوڑا سکدار، پنچم جوٹھ جوٹھ کرے گڑمائیا۔ پنچم دکھائے گڑھ ہنکار، پنچم بیٹھا آسن لایا۔ پنچم کرے ہاہاکار، پنچم رو رو نیروہایا۔ پنچم سنے نہ کوئی پکار، پنچم تھان نہ کوئے سہایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، پنچم پنچم سنگ نبھایا۔ پنچم پیتا اک اتیتا، پنچم رنگ رنگاسندا۔ پنچم ہست پنچم کیٹا، پنچم ایکا سنگ دکھاسندا۔ پنچم وسے دھام انڈیٹھا، لوک مات دس کسے نہ آسندا۔ پنچم رس دیوے میٹھا، امرت جام مکھ پیاسندا۔ پنچم کوڑا کریا ریٹھا، پھل سچ نہ کوئے دکھاسندا۔ پنچم ہر ہر وسیا چیتا، پنچم مکھ بھواسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جوڑے پنچم توڑے، پنچم ویکھ دکھاسندا۔ پنچم مارے مارے سنگر پورے ہتھ وڈیاںیا۔ پنچم دیوے سچی ڈھنکار، اپنا راگ سناںیا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکار، اپنی کرنی رہیا کماںیا۔ گر سکھاں بخشے چرن پیار، دھوڑی ٹکا مستک لایا۔ کٹے لوبھ کام کرودھ ہوئے ہنکار، جو جن نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، سنگر پورے ہتھ وڈیاںیا۔ جگت وکارا نہ کرے خوار، آسا ترسنا نہ ہوئے ہلکایا۔ ہوئے ہنگتا روگ دے نوار، ساچی سنگتا میل ملاںیا۔ جو جن بھکھا ننگتا آئے در دربار، نام بستر بھوشن تن

بستر ایک پائی۔ جو جن منگے بن بھکھار، ساچی دست آتم انتر ایک جھولی پائی۔ جو جن منگے درس دیدار، تیجا لوچن کھول دکھائی۔ جو جن منگے چرن پیار، جگ جگ وچھڑے میل ملائی۔ جو جن منگے منگ درد دکھ دے نوار، روگ سوگ چنتا رہن نہ پائی۔ جو جن منگے جوگ وچ سنسار، جاگرت جوت کرے رُشنائی۔ جو جن میٹے سوگ انتم وار، اپنی گود لئے اٹھائی۔ چار ورننا سانجھیا، ایکو نکارا آپ اکھوائی۔ راما کرشنا آپ اوتار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے پیار، اللہ رانی ویکھ دکھائی۔ نانک گوہند ایک دھار، دوجا در نہ کوئے سہائی۔ وید پُراناں پاوے سار، شاستر سمرت پھول بھلائی۔ گیتا گیان دے ادھار، ایک بھگت وڈی وڈیائی۔ انجیل قرآناں دے ہلار، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ بانی کہانی ویکھ وچار، ایک دھار رہیا چلائی۔ کھج انتم کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ پاربرہم بے عیب پروردگار، رام رحیم آپ اکھوائی۔ خالق خلق وچ رہیا پسا، نورو نور نورِ لاہیا۔ آپے نام آپ جیکار، آپے ڈھولا سوبلا گائی۔ آپے بھگتاں کرے پیار، آپے ہر جن لئے جگائی۔ آپے گرگھ ساجن جائے تار، شتوہ دریا نہ کوئے رُٹھائی۔ جس جن بخشے چرن پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ گرگھیاں اتوں اپنا آپ دتا وار، سیس جگدیش بھیٹ چڑھائی۔ گرگھ سہاگن ایک نار، ہر ساچے کنت پرنائی۔ لکھ چوراہی دھاگن ہوئے خوار، کنت کنتوہل نہ انگ لگائی۔ گرگھ ویراگن رووے دھاہاں مار، دوس رین رہی گر لائی۔ سوئے جاگن اک وبار، سُن سکوہیت جاگرت تریا سترگ ایک گھر دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا وار، سو جن وچھڑ کدے نہ جائی۔

اک اکلا ایکو نکارا، آد جگاد سمائی۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھینو نہ آئی۔ جوتی نورو نور اجیار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار، دس کسے نہ آئی۔ سچا مندر ہر دوار، سچکھنڈ دوارا اک سہائی۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، آپ اپنا ویکھ دکھائی۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سلطانا آپ اکھوائی۔ کملا پاتی میت مرار، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ دیا باقی کر تیار، ایک نور کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ابناسی کرتا آپ اکھوائی۔ ایکو نکارا کھیل اپار، آد جگاد سماندا۔ آپے وسے دھام نیارا، نہچل دھام اٹل اک دکھاندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے

سہا سندا۔ رُو سس نہ کوئے ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائندا۔ پر تھی آکاش نہ کوئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ نہ رچن رچائندا۔ وشن شو نہ کوئے آکارا،
 برہما وید نہ کوئے لکھائندا۔ کروڑ تیتیس نہ بٹھے دھارا، سُرپت راجا اند نہ کوئے سہائندا۔ گن گندھرب نہ کوئے جیکارا، کنر میچھپ نہ دیکھ دکھائندا۔
 لوآں پُریاں نہ کوئے آکارا، تھان تھنتر نہ بھیو چھپائندا۔ ترے گن مایا نہ کوئے پسارا، پنج تت نہ کوئے ہنڈھائندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ کوئے
 اُجیارا، رکت بوند نہ میل ملائندا۔ نو در نہ کوئے کواڑا، دسواں گھر نہ کوئے سہائندا۔ نہ کوئی دسے پنچم دھاڑا، پنچم راگ نہ کوئے الائندا۔ نہ کوئی جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑا، سمنڈ ساگر نہ کوئے دکھائندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی سیج ہنڈھائندا۔ نہ کوئی شبد نہ جیکارا، نہ کوئی رسنا جہوا گائندا۔ نہ کوئی
 گر پیر دسے اوتارا، سادھ سنت نہ کوئے جنائندا۔ نہ کوئی لوک مات کرے پسارا، نو ست نہ ونڈ ونڈائندا۔ اک اِکلا ایکونکارا، گھر اپنے سو بھا پائندا۔
 آپے جانے اپنی دھارا، اپنی کل ورتائندا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کارا، اگمڑی کار کرائندا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوارا، بنک دوا ری دیکھ دکھائندا۔ تھر گھر
 ساچے سچ سَنگھاسن نرگن دھارا، پاوا چول نہ کوئے بنائندا۔ آپے گھرے گھر نیہارا، نہ کوئی باڈی سنگ رکھائندا۔ آپے شاہ سلطان بھوپ وڈ سکدارا، راج
 راجان آپ اکھوائندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلائندا۔ حکمے اندر سرب ورتارا، حکم شبدی ناؤں رکھائندا۔ شبدی شبد کھیل اپارا، بھیو
 کوئے نہ پائندا۔ آپ اپنا کر پسارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے آسن لائندا۔ آپے نر اکار کرے کھیل نیارا، ساکار رُوپ آپ ہو جائندا۔ آپے
 نرگن بٹھے دھارا، آپے سرگن ویس وٹائندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، کنت کنٹھل آپ اکھوائندا۔ آپے کرے سچ پیارا، ساچی سیج ہنڈھائندا۔ پار برہم
 بے انت بے عیب پروردگارا، نورو نور نور اکھوائندا۔ آد نرنجن بھیو نیارا، سٹح پرکاس ڈگگائندا۔ اجوئی رہت سوہے سچ دوارا، سچ گھر ایکا سو بھا پائندا۔
 مورت اکال کھیل اپارا، کھیلے کھیل دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونت، آپ اپنی بنت بنائندا۔ آپ اپنی
 بنت بنائے، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ لوآں پُریاں رچن رچائے، اپنی سیوا آپ کمائی۔ شبد ڈوری بندھ بندھائے، نہ کوئی توڑ تڑائی۔ اپنا رُوپ آپ وٹائے،

وشنوؤں و نشی ناؤں دھرائیا۔ سانگو پانگ سچ ہنڈھائے، اپنا آسن لائیا۔ آپے ناہی کولا بھل کھلائے، آپے امرت کھ چوائیا۔ آپے پتھڑیاں دیکھ وکھائے، اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم پر بھ روپ وٹائے، برہم ناؤں رکھائیا۔ ایک برہم سرب درسائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نہکرمی نہکرم کمائے، گن داتا بے پرواہیا۔ دھندوکارا ویکھ وکھائے، شو شکر ویکھ وکھائیا۔ باسک تشکا گل لٹکائے، اک ترسول ہتھ اٹھائیا۔ ساچا شبد دھر فرمانا ہر جنائے، اپنا لھم سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وسے ساچا ہر، آد جگاد اک اکھوائیا۔ آد جگادی اک اکلا، عقل کلا کل دھاریا۔ آپ وسائے اپنا سچ محلہ، آپے نرگن جوت کرے اُجباریا۔ آپے ترے گن مایا رلا، ونڈے ونڈ بھو نیاریا۔ آپے پنچ تت لگائے پھلا، کھیلے کھیل سرب سنساریا۔ آپے لکھ چوڑاسی اندر رلا، نرگن سرگن سنگ نبھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدی پُرکھ آپ اکھوارہیا۔ آدی پُرکھ پُرکھ ابناسا، ایک رنگ سمایا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہار آپ ہو جایا۔ آد جگاد نہ کدے وناشا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ اپنی جوت آپ پرکاسا، آپے رہیا ڈمگایا۔ اپنے مندر کریا واسا، آپے بنک سہایا۔ آپ اپنا ہویا داسا، داسی داس سیو کمایا۔ آپ اپنی پائے راسا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے لکھ چوڑاسی پورن کرے آسا، آپے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ہر برہمنڈ، دھرت دھول نو کھنڈ دیپ ست آپ سہایا۔ ست دیپ نو کھنڈ ہر ہر دھار، اپنی آپ چلائندا۔ لوک مات کھیل اپار، نرگن سرگن میل ملائندا۔ ایک دست تھر دربار، ساچے ہٹ وکائندا۔ شبدی شبد بھر بھنڈار، ساچا ونج کرائندا۔ آپ اپنا لے اوتار، آپ اپنا راہ وکھائندا۔ آپے بولے ست جیکار، آپے ناؤں رکھائندا۔ کرنہارا سچ پیار، ساچی کریا کرم کمائندا۔ جن بھگتاں میلا وچ سنسار، ساچا میلا آپ ملائندا۔ ایک دیوے نام آدھار، دُھن انادی ناد و جائندا۔ انحد ساچا سیوادار، ساچی سیو کمائندا۔ پنچم سخیاں منگلچار، واہواراگ لائندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سر سروور اک وکھائندا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، اندھ اندھیار مٹائندا۔ مسکھمن نارٹی پاوے سار، ٹیڈھی بنک سہائندا۔ تربینی نبینی کھیل اپار، ساچا سنگم ویکھ وکھائندا۔ ترکٹی ویکھے ایک دھار، ایک ویس وٹائندا۔ آپے توڑے بجر کپاٹ، دُئی دویتی پردہ لائندا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے روگ گوائندا۔ آپے پنچم دیوے مار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ ایک شبد کرائے سچ و نچار، نام کھنڈا ہتھ پھڑائندا۔ اندر مندر

پاوے سار، ڈونگھی کندر پار کرائندا۔ ستنگر پورا ساچی دھار، ساکھیات رُپ وٹائندا۔ گرکھ سجن لائے پار، ساچا بیڑا آپ چلائندا۔ نہ کوئی ڈوبے وچ
 منجھدھار، پار کنارہ آپ دکھائندا۔ ہر ہر سجن میت مُرار، ساچا سنگ نبھائندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، جگ
 جگ ویس وٹائندا۔ سنجک تریتا دواپر کریا پار، راما کرشنا ناؤں رکھائندا۔ کلجک اتم دیکھے کھیل نیار، عیسیٰ موسیٰ ویس وٹائندا۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی
 میل ملائندا۔ نانک گوبند کر پیار، ایکا جوتی دس اوتار، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ ایکا بھریا شبد بھنڈار، نام ست چار ورنناں آپ ورتائندا۔ اُوچاں
 نیچاں کر پیار، راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہائندا۔ ایکا امرت ٹھنڈی ٹھار، ساچے مکھ لگائندا۔ ذئی دوتی دیوے مار، کام کرودھ ہنکار
 نیڑ نہ آئیندا۔ ہر شبد دکھائے سچ پیار، ساچا مارگ لائندا۔ جو جن رسنا گائے وچ سنسار، ڈونگھا ساگر پار کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد جگاد کھیلے کھیل وچ برہما، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ، اُتبھج سبتج ورجنڈی دیکھ دکھائندا۔ ورجنڈی ہر دیکھنہارا، آد جگاد سما۔ جگ جگ لوک مات
 لے اوتار، آپ اپنا مارگ لایا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، گرکھ ساچے لئے جگایا۔ ایکا منتر ساچا ونج و نچارا، گھر ساچے ہٹ وکایا۔ نانک تولے تیراں
 دھارا، تیرا تیری جھولی پایا۔ کلجک کوڑا کوڑا کڑیارا، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی دے سچ ٹھٹھیارا، کایا بھانڈا کنجن گڑھ نہ کوئے دکھایا۔ جوٹھ
 جھوٹھ جگت پیار، آسا ترسنا وچ پھسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنا ویس آپے دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اگادھ بودھ بودھ
 اگادھ اپنے ہتھ رکھایا۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ سمرتھ، پار برہم بے انت بے انتیا۔ جگ جگ چلائے ساچا رتھ، گرکھ ساجن اُدھارے ساچے ستیا۔ چار کٹ دہ
 دیشا نو کھنڈ پر تھی لکھ پورا سی پائے نتھ، آپ بنائے اپنی بنتیا۔ جن بھگتاں سگل و سورا دیوے متھ، میل ملائے نارے کنتیا۔ ہوئے گڑھ جائے ڈھٹھ، کایا
 چولی چاڑھے رنگ بسنتیا۔ اک دکھائے تیر تھ تھ، سر سرور اک سہنتیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ مندر کھوج کھجنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اگم اپار، لوک مات ویس وٹنتیا۔ لوک مات ہر اوتار، نرگن جوت نور رُشانیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، وید کتیب بھو نہ پانیا۔
 شاستر سمرت و سے باہرا، دس کسے نہ آئیا۔ ہر کاگن اوگن نہ کسے وچارا، گھر گسپھر وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ جگنتر آپ کرائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکونکارا ویس وٹائی۔ ایکونکار پُرکھ کرتار، کرنی کرت کماندا۔ کلجگ انتم پاوے سار، لکھ چوراسی ویکھ دکھائندا۔ نہہکنکا نور
 اُجیار، شبدی ڈنک وجائندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں آپ اُٹھائندا۔ سادھاں سنتاں دے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ جھوٹا گڑھ
 توڑے ہنکار، کلجگ راون میٹ مٹائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، گر گوبند ہتھ اُٹھائندا۔ ساچے گھوڑے شاہ سوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرائندا۔ لال بھوشن
 اپر اپار، کنچن روپ وٹائندا۔ پیلا رنگ ہر گردھار، پیا پریتم ناؤں رکھائندا۔ چٹھی دھاری جوت اُجیار، جوتی جوت ڈمگائندا۔ پیلا بستر تن شنگار، ساچا
 شستر ہتھ اُٹھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، کالی دھار مارے مار، کالا سوسا ویکھ دکھائے عیسیٰ موسیٰ آپ اپنا ویس
 وٹائندا۔ کلجگ انتم جوت جگائی، ہر ساچے وڈ وڈیائی۔ چار ورنناں کرے جنائی، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے دکھائی۔ ایک حکم رہیا سنائی، ہندو مسلم
 سکھ عیسائی کرے جنائی۔ ستاں دیپاں بھیو کھلائی، نو کھنڈ کھوج کھوجائی۔ کلجگ انتم دے دہائی، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ ہر کا نام نہ کوئے دھیائی، گر
 در مندر مسجد مٹھ ویسوا گھر رہے بنائی۔ دھیاں بھینناں رہے نکائی، پاربرہم ابناسی کرتا ہر سمرتھ، تھر گھر ویکھے بے پرواہیا۔ آپے گیڑے اُلٹی لٹھ، گیڑا
 اپنے ہتھ رکھائی۔ گر کھھاں دیوے ساچی وتھ، نام وست انمول جھولی پائی۔ رسنا جہوا ہر ہر ناؤں لینارٹ، ایک ناؤں ہر رگھرائیا۔ آپے کھولیا ساچا ہٹ،
 جگ جگ ویس وٹائی۔ آپے راما آپے کرشنا آپے سویا اپنی کھاٹ، آپے لئے انگڑائی۔ آپے نورِ لاہی گیا پاٹ، آپے جلوہ رہیا دکھائی۔ آپے نانک نرگن
 میلے اپنے گھاٹ، سچکھنڈ دوارا اک سہائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند روپ آپ اُٹائی۔ چار ورنناں آپ پسار، آپے رنگ
 رنگائندا۔ آپے دیوے نام ادھارا، آپے جاپ جپائندا۔ آپے دیوے درس اگم اپارا، سوچھ سرُوپی روپ وٹائندا۔ آپے ستا اندھ اندھیارا، بے کھاں دس
 نہ آئندا۔ کلجگ انتم مارے نعرہ، اپنا بل دکھائندا۔ سنگ رالایا محمدی یارا، کالا سوسا تن چھہائندا۔ مکھ نقاب پردہ بھارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایک جوتی نور دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ کلجگ انتم ہر ہر آیا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ ساڈھے تن ہتھ نگری ڈیرہ لایا،
 سمبل ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ اکال میل ملایا، ایکونکارا سچ سہائی۔ ست ستوادی ساچا دھام سہایا، است است نہ کوئے دسائی۔ ہر جن ساچے لئے جگایا،

جگ وچھڑے میل ملائیا۔ سبجگ تریتا دواپر لہنا موں چکایا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ نرگن نور درس دکھایا، سرگن میلا سہج سبھائیا۔ ایک ایشٹ دیو رہیا
 سمجھایا، رام نام اک جپائیا۔ پُرکھ اکال اک منایا، نہ دوسر کوئے سہائیا۔ پروردگار اک خدایا، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ آد شکت جوت جگایا، نمو نمو سیس
 جھکائیا۔ اپنی شکت سب میں پایا، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیا۔ جگ جگنتر کھیل کھلایا، خالق خلق رہیا سمجھائیا۔ گرگھ سبجن لئے تریا، بیڑا آپے رہیا اٹھائیا۔
 متمگھ گوڑھی نیند سویا، مایا پردہ اُپر پائیا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی دئے ڈھایا، ہر کا بھانا نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ چاروں گنٹ قہر خدایا، دہ دشا پئے ڈھائیا۔
 سمت ستاراں نیڑے آیا، ست سنتو کھ نہ کوئے دکھائیا۔ راج راجاناں دئے ہلایا، شاہ سلطاناں آپ بھوائیا۔ اپنا بھانا آپ ورتایا، وچ بھانے آپ سمائیا۔ راجا
 رانا تختوں لاہیا، سیس تاج نہ کوئے ڈکائیا۔ سمت اٹھاراں کھیل کھلایا، جل دھارا دھار دھائیا۔ متمگھ جیواں دئے رڑھایا، نہ سکے کوئے بچائیا۔ اُنی اُنسیا
 جوت جگایا، ایک نایا نال رلائیا۔ ایک ایکو نکارا آپ اکھوایا، نایا نو کھنڈ ویس وٹائیا۔ مُسلم سنی کوئی رہن نہ پایا، اللہ رانی سر چٹھی کوئے نہ دوائیا۔ اجونی رہت
 اپنی کل آپ ورتایا، عقل کل آپ اکھوائیا۔ بیس بیس ہر رگھرایا، جگت جگدیشا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن دیوے ور،
 ایک جیبا ہر رگھرائیا۔ چار ورن اک گیان، ایک در دکھائندا۔ چار ورن اک دھیان، ایک رنگ رنگائندا۔ چار ورن دیوے مان، در گھر ساچے آپ
 سہائندا۔ چار ورن کر پروان، اپنے لڑ لگائندا۔ جو جن گائن سری بھگوان، انت کنت سنت بھگونت میل ملائندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، بھگت وچھل
 آپ اکھوائندا۔ آپے گوپی آپے کاہن، سیتا رام ناؤں رکھائندا۔ آپے نانک نرگن کر پرنام، آپے گوہند سٹ سہائندا۔ آپے جودھا سور بلی بلوان، نام
 کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ آپے چند پر چند تیج کرپان، دو دھاری کھیل کھلائندا۔ آپے ونڈے ونڈے دو جہان، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ کلجگ انتم میٹے جیو
 شیطان، تیج وکارا موں چکائندا۔ جن بھگتاں دیوے آتم انتر برہم گیان، ایک منتر نام درڑائندا۔ دیک جوتی جگے مہان، سچ پرکاس دکھائندا۔ انحد دھن
 سچّی دھنکان، در مندر آپ سنائندا۔ گھر وچ گھر کھیل مہان، گرگھ سبجن میل ملائندا۔ شبد گر وڈ مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ آپے بنیا ساچا کاہن، سرت
 سوانی آپ پرنائندا۔ آپے وسے سچ مکان، دسم دواوی ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیوے ور، چار ورن ایک

گھر، دُئی دوتی پھند کٹائندا۔ آپے رام کرشن اوتارا، ہر مہربان آپ اکھوایا۔ آپے وید پُران شاستر سمرت بنھے دھارا، آپ اپنا حکم جنایا۔ آپے گیتا گیان رہیا اُچارا، آپے ارجن مکھ صلاحیا۔ آپے انجیل قرآناں پاوے سارا، تیس بتیسا آپے گایا۔ آپے انا الحق لائے نعرہ، حق حقیقت آپ اکھوایا۔ آپے لاشریک سانجھا یارا، ایکو نکارا ناؤں دھرایا۔ آپے نانک نام ست کرے پیارا، چار ورنان رہیا ورتایا۔ آپے گوہند دیوے امرت ٹھنڈی ٹھارا، اوچ نیچ غریب نمانے گلے لگایا۔ آپے بولے سچ جیکارا، واہرُ فتح آپ گجایا۔ آپے منگے بن بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈاھیا۔ آپے پُرکھ اکال بن ورتارا، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ آپے گوہند دیوے سچ سہارا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ کلجک اتم پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتارا، نرگن روپ آپ وٹایا۔ تیرا سہائے بنک دوارا، تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا ونج کرے سرب سنسارا، بیس پیساراہ تکایا۔ کلجک اترے پار کنارہ، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنان دیوے سچا ور، رام نام رسنا گاؤ، آد شکت گھر گھر بناؤ، نیتز نین کاہنا کرشنا درشن پاؤ، عیسیٰ موسیٰ ویکھ وکھاؤ، سنگ محمد چار یار سنگ نبھاؤ، نانک نرگن ہر دے وساؤ، گوہند میلا در دوار کراؤ، دُئی دوتی بھرم چکاؤ، ایکا سنگم سرشٹ سبائی لوک مات بناؤ، پاربرہم اگم اتھاہو، ویکھنہارا ہر گھٹ اندر کرے کرائے سچ نیاؤں، کلجک ویلا اتم انت، کھیلے کھیل پاربرہم ابناسی بے انت، گرگھ ساجن ویکھے سنت، میل ملاواناری کنت، اتم سیجا کرے پیاری، گرگھ کایا محل اٹاری، دسم دواری جوت نرکاری، ہر جن میلا ایکا رنگ رنگائے گرُ گر چیلآ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگا جگنت جگ آون جاون پتت پاؤن اپنی کھیل رچایا۔

۹۲۵

۹۲۵

☆ ۱۷ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی سلکھن سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ رُکنا موگلا ضلع فرور پُر ☆

سوہن بنک دوارا، گھر سجن ہر ہر آیا۔ نردھن نربل لئے ابھارا، نرگن اپنی دیا کمایا۔ بخشے بل چرن پیارا، لکھ چوراسی ہتھ کسے نہ آیا۔ سچکھنڈ دوارا بنائے سچ دوارا، جس دوارے چرن چھہایا۔ پتت پاپی اُپرے پار، پتت پاؤن رہیا ترایا۔ مانس جنم جائے سوارا، جوں سُداما دلدری گلے لگایا۔ در

نہکنک ہر شد ہنڈار ہاگ ۸

دربارا کر پیار، پریم پٹولا سیس ٹکایا۔ بھریا سچ سچا بھنڈار، سچ خزانہ اک دکھایا۔ کایا کایا کاپچی مائی تیج جائے سوار، مانس جنم لیکھے لایا۔ کاغد قلم نہ پائے
 سار، گرگھ تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک سُہایا۔ سوہے بنک سچ محل، محل محل سُہایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل،
 اپنی کل ورتائی۔ کلجک کریا ول چھل، ول چھل دھاری کھیل کھلایا۔ گرگھ آتم آسن لیا مل، دس کسے نہ آئی۔ دیونہارا ساچا پھل، امرت میوہ اک
 کھوایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ لال انملڑے آپے بھال، کرتا قیمت آپے پائی۔ جن بھگتاں بنے جگت دلال، جگ جگ وڈی
 وڈیایا۔ اپنی گودی اٹھائے اپنے لال، بالی بالا رُپ سکھایا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک سیو کمایا۔ جو جن چرن پرتیتی گھالن رہے گھال، انتم اپنا
 میل ملایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، روگ سوگ دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک نام چوگ چنگایا۔ سوہیا بنک سچ
 دروازہ، گھر ساچے سچ سُہایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، در درویشا پھیری پایا۔ غریب نمائیاں رکھے لاجا، جگ جگ اپنا بردھ دھرایا۔ جوں بدر الونا
 کھائے ساگا، دریودھن در نہ چرن ٹکایا۔ کلجک انتم آیا بھاجا، بھیمو ابھیدا بھیمو چھپایا۔ گر سکھ اٹھائے مار آواج، پورب لہنا جھولی پایا۔ باہوں پکڑ چڑھائے سچ
 جہاز، نام چپو ایک لایا۔ رکھنہارا آد انت لاجا، سنگر پورا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اندر نردھن وڑ، نردھن رُپ
 آپ ہو جایا۔ سوہے بنک سچ اٹاری، ہر ساچا سچ وڈیائندا۔ نرگن جوت جگے نرنکاری، دیا باقی نہ کوئے دکھائندا۔ اگادھ بودھ شبد دھکاری، ساچا شبد
 الائندا۔ گرگھوں رہیا تیج سواری، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ جگا جگنتر لہنا دین چکائے وارو واری، دیونہارا اک اکھوایندا۔ بخشنہارا چرن پیاری، چرن ناتا جوڑ
 جڑائندا۔ ایک دیوے سچ سچی سکداری، در گھر ساچا اک سُہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھر، کایا مندر آپے چڑھ،
 دس کسے نہ آئیندا۔ سوہے بنک وچ سنسار، سنگر ساچا آپ سُہایا۔ کلی کھٹاں کر پیار، کرتا بیٹھا آسن لایا۔ سرب جییاں داسا نجا یار، اوچ نیچ راؤ رنک
 راج راجان شاہ سلطان، ایک رنگ رنگایا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا گھر،
 گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ سوہے بنک سچ سنگھاسن، ہر ساچے سچ سُہایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسن، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، سنگن منڈل

ڈیرہ لایا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے راسن، لکھ چوراسی وچ سمایا۔ جن بھگتاں دیوے نام سواسن، رسنا جہوا ایگا گن دکھایا۔ ہر دے اندر کر واسن، آپ اپنا میل ملایا۔ سنگر سچا شاہو شاباشن، ایکو نکارا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے داس داسن، داسی داس سیو کمایا۔ سیوا سیوکدار، ہری ہر آپ اکھوایا۔ گرگھاں کرے لوک مات پیار، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ ورننا برناں وسیا باہر، ذات پات نہ کوئے رکھ سندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، چرن پریتی اک سکھ سندا۔ دیوے درس اگم اپار، سوچھ سروپی درس دکھ سندا۔ غریب نمانے پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، تار نہار پڑھ سمرتھ ایکا ایک ایک اکھوایا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، ہر ساچا کھیل کھلا سندا۔ بھگت وچھل ہر میت مرار، بھگت بھگونت آپ اکھوایا۔ ساچی نیا کر تیار، آپ اپنا چچو لاسندا۔ گر سکھ گرگھ بھوجل ساگر کر جائے پار، منجھدھار نہ کوئے رڑھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنا میل ملا سندا۔ ہر جن میلا پڑھ سلطان، گھر سوہے بنک دوارا۔ سنگر پورا دیوے جییا دان، بھگتی بھرے نام بھنڈارا، میل ملا والی دو جہان، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، لکھ چوراسی پار کنارہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن زر، گرگھ ساجن لئے ور، میل ملا وچ سنسارا۔

۹۲۷

۹۲۷

★ ۱۷ ساون ۲۰۱۶ پکرمی جرنیل سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ شاہ والا ضلع فروز پور ★

ایکا ہر ہر پڑھ کرتا، آد جگادی ایکو نکاریا۔ زرگن داتا بے عیب پروردگار، رام رحیم آپ اکھواریا۔ دو جہاناں سانجھیا، روپ رکھ نہ کوئے دکھا رہیا۔ جوتی نور ہو اجیار، نور نورانہ ڈمگا رہیا۔ پاربرہم پر بھ بھیو اپار، بھیو ابھیدا بھیو چھپا رہیا۔ کملا پاتی کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ جوتی نور نور اجیار، آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی دھار چلا گیا۔ ایکا وسے نہچل دھام نیارا، محل اٹل اچ سمایا۔ زرگن دیا باقی کر اجیار، جوتی نور ڈمگا گیا۔ آپ سہائے بنک دوارا، سچھنڈ بیٹھا بے پروا رہیا۔ ست سنگھاسن اپر اپارا،

نہکلنک ہر شہ بھنڈار بھاگ ۸

اپنی بنت آپ بنائیا۔ سچ سلطان وڈ سِکدارا، ہر نرنکارا بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے مندر بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ کل ورتتا ہر بھگونتہ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے آدن آپے انتا، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا در آپ سہنتا، سو بھاونت آپ ہو جائیا۔ آپے ناری نر نرائن کنتا، رت بسنتا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اک اکھوائیا۔ آد جگادی ایکا ایک، اک اکلا ایکو نکاریا۔ اپنی رکھے آپے ٹیک آپے دیوے سچ سہاریا۔ آپ بیٹھا آپے لئے ویکھ، دوسر دس کسے نہ آرہیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آپے لیکھ لکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس اولّا ہر اکلا، ایکو نکارا آپ کرائندا۔ آپے وسے سچ محلّہ، تھر گھر ساچا دھام سہائندا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، سمند ساگر آپ رہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں اُچائندا۔ ہر ناما آپے نام رکھ، اپنے ناؤں کرے وڈیائیا۔ آد جگادی ایکو نکارا نٹھے دھارا، اپنا مارگ آپے دس، اپنی مت آپ سمجھائیا۔ آپے جوتی نور رواس، گھٹ پرکاس آپ کرائیا۔ آپے ہر ہر ہر دے رہیا وس، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ آپے نوست رہیا نس، دوس رین سیو کمائیا۔ آپے تیر نرالا مارے کس، ایکا کھی گھ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ جگا جگنتر ہر ہر کار، ساچی سچ کرائندا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، بھيو بھيدا بھيو چھپائندا۔ لوک مات ہو اجیار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ایکا نام شبد جیکار، رسنا ڈھولا ایکا گائندا۔ ایکا شبد سچ پیار، ساچا مارگ اک وکھائندا۔ ایکا اشٹ دیوگر کرتار، پُرکھ اکال اک منائندا۔ ایکا بنک اک دوار، گھر ایکا سو بھاپائندا۔ ایکا سجن میت مرار، ایکا سنگ نبھائندا۔ ناتا ٹٹے سرب سنسار، جو جن ایکو نکارا درشن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائندا۔ دیاوان ہر مہربان، آد جگاد سمائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، انتر آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ ایکا منتر سچ گیان، برہوں روگ اک گوائیا۔ ایکا مارے تیر نشان، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیا۔ اک وکھائے سچ بان، گرگھ سجن لئے چڑھائیا۔ جوتی نور سری بھگوان، ایکو نکارا نر اکارا نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر بے انت، ایکا رنگ سمایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت،

جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ گرگھ ناری میلا کنت، گھر سجن سچا پایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ آد جگاد جگا جگنت، ہر جن تیری مہما
 اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، جیو جنت نہ کوئی سکے بھو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد اک
 گیان، ایک بخشے چرن دھیان، ایک ور جھولی پایا۔ ساچی وست نام بھنڈار، ہر ساچے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنت لے اوتار، گرگھوں آپ ورتائیا۔ پھڑ پھڑ
 باہوں لائے پار، پار کنارہ پار کرائیا۔ گھرن بھنہار سرب سنسار، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ غریب نمانے لائے پار، اپنے بیڑے آپ چڑھائیا۔ چاروں
 کنت جیو جنت سادھ سنت لکھ چوراسی ہاہاکار، ست سنتو کھ نہ کوئے دکھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سوہے بنک دوار، ایک منگل گائیا۔ ایک منگل ایک گیت، ایک ہر جنائیا۔ ایک داتا ٹھنڈا سیت، ایک سنگر ناؤں رکھائیا۔ ایک ہست
 ایک کیت، ایک در بہائیا۔ ایک نام دیوے جگت اندھٹھ، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ ایک ٹھنڈا ایک سیت، نچھر دھارا اک چلائیا۔ ایک پتت اک پُنیت، پتت
 پاؤن اک اکھوائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، جگت وچولا نہ کوئے بنائیا۔ پاوے سار مندر مسیت، گرودوار پھول پھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کھیلنہار ہر بھگوان، ہر گھٹ کھیل کھلا سندا۔ کایا مندر سچ مکان، نچ گھر ڈیرہ لائندا۔ دیونہارا دھر فرمان، اپنا حکم
 سنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے لڑ، پلومات نہ کوئے چھڈا سندا۔ ہر جن ساچا پلا پھریا، ہر ہر آپ پھڑائیا۔ آبناشی
 کرتا نرگن دھار آپے اندر وڈیا، کایا مندر ویکھ دکھائیا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھیا، ادھو چکار نہ کوئے ڈبائیا۔ گرگھ ورا آپے پھریا، جس جن بوجھ بُجھائیا۔
 لکھ چوراسی جیو جنت بھریا بھنڈار ہوئے گڑھیا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ ہر
 سجن ہر سکھ ہے، گرگھ نام آدھار۔ سنت ساجن دیوے ساچا سکھ ہے، لوک مات کھیل اپار۔ بھگت بھگتی اجل مکھ ہے، گا ونہارا گائے وارو وار۔ گھٹ
 گھٹ اندر بیٹھا لگ ہے، گرگھ ورا لے پردہ دئے اتار۔ دُور دُراڈا آپے جھک ہے، گرگھ سجن لے ابھار۔ نہ مانس نہ منکھ ہے، ہر کاروپ اپر اپار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر سجن ہر رنگ رتیا، ملیا میل سری بھگوان۔ یج یجیا ساچے وتیا، امرت لگا

پھل مہان۔ دیکھ وکھانے ڈالی پتیا، پھل بھلواری وچ جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پروان۔ ہر ساجن سکھ پایا، ہر ملیا سنگر میت۔ انند منگل ایکا گن گایا، دوس رین سیاچیت۔ دئی دوتی بھرم مٹایا، ایکا رنگ رنگیا ہست کیٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، دیوے نام شبد اندھ۔ نام شبد اندھ انمول، ہر سنگر ہٹ وکاسندا۔ ست پڑکھ نرنجن شبد بھنڈارا آپے کھولا، پڑکھ اکال پربھ آپ ورتا سندا۔ سوہنگ لایا ساچا ڈھولا، اپنا چولا آپ بدلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن میل ملا سندا۔ گرگھ ساجن سچ منارا، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا۔ پاوے سار نوں دوارا، نو در کھوجے کھوج کھوجا۔ ڈو گھی کندر ہو اجیارا، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ اندر باہر کھیل اپارا، بھيو ظاہرا وڈ وڈایا۔ گپتی گپت بھرے بھنڈارا، دس کسے نہ آیا۔ جو جن کرے سچ پیارا، ساچا مارگ اک وکھایا۔ آپ سہائے بنک دوارا، بنک انک وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ڈنکا شبد اٹھایا۔ شبد ڈنکا ہر اٹھایا، آپے تال وجا سندا۔ لکھ چوراسی رہیا ہلایا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا سندا۔ چاروں گنٹ رہیا پھرایا، دہ دشا وکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راج آپ کما سندا۔ آپے راج جوگ سلطان، آپے تخت ہنڈھایا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، آپے حکم چلایا۔ آپے وسے پد نربان، پر م پڑکھ وڈی وڈیایا۔ ہر کا منتر نہ وکے کسے جگت ہٹ مکان، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکھایا۔ جس جن کر کرپا بخشے چرن دھیان، سو جن رسنا جہوا گایا۔ ایکا پائے پد نربان، پر م پڑکھ وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور نور دھر، نورو نور سمایا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے وکھ وکھایا۔ اپنی سرنی آپے پڑ، آپے حکم سنایا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، آپے رہیا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر سجن کل جاگیا، سنگر پورا آپ جگا سندا۔ دھوڑی مجن کریا ساچا ماگیا، سچ دوارا اک سہا سندا۔ ایکا نام اک ویرا گیا۔ ہر ایکا وکھ وکھایا، ایکا لوآں پڑیاں برہنڈاں کھنڈاں دہ دشا پھرے بھاجیا، رین دوس روس ہس ہس سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سجن، در

ساچے دیکھ دکھایا۔ گرکھ سچن سچا لال، گر سترگر دیکھ دکھائندا۔ پرم پڑکھ پر بھ دین دیا ل، دیناں انا تھاں سنگ نبھائندا۔ غریب نمانے اٹھائے لال، اٹھائے لال اپنے ہٹ وکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن ساچا دیوے ور، سچ سچا آپ اکھوائندا۔

☆ ۱۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی گرداس سنگھ دے گھر دیا ہوئی شاہ والا ضلع فروزپور ☆

ہری انگ اکانگ کرے کھیل دیا انگ پرم پڑکھ پرتپالنگ، بھيو اھید وکھائے۔ شاہ سلطانگ دو جھانگ تیج بھانگ، کوٹن کوٹ مہانے۔ گن ندھانگ سری بھگوانگ جوت جوانگ، آد شکت بھوائے۔ روپ انانگ کھیل برہمدنگا شبد جگادنگ، جگت وھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی بائیے۔ اکال مورنگ ناد تورنگ سچ صورنگ، انھو پرکاسیا۔ نیڑے دورنگ آس پورنگ حاضر حضورنگ، پڑکھ ابناسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل تماشیا۔ سورا سرنگ تیج پرچنگنگ کھنڈ برہمدنگ جیرج اندنگ، اُتسج سیتج وکھ دکھانیا۔ کل کرنا دکھ ہرنا سرب سکھ ترنا، ہرجن ہر مہربانیا۔ بھوت بھوکت آد شکت ست سروپنگ شاہو بھوپنگ، ست ستواد سمانے۔ سرب جوگنگ سرب بھوگنگ ازوگنگ، ایکا پڑکھ اکالیے۔ نام راجنگ سرب تاجنگ جوت جوتنگ برہم پوتس، پاربرہم وکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوانے۔ ہر بھگوان جوت مہان شبد دان، دیونہار داتاریا۔ سچکھنڈنگ برہمدنگ ور بھنڈنگ، ایکا رنگ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگنیا۔ اھنڈ پیتا اچرچ ریتا بھے بھیتا، بھگوان روپ وٹانیا۔ ٹھانڈا سپتا پت پُنپتا ہست کیٹا، ایکا رنگ رنگانیا۔ آد جگاد اپتتا ساچی ریتا پت پُنپتا، اپنی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ کھیل کھلنتا سرب گونتا سری بھگوانتا، ایکا گن وکھائے۔ جیو جنتا جوت جگنتا بال رکھنتا، بل باون بھیکھ وٹانے۔ نام منگتا چولی رنگتا، ساچی سنگتا ساچا گڑھ وکھائے۔ بھکھانگتا نانک انگدا، گر امرت نام وکھائے۔ در درویش نر زیش سری پت دسمیشنگ، دس دس ماس پھند کٹانے۔ سوپھ سروپنگ مہما انوپنگ ایکا سروپنگ، گن

اوگن نہ کوئے جانئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ورتے اپنے بھانئے۔ نہپل دھامنگ ایکا رامنگ ایکا نامس، ایکا رس وکھانئے۔ پورن کامنگ پکڑے دامنگ ہوئے ضامنگ، دو جہاناں شاہ سلطانئے۔ میٹے شامنگ پرکاس کوٹنگ بھانگ گُرکھ ورلے جانگ، جس جن دیوے آتم برہم گیانئے۔ سچ نشانگ دو جہانگ آپ جھلانگ، سری اسکیت آپ وکھانئے۔ مدھ پُرانگ وید ندھانگ گُرشد مہانگ، گُر منتر اک وکھانئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ جانے اپنی اکھ کہانئے۔ کتھاکتھنگ سرب سمرتھنگ، ایکا ایک اونکاریا۔ اکال اکالا دین دایالا جوت جوالا شکتی رُوپ انھو سروپ سہس گن نہ کسے وکھانیا۔ اپرپر کرتا کھیل کھلنتا جگا جگنتا، وید ویدانتا بھو نہ آنیا۔ کھیل مُراری جوت نرنکاری عقل کل دھاری ویس انیکا رُوپ وٹانیا۔ کھڑگ کھنڈنگ تیج پرچنڈنگ ہتھ اٹھنگ کھی رکھے دوویں دھاریا۔ راج راجانگ شاہ سلطانگ کر خوارنگ توڑے ہوئے گڑھ ہنکاریا۔ بھگت ادھارنگ دُکھ روگ بدارنگ سرب شکھ سارنگ، سارنگ دھر پیٹھلو آپ اکھوارہیا۔ بھگون بھگنتگ میل ملنتگ جوگ جگنتگ، جیون مکت آپ اکھوارہیا۔ ثلاثا ثالث خالصہ خالص لالسا لالس، جگت ترسنا موہ چکا رہیا۔ دوار چرننگ سرب دُکھ ہرنگ چار ورننگ، ست ستواد ہر برہما ایکا ایک سمجھا رہیا۔ لیکھ لکھنتا جگا جگنتا آدن انتا، کیشو کیشو کنکر کنر آپ اکھوارہیا۔ لوک پرلونگ ایکا اوٹنگ شبد چونگ نام نگارہ اک وجا رہیا۔ برہما وشن کوٹنگ بھنڈارا منگن اوٹنگ، شکر گھائل آپ کرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیل کھلندڑو ہر بخشدڑو جوت جگندڑو، نرگن جوت نورُشانیا۔ دیک بلندڑو اگیان مٹندڑو سچ مندر سُہندڑو، سوبھاوت سوبھاپانیا۔ ایکونکارا اکھوندڑو نام ست چپندڑو، مورت اکال وڈی وڈیانیا۔ کرتا کرنی کوندڑو نربھے سُہندڑو، نرویر آپ اکھوانیا۔ اجونی رہت ویس وٹندڑو جگا جگنت لیکھ لکھندڑو، وید پُران نہ کوئے دسایا۔ کلجگ انتم نام رکھندڑو نہہکلنگ ڈنک وجندڑو، شبد کھنڈا ہتھ اٹھندڑو، کھنڈ برہمنڈ ویکھے سرب لوکانیا۔ جن بھگتاں میل ملندڑو درس وکھندڑو بھانڈا بھرم بھو توندڑو بھو ساگر پار کرایا۔ کال مہاکال در دوار دُرکندڑو سنگر ساجن پرتپالک آپ اکھوندڑو، شاہ کنگال اپنا ویس وٹانیا۔ جن بھگتاں در سُہندڑو لکھ چوراسی ناتا توڑ توندڑو، ایکا بندھن ہر ہر نامہ پانیا۔ کال پھاس کھنڈو رائے دھرم در دوار دُرکندڑو، چترگپت نہ لیکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن لئے

ترايئا۔ تارنہارا ايکنگ ايک، ہر جن بخشے ساچی ٹیک، ترے گن نہ لائے مایاسیک، سائتک ست ست ورتائیا۔ کرے کرائے بُدھ بیک، آپے لیکھا جانے لکھیا لیکھ، اپنے نیتز لئے پیکھ، جگت نیتز بند وکھائیا۔ کھیلے کھیل دس دسمیش، دانی داتا در درویش، سوانگی کرے اپنا ویس، نیلے بستر چولی پائیا۔ اُچ پیر دھاریا بھیکھ، وسنہارا گڑھ کیس، پُری انند لائی ٹھیس، در دوار بنک نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ پیرن پیرنگ دستگیرنگ شاہ حقیرنگ، اپنا رُپ وٹائندا۔ بستر چیرنگ حال فقیرنگ کھنڈا تیرنگ، ٹپک کمان نہ کوئے اُٹھائندا۔ نیلی دھارنگ ہر نرنگارنگ گوبند سارنگ، سوانگی سوانگ وٹائندا۔ کھیل اپارنگ وچ سنسارنگ دل چھل دھارنگ، اچھل اچھلیا آپ اکھوائندا۔ ورن برن وسیا باہرنگ، ہندو مُسلم کرے پیارنگ، سکھ ساجن آپ اُدھارنگ، ساچا کرے سچ پیاریا۔ مُغل پٹھانگ نام ندھانگ آتم دھیانگ، چرن کول بخشے سچ سکداریا۔ درس مہانگ سری بھگوانگ جوت اکانگ، نورِ الہی نور وکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو ابھیدا بھيو چھپالیا۔ اُچ پیر شہنشاہ، دستگیر رُپ وٹایا۔ نیلے بستر تن چھہا، اپنا بھانا آپ منایا۔ تیر کمان کھنڈا داتا تجا، تیج بل اپنا آپ دھرایا۔ اپنا کلمہ آپ پڑھا، نبی رسول آپ سمجھایا۔ اپنی شریعت آپ جنا، شرع شریعت وچ آپ نہ آیا۔ چار کھار لئے بنا، ساچا مُرشد ویس وٹایا۔ ایکا حکم دے جنا، حکمی حکم رہیا بھوایا۔ کھلڑے کیس گل وچ پا، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ ہتھیں ہندی لئی لگا، پریم رنگن رنگ چڑھایا۔ تسبیح گل لئی لکا، گڑھی چمکور گرکھاں سیس اپنے گل رہیا لکایا۔ ہتھ مُصلّا لیا اُٹھا، گرکھاں ساچی سبج سہایا۔ ایکا کوزا رہیا وکھا، امرت ساچا جل بھرایا۔ ایکا کلمہ رہیا گا، تیرا بھانا میٹھا موہے بھایا۔ ایکا سیس رہیا جھکا، تیرا سجدہ پُرکھ اکال تیرا رہیا کرایا۔ ایکا بانگ رہیا الا، الہی جلوہ ویکھ وکھایا۔ ایکا اک صدا رہیا لگا، صدق صبوری توڑ نہیایا۔ اک گداگر بن پھیرا رہیا پا، ایکا الفی رہیا ہنڈھایا۔ ایکا سخی سرور سلطان نام دھرا، نام تھیہرا ہتھ اُٹھایا۔ ننگی پیریں کھیل کھلا، گرکھاں بھکھ ننگ رہیا کٹایا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے ویکھ وکھایا۔ وید پُران نہ سکے کوئی گا، سادھ سنت نہ کسے جنایا۔ مُغل شاہی وچوں مُغل لئے اُٹھا، آپ اپنا درس دکھایا۔ سرب جییاں دا داتا اک بے پرواہ، دین مذہب نہ کوئے جنایا، ورن گوت وچ نہ جائے آ، بندھن بندھ نہ کوئے پایا۔ ساچی سکھیا گیا سمجھا، ساچا مارگ ایکا لایا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ چار کہار ہو تیار، ساچا در سہایا۔ اُج پیر میت مُرار، ٹھانڈا سیت اکھوایا۔ کریا درس بے نظیر، رحمت بھری نام خدایا۔ ست سلامت انت اخیر، نہ مرے نہ جایا۔ اک امام دے ضمانت، ضامن ضامنی توڑ نبھایا۔ درگاہ ساچی سچ عدالت، ساچا عدل کمایا۔ آپے بنے ساچا ثالث، حق حقیقت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرویر ناؤں دھرایا۔ چار کہار پیکھ، گوبند خوشی مناسندا۔ ہندو مسلم ایک نیتز ویکھ، ایک درس دکھاندا۔ ایک لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھاندا۔ ایک داتا دس دسمیش، در درویش اک اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملاندا۔ اپنا میلا آپے کر، آپے کھیل کھلایا۔ آپے دیوے درس در، در ساچا اک سہایا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ آپے لائے ساچی جڑ، پھل پھل بھلواری آپ مہکایا۔ آپے گھاڑن لائے گھر، گھرن بھنہار وڈی وڈیایا۔ آپے ساچی سیجا بیٹھا چڑھ، اپنی کھاٹ ہیٹھ وچھایا۔ چار کہاراں آپے پھڑ، اپنی سیوا لایا۔ اپنی سیوا آپے کر، اپنی سیوا کمایا۔ شہنشاہی چکیا ڈر، شاہ سلطان ہتھ کسے نہ آیا۔ انتم دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ کرتار، اپنے رنگ سما۔ چار چاراں کر پیار، چوتھے جگ ویکھ وکھایا۔ ایک بھریا سچ بھنڈار، ایک ہتھ ورتایا۔ سرب جیاں داسانجھا یار، لہنا دینا دے چکایا۔ انتم میلا وچ سنسار، لوک مات دے کرایا۔ زرگن آوے ہو تیار، سرگن ویکھے سہج سُبھایا۔ گوبند کرے سچ پیار، سر پیر پیراں ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا اک سمجھایا۔ پیرن پیراں اُج سلطان، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ انتم میلا کرے جہان، مائس جنم لیکھے لایا۔ لوک مات کر پچھان، کجگ انتم بھو کھلایا۔ میل ملاوا سری بھگوان، بھگتن پیتا اک رگھرایا۔ آپے جانے جانی جان، جانہار آپ اکھوایا۔ جگا جگنتر دیوے دان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ وکھایا۔ کر کرپا ہر جانیا، ہر گنونت سو بھاؤنت گہر گبھیہر۔ پار برہم پُرکھ سلطانیا، کھیلے کھیل جگا جگنتر جگ جگ جانے انت اخیر۔ ہر جن ساچے کرے در پروانیا، چرن پریتی بخشے

ساچی دھیر۔ چار چارے میل ملانیا، سنگھ جرنیل گرداس نچھتر کرنیل پیایا امرت سیر۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ
وشنوں بھگوان، پچھلے لیکھے اُتے پھیر لکیر، اگے پائے نام زنجیر۔

★ ۱۸ ساون ۲۰۱۶ بکرمی سردارا سنگھ پنڈ مناواں ضلع فروزپور ★

آد زرنجن ہر بھگوانا، ایکا ایک اونکاریا۔ جوتی نور نور مہانا، نورو نور ڈمگا رہیا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانا، راج راجانا آپ اکھوارہیا۔ آد جگادی اک
نشانہ، اک اونکارا اپنا آپ جھلا رہیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھو ابھیدا بھو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنا لیا۔
پاربرہم ہر ہر بے انت، ایکا ایک اکھوائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ وڈی وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، اپنی مہا آپ جنایا۔ آپے کھیلے کھیل سیری
بھگونت، زرنجن نور نور الاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن داتا بے پرواہیا۔ زرنجن داتا پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک اونکاریا۔ آد جگادی
جگا جگنتر آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھواہی آپ اکھوارہیا۔ دین دیالا گر گوپالا سگلا ساٹھا، پاربرہم اپنا آپ نبھا رہیا۔ پُرکھ ابناسا کھیل تماش، جگا جگنتر
دیکھ دکھا رہیا۔ اپنے منڈل پاوے راسا، آپ اپنی جوت ڈمگا رہیا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاشا، گگن منڈل نہ کوئے دکھا رہیا۔ شاہو بھوپ ہر شاہو شاہابشا،
ست سرپ سما رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انتا ویس وٹا لیا۔ آدن انتا ہر بھگوانا، عقل کلا اکھوائیا۔ کھیلے کھیل کھیل مہانا،
لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ سچ تخت سچ سلطانا، ہر ساچا بیٹھا آسن لایا۔ ساچا مندر سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا بنک سہایا۔ سچ گھر ساچے دیوے مانا، تھر گھر
وڈی وڈیائیا۔ راگ انادی ایکا ترانہ، ایکا شبد لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن نور نور رُشنائیا۔ زرنجن داتا ایکونکارا، آد جگاد سمایا۔
پاربرہم پر بھ میت مرار، سگلا سنگ نبھایا۔ نہ کوئی دوسر ہور پسا، نہ کوئی در سہایا۔ سچکھنڈ وسے آپ زرنکار، دیا باقی اک جگایا۔ کملاپاتی کھیل اپار، آپ
اپنا کھیل کھلایا۔ ناری کنتا بن بھتار، ساچی سچ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمٹرا اگمٹری کار کمایا۔ پُرکھ اگمٹرا اگمٹری کار، زرنجن
زرنجن آپ کرائیا۔ الکھ زرنجن الکھ جیکار، اپنی آپ جگایا۔ بنک سہائے سچکھنڈ دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ آد زرنجن بھو نیار، آد شکت ویس وٹائیا۔

۹۳۵

۹۳۵

کرتا پُرکھ کرنی کرے اپنی کار، کر نہار آپ ہو جائیآ۔ اجوئی رہت نِراکار، مورت اکال آپ اکھوائیآ۔ آپے جانے اپنی دھار، اپنی دھارا آپ وہائیآ۔ آپ اپنا کر پسار، آپے ویکھ وکھائیآ۔ وسنہارا اُج محل اٹل مینار، اوچو اوچ آپ ہو جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نِرگن نور کرے رُشنائیآ۔ نور اُجالا گر گوپالا، ایکا رنگ رنگیآ۔ دیناں بندھپ دیناں دیاں، بھيوَ بھيدا بھيوَ چھپایا۔ آد جگاد چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کسے جنایا۔ شبد سرُپی بن دللا، اپنا ونج کرایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کلا ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگایا۔ جوتی نور جوت نِرنکار، نِرگن ناؤں رکھائندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بھيوَ اگادھ بودھ جنائندا۔ ست پُرکھ نِرنجن ست ستوادى ساچی دھارا، گھر ساچے آپ چلائندا۔ کنت کنٹول میت مُرا، نِرنائین ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا سچھنڈ سچ دوارا اک سہائندا۔ سچھنڈ وسے نِرنکار، نِرگن جوت نور رُشنائیآ۔ آپ اپنا کر پسار، آپے ویکھ وکھائیآ۔ آپے دیا باتی ہو اُجیار، آپے ڈمگائیآ۔ آپے سچ سگھاسن سوہے بنک دوارا، ہر بیٹھا آسن لائیآ۔ آپے دو جہاناں بن سکدارا، اپنا تھکم چلائیا۔ آپے ورتے ست ورتارا، ست سرُپ وڈی وڈیائیآ۔ آپے کرے اپنا آپ خبردارا، آپے لئے انگڑائیآ۔ آپے بنیا چوبدارا، آپے سیو کمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل دھار ہر نِرنکار، نِرگن اپنی کھیل کھائیآ۔ کھیل کھلندڑا پاربرہم، گن اوگن نہ کوئے جنائندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئے رکھائندا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ ست سرُپی بیڑا بٹھ، ساچے ساگر آپ ترائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگونت، ایکا جوتی جوت جگائندا۔ جوتی نور پُرکھ اکالا، پرَم پُرکھ اکھوائیآ۔ آپے بنیا ہر رکھوالا، اپنی سیوا آپ کمائیآ۔ نِرگن نِرنجن بن دللا، ایکا ونج کرایا۔ اک اُپائے ساچا لالا، لال امولک ہیرا ناؤں دھرائیا۔ شبدی شبد وجے تالا، تال تلواڑا اک وکھائیآ۔ اپنا پھل لایا ڈالا، آپے ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نِرگن داتا آپ اکھوائیا۔ ساچا شبد سچّی دھنکار، گھر ساچے آپ اُپائندا۔ ہر مندر ہر کھیل اپارا، تھر گھر واسی ویکھ وکھائندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چُھہائندا۔ رَوس نہ کوئے اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائندا۔ برہما وشن شونہ کوئے آکار، کروڑ تیتیس نہ نظری آئندا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئے پسار، ترے گن

میل نہ کوئے ملائندا۔ بیخ تیت نہ کوئے آدھار، رکت بوئند نہ سنگ نبھائندا۔ دھرت دھول نہ کوئے پساہ، جل بنب نہ کوئے ٹکائندا۔ آکاش پرکاس نہ
 کوئے اُجیار، برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے سہائندا۔ لوآں پُریاں نہ کوئے دھار، نہ کوئی رچن رچائندا۔ آد جگادی ایکوونکارا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ تھر گھر وسے
 سچ دوار، ہر ساچا سو بھا پائندا۔ پر م پُرکھ ہر میت مُرار، پاربرہم سگلا سنگ نبھائندا۔ آد زرنجن ساچا یار، ساچا در سہائندا۔ زرنجن دیوا زرنجن باقی، زرنجن
 میت کملاپاتی، زرنجن ساچی سچ ہنڈھائندا۔ زرنجن کھولنہارا ابناسی کرتا اپنی تاکی، اپنا بھیو کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد انادی
 دُھر فرمانا ایکاشب سناائندا۔ دُھن انادی دُھر فرمان، ہر ہر آپ الائیآ۔ آپے ویکھے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیآ۔ لوآں پُریاں مار دھیان، برہما
 وشن شو سیوا لائیآ۔ زرنجن جوت سری بھگوان، زراکار وڈی وڈیائیآ۔ پاربرہم پُرکھ سلطان، سنگر سچا ایکاشہنشاپیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جاگرت جوت کرے رُشنائیآ۔ جاگرت جوت ہر کرتا، اپنی آپ جگائندا۔ زرنجن سرُگن کھیل اپار، لوک مات ویس وٹائندا۔ بیخ تیت کر پیار، گھر
 گھر وچ آسن لائندا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، در دروازہ آپ کھلائندا۔ ایکاشب سچّی دُھنکار، انحد راگ لائندا۔ دُونگھی کندر کر اُجیار، جوت زرنجن
 آپ جگائندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائندا۔ بوئند سوانتی کر پیار، ہرجن ساچے آپ پیائندا۔ بجر کپائی کھول کواڑ، دُئی دوتی پردہ
 لائندا۔ آتم سیجا کر شنگار، اپنا ویس وٹائندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، ساچا مارگ آپ دکھائندا۔ سرتی شبد میت مُرار، جوڑی جوڑا میل ملائندا۔ ایکاش
 گھر سٹے پیر پساہ، ایکاش رنگ رنگائندا۔ ناری کنت کنت بھتار، سگلا سنگ نبھائندا۔ آپے اندر آپے باہر، سکت ظاہر آپ اکھوائندا۔ آپے سُن اگئی جائے
 باہر، دِس کسے نہ آئندا۔ آپے وسے دھواں دھار، آکاش پرکاس آپ سمائندا۔ آپے سوہے سچکھنڈ دوار، تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ آپے الکھ زرنجن
 بول جیکار، اپنا نعرہ لائندا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، اگم اگمڑا آپ کرائندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹائندا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا
 پار، کلجک ویلا اتم آئندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، کوڑ گڑیارا ڈنک و جائندا۔ ناتا سرب سنسار، ہر کاناواں نہ کوئے دھیائندا۔ پنڈت پاندھے گئے
 ہار، اشٹ دیونہ کوئے منائندا۔ ملا شیخ مسائق پیر کرن پُکار، دستگیر نہ کوئے ملائندا۔ ورن برن ہوئے خوار، ساچی سرن نہ کوئے تھکائندا۔ کھتری

براہمن شوڈر ویش ہاباکار، گھر بنک نہ کوئے سہائند۔ لکھ چوراسی دُہاگن نار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائند۔ بھین بھینا نہ کوئے پیار، ماتا پتر سچ
 ہنڈھائند۔ چاروں گنٹ جوٹھ جھوٹھ ونج وپار، کلجگ اپنا گڑھ سہائند۔ پنچ تت ہاباکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، دوس رین گرا لائند۔ اگنی تت رہیا
 ساڑ، امرت جل نہ کوئے پیائند۔ کلجگ اگنی لگی ہاڑ، سر ہتھ نہ کوئے رکھائند۔ نہ کوئی سجن میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائند۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدجگادجگ جگنت، کھیلے کھیل سیری بھگونت، نرگن سرگن میل ملائند۔ نرگن میلا پڑکھ کرتار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
 سرگن چیل سوہے بنک دوار، گوہند میلا سچ سُبھائیا۔ دوہاں وچولا شبدی دھار، نام نامہ ناؤں دھرائیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہما وشن شو رہیا
 اٹھائیا۔ نوست پاوے سار، برہم مت ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں دے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، سنگر پورا
 اپنے ہتھ اٹھائیا۔ چار گنٹ دہ دشا پاوے سار، پُراں اٹھاراں رہیا اٹھائیا۔ بھیکھ پکھنڈا کوڑ گڑیارا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ پاوے ونڈاں ہر
 کرتار، ونڈنہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، ایکا
 لیکونکاریا۔ آدجگادی کھیل اپارا، جگ جگنتر ویس وٹا لیا۔ آپے راما کرشنا بن اوتارا، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر شنکارا، پنچ تت چولا آپ
 ہنڈھا لیا۔ آپے سنگ محمد چار یارا، ناتا جوڑ جڑا لیا۔ آپے وید پُرا ناں لائے نعرہ، شاستر سمرت آپے گا لیا۔ آپے گیتا گیان بھر بھنڈارا، اپنے ہتھیں
 آپ ورتا لیا۔ آپے انجیل قرآناں کر تیار، انا الحق نعرہ لا لیا۔ آپے نور الہی بے عیب پروردگارا، شاہ نواب آپ اکھوا لیا۔ آپے وسے اگمڑی دھارا،
 اگم پڑکھ ویس وٹا لیا۔ آپے بول سچ جیکارا، اپنی الکھ جگا لیا۔ آپے کھول تھر گھر دوارا، سچکھنڈا اک سہا لیا۔ آپے شبد دُھن ہو اُجیارا، اپنا روپ وٹا لیا۔
 آپے نرگن نرگن کر پیارا، اپنا حکم سنا لیا۔ آپے نام آپ ستارا، آپے تال و جا لیا۔ آپے دیونہارا دُھر فرمانا، اپنا حکم وکھا لیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے
 بھانے ہر سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر ویس وٹا لیا۔ تھر گھر واسی پڑکھ ابناسی، اپنی کل ورتائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن شاہو
 شاباشی، شاہ سلطانا کھیل کھلائیا۔ اپنی جوت آپ پرکاسی، انھو پرکاس رکھائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشی، نورو نور ڈمگائیا۔ اپنے اندر اپنا کریا واسی، واس

نواسا آپ ہو جائیاء۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوت کرے رُشنائیاء۔ ایک جوت نُوری دھار، نرُگن نرکار اپنی آپ اُچجائیاء۔ پنچ تت تت کر پیار، رتی رت سَمائیاء۔ برہم مت دئے آدھار برہم برہم وڈی وڈیائیاء۔ پاربرہم جوت نرکار، نرُگن سرُگن میل ملائیاء۔ ترے گن میلا وچ سنسار، نانک ناؤں دھرائیاء۔ شبدی ڈنکا اپر اپار، نام سَت وجائیاء۔ ایک گایا کرتا کرتار، دُوسر ہور نہ کوئے دکھائیاء۔ ورنان برناں توڑ ہنکار، چار ورنان بخشے سچی سرنائیاء۔ اُچاں نیچاں کر پیار، راؤ رنکاں ایک دھام بہائیاء۔ لیکھا کھیا اگم اپار، ہر ہر مہما ساچا ڈھولا اپنی جہوا گائیاء۔ پُرکھ ابناسی بنیا تولا، تولے تول بے پرواہیاء۔ نرُگن سرُگن بدلایا چولا، بھیو کوئے نہ پائیاء۔ آپے جانے پردہ اولہا، کایا کپڑا اک ہنڈھائیاء۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد انادی ایک بولا، سوہنگ رسنا گائیاء۔ سوہنگ گایا ہر گھر پایا، پایا ہر بے انت۔ ایک دُوجا بھو چُکایا، رنگ رنگیا اک بسنت۔ نچ نیتر ہر درشن پایا، تٹا گڑھ ہوئے ہنگت۔ ہر مندر ہر ویس وٹایا، کھیلے کھیل جُگا جُگنت۔ ناری پُرکھ پُرکھ نار آپ اکھوایا، آپ اپنی سچ بڈھنت۔ اپنا انگ آپ کٹایا، آپے برہما وشنوؤں شو بنائے بنت۔ اپنی جوتی نُور جگایا، آپے لکھ چوراسی اُپائے جیو جنت۔ جُگ جُگ اپنا کھیل کھلایا، کھیلے کھیل جُگا جُگنت۔ نانک پُرکھ ابناسی در ایک پایا، آد نرُجن سری بھگونت۔ ہر بھگونت پُرکھ اتھاہ، پاربرہم اکھوایا۔ لوک مات بن ملاح، نانک صفت صلاحیاء۔ ساچا مارگ ایک لا، چار ورنان گیا سمجھائیاء۔ کُجک جیو کوئی جانے نہ، بھرے بھلی سرب لوکائیاء۔ انتم لیکھا گیا چُکا، اپنا تھم سنائیاء۔ کُجک لہنار ہن نہ پا، اندھ اندھیرا دئے مٹائیاء۔ نہہکنک کل جامہ پا، ساچا مارگ اک دکھائیاء۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت کرے رُشنائیاء۔ ایک جوتی دس اوتارا، دیک دیک آپ جگایا۔ گھر وچ گھر کر اُجیارا، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر شبد سچی دُھنکارا، گھر راگ انادی آپے گایا۔ گھر امرت سر بھر بھنڈارا، سر امرت آپ بھرایا۔ گھر پنچم سخیاں لایا اکھاڑا، گھر پنچم سخیاں راگ الایا۔ گھر میلا ہر ساچا لاڑا، ساچی سیجا بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی دس اوتارا، گوہند نُور کرے رُشنائیاء۔ گوہند سُت دُلا، پُرکھ اکال مناسندا۔ اک سہائے سچ دوار، بنک دواری ویکھ دکھاسندا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم موہ چُکاسندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ سہاسندا۔ ساچی سکھیا گر وچار، سنگھ رُپ آپ درساسندا۔ آپ آیا اتوں وار، آپے نیوں نیوں سپس

جھکائندا۔ آپے گرگھیاں سپس دھرے دستار، سرتاج آپ بنائندا۔ آپے لیکھا کھ شنگار، دے مت آپ سمجھایا۔ کلجگ انتم آؤنا ہر کرتار، نہہکنا ناؤں
 رکھائندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائندا۔ گوہند پیتا میت مرار، سگلا سنگ نبھائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگمڑی دھاڑ اٹھائندا۔ ہڈ ماس
 ناڑی چڑے وسیا باہر، تتوت نہ کوئے جنائندا۔ مات پت نہ کوئے پیار، بھین بھینا ساک سجن سین سنا، لوک مات نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، کلجگ انتم پائیا۔ ایک چلہ تیر کمانا، ایک ہتھ اٹھایا۔ ایک جودھا سور ملی
 بلوانا، مرد مردانہ اک اکھوایا۔ ایک کھیلے کھیل دو جہاناں، ایک لوک مات کرے رشنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں پھول بھلایا۔ لکھ
 چوراسی بال نادانا، بھو کوئے نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانا، پنڈت پاندھے دس نہ آئیا۔ انجیل قرآن نہ کسے پچھانا، کوکے بانگ دے ڈھایا۔ کھانی بانی
 ہوئی خیرانا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ وڈوانا، گیان دھیان رہے لگایا۔ دس نہ آئے سری بھگوانا، گر در مندر بیٹھے آسن لایا۔ پاربرہم
 پر بھ سد مہربانا، مہربان آپ اکھوایا۔ گرگھ وِ رلے بخشے چرن دھیانا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میل
 ۹۲۰ سرگن کر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ نہہکنا ناؤں نرنکار، دوسر ہور نہ کوئے جنائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں ویکھ وکھائندا۔ جیرج انڈاں پاوے سار،
 اُتبیج سیتج پھول بھلایندا۔ ونڈے ونڈاں کرپا دھار، کلجگ ونڈ وٹائندا۔ لہندی دشا کر خوار، اپنا حکم سناائندا۔ لال مہندی رنگ اپار، گھر گھر سگن
 منائندا۔ انجیل قرآن اک دوجے دے نال کھندی، نہ کوئی پرے ہٹائندا۔ آپے جانے دھار وہندی، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے لیکھا جانے امام
 میہدی، سچ امام آپ ہو جائندا۔ کائنات رسنا کھندی، کایا گڑھ نہ کوئے سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنا ناؤں رکھائندا۔
 نہہکنا جوت چتکارا، چارگنٹ درسایا۔ کھیلے کھیل سرجنہارا، نو کھنڈ وجے ودھایا۔ دیپ لواں کرے اک جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ ایک نام بن ورتارا،
 ورننا برناں آپ ورتایا۔ ست ستوادی بھر بھنڈارا، گھر ساچے آپ لگایا۔ گرگھیاں دیوے کر پیارا، گرگھیاں جھولی آپ بھرایا۔ دوویں رکھے نگھیاں
 دھارا، منمکھاں کھ بھوایا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، گوڑی نیند سوائیا۔ ترے گن مایا پردہ بھارا، پنچ تت کھ چھپایا۔ جگت وکارا دھواں دھارا، رین

اندھیری چھانیا۔ کھ شرمائن رُو س ستارا، کالکھ ٹکا دُرمت گئی چھاہیا۔ گرگھ وِرا بولے سوہنگ اِک جِیکارا، ملیا پاربرہم برہم ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی اترے پارا، جم کی پھاس کٹانیا۔ شوہ دریا نہ سٹے کوئی دھارا، وِہندے وِہن نہ کوئے وِہانیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، گھر ساچے میل ملائے سہج سُبھانیا۔ دیوے درس اگم اپارا، سوچھ سروپی رُوپ وِٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، ایکا ڈنک رہیا وِجانیا۔ ایکا ڈنکا راو رنکا، ہر ہر آپ سناندا۔ آپ سہائے ساچا بکا، بار انکا جوت جگاندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھائے ایکا دھنکھا، ہنگ برہم ویکھ وکھاندا۔ پرگٹ ہويا وِاسی پُری گھنکا، گھنک پُر وِاسی جوت جگاندا۔ جن بھگتاں مارے ایکا تنکا، چرن دوارا اِک وکھاندا۔ آپے پھیرے من کا منکا، من ممتا موہ چُکاندا۔ لیکھا جانے جننی جن کا، جانہار آپ ہو جاندا۔ نو کھنڈ پر تھمی کڈھے شنکا، ساکھیات رُوپ وِٹاندا۔ ایکا نعرہ ایکا ڈنکا، ایکا ہر سناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن مِتا اِیکونکارا، آد جُگادی لے اوتارا، نِت نوت کر کر ہت، ساچا میل ملاندا۔ ہر سَنگر سچا پاتشاہ، جگ جگ میلنہار۔ جن بھگتاں بن لوک مات ملاح، بیڑا جائے تار۔ دیوے نام سچّی صفت صلاح، رام نامہ اِک اُردھار۔ آپ جپاوے اپناناں، بھيو بھيدا بھيو نوار۔ گرگھیاں پکڑے آپے بانہہ، ہر سجن مِت مُرار۔ نتھواياں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام نيار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، جس جن بخشے چرن پیار۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا ویکھے ہر کرتار۔ جُگا جگنتر کرے سچ نیاں، حق نیڑا وِچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر کلکی اوتار۔ کلکی اوتار کھیل نرالا، اپنی کل ورتاندا۔ جگت جگت چلائے اپنی چالا، بھگت بھگتی ویکھ وکھاندا۔ ساچا مندر سچّی دھر مسالہ، گرگھ کا یا گھر وکھاندا۔ پہلا توڑ جگت جنجالا، دُجا موہ چُکاندا۔ تیجانیتز کھول گوپالا، گوہند میل ملاندا۔ چوتھے گھر بن رکھوالا، چوتھے پد سماندا۔ پنچم مِتا شاہ کنگالا، نرگن اپناناؤں دھراندا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے سہانا، سچکھنڈ ڈیرہ لانداندا۔ ست پُرکھ نرنجن جوتی نور ڈگمگانا، جوتی نور اِک رُشاندا۔ اٹھان تیاں کر پروانا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش من مت بُدھ میل ملاندا۔ نو دوارے کھول ڈکانا، نو کھنڈ پھیرا پاندا۔ دسویں نور سری بھگوانا، نورو نور نور چُکاندا۔ آپے گوی آپے کاہنا، آپے راس رچاندا۔ گرگھ ساجن کر پروانا، اپنے لڑ بندھاندا۔ دیوے نام سچا دھن مالا، سچ خزینہ اِک بھراندا۔ آد جُگا جُگانت ہر

بھگت کرے سدا پرتپالا، پرتپالک ناؤں دھرا سندا۔ کلجگ انتم چار ورنناں دسے راہ سکھالا، سوہنگ ساچا جاپ چپا سندا۔ ایکا منتر پائے مالا، ساچا کنٹھ
 سہا سندا۔ جلوہ نور نور جلالا، اپنا آپ درسا سندا۔ مورت اکال اکال اکالا، عقل کل ورتا سندا۔ رام رام گر گوپالا، ہر ہر ویس وٹا سندا۔ راگ انادی سچ
 ترانہ، ڈھنی ناد وچا سندا۔ ست ستوادی ساچا گانا، ایکا کھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ویس وٹا سندا۔ جوتی جامہ
 آد زرنجن، کلجگ انتم پائیا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھجن، سنگر پورا اک اکھوایا۔ گرکھاں نیز نام پائے انجن، اندھ اندھیر مٹایا۔ ڈھردر گاہی ساچا سجن،
 ساکیات جوت کرے رُشائیا۔ جس جن چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، اٹھسٹھ پنڈھ مکایا۔ جگا جگنتر رکھے لجن، سر اپنا ہتھ لکایا۔ انحد تال نگارے
 وچن، ڈھن آتمک آپ سٹایا۔ جو گھڑے سو سرب بھجن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ انتم زرنیش در درویش کھیلے کھیل دیس ماجھن، وڈ داتا
 بے پرواہیا۔ آپ چلائے کلجگ تیرا کوڑ جہازن، رتھ رتھوہی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن ز، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورنناں دیوے جیادان، آد برہم جگاد برہم مدھ برہم پاربرہم آپ اکھوایا۔ آد گر نمودیوا، پر م پڑکھ ابناسیا۔ ابناسی کرتا لکھ
 ابھیوا، کھیلے کھیل تماشیا۔ سرب گنوتنا نہکیوا، سرب جوت نور پرکاسیا۔ آپے کرے کرائے اپنی سیوا، آپے گھٹ گھٹ رکھے واسیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے امرت آتم ساچا میوہ، کسے ہتھ نہ آئے پر تھی اکاشیا۔

۹۲۲

۹۲۲

☆ ۱۹ ساؤن ۲۰۱۶ بکرمی بلی سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ کیروں ضلع امرتسر ☆

اک اکلا ایکونکارا، آد جگاد سمایا۔ جوتی نور نور اُجیار، پاربرہم ناؤں رکھایا۔ مورت اکال بھینار، دین دیال دس نہ آیا۔ آد زرنجن کھیل اپار، آد
 شکت ویس وٹایا۔ بے عیب نور الاہی پروردگار، نورو نور ڈگمگایا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ زرنجن بھینو نہ رایا۔
 سچھنڈ دوارا سوہے بنک دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ شاہو بھوپ ہر وڈا سکدار، راج راجان آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نہکنک ہر شہ جندار بھاگ ۸

نرگن دھار ہر نرنکار، ابناسی کرتا ویس وٹایا۔ ابناسی کرتا اک اکلّا، ایکارنگ سمائندا۔ اُچ اگم اتھاہ بے پرواہ آپے وسے سچ محلہ، گھر ساچے آسن لائندا۔
 اپنے دیپک آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ آپے پھڑیا اپنا پلا، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا پُرکھ
 اکالا نرگن روپ شاہو بھوپ، ست سروپ آپ اکھوائندا۔ ست سروپ ہر بے انت، بھیو کوءے نہ پائندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنی رچن
 رچائندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سچ ہنڈھائندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جوت نرنکار نرگن دھارا، ایکونکارا روپ وٹائندا۔ ایکونکارا پُرکھ ابناسا، اک اکلّا جوت جگائیا۔ آد جگادی کھیل تماشا، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ اپنے
 مندر پاوے راسا، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاشا، گنگ منڈل نہ کوءے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل
 اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ پُرکھ اگمڑا آد نرنجن، ایک ایک اکھوائندا۔ دو جہاناں ساچا سجن، گھر ساچے سوبھا پائندا۔ اپنی دھوڑ آپے کرے مجن،
 اپنے سر سرور آپے نہائندا۔ آپے بنیا ساک سجن، آپے سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گھر سہائندا۔ گھر سہنجنا
 پُرکھ بدھات، ایک ایک سہائندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوءے چڑھائندا۔ نہ کوئی سندھیا نہ پر بھات، ویلا وقت نہ کوءے دکھائندا۔
 نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، ایشٹ دیو نہ کوءے منائندا۔ نہ کوئی سر سرور مارے ٹھاٹھ، تٹ تیر تھ نہ کوئی دکھائندا۔ نہ کوئی چوڑاں لوک دسے ہاٹ،
 لوآں پُریاں نہ بنت بنائندا۔ برہما وشن نہ ستا اپنی کھاٹ، شکر ساگو پانگ نہ سچ ہنڈھائندا۔ نہ کوئی ترے گن مایا اترے گھاٹ، پنچت نہ کوءے
 دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی نہ ناتا آن باٹ، رکت بوند نہ کوءے سہائندا۔ ابناسی کرتا ایکونکارا کھیلے کھیل بازی گرناٹ، آد جگاد سوانگی سوانگ رچائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسے ساچے گھر، نراکار نرادھار ایکا نور رہائندا۔ نور نورانہ جوت نرنکارا، نور نور ڈگمگائندا۔ سچکھنڈ وسے
 اک دوارا، دوسر در نہ کوءے دکھائندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوءے چھہائندا۔ شاہو بھوپ وڈا سکدارا، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔
 پُرکھ ابناسن سچ سنگھاسن کھیلے کھیل اپارا، ایک حکمی حکم چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، آپے جھولی پائندا۔ آپے

داتا ہر بھنڈاری، آپے جھولی ڈاہندا۔ آپے ونج کرے ونجاری، آپے کھیل کھلاندا۔ آپے ناری کنت بھتاری، کنت کتھول آپ اکھواندا۔ کر پیاری،
 تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، بھيو اچھیدا بھيو کھلاندا۔ ساچا شبد سُت دُلا ری، اپنے گھر اُچھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ہر بھگوتتا سِری بھگوان، ایکا رنگ سماندا۔ ایکا رنگ سِری بھگوان، آد جُگاد رکھایا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جودھا سُو
 بلی بلوان، اک اِکلا آپ اکھوایا۔ نہ کوئی دیسے ہور نشان، نہ کوئی رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مردنگ اپنا آپ وجایا۔
 ساچا مردنگ نام ڈھول، تھر گھر ساچے آپ وجاندا۔ پُرکھ اگتا آپے بول، اپنی لکھ جگاندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، آپے مکھ وکھاندا۔ اپنے اندر جائے
 مَوَل، آپے بھل مہکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت ایکا در، ساچا شبد سہاندا۔ شبد سچا ہر مہربان، اپنے انک لگایا۔
 داتا دانی دیوے دان، ایکا وست جھولی پانیا۔ پُرکھ اکالا دُھر فرمان، دین دِیالا رہیا سنانیا۔ لوآں پُریاں اک مکان، ساچی رچن رچانیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے
 مار دھیان، آپ اپنا نین کھلایا۔ پاوے ونڈ دو جہان، اپنی کل آپ ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ڈوری ساچا تند، لوآں
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بندھن پانیا۔ شبد ڈوری ہر سہارا، تندن تند بندھایا۔ نرگن کھیل اگم اپارا، اپنا ویکھ وکھایا۔ آپے بنھے اپنی دھارا، اپنا ناؤں
 دھرایا۔ وشنوؤں ونسی ہو اُجیارا، وِشورُپ سمایا۔ امرت بھریا ٹھنڈا ٹھارا، کولا بھل کھلایا۔ آپے اندر آپے باہرا، آپے نا بھی مکھ بھوایا۔ آپے پرگٹ ہو یا
 اپر اپارا، برہم پاربرہم ہو آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن داتا ہر بھگوت، گن اوگن نہ
 کوئے جنانیا۔ آپے آد آپے انت، آپے مدھ سمانیا۔ آپے جانے اپنی بنت، دوسر دس کسے نہ آنیا۔ آپے لیکھا جانے مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے
 لکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنا دتا آپے دان، پاربرہم کھیل مہان، برہم رُپ آپ اکھوانیا۔ برہم
 برہم برہم ہر پسارا، اپنا کھیل کھلاندا۔ اپنی جوتی ہو اُجیارا، آپے ڈمگاندا۔ اپنا شبد سچ دھنکارا، ساچا راگ سناندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، آپے ہٹ
 کھلاندا۔ آپے بول سچ جیکارا، اپنا ناؤں اُچھاندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ہنگ برہم ویکھ وکھاندا۔ آد رُپ کھیل نیارا، نرگن نرگن انک کٹاندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال مورت مورت اکال، عقل کلا اکھواندا۔ عقل کل دھاری ہر نرنکاری، ایکا ایک وڈی وڈیا۔ جونی رہت کھیل اپاری، اپنی رچن رچایا۔ نرگن سرگن بن ادھاری، ساکھیات جوت کرے رُشانیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈاری، شو شکر ویکھ دکھایا۔ آپے وسے تئاں گناں باہری، متوت نہ کوئے رکھایا۔ پنچم دھر سچّی سکداری، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کری کُٹمایا۔ لکھ چوراسی کھیل اپاری، ہر ساچی رچن رچایا۔ برہما وشن شو سیواداری، ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نرکار نرگن رُپ ست سرُپ شاہو بھوپ، سرگن اندر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھار، اپنی آپ چلایا۔ ابناسی کرتا کھیل اپار، ساچی کھیل کھلایا۔ پنچ تت کر پیار، نو در کھوج کھوجایا۔ ڈوگھی بھوری پائے سار، کایا کوری ویکھ دکھایا۔ جوت نرنجن کر اجیار، آد نرنجن سیو کمایا۔ انحد شبد سچّی ڈھنکار، ساچا ڈھولا اپنا آپ سنا۔ پنچم پیتا کر پیار، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ بند تاکی کھول کواڈ، اپنا در کھلایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سر سرور اک دکھایا۔ کاگوں ہنس کرے کرتار، سرتی شبدی میل ملا۔ شبد پیتا لیکونکارا، اپنا راگ لایا۔ آپے وسیارہ اتیتا، پتت پُنیتا بے پرواہیا۔ ٹھانڈا سیتا بے عیب پروردگار، نہ مرے نہ جانا۔ ہست کیٹا لئے ادھار، آپ اپنی دیا کمایا۔ انڈیٹھا کھیل کرے وچ سنسار، وید کتیب بھو نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جگا جگنتر ہر ہر ویسا، نرگن سرگن رُپ وٹاندا۔ کھیلے کھیل نرنیشا، نرنائن ناؤں دھرا نندا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی دے کیسا، موند موندایا نہ رنگ دکھاندا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، تھر گھر بیٹھا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا نندا۔ جگ جگ ناؤں رکھ نرنکار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ گرگھ ساجن لئے ابھار، آپ اپنی دیا کمایا۔ جن بھگتاں درشن دیوے اگم اپار، سوچھ سرُپی رُپ وٹایا۔ ہر جن ساچے لائے پار، ایکانیا نام چڑھایا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، سنگر پورا وڈ وڈیا۔ سنت سہیلے کر اجیار، لوک مات بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپر، لکھ اگوچر بھو نہ آیا۔ پاربرہم لکھ لکھنا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ لوک مات ہو پرکھنا، پرکھ رُپ آپ وٹایا۔ کھیلے کھیل پرکھ سمرتھنا، سمرتھ پرکھ وڈی وڈیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھنا، رتھ رتھو اہی آپ اکھوانیا۔

اپنی مہما جانے اکتھنا، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ آپے سنائے اپنی گتھنا، آپن منتر نام پڑھانیا۔ آپے جانے اپنی پوجا پاٹھنا، آپے کرے پڑھانیا۔ آپے دیکھے
چوڈاں لوک ہائنا، آپے ہٹو ہٹ وکائیا۔ آپے کھیلے کھیل تیرتھ تاٹنا، آپے اٹھسٹھ پھول بھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانا دی
شبد برہادی ایکا راگ سنائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ہر اُپجائندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ ناؤں دھرائندا۔ ستجگ ساچا ویس وٹانا، ویس انیکا
آپ کرائندا۔ تریتا تریا نام وکھانا، رام راما ڈنک و جائندا۔ دوپر میتا سری بھگوانا، کاہنا کنسامیٹ مٹائندا۔ کلجگ کھیلے کھیل مہانا، عیسیٰ موسیٰ جوت
جگائندا۔ جوتی نور کر پردھانا، ساچا سنگ نبھائندا۔ سنگ محمد ہو پردھانا، اپنا ڈنک و جائندا۔ چار یاری ہر مہربانا، ایکا کلمہ نبی پڑھائندا۔ پیر دستگیر آپ
اکھوانا، شاہ حقیر ناؤں دھرائندا۔ ملا شیخ مسائق گائنا، ایکا نعرہ ہو ہو لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانا شبد برہما اپنا
آپ سنائندا۔ ساچا شبد ہر بلوان، آد جگاد اٹھانیا۔ جگ جگ دیکھے مار دھیان، لوک مات لے انگڑانیا۔ لکھ چوڑاسی کر پچھان، اندر مندر کھوج کھوجانیا۔
۹۲۶ وسنہارا پنچ تت مکان، نربھے ناؤں رکھانیا۔ اکال مورت کھیل مہان، جوئی رہت وڈی وڈیانیا۔ دیونہارا دھر فرمان، انحد شبد کرے کڑمانیا۔ ساچا میتا دو
۹۲۶ جہان، ایکونکارا اک اکھوانیا۔ اللہ رانی دیکھے مار دھیان، نورو نور ڈمگائیا۔ ایکا کلمہ تیس بتیسا آپے گانیا۔ آپے داتا شاہ سلطان، حق حقیقت دیکھ
وکھانیا۔ وسنہارا اُچ مکان، ایکا کعبہ رہیا سہانیا۔ مقامے حق سری بھگوان، پروردگار نور خدانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
اپنا ناؤں چلائیا۔ جگ جگ اپنا نام دھرائے، ہر وڈ وڈی وڈیانیا۔ اپنی رسنا اپنی جہوا اپنی نیامنت بنائے، آپے کرے پڑھانیا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے
سادھ آپے سنت، آپے سنگر ناؤں دھرائیا۔ آپے کھیلے کھیل سری بھگونت، جگا جگنت جگ داتا بے پرواہیا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، گڑھ
ہنکاری رہن نہ پانیا۔ آپے غریب نمائے لائے انگ، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ آپے داتا سورا سربنگ، سرب گن آپ ہو جائیا۔ آپ وجائے ست مردنگ،
گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ اپنی بھچھیا آپے منگ، اپنی جھولی پانیا۔ سچ دوارا بیٹھا لنگھ، سچھنڈ ایکا ایک سہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
جگ جگ اپنی رچن رچانیا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، ایکا ایکونکاریا۔ وسنہارا سچھنڈ دوارا، کھیلے کھیل سرجنہاریا۔ پنچ تت تت وہارا، تتوت نہ کوئے بنا رہیا۔

نرگن سرگن کرے پیارا، ساچا سنگم اک رکھا لیا۔ مات گربھ توں آیا باہرا، برہم پاربرہم ملا لیا۔ پاربرہم برہم ایک دھارا، ایک روپ وٹا لیا۔ نانک ملیا ہر
 کرتارا، ہر ساچا سجن ویکھ دکھا لیا۔ ایک بھریا نام ست بھنڈارا، چار ورنناں آپ ورتا رہیا۔ اوچاں نیچاں ایک دوارا، ایک رنگ رنگا لیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ اپنا نانک ناؤں رکھ، آپے کھیل کھلایا۔ آپے انگد ہو پرتکھ، امرداسے گیا سمایا۔ آپے رام داس
 الکھنا لکھ، آپے ارجن اگادھ بودھ جنایا۔ آپے گرو گرتھ گرو گرتھ، گراشٹ دیواک جنایا۔ آپے ہر گوبند رکھے پت، پیر پیراں وڈ وڈیایا۔ ہر رائے
 نبھایا ساچا ست، ہر کرشن وڈی وڈیایا۔ گرتھ بہادر لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی لکھ، لیکھا لکھن وچ نہ آیا۔ داتا دانی دس دسمیش، پڑکھ اکال اک منایا۔ ست
 دلارا رہیا ویکھ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نرگن دھارا کر پرویش، جوتی جوت ڈگگایا۔ شبد سنیہہرا سچ سندیش، کلجگ انتم رہیا سنایا۔ لیکھا چکے برہما وشن
 گنیش، در درویش کوئے رہن نہ پایا۔ کوٹن کوٹ منگن بھکھ، دیونہارا اک اکھوایا۔ کروڑ تیسا لیکھا جائے چک، ہر ساچا دئے چکایا۔ گن گندھرب پینڈا
 رہیا نک، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ ترے گن مایا پنج تت بوٹا رہیا سک، نہ ہرا کوئی کرایا۔ لکھ چوراسی نار دھاگن سپھل ہوئے نہ کوئی لکھ، ساچا کنت نہ کوئے
 ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ آد آد ہر کرپسار، ہر گھٹ آسن لایا۔ جگاد جگادی کھیل اپارا، جگ جگتر ناؤں
 دھرائیا۔ برہم برہماد دئے ہلارا، وشن برہما بیٹھا آپ اٹھایا۔ شکر کرے خبردارا، ایک اکھ کھلایا۔ کروڑ تیسا دئے ہلارا، سرپت اندنال رلایا۔ برہمنڈ
 کھنڈ پار کنارہ، ورجنڈ کرے رشنایا۔ نو کھنڈ پھڑے تیز کٹارا، نام کھنڈا اک چکایا۔ ستاں دیپاں پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کلجگ میٹے اندھ
 اندھیارا، کوڑی کریا رہن نہ پایا۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا، تخت تاج نہ کوئے ہنڈھایا۔ در در گھر گھر کر بھکھارا، منگن بھکھ بھچھیا کوئے نہ پایا۔
 اوچاں نیچاں پار کنارہ، راؤ رنگاں ایک دھام بہایا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بنے ایک دھارا، ایک رنگ رنگایا۔ ہندو
 سکھ عیسائی مسلم کر پیارا، اپنا لڑ پھڑایا۔ آپے وسے مندر گرو دوارا، مکہ کعبہ آپے پھیرا پایا۔ آپے مٹھ شوڈوالا ہو اچیارا، آپے اٹھسٹھ جوت کرے
 رشنایا۔ آپے گنگا گوداوری تٹ کنارہ، جمناسرتی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیری ارتھی آپ

اٹھایا۔ آپے پُرکھ پُرکھ سلطان، آپے راجن وڈ وڈ راجیا۔ آپے والی دو جہان، آپے ہر غریب نوازیا۔ آپے برہما وشن شو دیکھے مار دھیان، آپے لوآں
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجیا۔ آپ اٹھائے ہتھ نشان، آپے چڑھیا شاہ سوار ساچے تازیا۔ آپے لکھ چوراسی پائے ایکا آن، پرگٹ ہوئے دیس
 ماجھیا۔ دیونہارا دھر فرمان، ہر بھگوان سری نوبیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ بھگتن مینا
 ایکونکار، عقل کلا اکھوآیا۔ جگ جگ مات لئے اوتار، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار، بھو ساگر ویکھ دکھایا۔ دوئی دُشت کر خوار،
 جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹایا۔ ایکا کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، چند پرچنڈ ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ پائے سار، لوآں پُریاں گنگ پاتالاں ویکھ دکھایا۔ دُہاگن نار رنڈ نہ
 دسے کلج تیری اتم وار، تیرا لہنا تیری جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکنا ناؤں رکھایا۔ نہکناک وچا
 ڈنک، چارکٹ جیکارا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک، شاہ سلطاناں دے ہلارا۔ گرکھاں سہائے ساچا بنک، ساچا مندر گرو دوارا۔ ہر جن لیکھے لائے جوں جن
 جنک، جن جننی پار کنارہ۔ جوتی شبدی لائے تنک، ترے گن و سیا باہرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اوتارا۔ اک اوتار
 اک گر، گر سنگر اک اکھوآیا۔ لیکھا جانے لہنا دینا دھر، دھر درگاہ ویکھ دکھایا۔ بھو نہ پائے ترے ترے جڑ، کوئی سُرگن گندھرب نہ کوئے گایا۔
 جگت و دیا نہ لئے پڑھ، ہر بھو کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انت انت بھگونت ہر سنت لئے ملایا۔ سنتن میلا سچ دوار، ہر
 ساچا سچ کرا سندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوآیندا۔ دُئی دویتی دیوے مار، مایا متا موہ مٹا سندا۔ تیجا نیز اک اگھاڑ، اپنا درس دکھا سندا۔
 چوتھے پد دیوے واڑ، چوتھا گھر سہا سندا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم ساچا راگ الا سندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہار، تھر گھر ساچا اک وسا سندا۔
 ست پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، دپیک جوتی ڈگمگ سندا۔ اٹھاں تتاں کر پیار، ہر جن میل ملا سندا۔ نو دوارے و سیا باہر، نو کھنڈ پھول بھلا سندا۔ دسم دوا ری بند
 کواڑ، آپے کُنڈا لا سندا۔ ہر جن ساچا میت مُرار، آپے مارگ پا سندا۔ سرتی شبد شبد پیار، سرت سوانی میل ملا سندا۔ ساچا ہانی کر پیار، اپنے انگ
 لگا سندا۔ ساچا اتم سیجا میت مُرار، ساچا بنک سہا سندا۔ ایکا سیجا ستے پیر پیار، لوک مات نہ کوئے اٹھا سندا۔ نرگن ملیا نرگن دھار، جوتی جوت ڈگمگ سندا۔

سجّ سہیلا میت مُرار، اپنی گود اُٹھائندا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ ہو جائندا۔ آپے وسیا اندھ اندھیار، آکاش پرکاس آپ دکھائندا۔ سُن
 اگنی الکھ نرنجن کھیل اپار، سُن سادھی ڈیرہ ڈھاہندا۔ آپے نرگن جوتی کر اُجیار، دیا باقی اک جگائندا۔ کملاپاتی کھیل اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ اک
 سہائے سچ دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لائندا۔ سچ سنگھاسن ہر کرتار، رُوپ انوپ آپ در سائندا۔ الکھ نرنجن اپنی بول جیکار، اک الکھ جگائندا۔ اگم اگمرا
 اگمڑی کار، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ گوہند میتا میتا مُرار، سجّ سین اکھوائندا۔ مندر مسیتا وسیا باہر،
 گرگھ کا یا مندر ڈیرہ لائندا۔ اچرج ریتا ساچی دھار، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ متمگھ جیواں کرے خوار، دوتی دُشٹ رہن نہ پائندا۔ گرگھ ساجن لئے
 اُبھار، چارے ورنال ویکھ دکھائندا۔ اوچال نیچال اک پیار، ایکا سرن بہائندا۔ سرب جییاں داسا نچاریا، سنگر ساچا اک اکھوائندا۔ نرگن سرگن کھیل
 اپار، بھيو ابھیدا بھيو چھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچھل اچھیدا اچھل اچھل کرائندا۔ اچھل اچھل سِری بھگوانا، بھيو ابھیدا
 چھپایا۔ جودھا سور پیر مرد مردانہ، اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے گوہند کھیل مہانا، آپے کھڑگ کھنڈا کھڑکایا۔ آپے چلہ تیر کمانا، آپ کمند کھچایا۔ آپے مارے
 نو کھنڈ پر تھی اک نشانہ، ستال دیپال ویکھ دکھایا۔ آپے شاہ آپ سلطانا، پردھان منتری آپ بن جایا۔ آپے میٹے راج راجانا، آپے رنکال راج کرایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھایا۔ نہہکنک ہر سور پیر، ایکا ایکونکارایا۔ شبد نرالا پھڑیا تیر، لو آں
 پُریاں پاوے ساریا۔ نو کھنڈ پر تھی رہیا چیر، دو جہاناں پار کناریا۔ لکھ چوراسی کوئے نہ بٹھے دھیر، دھیرج دھرواس نہ کوئے رکھا رہیا۔ شاہ سلطاناں نیتز
 وگے نیر، پیر فقیر نہ کوئے ترا لیا۔ پنڈت پاندھے لتھے چیر، تک لالا نہ کوئے دکھایا۔ ملا شیخ مسائق پیر ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، آپ اپنے بھار دبا
 لیا۔ جن بھگتاں انتم کٹے بھیر، آپ اپنا درس دکھایا۔ نانک نرگن کھیل اخیر، گوہند ساچی سیو کما لیا۔ پاربرہم وڈ پیرن پیر، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔
 گرگھال دیوے ساچا سیر، امرت دھارا نچھر لکھ چوا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا حکم سنا لیا۔ ایکا حکم دھر
 فرمان، ہر ساچا سچ جنایا۔ دو جہاناں ایکا آن، ایکا بندھن پائیا۔ شاہو بھوپ اک سلطان، نو کھنڈ راج کمانیا۔ من مت کرے جگت ویران، کھیلے کھیل

بے پرواہیا۔ جو جھ جھوٹھ پنج شیطان، پنج وکارا دئے کھپایا۔ سچ سچ کر پردھان، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے گان، ایکا کلمہ آپ پڑھایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی رسنا گائیا۔ سبج ساچے کر پردھان، ایکا رنگن رنگ رنگائیا۔ جودھا سوراسری بھگوان، ایکنکارا ایکا ایک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار کھیل اپار، سرگن میلا سبج سبھائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، ہری ہر آپ کرا سندا۔ آپے گرو گرو گرو چیل، گرو گوبند ناؤں دھرا سندا۔ آپے سنگر سبج سہیلا، ساچے مارگ لائندا۔ جگ جگ آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت گھڑی نہ کوئے لکھ سندا۔ آپے وسے رنگ نویلا، آپے گھر گھر وچ میل ملا سندا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹا سندا۔ آپے جگا جگنت ہر بھگونت ہر بھگنتن چاڑھے ساچا تیل، ساچا سنگن منا سندا۔ کلجگ انتم پاربرہم، اچرج کھیل آپے کھیل، برہما ویتا بھو نہ آسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا دین دیلا دیندھ گھر گھیر ساگر گنی گھیر آپ اکھوا سندا۔ گنی گھیرا گھر گھیرا، ایکا ایک اونکاریا۔ جن بھگنتاں بخشے امرت آتم سیرا، نرمل دھارا کھ چوارہیا۔ دئی دوتی کڈھے پیرا، ہوئے روگ گوالیا۔ چار ورن بنائے بھیناں بھائی ایکا رنگ رنگائے گوڑھا، اتر کدے نہ جا رہیا۔ بیس بیس ہر جگدیشا نو کھنڈ پر تھی بخشے چرن دھوڑا، مستک کٹا جوت لائی ایکا ڈمگا رہیا۔ چتر سنگھ بنائے مور کھ موڑھا، جو جن سرنائی آ گیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑا بندھن توڑا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرکھ تیرا کایا مندر ہر مندر آپ سہا لیا۔ کایا مندر سچ لکانا، ہر ساچا سچ سہا سندا۔ شبد سرپنی اک بانا، ایکا گر دکھا سندا۔ گرکھاں دیوے ونجھ مہانا، ساچا چپو نام لگا سندا۔ ساچی سیوا سیو کمانا، سیوک اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ادھ وچکارے گائے گانا، انحد راگ سنا سندا۔ امرت جل دکھائے ٹھنڈا پانا، ایکا کھ چو ایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنگ نرائن نر، نردھن سردھن آپے ویکھ دکھا سندا۔ نردھن پیتا آپ کرتار، پتت پاپی پار کرا سندا۔ سردھن میلا وچ سنسار، گھر ساچے میل ملا سندا۔ دوہاں وچولا شبد پیار، ایکا بندھن پائندا۔ گھٹ مندر ساجن ہو تیار، اپنا درس دکھا سندا۔ آسو گھوڑا کر تیار، سولاں کلیاں آسن پائندا۔ نیلے والا شاہ سوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرا سندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، سنگر پورا ہتھ اٹھا سندا۔ کلجگ انتم کرے خوار، پورب لہنا جھولی پائندا۔

سَچِ سَچِ بَنھے دھار، ساچا مارگ لائندا۔ اِک دکھائے سچِ دربار، در دروازہ اِک سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن
 نر، نر اوتار جوت نرکار، شبد کھنڈا تیز کٹار، اپنے ہتھ اُٹھائندا۔

☆ پہلی بھادروں ۲۰۱۶ پکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

آد جگادی ایکو نکارا، عقل کلا کل دھاریا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، نرگن جوت نور اپاریا۔ اکھ نرنجن بھو نیار، رُپ انوپ آپ اکھوارہیا۔ وسنہارا
 دھام نیار، بھو ابھیدا بھو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیلنہارا ہر بھگوان، ایکا ایک اکھوائندا۔ آد
 جگادی کھیل مہان، جگ جگ ویس وٹائندا۔ جوتی دیک جوت نوران، نورو نور ڈمگائندا۔ ایکا وسے سچ مکان، گھر ساچا اِک سہائندا۔ ایکا پُرکھ اِک
 سلطان، ایکا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ اپنی کل ہر ورتتا، ایکا رُپ سمایا۔ کھیلے کھیل سری
 بھگونت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ آپ بنائے اپنی بتا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے پُرکھ ناری کنتا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد جگادی آپ اکھوائیا۔ آد جگادی اِک اِکلا، ایکو نکار سمائندا۔ وسنہارا سچ محلہ، ایکا گھر دکھائندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، دس کسے نہ آسیندا۔
 نرگن آسن آپے ملا، سچ سنگھاسن آپ سہائندا۔ آپے پھڑیا اپنا پلا، آپے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور ڈمگائندا۔
 نرگن جوت جوت اکالا، ایکا رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیا، بھو کوئے نہ پایا۔ اپنی کرے آپ پر تپالا، پر تپالک ناؤں رکھایا۔ وسنہارا سچ سچ دھر مسالہ،
 ساچا مندر آپ سہایا۔ آد شکتی جوت جوالا، ایکا ڈمگایا۔ نورو نور خدائتا علا، بے عیب پروردگار آپ اکھوایا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار دس نہ آیا۔
 چلے چلائے اپنی چالا، چال نرالی آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ناؤں رکھایا۔ آد نرنجن ناؤں رکھ، ہر کرتا کرنی
 کمائندا۔ آپے نرگن ہو پرکھ، آپے ڈمگائندا۔ اپنے در جگائے اکھ، اکھ اکھنا آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنا پکھ، دوجا در نہ کوئے سہائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ویس وٹا سندا۔ اک اکلّا پُرکھ ابناسا، ایکا رنگ سمایا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، نہ کوئی دوسر سنگ جنایا۔ آپے منڈل پاوے راسا، آپے رچن رچایا۔ آپے شاہو بھوپ شاہ شاباشا، سچ سلطان آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور آپ ہو جایا۔ آپے جوتی نور اُجالا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہار بے پرواہیا۔ آپ وجائے اپنا تالا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی گھالے آپے گھالا، آپے گھولی گھول گھمایا۔ آپے جانے اپنی مالا، آپے پھیرا پھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹائے پاربرہم، بھویو بھویو چھپایا۔ مات گر بھ نہ پئے جم، پتا پوت نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، نیتز نیر نہ کوئے وہایا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی چم، رکت بوند نہ کوئے دھرایا۔ وسنہارا دھام اگم، اگٹری کھیل کھلایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بھن، گھرن بھننہار آپ اکھوایا۔ آد جگادی نہ کوئی دیوے ڈن، نہ کوئی حکمی حکم پھرایا۔ نہ کسے دسیرا چھری چھن، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی مال دسے دھن، ونج ونجار نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوایا بے پرواہیا۔ آپے جانے مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ آپے جانے اپنی وتھ، اپنے مندر آپ ٹکایا۔ آپے بٹھے اپنی گٹھ، آپے بھار اٹھایا۔ آپے گیڑے اپنی لٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکھوایا۔ آد جگادی ہر سلطانا، ایکا ایک اکھوایا۔ پاربرہم پر بھ سری بھگوانا، نرگن نور ڈمگاسندا۔ نہ کوئی مندر نہ مکانا، نہ کوئی بنت بنا سندا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، دس کسے نہ آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جگت دھرا سندا۔ اپنی جگت آپے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کر، کرنی کرتا کرم کمایا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی تتوت جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دایالا، جوئی رہت وڈ وڈیایا۔ جوئی رہت ہر کرتارا، ایکا ایک اکھوایا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرا سندا۔ کرے کرائے کرنہارا، کرتا پُرکھ ناو دھرا سندا۔ ایکا وسے سچے گھر بارا، تھر گھر ساچے آسن لا سندا۔ سچھنڈ سوہے بنک دوارا، جوتی جوت

ڈگمگائندا۔ سچ سنگھاسن اپرا، نرگن آسن لائندا۔ نہ کوئی دسے چوہدارا، نہ کوئی سیوک سیوک کماندا۔ نہ کوئی شاہ سلطان دسے سکدارا، راج جوگ نہ
 کوئے دکھائندا۔ نہ کوئی روس سورج چن ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائندا۔ نہ کوئی گر پیر اوتارا، سادھ سنت نہ کوئے اکھوائندا۔ لکھ چوراسی نہ
 کوئی سہارا، ترے گن نہ جھولی پائندا۔ پنج تت نہ کوئے بھنڈارا، ترے ترے نہ میل ملائندا۔ دس پنج نہ کوئے وہارا، اٹھ تت نہ کوئے دکھائندا۔ نہ کوئی
 کھولے نو در کوڑا، نہ کوئی روپ دھرائندا۔ نہ کوئی شبدری شبد جیکارا، رسنا جھوانہ کوئے ہلائندا۔ نہ کوئی سجن میت مرارا، گن اوگن نہ کوئے دکھائندا۔
 نہ کوئی ناری کنت بھتارا، نہ کوئی سچ ہنڈھائندا۔ نہ کوئی برہما وید اچارا، نہ کوئی مکھ صلاحیندا۔ نہ کوئی وشنو کولا دھارا، مکھی مکھ دھرائندا۔ نہ کوئی شکل
 کرے سنگھارا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ آد جگادی لیکو نکارا، ایک گھر وسائندا۔ تھر گھر بیٹھ سچی سرکارا، گھر ساچے سوبھا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ آپے جوت نور اجیارا، آپے انک سمانیا۔ آپے کھیلے کھیل اپارا، کھیلنہار بے پرواہیا۔ آپے اگم الکھ وسے
 وسنہارا، ست پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ آپے سچھنڈ کھول کوڑا، آپ اپنا در سہائیا۔ آپے بیٹھا ساچا لاڑا، آپے سوبھا پائیا۔ آپے ویکھے اک اکھاڑا، آپے بنت
 بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا لیکو نکارا، نورو نور نور اجیارا، ایک بول ایک پول ایک ہول دکھائیا۔ ایک سول ہر نرنکارا، ایک نور
 جگائندا۔ ایک پول کرتیار، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائندا۔ چاروں گنٹ دے ہلار، دہ دشا آپ پھرائندا۔ اپنی کر آپ وچارا، آپے کھیل کھلائندا۔ آپے بٹھے
 اپنی دھارا، آپے رچن رچائندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنے اندر لائے پاڑا، ایک در کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائندا۔ ایک سول ہر پرکاسا، آد انت وڈی وڈیائیا۔ اپنے پول پائے راسا، انہول بے پرواہیا۔ اپنی ہول کھول کرے راسا، ایک
 کرن باہر کڈھائیا۔ ایک کرن پاوے راسا، راس منڈل دے رچائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پورن آسا، پوری اچھیا دے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک ایک ایک آپ اکھوائیا۔ ایک ایک اک ٹکانا، ایک گھر وسائندا۔ ایک بھوپ اک سلطانا، ایک راج کماندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک در سہائندا۔
 ایک روپ سری بھگوانا، روپ انوپ آپ دکھائندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک گیت لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل

کھلا سندا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، اپنی بنت بنائیا۔ اپنی کرن کر پروانا، آپے دئے صلاحیا۔ اپنا مارگ آپ دکھانا، آپے دئے سمجھائیا۔ آپے پتر سگھڑ سیانا،
 دانی دانا آپ ہو جائیا۔ آپ ہو یا جانی جانا، جانہار نام رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّے پرواہ، آپے جانے سچ صلاح
 صفت صلاحیا۔ سچ صلاح ساچے مندر، ہر اپنی آپ رکھائیا۔ نہ کوئی دوجا وڑے اندر، نہ کوئی سنگ نبھائیا۔ نہ کوئی دیسے ہور کندر، نہ کوئی رچن
 رکھائیا۔ نہ کوئی لائے اپنا جندر، نہ کوئی توڑ ٹڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر آپے دیوے ور، نر نرائن آپ ہو آئیندا۔
 آپے ہر ہر اوتارا، آپے رنگ سمایا۔ آپے میت میت مرارا، آپے میل ملایا۔ آپے بنک بنک دوارا، بنک دوارا آپ سہایا۔ آپے دیونہارا سچ سہارا، آپے
 ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ گھلایا۔ اپنا در ہر نرنکار، ایک ایک گھلایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنی ونڈ ونڈائیا۔
 ایک کرن کر تیار، اپنا انگ کٹائیا۔ اک اک کر وچار، ایک رنگ سمایا۔ ایک وشن رُپ کرتار، اپنا آپ وٹائیا۔ ایک برہم کر وچار، پاربرہم ناؤں
 دھرائیا۔ ایک شکر بٹھے دھار، ساکھیات بے پرواہیا۔ ایک کرن ایک حصّہ اک تن دیوے واڑ، ترے ترے مول چکائیا۔ ایک شبر راگ سچّی دھنکار، سچ ستار
 ۹۵۲ ہلایا۔ دیونہارا دھر فرمان، اپنا حکم جنائیا۔ آپے پائے اپنی آن، وڈ داتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل اپنا میل،
 آپے میل ملایا۔ میل ملاوا کرنی کرتا کر، اپنی کل ورتائیا۔ اپنی جوت آپے ور، آپے جوتی ناؤں رکھائیا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، آپے بھے مکائیا۔
 آپے وشنوں اندر وڑ، اپنی دھار بٹھائیا۔ آپے برہما گیا کھڑ، آپے ویکھ رکھائیا۔ آپے شکر پھرایا لڑ، اپنے پوڑے آپ چٹھائیا۔ آپ آد شکت
 بھوانی لائے جڑ، گھر ساچا آپ سہائیا۔ جگا جگتتر ویس دھر، در درویشا ناؤں دھرائیا۔ نہ جسمنے نہ جائے مر، جیوت مرن نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیلنہارا کھیل کھلاڑی، ایک ایک اکھوائیا۔ آد جگاد جوت نرنکاری، نرگن ناؤں وٹائیا۔
 شاہو بھوپ سلطان وڈ سکداری، ساچا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے جانے اپنی کاری، آپے کرت کمائیا۔ آپے وشن برہما شو دئے آدھاری، آپے جوت جوت
 سمایا۔ آپے وسے دھام نیاری، اڈول اڈل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ورتا آپ اکھوائیا۔ آپے داتا در

بھنڈاری، آپے ہر ورتائند۔ آپے کھول سچ دوا، ساچی دست آپ وکائند۔ آپے شبد نام جیکاری، آپے راگ الائند۔ آپے ڈھولا گاؤے وڈ سنساری، آپے صفت صالاحیند۔ آپے ویس انیکا کرے عقل کل دھاری، کھونتا آپ اکھوائند۔ آپے نرگن جوت اُجیاری، آپے سرگن میل ملائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور آپ اکھوائند۔ جوتی نُور نرکار، نرگن وڈ وڈیائی۔ اپنا کھیل آپے کر، ترے ترے میل ملائی۔ برہما وشن شو پھڑایا لڑ، آپ اپنا لڑ بندھائی۔ آپے اندر بیٹھا وڈ، گپت ظاہر آپ ہو جائی۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام شبد نشان، دو جہان اپنا آپ جھلای۔ آپے نرگن ہر بھگوانا، آپے جوت جگائند۔ آپے جوت وشن مہانا، آپے ویس دھرائند۔ آپے برہما دیوے مانا، آپ اپنا رُپ وٹائند۔ آپے شکر میل ملانا، آپ اپنی بنت بنائند۔ آپے ہوئے وڈ پردھانا، سچ پردھانگی آپ کمائند۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، آپے حکم سنائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک سکھیا پائے بھچھیا، ساچی جھولی آپ بھرائند۔ ایک برہم کر اُجیارا، ہر ہر بنت بنائی۔ دیا باقی کھیل اپارا، اپنا آپ جگائی۔ دوس رین رہے اُجیارا، سورج چن نہ کوئے چڑھائی۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، بھو ابھیدا بھو چھپائی۔ اپنا شبد سچ دھکارا، راگ انادی اک سنائی۔ ایک کرن سچ میٹھلو اپارا، سارنگ دھر بھگوان اپنی آپ اپائی۔ برہما دیکھے مار دھیان، کون داتا بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناسی نوجوان، بردھ بال نہ کوئے دکھائی۔ اگے کھڑے سری بھگوان، جوتی نُور درس دکھائی۔ چرن کول اک دھیان، ایک مت سمجھائی۔ پُوت سپوتے کھول دکان، تیرا ہٹ وکائی۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات دئے وڈیائی۔ ترے گن مایا کر پردھان، تیرے پلے پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، اناد انادی تال و جائی۔ وجے نادی تال، ہر و جائند۔ کھیلے کھیل دین دیال، بھو کوئے نہ پائند۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی اک رکھائند۔ برہما ویتا کرے کرائے پرتپال، پرتپالک آپ ہو جائند۔ تیرے پھل لگائے ڈال، لکھ چوراسی پھل پھلواری آپ لگائند۔ تیرا رُپ کایا مندر سچ دھر مسال، ساچے مندر آپ سہائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل کر، کرنی کرتا کرم کمائند۔ برہما ویتا درشن پا، نیوں نیوں سیس جھکائند۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، تیرا بھو کوئے نہ پائند۔ تیری صفت

تیری صلاح، تیرا تیری گائندا۔ تیرا بنیا جگت ملاح، تیرا مارگ لائندا۔ تیرا نام نام دھرا، نام نامہ ونج وکھائندا۔ پورن اچھیا کام کرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آپے لائندا۔ سیوک سیوا ساچی لاء، ہر ہر شبد جنائیا۔ برہما ویتا نین رہیا اٹھا، ایک اٹھ گھلایا۔ نرگن داتا رہیا سمجھا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ تیرا رتھ دیاں چلا، چاروں گنت آپ پھرائیا۔ تیری انس اُپا، ساچا بنس سہائیا۔ لکھ چوراسی بنت بنا، باؤن مکھ چھپایا۔ راگ راگنی رہے گا، چھٹی راگ بھو نہ آئی۔ سو بھاونت بے پرواہ، گھر بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ ویکھ وکھائے ساچا تھاں، سچھنڈ دوارا اک سہائیا۔ لو آں پریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ بنت بنایا۔ منڈل منڈپ دے سہا، رُوس کرے رُشائیا۔ گھر گمبھیر ڈیرہ لاء، لکھ نرنجن لکھ جگایا۔ سُن اگئی ویکھ وکھا، سُن سادھ آپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی ویس وٹا، نو دس گیاراں بیس تیس چار کرے گُرمایا۔ پنچ تت میلا میل ملا، ترے گن وے ودھایا۔ من مت بدھ وچ ٹکا، آپے ویکھ وکھائیا۔ نو دوارے کھول کھلا، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ دسویں ڈیرہ آپے لاء، نرگن جوت نور کرے رُشائیا۔ برہم برہم برہم سرب دے جنا، انھو پرکاس کرایا۔ اکال مورٹ ویکھ وکھا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ شبد انادی اک وجا، انحد تال وجائیا۔ ڈو گھئی کوری پار کرا، اپنے مارگ لائیا۔ سچ سنیہہ اڈے سنا، ایک ڈھولا گایا۔ امرت آتم جام دے پیا، سر سرور اک سہائیا۔ پنچ وکارا دے مٹا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلاکایا۔ آسا ترسنا دے گوا، ساتک ست ست ورتائیا۔ اپنی بوجھ دے بُجھا، سچ بُجھارت ایک پائیا۔ برہما ویتا میل ملا، برہم برہم ویکھ وکھائیا۔ برہم برہم برہم چڑھیا چاء، ویلے انت وٹی ودھایا۔ ملیا داتا بے پرواہ، گھر ساچے خوشی منایا۔ پار برہم پر بھ پکڑے بانہہ، اپنے کندھ اٹھایا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ویکھے ساچا تھاں، باؤن بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔ رام رمیا آپ اکھوا، تریتے ترے گن لیکھے لائیا۔ کاہنا کنسا جوت جگا، سہنس سہنسا میٹ مٹایا۔ نانک گو بند کھیل کھلا، آپ اپنا تھم چلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھ وکھا، کالا سوسا تن چھہائیا۔ سنگ محمد چار یار ایک رنگ رنگا، ایک پلو رہیا پھڑایا۔ ایک منتر نام درڑا، اوانگ روپ آپ ہو جائیا۔ نمو دیو آپ اکھوا، واسک ویس رہیا وٹایا۔ آپے وشنوں پوج پُجا، چتر بُجھ آپ ہو جائیا۔ آپے برہما برہم سما، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے شکر لیکھ لیکھا، آپے دے مٹایا۔ آپے ویداں وید جنا، آپے چار مکھ صلاحیا۔ آپے شاستر سمرت رہیا سما،

پران پُرانی آپے گائیا۔ آپے گیتا گیان رہیا درڑا، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ آپے انجیل قُرآنا رہے الہ، علی اللہ آپ ہو جائیا۔ آپے کھانی بانی ڈیرہ لا، نانک گو بند جوت سمائیا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، بھيو کوءے نہ پائیا۔ آد جگادی رہے گا، جگ جگ رہے صلاحیا۔ برہما وشن شو سس نوا، دوئے جوڑ پڑن سرنائیا۔ سنجگ تريتا دواپر وکھ وکھا، نو پنچ کرے لڑائیا۔ کلجگ انتم ولس وٹا، چوڈاں طبقات کھیل کھلائیا۔ چوڈاں طبقات بھيو چکا، بھانڈا بھرم دے بھٹائیا۔ نو دوارے محمد گیا گا، پنچ تت نال رلائیا۔ چوڈاں طبق کایا وچ ملا، کایا گڑھ کوٹ سہائیا۔ دیوے سنسہڑا بے پرواہ، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل سنگ رلائیا۔ ملا شیخ مسائق پیر بھيو نہ سکے کوئی پا، قطب غوث نہ کرے جنائیا۔ اللہ ہو نعرہ رہے لا، ہو ہو کو کے خلق خدائیا۔ بسمل ہوئے نہ کوئی گیا سما، بسمل دس کسے نہ آئیا۔ انا الحق نہ نام لیا رکھا، حق حقیقت نہ کھوج کھوجائیا۔ مقامے حق اک خدا، بیٹھا بے پرواہیا۔ سنگ محمد چاریاری رہیا سمجھا، چوڈاں چوڈاں وکھ وکھائیا۔ چوڈاں داتا آپ اکھوا، کلجگ انتم ولس وٹائیا۔ پنچ تت وکارا دے گوا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ بال انجانے اگے لا، ایکا مت سمجھائیا۔ برہم مت ہر وکھ وکھا، گرمت کرے پڑھائیا۔ سنگھ منجیتا دے صلاح، پنچ تت رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلا، ساچی بنت بنائیا۔ سنگھ جگدیش سیوالا، ساچی خوشی منائیا۔ نو دوارے کھول کھلا، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ نو پنچ چوڈاں ایکا دھام بہا، چوڈاں طبق دے وکھائیا۔ گرسکھ کوئی بھلے نہ، وڈ داتا ہر بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، تھر گھر واسن ولس وٹائیا۔ پُرکھ ابناسی جوت جگا، لکھ چوڑاسی وکھ وکھائیا۔ پرتھی آکاش پھیرا پا، سنگن منڈل رہیا پھر اییا۔ برہما وشن رہیا اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ شکر تیری سیوالا، ساچی مت رہیا سمجھائیا۔ کروڑ تیتیسارہنا نہ، سُرپت راجا دے ڈہائیا۔ گن گندھرب نہ کوئے رہیا گا، کنز بچھپ نہ کوئے گائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ولس وٹا، ستاں دیپاں کرے رُشنائیا۔ ایکو نکارا ایکا ایک خدا، خالق خلق آپ ہو جائیا۔ ایکا ایک رام رحیم آپ اکھوا، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ ایکا کاہنا بنسری ڈنک وجا، ایکا گیتا گیان درڑائیا۔ ایکا کھانی بانی بھيو گھلا، انجیل قُرآنا ایکا گائیا۔ ایکا گُر پیر اوتار سادھ سنت لئے بنا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگتھر رکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیا۔ آپے جانے اپنا منتر، برہما منومتر بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا سول ایکا پول ایکا ہول وکھائیا۔ ایکا ہول کرن اجالا، ہر ہر کھ گھلا سندا۔ پاربرہم پر بھ بھيو

نرالا، وید کتیب نہ کوئے جنا سندا۔ اک اِکلا نر اکار نر گن دھار، نورو نور نور ڈمگ سندا۔ کلجگ انتم لے اوتار، چو تھے جگ ولس وٹا سندا۔ چو تھے جگ
 چو تھی دھاری، ہر ہر چال چلایا۔ کلجگ کوڑی کریا میٹے سنساری، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیسے جیو ہنکاری، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑایا۔ میٹ
 مٹائے پنچ وکاری، پنچم ناتا توڑ تڑایا۔ شاہ سلطاناں کرے خواری، راج راجان نہ کوئے اکھوایا۔ نوست جوت نرکاری، ایکا ڈنک وجایا۔ ایکا حکم دھر
 فرمان سچی سکداری، ایکا مارگ لایا۔ چار ورن سوہن اک دواری، ایکا بنک سہایا۔ ایکا کھنڈا تیز کٹاری، ایکا نام ہتھ اٹھایا۔ ورتے ورتا وے اپنی واری،
 جگ جگ ولس انیک کرایا۔ کلجگ کوئے رووے زارو زاری، چاروں کُنٹ دے ڈھایا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھاری، سچ گیان نہ کوئے درڑایا۔ سادھ
 سنت سرت نار ہوئی و بھاری، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ آتم برہم نہ بنھے کوئی دھاری، برہم برہم نہ کوئے سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ رچنا آپ رچایا۔ جگ رچنا ہر آپ رچ، آپے ویکھ دکھ سندا۔ آپے برہما وشن سچ، آپے سچ سماندا۔ آپے تولنہارا کچ، ایکا کُنڈا ہتھ
 اٹھ سندا۔ آپے بھیکھ پکھنڈا نو دوارے رہیا نچ، آپے سچ گھر آسن لائندا۔ آپے ترے گن مایا گنی رہیا مچ، آپے امرت دھار و ہا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا برہم سرب سمجھ سندا۔ برہم پسارا ہر اوتارا، برہم برہم جنایا۔ برہم شبد بھر بھنڈارا، برہم
 جھولی پایا۔ برہم روپ نر گن دھارا، برہم نر گن وچ سمایا۔ نر گن برہم ہو اجیارا، سر گن کرے گڑمائیا۔ سر گن برہم پنچ تت پیارا، کایا چولا اک ہنڈھایا۔
 بوند رکت ہڈ ماس ناڑی گارا، لہو مجھ آپ اپایا۔ اندر وڑ کرے کھیل اپارا، دس کسے نہ آیا۔ جگ جگ ہر جن میلے وچ سنسارا، جن بھگتاں درس دکھایا۔
 ہر جن اترے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رڈھایا۔ کلجگ ڈونگھا ساگر دسے گارا، گہر گسپھیر اک اکھوایا۔ انتم آیا انت کنارہ، انت انت بھگونت ویکھ
 دکھایا۔ ایکا منت نام جیکارا، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ونجارا، ساچا ونج کرایا۔ ہنگ برہم اک ادھارا، ایکا در سہایا۔ سوہنگ روپ
 آپ کرتارا، برہم پار برہم سمایا۔ پار برہم پر بھ کھیل اپارا، اٹل محل بیٹھا آسن لایا۔ برہم برہم کر پیارا، آپ اُپجائے آپے میٹ مٹائے، اپنا گیرا
 آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہ ہکلنک نر گن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی برن رکھایا۔

ورن گوٹ نہ کوئی پیارا، نہ کوئی ونڈ ونڈا سندا۔ چوتھے جگ کرے پار کنارہ، کوڑی کریا میٹ مٹا سندا۔ سبجگ بنھے ساچی دھارا، ساچا مارگ اک
 وکھائندا۔ ایکا برہم روپ اپارا، ہر گھٹ آپ درسا سندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹا سندا۔ کایا اندر ڈو نگھی غارا، آپے پار کرا سندا۔ ہوئے
 سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت جل تھل پھول بھلا سندا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں ویکھے اک اکھاڑا، جیرج انڈاں اُتبیج سیتیج ویکھ
 وکھائندا۔ گرکھاں کرے پرکاس بہتر ناڑا، آپ اپنی دیا کما سندا۔ ہر ساجن ساچا لاڑا، درگھر ساچے آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، کلجگ تیری انتم ور، چارے ورن دیوے ور، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے جنا سندا۔ چار ورن ایکا ناتا، ایکا جوڑ جڑا سنا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا،
 پُرکھ پُرکھو تم وڈ وڈیا سنا۔ اتم رکھی اپنی ذاتا، ذات پات نہ کوئے جنا سنا۔ سو پُرکھ نرجن ساچی گاتھا، ہنگ برہم سمجھایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، جگ جگ
 بن رتھوہیا۔ آپے ہوئے تریلوکی ناتھا، آون گون ترے بھون آپ سما سنا۔ آپے رکھے سکلا ساتھا، برہما وشن شو سنگ نبھایا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، اشٹ
 دیوگر آپ ہو جایا۔ آپے سر سروور مارے ٹھاٹھا، تیرتھ تٹ آپ سہا سنا۔ آپے جن بھگتاں پچھے پھرے ناٹھا، نرگن سرگن روپ وٹا سنا۔ کلجگ انتم
 نیڑے آئی واٹا، کوڑا پنڈھ دئے مکا سنا۔ ہر جن پورا کرے گھاٹا، مسمکھاں سنگ تڑا سنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا نام مردنگ وچا سنا۔
 نام مردنگا اک وچاونا، ہر ساچا ہتھ اٹھا سندا۔ برہما وشن شو آپ اٹھاونا، اپنا تھم آپ سنا سندا۔ لوک مات مارگ لاونا، نو ست پھیرا آپے پا سندا۔ لکھ
 چوڑا سی کھیل کھلاونا، گھٹ گھٹ اندر پھول بھلا سندا۔ گھنک پُر واسی نام دھراونا۔ جم کی پھاسی گرکھاں آپ کٹاونا۔ مدراماسی در ڈرکاونا۔ ساچی درگاہ نہ
 کوئی ضامن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ پھڑائے اپنا دامنا۔ گر سکھ دامن ساچا پھڑ، ہر ساچا آپ پھڑا سندا۔
 ساچے پوڑے جانا چڑھ، ساچا مارگ ایکا لاسندا۔ اپنے اندر جانا وڈ، نو دوارے پار کرا سندا۔ بیج وکار نہ سکے آگے اڑ، ایکا کھنڈا نام اٹھا سندا۔ نہ کوئی سپس
 نہ کوئی دھر، سنگر پورا آپ اکھو سندا۔ اپنی چوٹی بیٹھا چڑھ، کلجگ چوٹی انت مٹا سندا۔ کوٹن کوٹی رہے لڑ، ہر کا درس کوئے نہ پا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے چیتن آپے جڑ، آپے بھانڈے لئے گھڑ، آپے اندر بہے وڈ، آپے برہم پھڑائے لڑ، آپے پار کرا سندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا اتم لیکھا، آپے جانے نر نریشا، جن بھگت دوارے در درویشا، برہما وشن مہیش گنیشا، آپے ویکھ
 دکھائندا۔ آپ برہما وشن مہیش، گنپت گنیش آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، جگت گوردھن آپ اٹھائیا۔ آپے رام راما نر نریش، راون گڑھ
 تڑائیا۔ آپے نانک گوبند دس دسمیش، ایکارُپ وٹائیا۔ آپے آد جگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ مچھ داہری نہ دسے کیس، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائیا۔
 پنج تت ہر کر ویس، نرگن سرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر
 بھو نہ رائیا۔ بھو نہ رایا ہر رگھرایا، ہر ہر ویس وٹائیا۔ کلج ویلا اتم آیا کھیل کھلایا، کھیل کھلاری آپ ہو جائیا۔ نرگن سرگن جوڑ جڑایا، مات پت نہ
 کوئے بنائیا۔ شبد وچولا وچ رکھایا، ثالث ثالثی کرنے آئیا۔ ہر جن ساچے لئے جگایا، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ ایک منتر نام درڑایا، گیان گرو آپ اکھوایا،
 گر نیتز نام دھرائیا۔ بھگت بھگتی ویکھ دکھایا، آد شکتی سیو کمایا، جاگرت جوت کری رُشنائیا۔ انحد ناد اک وجایا، انحد راگ رہیا الایا، بہتر تال تلواڑا آپ
 اکھوایا۔ جیو جنت کسے بھو نہ پایا، سادھ سنت کسے دس نہ آیا، کلج اتم ویس وٹائیا۔ برہما ویتا سیوا لایا ساچا تھم اک سناپا، حکمی تھم رہیا چلائیا۔ انڈھڑا
 ۹۶۰ دھام آپ سہایا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لایا، نرگن جوتی جوت جگائیا۔ گوہند میلا سہج سُبھایا، آد جگاد وچھڑ نہ جایا، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کلج اتم ناوے
 دھرایا، سمبل نگری دئے سہایا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ گرگھ ساچے لئے ترایا، ہر سنگت ساچی میل ملایا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ دھرم رائے نہ دئے
 سزایا، پتر گپت نہ لیکھ دکھایا، لاڑی موت نہ کرے کڑمائیا۔ جس جن نیتز درشن پایا، پورب لہنا دئے چکایا، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرائیا۔ کر کرپا اپنی گود
 اٹھایا، گرگھ ساچے چار جگ سچ جوگ کمایا، کلج اتم لہنا لہنا جھولی پائیا۔ پہلاں ہوئے روگ گویا، دو جا دھر سنجوگ ملایا، تیجے نیتز درس دکھائیا۔ چوتھے
 گھر اک دکھایا، نو دوارے آپ لنگھایا، آگے بیٹھا بے پرواہیا۔ پنچم پیتا دیا کمایا، پنچم سیس تاج پہنایا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ چھپر چھن نہ کوئے
 چُھہایا، گرودوار مندر مسجد نہ کوئے بنایا، شو دوالا مٹھ نہ کوئے دکھایا، گرگھ تیری کایا اندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ویس وٹایا، دیا باقی
 آپ جگایا، گرگھ تیرا چرن پیار ایکا گھرت وچ رکھائیا۔ اٹھائتاں پندھ مکایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ناتا توڑ تڑایا، من مت بدھ رہن نہ پائیا۔ نو

دوارے کھوج کھجایا، کام کرودھ ویکھ ہلکایا، گرگھ ساچے لئے اٹھایا، آپ اپنا درس دکھایا، سچگھنڈ دوارا اک سہایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن لوک مات مار جھات، وڈ داتا بے پرواہ شبد سروپی بن ملج، اک چپائے اپنانا، ایکانیا رہیا چڑھایا۔ نو دوارے پار کنارہ، گرگھاسن پندھ مُکائندا۔ آپے کچھ لیائے چرن دوارا، آتم برہم آپ سمجھائندا۔ آپے ونج کرے ونجارا، آپے دست ہٹ وکائندا۔ آپے بھرے نام بھنڈارا، آپے جھولی پائندا۔ گرگھ ساجن میت مُرارا، گھر ساچے آپ سہائندا۔ آپے کُپت آپے ظاہرا، آپے اندر آپے باہرا، اپنے سنگھاسن آسن لائندا۔ دسم دوارا کھیل اپارا، ساڈھے تن ہتھ سچ ہنڈھائندا۔ گرگھاسن دیوے اک ادھارا، ایکامارگ لائندا۔ جو جن رسنا بولے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جیکارا، آون جاون پندھ مُکائندا۔ گرگھ نیوں نیوں تیرے چرن کرن نمسکارا، برہما وشن شو تیرا راہ تکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے آد آپے انت، آپے جوت سری بھگونت، آپے ناری آپے کنت، آپے سادھ آپے سنت، آپ بنائے اپنی بنت، آپے جانے مہماگنت، کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا رُپ تیرے انت آپ ہو جائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ بھگونت، بھگت بھگتی نام گیان اک درڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پاوے سار جیو جنت، اُتہج سیتج جیرج انڈ ویکھ دکھایا۔

ہر سنگت ہر ہو مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ ایکادیوے جییا دان، ایکا جھولی پائندا۔ چرن دھوڑ سچ اشنان، اٹھسٹھ مان گوائندا۔ امرت آتم پین کھان، سوہنگ جام پیائندا۔ نیتز لوچن نین درس مہان، کملاپاتی آپ کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ دکھائندا۔ ہر سنگت ہر میلنہارا، وڈ وڈی وڈیائیا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ گرگھ بھئے گرمت دھارا، گرگر بوجھ بُجھایا۔ ایکا کھول سچ کوڑا، ایکا ہٹ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لئے ترائیا۔ ہر سنگت ساچا لیکھ لکھاؤنا، لکھنہارا آپ لکھائندا۔ روگ سوگ جگت مٹاؤنا، درد دکھ وڈ وڈائندا۔ پون مسان نیڑ نہ آؤنا، جن بھوت پریت خبیث نہ کوئے ستائندا۔ شہید دید نہ کوئے مناؤنا، چراغ آگ نہ کوئے بلائندا۔ جوت

جوت نہ کوئے جگاؤنا، دیوی دیو آپ سمجھائندا۔ ایک شبد ڈنڈا ہتھ اٹھاؤنا، کوڑی کریا دیکھ وکھائندا۔ شبد سہاگی چھندا ایک گاؤنا، ایک راگ الائندا۔ سر بانہہ سرہانے دے دے سونا، بھے بھیانک نہ کوئے جگاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا دکھ، اپنی جھولی آپے پائندا۔ ہر سنگت تیرا جگت و سورا، سنگت پورا دے مٹائیا۔ درس دکھائے حاضر حضورا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آسا منسا سب دی کرے پورا، جو جن ساچی منگ منگائیا۔ جو جن منگے چرن دھوڑا، مستک ٹکا جوت للائی دے جگائیا۔ جو جن منگے شبد تورا، شبد شبدی دے جنائیا۔ جو جن مایا ممتا منگے ناتا کوڑا، دے مت دے سمجھائیا۔ گرگھیاں بخشے جوتی نورا، گھر مندر و بے ودھائیا۔ گرسکھ سجن و ڈسورن سورا، جو آیا چل سرنائیا۔ جگت و کارا ناتا ٹٹا کوڑا، کوڑا ناتا مات پت بھین بھائیا۔ وسنہارا نیڑ دورا، نیرن نیر درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ جگت و سورا جان لٹھ، سنگت پورا دیا کمائندا۔ جو جن سرنائی گئے ڈھٹھ، ڈھیبہ ڈھیبہ ڈھیری آپ ہو جائندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، آپے ہر ہر گائندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، پورب جھولی پائندا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا سنگ رلائندا۔ گرسکھ و کیا ایک ہاٹ، ہر کرتا قیمت پائندا۔ کھیلے کھیل بازی گرناٹ، نٹ نوآ سوانگ ورتائندا۔ سچ سروور تیر تھ تات، ہر سنگت ساچا سنگم اک نہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترینی نیئی ویکھے گھاٹ، آپ اپنا در سہائندا۔ ہر سنگت تیرا لیکھا جائے چک، سنگت پورا آپ چکائیا۔ کایا میٹے لگا دکھ، دیناں انا تھاں درد وندائیا۔ دھرت دھول جگ جگ سکھنا رہی سکھ، گرگھیاں راہ تکائیا۔ گرگھ اُجل کرن مکھ، بھگت بھگونت رسنا ہر ہر گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت رکھے اپنی لکھ، آپے پتا آپے مائیا۔ نہ مائس نہ منکھ، نرگن جوت بے پرواہیا۔ ہر گھٹ اندر بیٹھا لگ، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھیاں آگے جائے جھک، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ مٹمکھاں مکھ پائے ٹھک، ویلے انت دے سزائیا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، گر پیر سادھ سنت وید شاستر کھانی بانی دے گواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان نہہکنک نرائن نر اوتار، گرگھیاں کرے اک پیار، ہر سنگت میلا دھر دربار، در دروازہ غریب نوازا ایک ایکا ایک کھلائی۔ در دروازہ گیا کھل، ہر ساچے آپ کھلایا۔ کھجگ انتم کوئی نہ لائے لُل، چرن پریتی اک سکھایا۔ تارنہارا ساچی کُل، اگی کلا پار کرایا۔ جو جن در

دوارے ہر سنگت وچ آیا بھل، ویلے انت پار کرایا۔ گرگھ بھلوڑی کھڑیا ساچا بھل، سننگر پورے ہار بنایا۔ برہما وشن شو تے در آون پاؤن مل، کرتا قیمت نہ کوئے چکایا۔ جو جن چرن پریتی گھولی گیا گھل، لال امولک ہیرا رتن جوہر مانک موتی اپنے کنٹھ لگایا۔ ساچے کنڈے پورے تول گیا مل، تولنہارا ایکا آیا۔ کلجک جیو مایا متا ہوئے ہنگتا گئے رُل، ساچا لڑ نہ کوئے پھڑایا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا گیا مل، سنمل رُکھ پھل نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ور، ہر سنگت میل آپے کر، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھایا۔ آمل سخی پیاری لگ انک، انک انکڑی رہیا پائی۔ نار بھتاری سوہے بنک، بنک دوا ری ویکھ دکھائی۔ لیکھا جانے واسی پُر گھنک، گھنک پُر واسی ویس وٹائی۔ کھیلے کھیل بار انک، انک کل آپ ہو جایا۔ گرگھ ترائے جوں جن جنک، دھرو پرہلا د سنگ رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت در آئی منگت، کایا چولی چڑھے رنگت، نام بستر بھوشن سچ دوشالہ پنچ تت کایا کپڑ ترے گن سنگ ہنڈھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہنگ نرائن نر، ایکا گر ایکا اوتار، ایکا شبد اک جیکار، ایکا کنت اک بھتار، گرگھ ناری شبد سہاگن نام ویراگن کلجک اتم انت لئے پرنائیا۔ نرگن نور آد نرنجن پُرکھ ابناسی مورت اکال پاربرہم پروردگار رام رحمان نور الالبے پرواہ، ایکونکارا نراکار نرادھار نرور ایکا رنگ ایکا روپ ایکا رکھ ایکا بھیکھ ایکا آد ایکا جگاد ایکا ویس، ایکا درویش ایکا نریش ایکا اگم ایکا نام ایکا ست ایکا جوت ایکا سو ایکا نو ایکا لاٹ، ہر ہر آپ آپ اکھوائیا۔

★ ۲ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

بندی چھوڑ بندھن کٹ، ایکا بندھن نام پائی۔ کالی بھیروں گورزا مارے سٹ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائی۔ جانے کھیل گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتت پاپی پاپی پتت آپ ترائی۔ سادھ سنت جگت فقیر، بندھن بندھ بندھائندا۔ چٹے اُپر کچھ لکیر، کالا داغ مٹائندا۔ بٹھنہار بے تال پیر، احمد محمد دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ بھوندا دیا کھلنتا وہائے نیر، سلسلا گھ شرمائندا۔ پچھلی کٹنہارا بھیر، پچھلا پنڈھ

مُکائندہ۔ اگے تن بستر پہنائے ساچا چیر، سچ شنگار دکھائندہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھیا لیکھ میٹ مٹائندہ۔ کاغذ قلم لکھے دوات، لال شاہی نال رلائیا۔ آپے دیکھے مار جھات، یامین کلمہ نورِ الہیہ۔ جگت فقیر نہ پچھے کوئی وات، دیوے دھکا دُھر در گاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بندھن نام بندھائیا۔ بندھن نام بٹھے من، تن تندور نہ کوئے تپایا۔ جھوٹا ٹھیکر دیوے بھن، ساچا بھانڈا آپ گھڑایا۔ وِج رکھائے امرت جل، جل دھارا مکھ چوایا۔ کایا لگائے ساچا پھل، آپ اپنی دیا کمایا۔ پون پون سر جائے ٹل، سچ ہلارا اک دکھایا، پاوے سار جل تھل، گھر مندر اندر باہر ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم رہیا دیکھ، چرن چورا ساچے کیس، آپ اپنا انگ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آیا لیکھاتن من اندر باہر دُکھ بھکھ اگنی تت ہڈ ماس ناڑی رت، اپنے لیکھے لئے لگائیا۔

★ ۲ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی ہزارا سنگھ پنڈ چھینے ضلع امرتسر ★

اک اکلایکونکارا، آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، پاربرہم بھیونہ رایا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، نورو نور ڈگگایا۔ ایکاسے دھام نیار، اٹل محل آپ سہایا۔ تھر گھر بیٹھ پئی سرکار، دیا باقی اک جگایا۔ کملاپاتی کھیل اپار، زرنگن اپنا ویس وٹایا۔ دوس راتی نہ کوئی دھار، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے پساہ، دھرت دھول نہ کوئے دکھایا۔ آکاش پرکاس نہ کوئے اُجیار، لوآں پریاں نہ رچن رچایا۔ برہما وِشنو نہ کوئے پیار، زرنگن ناؤں نہ کوئے دھرایا۔ پنچ تت نہ کوئے آکار، لکھ چوراسی نہ بنت بنایا۔ سادھ سنت نہ کوئے گر پیر اوتار، جیو جنت نہ کوئے دکھایا۔ جل تھل نہ کوئے دھار، تیرتھ تٹ نہ کوئے سہایا۔ وید پُران نہ کوئے ادھار، گیتا گیان نہ کوئے درڑایا۔ انجیل قرآن نہ وجائے کوئے ستار، قلمی کلمہ نہ کوئے پڑھایا۔ کھانی بانی نہ کوئے کواڑ، شبدی شبد نہ کوئے الایا۔ رام کرشن نہ کوئے پیار، عیسیٰ موسیٰ نہ رنگ رنگایا۔ سنگ محمد نہ چار یار، انا الحق نہ کوئے دکھایا۔ نانک گوہند نہ کوئے دھار، تتوت نہ کوئے سہایا۔ ابناسی کرتا کھیل اپار، آپ اپنا رہیا کمایا۔ ایکونکارا جوت اُجیار، زرنگن بیٹھابے پرواہیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار،

لکھ اگوچر نام دھرایا۔ اپنی کرے آپے کار، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ اجوئی رہت بھیونیار، مورت اکال آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آد پُرکھ ایکونکارا، ایک رنگ سمایا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرارا، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ نہ کوئی کھولے در کواڑا، نہ کوئی بنک سہایا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈوگھی کندر نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی مندر مسجد مٹھ دسے گردوارا، گھر گبھیر نہ کوئی سہایا۔ اٹھسٹھ نہ کوئی جل جلدھارا، گنگا گوداوری نہ کوئے وہایا۔ راج راجان نہ کوئی دسے سیکدارا، راج جوگ نہ کوئے کمایا۔ تیس بتیس نہ کوئے پکارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ سیس جگدیش نہ کوئے نمسکارا، دوئے جوڑ نہ کوئے سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکونکارا، جوتی نور کر اجیار، اگم اتھاہ بے پرواہ، در گھر ساچے بیٹھا بے پرواہیا۔ در گھر سچا بے پرواہ، ہر ہر آپ اُپایا۔ نہ کوئی دوسر دئے صلاح، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ نہ کوئی رچن رہیا رچا، نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ نہ کوئی منگل رہیا گا، نہ کوئی راگ الایا۔ نہ کوئی تخت تاج رہیا سہا، چوہدار نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا کھیل اپار، جوتی نور نور اجیار، نورو نور ڈمگایا۔ نورو نور پُرکھ اکال، ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیاں، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ آپے چلے اپنی چال، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنا دیک آپے بال، آپے کرے رُشانیا۔ آپ سہائے اپنی سچ سچ دھر مسال، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی گھر ساچے آسن لایا۔ آپے منڈل پاوے راسی، آپے ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل اپار، کھیلنہارا آپ اکھوایا۔ اپنا کھیل ہر کھلنتا، کھیلنہارا ایکونکارا۔ جوتی نور سری بھگونت، آد جگادی جوت اجیار۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے سچ ستا سچ بھتارا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، آپے مات پت ست ڈلارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل نیارا۔ کھیلنہارا پُرکھ سلطانا، ایک ایکونکاریا۔ آد جگادی نور نورانہ، نورو نور ڈمگا رہیا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر سہا رہیا۔ ایک روپ سری بھگوانا، ایک رنگ رنگا رہیا۔ ایک دیونہارا دانا، ایک جھولی اگے ڈاہ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹالیا۔ ویس وٹنڈا ہر بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اپنا دیوے آپے دان، اپنی اچھیا بھچھیا آپے پانیا۔ سچ وست اک مہان، نرگن اپنی آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت کرے رُشانیا۔ ایک جوتی نور اجیار، ہر ہر آپ کرا سندا۔

آپے ویکھے ویکھنہار، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ ساجن مینا کر پیار، اک اینتا ویس وٹائندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے مارگ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دھام سہائندا۔ ہر ہر دھام اک اولّا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ بیٹھارہے اک اِکلا، ایکونکارا بے پرواہیا۔ آپے نُور خُدائی اللہ، رام رحیم آپ اکھوائیا۔ آپے اپنے اندر ہو یا سَملا، سَمیل رُپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جلوہ جلال ویکھ وکھائیا۔ جلوہ جلال نُور پروردگار، ایکا رنگ سمایا۔ الکھ اگوچر بھیو اپار، بھیو کوءے نہ رایا۔ آد آدی کھیل نیار، جگا جگادی ویس وٹایا۔ آپے ساجن میت مُرار، آپے سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا جوت جگائے آد زرنجا، ایکا ناؤں رکھایا۔ ایکونکارا ناؤں رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی جوت کر پرتکھ، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے سرب کلا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنی گتھ، آپے کرے پڑھائیا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھو ہی آپ ہو جائیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، اپنا گن آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن و سیاچ گھر، سچ گھر اُچ محلہ اک اِکلا بیٹھا آسن لائیا۔ اک اِکلا پُرکھ ابناسن، پاربرہم رگھرایا۔ کھیلے کھیل شاہو شاباشن، شاہ سلطان نام دھرایا۔ آد جگادی ایکا راسن، آپ اپنی رہیا رچایا۔ اپنے مندر کریا واسن، گھر اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن اپنا ناؤں رکھایا۔ زرنگن نُور ہر کرتار، عقل کلا کل دھاریا۔ آپے پائے اپنی سار، آپ اپنے وچ سما رہیا۔ آپے کھول سچ کواڑ، اپنا مندر آپ سہالیا۔ سچکھنڈ وکھائے اک دوار، چار دیواری نہ کوءے بنا لیا۔ چھپر چھن نہ کوءے سہار، رُو سس نہ کوءے چٹھا لیا۔ زرنگن باقی کر اجیار، آد جگادی ڈمگ رہیا۔ کملا پاتی کھیل اپار، گھر ساچے آپ کھلا لیا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن اک سہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈا لیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر زرنکار، اپنا آپ سہائندا۔ تھر گھر ویکھے اُچ مینار، اُچ اٹلا ناؤں دھرائندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائندا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپے سچ ہنڈھائندا۔ آپے پوت سپوتا کرتار، سُت ڈلاراشد اپائندا۔ آپ وجائے سچ ستار، آپ اپنا نام لائندا۔ آپے گائے گا ونہار، گا ونہارا آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سوہے بنک، پُرکھ

ابناسی ایکا انک، ایکا ڈنک وجائندا۔ ہر ہر شبد ساچا ڈنک، ہر ہر آپ وجائیا۔ ہر ہر سہائے ساچا بنک، ہر ہر ویکھ دکھائیا۔ ہر ہر کھیلے کھیل بار انک، انک کلا اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکو نکارا، عقل کل دھاری آپ ہو جائیا۔ عقل کلا ہر آپے دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی ورنی آپے ور، آپ کرے کڑمائیا۔ اپنی سرنی آپے پڑ، آپے سیس جھکائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنے مندر بیٹھا وڑ، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلے کھیل ہر مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ اپنا دیوے دھر فرمان، آپے حکم سنائندا۔ آپے ہوئے جانی جان، جاننہار آپ ہو جائندا۔ آپے رکھے اپنا مان، آپے تھان سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا انگ کٹائندا۔ اپنا انگ زرگن کٹ، زرگن ویس وٹایا۔ جوتی نور لٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ اپنا کھول آپے ہٹ، آپے وست ڈکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نراکار زرگن رُپ ست سرُپ، سرگن اپنا ویس وٹایا۔ زرگن سرگن ویس دھر، اپنی کل ورتائیا۔ بھگون جوتی نور نور کر، نور نور آپ اپنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ رچن رچائے ہر بھگون، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے دیوے اپنا دان، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپے وشنوں ہو پردھان، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے کول کولا کھیل مہان، آپے نا بھی بھل کھلایا۔ آپے پاربرہم پر بھ مار دھیان، برہم رُپ آپ ہو جایا۔ آپے دیوے شبد گیان، انتر منتر آپ درڑایا۔ آپے ویکھے مار دھیان، آپ اپنا حکم سنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دپیک آپے آپ جگایا۔ اپنا دپیک آپ جگا، آپ کرے رُشنائیا۔ آپے ویکھے تھاون تھان، برہما وشن دے لکائیا۔ شکر لیکھا آپ گنا، دُھندوکار سمائیا۔ ایکا رُپ لئے وٹا، ترے ترے ناؤں رکھائیا۔ ترے ترے میلا آپ کرا، اپنی ڈور بندھائیا۔ سجن سہیلا بے پرواہ، کھیل کھیلے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوار ہیا کمائیا۔ برہما وشن شو آکار، زرگن نراکار کرایا۔ شبد سرُپ بٹھے دھار، ست پُرکھ زرجن کھیل کھلایا۔ ایکا دست کرتیار، ترے گن جھولی آپ بھرایا۔ پنج تت میت مرار، ایکا رُپ درسایا۔ ہنگ برہم کھیل کراپار، لکھ چوراسی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ لکھ چوراسی ہر مہربان، لوک مات بنت بنائیا۔ وشنوں ونسی کھیل مہان، جیا

داتا رِزق سُبایا۔ برہما ویتا اک گیان، ایک مارگ لایا۔ شو شکر اتم دیکھے مار دھیان، بھل رہے نہ رانیا۔ تئاں داتا ہر بھگوان، پاربرہم آپ اکھوانیا۔ جگا
 جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر آپے دیوے دان، کلجگ ونڈ ونڈانیا۔ چار جگ کر پروان، اپنے نام کرے وڈیانیا۔ آپے اتم
 میٹے سرب نشان، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنہار ہر کرتارا، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ کرنہار ہر ہر، ایک ایک
 سمایا۔ آد جگادی کھول در، آپے دیکھ دکھایا۔ آپ رکھائے اپنا ڈر، آپ اپنا بھو چکایا۔ آپے ہر گھٹ اندر بیٹھا وڑ، آپے مکھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ نام ہر کرتارا، اپنا آپ چلا سندا۔ آپے ورتے وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ ہو جائندا۔
 آپے بھگتن پیتا بن پیارا، ساچا مارگ لائندا۔ آپے دیوے نام آدھارا، آپے شبد سٹانندا۔ آپے جوت کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹانندا۔ آپے رام کرشن
 بن اوتارا، بھگت وچھل ناؤں رکھانندا۔ آپے نانک گوہند بول جیکارا، ایک نعرہ لائندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کھیل سچّی سرکارا، کالا سوساتن چھہانندا۔ آپے
 محمد محمدی ہوئے پیارا، آپ اپنا ویس وٹانندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ہر ساچا آپ کرائندا۔ وید پُران کتیب نہ پاؤن سارا، بھيو بھيدا بھيو چھپانندا۔ سادھ
 سنت بھگت بھگونت ایک دھارا، ایک مارگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹانندا۔ جگ جگ ہر ویس وٹایا،
 اچرج بنت بنایا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سادھ سنت کسے بھيو نہ پایا، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ ہوئے ہنگتا روگ ودھایا، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئی ہلکانیا۔ آسا ترسانہ کوئے بھجایا۔ ساتک ست نہ کوئے ورتانیا۔ ساچے مندر نہ دیوے کوئی چڑھایا، درس نہ پایا ساچے ماہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ کلجگ اتم ویس اولا، ہر ہر آپ کرائندا۔ آپے دیکھے رانی اللہ،
 آپے ہو ہو نعرہ لائندا۔ آپے پاوے سار جلا تھلا، ڈونگھی کندر پھول بھلایا۔ آپے میٹے گرگھاں دُئی دوتی سلا، ساچا رنگ اک چڑھانندا۔ آپے سچ
 سنگھاسن آسن ملا، اتم سیجا ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، انت بھگونت گرگھ ساجن سنت آپ
 جگانندا۔ سنت سہیلا اک اپتا، ایک ایکونکاریا۔ گرگھاں دسے چرن پریتا، ساچی ریتی مارگ اک دکھایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کپٹا، اُوچاں نیچاں بھيو

چُکا لیا۔ شبد جنائے نام انڈیٹھا، مٹھارس اک کھوا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ ترا لیا۔
 تارنہار ہر گردیو، ایک ایک اکھوائیا۔ جس جن گایا رسنا جہو، آسا منسا پور کرائیا۔ کوستک نیا مستک تھیو، چوڈاں رتن گھ شرمائیا۔ ابناسی کرتا الکھ
 ابھیو، برہم پاربرہم سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ گھر ساچا ہر سُبھایا، پایا پر م پُرکھ کرتا۔
 گرگھ میل میل ملایا، ناتاٹھا سرب سنسار۔ گر چیلایا رنگ رنگا، گر گوہند میت مُرار۔ آپے سگلا سنگ نبھایا، سگلا ساتھی وچ سنسار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلکی اک اوتار۔ کل کلکی ہر اوتار، نرگن جوت جگائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سارا، لوآں
 پُریاں پھول بھلایا۔ جن بھگتاں کرے ست پیارا، ست سروپ آپ ہو جائیا۔ برہم مت ایک دھارا، ایک رنگ رنگائیا۔ من مت ہوئے خوارا، چاروں
 کُنٹ کوکے دئے ڈھائیا۔ نار و بچار نہ ہاہاکارا، ساچا کنت نہ کوئے منائیا۔ ہر کا بھینو نہ پائے جیو گوارا، رسنا جہوانہ کوئے دکھائیا۔ گرگھ وِلا اُتریا پارا، جس
 جن اپنی دیا کمائیا۔ ایک وِج کرائے سچا وِجارا، ایک نام کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگ پورا اک اکھوائیا۔ سَنگ پورا ٹھانڈا
 ۹۶۹ سیت، ایک رنگ سمایا۔ پتت پاپی کرے پُنیت، پتت پاؤن ناؤں دھرایا۔ جس جن رکھیا ہر ہر چیت، ویلے اتم میل ملایا۔ کلجگ کوڑا رہیا بیت، ہر ساچے
 ویس وٹایا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، لوک مات پھیرا پایا۔ لکھ چوڑا سی رہیا جیت، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ گرگھ وِلا گائے سُبھائی گیت، سوہنگ ڈھولا اک
 الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سا جن لئے ور، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھ سجن بے پرواہ، ہر ہر لدھارام۔ پاربرہم ابناسی کرتا
 دیونہارا سچ صلاح، امرت نام پیائے جام۔ دو جہانی بن ملاح، کلجگ اتم پورن کرے کام۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، سچکھنڈ دوارا ساچا دھام۔ آپے
 پکڑنہارا بانہہ، ویکھ دکھائے نگر گرام۔ سدا سُبھیل دیوے ٹھنڈی چھاں، لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چام۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن میٹے اندھیری شام۔ ہر جن اندھیرا جائے چک، سَنگ پورا آپ چُکائیا۔ سُنفل کرائے مات گکھ، دھن دھن دھن
 جنیندی مایا۔ اُلٹا گر بھ نہ ہوئے رُکھ، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیا۔ کر درس اترے بھکھ، ہر ساچا ترس کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

بھگت بھگونت آپ اٹھائے لگ لگ، منمکھاں دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیوا دان، جیوا داتا وڈیائی۔ انترجامی پُرکھ بدھاتا، ہر گھٹ ویکھ دکھائندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، آتم برہم جنائندا۔ میٹے رین اندھیری راتا، ساچا چن چڑھائندا۔ شبد سنائے ایکا گاتھا، انحد تال وجائندا۔ کایا مندر پوجا پاٹھا، ایکا راگ سنائندا۔ سر سرور تیر تھ تاتا، انتر آتم آپ نہائندا۔ نوری نور جوت للاٹا، جوت زرنجن ڈمگائندا۔ آپے ستا ساچی کھاتا، آسن سنگھاسن آپ وچھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ آپے ویکھ دکھائندا۔ انترجامی پُرکھ سجان، ایکا ایک اونکاریا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ کھیلے وچ سنساریا۔ جن بھگتاں دیوے بھگتی دان، ایکا منتر نام درڑا رہیا۔ آتم درسی درس مہان، سوچھ سرپوئی روپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات مار جھات، اک اکانت کھیل کھلا رہیا۔ انترجامی کھیل اپارا، گن اوگن نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم برہم برہم روپ پسارا، برہم برہم وڈی وڈیائی۔ زرنجن سرگن بنھے دھارا، ایکا انک سمائی۔ آپے سوہے سچ دوارا، بنک دوازی ڈیرہ لایا۔ نج گھر وسے وسنہارا، نج آتم کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ میلا میل ملائی۔ گھٹ گھٹ برہم وسیا، پاربرہم گر کرتار۔ آد جگادی پھرے نسیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جن بھگتاں رین اندھیری میٹے مسیا، زمل جوت کرے اُجیار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، آپے کایا کھول کواڑ۔ شبد تیر نرالا کسیا، ہوئے ہنگتا دیوے مار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ کھیلے کھیل اپار۔ گھٹ گھٹ انتر نور اُجیارا، ہر ہر آپ کرائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بودھ اگادھ وڈی وڈیائی۔ پاونہارا ساچی سارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائی۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجدھار آپ سہائی۔ آپے وسے کھنڈ سچ دوارا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے وشنوں روپ اپارا، آپے برہم جوت پرگٹائی۔ آپے شکر کھیل اپارا، کھیلنہارا آپ کھلایا۔ آپے ترے گن تت کرے اُدھار، پنچم جوڑ جڑائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپارا، من مت بدھ اپنا انک دکھائی۔ انترجامی ہر ہر پیتا، ایکا رنگ سمایا۔ آد جگادی ٹھنڈا سپتا، متوت نہ کوئے دکھایا۔ کرے کرائے پتت پتت پتت پاپی لئے ترایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کوئے جنایا۔ اپنا بھانا جانے پیٹھا، اپنے بھانے آپ رہایا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھا، نیتز لوچن نین

دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ اندر کایا مندر، نچ گھر واسی پُرکھ ابناسی ایکو نکارا نر اکارا نر گن بیٹھا جوت جگایا۔ گھٹ اندر ہر کھیل اپارا، گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ گرکھاں کرے سچ پیارا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ایک ونج کرے کرائے سچ ونجارا، ایک دست جھولی پانیا۔ ایک رنگ رنگ کرتارا، اتر کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ میلا کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ گھٹ اندر ہر ہر واسا، اپنا آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل پر تھی اکاشا، گگن منڈل ویکھ وکھاندا۔ لوآں پُریاں پائے راسا، رُوس آپ نچاندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ پورن کرے آپے آسا، آپ اپنا سنگ نبھاندا۔ شاہ سلطان شاہو شتاباشا، سنگر پورا ناؤں رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ بھیت ڈیرہ لانداندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر وسیرا، ہر ہر جوت جگایا۔ گرکھاں دسے نیرن نیرا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ مٹمکھاں اندر کر اندھیرا، بیٹھا کھ چھپایا۔ آپے جانے ہیرا پھیرا، دل چھل دھاری کھیل کھلایا۔ آد جگادی جگا جگتر کرے کرائے حق نیڑا، بھل رہے نہ رانیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا اپنا گیڑا، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبیج سیتیج آپ بھوایا۔ گرکھ وسائے کایا کھیڑا، ہر مندر ڈیرہ لایا۔ پنچ وکارا چکے جھیرا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکانیا۔ من مت نہ کرے وسیرا، آسا ترساندے گوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ بیٹھا بے پرواہیا۔ گھٹ گھٹ وسیا اوتج نیچ، ہست کیٹ ایک رنگ سمایا۔ کھیلے کھیل جگت جگدیش، جگت جگدیشر ویس وٹایا۔ اپنا پیسن رہیا پیسن، اپنی چچی آپ چلایا۔ آد جگادی شرع حدیث، آپ اپنا ٹھم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اندر وڑ، نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھڑ، آپ اپنا آسن لایا۔ گھٹ اندر ہر کر واسا، ہر اپنا کھیل کھلانداندا۔ گرکھ دیوے نام دھرواسا، نام نامہ رسنا جھواکھ صلاحیندا۔ لیکھا جانے سواس سواسا، سگلا سنگ نبھاندا۔ مٹمکھاں خالی کرے کایا کاسہ، نام دست نہ جھولی پانندا۔ دوہاں ویکھے جگت تماشا، آپ اپنی رچن رچاندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، وشو رُپ سرب ساماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں پدھ جانے انتر، تن بُجھائے لگی بستر، امرت آتم ساچا جام پیاندا۔ انتر پدھ ہر ہر جانے، بھل رہے نہ رانیا۔ دوس رین ویکھ وکھانے، اٹھے پہر سیو کمایا۔ جو جن ہر ہر رکھے چرن دھیانے، چرن چرنو دک کھ پیانیا۔ آپ چلائے

اپنے بھانے، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ در دوارے دیوے مانے، در گھر ساچے سو بھا پانیا۔ منمکھ بھلے جیو انجانے، ہر کا بھيو کونے نہ پانیا۔ گرگھ ورلے چتر سگھڑ
سیانے، جگت ترسنا رہے مٹانیا۔ دوہاں وچولا سیری بھگوانے، سنت کنت بھگونت جیو جنت آد انت جگا جگنت جاگرت جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت،
آتم برہم برہم پچھان، پر بھ پاربرہم اک دھیان، اشٹ دیو ہر ساچا مان، آد شکتی روپ مہان، نور الہی بے عیب پروردگار، سرب جییاں دایا نچھایا،
خالق خلق کرے پیار، اوانگ روپ آپ نرکار، سرگن پسرے سرب پسا، ہنگ برہم دے ادھار، شبد ڈنکا بار انکا، عقل کل کل دھار اپنا آپ سنانیا۔
انترجامی اُج اگم، ایکا ایک اکھواندا۔ نہ مرے نہ کدے جم، جگا جگنتر ویس وٹاندا۔ پون سواس نہ لئے دماں، نیتز نیر نہ کوئے وہاندا۔ کرے کرائے
اپنا کما، کرنی کرتا آپ اکھواندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غما، ہر کھ سوگ نہ کوئے رکھاندا۔ نہ کوئی ہڈاس ناڑی دسے چم، پنچ تت نہ کوئے ہنڈھاندا۔
جس جن گایا دم دماں، کر کرپا میل ملاندا۔ لوک مات بھگت وچھل جگ آئے بھٹا، آپ اپنا روپ وٹاندا۔ کرے سیو جوں مال چرائے دھٹا، سیوک
سیوا آپ کماندا۔ انادی ناد وجائے راگ سنائے کنا، تال تلوڑا اپنے ہتھ اٹھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انترجامی انتر جانت، بھلے
۹۷۲ برے دی پیر پچھانت، پر م پُرکھ ہر کر پیار، گرگھ سجن جائے تار، منمکھاں کرے جگت خوار، لکھ چوراسی جم کی پھاسی رائے دھرم سیو لگاندا۔
انترجامی جس جن ویکھیا، مٹیا جگت اندھیر۔ ایکا نیتز اپنے پیکھیا، سنسا چکيا سنچھ سویر۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیسیا، مونڈ منڈائے نہ لائے ڈھیر۔ آد جگادی
ایکا جوت جوت پروسیا، نرگن نور نور اُجیار۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، بیٹھا دھرم سچے دربار۔ برہما وشن مہیش کرن آدیسیا، کوٹن کوٹ رہے پکار۔ کلجگ انتم
انت ہر بھگونت، گرگھاں جانے اگلی پچھلی ریکھیا، میل ملائے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ورتے ورتاوے اپنی دھار۔
دھار نرالی جوت اکالی، اپنی کل ورتاندا۔ جن بھگتاں دوارے بنے سوا، آپ اپنی بھکھیا منگ منگاندا۔ منمکھاں در رکھے خالی، ساچی وست نہ کوئے
لکاندا۔ دوہاں کرے جگت دلالی، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ اندر ویکھے وڑ، اپنی چوٹی آپے چڑھ،
اپنی ویدیا اکھر آپے پڑھ، ہر جن ساچے کرے پڑھانیا۔ سنگر پورا دین دیال، دیاندھ اکھواندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، کارج سدھ وکھاندا۔ سنت

سہیلے آپے بھال، آپ اپنا میل ملائندا۔ شبد سروپی بن دلال، ساچا ونج کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگا ئندا۔ سنگر پورا میترا، پاربرہم گر کرتار۔ گرسکھ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھے رنگ نام اپار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، لیکھا جانے نہ کوئے سنسار۔ سنائے سچ سچا سہاگی گیترا، کایا مندر سہائے بنک دوار۔ کرے کرائے پتت پنیٹرا، پتت پاپی جائے تار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، جو جن منگے نام بن بھکھار۔ آد جگادی ٹھنڈا سیترا، اگنی تت مٹائے جھوٹھی دھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے چرن پیار۔ سنگر ساچا ایک ہے، ایک ایکونکار۔ گرگھ بخشے ساچی ٹیک ہے، چرن کول پیار۔ کرے کرائے بدھ بیک ہے، زرگن باقی جوت اجیار۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، پنچم تت نہ کرے خوار۔ ہر جن ساچے آپ اپنے ویکھ ہے، جگ جگ میلے میلنہار۔ آپے پورب لہنا رہیا پیکھ ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس اگم اپار۔ سنگر پورا ٹھیا، وڈ داتا ہر مہربان۔ ایک نام امرت پیائے ساچا گھٹیا، دئی دوتی میٹے جھوٹھ نشان۔ گرسکھ آپ اٹھائے ستیا، آلس نندرا گوائے جگت دکان۔ سچ سہائے ایک رتیا، دیوے آتم جیا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن کرے در پروان۔ کرپا کرے ہر مہربانا، اپنی دیا کما ئندا۔ پتت پاپی کر دھیانا، غریب نمانے گلے لگا ئندا۔ ایک دیوے نام ندھانا، ساچی دست جھولی پائندا۔ جوگ ابھیا س نہ کوئے دکھانا، جپ تپ ہتھ نہ کوئے کرائندا۔ نظری نظر ندر کرے بھگوانا، ہر جن ساچے پار کرائندا۔ دھر در گاہی دیوے سچ پروانہ، اپنا نام ہتھ پھڑا ئندا۔ شبدی ہتھے ایک گانا، ایک کنت سگن منائندا۔ ناری کنت کنتوہل پڑکھ سلطانا، برہم پاربرہم پرنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت سجن میت اتیت لئے ور، مندر مسیت نہ کوئے جنائندا۔ ہر سنگت سوہے در، وڈ وڈی وڈیا ئیا۔ سنگر پورا کرپا دئے کر، من مت رہن نہ پائیا۔ اپنی اچھا اندر دھر، ساچی بھچھیا اک دکھائیا۔ جگت وکارا توڑ گڑھ، ہوئے روگ گوائیا۔ سو پڑکھ زرنجن پھڑائے لڑ، نام ست ست گڑمائیا۔ ایک اکھڑ ایکونکارا جانا پڑھ، ایک سکھیا سکھ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لئے ور، جو جن منگے سرن سرنائیا۔ آئے در در سوالی، منگے نام بھکھاری۔ آتم انتر کوئے نہ جائے خالی، مانس جنما پچ سواری۔ سنگر پورا سچا مالی، پھل پھل بوئے ویکھے جگت کیاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچے

گھر، گھر سجن میت مری۔ جن سردھالو سردھارکھ، انتر آتم اک لو لایا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ لوک مات لئے رکھ، لوک لاج دئے گویا۔ کرے کرائے لکھوں ککھ، لکھوں لکھ بنایا۔ کاگ ہنس کرے وکھ وکھ، اپنی چوگ آپ چنگایا۔ ایک مارگ چار ورن اٹھاراں برن کھتری براہمن شودر ویش رہیا دس، پُرکھ اکال اک سرنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سجن دیوے ور، جگت جگت بھگت بھگوت سجن سنت، صادق سدھ ایک ایک جنایا۔ آپے چاول آپے دال، اپنی ہانڈی آپ تپایا۔ آپے پانی دیوے ڈال، آپے رتت ابلایا۔ آپے لون مرچ لائے مسال، آپ اپنا رس بنایا۔ آپے پردہ اُپر دئے ڈال، اندرے اندر آپ بھڑکایا۔ آپے کرے حال بے حال، چاول دال سدھ رہے نہ رایا۔ آپے پروسے رکھے وچ تھال، آپے رسنا بھوگ لگایا۔ آپے وشٹا کر کڈھے باہر کایا ماٹی کھال، روپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا دین دیال، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا جگت اپنی بنت رہیا بنایا۔ چاول دال آپے میل، اپنا میل ملایا۔ آپے رہیا اپنا کھیل کھیل، اپنا ڈنڈا آپے وچ پھرایا۔ آپے اندر باہر سچے کھے پچھے اگے رہیا دکھیل، اگے اڑ کوئی نہ جایا۔ لکھ چوراسی اپنی ہتھیں پائی نکیل، کھچی جائے واہو داہیا۔ وشن برہما شو تیاں بہن نہ دیوے کسے ویلے ویہل، ساچی سیوا آپ کرایا۔ گرگھ ساچے سجن سہیل، آپ اپنے دیکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے اپنے ہتھ پھڑ دیکھے رس لائے رسنا جہو، کلج ویلا انتم آیا۔ سو چاول دال ہوئی پروان، جس ہتھ لایا بھگوان، آپ اپنے وچ لکایا۔ جیو جنت جنت انجان، ہر کا بھيو بھيو مہان، دیوی دیو سرب گن گان، سادھ سنت کرن دھیان، گر پیر اوتار رہے دکھان، بھيو ابھیدا لیکھ نہ جانے چارے ویدا، شاستر سمرت پُران انجیل قرآن، کھانی بانی رہی کھ صلاحیا۔ جیو جیو جیو انجانا، جیون جگت جنایا۔ ایش ایش کھیل مہانا، ایش وڈیایا۔ آپے ونجھ آپ مہانا، آپے چپو لایا۔ آپے سنگھڑ آپ سیانا، آپے دیکھ دکھایا۔ آپے لکھ چوراسی بنت بنانا، آپے رہیا بھوایا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر سرب پھرایا۔ حکمی حکم وڈ بلوان، اپنا آپ چلا سندا۔ لوآں پُریاں ایک آن، روس سیوا لاسندا۔ برہما وشن شو کرے دھیان، ساچا شبد جناسندا۔ لکھ چوراسی ہو پردھان، اپنا ویس وٹا سندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، کھیل کھلنتا ناؤں رکھاسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا گھڑا اپنا جھیرا آپے کرے حق نیڑا، آپے وسے ساچے کھیڑا، آپے دُور آپے نیڑا آپے کھ چھپا سندا۔ سرب کلا ہر بھر پور، چپ تپ نہ کوئے رکھایا۔
 آپے اُتجے اپنا نور، آپے ڈگمگایا۔ آپے اپنا دیوے ست سرور، آپ اپنے وچ سمایا۔ آپے ہوئے حاضر حضور، دُور نیڑا نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر آپے سوہے، آپے بیج سہایا۔ نہ کوئی گیان نہ کوئی دھیان، ہر ایشٹ نہ کوئے منایا۔ نہ کوئی پڑھے وید پُران،
 پوجا پاٹھ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی انجیل نہ کوئی قرآن، کلمہ امام نہ کوئے رکھایا۔ کھانی بانی نہ کوئے دکھان، رسنا ڈھولا نہ کوئے گایا۔ اپنی کر آپ
 پچھان، آپ اپنے وچ سمایا۔ پُرکھ اکال اک مہان، ایکا ایک ایک ہو جایا۔ ویس انیک وچ جہان، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ اپنا نام جگت نشان، دُھن ناد
 جنایا۔ پنج پنچی کھیل مہان، تت رت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دیوے ساچا ور، برہم پاربرہم سرنا یا۔ کایا مندر امرتسر، ہر
 ہر رچن رچایا۔ گرکھ ورلا ہر کی پوڑی جائے چڑھ، جس جن سنگر پورا آپ چڑھایا۔ گر امر داس پھڑایا اپنا لڑ، گر انگد راہ جنایا۔ نانک گھاڑن دتا گھڑ،
 رام داس وٹی ودھایا۔ گر ارجن درس دکھایا آگے کھڑ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جو جن سرن سرنائی جائے پڑ، نو دوارے دے تجایا۔ سکھمن ناڑی بہے لڑ،
 ترے سنگم میٹ مٹایا۔ سرور نہائے ساچے سر، دُرمت میل گوائیا۔ کاگ ہنس جائے بن، ایکا چوگ مانک موتی شبد گر چُگایا۔ آون جاون چکے ڈر،
 مٹے بھرم کی کایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ ملے ہر، ہر مندر کایا اندر ساچا میل ملا یا۔ جگت تڑاونا ہنکاری جندر، ساچے مندر ہوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر سرور امرت آتم ایکا ایک ایک درسایا۔ امرتسر ساچے نہاؤنا، ہر ساچے تال سہایا۔ ہوئے ہنگتا روگ گواؤنا، مایا متا موہ
 چُکایا، بھانڈا گڑھ ہنکار بھناؤنا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ دھیرج ست اک رکھاؤنا، ست ستوادی ویکھ دکھایا۔ کایا کپڑ مایا متا لاہنا، سچ سرور گرکھ نہایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک ایشان جیبا دان، جیون داتا آپ کرایا۔

جیا دان جاگرت جوت، گُرمھاں آپ جگانیا۔ لہنا دینا چُکائے ورن گوت، ایکا رنگ سمانیا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، انحد راگ سنانیا۔ دوجی واسنا
 کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا دئے مٹانیا۔ دھیرج جت ست بندھائے اک لنگوٹ، کام کرودھ نہ ہوئے ہلکانیا۔ اک جنائے ساچی اوٹ، دوسرا شٹ نہ
 کوئے وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا جھولی پانیا۔

★ ۳ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ مانا والا ★

اک اِکلا ایکوَنکارا، آد جُگاد سمانیا۔ جوتی نور نور اُجیارا، نورو نور ڈگمگانیا۔ آد زرنجن بھیو نیار، بھیو اھیدا بھیو چھپانیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار،
 کھیلنہارا آپ کھلایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، ناد انادی آپ اھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکوَنکارا، آد جُگادی کرپسار،
 آپ اپنا ویکھ وکھانیا۔ ویکھنہار پُرکھ اکالا، ایکا ایکوَنکاریا۔ آپے کھیلے کھیل زالا، کھیلنہار آپ اھوارہیا۔ چلے چلائے اپنی چالا، چال زالی اک وکھارہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ اپنی رچنا آپ رچائے، ہر ہر وڈی وڈیانیا۔ اپنی بنت آپ بنائے، آپے ویکھ
 وکھانیا۔ ناری کنت آپ اھوائے، اپنی دیا کمائیا۔ اپنا رنگ آپ چڑھائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ دوسر نہ کوئی سنگ رکھائے، سگلا سنگ نہ کوئی نبھانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکوَنکارا، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ ویس اولا ایکوَنکارا، اپنا آپ کرا سندا۔ زمل باقی کر اُجیارا، جوتی جوت
 ڈگمگاند۔ وسنہارا سچ دوارا، درگھر ساچے آسن لاسندا۔ اُچ محل اٹل منارا، آپ اپنا آپ سہاندا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدارا، راجن راج نام دھرا سندا۔
 حکمی حکم کر پیارا، اپنا تھم مناسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا آپ اھواندا۔ ابناسی کرتا ہر بھگوانا، آد جُگادی ایکا
 ایکوَنکاریا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، ویکھے وگسے کرے وچاریا۔ ساچا مندر اک سہانا، سچھنڈ دوارا نام رکھا لیا۔ دیا باقی اک اِکلا، زرنجن جوتی نور اُجیارا۔ ساچا
 تخت آپ سہانا، سچ سگھاسن آسن لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکوَنکارا، آپ اپنی بٹھے دھار، اپنی دھارا آپ بندھا

رہیا۔ کرتا پُرکھ ہر کرنہارا، اپنی کرت کماندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، بھيو کوءے نہ پائندا۔ آپے وسے دھام نیارا، تھر گھر ساچا اک سہائندا۔ ساچا مندر
 کرتیارا، آپ اپنا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈمگائندا۔ جوتی جوت جوت پرکاس، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ اپنے
 منڈل پاوے راس، آپے ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی دوسر دسے پاس، نہ کوئی انگ لگائیا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گنگن منڈل نہ کوئے سہائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ
 ابناس، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اکالا دین دیا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ دین دیا پُرکھ کرتارا، ایکا رنگ
 سمايا۔ آپے جانے اپنی دھارا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے وسے سچ دوارا، کھنڈ سچ آپ بنایا۔ آپے زرگن نور اُجیارا، زراکار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ آپ
 چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اپنی آپ اھوایا۔ آپے ویکھے اپنی وتھ، اپنے مندر آپ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم
 اپارا، اگم اگمڑی چال چلایا۔ پاربرہم پُرکھ اگمڑا، اگمڑی کار کماندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چمڑا، رکت بوند مات پت بھائی بھین نہ کوئے اھوایندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجیارا زرگن دھارا، زر نکارا آپ اھوایندا۔ زر نکارا پُرکھ اکال، اپنی کل ورتائیا۔ تھر گھر بیٹھ سچے
 دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آپ اپنی کرپا دھارا، آپ اپنا حکم سنایا۔ حکمے اندر کھیل اپارا، اپنی بنت بنایا۔ اپنے مندر کھول کواڑ، آپے ویکھ وکھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے پا، لیکھا جانے بے پرواہ، آپ اپنا سگن منایا۔ اپنا بندھن آپے پائے، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔
 اپنا سگن آپ منائے، آپ کرے گڑمائیا۔ ناری کنت آپ اھوایے، آپے سچ ہنڈھائیا۔ سٹ ڈلارا آپے جائے، ہر شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ شبد ڈلارا ساچا سٹ، ہر ساچا آپ اُپجائندا۔ پاربرہم ابناسی اچت، بھيو کوءے نہ آئندا۔ آپ
 سہائے رتی رت، آپے ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ شبد سٹ اُپجیا پوت، ہر ساچی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے سیا دوت، ساچی سیوا آپ لگائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ چار ورن ایکا روپ، آپ اپنا حکم سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ سُت دُلارا نوجوان، شبدی شبد اٹھائندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے مار دھیان، آپ اپنا بھو
 کھائندا۔ ایکتا ایکرت کر پروان، ایکتا جوت جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا سچ گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائندا۔ سچکھنڈ
 دوار نہیل دھام اٹل، ہر ساچا آپ سہائندا۔ نہ کوئی جل نہ کوئی تھل، گنگ منڈل نہ کوئی اپائندا۔ سادھ سنت نہ کوئی اوتارا، گر پیر نہ کوئی اُچائندا۔
 لکھ چوراسی نہ بٹھے دھارا، برہما وشن شو نہ کوئی رکھائندا۔ شبد انادی سُت دُلارا، ہر ساچا آپ اُچائندا۔ آپے مات پت بن سہارا، آپے گود اٹھائندا۔
 آپے ونج کرائے بن ونجارا، آپے وست وکھائندا۔ آپے بٹھے ساچی دھارا، آپے حکم سناائندا۔ آپے لوآں پُریاں کر پسارا، رُوس آپ چکائندا۔
 آپے برہمنڈ کھنڈ کھیل اپارا، آپ اپنا در دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سُت اک اٹھائندا۔ ساچے سُت اٹھ
 بلوان، ہر ساچے دیا کمائیا۔ تیرا رُپ سری بھگوان، تیرا انک لگائیا۔ تیرا نام اک نشان، ایک دے جھلائی۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی آپ
 ۹۷۸ اکھوائیا۔ ہر کاشد دھر فرمان، شبد شبدی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگگائیا۔ شبدی سُت بن بھکھارا، دوئے جوڑ
 سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی تیرا سچ دوارا، گھر ساچا اک سہائیا۔ چرن کول اک سہارا، ایک آس تکائیا۔ آپے بن وچولا دیوے دیونہارا، سچ بھنڈارا نام
 ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ساچی وست جھولی پا، اپنی دیا کمائیا۔ ایکتا دے سمجھا، ساچی
 سکھیا اک سمجھائی۔ ایک رنگ دے چٹھا، ایک ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، شبد سُت ابناسی اچت اپنا
 آپ سہائیا۔

سچکھنڈ دوارا ہر ہر واسا، ہر ساچی رچن رچائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناسا، ابناسی کرتا وڈ وڈیائیا۔ ساچے بنک بنک دواری پائے راسا، اپنی رچن
 رچائیا۔ ساچے شبد دے بھرواسا، ایکا بوجھ بھجھائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر تیری پوری کرے آسا، پورن اچھیا آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ اپنا رکھ ناؤں نرنکار، نرگن ویس وٹایا۔ آپے شبد بول جیکار، اپنا نعرہ آپے لایا۔ آپے سجن میت مرار، بندھن بندھو آپ ہو جایا۔ آپے کھیلے کھیل اپار، آپ اپنی اچرج کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت نرنجا، نورو نور ڈگمگایا۔ سچ دوارا ساچی دھار، ہر ساچے سچ بنایا۔ ساچی دست اپر اپار، ساچے وچ ٹکایا۔ ساچا شاہو بھوپ ہر سکدار، شاہ سلطان سچ اکھوایا۔ ساچا دوت در دربان، ایک ایک سہایا۔ ساچا شبد دھر فرمان، اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اپنی رچنا آپ رچائے، ہر وڈا وڈا بلکاریا۔ اپنے مندر ویس وٹائے، در درویش شاہ سواریا۔ نرنزیش ناؤں دھرائے، نرگن جوت نور اُجیاریا۔ اپنا انگ آپ کٹائے، نرگن بنھے ساچی دھاریا۔ ساکھیات آپ ہو آئے، وشنوں ویس کرے اپاریا۔ اپنی جوتی جوت جگائے، جوتی جوت ڈگمگ رہیا۔ اپنا امرت جل بھرائے، سر سرور اک سہا رہیا۔ اپنا کول بھل اُگائے، نا بھی کھ کھلا رہیا۔ پاربرہم برہم روپ وٹائے، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس کرایا۔ ویس اولاک اکلہ، ایک ایک کرائندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل اچھل آپ اکھواندا۔ اپنی جوتی آپے بلا، وشن برہما شو دپیک آپ جگائندا۔ شبد سنہہرا ایک گھلا، ایک حکم الا سندا۔ میل ملاوا گھڑی گھڑی پل پلا، ایک رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار، پاربرہم پرہم ویس وٹائندا۔ پاربرہم ویس وٹایا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کمایا، ہنگ برہم آپ ہو جائیا۔ سوہنگ سو سو رگھرایا، ایک ایک ایک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچ در، در دروازہ آپ کھلایا۔ در دروازہ گیا کھل، ہر ساچا آپ کھلایندا۔ ابناسی کرتا کوئے نہ پائے مل، اپنی کرنی آپ کرائندا۔ آپے بھلیا آپے گیا پھل، برہما وشن شو آپ اپنا سندا۔ اپنے کندھے تولے تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ شبد اگئی ایک بول، اپنا حکم سنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل عقل کل دھار، کل اپنی آپ ورتائندا۔ کلو نتا کل اپنی دھار، آپے ویس وٹایا۔ آپے وشو روپ بن کرتا، اپنا سنگ نبھایا۔ آپے برہم کرے پیار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آپے وسے دھواں دھار، آپے شکر گلے لگایا۔ آپے سب توں وسیا باہر، روپ رنگ رکھ نہ کوئی جنایا۔ سٹ ڈلارے کر پیار، ساچا حکم جنایا۔ لو آں

پُریاں دئے سہار، منڈل منڈپ آپ رہایا۔ دو جہاناں ہو اُجیار، جوتی نور رہیا ڈمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا
 بھر بھنڈار، آپے دئے ورتایا۔ سچ بھنڈارا ست سرُپ، اپنا آپ اپنا سندا۔ شبد سٹ شاہو بھوپ، ہر جھولی آپ بھرا سندا۔ ترے گن اُتجے تیرا رُپ،
 تیرے سنگ رکھا سندا۔ ہوئے پسارا چارے کوٹ، وہ دشا ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھا سندا۔

☆ ۴ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گھر پنڈ مانا والا ضلع امرتسر ☆

دین دیال سرب گنوتا، گھٹ گھٹ رہیا سماپا۔ ہر جن بنائے ساچی بتا، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ دیوے نام نیا متا، رسنا جہوا آپ دھیایا۔ توڑے
 گڑھ ہوئے ہنگتا، بھرمی بھرم مٹایا۔ لیکھے لائے بھکھے ننگتا، غریب نما نیاں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھے لئے
 لگایا۔ لیکھا لکھنہار کرتارا، آد جگاد سما سندا۔ گرکھاں دیوے نام بھنڈارا، گر سنگر رُپ وٹا سندا۔ در دکھائے امّ اپارا، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ ایکا بخشے
 چرن پیارا، چرن چرنودک مکھ چوانندا۔ کال پھاس کل کٹنہارا، گیڑا اپنے ہتھ رکھا سندا۔ داسن داسی ہو اُجیار، سیوک سیوا آپ کما سندا۔ خالق خلق
 میت مُرا، گھر گبھیر سما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ ملا سندا۔ ہر جن ساچا میل ملایا، میلنہار گر کرتارا۔
 جگت وچھوڑا پھند کٹایا، ناتا توڑ جگت سنسار۔ آتم انتر گیان درڑایا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ ساچاراگ اک سنا، دُھن اناد سچی دُھنکار۔ پنچم سخیاں بہہ
 بہہ گایا، ور پایا پُرکھ کرتار۔ گھر مندر ساچے ڈیرہ لایا، دیا باقی نرگن جوت کر اُجیار۔ کملا پاتی ویس وٹایا، دس نہ آئے جیو گوار۔ سنت ساجن ویکھ وکھایا،
 آپ اپنی کرپا دھار۔ پورب لہنا جھولی پایا، نیتز نیناں درس اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن جائے تار۔ تارنہار اک
 کرتارا، آد جگاد سما۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپارا، لوک مات ویس وٹایا۔ گر منتر نام شبد جیکارا، ایکا نعرہ لایا۔ جن بھگتاں دیوے ست ہلارا، ست ستوادی
 آپ دوا۔ ایکا دسے سچ پیارا، گھر ساچے بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر ویکھ وکھایا۔ گھر مندر ہر ملیا، گرگھ سجن

میت۔ ایک رنگ گروگر چیلیا، گر نام امرت بانی ٹھنڈا سیت۔ آپے ہوئے سجن سہیلیا، دھر درگا ہی سچا میت۔ آپے سے رنگ نولیا، آپے ہو یا ہست کیٹ۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلیا، کسے ہتھ نہ آئے دیہرے مندر مسیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے ور، آد جگادی پر کھنہار نیت۔ گرگھ سچا سجن، ہرجن ویکھ دکھائندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، دُرمٹ میل گوانندا۔ بھانڈے گرگھ ہنکاری بھجن، ہوئے ہنگتا روگ مٹائندا۔ نیتز نین پائے کجل، نام نامہ اک رکھائندا۔ سکھا سکھائی ساچا سجن، سنگر پورا ناؤں دھرائندا۔ دو جہانی پردے کجن، شبد دوشالہ اُپر پائندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہرجن ساچے میل ملائندا۔ جگ جگ میل میلنہارا، آد جگاد سمایا۔ گرگھ سوہے سچ دوارا، گھر ساچا اک دکھایا۔ ایک روپ ست سروپ مہا انوپ لیکھا کھے نہ کوئی سنسارا، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ جن بھگتاں دیوے بھگتی بھنڈارا، نام نامہ جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل گھر، گھر میلا سچ سبھایا۔

گھر میلا ہر شاہ سلطان، پایا پُرکھ اگم۔ دھرم دکھائے اک نشان، نہکرمی کرے کرم۔ ست سروپی اک بان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، نہ مرے نہ پئے جم۔ شبد بانا ہر بھگونت، ایک ایک رکھائندا۔ گرگھ چڑھائے ساچے سنت، ساچی سیوا آپ کمائندا۔ آد جگادی مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے گھر، در ساچا اک سبھائندا۔ در سچا دربار، ہر سبھائندا۔ سچکنڈ دوارے کھول کواڑ، پُرکھ ابناسی آسن لائندا۔ گرگھ ساجن ساچے لاڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھائندا۔ شبد سروپی پکڑے واگ، لوآں پُریاں پار کرائندا۔ جوٹھی جھوٹھی کریا دھوئے داغ، سچ سچ اک دکھائندا۔ سرن سرنائی جو جن جائے سنگر پورے لاگ، رائے دھرم چھند کٹائندا۔ ترے گن مایا بھجے آگ، پنج تت ناتا توڑ تڑائندا۔ میل ملائے کنت سہاگ، سرت سوانی شبد ہانی ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن میت اتیت، اپنے آپ جگائندا۔ گرگھ سویا جائے اٹھ، گر سنگر آپ جگائیا۔ سنگر پورا جائے ٹٹھ، دیوے درس بے پرواہیا۔ لگیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ نام لگائے ساچی چوٹ، شبد نگارہ اک وجائیا۔ دُئی دوتی کڈھے کھوٹ، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن درگھر ساچے سوبھا پائیا۔ سوبھاؤنت پایا بھگوان، بھگتی بھگت لیکھے لائیا۔ اتم ہو یا وچ جہان، جاگرت جوت وڈی وڈیائیا۔ سُنیا راگ ساچے کان، ایکا ایک صفت صلاحیا۔ امرت ملیا پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، نر ہر ہر نر گرگھ لیکھے لائے جن، دھن دھن دھن جنیندی مائیا۔

پاربرہم پُرکھ سلطانا، آد جگادی ایک اینکاریا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ نرگن جوتی جوت مہانا، آد نرنجن ڈگمگا رہیا۔ ایکا وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوار آپ بنا رہیا۔ لوآں پُریاں کھیل مہانا، شبد شبدی ڈنک و جا رہیا۔ برہما وشن شو اپنی سیوا آپ لگا رہیا۔ لکھ چوراسی ہو پردھانا، آپ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ پنج ترے ویس وٹانا، تتوت سما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اینکار، نرگن کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر آپ کرارہیا۔ کھیل اولاک اکلہ، ایکا ایک کرائندا۔ ابناسی کرتا وسیا سچ محلہ، بنک دواراک سہانندا۔ نہیل دھام دھام اٹلا، دس کسے نہ آئندا۔ نرگن دیک باقی جلا، جوتی نور ڈگمگائندا۔ اپنی شکتی آپے رلا، آپ اپنے رنگ سمانندا۔ اپنا آسن آپے ملا، آپے سوبھا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ ست سرُپ شاہو بھوپ آپ اکھوانندا۔ ست سرُپ ہر مہبان، ایکا رنگ سمائیا۔ جوتی جوت جوت مہان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ اپنا دیوے دھر فرمان، اپنا شبد جنائیا۔ شبد داتا وڈ بلوان، نر بھو آپ ہو جائیا۔ نر ویر کھیلے کھیل مہان، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ اجونی رہت نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ تھر گھر وسے سری بھگوان، پیٹھل پیٹھلو نام وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ ناؤں نرنکار نرگن دھار، ہر اپنی آپ اپنا پائندا۔ آپ اپنا کر پسا، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے کرے منگلا چار، راگ انادی آپے گائندا۔ آپے وسے دھواں دھار، سُن سادھ آپ ہو جائندا۔ آپے آسن سنگھاسن کر جوت اجیار، شاہو شتاباش آپ اکھوانندا۔ آپے پاوے راسن اپنے دوار، منڈل منڈپ آپ اپنا پائندا۔ آپے روس کرے اجیار، جوتی جوت جگائندا۔ آپے برہما وشن شو کر پیار، اپنی آس کرائندا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈار، لکھ چوراسی رچن رچانندا۔ آپے پنج تت کر پیار، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپے سرگن میلا اپر اپار،

نرگن اپنا آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کر سہارا، آپے دیکھے دیکھنہارا، دس کسے نہ آسندا۔ دیکھنہار پُرکھ سمرتھ،
 ایکا ایک اینکاریا۔ آد جگاد چلائے رتھ، جگ جگ کھیل اپاریا۔ شبد ڈوری پائے نتھ، لوآں پُریاں آپ بندھا رہیا۔ برہمنڈ کھنڈ دیوے وتھ، شبد جیکارا ایکا
 لا رہیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، انتر رُپ وٹا لیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ دکھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد
 شبد برہما، ناد انادی ناد وجا لیا۔ شبد انادی ساچا ناد، ہر ہر آپ وجا نندا۔ آپ سنائے برہم برہما، اپنا ڈھولا آپے گا نندا۔ آپ اپنا رکھیا یاد، آپے بھيو
 گھلا نندا۔ آپے رُپ موہنی مادھو مادھ، آپ اپنا ویس وٹا نندا۔ اپنا گھر آپے لادھ، آپے در سہا نندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دِیالا ایکا ایک اکھوانندا۔ اک اِکلا اینکار، عقل کلا ورتا لیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ مانس مانگھ کر تیار، اپنی
 رچن رچا لیا۔ نو در کھولے جگت کوڑا، ساچی رچن رچا لیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، آپے بیٹھا آسن لایا۔ جوتی نور نور اُجیار، دوس رین ڈمگ لایا۔ ناد ناد شبد
 دھنکار، انحد ساچا تال وجا لیا۔ سر سرور امرت دھار، کایا مندر آپ رکھا لیا۔ آتم سیجا میت مرار، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیل کھلا لیا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلایا، بھيو کوئی نہ پانندا۔ برہما وشن شو سیوا لایا، اپنا حکم سنانندا۔ سنساری بھنڈاری ناووں
 دھرایا، لائے دیبان آپ جنا نندا۔ اپنا بھيو نہ کسے جنایا، بھيو ابھید بھيو چھپا نندا۔ جگا جگنتر کھیل کھلایا، جگ کرتا آپ اکھوانندا۔ اپنا شبد راگ الایا،
 چارے وید اُجبانندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈایا، اُتھج سیتج جیرج اند آپے ڈیرہ لائندا۔ شبد اگمی میل ملایا، برہمنڈی کھوج کھجانندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نور کرے رُشائیا۔ نرگن نور پروردگار، ایکا نور الایا۔ ایکا وسے دھام نیار، دس کسے نہ آسندا۔ مقامے حق سانجھ یار، سگلا
 سنگ نبھایا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اک خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا لیا۔ ایکا رام رام رحمان ایکا
 ایک اینکاریا۔ ایکا گنی گن گانن، گاوت گاوت بھيو کوئی نہ پارہیا۔ ایکا گھ کھولے این، الف ڈنڈا میم نقطہ غین نہ کوئی رلا لیا۔ آپے جانے اپنی کلیان،
 طالب طلب آپ بنا لیا۔ اپنے مندر آپے بہ بہ چینا، اپنا کلمہ آپ پڑھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ رام

نامہ ہو اُجیار، اپنا ڈنک وجائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، کرنی کرتا کرت کمائیا۔ جوت جگائے وِچ سنسار، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جن بھگتاں کرے اک پیار، آتم برہم جنائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، سوچھ سروپی درس دکھائیا۔ کملاپاتی میت مُرار، دیا باقی اک رکھائیا۔ بوئد سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نخبھر دھارا اک چلائیا۔ کھلے کول ہوئے اُجیار، اُلٹی ناہی آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویس درویش نریش اپنا آپ وٹائیا۔ در درویش اک اِکلا، آد جگاد سمایا۔ سچ سَنگھاسن ایکا ملا، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ لوک مات آوے کر ول چھلا، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلے کھیل ہر ہر میت، اچرج ریت چلائیا۔ جیواں جنتاں پرکھے نیت، نج گھر بیٹھا آسن لایا۔ جن بھگتاں دتے سچ پریت، آتم انتر اک لو لایا۔ راگ سنائے سہاگی گیت، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ من منو آ من لئے جیت، مت متوالی نہ دے دُہائیا۔ بُدھ بیک ٹھنڈی سیت، ساتک ست ست ورتائیا۔ آپے وسے ہر جن چیت، اپنا نام آپ چپائیا۔ آپ سہائے کایا مندر دیہرا سچ مسیت، گھر ساچے آسن لایا۔ بیٹھا رہے اک انیت، زرگن وڈ وڈی وڈیائیا۔ ایکا ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ، اوچ نیچ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دِیالا، سرب کل آپے سمرتھ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی اک اکھوائیا۔ رتھ رتھو ہی بے پرواہ، اپنی سیو کماندا۔ جگ جگنتر بن ملاح، لوک مات ویس وٹائندا۔ گر پیر آپ اکھوا، اوتار اپنا ناؤں دھرائندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ساچے مارگ لائندا۔ لکھ چوڑاسی کٹے پھاہ، آون جاون پھند کٹائندا۔ اک چپائے ساچا ناں، نام نامہ آپ اُچائندا۔ سدا سہیلا پکڑے بانہہ، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ پھر پھر ہنس بنائے کال، ساچی چوگ نام چگائندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس وٹندڑا، پاربرہم کرتار۔ لوک مات جوت جگندڑا، پنج تت کرے پیار۔ زرگن سرگن ناؤں رکھندڑا، کھیلے کھیل وِچ سنسار۔ گرگھ سبجن میت آپ اکھوندڑا، دیوے نام شبد ادھار۔ دیا باقی اک وکھندڑا، کملاپاتی جوت اُجیار۔ اندھیری راتی میٹ مٹندڑا، میل ملاوا ایکنکار۔ لہنا دینا مول چکندڑا، پورب لیکھائے وچار۔ ہر جن ساچے پار کوندڑا، آپے جانے آر پار۔ منجھدھار نہ کوئی رُھندڑا، بھو ساگر کرے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، جگ جگ لئے مات اوتار۔ لوک مات ہر اوتارا، ہر ہر رچن رچانیا۔ آپے کھیلے کھیل اپارا، نرگن وڈی وڈیانیا۔ وید کتیب نہ پاؤن سارا، بھو
 ابھیدا بھو پھپھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ناؤں دھرانیا۔ جگ جگ اپنا ناؤں رکھ، نام جیکارا ایک لائندا۔ ستجگ ہو پرتکھ،
 ایک روپ سماندا۔ تریتا اپنا آپ کیا وکھ، رام راما ڈنک وجائندا۔ دواپر کرشنا لکھنا لکھ، ایک لکھ جگائندا۔ کاہنا کرشنا ایک پکھ، کشنا سکلا نہ کوئی وکھائندا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، لوک مات کھیل کھلائندا۔ کلجگ انتم لائے سٹ، ڈنک نگارہ اک وجائندا۔ آپے پرگٹ ہوئے کھیل بازی گرٹ، عیسیٰ موسیٰ ناؤں
 دھرائندا۔ آپے اپنا کلمہ رہیارٹ، چار یار سنگ محمد ناتا جوڑ جڑائندا۔ آپے جوتی نور لٹ لٹ، نانک کایا ڈیرہ لائندا۔ آپے کھولے چوواں ہٹ، چوواں
 طبقاں ویکھ وکھائندا۔ آپے بولے نام ست، ست نام ست آپ ہو جائندا۔ آپے پنچم پیچے اپنے وت، آپے پھل بھل لگائندا۔ آپے پانی دیوے
 جھٹ، اپنی سیوا آپ لگائندا۔ آپے گوہند جو دھاسورا ہوئے سمرتھ، سرب کل آپ اکھوائندا۔ آپے اپنی ہاڑی لئے کٹ، دوسر کوئے نہ سنگ رلائندا۔
 کلجگ کھیلے کھیل بازی گرٹ، کوڑی راس نچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ کلجگ انتم ہر ہر ویس،
 اپنا آپ وٹانیا۔ بھو نہ پان برہما وشن ہمیش گیش، کوٹن کوٹ در بیٹھے سیس جھکائیا۔ لکھ لکھ تھکا چارے وید، وید ویاسا بھو نہ رانیا۔ پُران اٹھاراں کرن
 ادیس، شاستر سمرت رہے گائیا۔ گیتا گیان آپے ویکھ، اپنا گن آپ جنائیا۔ انجیل قرآنا لکھی رکھی، ہنسا ہنسا کرے پڑھائیا۔ کھانی بانی اک ادیس، نیچو نیچ
 سیس جھکائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کسے دی چلے نہ کوئی پیش، آپ اپائے آپے لئے مٹائیا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل ہمیش، کھیلنہارا آپ اکھوائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے ویسا نر نریش، حکمی حکم سرب بھوائیا۔ آپے نانک نرگن موڈھے دھرے کھونڈی بھوری کھیس، اپنا کھ پھپھانیا۔ آپے داتا جو دھاس دسمیش،
 آپ اپنا بھیت چڑائیا۔ پُرکھ اکال رہیا ویکھ، بھل رہے نہ رانیا۔ جانہارا رکھی کیس، کون گوردھن رہیا اٹھائیا۔ ایک جانے مجھ داہری کیس، موڈ منڈائے
 بھو نہ رانیا۔ لکھ چوڑاسی لکھیا لکھ، ہر کا لیکھ نہ کوئی مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیلے کھیل اگم اپار، اگم
 اگڑی کار کمائیا۔ اگڑی کار ہر کرائے، کرن کراونہارا۔ نہ کوئی دوسر سنگ رلائے، کھیلے کھیل پُرکھ نرنکارا۔ تئاں لوکاں ڈیرہ ڈھاہے، چوتھے گھر وسے

سچ گھر بار۔ چوڑاں ہٹاں بھو کھلائے، چوڑاں طبقات مارے مارے۔ برہما ویتا رو رو نیر وہائے، کلجگ انتم رووے زارو زارا۔ شکر نیوں نیوں سیس جھکائے، گل پائی کنٹھ مالا۔ وشنوں ویس آپ وٹائے، آپے کھیلے کھیل نرالا۔ پاربرہم پر بھ بھو نہ رائے، جگت و دیا ہوئے بے حال۔ چوڑاں و دیا دس نہ آئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل برہمنڈ، اپنی پائے آپے ونڈ، و رہنڈی کھوج کھوجائیا۔ و رہنڈی ہر کھوجنہارا، لکھ چوراسی پھول بھلا سندا۔ برہمنڈی دیونہار سہارا، جیرج انڈی ڈیرہ لاسندا۔ توڑے گنڈھاں توڑنہارا، گڑھ ہنکار رہن نہ پائندا۔ تیج پرچنڈی تیز کٹارا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ جودھا سوربیر بلی بلکارا، گر شبدی ناؤں دھرا سندا۔ دہ و شتا چار کٹ پاوے سارا، گنگن گنگنتر ویکھ وکھائندا۔ ستاں دیپاں ہو اجیارا، نرگن ساچا چند چڑھائندا۔ نو کھنڈ پر تھمی دے ہلارا، اپنا دھکا آپے لاسندا۔ دھرت مات کرے پکارا، انتر رو رو نیر وہائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا، کلجگ انتم لے اوتارا، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم و، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ناؤں خدائی پروردگار، عقل کلا اکھوائیا۔ سرب جییاں داسا نھیا، بے عیب روپ وٹائیا۔ نبی رسولاں کرے وچارا، قطب غوث شیخ مسائق پیر دستگیر ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل گپت ظاہر، اندر باہر وڈی وڈیائیا۔ دھرت دھول نہ چکے بھار، پاپاں دبی رہی گر لائیا۔ سادھ سنت رہے پکارا، آتم انتر اک لو لائیا۔ کلجگ جیو ہوئے و بھچارا، ناتا تٹا بھیناں بھائیا۔ نہ کوئی نار کنت بھتار، سہاگ کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ مات پت نہ کوئی پیار، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیا۔ ساک سجن نہ میت مرار، جھوٹے دھندے رہے جھوٹے بندھن پائیا۔ کوئی نہ گاوے ہر نرنکارا، ہر دے ہر نہ کوئی وسائیا۔ سادھ سنت کرن پرچارا، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ تٹ تیر تھ ہوئے خوارا، پرش ناری ننگے رہے تاریاں لائیا۔ کسے نہ ملیا ہر کا دوارا، ہر کی پوڑی نہ کوئی چڑھائیا۔ پھر پھر تھکے نو دوارا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ ملیا میل نہ میت مرار، آسا ترسانہ کوئی چکائیا۔ کایا تٹا نہ گڑھ ہنکارا، من کا منکا نہ کوئی پھرائیا۔ سرت سوانی نہ کرے پیار، گر شبد نہ جوڑ جڑائیا۔ ساچے مندر اندھ اندھیار، دیوا بتی نہ کوئی ٹکائیا۔ بھرے بھلا بھرم سنسار، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیا۔ کلجگ جودھا وڈ بلکارا، اپنی کرنی رہیا کرائیا۔ چاروں کٹ کرے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ ست سنتو کھ گئے ہار، جت لنگوٹ نہ کوئی بندھائیا۔ خاکی خاک ہو یا

سنسار، ساچی خاک نہ تن رمانیا۔ جٹا جوٹ ویکھ پيسار، جھوٹھا بندھن گل وچ پانیا۔ گرگھ وِلا کرے وِچار، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ درس دکھائے اگم
اپار، گوہند میلا سہج سُبھانیا۔ ناتا تے سرب سنسار، سگلا سنگ تجانیا۔ پُرکھ ابناسی کنت بھتار، ملے میل ساچے ماہیا۔ نار سہاگن سوہے بنک دوار، گرگھ
ساچے وڈ وڈیا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، نر اپنا ناواں رکھانیا۔ نہہکٹک پُرکھ سلطانا، ایکا ایک
اکھواندا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ شبد انادی راگ ترانہ، ایکا راگ الاندا۔ جن بھگتاں ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی پھول
بُھلاندا۔ ست سروپی بدھا گانا، ساچا سگن مناندا۔ چرن دھوڑ کرائے سچا اشنا، دُرم ت میل دُھواندا۔ امرت آتم پینا کھانا، ساچا جل پیا نندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کل کلکی آپ اکھواندا۔ کل کلکی ہر دھار اوٹی، اپنی آپ چلایا۔ نرگن جوت اک اکل،
اکال پُرکھ وڈ وڈیا نیا۔ لوک مات ہوکا دیوے گلیو گلی، منمکھ کوئے اٹھ نہ جانیا۔ کھیلے کھیل ول چھلی، اچھل اچھل آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے امرت پھلی، گرگھیں چوگ چُگانیا۔ گرگھ چُگائے ساچی چوگ، آتم رس جناندا۔ آتم سیجا ساچا بھوگ، ساچا در
سہاندا۔ جگت وچھوڑا کٹے وچوگ، برہوں روگ مٹاندا۔ درگھر میلا ست سنوگ، سگلا سنگ نبھاندا۔ درس دکھائے ہر اموگھ، سوچھ سروپ روپ
وٹاندا۔ چرن پریتی ساچا جوگ، ساچا مارگ ایکا لاندنا۔ سوہنگ شبد سچ سلوک، ستجگ ساچا راہ دکھاندا۔ کلج لہنا دینا چکے چوڑاں لوک، پورب لہنا
جھولی پاندا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، ترے گن اگنی مٹھ تپاندا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، برہما وشن شو نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سجن لئے ور، آپ اپنا جوڑ جڑاندا۔ گرگھیں گر ناتا جوڑ، گر شبدی شبد سما نیا۔ کلج اتم آیا واگاں موڑ، گر
گوہند وڈ وڈیا نیا۔ سر سے لگی نبھے توڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیا۔ شاہ سوارا چڑھیا نیلے گھوڑ، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ گرگھیں اتم جائے بہرے، آپ اپنا
روپ وٹانیا۔ دو جہاناں لائے ایکا پوڑ، ادھو چکار ڈنڈا نہ کوئی لگانیا۔ جگت ترسنا میٹے اوڑ، امرت میگھ اک برسایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، گرگھ ساچے
لئے اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، ایکا ڈکا شبد وجانیا۔ ڈکا شبد نشان، ہر وجاندا۔ کھیلے

کھیل سیری بھگوان، بھيو کوئی نہ آسندا۔ دو جہاناں پاوے آن، حکم سناندا۔ سنگر پورا ہو مہربان، بنت بناندا۔ لوک مات دیکھے مار دھیان، گرکھ اٹھاندا۔ منمکھ نہ سکے کوئی پچھان، مایا پردہ پاندا۔ سرب جییاں دا جانی جان، آپ اپنا گھ چھپاندا۔ کلجک میٹے جھوٹھ دکان، سنجگ ساچا مارگ لاند۔ سنت سہیلے کر پروان، گر چیلے میل ملاندا۔ وید پُران انجیل قرآنی کھانی بانی سارے گان، ہر کا بھيو کوئی نہ پاندا۔ بھگت وچھل گن ندھان، گنونت ناؤں رکھاندا۔ گر سکھاں دکھائے پد نربان، پرمانند سماندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا انت سندیش، لوک مات آپ سناندا۔ انت سندیسہ کلجک دھار، ہر سنگر آپ سنانیا۔ کوڑی کر یادے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پانیا۔ کلجک کایا توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے گڑھ رہن نہ پانیا۔ بیس پیسا ہر جگدیشا ہویا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آنیا۔ اک حدیث پڑھائے سرب سنسار، کلمہ کائنات آپ جنانیا۔ واگرؤ اللہ ایکا دھار، رام کرشن کرے پڑھانیا۔ برناں ورنناں کر خوار، ساچی سرن اک تکانیا۔ پُرکھ اکال میت مرار، دوسر ہوئے نہ کوئی سہانیا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھار، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ چار ورنناں اک پیار، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا دھام بہانیا۔ ایکا نام شبد جیکار، ایکا نعر لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ڈنک اک وجانیا۔

☆ ۴ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی سرنندر سنگھ دے گھر پنڈ بھولر ضلع امرتسر ☆

ست پُرکھ نرنجن اک اونکار، آد جگاد سماندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، الکھ اگوچر اگم آپ کرا سندا۔ جوتی نور نور اجیار، پُرکھ اکال ناؤں دھراندا۔ ساچی صورت بے عیب پروردگار، آپ اپنا روپ وٹاندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلاندا۔ کھیلنہار سیری بھگوانا، ایکا رنگ سمايا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے وچ سمايا۔ آپے شاہ سلطان وڈ راج راجانا، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ آپے گنونت ہر گن ندھانا، گھر گمبھیر ناؤں دھرایا۔ آپے چتر سنگھ ہر سیانا، لیکھا لیکھ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نور پرگٹایا۔ نور

اُجیارا پاربرہم، اپنا آپ کرائندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، پنج تت تت نہ کوئی رکھائندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمائندا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دِیالا، ایکارنگ رنگائندا۔ ایکارنگ ہر بنواری، اپنا آپ رنگائی۔ نرگن جوت نور اُجیاری، ایک ایک ڈمگائی۔ آد نرنجن کھیل اپاری، کھیل کھلنتا بے پرواہیا۔ ساچے مندر وسے اگم اپاری، آپ اپنا آسن لائی۔ تھر گھر بیٹھ لائی تاڑی، دس کسے نہ آئی۔ نہ کوئی مچھ نہ کوئی داہڑی، مونڈ منڈائے نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی ناتا جوڑے بہتر ناڑی، من مت بدھ نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی سمند ساگر ڈونگھی کھاڑی، دھرت دھول نہ کوئی دکھائی۔ پنج تت نہ کوئی ہنکاری، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئی ہلکائی۔ نہ کوئی کھنڈا تیر کٹاری، شستر بستر نہ کوئی ہنڈھائی۔ آد جگاد کھیل نیاری، اپنی آپ کرائیا۔ تھر گھر سوہے سچھنڈ سچے درباری، سچ سنگھاسن آسن لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا اپنا ناؤں رکھائی۔ ابناسی کرتا کرنہارا، عقل کلا ورتائندا۔ جگ جگتر کھیل اپارا، بھیو کوئی نہ پائندا۔ نرگن جوت نور اُجیارا، نورو نور ڈمگائندا۔ ساچا مندر کرتیارا، سچھنڈ آپ سہائندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی سہائندا۔ اک اکلایککارا، گھر ساچے آسن لائندا۔ نہ کوئی دیسے چوہدارا، نہ کوئی سیس جھکائندا۔ نہ کوئی گریپر سادھ سنت اوتارا، شبد ناد دُھن نہ کوئی وجائندا۔ اک اکلایک کرپسارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ پون پانی نہ کوئی وچارا، گگن منڈل نہ کوئی سہائندا۔ نہ کوئی رواس دسے ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے سچ محلہ، نہچل دھام اُچ اٹلا، کملاپاتی ایکا ایک ایک سہائندا۔ ایکا ایک ایک کرتارا، ایک ایک اکھوائیا۔ ایک ایک نرگن جوت نور اُجیارا، نورو نور ڈمگائی۔ ایک ایک ست سروپ ہر سرجنہارا، ست ست ست اکھوائیا۔ ایک پُرکھ اگم اگمرا اگمرا کارا، اپنی آپ چلائی۔ پاربرہم پر بھ لے اوتارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد آپ سمائی۔ آد جگادی ہر ہر کھیل، اپنا آپ کرائندا۔ آپے کرے اپنے میل، آپے ویس وٹائندا۔ آپے نرگن دیا باتی پائے تیل، آپے ڈمگائندا۔ آپے داتا سورا سرگ سدا سہیل، آپے سکلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگتر اپنا ناؤں دھرائندا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، دوسر ناہیں کوئے۔ تھر گھر بیٹھ

سچے دربار، آپے جانے اپنی سوئے۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنے رنگ بلوئے۔ آپے کنت آپ بھتارا، اپنی سیجا آپے سوئے۔ آپے پُرکھ آپے نار،
 آپ اپنا کھیل کھلئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا کھیل اپار، جوتی نُور نُور اُجیار، نُور و نُور ڈمگائے۔ نُور اُجالا ہر گوپالا، عقل
 کلا ورتانیا۔ سچھنڈ و سے سچّی دھر مسالہ، تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ شبد سَنگھاسن کھیل نرالا، پُرکھ ابناسن سو بھاپانیا۔ ہر جن کرے آپ پرتپالا، پرتپالک وڈ
 وڈیانیا۔ اپنا مارگ جانے راہ سکھالا، نہ کوئی دُوسر ویکھ وکھانیا۔ آپے کال آپے مہاکالا، اکال مورت رُپ بے پرواہیا۔ آپے تت جوت جوالا، آد شکت
 آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انک بنانیا۔ آپ اپنا انک بنا، اپنی کھیل کھلا سندا۔ اپنا ست آپ اُچبا، آپے کُکھ
 اُٹھاندا۔ اپنی گودی آپ اُٹھا، آپے ویس وٹاندا۔ سچھنڈ دوارا رچن رچا، ساچا دھام جنا سندا۔ داتا دانی بے پرواہ، بھيو کوئی نہ پاندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکھ نرنجن اک اکھ جگائندا۔ اکھ نرنجن اکھ جگا، اپنی اکھ جگائیا۔ آپے بنے بے پرواہ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ آپے
 ۹۹۰ بھچھیا دیوے پا، جھولی آپے رہیا بھرائیا۔ آپے پورن اچھیا اپنی لئے کرا، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد
 ویس وٹانیا۔ ویس اولاک اِکلا، ایکا ایک کرائیا۔ آپے پھلپا آپے بھلا، بھل بھلواری آپ ہو جائیا۔ اپنی کرتا قیمت پائے اپنا ملا، آپے دے چُکائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک سہانیا۔ تھر گھر ساچا سچ دروازہ، ہر ساچا آپ سہاندا۔ پاربرہم پر بھ غریب نواز، نرنجن
 آسن لائندا۔ آد نرنجن رچیا کاجا، ابناسی کرتا ویکھ وکھاندا۔ ست سرُپی دیوے داجا، ساچا سگن مناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 تھر گھر ساچا اک سہاندا۔ تھر گھر ساچا ہر سہنجنا، ہر ساچا آپ اُچبانیا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ناؤں رکھائے درد ڈکھ بھے بھنجنا،
 دُوسر بھے نہ کوئی رکھانیا۔ آپے سر سرور کرے کرائے مجنا، اپنا تال آپ سہانیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، آد جُگاد وڈی وڈیانیا۔ سچ نگارہ ایکا وچنا، پُرکھ اکال
 اک وجانیا۔ اپنا بنے آپے سچنا، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ ویکھے ساچا گھر، تھر گھر اندر ڈیرہ لائیا۔
 سچھنڈ سچ دوارا، ہر ساچا آپ سہاندا۔ تھر گھر کرے جوت اُجیار، نرنجن باقی دیپ جگائندا۔ اندر مندر پُرکھ کرتارا، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آد شکت

کر پیارا، ساچا سنگ نبھائندا۔ جوتی ناری جوت بھتارا، ساچا ویس وٹائندا۔ آپے جائے سُت دُلا را، شبدی ناؤں دھرائندا۔ شاہو بھوپ سچا سکدارا، شاہ
 سلطاناں حکم سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگوچر بے پرواہ، شبد سُت لئے اٹھا، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ شبد سُت وڈ بلوانا،
 ہر ہر آپ جگایا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، آپ اپنا حکم سنایا۔ تھر گھر ویکھے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا اک اپایا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک منگل گایا۔ ایک پد
 رکھے زربانا، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ ایک اوٹ سری بھگوانا، سر سمرتھ ہتھ لکایا۔ ست سروپی بنھے گانا، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال، اجوئی رہت ویس وٹایا۔ اجوئی رہت کرنی کرتا، اپنی کرت کمایا۔ سُت دُلا را ویس در درویش، انیکا رُپ جنایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ جاگرت جوت دیا باتی، کملاپاتی آپ جگائندا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی، سچ
 سنگھاسن آسن لائندا۔ شاہو شباشی پاوے راسی، اپنا منڈل آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے ساچا در، سچ دوارا
 اک سہائندا۔ تھر گھر ساچا اک سہایا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ سچکھنڈ اندر ڈیرہ لایا، گھر گھر وچ میل ملایا۔ میل ملاوا سچ سبھایا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔
 ایک رُپ آپ وٹایا، دوجی دھار نہ کوئی جنایا۔ تیجا در نہ کوئی کھلایا، چوتھے گھر نہ وچے ودھائیا۔ پنچم میل نہ کوئی ملایا، ساچی سخیاں نہ منگل گایا۔
 چھیویں چھپر نہ کوئی رکھایا، اٹھان تتاں وچ نہ آئی۔ اپ تیج دئے پرتھی آکاش من مت بدھ نہ نال رلایا، نو در نہ کھول کھلایا۔ جگت واسنا نہ کوئی
 بھرایا، دسم دواری نہ ڈیرہ لایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاونت، ہر ساچی رچن رچایا۔ ایک بیٹھا ہر بھگونت، بھگوان رُپ
 بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا آد انت، آد آپ اھوایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، سٹح پرکاس ویکھ وکھائیا۔ آپے مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی
 لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نو اس پُرکھ ابناسا، منڈل راس کھیل تماشنا، اپنا آپ کرایا۔ کھیل تماشنا کر ویکھے، ہر ہر
 وڈی وڈیایا۔ اپنے نیتز آپے پیکھے، دس کسے نہ آئی۔ آپے در دربان در درویشے، آپ اپنی لکھ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیونہارا ساچا در، سُت شبد سبھائیا۔ سُت شبد ہو تیار، ہر ساچا حکم سنائندا۔ لو آں پُریاں محل اُسار، اپنا آسن لائندا۔ رُوس کر تیار، جوتی جوت

ڈگمگائند۔ جل بنب ویکھ وچار، دھرت دھول اُپائند۔ آکاش پرکاس اک پیار، ایکارُپ وٹائند۔ اپنی کرپا آپے دھار، نرگن کھیل کرائند۔ وشنوں
 ونسی ویس اپار، وشنورُپ وٹائند۔ امرت جل بھر بھنڈار، کول ناہ کھلائند۔ کھلیا کول ہوئی گلزار، برہماکھ صلاحیند۔ ترے گن میتا دے ادھار،
 ٹھانڈا سیتا آپ اکھوائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے ساچار، سُن سادھ بودھ اگادھ آپ جنائند۔ آپے سنجھ آپ
 سویر، دوس رین آپ ہو جائند۔ آپے دیونہارا گپڑ، آپ اپنی کل ورتائند۔ آپے لہنا دینا دے نیر، نہ کوئی دوسر سنگ رلائند۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، منڈل منڈپ آپ سہائند۔ منڈل منڈپ ہر ہر ماڑی، اپنی آپ سہائند۔ روس سورج چن ستاری، ساچی سیوک سیو
 لگائند۔ برہما وشن شو کر پیاری، اپنے حکمے حکم پھرائند۔ پنج تت ترے گن کھیل نیاری، پُرکھ پدھاتانا تا جوڑ جڑائند۔ لکھ چوراسی کھیل نیاری، آپے
 ویکھ وکھائند۔ نرگن جوت کر اُجیاری، گھر گھر وچ آپ لگائند۔ پون سواسی سیواداری، سواس سواس نام دھرائند۔ اندر باہر گپت ظاہری، آپ اپنا
 کھیل کھلائند۔ ورنجندی ہر کھیل نیاری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائند۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ آسن
 لایا۔ شبد اناد سٹی دھکارا، اپنا راگ الایا۔ اپنا نام بول جیکارا، آپے منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل رگھرایا۔
 شبد جیکارا آپے بول، اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم رہیا تول، ایکاکنڈا ہتھ اٹھائیا۔ شبد اگنی وے ڈھول، مردنگا رہیا ہلایا۔ سدا سہیلا وسے کول، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ آپے برہما ویتا جائے مول، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ آپے انتر جائے مول، آپے کول ناہ بھوائیا۔ آپے لیکھا جانے دھرت دھول، آپے
 دھولا بھار اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹائیا۔ آد جگادی کھیل کھلنتا، بھيو کوئی نہ پائند۔ لکھ چوراسی ویس
 ویس وٹنتا، نرگن جوت جگائند۔ پنج وکار سنگ رکھنتا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناؤں رکھائند۔ آسا ترسنا جوڑ جڑنتا، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائند۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائند۔ اپنی رچن آپے رچ، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے اندر وڑیا سچ، سچ آپ سمجھائیا۔
 آپے کایا مائی بھانڈا کچ، آپے بھنے گھڑ وکھائیا۔ آپے نو دوارے رہیا نچ، آپے دسویں سچ سہائیا۔ آپے ترے گن اگنی جائے مچ، آپے ساتک ست رُپ

وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا کھیل کھلائیا۔ اک اِکلا کر پسار، عقل کلا ورتائندا۔ نرِگن سرِگن بنھے دھارا، سرِگن نرِگن
 ویس وٹائندا۔ دوہاں وچولا اِگم اپارا، شبد شبدی ناؤں دھرائندا۔ دس نہ آئے وِچ سنسارا، رُپ رنگ نہ کوئی سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیل کھلنتا شاہ سلطان، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ شبد جھلائے اک نشان، ایکا ہتھ اٹھائیا۔ برہما وشن شو پائے آن،
 کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند سیس جھکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو پردھان، ستاں دیپاں ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی جانی جان، گھٹ گھٹ ویکھے دس نہ آئیا۔ گرگھ
 ساچے لئے پچھان، جن بھگتاں دیوے نام وڈیائیا۔ کایا مندر سچ مکان، ایکا برہم جنائیا۔ جوتی جوت جگے مہان، جوت نرِجن ڈگمگائیا۔ انحد شبد سچّی دھنکان،
 راگ انادی آپ سٹائیا۔ سر سرور اک مہان، کاگوں ہنس بنائیا۔ جوٹھی جھوٹھی مٹے دکان، پنچ تت نہ کوئی ہلاکائیا۔ آتم سیجا کر پروان، بجر کپائی توڑ
 تڑائیا۔ درس دکھائے ہو مہربان، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ سرتی شبدی اک دھیان، ایکا رنگ سمائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا میلا سچ سبھائیا۔ آد
 جگادی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے نام کرے وڈیائیا۔ وڈ وڈی وڈیائی ہر ہر ناؤں، ہر ساچا
 ناؤں اُپجائندا۔ سنت سہیلے پکڑے باہوں، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ آپے بنے پتا ماؤں، ہر جن بال انجانے گود اٹھائندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، ایکا
 ساچی چوگ چگائندا۔ نگر کھیڑا ویکھے اک گراؤں، کایا مندر سو بھاپائندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ اپنا ناؤں ہر کرتار، آپے آپ رکھائیا۔ لوک مات لئے اوتار، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ نرِگن سرِگن
 میل وِچ سنسار، کایا چولا اک ہنڈھائیا۔ شبد بول سچّا جیکار، اپنا نعرہ دئے لائیا۔ کھیلے کھیل اِگم اپارا، بودھ اگادھ وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچی بنھے دھارا،
 ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ چارے وید کر وچار، آپے ویکھ وکھائیا۔ بھگت سہیلے لئے اُبھار، آپ اپنا میل ملائیا۔ دوتی دُشٹ کر خوار، ہوئے ہنگتا گڑھ
 تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگتر جانے بدھ گھٹ گھٹ انتر، اپنا لیکھا آپے پائیا۔ لیکھا لکھنہار بھگوانا، بھییو ابھید نہ کوئی
 چھپائندا۔ ابناسی کرتا گن نَدھانا، گنوتا ویس وٹائندا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، لوک مات آپ سٹائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے بنھے گانا،

آپے سگن مناسندا۔ جن بھگتاں کرے جگت پچھانا، اپنا نیتز آپ کھلائندا۔ آپ دکھائے پد نربانا، پرمانند آپ سماندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی جگت آپ بندھاندا۔ جگت جگت ہتھ کرتار، راج جوگ کمائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لکھ پوراسی ویکھ دکھائیا۔ سنجگ تریتا کھیل اپار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ دواپر اتریا اتم پار، نہ سکے کوئی بچائیا۔ کلجگ پرگٹ ہو سنسار، لوک مات لئے انگڑائیا۔ نال لیایا اک وِ بچار، جوٹھ جھوٹھ کری گڑمائیا۔ بیچ وکارا بھر بھنڈار، جیواں جنتاں آپ ورتائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، دہ دشا ڈیرہ ڈھائیا۔ کلجگ تیرا کھیل اپار، ہر ساچا آپ کھلائیا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا پار کنارہ، ساچے گھاٹ بہائیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا در ساچے گھر دیوے ہر، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیا۔ کلجگ اٹھیا بال نادان، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، در منگے منگ بن بھکھاریا۔ جگت ویکھاں اک مکان، نو کھنڈ پر تھی کھول کواڑیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک منگے منگ، در درویش بن بھکھاریا۔ کلجگ منگے اپنا دان، اپنی جھولی آگے ڈاپیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پردھان، ہر تیری وڈ وڈیائیا۔ ایک اکھر ہوئے نشان، دوسر رُپ وٹائیا۔ جانے کھیل دو جہان، دو جہاناں بھیمو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منگنہارا تیرے در، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کلجگ سیس رہیا جھکا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پُرکھ ابناسی وست جھولی پا، منگن آیا در دوارا۔ تیرا نعرہ دیواں لا، کراں کھیل وچ سنسار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا وڈ بھنڈارا۔ کلجگ کوکے دئے ڈہائیا، نیتز رو رو نیو وہایا۔ بال اوستھا کر گڑمائیا، اپنا ناتا جوڑ جڑایا۔ ایک سنگ رہیا نبھائیا، دوسر وست نہ کوئی تکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در منگن تیرا آیا۔ تیرا در اُچ اپار، کلجگ بول سنایا۔ آد جگادی وڈ بھنڈارا، توں ورتارا رہیا ورتایا۔ دیونہار سرب سنسار، بھل رہے نہ رانیا۔ ایک منگے منگ بھکھارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دتا اپنا ور، بدھ مت آپ سمجھایا۔ ساچی وست جھولی پا، دے مت رہیا سمجھایا۔ کلجگ بستر تن پُچھا، جوٹھ جھوٹھ شنگار بنایا۔ تت وکارا دئے وساء، ساچا میل ملائیا۔ ایک سکھیا دئے پڑھا، من مت وڈی وڈیائیا۔ گُرم ت سب دی دئے گوا، ہوئے روگ جنایا۔ جھوٹھے مارگ دیوے لا، سچ سچ نہ کوئی جنایا۔ اپنا رُپ رہیا وٹا، کلجگ بیٹھا آسن

لایا۔ دوپر ملیا سچا تھا، لوک مات گیا تجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر دیوے بے پرواہیا۔ کلجگ بال نادان، دوس دوس راہ
 تکا سندا۔ صدی صدی ہو یا نوجوان، آپ اپنا انگ ہلا سندا۔ چاروں گنٹ اٹھ بلوان، اپنا چکر آپ پھرا سندا۔ نال رلایا پنج شیطان، ساچا حکم سنا سندا۔ من
 مت میلا بے ایمان، سچ ایمان نہ کوئی دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنی رچن آپ رچا سندا۔
 کلجگ چار گنٹ لاکار، اپنا آپ لگا سندا۔ کر کر ویس گیا ہار، نہ کوئی پنڈھ مُکا سندا۔ اک اکلانہ پاوے سار، ہر کا بھیو کوئی نہ آسندا۔ دوجی واری منگے منگ
 بن بھگھار، آگے ہر ہر جھولی ڈاہندا۔ توں داتا دانی سرجنہار، سرب جیاں رزق صبا سندا۔ خالی کوئی نہ دے سے بھرے رہن بھنڈار، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، در تیرا اک تکا سندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ور، کلجگ کوڑا آپ اٹھایا۔ تیرا سنگ دیوے ہر، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ جوت
 دھر، پنج تت کرے رُشایا۔ رام نام جائے ہر، ایکا کلمہ دے پڑھایا۔ اک محمد اندر وڑ، چار یاری لئے اُپجایا۔ اُچی چوٹی آپے چڑھ، جلوہ نور آپ دکھایا۔
 اپنی حدیث آپے پڑھ، کلمہ امام آپ اُپجایا۔ آپے کائنات دیکھے کھڑ، آپ اپنا نین کھلایا۔ آپے کھولے چوڑاں در، چوڑاں طبقات مول مُکایا۔ آپے
 گھاڑن لئے گھڑ، گھر نہار دس نہ آیا۔ کلجگ تیری بانہ لئے پھڑ، دوہاں میلا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا کھیل
 کھلایا۔ سنگ محمد چار یار، ناتا جوڑ جڑایا۔ اللہ رانی کر پیار، ساچا سنگ نبھایا۔ ایکا نعرہ بول جیکار، نیوں نیوں دے سنا سنا۔ انا الحق حق پکار، حق حقیقت
 دیکھ دکھایا۔ مقامے حق سانجھے یار، اپنی کرنی رہیا کمائی۔ لاشریک بے عیب پروردگار، واحد اک روپ وٹایا۔ تیرا کرے سچ پیار، اپنا پلو نام بندھایا۔
 جگت کریا کرے خوار، ایکا کلمہ آپ پڑھایا۔ شرع شریعت مارے مار، ملا شیخ مسائق قاضی پیر نال رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیونہارا ساچا ور، ایکا کلمہ رہیا سنا سنا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، ہر ساچا آپ سنا سندا۔ محمدی بدھا ایکا گانا، ساچا مولی تند رنگا سندا۔ ہتھیں ہندی کھیل مہانا، ایکا
 رنگ رنگا سندا۔ تیس بتیس گائے گانا، اپنا راگ سنا سندا۔ بھیو کھلائے انجیل قرآنا، آپ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ آپے تیر آپے نشانہ، آپے چلہ ہتھ
 اٹھ سندا۔ آپے مارے کچھ کمانا، آر پار آپ درسا سندا۔ آپے چوڑاں طبقات ہٹ کھلانا، محمد بوجھ بُجھا سندا۔ نو دوارے جگت مکانا، پنچم موہ سما سندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن رچا سندا۔ محمد ملیا ساچا ور، ہر ساچے آپ سنا۔ ایک کلمہ لینا پڑھ، ایک الف الفی پایا۔ ایک پوڑے جانا چڑھ، ایک ڈنڈا ہتھ پھڑایا۔ چار کُنٹ ویکھنا کھڑ، تیرا نعرہ نام لگایا۔ ایڑا اکھڑ ادھ وچ بیٹھا ور، دوجا گھر آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر سلطان، اپنی آپ سمجھایا۔ محبان بیدھو ہر مہربان، نورونور اُچھایا۔ آپے کلمہ دین ایمان، آپے مُسلم رُپ وٹایا۔ آپے شرع شریعت ویکھ جہان، آپ اپنی این رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اک کلمہ رہیا سمجھایا۔ انت محمد ہر سمجھائے، نیتز نین اگھڑایا۔ تھر کوئی رہن نہ پائے، جو دیسے وچ سنساریا۔ سنجگ تریتا دس نہ آئے، دوپر ہوئے نہ کوئی اُجیاریا۔ کلجگ کوڑا ڈنک وجائے، چارے کُنٹ پھرے ہنکاریا۔ تیرا ساچا سنگ نبھائے، سگلا ساتھی اک اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک امت سمجھا رہیا۔ اک محمد نیتز کھول، اپنا راہ تکا سندا۔ اتم انت چار یار نہ دس کول، نہ کوئی سنگ نبھائندا۔ اُمت اُمتی نہ تولے تول، نہ کوئی کنڈا ہتھ اُٹھائندا۔ چار کُنٹ پیا گھول، گھول گھولی نہ کوئے گھمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اتم انت آپ جنا سندا۔ اتم کھیل ہر جنائے، اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ کوڑا ویکھ دکھائے، کوڑی کریا کر ہلکائیا۔ پنج تت تت لڑائے، دوس رین کرے لڑائیا۔ گنی اگت اگت جلائے، ساتک ست نہ کوئی دکھائیا۔ سورا سربنگ کھیل کھلائے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دتا ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ محمد کریا اپنا زور، جو رُو زر پرنا سندا۔ کوڑ کڑیارا کلجگ پکڑی ڈور، چاروں کُنٹ سرن لگا سندا۔ دوہاں وچولا اندھ گھور، پنج چور پھیرا پائندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ سکے کوئی ہوڑ، نہ کوئی باہر کدھائندا۔ ابناسی کرتا جگا جگنتر آپے چڑھیا اپنے گھوڑ، اپنا ویس وٹائندا۔ نرگن سرگن جائے بہڑ، نانک نام دھرا سندا۔ ویکھے پھل مٹھا کوڑ، امرت رس اپنے ہتھ رکھائندا۔ چار کُنٹ دوڑ دوڑ، کلجگ گنی اگت بُجھائندا۔ گرگھاں بُجھائے لگی اوڑ، ست پیالہ نام اک پیا سندا۔ چرن پریتی ساچی جوڑ، گھر ساچے میل ملا سندا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ اوڑا اونکارا تولے تول، ایڑا اپنی ونڈ ونڈائندا۔ ایڑی اشٹ ہر رہیا مَوَل، مولا رُپ آپ اکھوائندا۔ سسا قلعہ مندر کھول، کایا گڑھ سہائندا۔ پنجواں اکھڑ وجائے ڈھول، ہاہانال

رلائندا۔ ہنگ برہم تولیا تول، پاربرہم ویس وٹائندا۔ سچ دست نانک کول، نرگن جھولی آپ بھرائندا۔ جن بھگتاں پردے دیوے کھول، دئی دوتی
 میٹ مٹائندا۔ چار ورتاں وسے کول، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی دکھائندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کڈھے پول، پنڈت پاندھے آپ سمجھائندا۔
 کلمہ امام آپے بول، اپنا سجدہ سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائندا۔ نانک کھنڈا نام پھڑ، لوک مات
 اٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھڑ، آپ اپنا میل ملایا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی روپ وٹایا۔ اپنی ودیا
 آپے پڑھ، نام ست منتر درڑایا۔ کھجگ کوڑا رہیا سڑ، اگنی تت تپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ ساچا ویکھ دکھایا۔ کھجگ کوکے
 دے دھائی، نیتزیر وھنیا۔ اک محمد سنگ رلائی، در آئے ساچے بھنیا۔ پُرکھ ابناسی لے انگری، آپے ویکھے مار دھنیا۔ آپے پُچھے چائیں چائیں، دوہاں
 کول بھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹنیا۔ محمد رووے مارے دھا، کوکے کوک دھایا۔ تیرا حکم لیا وجا، تیری سچ
 سرنایا۔ تیرا بستر تیرا گھنا گل وچ پا، تیرا ویکھ دکھایا۔ تیرا ڈنکا دتا وجا، تیرا راگ سنایا۔ توں داتا بے پروا، تیرا بھو کوئی نہ پانیا۔ ہنکاریاں دیوے
 گڑھ تڑا، گڑھ ہنکار رہن نہ پانیا۔ میرا مان دتا گوا، نانک جوت کر رُشایا۔ ویکھن جائے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پانیا۔ میں دساں کیہڑے نگر
 گراں، مکہ کعبہ دے دھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سُن سُن سُن بکار، تیرے انک سمایا۔ تیرا کراں سچ پیار،
 تیرا لیکھا لیکھ لکھایا۔ تیرا بھریا جگت بھنڈار، تیری ونڈ ونڈایا۔ تیرا طبق تیری دھار، تیرا رنگ رنگایا۔ نو بیخ خبردار، نانک کرنے آیا۔ چوڈاں سد ہوئے
 خوار، چوڈاں چوڈاں دے گویا۔ انتم لیکھا مکے وچ سنسار، لہنا دینا دے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکاشد رہیا سنایا۔ سچا شبد
 ہر جنا، اپنا بردھ دھرائیا۔ محمد ڈھیہہ پیا سرنا، سرناگت اک جنایا۔ تیرا لیکھا جانے توں ہی بے پروا، تیرا بھو کوئی نہ پانیا۔ تیرا نانک تیرا راہ، تیرا مارگ
 رہیا چلایا۔ توں ہی کھیل رہیا کھلا، خالق خلق آپ اکھوایا۔ عالم علما سرب دے بھلا، جگت ودیا نہ کوئی چترایا۔ پنڈت پاندھے دینے زلا، راون گڑھ
 تڑایا۔ دُشٹ ہنکاری دے کھپا، غریب نمانے گلے لگایا۔ سبج ڈیرہ دتا ڈھا، تریتا پار دکھایا۔ دواپر لیکھا دتا چکا، کھجگ ویس وٹایا۔ نانک نرگن جوت

جوت آپ پروسیا، آپے نورو نور اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر رہیا پڑھائیا۔ ایکا اکھر ہر پڑھاؤنا، ایکا اوٹ رکھائندا۔
گر گوہند گر میل ملاؤنا، ساچا سگن منائندا۔ کلجگ اتم ویس وٹاؤنا، نہہکلنک ناؤں رکھائندا۔ کل کلکی اوتار پھیرا پاؤنا، مات پت نہ کوئی جنائندا۔ شبد ڈنکا
اک وجاؤنا، راج راجاناں راؤ رنگاں شاہ سلطاناں آپ اٹھائندا۔ کلجگ بھیکھ پکھنڈ ملاؤنا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائندا۔ راجا رانا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ
کوئی کائندا۔ چار ورن میٹ ملاؤنا، اٹھاراں برن مکھ شرمائندا۔ ایکا سرن پُرکھ اکال کراؤنا، دوجا ایشٹ نہ کوئی منائندا۔ شبد جیکارا ایکا لاؤنا، ایکا کلمہ آپ
پڑھائندا۔ اوچاں نیچاں ایکا دھام بہاؤنا، ذات پاتی میٹ ملائندا۔ نہہکلنک ہر ناؤں رکھاؤنا، گوہند ساچا سنگ نبھائندا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساڈھے
تن ہتھ آسن لائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آؤنا، آساترسانہ کوئی چلائندا۔ پُتر دھیاں نہ رنگ رنگاؤنا، ناری کنت نہ میل ملائندا۔ پیلا بستر نہ
رنگ چڑھاؤنا، نہ کوئی شستر تن سچائندا۔ شبد کھنڈا اک اٹھاؤنا، برہمنڈاں آپ چکائندا۔ جیرج انڈاں لیکھ مکاؤنا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ ناؤں رکھ ہر زرنکار، نہہکلنک ڈنک وجائندا۔ لکھ چوڑاسی کرے
خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ برہما وشن شودے ہلار، کلجگ ویلا اتم آئندا۔ کروڑ تیتیس کرے ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھائندا۔ لکھ چوڑاسی نار
و بچار، ہر کنت نہ کوئی ہنڈھائندا۔ منمکھ ستے پیر پساہ، کلجگ گوڑھی نیند سوائندا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج وپار، سادھاں سنتاں آپ کرائندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ
ہوئے خوار، لچپت نہ کوئی دھرائندا۔ اللہ رانی کرشنکار، مکھ گھنگھٹ اپنا لائندا۔ ایکا رکھی نکھی دھار، چاروں کُنٹ نین مٹکائندا۔ بھرے بھلے جیو گوار،
پنج تت وکارا لوبھ ہلاکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے ویکھے تیری دشا آپے پاونہارا حصہ آپے ونڈ
ونڈائندا۔ کلجگ اتم ونڈی ونڈ، گر گوہند وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، ورجنڈی کھوج کھوجائیا۔ چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈ، جوٹھے جھوٹھے دھونیاں
تائیا۔ سرت سوانی ہوئی رنڈ، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ ہوئے ہنگتا چکی پنڈ، ستنام نہ سیس کوئی اٹھائیا۔ جوٹھی جھوٹھی پلے بدھی گنڈھ، کنگرماں
کری گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری کریا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ تیرا کوڑا رنگ، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ ماواں پُتراں ٹٹا

سنگ، پتا پوت نہ میل ملائندا۔ بھیناں بھیناں بیج مانے پلنگ، ست دھرم نہ کوئے رکھائندا۔ سادھاں سنتاں مایا متا مارے ڈنگ، ترے گن اپنا ویس
 وٹائندا۔ کام کرودھ چڑھی کنگ، چاروں کنت وپائندا۔ کوڑ گڑیارا ہویا ننگ، اتے پلو کوئے نہ پائندا۔ گر گوہند وجائے مردنگ، کلجگ ویلا اتم آسیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے اگم اپار، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ گر گوہند نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آد پرکھ ہر ہر مہربان،
 ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت نور مہان، دو جہاناں کھیل کھلائیا۔ شبد اگمی دھر فرمان، نام سندیشہ اک سنایا۔ برہما وشن مہیش گنیشا ہوئے حیران،
 لوک مات راہ تکایا۔ نر زیشا وڈ بلوان، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے گوپی کرشنا کاہن، آپے منڈل راس وکھایا۔ آپے میلا سینتا رام، سینتا سرتی لئے
 پرناپا۔ آپے برہمنڈ و سیا نگر گرام، آپے کھوج کھوجایا۔ آپے پنج تت ناتا ہڈ چام، آپے جوڑی جوڑ جڑایا۔ آپے میٹے رین اندھیری شام، ساچا چند آپ
 چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ ہر کھیل کھلاؤنا، وید کتیب بھینو نہ رایا۔ پرکھ ابناسی ویس
 وٹاؤنا، نہہکلنکی جامہ پایا۔ شبد ڈنکا اک وجاؤنا، ایک ہتھ اٹھایا۔ آپ اپنا میل ملاؤنا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا میل ملایا۔ گرگھ ساجن اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائندا۔ درگھر ساچے لگا بھاگ، کملاپاتی آپ لگائندا۔ ماجھے دیکھ جگے چراغ، نو کھنڈ
 آپ وکھائندا۔ ستاں دیپاں ایک راگ، ایک شبد سنائندا۔ لکھ چوراسی پکڑے واگ، چاروں کنت بھوائندا۔ ترے گن مایا ویکھے آگ، پنچم تت جلائےندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائےندا۔ گرگھ سویا جائے اٹھ، ہر سنگر آپ اٹھایا۔ ابناسی کرتا آپے ٹٹھ، دیوے درس
 بے پرواہیا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے بیٹھے رٹھ، کلجگ اتم لئے منایا۔ گلیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، جو جن رسنا رہے گایا۔ کلجگ اتم کرے ایک مٹھ،
 چار ورنان میل ملایا۔ ڈئی دوتی میٹے پھٹ، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ مایا موہ وکارا کڈھے کٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ گرگھ آون جاون لکھ چوراسی جائے
 چھٹ، جو جن آئے سرنایا۔ کلجگ پوہ رہی پھٹ، کلجگ میٹے جھوٹھی شامیا۔ سمت ستاراں پے لٹ، سمت سولاں دے گواہیا۔ گرگھ پیاے امرت
 گھٹ، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، نرگن داتا آپ اکھوایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، نہہکلنک

اکھوائندا۔ کلجگ انتم بن ملاح، گر گوہند سنگ نبھائندا۔ گر کھماں دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ آپے لائندا۔ اکھر وکھر نام پڑھا، جوتی جوت ڈمگائندا۔
 ساچے پوڑے دے چڑھا، ادھ وچکارے نہ کوئی اٹکائندا۔ دسم دواری میل ملا، سکھمن ناڑی پار کرائندا۔ بجر کپائی توڑ تڑا، امرت دھارا کھ چوائندا۔
 کول نابھ آپ اٹا، اپنا جھرنا آپ وہائندا۔ اپنا راگ دے سنا، پنچم سخیاں منگل گائندا۔ سرت شبد ہر جوڑ جڑا، ساچے گھوڑے آپ چڑھائندا۔ دسم
 دواری باہر کڈھا، اپنا کڈا آپے لائندا۔ آپے سُنّ سادھ جائے سما، رُوپ رنگ نہ کوئی جنائندا۔ اپنی کھیل آپ کھلا، اپنا در وکھائندا۔ سچکھنڈ دوارا رچن
 رچا، در دروازہ اک گھلائی۔ تھر گھر اندر بنت بنا، گھر گھر وچ سوہا پائندا۔ جوتی جوت لئے ملا، جوتی جوت آپ ملائی۔ الکھ زرنجن بے پرواہ، اگم
 اگوچر بھیونہ آئندا۔ ست پُرکھ زرنجن ناؤں دھرا، ست ستوادی ویس وٹائندا۔ اجوئی رہت بے پرواہ، مورت اکال دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک زرائن ز، ز زرائن آپ ہو جائندا۔ ز اوتار سری بھگوانا، ہر ہر ملی بکاریا۔ نام کھنڈا تیج کرپانا،
 چنڈ پرچنڈ آپ چکا رہیا۔ شبد تیر سچ کمانا، ساچے چلے آپ چڑھا رہیا۔ آپے مرد مرد مردانہ، سورپیر آپ اکھوارہیا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں، لوک
 مات ویس وٹا رہیا۔ لکھ چوڑاسی بنھے گانا، کلجگ انتم سگن منا رہیا۔ رائے دھرم ویکھے مار دھیانا، چترگپت حساب وکھا رہیا۔ لاڑی موت نوجوانا، کوار کنتیا
 آپ اٹھا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے سرشٹ سبانا، لکھ چوڑاسی پھول بھلا رہیا۔ کون در ہوئے پردھانا، کون سنگ نبھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ انتم دھار چلا رہیا۔ دھرم رائے لئے انگڑائی، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ چترگپت رہیا اٹھائی، اپنا لیکھا پھول بھلایا۔ دوہاں میلا ایکا
 تھائیں، ایکا انگ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے سچ صلاحیا۔ سچ صلاح دیوے دیونہارا، آد انت اکھوایا۔ لکھ چوڑاسی
 پاوے سارا، رائے دھرم دے سزایا۔ گرگھ ساچے لئے ترایا، جس جن رسنا ہر ہر گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم
 ور، نہہکنک زرائن ز، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویس انیک انک کل دھار، دیال کال کرے کھیل وچ سنسار، کال مہاکال
 اپنی سیوا لایا۔

ہر سبّجَن میتِ مُرارِ سربِ گُنونت، گُرِ سَنگَرِ ناوَن دھرا سندا۔ کھیلے کھیل اگمّ اپا سِری بھگونت، پارِ برہمِ پرِ بھ وِیس وِٹا سندا۔ لکھ چوڑا سِی کھیل اپا
 کرنٹ، ہر جن ساچے ماتِ جگائندا۔ مُسکھاں مایا پائے بے انت، پردہ اوہلا آپ رکھائندا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، جگِ جگ اپنا
 ناوَن رکھائندا۔ بھگتن پیتا پُرکھ اکال، پرُم پُرکھ اُکھوائیا۔ آدِ جگادی دینِ دِیال، جگِ جگ وِیس وِٹا۔ سنتِ سہیلے ساچے لال، لوک ماتِ آپ اُٹھایا۔
 شبدِ سرُپی بنِ دلال، گھر ساچے میلِ ملائیا۔ دُھن انادِ وجائے سچا تال، انحدِ سیوا لائیا۔ امرتِ سرِ دیوے سرِ سرورِ اکِ اُچھال، تالِ سہاواِ اکِ
 درسا ئیا۔ نامِ خزانہ دھن سچا دھن مال، گُرکھاں جھولی پائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرتِ میوہ آپ کھوائیا۔ دوسِ رینِ کرے پرتپال، پرتپالکِ وڈ وڈیائیا۔
 چرنِ پریتی گھالن گھال، گھالی گھال لیکھے لائیا۔ اکِ وکھائے دھرم سچّی دھرمسال، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ دیکھ جوتی ساچی بال، اگیان اندھیرِ مٹایا۔
 لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ آپ ہو جائیا۔ غریبِ نمانے آپے بھال، جگِ جگ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، ہر جن
 میلے سچِ سُبھائیا۔ سبّجَن سچا پاتشاہ، پارِ برہم بے انتِ اکِ اوَنکار۔ آدِ جگادی بنے جگتِ ملاح، آپے گُرِ پیرِ اوتار۔ آپے سادھ سنت لئے اُپا، آپے بھگتن
 بھگتی بھرے بھنڈار۔ آپے اپنا ناوَن لئے جپا، شبدِ بولے سچِ جیکار۔ آپے لہنا دینا دئے مُکا، پورب لہنا کرِ وچار۔ گُرکھاں تنِ بستر گہنا دیوے پا، شبدِ
 سرُپی سچِ شنگار۔ مایا ممتا پردہ دیوے لاہ، کوڑی کرایا دئے نوار۔ چرنِ دھوڑی مستکِ ٹکا دیوے لاء، جوتِ زرنجنِ کر اُجیار۔ امرتِ ٹھنڈی دھار کھ دئے
 چوا، نچھر برسے ایکِ اینکار۔ بندِ کوڑا دئے کھلا، میٹِ مٹائے پنچم دھاڑ۔ انحدِ راگ دئے سنا، پنچم میلا میتِ مُرار۔ سُرّتی شبدِ ایکِ رنگ دئے رنگا،
 کرے کرائے سچِ پیار۔ آتمِ سیجا دئے سہا، آپے سٹا پیرِ پیار۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، گُرکھ سبّجَن لائے پار۔ گُرکھ سبّجَن پار کنارہ،
 گُرِ سَنگَرِ آپ کرائندا۔ پہلوں بخشے چرنِ پیارا، دُجا منتر نامِ درڑائندا۔ تیجے نیتِ کر اُجیارا، اپنا درس دکھائندا۔ چوتھے گھر کھول کوڑا، چوتھے پد
 رہائندا۔ پنچم پیتا ہو اُجیارا، پنچم سنگِ نبھائندا۔ چھ گھر کرے پار کنارہ، چھپر چھن نہ کوئی وکھائندا۔ ستِ ستوادی ستِ پُرکھ زرنجنِ ساچی کارا، گھر
 ساچے آپ کرائندا۔ اٹھ تت نہ کوئی وچارا، پنج ترے نہ میلِ ملائندا۔ نو در نہ کوئی ہاہاکارا، انتر رو رو نیر نہ کوئی وہائندا۔ دسویں آپے پاوے سارا،

گرگھ سبجن ویکھ دکھائندا۔ نانا توڑ جگت سنسارا، آپ اپنے انگ لگائندا۔ ناری کنت کنت بھتارا، ہرجن ساچی تیج ہنڈھائندا۔ رلیاں مانے گپت ظاہرہ،
 دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سبجن اپنے لیکھے لائندا۔ گرگھ لیکھے جائے لگ، گر سترگر آپ لگائندا۔ آپے
 ہنس بنائے لگ، آپے مانک موتی چوگ چگائندا۔ آپے وسے اُپر شاہ رگ، آپ اپنا بھیو کھلائندا۔ آپے اگنی جوتی رہیا لگھ، نورو نور آپ ڈمگائندا۔
 آپے تارے جیو الپگ، سرگ آپ اکھوائندا۔ آپے چرن دھوڑی مجن کرائے ماگھ، دُرمت میل آپ گوائندا۔ آپے شبد سرپنی بھے ساچا تگ، نہ کوئی
 توڑے توڑ تڑائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سبجن ویکھ دکھائندا۔ ویکھنہارا اینکار، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ بھگتن پیتا میت
 مرار، سنت بھگت کرے گڑمائیا۔ دیوے نام شبد ادھار، رام نامہ بھیو کھلائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، نورو نور دسائیا۔ پنچم پنچم کر خوار، پنچم موہ مایا موہ
 چکائیا۔ پنچم ناد ناد دھنکار، پنچم ساچا راگ الائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے اپنے در، در سچا اک سہائیا۔ ساچا در آد
 زرنجن، اپنا آپ رکھائندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، دُکھیاں دُکھ ونداائندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، مستک ایک جوت لائٹ جگائندا۔ دو جہاناں
 پردے کجن، نام دوشالہ اُپر پائندا۔ سکھا سہیلا ساچا سبجن، سر اپنا ہتھ لگائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سبجن مات ترائندا۔
 گرگھ سیکھ سٹ دُلارا، سترگر ساچے پایا۔ گن اوگن نہ کوئی وچارا، کر کرپا پار کرایا۔ زرنجن سرگن بنے دھارا، ساچی سکھیا سیکھ سمجھایا۔ کرے کھیل جگا
 جگنتر وارو وارا، اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ من مت جیو ہوئے ہنکارا، ہر کا نام نہ کوئے دھیایا۔ گرگھ ورا آتم انتر
 رووے زارو زارا، برہوں روگ جلايا۔ دیوے درس اگم اپارا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت جوت چنتکارا، رواس رہے شرمایا۔ گرگھیاں دیوے اک
 ادھارا، آپ اپنی دیا کمایا۔ کلجگ بھلا سرب سنسارا، نیتز گیان نہ کوئی کھلایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، دوس رین اندھیرا چھایا۔ ہر کاشبد نہ کسے وچارا،
 گرگر نام نہ کوئی جپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ سبجن لئے اٹھایا۔ گرگھ گرگھ آپ اٹھائے، اپنی سیوا
 آپ کمائندا۔ دوس رین رہیا جگائے، سویا کوئی رہن نہ پائندا۔ چرن پریتی نانا جوڑ جڑائے، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائندا۔ ساچی گاتھا آپ سنائے، سوہنگ

جاپ جپائندا۔ سَتِجگ راتھا رہیا چلائے، کَلجک بیڑا آپ دُبائندا۔ تریلوکی ناتھا ویس وٹائے، بھِیو اُبھیدا بھِیو چُھپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سَجَن سچا مِیت، ایکا بخشے چرن پریت، چرن دوارا اک وسائندا۔ سچ پریتی سچ دوارا آپے کھول، گرگھوں کھ صلاحیا۔ شبد انادی آپے بول، پاربرہم برہم ڈھولا رہیا گائیا۔ اپنے کندے آپے تول، تولنہارا دس نہ آئیا۔ گرگھوں ہردے اندر رہیا مَوَل، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ آپے دیکھے امرت بھریا کول، آپے نا بھی دے اٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ گھر سوہیا ہر بنک دوار، گرگھ ہر ہر پایا۔ ناتا تٹا سرب سنسار، گھر بہہ بہہ منگل گایا۔ ملیا میل ہر مِیت مُرار، گھر ساچی وٹی ودھایا۔ سو بھاؤنت ہوئی نار، کنت سہاگی میل ملایا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، سَتِجگ تریتا دواپر کَلجک دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیکھے اپنے گھر، گھر مندراک کھلایا۔ گھر مندرا ہر سُنہنجا، دوس رین پر بھات۔ جگے جوت آد زرخنا، ہر بیٹھا رہے اک اکانت۔ مِیت مُرار ساچا سَجَن، درس دکھائے بوہ بدھ بھانت۔ کَلجک اتم لکھ چوراسی ٹھیکر بھجنا، ناتا تٹے ذات پات۔ چار ورن کرائے ایکا مجنا، ایکا نام بخشے ساچی دات۔ سَتِجک ساچا مات لگنا، گرگھ چڑھے سچی برات۔ ۱۰۰۴

کال نگارہ لکھ چوراسی سرتے وچنا، پاربرہم ابناسی کرتا آپے دیکھے مار جھات۔ جگت دوارا سب نے تجنا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مات۔ بن سنگر پورے پردہ کسے نہ کچنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کَلجک تیری اتم ور، آپے دیکھے تیرا کھات۔ کَلجک کھاتا ڈونگھا ساگر، ہر ساچا دیکھ دکھائندا۔ لکھ چوراسی کایا گاگر، آپے پھول بھلائندا۔ گرگھوں نرمل کرم کرے اُجاگر، آپ اپنا نام جپائندا۔ ساچا ونج کرائے ہر سو داگر، رتن امولک ہیرا نام جھولی پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دیکھ دکھائندا۔ رام نام رتن جو اہر مانک موتی، گرگھوں جھولی آپ بھرائیا۔ تیرتھ تٹاں بھلے پھر دے کوٹن کوٹی، ہر ہر رُپ دس نہ آئیا۔ کوٹن کوٹی چڑھے چوٹی، کوٹن کوٹی جل دھارا رہے تاریاں لائیا۔ کوٹن کوٹی تڑاون بوٹی بوٹی، کوٹن کوٹی خاکی خاک رہے رامائیا۔ کوٹن کوٹی بٹھ لنگوٹی، چاروں کُنٹ رہے پھیریاں پائیا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ کڈھے واسنا کھوٹی، زرخن دیا باقی جوت نہ کرے کوئی رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پار کرائیا۔ ہر جن ساچے درس دیدار، نیتز لوچن نین درسائیا۔ کر کرپا

پر بھ جائے تار، پوجا پاٹھ نہ کوئے کرانیا۔ اٹھسٹھ لیکھا چکے سنسار، گنگا گوداوری گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبانیا۔ برہما وشن شو کرن نمسکار، دوئے دوئے
 بیٹھے سپس جھکانیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، ہر سنت لئے جگانیا۔ کنت بھگونت ایک دھار، نر نرائن وڈی وڈیانیا۔ پاربرہم ہر میت مرار، برہم برہم
 پاربرہم سماںیا۔ بیٹھ اتیت سچی سرکار، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ ہست کیٹ کر پیار، اوچ نیچ ویکھ دکھانیا۔ راؤ رنگ سوہے اک دوار، دوجا در نہ کوئی
 بنانیا۔ گرکھاں بھگتی بھرے بھنڈار، نام بھنڈارا آپ ورتانیا۔ ایک شبد سچی جیکار، سو پڑکھ نرنجن آپ سنانیا۔ ہنگ برہم جنم کرم ورن برن دھرم دئے
 سوار، ساچی سرن اک سرانیا۔ آون جاون پنت پاؤن مرن ڈرن چکائے وچ سنسار، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ ہرن پھرن نیتر پھور کھول کواڑا، آپ اپنا
 درس دکھانیا۔ سچکھنڈ دوارے گرگھ لاڑے دیوے واڑ، شبد گھوڑے آپ چڑھانیا۔ جوت نرنجن پانی دیوے وار، ساچا سگن منانیا۔ آد شکت کر پیار، اپنا
 کنڈا دیوے لاہیا۔ درس دکھائے اگم اپار، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ ساچا تخت سچا سلطان، ہر ساچا رہیا سہانیا۔ اک اکلایکنکار وڈ مہربان، آپ اپنی دیا
 کمانیا۔ گرکھاں جھلائے سچ نشان، لوک مات و بے ودھانیا۔ ایکا بخشے برہم گیان، آتم انتر بوجھ بھجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکٹک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، ساچی سکھیا پائے بھچھیا، ایکا درس وڈی وڈیانیا۔ ہر کا درس سچ درگاہ، کھنڈ ساچا آپ سہایا۔ بے پرواہ بن ملاح،
 شبد صلاح، ساچا مارگ رہیا دکھایا۔ پکڑے بانہہ نتھواواں دیوے تھاں، غریب نمانے گلے لگایا۔ آپے پتا آپے ماں، سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں،
 سمرتھ پڑکھ آپ اکھوایا۔ گرسکھ تیرا کایا کیڑا دسے نگر گراں، پنچم چھیڑاں دئے چھڑا، پنچم راگ ناد دھن آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرسکھ وسائے اپنے گھر، دوسر دکھائے نہ کوئی در، دھرم رائے داچکے ڈر، اپنا گھاٹن لئے گھڑ، دسم دواوری چوٹی چڑھ، گرسکھ سرتی لئے پھڑ،
 شبد سروپی بنھے لڑ، ترے بھون وچ نہ جائے اڑ، آون گوون وچ نہ جائے سڑ، جگت ودیانہ جائے پڑھ، سچکھنڈ دوارے آپے وڈ، گرسکھ ساچے سنگ
 رکھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، ایکا پوجا ایک پاٹھ، سر سروور ایک گھاٹ ایک تیرتھ ایک تات، ایک دست
 ایک ہاٹ، کھیلے کھیل لوک مات گرگھ اٹھائے مار جھات، کلج ویکھ اندھیری رات، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ شبد سنائے اپنی گاتھ، پھڑ پھڑ چڑھائے

ساچے راتھ، آپ نبھائے اپنا ساتھ، لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، لیکھا چکے ساڈھے تن تن ہاتھ، تت وکارا جائے ناٹھ، پلے بنھے ایکا گاٹھ، اگے نیڑے رکھے واٹ، گرگھ اترے اپنے گھاٹ، سنگر پورا پار کرائیا۔ سچا گھاٹ سچ کنارہ۔ دو جہانی پاوے سارا۔ لوآں پڑیاں وسیا باہرا۔ برہما وشن شو نہ کسے وچارا۔ آپے سوہے اپنے بنک دوارا۔ سچھنڈ اندر تھر گھر دوارا۔ پُرکھ ابناسی وسیا آپے وسنہارا۔ نرگن باقی نرگن دیا نرگن جوت کرے اجیارا، نرگن ناری نرگن کملا پاتی نرگن کنت کنت بھتارا۔ نرگن سیجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار جوت اجیارا۔ آد نرنجن بھو نیار۔ پار برہم پُرکھ کرتار۔ اجوئی رہت سچی سرکار۔ اکال مورت کھیل دو دھار۔ نرگن سرگن کرے وچار۔ لوک مات لئے اوتار، ڈبدے پاتھر جائے تار۔ جس جن بخشے چرن پیار۔ پتت پاپی لائے پار۔ جو جن چرن کرے نمسکار۔ ایٹھے اوتھے دے سہار۔ آپ اپنی کرپا دھار۔ گرسکھاں بنیا سانجھ یار۔ چوڑاسی دکھاں دے نوار۔ جم کی پھاسی لاہے ہار۔ گھنک پُر واسی کرے سچ شنگار۔ شاہو شاباشی سرجنہار۔ گرو رام داس کریا اک پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن دیوے نام بھنڈار۔ بھنڈار بھر پور دیونہارا داتا سور۔ دیکھے وگسے نیڑے دور۔ سکھا سہائی حاضر حضور۔ آسا منسا کرے پور۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ مستک ٹکا بخشے ساچی دھوڑ۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بنائے کاگ ہنس، گرگھ سوہے ہنس سرہنس، ہر سنگت بنائے اپنی انس، وشنو وئی ہنس چلائی۔ کوٹن کوٹ جگ بیٹے سہنس، کوٹن کوٹ کرشنا مارے کنس، کوٹن کوٹ راما چکے دھنش، کوٹن کوٹ باون رکھن انک، اسٹھ اسٹھ برہما وشن شو نین رو رو پیکھ پار برہم ابناسی کرتا ایکا اینکارا اک بے انت، لیکھے لائے گرگھ سنت، آپ بنائی کجگ ساچی بنت، وید پُران شاستر سمرت گیتا گان انجیل قرآن کھانی بانی مہما جانے اگنت، عقل کلا اپنی کل ورتائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بال انجانے غریب نمانے، گرسکھ اپنی گود اٹھائی۔

آد جگادی تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ اپنی دھارا آپے بول، آپے ہر سٹائندا۔ اپنی دست آپے لئے وِروں، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنا
 پردہ آپے کھول، آپے در سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام ترانہ اک وکھائندا۔ تولنہارا پُرکھ سلطان، ایک ایکنکاریا۔ اپنے
 کنڈے چاڑھے دو جہان، لوآں پُریاں دئے ہلاریا۔ جگا جگتتر کھیل مہان، پرگٹ ہوئے وِچ سنساریا۔ لکھ چوراسی کر پچھان، گرگھ ساچے لئے اُبھاریا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا تولا ناؤں دھرا رہیا۔ تولا تولے تولنہارا، ایک کنڈا تول تُلایا۔ سچ بھنڈارا کھولے کھولنہارا، سچکھنڈ دوارے
 سو بھاپایا۔ ایک ڈھولا بولے بولنہارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ پاربرہم پر بھ دئے ہلارا، ہنگ ہنگ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا کنڈا آپ اٹھایا۔ اپنا کنڈا ہتھ پھڑ، آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنے آسن بیٹھا چڑھ، پُرکھ ابناسی کھیل کھلائیندا۔ اپنی دھڑ آپ کر، دو جہانا ویکھ
 وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ ترازو بنت بنائندا۔ سچ ترازو بنائے تکر، ہر اپنی کل درتایا۔ کھیلے کھیل کلجگ انتم چھیکڑ، گھر
 بیٹھا بے پرواہیا۔ لکھنہارا ساچا لیکھ، لیکھا لکھیا پھول بھلائیندا۔ آپے لکھ چوراسی لوک مات لائے جھکھڑ، آپے دئے اُکھڑایا۔ آپے مایا متاپائے بھرم
 بھلیکھڑ، آپے اپنی بوجھ بھجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بنت آپ بنایا۔ ساچی ہر ہر بنت بنائے، اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک
 ڈنڈا نام رکھائے، برہمنڈاں ویکھ وکھائندا۔ ترے ترے لوکاں لاسا پائے، سچ ترازو بنت بنائندا۔ تھر گھر واسی بودی اک رکھائے، سو ہنگ ہوڑا نال
 رلائیندا۔ کلجگ سبجگ چھابا ویکھ وکھائے، دوہاں ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی جگت اناجا آپے گاہے، آپے در سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی رچن رچائندا۔ لکھ چوراسی ویکھے دانا، ہر ہر بنت بنایا۔ پاربرہم سری بھگوانا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ تولنہارا سنگھڑ
 سیانا، ایک ایک سچا دھروایا۔ آپے گائے ایک گانا، اپنی دھارن آپ چلایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کر پچھانا، اپنے کنڈے دیوے پایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی کلجگ راس، ہر ساچے آپ بھرائیا۔ آپے ویکھے کھیل تماش، آپے رچن رچایا۔
 آپے کرے پوری آس، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ آپے لیکھا جانے دس دس ماس، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ آپے لیکھا لکھے پر تھی آکاش، سگن پاتالاں آپ

سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ لکھ چوراسی ہوئی تیار، انتم پھل پکایا۔ اپنی ہاڑی وڈھے اپنی وار، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ کھیتی کھیت نہ کھائے واڑ، پہریدار بھو نہ رایا۔ دیکھے پتا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اٹھاراں بھار تول ٹلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ تولنہار ہر برہمنڈ، اپنے کنڈے آپے پائندا۔ آپے لواں پوریاں ونڈے ونڈ، اپنا حصہ آپ ونڈائندا۔ آپے نو کھنڈ پر تھی کرے کھنڈ کھنڈ، انگ بھنگ آپ کرائندا۔ آپے دیکھنہارا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھا جوٹھا آپ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ آپے ٹکڑی آپے چھابا، آپے کنڈا نام اٹھایا۔ آپے تولے دو دو آہ، آپ اپنا بھار ونڈایا۔ آپے گنتی گنے حق جنابا، اپنا لیکھا آپ گنایا۔ آپے وسے کول نابھ، آپے وشو کرے رُشایا۔ آپے شکر مارے دابا، آپ اپنا تھم سٹایا۔ آپے چرن گھوڑے دے رکابا، لوآں پُریاں آپ دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیتی دیکھ دکھایا۔ آپے پون آپ اسوارا، آپے گھوڑا نام دوڑائندا۔ آپے جل آگنی وسے دھارا، آپے تتوت رکھائندا۔ آپے میگھ برسے اپر اپارا، آپے چھبر لائندا۔ آپے ست سمندر ورو لے ایک ایککارا، آپے چھاچھ دکھائندا۔ آپے چوڑاں رتناں کڈھے باہرا، نام مدھانا ایک پائندا۔ آپے ہوئے ان دانا، پینا کھانا آپ اکھوائندا۔ آپے راجا آپے رانا، آپے تھم چلائندا۔ آپے تخت تاج سُہانا، آپے سیس جگدیش اک دکھائندا۔ آپے ونجھ آپ مُہانا، اپنا میرا آپ چلائندا۔ آپے سنگھڑ آپ سیانا، مورکھ موڑھ آپ اکھوائندا۔ آپے راگ آپے گانا، آپے ناد وجائندا۔ آپے پیٹا آپے تانا، آپے سوتر وٹ چڑھائندا۔ آپے وسے دو جہاناں، آپے سچھنڈ ڈیرہ لائندا۔ آپے لکھ چوراسی ہو پردھانا، اپنا منگل گائندا۔ آپے جودھا سور پیر بلی بلوانا، آپے چلہ ہتھ اٹھائندا۔ آپے کھچے نام کمانا، اک نشانہ نام لگائندا۔ آپے کھانی آپے بانی آپے ہوئے جانی جانا، بھو ابھیدا آپ چھپائندا۔ آپے ترور سرور پنکھی دیکھے رو رو دو جہانا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ آپے کتھا کتھ کہانا، آپ اپنی آپے گائندا۔ آپے راجا آپے رانا، آپے در دربار سُہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کریا آپے دیکھ دکھائندا۔ اپنی کریا آپے دیکھے، آپے رچن رچائندا۔ آپے لکھنہارا لیکھے، آپے لیکھ مٹائندا۔ آپے ہوئے دھاری کیسے، آپے موئڈ مُنڈائندا۔ آپے نر آپے نریشے، آپے رعیت نام

دھرائندا۔ آپے ہوئے در دِویشے، آپے الکھ جگائندا۔ آپے برہما وشن مہیشے، گنپت پوجا آپ کرائندا۔ آدانت آد زرنجن آپے دیکھے، پاربرہم ناؤں
 دھرائندا۔ آپے پائے بھرم بھلکھے، اُبھل اُبھل آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ آپے مَلّاشِخ
 مسائق پیر، آپے حاجی حج گزاریا۔ آپے دیونہارا دھیر، آپے برہوں لائے تیر تیز کٹاریا۔ آپے کٹنہارا پیر، آپے دیکھے ہوئے روگ بیماریا۔ آپے توڑنہار
 زنجیر، آپے لکھ چوراسی کرے خواریا۔ آپے دیوے ٹھنڈا سیر، امرت دھارا آپ چوالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس
 وٹالیا۔ آپے جو دھا سور پیر بلکار، بلدھاری ناؤں رکھائندا۔ آپے گر پیر اوتار، سادھ سنت آپ ہو جائندا۔ آپے لکھ چوراسی پاوے سار، جیو جنت آپ
 اُپجائندا۔ آپے پُرکھ پرکھوتم بن بن نار، آپ اپنی سیج ہنڈھائندا۔ آپے کنت ہوئے بھتار، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپے محل اٹل لائے اُسار، آپے
 آسن لائندا۔ آپے جگمگ جوت کرے اُجیار، زرنجن دیا باقی اک رکھائندا۔ آپے کملا پاتی میت مُرار، اپنا سنگ نبھائندا۔ آپے امرت بوند سوانتی،
 دیوے ٹھنڈی ٹھار، سائیک ست آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے مندر ڈیرہ لائندا۔ آپے مندر آپے تاکی، آپے
 کھول دکھائندا۔ آپے جام آپے ساتی، آپے نام پیالہ پیائندا۔ آپے دیوے لہنا دینا باقی، آپے پچھلا مول چکائندا۔ آپے ماٹی ہوئے خاکی، آپے خاکی
 خاک رمائندا۔ آپے کرے اپنی آپ چلاکی، بھيو بھیدا بھيو چھپائندا۔ آپے چڑھے اپنے راکی، اپنا گھوڑا آپ دوڑائندا۔ آپے بیٹھے مار پلاکی، اپنا آسن
 آپ سہائندا۔ آپے جانے بھوکھت واکي، وید پُران کوئی نہ گائندا۔ آپے زردھن آپے عاقی، آپے اپنا آپ اُٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنی کریا دیکھ دکھائندا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تلوار، نکھی دھار آپ ہو جائیا۔ آپے برچھی تیز کٹار، ہتھ ترسول آپ اُٹھائیا۔ آپے سنکھ ناد
 جیکار، آپے دُرگا ایشٹ منائیا۔ آپے کھیل کرے کرتار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ آپے جگا جگنتر ہو تیار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ آپے ویس ویس اولّا، ہر ہر آپ کرائندا۔ آپے رام آپے نام آپے شام، آپے اللہ رُپ دکھائندا۔ آپے
 پیائے اپنا جام، آپے میٹنہارا سلا، آپے مارگ پائندا۔ آپے نگر آپ گرام، آپے وسے سچ محلہ، ساچا کھیڑا آپ و سائندا۔ آپے جلا آپے تھلا، آپے

جوتى جوت بلا، آپے جانے اپنا جھيڑا، اپنا گيڑا آپ دوانندا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، آپ اپنا ويكھ وكھانندا۔ آپے ويكھے آپے ليكھے، آپے ليكھ ليكھائيا۔ آپے نانك گوبند دس دسميشے، آپے جوت جگانيا۔ آپے آد جگاد رہے ہميشے، نہ مرے نہ جائيا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، کلجگ تيرى انتم ور، اپنا کھيل آپ کرائيا۔ اپنا کھيل آپے کر، اپنا ولس وٹايا۔ نام ترازو ہتھ وچ پھڑ، لوک مات اُٹھ دھايا۔ پُرکھ ابناسى گھٹ گھٹ واسى اپنا اکھر آپے پڑھ، جيوں جنتاں رہيا سنایا۔ اگنى ہون نہ گيا سڑ، مڑھى گور نہ کوئى دبایا۔ ساچے پوڑے بيٹھا چڑھ، دس کسے نہ آيا۔ نہ کوئى سپس نہ کوئى دھڑ، دھرنى دھرت دھول نہ ڈيرہ لایا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، لکھ چوراسى ويكھ وكھايا۔ لکھ چوراسى آپے پھول، آپے مل پوانندا۔ آپے کنڈے ديويے تول، آپے دھار سناندا۔ کلجگ چھاچھ رہيا وروں، گرگھ مکھن باہر کڈھانندا۔ پہلى وست رکھے کول، کسے چھابے وچ نہ آپ کاندرا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، آپ اپنا کھيل کھلاندا۔ ترے گن مايا مارے دھاه، ويلا انتم آيا۔ کنڈا پھريا بے پرواه، وٹا وچ نہ کوئى رکھايا۔ پنج وکارانال لئے رلا، ہولا بھار آپ جنایا۔ سگلا ساتھی کر کر نانہہ، بيٹھا مکھ بھوایا۔ کلجگ انتم بنيا کال، کاگى کاگ اڈايا۔ ۱۰۱۰ محمد نہ ديويے کوئى تھاں، صدى چودھويں ويكھ وكھايا۔ اللہ رانى کر نہ، مکھ پوڑہى پاي۔ کھيلے کھيل اگم اتھاه، بھيو کوئى نہ راي۔ ايکا چھابے ديويں پا، نبى رسولان لئے چڑايا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، آپے کنڈا تول ترازو، آپے تولن آيا۔ تولنہارا نانك گائے، تيراں دھار چلايا۔ کلجگ انتم پھيرا پائے، اپنا ولس وٹايا۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھائے، سويا کوئى رہن نہ پاي۔ گن اوگن وکھ وکھ کرائے، کلجگ ساچى ونڈ ونڈايا۔ دوسر نہ کوئى سنگ رلائے، نہ کوئى دئے گواہيا۔ ثالث بن کے آپے آئے، ايک ايکنارا ناؤں دھرايا۔ جوتى جوت سرُپ هر، آپ اپنى جوت دهر، اپنا بھار آپ اٹھايا۔ کلجگ تولے ساچا بھار، سچ سچا کرم کماندا۔ لکھ چوراسى کر تيار، ايکا پاسے آپ بہاندا۔ دوسر پاسے خبردار، اپنا ڈنک وجانندا۔ گرگھاں دى چرن دھوڑى ديويے ڈار، جنک نين شرماندا۔ کوٹن کوئى جو کڈھے باہر، انتم پھير بھرانندا۔ کلجگ تيرى سن پکار، هر سچا ولس وٹاندا۔ ايکا دھکا ديويے مار، اٹھائى کنڈاں آپ بھرانندا۔ اٹھاراں کنڈاں اترے دس، اپنے نال رلانندا۔ اپنا چھابا دئے ہلار، اپنا واک پور کرانندا۔ لکھ چوراسى کرے آر پار

وچ سنسار، ساگر سندھ دھار وھائندا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن پیار، چرن پریتی اک دکھائندا۔ پھڑ پھڑ باہوں کڈھے باہر، آپ اپنی سیو کھائندا۔ کلج
 تیرا گھور اندھیار، سچ سچ نہ نظری آئیندا۔ پنڈت پاندھے مستک للائی لا لگئے ہار، جوت نرنجن نہ کوئی جگائندا۔ تن جنیو کر شنگار، تن ماٹی ساچا چوڑکا نہ
 پوچ پچائندا۔ جھوٹھی ہاٹی ونج وپار، مایا متاموہ کرائندا۔ سادھ سنت گئے ہار، ست سنتو کھ نہ کوئی رکھائندا۔ نار ڈہاگن ہوئی ٹیاری، سرت سوانی نہ کوئی
 پرنائندا۔ کواری کٹیا کر شنگار، کلج ویس وٹائندا۔ پُرکھ ابناسی لئے اوتار، نہہنکنا ناؤں رکھائندا۔ چاروں گنت کرے خوار، نام ڈنڈا ہتھ اٹھائندا۔ تولا
 بنیا پر اپار، ہولا بھار آپ تھائندا۔ سولاں کلاں نہ کوئی اوتار، عقل کل آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ
 دکھائندا۔ کلج تولا اپنی دھارن، دھرت دھول تھائیا۔ پرتھی آکاش آیاتج سوارن، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیا۔ برہما شو اترن پارن، اپنا گھاٹ دکھائیا۔
 گرگھیاں بولے اک جیکارن، ایک نعرہ لائیا۔ جن بھگتاں آیاتج سوارن، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ منتمکھ مٹے جیو ہنکارن، لکا گڑھ تڑائیا۔ ہر جن میٹے رین
 ادھیری شامن، سنگر ساچا چند چڑھائیا۔ گرگھیاں ہوئے آپے ضامن، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ پوری کرے منوں کامن، پوری اچھیا آپ کرائیا۔ نہ
 کوئی پنڈت نہ کوئی براہمن، نہ کوئی کھتری شو در ویش ہوئے شامن، ساکھیاں نرنجن اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری انتم وار، چار ورنناں ایک تولا تھائیا۔ چار ورن تولا تولا، ہر ساچا آپ تھائندا۔ آپ چکائے بچھلا مول، لہنا کوئی رہن نہ پائندا۔ سنجگ بھلو اڑی
 لائے پھل پھول، نام کیاری اک بجائندا۔ گرگھ پنکھوڑا رہے جھول، سنگر ساچا آپ جھلائیندا۔ کرے کرائے سویوں سول، سولاں ستھر ہیٹھ وچھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، تیرا لہنا ویکھ دکھائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہنک نر
 اوتار، گرگھیاں کرے پیار، سوہنگ بستر ساچا گھنا کلج جییاں دس نہ آئے، جگت جنتاں اپنے نیتز آپ دکھائندا۔

سرب پروار لگے لیکھے، ستگر پورا آپ لگایا۔ بال انجانے کڈھے بھرم لیکھے، بھرم گڑھ توڑ تڑایا۔ بدھنا میٹے لکھی ریکھے، اپنا لیکھا آپ سہایا۔ چرن لگائی مچھ داہڑی کیسے، کیس دسمیش سپس سوہا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پتا پوت دے ادھار، لیکھے لائے سرب پروار، آون جاون پھند کٹایا۔ گر پروار ہر کا بیڑا، ستگر آپ چلایا۔ جن بھکتاں وسے نگر کھیڑا، سد وجدی رہے ودھایا۔ کرے کرائے حق نہیڑا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ وسنہارا دُور نیڑا، گھر مندر درس دکھایا۔ گرگھاں رکھائے گھلا ویہڑا، سچکھنڈ نواسی بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکتک نرائن ز مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے نام دان، درگاہ ساچی کرے پروان، مات گر بھ پھیر نہ آیا۔

سہندڑا تھان ہر درس دکھایا، سنگت سنگ رلایا۔ سری بھگوان ترس کمایا، کلجگ اتم میل ملایا۔ دھرم نشان اک دکھایا، گھٹ مندر رہیا جھلایا۔ گر سکھ بان اک بٹھایا، ستگر پورا رہیا اڈایا۔ آون جاون پنڈھ مکایا، جس جن بخشی سچ سرنایا۔ پن کھان لیکھے لایا، گر سنگت سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے ساچا ور، کلجگ اپنی کرنی کر، درگھر آئے دیا کمائے، آوے جاوے پھیر اپایا۔

★ ۵ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی منگل سنگھ دے گھر پنڈ سارنگڑا ضلع امرتسر ★

آد جگادی اینکار، عقل کلا اھوایا۔ پاربرہم پر بھ بے عیب پروردگار، نورو نور خدایا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، اک اکل ڈگمگایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، آپ اپنا آپ اھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ آد زرنجن پُرکھ ابناسا، ایکا ایک اینکاریا۔ آد جگادی کھیلے کھیل تماشا، جگ جگ مات لئے اوتاریا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، گگن گگنتر آپ سہا رہیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، جل تھل مہینل آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی میٹ مٹا رہیا۔ پاربرہم ہر بے انت، آد جگاد سماندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان مہما

اگنت، بھيو بھيدا بھيو کوئی نہ پائندا۔ آپے جانے اپنی بنت، گھرن بھنہرا آپ اھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ولس
 وٹاندا۔ جگا جگنتر ولس اولہ، ہر ساچا آپ کرائندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ دوارا اک سہاندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا ملا، تھر گھر ساچے
 ڈیرہ لائندا۔ نرگن دپیک باقی آپے بلا، پرکاش پرکاش کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا آپ اھواندا۔ کرنی کرتا ہر
 کرتار، ایکا ایک اھوایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھيو نہ رایا۔ نرگن باقی کملاپاتی کر اجیار، جوتی جوت نور ڈمگایا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی کھیل
 نیار، آپ اپنا لئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دپیک آپ جگایا۔ آپے دپیک آپے جوتی، آپے نور نور سمایا۔ آپے سچکھنڈ
 دوارے چڑھیا چوٹی، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے پھڑے اپنی سوٹی، اپنا ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر
 گوپالا، دین دیالا ناؤں دھرائیا۔ دین دیالا دیناں ناتھ، عقل کلا کل دھاریا۔ آپے اپنا رکھے ساتھ، آپ اپنا سنگ نبھارہیا۔ جگا جگنتر چلائے راتھ، رتھ
 رتھوہی ولس وٹا رہیا۔ آپے لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لہنا آپ چکا رہیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، اپنا منتر آپ درڑا رہیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ،
 ایشٹ گردیو آپ اپا رہیا۔ آپے سر سرور مارے ٹھاٹھ، جلدھارا آپ سما رہیا۔ آپے وکے اپنے ہاٹ، اپنی قیمت آپے پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ایک اینکار، کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو کوئی نہ آرہیا۔ بھيو بھیدا پُرکھ اکال، ہر وڈ وڈی وڈیا یا۔ نرگن جوتی دپیک بال،
 اپنی آپ کرے رُشانیا۔ سچکھنڈ وسائے سچی دھر مسال، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی جھہایا۔ رواس نہ کوئی ستار،
 منڈل منڈپ نہ آپ سہانیا۔ گگن پاتال نہ کوئی دھار، پر تھی آکاش نہ ناؤں دھرائیا۔ برہما وشن شو نہ کوئی آہار، ترے گن ناتا نہ جوڑ جڑایا۔ پنچم ت نہ
 کوئی ادھار، لکھ چوراسی نہ رچن رچایا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، ڈونگھی غار نہ کوئی دکھایا۔ راج راجان شاہ سلطان نہ دسے کوئی سکدار، حکمی حکم نہ کوئی
 پھرایا۔ شستر بستر نہ دیسے کوئی شاہ آسوار، آسو گھوڑا نہ کوئی دوڑایا۔ سولاں کلیاں نہ کوئی شنگار، آسن سنگھاسن نہ کوئی وچھایا۔ گر پیر سادھ سنت نہ کوئی
 اوتار، برہما وید نہ کوئی پڑھایا۔ اک اکلا اینکار، آپ اپنی کل ورتایا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ سوہے بنک سچا گھر بار، در

دروازہ آپ کھلایا۔ غریب نوازا ہو تیار، اپنا متا آپ پکایا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، اپنا مارگ لایا۔ آپے پڑکھ آپے نار، آپے سچ ہنڈھایا۔ آپے سوت ڈلارا کرتیار، شبدی ناؤں دھرائیا۔ شبد وچولا کھیل اپار، پاربرہم آپ کرایا۔ سچ سُننہہڑا دیوے سرجنہار، ساچی سکھیا اک سبھایا۔ لوآں پُریاں کرتیار، برہمنڈ کھنڈ بنت بنایا۔ اپنا کیا آپ پیار، آپے ویکھ وکھایا۔ نرگن نرگن وچوں آیا باہر، دس کسے نہ آئی۔ مات پت نہ کوئی ادھار، رکت بوند نہ میل ملائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلایا۔ کھیل کھلنڈا پڑکھ اگم، پاربرہم بے انتیا۔ آپے مندر آپے اندر اپنی گودی اپنی گکھ آپے پے جم، مات پت نہ کوئی رکھنتیا۔ کرنی کرتا کرنہارا آپے جانے اپنا کم، آپ اپنی کار کرنتیا۔ آد جگادی ہر برہمادی اپنا بیڑا دیوے بٹھے، آپے بھار اٹھنتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، شبد سرپنی بن ملاح، آپ اپنا ویس وٹنتیا۔ ویس وٹنڈا پڑکھ کرتار، نرگن نرگن جوت کرے رُشانیا۔ نرکار نرور اپنے اندروں آیا باہر، آپے ویکھ وکھایا۔ مورت اکال کھیل اپار، اجوئی رہت وڈی وڈیایا۔ گونوتا گن کرے اپار، مہما گنت گنی نہ جانیا۔ اپنا ناؤں رکھ اپر اپار، وشنوں رپ آپ ہو جانیا۔ امرت بھر سچ بھنڈار، نا بھی کول بھل کھلایا۔ آپے پاربرہم برہم لئے اوتار، اپنا انگ آپ کٹایا۔ آپے شکر میتا ہو اجیار، اپنا سنگ نبھایا۔ آپے شبد انادی بول جیکار، اپنا نعرہ آپے لایا۔ آپے ترے گن مایا کرتیار، ترے ترے جھولی پائی۔ آپے شاہو بھوپ سچ سکدار، سچ سلطان آپ اکھوایا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، ہر ساچا آپ سہایا۔ نرگن کھیل اگم اپار، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ برہما وشن شو سیوادار، ساچی سیوا آپ لگایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، آپ اپنا میل ملائی۔ من مت بدھ دے ادھار، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ نو در کھول کواڑ، کایا گڑھ سہایا۔ گھر وچ گھر کرتیار، اندر بیٹھا گھ چھپایا۔ شبد ناد پئی ڈھکار، انحد ساچا راگ لایا۔ امرت سر سرور بھریا تال، اپنی نا بھی گھ بھوایا۔ بجر کپائی کھیل اپار، اپنا پردہ آپے پائی۔ آتم سبجاستا پیر پسار، نرگن سرگن ویکھے چائیں چانیا۔ دسویں میلا میت مرار، میل ملاواں سچ سبھایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، جوئی جون آپ بھوایا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنا ویس آپ وٹایا۔ برہے دیوے اک ہلار، ایک شبد سٹنایا۔ چارے ویداں کرتیار، چار جگ کرے گڑمانیا۔ اپنا کھول آپ کواڑ، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے لیکھا جانے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلایا۔

آپے کرے پرکاس بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ شبدی شبد سچّی دُھنکارا، دُھنکارا دُھن ساچا راگ لائندا۔ پون پانی دے سہارا، سارنگ دھر آپ اکھوائندا۔ جل تھل مہیئل کھیل نیارا، بھيو کوئی نہ آئندا۔ اپنی پاوے آپے سارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ سادھ سنت بھگت بھگونت کر پیارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ ایکا ونج کرائے سچ ونجارا، نام وست اک تُلانندا۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ کوڑا، آپے مل پوانندا۔ لوآں پُریاں وسیا باہرا، ترے گن مایا ونج نہ آئندا۔ پنچم مینا پنچم سنگ ہو اُجیارا، پنچم در سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو دھارا ناووں دھرائندا۔ آپے نرگن دھار، جوت جگائندا۔ آپے سرگن پسر پسار، ویکھ وکھائندا۔ آپے شبد شبد جیکار، نعرہ لائندا۔ آپے جگ جگ لے اوتار، کھیل کھلائندا۔ آپے بھگتاں کرے پیار، میل ملائندا۔ آپے سنتاں لائے پار، درس دکھائندا۔ آپے منمکھاں کرے خوار، گڑھ تڑائندا۔ آپے کھنڈا تیز کٹار، ہتھ اٹھائندا۔ آپے آد شکت ہو تیار، جوت جوالا آپ جگائندا۔ آپے ہوئے سنگھ آسوار، گدا چکر سنگھ آپ رکھائندا۔ آپے رکھے اپنی تکھی دھار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اپنی رچن رچائندا۔ آد جگادی ہر ہر مینا، اپنی بنت بنائیا۔ آپے جانے اپنی ریتا، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے وسیا ہست کینا، اوچاں نیچاں ڈیرہ لائیا۔ آپے وسیا دھام انڈیٹھا، محل اٹل سہائیا۔ آپے کرے مٹھا کوڑا ریٹھا، امرت پھل آپ کھوائیا۔ آپے گرگھاں وسیا ہر ہر چیتا، چتوت گھگوری کوئی نہ پائیا۔ آپے پتت آپ پُنیتا، پتت پانی آپ ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناووں دھرائیا۔ آد جگادی ہر نرنگار، اپنی کل ورتائندا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ہر جن سجن لے اُہار، گرگھ پار کرائندا۔ سنت سہیلے کر پیار، گر چیلے میل ملائندا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔ کایا گڑھ توڑ ہنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناووں دھرائندا۔ سنجگ اُتریا اپنے گھاٹ، ہر ساچا آپ چڑھائندا۔ آپے ستا اپنی کھاٹ، سویا ست نہ کوئی اٹھائندا۔ اپنارس آپے گیا چاٹ، دوسر ہتھ کسے نہ آئندا۔ سچ سچ نہ وکے کسے ہاٹ، نہ کوئی قیمت پائندا۔ اگے نیڑے آئی واٹ، تریتا اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے

کھیل اگم اپار، آپ اپنی دھار دھرائندا۔ تریتا تیرا تریا ویس، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ آد جگادی رہے ہمیش، برہما وشن شو سیس جھکائندا۔ سو پڑھ نہ رنج
 سدا آدیس، تھر گھر بیٹھا راہ تکائندا۔ آپے جوتی جوت پرویس، آپے پنج تت میل ملائندا۔ آپے اپنے نیتز لئے پیکھ، نین لوچن بند کرائندا۔ مچھ
 داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی مونڈ منڈائندا۔ آد جگادی ایکنارا آپے ہوئے نہ زرنیش، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیر کمان، آپے چلہ ہتھ اٹھائیا۔ آپے جودھا سور ملی بلوان، بلدھاری آپ ہو جائیا۔ آپے کھیلے
 کھیل مہان، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ آپے لنکا گڑھ ہنکار، آپے بنک سہائیا۔ آپے
 راون پنڈت ہو تیرا، اپنی ویدیا کرے پڑھائیا۔ آپے سب توں وسیا باہر، بھیو کوئی نہ پائیا۔ کھیلے کھیل پڑکھ کرتار، اپنی رچن آپ رچائیا۔ دو جہاناں وچولا
 بن سنسار، اچھل اچھل دھاری ول چھل آپ دکھائیا۔ آپے رن بھومی ستا پیر پسا، نکھی دھار آپ وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 تریتا تیرا پار کنارہ، راون ٹھا گڑھ ہنکار، اپنا ناؤں دھرائندا۔ دوپر اٹھیا بال نادان، ہر ساچا آپ اٹھائندا۔ لوک مات ہو پردھان، اپنا بل دھرائندا۔
 کھیلے کھیل سری بھگوان، کاہنا کرشنا روپ وٹائندا۔ غریب نمائیاں دیوے مان، نمائے گلے لگائندا۔ آپے اکھر بن گیان، اپنا نیتز آپ کھلائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائندا۔ دوپر تیرا سچ دوارا، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ کاہنا کرشنا میت مرار، مگند منوہر لکھی
 نرائن ویس وٹائندا۔ رتھ رتھو ای کرے اپنی کارا آپ کرائندا۔ اٹھ اٹھاراں پار کنارہ، نو دھارا آپ رڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، دوپر تیرا ویکھ گھر، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ کلجگ بالا کر تیرا، اپنا حکم سنائندا۔ دیوے ور پئی سرکارا، ساچی دست جھولی پائندا۔ کوڑ کوڑا
 تیرا پسا، کوڑ ڈنک وجائندا۔ نال رلائے ہوئے ہنگتا پنج وکارا، آساتر سنا میل ملائندا۔ انتم میلا ہوئے وچ سنسارا، سنگ محمد توڑ نبھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ
 نبھے دھارا، انجیل قرآنا لیکھ لکھائندا۔ اللہ رانی لائے نعرہ، ایکا کلمہ آپ پڑھائندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، حق حقیقت ویکھ وکھائندا۔ مقامے حق
 سانجھیا را، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ کلجگ کوڑا کوڑا ہوئے اندھیارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائندا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکارا، جیو جنت سرب گرا لائندا۔ کلجگ

رو رو کرے نمسکارا، اپنا سیس آپ جھکائدا۔ ساچا ونج کراں کون وپارا، کون دست ہتھ پھرائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ اپنا ویس وٹائدا۔ ویس وٹائے اک اکلّا، عقل کلا کل دھاریا۔ کلجگ میلا رانی اللہ، ہر ساچا میل ملائدا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے جگت محلہ، آپ اپنی بٹھے دھاریا۔ دئی دوتی پھڑیا بھلا، نال رلایا گڑھ ہنکاریا۔ ہوئے ہنگتا ہو یا سلا، ساچا رنگ نہ رنگے کوئی لارایا۔ رام نام نہ پھڑے کوئی پلا، انا الحق ایکا نعرہ لارہیا۔ خلق خدائی خالق دیکھے آپے بولے اپنا ہلا، آپ اپنی آپے واریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ورتے وچ سنساریا۔ ورتے ورتاوی وچ سنسار، ست پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ کلجگ میلا محمدی یار، چارکنت پی دہایا۔ جیو جنت کرن پکار، سادھ سنت رہے گر لایا۔ پڑکھ ابناسی کرپا دھار، اپنی دیا آپ کما یا۔ پنج تت کر پیار، نرگن جوتی جوت جگایا۔ نانک رکھ نام سنسار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نام ست ست بھنڈار، چار ورن ورتایا۔ اوچاں نیچاں کر پیار، ایکا تھان دکھایا۔ تیراں تیراں تولے دھار، مودی خانہ اک چلایا۔ چارکنت مار اڈار، اپنی پھیری آپے پانیا۔ گڑھ ہنکاری دے سنگھار، غریب نمانے گلے لگایا۔ انتم بول اک جیکار، ساچی سکھیا گیا سمجھایا۔ پڑکھ اکال سرب جییاں دا سانجھ یار، دوسر ایشٹ نہ کوئی دکھایا۔ کلجگ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر ارجن بھیو کھلایا۔ بودھ اگادھی بن لکھار، سنت بھگت بھگونت گرکھ گر سکھ ایکا دھام بہایا۔ گرو گرنتھ گر کر تیار، لکھ چوراسی گیا سمجھایا۔ ہر کا بھیو اچرج کھیل اگم اپار، بن گر پورے کوئی نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچنا آپ رچایا۔ آپے رچنا رچ رچ، سچ سچ وچ لکائدا۔ آپے کایا مائی بھانڈا کچ، آپے کنجن گڑھ دکھائدا۔ آپے نو دوارے رہیا نچ، آپے دسویں آسن لائدا۔ آپے ترے گن مایا رہیا نچ، آپے امرت جل وہائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائدا۔ کل ورتتا ہر بھگونت، ایکا ایک اکھوائدا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ نام دھرائدا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، ساچے سنتاں میل ملائدا۔ گر گوہند بنائی ساچی بتا، ساچا مارگ ایکا لائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، کوٹن کوٹ جیو ترائدا۔ گر گوہند گر دین دیا، گر نیتز نین روپ شنکاریا۔ گر سورا گر کرے پتپالا، گر دیوے نام سہاریا۔ گر حاضر حضور

توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی گیز نواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا میل ملا لیا۔ گوہند سورا سربنگ، سنگر پورا ناؤں
دھرا سندا۔ گرگھ لگائے انگی انگ، انگیکار آپ کرا سندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، امرت جل پیا سندا۔ دیوے دان منگی منگ، ساچی سکھیا جھولی
پا سندا۔ گرگھ تیری نگی نہ ہووے کٹڈ، جو نانک گوہند رسنا گاسندا۔ بیچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، تیج پرچنڈ ہتھ پھرا سندا۔ امرت دھارا اپنی ونڈ، چار
ورناں رنگ رنگا سندا۔ اوچاں نیچاں دتی گنڈھ، نہ کوئی مات گھلا سندا۔ منتمکھ جیو سرت سوانی ہوئے رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھا سندا۔ میٹنہارا بھیکھ
پکھنڈ، اپنا ڈنڈا ہتھ اٹھا سندا۔ پاوے سار وچ برہمنڈ، لوآں پڑیاں پھیری پا سندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اتبھج سیج ویکھ وکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ جگ جگ ناؤں ہر بنواری، اپنا آپ دھرا لیا۔ گوہند میلا وڈ سنساری، ساچا کھیل کھلا لیا۔ سولاں سیج
کر پیاری، ستھر رہیا ہنڈھالیا۔ منگے منگ بن بھکاری، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ پاربرہم پرہ پائے ساری، گھر ساچا ویکھ وکھالیا۔ دوہاں وچولا جوت
نرنکاری، نرگن سرگن میل ملا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں، گوہند میل ملا سندا۔ آپے
جانے اپنا لال، آپے گود اٹھا سندا۔ آپے بنے لوک مات دلال، آپے ونج کرا سندا۔ آپے جانے حق حلال، حق حقیقت ویکھ وکھا سندا۔ آپے شرع
شریعت توڑ جنجال، ساچا مارگ ایکا لاسندا۔ پنچم پیتا کرے پرتپال، پنچم مایا موہ چکا سندا۔ پنچم دیوے مال سچا دھن مال، لٹ کوئی نہ جا سندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دھر مانا، ایکا ایک سری بھگوانا، ایکا کھیل کھلا سندا۔ دھر فرمانا پُرکھ کرتار، اپنا آپ جنالیا۔ گوہند پیتا میت
مُرار، آپے رہیا سمجھالیا۔ تیرا رُپ انوپ سچی سرکار، کلجگ انتم ویکھ وکھالیا۔ فتح ڈنکا بول جیکار، واہ واہ گرو وڈیا لیا۔ چار ورن کرے پیار، ورن برن
رہن نہ پالیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ایکا دھار، ستاں دیپاں جوڑ جڑا لیا۔ ایکا شبد ہوئے جیکار، پُرکھ اکال اک منالیا۔ ایکا بلیا پار کینار، لوک مات رہن نہ پالیا۔
سنگ محمد چار یاری ہوئے خوار، اللہ رانی کھ شرمالیا۔ چوڈاں طبقال مارے مار، زمیں اسماناں پئے دھالیا۔ تیرا کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں دے چکا لیا۔ پاوے
ونڈاں سرجنہار، کلجگ انتم ونڈ ونڈا لیا۔ پرگٹ ہوئے نہنکنک نرائن نر اوتار، نرگن جوت کر رُشنا لیا۔ سمبل نگری دھام نیار، بیٹھے کھ چھپالیا۔ دس نہ

آئے وچ سنسار، گرکھ ورلے لئے جگایا۔ ایک جوت نور اُجیار، سوچھ سروپی رُوپ وٹایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، کوڑی کریا دئے گویا۔ سچ سچ کرائے تن شنگار، بستر چولا ایک پائیا۔ گائے ڈھولا اپنی وار، نانک نرگن گیا سمجھایا۔ بنے تولا ہر نرکار، لکھ چوراسی تول ٹلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نہہکنک پُرکھ سلطانا، ایک ایک ایک اکھواندا۔ کلج پُرگٹ ہووے والی دو جہاناں، آپ اپنا ناؤں دھراندا۔ سچ جھلائے نام نشانہ، لوآں پُریاں آپ وکھاندا۔ لکھ چوراسی بٹھے گانا، رائے دھرم سگن مناندا۔ گرکھاں کرے آپ پچھانا، کلج سوئے مات اٹھاندا۔ انتر آتم دیوے برہم گیانا، آپ اپنی بوجھ بُجھاندا۔ راگ سنائے سچ ترانہ، انحد تال وجاندا۔ امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ گواندا۔ اک سہائے سچ مکانا، کایا مندر اندر ڈیرہ لانداندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن اپنا ناؤں دھراندا۔ نہہکنک وڈ بلوان، سنگر پورا ہر اکھواندا۔ کلج اتم ہو پردھان، اپنا ڈنک وجاندا۔ بردھ بال نہ کوئی جوان، ایک رنگ سماندا۔ سرشٹ سبائی پائی آن، آپ اپنا تھم چلاندا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے نشان، سچ سچ ورتاندا۔ آپے گوپے آپے کاہن، آپے منڈل راس رکھاندا۔ آپے سینتا آپے رام، آپے در سہاندا۔ آپے نانک گوبند کر پرنام، آپے سیس جھکاندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دئے پیغام، عزرائیل میکائیل جبرائیل اسرافیل سیوا لانداندا۔ آپے کرے اپنا کام، کرنی کرتا ناؤں دھراندا۔ کلج میٹے اندھیری شام، ستجگ ساچا چند چڑھاندا۔ گرکھاں پیائے ایک جام، ساچا ساقی نام پیالہ اک اٹھاندا۔ لکھ چوراسی کرے تام، ایک شبد باز اڈاندا۔ نہ کوئی نگر نہ کوئی گرام، نہ کوئی کھیڑا گھر وساندا۔ کسے پلے نہ دسے کوئی دام، راج راجاناں شاہ سلطاناں در در آپ پھراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جوتی جامہ سری بھگوانا، ایک ایک اکھواندا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، لوک مات وٹی ودھایا۔ ایک ایک اک پردھان، دوجی قدرت ویکھ دکھایا۔ تیجے نیتز کھیل مہان، چوتھے پد سمانیا۔ پنچم پینا شاہ سلطان، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی پُجھایا۔ ست پُرکھ نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ اٹھاں تتاں باہر مکان، نو در نہ ڈیرہ لایا۔ دسویں میل برہم پچھان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اک دس گن ندھان، سُن سادھ سمانیا۔ دو دس ویکھ نشان، رُو سس کھ شرمناں، ترے دس کھیل مہان، اپنی دھار آپ چلایا۔ چار

دس وڈ بلوان، اپنا ڈنکا آپ وجایا۔ پنج دس میٹ نشان، گھر ساچے سو بھاپایا۔ دس چھ سولاں وچ جہان، ویہہ سو بکرمی نال رلائیآ۔ کھیلے کھیل سیری بھگوان، نام ڈنکا اک وجایا۔ کلجگ اٹھ جیونادان، ویلا اتم آئیآ۔ بھرے بھلا سرب جہان، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیآ۔ ملیا میل پنج شیطان، پنجم دھن شبد نہ راگ لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں دیوے ور، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ ویہہ صد سولاں سمت چڑھیا، ہر ساچا ویکھ وکھائیآ۔ من مت بدھ آپے لڑیا، آپے پھر پھرائیآ۔ منمکھاں دے اندر وڑیا، کلجگ چھیڑ چھرائیآ۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیآ۔ ہتھو ہتھیں کسے نہ پھڑیا، ہتھ کسے نہ آئیآ۔ جگت و دیا آپے پڑھیا، کلجگ جییاں آپ پڑھائیآ۔ آپے ویکھے ہنکاری گڑھیا، آپے بنک سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنک وجائیآ۔ گر گوہند تیرا ساچا ڈنک، ہر سجن آپ وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، سویا کوئی رہن نہ پائیآ۔ شاہ سلطانا کڈھے شتک، ست ساگر نہ کوئی رڑھائیآ۔ گرگھاں سہائے ساچا بنک، آپ اپنا درس دکھائیآ۔ ہر جن ادھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیآ۔ کھیلے کھیل بار انک، جگ جگ وڈی وڈیائیآ۔ آپے سنک سندن سنان کمار سنت، آپے براہ روپ وٹائیآ۔ آپے یگے پُرش لائے تنک، حیگرپو روپ وٹائیآ۔ نرائن نر کھیلے کھیل بار انک، دتاترے آپ سمجھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ سمرتھ، جگ جگ ویس وٹایا۔ ستجگ تریتا چلایا رتھ، دواپر ناؤں دھرائیآ۔ کلجگ مہما اکتھنا اکتھ، وید پُران کوئی نہ گائیآ۔ وید ویاسا گیا دس، کلجگ ویلا اتم آئیآ۔ ابناسی کرتا آپے نس، اپنا ویس وٹائیآ۔ نانک گوہند لیکھا لکھ، لکھ لکھ آپ سمجھائیآ۔ بھرے بھلے نہ کوئی سکھ، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیآ۔ نہ کوئی جانے واک بھوکھ، سادھ سنت سرب گرائیآ۔ کلجگ اتم ہر کا روپ نیتز سکے نہ کوئی پیکھ، نیتز گیان نہ کوئی گھلائیآ۔ چاروں گنٹ دھریا بھیکھ، ریکھ میخ نہ کوئی لگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں دیوے ور، سولاں سولاں پور کرائیآ۔ سمت سولاں چڑھیا چا، ہر ساچے جوت جگائیآ۔ سادھاں سنتاں بنے ملاح، بھنڑی رین نال رلائیآ۔ بھنڑی رین نیتز رہی اٹھا، گرگھاں راہ تکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی کل ورتائیآ۔ کلجگ کل کل ورتائے،

عقل کلاکل دھاریا۔ سمت سولاں لیکھ لکھائے، وڈ داتا کھیل اپاریا۔ سمت ستاراں نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھائے، نہ کوئی سہائے بنک دواریا۔ راج راجاناں در در پھرائے، ناتا تھے سرب پتا پوت مات پت، بھائی بھین نہ کرے کوئی پیاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کھیلے کھیل اپنی واریا۔ سمت ستاراں ساچی دھار، ہر اپنی آپ وہائندا۔ نرناری ہوئے خوار، نرنارن دس نہ آئیندا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، ساک سین نہ میل ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ اٹھاراں دیوے ور، جل دھارا آپ رڑھائندا۔ دس اٹھ اٹھاراں کھیل اپارا، ہر ساچا رچن رچائندا۔ نو کھنڈ پر تھی آپ وہائے جل جل دھارا، میگھ میگھنی آپ برسائندا۔ اندر رووے زارو زارا، خضر خواجہ سپس جھکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، آد جگاد کھیل کھائندا۔ کھیل کھلنڈا ہر بھگونت، بھگتن بھیو کوئی نہ آیا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، ہر سنگر سجن میل ملایا۔ ایکا جہوا ایکا نیا ایکا نام منت، ایکا رسن ہر گن گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ دس نو انی انیسا، ہر اچرج کھیل کھائندا۔ شاہ سلطانا خالی کھپسا، در دربار نہ کوئی رکھائندا۔ لیکھا چکھے موسیٰ عیسیٰ، انجیل فرآنا میل ملائندا۔ نہ کوئی پڑھے جگت حدیثا، نیوں نیوں سپس نہ کوئی جھکائندا۔ سنگ محمد پیسن پیسا، چار یاری ویکھ وکھائندا۔ نہ کوئی پڑھے تیس بتیسا، بتی دندنہ کوئی صالاحیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ وکھائندا۔ کلج انتم بیس صد بیس، ہر ساچے کھیل کھاوندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک حدیث، ستاں دیپاں آپ سمجھوانا۔ ایکا چھتر سوہے ہر ساچے سپس، راجا رانا دس نہ آونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پندراں کنگ دوس سہاوندا۔ بیس پیسا ہو اجیار، ہر ساچا ڈنک وجائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بٹھے دھار، ستاں دیپاں آپ سہائیا۔ ست رنگ نشانہ دیوے چاڑھ، اپر لیکھا لیکھ لکھائیا۔ لکھن پشکر پاوے سار، آپ اپنا بھیو کھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھاونا، ہر ساچا شبد جنائندا۔ راؤ رنگ راج راجان اوچ نیچ غریب نمانا ایکا دھام بہاونا، دوجا در نہ کوئی وکھائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دین مذہب نہ کوئی رکھاونا، ایکا کلمہ نام پڑھائندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش میٹ مٹاونا، ایکا برہم جنائندا۔ چار ورن ایکا رنگ رنگاونا، نام لاری آپ اکھوائندا۔ سپس تاج اک کاکاونا،

جگدیش کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ انتم ویکھ دکھائندا۔ کلجگ ناتا دیوے توڑ، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ سنجگ ساچے چاڑھے پوڑ، لوک مات دھرائیا۔ دھرت ماتا جائے بہڑ، آپ اپنے گلے لگائیا۔ پھل نہ دسے کوئی کوڑ، مٹھارس آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدجگادی ہر برہادی، آدن انتا ہر بھگوتنا، جگجگنتا کھیل کھلنتا، سادھاں سنتاں میل ملائیا۔ بیس پیسا ہر نرنکار، ایک ڈنک وجائندا۔ آپ بنائے سچی سرکار، ساچا مارگ ایک لائندا۔ ایک نام شبد جیکار، ایک اکھر آپ پڑھائندا۔ ایک مندر مسجد گروڈوار، شودوالا مٹھ اک رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی پائندا۔ کلجگ انتم لہنا جائے چک، ہر ساچے آپ چکاون۔ چوتھا گیارا جائے مک، ساچی گودی پھیر سواونا۔ تن جگ نہ پئے اٹھ، پھڑ باہوں نہ کسے مناونا۔ ابناسی کرتا گیا تھ، سنجگ ساچے میل ملاونا۔ امرت دیوے ایک گھٹ، ایک جام پیاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا پندھ مکاونا۔ کلجگ جائے مک پندھ، ہر ساچا آپ مکائیا۔ سنجگ ساچا چڑھے چند، لوک مات وے ودھائیا۔ کوئی نہ لائے رسناکھ مدرا ماس گند، بیڑی سگرٹ پان نہ کوئی گھ چھہائیا۔ کوئی نہ کرے کسے نند، گھ نہ تھک بھرائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپے میٹے سگلی چند، چنتا چکھانہ کوئی جلائی۔ سرب جییاں آپے بخشند، بخشنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گر گوبند میلا ساچے گھر، گھر میلے سہج سُبھائیا۔

۱۰۲۲

۱۰۲۲

☆ ۶ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی اوتار سنگھ دے گھر پنڈ کاونکے ☆

نیتز گر ہر درس، گرگھ ورلا پائیا۔ میل ملاواں لکھیا ڈھر، امرت میگھ دیوے برس، ساتنک ست ست ورتائیا۔ داتا سورا میٹے حرص، آپ اپنا ترس کمائیا۔ لیکھا جانے دوس ماس برکھ، جگجگنتر گنت گنائیا۔ پاوے سار عرش فرش، قرص گرہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور آپ سمائیا۔ نیتز لوچن درشن گر، ہر کرپا اپر اپاریا۔ چرن کول جن جائے جڑ، اترے دکھ سنساریا۔ سنگر پورا جائے بہڑ، دیوے نام وڈ

نکلنک ہر شبد بھزار جاگ ۸

بھنڈاریا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت نام چڑھے خُماریا۔ کایا مندر لائے پوڑ، کرے کھیل پُرکھ نرنکاریا۔ اپنے گھر آپے دوڑ، دیوے درس جوت
اُجباریا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، مارے کھنڈا نام تیز کٹاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر داتا وڈ سکداریا۔ گر درشن میلا ہر، سمرتھ
پُرکھ وجے ودھائی۔ اپنا ویکھے ساچا گھر، سچکھنڈ جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، نر نرائن اک بیٹھا بے پرواہیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جو بن زر نہ
کوئے دکھائی۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ ساچے مندر بیٹھا وڑ، آد نرنجن جوت رُشنائیا۔ جیو جنت نہ سکے پھڑ، لکھ چوڑاسی بھرم
بُھلایا۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، دے مت آپ سمجھائی۔ جگ جگ اپنا اکھر پڑھ، آپے کرے پڑھائی۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، گرگھ سجن نال
رلائی۔ سچکھنڈ دوارے آگے کھڑ، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ ہر درشن نیتز گریا، چرن
سرن سرنایا۔ لیکھا جانے دھر کرتار، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، کر کرپا میل ملایا۔ آتم انتر اک ادھار، ایک رنگ رنگایا۔ سنجھ
سور نہ کوئی وچار، دوس رین نہ کوئی دکھائی۔ جوتی نور اک اُجبار، اٹھ پہر ڈگگایا۔ ساچا راگ سچی دھنکار، انحد سیوا لایا۔ پاربرہم برہم منگلاچار،
پر پُرکھ کرائیا۔ ساچے مندر کھیل اپار، ترے گن مول چُکائی۔ نو در ناتا توڑ سنسار، ساچا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
دیوے درس بے پرواہیا۔ نیتز درس نرگن چانن، چن سورج شرمایا۔ نرگن نور گوپی کاہن، منڈل ریتی راس پوایا۔ آپے میٹے اندھیری شامن، دھواں
دھار آپ گوائیا۔ آپے جن بھگتاں بنے لوک مات ضامن، آپ اپنی دیا کمائی۔ کایا کھیڑا ویکھے نگر گرامن، کنجن گڑھ سہائی۔ آپ پھڑائے اپنا دامن،
در درویشا پھیری پائی۔ پوری کرے کرائے منوں کامن، جگت کامنا میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائی۔ گر نیتز
درس ہرن پھرن، ہر ہر میل ملنیا۔ آون جاون چکے مرن ڈرن، گھر ساچا ایک سہنیا۔ ستگر پورا ترنی ترن، تارنہار سری بھگوانیا۔ جن بھگت دکھائے
ایکا سرن، سرن سرنائی دو جہانیا۔ لیکھا چُکائے برن ورن، ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات آوے بھنیا۔ درس
پیا سا گرگھ مپتا، دوس رین بللایا۔ پُرکھ ابناسی ٹھانڈا سیتا، امرت دھار گھ چوایا۔ آپے کرے پت پُنپتا، پت پاون آپ اھوایا۔ ایک راگ سنائے گیتا،

گوبند گائے تھائیں تھانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتا، گرسکھ کا یا سو بھاپایا۔ جگا جگنتر جانے اپنی ریتا، اپنی چال آپ رکھانیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست
 کیٹا، اوج نیچ نہ کوئی جنایا۔ اپنا بھانا جانے میٹھا، ہرجن بھانے وچ رکھانیا۔ دیوے شبد نام انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیوے درس بے پرواہیا۔ درشن پیتا پڑکھ بدھاتا، ہرجن ویکھ دکھاندا۔ مٹے رین اندھیری راتا، ساچا چن چڑھاندا۔ ہرجن رکھے اتم
 ذاتا، ذات پات نہ کوئی رکھاندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اپنی کل ورتاندا۔ گرسکھاں اندر بہہ بہہ کرے باتا، دس کسے نہ آئیندا۔ ایک دیوے نام سوغاتا،
 ساچی جھولی آپ بھراندا۔ شبد اگئی بولے گا تھا، اپنا تھم سناندا۔ ساڈھے تن ہتھ چلائے راتھا، رتھ رتھو ہی سیو کماندا۔ گرسکھ ورلے سگل وسورا
 لاتھا، جس جن اپنا درس دکھاندا۔ لہنا دینا چکائے پوجا پاٹھا، پھڑ باہوں گلے لگاندا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرسکھاں کرے پورا گھاٹا، اپنے تول آپ تلاندا۔
 کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، نٹ نو آسانگ ورتاندا۔ دو جہاناں پھرے ناٹھا، لکھ چوراسی ویکھ دکھاندا۔ کلج کوڑ کڑیارا مارے ٹھاٹھا، جیو جنت تاریاں
 لانداندا۔ نہ کوئی سہائے تیرتھ اٹھ ساٹھا، گنگا گوداوری نیر نیناں نیر وہاندا۔ نہ کوئی دھیرج ست دسے ہاٹھا، ست سنتو کھ نہ کوئی دھراندا۔ نہ کوئی لہنا
 دین چکائے آن باٹا، مات گربھ نہ بھند کٹاندا۔ پاربرہم ابناسی ایک ایک سرب کلا سمراتھا، ہرجن ساچے آپ تراندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا،
 پورب دینا جھولی پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درسی درس دکھاندا۔ ہر درشن گر بلہاری، گرسجن ہر ہر پایا۔ سوہیا بنک
 بنک دواہری، گھر محن میل گویا۔ جگی جوت جوت نرنکاری، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ہرجن منگے منگ بھکاری، دوئے جوڑ سیس بھکایا۔ دیونہارا وڈ
 داتاری، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے رکھے اٹھ بھنڈاری، اتوٹ اٹھ آپ رکھایا۔ دانا پینا وڈ سنساری، سننگر ساچا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ جن بھگتاں
 تیج رہیا سواری، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ راؤ رنگ کرے خواری، جس ہر ہر نام بھلایا۔ غریب نمانے جائے تاری، جو بیٹھے راہ تکایا۔ در گھر ساچے کرے
 پیاری، گھر سجن اک منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گر درشن ہر ملیا، پاربرہم گر کرتار۔ ہر پایا سجن سہلیا،
 سننگر ساچا میت مرار۔ ایک رنگ رنگائے گرو گر چیلیا، دوسر رنگے نہ کوئی وچ سنسار۔ آپے دسے دھام نویلیا، آپے ہر گھٹ کرے پسار۔ اپنا کھیل

پاربرہم ابناسی کرتا جگا جگنتر آپے کھیلیا، لوک مات لئے اوتار۔ جن بھگتاں دھرم رائے دی کٹے جیلیا، لکھ چوراسی گیڑ نوار۔ در گھر ساچے سچکھنڈ
 دوارے جوت نرنجن چاڑھے تیلیا، ناتا توڑ جگت سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ سنگر درشن چرن پیار، بھانڈا
 بھرم بھنایا۔ ہر ہر سجن میت مرار، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ دیوے درس اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ نیز لوچن نین دئے اگھاڑ، نچ نیز آپ
 دکھایا۔ آپے کرے بند کواڑ، آپے کڈا لاپا۔ آپے انحد وجائے سچی ڈھنکار، راگ انادی آپے گایا۔ آپے بخشے امرت دھار، اٹا کول آپ بھوایا۔
 آپے آتم سیجا ہو اجیار، دسم دوا ری بنک سہایا۔ آپے کملاپاتی میت مرار، آپے شبدی ڈنک وجایا۔ آپے سرت سوانی پائے سار، آپ اپنے لڑ لگایا۔
 آپے کنت آپ بھتار، آپے ناری سیج ہنڈھایا۔ آپے سٹا پیر پسار، اپنی آپ لئے انڈھایا۔ آپے گرگھ سجن لائے پار، جگ جگ وڈی وڈیایا۔ گر کرتا گر
 کر نیہارا درشن دیوے کرپا دھار، کرم دھرم نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس بے پرواہیا۔ ہر درس نیز جائے
 گھل، سنگر مارگ اک دکھاندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کوئے نہ لائے مات مل، ایک مارگ آپ دکھاندا۔ جو جن ساچے نام کنڈے جائے تل، دوسر در نہ
 کوئی جناندا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، کلوٹا ویکھ دکھاندا۔ آپے ویکھے بھل بھلوڑی بھل، رت بسنتی آپ سہاندا۔ ہر جن ورا ہر چرن پریتی جائے
 گھل، آپے گھولی گھول گھماندا۔ ترے گن مایا پنچ تت وکارا نہ جائے زل، من مت نہ سنگ رلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھ سجن آپ اٹھاندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، پاربرہم بے انتیا۔ آد جگادی نوجوان، کھیلے کھیل سری بھگونتیا۔ گرگھیں دیوے برہم گیان، آتم انتر ایک
 جوت جگنتیا۔ شبد اناد سچی ڈھنکان، انحد راگ وجنتیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ منتیا۔ مندر سہائے سچ مکان، کایا گرو دوار اک دکھنتیا۔ آپ
 دکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلنتیا۔ آد جگادی نگاہبان، گرگھ سجن ویکھ دکھنتیا۔ شبد سروپی پائے آن، نام کھنڈا اک اٹھنتیا۔ میٹ مٹائے
 پنچ شیطان، پنجاں موہ تڑنتیا۔ ویکھنہارا چو داں ہٹ چو داں لوک ڈکان، لوآں پریاں کھوج کھجنتیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، وڈ داتا سری
 بھگونتیا۔ لوک مات کھیل مہان، جگ جگ اپنا ویس وٹنتیا۔ ہر جن ساچے کرے پچھان، لکھ چوراسی پھول بھلنتیا۔ جیو جنت جگت نادان، ہر کا بھییو نہ

کوئی کھلتیا۔ راگ ناد سارے گان، سادھ سنت کہن بے انتیا۔ وید پُرانی دُھر فرمان، انجیل قرآنی بنت بنتتیا۔ کھانی بانی کر پردھان، آپ اپنا لحم سُننتیا۔ آپے ہویا بے پچھان، دس کسے نہ آئے جیو جنتیا۔ جس جن کرپا کرے سِری بھگوان، آپ اپنا میل ملنتیا۔ پائے درس در دربان، در دروازہ آپ کھلتیا۔ جوتی نُور جگے مہان، نُور و نُور ڈمگنتیا۔ ساچا مندر سچ مکان، نو دوار نہ کوئی رکھنتیا۔ چھپر چھن نہ کوئی نشان، سچکھنڈ دوارا ایک ایکنکارا نر اوتار آپ وستیا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، نہ کھیڑا رنگ رگنتیا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی دسے چام، پیچ تت نہ ویس وٹنتیا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، نہ کوئی کرشنا گائے گان، سرگن کھیل نہ کوئی جہان، نرگن جوت نُور و نُور سرب کل آپے بھر پور، دوسر سنگ نہ کوئی رکھنتیا۔ جن بھگتاں آد جگاد حاضر حضور، نیڑا دُور نہ کوئے جنتیا۔ آسا منسا ہر ہر پور، ہر جن ہوئے روگ گوننتیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا میٹ مٹنتیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دُرمت میل گوننتیا۔ داتا دانی سنگر سور، سور پیر آپ اکھوننتیا۔ جگت وکارا چورو چور، شبد کھنڈا اک اٹھنتیا۔ گرکھاں درس دکھائے نیڑے دُور، دو جہاناں پندھ مکتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹنتیا۔ ہر درشن سنگر پایا، گر ملیا میت مرار۔ سنت سہیلا سنگ رلایا، بھگت بھگتی بھرے بھنڈار۔ گرکھاں گر گر منگل گایا، سوبھا و ننتی ہوئی نار۔ گرگمھ نیوں نیوں سپیس جھکایا، چرن کول کرے پیار۔ پاربرہم پر بھ اپنا میل ملایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آد نرنجن جوت جگایا، اندھ اندھیرا میٹے گبار۔ ابناسی کرتا ویکھ دکھایا، کرے کرائے اپنی کار۔ نام منتر سنت درڑایا، ست ستوادی بٹھے دھار۔ اکال مورت نظری آیا، نرگن نُور و نُور کر پسار۔ اجوئی رہت کھیل کھلایا، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ آد جگاد بھے نہ کوئی رکھایا، نر بھے ہوئے آپ کرتار۔ لوک ماتی ویس وٹایا، جگ جگ لئے مات اوتار۔ آپے راون گڑھ تڑایا، کریا وار اپنی وار۔ آپے کنس کیسی پکڑ گرایا، آپے درپودھن کر خوار۔ آپے منتر نام درڑایا، آپے گپتا گیان کرے اجبار۔ وید پُرانا نام دھرایا، آپ اپنی بٹھے دھار۔ آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ رلایا، آپے بن محمدی یار۔ آپے انجیل قرآنا ویکھ دکھایا، آپے کلے پڑھے اپنی دھار۔ آپے نیوں نیوں سپیس جھکایا، آپے سجدہ کرے پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار۔ آپے نانک جوتی راس، منڈل منڈپ پانیا۔ آپے پر تھی آپے آکاش، دہ دشا پھیری پانیا۔ آپے پون آپ سواس، آپے رسنا

جہوا گائیآ۔ آپے دیوے چرن دھرواس، آس نراس پور کرائیا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، آپ اپنا آپے وچ لکائیآ۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، ہر
 وڈا وڈا وڈیائیآ۔ مرے نہ جے پڑکھ ابناس، نرگن سرگن ناؤں دھرائیا۔ کلجک جوت جوت پرکاس، پر م پڑکھ آپ اکھوائیا۔ جن بھگتاں ہوئے آپے واس،
 داس داسی سیو کمائیآ۔ ناتا توڑے گربھ واس، لکھ پوراسی پھند کٹائیآ۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا رہے گائیآ۔ نچ گھر آتم رکھے واس، دیوے
 درس سچ سبھائیآ۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پر بھاس، جل تھل مہینل ڈیرہ لائیآ۔ گرسکھ نہ ہوئے کوئے نراس، آپ اپنا میل ملائیآ۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس اگم اتھایا۔ گرسکھ نیتز درشن پاؤنا، ہر سجن میل ملایا۔ مایا متا موہ چکاؤنا، ہوئے ہنگتا روگ مٹایا۔
 پنچم وکارا نیڑ نہ آؤنا، امرت آتم جام پیایا۔ نیتز لوچن اک گھلاؤنا، ایک رنگ رنگایا۔ ساچے مارگ آپے پاؤنا، پاربرہم برہم روپ درسایا۔ گرسکھ لوک
 مات دے بانہہ سرہانے سونا، سنگر پورا آپے لئے اٹھایا۔ کرے کرائے جو ہر بھاؤنا، ہر بھانا بھامی وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرسکھاں دیوے ور، گھر گھر وچ میل ملایا۔ گھر میلا گھر پایا، گھر پر م پڑکھ کرتار۔ گھر سجن گھر بنک سہایا، گھر لیکھا بند کواڑ۔ گھر چیل گھر گھر اپنا
 رنگ رنگایا، والگے نہ تتی ہاڑ۔ گھر شبد گھر ناد گھر دھن وجایا، گھر سخیاں منگلاچار۔ گھر سرور گھر امرت جل بھرایا، گھر بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار۔ گھر
 دیک گھر باقی گھر جوتی جوت ڈگگایا، پاربرہم پڑکھ ابناس۔ گرسکھ سوانی سوتی آپ اٹھایا، دیوے درس شاہو شاباش۔ ساچی سوٹی شبد پھرایا، پار کرائے
 پر تھی آکاش۔ کوٹن کوٹی جیو رہے دھیایا، کسے ہتھ نہ آئے سنگر سچا شاہو شاباش۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں ہویا داسی داس۔ داسی داس سیوا کر، اپنی خوشی مناسندا۔ گرسکھ سجن آپے ور، اپنے انگ لگاسندا۔ آپ لے
 جائے اپنے گھر، اپنا گھر سہاسندا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں نمسکار رہے کر، جس مارگ گرسکھ جاسندا۔ نانک گھلایا ساچا در، گوبند ویکھ دکھاسندا۔ پر بھ
 ابناسی کھیلے کھیلے سچھنڈ دوارے اُپر چڑھ، ست پڑکھ نرنجن ناؤں دھرائندا۔ گرسکھ گرسکھ کلجک اگنی وچ نہ جائے سڑ، سر اپنا ہتھ لکاسندا۔ سو پڑکھ
 نرنجن آپ پھرایا اپنا لڑ، ہنگ برہم آپ پر ناسندا۔ چوتھے جگ کلجک انتم چوتھے پوڑے جائے چڑھ، جوگ ابھاس نہ کوئی دکھاسندا۔ جو جن سوہنگ

اکھڑ لئے پڑھ، جنم مرن بھند کٹائندا۔ درگاہ ساچی جائے وڑ، ہر سنگر میل ملائندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرؤپی روپ وٹائندا۔ آپے لکھ
چوڑاسی بھانڈے لئے گھڑ، آپے بھن دکھائندا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ، آپے کھڑگ کھنڈا چکائندا۔ آپے گرسکھاں اندر جائے وڑ، دس کسے نہ آئندا۔
جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن سرگن کھیل کر، گرسکھ سجن میت میت، چرن پریت اک سکھائندا۔ چرن پریتی
ساچارنگ، نیلی کالی دھار چھپائیا۔ گوہند میلا آتم سیجا سچ پلنگ، گر میلا سچ سبھائیا۔ سنگر پورا کھنڈا تیر دیوے نام ترنگ، ہرجن ساچارہیا درٹائیا۔ اندر
باہر گپت ظاہر سچ دوارے آپے لکھ، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ سر سرور ساچی دھار، امرت وہائے ایکانگ، گرسکھ گنگا گوداوری نہ پھیرا پائیا۔ جوتی
جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی ناتا جوڑ، پنچ وکارا دیوے ہوڑ، شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ تیری اتم
ذات، پاربرہم سرنائیا۔ ابناسی کرتا دیکھے مار جھات، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، ایکانام جھولی پائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت،
گھٹ گھٹ آپے رہیا سائیا۔ ہرجن میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ شبد سنائے ساچی گاتھ، کایا مندر اپناراگ الاٹیا۔ سنگر پورا دیوے سگلا
ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا دئے گواہیا۔ گر گوہند اتارے پار گھاٹ، منجھدھار نہ کوئی رڑھائیا۔
نانک نرگن دیوے ساتھ، جو جن رسنا رہے دھیائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کھیلے کھیلے پڑکھ سمراتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ کر درس سگل وسورے گئے
لٹھ، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جو جن سرن سرنائی گئے ڈھٹھ، سنگر پورا ہوئے سہائیا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوت
جگائے کایا مٹ، دوس رین ڈگمگائیا۔ انحد تال نگارے لائے سٹ، شبد انادی آپ سنائیا۔ امرت آتم دیوے جھٹ، ترسناگت بھجائیا۔ درس دکھائے نٹھ
نٹھ، گرسکھاں سیو کمائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچار، چرن کول جوڑ ناتا، درس دکھائے اک اکانتا،
اک اکلایکنکار جن بھگتاں کرے سد پیار، آوے جاوے وچ سنسار، نرگن سرگن سرگن نرگن میل ملائیا۔ گرگھ سجن رکھے آس، دوس رین راہ تکائیا۔
سنگر پورا آپ بھجائے لگی پیاس، دے درس ترپت کرائیا۔ ہر دے اندر رکھے واس، نج نیز آپ گھلائیا۔ سکھا سہیلا وسے پاس، دوس رین نہ کوئی جنائیا۔

لہنا دینا چکے دس دس ماس، مات گربھ نہ پھیرا پایا۔ جگا جگنتا جن بھگتاں پوری کرے آس، مٹمکھاں دے سزایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن باہوں لئے پھر، اپنے بیڑے آپ چڑھایا۔

ہری ہر ہر نرنکار، ہر ہری ہر روپ سمایا۔ شبدی شبد بھنڈار، شبدی شبد سمایا۔ گرو گرو اتار، گرو گرو روپ اکھوایا۔ نام نام جیکار، نام نام آپ بلایا۔ سچ دست دست اپار، سچ سچی آپ اُچایا۔ آد پُرکھ اینکار، ایکا ایک ایک اکھوایا۔ جگا جگنتر بھیو نیا، بھگوان بھیو کوئی نہ پایا۔ آد جگادی بھے دھار، ست ستوادی وڈ وڈیایا۔ بودھ اگادھی پاوے سار، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ دُھن انادی اگم اپار، الکھ الکھنا آپ وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آد انت ہر بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کھلا سندا۔ رام نام نام نشان، دو جہان آپ جھلا سندا۔ شبد سروپی دھر فرمان، سچ سنیہرا آپ سنا سندا۔ دو جہاناں پاوے آن، لوآں پُریاں بندھ بندھ سندا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، اپنا ڈنک وجا سندا۔ سادھاں سنتاں برہم گیان، اپنا اشٹ وکھاندا۔ کھولے درشت وڈ مہربان، اپنے رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچا سندا۔ شبد گیان سرب گنوتا، نام بھنڈاری آپ اکھوایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جاگرت جوت جوت جگا سندا۔ میل ملاوا ساچے سنتا، نرگن سرگن کھیل کھلا سندا۔ پنج تت بنائے آپے بنتا، اپنا مندر آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیشہ اک الا سندا۔ سچ سندیشہ دھر فرمان، آد جگاد سنا یا۔ نرگن جوت سری بھگوان، پرم پُرکھ وڈیایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، آپ اپنی دیا کما یا۔ شبد سروپی اک بان، ہر ہر لئے اٹھایا۔ ہر جن ساجن چتر سُبجان، چتر بھج میل ملا یا۔ آد انادی اک مکان، ایک اینکارا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جگا جگنتر اوٹرا ویس، پنج تت تن ہنڈھاندا۔ ست سروپی ست سندیش، ست ست ست آپ سنا سندا۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ، آپ اپنا ناؤں وٹا سندا۔ آپ اپنی کرے آدیس، آپے نیوں نیوں سپس جھکا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جگ جگ اپنی رچن رچا سندا۔ جگ کرتا ہر کرنے یوگ، کرنی کرت کما سندا۔ ہر جن میل ملاوا دھر سنجوگ، گھر میلا سچ سبھایا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، برہوں اگ بھجھایا۔ دیونہارا ساچی موکھ، رام نامہ رنگ رنگایا۔ لہنا دینا چکائے تیناں لوک، تریلوک نہ کوئی بھوایا۔ آپ سنائے سچ سلوک، اپنا ڈھولا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتایا۔ آپے شبد گریان، گر منتر نام درڑا سندا۔ آپے نرگن جوتی نور مہان، آپے ڈگمگ سندا۔ آپے برہے بخشے اپنا دان، چارے ویداں آپے گائندا۔ آپے وید ویاسے کرے پروان، پُران اٹھاراں آپے صالاحیندا۔ آپے شاستر سمرت کر وکھیان، آپے راگ الا سندا۔ آپے گیتا میلا وچ جہان، آپے اپنے مکھ صالاحیندا۔ آپے کلمہ بن ایمان، نبی رسول آپے اکھو سندا۔ آپے انجیل آپے قرآن، اپنی آیت آپے الا سندا۔ آپے نرگن ہو پردھان، نانک نام رکھ سندا۔ آپے شبد سروپی سچ بان، لوک مات اڈا سندا۔ آپے ستنام ساچا دان، لکھ چوڑا سی جھولی پائندا۔ آپے انگد کر پچھان، اپنے انگ لگا سندا۔ آپے امر ہو پردھان، امر اپد وکھ سندا۔ آپے رام داس کر پروان، اپنی گود بہا سندا۔ آپے ارجن دیوے اک دھیان، ایک شبد الا سندا۔ دھر درگاہی دھر فرمان، اپنا آپے سنائندا۔ لوک مات کھیل مہان، ساچی سکھیا اک وکھ سندا۔ سنت بھگونت میلا دو جہان، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ گر سنگر دیکھے اک دکان، ایک ہٹ کھلا سندا۔ گر وگرنتھ گر شبد گریان، گر و روپ وکھ سندا۔ پنچم گائے اک دھیان، ایک راہ چلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے اگم اپار، جگ جگ اپنا ناؤں وٹا سندا۔ گر گر گردیو گر وگر اشٹ، گر دیو آپے سما سندا۔ آپے راما آپے وشٹ، آپ اپنی کل ورتایا۔ آپے کھولے اپنی درشٹ، آپے رنگ رنگایا۔ آپے وسے سرب سرشٹ، آد جگاد وڈ وڈیا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلا سندا۔ شبد منتر گردیو نمونمو، نمسکاریا۔ دیکھ وکھانے طمو طمو، تانس ترسنا دیکھ وچاریا۔ بھيو گھلائے رجور جو، راجس کھیلے کھیلے وچ سنساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست ورتے آپ ورتاریا۔ نام ندھان سرب گن انتر، گنوتا آپے چلا سندا۔ گر کاشد سچا جگ منتر، ساچی کرے پڑھایا۔ پنچت بھجھائے لگی بستر، مایا ممتا موہ چکایا۔ سرب جییاں بدھ جانے انتر، بھيو رہے نہ رایا۔ کھیلے کھیلے جگا جگنتر، جاگرت جوت کر رشنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے

بے پرواہیا۔ آپے شبد گرو گرنہ، گر بندھن آپے پائندا۔ آپے جانے اپنا مارگ پنہ، آپے راہ دکھائندا۔ آپ وجائے اپنے نام آپے سنکھ، سنکھ اسکھا آپ اٹھائندا۔ آپے سادھ آپے سنت، صادق سدھ آپ ہو جائندا۔ آپے جانے اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچائندا۔ آپے گنے اپنی گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی گنائندا۔ کھانی بانی کہے بے انت، بھو کوئی نہ پائندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کنت، گھر ساچا آپ سہائندا۔ آپے آد آپے انت، آپے مدھ سمائندا۔ نرگن جوت سیری بھگونت، کلجگ انتم ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شبد ترانہ جوت اُجالا، راگ نور درسائیا۔ کھیلے کھیل کھیل نرالا، گر گوپالا وڈ وڈیائیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، دین دایالا بھو نہ رانیا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، اپنی دیا آپ کمائیا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، لکھ چوراسی توڑ تڑائیا۔ گل وچ پائے ساچی مالا، سو پُرکھ نرنجن آپ وٹائیا۔ ہر جن بہائے دھرم سچّی دھر مسالہ، گردوارا اک دکھائیا۔ نہ کوئی شاہ نہ کوئی کنگالا، نام دھن جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میللا سچ سبھائیا۔ گھر مندر سوہے گرو دوار، گرو گرنہ گر اکھوائیا۔ اندر مندر کھیل اپار، دوس رین راگ الائیا۔ ساچا سنکھ وچے سچّی دھن نا، انحد آپے رہیا وجائیا۔ آسا منسا پور کرتار، سنجھ سویر نہ کوئی رکھائیا۔ اٹھے پہر ایک دھار، ایک پر بھات جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر آپ سہائیا۔ ہر مندر ہر گر کا گھر، گر شبدی راگ سنا سندا۔ شبد گر پھرے لڑ، اندر وڑ دس کسے نہ آئیندا۔ ہر جن گھاڑن آپے گھر، آپے ویکھے آگے کھر، درس دکھائے چوٹی چڑھ، در دوارا آپ کھلائندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، ہر جن لگائے مات جڑ، لوک پر لوک نہ کوئی اکھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن اپنا رنگ رنگائندا۔ نرگن ہر گر سنت کنت بھگونت، نرگن جیو جنت اکھوائیا۔ نرگن داتا گنی غنیم گوننت، رام رحیم نرگن روپ وٹائیا۔ نرگن زویر آد انت، نرگن بھو بھے نہ کوئی جنائیا۔ نرگن کھیلے کھیل جگا جگنت، نرگن نت نوت ویس وٹائیا۔ نرگن گر سکھاں بنائے ساچی بنت، نانک انگد امر داس گر ار جن گرو گرنہ دے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جگ وچھڑے جگ میلے، بن شبد وچولا گھر گھر پھیرا پائیا۔

☆ ہزارا سنگھ دے گھر پنڈ کاؤنکے ضلع امرتسر ☆

ہر سنگھ شبدِ بان، گرمت گر آپ سہائندا۔ جگ جگ دیکھے مار دھیان، لوک مات راہ تکائندا۔ لکھ چوڑاسی پُن چھان، ہرجن ساچے آپ اٹھائندا۔ دیوے منتر نام ندھان، اپنا حکم سناائندا۔ ساچی سکھیا سکھ پروان، سچ ساچا مارگ لائندا۔ بیچ وکارا میٹ نشان، پنچم شبدِ ملائندا۔ میل ملاوا دو جہان، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا دیکھ دکھائندا۔ سنگھ سجنِ میتڑا، مہربان مہربان۔ ہر بھگت جنائے اپنی ریتڑا، دیاوان دیاوان۔ سنائے سہاگی گیتڑا، دھر فرمانی دھر فرمان۔ من منوآ آپے چیتڑا، ڈوری بنھے بٹھ بندھان۔ آپ اپنے جہا کیتڑا، بھگت بھگوان رُپ پچھان۔ کرے کرائے ٹھنڈا سیتڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے نگاہان۔ سنگھ پورا ساچارس، نام امرت آپ چکھائندا۔ بھگت بھگتی مارگ دس، بھو ساگر آپ ترائندا۔ پکڑ اٹھائے نس نس، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہس، ہنس کھ صلاحیندا۔ برہوں تیر نرالا مارے کس، انیلا ناؤں دھرائندا۔ ہر دے اندر جائے وس، آپ اپنی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نردھن سردھن نردھن نردھن ایک رنگ رنگائندا۔ نردھن سردھن ایک دات، چرن دوار رکھائیا۔ نام ندھانا وڈ کرامات، گرگھاں جھولی پائیا۔ ساچا شبدِ ساچی گاتھ، ہر ساچا آپ سنائیا۔ سنگھ پورا ایک راتھ، لوک مات آپ چلائیا۔ جن بھگتاں دیوے سگلا ساتھ، پھر باہوں آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے میل ملائیا۔ میل ملاواں پڑکھ بدھاتا، پر م پڑکھ ملائندا۔ دیوے نام ساچی داتا، گیان دھیان اک درڑائندا۔ مٹے رین اندھیری راتا، جوت پرکاس کرائندا۔ کایا مندر کھولے ساچا ہاٹا، بند کواڑی تاک کھلائندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جو جن گر سنگھ درشن پائندا۔ آگے نیڑے رکھے واٹا، پچھلا پنڈھ مکائندا۔ سچ سنگھاسن دیکھے کھاٹا، آتم سیجا ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن سجنِ جیون مُت کرائندا۔ جییاں داتا جیون دان، جییاں جی جنائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگوان بھگوت بھگتی رُپ وٹائیا۔ آگم آگم آگم نشان، نرگن نرگن سرگن سرگن آپ جھلائیا۔ رام نام نام دھر فرمان، کایا نگر گرام آپ سنائیا۔ پتت پاؤن کر دھیان، بل باؤن بھیکھ وٹائیا۔ ہرجن

ساچے وٹھوں قربان، کایا گرا ویکھ دکھانیا۔ انند پرمانند گھر ساچی کھان، نام سنگندھ بند بند آپ مہکانیا۔ رُو سس سورج چند ہون خیران، جوت نرنجن
 ڈگمگایا۔ کوٹن کوٹ تیج بخشے بھان، آتم انتر اک درڑانیا۔ میل ملاوا ہر ساچے رام، سیتا سرتی خوشی منانیا۔ گو بند میلا ساچے کاہن، گھر بنسری نام وجانیا۔
 چھبر لائے دو جہان، امرت میگھ آپ برسایا۔ ساچا سنیا وڈ مہربان، اپنی نیالیئے چٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ
 جنانیا۔ ساچی نیالی سچ کنارہ، ہر ساچی دھار وہاندا۔ ڈونگھے ساگر پاوے سارا، کلجگ ویکھ دکھاندا۔ ایکا چچو نام سہارا، ساڈھے تن ہتھ آپے لانددا۔ گھاٹن
 گھڑے گھڑنہارا، دس کسے نہ آئندا۔ آپے چڑھے اُچ منارا، گھر اپنے سوبھا پانددا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیل اپارا، بھيو کوئی نہ آئندا۔ ترے گن وسیا آپے
 باہرا، تتوت نہ کوئی جناندا۔ رنگ رلیاں مانے وچ سنسارا، گھر سنتاں ڈیرہ لانددا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن رُوپ وٹاندا۔ آپے چکھے اپنا بھارا،
 سیس جگدیش آپ اٹھاندا۔ گرکھاں کرے سچ شنگارا، سچ ساچی تیج وچھاندا۔ شبد سرُپ دے ہلارا، آون گوَن پار کراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر سچن سچ صلاحیندا۔ سچ صلاحی سنگر رُوپ، صفتی صفت صلاحیا۔ سرب جییاں دا اک محبوب، ایکا داتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی
 رنگ نہ کوئی رُوپ، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ شاہ سلطان وڈ وڈ بھوپ، وڈ راجن راج آپ اکھوانیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پانیا۔ جن
 بھگتاں اُپر جائے تھہ، آپ اپنا میل ملائیا۔ امرت جام پیائے ساچا گھٹ، ساچا ساقی آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدانت
 وڈی وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی بے پرواہ، بھيو کوئی نہ پانددا۔ گرکھاں بنے مات ملاح، پھڑ بیڑا پار کراندا۔ ست سرُپ دیوے نام صلاح، ساچا ونج اک
 دکھاندا۔ اپنا ڈھولا دیوے گا، اپنا شبد آپ اُچاندا۔ گر سکھ میلے تھاون تھان، نتھوایاں تھان دکھاندا۔ نگر کھیڑا سچ گراں، گرگھ کایا گڑھ سہاندا۔
 اک ایتنا ٹھنڈا سیتا پت پُنپتا پکڑے بانہہ، گر میت آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہست آپے کیٹا، آپے وسے
 دھام اندیٹھا، دس کسے نہ آئندا۔ نہ دسے ہر دسنہارا، کلجگ رین اندھیری چھانیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا، چار ورن پئی لڑانیا۔ ساچا دھرم نہ کسے
 وچارا، دھرت دھول رہی گرا لایا۔ گر کاشد نہ بولے کوئی جیکارا، گر شبد نہ کوئی سمانیا۔ جیو جنت گڑھ ہنکارا، ہوئے رنگ ددھانیا۔ بن ہرنامے وسریا

کرتارا، کرتا پڑکھ نہ نظری آیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ پاربرہم پر بھہ بھیو نیارا، پڑکھ پڑکھو تم وڈ وڈیانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا،
 بودھ اگادھ شبد جنانیا۔ سو پڑکھ نرنجن بول جیکارا، ہنگ برہم لئے سمجھانیا۔ عالم علم علما نہ کسے وچارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، طالب طلب نہ کوئی رکھانیا۔

☆ ۶ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی ہر بنس سنگھ بلونت سنگھ دے گھر پنڈ ماہل ضلع امرتسر ☆

ست پڑکھ نرنجن ہر کرتارا، ہر اپنی کل ورتانیا۔ نرگن کھیل اگم اپارا، آد جگاد وڈی وڈیانیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، پڑکھ اکال آپ کرائیا۔ سچکھنڈ
 وسے سچ دوار، آد نرنجن بے پرواہیا۔ تھر گھر کھول بند کواڑ، اپنا محل اٹل آپ سہانیا۔ ساچا نام کرتارا، نام ست ناؤں رکھانیا۔ نام ست کھئی دھار،
 آپے آپ اپانیا۔ ساچا کھنڈا ہر نرنکار، اپنا آپ اٹھانیا۔ اپنے اندروں آئے باہر، آپ اپنی کل دھرائیا۔ سُن اگمی کر وچار، سُن سادھ ویکھ وکھانیا۔ برہما
 وشن شو کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پانیا۔ رُوس دے ہلار، منڈل منڈپ آپ سہانیا۔ برہمنڈ کھنڈ مارے نعر، اک جیکار ہلانیا۔ پاربرہم پر بھہ بھیو
 اپارا، بھیو کوئی نہ پانیا۔ جگا جگنت لئے اوتارا، نرگن سرگن روپ وٹانیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جییاں جنتاں ویکھ وکھانیا۔ سادھاں سنتاں نام ادھار،
 بھگت بھگتی مارگ لانیا۔ اپنے رنگ رنگے کرتارا، رنگ ساچا آپ چڑھانیا۔ نو کھنڈ پاونہارا سار، ستاں دیپاں ویکھ وکھانیا۔ جیرج انڈ سُنے پکار، اُتبیج سیتیج
 بھل نہ جانیا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، دُگھی کندر ڈیرہ لانیا۔ سمنڈ ساگر بٹھے دھار، سر سروور ویکھ وکھانیا۔ جل تھل مہینل کر وچار، آپ اپنی
 رچن رچانیا۔ پرتھی آکاش کھیل اپارا، گگن گگنتر سو بھاپانیا۔ دوس رین کھیل ستار، گھڑی پل ونڈ ونڈانیا۔ آپے سب توں وسیا باہر، بھیو ابھیدا بھیو
 چھپانیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، دھرنی دھرت دھول سہانیا۔ آپے سادھ سنت گر پیر بن اوتارا، اپنا مارگ آپے لانیا۔ آپے ہر کا نام کرے کرائے ونج
 وپارا، ساچی وست آپ اپانیا۔ آپے چوڈاں لوکاں کھول کواڑ، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھانیا۔ آپے پنج تت کر آکار، آپے ترے گن جوڑ جڑانیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر اپنی رچن رچانیا۔ سَت پُرکھ نرنجن اک اِکلا، ایکارنگ سماندا۔ سچکھنڈ وسے سچ محلہ، آپ اپنا در وکھاندا۔
 تھر گھر واسی اُچ اٹلا، پُرکھ ابناسی آپ ہو جاندا۔ اپنی جوتی آپے بلا، اپنا دپیک آپ جگاندا۔ اپنا شبد سندیشہ آپے گھلا، سچ سُنسپہڑا آپ سناندا۔ اپنا
 پھڑائے آپے پلا، نام کھنڈا ہتھ چکاندا۔ آد جُگادی اچھل اچھلا، وید پُراناں بھوونہ پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت
 ویس وٹاندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، نرنجن اپنی آپ اپنیا۔ آپے رکھے سچکھنڈ دوار، دوسر ہتھ کسے نہ آنیا۔ جُگا جُگنتر کرتیار، تکھی دھار بندھانیا۔ دو
 جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں کھوج کھوجانیا۔ لوک مات ہر ہو اُجیار، آپ اپنا ڈنک وجانیا۔ نرنجن سرُگن بھے دھار، سَت پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ سنت
 سہیلے لائے پار، گر چیلے میل ملانیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار، گڑھ ہنکاری رہن نہ پانیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وچار، گھٹ گھٹ پھولے پھول بھلانیا۔ لہنا دینا
 کرم وپچار، دھرمی دھرم کرے وڈیانیا۔ جوٹھ جوٹھ کرے خوار، سچ سچ ساچا مارگ آپے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی
 کرنی آپ کرائیا۔ سَت پُرکھ نرنجن پُرکھ بدھاتا، ایکار مارگ لائندا۔ سچکھنڈ وسے اک اِکانتا، ایکار در کھلاندا۔ کھیلے کھیل بؤہ بدھ بھانتا، ویس انیک رُپ
 وٹاندا۔ ذات میں جوت جوت میں جاتا، بھوونکونے نہ پاندا۔ جُگا جُگنتر آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھواہی ناووں دھراندا۔ شبد اگئی ساچی گاتھا، اپنا
 منتر نام درٹاندا۔ آپے کھولے ساچا ہاٹا، آپے ونج وکھاندا۔ آپے تیرتھ آپے تاتا، آپے امرت جل بھراندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹاندا۔ سَت پُرکھ نرنجن سَت سَت ستواد، سارنگ دھر اکھواندا۔ پاربرہم پیٹھلو مادھو مادھ، رُپ رنگ نہ کوئی
 جناندا۔ سچکھنڈ دوارا آپے لادھ، آپے آسن لائندا۔ شبد انادی بودھ اگادھ، پُرکھ اکالا آپے گاندا۔ آپ وجائے اپنا ناد، برہمنڈاں کھنڈاں آپ
 سناندا۔ آپے مارے اپنی واج، اپنا نام آپ دھراندا۔ آپے رکھے اپنی لاج، لچپت اپنے ہتھ رکھاندا۔ آپے رچے اپنا کاج، کرنی کرتا آپ کرائندا۔
 آپے جانے اپنا راج، شاہ سلطان آپ ہو جاندا۔ اپنا سازن آپے ساز، آپے ویکھ وکھاندا۔ آپے داتا غریب نواز، پروردگار آپ اکھواندا۔ آپے
 رکھے لکھ چوراسی سانجھ، آپے گھٹ گھٹ آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگماندا۔ سَت پُرکھ نرنجن سَت

سرُپ، ہر ہر وڈی وڈیاں۔ و سنہارادہ دشا چارے کوٹ، بھو ابھیدا بھو چھپاں۔ سچکھنڈ ہلارارہیا جھوٹ، سچ سگھاسن آسن لائیا۔ شبد اگمی آپے بولے
 نرگن نرگن وچوں پھوٹ، متوت نہ کوئی دکھائیا۔ آپے دھارے بھیس کوٹن کوٹ، کوٹی کوٹ روپ وٹائیا۔ آپے چٹھیا اپنی چوٹ، اپنا در آپ سہائیا۔
 آپے رکھے اپنی اوٹ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ آپے نرگن بنے جوت، آپے سرگن پنچ تت کڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر
 بنت بنائیا۔ ست پڑکھ نرنجن بنت بنائے، آپ اپنی کل دھاریا۔ سچکھنڈ ساچا دھام سہائے، نرگن بیٹھا نرکاریا۔ تھر گھر آسن اک وچھائے، بھو نہ
 جانے جیو سنساریا۔ شبد اگمی آپ چلائے، آپے بھے اپنی دھاریا۔ تیج دھار نام رکھائے، پرگٹ ہوئے وڈ سنساریا۔ برہمنڈی کھنڈی ویکھ دکھائے، آپ
 اپنی کر وچاریا۔ جیرج انڈی ونڈ ونڈائے، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ جگا جگنتر بھیکھ پکھنڈی میٹ مٹائے، ہر جن ساچے پار اتاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے شبد تیج سواریا۔ شبد نواسی پڑکھ ابناسی، گھٹ گھٹ اندر جانیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاوے راسی، نرگن جوت نور مہانیا۔
 پر تھی آکاشی کھیل تماش، کھیلے کھیل والی دو جہانیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لوک مات ہو
 پردھانیا۔ لوک مات ہر ہو پردھان، اپنا کھیل کھلا سندا۔ پڑکھ اگم سری بھگوان، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ شبد سرُپی سچ نشان، اپنا آپ جھلا سندا۔ برہما
 وشن شو دیوے آپ فرمان، کروڑ تینتیس بھل نہ جا سندا۔ لوک مات کر دھیان، سادھاں سنتاں آپ اٹھا سندا۔ آتم انتر دیوے اک گیان، ایک برہم
 سمجھا سندا۔ شبد انادی دھر فرمان، اندر مندر آپ الا سندا۔ داتا دانی ہر مہربان، چتر سگھڑ سیان بال انجان آپ اٹھا سندا۔ ایک راگ سنائے کان، دوجی
 دھار نہ کوئی جنا سندا۔ بھگتن بھگتی دیوے دان، ہر سجن میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلا سندا۔
 کھیلنہار پڑکھ سمرتھ، جگ جگ وڈی وڈیاں۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، چاروں کُنٹ آپ پھرائیا۔ اُلٹی گِڑے آپے لٹھ، گِڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنت
 سہیلے میلے نٹھ، دوس رین سیو کمائیا۔ و سنہارا گھٹ گھٹ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، نٹ نوآ سوانگ ورتائیا۔ پاوے سار
 تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی نور لٹ لٹ، آد جگادی ڈگمگائیا۔ گرگھاں دُرمت میل دیوے کٹ، سر سرور اک نہائیا۔ دُئی دوتی میٹے

بھٹ، ہوئے ہنگتا روگ مٹائیا۔ انحد مارے ساچی سٹ، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ دسم دواری ہو پرگٹ، آپ اپنا روپ درسائیا۔ امرت آتم دیوے جھٹ،
 نجر دھارا آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ سلطان، ہر سنگر وڈ مہربانا۔
 کھیلے کھیل سری بھگوان، آد زرنجن جوت مہانا۔ پاربرہم برہم مہربان، دیونہارا ساچا دانا۔ ہر جن ہر ہر آتم گیان، دیوے مان چرن دھیانا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلانا۔ کھیلنہارا کھیل کھلاری، جگ جگنتر آپ کھلایا۔ آد زرنجن جوت اُجیاری، جگ جگ ویس
 وٹایا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دواری، سوبھاوت وڈی وڈیائیا۔ شبد خزانہ وڈ بھنڈاری، اتوٹ اٹ چلایا۔ آپے بن ہر سنساری، اپنے رنگ رنگایا۔ آپے ونج
 کرے وپاری، آپے وست دکھایا۔ آپے گر پیر اوتاری، سادھ سنت آپ ہو جایا۔ آپے راج راجان شاہ سیکداری، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے
 در در بنے بھکھاری، آپے گھر گھر اکھ جگایا۔ آپے قلع کوٹ رہیا اُساری، آپے رہیا ڈھایا۔ آپے لکھ چوراسی کر پیاری، آپے میٹ مٹایا۔ آپے اُتپت
 کرے آد جگادی اپنی واری، آپے اپنے وچ سمایا۔ آپے وشنوں ونسی ہو اُجیاری، آپے اپنا ویس وٹایا۔ آپے برہما کوٹ کھلے گلزاری، آپے پاربرہم برہم
 روپ وٹایا۔ آپے شکر کھیل نیاری، باسک تشکا گل سہایا۔ آپے ترے گن تت وچاری، ترے ترے ویکھ دکھایا۔ آپے پنچ تت بن بھنڈاری، آپ اپنا
 آپ وکایا۔ آپے سنگر گر گر کھیل کرے سنساری، گر منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرایا۔
 ست پُرکھ زرنجن ہر ہر ناؤں، جگ جگنتر آپ دھرائندا۔ آپے ویکھے تھائیں تھائوں، در در اپنا ویس وٹائندا۔ آپے نگر آپ گراؤں، اپنا کھیڑا آپ
 وٹائندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پوت سپوتا آپے جائندا۔ آپے پکڑنہارا باہوں، آپے اپنا مارگ لائندا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، سر سمر تھ اپنا ہتھ
 لکائندا۔ آپے پھر پھر ہنس بنائے کاؤں، آپے ساچی چوگ چکائندا۔ آپے جگ جگ کرے سچ نیائوں، شبد وچولانا لائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں رکھائندا۔ شبد وچولا ہر زرنکار، اپنا آپ بنائندا۔ سچکھنڈ ویکھے سچ دوار، لوک مات پھیرا پائندا۔ لوک مات لکھ
 چوراسی بن بن یار، ساچا حکم سنائندا۔ سچکھنڈ ویکھے میت مرار، زرنگن بیٹھا آسن لائندا۔ لوک مات ہو خبردار، اپنا ڈنک وچائندا۔ سچکھنڈ نیوں نیوں

کرے نمسکار، پر بھ آگے سیس جھکائندا۔ سچھنڈ وڈ بکار، راج راجانا آپ اٹھائندا۔ لوک مات مارے مار، بچیا کوئی رہن نہ پائندا۔ کرنی کرتا کرے کار،
 قادر کریم آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وچولا مات کر، جگ جگ لیکھا لیکھ چکائندا۔ شبد وچولا مارے پھیرے، دو
 جہانی بنت بنائیا۔ لکھ چوراسی لیوے گھیرے، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سچھنڈ نواسی دیوے گیڑے، اپنی واری آپ بھوائیا۔ جگت وچولا وسے کھلے ویہڑے،
 کوٹن کوٹ برہمنڈاں ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر آپ اپنا حکم چلائییا۔ ساچا حکم دھر فرمان، ہر شبدی شبد الا ئندا۔
 لوک مات مار دھیان، سچ سنتاں آپ سنائندا۔ بھگتاں دیوے اک گیان، ایکا روپ درسا ئندا۔ گرگھ بنائے چتر سُبجان، مورکھ موڑ گلے لگائندا۔ گرگھیاں
 دیوے نام ندھان، ہوئے روگ مٹائندا۔ منمکھ نہ سکے کوئی پچھان، گوڑی نیند سوائندا۔ شبد وچولا گن ندھان، اپنا کرم کمائندا۔ ڈنکا مارے وچ جہان،
 سرشٹ سبائی آپ اٹھائندا۔ مایا رانی ہو پردھان، اپنا رنگ رنگائندا۔ نال رلائے پنج شیطان، پنچاں جوڑ جڑائندا۔ من مت رلائی بے ایمان، سچ ایمان نہ
 کوئی دھرائندا۔ ہر کا نام نہ سُنیا کان، کایا گڑھ نہ کوئی دکھائندا۔ شبد وچولا مارے اٹھ دھیان، آپ اپنی اکھ کھلا ئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، تھر گھر بیٹھا کھیل کھلا ئندا۔ لوک مات دیکھ وچار، شبدی شبد کرے صلاحیا۔ من مت ہوئی نار و بچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر پیار، اپنی سچ رہی ہنڈھائیا۔ ہوئے ہنگتا آسا ترسنا جھوٹھی جوٹھی دھار، شوہ دریا رہی وہائیا۔ مایا ممتا ڈوٹنگھی غار، اندھ اندھیرا
 اندھ رہیا چھائیا۔ ورن برن نہ کوئی پیار، ناتا تٹا بھیناں بھائیا۔ راج راجان شاہ سلطان رہے جھکھ مار، غریب بنانے کوئی نہ گلے لگائیا۔ دھرت دھول
 کرے پکار، نیتز رو رو نیروہائیا۔ سادھاں سنتاں ہاباکار، انتر آتم رہی گر لائیا۔ بھگت نہ سُنے کوئی پکار، بھرے بھلی جھوٹھی شاپییا۔ چاروں کُنٹ گڑھ
 ہنکار، کھج قلعہ رہیا بنائیا۔ اُتے چڑھیا من سکدار، سیس اپنا تاج لکائیا۔ ہوئے رلیا نال سردار، دیوے صفت صلاحیا۔ کام کرودھ موہ ہنکار، لوبھی
 بیٹھے راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سہنڈا ویکھے گھر، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ شبد سروپی گھر گھر وڈیا، بھل رہے نہ رایا۔
 کھج آپے گھاڑن گھڑیا، آپے رچن رچایا۔ کھج وڈیا آپے پڑھیا، چوڑاں وڈیا مان مکایا۔ سادھاں سنتاں پاندھے پنڈتاں در دوارے کھڑیا، ملا شیخ

مسانق پیر رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا شبد وچولا، لوک مات دھرایا۔ شبد وچولا پھیرا پا، لوک مات ویکھ
 دکھائی۔ اپنا پندھ رہیا مکا، سچھنڈ ساچا راہ تکائی۔ سمت سولاں گیا آ، اپنا لیکھائے لکھائی۔ پُرکھ ابناسی دے سنا، جو پڑھیا پڑھ جنائی۔ لکھ چوراسی بھانڈا
 جو لیا بنا، برہما وشن شو سیوا لائی۔ تیراناں گئے بھلا، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ گر گوہند گیا لکھا، رین اندھیری چھائی۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ کوئی
 بھین نہ بھرا، نہ کوئی ناری کنت بھتار، نہ کوئی نگر نہ کوئی گراں، نہ کوئی تیر تھ تھیں دیوے چھاں، چاروں گنت کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سادھ سنت
 نہ پکڑے بانہہ، راج راجان نہ کرے سچ نیاں، غریب نہانے مارن دھاہ، دُکھ بھکھ رہی ستائی۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، ویکھنہارا تھاول تھان، جگ جگ
 کرے سچ نیاں، گھر ساچے بیٹھا آسن لائی۔ سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی، شبدی سٹ بلایا۔ گھنک پُر واسی شاہو شتاباشی، سچ سندیشہ حال سنایا۔ پنڈت کاشی
 مدراماسی، در مندر نہ کوئی سہایا۔ سنیاسی ویراگی نہ رہی اداسی، دھیرج جت نہ کوئی دھرایا۔ مایا ممتا پائی پھاسی، سادھ سنت ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا بھانا تیرے در نہ بھایا۔ پُرکھ ابناسی لئے انگڑائی، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ سچھنڈ دوارا سوہے چائیں چائیں، نرگن
 کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نام کٹار کھئی دھار رہیا اٹھائی، دو جہاناں آپ چکائی۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل رچائی، ہنگ برہم کرے گڑمائی۔ سوہنگ چلے تیر کمان
 چلائی، جگت نشانہ اک بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھنڈا کر تیار، پُرکھ ابناسی مارے مار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ شبد کھنڈا تیز
 کٹار، کھئی دھار رکھائندا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، لوک مات اٹھ دھائندا۔ برہما رووے زاروزار، نیتزیر وہائندا۔ شکر گل وچولا ہے ہار، ہتھ ترسول
 اٹھائندا۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، پھڑ باہوں نہ کوئی اٹھائندا۔ روس کرن نمسکارا، آپ اپنا بھیٹ چڑھائندا۔ پُرکھ ابناسی
 شاہ آسوارا، ساچے آسو آسن لائندا۔ سولاں کلیاں کر شنگارا، سولاں اچھیا پور کرائندا۔ کھڑگ کھنڈا ہر تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکائندا۔ نیلی دھاروں
 پار کنارہ، لوک ماتی راہ تکائندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نہکھنکا ناؤں رکھائندا۔ سوہنگ ڈنکا پر اپارا، اپنا نام وجائندا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردارا، ویلا
 انتم آئندا۔ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نین گھلائی۔ عیسیٰ موسیٰ کھول کواڑا، اپنا راہ دکھائندا۔ انجیل قرآنا دے ہلارا، کلمہ نبی آپ پڑھائندا۔ آپے

پاونہارا سارا، شرع شریعت آپ رچائندا۔ آپے چوڈاں طبقاں دے ہلارا، نو پنج دیکھ دکھائندا۔ آپے چوڈاں صدیاں کرے پار کنارہ، چوڈھویں چند آپ چڑھائندا۔ آپے اللہ ہو ہولائے نعرہ، سبیل رُپ آپ ہو آسیندا۔ آپے انا الحق کرے پیارا، حق حقیقت آپے دیکھ دکھائندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، سانجھیاں آپ ہو جائندا۔ مقامے حق ہو اجیارا، نورو نور ڈگمگائندا۔ آپے جانے اپنا پار کنارہ، اپنا حکم آپ چلائندا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، بھیو کوئی نہ پائندا۔ وید پُراں پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، نیتز لوچن نین درس کوئی نہ پائندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ساچارا دکھائندا۔ نانک گو بند رہے پکارا، ایکانین اٹھائندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے وچ سنسار، نہہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئی بنائندا۔ ترے گن رُپ وسیا باہرا، پنج تت نہ کوئی دکھائندا۔ نرگن نور نور اجیارا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، ہر اپنے ہتھ اٹھائندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نہہکرمی کرم کمائندا۔ گرگھاں کرے سچ پیارا، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ چرن پریتی چرن دوارا، چرن چرنودک کھ چوائیندا۔ سمرتھ پُرکھ گھرن بھننہارا، آپے گھرے آپے بھن دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کٹار رکھی سکھی، پاوے سار مُنی رکھی، پرکھی جائے ساچی سکھی، والوں کئی کھنڈیوں سکھی، نیتز نین دس نہ آئی۔ سوریر سلطان، جودھابل بلی بلکاریا۔ پاربرہم سری بھگوان، آد نرنجن کھیل اپاریا۔ آد جگادی نوجوان، جاگرت جوت اک جگا رہیا۔ کلجگ دیکھے جیو شیطان، گھٹ گھٹ اندر رُپ وٹا لیا۔ گرگھ میلے کرے در پروان، در دروازہ آپ کھلا لیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ چرن دھوڑ بخشے سچ اشان، دُرمٹ میل گوارہیا۔ منتمکھ دیکھے جیو شیطان، دھرت مات گود بہا رہیا۔ جوٹھی جھوٹھی جگت دکان، کلجگ انتم آپ لٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد پیر آپ بنا رہیا۔ شبد ہر شبد در، شبدی شبد وڈی وڈیائی۔ شبدی دھرتی دھرت دھول دھر، ہر شبد کرے کُرمائی۔ شبد چکائے جگت ڈر، گرگھ سجن میل ملائی۔ شبد شبدی رہیا لڑ، نو کھنڈ پھیرا پائی۔ شبدی شبد پھرائے لڑ، ایکا پلو نام رکھائی۔ شبدی شبد مندر جائے وڑ، کایا مندر سو بھاپائی۔ شبد شبدی گرگھ اکھر جائے پڑھ، نہ دوسر کوئی پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم در، ہر سجن لئے ترائی۔ تارنہارا ہر نرنکار، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ چرن پریتی بخش پیارا، ساچی ریت اک دکھائندا۔ نام ندھانا بھر بھنڈار،

دھارے، اتم آپ اپنا میل ملائیا۔ مایا متا بھلے جیو گوارے، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ گرگھ سٹے پیر پسرے، جس ملیا داتا بے پرواہیا۔ لوک مات کھڑی
 گلزارے، پھل پھل آپ مہکائیا۔ گرگھ پریتی بنیا ساچے ہارے، تن سچ شنگار کرائیا۔ لکھ چوراسی لٹی جائے دن دھاڑے، اوند ا جاندا دس نہ آئیا۔
 گرگھیاں کرے جگت پیارے، جاگرت جوت نور رُشنائیا۔ درس دکھائے اگم اپارے، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ جگاں جگاں دے کاج سوارے، جو جن رسنا
 رہے دھیائیا۔ کال مہاکال نہ آئے دوارے، پر بھہ جتھے سچ سرنائیا۔ گرگھ بہائے سچھنڈ محل اُچ چبارے، اٹل تھان اک دکھائیا۔ درگاہ ساچی میل کنت
 بھتارے، کنت کنتوہلا میل ملائیا۔ دھن سوہانگن گرگھ ساجن ساچی نارے، ور پایا بے پرواہیا۔ منتمکھ جیو مانس جنم گئے ہارے، لکھ چوراسی آپ بھوئیا۔
 رائے دھرم مارے مارے، اپنے کُنڈاں آپ پھرائیا۔ رو رو کڈھن ہاڑے، بن سنگر پورے نہ کوئی چھڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکٹک نرائن نر، کھجک تیری اتم ور، گرگھیاں میلے ساچے گھر، آون جاون چکے ڈر، آپ لگائے اپنے لڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھر، درس دکھائے اگے کھڑ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیا۔

۱۰۴۲

۱۰۴۲

بھگت جاناں گن ہر ہر گائے، ہر سنت جاناں سیو کمائیا۔ گرگھیاں لیکھا لیکھ لکھائے، گرگھ ویکھ دکھائیا۔ دھر سندیشہ آپ سنائے، سنگر ساچا ناؤں
 دھرائیا۔ نر نریشا ویس وٹائے، دھرت دھول ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن سجن لئے ملائیا۔ گرگھ ساچے آپ اپائے،
 اپنی دیا کمائیا۔ گرگھ رنگن رنگ رنگائے، رنگ کنچن اک چڑھائیا۔ سنت ساجن سنگ نبھائے، سگلا سنگ نبھائیا۔ بھگتاں بھگتی مارگ پائے، آپ اپنا راہ
 دسائیا۔ جگا جگنتر دھار بندھائے، آپ اپنا نام درٹائیا۔ ایکا شکتی جوت جگائے، سچ ویکتی ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنی کھیل کھلائیا۔ بھگتن گھر ہر وسیا، سنتاں دھر سنجوگ۔ گرگھیاں راہ ساچا دسیا، گرگھیاں کٹے ہوئے روگ۔ برہوں ویراگی پھرے نسیا، لہدا پھرے
 چوڈاں لوک۔ آوند ا جاندا کسے نہ دسیا، آپ سنائے سچ سلوک۔ لوک مات ونداوے اپنا حصیا، آپے دیوے ساچی موکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

نہکٹک ہر شہد ہنڈار بجاگ ۸

اپنی جوت دھر، آپے جانے اوت پوت۔ سِکھ ونجارا نام دھن، گُر سَنگَر آپ بنائیا۔ گُر گھھاں راگ سَنائے کن، آپ اپنا ڈھولا گائیا۔ سنت چڑھائے ساچے چن، لوک مات کرے رُشنائیا۔ بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، نت نوت وٹی ودھائیا۔ ہر جن ساچا جننی جنے جن، جن جننی لیکھے لائیا۔ میٹ مٹائے پنج وکارا تن، ایکا نام رتن جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ بھگتن گھر بھگوان، جگ جگ ویس وٹائندا۔ سنٹاں دیوے آتم گیان، برہم گیان آپ سمجھائندا۔ گُر گھ میلے والی دو جہان، بھگت وچھوڑا پھند کٹائندا۔ گُر گھھاں بخشے چرن دھیان، سچ پریتی اک سیکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جییاں داتا اپنی جگت آپ جنائندا۔ گُر سیکھ سکھی سچ وچار، ساچا سچ سمجھائندا۔ گُر گھ ساجن لائے پار، اپنا بیڑا آپ اٹھائندا۔ سنت سہیلے بول جیکار، اپنا سوہلا آپ سناائندا۔ بھگت میلا وچ سنسار، بھگوان اپنا آپ کرائندا۔ نیز درسن نین اگھاڑ، لوچن آپ گھلاائندا۔ دھرم دکھائے اک اکھاڑ، سچھنڈ دوارے سو بھاپائندا۔ دُھر درگاہی ساچا لاڑ، ایکو نکارا آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن میل ملائندا۔ بھگتن مینا ہر بھگونت، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ سٹ جگائے جگا جگنت، جوتی نور کر رُشنائیا۔ گُر گھ مہا جگت اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیا۔ گُر سیکھ رسنا جہوا نیا منت، ایکا برہم نام دسائیا۔ دوہاں وچولا بن بھگونت، چارے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان ایکا اوٹ، ایکا آس رکھائندا۔ ستن کڈھے وچوں کھوٹ، کوٹی کوٹ پھول بھلاائندا۔ گُر گھ تن نگارے لائے چوٹ، انحد ساچا تال وجائندا۔ گُر سیکھاں کڈھے واسنا کھوٹ، سچ سگندھی نام دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس دکھائے نرمل جوت، بجلی روپ آپ ہو جائندا۔ گُر گھ سجن سچ ہے، ساچے سنگ پیار۔ گُر گھ رہیا پنج ہے، گھر ہوئے منگلاچار۔ سنت ہر شبد رہیا وایچ ہے، دُھر فرمانا پاوے سار۔ بھگت ناتا توڑے پنج تت مائی کچ ہے، پائے پُرکھ پُرکھ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ بھگتن بھگتی رتیا، نامہ رنگ چلول۔ سنٹاں اندر آپے وسیا، پُرکھ ابناسی کنت کنٹول۔ گُر گھھاں پچھے پھرے نسیا، آد جگاد نہ جائے بھول۔ گُر سیکھ مارگ اپنا دسیا، آپ چکائے پچھلا مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آپ استھول۔ گُر سیکھ سچا سچا راہ، ایکا ایک تکائیا۔

گرگھیاں بنے آپ ملاح، آپے بیڑا رہیا چلا گیا۔ سنتاں دیوے سچ صلاح، پنچم پنچم اک بنا گیا۔ بھگتن میلا بے پرواہ، بھگت بھگتی لیکھے لایا۔ دیکھنہارا تھاؤں
 تھاں، ہر وڈ وڈا وڈیا گیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، لاشریک اک خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے بھگتن سنگ، ستن در
 وجے مردنگ، گرگھ پار کنارہ جائے لنگھ، گرگھ لگائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوایا۔ گرگھیاں اپنے انگ آپ لگا، آپے گود سہا سندا۔ گرگھ ساچے
 لئے جگا، اپنا میل ملا سندا۔ ستن نام دے جپا، رام نام رنگ رنگا سندا۔ بھگتن بنے پتا ماں، سر اپنا ہتھ رکھا سندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ بھگتن رنگ ہر مولیا، پر م پڑکھ کرتار۔ جن سنتاں اٹا کرے ناہ کو لیا، امرت
 بھرے بھنڈار۔ گرگھیاں مان دوائے اُپر دھولیا، دھرن دھرنی تیج سوار۔ گرگھ میلا ساول سو لیا، شام سندر میت مرار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ گرگھ گر گر پایا، ہر گو بند۔ گرگھ نام دھایا، مٹی سگلی چند۔ گھر ستن راگ الایا، وڈ داتا گنی گہند۔ بھگتن میلا سچ
 سہایا، کرے کرائے سدا بخشند۔ کھج چوتھے جگ اپنا کھیل کھلایا، وڈ داتا گنی گہند۔ چارے اکھر آپ پڑھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا انک آپے لیکھے لایا، اپنا انک آپ بنا، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ بھگتن میلا سچ سہا، گھر سجن ویکھ دکھایا۔ دوجا اکھر نال رلا، ہر سنت کرے
 کڑمائیا۔ تیجانا دے جڑا، گرگھ میل سچ سر نایا۔ چوتھے پوڑے آپ دے چڑھا، گرگھ وچھڑ کدے نہ جائیا۔ چارے اکھر ویکھ دکھا، آپ اپنا رنگ
 رنگا گیا۔ کھج ڈھیری دیوے ڈھاہ، چوتھا جگ رہن نہ پائیا۔ چارے اکھر دین صلاح، واہ واہ گرو وڈی وڈیا گیا۔ گرگھ گرگھ لئے ترا، سنت بھگونت گود
 اٹھایا۔ چوہاں میلا دے ملا، نرگن جوت کر رُشایا۔ نہکنا ناؤں دھرا، سچھنڈ دوارے سچ دربارا اک لگایا۔ نانک گو بند بنے گواہ، نال کبیرا بھار اٹھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہکنا نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چار جگ دے وچھڑے یار، آپ
 اپنا کر پیار، انتم اپنے لیکھے اپنے کھاتے آپے پائیا۔ ہر سجن شاہ وڈا کھاتا، دھر درگاہ رکھایا۔ آپے بنیا گرگھیاں ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ دوسر کولوں
 نہ لئے صلاح، نہ کوئی سنگ رلایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے پھڑ پھڑ بانہہ، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ گرگھ گرگھ کدی بھلے نہ، گر گو بند رہیا گرگھیاں اتوں

بھیٹ چڑھایا۔ انتم کھیوٹ کھیٹ بن دسے راہ، اگلا پندھ مُکایا۔ گرسکھاں دے گیت سہاگی آپے رہیا گا، آپے سگن منایا۔ جوت نرنجن تگے راہ، آد نرنجن دھیان لگایا۔ پاربرہم پر بھ پکڑے بانہہ، بھجنا جاوے واہو داہیا۔ درگاہ ساچی ساچا تھاں، گرسکھاں ونڈ ونڈایا۔ کلجک جیوانجانے ہنس بنے کاں، کاں کاگاں وچ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں اوتوں ہو قربان، آپ اپنا سیمس جگدیش بھیٹ چڑھایا۔

★ ۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی بلدیو سنگھ دے گھر پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

گرسکھاں دیوے (نام) انمول، دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ ساچے کٹڈے دیوے تول، ایکا تولہ ہر رگھرائیا۔ سنتاں وسے سدا کول، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ بھگتاں اندر آپے بول، نام جیکارا اک سنائیا۔ سچ دروازہ ساچا کھول، ساچے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگتی ہر ہر جانیا، ایکا ایک ایکنکار۔ ہر سنت روپ پچھانیا، نرگن نور جوت نرادھار۔ گرسکھ ساچے ملے مانیا، میل ملاواں کنت بھتار۔ گرسکھ چلے ساچے بھانیا، ساچا تھم سچی سرکار۔ جگت وچولا سیری بھگوانیا، آد جگادی کرے کار۔ نام وچولا دو جھانیا، آپ بنائے سچا سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا کرے وچار۔ گرسکھ چرن گر جوڑیا، کر کرپا دیوے دات۔ گرسکھ چڑھے ساچے گھوڑیا، مٹے رین اندھیری رات۔ ست لگائے ساچا پوڑیا، اُچ محل مار جھات۔ جن بھگتاں آپے بھڑیا، لیکھا لکھے بن قلم دوات۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا مٹھا کوڑیا، جگا جگنتر لہنا دین چکائے مستک ماتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سرب کلا سمراتھ۔ بھگت وچھل ہر ہر بیتا، ایکا رنگ سمایا۔ سنتن میلا دھام انڈیٹھا، امرت جل پیایا۔ گرسکھ کا یا ٹھنڈا سیتا، سائک ست آپ ورتایا۔ جگا جگنتر اپنی ریتا، ہر آپے مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گرسکھ میت ساچا سجن، گرسنگر آپ تراندرا۔ گرسکھاں کرائے ساچا مجن، چرن دھوڑی مستک ککا آپ لگاندا۔

سنت سہیلا سنتن ہوئے پردے کجمن، نام دوشالہ اُپر پائند۔ بھگت بھگونت ایکا دھام بہہ بہہ سجن، گھر ساچا اک سہائند۔ آد جگادی آپے رکھنہارا لجن، آپ اپنی سیو کمانند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا آپ اکھوائند۔ بھگت وچھل گرور گردھارا، کول نین اکھوائیا۔ سنتن کرے سچ پیارا، ساکھیات درس دکھائیا۔ گرکھاں دیوے نام بھنڈارا، رام نام اپنے ہٹ وکائیا۔ گرکھاں کھولے بند کواڑا، پنچم دھاڑا میٹ مٹائیا۔ ساچی سخیاں گاؤن منگلپارا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، ایک اینکارا اپنی کل ورتائیا۔ آد زرنجن بھیو نیارا، آد شکت وڈی وڈیائیا۔ زرنگن نور سرجنہارا، پاربرہم اکھوائیا۔ سچھنڈ سہائے بنک دوارا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ بھگتن ہر رنگ رتیا، رنگے رنگ اپار۔ سنتن دیوے ساچی ستیا، ستنام ادھار۔ گرکھاں پنچ وکارا کرے ہتیا، کھرگ کھنڈا دیوے مار۔ گرکھ چرن بندھائے نتیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ آپ سنائے ساچی گاتھیا، کلج تیری انتم وار۔ سرب کلا آپے سمرتھیا، پُرکھ ابناسی کھیل اپار۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دسیا، سوہنگ شبد نام جیکار۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھیا، بھوساگر لائے پار۔ جو جن سرنائی آئے ڈھٹھیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت بھگونت سنت کنت گرکھاں بنائے بنت، گرکھ اُپجائے وچ جیو جنت، جیاں داتا آپ اکھوائیا۔ جی داتا ہر بھگوان، گرکھ میل ملنیا۔ گرکھاں مات کرے پچھان، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ سنتن راگ سنائے کان، دھن انادی اک دکھتیا۔ بھگتن بھگتی کر پروان، آپ چڑھائے ساچا چنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنا ویس زرنیش در درویش، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں کھیل اگم، بھیو ابھید چھپایا۔ گرکھاں بیڑا دیوے بٹھ، ساچے مارگ آپے لایا۔ گرکھاں لیکھے لائے تن، پنچ تت ناتا توڑ تڑایا۔ سنتن کہے دھن دھن، دھن دھن جنیندی مایا۔ جگت دوارے جائے من، آپ اپنا بردھ رکھایا۔ کلج انتم سری بھگوان، بھارت کھنڈ کرایا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈن، جو گھڑیا سو بھن دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکک زرائن ز، مان تان بھگت بھگوان سنت ندھان گرکھ پچھان، گرکھ دکھان کرم دھرم جنم مرن ہرن پھرن نیتز پھور اندھ گھور پنچ چور شبد ڈور چڑھ گھوڑ دے ہوڑ، لوآں پُریاں دوڑ، سچھنڈ لایا ایکا پوڑ، گرکھاں

دئے بٹھایا۔ گرسکھ گرسکھ آ، ہر سنتگر آپ ملائندا۔ سنت بھگونت گلوکڑی پا، اپنا آپ بُجھائندا۔ نام تھڑی تول تلاء، سو پُرکھ نرنجن ایکنکارا اپنی دھار اٹھائندا۔ اپنا واک آپے دئے سنا، سوہنگ بولا بول بلائندا۔ سو پُرکھ نرنجن تولا آپ اکھوا، ہنگ برہم مل پوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھاں پردہ اوہلا دتا چکا، روپ انملا آپ درسائندا۔ گرسکھ گرسکھ آست ڈلارے، سنتگر پورا راہ تکائیا۔ سنتن جائے بل بلہارے، بلہاری بلہار آپ ہو جائیا۔ بھگتن منگے منگ دوارے، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی بن بھگھارے، گھر گھر الکھ جگائیا۔ گرسکھاں وسدے رہن دوارے، جگت نشان آپ جھلایا۔ گرسکھ چڑھے اُج مینارے، سچکھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ سنتن پایا پُرکھ کرتارے، نہہکنکا ملیا ساچا ماہیا۔ بھگتن کریا اک شنگارے، نیز نیناں نام کجل دھار بندھایا۔ سیس گندایا پہلی وارے، اپنی میڈھی آپ دکھایا۔ چار جگ بنے کہارے، رہے بھار اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی واجاں مارے، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ سنت میرے سوت ڈلارے، جوں گوہند میلا چائیں چائیا۔ کلجگ انتم کھڑا کنارے، پر بھ دیوے دھکا لایا۔ گرسکھاں اتوں اپنا آپ پہلا وارے، ہر سنگت پھیر بنایا۔ لوک مات کھڑی گلزارے، جگ جگ رکھے بوٹے کلجگ انتم دھرت دھول دئے ٹکایا۔ سنتگر گھر بسنت کھڑی سچی گلزارے، ہر سنگت مہک مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، گرسکھاں سگلی چنت آپ نوارے۔

۱۰۴۷

۱۰۴۷

گرسکھاں کٹے ہوئے روگ، ہر سنتگر دیا کمائیا۔ گرسکھاں دیوے ساچا جوگ، ایکا رسنا نام جنایا۔ سنتن دیوے ست سنتو کھ، ست ستوادی وڈی وڈیائیا۔ بھگتن پیتا درس اموگھ، آپ اپنا آپ درسائیا۔ جگا جگنتر سچ سلوک، دھر میلا لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بے انت بے انت آپ اکھوایا۔ بھگتن میلا سچ دوار، ہر ساچا آپ کرائندا۔ سنتن سوہے جگت دوار، در دروازہ آپ گھلائندا۔ گرسکھاں دیوے درس اپار، نیز نیناں درس دکھائندا۔ گرسکھ سچن لئے اُہار، گر منتر نام درڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کرپا ویکھ دکھائندا۔ ویکھنہار پُرکھ

نہکنک ہر شہد ہنڈار بھاگ ۸

سمرتھ، گن اوگن نہ کوئی جنائندا۔ گرسکھ ساچے لئے رکھ، رکھنہارا دیا کماندا۔ گرسکھاں سگل وسورے جان لٹھ، نچ نیتز درس دکھائندا۔ سنتن وسے
 گھٹ گھٹ، گھٹ مندر ڈیرہ لائندا۔ بھگتن دکھائے ساچا ہٹ، نام بھنڈارا آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگم
 بے پرواہ آپ اکھوائندا۔ بے پرواہ ہر نرنکار، بھگتن سنگ نبھائیا۔ سنتن سوہے بنک دوار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ گرسکھ منگن منگ بھکھار، آگے اپنی
 جھولی ڈاہیا۔ گرسکھاں گریو نہار، گرشبدری ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن پاوے سار، گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے دھر کرتار، دھر دی بان آپ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گن ندھان وڈ وڈیائیا۔ گنوتا ہر گن ندھان، گھر گمبھیر سمائندا۔ گرسکھاں دیوے ساچا دان،
 گرسکھاں چرن دھوڑ اشان کرائندا۔ سنت دکھائے سچ نشان، گھر ساچے آسن لائندا۔ بھگتن پیتا اک بھگوان، نت نوت ویس وٹائندا۔ جاگرت جوت
 کھیل مہان، نرگن سرگن ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نر بھے اپنا ناؤں دھرائندا۔ نر بھے روپ سچی سرکار، ست پڑکھ
 نرنجن وڈی وڈیائیا۔ بھگت وچھل جگ پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ سنتن گھر بول جیکار، شبد اگمی آپ سنائیا۔ گرسکھ ساچے دے ہلار، نام ہلارا اک
 لگائیا۔ گرسکھاں نیتز دے اگھاڑ، آپ اپنی اکھ کھلایا۔ در گھر ساچے دیوے وار، ناتا توڑے جگت لوکائیا۔ گھاڑن گھڑے گر کرتار، بھننہار بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ گنوتا ہر بھگوان، بھگتن سنگ نبھائندا۔ جگا جگنتا کھیل مہان، ہر سنتن جوت
 جگائندا۔ آدن انتا گوپی کاہن، گرسکھ منڈل مایا راس رچائندا۔ گرسکھ ویکھے کر دھیان، در ساچا اک سہائندا۔ پاربرہم برہم کر پچھان، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایندا۔ کھیلے کھیل ہر بھگونت، بھگت بھاونی پور کرائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ست سروپی
 ناؤں دھرائیا۔ گرسکھاں بنائے ساچی بنت، ساچی دیوے نام وڈیائیا۔ گرسکھ میلا ہر ہر کنت، جگت وچھوڑا پھند کٹائیا۔ سچ سہاونی رت بسنت، رت رتڑی
 آپ سہائیا۔ گھر مندر ہر سو بھاونت، گھر سخیاں منگل گائیا۔ گھر میلا گھر چیل گھر گرو بھگونت، گھر تال تلواڑا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، در ساچا اک دکھائیا۔ ساچا در غریب نواز، اپنا آپ سہائندا۔ گرسکھاں مارے اک آواز، سوئے مات اٹھائندا۔ گرسکھاں دیوے ساچا تاج،

سیس سیہرا نام بندھائندا۔ ستن رکھنہارا لاج، جوتی نور ڈمگائندا۔ بھگتن پورا کرے کاج، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ کلج انتم پرگٹ ہو یا دیس ماجھ، سمبل نگری دھام سہائندا۔ جگا جگنتر رکھنہارا لاج، آپ اپنا بردھ دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا آگیا، کل کلکی لے اوتار۔ گرگھ سوئے آپ اٹھا گیا، نرگن جوت کر اجیار۔ گرگھ ساجن میل ملا گیا، تن کر کر شد شنگار۔ سنت سہیلے رنگ رنگا گیا، رنگ میٹھی اپنا چاڑھ۔ بھگت بھگونت کول بہا گیا، آپ سہایا ساچا لاڑ۔ اپنی سیوا آپ کما گیا، گرگھساں گرد کرے ساچی واڑ۔ کلج راکھا ہو کے دے سنا رہیا، ترے گن گئی مات آگ۔ ہنسا کاک بنا گیا، کاکوں ہنس دیوے ساز۔ جو جن سرنائی آگیا، لوک مات رکھے لاج، ایکا انی گل وچ پا گیا، سیس دھریا سوہنگ تاج۔ دو جہاناں پنڈھ مکا گیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ساجن ساچ۔ سجن سچا بولیا، گھر گھر شد جیکار۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، پار برہم ہر کرتار۔ گرگھ اپنے کنڈے تولیا، پھڑ پھڑ سچی سرکار۔ جو جن چرن پریتی گھول گھولیا، لیکھا لیکھے لائے وچ سنسار۔ کلج کھیلن آیا ہولیا، سرشٹ سبائی ہولا کرے بھار۔ گرگھساں اندر آپے بولیا، دوس رین کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جی جنت جگت جگت کرے کرائے سچ وہار۔

★ ۷ بھادروں ۲۰۱۶ پکرمی سورن سنگھ دے گھر پنڈ گمان پرا ضلع امرتسر ★

گرگھ میلا ساچے گھر، تھر گھر ناؤں رکھائیا۔ گرگھ ویکھے اندر وڑ، سنگر پورا بوجھ بوجھائیا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا لڑ، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھلایا۔ ہرجن واسا تھر دربار، گرگھ میل ملائندا۔ گرگھ سوہے بنک دوار، سنت سہیلے پار کرائندا۔ بھگتی نام بول جیکار، بھگت بھگونت کھیل کھلایندا۔ اک اکلا اینکار، آد جگادی ویس وٹائندا۔ سرب کل ورتے سنسار، وید کتیب بھیونہ پائندا۔ جوت نرنجن کر اجیار، ست سروپی ڈمگائندا۔ بھے بھجن بھوساگر کرے پار، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا دینِ دِیال، عقل کلا وڈیائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، ساچے ہٹ وکائیا۔ گرگھماں بنے آپ دلال، سچ ثالث بے پرواہیا۔ سنتاں نیت نوت کرے رکھوال، کرنی کرتا ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت وسے دھرم سچّی دھرمسال، در ساچا اک سہائیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ گرگھ پریتی نبھے نال، گر پورا آپ نبھائیا۔ نیڑنہ آئے کال مہاکال، کلج کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پھل بھلوڑی آپ لگائیا۔ جو جن چرن پریتی گھالن رہے گھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے لیکھے آپے لائیا۔ گرگھ ہر ہر پایا، پر م پُرکھ کرتار۔ گرگھ ورلے رسنا گایا، بھر مے بھلا سرب سنسار۔ گھر سنتن رنگ چڑھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبد وچولا آپ اکھوایا، شبدی شبد ونج وپار۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، جگ جگ ویس آپ نرنکار۔ کایا چولا آپ ہنڈھایا، پنچ تت کر اُجیار۔ پردہ اوہلا آپ رکھایا، آپے اندر آپے باہر۔ سرب کلا سمرتھ آپ اکھوایا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر جن سگلی چنت مٹایا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے اُہار۔ گرگھ ساچا سچ گھر نیا، گھر میلا بے پرواہ۔ گرگھ چڑھے ساچا چنیا، ویکھ وکھائے تھاؤں تھاں۔ سنتاں گڑھ ہنکاری بھٹھیا، ایکا دیوے ٹھنڈی چھاں۔ بھگتاں بھانا ہر ہر نیا، نیوں نیوں رہے سیس جھکا۔ کھیلے کھیل سری بھگونیا، آپ اپنی جوت جگا۔ لکھ چوڑا سی دیوے ڈنیا، نہ کوئی سکے مات بچا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن لئے ترا۔ تارنہارا پُرکھ اکال، اک اِکلا اینکاریا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، لوک مات لے اوتاریا۔ نرگن سرگن بن دلال، نام ونج اک کرا رہیا۔ وسنہارا کایا ماٹی جھوٹھی کھال، کنچن گڑھ آپ بنا لیا۔ سر سروور بھریا تال، امرت جھرنا آپ جھرا لیا۔ جن بھگتاں آپ رکھوال، سیوک سیوا سچ کما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن ویکھ وکھا رہیا۔ گرگھ سجن رنگ میٹھ، ہر سنگر آپ چڑھائندا۔ گرگھماں ہر ہر وسیا چیت، چتوت ٹھگوری کوئی نہ پائندا۔ سنت سہیلا اک اتیت، ترے گن ویس نہ کوئی وٹائندا۔ بھگتن پیتا ٹھنڈا سیت، ست سنتو کھی دھار چلائندا۔ آد جگادی اچرج ریت، مندر مسیت نہ کوئی وکھائندا۔ ایکا شبد سنائے سہاگی گیت، ہر گوہند ناؤں دھرائندا۔ کرے کرائے پت پُنت، پت پاپی لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، سنتن ویکھے

اندر وڑ، گرگھ سجن لئے پھر، گرگھ بندھائے اپنے لڑ، دوسراہ نہ کوئی جنا سندا۔ گرگھ بالا بال نادانا، گرمتی مت سمجھائندا۔ گرگھیں دیوے نام بنا،
 کر کرپا آپ چڑھائندا۔ ساچے سنتاں دیوے گھر ساچے مانا، درگاہ ساچی دھام سہائندا۔ بھگتاں اندر ہو پردھانا، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ آپے شبد آپ
 ترانہ، آپے راگ الا سندا۔ آپے جانے پد نربانا، آپے بنک سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے میل ملا سندا۔ میل
 وچھوڑا ہتھ رکھ، گرگھیں دئے وڈیا نیا۔ گرگھ سجن کرے وکھ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈا نیا۔ سنت سہیلے رنگے اپنی رت، رتی رت رہن نہ پانیا۔ بھگتاں
 دیوے ایکا ہر ہر مت، پاربرہم پر بھ میل ملا نیا۔ نرگن سرگن بھے نات، ناتا پدھاتا جوڑ جڑا نیا۔ سو پڑکھ نرنجن آپ سنائے اپنی گاتھ، سوہنگ شبد وڈی
 وڈیا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ گرگھ سنت ڈلار بھگت ادھار، ساچا رنگ چڑھائیا۔ رنگ انمول کایا چولا، ہر چوٹی آپ
 چڑھائندا۔ در درویش نرنیش بن بن گولا، در گھر ساچا آپ سہائندا۔ سوہنگ بولا ساچا ڈھولا، اپنا آپ الا سندا۔ بھگتی مولا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے چکائے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئی دکھائندا۔ بھے بھیانک چکے ڈر، ہر ساچا آپ چکائیا۔ گرگھیں
 بہائے ساچے در، گھر ساچا سو بھ پانیا۔ گرگھ ہر ہر لئے ور، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سنت ساگر گئے تر، بھو ساگر پار کرائیا۔ بھگت چوٹی بیٹھے چڑھ،
 کیر جلاہا دئے گواہیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا نرگن اپنا پکڑا لڑ، سرگن ساچا میل ملا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھیلے کھیل دو جہان، سنگلا سنگ سورا سربنگ، کھیلے کھیل وچ ور بھنڈ، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ کھوج کھوجا نیا۔

★ ۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی نرائن سنگھ دے گھر پنڈ گمان پڑ ضلع امرتسر ★

گرگھیں نام بھنڈار، ہری ہر آپ ورتائندا۔ گرگھیں سہائے بنک دوار، نج مندر ویکھ دکھائندا۔ سنت سہیلے پاوے سار، نرمل جوتی جوت
 جگائندا۔ بھگت بھگونت کھیل اپار، نرگن سرگن ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ بھگتن مینا

نہکک ہر شبد بھنڈار جگ ۸

بے انت، پر م پڑھ سلطانیا۔ دیکھنہارا ساچے سنت، گن دیوے نام ندھانیا۔ گرکھاں بنائے آپے بنت، شبد جنائی دھر فرمانیا۔ گرکھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، کر کرپا میل ملانیا۔ جگت وچولا سیری بھگونت، شبد سنائے راگی ناد ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ گرکھ میلانگن ندھان، ہر گوہند میل ملاندا۔ گرکھ سجن چتر سجان، در ساچے سو بھاپاندا۔ سنت سہیلے کر پچھان، آپ اپنی گود بھاندا۔ بھگتاں دیوے اک نشان، سچ دوارے آپ جھلاندا۔ سچھنڈ بیٹھ سیری بھگوان، اینکارا رنگ رنگاندا۔ الکھ نرنجن بول جیکار، اپنی الکھ جگاندا۔ ست پڑکھ نرنجن ساچی دھار، ست ستوادی آپ نبھاندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لوک ماتی ویس وٹاندا۔ گرکھاں کرے اک پیار، ایک بو جھ نبھاندا۔ گرکھ نیز دے اگھاڑ، ایک برہم جناندا۔ ساچے سنت ست ڈلار، آپ اپنے رنگ رنگاندا۔ بھگتن پیتا بھیونیا، آد انت ہر بھگونت ساچا سنگ نبھاندا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کھیلے کھیل ام اپار، نج گھر واسی آسن لاندا۔ شاہو شاباشی منڈل راسی جوت اجیار، نورو نور ڈگمگاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگونت اینکار، جگا جگنتر کرے ساچی کار، جگ کرتا آپ اھواندا۔ کرتا پڑکھ ہر کرتار، گرکھاں ویکھ وکھانیا۔ گرکھاں دیوے چرن پیار، آپ اپنا در وکھانیا۔ سنت سہیلے کر تیار، لوک مات کرے رُشانیا۔ بھگتاں دیوے سچ بھنڈار، ساچا نام ورتانیا۔ آپے وسے سب توں باہر، آپے ہر گھٹ ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کرپا جھولی پائیا۔ گر کرپا ہر جانیا، پر م پڑکھ کرتار۔ گر سکھ اپنا آپ پچھانیا، تجیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ گرکھ چڑھیا شبد بانیا، جگت ترسنا بھکھ نوار۔ سنناں پایا پد نربانیا، گھر چوتھے میلانت بھتار۔ بھگتن ویکھے گن ندھانیا، نرنجن سرگن کر پیار۔ شاہو بھوپ سچا سلطانیا، اک اکلا اینکار۔ جگ جگ کھیلے کھیل دو جہانیا، گن منڈل بھے دھار۔ پر تھمی آکاش ہو پردھانیا، روسس پائے سار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھانیا، کرم دھرم کرے وچار۔ آد جگادی کھیل مہانیا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے وگسے کرے وچار۔ گر سکھ گر صلاحیا، رسنا جہوا ہر ہر ناؤں۔ گرکھاں وڈ وڈیانیا، گھر پایا بے پرواہو۔ گھر سنتن وجے ودھانیا، کنت ملاوا شہنشاہو۔ بھگت بھگونت نہ ہوئے جدانیا، نرنجن سرگن وسے ایک تھاوں۔ گر شبد سچی گڑمانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ نیاؤں۔ سچ

نیاؤں سچ گھر، ہر سچا آپ کرائندا۔ آپے گرسکھ دیوے ور، آپے پور کرائندا۔ آپے گرمکھاں اندر جائے وڑ، آپے اپنا بھیو کھلائندا۔ آپے سنتاں چوٹی
 جائے چڑھ، اپنا گڑھ سہائندا۔ آپے ہر بھگتاں لئے پھڑ، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ جگا جگنتر گھاڑن گھڑ، گھڑے بھنے بھن وکھائندا۔ اپنے نال آپے لڑ،
 آپے ویکھ وکھائندا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ، آپے حکم چلائندا۔ آپے توڑنہارا گڑھ، آپے کھنڈا نام چکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 برہمنڈاں ویکھ وکھائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر کر پسار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ لوک مات لئے اوتارا، گرمکھ بال انجانے لئے اٹھائیا۔ دیوے نام شبد سچ
 بھنڈارا، گرمکھاں جھولی پائیا۔ سنت سہیلا بن ورتارا، اپنی بھچھیا رہیا وکھائیا۔ بھگتن سوہے ست دوارا، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا،
 آد جگادی ڈمگائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چند نام رکھائیا۔ منمکھ من مت کرے خوارا، کوڑی کرایا دے گواہیا۔ ناتا توڑ جگت ہنکارا، ہوئے ہنگتا
 رہن نہ پائیا۔ چار کنت دہ دشا ہر پاوے سارا، نو ست پھیرا پائیا۔ گرمکھاں بخشے چرن پیارا، گرمکھ ساچی سیو کمائیا۔ سنت سنگ رنگ رلیاں مانے کنت
 بھتارا، آتم سیجا سچ ہنڈائیا۔ جن بھگتاں اندر ستا پیر پسار، آپ اپنا آسن لائیا۔ جگا جگنتر اولڑی کارا، آپ اپنی رہیا کرائیا۔ کلجگ اتم لئے اوتارا، نہہکنا
 ناؤں رکھائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلارا، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ گرمکھاں دیوے اک سہارا، امرت آتم جام پیایا۔ گرمکھاں تن وجائے نگارہ، انحد
 ڈھول سنائیا۔ سنتاں مندر ہو اُجیارا، نرگن جوتی نور کرے رُشنائیا۔ بھگتن منگے در بن بھکھارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ اگوچر بھیو نیارا، بودھ اگادھ شبد
 جنائیا۔ رتھ رتھواہی وچ سنسارا، جگ جگ اپنا رتھ چلائیا۔ کلجگ ویکھے ڈوگھی گارا، چاروں کنت پھول بھلایا۔ لکھ پوراسی مارے نعرہ، ہاباکار رہی مچایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت جوت اُجالا، جوتی جوت جوت جگا کھائندا۔ گرمکھاں کرے سدا پرتپالا،
 پرتپالک ناؤں دھرائندا۔ گرمکھاں گل پائے مالا، نام اپنا آپ سہائندا۔ سنتن توڑ جگت جنجالا، جاگرت جوت اک وکھائندا۔ بھگتن میلا سچ سچ
 دھر مسالہ، گھر مندر اک وکھائندا۔ گھر در گھر کھیل نرالا، ہر ساچا آپ کھلائندا۔ جوت سرپ جوتی دیک بالا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر ہر سہائندا۔ گھر مندر ہر مانک موتی، رتن جواہر جوڑ جڑایا۔ بھگت چڑھائے اپنی چوٹی، آپے راہ وکھایا۔

سنتاں واسنا کڈھے کھوٹی، نرمل نرمل روپ سما۔ گرسکھ اُبھارے وچوں کوٹی، کوٹن کوٹاں پھول بھلایا۔ گرسکھاں ہتھ پھڑائے نام سوٹی، سچ مارگ ایکا لایا۔ منمکھ کرے بوٹی بوٹی، کلجک بھن کباب دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، احباب رباب اک وجایا۔ سچ رباب ہر ستار، نامہ نام وجایا۔ گرسکھاں کر اک پیار، ایکا رنگ رنگایا۔ دوجا در ویکھ وچار، گرسکھ ساچے لئے جگایا۔ تیجا نیز کھول کواڑ، ہر سنتن ویکھ دکھایا۔ بھگت بھگونت در گھر ساچے دیوے واڑ، پنچم وجدی رہے ودھایا۔ آپے سوہے سچ دوار، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ رنگ رنگیلا سانجھ یار، پروردگار آپ اکھوایا۔ لوک ماتی لے اوتار، کلجک اتم ویس وٹایا۔ نہکلنکا ناؤں اچار، اپنا ڈنک آپ وجایا۔ بھگتاں دیوے اک ادھار، ایکا گھر دکھایا۔ سنت سہائے بنک دوار، سوہاؤنت وڈی وڈیایا۔ گرسکھ منگے بن بھکھار، ساچی بھچھیا جھولی پائی۔ گرسکھاں گیرا دئے نوار، آون جاون پھند کٹایا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، لاڑی موت نہ لئے پرناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ گرسکھ سجن ہر ہر پایا، اتم بھیا اند۔ گرسکھ سنساروگ مکایا، نج انتر نجانند۔ ہر سنتن سنگ نبھایا، ابناسی کرتا وسیا سنگ۔ بھگتاں بھگتی جوگ کمایا، گھر نام وجے مردنگ۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلایا، آپے ہوئے بال بھینگ۔ نوجوان ویس وٹایا، جودھا سور سور پیر سربنگ۔ کلجک بڑھیا ویکھن آیا، لکھ چوراسی ہوئی ننگ۔ گرسکھاں جگت رنڈیا دئے کٹایا، سنجگ منگے ساچی منگ۔ سنگر پورے سگن منایا، ہتھیں مہندی لال رنگ۔ سوہنگ جوڑا آپ جڑایا، نرگن سرگن ہتھیں پائی ونگ۔ لال سالو اک رنگایا، پُرکھ ابناسی چاڑھیا رنگ۔ ساچا گانا ہتھ بندھایا، پھڑیا تال ڈھول مردنگ۔ سولاں شنگار تن دکھایا، بستر بھوشن لائے انگ۔ ہر کا نام زیور پایا، آپے پرکھے بن صراف مندا چنگ۔ نیز کجلا دھار بندھایا، ترے گن مایا نہ مارے ڈنگ۔ مستک ہندی اک دکھایا، جوت نرنجن لائے انگ۔ سوہنا سپس آپ گندایا، کھیلے کھیل ہر برہمنڈ۔ ساچا وٹنا تن چھہایا، گرسکھاں کولوں چرن دھوڑ پریتی منگ۔ اپنی ہتھیں مل مل سیو کمایا، نائی نین نہ رکھیا کوئی سنگ۔ امرت بھر کٹورا دھر درگا ہوں لے کے آیا، گرسکھاں پوری کرے منگ۔ ساچے کھارے آپ چڑھایا، آپ وچھایا نام پلنگ۔ پہلی چھال اک لویا، کلجک بھانڈا دیوے بھن۔ دوجے گھوڑے نام چڑھایا، سخیاں ویکھن چڑھیا چن۔ جوت نرنجن بن کے بھابی سُرما پایا، کھیلے کھیل ہر نرنکار

آپ اپنا بیڑا بٹھ۔ ساچے آسو تنگ کسایا، لو آں پُریاں آپے لنگھ۔ گرگھ بھیناں سرب بنایا، واگ گُندن اگے لنگھ۔ ساچی بھچھیا جھولی پایا، دو جہاناں رکھے سنگ۔ کلج ویلا انتم ویکھن آیا، لوک مات نہ گیا سنگ۔ سنگھ نرین اپنے کنٹھ لگایا، جگت ہنکاری بھانڈا بھن۔ چار جگ ہتھ کسے نہ آیا، نانک کبیرا کہہ کہہ گیا دھن دھن۔ نر نرائن اپنے در خاکی خاک وچ رلایا، نہ کوئی دسے محل اٹل۔ پُرکھ ابناسی پھیرا پایا، لکھ چوراسی کریا ول چھل۔ جگ چوتھے انت نہیڑا آپ کرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کنت ہر بھگونت، گرگھ ناری کر پیاری، لوک مات مار جھات اک اکانت ہر سنگت نال رکھ برات، گھر سچ و ہاون آیا۔

تن کپڑا رُپ شنگار، جگت جگ سہاونا۔ بن ہر درس کوئی نہ اترے پار، آر پار نہ کوئی کراونا۔ بن ہر نام نہ کوئی ادھار، گھر اور نہ کوئی سہاونا۔ بن ہر ہور نہ کوئی جیکار، ہر بن نام نہ ہور دھیوانا۔ بن ہر ہور نہ جوت آکار، نرگن جوت نہ کوئی جگوانا۔ بن ہر ہور نہ کوئے دوار، در دربار نہ کوئی دکھوانا۔ بن ہر ہور نہ کوئی بھتار، نار کنت نہ کوئی ہنڈھاونا۔ بن ہر ہور نہ کوئی دیدار، گھ گھنگٹ کسے نہ لاہونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت آپ سمجھوانا۔ ہر بن اور نہ کوئی گھاٹ، ساچی گھاٹی نہ کوئی جنایا۔ ہر بن اور نہ کوئی ہاٹ، نام ہٹ نہ کوئی کھلایا۔ ہر بن اور نہ کوئی ناتھ، دیناں انا تھاں ہوئے سہایا۔ ہر بن اور نہ کوئی ساتھ، سگلا سگلا سنگ دے نبھایا۔ ہر سنت نہ گائے کوئی گاتھ، اپنے اکھر کرے پڑھایا۔ ہر بن نہ کوئی سمرا تھ، سرب کل آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں آپ سمجھایا۔ ہر بن اور نہ کوئی دات، ساچی دست نہ کوئی رکھاندا۔ ہر بن اور نہ کوئی پتاما، گرگھ کوئے نہ گود اٹھاندا۔ ہر بن کوئے نہ اتم ذات، ورن برن نہ کوئے جناندا۔ ہر بن اور نہ کھولے کوئی تاک، نج نیزہ درس نہ کوئی دکھاندا۔ ہر بن اور نہ کرے کوئی پورا واک، گر پورا نہ کوئی اکھواندا۔ ہر بن اور نہ کوئی ساک، ساک سین نہ کوئی اکھواندا۔ ہر بن اور نہ سکے راکھ، سر ہتھ نہ کوئی ٹکاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن سنتاں آپ درسائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی

میت، میت مُرارا آپ اکھوائیا۔ ہر بن اور نہ سے چیت، بن ہر نام نہ ہور دھیانیا۔ ہر بن اور نہ کوئی گیت، چھٹی راگ گا رہے صلاحیا۔ ہر بن اور نہ کوئی اتیت، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ ہر بن اور نہ ٹھنڈا سیت، ساتک ست ست ورتانیا۔ ہر بن اور نہ پتت پُنیت، پتت پاؤن نہ کوئی اکھوائیا۔ ہر بن اور نہ رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج پنچ نہ ایک دھام بہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دے وڈ وڈیانیا۔ ہر بن اور نہ کوئے رکھے لجن، لاجونت کوئی دس نہ آئیندا۔ ہر بن کوئی نہ دے سجن، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ ہر بن نہ کوئی مجن، دُرمت میل نہ کوئی گوانندا۔ ہر بن نہ پائے کوئی انجن، نیتز گیان نہ کوئی کھلاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ سمجھائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی سچھنڈ، تھر گھر نہ ڈیرہ لایا۔ ہر بن نہ کوئی وچ برہمنڈ، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ ہر بن نہ کرے کوئی اپنی ونڈ، رُوس نہ کوئی اپانیا۔ ہر بن نہ اُپجائے جیرج انڈ، اُتھج سیتج وکھ وکھانیا۔ ہر بن نہ کھیلے کھیل وچ ورجنڈ، درجھنڈی رچن رچانیا۔ ہر بن گرگھاں کوئی نہ بنھے پلے نام گنڈھ، اپناتا جوڑ جڑانیا۔ ہر بن اور نہ کوئی پائے ٹھنڈ، امرت دھار نہ گھ چوانیا۔ ہر بن ہر کاناؤں نہ سکے کوئی ونڈ، گر سنت سیوا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلے میل ملانیا۔ ہر بن اور نہ کوئی گر، سنگر نہ کوئی اکھوائیا۔ ہر بن اور نہ کوئی گھوڑ، ہر شبدی گھوڑ چڑھانیا۔ ہر بن اور نہ جائے کوئی بہرے، لہنا دینا دے مکانیا۔ ہر بن اور نہ لائے کوئی پوڑ، دو جہاناں وکھ وکھانیا۔ ہر بن اور نہ جانے کوئی پینڈا لما چوڑ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگونت دے وڈیانیا۔ ہر بن اور نہ کوئی سنگ، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی مردنگ، نام مردنگ نہ کوئی وجائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی رنگ، رنگ چلوں نہ کوئی چڑھائندا۔ ہر بن اور نہ کٹے کوئی بھکھ ننگ، سچ بھنڈار نہ کوئی ورتائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی دھار وہائے ساچی گنگ، سر سرور امرت تال بھرائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی بھگت دارا منگے منگ، بن بھکاری جھولی آگے ڈانندا۔ ہر بن اور نہ کوئی نہ آتم سیجا بہے پلنگ، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلے ساچے گھر، گھر ساچا صفت صلاحیا۔ ہر بن اور نہ کوئی در، در گاہ، در ساچا سچ وکھائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی ملاح، گر سنگر میل ملانندا۔ ہر بن اور نہ چپائے کوئی نہ، نام دست نہ جھولی پائندا۔ ہر

بن اور نہ کوئی پکڑے بانہہ، غریب نمانے نہ گلے لگائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی ہنس بنائے کاں، مانک موتی نہ چوگ چگائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی نتھادیاں
 دیوے تھاں، تھان تھنتر آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنتن ویکھ دکھائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی اوٹ، نہ کوئی آس
 نکائیآ۔ ہر بن اور نہ لائے کوئی چوٹ، تن نگارہ شبد وجائیآ۔ ہر بن اور نہ بھرے کوئی پوٹ، ترسنا بھکھ گوائیآ۔ ہر بن اور نہ کڈھے کوئی کھوٹ، جھوٹھی
 واسنادے تجائیآ۔ ہر بن اور نہ چڑھے کوئی چوٹ، کوئی کوٹ راہ وچ بیٹھے ڈھیریاں ڈھاپیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا سچ
 سبھائیآ۔ ہر بن اور نہ کوئے سورپیر، جودھابل بلی بلکاریآ۔ ہر بن اور نہ کوئی تیر، نام چلہ آپ اٹھالیآ۔ ہر بن اور نہ کوئی کٹے بھیر، پیر فقیر نہ کوئی اکھوا
 لیا۔ ہر بن کٹے نہ کوئی زنجیر، لکھ چوراسی پھند کٹالیآ۔ ہر بن اور نہ بخشے کوئی گنگا سپر، بھگت کپیر دوس رین گرلا رہیآ۔ ہر بن اور نہ کوئی چوٹی چڑھے
 اخیر، ساچی منزل نہ کوئی دکھا رہیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملا لیا۔ ہر بن اور نہ کوئی سنجوگ، نہ کوئی سنگ
 نبھائیآ۔ ہر بن اور نہ کوئی وجوگ، برہوں روگ گوائیآ۔ ہر بن اور نہ کوئی بھوگے بھوگ، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھائیآ۔ ہر بن اور نہ کوئی پار کرائے تینوں
 لوک، چوٹھے پد نہ کوئی سمایآ۔ ہر بن سچ سنائے نہ کوئی سلوک، اپنا ڈھولا آپے گائیآ۔ ہر بن اور نہ دیوے کوئی موکھ، کمتی چرناں ہیٹھ دبايآ۔ ہر بن اور
 نہ دیسے کوئی جوگ، ایکا جگت نام وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں مکھ صلاحیا۔ ہر بن اور نہ کوئی دھار، دھرنی دھرت
 وہائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی پیار، نار بھتار نہ کوئی اکھوائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی شنگار، بستر بھوشن نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، گرگھ ساچے لیکھ لکھائندا۔ ہر بن اور نہ کوئی لاڑا، نہ کوئی کنت سہاگیا۔ ہر بن اور نہ کوئی سچ اکھاڑا، نہ کوئی گائے راگ
 پیراگیا۔ ہر بن اور نہ کوئی نہ پرکھے چنگا ماڑا، سچ کسوٹی نہ کوئی لائیآ۔ ہر بن اور نہ دیوے کوئی مان ستاراں ہاڑا، زرگن جوتی جوت مات جگائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا ور، چرن دھوڑی بخشے محن ہر ہر ساچا ماگھیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، نہکنتک نرائن نہ، ہوکا دیوے گھر وگھر، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا۔

☆ ۷ بھادروں ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ☆

نہکلنک ہر بلوان، اک اکلّا ایک اینکاریا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر کھیل کھلا رہیا۔ جوتی نور سری بھگوان، نورو نور ڈگمگا رہیا۔ آد زرنجن وڈ مہربان، بھیو کوئی نہ پارہیا۔ شاہو بھوپ راج سلطان، راج راجان آپ اکھوارہیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، نہکرمی کرم کما رہیا۔ سچھنڈ وسے سچ مکان، اُچ محلہ آپ سہا رہیا۔ دیک باقی اک مہان، زرنگ سرگن آپ جگا رہیا۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھان، الکھ زرنجن الکھ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ نہکلنکا ہر بھگوانا، پاربرہم اکھواندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھیو کوئی نہ پاندا۔ اینکارا جوت زرنکارا ایکا رپ سمانا، رپ رنگ نہ کوئی جناندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد وجاندا۔ ایکا گیت ایکا گانا، ایکا ہر سناندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اینکارا کرپسار، زرنگ دھار آپ بندھاندا۔ زرنگ داتا داتا سور، پاربرہم اکھواندا۔ سرب کل آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھراندا۔ پروردگار نورو نور، الاہی نور آپ ہو جاندا۔ آد جگادی حاضر حضور، تھر گھر بیٹھا سوبھا پاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال، دیناں ناتھ آپ اکھواندا۔ دیناں ناتھ پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمانیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، آپ اپنی چال رکھانیا۔ آپے کھیلے کھیل سچ سچّی دھر مسال، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے جلوہ نور جلال، نور نورانہ آپ اکھوانیا۔ آپے کرے اپنی پرتپال، بے عیب نام خدائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ اک اکلّا کرپسار، ایکا ایک ایک اکھواندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، زرنگ اپنا کھیل کھلاندا۔ اگم اگوچر الکھ اپارا، اینکارا آپ اکھواندا۔ سچھنڈ سہائے سچ دوارا، دوسر دھام نہ کوئی سہاندا۔ تھر گھر بیٹھا میت مرار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سماندا۔ ہر رنگ رتزا ہر ہر رام، نہ دوسر کوئی جنانیا۔ آد جگادی جانے اپنا کام، کرنی کرتا ناؤں دھرانیا۔ آپے امرت آپے جام، بھر پیالہ آپ پیانیا۔ آپے میٹ اندھیری شام، آپے نور کرے رُشانیا۔ آپے سچھنڈ دوارے دسیا نگر گرام، اُچ محل اٹل آسن لائیا۔ پنج تت نہ دسے چام، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نہ کوئی رلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت وڈ وڈیائیا۔ اجونی رہت ہر کرتار، قادر

کرتا آپ اکھواندا۔ آپ اپنا کرپسار، نرگن جوتی دیکھ وکھاندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ کرتا ویس وٹاندا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار، پُرکھ اگمڑا آپ
 کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گنوت ہر بھگونت، سوبھاؤنت آپ ہو جائندا۔ سوبھاؤنت نر نرائن، ایکارنگ سما۔ رُوس نہ
 کوئی رچان، منڈل منڈپ نہ کوئی سہانیا۔ زمیں اسمان نہ پان وین، لکھ چوراسی نہ رچن رچانیا۔ برہما وشن شو نہ دیکھے نیتز نین، انگ انگ نہ آپ کٹانیا۔
 کروڑ تیتیس نہ کوئی پچھان، سُرپت راجا اند نہ کوئی اپانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا نرکار، نرگن کھیلے کھیل پاربرہم
 بے انت بے انت آپ ہو جائیا۔ بے انت ہر بے پرواہ، ایک ایک اکھواندا۔ پُرکھ ابناسی ناؤں دھرا، گھر ساچا آپ سہاندا۔ اُچ محلے جوت جگا، سچ گھر
 ڈیرہ لائندا۔ شاہو بھوپ سلطان، ہر مہربان آپ اکھواندا۔ تخت تاج آپ سہا، اپنا کاج آپ رچا، آپے دیکھ وکھاندا۔ ناری کنت آپ اکھوا، اپنی
 سچ ہنڈھاندا۔ آپ اپنا بن ملاح، آپے مارگ لائندا۔ اپنا بھیو دے گھلا، بھیو ابھید ویس وٹاندا۔ نہہکنک ہر بھگوان، نرمل جوتی جوت جگائیا۔ پُرکھ
 ابناسی کھیل مہان، دو جہان آپ کرائیا۔ آپے بخشے اپنا چان، آپے نور کرے رُشانیا۔ آپے اپنا ہوئے جانی جان، آپ اپنی بوجھ بُجھانیا۔ آپے پکڑے
 اپنا دامن، اپنا پلو آپ پھرائیا۔ آپے رام آپے رامن، آپے اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔
 تھر گھر ساچا ہر ہر واسا، اپنا آپ کرائندا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشا، گھر ساچے ویس وٹاندا۔ پرم پُرکھ پُرکھ ابناسا، اپنی کرنی کرت کماندا۔ ساچے
 منڈل پاوے راسا، گوپی کاہن آپ نچاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا سچ گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہاندا۔ سچکھنڈ وسیا ہر
 نرکار، گھر سوہیا بنک دواریا۔ گھر مینا اتینا کملا پاتی جوت اجیار، نورو نور نور نورانیا۔ ٹھانڈا سیتا ایک دھار، پتت پُنپیتا سری بھگوانیا۔ اچرج ریتا اپنی جانے
 آپ کرتار، نہ دوسر کوئی وکھانیا۔ مندر مسیتا نہ کوئی گرو دوار، سنکر پورا بیٹھا وڈ مہربانیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر جوت جگے مہانیا۔ نہ کوئی
 پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی سٹ دُلا رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کھیل کھلانیا۔ ہر کھیل کھلنڈا سد
 مہربان، جگ کرتا وڈ وڈیانیا۔ ڈنک وچنڈا دو جہان، ایک نام ہتھ اٹھانیا۔ لوآں پُریاں رچن رچنڈا مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ سوبھا پانیا۔ رُوس کر

پردھان، تیج تیج وچ چکائی۔ منڈل منڈپ دُھر نشان، آپ اپنی انس سہائی۔ آپے ہویا نگاہبان، دیکھنہار دس نہ آئی۔ چوڈاں لوکاں کھول دُکان، ایکا
 ہٹ وکھائی۔ لوآں پُریاں کھیل مہان، خالق آپے رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک وجے ودھائی۔ نہہکنک ہر ہر
 بے انت، بے انت آپ اکھوای۔ آپے جانے آد آپے انت، آپے مدھ سما۔ آپے جوت سری بھکونت، آپے نورو نور ڈمگایا۔ آپ بنائے اپنی بنت،
 آپے پرکاس آپ کرایا۔ اپنی مہما جانے اگنت، نہ کوئی لیکھا سکے لکھایا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار نہ کوئی رکھایا۔ تھر گھر ساچے
 سوبھاؤنت، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، نہ کوئی منتر نام درٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ساچا کھیل
 کھلایا۔ ساچا کھیل ہر کھلئے، عقل کلا اکھوارہیا۔ نرگن نرگن ولس وٹائے، آپ اپنا ولس وٹا رہیا۔ اپنا انگ آپ کٹائے، آپے سیو کما رہیا۔ اپنا
 مردنگ آپ وجائے، آپ راگ الا رہیا۔ اپنا راگ آپ سنائے، آپے گا ونہارا گا رہیا۔ نہ کوئی دوسر سنگ رلائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ اپنا رُپ دھر بھگوان، آپے ویکھ وکھائی۔ وشنوں دیوے جوت مہان، وشو آپ آپ سما۔ آپے امرت بھریا سرور
 ساچا تال، کول کولا آپ کھلایا۔ آپے برہما ہو پردھان، پاربرہم ولس وٹایا۔ آپے دیوے برہم گیان، آپے شبد کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اندھ اندھیار کر پسا، آپے شکر نام دھرایا۔ برہما وشن شو کر آکار، نرگن ولس وٹایا۔ ترے گن مایا کر پیار، جھولی آپ بھرایا۔
 پنج تے دے سہار، ساچا سنگ نبھایا۔ سرگن اندر نرگن دھار، اپنا رُپ وٹایا۔ آپے کھولے نو دوار، آپے گھر وچ گھر سہایا۔ آپے شبد ناد دھنکار، آپے
 انحد راگ سنایا۔ آپے سر سرور ٹھنڈا ٹھار، آپے امرت جل بھرایا۔ آپے بجر کپائی لایا پاڑ، آپے بند کھ وکھایا۔ آپے آتم سیجا ستا پیر پسا، نرگن
 سرگن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے ویکھ وکھاندا۔ برہما وشن شو دتا ور،
 ایکا وست جھولی پاندا۔ ترے گن پھڑایا ساچا لڑ، ساچا ناتا جوڑ جڑا سندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، اپنا آسن لاسندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ
 ابناسی کھیل کھلاندا۔ سچ محلے آپے چڑھ، آپ اپنا در کھلاندا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، جوت نرگن ڈمگاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

۱۰۶۰

۱۰۶۰

دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن رُوپ ست سرُوپ، ست ستوادی آپ اکھوانندا۔ نہہکنک نرگن جوت، جوتی جوت ڈمگائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی برن دکھائیا۔ نہ کوئی آسا ترسانہ کوئی مایا متا بھرے پوٹ، تتوت نہ کوئی ہلاکائیا۔ نہ کوئی واسنا رکھے کھوٹ، ہوئے ہنگتا نہ کوئی ہلاکائیا۔ کھیلے کھیل چوڈاں لوک، پُریاں لوآں ویس وٹائیا۔ آپ سنائے اپنا سچ سلوک، ساچا ڈھولا آپے گائیا۔ آد آد جگاد جگاد ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، نہ کوئی میٹے میٹے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک آپ اکھوانیا۔ نہہکنک کل کلونتا، عقل کلا کل دھاریا۔ پاربرہم پر بھ بے انت بے انتا، بھیو کوئی نہ پارہیا۔ کھیلے کھیل جگ جگنتا، لوک مات لے اوتاریا۔ سنجگ بنائے ساچی بتا، وید وداتا آپ بنا رہیا۔ جن بھگتاں توڑے ہوئے ہنگتا، ایکا در دکھا رہیا۔ بھگت بھکھاری ہوئے منگتا، آگے اپنی جھولی ڈاہ رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن ناؤں دھرا رہیا۔ پنچ تت ہوئے پرتکھ، شبدی ڈنک وجائیا۔ کھیلے کھیل اکھنا اکھ، اکھ نرجن وڈ وڈیائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بھیو نہ رائیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ آپے جانے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، آپے اشٹ دیو منائیا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹ، سر سروور آپ اکھوانیا۔ آپے آد شکت جوت للاٹ، ا شنبھج رُوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنجگ ساچے ہوتیار، اپنی کل ورتائندا۔ آپے برہاسٹ بن ڈلار، گھر ساچا منگن آئندا۔ آپے وسے سچھنڈ دوار، پرم پُرکھ آپ اکھوانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہویا جانی جان، جانی جان آپ اکھوانندا۔ گھر سوہے بنک دوارا، وٹی نام ودھائیا۔ لوآں پُریاں بے بے کارا، گن گندھرب پھولن برکھا لائیا۔ کروڑ تیتپسا مارے مارا، شو شکر ویکھ دکھائیا۔ برہما نیز کھولے چاروں گنٹ ویکھے نین اگھاڑا، آپ اپنی اکھ گھلائی۔ وشنوؤں نور نور اُجیارا، کول نین آپ ہو جائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھیو ابھید بھیو رکھائیا۔ سچھنڈ بیٹھا سرجنہارا، سری دھر بھگوان پیٹھلو آپ اکھوانیا۔ تریتا تیرا تریا ویس، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ شبد انادی اک سندیش، ایکا حکم جنائندا۔ لکھ چورا سی آپے ویکھ، آپے پردہ لائندا۔ آپے لکھنہارا ریکھ، آپے میٹ مٹائندا۔ نہ کوئی مچھ داہری نہ دے کیس، نہ کوئی مونڈ منڈائندا۔ آد جگادی رہے ہمیش، برہما وشن شو سپس

جھکائند۔ پاربرہم اولڑا بھیس، پنج تت چولا آپ ہنڈھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل کل آپے دھار، کھیلے کھیل وچ سنسار، زرگن سرگن میل ملائند۔ زرگن میلا سرگن دھار، سرگن زرگن وچ سمائیا۔ زرگن نور جوت اجیار، سرگن پنج تت اکھوائیا۔ کھیلے کھیل پرکھ کرتار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے رام رُپ بن اوتار، آپے پنڈت راون رہیا پڑھائیا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، تیر کمان آپ اٹھائیا۔ آپے ساگر کریا پار، سمند دھار آپ رُٹھائیا۔ آپے انتم لائے پار، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دوا پر جانے اپنی کار، ایکا بنسری نام وجائیا۔ غریب نمانے پائے سار، آپ اپنے گلے لگائیا۔ آپے توڑنہار گڑھ ہنکار، گڑھ ہنکاری میٹ مٹائیا۔ آپے کلجگ انتم ویکھ پسا، کوڑا ڈنک وجائیا۔ جوٹھ جھوٹھ دھر سنسار، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر شنگار، سنگ محمد چار یار دین گواہیا۔ اللہ رانی بول جیکار، اپنا نعرہ رہی سنائیا۔ انجیل قرآنا کریا خبردار، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ کائنات ویکھ وچار، قادر قدرت وچ سمائیا۔ آپے زرگن جوتی نور زرنکار، نانک پنج تت ناؤں رکھائیا۔ آپے نام شبد بول جیکار، لوک مات پھیرا پائیا۔ چار ورنناں کرے اک پیار، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئی رکھائیا۔ غریب نمانے لئے اُبھار، آپ اپنے گلے لگائیا۔ ایکا ڈنک کرے خبردار، چاروں گنٹ رہیا اٹھائیا۔ انتم گائے اپنی وار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن زراوتار، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، دُھر دیبان آپ اکھوائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گوہند ناؤں اُچچائیا۔ پوت سپوتماست دُلا، پرکھ اکال منائیا۔ شستر بستر تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائیا۔ آپے آسو ہو آسوار، سولائ کلیاں آسن پائیا۔ آپے امرت کرتیار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ پنچم میتا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گر گوہند سنگھ سوربیر، سنگر آپ اکھوائند۔ شبد نرالامارے تیر، راج راجانا میٹ مٹائند۔ آپے کلجگ لہنا دینا جانے اخیر، اپنا لیکھا آپ لکھائند۔ آپے جانے اوچ نیچ راؤرنک شاہ حقیر، دستگیر ویکھ دکھائند۔ آپے قطب غوث ہوئے فقیر، شرع شریعت نہ کوئی توڑ تڑائند۔ صدی چودھویں پئے وہیر، چوداں طبقال آپ ہلائند۔ سنگ محمد چار یار، نیز وہائن نیر، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائند۔ کلجگ کوڑا ہویا فقیر، گھر گھر الکھ جگائند۔ نہ کوئی کڈھے ہوئے پیر، برہوں روگ نہ کوئی ستائند۔ گوہند لایا ساچا تیر، تکھی دھار

دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ گوہند لایا تیرِ نرالا، تکھا مکھ رکھائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا،
 مہاکال وڈی وڈیائییا۔ سنگر پورا بن دلالا، ساچا ونج اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے چلائے اولڑی چالا، جگت جگت اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ جگت اولڑی چال، ہر چلائندا۔ گوہند پُرکھ اکال، اک منائندا۔ گرسکھ بنائے ساچے لال، گود اٹھائندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، دیا کمائندا۔
 آد جگاد کرے سنبھال، جگت وچھوڑا پھند کٹائندا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک ناؤں رکھائندا۔ کلجگ انتم ہوئے کنگال، ساچا دھن نہ کوئی
 جنائندا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، لکھ چوراسی آپ ہلائندا۔ گرسکھ ورلے گھان رہے گھال، گھالی گھال گھول گھمائی آپ گھمائندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائندا۔ گوہند بھانا رہیا من، پُرکھ اکال منائیا۔ گرسکھاں کہے دھن دھن، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایکا
 راگ سنائے کن، واگرو فتح گجائیا۔ انتم بیڑا دیوے بنھ، کلجگ دیکھے سرب لوکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بھگوان، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گرسکھاں دیوے
 ایکا دان، آتم انتر ایکا برہم گیان درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال ایکنکارا، جوئی رہت کھیل نیارا، انہو پرکاس سمائیا۔
 سنگر سجن میتڑا، پاربرہم کرتار۔ گرسکھاں رنگے کایا چیتھڑا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ دھام دکھائے اک انڈیٹھڑا، سچکنڈ سوہے بنک دوار۔ آد جگادی جگ
 جگ چلے اپنی ریتڑا، وید پُراں نہ پاؤن سار۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتڑا، گھر گھر بیٹھا کر جوت اُجیار۔ گوہند ٹھنڈا سیتڑا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔
 تیری لکھ چوراسی پرکھے نیتڑا، بن بن ساچا لیکھ لکھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری آپ ہر، وڈ وڈی
 وڈیائییا۔ جگا جگنتر جوت دھر، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ سنت سہیلے لئے ور، در دروازہ آپ کھلایا۔ گرو گرسکھ چیلے لئے پھر، آپ اپنے لڑ بندھائییا۔ کایا مندر
 آپے چڑھ، دسم دواہی کُنڈا لایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زرنجن ویس
 وٹائییا۔ آد زرنجن پُرکھ بدھاتا، پاربرہم سلطانیا۔ کلجگ میٹھ اندھیری راتا، زرگن نور کرے پردھانیا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھا، سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربانیا۔
 ہنگ برہم دیوے ساٹھا، پاربرہم میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اک مہانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھییو نہ

پیاری، ماواں پُتراں ناتا توڑ تڑائیا۔ نہ کوئی کنت نہ بھتاری، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ دھیاں بھیناں کرن خواری، سادھاں سنتاں آتم ہوئی ہلکایا۔ سچ پڑھی نہ ہر ہر کی بانی، مندر مسجد گر در بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ سرت سوانی رہی کواری، گر شبد ہانی نہ میل ملائیا۔ نہ کوئی جانے پد زربانی، چوٹھے پد نہ کوئی سمائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے نانک بانی، ارجن میلا ملیا نہ ساچے ماہیا۔ آون جاون نہ چھی کانی، لکھ چوراسی نہ پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، شبد نشانہ دو جہاناں تیر انیلا آپ چلایا۔ شبد سروپی پھڑ کمان، ہر ساچا اٹھے بلکاریا۔ لوآں پُریاں مارے آپ دھیان، برہما وشن شو آپ جگا رہیا۔ کروڑ تیتیسامیٹ نشان، ساچی رچنا آپ رچالیا۔ گرگھاں انتم اک گیان، ایکا برہم درڑالیا۔ آپے بخشے چرن دھیان، چرن پریتی اک سکھالیا۔ منتمکھ بھلے جیوشیطان، تھر کوئی رہن نہ پارہیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، ایکنکارا آپ اکھوارہیا۔ کلج انتم ہو پردھان، نہہکنکا ناؤں رکھا لیا۔ سمبل نگری اک نشان، لوک مات جھلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈمگا رہیا۔ نہہکنک آد پرکھ، ایکا ایک ایکنکاریا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، نہ کوئی نیتز نیر وہا رہیا۔ کوئی نہ سکے مات پرکھ، سچ کسوٹی نہ کوئے لگا رہیا۔ گرگھاں امرت میگھ رہیا برس، آپ اپنی سیو کما رہیا۔ جنہاں بھگتاں اُتے کرے ترس، سگلا سنگ آپ نبھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھا لیا۔ ناؤں رکھ ہر زرنکار، زرگن ویس وٹایا۔ شبد سروپی بول جیکار، لوک مات اٹھ دھایا۔ راج راجانا شاہ سلطاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ سادھاں سنتاں دئے ہلار، اٹھسٹھ تیرتھ پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن زر، ایکا ڈنک وجایا۔ ایکا ڈنک شبد گیان، ہر سنگر آپ وجایا۔ چار ورنان بخشے اک دھیان، اوچ پنچ نہ کوئے جنایا۔ ایکا دھام بہائے راؤ رنک راج راجان، دوسر در نہ کوئی دکھایا۔ ایکا شبد سارے گان، نوکھنڈ پر تھی آپ سمجھایا۔ ستاں دیپاں جھلے اک نشان، ست رنگ نشانہ آپ چڑھایا۔ آپے مذہب دین ہوئے اسلام، مکہ کعبہ ویکھ دکھایا۔ آپے پنڈت پاندھا بن بن رام، کاہنا بنسری آپ وجایا۔ آپے نانک گوہند کر پرنام، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے دیونہارا سچ پیغام، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل اپنا نام وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن اپنا کھیل کھلایا۔ آپے دیوا آپے

باقی، آپے جوت جگائندا۔ آپے میلا کملاپاتی، آپے سنگ نبھائندا۔ آپے دیوے ساچی داتی، نام ندھانا جھولی پائندا۔ آپے میٹے اندھیری راتی، ساچا چند
 چڑھائندا۔ آپے رکھے اتم ذاتی، ذات اذاتی ویکھ وکھائندا۔ آپے درس دکھائے اک اکانتی، اک اکلاناؤں وٹائندا۔ آپے کلجگ لہنادین چکائے باقی،
 پورب لہنا جھولی پائندا۔ آپے سنجگ ساچی کھولے تانی، اپنی ہتھیں کڈلاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم نہکلنک نرائن
 نر، اپنا ناؤں دھرائندا۔ نہکلنک نر اوتار، نرگن روپ سما۔ سرب جییاں داسانجھیا، بندھن بندھ نہ کوئی بندھایا۔ گھٹ گھٹ رویا میت مرار، گھر
 گھر آسن لایا۔ دیوے نام شبد بھنڈار، جگت ونجارا ونج کرایا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، برہم پاربرہم سما۔ ناتاٹھا سرب سنسار، تیرتھ تھ نہ نہاؤن جایا۔
 جس جن درشن پایا گر کرتار، اپنا لوچن نین گھلایا۔ چوتھے پد کر پیار، گھر ساچے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، کلغی دھر ایکار، ایکار ایکار در سہایا۔ کلغی دھر ہر گوہند، گر گوہند ناؤں دھرائیا۔ گرگھیاں میٹے سنگلی چند، چنتا چکھا رہن نہ پائیا۔ گھر گمبھیر ساگر
 سندھ، ایکار ہر نام چلائیا۔ آد جگادی داتا دانی وڈ بخشند، بخشنہار آپ اھوایا۔ آپ بنائے اپنی ہند، ست انادی آپ اُپجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد نرنجن درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار ترائیا۔ کلجگ ساگر ڈونگھی غار، بھو کوئی نہ پائندا۔ سادھ سنت گئے ہار،
 سچ ملاح نہ کوئی اھوایا۔ نہ کوئی کرائے پار کنار، پیو نام نہ کوئی وکھائندا۔ ادھ وچکارے روندے زاروزار، نیر نینیاں نیر وہائندا۔ جن بھگتاں سُن ہر
 پکار، لوک مات اٹھ دھائندا۔ نرگن سرگن میت مرار، سگلا سنگ نبھائندا۔ پھر پھر باہوں جائے تار، سنگر پورا آپ اھوایا۔ آپ اٹھائے سر اپنے
 بھار، گرگھ ہولے بھار رکھائندا۔ ست ڈلارے اتوں وار، گرگھیاں نیہہ دھرائندا۔ جڑ نہ اُکھڑے وچ سنسار، سنجگ بوٹا آپے لائندا۔ امرت بخشے
 ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرننا آپ جھرائندا۔ پھل بھلواری ستاراں ہاڑ، بیس پیسا آپ مہکائندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، گرگھ کا یا ڈگمگائندا۔ نیڑ نہ آئے موت
 لاڑ، دھرم رائے در دُرکائندا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 جوتی جامہ ہر ہر راما، روپ وٹائے کرشنا کاہنا، نانک گوہند وجائے اک دامہ، اک نگارہ نام رکھائندا۔ نام نگارہ جائے وچ، ہر ساچے آپ وجاؤنا۔ جو گھڑیا

سو جائے بھج، تھر کوئی رہن نہ پاونا۔ شاہ سلطان راج تاج دیون تچ، سیس تاج نہ کسے ہنڈھاونا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی نرگن رُوپ پرگٹ ہويا
 دیس ماجھ، سمبل نگری دھام سہاونا۔ ساڈھے تن ہتھ رچیا تیرا کاج، رِوداس چمارا نال رلاونا۔ لہنا دینا چکے کل کہ آج، کلجک کالا ڈنگا گھ دھواونا۔ جن
 بھگتاں رکھے جگ لاج، نت نوت ویس وٹاونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، کھیلے کھیل اگم اپار، ساچا مندر
 اک سہاونا۔ سوہے مندر بنک دوار، ہر ساچا آپ سہاوند۔ نرگن دیک کر اُجیار، گھر دیا باقی نہ کوئی دکھائند۔ جوت نرنجن سیوادار، انحد ساچا تال
 وجائند۔ پنجم سخیاں منگلاچار، گھر واہ واہ گیت سناوند۔ نیز لوجن نین اگھاڑ، نج نیز ویکھ دکھائند۔ سر سرور دیوے واڑ، کاگوں ہنس بناوند۔ میٹ
 مٹائے پنجم دھاڑ، پنجم وکارا موہ چکائند۔ پار کرائے سکھمن ناڑی ڈونگھی غار، ٹیڈھی بنک آپ لگائند۔ سنگر رُوپ شبد کرتار، نرگن اپنا ویس وٹائند۔
 بجر کپائی دیوے پاڑ، نام کھنڈا اک چکائند۔ سرت سوانی کر کر خبردار، اپنے مارگ آپے لائند۔ بند کواڑی کھول گھر بار، اپنی دیا کمائند۔ نرگن جوت
 جگے اپار، گرگھ آتم سیجا سو بھاپائند۔ میل ملاوا کنت بھتار، رس بھوگ بلاس اک دکھائند۔ دسم دواڑی کر پیار، گھر ساچے میل ملائند۔ پُرکھ ابناسی
 کھیل نیار، بھيو کوئی نہ پائند۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنے رنگ رنگائند۔ آپے سیا دھواں دھار، سُن سادھ آپ سمائند۔
 آپے سچھنڈ کھول دوار، پُرکھ ابناسی آسن لائند۔ گھر وچ گھر کر تیار، تھر گھر ناؤں دھرائند۔ دیا باقی اک اُجیار، ایکا ڈنگائند۔ ایکا شبد اک جیکار،
 اک الکھ سناوند۔ نہ کوئی دسے چوبدار، در دربان نہ کوئی بہائند۔ ساچے تخت سوہے ہر نرنکار، شاہ سلطان نام دکھائند۔ جگ جگ لئے مات اوتار،
 اپنی کل آپ ورتائند۔ آپے کاہنا کرشنا ہو اُجیار، رام راما ڈنک وجائند۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کالا سوساتن شنگار، الف الفی اپنی آپ رنگائند۔ آپے سنگ
 محمد وسیا چار یار، انا الحق نعرہ آپے لائند۔ آپے مقامے حق ہوئے خبردار، حق بحق ویکھ دکھائند۔ آپے نانک نرگن کر پیار، نام ڈنکا اک وجائند۔
 آپے انگد کیا انگیکار، اپنی گود بہائند۔ آپے امر داس بھے دھار، امرت جل آپ پائند۔ آپے رام داس دے سہار، سر سرور اک بھرائند۔ آپے
 ارجن گر بن لکھار، اگادھ بودھ شبد چلائند۔ آپے ہر گوہند کر شنگار، میری پیری آپ ہنڈھائند۔ آپے ہر رائے ویکھ وچار، ہری ہر رُوپ سمائند۔

آپے بال اوستھالائے پار، ہر کرشن رنگ چڑھائندا۔ آپے تیغ بہادر رکھی تکھی دھار، سیس جگدیش بھیٹ چڑھائندا۔ آپے گوہند بنیاست ڈلار، آپے پُرکھ اکال منائندا۔ آپے آپا اُتوں دیوے وار، آپے گرسکھاں نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ آپے بنے لیکھ لکھار، اپنی منگ آپ منگائندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتار، گوہند ساچا سنگ نبھائندا۔ سنت سہیلے لئے ابھار، گر چیلے ویکھ وکھائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام گاترا تن پہنائندا۔ کلغنی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا شبد ملائندا۔ نیلا نیلی دھاروں کرے پار، ساچا آسو آپ دوڑائندا۔ کلجگ انتم کرے خوار، ورن ورنال میٹ مٹائندا۔ ہندو مسلم سیکھ عیسائی اک پیار، ایک مارگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوٹن کوٹی کوٹ ویکھ گھر، گرگھ ساچے آپ جگائندا۔ گر سیکھ اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر سنگر آپ جگائندا۔ کلجگ انتم لگا بھاگ، ساچا ویس وٹائندا۔ ترے گن لگی بھجے آگ، پنچم تت بھجائندا۔ دُرمت میل دھوے داغ، کاگوں ہنس بنائندا۔ شبد چڑھائے ساچے راک، آسو گھوڑا اک وکھائندا۔ نیلیل پائے نام ناک، خاکی خاک ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، جوتی جوت ڈمگائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، میٹ مٹائے جوٹھ دکان، سچ سچ مارگ ایک لائندا۔

۱۰۶۸

۱۰۶۸

☆ پہلی آسو ۲۰۱۶ پکرمی جیٹھووال دربار وچ شبد ☆

ہر پرگٹیو مہربان، پاربرہم بے انت بے انت بے انت وڈی وڈیائی۔ ایککارا زرنکارا جودھا سور بلی بلوان، آد انت جگ جگنت اپنی کھیل کھلایا۔ زرنگن نور جوت مہان، ست سروپ انوپ کرے رُشایا۔ آد زرنجن ہو مہربان، گن ندھان دیا کمایا۔ تھر گھر ساچے مندر بیٹھ مکان، سچکھنڈ دوارا سوبھاپایا۔ اپنا گھر کر پروان، آپے دیوے ساچا دان، اتا دانی آپ اکھوایا۔ آپے پُرکھ آپ سلطان، آپے راج آپ راجان، شاہو بھوپ نام دھرایا۔ آپے پُرکھ اکال آپ سلطان والی دو جہان، اجونی رہت آپ ہو جایا۔ آپے کال مہاکال نہ کوئی دے نشان، سچ نشانہ آپ اٹھایا۔ آپے نور آپے بھان، پرکاس

نہکنک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

پرکاس آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نور کرے رُشنائیا۔ ہر پرگٹیا گوہند، نرُگن رُپ اپاریا۔ ہر پاربرہم بخشند، جوتی جوت اُجاریا۔ ہر داتا گنی گہند، گہر گبھیر آپ سمارہیا۔ ہر ساگر ہر سندھ، ہر ڈو گھئی دھار دھارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ پرگٹیا ہر سلطان، نرُگن نور نور رُشنائیا۔ جودھا سورُ بلی بلوان، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، آپ اپنا بل دھرائیا۔ آپے اپنے گھر ہو پردھان، اپنی الکھ آپ جگائیا۔ الکھ نرُجن کھیل مہان، اگم اگمڑی کار کمائیا۔ آپے ناری کنت بھتار، ساچی سیج آپ ہنڈھائیا۔ آپے اپنا کر شنگار، شبد بھوشن آپے پائیا۔ آپے کنگن کر تیار، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے ظورُ جو بن نار ٹیار، آپے نرُگن نور نور رُشنائیا۔ آپے نرُگن کنت بھتار، کنت کنتھلا ناؤں دھرائیا۔ آپے اپنا کر وہار، آپ اپنا سگن منائیا۔ آپے وچولا پھیرے مارے وارو وار، آوے جاوے بے پرواہیا۔ آپے گولا بنے در دربار، در درویش الکھ جگائیا۔ آپے آد نرُجن بن بھکھار، در اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے دیونہار بھنڈار، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ آپے سوبھاؤنتی ہوئی نار، رُپ انوپا آپ درسائیا۔ آپے ساجن مینا خبردار، اپنی آپ لئے انکڑائیا۔ آپے کنٹھ پائے اپنا ہار، اپنی جڑت آپ جڑائیا۔ آپے دُلھا ہو تیار، نرُگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے ناری نرُ وچار، آپے جوڑی جوڑ جڑائیا۔ آپے گھاڑن گھرے اپرا پار، سچ سنیار بھیونہ رانیا۔ آپے پرکھ پرکھے پرکھنہار، وڈ شراف اک خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھر کرے رُشنائیا۔ پرگٹیا ہر نرُکار، بھیو ابھید کھلا سندا۔ رُپ رنگ رنگ کرتار، نرُگن نرُگن وچ سماندا۔ نرُگن نرُگن بھر بھنڈار، نرُگن نرُگن ویکھ دکھائیا۔ نرُگن رعیت نرُگن سکدار، نرُگن محکم چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ پرگٹیا ہر ہر داتا، اپنی دیا کمائیا۔ آپے مات پت دھر نشان، سُنٹ ڈلارا آپ ہو جائیا۔ آپے دائی دایا بن ندھان، آپ اپنی رُت سہائیا۔ آپے کھاٹ سیج پلنگ وچھائے دو جہان، پاوا چول نہ کوئی رکھائیا۔ آپے بستر بھوشن ویکھے نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کوئی دکھائیا۔ آپے کریا اپنا پین کھان، آپ اپنی ترپت کرائیا۔ آپے ہویا گن ندھان، گنونت نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلا سندا۔ پرگٹیا ہر ہر اٹھل، بھیو کوئی نہ پائندا۔ آپ اپنی اُپائے گل، آپ اپنا ویس رکھائیا۔ ساچے مندر آپے پایا اپنا مل،

آپ اپنا ہٹ کھلا سندا۔ اپنے کٹڈے آپے تول، تولہارا آپ ہو جائندا۔ اپنا مندر آپے کھول، آپے آسن لائندا۔ نہ کوئی دوسر دسے کول، نہ کوئی سنگ رکھائندا۔ نہ کوئی نار بھتار کرے چول، سبجا تیج نہ کوئی ہنڈھائندا۔ نہ کوئی اٹا کرے نابھ کول، امرت میگھ نہ کوئی جھرائندا۔ ایک نورِ الہی اول، نورِ الہی آپ اکھوائندا۔ اپنے اندر آپے مول، اپنی بہار آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ رکھائندا۔ پرگٹیا ہر نرائن، نرگن نور نور اُپایا۔ کوٹن کوٹ تریکوکی دکھائے ایک نینا، ہر کانیتز بھیو نہ رایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ پر بھ ابناسی چرناں ہیٹ دباونا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو رسنا جہوا گاونا، ہر کارُپ نہ کوئی دکھائیا۔ کوٹن کوٹ رُوس رین رین دوس آد جگاد چکر ورتی بھون، بھوندیاں بھوندیاں گنت نہ آئیا۔ گگن منڈل سکھ استکھا راہ تکاؤن، ہر کانیتز کسے نہ پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ دے درسایا، ہر کارُپ اُم اپار، ہر اپنے وچ سائیا۔ سٹح پرکاس ہو اُجیار، ایک دھارا دھار بندھائندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، اپنی کرنی کرتا آپ کما سندا۔ بھیو ابھیدا بھیو نیار، اچھل اچھیدا دس نہ آئندا۔ ویدکتیا و سیا باہر، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ پرگٹیا ہر پُرکھ اُم، اگٹری کار کرایا۔ نہ کوئی دسے ہڈ ماس ناڑی چم، رتی رت نہ کوئی جنائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ نیوں نیوں سیس جھکائن رُوس سورج چن، نیت نوت راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات مار جھات اپنا رنگ دے درسائیا۔ ہر کامندر پنج ت مکان، سنگر ناؤں دھرائیا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، لوک مات پھیرا پائیا۔ لکھ پوراسی دیوے اک گیان، ایک برہم سمجھائیا۔ من مت بدھ نہ کوئی پردھان، ترے گن مایا ویکھ دکھائیا۔ پنچم ویکھ جگت شیطان، پنچم در دُرکائیا۔ پنچم دیوے شبد ندھان، پنچم تیر چلا سندا۔ پنچم بہہ بہہ سارے گان، پنچم راگ لائندا۔ پنچم کھیل سری بھگوان، گھر ساچا آپ کھلا سندا۔ پنچم تخت پنچم سلطان، شاہو بھوپ آسن لائندا۔ پنچم چلہ تیر کمان، شستر بستر آپ سہائندا۔ پنچم کھنڈا تیج کرپان، گن ندھان نام رکھائندا۔ پنچم دیسے پین کھان، پریم پیالہ مکھ لگائندا۔ پنچم ہوئے نگاہان، نردھن سردھن سیو کما سندا۔ پنچم راج جوگ پردھان، جوگ جگیشتر ہو ہو آئندا۔ پنچم سرت شبد گیان، پنچم ایک برہم جنائندا۔ پنچم

میلا گوپی کاہن، کاہنا کرشنا ویکھ دکھائندا۔ پنچم میلا سپتارام، سپتارام سمانندا۔ پنچم میتا دو جہان، آد جگاد آپ اکھوانندا۔ پنچم ستگر ہو پردھان، لوک
 مات ناؤں دھرائندا۔ نانک میلا ہر بھگوان، در مندر اک سہائندا۔ شبد بھوشن سچ نشان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت ہنڈھائندا۔ کرے شنکار
 سری بھگوان، گرگھ آسا ترسنا نال رلائندا۔ سخیاں منگل ایکا گان، بھگت بھگتی آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر
 اک دکھائندا۔ لوک مات بھومکا استھان، ساچا مندر آپ جنائیا۔ کایا گڑھ اندر وڑ اُپر چڑھ ویکھے مار دھیان، اُچ محل اٹل آپ سہائیا۔ پائے پد پد
 زربان، گیت گائے گن ندھان، آپ اپنا راگ الایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ زرگن لیکھا لکھیانہ کوئی میٹے
 رکھ، اپنی رکھ آپ اپنا سندا۔ نہ کوئی مجھ داہری نہ دے سے کیس، نہ کوئی ونڈ ونڈائندا۔ آد جگادی اولٹا ویس، آد شکت روپ دھرائندا۔ ا شنبھج زرنیش،
 سنبھج سنبھج کھپائندا۔ دھرو پرہلاد لئے ویکھ، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائندا۔ زرگن سرگن دھر دھر بھیکھ، دھرنی دھرت دھول سہائندا۔ پنچ تت کرے
 آدیس، جس گھر اپنا آسن لائندا۔ سٹ ڈلارا بنایا دس دسمیش، در اپنی اکھ جگایا۔ آپے روپ رکھی کیس، گوردھن دھاری آپ ہو جائندا۔ آپے سٹا
 باسک سیج، سانگو پانگ ہنڈھائندا۔ آپے نیر رہیا ویکھ، نیوں نیوں آپے سیس جھکائندا۔ آپے باسک تشکا گل رکھے شیس، آپے شکر جٹا جوٹ گنگا دھار
 وہائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات اپنا بھيو آپ کھلائندا۔ کلجگ انتم بھيو کھلایا، بھل رہے نہ رانیا۔ سنجگ تریتا دواپر
 ویس وٹایا، ویس اپکا روپ کرائیا۔ نت نوت پھیرا پایا، ساچا ہت بھگت وڈیائیا۔ ابناسی اچت دس نہ آیا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن جوت نور رُشنائیا۔ کلجگ ویس ہر اول، ایکا ایک اینکاریا۔ راہ تئے رانی اللہ، سنگ محمد چار یاریا۔ عیسیٰ موسیٰ پھڑیا پلا،
 اک دوجے دین ہلاریا۔ رام راما راہ ملا، ایکا اینکاریا۔ کاہنا کرشنا آگے کھلا، مورکٹ سیس کرا رہیا۔ مکند منوہر لکھمی زانن بھيو اول، عقل کلا ورتا رہیا۔
 نانک زرگن جوتی رلا، نورو نور سما رہیا۔ گوہند پھڑایا اپنا پلا، اپنے پوڑے آپ چڑھا رہیا۔ سچ سنگھاسن ہر جی ملا، گھر ساچے ڈیرہ لا رہیا۔ اپنے دیپک اپنی
 جوتی آپے بلا، دیا باقی نہ کوئی رکھا رہیا۔ بیٹھا رہے اک اکلا، ایکا اینکار نام دھرا لیا۔ لکھ چوراسی جو جن دھام سچھنڈ ڈاریوں آپے گھلا، دوسر کوئی نہ

پندھ مُکا رہیا۔ ست پُرکھ نرنجن ابناسی کرتا آپے ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل دھاری رُوپ وٹا لیا۔ کلجگ انتم لوک مات سُت دُلا رے نال رلا، پوت سپوتا میل ملا لیا۔ سمبل نگری دھام اولاء، سچ سَنگھاسن اک وچھا لیا۔ بھاگ لگائے پنج تت مائی کا یا کھلا، خلق خُدائی آپ اکھوا رہیا۔ آپے بسمل نرنائن آپے نورِ الٰہی اللہ، آپے رام کرشن ناؤں دھرا لیا۔ آپے سنگ محمد چار یار عیسیٰ موسیٰ آپے گو بند پھڑائے اپنا پلا، اپنا مارگ آپے لا لیا۔ آپے کرے اپنا بلا، آپ اپنی کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ اپنی سوجھ، گرکھیاں آپ بُجھا رہیا۔ گرکھیاں ہر ہر بھيو کھلاؤنا، بُھل رہے نہ رانیا۔ کلجگ انتم جوت جگاؤنا، دیک جوت کرے رُشائیا۔ ساچا مندر اک دکھاؤنا، جس گھر بیٹھا بے پروا ہیا۔ شو دوالا مٹھ گر مندر مسجد کسے دس نہ آونا، پنڈت پاندھے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر گرنھی پنھی رہے راہ تکائیا۔ نانک لیکھا پور کر اونا، جو لیکھا کھیا بے پروا ہیا۔ وید ویاسا سنگ رلاؤنا، ہر ساچا کرے کُرمائیا۔ گو بند ترسنا پور کر اونا، آسا آسا وچ سمائیا۔ آپ اپنی کل ورتاؤنا، عقل کلا وڈ وڈیائیا۔ چھتی راگ بھيو نہ پاؤنا، نارد مَن سُرستی دے صلاحیا۔ چار وید نہ سنگ نبھاؤنا، برہما ویتا دے گواہیا۔ پُران اٹھاراں ویکھ دکھاؤنا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک وڈ وڈیائیا۔ گیتا گیان گیان درڑاؤنا، بن ارجن بھيو نہ رانیا۔ نانک درس درس گرکھ ورلے پاؤنا، انگد انگیکار کرائیا۔ گر گو بند ساچا سنگ نبھاؤنا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ پنچم پیارا سُت دُلا رلا سچھنڈ دوارا ایک گھر ایک ویس وٹاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا مندر آپے دے دکھایا۔ ہر کا مندر ساڈھے تن ہتھ، کلجگ انت سہایا۔ ایک بیٹھا پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیایا۔ برہما وشن شو کھنڈ برہمنڈ پر تھی اکاش لوک پاتال اتبج سیتج جیرج انڈ پائے نتھ، واگ اپنے ہتھ رکھایا۔ رُو سس راہ تگن نس نس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا دے دکھایا۔ ساچا گھر سچ بنا، ہر ساچا آپ سمجھایا۔ نہ کوئی پتر سنگھڑ سیانا، چو داں ویدا دس نہ آئیا۔ بھيو نہ پائے راجا رانا، شاہ سلطان رہے گر لائیا۔ جس جن کرپا کرے سری بھگوانا، سو جن بوجھ بُجھایا۔ سادھاں سنتاں دیوے ایک دانا، ایک نام جھولی پائیا۔ آتم انتر برہم گیانا، ایک برہم دکھایا۔ انحد راگ سنائے سچ ترانہ، ڈھنی ناد و جائیا۔ امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بُھکھ گوائیا۔ نیتز تیجا اک کھلانا، دوئے لوچن بند کرائیا۔ سکھن تیرا ٹیڈا راہ پار کرانا، ترینی نیئی اپنے چرناں ہیٹ دبا ئیا۔ سنگر پورے درس دکھانا،

سوچھ سرُپی نظری آئیآ۔ بجر کپائی کُنڈا لاہنا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیآ۔ دسم دواری در کھلانا، آتم سیجا اک ہنڈھائیآ۔ رت بسنتی آپ سہانا، بھل بھلواری
 آپ مہکائیآ۔ ساچی ناری ویس کرانا، سرت سوانی سولاں شنگار کرائیآ۔ شبد ہانی اک اٹھانا، گر گر نام وڈیائیآ۔ رادھا کرشن میل ملانا، سینتارام جوڑ جڑائیآ۔
 نانک شبد کر پردھانا، نام ست وجے ودھائیآ۔ گوہند ہتھیں بدھا گانا، ساچا سگن منائیآ۔ انا لحت کھیل مہانا، اللہ ہو ہو ویکھ دکھائیآ۔ حق حقیقت ویکھے مار
 دھیانا، لاشریک اک خدائیآ۔ محبان بیدو بھو چکانا، بی خیر یا اللہ بے پرواہیا۔ بسمل روپ آپ وٹانا، آپ اپنی کل ورتائیآ۔ اپنے اندر اپنا رنگ رنگانا، اپنی
 دیا کمائیآ۔ اپنا دیپک آپ جگانا، زرگن نور نور کائیآ۔ ساچے مندر گوپی کاہنا، بیٹھے راس رچائیآ۔ ساچی سخی ملے سری بھگوانا، گرگھ سخی اک سمجھائیآ۔
 انگیکار کرے گن ندھانا، آپ اپنے انگ لگائیآ۔ جن بھگتاں دیوے دھر فرمانا، شبد انادی اک سمجھائیآ۔ زرگن سرگن کھیل دو جہاناں، جگ کرتا آپ
 کرائیآ۔ کلج انتم ہو پردھانا، ساچے مندر بیٹھا آسن لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر کا مندر دے دکھائیآ۔ تارا سنگھ کر دھیان،
 ہر ساچا بوجھ بھجائندا۔ سچکھنڈ نہ کھول مکان، تھر گھر نہ کوئی دکھائندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، رواس نہ کوئی چکائندا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی نشان،
 پری لوء نہ کوئی دھرائندا۔ برہما وشن شو نہ کوئی پردھان، کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند نہ سنگ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی رچن رچائندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے زرگن بنیا سچ، سچ گھر ساچا آپ وسایا۔ آپے نو دوارے رہیا سچ، نو کھنڈ پر تھی ستاں
 دیپاں پھیرا پایا۔ آپے لکھ پوراسی بھانڈے کچ، گھرن بھنہار سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آپے پائے وچ اپنی وتھ، پاربرہم برہم اپنی انس اپایا۔ آپے
 شبد جنائی اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ آپے جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی ویس وٹایا۔ جیو جنت سادھ سنت گر پیر اوتار، کایا مندر سب
 دا جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ابناسی کرتا زرگن روپ ست سرُپ آد جگاد آپے گیڑے اپنی لٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے جانے تیر تھ
 اٹھسٹھ، گزگا گوداوری سُرستی ویکھ دکھایا۔ آپے آپے مندر وسے مٹھ، آپے ڈوگھی کندر ڈیرہ لایا۔ آپے جی تپی ابھیا س ہٹھ، نیولی کرم آپ کرایا۔
 آپے سچ ویکھے نٹھ نٹھ، ہون پون آپ سمایا۔ آپے پلے بنھے نام گٹھ، خالی ہتھ آپ پھرایا۔ آپے دُرمت میل دیوے کٹ، آپے کام کرودھ لوہ موہ

ہنکار کرے ہلکایا۔ آپے امرت آتم دیوے جھٹ، آپے کول نا بھی کھ بھوایا۔ آپے وسنہارا کایا مندر ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چمارا گواہ رکھایا۔ آپے کسیرا گنگا لیا کڈھ، ہتھ اپنے کنگن آپے باہیں پہنایا۔ آپے دیکھیا چور یار ٹھگ، اپنا پردہ آپے پایا۔ آپے وسیا اُپر شاہ رگ، آپے کاگ ہنس اڈایا۔ آپے داتا سورا سربگ، کرنی کرتا آپ اھوایا۔ آپے ہر بھگت ہر سنت اپنے ہیرے بنائے نگ، اپنے تاج آپ جڑایا۔ کلجگ انتم واتی رہی دگ، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ سچ دستار نہ کسے ہتھ پگ، گر گو بند نظر نہ آیا۔ پنچ تت وکارا لگی اگ، نانک شبد ہر دے نہ کسے وسایا۔ کاہنا کرشنا چرن کوئی نہ کسے نبھایا نت، متھے تلک رہے دکھایا۔ سرت سوانی نہ لتھی ستھ، ساچی سیتا نہ رام پرنا یا۔ سادھاں سنتاں نوں پنچم وکارا پائی نتھ، نو دوار ہوئے ہلکایا۔ گھر گھر پڑھ پڑھ سناؤندے گاتھ، گھر کا بھو کسے نہ پایا۔ ہتھ پھڑ مالا اٹھوتری اٹھ، من کا منکا نہ کوئی بھوایا۔ سر خاک پا پا بیٹھے بھس، پنچ تت بھسم نہ کسے کرایا۔ گو سورا کھانن قسم کس، گر کا پنچن نہ کوئے پور کرایا۔ گر در مندر مسجد بیٹھے ہس ہس، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ماریا تیر کس، ساچی ڈھال کوئی نہ آگے ڈھپا۔ مایا رانی رہی ڈس، ممتا موہ نہ کوئی چکایا۔ بن سنگر پورے ساچا مارگ کوئی نہ دیوے دس، پھڑ باہوں پار نہ کوئی کرایا۔ پُرکھ ابناسی شاہو شاباشی وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔ کلجگ انتم چو داں لوک چو داں ہٹ، جگت پساری آپ ہو جایا۔ گر کھیاں دکھائے ساچی کھاٹ، ہر مندر ڈیرہ لایا۔ سوانگی ورتے سوانگ نو آٹ، نر نران بھو نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گر کھیاں ایک دھام دے دکھایا۔ ایک دھام ہر کا مندر، لوک مات آپ سمجھایا۔ آپے وسیا ساچے اندر، سچ دوارا آپ دکھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، اچے ٹلے بیٹھے راہ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا مندر دے دکھایا۔ ہر کا مندر ہر ہر دوار، لوک مات اُچجایا۔ کلجگ کریا سچ وہار، نو سو چرانوے چو کڑی نہ کوئی لیکھ لکھایا۔ نہ ہنک لئے اوتارا، گر گو بند میل ملایا۔ وید ویاسا کر پیار، اپنی گود اٹھایا۔ نو دوارے کھول کواڑ، کلجگ جیواں رہیا سمجھایا۔ گر کھ اندر لئے واڑ، منمکھاں دے سجایا۔ پہلے میٹے پنچم دھاڑ، دوجے کایا چولی رنگ چڑھایا۔ تیجے نیتز دے اگھاڑ، چو تھا چو تھے پد سما یا۔ ہر ہر سوہے ساچا لاڑ، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی اپایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ست دوارے کردا آیا۔ اٹھاں تتاں وسیا باہر،

اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئی رکھایا۔ نو دوارے کر خوار، دسویں ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ساچا مندر آپ سہایا۔ ساچا مندر کر تیار، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ گر گو بند سیو ادار، ساچی سیو کمائیا۔ پُرکھ نرنجن کھیل اپار، آپ اپنی رہیا کر اییا۔ نرگن باقی کر اُجیار، دوس رین ڈمگائیا۔ شبد شبد سچّی ڈھنکار، اپنا ناد وجایا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ برہم پاربرہم ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ وچھڑ نہ جائے وچ سنسار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہہنکا لئے اوتار، پنچ تت بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گرگھاں کرے سچ پیار، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ کھتری براہمن شودر ویش اک دوار، ایکا کرے پڑھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی ہوئے خوار، جو جن آئے چل سرنا یا۔ انتم پرگٹیا گرور گردھار، گرڈ پنکھ نہ سیو کمائیا۔ جوتی جامہ جوت نرنکار، جوتی جوت جوت ڈمگائیا۔ نام کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ اپنے ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، جیرج انڈ ونڈ ونڈائیا۔ نار دُہاگن میٹے و بھچار، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیا۔ گرگھاں دکھائے اک دوار، دھام اولاک اکلایا۔ نرکار نرگن بیٹھا آسن لایا۔ آپے پھلایا آپے بھلایا، اپنی قیمت کرتا آپے پائے ملا، آپے اپنے ہٹ وکائیا۔ آپے جلاں آپے تھلاں آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر رلا، اُچے ٹلے پر بت پھول بھلایا۔ گرگھ تیرا سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن آپے ملا، تیرا مندر تیرا اندر اپنا آسن دے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی دیوے ایکا دان، جم کی پھاسی پھند کٹائے رائے دھرم نہ دے سزایا۔

ہر ساچا گر کرتار، ایکا ایک اینکاریا۔ کلج انتم لئے اوتار، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ صدی ییسویں ہو اُجیار، آپ اپنا روپ وٹالیا۔ پنچ تت کر خوار، خاکی خاک ملا لیا۔ نرگن نور نور کر تیار، نور نور ڈمگایا۔ گو بند پائے ساچی سار، پورب لہنا آپ چکا لیا۔ سچ دوارے کر پیار، ساچا مندر ویکھ وکھا لیا۔ ترے گن مایا و سیا باہر، تتوت نہ کوئی جنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ سما لیا۔ ہر بھانا بھگوان، اپنا آپ ورتایا۔

پرگٹ ہو وچ جہان، نہہکلنک ناؤں رکھائیا۔ شبد وجائے ڈنک مہان، ایکا ڈنکا ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، اپنے کھ آپے رہیا گائیا۔ وید پُران بھو
 نہ پائُن، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ انجیل قرآن سرب گران، تیس تیس حدیث بھو نہ رائیا۔ بانی بودھ کرے دکھیان، بے انت بے انت
 بے پرواہیا۔ اپنا لیکھا آپے جانے والی دو جہان، جگ کرتا آپ اھوائیا۔ آپ اٹھائے اپنا سچ نشان، دس کسے نہ آئیا۔ رنگے رنگ اک مہان، کنچن رنگ
 رنگائیا۔ اُپر لال ہو پردھان، سوہا دھار بندھائیا۔ چٹا رنگ اک دکھان، پیلا بندھن پائیا۔ نیلا نیلم کرے پروان، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ لوک مات کر
 پردھان، کالا رنگ اک رنگائیا۔ ست رنگ اک نشان، ست پُرکھ زرنجن ساچے گھر اپائیا۔ ساچا ڈنڈا سری بھگوان، برہمنڈاں ایکا لائیا۔ کلجگ اتم ویکھے
 مار دھیان، لوک مات پھیرا پائیا۔ چوہیاں روپ ہر بھگوان، نہ کوئی رنگ دکھائیا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی کمان، نہ کوئی کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ چوہی ہتھ کر
 پردھان، زمیں اسماناں پندھ مکائیا۔ برہما ویکھے نیز کھول مار دھیان، لوک مات راہ تکائیا۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان، لوک مات پھیرا پائیا۔ لہنا دینا چکائے
 آپے پائے اپنی آن، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شو شکر دیوے اک گیان، ایکا بو جھ بھجائیا۔ باسک تشکا گل لٹکان، سہنسر کھ کھ نہ گائیا۔ کروڑ تیتیس
 سرب پچھتان، سُرپت راجا اند رہیا گرائیا۔ پت پر میثور سری بھگوان، اپنا بھانا آپے جانے، اپنے بھانے وچ سائیا۔ کلجگ اٹھائے اک نشان، ست رنگ
 نشانہ آپ جھلایا۔ ستاں دیپاں پائے آن، نو کھنڈ پر تھی اک دکھائیا۔ چار ورنناں دیوے اک گیان، ایکا برہم کرے پڑھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی
 سارے مٹ جان، ہر کا روپ اک درسائیا۔ جننجو بودی نہ کوئی نشان، شرع شریعت نہ کوئی دکھائیا۔ متھے تک نہ کوئی لگان، نہ کوئی موئڈ منڈائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ایکا نور رہیا درسائیا۔ زرنجن نور ہر بھگونت، چار ورن درڑا سندا۔
 پُرکھ ابناسی ساچا کنت، لکھ چوراسی آپ پرنا سندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگتا روگ نہ کوئی مٹا سندا۔ گرگھاں دوارے ہوئے منگت، در درویش الکھ
 جگا سندا۔ سنجگ بنائے ساچی بنت، ساچا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ آپے لا سندا۔ ساچا مارگ ہر ہر لاؤنا،
 کلجگ کوکے دے ڈھائیا۔ ایکا منتر نام درڑاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی بنائے بھائی بھیناں، ہر ساچا شاہ سلطان راج راجان نہ کوئی دکھائیا۔ سیس تاج نہ

کوئی لکاؤنا، در دربان نہ کوئی بنایا۔ شبدی گر نہ کسے بچاؤنا، آپ اپنی کل درتایا۔ برہما وشن شو ہمیش پاربتی نہ کسے سپس جھکاؤنا، اٹھ اٹھ نہ راہ تکایا۔ کروڑ تیتیساکھ چھپاؤنا، پر بھ اپنا پردہ لاہیا۔ گیتا گیان نہ کسے درڑوٹا، شاستر سمرت نہ کوئی پڑھایا۔ رام کرشنا نہ میل ملاؤنا، آپ اپنے وچ سامایا۔ انا الحق نہ نعرہ کسے لاؤنا، کلمہ نبی نہ کوئی پڑھایا۔ کائنات ہر ویکھ دکھاؤنا، سچ امام وڈی وڈیایا۔ نانک گوہند انگ لگاؤنا، آپ اپنے انگ لگایا۔ سرب کلا سمرتھ آپ اکھواؤنا، ہر ساچا وڈ وڈیایا۔ اشٹ دیونہ کوئے مناؤنا، سل پوجن کوئی نہ جایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کسے نہ نہاؤنا، گنگا گوداوری ہر مندر اندر ایک ڈیرہ لایا۔ ساچا ڈنک نہ کسے وجاؤنا، نہ کوئی کوئے دئے ڈہایا۔ ملا مسیت نہ بانگ الاؤنا، نہ کوئی سجدہ سپس جھکایا۔ نہ مصلا ہیٹھ وچھاؤنا، نعرہ ہو ہو نہ کوئی دکھایا۔ کاگد قلم نہ لیکھ لکھایا، بھگت کبیرا دئے گواہیا۔ روداس چمارا میل ملاؤنا، بھلیا پنڈت گلے لگایا۔ سچ کسیرا تن آپ پہناؤنا، گنگا رانی کرے گڑمایا۔ ہر دوار چرن چھہاؤنا، چرن چرنودک آپ دکھایا۔ سُرستی ہر ویکھ دکھاؤنا، اگی سکھاں سیو کمایا۔ گوداوری تیرا قرضہ لاہنا، پورب لہنا جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پرگٹ ہو یا بے پرواہیا۔ بے پرواہ الاہی نور، بے عیب پرورد گاریا۔ درس دکھائے حاضر حضور، اندر گپت ظاہریا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، چار یاری ویکھ دکھا رہیا۔ رانی اللد منگے چرن دھوڑ، مکھ گھنگٹ اپنا لاہ لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، دین الاہی بے پرواہی ایک راگ سنا لیا۔ ایک شبد سچ ترانہ، ہر ہر آپ سنا سندا۔ اپنی ہتھیں بنھے گانا، ساچا سگن مناسندا۔ مکھ کعبہ ویکھ دکھانا، حاجی حج کرا سندا۔ آپے مرد مرد مردانہ، آپے اپنا رنگ رنگا سندا۔ آپے پہریا اپنا بانا، سچ امام آپ ہو جا سندا۔ نیلے بستر کھیل مہانا، ہتھیں مہندی لال رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم اپنا کھیل کھلا سندا۔ ملا شیخ مسائق سچ حدیث، ہر ساچا آپ سنا لیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا ایک نانک، زرگن جوت کرے رُشنا لیا۔ خلق خدائی ویکھے خالق، خالق خلق آپ ہو جایا۔ عظمتو کسمتو ہوئے سہانک، آپے دئے عذاب وڈ سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے شاہ نواب، چرن گھوڑے دے رکاب، ساچے آسو آسن لاسندا۔ ساچے آسو شاہ آسوارا، اپنا آسن لایا۔ چوڈاں طبقال دئے ہلارا، چوڈاں چوڈاں ویکھ دکھاندا۔ صدی چوڈھویں کر خوارا، چوڈاں ہٹ وکاسندا۔ مُسلم سٹی پائے سارا،

شرع شریعت بھو کھلا سندا۔ ایک کلمہ کر اُجیارا، ایک راگ الا سندا۔ ایک سُنے سُننہ پارا، ایک کھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاک پاک خاکی خاک شاہ شہانہ ناؤں دھرا سندا۔ پاک پاک صفت صلاح، نوری نور نور خُدا یا۔ بے عیب بے پرواہ، اپنا ناؤں رکھایا۔ اک اِکلا بن ملاح، کھج اتنم ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی گاہے اپنے گاہ، اپنا گیارہیا دوائیا۔ آپے مندر لئے وساء، آپے اتنم ڈھاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتنم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھلایا۔ نر نرائن نر ہر بنواری، نر نرائن اکھو سندا۔ کھج اتنم کھیل نیاری، نر نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ گر گوہند بن لکھاری، اپنا لیکھا آپ جناسندا۔ کھج اتنم پرگٹے ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتاری، سمبل نگری ڈیرہ لاسندا۔ سمت ویہہ سو سولاں اپنا پردہ دئے اتاری، سال پندراں اپنا کھ چھپا سندا۔ وجائے ڈنک سرشٹ سُبائی ایک بول شبد جیکاری، ایک نعرہ لاسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ سلطانا راج راجانا اتنم آپ اُٹھاسندا۔ راج راجانا دئے ہلارا، ہر ساچے جوت جگائیا۔ پرگٹ ہو یا گر اوتارا، عقل کلا ورتائیا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، بھل رہے نہ رائیا۔ پھریا کھنڈا تیز کٹارا، ایک نام نامہ ہتھ اُٹھائیا۔ چاروں کٹ ہوئے اُجیارا، پندراں کنگ راہ تکائیا۔ شاہ بھیکھن کرے خبردارا، راشٹریت تیری اکھ کھلایا۔ آپے آئے چل دوارا، آپ اپنی کر وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ ہو یا بے پرواہیا۔

۱۰۷۸

۱۰۷۸

پرگٹ ہو یا ہر بھگوانت، بھل رہے نہ رائے۔ سرب جییاں دا ساچا کنت، نرگن نار کنت اک پرنائے۔ آپے آد آپے انت، بے انت آپ اکھوائے۔ آپے نیا آپے منت، آپے رسنا جہوا اپنا نام چپائے۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے صادق سدھ رکھائے۔ آپے جیو آپے جنت، آپے جاگرت جوت جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائے۔ بھیکھ اوٹرا ہر بھگوان، اپنا آپ وٹایا۔ اک اِکلا نر نرگن، نہ مرے نہ جایا۔ گرؤ آل پیراں سادھاں سنتاں دیوے اپنا دان، جگ جگ جھولی رہیا بھرایا۔ کھج اتنم ہو پردھان، لوک مات پھیرا پایا۔

نہکنک ہر شبد جندار جگ ۸

میٹ مٹائے راج راجان، شاہ سلطان رہن نہ پایا۔ نہ کوئی دیسے بے ایمان، جوٹھ جھوٹھ نہ رسنا گایا۔ نہ کوئی جھوٹھی دسے دکان، جھوٹھا ہٹ نہ کوئی رکھایا۔ سوہنگ شبد جیو جنت سادھ سنت نو کھنڈ پر تھی سارے گان، وشنوں بھگوان ایک نعرہ لایا۔ سمت سولاں کھیل کرے والی دو جہان، آسو آس رہیا نکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک بھو دے کھلایا۔ چھٹی جگ رکھی آس، آسو آسو ہتھ رکھایا۔ سچا گھوڑا پُرکھ اگڑے پاس، دُوبے ہتھ کسے نہ آئی۔ نانک اک پکڑی راس، دُوجا کبیرا رہیا اٹھایا۔ ملیا میل سرب گنتاس، گونتا گن دے جنایا۔ انتم میلا پر تھی آکاش، گگن گگنتر کھوج کھوجایا۔ بھگتن پیتا ہوئے داسی داس، سیوک سیوا سچ کماہیا۔ ہر جناں ہر دسے پاس، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑے کلجگ انتم میل آسو پوری کرے آس، سمت ویہ سو سولاں راہ تکایا۔ گرگھ کوئی نہ درتوں جائے راس، لکھ چوراسی دے کٹایا۔ سچ وست سنگر پورے پاس، کسے گھر نہ منگن جانیا۔ گرگھیاں لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا رہے گایا۔ ہر دے اندر رکھے واس، گھٹ مندر ڈیرہ لانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند تیرا لہنا دے چکایا۔ گوہند تیرا لہنا اک چکوانا، آسو آس اک رکھانودا۔ گرگھیاں گہنا تن پہناونا، شبد شنگار اک سہانودا۔ ابناسی کرتے سگن مناونا، نہ کوئی دوسر سنگ رلانودا۔ برہما اٹھے نیتز کھول راہ تکوانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، پہلی آسو دوس سہانودا۔ پہلی آسو ویہ سو سولاں درگھر ساچے چڑھیا چا، برہمنڈ وٹی ودھایا۔ ابناسی کرتا پرگٹ ہو یا بے پرواہ، سنگر پورا ناؤں دھرائیا۔ گرگھیاں دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ رام کرشن نانک گوہند نال رلا، اپنا پلا آپ پھرائیا۔ جگ جگ بیڑے دے چڑھا، ایک چپو نام لگایا۔ گھر گھر کھیڑے دے وسا، گرگھ کھیڑا اک وڈیایا۔ نو کھنڈ پر تھی اُکھیڑا دے لگا، ہر کا بھانا نہ کوئی میٹ مٹایا۔ دھرت مات تیرا گھلا ویہڑا دے کرا، گل اپنے انفی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا مارگ ایک لانیا۔ اڑا: اونکار تیاں اندر گیا وس، برہما وشن شو نال رلاندا۔ پینڈا مکاون نس نس، آپ اپنے پنڈھ لگاندا۔ نیوں نیوں سیس جھکان رواس، نمسکار نمسکار نمسکار کروڑ تیتیسار رسنا گاندا۔ گرگھ راہ رہے تک، کلجگ انتم ویلا آئیندا۔ چوتھا جگ گیا تھک، مسمکھاں بھار نہ کوئی اٹھاندا۔ دھرتی ماتا اٹھا لگ، پھڑ باہوں نہ کوئی بہاندا۔ اٹھسٹھ تیر تھ لیکھا گیا

مک، امرت جام نہ کوئی پیا سندا۔ سادھ سنت نہ سکے کوئی رکھ، سر ہتھ نہ کوئی کسا سندا۔ شاہ سلطان وکے ہٹو ہٹ، کوڈی مل نہ کوئی پاسندا۔ کسے گھر کا یا مندر جوت نہ جگے لٹ لٹ، جوت جوالا سرب مناسندا۔ نانک گرو نہ میٹیا ڈئی دویتی پھٹ، ایکا رنگ نہ کوئی رنگا سندا۔ گر گو بند امرت آتم نہ دتا جھٹ، پنج وکار نہ کوئے کھپا سندا۔ کلجک سوانگی سوانگ ورتیا کھیلے کھیل بازی گر نٹ، نو آنت گھر گھر ناچ نچا سندا۔ گر در مندر مسجد نہ دسے پوجا پاٹھ، پڑھ پُستک جگت وواد ودھاسندا۔ کلجک انتم نیڑے آئی واٹ، کلجک کریا میٹ مٹا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، آسو ایکا رنگ رنگا سندا۔ رنگ چلولا رام رنگ، رنگے رنگ انمولیا۔ سنگر پورا سدا سنگ، گرگھ ساچے کنڈے تولیا۔ آپے لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اڈولیا۔ غریب نمائیاں کلجک انتم کٹے بھکھ ننگ، شاہ سلطان کیتے ہولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات وجائے مردنگ، شبد جیکارا ایکا بولیا۔ نام جیکارا شبد مردنگ، ہر ساچا آپ وجا سندا۔ آپے ویکھے کھیل پر تھی نو کھنڈ، نو نو ونڈ ونڈا سندا۔ ست ست ست وچ برہمنڈ، ست ست وچ کسا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھساں دیوے جیاں دان، جیون مکت کرا سندا۔ گرگھ اُدھرے پار، ہر سنگر پار کرائیا۔ ساچا میلا ہر کے دوار، ہر دوار اک دکھائیا۔ پتت پاپی دے تار، پتت پاؤن آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے ساچا دان، تیجی آسورت سہائیا۔

۱۰۸۰

۱۰۸۰

آسوتن ٹٹا ناتا، شاہ سلطانا سنگ ٹٹوٹیا۔ گرگھساں کرے اتم ذاتا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پندراں کنگ ونڈے داتاں، مستوانے چرن پچھہائیا۔ چالی دوس گائے گاتھا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ گرگھساں در در گھر گھر چلائے راتھا، رتھ رتھو ای پھیرا پائیا۔ دو جہاناں سگلا ساٹھا، سگلا سنگ نبھائیا۔ لہنا دینا چکائے پوجا پاٹھا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جگا جگنتر کرے پورا گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ کلجک بستر انتم پائا، نہ کوئی پردہ اُپر رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن دھار بنائیا۔ آسوتن کیکھی دھار، ترے ترے لوک دکھاسندا۔ ساچی سکھی کرتیا، چار درناں

نہکلنک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

رنگ چڑھائندا۔ والوں نئی وچ سنسار، سنگر پورا آپ دکھائندا۔ منی رکھی نہ پاؤن سار، گرنٹھی پنٹھی نہ بھیو کھائندا۔ کھئی رکھی آپ کرتار، گر گوبند سیوا لائندا۔ در درویش نر زیش کھیل اپار، برہما وشن مہیش میل ملائندا۔ کلجگ انتم پیشی ایکا وار، ایکا حکم سنائندا۔ سرب جییاں دا سانجھیا، خالق خلق خلق خالق آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو نو پھیرا پائندا۔ نو ہلارا نو پیارا نو ادھارا نو جیکارا، نو ادھار کرائیا۔ ست اُجیارا ست ورتارا ست کرتار، ست ست رُپ وٹایا۔ تت نیارات اکھاڑا، تتوت رت نت ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ورن برن اک سرن، ہرن پھرن کھول ترنی ترن، مرن ڈرن آپ چکایا۔ مان موہ جگت ابھمان، کلجگ چھتر سیس جھلایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ پردھان، چاروں کُنٹ پھیریاں پائیا۔ آسا ترسنا نال ندھان، ہوئے ہنگتا رہی گر لایا۔ بدھ بیک نہ کوئی گیان، گرمت نہ کوئی سمجھایا۔ مت متوالی بال نادان، نردھن بیٹھی گھ چھپایا۔ من منو آٹھے نوجوان، آپ اپنا بل دھرایا۔ دہ دشمارے اک دھیان، اپنا جوبن آپ ہنڈھایا۔ پنچ تت خالی ویکھے جگت مکان، جوٹھی جھوٹھی کریا ڈیرہ لایا۔ ست سنتو کہ جت ست نہ کوئی دھیان، رتی رت نہ کوئی رنگایا۔ ہر ہر مت نہ سکے کوئی پچھان، من مت جگت ہلاکایا۔ جوت جگت بھگت بھگوان، ہری ہر بیٹھلو ایکا نام کرے گر مایا۔ دھرم دکھائے اک سچ نشان، سنگر ساچا ہتھ اٹھایا۔ آد جگادی نگاہبان، جگا جگنتر سیو کماپا۔ دیونہارا دھر فرمان، گر چیلے آپ جگایا۔ پون پانی سیو کمان، سیوک سیوا ساچی لایا۔ دھن اناد برہما دگھٹ مندر اندر بہہ بہہ گان، سارنگ ڈھولک نہ کوئی وجایا۔ برہما وشن شو سیس جھکان، ہر سنت وڈی وڈیایا۔ گھر گھر بیٹھا ساچا کاہن، ساچی سخی ساچا سیس نہ کوئی گندایا۔ کجل نین نہ کوئی دکھان، نیتز نین نہ کوئی ملایا۔ میت مرارا ہر نر نکارا سری بھگوان، آپے ستا اپنی سچ سہایا۔ کلجگ جیو سرب پچھتان، ملے میل نہ ساچے ماہیا۔ یاری لگی جگت جہان، ساچا محبوب نظر نہ آیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، وید پُران سار نہ پائیا۔ آد شکت اشنو جوت جوالا سنگھ سواری سارے گان، نیتز نین درس نہ کوئے پائیا۔ پر م پُرکھ پُرکھ سلطان، سچھنڈ محلہ اک اکلایا ایک ایککارا اک وسایا۔ پاوے سار دھرت دھول زمیں اسمان، گگن منڈل ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی تیرا کاہن، ایکا ایک ایک اکھوایا۔ گر گھ ورلے منگن بھگتی دان، بھگوان ایکا جھولی پائیا۔ چرن دھوڑ کرائے سچ اشان، اٹھسٹھ نہاؤن

کوئی نہ جانیا۔ کایا مندر اندر دیوے اک گیان، جگت بُھلے سرب پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من مت بُدھ اپنی سیوا آپ لگائیآ۔ بُدھ بیک ویکھے ایک، جس جن دیا کماندا۔ مت متوالی نہ لائے سیک، جگت ساچی سک مٹاندا۔ منوآ دہ دشانہ دھرے بھیکھ، چار گنٹ نہ پھیری پاندا۔ سنت سہیلے جگ جگ آپے ویکھ، آپ اپنے مکھ صلاحیندا۔ کھنہارا ساچے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھاندا۔ آپے برہما وشن گنپت گنیش، گائتری منتر آپ جناندا۔ آپے آد شکت کرے پرویش، نورو نور ڈمگاند۔ آپے اپنی کرے آدیس، گھر اپنا آپ سہاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی اینکارا کر پبارا، من مت بُدھ تن مندر آپ لگاندا۔ من مت تیرا سچ دوارا، نور ویکھ دکھایا۔ بُدھی رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ مت متوالی ہا ہاکارا، نیتز رو رو نیر وہایا۔ منوآ اٹھ اٹھ مارے دھاڑا، جوٹھا جوٹھا سندیوا ہتھ اٹھایا۔ تتوت لگا اکھاڑا، گر چیلآ آپ نچایا۔ لگی اگت بہتر ناڑا، نہ سکے کوئی بُجھایا۔ سنگر پورا گر مکھ ویکھے ساچا لاڑا، سر ساچا ہتھ لگایا۔ آپ کرائے پار کنارہ، ادھوچکار نہ کوئی ڈبایا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، مورکھ مگدھاں لئے اٹھایا۔ جو جن آئے چرن دوارا، آتم بھچھیا منگ منگایا۔ آتم برہم بھرے بھنڈارا، وڈ بھنڈاری ولس ۱۰۸۲

وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ زرنجن ساچی دھار، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیمو نہ رایا۔ بُدھ نمائی ہوئی داسی، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ من مت کرے بند خلاصی، ایکتا پکایا۔ منوآ دیوے نہ کوئی جھاکا، اپنا بل نہ کوئی دھرایا۔ ہر ویکھنہار خاک خاکی، خاکی خاک پھول بُجھلایا۔ جس جن کھولے اپنی تاکا، وئی دوتی تاک مٹایا۔ جس جن چڑھائے ساچے راکا، ساچا گھوڑا اک دکھایا۔ گر مکھ چڑھے مار پلاکی، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ کلجگ اتنم دین آیا باقی، نہہکنکا جامہ پایا۔ بھر پیالہ نام پیائے ساتی، ایک امرت مکھ چوایا۔ آپے جانے بھوکھت واکا، ہر بھیمو کسے نہ آیا۔ اگے کوئے نہ دسے عاتی، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ساچے در نہ چلے کوئی چلاکی، اچھل اچھل نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوالا اک اکالا زربھے رُپ ست سرُپ پرم پُرکھ آپ اھوایا۔ پرم پُرکھ پر بھ دینا بندھن، بندی بندھن توڑ تڑائیآ۔ گر مکھاں مستک تلک للاٹ لگائے چندن، ساچی چندی چند پر چند سمائیآ۔ ایک دات آیا ونڈن، وڈ داتا دھر در گاہیا۔ ساچی چال رکھے بہنگم، دو جی چال نہ کوئی رکھائیآ۔ گر مکھاں

بیڑا آیا بنھن، کلجک ساگر پار کرانیا۔ سوہنگ شبد تن پائے کنگن، روداس چمارے ونڈ ونڈانیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگن، جو چل آئے سرناہیا۔ کایا چولی سارے رنگن، ہوئے ہنگتا روگ گوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وجائے اک مردنگن، من مت بدھ دئے صلاحیا۔ اٹھی بدھ بدھ سوئی اپنا متا پکایا۔ سنگر میلے ساچا ہانی، ساچی سیو رکھایا۔ مت متوالی اندھی کانی، رہی راہ تکایا۔ منو آ بہہ بہہ بھرے پانی، گر کا شبد سناہیا۔ گرگھیاں چکے آون جانی، جس سنگر پورے درشن پایا۔ لیکھا چکے چارے کھانی، ساچی بانی آپ پڑھایا۔ گرگھ ناری ساچی رانی، سچ دوارے سو بھاپایا۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، نجھر دھارا آپ رکھایا۔ اک دکھائے پد زبانی، چوتھے پد آپ سماہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من مت ویکھے تھاواں تھانیا۔ من مت کوکے دئے ڈھائی، نیترو رو رو نیرو وھایا۔ گرگھ ورلے گرم پائی، جگت سنساروگ گوانیا۔ منمکھاں جوٹھ جھوٹھ کرے گرٹائی، ہوئے ہنگتا سگن منایا۔ گرگھیاں راہ تنگ بھڑی رین چائیں چائیں، ویہ سو سولاں بکرمی پہلی اسوراہ تکایا۔ سنگر پورا پکڑے آپے باہیں، آپ اپنا میل ملایا۔ سمرتھ پڑکھ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن لے تریا۔ تارنہارا سنگر ایک، ست پڑکھ زرنجن مہربانیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، دیوے دھر فرمانیا۔ پنج تت وکارا نہ لے ویکھ، جس اندر وسیا سری بھگوانیا۔ بدھنا کھی میٹے ریکھ، جو جن رکھے چرن دھیانیا۔ درشن دیوے وار انیک، انھو پرکاس کرانیا۔ مستک لائے ساچی میخ، جگت جھولی گود بھرانیا۔ ماں پتر لے ویکھ، سنجی گھ نہ کوئے رکھانیا۔ میٹ مٹائے دکھ کلیش، کالکھ ٹکا مستک لانیہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ہر ساچا مول پچھانیا۔ ہر سجن ہر ویکھنہارا، پاربرہم ابناسیا۔ گرگھیاں کرے سچ پیارا، ساچے منڈل پاوے راسیا۔ روگ سوگ چنت نوارا، امرت بھریا کایا کاسیا۔ جو جن آئے چل دوارا، دیوے نام شبد بھرواسیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، پار کرائے پرتھی اکاشیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے کھیل تماشیا۔ ہر سنگت ہر منگنا، ہر ہر روپ اپار۔ گھر ساچے مول نہ سنگنا، لوک لاج دینی اتار۔ کایا چولی چاڑھے رنگنا، رنگ چلوں چاڑھے کرتار۔ نام نگارہ ایک وچنا، سنے سنائے سرب سنسار۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھجنا، کلجک آئی انتم وار، منمکھاں دسے کاسہ سکھنا، چار گنت ہوئے خوار۔ گرگھ بال ورو لے کھتا، آپ

اپنی کرپا دھار۔ گرگھ دوارے لئے آپ پردکھتا، جوں سدا کرشن مرار۔ غریب نمانیا پردہ ڈھکنا، جوں بدر دئے ادھار۔ گرگھ ہنکاری کرے سیکھنا، راج راجانا کرے خوار۔ بن ہر انت کسے نہ رکھنا، نہ کوئی بیڑا لائے پار۔ چار ورنناں راہ ایک دسٹا، برن اٹھاراں ایک دھار۔ ایک چھپر چھایا ہیٹھ و سنا، ہر مندر گردوار۔ نہکلنک نرائن نر ایک نام چپنا، پُرکھ اکال وجائے آپ ستار۔ آپے وسے کُلی کھننا، آپے ستھر ستا پیر پسا۔ آپے دیوے سنہہڑا ساچے یار سجننا، مٹر پیارے میت مرار۔ انتر پردہ آپے کچننا، شبد دوشالہ اُپر ڈار۔ ہر سنگت ہر بہہ بہہ سجننا، بیس ایکسا کھیل اپار۔ من مت تیرا بھانڈا بھجننا، بُدھی بُدھ کرے وچار۔ منوآ اٹھ نہ دہ دس نٹھنا، ستگر پورا مارے مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت بخشے چرن پیار۔ چرن پریتی ساچا ناتا، ستگر آپ جڑا سندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ ویس انیکا بوہ بوہ بھانتا، جگ جگ ناؤں دھرا سندا۔ جن بھگتاں رکھے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئی مٹا سندا۔ ایک دیوے نام داتا، سچ سمگری جھولی پاندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، آپے راگ الا سندا۔ آپے ویکھے سدھ چورا سی نو نو ناتھا، ست دو روپ وٹا سندا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، آپے ہون پون سنگدھ دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، من مت بُدھ اپنا کھیل کھلا سندا۔ بُدھی کھیلے اپنا کھیل، گرگر آپ کھلائیا۔ مت متوالی پائے ویل، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ منوآ چاروں گنٹ رہیا پیل، اپنا جو بن رہیا دکھائیا۔ ستگر پورا شبد سروپی پائے نیل، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنت سہیلے آپے میل، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، چتر گپت نہ حساب دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، آپ سہائے بنک دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ در دروازہ جانا گھل، ہر ساچا آپ کھلا سندا۔ سچ دوارے کوئی نہ لائے مل، اپنی قیمت کرتا آپے پاندا۔ جو جن چرن پریتی گیا گھل، آپ اپنا گھول گھنما سندا۔ لوک مات نہ جانا رل، گرگھ انملا لال اپنی گود اٹھا سندا۔ آپے پھل بھلوڑی ویکھے بھل، آپے رت بسنت سہا سندا۔ آپے اُپجائے اپنی گل، گلونتاناؤں رکھا سندا۔ آپے ویکھے گلشن گل، آپے بھور گونج گنجا سندا۔ آپے پنکھڑیاں اندر وڑیا بھل، سرشٹ سبائی آپ بھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من مت ساچے دھام دھرا سندا۔ مت بُدھ من ساچا ڈیرہ، زرگن زرگن آپ لگایا۔ پنچ تت پایا گھیرا، چار دیوار رکھایا۔ کسے

نہ سوچھے سنجھ سویرا، اندر مندر اندھ اندھیر دھرایا۔ گرگھ ورلے بھو کھلے گوجھا، گر منتر نام درڑایا۔ سنگر سرن سرنائی جو جن جھو جا، جھو جت جھو جت ہر ہر پایا۔ بھو چکایا ایک دوجا، تیجا لوچن آپ کھلایا۔ سچ دوارا ہر جن سوچھا، گھر چوتھے میل ملایا۔ لہنا چکیا پاٹھ پوجا، سنگر پورا ست سرو پی اپنا دیوے درس دکھایا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہک نک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آئی سنگت چاڑھے نام رنگت، رنگ چلول سدا انمول، انبھل گر آپ چڑھایا۔

★ ۲ اسو ۲۰۱۶ بکرمی کیسر سنگھ دے گھر پنڈ ڈلے والا ضلع جالندھر ★

ست پڑکھ نرنجن ایک اینکار، عقل کلا اکھواندا۔ آد جگادی اک اوتار، جگ جگ ویس دھرائندا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، بھو ابھیدا بھو چھپائندا۔ دو جہانی کھیل نیار، ہر سنگر آپ کرائندا۔ اکھ نرنجن بول جیکار، اپنا آپے لائندا۔ اگم اگڑی کرے کار، بھو کوئی نہ پائندا۔ ست سرو پی نراکار، نرگن اپنا ویس دھرائندا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کھیل کھلائندا۔ پڑکھ ابناسی آد نرنجن، عقل کلا کل دھاریا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھجن، اک اگلا کھیل اپاریا۔ آپ اپنا بن بن سجن، جگ جگ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگا رہیا۔ جوتی نور کھیل اول، ہر سنگر آپ کرائندا۔ پرم پڑکھ پر بھ اک اگلا، اپنی دھار بندھائندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، تھل ساگر پھول بھلائندا۔ لوآں پڑیاں کرے ہلا، برہما وشن شو ویکھ وکھائندا۔ سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن سچھنڈ دوارا ایک ملا، تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس پڑکھ ابناسا، اپنا آپ کرائیا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیل تماشا، اپنی منڈل راس رچائیا۔ روس کر پرکاسا، جوتی نور نور سمائیا۔ لکھ چوراسی کر کر واسا، گھر گھٹ وچ رہیا سمائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گگن گگنتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، پرم پڑکھ سلطانیا۔ نرگن کھیل اگم اپارا،

جوتی نور سِری بھگوانیا۔ شبدی شبد شبد جیکارا، پُرکھ اکال اک ترانیا۔ اجوئی رہت بھيو نيارا، جل تھل مہیئل آپ سامنیا۔ لوک مات لے اوتارا، لکھ
چوڑاسی ویکھ دکھانیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیارا، دیوے نام گن ندھانیا، بھگتاں بھگتی میت مُرارا، کھیلے کھیل سِری بھگوانیا۔ شبد اگمی اک ہلارا، ست
پُرکھ زرنجن آپ اکھوانیا۔ پنج تت میلا وچ سنسارا، برہم پاربرہم دکھانیا۔ جوتی نور نور اجیارا، دیا باقی اک ٹکانیا۔ کملاپاتی میت مُرارا، ست ستوادى ست
پُرکھ گھر ساچے نوجوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے جانی جانی۔ لکھ چوڑاسی ہر ہر واسا، زرنجن نور رُشانیا۔ آپے وسے
پون سواسا، رسنا جہوا آپ چلائیآ۔ آد انت نہ کدے وناسا، جگ جگ کرتا کھیل کھلانیآ۔ ہر بھگتاں دیوے اک دھرواسا، دھرنی دھرت دھول سہانیآ۔
ساچے منڈل بہہ بہہ پاوے راسا، گوپی کاہن آپ نچانیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگوانتا پرم پُرکھ سلطانا جوتی نور
ڈگمگانیآ۔ جوتی نور سِری بھگوانت، سرب کل سمرتھ اکھوانندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، سبجگ تریتا دواپر ویکھ دکھانندا۔ لیکھے لائے ہر ہر سنت، آپ اپنا
میل ملائندا۔ ساچا میلا ناری کنت، زرنجن سرگن سنگ نبھانندا۔ بھيو نہ پائے جیو جنت، جگت جگت اپنے ہتھ رکھانندا۔ آپے جانے مت گت، جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی جاگرت جوت، جوتی جوت ڈگمگانندا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، عقل کلا کل دھاریا۔ سنگر پورا دین دیا،
ایکا ایک گر اوتاریا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، لوک مات کھیل نیاریا۔ سبجھنڈ وسے سچّی دھر مسالہ، دوجا در نہ کوئی رکھا لیا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا،
آپ اپنا حکم سنا رہیا۔ شبد سرُپی بن دلالا، دھر درگا ہی ویس وٹا لیا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، منمنکھ خاکی خاک رلا لیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پھل
کایا ڈالا، پت ڈالی پھول بھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرتا اپنی کرت کما رہیا۔ کرتا پُرکھ پُرکھ ابناس، ایک ایک اینکاریا۔
بھگتن پیتا بھگتی واس، پرگٹ ہوئے وچ سنساریا۔ گرگھاں ہر دے رکھے واس، نج آتم ڈیرہ لا لیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پر تھمی آکاش، جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ اپنی رچن آپ رچائے، ہر وڈ وڈا بلوانیا۔ برہما وشن شو سیوالائے، دوس رین سیو کمانیا۔ جگ جگ
گیرا اپنے ہتھ رکھائے، لکھ چوڑاسی آپ بھوانیا۔ انتم نبیرا حق کرائے، حق حقیقت ویکھ دکھانیا۔ لاشریک خدائے اک ہو جائے، نورو نور ڈگمگانیآ۔ رام

رُوپ رُوپ آپ وٹائے، آپے بنسری نام وجانیا۔ آپے نام ست منتر درڑائے، نانک نرگن آپ دکھانیا۔ آپے کھنڈا ہتھ اٹھائے، آپے چنڈی دیکھے مار
 دھیانیا۔ برہمنڈاں آپے کھوج کھجائے، جیرج انڈاں پھول پھلانیا۔ جگ جگ ونڈاں آپ کرائے، نہ کوئی دوسر سنگ رکھانیا۔ بھیکھ بھیکھنڈا دئے مٹائے،
 جوٹھا جھوٹھا میٹ نشانیا۔ کلجک جیو آتم رنڈا کوئی رہن نہ پائے، جس بھلیا ہر بھگوانیا۔ انتم ویلا کنڈھا نظری آئے، بیس بیسا کھیلے کھیل سیری بھگوانیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن ابناسی کرتا، پاربرہم برہم پڑکھ اپنا کھیل آپ کھلانیا۔ کھیلنہارا ہر ہر کھیل، ہر ساچے وڈ وڈیانیا۔
 سنت سہیلے آپے میل، گرگھ سجن لئے جگایا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، گھر ساچے سگن منانیا۔ سنگر ملیا سجن سہیل، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ دھر م
 رائے دی کٹے جیل، لکھ چوراسی چھند کٹانیا۔ وسنہارا رنگ نویل، نرگن سرگن رُوپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 ناؤں دھرائیا۔ جگ جگ اپنا ناؤں رکھ، ہر اپنا ویس وٹاندا۔ سنگر رُوپ ہو پرتکھ، لوک مات پھیرا پاندا۔ لکھ چوراسی نکیل پائے نک، نام ڈوری ہتھ
 اٹھاندا۔ آپے لکھوں کر نہارا لکھ، آپے ہٹو ہٹ وکاندا۔ آپے بھانڈے بھرے کرے سکھ، سکھنے بھانڈے آپ بھراندا۔ آپے سنت سہیلے گرُوگر
 چیلے کرے وکھ، لکھ چوراسی پھول پھلانیا۔ آپے پھیرا پائے اتر پورب پچھم دکھ، چارے کوٹاں دیکھ دکھاندا۔ آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈو نگھی کندر
 ڈھک، سمند ساگر آپے ڈیرہ لانداندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لہنا جھولی پاندا۔ سنجک تریتا دواپر چکلیا لہنا، کلجک انتم
 واریا۔ پاربرہم پر بھ دیکھے اپنے نیناں، نرگن نر ڈگمگایا۔ نانک گو بند ساچا کہنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ لکھ چوراسی ہر ہر بھانا سہنا، کلجک کوکے دئے
 ڈہانیا۔ راج راجان شاہ سلطان کوئی نہ رہنا، سیس تاج نہ کوئی کٹانیا۔ مٹھ شوڈ آلے کسے نہ بہنا، تک للاٹ نہ کوئی لگانیا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر شاہ
 حقیر اللہ ہو انا ہو نعرہ کسے نہ لاؤنا، کلمہ نبی نہ کوئی پڑھانیا۔ ہیٹھ مصلا نہ کسے وچھاؤنا، اچی کوک نہ کوئی بانگ سنایا۔ نیوں نیوں سجدہ نہ کسے کراؤنا،
 دھرت دھول نہ مستک کوئی چھہانیا۔ سنگ محمد چار یار اللہ رانی سنگ تڑاؤنا، صدی چو دھویں دیکھ دکھانیا۔ کائنات ہر پھیرا پاؤنا، اپنا کلمہ آپے رہیا
 پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلانیا۔ کلجک انتم کھیل کھلاؤنا، ہر ساچا سچ ورتاندا۔ لکھ چوراسی میٹ مٹاؤنا،

آپ اپنا مارگ لائندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگاونا، دوجا در نہ کوئی وکھائندا۔ ورن برن ڈیرہ ڈھاونا، ایکا سکھیا سکھ سمجھائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا گھر بہاونا، در گھر ساچا اک سہائندا۔ ایکا شبد سہاگی ڈھولاگیت ہر ہر لکھ چوراسی سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی گاونا، اک جیکارا آپے لائندا۔ کھیلے کھیل دھر دھر روپ جوں بل باونا، اچھل اچھل پھیرا پائندا۔ ڈشٹ شنگھارے جوں راما راونا، لنکا گڑھ تڑائندا۔ کھیلے کھیل کرشنا کاہنا، رتھ رتھواہی ویس وٹائندا۔ گوہنڈ اک چکونا، دس کسے نہ آئندا۔ چند پر چند ویکھ وکھانا، برہمنڈاں راہ نکائندا۔ کلجک جوٹھا جھوٹھا (ٹھوٹھا) بہن وکھانا، ویلے انت نہ کوئی بچائندا۔ گر سکھ چار جگ دارٹھیا آپ مناونا، کلجک ساچا وقت سہائندا۔ ساچی سکھیا اک سمجھانا، گر منتر نام وڑائندا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دوسر سیس نہ کوئی جھکائندا۔ بن ہر پار نہ کسے کراونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، آدانت سری بھگوانیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی کھیلے کھیل مہانیا۔ بودھ اگادھی مہاکتھ، شبدی سنائے شبد ترانیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن درشن پائے سری بھگوانیا۔ ہوئے ہنگتا مندر جائے ڈھٹھ، ناتائے پنج شیطانیا۔ گھر وچ دسے ساچا ہٹ، چوڈاں لوکاں پنڈھ مکانیا۔ امرت آتم اپنا جھٹ، سر سروور اک سہانیا۔ زرگن جوتی لٹ لٹ، اٹھے پہر ڈمگائیا۔ انحد مارے ساچی سٹ، چھتئی راگ نہ بھيو وکھانیا۔ جن بھکتاں دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل نیر آتم جام پیانیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ بیٹھا روپ چھپانیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتانیا۔ زرگن روپ ہو پرگٹ، نہہکنکا نام دھرانیا۔ کلجک تیرا میٹھ پھٹ، دئی دوتی ویکھ وکھانیا۔ نام وکائے ساچے ہٹ، گر سننگر ہٹ کر پردھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکار، جودھا سورپیر بلی بلوانیا۔ جودھا سورپیر ہر گوہنڈ، گر سننگر ناؤں دھرائندا۔ کلجک انتم میٹھ سگلی چند، چنتا چکھا وچ سماندا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، اپنا لیکھا آپ گنائندا۔ سننگر پورا گہر گمبھیر ساگر سندھ، بھيو کوئی نہ پائندا۔ سرب جیاں داتا بخشند، بخشنہار آپ اکھوائندا۔ منتمکھ لگائے اپنی نند، نندک نندیا جھولی جگت بھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے داتا گنی گہند، آپے گھ بھوائندا۔ گنی گہند سننگر میت، ہر سجن میت مرارٹا۔ آد جگادی جانے اپنی ریت، سرب جیاں داسا نچھاں یارٹا۔ جگ

جگ سنائے اپنا گیت، کرے کھیل اگم اپارڑا۔ پتت پاپی کرے پُنیت، لیکھا جانے دُھر دربارڑا۔ ہرجن کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت دیوے سچ پیلاڑا۔
ایکا رنگ رنگائے ہست کیت، اوچاں نیچاں آپ سماڑا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلے اپنی چاڑا۔
چال نرالی جوت اکالی، جگ جگ آپ چلائی۔ آپے بنے جگت دلالی، آپے ونج دکھائی۔ اپنے ہتھیاں رکھے خالی، نام بھنڈارا جھولی پائی۔ لکھ چوراسی ساچا
مالی، نو کھنڈاں بوٹا آپے لائی۔ آپے دیونہارا پانی، آپے رزق سبائی۔ آپے گھر گھر اندر وجائے تالی، شبد اناد دُھن سنائی۔ آپے ہو یا دو جہاناں والی، لوک
مات آپے پھیرا پائی۔ آپے میٹے کلجگ رین اندھیری کالی، چاروں گنٹ دھواں دھار چھائی۔ توڑنہارا جگت جنجالی، نام کھنڈا ہتھ چکائی۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، ہرجن ساچے لئے ترائی۔ ہرجن ساچے تارنہارا، ایک ایک ایکناریا۔ ایکا بخشے چرن
پیارا، دیوے نام ادھاریا۔ اتم سیجا کھیل اپارا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ناری کنتا میت مُرارا، کنت کنتوہلا ویس وٹا لیا۔ شبد سوامی دئے ہلارا، نہکامی ویکھ
وکھا رہیا۔ نگر گرامی وسے وسنہارا، آپ اپنا دھام سہا لیا۔ ہڈ ماس ناڑی چامی کر پیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت ڈیرہ آپے لا لیا۔ من مت
بدھ دئے ادھارا، نرگن اپنا انگ کٹا لیا۔ آپے اندر لائے سچ اکھاڑا، پنچ وکارا آپ جگا لیا۔ آپے اگنی تت بہتر ناڑا، رت رتی آپ سُکا لیا۔ آپے توڑنہارا
گڑھ ہنکارا، کام کرودھ لوبھ موہ آپ حلکا لیا۔ آپے بخشے چرن پیارا، ساچا مارگ آپے لا لیا۔ آپے کرے اندھ اندھیارا، اپنا مکھ چھپا لیا۔ کلجگ اتم کھیل
نیارا، گر گوہند ویکھ وکھا رہیا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے آپ لٹکا رہیا۔ سمبل نگر می دھام نیارا، ہر جو ہر مندر پھیرا پائی۔ بھرے بھلا بھرم
سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑا لیا۔ پرگٹ ہو یا نر نر نکارا، نہکنا ناواں رکھا لیا۔ سمت سولاں دئے ہلارا، ویہہ سو بکرمی نال رلا لیا۔ راج راجاناں کرے
خبردارا، سویا کوئی رہن نہ پا لیا۔ سادھاں سنتاں مارے مارا، شبد ڈنکا ہتھ اٹھا لیا۔ جوٹھے جھوٹھے کرے خوارا، من متی موہ چکا لیا۔ گرمتی بول جیکارا،
سنگر نانک میل ملا لیا۔ گر گوہند ویکھے جگت اکھاڑا، ایکا ڈنڈا آپ وجا لیا۔ وجے نام رنجیت نگارہ، لوآں پُریاں آپ جگا لیا۔ برہما رووے زارو زارا، کلجگ
ویلا اتم آگیا۔ شو شکر دوس رین کرے پکارا، ہتھ ترسول نہ کوئی اٹھا لیا۔ کروڑ تیتیس باہاکارا، سُرپت راجا اند سچ سنگھاسن نہ کوئی وچھا لیا۔ پرگٹ ہو یا

ابنای نہہکنک نرائن ز اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا لیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، لوآں پُریاں گنگن پاتالاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتہج سہج آپ
 وکھا لیا۔ کھجک کوڑی کایا وڈھے کنڈاں، سپس دھڑ نہ کوئی رکھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، کھیلے کھیل اگم
 اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آرہیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے عیب پرورد گاریا۔ شبد سروپی بن ملارج، لوک مات ویکھ دکھا رہیا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح،
 ایکا منتر نام درٹا لیا۔ متمکھ پائے اندھے راہ، مایا متا موہ ودھا لیا۔ کام کرودھ نال رلا، کامی کامی ویس وٹا لیا۔ جوٹھی جھوٹھی سیجا ڈیرہ لا، جوٹھ رنگ
 رنگا لیا۔ آسا ترسنا پکڑے بانہہ، ہوئے روگ ودھا لیا۔ بن ہر نامے ہنس بنے کاں، کاگی وشٹاکھ دھرا لیا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ دیوے سر ٹھنڈی
 چھاں، بھو ساگر نہ کوئی ترا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، کھجک اپنا ویس وٹا لیا۔ ویس وٹایا پُرکھ کرتار، نرگن
 جوت جوت جگائیا۔ پرگٹ ہو یا وچ سنسار، مات پت نہ کوئی بھین بھایا۔ پتر دھی نہ کوئی پیار، جگت کُٹب نہ کوئی دکھایا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار،
 ترے گن بندھن نہ کوئی دکھایا۔ پنہجھی پر کرتی نہ کوئی ادھار، من مت بدھ نہ کوئی پڑھایا۔ جگت ودیا نہ کوئی اُجیار، نہ کوئی اشٹ منایا۔ پُرکھ اکال
 اینکار، مورت اکال آپ اپایا۔ دینا ناتھا درد دُکھ بھے بھنجن ہر سنتاں کرے پیار، سائتک ست ست ورتایا۔ نیرا انجن نام اپار، لوچن نین آپ کھلایا۔
 کاگد قلم نہ کھنہار، کھکھ تھکی سرب لوکایا۔ وید کتیبیاں وسیا باہر، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ جگ اپنا آپ کرایا۔ قادر کرتا ہو
 تیار، کھجک اتم ویکھ دکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر کرتیار، ایکا سمبل ناؤں دھرایا۔ گر گوہند ہو یا خبردار، شبدی ڈنک وجایا۔ اٹھیا جودھا سور پیر بلی بلکار،
 بل اپنا آپ اُپجایا۔ نو نو کرے خوار، ست ست دے ہلایا۔ دہ دشا در پاونہارا سار، گنٹ چار ویکھ دکھایا۔ انھو پرکاس کر اُجیار، تتوت تت سمایا۔
 برہم مت دے ادھار، کملاپت سہج سکھدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، اتم ویلا ویکھے آپ خدایا۔ خلق خدائی
 خالق ہر، ہری ہر ویس وٹایا۔ نوری اللہ جوت دھر، بسمل روپ سمایا۔ اپنا کلمہ آپے پڑھ، تیس بتیس حدیث سنایا۔ آپے لاؤنہارا جڑ، آپے لئے
 اکھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ نام دھرایا۔ نام دھرایا نر نرکار، نرگن روپ اپاریا۔ پاوے سار سرب سنسار، آپ

اپنی کرپا دھاریا۔ شبد ڈھولا سچ جیکار، ایک نعرہ لا لیا۔ سنجگ لاوے سچ دربار، ساچا سما آپ سہا لیا۔ بیس بیسا خبردار، جگت جگدیشا ویکھ دکھا رہیا۔ اک
 ایکسا بٹھے دھار، کالا سوسا میٹ مٹا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچا کھنڈا آپ چکا رہیا۔ ساچا کھنڈا شبد کٹار، گر
 سنگر ہتھ اٹھائندا۔ رسنا چلہ تیر کمان، نام نشانہ ایک لائندا۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان، لوک پر لوک ویکھ دکھائندا۔ سچ سلوک سچ نشان، ساچا لھم
 جنائندا۔ کلجگ توڑے مان ابھمان، نام ندھان جھولی پائندا۔ گرکھاں امرت آتم بخشے پن کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائندا۔ ایک راگ سنائے کان، دھن
 آتمک آپ لائندا۔ لکھ چوراسی جانی جان، جن جننی ویکھ دکھائندا۔ بھگت بھگونت کر چچان، من کا منکا آپ پھرائندا۔ دیونہارا جیوا دان، ساچی بھچھیا
 جھولی پائندا۔ ساچا میلا گوپی کاہن، سچ دوارے آپ ملائندا۔ میل ملاوا سپتا رام، رام سپتا سنگ جڑائندا۔ ساچا در سوہے بھگوان، نانک نرگن رسنا
 گائندا۔ گوہند نیوں نیوں کرے پرنام، پُرکھ اکال اک منائندا۔ کلجگ اتم میٹے اندھیری شام، سنگر ساچا چند چڑھائندا۔ ساچا نگر کھیراوسے گرام، جس
 در دوارے چرن چھہائندا۔ ہر ہر درس گرگھ ورلے پان، منمگھ جیواں دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپنے
 گھر، گھر اپنا آپ سہائندا۔

☆ ۳ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی مہاراجا رنبیر سنگھ دے سپتر ستبیر سنگھ دے نال بچن منی سنگھ دی لکھت واسطے ہوئے

☆ سنگرور مبارک کوٹھی

پُرکھ اکال سرب جیواں داتا، ایک اینکاریا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشاء، لوک مات لئے اوتاریا۔ سنتاں بھگتاں میٹے اندھیری راتا، ساچا نام چند چڑھا
 رہیا۔ آپ چلائے اپنی گاتھا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ ہر جن ساچا شاہ سنگرور، اپنی سرن لگایا۔ سنت
 منی سنگھ آسانسا پور، آتم لہندا دئے چکایا۔ بال بالے بخشے چرن دھور، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، آسوتن رت سہایا۔ ویہہ سو

سولائ بکرمی آسانسا پور، در آوے جاوے پھیرا پائیا۔ جوتی جگے نورو نور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ میلا سہج سُبھائیا۔ ہر ہر لکھیا ساچا لیکھ، سنت منی سنگھ دے گواہیا۔ اتم لیکھا جانے دس دسمیش، گر گوبند وڈی وڈیائیا۔ نانک اپنے نیتر لے پیکھ، نام ست منتر چپائیا۔ جوتی جامہ دھر دھر بھیس، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ لیکھا لکھیا بال وریس، بردھ بڈھاپا نہ کوئے جنائیا۔ سدا سکھائی دے ادیس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چنتا سکھ جگت سوگ ہرکھ دے مٹائیا۔ شاہ جیند رانا سنگرور، راج محل سہج سکھایا۔ آگے ویلا نیڑے پچھا رہیا دور، پُرکھ ابناسی میل ملایا۔ پندراں کنگ حاضر حضور، مستوانا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مائس جنم لیکھے لایا۔ مائس جنم وڈ انملا، لکھ چوراسی وچ رکھائیا۔ سنگر پورا کدے نہ جھلا، گرگھ ساچے لے ترایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہانی پاوے ملا، سنت منی سنگھ لیکھ لکھائیا۔ وڈ وڈیائی ساچی کلا، کلونت ہر ویکھ وکھائیا۔ جگت دوارا رہے کھلا، پاربرہم ابناسی کرتا آپے دے کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت آپ سمجھائیا۔ بال نادان شاہ شاہانہ، شہنشاہ سمجھائیا۔ لیکھا لکھیا سنت منی سنگھ اک مہانا، گھر تیرے بند کرائندا۔ کھول کواڑ ویکھ دکانا، در ساچے آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی لکھت واک بھوکھت راج راجانا ہتھ رکھائندا۔ راج راجانا بندھی بندھ، شاہ سلطان وڈیائیا۔ سنت منی سنگھ گایا بٹی دند، پاربرہم وٹی ودھائیا۔ سمت سولائ ویہہ سو بکرمی دئی دوتی ڈھاہے کندھ، شاہ پیال نال رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون پھندی پھند کٹائیا۔ لکھ چوراسی تھے پھند، آون جاون گیڑ کٹایا۔ پوت سپوتے اُتے پرمانند، نیتر نیناں درشن پایا۔ سنت ڈلارے لکھیا چھند، سچ سہیلا منگل گایا۔ آپے توڑے لگا جند، کُنجی اپنے ہتھ رکھایا۔ خوشی کرائے بند بند، بھین بھائی ساک سجن سین سگلا پروار ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آسوتن ساچی رت سہایا۔ ساچا لکھیا لیکھ وکھاون، سال بتالی بند رکھائیا۔ گھر در بھو گھر گھلاونا، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ ساچا سگن اک مناونا، سنگر پورا ملے نر نرائن، نہکٹک وجے سچ ودھائیا۔ پندراں کنگ شبد لیکھ گھلاونا، بھرم بھلیکھا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنس سر بنس بال بردھ جوان دھیرج مت ست سنتو کھ دیوے ور، ساچے گھر گھر ساچا اک سہایا۔

☆ ۴ آسو ۲۰۱۶ بکرمی اچی بستی زرنجن سنگھ دے گھر لدھیانہ شہر ☆

آد زرنجن ہر بھگوان، اک اکلّا اینکاریا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ لئے مات اوتاریا۔ شبد سروپی سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلا لیا۔ لکھ چوڑاسی دیونہارا جیا دان، ایکا منتر نام درڑا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل کھلا رہیا۔ اک اکلّا اینکارا، عقل کلا اکھوایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔ پاربرہم پر بھ بے عیب پروردگار، نورو نور خدایا۔ رام رام جوت اُجیارا، ویس اوایسا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا ہر بے پرواہ، بے عیب پروردگاریا۔ جوتی نور رہیا ڈمگ، زرنجن نورو نور سما لیا۔ سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لا، آپ اپنا بھيو کھلا رہیا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، آپ اپنا روپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کر آکار، زرنجن میلے اپنی دھار، نہ کوئی دوسر سنگ رلا لیا۔ اک اکلّا کر پسار، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ تھر گھر وسے سچ دوارا، گھر سُنجننا اک سُنندا۔ زرنجن دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی آپ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی نور ہر اُجالا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ پرم پُرکھ پر بھ دین دیا لا، در گھر ساچے سو بھا پانیا۔ اک دکھائے دھرم سچی دھر مسالہ، در بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے ساچے گھر، گھر ساچا آپ اُجایا۔ ساچا گھر ہر سُنجننا، ایکا ایک اُجائندا۔ جوت جگے آد زرنجنا، آپ اپنا روپ ڈمگائندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجننا، ایکا اینکارا ناؤں دھرائندا۔ آپے اپنا بنے ساچا ساک سین سجننا، مات پت بھائی بھین نہ کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، بودھ اگادھی شبد لائندا۔ شبد انادی ڈھنکارا، ہر ہر آپ اپانیا۔ آپے سُنے سُننیہارا، آپے رہیا گانیا۔ آپے کھیلے کھیل اپر اپارا، بھيو ابھیدا بھيو نہ رانیا۔ آپے منڈل منڈپ پاوے راسا بن ستارا، روس آپ چکایا۔ آپے برہما وشن شو کر اُجیارا، کروڑ تیتیا سنگ رلا لیا۔ آپے سُرپت راجا اند دے ہلارا، اپنی دیا کمایا۔ آپے ترے گن مایا کر تیارا، ترے ترے ویکھ دکھایا۔ آپے پنچم پیتا ہو اُجیارا، پنچم سنگ نبھایا۔ لکھ چوڑاسی کھیل نیارا، ہر کرتا آپ کرانیا۔ نو در ویکھے جگت دوارا، در گھر ساچے سو بھا پانیا۔ محل اٹل اُچ منارا، گھر گھر وچ آپ سُنایا۔ آپے کرے بند کوڑا، بجر

۱۰۹۳

۱۰۹۳

کپاٹی سلاٹکائیآ۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، رُپ انُپ آپ وٹائیآ۔ انحد شبد پٹی ڈھنکارا، گھر ساچے راگ الائیا۔ آتم سیجا کر پیارا، گھر بیٹھا سہج سُبھائیآ۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلایآ۔ لکھ چوڑاسی ہر ہر کھیل، اپنا آپ کرائندا۔ سرتی شبدی ہرجن میل، سنت سہیلے
 آپ اُٹھائندا۔ آپے گرو گرو گر چیل، گر چیلاناؤں دھرائندا۔ آپے وسے رنگ نویل، آپے گھٹ گھٹ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی آپ اُپائندا۔ برہما وشن شو سیوالائے ہر نرنکارا، ساچی سیوک سیوکمائندا۔ لکھ چوڑاسی کر پیارا، نرگن سرگن وچ ٹکائندا۔
 پاربرہم پر بھ کھیل اپارا، ہر ہر رُپ وٹائندا۔ شبد وچولا اپر اپارا، اگم اگمڑی کار کرائندا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑا کرے پیارا، توتوت وچ ٹکائیآ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگ جگ کھیلے کھیل دس کسے نہ آئندا۔ جگ جگ کھیل کھیلنہارا، پاربرہم بے انتیا۔ لوک مات لے
 اوتارا، ہرجن تارے ساچے سنیا۔ ایکا بخشے نام بھنڈارا، ساچا دھن وڈ دھنوتیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میٹے ہنکارا، وڈ داتا گن گنوتیا۔ چرن پریتی
 بخشے سچ پیارا، درگاہ ساچی دھام سہنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے گھر ساچے سوبھائنتیا۔ ہرجن اُپائے دُشٹ کھپائے، ہر
 سجن وڈ وڈیائیآ۔ سنجگ تریتا دواپر پار لنگھائے، کلجگ انتم ویکھ وکھائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی اندھیرا چھائے، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیآ۔ ستاں دیپاں پے ڈہائے،
 ساتنک ست نہ کوئی ورتائیآ۔ سادھ سنت ہوئے ہلکائے، مایا ممتا موہ و دھائیآ۔ ہر کا نام نہ کوئی دھیائے، نہ بھچھیا جھولی پائیآ۔ ساچا منگل نہ کوئی گائے،
 انحد راگ نہ کوئی الائیا۔ ساچا سنیا نہ کوئی میل ملائے، جھوٹھی نیا رہے چلایآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیآ۔
 کلجگ تیری کالی دھار، ہر ہر ویکھ وکھائندا۔ چاروں گنٹ کوڑ گڑیاریا، ساچا در نہ کوئی سہائندا۔ ہوئے ہنگتا بھر بھنڈارا، ورن برن ویکھ وکھائندا۔ آسا
 ترسنا نار ٹیاریا، متمکھ جییاں نال رلائندا۔ جوٹھا جوٹھا کرن پیاریا، سکلا سنگ نہ کوئی نبھائندا۔ ساچا منتر نہ کوئی جیکار، انجو پرکاس نہ کوئی رکھائندا۔
 کملاپاتی ملے نہ میت مرار، کول نین نہ کوئی درسائندا۔ آتم جھاتی مار کے ویکھے نہ کوئی بند کواڑ، گھر ساچا نہ کوئی کھلایندا۔ گئی اگت بہتر ناڑ، اٹھسٹھ
 تیرتھ نہ کوئی بھجائندا۔ کایا مندر ساچے اندر کوئی نہ دیوے واڑ، دئی دوتی پردہ کوئی نہ لائندا۔ کلجگ ویکھے جھوٹھی دھاڑ، پنچ وکارا سنگ رلائندا۔ نو کھنڈ

پر تھی دیکھے اک اکھاڑ، سٹاں دیہیاں دھیر دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم دیکھ دکھائندا۔ کلجگ انتم کوڑا رنگ، ہر ہر دیکھ دکھائندا۔ لکھ چوراسی ہوئی ننگ، نام پردہ نہ کوئی پائندا۔ جھوٹھی بھچھیا رہے منگ، ساچی منگ نہ کوئی منگائندا۔ مائس جنم ہو یا بھنگ، ساچا لیکھانہ کوئی جنا سندا۔ نہ کوئی انگیکار کرے انگ، انگی انگ نہ کوئی لگائندا۔ جگت ستار وجایا مردنگ، نام مردنگ نہ کوئی اٹھائندا۔ جگت دروازہ رہے لنگھ، اپنا مندر نہ دیکھ دکھائندا۔ جھوٹھی ستا سچ کھاٹ پلنگ، کایا انتر آتم سچ نہ کوئی ہنڈھائندا۔ سنگر پورا نہ وسے کسے سنگ، نیتز نین نہ درس دکھائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار لگا جنگ، دوس رین آپ لڑائندا۔ کلجگ نوآ سوانگی سوانگ کرے ملنگ، چاروں گنٹ پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا کھیل کھلائندا۔ کلجگ تیرا کوڑا پسارا، چاروں گنٹ وجے ودھایا۔ رام نام نہ کسے پیارا، رسنا جہوانہ کوئی گایا۔ ملیا میل نہ کرشن مرارا، کند منوہر کھھی نرائن دس نہ آئی۔ نانک گوہند نہ پائے درس اگم اپارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ دھرت مات رووے مارے آہ دانعرہ، نیتز اپنے نیر وہایا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سارا، دھرت دھول دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی لئے انگڑایا۔ کلجگ جو دھا سوربیر بلوان، انتم اپنا رنگ چڑھائندا۔ نال رلائے پنج شیطان، سگلا سنگ دکھائندا۔ قیمت پائے بے ایمان، ثابت ایمان نہ کوئی دھرا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا نعرہ لائے کان، ساچی سکھیا نہ کوئی دکھائندا۔ اپنا اپنا گیت سارے گان، ہر کارُپ دس کسے نہ آئندا۔ ہر جو بیٹھا کایا اندر سچ مکان، برہم پاربرہم ملا سندا۔ چوڈاں ہٹاں دیکھ مکان، چوڈاں طبقات پھول بھلا سندا۔ برہما وشن شو اک دھیان، ایک رُپ درسائندا۔ کروڑ تیتیساک گیان، ایک نام جنا سندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، لکھ چوراسی دیکھ دکھائندا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، پنج تت نہ کوئی جنا سندا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، دو جہاناں کھیل کھلائندا۔ نام کھنڈا شبد تیر کمان، ساچے چلے آپ چڑھائندا۔ اٹھ دس دیکھے مار دھیان، نو نو پھول بھلا سندا۔ بھو گھلائے راج راجان، شاہ سلطان آپ ہلا سندا۔ جو دھا سوربیر بلوان، بل دھاری بل دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نہ، اپنا ناؤں دھرا سندا۔ نہہکنک ہر نرنکارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایک رُپ سمائی۔ جگ جگ کھیلے کھیل اپارا،

نرگن داتا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایک جوت کرے رُشانیا۔ ایک نور نہکلنک، ہر شبدی ڈنک
 وجائندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، راج راجانا آپ جگائندا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، وار انک کھیل کھلائندا۔ ہر جن ادھارے جوں جنک، جن
 جننی لیکھے لائندا۔ آپ بھوائے من کامنک، من منو آدہ دِشانہ اٹھ اٹھ دھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور،
 کوڑی کریا ویکھ وکھائندا۔ کوڑی کریا کوڑ پسار، کوڑ کوڑا رنگ رنگائیا۔ پاربرہم پر بھ لئے اوتارا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سمت سمتی مارے مارا، بھيو ابھیدا
 بھيو گھلائیا۔ ویہ سو سولاں بکرمی کھیل نیارا، نر نرکارا آپ کرائیا۔ ست ستاراں ہو اجیارا، جیواں جنناں سادھاں سنتاں دیوے بوجھ بوجھائیا۔ اٹھ
 اٹھاراں اپنی دھارا، آپے دئے وہائیا۔ اک انیسار ہر جگدیشا، شاہو شیسایا ایک روپ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور،
 انتم گھنا تیرے تن پہنایا۔ کلجگ تیرا انت شنگار، ہر ساچے آپ کراونا۔ جوٹھ جوٹھ کر تیار، تیرے نال رلاونا۔ مایا ممتا بھر بھنڈار، تیرا در سہاونا۔
 ہوئے ہنگتا کر تیار، ساچا جوڑ جڑاونا۔ نال رلائے نار و بھچار، جھوٹا ناتا توڑ تڑاونا۔ ویہ سو ویہ بکرمی ایک دھکا دیوے مار، نام کھنڈا اک چمکاون۔ گرگھ
 سنت سہیلے ہر جن ساچے لئے ابھار، آپ اپنی بوجھ بوجھائندا۔ گھر گھر مندر دیک جوتی کر اجیار، مانک موتی آپ سہاونا۔ سرتی سرتی لئے اٹھال، گرگھ سویا
 کوئی رہن نہ پاونا۔ ایک گوتی بنائے والی دو جہان، ورن برن سرب مٹاونا۔ نام سوئی ہتھ اٹھائے سری بھگوان، کوئی کوٹ جیو تراونا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا پندھ مکاونا۔ کلجگ انتم پندھ مکاونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ سویا آپ اٹھائنا، چوتھے جگ
 وجے ودھائیا۔ سادھاں سنتاں میل ملاؤنا، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جپائیا۔ ہنگ برہم آپ سمجھائنا، اوانگ روپ
 آپ ہو جائیا۔ سوہنگ ساچا شبد چلاؤنا، چار ورن کرے گڑمائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک رنگ رنگائنا، رنگ مچھئی اک
 چڑھائیا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا، مانک موتی چوگ چکائیا۔ نرگن جوتی اک جگاؤنا، دیا باقی نہ کوئی کائیا۔ واسنا کھوٹی کڈھ وکھاؤنا، سچ سچ کرے پڑھائیا۔
 نو کھنڈ پر تھی ساچا مارگ ایک لاؤنا، دوجا در نہ کوئی جنائیا۔ اشٹ گردیو اک مناؤنا، روپ انوپ ست سروپ آپ درسائیا۔ شاہ بھوپ سلطان اک بناؤنا،

سچ سِکدار اِک ہو جائیَا۔ ساچا تاج سِیس کُاونا، پاربرہم وڈی وڈیائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک تیری اتم ور، تیرا لہنا رہیا
 چُکائیَا۔ کُجک تیرا لہنا موں، ہر پورب آپ چُکائیَا۔ سِجک ساچے برکھے پھول، بھُل بھُلواڑی آپ مہکائیَا۔ سچ سِنگھاسن آپ براجے نہ کوئی پاوانہ
 کوئی چول، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیَا۔ ایکنکارا نرنکارا نرگن روپ نہ جائے بھول، آد جُگادی ویکھ وکھائیَا۔ ویکھنہارا شکر ترسول، ترے ترے کھ
 بھوائیَا۔ وِشنوں وِسنہارا کول، نرگن سرگن میل ملائیَا۔ برہما تولے ساچا تول، ترے گن ایکا کنڈے پائیَا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی لوآں پُریاں
 پردے رہیا پھول، اپنا پردہ آپے لائیَا۔ شبد جیکارا ایکا ایکنکارا ساچا نعرہ ایکا بول، ایکا حکم سنائیَا۔ جیو جنت رہے انہول، مایا ممتا پردہ کوئی نہ لائیَا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی سدا اڈول، سرشٹ سبائی آپ ڈلائیَا۔ سرشٹ سبائی جگت ہلارا، ہر ساچا آپ دوائیَا۔ کسے نہ
 دسے پار کنارہ، منجھدھار بیٹھی سرب لوکائیَا۔ بھرے بھلا بھرم گوارا، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیَا۔ ایکا وِسر یا نام ہر کرتارا، بن ہر نامے نہ کوئی سہائیَا۔
 چاروں کُنٹ دھواں دھارا، دھواں دھار سرب وکھائیَا۔ نیتر روون رُو سس سورج چن ستارا، نیناں نیر وہائیَا۔ کُجک اتم ہوئے خوارا، سنگ محمد چار یار
 رہے گر لائیَا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا رہیا اُتارا، گل الف الفی ایکا پائیَا۔ کرے کھیل اگم اپارا، جوتی جوت جوت رُشائیَا۔ مقامے حق سانجھ یارا، نور نورانی
 ڈگمگائیَا۔ اللہ رانی نین اگھاڑا، نیتر لوچن آپ کھلایَا۔ چودھویں صدی دئے ہلارا، چوداں طبقات پھیرا پائیَا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر نہ کوئی دئے سہارا، ملا شیخ
 مسائق قُطب غوث نہ کوئی سہائیَا۔ انجیل قرآن کرے پکارا، تیس تیس ایکا گائیَا۔ کُجک کوکے اپنی اتم وارا، اٹھ اٹھ ویکھے دہ دشا پھیریاں پائیَا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیَا۔ اپنی کل ہر ورتنت، بھید ابھید ابھیدیا۔ کھیلے کھیل جُگ جگنت، اچھل اچھل اچھیدیا۔ پاوے
 سار ساچے سنت، ویکھنہارا چارے ویدیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا لیکھیا۔ لیکھا کھنہار گوپال، جُگ جُگ ویکھ
 وکھائیَا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے منگ منگائیَا۔ آپے کُجک اتم بنے دلال، گر گوبند سنگ رکھائیَا۔ وید ویاسا وجائے تال، تال تلواڑا ہتھ
 رکھائیَا۔ سیوالائے کال مہاکال، کال نگارہ اِک و جائیَا۔ دھرم رائے لئے اٹھال، ساچا ساچا حکم سنائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کلج تیرا وقت سہا سندا۔ کلج انتم وقت سہنجنہا، ہر ساچے جوت جگائیا۔ جن بھگتاں نیت نام پائے انجنا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، دُرمت میل گوائیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ بن سنکر پورے پردہ کسے نہ کجنا، جوٹھے جھوٹھے مکھ پھپھائیا۔ گر مکھ ساچے میت مرار سجنہا، ہر ساچا راہ تکائیا۔ شاہ سلطان راج راجان اپنا تنجا، محل اٹل نہ کوئی ڈیرہ لائیا۔ سرشٹ سبائی اٹھ اٹھ بھجنا، بھو ساگر کوئی نہ پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ویکھے سرب لوکائیا۔ جگت لوکائی انتم ویکھے، زرگن جوت نور نورائیا۔ لکھ چوراسی لکھنہارا لیکھے، ایکا ایک سری بھگوانیا۔ آپے داتا سری دس دسمیشے، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ آپے ویکھے مجھ داہری کیسے، مونڈ منڈائے اپنے گلے لگائیا۔ اپنے نیتز آپے پیکھے، دوئے لوچن نہ کوئی جہانیا۔ دو جہانی زرنیشے، زرنائن اک اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، لکھ چوراسی بٹھے گائیا۔ لکھ چوراسی گانا بٹھے ڈور، کلج کوڑا تندن پائیا۔ سگن منائن پنج چور، جوٹھا جھوٹھا منگل گائیا۔ ہوئے ہنگتا چڑھیا گھوڑ، مایا ممتا واگ گندائیا۔ آساتر سنا لگی اوڑ، دوس رین پیاس لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا سنگ نبھائیا۔ کلج تیرا سنگ نبھاؤنا، چار ورن سنا سندا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ مٹاؤنا، بھیکھ بھنڈی دس نہ آسندا۔ سچ سچ مارگ لاؤنا، اوچاں نیچاں ایہہ سمجھائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگاؤنا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا دھام بہائندا۔ چار ورن ایکا نام جپاؤنا، پُرکھ پُرکھوتم اک منائندا۔ پُرکھ اکال نظری آؤنا، اجونی رہت روپ وٹائندا۔ سنکر ساچا تال و جاؤنا، گر مکھ ساچا راگ الا سندا۔ منگلا چار سرب جن گاؤنا، انحد ساچی سیو کما سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کھیلے کھیل اگم اپار، کھیلنہارا دس نہ آسندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ساچا شاہ سلطانیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، زرگن جوت سری بھگوانیا۔ کلج انتم دیوے متھ، نام مدھانا ایکا پائیا۔ سنجگ مہما چلائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئی گائیا۔ جھوٹھا بُرج جائے ڈھٹھ، سچ سچ کرے پردھانیا۔ گر مکھاں میل ملائے نٹھ نٹھ، دھرو پرہلا دجوں بال انجانیا۔ سچ دوارے اک اکھ، رنگ محل اک وکھانیا۔ پاوے سار مندر مسجد گردوار مٹھ، بیو ابھیدا بیو کھلانیا۔ ویکھنہارا تیرتھ اٹھسٹھ، سر سرور پھول پھلانیا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر امرت رہیا جھٹ، نچھر جھرننا آپ جھرانیا۔

دِپِک جوتی لٹ لٹ، گھر گھر وِچ آپ سہانیا۔ دُئی دُوتی میٹے پھٹّ، ایکا پٹی نام بندھانیا۔ ساچا ونجارا کھولے ہٹّ، ایکا ونج نام دو جہانیا۔ گرگھ وِرا لالا
لئے کھٹّ، کلج بھلے جیو نادانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج میٹے پنچ شیطانیا۔ کلج تیرا پندھ مُکاؤنا، تیری انت کرے گُڑمانیا۔
تیرا بھار تیرے سر لٹکاؤنا، نہ کوئی دُوسر ویکھ وکھانیا۔ چار یار نہ سنگ نبھاؤنا، محمد کوکے دئے دُہانیا۔ اللہ رانی کھ شراماؤنا، نیز نیر رہی وہانیا۔ پاربرہم پر بھ
کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل تھاوں تھانیا۔ مکّہ کعبہ ویکھ وکھانیا، دین اسلاماں پھول بھلانیا۔ حق جنبا ناؤں دھراؤنا، شاہ نوابا آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اتھاہ، بے پرواہ بھيو کوئی نہ پانیا۔ ہر کا بھيو کسے نہ پاؤنا، آد جگاد سمايا۔ وید کتیب سب نے گاؤنا، برہما
وِشن شو رہے دھیايا۔ سادھاں سنتاں راہ تکاؤنا، بھگت بھگونت رہے صلاحیا۔ گرگھ سجنّ راہ تکاؤنا، نیز نین رہے تکایا۔ پاربرہم ابناسی کرتے اپنا پھیرا
پاؤنا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نہنکنکا نام رکھاؤنا، دس کسے نہ آیا۔ ساڈھے تن ہتھ سمبل نگری آسن لاؤنا، شبد جیکارا اک بلایا۔ اُچ محل اٹل اک
سُہاؤنا، سچ سُہنجنا دھام ویکھ وکھایا۔ زرگن سرگن میل ملاؤنا، شبد وچولا اک بنایا۔ ساچا ڈھولا ساچے ماہی ایکا گاؤنا، دُھر درگاہوں لے کے آیا۔ لو آں
پُریاں آپ سُناؤنا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولّا اک اِکلا، ایکا
ایک کرا سندا۔ تھر گھر وسے سچ محلہ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپاندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت دُنگھی کندر پھول بھلاندا۔
گرگھان اندر سُرتی شبدی آپے رلا، گھر ساچے میل ملا سندا۔ اپنے پرکاس اپنے دِپِک آپے بلا، گھرت باقی نہ کوئی ٹکا سندا۔ آپے جانے اپنا راہ سکھلا،
جگ جگ اپنا مارگ لا سندا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، بل باؤن بھیکھ دھرا سندا۔ آپے نورِ الٰہی اول اللہ، اللہ ہو ہو آپ اکھوا سندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیری راس پُرکھ ابناس، تیری جھولی آپے پاندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہنکنک زرا ن
زراوتار، زرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، لہدے پھر دے کوئی کوٹ، بن ہر بھگت دس کسے نہ آسندا۔

☆ ۵ اَسُو ۲۰۱۶ بکرمی سردارا سنگھ دے گھر پنڈ پکھووال ضلع لدھیانہ ☆

اینکارا ہر بھگوان، عقل کلا اھوایا۔ جوتی نور نور مہان، نرگن روپ ڈمگایا۔ ست پڑکھ ست سلطان، شاہو بھوپ وڈ وڈیایا۔ اک اکل راج راجان، اینکارا آپ اھوایا۔ ایکا وسیا سچ مکان، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ شبد سنگھاسن اک مہان، پڑکھ ابناسی ڈیرہ لایا۔ آپے جانے اپنا ڈھر فرمان، نہ کوئی دوسر سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن آپ اھوایا۔ آد نرنجن ہر بھگوانا، ایکا رنگ سماندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ ویس وٹاندا۔ شاہو بھوپ نر ہر سلطانا، نرور ناؤں دھراندا۔ مورت اکال بھیونہ آنا، بھیو ابھید چھپاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو پرکاس کراندا۔ انھو پرکاس ہر بھگونت، بھیو ابھید ابھیدا۔ کھیلے کھیل جگ جگنت، اچھل اچھل اچھیدا۔ پاوے سار لکھ چوراسی جیو جنت، لیکھا جانے چارے ویدا۔ آپے جانے اپنا منت، آپے کھلے لیکھ کتیبیا۔ آپے در گھر ساچے سوبھاؤنت، اپنے نیز آپے پیکھیا۔ آپے داتا دانی ہر گنونت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کھیلے کھیل جگ جگنتیا۔ آپے داتا ہر نرنکار، ایکا رنگ سماندا۔ شبد اگمی بول جیکار، ایکا نعرہ لائندا۔ آپے سچ گھر کرے آکار، نرگن اپنی جوت جگائندا۔ آپے وسیا اندھ اندھیا، دھواں دھار آپ سماندا۔ آپے لوآں پریاں محل لئے اُسار، چوڈاں لوکاں مٹھ تپاندا۔ آپے وشنوؤں بھرے ہر بھنڈار، آپے برہما پاربرہم اُچاندا۔ آپے شکر لئے سنگھار، نام کھنڈا ہتھ چکاندا۔ آپے باسک سیجا ستا پیر پسا، سانگو پانگ ہنڈھاندا۔ آپے مکھ سہنسر گائے وارو وار، رسنا جھوا آپ ہلاندا۔ آپے کروڑ تیتیسا دئے آدھار، آپے سُرپت سیو کراندا۔ آپے گن گندھرب بول جیکار، گیت انادی آپ سناندا۔ آپے ترے گن مایا بھے دھار، آپے پنج ت میل ملاندا۔ آپے من مت بدھ کر شنکار، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑاندا۔ آپے گھر وچ گھر اپنارکھ، گھر ساچا اک سہاندا۔ آپے کرے بند کواڑ، آپے مکھ گھلاندا۔ آپے ویکھے کایا مندر اندر ڈونگھی غار، محل اٹل آپ سہاندا۔ آپے دپک جوتی دیوے بال، اگیان اندھیر گواندا۔ آپے امرت آتم سر سرور بھریا تال، نچھر جھرنا آپ جھراندا۔ آپے آتم سیجا بیٹھ کرے پرتپال، دوس رین ویکھ وکھاندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے سرگن نرگن ڈیرہ لائندا۔ آپے وست نام دھن

مال، سچ خزینہ آپ ہو جائیگا۔ آپ لکھ چوراسی توڑ جنجال، جگت جنجالا دیکھ دکھائیگا۔ آپے جگ جگ چلے اوٹری چال، وید کتیب بھیونہ پائند۔ آپے
 گنگ منڈل دیکھے ساچا تھا، انحد سیوا ساچی لائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کھیل کھائیگا۔ ابناسی پڑھ پڑھ سلطانا،
 وڈ وڈی وڈیائیگا۔ اک اگلا والی دو جہانا، جگ کرتا ناؤں رکھائیگا۔ جودھا سوربیر مرد مردانہ، پاربرہم آپ اکھوئیگا۔ سچکھنڈ مندر اک سہانا، چار دیوار نہ کوئی
 بنائیگا۔ چھپر چھن نہ کوئی پانا، نہ باڈی سنگ رکھائیگا۔ دیاباتی کملپاتی اک جگانا، آپ اپنی کرشنائیگا۔ گائے ذھن سچ ترانہ، آپ اپنا شبد الائیگا۔ سچ سنگھاسن
 بیٹھ مردانہ، مہربان وڈ وڈیائیگا۔ چلائے حکم دھر فرمانا، درگاہ ساچی سوہا پائیگا۔ نہ کوئی در دسے دربانا، نہ کوئی سیس جھکائیگا۔ روس نہ کوئی نشانہ،
 منڈل منڈپ نہ کوئی رکھائیگا۔ اک اگلا سری بھگوانا، تھر گھر واسی پڑھ ابناسی بے پرواہیگا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار، ایک ایک اکھوئیگا۔ ایک اسے سچ
 مینار، سچ محلہ آپ وسائند۔ آپے ناری کنت بھتار، آپ اپنی سچ ہنڈھائیگا۔ آپے شبد ست بن ڈلار، آپ اپنی گود سہائیگا۔ آپے نیوں نیوں کرے
 نمسکار، زرگن زرگن سیس جھکائیگا۔ آپے ہو یا خبردار، آپ اپنی کھیل کھائیگا۔ آپے لکھ چوراسی کرتی، ایک اپنی ونڈ ونڈائیگا۔ آپے جیرج انڈ
 بھرے بھنڈار، اُتبیج سبتی سنگ ملائیگا۔ آپے جل بنب دئے ادھار، دھرت دھول سہائیگا۔ آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ڈیرہ لائند۔ آپے
 جل تھل مہینل پسر پسا، آپ اپنا رنگ رنگائیگا۔ آپے ساچا سنی بن بھتار، آپ اپنا ویس وٹائیگا۔ آپے پنج تت کرے پیار، زرگن سرگن میل
 ملائیگا۔ آپے شبد انادی انحد دھار، آپ اپنا راگ سنائیگا۔ آپے پنچم سخیں میت مرار، گھر گھر بہہ بہہ منگل گائیگا۔ آپے رنگ رلیاں مانے گپت
 ظاہر، دس کسے نہ آئند۔ آپے سرت سوانی کرے پیار، برہم پاربرہم ملائیگا۔ مرے نہ جئے وچ سنسار، اجونی رہت آپ اکھوئیگا۔ جگا جگنتر بٹھے
 دھار، جگ کرتا ویس وٹائیگا۔ آپے گر پیر اوتار، ایک اپنا ناؤں رکھائیگا۔ آپے جوتی جو بن دئے ہلار، آپے شبدی رنگ چڑھائیگا۔ آپے دیکھے کھیل
 اگم اپار، الکھ اگوچر بھیونہ آئند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا کرنیہارا، آد جگادی لے اوتارا، ایک گر اکھوئیگا۔ ایک گر شاہو
 بھوپ، سنگر ناؤں دھرائند۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈیرہ لائند۔ اپنی مہما جانے انوپ، بھیو کوئی نہ پائند۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، گھٹ

گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر لوک مات بھجائے لگی بسنتر، امرت میگھ برسائندا۔ امرت میگھ ٹھنڈی ٹھار، ہر سنگر ناؤں رکھائیا۔ امرت میگھ ٹھنڈی ٹھار، ہر سنگر ہتھ اٹھائیا۔ جگا جگنتر پاوے سار، جن بھگتاں لئے ترائیا۔ ہر جن بخشے چرن پیار، آپ اپنی بوجھ بھجائیا۔ منمکھاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ چند پر چند نکھی دھار، ہر ساچا اک رکھائیا۔ لکھ چوڑا سی آپے کرے خوار، آپ اپنا میل ملائیا۔ آپے دُشٹاں دے سنگھار، بلدھاری وڈ وڈیائیا۔ پائے ونڈ ہر نرنکار، ونڈنہارا بے پرواہیا۔ برہمنڈ کھنڈ اک جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ بھگت بھگونت پائے سار، بھگتن بھگتی لیکھے لائیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ گرگھ ساچے لائے پار، نام بیڑے آپ چڑھائیا۔ گرگھاں دیوے اک ادھار، آتم انتر برہم جنائیا۔ ساچا منتر اک جیکار، گرشدی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ زرگن روپ پُرکھ ام، بے انت بے انت بے انتیا۔ سرگن اندر پئے جم، شبدی ڈھول مردنگ و جنتیا۔ آپے جانے اپنا کم، آپ اپنا کھیل کھلنتیا۔ سنجگ بیڑا آپے بنھ، اپنے کندھ اٹھنتیا۔ جگت وڈیائی دھن دھن، رسنا جہوا آپ سہنتیا۔ ہنکاری بھانڈا دیوے بھن، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹنتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹنتیا۔ سنجگ ویس ہر وٹایا، ہر سجن وڈ وڈیائیا۔ شبد برہمادی اک چلایا، ایکا گن دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وار اٹھاراں ویس وٹائیا۔ سنجگ ہو یا پار کنار، تریتا لئے انگڑائیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، رام رام روپ وٹائیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، لنگا گڑھ تڑائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، اپنے گلے لگائیا۔ اتم بیڑا کریا پار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ دوپر بنھے آپے دھار، اپنی ریت آپ چلائیا۔ کاہنا کرشنا ہو تیار، نام بنسری اک وجائیا۔ ایکا منتر اک گیان، ایکا منتر درڑائیا۔ ایکا لیکھا لکھے لیکھ لکھار، وید ویاسا بوجھ بھجائیا۔ کجگ کھیلے کھیل وچ سنسار، خالق خلق آپ اکھوایا۔ پرگٹ ہووے بے عیب پروردگار، نورو نور نور رُشنائیا۔ پاوے سار سنگ محمد چار یار، ادھ وچکارے میل ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کریا خردار، کالا سوساتن چُھہائیا۔ انھیلاں قرآناں بھر بھنڈار، تیس تیس گیا سنائیا۔ نیر نین اک اگھاڑ، ایکا اکھ کھلائیا۔ چوڑاں طبقاں کھول کواڑ، اپنی بوجھ بھجائیا۔ آگے کریا بند دوار، محمد بھوونہ رانیا۔ اللہ رانی کرشنگار، نیر کجلا اپنا پائیا۔ پُرکھ ابناسی اچھیا پائے بھچھیا بھرے بھنڈار، لوک مات وڈی وڈیائیا۔

ساچی سکھیا ڈھر کرتار، قلمی کلمہ آپ سُنایا۔ کائنات کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے ور
 بے پرواہیا۔ محمد ور گھر ساچا پایا، گھر ساچا ویکھ وکھائندا۔ کلجگ اگے اٹھ اٹھ آیا، نیتز رو رو نیر وہائندا۔ چاروں کُنٹ ڈنک وجایا، ہر کا نام نہ کوئی
 جھلائندا۔ پُرکھ ابناسی اگے نیوں نیوں سیس جُھکایا، رو اپنا حال سُنائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل کھلائندا۔ کلجگ اٹھ بال
 نادان، ہر ساچا آپ سمجھایا۔ تیرا سنگ نبھائے بیخ شیطان، پنچم کرے کُرمایا۔ آسا ترسنا نال رکان، جھوٹھی نار نال رلایا۔ مایا متتا ہوئے ہنگتا گیت
 سارے گان، ہر کارُپ دس نہ آیا۔ محمد اٹھے نوجوان، تیرا سنگ نبھایا۔ اُمت اُمتی کر پردھان، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، دوہاں وچولا آپ اکھوایا۔ دوہاں وچولا ہر ہر ہویا، بھيو کوئی نہ پائندا۔ جیو جنت لوک مات سویا، ہر ساچا کھیل
 کھلائندا۔ جوٹھا جھوٹھا بیج بویا، کوڑا پھل لگائندا۔ درگاہ ساچی ملے نہ کوئی ڈھویا، سچھنڈ نہ کوئی سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی کھیل کر، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ دوہاں میلا جگت سنسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ سادھاں سنتاں نہ سُنے کوئی پکار، دوس رین رہے
 گرلایا۔ جیواں جنتاں نہ دے کوئی سہار، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ چاروں کُنٹ ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ کلجگ مارے اک لکار، اپنا بل
 رکھایا۔ محمد کرے سچ پیار، ایکا کلمہ رہیا پڑھایا۔ دھرنی منگے بن بھگھار، گل پلُو اپنا پایا۔ چکلیا نہ جائے کلجگ بھار، آپ اپنا حال سُنایا۔ پُرکھ ابناسی تیرا
 ٹھانڈا دربار، بن تیرے ہوئے نہ کوئی سہایا۔ پاربرہم پر بھ دے پیار، دے مت آپ سمجھایا۔ تیرا کرے ہو لا بھار، میرا تیرے نال رکھایا۔ نانک نرگن
 ہو تیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ ننا: نرگن کر آکار، نرائن رُوپ وٹایا۔ ککا: کرم پائے نپسان سرب سنسار، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ جیواں جنتاں کرے
 کلیان، نام ندھانا اک جپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نانک جوتی ہر نرنکار، نرگن رُوپ
 مات کرے رُشٹایا۔ سچھنڈ میلا ڈھر دربار، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ کوٹن کوٹ رُو سس کرن نمسکار، برہما وشن شو بیٹھے سیس جُھکایا۔ نانک پایا اک گر
 کرتار، ہر سَنگَر ساچا ماہیا۔ دوہاں وچولا کھیل اپار، سَت نام آپ دھرائیا۔ سَنگَر پورا لے اوتار، لوک مات وٹی ودھایا۔ چار ورنناں کرے اک پیار،

اُوچاں نیچاں گلے لگائیا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر بنھے ایکا دھار، نورِ الہی اک دکھائیا۔ اُچے ٹلے پر بت توڑے گڑھ ہنکار، ٹھگ چور یار آپ سمجھائیا۔ ہرجن دیوے سچ پیار، آتم انتر ایکا نام جنائیا۔ کایا مندر دیک دیوے بال، اگیان اندھیر مٹائیا۔ شبد وجائے ساچا تال، انحد سیوا لائیا۔ آپے بن بن پھرے کنگال، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ گرگھیاں توڑے جگت جنجال، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ اک کھوائیا۔ لوک مات آیا بن دلال، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھائیا۔ نانک سننگر ہر بلہار، بلہاری ہر پایا۔ شبدی شبد بول جیکار، ایکا اینکارا آپ دھیایا۔ آپے ورتے ورتاوے وچ سنسار، سرگن زرگن میل ملایا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں دے ہلار، شبد ہلارا اک رکھایا۔ نو دوارے پار کنار، بجر کپاٹی گنڈا لاہیا۔ ڈونگھی کنڈر پاوے سار، سکھمن ناڑی ویکھ وکھایا۔ ٹیڈھی بنک ہو اُجیار، آپ اپنا درس دکھایا۔ تزیئی نیئی کھیل اپار، سوچھ سرُپی ویکھ وکھایا۔ دسم دواہری کر پیار، گرگھ سرتی ناری لے پر نایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ساچا مارگ ایکا لا، چار ورتاں اک جنائیا۔ رام رُپ آپ اکھوا، سینتا سرتی آپ پر نایا۔ کاہنا کرشنا ویس وٹا، ہر بھگت لے ترائیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ تھاں، درگاہ ساچی ملے سزائیا۔ سرب جییاں دا پتا ماں، پُرکھ اکال اک دکھائیا۔ جگا جگنتر کرے سچ نیاں، حق زبیرا آپ کرائیا۔ کایا نگر کھیڑا ویکھے جگت گراں، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ڈیرہ لائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، آپ اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی گیا سمجھا، کلج اتم کوکے دے ڈھائیا۔ کوئی نہ کسے پکڑے بانہہ، ناتا ٹیٹے بھین بھائیا۔ راج راجان نہ کرن نیاں، بھلی سرب لوکائیا۔ کھیلے کھیلے پر بھ بے پرواہ، نہہکنک جوت کر رُشنائیا۔ لکھ چوراسی دے کھپا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ ساچا ڈنکا دے وجا، جاگرت جوت اک دکھائیا۔ کاگوں ہنس دے بنا، مانک موتی نام چوگ چُگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھ سمجھائیا۔ نانک لکھیا لیکھ اپار، انگد انگ لگائیا۔ انگد بھریا سچ بھنڈار، امر داس ورتائندا۔ امر داس کر پیار، رام داس نال رلائندا۔ رام داس ہو اُجیار، ارجن شبد لائندا۔ شبد گر سرب سکدار، ایکا ایک اکھوائندا۔ سنتاں بھگتاں کرے پیار، جگ جگ میل ملائندا۔ بودھ اگادھی اگادھ بودھی کھیل اپار، بھيو کوئی نہ پائندا۔ گرُ گرنتھ گر کر تیار، زرگن شبد وند وندائندا۔

دیہہ جوت کر پیار، ہر گوہند میل ملائندا۔ ہر رائے کرے خبردار، رام رائے کھ سہائندا۔ بال بالا میت مرار، ہر کرشنا آپ ترائندا۔ تیغ بہادر ٹھانڈا
 ٹھار، ٹھنڈی ٹھار دھار چلائندا۔ سپس جگدیش اپناوار، تیس بتیس ویکھ دکھائندا۔ بیس بیسا کریا خبردار، گر گوہند راہ تکائندا۔ ست ڈلارا کر پیار، پوت
 سپوتا ناؤں دھرائندا۔ پڑکھ ابناسی میت مرار، ایک رنگ رنگائندا۔ وسیا چیت نہ ہوئے باہر، ایک دوجا بھو چکائندا۔ آپے کھول سچ دوار، ساچا مارگ آپے
 لائندا۔ آپے ہونی ہون کھیل نیار، پونی پون آپ ہو جائندا۔ آپے سنگدھی بھرے بھنڈار، آپے اپنے لیکھے لائندا۔ آپے نام کھچ اک تلوار، چنڈی
 آپ چکائندا۔ آپے کرے تن شنگار، گاترے آپ لکائندا۔ آپے ہویا خبردار، اپنا بھو کھلائندا۔ آپے پنچاں بنیا سکدار، ساچا حکم سناائندا۔ کھچی آئے
 وارو وار، ہر ہر بھینٹا اک دکھائندا۔ امرت بھریا سچ بھنڈار، نام باٹے آپے پائندا۔ کھنڈا پھرے ادھو چکار، ساچی سیو کمائندا۔ مٹھارس گر سنگت پیار،
 گھولی گھول گھمائندا۔ ہس ہس گرگھ کرے تیار، متھے تلک لگائندا۔ نس نس ویکھ سنسار، کلجک پنڈھ مکائندا۔ پنچم پنچم کر تیار، پنچم حکم سناائندا۔ پنچم
 پینا خبردار، آلس نندرا مگروں لائندا۔ پنچم بھریا نام بھنڈار، پنچم گر سمجھائندا۔ گر گر گر گر کر وچار، ایک سکھیا سکھ سمجھائندا۔ آپے ڈھیہہ پئے دوار،
 آگے جھولی اپنی ڈائندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہار، بھو کوئی نہ پائندا۔ آپے وسیا اندر باہر، پری اند آپ سہائندا۔ آپے سر سا کرے پار، آپے گر سکھ وچ
 ٹکائندا۔ آپے پوت سپوتا دیوے وار، آپے سولال سٹھر ہیٹھ وچھائندا۔ آپے ڈھولا گائے ہر کرتار، ایک شکر منائندا۔ پڑکھ ابناسی ویکھنہار، بھل کدے
 نہ جائندا۔ دیوے ور سچی سرکار، ساچا حکم سناائندا۔ تیرا قرضہ وڈا بھار، پڑکھ اکال اپنے سر اٹھائندا۔ کلجک انتم توڑے جگت جنجال، تیرا بندھن بندھ
 پائندا۔ تیرا روپ ورتے وچ سنسار، شبدی ناؤں رکھائندا۔ پنچت نہ کوئی آکار، گوہند ناؤں دھرائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تیرے ہتھ پھرائندا۔ پڑکھ
 ابناسی ہوئے نال تیار، دس کسے نہ آئندا۔ سرب جییاں داسا نچا یار، ساچی سیو کمائندا۔ زرگن سرگن سنگم کر وچار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ دیوے
 درس اگم اپار، ست سرپ انوپ درس دکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ویکھ دکھائندا۔ گوہند سنیہا ہر فرمان، گھر ساچے
 وٹی ودھائیا۔ تیرا روپ سری بھگوان، میرا رنگ چڑھائیا۔ تیرا نام گن ندھان، برہمنڈ کھنڈ وچے ودھائیا۔ تیرا بان اک نشان، لوآں پڑیاں آپ

پھرائیا۔ تیرا چلہ تیر کمان، تیرا ہتھ اٹھایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے آن، تیرا حکم وڈی وڈیایا۔ پر تھی آکاش دیکھے مار دھیان، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ راج راجانا شاہ سلطاناں توڑے مان ابھمان، ہوئے گڑھ رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جوٹھا مٹے جگت نشان، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ تیرا سنگ سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اینکارا میلا وچ جہان، ایک اڈھنیا دئے گواہیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال و سنہارا سچ سچ دھر مسال، سچھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناسا، ایک کھیل کھلائیا۔ گوہنڈ تیرا سچ بھرواسا، ساچا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت کرے پرکاسا، پرکاس کراندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جنم مرن نہ کوئی رکھائیا۔ کدے نہ آوے ہار پاسا، ہار جت نہ کوئی جنائیا۔ و سنہارا کایا کاسہ، پنج تت گڑھ سہائیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، چوڑاں لوکاں ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، گرکھاں راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ سمجھائیا۔ اپنا روپ ہر سمجھائے، شبدی شبد جنائیا۔ کلجگ انتم ویس وٹائے، کوڑا پنڈھ مکائیا۔ دھرم نشانہ اک جھلائے، ست رنگ آپ رنگایا۔ شاہ سلطاناں خاک ملائے، سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ ایک اشٹ دیو پُرکھ اکال رکھائے، نہ کوئی دوسر سیس جھکائیا۔ چار ورنناں بنائے بھیناں بھائے، ایک دو جامیٹ مٹایا۔ راو رنگاں آپ سمجھائے، برہم مت اک سمجھائیا۔ ایک تت سرب وکھائے، تتی وانہ لگے رانیا۔ ساچا رتھ آپ چلائے، رتھ رتھو ہی سیو کمایا۔ اپنی گاتھا آپ سنائے، گونتا وڈ وڈیایا۔ گر سکھاں سگلا ساتھ آپ نبھائے، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ایک نام مردنگ وجائے، برہما ویتا اٹھے نین جاگ کھلایا۔ وشنوں سبجا دئے ہلائے، کچھی نال رلائی۔ شکر باسک تشکا گلوں لاہے، ہتھ ترسول اٹھایا۔ کروڑ تیتیسارو رو دئے ڈھائے، کلجگ نہ کوئی سہایا۔ اند اندرا سن تخت تجائے، برہما منونتر ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی کاج رچائے، ستاں دیپاں پھول بھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن ایک نام باز اڈائے، چارے کُنٹ پھرائیا۔ نیلا نیلی دھاروں دھار پار کرائے، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ شاہ سوار ڈیرہ لائے، پیرن پیرا وڈ وڈیایا۔ دستگیراں میٹ مٹائے، شاہ حقیراں کھیل کھلایا۔ جن بھگتاں جگت بھیراں کٹ وکھائے، آپ اپنی دیا کمایا۔ چاروں کُنٹ وھیراں دئے پائے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ ویس ہر اولہ، اپنا آپ کراندا۔

دیکھنا رانی اللہ، دُئی دوتی پردہ لایندا۔ جانے رُوپ ہر بسملا، بسمل وچ آپ سماندا۔ چوڈاں صدیاں کٹیاں جھلا، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جگت
 سنگھاسن اتنم ہلا، دھرت دھول نہ کوئی ٹکاندا۔ پاوے سار عیسیٰ موسیٰ بورا کابلا، اچاٹلا پربت پھول بھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتنم ور، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ کھیل کھلنتا ہر نرنکار، آد جگاد سری بھگوانیا۔ نہہنکا لئی اوتار، جوتی نور دھرے مہانیا۔ شبد رکھے
 تکھی دھار، دو جہاناں ویکھ وکھانیا۔ ویہہ سو بکرمی ہوتیار، لوک مات ہو یا پردھانیا۔ ویہہ سو اک اگھ اگھا، تریلوکی مارے تیر نشانیا۔ ویہہ سو دو ساچا لاڑ
 سچ تت کرے سنگار، کھیلے کھیل گن ندھانیا۔ ویہہ سو تن نہ کوئی رُوپ نہ کوئی چنھ، آپ اپنا ہو یا جانی جانی۔ ویہہ سو پنج گرگھ آتم ستا سچ پلنگ، گھر
 مندر اک سہانیا۔ ویہہ سو چھ اپنے شبد لگانیہوں، ساچا ناتا جوڑ جڑانیا۔ ویہہ سو ست ہو یا اُتپت، ہڈ ماس ناڑی نہ دسے رت، جوتی شبدی جوت بھگوانیا۔
 ویہہ سو اٹھ کھیلے کھیل کھلاپت، پنج بیجیا اپنے وت، آپ اپنا ہل چلانا۔ ویہہ سو بکرمی نوں، نو کھنڈ پر تھی رہیا بھووں، سچکھنڈ دوارے نہ جائے سوں،
 آلس نندرانہ کوئی رکھانیا۔ ویہہ سو دس، کھیلے کھیل ہس ہس، ہر جن میلے نس نس، گرگھ بال انجانے گود اٹھانیا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر اندر وس، کروڑ
 تیتیا کرے بھس، اند اندر اسن تچ جائے نس، ہر ساچا ویکھ وکھانیا۔ جگت جگدیشا کھیلے کھیل شاہو شایسا نیوں نیوں سیس جھکان رو سس، لوک مات
 ہوئے پردھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو دوارے کھول کواڑ، ساچا مندر کر تیار، ویہہ سو باراں میت مرار، ہاڑ ستاراں تھت
 وکھانیا۔ ویہہ سو باراں کھیل اپارا، ہر ساچا کھیل کھلاندا۔ ہر سنگت کرے سچ پیارا، ساچا دھام وکھاندا۔ ساڈھے تن ہتھ نگری اُچ منارا، سچ محل آپ
 اپاندا۔ نرگن دپیک کر اجیارا، آپے ویکھ وکھاندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، ساچا ڈھولا گاندا۔ لوک مات ونج کرائے سچ ونجارا، ایکا وست وکھاندا۔
 گرگھاں بھرے نام بھنڈارا، آسا ترسنا میٹ مٹاندا۔ آپے بنیا ہر ورتارا، آپ اپنی کھیل کھلاندا۔ سمت تیراں گپت ظاہرا، راج راجانا آپ اٹھاندا۔
 سادھاں سنتاں دے ہلارا، کلج اگھ کھلاندا۔ اتنم آیا پار کنارہ، گر گو بند لیکھ لیکھاندا۔ اچاٹلا ڈھے منارا، اٹ نال اٹ نہ کوئی رکھاندا۔ سمت چوڈاں
 میت مرارا، ہر سنگت ویکھ وکھاندا۔ ایکا ائی ایکنکارا، ایکا رنگ رنگاندا۔ دھاروں تکھی وچ سنسارا، والوں کئی میل ملاندا۔ بھو نہ پان مٹی رکھی، وید

پُران شاسترِ سمرتِ انجیلِ قرآن گیتا گیان کھانی بانی اپنا حکم چلا سندا۔ دیونہارا دھر فرمان، جگ جگ کار کما سندا۔ سمت پندراں نوجوان، اپنا بل
 دکھائندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ دیکھے جگت گیان، سادھاں سنتاں کایا مٹھ پھول بھلا سندا۔ گنگا جمنا دیکھے مار دھیان، گوداوری سُرستی پھول بھلا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھسٹھ موں چکا سندا۔ اٹھسٹھ رڑکے ہر ہر پانی، نام مدھانا پایا۔ دیکھنہارا چارے کھانی، چارے ویداں پھول بھلا یا۔
 اٹھاراں پُران دیکھے مار دھیانی، پُران پُرانی آپے گایا۔ گیتا گیان ہو پردھانی، ایک سیکھیا سکھ سمجھایا۔ انجیلِ قرآنی جگت نشانی، آپے دیکھ دکھایا۔ نانک
 نرگن گائے بانی، بان نرالا لایا۔ گوبند ملیا ساچا بانی، پُرکھ اکال منایا۔ کلجگ انتم کھیل مہانی، پُرکھ ابناسی جوڑ جڑایا۔ گرگھیاں دیوے پد نربانی، چوتھا پد
 دکھایا۔ تیجانین اک گھلانی، اپنا پردہ لاہیا۔ انحد سنائے ساچی بانی، اپنا راگ الایا۔ سمت سولاں ویہہ سو بکرمی نو کھنڈ پر تھی دیوے اک نشانی، بھل
 رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اسونچ دوس سہایا۔ اسونچ پنج پیارا، پنچم کھ صلاحیندا۔ کلجگ کرے پار
 کنارہ، ادھوچکار نہ کوئی رکھائندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر دیکھ دکھائندا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، دھرت آکاش رنگ رنگائندا۔
 سمت ستاراں لائے نعرہ، حق بحق دیکھ دکھائندا۔ کاگ ہنس اڈائے ڈارا، کاگی کاگ گرلا سندا۔ راگی نادی ڈھاڈی کوئی نہ گائے وارا، ہر اپنا ویس وٹائندا۔
 جن بھگتاں بخشے چرن پیارا، گر سننگر درس دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ جیو آپ اٹھائندا۔ کلجگ جیو اٹھ اٹھ جاگ، ہر
 ساچے جوت جگایا۔ شبد سنائے اک راگ، ایک ناد وجایا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاگ، کاگوں ہنس دکھایا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر رہن نہ
 پایا۔ اپنے ہتھ پکڑے واگ، سمت اٹھاراں دیکھ دکھایا۔ ترے گن مایا ڈسنی ڈسے ناگ، پنچ تت کرے ہلکانیا۔ بہتر ناڈی لگے آگ، نہ کوئی سکے بھجھایا۔
 کسے گھر نہ دے باقی چراغ، ساچی تیج نہ کوئی وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت اٹھاراں امرت جل دھارا، چاروں کُنٹ وہایا۔
 ایک نو نو اک، ایک کھیل کھلا سندا۔ ایک لیکھا دے لکھ، ایک میٹ مٹائندا۔ ایک پاونہارا بھکھ، ایک جھولی ڈاہندا۔ ایک سیکھیا لے سکھ، ایک کھ بھوائندا۔ ایک
 میٹنہارا ترکھ، ایک اگنی تت جلا سندا۔ ایک دیکھے دیس پردیس، ایک نر نریش سو بھاپائندا۔ ایک ستا باسک تیج، ایک برہما وید سنائندا۔ ایک ہویار کھی کیش، ایک

گوردھن ہتھ اٹھائندا۔ ایکا نانک گوہند دس دسمیش، کھڑگ کھنڈا اک چکائندا۔ ایکا اللہ رانی کرے بھیکھ، ایکا مستک میخ لگائندا۔ ایکا انتم میٹے رکھ،
 صدی چو دھویں پندھ مکائندا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، ہر کا بھانا نہ کوئی مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سمت اُنی، نہ
 کوئی دیسے مسلم سٹی، سب دی چوٹی جائے مٹی، جگت حدیث نہ کوئی پڑھائندا۔ اُنی اُنسا کھیل جگدیشا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ بھو کھلانا بیس
 پیسا، کھجگ پیسین پیس کمائیا۔ جانے بھو راگ چھتیا، نارد من سرشٹ سبائیا۔ لیکھا چکے قرآن حدیثا، وید پُران ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیرا لہنا تیرے آگے دھر، ایکا دھکا دیوے لائیا۔ کھجگ اپنا چُننا بھار، بیس پیسا دئے ڈھائیا۔ پُرکھ ابناسی مارے مار، لوک مات
 رہن نہ پائیا۔ گر گوہند کھج کٹار، اپنے ہتھ رہیا چکائیا۔ فوج اگئی آپے چاڑھ، نوں کھنڈ پر تھی میٹ مٹائیا۔ نہ کوئی دیسے جھوٹھی دھاڑ، جوٹھ جھوٹھ
 رہن نہ پائیا۔ دھرت مات لگے اکھاڑ، ست دیپ نو کھنڈ لکھ جو راسی اپنا ڈور وواہیا۔ رائے دھرم ہوئے تیار، اٹھسٹھ اٹھائی کُنڈاں بوہا لاییا۔ چتر گپت
 کڈھے لیکھ لکھار، اپنا کھاتا دئے دکھائیا۔ لاڑی موت کر شنگار، نیتز کجل رہی پائیا۔ ہتھیں لال ہندی رنگ اپار، جھوٹھا گانا رہی بندھائیا۔ ہوئی نار جگت
 ٹیاری، ور منگے آگے بے پرواہیا۔ جو بن جوانی دہاڑے چار، تھر رہن نہ پائیا۔ کھجگ ویلا چار کُنٹ ہوئے خردار، آپ اپنا راہ نکائیا۔ ساچا کنت ویکھ بھتار،
 کون کوٹے بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ منمکھ جیو ہویا و بھچار، ایکا نار دھرائیا۔ سمت ویہہ سو سولاں پندراں کنگ سگن پئے وچ سنسار، وچ وچولا شبد بنائیا۔ سمت
 ستاراں کھجگ جانجی دیوے چاڑھ، سیس دستار اک دکھائیا۔ سمت اٹھاراں جل جل دھارا ساچے ڈولے دیوے واڑ، چار یار کہاں دکھائیا۔ سمت اُنی اپنا کھ
 کھج لاڑی دئے دکھائی، مکھ چُنئی گھنٹھٹ لاییا۔ نہ کوئی دیسے میت مرار، ساچا سنگ نہ کوئی دکھائیا۔ بن ہر نامے بھلا سرب سنسار، بن ہر نام نہ کوئی پار
 کرائیا۔ مسلم ہندو سکھ عیسائی کوئی نہ بنے یار، جو جن بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جس جن رسنا جہوا گایا گن کرتار، کھتری براہمن شوڈر ویش دئے ترائیا۔ سمت
 بیس کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ ساچی سکھی کر تیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ خالص خالص وچ سنسار، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھائیا۔ بنے ثالث آپ
 نرنکار، ساچی سیوا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، کوڑی میٹے جگت شاییا۔ کھجگ مٹے جھوٹھی شاہی، سبجگ

ساجا مات لگوانا۔ جگت ودھان کوئی رہے ناہیں، شاہ سلطان نہ کسے اکھوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ڈنک وجاونا، سمت ویہ سو اگی ہو پردھان، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ پنچم کھ سیمس تاج مہان، پنچاں سکھاں راج جوگ سکھایا۔ ست رنگ جھلے نشان، ستاں دیپاں آپ دکھایا۔ شبد ڈنکا ہتھ بھگوان، اپنے لئے اٹھایا۔ نو کھنڈ دیوے اک گیان، ایک کرے پڑھایا۔ پڑکھ اکال چرن دھیان، انتر آتم اک لو لایا۔ چار ورن اکو گان، ایک اشٹ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک سنجگ ساچا کھیل، ہر ساچا آپ کھلایا۔ منمکھاں گھلے دھرم رائے دی جیل، گرکھاں گود اٹھایا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، آد زرنجن تھم سنا سندا۔ کھیلے کھیل سجن سہیل، رنگ نویل ڈیرہ لائندا۔ آپے گر گر گر چیل، گر چیل آپ اکھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں نیز پائے نام انجن، پاربرہم درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر آپ تراندا۔ بھو ساگر ڈونگھی گاگر، کایا گڑھ ویکھ دکھاندا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، اُپر چڑھ جوت جگاندا۔ کرے نام ونج سو داگر، سیمس دھڑ نہ کوئی رکھاندا۔ ایک نام رتی رتاگر، رتن امولک ہیرالال جوہر مانک موتی، گر سکھ بنا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملا سندا۔ ہر سجن گر پایا، گھر گمبھیر گو بند۔ ہوئے رنگ مٹایا، مٹی سگلی چند۔ گھر مندر اک سہایا، اُچی ساچی بند۔ پڑکھ ابناسی درشن پایا، وڈ داتا گنی گہند۔ مانس جنم لیکھے لایا، امرت پیسا ساگر سندھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹنہارا سگلی چند۔ گرکھ ساچا میتر، آد جگاد رکھائے۔ گر سنائے ساچا گیترا، آپ اپنا راگ لائے۔ دکھائے دھام اک انڈیٹھرا، سچکھنڈ واسی بے پرواہے۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھرا، جو جن رہے سرنائے۔ آپے پاک پکت پائی کرے پنیترا، پکت پاؤن آپ کرتار۔ آد جگادی ٹھنڈا سیترا، جن بھگتاں کرے پیار۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتر، کوئی ٹھگوری نہ کرے سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت بھرے بھنڈار۔ گر سنگت گر وسیا، گرداتا مہربان۔ ہر سنگت اندر بہہ بہہ ہسیا، شبد دکھائے سچ نشان۔ تیر نرالانا نام کسیا، مارے اک نگاہبان۔ میٹے رین اندھیری مٹیا، کرے پرکاس کوٹن بھان۔ جن بھگتاں دوارے پھرے نسیا، آد جگادی ہر مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ ہر سنگت کایا سنگت سچ

منارا، گر سَنگَر آپ سُهائندا۔ گر گھماں کرے پار کنارہ، جو جن چرن دھیائندا۔ در گاہ ساچی دے سہارا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی پار کنارہ، مات گر بھ بندھن کٹ دکھائندا۔ اُلٹا رکھ نہ لئے ہلارا، دس دس ماس میٹ مٹائندا۔ شبدي شبد ونج ونجارا، ساچے ہٹ وکائندا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام ساقی آپ پيائندا۔ گر گھماں کرے سد پیارا، آپ آپا وار دکھائندا۔ کلج بھلیا جیو گوارا، ہرن پھرن نیڑ نہ کوئی کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت اندر جائے وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ گر گھ اندر آپ وڑیا، اپنی دیا کمائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، سَنگَر پورا بے پرواہیا۔ گر سیکھاں در دوارے کھڑیا، جو جن بیٹھے راہ تکائیا۔ بیچ وکارے آپے سڑیا، جوں جوگا جوگ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، توڑنہار ہنکاری گڑھیا، گڑھ ہنکارا میٹ مٹائیا۔ گڑھ ہنکاری جائے تٹ، قلعہ کوٹ رہن نہ پائیا۔ ہر کاشد تیر نرالا رہیا چھٹ، دو جہاناں ڈیرہ رہیا ڈھاہیا۔ نو ست پنج تت بنے اتٹ، من مت نہ کوئی چترائیا۔ ورناناں برناں پائے بھٹ، نہ کوئی جوڑ جڑائیا۔ کلج مدھ پیالہ پیتا گھٹ، چاروں کُنٹ کھیہ اڈائیا۔ کلج بھاگ گیا کھٹ، منمکھ جیواں نال رلائی۔ کچے تندن دور جائے تٹ، گڈی آکاش نہ کوئی چڑھائیا۔ گر گھ ورا پوے امرت گھٹ، جس جن سَنگَر پورا آپ پيائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، گیڑا گیڑ نہ کوئی بھوائیا۔ بھوندے پھر دے کوئی کوٹ تیر تھ تھان جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ غریب نوازا ایک کھائیا۔ در دروازہ غریب نوازا کھول، اپنی دیا کمائندا۔ شبد انادی آپے بول، بودھ اکادھ جنائندا۔ لکھ چوڑاسی نام کُنڈے رہیا تول، سَنگَر نانک تیراں تیراں دھار چلائندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا رہے اڈول، سرشٹ سبائی آپ ڈلائندا۔ ترے گن تیرا پیا گھول، بیچ تت ڈھول و جائندا۔ سچ دست نہ کسے کول، سچ ونج نہ کوئی کرائندا۔ کرنی کرتا کوڑ گڑیارا چاروں کُنٹ کڈھے پول، بھيو ابھید بھيو کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہنکنک نرائن نر، کلج مٹائے سَنجگ لگائے، گر گھ ترائے منمکھ ڈبائے، گھر ساچے سچ دست ٹکائے، ساچا گھر ہری ہر، گر گھ کایا گڑ وکھائیا۔ گر گھ کایا مندر، گھر گھر ونج آپ سہایا۔ آپے توڑے لگا جندر، نام ہتھوڑا ایکا لایا۔ من منو آدہ دس نہ

بھوے بندر، جس جن شبدی ڈوری بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن دیوا نرِگن باقی، نرِگن داتا کملاپاتی، نرِگن میٹے اندھیری راتی، نرِگن دیوے ساچی داتی، نرِگن رکھی اتم ذاتی، نرِگن بخشے امرت بوند سوانتی، گرگھ ساچے بال، اپنی گود لئے اٹھایا۔

☆ ۶ اَسُو ۲۰۱۶ بکرمی سُر جن سَنگھ دے گھر پنڈ پکھووال ضلع لُدھیانہ ☆

ہر چاکر پاخاک، خاکی خاک سمایا۔ پتت پانی کرے پاکی پاک، پتت پنت وڈی وڈیایا۔ پیر سُداما بنیا سجن ساک، غریب نمانے سنگ رلایا۔ چرن دھوڑی مستک اٹکا لائے راھ، پچھلی ریکھا دے مٹایا۔ اندر مندر آپے جھاک، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ سجن سہیلا بنیا ساک، میت مُرارا بے پرواہیا۔ جس جن گھلائے اپنی جاگ، سو جن درشن پایا۔ دھن جنیندی مائی وڈ وڈ بھاگ، پتا پوت ودھایا۔ جگت ترسنا بھجھے آگ، اگنی تت مٹایا۔ چرن پریتی سچ ویراگ، برہوں وچھوڑا اک دکھایا۔ مایا ممتانہ ڈسے ڈسنی ناگ، آساترنا میٹ مٹایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنایا کاگ، ستگر پورا وڈ وڈیایا۔ نام سہنجنا بھجھے تاگ، تندو تند اک دکھایا۔ رسنا جہوا ہر جن رہے ارادھ، رس بھنا اک دکھایا۔ لیکھا چکے سنت سادھ، میت مُرارا ایکا میل ملایا۔ سنے سنائے سرب فریاد، پنچاں پنچ ویکھ دکھایا۔ دیونہارا ساچی داد، اکھر وکھر جھولی پایا۔ پرم پڑکھ پر بھ مادھو مادھ، موہنی روپ وٹایا۔ کھیل کھلنتا آد جگاد، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ ساگر ڈو نگھی بھور ہر جن ساچے لئے لادھ، ترنی ترن اک اکھوایا۔ آپے لڈائے اپنے لاڈ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کل وکھ پاپ مٹایا۔ پاپ روگ سنپ، ڈکھ درد نواریا۔ ایکا بخشے ساچا جاپ، بھرے نام شبد بھنڈاریا۔ ہر جن بھجھے آپے آپ، ہوئے ہنگتا روگ نواریا۔ میل ملاواں کملاپات، کملی رلی گلے لگا لیا۔ آد جگادی بچھے وات، واہ واہ ستگر ناؤں دھرا لیا۔ مٹے رین اندھیری رات، جس جن اپنا درس دکھا رہیا۔ لہنا دینا چکیا تیرتھ تاٹ، گھٹ انتر سر سرور آپ نہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آلیوں ڈگے بوٹ، آپ اٹھا لیا۔ آپ اٹھائے دیا کمائے، دیا ندھ دیاوانیا۔ کر کرپا جن میل ملائے، ڈھر درگا ہی سری بھگوانیا۔ داسی داس ہو سیو

کمائے، رنگے رنگ دو جہانیا۔ داس نواسی آپ اکھوائے، گنونتائگن ندھانیا۔ گھنک پُر واسی ویکھ وکھائے، سچ مندر بیٹھ بانیا۔ جوت پرکاس بھوونہ آئے، نہ دیسے جیو جہانیا۔ شاہو شتاباشی ویکھ وکھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بخشنہارا چرن دھیانیا۔ چرن دھیان دھوڑ ایشان، چنتا روگ سوگ مٹ جانیا۔ دیوے مان توڑے اڈھمان، کرپانندھان کرم کمائیا۔ سچ بٹھائے اک بان، ہر مہربان کال پھاس کٹ وکھانیا۔ مہاکال در رہے داس، ہر حکمی تھم پھرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ گرگھ گرگھ گرگھ روپ سمایا۔

★ ۶ آسو ۲۰۱۶ یکرمی بشن داس دے گھر ڈھکی چلیاں جالندھر شہر ★

اک اینکار پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ جن بھگتاں رام نام دیوے ساچی وتھ، آتم انتر بوجھ بُجھانیا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ ابناسی کرتا مہما اکھ، بھو بھیدا بھوونہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن وڈ وڈیانیا۔ آد نرنجن پُرکھ سلطان، پاربرہم اکھواندا۔ جوتی نور دیپ مہان، نرگن اپنا آپ جگاند۔ وسنہارا سچکنڈ سچ مکان، سچ دوارے سو بھاپاندا۔ جن بھگتاں دیوے آتم برہم گیان، نام ندھانا جھولی پاندا۔ سرتی سرت کر پروان، شبد شبدی میل ملاندا۔ دوس رین نگاہبان، آپ اپنا سنگ رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن پیتا اک اتینا، نرگن روپ ست سروپ، آپ اپنے رنگ رنگاندا۔ رنگ رنگیلان نرنکار، عقل کلا اکھوانیا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹانیا۔ سنجگ تریتا دوپر پاوے سار، کلج کھیل بے پرواہیا۔ رام نام کر اجیار، کاہنا بنسری نام وجانیا۔ گند منوہر لکھمی نرائن جوت نرنکار، انھو پرکاس سمایا۔ سنت سہیلے لئے ابھار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اجیار، کایا مندر ڈونگھی کندر جوت نرنجن آپ جگانیا۔ دھن اناد سچی دھنکار، انحد تال تلواڑا آپ سنانیا۔ پاوے سار سنگھن نار، ٹیڈھی بنک ویکھ وکھانیا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، نام نشانہ تیر چلانیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آنیا۔ آسا ترسنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا روگ رہن نہ پانیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، سچ دوارا اک وکھانیا۔ نرگن سرگن میلا

ناری کنت بھتار، آتم ساچی سُنہنجی سچ آپ ہنڈھائیآ۔ اپنے رنگ روے کرتار، رنگ رنگیلا موہن مادھو رس بھنا بھو نہ آئیآ۔ دسم دواری کھیل اپار، نور نورانہ ڈگمگائیآ۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ ہر جن ساچے جام پیاآ۔ کاکوں ہنس ہنس اڈار، ہنس ہنس میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، در ساچا اک سہائیآ۔ بھگتن پیتا ہر بھگونت، اک اکلا کھیل کھلائیآ۔ پکڑ اٹھائے ساچے سنت، ساچا مندر ویکھ وکھائیآ۔ آپ بنائے جگ جگ بنت، جگ کرتا ناؤں دھرائیآ۔ آپے ناری آپے کنت، سرتی شبدی ویکھ وکھائیآ۔ آپے رسنا جہوا نیا منت، آپے ہر ہر گن لائیآ۔ آپے آد آپے انت، مدھ ڈیرہ آپے لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیآ۔ بھگتن کھولے بند کواڑ، ہر ساچے وڈ وڈیائیآ۔ ایکا دیوے نام ادھار، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیآ۔ دیا باقی کر اُجیار، گھر مندر آپ لکائیآ۔ ویکھے وگسے کرے وچار، دوس رین سیو کماآ۔ دو جہاناں پاوے سار، ناتھ تریلوکی وڈ وڈیائیآ۔ چوڈاں ہٹاں ویکھے کھول کواڑ، چوڈاں لوک آپ بھوآئیآ۔ دھرم رکھائے سچ اکھاڑ، لوک مات و بے ودھائیآ۔ جن بھگتاں کرے پرکاس بہتر ناڑ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ہر جن بنے جگت ملان، ساچے بیڑے آپ چڑھائیآ۔ ساچا بیڑا پُرکھ ابناس، اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ہر جن مندر پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیآ۔ پر م پُرکھ پر بھ شاہو شاباش، شاہ سلطان ناؤں دھرائیآ۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیآ۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمائیآ۔ کرے کرائے بند خلاص، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیآ۔ لہنا دینا چکائے دس دس ماس، مات گربھ پھیر نہ آئیآ۔ پاوے سار پر تھی آکاش، کھنڈ منڈل برہمنڈ جیرج انڈ ویکھ وکھائیآ۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن ہر ہر رسنا گائیآ۔ سنگر پورا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن وکھائے اپنا گھر، گھر سُنہنجا آپ سہائیآ۔ گھر سُنہنجا سو بھاونت، ہر ہر میل ملنیا۔ ہر جن میلا ناری کنت، آتم سیجا اک سہنیا۔ کھیل کھلائے سری بھگونت، جگ جگ اپنا ویس وٹنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس دکھائے سری بھگوانیا۔ سری بھگوان نرگن رُپ، ست سرُپ سمایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں ناتا توڑے جوٹھ

جھوٹھ، ساچا مارگ ایکا لایا۔ اپنی کِرپا آپے جاناٹھ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نخبھر جھرنا آپ جھرایا۔ آون جاون جائے چھٹ، جس جن ہر ہر درشن پایا۔ بھلے پھردے کوئی کوٹ، کوٹ کوئی ہتھ نہ آیا۔ گرگھ ورلے تن نگارے لائے چوٹ، اپنا ڈنکا آپ وجایا۔ ہر جن وِلا ہر ہر رکھے ایکا اوٹ، دُوجا در نہ منگن جایا۔ سنگر پورا ہوئے ہنگتا کایا کدھے کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام بھنڈارا اک ورتایا۔ نام بھنڈارا سچ وست، ہر سنگر ہتھ رکھایا۔ دیونہارا دست بدست، جن بھگتاں جھولی پائی۔ نام نُماری دوس رین رکھے مست، مدھ پیالہ نہ کوئی رکھایا۔ ایکا رنگ رنگائے کیٹ ہست، اوچ پنچ نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی رنگن نام رنگایا۔ رام نام رنگ انڈیٹھا، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ وِلا جانے رس میٹھا، جس جن آپ چکھایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، پھل میوہ امرت آپ بنایا۔ جس جن وسیا ہر ہر چیتا، چتوت ٹھگوری کوئی نہ پایا۔ جگا جگتر آپ چلائے اپنی ریتا، دھار اوٹی آپ رکھایا۔ آپے رام آپے سینتا، کاہنا کرشنا ناؤں دھرایا۔ آپے پتت آپ پُنیتا، پتت پاؤن وڈ وڈیایا۔ آپے نانک گوہند رہے اتیتا، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ گرگھاں کایا کرے ٹھانڈی سینتا، اگنی تت نہ کوئی جلا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنے گلے لگایا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، بھگت بھگتی لیکھے لایا۔ کایا مندر کھول کواڑ، ڈو نگھی کندر پھول بھلایا۔ ترے گن ترسنا دیوے ساڑ، پنچم پنچم موہ چکایا۔ دھرم دکھائے اک اکھاڑ، ساچا منگل راگ الایا۔ ساچے مندر کر پیار، ساڈھے تن ہتھ ویکھ دکھایا۔ اُچ محل اٹل چڑھ مینار، گھر گھر وچ ویکھ دکھایا۔ گھر میتا ہر میت مُرار، گھر سجن بے پرواہیا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ گرگھ ہر جن ہر بھگت لوک مات وِلا اترے پار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ درس دکھائے گپت ظاہر، اندر باہر ویس وٹایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نرگن جوت ہر رگھرایا۔ جن بھگتاں بھرے سچ بھنڈار، سچ ونجارا ایکا ونج کرایا۔ تولا تولا توں توں نہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ لکھ چوراسی دئے ہلار، اُتبھج سیتج جیرج انڈ ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شولائے سیوادر، سیوک ساچی سیوکمایا۔ آپے ساگو پانگ ستا پیر پسار، آپ اپنا آسن لایا۔ آپے لال بھوشن کر شنگار، چرن کول ویکھ دکھایا۔ آپے کھرگ کھنڈا تیز کٹار، اُتبھج روپ وٹایا۔ آپے سنگھ شیر ہو یا خبردار، سچ بھوانی روپ وٹایا۔ آپے

دوٹاں دُشاں کرے سنگھار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ آپے راما راون توڑے گڑھ ہنکار، غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے پیر سدا دایوے تار، جگ جگ وڈی وڈیا ئیا۔ کلج کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ پائیا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، سنجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیا۔ کلج بخشے چرن پیار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ نہ کوئی ڈوبے وچ منجھدھار، بھو ساگر پار کرائیا۔ ترینی نینی پاوے سار، گنگا گوداوری سُرستی جمنا پھیرا پائیا۔ چارے ویداں خبردار، پُران اٹھاراں ویکھ وکھائیا۔ گیتا گیان اک ادھار، ایکا سکھیا سکھ سمجھائیا۔ کلج انتم سچ جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، پاربرہم کرے گڑمائیا۔ پاربرہم برہم ساچا یار، پوت سپوتاناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا در، در دروازہ آپ کھلائیا۔ بھگتن رنگ رتڑا، رام نام انمول۔ نہ ٹھنڈا نہ تڑا، آد جگادی وسے کول۔ آپے دے سمجھاوے متڑا، شبد اگئی وجائے ڈھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا در، بشن داس نج گھر واس، آتم پرکاس رُوس رسن سواس، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔

۱۱۱۶

۱۱۱۶

☆ ۲۴ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی بشن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ☆

آد پُرکھ نرنجن ہر مہربان، آد جگادی ایکنکاریا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، پاربرہم رُپ اپاریا۔ اک اکلّ والی دو جہان، نرنجن جوت نُور اُجیاریا۔ دھرم اٹھائے سچ نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیلنہارا ہر بھگونت، آد جگادی پُرکھ ابناسی جگا جگنت اپنا ویکھ وکھائیا۔ آپے ناری آپے کنت، ویس انپا رُپ وٹائندا۔ لکھ چوڑاسی بنائے بنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کرتار، ہر وڈی وڈ وڈیا ئیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت بن ورتار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بٹھے دھار، انڈج جیرج اُتبھج سیتج ویکھ وکھائیا۔ شبد اگئی اک جیکار، اپنا آپ سنا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور ڈمگائیا۔ جوتی نُور پُرکھ ابناس، ایکا رُپ سائندا۔ ہر داتا دانی سرب گنتاس، گونتا ناؤں دھرائندا۔ پائے سار پر تھمی آکاش، گگن منڈل منڈپ

نہکک ہر شبد جندار جگ ۸

پھول پھولائند۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، آپ اپنا ویس وٹائند۔ آپے پائے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائند۔ سدا سہیلا وسے پاس، سنگر پورا
 ناؤں دھرائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائند۔ جگا جگنتر جگ کرنیہارا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ جگا جگنتر لئے
 اوتارا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ ہرجن ویکھے سُنٹ ڈلارا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ دوس رین کرے پیارا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا،
 نچھر جھرنائے جھرائیا۔ نیتز نین کھول کواڑا، رُپ انُپ درسائیا۔ دھرم رائے دا سچ اکھاڑا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ
 وڈی وڈیائیا۔ سنجگ تریتا دواپر چلائے رتھ، رتھ رتھواہی دس نہ آئیا۔ کلجگ مہما اکتھنا اکتھ، رسنا جہوا کتھ نہ سکے رائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لکھ
 چوراسی پائے نتھ، نام ڈوری بندھن پائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، چار کُنٹ دہ دشا پھول بھلائیا۔ جوتی نور اک للاٹ جگے لٹ لٹ، برہنڈ کھنڈ کرے
 رُشنائیا۔ ویکھنہارا چوڑاں ہٹ، چوڑاں طبقات پھیرا پائیا۔ ہرجن میلا ٹھٹھ، دوس رین میل ملائیا۔ تن نگارے لائے سٹ، شبد اگمی جوت دکھائیا۔
 دُرمت میل دیوے کٹ، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنا ڈنک وجائیا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا، کھیلے کھیل اپاریا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، اک اکلا میت مُراریا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری راتا، سنجگ
 ساچا چند چڑھا رہیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچی گاتھا، ہنگ برہم آپ سنا رہیا۔ لیکھا جانے پوجا پاٹھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا
 آپ سمجھا رہیا۔ ساچی سکھیا ہر سلطان، ہرجن آپ سنائیا۔ میل ملاوا دو جہان، لوک مات وجے ودھائیا۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا میٹے پنج شیطان، شرع
 شریعت اک دکھائیا۔ کایا مندر مکہ کعبہ گر ویکھے اک مکان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بنت بنائیا۔ من مت بدھ بال نادان، دوس رین رہیا کھلائیا۔
 شبد گر گر مہربان، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنت سہیلے کر پچھان، گر چیلے میل ملائیا۔ ابناسی کرتا کھیلے کھیل چتر سگھر سیان، مورکھ موڑھے لئے ترائیا۔
 آتم انتر برہم گیان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ست سنتو کھی پین کھان، کلجگ ترسنا دے مٹائیا۔ آون جاون پھکے کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ سچکھنڈ دوارا

ساجا مان، چرن دوارا سچ سرنائیا۔ امر اپد گرکھ پان، جس ملیا بے پرواہیا۔ دھوڑی دھوڑ سچ اِشان، ساچا محن اک دکھائیا۔ پنت پاپی سرب تر جان، نیتز لوچن جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم وٹی ودھائیا۔ کلجگ انتم ویس اولا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائندا۔ ایککارا اک اِکلا، اچھل اچھیدا کھیل کھلائندا۔ سچکنڈ دوار سے سچ محلہ، تھر گھر واسی آسن لائندا۔ اپنا دیک آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ آپے سے سچی دھر مسالہ، در گھر ساچے سو بھاپائندا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ دکھائندا۔

گر سیکھ لال لال انملا، گر سنگر ہٹ وکایا۔ نام کنڈے ساچے تلاء، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ لوک مات لکھ چوڑاسی وِج نہ زلا، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ بھل بھلواری پھلیا بھلا، رت بسنتی روم روم مہکایا۔ امرت آتم نچھر ڈھلا، نیتز لوچن نین نیر برسایا۔ پنچ تت کایا بوٹا انت نہ ہلا، لال ساچا اک لٹکایا۔ چرن پریتی گھول گھلا، ہر گھولی گھول گھمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوہاں وچھوڑا جگت ویراگ، انتم دے کٹایا۔ اٹھ ست لال دلارا، لال لال وڈیائیا۔ کرتا کرنی کرے سچ پیار، چاترک روپ سیکھ بلایا۔ کوٹ برہمنڈ چرناں ہیٹھ لتاڑ، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ سچکنڈ ست اکھاڑ، خالق خلق خالق ویکھ دکھائیا۔ جگت جگت اگنی ہاڑ، بھگت بھگتی بھگونت روپ سہایا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر مندر بھوری بھور پھول بھلایا۔ متوت دے ادھار، برہم مت برہم سمجھایا۔ آتم وت پنج اپار، ساتک ست آپ اُپجایا۔ رتی رت کر پیار، رتن امولک ہیرا لال امولک روپ وٹایا۔ گت مت جانے آپ کرتار، کرنی کرتا ویکھ دکھائیا۔ وار تھت نہ سکے کوئی وچار، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ بودھ اگادھ کھیل اپار، شاستر سمرت وید پُران اِنجیل قرآن رہے گایا۔ بھگتن پیتا اک اتیتا اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اک اکھوائیا۔ ٹھانڈا سیتا دھر دربار، آد زرنجن جوتی نور ڈگمگایا۔ ہست کیٹاں پاوے سار، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ورن برن سرن اک سرنائیا۔ لوآں پُریاں پُرکھ ابناس، گھٹ نواس برہم سہایا۔ روس منڈل منڈپ پر تھمی راس، آپ اپنی ویکھ دکھائیا۔ گنونت بھگونت سرب گنتاس، گھر گمبھیر ساگر سندھ سنگ رکھایا۔ جنگل

جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر وچ پرہاس، سمنڈ ساگر کایا گاگر محل اٹل اُچ منارا، آر پار دیکھ دکھائیآ۔ بھگت ونجارا نام سو داگر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناتھاں اتاتھ سگلا ساتھ، دیو دیوا آپ اکھوائیا۔ آتم دیو برہم نواسی، پرم پڑکھ ابناسیا۔ گھٹ گھٹ انتر میلا شاہو شاباشی، ہر جن بُجھائے لگی پیاسیا۔ رسنا جہوا کھیلے پون سواسی، ست سروپ سرب گنتاسیا۔ نرگن جوت داسن داسی، گھر بھگتن رکھے واسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن جننی کرے بند خلاصیا۔ جن جننی ناتا تھے موہ، جاگرت جوت کر زشائیا۔ در دوار ہر نرنکار درس دکھائے آگے ہو، در مندر اندر ڈونگھی کندر اپنا پردہ آپے لاہیا۔ جاپ جپائے سوہنگ سو، برہم پار برہم میل ملائیا۔ ہر بن اور نہ دیسے کو، دوسر ایشٹ نہ کوئی جنایا۔ چرن چرنودک امرت رس دیوے چو، ترسنا ترکھ رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔

گرگھ تن شنگار، ہر شنگاریا۔ نام برکھا پھولنہار، کھڑی گلزاریا۔ کلجک سر سے اترے پار، نہ ڈبے منجھدھاریا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چننا روگ سرب مٹا رہیا۔ اپنی کسوٹی آپے پرکھ، کنچن سوننا پارکھ دیکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گر بھیو کھلا رہیا۔ پھولن برکھا بھل بھلو اڑی، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ سدا سہیلا پھرے پچھے اکاڑی، سمرتھ پڑکھ ہتھ وڈیائیا۔ لیکھے لائے چرن جھہائی داہڑی، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑی، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر ہوئے سہائیا۔ گرہ مندر ہر سگلا ساتھ، انگ سنگ رکھایا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، شبد انادی اک سنایا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، آد نرنجن جوت نرنجن سیوا لایا۔ سر سرور دکھائے ساچی ٹھاٹھ، جل دھارا آپ نہایا۔ ست دھیرج سنتوکھ دیوے ہاٹھ، من مت بدھ نہ ہوئے ہلکایا۔ کلجک تپے نہ اگنی کاٹھ، متوت کوئی سنایا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ تارنہار دین دیالن، دیندھ اکھواندا۔ سرب جییاں کرے پرتپالن، پرتپالک دس نہ آئندا۔ گرگھیاں دیوے ساچا دانن، نام ندھانا جھولی پائندا۔ ساچی سخیاں میلا ایکا کاہن،

ایکا بنسری نام وجائندا۔ تھر گھر ساچے آتم نکلھ ساچا مانن، سُرَت شبدی میل ملائندا۔ کرے پرکاس کوٹن بھانن، کوٹ کوئی دیکھ دکھائندا۔ گرگھ ورلے
 بخشے برہم گیانن، گیان دھیان اک جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لیکھے لائندا۔ لیکھا لکھنہار، لیکھا لیکھ نہ کوئی
 جنائندا۔ برہما ویتا نیوں نیوں کرے نمسکار، اٹھے نیتراہ تکائندا۔ شو شکر منگے بن بھکھار، آگے جھولی اپنی ڈاہندا۔ وشنوں ونسی کھیل اپار، اپنی اچھیا
 آپ چلائندا۔ کروڑ تیتیا کرے پکار، گن گندھرب سرب گر لائندا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، پار برہم آپ کرائندا۔ رُو سس سیوادار، منڈل منڈپ
 آپ سہائندا۔ جل بنب کر آکار، دھرت دھول لکائندا۔ نرگن سرگن ہو اجیار، لوک مات ویس وٹائندا۔ بھگونت بھگت کھیل نیار، نام نامہ آپ
 اُپجائندا۔ شبد اگئی بول جیکار، آپ اپنا تھم سٹائندا۔ سچ سلطان سچ سکدار، درگھر ساچے آپ سہائندا۔ نہ کوئی وسے چوبدار، دوسر سنگ نہ کوئی
 رکھائندا۔ لوآں پُریاں بنھے دھار، گگن پاتالاں بندھن پائندا۔ سنت کنت میت مرار، آدانت میل ملائندا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، ایکا گر اکھوائندا۔
 ۱۱۲۰ جننی جنے سُرَت ڈلار، مات گر بھ نہ پھیرا پائندا۔ پتا پوت نہ ہوئے ادھار، ایشٹ دیونہ کوئی منائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 جگادی اک اکھوائندا۔ آد انادی پُرکھ اکال، رُپ انوپ سما۔ لکھ چوراسی پائے جنجال، ترے گن مایاناں رلایا۔ آپے وسے دھام نرال، دھام اولٹا اک
 سہایا۔ بھگت وچھل آپ کرپال، گر مورت ویکھ دکھایا۔ اجوئی رہت کرے پرتپال، اجون اجوئی آپ پھرایا۔ چلے چلائے اولٹری چال، وید کتیب نہ لیکھ
 جنایا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا ڈال، پت ڈالی پھول بھلایا۔ دو جہاناں شاہ کنگال، پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا۔ ایکا نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک بھرایا۔
 گرگھ ویکھے ساچے لال، جگ جگ لوک مات لئے جگایا۔ دُھن انادی وجے تال، برہوں تال تلواڑا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنی کل ورتایا۔ کلونتا عقل کل دھار، پر م پُرکھ سلطانیا۔ ورتے ورتاویے وچ سنسار، جوتی نور نور مہانیا۔ جن بھگتاں دیویے نام ادھار،
 دُھر درگا ہی اک نشانیا۔ اگم اگمڑی اگم دُھنکار، راگ ناد بھییونہ پانیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، ہر نرنکار، گرگھ سجن میت مرار، تن گاترے آپ پہنایا۔
 دُئی دوتی ہوئے ہنگتا دیویے مار، آسا ترسنا میٹ مٹانیا۔ ساچی سنگتاں بخشے سچ پیار، سو دن سوہے وٹھوں آپ قربانیا۔ گھر مندر سوہے سچ دربار، نرگن

جوت جگے بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کرے در پروانیا۔ در پروان بدھا گانا، گرگھ سگن مناسندا۔ چرن دوار ساچا مانا، مان
 اہمان موہ چکا سندا۔ دُھر در گاہی ساچا رانا، گھر ساچے صفت صالاحندا۔ جُگا جگنتر رتے بھانا، اپنے بھانے آپ رہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، گرگھ سجن ویکھ وکھاندا۔ گرگھ سجن پایا، ہر سنگر گھر گبھیر۔ جگت ترسارنگ مٹایا، ساتک ست سریر۔ آتم بھوگی بھوگ کرایا،
 دیونہارا ساچی دھیر۔ دُھر سنجوگی میل ملایا، آپے چوٹی چٹھ اخیر۔ جگت وجوگی سنگ کٹوایا، ہومے متا کڈھی پیڑ۔ تریلوکی چرناں ہیٹھ دباہا، گر سکھاں
 توڑے جگت زنجیر۔ شبد سلوکی اک سناہا، وڈ داتا پیرن پیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔

☆ ۲۴ آسو ۲۰۱۶ بکرمی مستوانے دے سنتاں نوں شبد بھجیا ۱۵ سنگ واسطے گڑ گاؤں توں ☆

۱۱۲۱ ترے گن ہر ہر پرویسیا، وشن برہما شکر دھار۔ ست پُرکھ نرنجن سدا ادیسیا، نرگن روپ انوپ کرتار۔ جُگا جگنتر دھارے بھیکھیا، بھیکھ اولّا وچ
 سنسار۔ مچھ داہڑی نہ دے کیسیا، موند منڈائے نہ سرجنہار۔ آد جُگادی لکھنہارا لیکھیا، لیکھا جانے اپر اپار۔ اینکارا نر نرائن نر نریشیا، سچ سنگھاسن پُرکھ
 ابناس سوہے سچّی سرکار۔ لوک مات در درویسیا، در بھگتاں بنے بھگھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ دواپر تریتا کریا پار۔ سنجگ
 تریتا دواپر پار کنارہ، رام کرشن روپ وٹایا۔ کلجگ روپ اگم اپارا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ رنگ کرتار، چار یارا سنگ محمد آپ نبھایا۔ حق
 حقیقت بول جیکارا، انا الحق روپ الاہیا۔ مقامے حق سچّی سرکار، بے عیب پروردگار اک اھوایا۔ محوان بیدو کھیل نیارا، عظمتو کسمتو اجوا تلھے بھو نہ
 رایا۔ پیر دستگیر قطب غوث دے ہلارا، ملا شیخ مسائق روپ وٹایا۔ انجیل قرآن بول جیکارا، بیس تیس حدیث پڑھایا۔ چوداں طبق کھول کواڑا، زمیں
 اسمان ویکھ وکھایا۔ کائنات گپت ظاہرہ، کلمہ امام ویکھ وکھایا۔ احباب رباب وجائے ستارا، دو دوآبہ پھول بھلایا۔ حق جنابا کھیل نیارا، کایا کعبہ ویکھ
 وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشانیا۔ جوتی نور پُرکھ اکالا، اپنا آپ ڈگماندا۔ کھیلے کھیل کھیل نیارا، آپ اپنا

کھیل کھلائندا۔ لوک مات پنج تت ویکھ سچی دھر مسالہ، نانک کایا گڑھ سہائندا۔ نام ست بھر پیالہ، انتر آتم آپ پیا سندا۔ دیپک دیپ ایکا بالا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ مارگ دسے اک نرالا، چار ورنان رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت ساجن میت مرار، گر پیر ہر پائے سار، جیو جنت لئے ادھار، پار اتارا اپنے ہتھ رکھائندا۔ نانک جوتی گو بند، دس دس آپ چڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی وسیاسنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، نج آتم سیج وچھائیا۔ نام ندھانا وجے مردنگ، ثریا راگ الایا۔ سخن سکھوپت جاگرت آپے لنگھ، آپ اپنا در سہائیا۔ گر چیلہ آپے منگے منگ، اچھیا بھچھیا جھولی آپ بھرائیا۔ آپے اسو گھوڑے کسے تنگ، لوآں پُریاں آپ بھرائیا۔ آپے پنج تت وکارا کرے بھنگ، پنچم ناتا توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ نانک گو بند بن بھکھارا، لکھیا لیکھ وکھائندا۔ پرگٹ ہوئے نہہلنک نرائن نر اوتارا، لوک مات ویس وٹائندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈ ہتھ اٹھائندا۔ سمت سمتی مارے مارا، بھانا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ ساچی سکھیا ہر جن سکھ، سکھی سکھیا وچ سہائیا۔ جگت ترسناٹے مٹے ترکھ، امرت آتم جام پیائیا۔ ایکا نام منگی بھکھ، سنگر جھولی دے بھرائیا۔ جگت وکارا مٹے ترکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دے نبھائیا۔ لیکھا جانے ہر نرنکار، گر مندر آپ سہائندا۔ گرودوار گر دربار، گر سنگر ویکھ وکھائندا۔ ہر شبد شبد جیکار، آپ اپنا حکم الائندا۔ گرکھ گر سکھ ورا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ نبھائندا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی ہو یا خبردار، سرشٹ سبائی آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر فرمانا ساچارانا اپنا آپ الائندا۔ دھر فرمانا ہر بھگوان، جگ سنت دے جنائیا۔ پندراں کنگ دوس مہان، مستوانا چرن چھہائیا۔ ستے رہنا نہ بن نادان، کلجگ کوکے دے دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در آئے بے پرواہیا۔ جگت سنت اٹھ لے انگڑائی، ہر ساچے جوت جگائیا۔ مستوانے گرکھاں کرے سچ گڑمائی، شبد شبدی سگن منائیا۔ ہر جن گھر گھر وجے ودھائی، بے کھاں اگنی تت جلائی۔ جو جن بیٹھے گھ بھوائی، شوہ دریا دے رڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پندراں کنگ دوس سہوانا، ویہہ سو سولاں بکرمی منگ منگائیا۔ گو بند گر گر

ویس وٹاونا، مورت اکال وڈی وڈیاںیا۔ گرکھ ساجن در درشن پاونا، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ لکھیا لیکھ پور کر اونا، سنت منی سنگھ گیا لکھایا۔ ہر سنگت ساچی آس پُجاونا، ہر ہر دے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک آپ اکھوایا۔ نہکٹک ہر آئے در، کھولے بند کوڑیا۔ جن بھگتاں درس دکھائے آگے کھڑ، جوتی نور نور اُجیاریا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھ، قلعہ کوٹ ویکھ دکھا رہیا۔ ہر جن لگائے اپنے لڑ، چوتھے جگ لہنا مول چکا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مستوانا ویکھ دکھا رہیا۔ جگت سنت اٹھ بل دھار، در آئے شبد پروانہ۔ شاہ سلطانا کر خبردار، پرگت ہویا گن ندهانا۔ کھجگ انتم پینی مار، ایکا دھر فرمانا۔ در در گھر گھر ہوئے خوار، اُچے مندر نہ دے کوئی نشانہ۔ کلغی دھر کلکی اوتار، عقل کلا ہر اکھوانا۔ آئے بنک بنک دوار، بنک دواری کھیل مہانا۔ روپ انوپ بھوپ سچی سرکار، ست سرپ سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا در، ساچے در کرے پروانا۔ پندراں کنگ پونی دھار، پون پانی سمایا۔ پری آکاش کر پرکاس ہوئے اُجیار، منڈل راس آپ دکھایا۔ گرکھاں کرے سچ پیار، لہنا دینا قرض اُتار، چار جگ جو رہیا چڑھایا۔ جگت پوجانہ کوئی ادھار، اشٹ دوجانہ وچ سنسار، گر ایکا ایک سمجھایا۔ تیجا نیتز کھول کوڑا، جن بھگتاں اپنے اندر دیوے واڑ، مستک ماتھا مول چکایا۔ گر چرن دوارا سچ اکھاڑ، وانہ لگے تتی ہاڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکٹک نرائن نر، شبد سنیسہڑا دیوے گھر، اٹھ جگت سنت جیونادان، کھجگ گوڑھی نیند رہیا سوایا۔

☆ ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی چٹن سنگھ دے گھر دلی چھاؤنی ☆

سیتل دھار سرب سکھ آتم، جن سارنگ ست سمایا۔ ابناسی کرتا پریم پُرکھ پرماتم، بارم بار جوت جگایا۔ دینا ٹھا کر انا تھنگ، ناتھ انا تھاں لئے اٹھایا۔ نام ندهانا گھر کبھیہر گن گاتھنگ، ہر نام وڈ وڈیاںیا۔ سرب سوکھ سہج سکھ ماتھنگ، الکھ الیکھ ہر آپ بنایا۔ آون گون ترے بھون چلائے راتھنگ، برہمنڈ کھنڈ آپ پھرایا۔ سوئم روپ پر تھی اکاشنگ، کال دیال وڈی وڈیاںیا۔ آد جگاد پُرکھ ابناسنگ، جوئی رہت جوت جگایا۔ سرت شبد پون

نہکٹک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

سوانسنگ، نجاند رس درساىا۔ چرن كول بندھائے نہننگ، ناد انادى وڈ وڈياىا۔ مٹے رين اندھيرى رائنگ، نرگن جوت نور رُشاىا۔ ہومے روگ ہنگتا وناشنگ، جس جن اپنى ديا کماىا۔ سرب ديوا آتم ديوا وائنگ، پاربرہم سبج سکھداىا۔ سچ منڈل سچ پائے راسنگ، ہر سبجن وڈى وڈياىا۔ کرے کرائے بند خلاصنگ، بندى چھوڑ بے پرواھيا۔ لہنا دينا چکائے دس دس مائنگ، دہ دشا ہومے سہاىا۔ تن مائى ليکھالائے خاکی خلائنگ، ہر خالق ناؤں دھراىا۔ پتت پُنت کرے پاکی پائنگ، پتت پاؤن بھيو نہ راي۔ جن بھگتاں لہنا دينا چکائے باقى بائنگ، سر اپنا ہتھ رکھاي۔ نج گھر مندر کھولنہارا تاکنگ، ترے واس بھيو نہ آيا۔ ڈوگھى کندر مارے جھلائنگ، اپنا پردہ آپے لاي۔ بھر پيالہ جام پيالے ساچا سلائنگ، ہر ساقى اک اکھواىا۔ آسو گھوڑے چڑھے مار پلائنگ، آسن سنگھاسن سوبھا پاي۔ گر سبھاں اندر کرے وائنگ، جگت واسنادے گواىا۔ ہومے سہائى جنگل جوہ وچ پر بھاسنگ، جل تھل مہيسل ويکھ وکھاي۔ داتا داني سرب گنتا سنگ، گنوت نرگن کرے جناىا۔ گر سکھ نہ ہومے کدے نر اسنگ، آسا ترسنا وچ ٹکاي۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھواىا۔ کھيل کلندرا ہر بھگنوت، پرم پُرکھ ابناىا۔ جوت جگندرا سادھ سنت، کھيلے کھيل تماشاىا۔ ويس وٹندرا ساچا کنت، رُپ انوپ شاہو شاباشيا۔ نام چيندرا بنائے بنت، پاوے سار پر تھى آکاشيا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، ديونہارا ساچا ور، دھر بھرواىا۔ دھر بھرواىا نام دھر درگاہ، دھر دھر دى بان رکھاي۔ ابناىا کرتا بن ملاح، گرگھ سبجن لئے تراىا۔ نام انمول سچ صلاح، ساچى سکھيا ساکھيات جناىا۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، بھو ساگر ويکھ وکھاي۔ ايٹھے اوتھے دو جہانى کرے سچ نياں، نر نرائن وڈى وڈياىا۔ نتھواىاں ديونہارا تھان، نمائياں گلے لگاي۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، گرگھ سبجن لئے اٹھاي۔ گرگھ سبجنا گائے سوہلا، سو پُرکھ نرنجن ميل ملنبا۔ آپ جنائے اپنا ڈھولا، آپ اپنا راگ سُنبا۔ اپنا پردہ آپے کھولا، آپ اپنا ويکھ وکھنبا۔ آپے بدلوا اپنا چولا، جوتى جامہ بھيکھ وٹنبا۔ گرگھ کايا مندر آپے مولا، آپے سرتى شبدى ميل ملنبا۔ آپے امرت آتم ديوے ساچى پاہلا، سااتک ست کرائے ٹھاندا سينا تيا۔ آپے بھرنہارا امرت اُلٹى کرے نابھ کولا، سر سرور آپ سُهنبيا۔ آپے ديوے مان اُپر دھولا، دو جہاناں پھرے بھنبا۔ جوتى جوت سرؤپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، پاوے سار چھپر چھنبا۔ چھپر چھن جگت سہارا، ہر ساچا ويکھ وکھاندا۔ جس جن مليا

میت مُرا، بنک دوارا سو سہا سندا۔ گھر مندر دپیک ہوئے اُجیارا، کملاپاتی آپ جگائندا۔ میٹنہارا دُھندوکارا، دُھن سچی ویکھ وکھائندا۔ پُرکھ پُرکھوتم کر پیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چھپر چھن آپ سہا سندا۔ چھری چھن رنگ محل، اُج اثار سہا سنا۔ وسنہارا جل تھل، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن گرسکھ مندر آپے مل، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ جوتی شبدی رہیارل، دس کسے نہ آئیا۔ کرے کھیل کایا ماٹی پنج تت وکارا کھل، تت وکارا دئے گوائیا۔ ست سرُپی نام نرنجن چلائے بل، دُئی دوتی جڑ اُکھڑائیا۔ ست سنتو کھی بیجے بیج امرت لائے ایکا پھل، پھل بھلوٹڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ گُرسکھ لئے ور، دوسر ہٹ نہ کسے وکائیا۔

★ ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گھر ۱۲ اے، ۱۶ کرول باغ نویں دلی ★

۱۱۲۵

ہر سورا بلوان، آد جگاد سما۔ جگ جگ اٹھائے سچ نشان، لوآں پُریاں آپ جھلایا۔ برہما وشن دیوے آن، ایکا تھم سنا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، بھو ابھیدا بھو نہ رایا۔ سچکھنڈ نواسی سچ سلطان، نرگن نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ولس وٹایا۔ اک اکلّا پُرکھ سلطانا، ایکا رنگ رنگائندا۔ جگ جگنتر کھیل مہانا، جگ کرتا ولس وٹائندا۔ شبد انادی اک ترانہ، ایکا راگ سنا سندا۔ وسنہارا سچ مکانا، محل اٹل اگم اتھاک رکھائندا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانا، سچ سکردار آپ اکھوائندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں بٹھے گانا، آکاش پرکاش سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ اپنی رچنا آپ رچائے، ہر سچا وڈ وڈیائیا۔ برہمنڈ کھنڈ بنت بنائے، گگن منڈل آپ سہا سنا۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھائے، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ اپنا رُپ آپ وٹائے، نرکار ساکار ہو جائیا۔ اپنی انس آپ اُپجائے، وشنو ولسی ناؤں دھرائیا۔ اپنا انگ آپ کٹائے، آپ اپنے وچ سما۔ آپ اپنا رُپ وٹائے، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ اپنی جوت جگائے، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ پاربرہم برہم نام دھرائے، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت آپ ہو جائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کرپسار، آد جگادی کھیل اپار، نرگن سرگن

۱۱۲۵

بٹھے دھار، دوسر کوئی نہ سنگ رکھایا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، نہ کوئی میت مڑا ریا۔ اک اکلّا پُرکھ سمراتھا، کھیلے کھیل اگمّ اپاریا۔ آپ چلائے اپنا
 راتھا، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرا لیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنا منتر آپ درڑا لیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، آپے اپنا ناؤں اُپا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیلنہارا دین دیا، ایکا ایک اکھوئیا۔ آد شکت جوت اکلا، عقل کل وڈیا ئیا۔ اجوئی رہت صبر پرتپالا،
 پرتپالک آپ ہو جائیا۔ چرن کول رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنا حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہما، ناد انادی
 تُریا آپ وجایا۔ اک ناد شبد برہما، ہر ساچا سچ اُپجائندا۔ ایکا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا بھیو کھلا ئندا۔ نر نرائن مادھو مادھ، موہن موہنی رُپ
 وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویس اولّا اک اکلّا ایکا ایک دھرا ئندا۔ اک اکلّا عقل کل دھار، لوک مات کرے رُشٹایا۔ لکھ
 چوڑاسی پسر پسا، ترے گن مایا بندھن پانیا۔ پنچ تت تن شنگار، متوت وچ ٹکایا۔ من مت بُدھ دے ادھار، نو در کھوج کھوجا ئیا۔ گھر وچ گھر کر تیار،
 نج آتم بیٹھا آسن لایا۔ پار برہم برہم رُپ اپار، پرکاس پرکاس سما ئیا۔ ناد دُھن شبد جیکار، انحد راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ جگ اپنا کھیل کھلا ئیا۔ جگ جگ کھیل ہر ہر کھیل، عقل کلا اکھوئندا۔ آپے گرو گرو چپلا، آپ اپنا ناؤں دھرا ئندا۔ آپے جوت نرنجن چاڑھے تیا،
 آد نرنجن ویکھ وکھائندا۔ آپ سہیلا آپے سجن، ہر بھگتن آپ اُپائندا۔ آپے چرن دھوڑ کرائے مجن، اپنا لیکھا آپ لکھائندا۔ آپے ہوئے پردے
 کجن، اپنا پردہ ایکا پائندا۔ آپے گھڑے بھنے، بھننہارا آپ اکھوئندا۔ آپے رُوس سورج ستار چنے، برہما وشن شو دیوت سُرگن گندھرب ہر ہر بھانا
 مئے، ہر بھانے سرب سما ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ اپنا رنگ ہر رنگ راتا، ہر ہر وڈی وڈیا ئیا۔ مائس مانکھ
 دیوے داتا، آپ اپنی دیا کمایا۔ آپے رین اندھیری راتا، آپے اگیان اندھیر گوا ئیا۔ آپے امرت بوند سوانتا، ساتک ست ست کرایا۔ بند کوڑی
 کھولے تاکا، دُئی دوتی میٹ مٹایا۔ اک چلائے ساچی گاتھا، ایکا نام وڈی وڈیا ئیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، پوت سپوتا گود اٹھایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا،
 دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں وٹایا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، اپنا لیکھ لکھائندا۔ پُرکھ ابناسی ہو پرتکھ،

لوک مات ویس وٹا سندا۔ آپے لکھوں کر نہارا کھ، آپے لکھوں کرا سندا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، ساچے مارگ آپے لاسندا۔ منسکھاں تیر نرالا مارے کس، جگت روگ نہ مات مٹا سندا۔ تت وکارا لگے اگ، پنج تت دھیر نہ کوئی دھرا سندا۔ ہوئے ہنگتا رہے گھ، شاتک ست نہ کوئی ورتا سندا۔ مانس دیہی ہوئے گت، ہنس چوگ نہ کوئی چگا سندا۔ جس جن کرپا کر دیوے درس اُپر شاہ رگ، آپ اپنی بوُجھ بُجھا سندا۔ آپے لکھ چوڑا سی اندر نرگن جوت بن بن رہیا جگ، آپے دیک گل کرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کھیل کھلا سندا۔ جگ کرتا کرنے جوگ، بھیو کوئی نہ پائندا۔ لکھ چوڑا سی دھر سنجوگ، سنجوگ وجوگ اپنے ہتھ رکھا سندا۔ جگا جگنتر کٹنہارا روگ، نام پیالہ اک پیا سندا۔ جس جن دیوے ساچا جوگ، ساچی بھگتی اک سکھا سندا۔ درس دکھائے اک اموگھ، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ اپنا ویس کرا سندا۔ ویس وٹنڈا ہر بھگونت، بھگوان بھیو نہ رایا۔ گرگھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی بوُجھ بُجھایا۔ لکھ چوڑا سی بنا گڑھ ہوئے ہنگت، مایا موہ ودھایا۔ راج راجان ہوئے ننگت، ساچا بستر نہ تن کوئی ہنڈھایا۔ در در بھکھاری بنے منگت، ساچی بھچھیا کوئے نہ پایا۔ ساچا چڑھیا رنگ گوڑھا رنگت، تھر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر نرکار، اپنا روپ وٹا سندا۔ سنجگ تریتا بھسی دھار، دوپر کھیل کھلا سندا۔ کھجگ اتم ویکھ سنسار، نرگن سرگن سرگن وچ سما سندا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، شبد اگئی ڈنک وچا سندا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی نہ پائے کوئی سار، ہر کا بھیو کسے نہ آسیندا۔ سادھ سنت گر پپر اوتار گا گا تھکے ہار، گا ونہارا ایکنکارا ایکا تھم سنا سندا۔ جیو جنت جگا جگت نہ ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ کھجگ تیرا اتم ویس، ہر ساچا روپ وٹایا۔ نہ کوئی مُچھ داہری دسے کیس، نہ کوئی موئڈ منڈا سیا۔ نہ کوئی پوُجے برہما وشن مہیش گنیش، سُرپت کروڑ تیتیس نہ کوئی منایا۔ رام کرشن نہ کوئی ادیش، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار نانک گوہند نہ کوئی ملا یا۔ پاوے سار نو کھنڈ ستاں دیپاں برہم برہما، چارے کوٹاں اپنا ڈنک وچایا۔ نہ کوئی ستا باسک پیج، ساگو پانگ نہ کوئی ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، آد

نرنجن کر آکار، لوک مات کرے رُشانیا۔ جوت اُجالا دین دِیالا، آپ اکھواندا۔ کھج توڑے انت جنجالا، سیوالائے کال مہاکالا، سرشٹ سبائی ویکھ
 وکھاندا۔ جن بھگتاں بنے آپ رکھوالا، شبد سرُپی بن دلالا، ورن برن نہ کوئی جناندا۔ دھرم رائے وجائے تالا، چاروں گنٹ کھیل نرالا، کالی دھار
 ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، رُپ انوپاست سرُپا شاہو بھوپا آپ اکھواندا۔ ہر ہر بھو اپنا کھول،
 ہر جن دے بُجھانیا۔ آپے توله اپنے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھانیا۔ کھنڈاں برہمنڈاں وجائے ڈھول، انڈج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی دے اُٹھانیا۔
 جیواں جنتاں سادھاں سنتاں آتم انتر ویکھے سچ وست کون رکھے کول، نام بھنڈارا کون کایا مندر وچ سہانیا۔ کون نرگن سرگن کرے چوبل، کایا چولا
 رنگ چڑھانیا۔ کون گرگھ بیٹھا رہے اڈول، کھج مایا پوہ نہ سکے رانیا۔ کون کاہنا کرشنا ساچی سخیاں کھیلے کھیل ہول، لال گلالا رنگ کون تڑانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، اپنی چال اپنے ہتھ رکھانیا۔ چال نرالی جوت اکال، اپنی آپ چلاندا۔ سنت سہیلے گرُگر
 چیلے آپے بھال، سنت سادھ ویکھ وکھاندا۔ مٹا شیخ مسائق پیر دستگیر ویکھے پھل کیہڑے ڈال، اندر مندر کھوج کھجاندا۔ پنڈت پاندھے ویکھے شاہ کنگال،
 سچ نام کون ہٹ وکاندا۔ گرنتھی پنٹھی ویکھے توڑے کون جنجال، مایا ممتا کون مٹاندا۔ کون بیٹھا گر در مندر مسجد سچی دھرمسال، مٹھ شودوالا کون
 سہاندا۔ کون ونج کرائے انملڑے لال، نام امولک ہیرا نام جھولی پاندا۔ کون سر سرور ساچے مار چھال، اٹھسٹھ بیڑا پار کراندا۔ کون گھالن رہیا
 گھال، اشٹ دیواک مناندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، لکھ چوراسی پھول بھلاندا۔ لکھ چوراسی پھولنہارا، گھر
 گھر آپ سمایا۔ اک اکلایکارا، عقل کل اکھواندا۔ اندر مندر گپت ظاہرا، دس کسے نہ آیا۔ لیکھ لکھے وچ سنسارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو بھو کوئی نہ
 پایا۔ آپے ہوئے آر پار کنارہ، جگ جگ بیڑا رہیا چلایا۔ آپے ڈوبنہارا وچ منجھدھارا، اپنا دھکا لایا۔ آپے لئے ست ہلارا، ست ستوادی ناؤں دھرایا۔
 آپے بودھ اگادھی بول جیکارا، سو پُرکھ نرنجن ایکاناؤں دھرایا۔ ہنگ برہم کر نیارا، پاربرہم سیوالایا۔ نرگن رُپ انوپ سچی سرکارا، ساچے تخت
 سلطان ہر ساچا آپ سہایا۔ راج جوگ جگت بھگت جانے سری بھگوان، جوگ جگیشتر ناؤں دھرایا۔ تی تپیشتر کھیل مہان، رکھی رکھیشتر کیشو رُپ وٹایا۔

ست سنتو کھی برہم گیان، ست منتر نام درڑایا۔ جت ست دھیرج وچ جہان، آتم تت اک بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اپنا
 ڈنک وجایا۔ کلجک ڈنک ہر بھگوان، اپنا آپ وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک شاہ سلطان، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے ایکا بان، دیپ
 مہاں دیپ پھول بھلایا۔ خالق خلق ویکھ رحیم رحمان، اپنی رحمت دے بُجھایا۔ لیکھا جانے انجیل قرآن، بیس بیسا آپے گایا۔ شرع شریعت ویکھ
 ڈکان، جگ جگ دے چکایا۔ حق حقیقت ہوئی قربان، کوڑی کریا ویکھ دکھایا۔ انا الحق کو کے اک زبان، ایکا کلمہ کائنات پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، حق بحق کھیل بحق ہر ساچا آپ کرایا۔ ساچا کھیل کھلاونہارا اینکارا پروردگارا، نور الای نور اُجیارا، کھیلے کھیل وچ سنساریا۔ عیسیٰ
 موسیٰ دے ہلارا، سنگ محمد چار یار بنھے دھارا، اللہ رانی پاوے سارا، رُپ انو پ آپ وٹا لیا۔ رام رُپ ہو اُجیارا، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ کاہنا کرشنا بول
 جیکارا، بے بنتی نام دھرا رہیا۔ نانک گوہند دے ہلار، زرگن سرگن ویس وٹا لیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، لکھ زرنجن آپ اپنی لکھ جگا رہیا۔ ایکا شبد
 اک دھنکارا، ایکا گیت سنا رہیا۔ آد جگادی کرپسارا، جگت ویس وٹا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نام کھنڈا تیج
 پرچنڈا اپنا آپ اٹھا لیا۔ نام کھنڈا تیر کٹار، ہر ساچا ہتھ اٹھایا۔ لکھ چوڑا سی آر پار، جیو جنت نہ کوئی سہایا۔ کوڑی کریا دے نور، جوٹھ جھوٹھ دے
 مٹایا۔ گڑھ توڑے مایا ممتا لوبھ موہ ہنکار، کام کرودھ رہن نہ پائیا۔ ہر جن نام منگت رہے بھکھار، ایکا ونڈی نام ونڈایا۔ ساچی سنگتا کر تیار، کھتری
 براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سرب جییاں دایا نچھایا، اک اکھوایا۔ ورنال برنال و سیا باہر، اٹھاراں برن نہ کوئی اپایا۔ کاغد
 قلم نہ لکھنہار، لیکھا لیکھ بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹ کوئی گئے ہار، وید پُران شاستر سمرت دین گوہیا۔ جگا جگنتر لوک مات لے اوتار، جن بھگتاں ہوئے
 سہایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، ڈبدا بیڑا آپ ترایا۔ دیوے درس اگم اپار، ست سرُپی ناؤں دھرایا۔ میٹنہارا اندھ اندھیار، ساچا چن آپ چڑھایا۔
 رَس کرن نمسکار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دے لتار، پار برہم وڈی وڈیایا۔ وسنہارا سچکھنڈ دھام نیار، سچ محلہ اک سہایا۔ جوتی
 نور کر اُجیار، اندھیری رین نہ کوئی دکھایا۔ کملاپاتی کھیل اپار، گھر بیٹھا ڈمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا کر نیہارا، جگا

جگتتر لئے اوتارا، لہنا دینا دئے چکائیا۔ کلجگ انتم چکچیا لہنا، ہر ساچے آپ چکوانا۔ پنچ تت وکارا پایا گہنا، من مت ویس کراونا۔ جوٹھ جھوٹھ لاگے ہو ہو بہنا، کوڑی کریاگیت سناونا۔ کامی کرو دھی درشن نینا، جوتی دھی دھار نہ کوئی دکھاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاونا۔ کلجگ لہنا جائے چک، ہر ساچا آپ چکائیا۔ دھرت مات دی سپھل کرائے کلجگ، ہر جن ساچے دئے اُپجائیا۔ جن بھگتاں کرے اُجل کھ، دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ سکے کرے ہرے رُکھ، امرت آتم سنج ہرا کرائیا۔ چار ورنناں میٹے بُکھ، دیناں انا تھاں ہوئے سہائیا۔ امرت آتم دیوے سکھ، برہوں روگ کٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کوڑا دئے مٹائیا۔ کلجگ کوڑا بُرج ہنکار، ہر ساچا آپے ڈھاندا۔ راج راجاناں کرے خوار، شاہ سلطان نہ کوئی دکھا سندا۔ جیو جنت نہ دسے کوئی میت مُرار، نہ کوئی سنگ نبھاندا۔ اُمت اُمتی مارے مار، ہر بھانا بھانے وچ رکھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، رَس سورج چن اپنی سیوا آپے لائندا۔ رَس تار ستار، کوٹن کوٹ رہے ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناسی دیکھنہار، آپے دیکھے بے پرواہیا۔ صفت صلاحی صلاح کار، لیکھا کھ نہ سکے کوئی رائیا۔ اکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ بھیو نہ پائے کوئی جیو وچ سنسار، بُدھی رووے دئے ڈھائیا۔ بُدھ نمانی بالی ویلے انت جائے ہار، تن شنگار نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دیکھ دکھائیا۔ بُدھی بل بلوان، تتوت وچ سماندا۔ اپنا کھیل جانے بھگوان، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی لبھدے پھرن نشان، ہر کا نشانہ کوئی نہ پائندا۔ کوٹن کوٹی رسناگان، بتی دند جہوار سن ہلاندا۔ کوٹن کوٹی اندر وڈ وڈ بیٹھے جگت مکان، آسن سنگھاسن نہ کوئی وچھاندا۔ کوٹن کوٹی چڑھ چڑھ تھکے وچ جہان، ہر بھگوان دس نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی لوک مات جھلان نشان، انت نشان کوئی رہن نہ پائندا۔ سرب جییاں دا داتا سیری بھگوان، من مت بُدھ جیا دان جھولی پائندا۔ آپے دیونہارا جگت گیان، جگت جگتی آپ جناندا۔ آپے شکتی کچھے کرے سنج مسان، دھواں دھار آپ دکھاندا۔ آپے مارنہارا بان، آپے چلہ کمان اٹھاندا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ منگے چرن دھیان، چرن چرنودک آپ دکھاندا۔ آپے دیوے مان ابھمان، مایا ممتا آپے موہ ودھاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی ہوند اپنے وچ کٹاندا۔ ساچا بھانا ہر کرتار، قادر کرتا قدرت کھیل

کھلایا۔ بدھ بیسی کرتیار، باؤن بھیکھی بھیکھ وٹایا۔ الکھ لیکھی کھیل نیار، الکھ اگوچر کھیل کھلایا۔ ویکھا ویکھی جانے سنسار، پیکھت درس نہ کوئی پائیا۔
دیس پردیس ہوئے خوار، نر نریش دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد بھانا ساچا رانا ڈھر فرمانا کوٹ برہمنڈ
وچ ور بھنڈ، جیرج انڈ جیو جنت سادھ سنت پشو پنکھی پنچھی اپنے حکمے رہیا پھرایا۔

★ ۲۶ اَسو ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ دلی ★

نرگن نور ہر نرکار، ایکا ایک اینکاریا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بھو نہ آرہیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نورو نور ڈگمگا رہیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں رکھا رہیا۔ ابناسی ہر بھگونت، ہر ہری وڈی وڈیا۔ کھیلے کھیل آدانت، عقل کل آپ
اکھوایا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں دھرایا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، برہما وشن شو سیو لگایا۔ کروڑ تیتیسایا منت، سُرپت راجا اند رہیا
گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکل کھیل کھلایا۔ اک اکل عقل کل دھار، آد جگاد سما۔ جوتی نور اک اُجیار، دُھن انادی
جے کارا لایا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ سچ سنگھاسن جوت اُجیار، پُرکھ ابناسی ڈگمگایا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سُنجننا اک سہایا۔ گھر سُنجننا پُرکھ اکال، ایکا ایک رکھائندا۔ نرگن دیک اپنا بال، آپ اپنا ویکھ
وکھائندا۔ آپے وسنہارا سچ پئی دھر مسال، چار دیوار نہ کوئی بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ ست سرُپ شاہو بھوپ
آپ اپنی رچن رچائندا۔ شاہو بھوپ ہر سچ سلطان، پاربرہم اکھوایا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ جوتی نور نور مہان، ایکا ایک
ڈگمگایا۔ نہ کوئی دوسر دسے ہور نشان، رُو س نہ کوئی چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اپنا رنگ آپے رنگ،
ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ اپنی سیجا بیٹھ پلنگ، آپ اپنا آسن لائندا۔ آپ اپنا رکھے سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائندا۔ آپ اپنی منگے منگ، اپنی بھچھیا آپے

جھولی پائندا۔ آپ اپنا وجائے مردنگ، آپ اپنا تال رکھائندا۔ آپ اپنا در دوار آپے لنگھ، آپ اپنا میل ملائندا۔ آد جگاد نہ ہوئے بھنگ، ابناسی کرتا
 ناؤں دھرائندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سرب کل آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی، گگن پاتال
 ویکھ وکھائندا۔ نج گھر سچ سنگھاسن، ہر ہر آپ سہائندا۔ آپے بیٹھ سرب گنتاسن، گنوتنا گن گن ویکھ وکھائندا۔ پاوے سار پر تھی آکاشن، آکاش
 آکاشاں پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوالا ہر گوپالا، رپ رپ انوپ آپ وٹائندا۔ آد شکت رپ بھوانی، نرگن
 دھار چلائیا۔ آد جگادی جوت نورانی، نورو نور ڈگمگایا۔ پر م پُرکھ شاہ سلطانی، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ پاوے سار دو جہانی، چوواں لوک بھيو گھلایا۔ چوواں
 طبقاں جگت وکانی، آپ اپنا ونج کرایا۔ دھردر گاہی داتا دانی، ایکا وست رہیا ورتایا۔ پاربرہم پر بھ سچ نشانی، لوک مات دے اُپجایا۔ نرگن مایا بندھ
 بندھانی جوڑ جڑانی، آپے جانے اپنی کھانی، آپ اپنا لئے رچایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن رپ نرگن دھار نرگن رنگ رکھ نہ
 کوئی جنایا۔ نرگن نر ہر نرائن، نر ہر آپ اکھوائندا۔ ہر کا بھيو کوئی نہ سکے کہن، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائندا۔ آپے جانے اپنا لہن دین، دینا لہنا آپ
 مکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت ناؤں دھرائندا۔ اجونی رہت ست پُرکھ نرنجن، آد انت وڈی وڈیایا۔ جن بھگتاں
 نیز نام پائے انجن، اگیان اندھیر مٹایا۔ شبد سہیلا سکھا سکھائی سجن، ساکھیات رپ وٹایا۔ تریلوکی ناتھ سگلا ساتھ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، بھوساگر
 پار کرایا۔ اوم سوئم نرگن نرکار رپ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ ہنڈھایا۔ اپنی دھار آپے بنھ، آپے ویکھ
 وکھائندا۔ آپے لیکھے لائے روس، چن، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ آپے لکھ چوراسی میلا ہس ہس، توڑ وچھوڑا آپ کرائندا۔ آپے ہر جن اندر
 جائے وس، آپ اپنی بوجھ بھجائندا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدی بان اک اٹھائندا۔ آپے پنج وکارا دیوے جھس، پنچم تت نہ کوئی سنائندا۔ آپے مارگ
 ساچا دیوے دس، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے آتم رسیا دیوے رس، آتم انتر نچھر جھرنا آپ جھرائندا۔ آپے بھگت بھگونت ہوئے وس، ساچی
 ڈوری نام بندھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگائندا۔ جوتی نور حاضر حضور ہر ساچا وڈ وڈیایا۔ جن بھگتاں آسانسا پور،

بخشے چرن سچی سرنایا۔ دُھن انادی انحد تُوَر، آتم انتر دے سُنایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا دے مٹایا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، مستک ٹکا میٹے
 جھوٹھی شاپیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مِتا اک اتینا، پتت پُنیتا آپے ویکھ دکھایا۔
 پتت پُنیتا پتت پاون، پاربرہم اکھواندا۔ دھارے بھیکھ جوں بل باون، ول چھل دھاری آپ ہو جائندا۔ آپے توڑنہارا لکا گڑھ ہنکاری میٹ مٹائے راما
 راون، بان نرالا آپ لگا سندا۔ آپے غریب نمائیاں بنے ضامن، کاہنا کنسا آپ کھپا سندا۔ آپے ہر جن پکڑے دامن، اپنا پلا آپ پھڑا سندا۔ آپے
 میٹنہارا کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آسندا۔ آپے ویکھنہار اندھیری شامن، جگت اپنی جوت جگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اک اکلّا کر پسا، جگا جگنتر پاوے سار، لوک مات لے اوتار، نرگن سرگن ویس وٹا سندا۔ نرگن ویس سرگن دھار، نرگن سرگن جوڑ
 جڑایا۔ پُرکھ ابناسی مورت نرنکار، پنچ تت ڈیرہ اپنا آپ لایا۔ ست سرُپی بول جیکار، ایکا نعرہ دے سُنایا۔ سو پُرکھ نرنجن کرنہار، کرتا قادر آپ
 اکھوایا۔ ہنگ برہم پر بھ پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایکا رُپ سچی سرکار، دُوجی قُدرت ویکھ دکھایا۔ تیجانیتز دے اگھار، جن بھگتاں دیا کمایا۔
 چوٹھے گھر دیوے وار، چوٹھے پد آپ سمایا۔ پنچم میلا کنت بھتار، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھایا۔ چھویس چھپر نہ کوئے دیوے سہار، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔
 ستویں ست پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، اکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ ایکا ایک اکھوایا۔ اٹھاں تتاں پکڑے بانہہ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ
 دے صلاحیا۔ نو در ویکھے تھاؤں تھاں، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ گھر وچ گھر دے ملا، گھر بیٹھا سہج سکھدایا۔ ٹھنڈا سینا میلانے ملا، ڈو گھی بھوری کایا
 کوری ٹیڈھی بنک پار کرایا۔ تربینی نیئی پھیرا پا، آپ اپنا درس دکھا، امرت آتم سر سرور ساچا جام دے پیا، کاگوں ہنس بنایا۔ بجر کپائی دے تڑا، دُئی
 دوتی پردہ لاہیا۔ آتم سیجا جوت جگا، نرگن میلا میل سہج سُبھایا۔ سرت سوانی پکڑے بانہہ، پنچم مینا وڈی وڈیایا۔ سخیاں سچا منگل گا، ایکا راگ الاہیا۔
 دھنوتی دھن سو بھاوتی در گھر ساچے سو بھار ہی پا، آتم وٹی ودھایا۔ پُرکھ پُرکھو تم ملیا بے پرواہ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سچ گھر کرے کرائے سچ نیاں، سچ
 سچا وڈ وڈیایا۔ گرگھ گر سیکھ ہر بھگت ہر پکڑ اٹھاوے بانہہ، پارکنارے آپ لگایا۔ نتھاویاں دیونہارا تھاں، غریب نمائیاں آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ جگ جگ رچنا ہر زرنکار، اپنی آپ کرائندا۔ لکھ چوراسی کرتیار، گھر گھر ڈیرہ لائندا۔ پنچ تت میتا
 میت مرار، زرگن سرگن آپ اکھواندا۔ ٹھانڈا سیتا ٹھانڈی دھار، امرت کولا کول بھرائندا۔ شبد انادی ایکا اک جیکار، ایکا راگ الائندا۔ آپے راما
 آپے شبد اشٹ دیور پ آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہار پڑکھ سمرتھ، ایکا ایک
 اکھواندا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، سنجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی دیوے متھ، نام مدھانا ایکا پائندا۔ جن بھگتاں سنتاں جنائے آکتھنا اکھ،
 رسنا جہوانہ کوئی سنا سندا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائندا۔ گڑھ ہنکاری بروج جائے ڈھٹھ، رسنا جہوانہ کوئی سنا سندا۔ پاوے سار کایا مندر مٹھ،
 شودوالا ویکھ وکھائندا۔ وسنہارا تیرتھ اٹھسٹھ، جل دھارا روپ وٹائندا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، جوت جوالا ویکھ وکھائندا۔ کھولنہارا ساچا ہٹ، چوڈاں
 لوک آپ کھلائندا۔ جن بھگتاں تن پہنائے ساچا پٹ، ایکا بستر ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چڑھائے اوکھے گھاٹ، ہر
 کا پوڑا اک وکھائندا۔ ہر کا پوڑا اک اٹل، ہر ساچا آپ لگایا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹل، دس کسے نہ آئی۔ جل تھل مہیئل جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ہر گھٹ
 اندر رہیارل، نوری نور ڈمگائی۔ آکاش پرکاس پڑکھ ابناسی جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پل، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کلج ورتے اپنی کل، اچھل اچھل
 بھینو نہ رانی۔ لکھ چوراسی کایا بوٹا ویکھے لگا پھل، چاروں گنٹ پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جگ
 کرتا ہر کرنیہارا، قادر کرتا آپ اکھواندا۔ لوک مات ویکھ پسارا، ورجنڈی پھول بھلایا۔ جیرج انڈی دئے سہارا، ایکا رنگ رنگائندا۔ کرنی کرتا ہر
 کرنیہارا، اپنی کرنی کرت کمائندا۔ جگا جگنتر ہو اجیارا، آپ اپنا روپ درسائندا۔ بھگتی بھگت کرپسارا، بھاگوت اک درسائندا۔ نام بھگوتی کچھ کٹارا، ساچا
 کھنڈا نام چکائندا۔ برہنڈی پاونہارا سارا، بھیکھ پکھنڈا میٹ مٹائندا۔ وپچار دُراچار جیو ہویا نار رنڈا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائندا۔ کرنہارا کھنڈ کھنڈا،
 کھنڈن نیکا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر لوک مات بھجھائے لگی بستر، متوت بھجھائندا۔ اگنی اگت چاروں گنٹ
 رہی گھ، آگے نہ کوئی بھجھایا۔ کوڑ کریا جگت رہی جگ، جوٹھ جوٹھ اپنا ہلارا رہی ہلایا۔ سادھاں سنتاں جیواں جنناں دھیرج جت نہ دسے کوئی

تگ، ست سنتو کہ نہ کوئی دھرایا۔ مانس مانکھ اٹھسٹھ تیرتھ سرور ہوئے گگ، ہنس روپ نہ کوئی جنایا۔ جوگی جتی ستی جنگم سنیا سی ویراگی تیاگی کوئی نہ درشن پائے اُپر شاہ رگ، تن خاکی خاک سما۔ جٹا جوٹ دھار سر پائن چھار، چاروں گنٹ ہوئن خوار، پرہہ ابناسی دس نہ آیا۔ بن ہر بھگت نہ چڑھے کوئی سچ دوار، ادھ وچکارے کھائن مار، کنڈھا پار نہ کوئی دکھایا۔ کلج ٹٹا بھل سنسار، کایا ناتا جھوٹھا موہ پیار، مایا کٹھا جیو ہنکار، نام رتن امولک ہیرا ساچی وست جھولی کوئی نہ پائیا۔ مات پت بھائی بھین ساک سین دھیاں پتر وچا زنجیر، ویلے انت نہ کوئی کٹایا۔ سچ سچ سیس نہ بدھا چیر، ساچا تلک نہ مستک لایا۔ ساچے پنڈت ہتھ نہ آیا روداس کسیرا، گنگوتری گنگا بیٹھے تاریاں لایا۔ تریینی نیئی ویکھیا نیر، سُرستی سنگم نہ کوئی نہایا۔ جیواں جتناں ہوئے ہنگت کڈھے نہ کوئی پیر، دوس ریٰن رہی ستایا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ دیوے امرت سیر، ٹھانڈا سیتا ساتک ست ست ورتایا۔ کلج انتم آئی اخیر، دھرت مات کوکے دے ڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن ویکھ دکھایا۔ دھرت مات ہاہاکار، دوس ریٰن رہی گر لایا۔ چاروں گنٹ جیو و بھچار، گمرمی گمرم رہے کمایا۔ دھیاں بھیناں کرن و پار، ماتا پوت سچ ہنڈھایا۔ سادھ سنت نہ کوئی دھار، گھر گھر بیٹھے دھونیاں تانیا۔ ورنناں برناں بھلیا اک نرنکار، زرگن اشٹ نہ کوئی منایا۔ دیوے دیو دیو آتما سرب سنسار، واستک روپ اک سما۔ وشنوں کھیل کرے سرجنہار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ برہما ویتا نیر نین رہیا اگھاڑ، چاروں گنٹ راہ تکایا۔ شو شکر گل باسک تشکا پائے ہار، ہتھ ترسول رہیا اٹھایا۔ کروڑ تیتیا بول جیکار، سُرپت راجا اندنال رلایا۔ گن گندھرب رہے پکار، کنر بچھپ ناچ کرایا۔ وشنوں ونسی کھیل اپار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کلج انتم پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نہہکنک لئے اوتار، زرگن جوت کرے رُشٹایا۔ لکھ چوراسی دے ادھار، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ کامی کرو دھی لو بھی موہ میٹ مٹائے جگت ہنکار، ہنکاری گرھ رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں اک شنگار، نام بستر اک چھہایا۔ سولاں اچھیا پار کنار، سولاں کلیاں آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دہ دشا چار گنٹ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تبھج سیتج لو آں پُریاں گگن پاتالاں ویکھ دکھایا۔ ہر جن پردہ ہر ہر کھولیا، آتم برہم گیان۔ کایا مندر بہہ بہہ بولیا، ڈھر درگاہی سری بھگوان۔ نام کنڈے ساچے تولیا، اپنا بولا بولے سچ فرمان۔ لیکھا جانے ہوئی ہو لیا، لیکھا کھے دو

جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتر آتم آپے مؤلیا، آپے جوتی نُور مہان۔ جوتی نُور مہان اُجالا، نُور و نُور ڈگمگایا۔ پرم پُرکھ پر بھ
 جوت اُجالا، نرگن نرگن وچ سمانیا۔ (پُرکھ اکال) دین دیا، درد دُکھ بھے بھجن آپ اکھوائیا۔ چرن دوار رکھائے کال مہاکالا، کال دیاں اپنا ناؤں دھرائیا۔
 جن بھگتاں توڑے جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جگ جگ مات بنے دلال، شبد وچولاناں رلائی۔ سنت سہیلے آپے بھال، آپ اپنے رنگ
 رنگائی۔ کایا مندر سچ سچ دھر مسال، در دوار دے سہائیا۔ جوت جگائے کایا مائی کھال، دیک دپ کرے رُشنائیا۔ ویکھنہارا گنگ تھال، مستک مستک
 ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت نرنجن آپ جگایا۔ جوت نرنجن دپ اُجیار، کایا گڑھ سہائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار،
 دھواں دھار نہ کوئی دکھائیا۔ کملپاتی میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ دوس رین کرے پیار، گُرکھاں رنگ رنگائیا۔ لٹ نہ جائے کوئی وچ سنسار،
 ٹھگ چور یار نیڑ نہ آئیا۔ سوچھ سرُپی دیوے درس اگم اپار، تیجا نیتز لوچن نین آپ گھلائیا۔ انحد دُھن سچ دُھنکار، راگی راگ آپ الائیا۔ پنچم
 سخیاں مل مل گائے منگلاچار، واہ واہ ساچا شبد چلائیا۔ ناری کنتا میل بھتار، کنت سہاگی رُپ وٹائیا۔ در سوہے بنک دوار، گھر ساچا اک دکھائیا۔
 سو بھاؤنتی ہوئی نار، پُرکھ نرنجن آپ پرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے ساچے در، جگت وچھوڑا آپ کٹائیا۔ جگت
 وچھوڑا دیوے کٹ، گُر سنگر وڈ وڈیائیا۔ آپ چڑھائے اوکھے گھاٹ، نام چپو لایا۔ نیڑے دے اپنی واٹ، بہنگم چال اک رکھایا۔ سچ سرور دکھائے
 تیر تھ تاٹ، نرمل دھارا آپ وہائیا۔ چوڈاں چوڈاں گھلائے ہاٹ، چوڈاں چوڈاں ونج کرائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل بازی گرنٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نرائن نر، نر اپنا رُپ وٹایا۔ رُپ وٹندڑا پُرکھ سلطان، پرم پُرکھ آپ اکھوائیا۔ دھام سہندڑا ہر
 مہربان، جس گھٹ آسن لائیا۔ جوت جگندڑا نُور مہان، اگیان اندھیر گوائیا۔ شبد سُنندڑا دھر فرمان، اپنا حکم لائیا۔ رنگ رنگدڑا دو جہان، نام
 رنگن اک چڑھائیا۔ گُرگھ اُٹھندڑا دیوے دان، داتا دانی دان جھولی پائیا۔ سخیاں ملندڑا ساچا کاهن، سرتی شبدی میل ملائیا۔ ساچی سرتی سینتا میلا
 رام، کلجک بناس اک دکھائیا۔ نانک گوہند آپے پکڑے دام، گُر شبدی بندھن پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے سچ پیغام، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل

آپے حکم سنا سندا۔ محمد میٹے اندھیری شام، نوری جلوہ نورو نور ڈمگاسندا۔ چار یاری لیکھا جانے کایا چام، چند ستار ڈمگاسندا۔ ملا شیخ مسائق پیر وسنہار نگر گرام، کلمہ نبی امام آپ رلا سندا۔ حق حقیقت پھر لگام، شرع شریعت آپ دوڑا سندا۔ آب حیات پیائے جام، احباب رباب آپ وجا سندا۔ بے عیب پروردگار کرے کرائے اپنا کام، خالق خلق آپ اکھواسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا ویس وٹا سندا۔ شرع شریعت حق حلال، حق حقیقت پھول بھلائی۔ نور الہی جلوہ جلال، ہر رحمت وچ سمائی۔ کائنات ایکا دیوے ساچا دھن مال، کلمہ کلمہ کرے پڑھائی۔ کایا کعبہ دیکھے مار جھات، دو دوآبہ کھوج کھوجائی۔ نور الہی سبج ساک، مہربان وڈ وڈیائی۔ پیر دستگیر شاہ حقیر آپے دیکھے چڑھ چڑھ اپنے راک، اپنا گھوڑا آپ دوڑائی۔ چوڈاں طبقاں کھولے تاک، ست ست وند وندائی۔ انتم کلجگ آپ سوائے اپنی کھاٹ، اپنا لہنا دینا دے چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ بے پرواہ الہ، ایکا ایک اکھواسندا۔ آپے بنیا سچ ملاح، اُمتی بیڑا آپ چلا سندا۔ آپے رحمت رحمان رحیم رہیا اکھوا، مہبان نام دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا رنگ تیرے سنگ تیری سیجا دیکھ پلنگ، تیرے نال پرنا سندا۔ کلجگ تیرا تیرا رنگ، تیرا رنگ چڑھائی۔ صدی سدپوی منگی منگ، ایکا سلا لگائی۔ چوڈاں چوڈاں لایا انگ، انگیکار دس نہ آئی۔ کنگرے کنگرے وجے مردنگ، چاروں گنت کوکے دے ڈھائی۔ اعلی اللہ کسیا تنگ، ٹرنگ آپ دوڑائی۔ کلجگ کوڑا گیا پنڈھ، اگلا لیکھا رہیا مکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا داتا سورا سربنگ، سرب گن آپ اکھوائپا۔ گنوتا گن کر نیہار، ہر سبج میت مراریا۔ جگ جگ بھگتاں دے سہار، توڑنہارا گڑھ ہنکاریا۔ سبجگ تریتا دواپر پائے سار، انتم آئی کلجگ انتم واریا۔ کھلڑے کیس سیس جگدیش دیکھ دکھا رہیا۔ چاروں گنت ہاہاکار، ہر کا روپ نہ کوئی دسا رہیا۔ گردر مندر مسجد مٹھ ہو یا و بھجار، دھیرج جت نہ کوئی دھرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا اندر دیکھ دکھا رہیا۔ کلجگ تیرا اندر پھول، ہر ساچا دیکھ دکھائی۔ تیری مایا تیرا گھول، تیرا ڈنک وجائی۔ تیرا جوٹھ تیرا جھوٹھ تیرا قول، تیری دھار سہائی۔ تیرا کام تیرا کرودھ تیرے کول، تیرا رنگ رنگائی۔ تیری مایا تیری متا کڈھے تیرا پول، تیرا پلو پھول بھلائی۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں

سچ دست نہ رکھی کسے کول، چارے کٹناں خالی رہے دکھایا۔ کلجگ انتم ماریا ڈھول، رائے دھرم لئے انگڑائیا۔ چتر گپت اپنا لیکھا رہیا پھول، سمت ستاراں
دئے دکھایا۔ لاڑی موت کرے قول، ہتھیں مہندی لال رنگ رنگایا۔ پرکھ اگتا دھر درگاہی سچکھنڈ نواسی رہیا بول، دھر فرمانا اک سنایا۔ وشنوں
تولے ساچا تول، دیونہار رزق سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، لہنا دینا رہیا مکائیا۔ لہنا دینا ہر بھگوان، کلجگ مول
چکوانا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ نشان، سچ سچ رنگ رنگوانا۔ کوڑی دسے نہ کوئی دکان، ہر کا نام ایک اہٹ وکوانا۔ نہ کوئی راج نہ راجان، شاہ سلطان نہ کوئی
اکھوانا۔ نہ کوئی در نہ دربان، نیوں نیوں سیس نہ کوئی جھکوانا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، ساچا کھیڑا نہ کسے وساوانا۔ نہ کوئی مایا ممتا آسا ترسنا و سے تام،
ہوئے روگ نہ کسے ستوانا۔ پاربرہم ابناسی کرتا جگ جگ کرے اپنا کام، دوسر کوئے نہ سنگ رلاوانا۔ اپنا کام آپے کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیایا۔ سو پرکھ
نرنجن جوت دھر، ہنگ برہم کرے گڑمایا۔ سو شیر شیر پائے ڈر، بے ہنگ جبک رہیا ڈرائیا۔ سنگھ روپ نو کھنڈ پر تھی اندر جائے وڈ، لکھ چوڑاسی بھے
بھیانک درس دکھایا۔ وشنوں ونسی کھیل کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ بھگون توڑنہارا گڑھ، کلجگ گڑھ رہن نہ پائیا۔ سنت سہیلے وچوں پھڑ، لکھ چوڑاسی
وچوں لئے ترایا۔ جوت جگائے بہتر نڈ، دوس رین کرے رُشنائیا۔ جگت ویدیا نہ کوئی جائے پڑھ، آتم ویدیا کرے پڑھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، رام
کرشن عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نانک گوہند آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی چوٹی نہ جڑ، پاربرہم ابناسی کرتا نرگن جوتی جوت ڈمگایا۔ اگنی
ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دباہیا۔ شتر و ہونہ سکے کوئی پھڑ، کھنڈا تیر کٹار گھاؤ نہ کوئی لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی آگے کوئی نہ سکے اڑ، ہر کاشد تیر
کٹار مارے مار، مارنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایک نام تیز کٹار، تکھی دھار وچ سنسار، ایکنکار
نرگن دھار اپنی آپ چلایا۔ نرگن کھنڈا تیر کمان، شبد شبدی ہتھ اٹھاندا۔ پاوے سار دو جہان، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ میٹ مٹائے شاہ سلطان، راج
راجاناں خاک ملاندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دھن نام، بھنڈارا جھولی پاندا۔ رسنا جہوا دند بتیس جھوٹھا گان، کر کرپا میل ملاندا۔ اجپا جاپ کرے
پروان، سن سادھ ویکھ دکھاندا۔ جوگ ابھیاں کرے پچھان، راگ ناد پھول پھلاندا۔ پتت پاؤن ایک ایک سری بھگوان، اک ٹیک رگھناتھ

دھرائندا۔ چار ورن دکھائے اک نشان، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گود بٹھائندا۔ ورن برن سرب مٹ جان، جس جن آتم برہم جنائندا۔ نجائندا نند کر پروان، پرمانند دکھائندا۔ درس دکھائے گوپی کاہن، منڈل راس آپ نچائندا۔ سیتا رام ویکھے بیبابان، راون لکا گڑھ آپ تڑائندا۔ نانک گوہند کر پروان، نام ست ست نام درڑائندا۔ بھگت بھگونت وسن اک مکان، ایکا گھر وسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوگ جگت جگت بھگت اپنے ہتھ رکھائندا۔

☆ پہلی کنگ ۲۰۱۶ یکری ۱۵ کنگ دے نوت دربار وچ جیٹھووال ☆

ہر بے انت بے پرواہ، آد زرنجن جوت اکلیا۔ ابناسی کرتا سچ ملاح، پاربرہم پڑکھ سلطانیا۔ دیونہارا سچ صلاح، شبد سنائے راگ ترانیا۔ چپاونہارا ایکا ناں، ناؤں زرنکار آپ دھرائندا۔ دیونہارا ساچا تھاں، تھان تھنتر اک سہانیا۔ پکڑنہارا ساچی بانہہ، زرنگن روپ سری بھگوانیا۔ بننہارا پتا ماں، ایک ایکنکارا ویس وٹانیا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، وڈ داتا ہر مہربانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل مہانیا۔ آد جگادی ہر بھگوانا، ہر ہر روپ سمائیا۔ داتا دانی وڈ بلوانا، ایکنکارا ناؤں دھرائندا۔ سچ تحت سچ سلطانا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل اپنا آپ دکھائیا۔ ایکا نور نور نورانہ، مورت اکال ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن انتا ہر بھگونت پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی ہر شہنشاہ، ست پڑکھ اکھوائندا۔ اپنے بھانے رہیا سما، بھيو کوئی نہ پائندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، ساچا تھم سنائندا۔ لوآں پڑیاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ بنت بنائندا۔ روس سیوالا، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ جوتی نور ڈمگ، آکاش پرکاش دکھائندا۔ ہر سلطانا بے پرواہ، گھر ساچے سگن منائندا۔ آپے پتا آپے ماں، آپ اپنی گود سہائندا۔ ست ڈلارا آپ اچھا، شبدي تھم جنائندا۔ اپنی سیوا آپے لا، آپے کار کرائندا۔ اپنا در آپ سہا، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنا مندر آپ بنا، آپے سچ وچھائندا۔ اپنی ناری آپ اکھوا، آپے کنت ہنڈھائندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، رنگ رنگیلا آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، سگلا سنگی آپ

نہکک ہر شبد جندار جگ ۸

ہو جائندا۔ اپنا ترنگ آپ دوڑا، آپے پھیرا پائندا۔ اپنی منگن آپ منگا، آپے بھچھیا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد
 اینکار عقل کل آپے دھار، کُومتا آپ اھوئندا۔ عقل کلا کل ہر نرکار، پاربرہم سلطانیا۔ آد جُگادی کھیل اپار، پُرکھ ابناسی والی دو جہانیا۔ جوتی نُور نُور
 اُجیار، گھر دپیک اک پردھانیا۔ ساچا سوہے اک دوار، سچھنڈ واسی وسے ایک سچ لکانیا۔ تھر گھر میلا اک نرکار، میت مُرارا در پروانیا۔ سرب گھٹ
 واسی کھیل اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ ویس اولاک اکلا، ہر ہر آپ کرائندا۔ اپنا آسن آپے ملا، آپے
 ویکھ وکھائندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے شبد اُپجائندا۔ اپنے دپیک آپے بلا، آپے جوت جگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا
 رُپ ست سرُپ آپے آپ اُپائندا۔ ست سرُپ ہر پرکاس، اُنھو رُپ وٹایا۔ آد جُگاد نہ جائے وناس، نیتز نین نہ کوئی وکھایا۔ نہ کوئی پرتھی نہ
 آکاش، گگن منڈل نہ کوئی دھرایا۔ رُوس نہ داسی داس، سورج چن نہ کوئی چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لئے اُپایا۔
 اپنی بنت آپ بنائے، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ اپنا تھم آپ سنائے، حکمی تھم سنایا۔ آپ اپنا انگ لگائے، انگیکار آپ ہو جائیا۔ آپ اپنا مردنگ وجائے، سچ
 مردنگ ہتھ اُٹھایا۔ اپنے در اپنی منگ آپ منگائے، آپے بھچھیا جھولی پانیا۔ اپنا سنگ آپ نبھائے، گھر ساچے سچ سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، در اپنے الکھ جگایا۔ الکھ نرنجن الکھ جگا، ایک منگ منگائندا۔ دُھر درگاہی جھولی اپنی آپے آگے رہیا ڈاہ، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے
 دستہارا راہ، اپنا مارگ آپے لائندا۔ آپے تھم دے سنہا، آپے سیو کمائندا۔ آپے اپنا ناؤں لئے وٹا، نرگن اپنا رُپ وٹائندا۔ آپے سرگن میلا سچ سُبھا،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سوہا پائندا۔ ساچا گھر ہر سُنھنجا، ایک ایک اینکاریا۔ جگے جوت آد نرنجنا، نُور نُور اُجیاریا۔
 پاربرہم درد دُکھ بھے بھنھنجا، پرم پُرکھ اک اھوارہیا۔ دو جہانی ساچا سچنجا، دُھر درگاہی آسن لا رہیا۔ آپ چلائے اپنا جہازنا، اپنا بیڑا آپ بھرا رہیا۔
 آپے کرے اپنا کاجنا، کرتا پُرکھ آپ اھوارہیا۔ آپے مارے اپنی واجنا، آپے اپنا میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 رُپ وٹا رہیا۔ رُپ وٹائے ہر کرتار، اپنی دیا کمائندا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نرکار آپ ہو جائندا۔ اپنی کوری بھوری ہو یا پار، آپے کھیل کھلائندا۔

اپنے پوڑے آپے چڑھ، ایک مندر آپ سہایا۔ اپنا پھڑ آپے لڑ، آپے باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ اپنا ویس آپ کر، آپے کھیل کھلا سندا۔ وِشنوُ وِسی سے در، نیوں نیوں سیس جھک سندا۔ برہم سرن سرنائی گیا پڑ، سرنگت اک دکھ سندا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑ، گھڑ نہار بھو کوئی نہ پائندا۔ اپنی لائے آپے جڑ، آپے بنت بنا سندا۔ دھواں دھار آپے کھڑ، پرکاش پرکاش سما سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا انگ کٹا سندا۔ اپنا انگ آپ کٹ، آپے ویکھ دکھایا۔ ایک روپ ساچا کٹ، وِشنوُ ویل ودھایا۔ آپے برہم کر پرگٹ، آپے دئے وڈیایا۔ آپے شکر کھیل بازیگار نٹ، بھولے ناتھ لئے اٹھایا۔ آپے سے گھٹ گھٹ، لو انتر آپے اٹکایا۔ آپ جنائے اپنا ہٹ، ساچا دوارا اک گھلایا۔ دوہاں مارے ایک سٹ، تیجے در وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیاں وچولا آپے بن، آپ اپنا میل ملایا۔ ہر وچولا بے انت، بھید کوئے نہ پائندا۔ کھیلے کھیل آد انت، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کنت، کنت کنتوئل ویس وٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ سہا سندا۔ وِشنوُ برہما شکر میلا، ست پُرکھ زرنجن آپ کر سندا۔ شبد بنائے گروگر چیل، در ساچے سو بھا پائندا۔ آپے بنے سجن سہیلا، ساچی سکھیا سکھ سمجھا سندا۔ در گھر ساچے چاڑھے تیلا، آد زرنجن سگن منا سندا۔ اپنا کھیل پار برہم پر بھ آپے کھیلا، دوسر نہ کوئی ویکھ دکھ سندا۔ آپے سے رنگ نویلا، دھام اولڑا اگم اگمڑا آپ اکھوا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اک سمجھا سندا۔ ساچی سکھیا ہر کرتار، وِشنوُ برہما شو سنا یا۔ آپ اٹھایا کرے خبردار، آلس نندرا نہ کوئی رکھایا۔ سچکھنڈ وسیا زرنجن دھار، زرنجن داتا بے پروا ہیا۔ شبد سرت کر پیار، برہمنڈ کھنڈ رچن رچا یا۔ لوآں پُریاں کر آکار، بیٹھا آسن لایا۔ اپنی اچھیا بھرے بھنڈار، ساچی وست اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھا یا۔ ساچا حکم دُھر فرمان، ہر ساچا آپ جن سندا۔ تیاں دکھائے اک مکان، در گھر ساچا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ وِشنوُ سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ سنا یا۔ میرا حکم تیرا فرمان، تیری دھار بندھایا۔ میرا آہار تیرا پین کھان، میرا درس تیری وڈیایا۔ میرا استھان تیرا مکان، تیرا دھیان چرن اٹکایا۔ میرا نشان تیرا گان، انتر تیرے

بوجھ بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھائی۔ وشنوں سُن شبد جیکارا، اپنی لئے انگڑائی۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پاربرہم تیری وڈ وڈیائی۔ تیرے گھر سچ بھنڈارا، ہوں سیوک رگھرائی۔ تُوں داتا بخشنہارا، ہوں بھکھک اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ تُوں ونج کرائے سچ ونجارا، تیرا ونج تیرے ہٹ وکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرنی تیری گیا پڑ، ایکا اکھ دئے بُجھائی۔ وشنوں رووے کرے پکارا، اگے سیس جھکائندا۔ تیرے اندروں میں آیا باہر، تیری جوت ڈمگائندا۔ تیرا شبد میرا پیار، تیرا گھر وسائندا۔ تیرا چرن میرا دوار، ساچا رُپ وٹائندا۔ تیرا پریم میرا آہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے اگے سیس جھکائندا۔ وشنوں دوویں جوڑ کرے ارداس، پر بھ ساچے سُن بیننتیا۔ سدا وسدا رہا تیرے پاس، ہوں ناری تُوں ساچا کنتیا۔ تیرا دپیک ہوئے میرے گھر پرکاس، تیرا نام ساچ سوگنتیا۔ تیرا رُپ میرے اندر رکھے واس، دھیرج دھیر اک بدھنتیا۔ آد جگاد رہواں میں داس، دوسر در نہ کوئے سہنتیا۔ ہر نرنکار نہ کری نراس، سُن صاحب بیننتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے در سوہے تیری دھن دھن ہوئے سوہا وئنتیا۔ سوہا وئنتی نار سہاگن، وشنوں کنت کرے گڑمائی۔ پاربرہم تیرا ویراگن، میرے گھر وجے ودھائی۔ برہما بن جائے نال لاگی لاگن، ساچا سگن منائی۔ بھولے ناتھ اٹھ اٹھ جاگن، نیتز نین کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوار ہوئے گڑمائی۔ وشنوں منگے بن بھکھار، پر بھ اگے جھولی ڈاہندا۔ نرگن تیرا کریا آکار، سرگن ویس وٹائندا۔ کون رُپ ہوئے اُجیار، کون رُپ ویکھ وکھائندا۔ آد انت کوئے نہ جانے تیری دھار، تیرا بھو کوئے نہ پائندا۔ تُوں داتا داتار وڈ سُننیہار، ہوں سیوک اک سنائندا۔ نہ کوئی دوسر دسے پیار، تڈھ بن اور نہ کوئے وسائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگن آیا تیرا در تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائندا۔ نرگن وشنوں داتا ہوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ نرگن سرگن جوڑا جوڑ، ساچا کھیل آپ کھلائندا۔ سچھنڈ دوارے تیئوں گیا بہڑ، تیرا رُپ آپ وٹائندا۔ تیرے مندر لایا پوڑ، اُپر چڑھ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ساچی سکھیا یعنی سکھ، ہر ساچا سچ سمجھائی۔ وشنوں تیری جھولی پاوے بھکھ، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ تیرا لیکھا اپنے دوارے پہلوں دیوے لکھ، دوجی رچن پھیر رچائی۔ تیرا نیتز

نین آپے لئے پیکھ، گھر اپنے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ وشنوں سُن اُٹھ بل دھار، ہر ساچا کرے
 جنائیا۔ نال اُٹھا برہما یار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پاربرہم کرپا کرے اپرا پار، دیوے برہمے وڈ وڈیائیا۔ شبد دُھن انادی سچ دُھنکار، سُن دُلا رے سیوا
 لائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر، اپنا حکم سنائیا۔ اُتپت کرے سرب سنسار، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ شکر سویا لئے اُٹھال، ایک حکم جنائیا۔ پُرکھ ابناسی بن دلال،
 اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، بھيو کوئی نہ پائندا۔ برہما چرن گیا
 ڈھٹھ، نیتز نیر نین وھائندا۔ پاربرہم دے سمجھاوے مت، کون رُپ رنگ رنگائندا۔ پُرکھ ابناسی جائے ٹھ، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ ترے گن مایا کر
 اُتپت، برہمے جھولی پائندا۔ پنج بیجیا ساچے وت، ساچی سکھیا اک سکھائندا۔ آپے بوند آپے رت، آپے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی رچن رچائندا۔ لکھ چوراسی ہر ہر کھیل، وڈ وڈا وڈیائیا۔ آپ اپنا کریا میل، آپے کھ چھپائیا۔ آپے پنج تت چاڑھیا تیل، آپ
 اپنا در سہائیا۔ آپے وسے رنگ نویل، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک سیوا رہیا سمجھائیا۔ وشنوں سیوا ساچی لا، ہر
 ہر حکم سنائندا۔ دیونہارا رزق سب، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ برہما برہم رُپ جائے سما، زرگن سرگن میل ملائندا۔ شکر بنیا مندر دیوے ڈھاہ، پنج تت
 رہن نہ پائندا۔ کھیلے کھیل بے پرواہ، اپنی کل ورتائندا۔ شبد سرُپ شبد جنہا، شبدی شبد پڑھائندا۔ برہما لیکھا رہیا منہا، اپنے کھ صلاحائندا۔ چارے ویداں
 آپ جنہا، چارے کوٹاں ویکھ دکھائندا۔ دہ دشا پھیری پا، لوآں پُریاں جوت جگائندا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈا، آپے حصہ پائندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ
 رچن رچا، ساچا گپٹ بنائندا۔ لکھ چوراسی آپ بھوا، آپے ویکھ دکھائندا۔ اپنے بھانے رہیا سما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پر بھ
 بے انت، کھیلے کھیل جگ جگنت آد اناد ایک ایک اکھوائندا۔ ایک ایک اینکارا، چارے جگ گپٹ بھوائیا۔ لکھ چوراسی پسر پسا، برہم برہم برہم وجے ودھائیا۔
 پاربرہم رُپ اپرا، دس کسے نہ آئیا۔ چھٹی جگ ایک دھار، ایک کوٹ سہائیا۔ برہما منوتر ہوئے اُجیار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سنائیا۔ لیکھا لکھنہار گوپال، کاغد قلم نہ کوئے رکھائندا۔ آد جگادی دین دیال، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ سنگ رکھائے

کال مہاکال، ساچی سیوا لائندا۔ لکھ چوراسی ترے گن جنجال، جگت جنجالا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رتھ آپ چلائی۔ رتھ رتھواہی وڈ بلوان، ایک ایکونکاریا۔ آپے دیکھے مار دھیان، آپ اپنا رپ وٹا رہیا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، اپنا حکم آپ سنا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جتا رہیا۔ وشنوں داتا جیوا دان، دیوے رزق سبایا۔ در گھر ساچے منگے بن نادان، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ اٹھے پہر ہر چرن دھیان، نیتز نین راہ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھ دکھایا۔ وشنوں منگ سچھنڈ، اپنی منگ منگا لائندا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ کھنڈ، بھيو ابھید گھلائی۔ توں سہاگی کنت تیرا وچھوڑا بنائے دھاگن نارنڈ، ساچی سیجانہ کوئے ہنڈھائندا۔ تیری کروٹ نہ دیکھاں تیری کنڈ، تیرا ورنہ کوئے بھڈھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے ساچا ورن، کون گھر میل ملائی۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، وشنوں ونسی دے سمجھایا۔ تیرا میرا سچ پیار، در گھر ساچا اک سہانیا۔ بھيو نہ پائے لکھ چوراسی جیو جنت کوئی سار، سنمگھ بیٹھ نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایک ساچا ورن، تیری کرے سچ گڑمایا۔ وشنوں تیرا میل ملاؤنا، لکھ چوراسی ہو پردھانیا۔ نو نو چار پار کراؤنا، برہما وید نہ بھيو گھلایا۔ اکال مورت رپ وکھاؤنا، زرن گن جوت جگے مہانیا۔ جونی رہت ناؤں دھراؤنا، ست پُرکھ زرنجن وڈ سلطانیا۔ آد زرنجن سیوا لاؤنا، جوتی نور ڈمگایا۔ برہم برہم برہم دیکھ وکھاؤنا، در ساچا اک سہانیا۔ تیرا ڈنکا تیرے نام لوک مات و جاؤنا، پرگٹ ہو سری بھگوانیا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ اکھاؤنا، ہنس تیرا رپ پچھانیا۔ سوہنگ شبد سچ چلاؤنا، زرن گن اپنی کل ورتانیا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، نہہکنک زرن گن رپ پرگٹ ہوئے والی دو جہانیا۔ تیرا میرا ڈنک و جاؤنا، تیرا مردنگ منگ ترانیا۔ تیرا بنک آپ سہاؤنا، تیرا راگ میرا گانیا۔ تیرا بنک آپ سہاؤنا، تیرے در بنے دربانیا۔ تیرا دھام آپ وساؤنا، محل اٹل دیکھ مہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں دتا ساچا ورن، ویلے انت کرے پروانیا۔ کلجک ویلا انت سہائے، ہر جوت کرے رُشنائیا۔ ایک وشنوں رپ وٹائے، پنچ تت سری بھگوانیا۔ تیرا لہنا دے چکائے، نو سو چرانوے جگ چوکڑی رکھنا اک دھیانیا۔ تیرا گہنا تیرے تن پہنائے، چرن دھوڑ کرائے اشنا۔ سنجگ کوٹن کوٹ وار دیکھ وکھائے، رام رام رپ وٹانیا۔ کوٹن کوٹ گوتم سیوا لائے، کوٹن

کوٹ اہلیا سیلا چرن جُھہانیا۔ کوٹن کوٹ راون دئے کھپائے، لنگا گڑھ آپ تڑانیا۔ کوٹن کوٹ بھیلنی بن بن ترائے، منگے آئے در دربانیا۔ کوٹن کوٹ سینا لئے پرنائے، ساتک ست سری بھگوانیا۔ ہر کا بھيو کوئی نہ پائے، بل باون راہ تکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلانا۔ کوٹن کوٹ کرشن آتم دیو، کاہنا اپنا رُپ وٹانیا۔ کوٹن کوٹ رادھا کرے سیو، چرن کول دھیان لگانیا۔ کوٹن کوٹ یدھشٹر منگے میو، کوٹن کوٹ ارجن بان اٹھانیا۔ کوٹن کوٹ کرے کھیل الکھ اَبھیو، کوٹن کوٹ دروید سْت درویدی لاج رکھانیا۔ کوٹن کوٹ پیر سُداما گائے رسنا جہو، کوٹن کوٹ پدر بیٹھے راہ تکانیا۔ کوٹن کوٹ ہنکاری دریودھن نہ پائے بھيو، جوٹھا جھوٹھا بیٹھے گڑھ بنانیا۔ کوٹن کوٹ رتھ رتھوا ہی بن بن کرن سیو، تریلوکی ناتھ کوٹ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکال پُرکھ ایکونکار اجونی رہت اک وڈیانیا۔ کوٹن کوٹ بڈھ گیان، کوٹن کوٹ انتر لو لائیا۔ کوٹن کوٹ منگن دان، آگے بیٹھیاں جھولیاں ڈاہیا۔ کوٹن کوٹ کرن اشان، چرن دھوڑی خاک رمانیا۔ کوٹن کوٹ ویکھے رُو سس سورج چن بھان، ستار منڈل منڈپ رہے سہانیا۔ کوٹن کوٹ پون پانی کڈھن وگار، کوٹن کوٹ دھرت دھول اُپر ڈیرہ لائیا۔ کوٹن کوٹ جھلائے نشان، کوٹن کوٹ خاک سمانیا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ کرے پردھان، کوٹن کوٹ کلمہ رہے پڑھانیا۔ کوٹن کوٹ محمد راہ تکان، نگاہبان مہبان بیو نظر نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ نانک در پردان، سچکھنڈ بیٹھے آسن لائیا۔ کوٹن کوٹ در دربان، دھرو پرہلا د آپ سہانیا۔ کوٹن کوٹ گوہند جھلائے نشان، پوت سپوتا دئے وڈیانیا۔ کوٹن کوٹ وید پُران، برہما وید ویاسا گئے لکھانیا۔ کوٹن کوٹ شاستر سمرت کھول ڈکان، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ کوٹن کوٹ انجیل قرآن، تیس بتیسا گئے گانیا۔ کوٹن کوٹ کھانی بانی ہو پردھان، ایک نعرہ رہے لگانیا۔ کوٹن کوٹ کبیرا در گھر طے مان، جو آئے چل سرنایا۔ کوٹن کوٹ جُگ جگنتر آد انت پاربرہم ابناسی کرتے تیرا منگن چرن دھیان، ایک اپنا راہ تکانیا۔ کوٹن کوٹ تیرا سُنن دُھر فرمان، گر ارجن دئے گواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھیل مہان، کلجگ انتم ویکھ وکھانیا۔ پرگٹ ہویا نہکٹک ملی بلوان، دُوسراوٹ نہ کوئے رکھانیا۔ اپنے ہتھ رکھی تریلوکی کلیان، برہما وشن شو کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند اپنے حکم پھرانیا۔ رُو سس ساچا شبد سُنن لا لاکان، پُرکھ اگنڑا آپ سنانیا۔ چو داں طبقال پاونہارا آن، ایک نر آپ خدانیا۔ کائنات ہو پردھان، سچ امام رُپ

وٹائی۔ انا الحق تیرا دیکھے حق نشان، سچ حقیقت نال رلائی۔ مقامے حق ہو پردھان، عاشق معشوقا لئے جگایا۔ بنیا معشوق گن ندھان، عاشق دیکھے خلق
 خدایا۔ کایا کعبہ ہر مہربان، ایک مہ دے سمجھایا۔ دلدل اعلیٰ ساچا راکا چڑھیا نوجوان، واگ اپنے ہتھ رکھایا۔ کرن آیا سچ پچھان، اُمت اُمتی دیکھ
 دکھایا۔ نبی رسولاں پائے آن، ملا شیخ مسائق پیر شبد زنجیر آپ بندھایا۔ اک توفیق نگاہبان، لاشریک اک خدایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری انتم ور، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، ہر ساچا دیکھ دکھایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتھج سیتیچ پھول پھولا سندا۔
 کلج چار کُٹ بھاجی پھیری جھوٹھی گنڈھ، جھوٹھانا تا جوڑ جڑا سندا۔ در در گھر گھر دے بھیکھ پاکھنڈ، ہر کاشٹ نہ کوئے مناسندا۔ جیو جنت سادھ سنت
 نار دھاگن ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے مناسندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ، شو دوالے زرگن جوت نہ چڑھیا چند، پرکاس پرکاس نہ کوئے اُپا سندا۔ کلج جیو
 بھاگاں مند، مایا ممتاسنگ پرنا سندا۔ ہوئے ہنگتا ہوئی کندھ، کوڑا گڑھ نہ کوئی تڑا سندا۔ سادھاں چھڈیا پرمانند، نجمانند نہ کوئی درسا سندا۔ رسنا آہار مدرا
 ماس گند، نانک گوہند در دُرکا سندا۔ رام کرشن نہ دیوے کسے سنگ، دُرکا اشٹ نہ کوئی دکھایا۔ وشنوں منگی اپنی منگ، کلج ویلا انتم آسندا۔ پاربرہم
 لے چڑھیا نام مردنگ، لوآں پُریاں آپ سنا سندا۔ کرنہارا کھنڈ کھنڈ، ایک کھنڈا آپ چکا سندا۔ ساچی دست آتم ہر سنگت ساچی دے ونڈ، نہہکلنک ہر سیو
 کما سندا۔ ابناسی کرتا لائے رنگ، کوٹن کوٹ جگ جگ وچھڑے، آپ اپنا میل ملا سندا۔ آپے چاڑھے چوٹی سخرے، سچکھنڈ دوارے آپ بہا سندا۔ نو
 کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی وچوں گرگھ ساچے تھوڑے نکھرے، جو سرسا بھیٹ چڑھایا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری
 انتم ور، نہہکلنک آپ اکھو سندا۔ نہہکلنک ہر بلوان، کلج انتم آیا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار منگدے رہے دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ نیوں نیوں سجدہ
 کر کر مندے رہے آن، اپنا سیس نہ کسے اُٹھایا۔ بھانا منن وچ جہان، ہر بھانے آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپے
 کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا دوا پر جگ جگ اوتار، ہر ساچا آپ گھلا سندا۔ لوک مات کر اُجیار، ساچا مارگ لا سندا۔ شبد تیرا کھنڈا سچ کٹار، تیر کمان ہتھ
 پھڑا سندا۔ رتھ رتھو ہی بنھے دھار، گیتا گیان درڑا سندا۔ کلج انتم ہو پردھان، کلمہ آپ پڑھایا سندا۔ نانک گوہند رنگ کرتار، نام ست رنگ رنگا سندا۔

چار ورن کر پیار، ایکا مت سمجھائندا۔ بن ہر دوسر نہ کوئی دوار، پُرکھ اکال اک دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم وار، نہکلنک نرائن نر، اپنی کل آپ ورتائندا۔ نہکلنک سور سلطانا، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا۔ ویہہ سو بکرمی ہو پردھانا، لوک مات جوت جگایا۔ ویہہ سو اک والی دو جہانا، ایکا منتر نام درڑایا۔ ویہہ سو دو در دربانا، در درویش ویس وٹایا۔ ویہہ سو تن پتر سجانا، گرکھ ساچے لئے اٹھایا۔ ویہہ سو چار بدھا گانا، آپ اپنا حکم منایا۔ ویہہ سو پنج بکرمی ہو پردھانا، پر بھ لہنا لہنے پایا۔ ویہہ سو چھ تیرا نشانہ، سوہنگ شبد اپایا۔ ویہہ سو ست گونی کاہنا، گرکھ سرتی ناچ نچایا۔ ویہہ سو اٹھ کھیل مہانا، سنت منی سنگھ لیکھے لایا۔ ویہہ سو نو نوجوانا، نوں در ویکھے کھوج کھجایا۔ ویہہ دس در پروانا، در ساچا دئے سہایا۔ سولائ گھر کھیل مہانا، بال بالا لیکھے لایا۔ سنگھ منجیتا اک ترانہ، سُرپت راجے اند رہیا سنیایا۔ سنگھ پال دیوے اک گیانا، بالمیک آپ اٹھایا۔ دیونہارا دھر فرمانا، ساچی سیوالایا۔ ویہہ سو گیاراں کھیل اپارا، ساڈھے تن ہتھ مندر آپ اپایا۔ گر سکھاں میلا ڈونگھی کندر گر در مندر مسجد ڈیرہ ڈھایا۔ ویہہ صد باراں سچ اکھاڑا، ستاراں ہاڑا لوک مات آپ لگایا۔ گر سکھاں اگ بُجھائی گئی بہتر ناڑا، امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو دس ہو یا وس، ہر جن میلے نس نس، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ ویہہ صد باراں رنگ انمول، ہر سنگت آپ چڑھایا۔ پاربرہم پر بھ بنیا تولا، ایکا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ ہر مندر اندر پیارولا، اُنی ہاڑ وٹی ودھائی۔ سیوک سیوکمائے بدلایا چولا، اللہ رانی کھ سرمایا۔ پرگٹ ہو یا اُپر دھولا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گر سکھاں امرت بھریا کولا، اپنی ہتھیں بند کرائیا۔ اک پیائی ساچی بوند نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ پنج تت نہ پائے کوئی رولا، جگت واسنا نہ ویکھ دکھائی۔ پاربرہم پر بھ بنیا عالا بھولا، بھرم بھلکھے سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک جوت کرے رُشنائیا۔ ویہہ صد تیراں ہو اُجیار، ہر ساچا جوت جگائندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، سادھاں سنتاں آپ اٹھائندا۔ شبد اگئی مارے مار، نام ڈنڈا ہتھ اٹھائندا۔ سچ وست نہ کرے کوئی پیار، جھوٹھا ونج سرب دکھائندا۔ رسنا گا گائے ہار، ہر کا درس کوئے نہ پائندا۔ پڑھ پڑھ راگ رہے اُچار، ساچا راگی دس نہ آئندا۔ وجان ناد سنان سنسار، آتم ناد نہ کوئے وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھائندا۔ دس تن تیراں سچ وہارا،

ہر ساچے آپ کرایا۔ اک نریل کر تیار، ساچا سگن ہتھ اٹھایا۔ کوئی ملے جگ گرکھ پیارا، جس اگے بھیٹ چڑھایا۔ سادھاں سنتاں اندر ویکھیا کام کرددہ
 لوبھ موہ ہنکارا، پر بھ آیا کھ بھوایا۔ شاہ سلطانا دتا اک ہلارا، سیس دستار اک بندھایا۔ گرکھاں کریا سچ پیارا، ہر سنگت نام دھرایا۔ نو دوارے پار کنارہ،
 دسویں اپنا درس دکھایا۔ ناتا تھ سرب سنسارا، جو جن سرنائی آیا۔ اندر وڑ کے ویکھے چو وچارا، حاضر حضور بیٹھا آسن لایا۔ جوگ ابھیاں نہ کوئی کرائے
 جگت کنارہ، نیتز بند نہ کوئے دکھایا۔ پڑکھ ابناسی تھٹھے، گرکھاں دیوے امرت گھٹے، آون جاون لکھ چوڑاسی چھٹے، پایا پڑکھ نر نرنکارا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر میلا کنت بھتارا۔ نو دوارے تھاناتا، ہر سنگت آپ تھانندا۔ ہر سنگت تیری مگی واٹا، سمت تیراں چیتز دس رت سہانندا۔
 اپنی ہتھیں پورا کیتا گھاٹا، اپنے کڈے تول تھانندا۔ گر سکھ تیری آتم ستا ساچی کھاٹا، تیرے اندر ڈیرہ لاسندا۔ تیرا بجر کپاٹی پردہ پاٹا، اپنا گیان چرن
 دھیان تیرے وچ دکھانندا۔ گرکھ نہ وکے کسے ہاٹا، دوجا اشٹ نہ کوئے منانندا۔ گر سکھ تیرے اندر آد شکت جوت للاٹا، برہما وشن شو تیری سیو
 کمانندا۔ گر گوہند تیرے اندر دھریا امرت باٹا، نانک نام ست کھنڈا وچ پھرانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت گھ صالاحیندا۔
 سنگت سد سد ہر صلاہن جوگ، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیایا۔ گر سنگت تیرا ہو یا دھر سنجوگ، گر گوہند کری گڑمانیا۔ پر بھ ابناسی تیری سیجا بھوگے
 بھوگ، رس بلاسا اک دکھایا۔ تیرا چکلیا دوجا روگ، تیرا نیتز دوسر راہ نہ کوئے تکایا۔ تیرا واسا لوک پر لوک، پر بھ اپنے چرن رکھایا۔ ہر سنگت تیرا
 پورن ہو یا جوگ، پار برہم سر اپنا ہتھ لٹکایا۔ تیری چرن دھوڑی مگے منگت موکھ، جس ملیا بے پروا ہیا۔ راہ تنگن گر سکھ تیرا چوڑاں لوک، بیٹھے نین
 اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت تیراں دتا ور، ہر سنگت ساچی بھیٹ چڑھایا۔ سچ نلیر سنگت بھڈا، ہر ساچا آپ چڑھانندا۔
 آپے مات پتا بنیا بیٹا، آپے کھیل کھلانندا۔ آپے ہوئے کھیوٹ کھڈا، سچ ملاح آپ ہو جانندا۔ آپے مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت رس آپ بھرانندا۔
 آپے سوہرا پینیا بنے میکا، آپے سگن منانندا۔ آپے ناری کنت جانے لیکھا، آپے لیکھ چکھانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیاراں باراں
 تیراں اگے اپنے دھر، آپ اپنا کھیل کھلانندا۔ سمت چوڑاں چوڑاں لوک، ہر ہر ویکھ دکھانندا۔ اگی سکھاں دیوے موکھ، موکھ مکت داسی داس بنانندا۔

نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، ساچا حکم سنائندا۔ ایک ہر نام چکن چوگ، دوسر رس نہ کوئے اپائندا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، دُئی دویتی میٹ مٹائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایک کر، اوج نیچ راؤ رنک ایک دھام سہائندا۔ چوواں ہٹاں ویکھ پسارا، ہر ہر کھیل کھلائیا۔ چوواں
 طبقات کھیل نیارا، اپنے رنگ رنگے رگھرائیا۔ گرکھاں کرے سچ پیارا، در گھر ساچے میل ملائیا۔ ایک تال اک تلوڑا، ایک راگ راگ الایا۔ ایک مجلس
 اک اکھاڑا، ایک بنک وکھائیا۔ لیکھا چکے پنجم دھاڑا، واہ واہ گر پورا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ آپے کر سرگن
 میلا سچ سُبھائیا۔ ویہہ صد پندراں ہوتیار، آپ اپنی رچن رچائندا۔ نو تیس کھیل اپار، چھ چھ ویکھ وکھائندا۔ دوست ہو اُجیار، ایک چھیکا بندھن پائندا۔
 تیرتھ تٹاں پاوے سار، اٹھسٹھ پھول پھللائندا۔ گردر مندر مسجد شووالا مٹھ ویکھے تٹ کنار، آپ اپنا چرن پُجھائندا۔ گنگا گوداوری سُرستی روون زارو
 زار، ترینی نینی دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ پر بھ ابناسی کرپا دھار، کلج ویلا انتم آئندا۔ سادھاں سنتاں جیاں جنتاں جت ہٹھ گیا ہار، ست سنٹو کھ نہ
 کوئے رکھائندا۔ دھیاں بھیناں کرن خوار، و بچار ہو یا نر نار، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سار، ائی سکھاں کر تیار، ساچا در سہائندا۔
 تن کھچے وارو وار، گرگھ بنے سیو ادار، لیکھا کھچے آپ نر نکار، کھیا لیکھ پور کرائندا۔ چرن کول جل پائن وارو وار، اپنی کھچی ستیا آپ نر نکار، گرکھاں اندر
 بھرے بھنڈار، امرت جل اک وکھائندا۔ ٹھانڈی نگری ٹھانڈا دربار، گر چرن کول اک پیار، ساچا مارگ آپے لائندا۔ بونجا اکھر کر وچار، باؤن روپ
 وچ سنسار، بونجا دوس کھیل اپار، تیرتھ تٹاں پھول پھولائندا۔ سولاں دوس کر شنگار، جن بھگتاں کرے مات پیار، گھر گھر ویکھے در دوار، در گھر ساچا
 آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ ویہہ صد پندراں ہو اُجیار،
 اپنا پردہ دیوے لاہیا۔ کھ نقاب نہ کوئے سہارا، نیتزین نہ کوئے شرمائیا۔ ساچا بول اک جیکارا، سرشٹ سبائی دئے سنائیا۔ پرگٹ ہو یا نہہکنک نرائن نر
 اوتارا، بھل رہے نہ رائیا۔ گر گو بند کر یا آپ پیارا، آپ اپنے سنگ رکھائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ لکھ چوڑاسی لٹی جائے دن دھاڑا،
 کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار جھوٹھی دھاڑ نال رکھائیا۔ گرکھاں اندر کر اُجیار، اپنا دیک آپ لکائیا۔ آپے کچھ لیائے چرن دوارا، نام ڈوری ایک پائیا۔ دوسر

دست نہ ہور وچ سنسارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا لائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر لایا، چار ورنناں میل ملائندا۔ سمت سولاں راہ
 تکایا، ساچا راہ اک وکھائندا۔ گرگھیاں بیڑا بٹھ وکھایا، بھار اپنے کندھ اٹھائندا۔ آون جاون گیڑ چکایا، رائے دھرم گھ بھوائندا۔ چتر گپت نہ لیکھ وکھایا،
 لاڑی موت در دُرکائندا۔ اپنا منگل آپے گایا، چھوٹا بالا آگے لائندا۔ سنگھ منجھیتا ناؤں دھرایا، اندر اندر اسن آپ تھائندا۔ نو دروازے کھول کھلایا، جگت
 جگدیشا سیو کمائندا۔ سمت سولاں کر رُشایا، گرگھیاں ایہہ سمجھائندا۔ گرگھ ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آیا، چنتا غم نہ کوئے جنائندا۔ گر پیر اوتار سادھ
 سنت کوئی تھر رہن نہ پایا، جو گھڑیا سو بھن وکھائندا۔ آون جاون پاربرہم پر بھ اپنا کھیل رچایا، کایا چولا آپ بدلائندا۔ لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لایا، وشٹا
 کیٹ آپ ہو جائندا۔ نیچو نیچ آپ رگھرایا، نانک گر ایہہ سمجھائندا۔ کلجگ انتم پنج تت نہ کوئے رکھایا، ہرکھ سوگ نہ کوئے وکھائندا۔ گرگھیاں اندر ڈیرہ
 لایا، ساچی تیج ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ہر سکھیا سچ سمجھائی، ہر سنگت کر پیار۔ بردھ بال جوان
 پر بھ ایکا رنگ رنگائی، جس جن بخشے چرن پیار۔ گھر ساچے وٹی ودھائی، سُنیا ناد سچی دھنکار۔ سُر ت سوانی کنت رہی پرنائی، جو جن گائے سوہنگ رسن
 جیکار۔ آتم پاربرہم ملائی، برہم میلا کنت بھتار۔ سادھ سنت کلجگ چاروں گنٹ وہن وہائی، ایکا وچھڑیا میت مُرار۔ اندر وڑ وڑ کرن پڑھائی، سرون کوکُن
 کرن پکار۔ نیز نین بند رکھائی، آگے دسن پنج دھاڑ۔ ویہہ سو دس بکرمی پر بھ ساچے ساچی جوت کری رُشائی، گرگھ ساچے ساچے پوڑے دیوے چاڑھ۔
 سادھاں سنتاں اُلٹا گیڑ بھوائی، چڑھی سُر ت دتی اتار۔ سائمنے ہو کوئی کہہ نہ سکے ملیا شہنشاہی، اندرے اندر روئندے دھاہاں مار۔ گھر پچھن جائے جگت
 صلاحی، کون دوار ڈبا بیڑا کون ساگر دے منجھدھار۔ آگے بیٹھے گھ پُچھائی، گھر مندر ہو یا بند کواڑ۔ نہ گھر دھی نہ جوانی، نہ ناری کنت بھتار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سولاں دتا ور، گرگھ ساچے لائے پار۔ ہر سنگت ہر وڈیائی، درگاہ ساچی آپ سہائندا۔ ہاڑ ستاراں لیکھ لکھائی،
 پہلی چیتر سگن منائندا۔ بھرم بھلکھے بھلنا نہی، گھر گھر بیٹھا آسن لائندا۔ لوک مات پھیرا چائیں چائیں، دھرم رائے نیڑ نہ آئندا۔ اُچی کوکو کر کر
 بانہی، ہر ساچا درس وکھائندا۔ نتھادیاں دیوے ساچی تھائیں، چرن دوارا اک وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور،

ایکا کنگ کرم جنا سندا۔ کنگ کرم کمایا پورن یوگ، ہر ساچا لیکھے لائیا۔ ہر سنگت ہو یا دھر سنجوگ، گر گو بند میل ملائیا۔ پہلا کٹے چوراسی روگ، دوجا درشن آپ دکھائیا۔ تیجے آتم سیجا بھوگے بھوگ، چوتھے ستمکھ شبد سنائیا۔ پنہویں میٹے جگت و جوگ، کٹن آیا جھوٹھی پھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کنگ کرم آپ جنائیا۔ سکا کرم وچار، ٹکا لائندا۔ تن تئو سدھار، طالب طلب اک کرا سندا۔ سکا کوٹ گڑھ توڑ ہنکار، اپنے رنگ رنگا سندا۔ ویہ سو سولاں بکرمی کر پیار، ساچا میلا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت آپ جگا سندا۔ پہلی کنگ کرم وچار، ہر سنگت چرن لگائیا۔ جس جن بخشیا چرن پیار، آپ اپنی گود بٹھائیا۔ لیکھا کھے سچ دربار، سچ تخت نواسی آسن لائیا۔ دور نیڑے پاوے سار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جو گرگھ گھر گھر تے پیر پسا، سر رکھے ٹھنڈیاں چھائیا۔ جو جن آئے چل دوار، بانہوں پکڑ گلے لگائیا۔ اپنا آپ اتوں وار، ہر سنگت سیو کمائیا۔ ہر سنگت تیرا کر درس دیدار، پر بھ اپنی خوشی منائیا۔ وشنوں خالی ہو یا بھنڈار، تیری جھولی رہیا بھرائیا۔ کرن آیا سچ و ہار، لچپت نہ کوئے رکھائیا۔ غریب بنانے بنائے گل دا ہار، گر سکھ اپنے سیمس اٹھائیا۔ جن بھگتاں اپنے ہتھھاں اُتے چکے بھار، دوس ریٰن پنہدھ مکائیا۔ کریا کھیل وچ سنسار، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ گرگھ آیا چل دوار، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت ملیا میت مرار، جوں دھننے جٹ گوسائیا۔ اندر مندر کھوہے گیڑے اپنی وار، امرت جل باہر کڈھائیا۔ ساچا گٹواں چارے بن گوال، ایکا سرتی گٹو بنائیا۔ کیارے موڑے بن رکھوال، جگت نالوں توڑے اپنے چرناں نال بندھائیا۔ واسے ہل سچا کرسان، ساچے بیل آپے جوڑ جڑائیا۔ لگا پھل وچ جہان، امرت میوہ مکھ کھوائیا۔ سمت سولاں ہر سنگت اٹھائے تیرا اپنے ہتھ نشان، لو آں پریاں دے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پہلی کنگ رت سہائیا۔ پہلی کنگ سہاوانا دوس، ہر ساچا آپ سہا سندا۔ کلجگ ریٰن اندھیری اماوس، ہر سنگت ساچا چند چڑھائندا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا گائندا۔ سنگر پورا سداوسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ کلجگ گر سکھ انت نہ ہوئے نراس، گر گو بند میل کرا سندا۔ پورن کرن آیا آس، جوتی جامہ بھیکھ دکھائندا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، در گھر ساچا آپ سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرا سندا۔ پہلی کنگ سنگت ہر ہر، اپنے چرن بندھن پائیا۔ آپ اٹھ اٹھ جائے

منگت در در، گھر گھر پھیرا پائیا۔ آپے بنھے پھر پھر لڑ لڑ، اپنا پلو آپ بندھائندا۔ آپے میلے اندر چڑھ چڑھ، اپنا پینڈا آپ مکائندا۔ آپے درس دکھائے
 کھڑ کھڑ، سوچھ سرؤپی رُوپ وٹائیا۔ آپے اکھر سنائے پڑھ پڑھ، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیری
 سرتی بنھے، شبد ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ گرگھ سرتی دیوے بن، گر سنگر دیا کمائندا۔ پہلی کنگ ہر سنگت چڑھیا چن، لوک مات آپ چڑھائندا۔ جننی جنیا ساچا
 جن، جو جن سرنائی آئندا۔ لیکھے لگا پنج تت تن، تن من دھن آپ اپنی بھیٹ دکھائندا۔ دوسر کوئی نہ دیوے ڈن، ویلے اتم آپ ترائندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پہلی کنگ رت سہائندا۔ پہلی کنگ ہو پردھان، بردھ بال جوان ویکھ دکھائیا۔ مات گر بھ
 ویکھے مار دھیان، دس دس میل ملائیا۔ جو جن رسن سوہنگ گان، گھر ساچے وے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیو رہیا
 کمائیا۔ اپنی سیو کماون آیا، پاربرہم کرتارا۔ گرگھ ساچے میل ملاون آیا، پرگٹ نہہکنک نرائن نر اوتارا۔ سرت سوانی ویکھ دکھان آیا، شبد جنائی سچی
 ڈھنکارا۔ آپ اپنی گود اٹھاون آیا، اک وسایا سچ دربارا۔ جگت وچھوڑا پندھ مکاون آیا، بخشے چرن پیارا۔ پہلی کنگ رت سہاون آیا، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا لایا نعرہ۔ ہر سنگت تیری ہر ہر آس، سنگر پورا پوری دے کرائیا۔ گھر گھر بیٹھیاں بھجھائے لگی
 پیاس، کلجگ اگن نہ کوئی ستائیا۔ ساچے مندر دکھائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ اپنیاں چرناں رکھے سدا نواس، واس نواس آپ دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے سہائی وچ پر بھاس، جنگل جوہ ویکھ دکھائیا۔ ہوئے سہائی ہر گھٹ انتر، پاربرہم پُرکھ سلطانا۔ پہلی کنگ
 بنائے بنتر، ہر سنگت شبد سرؤپی بنھے گانا۔ سرب جییاں دا ایکا منتر، سوہنگ شبد ڈھر فرمانا۔ ستجگ بناون آیا ساچی بنتر، سورپیر بلی بلوانا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ڈھر فرمانا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، ہر سنگت کرے جنائیا۔ ویہہ سو سولاں دھرم نشان، پر بھ ساچا ہتھ اٹھائیا۔
 مستوانا کھیل مہان، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پندراں کنگ سارے گان، ستجگ تریتا دواپر ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچے گھر وے ودھائیا۔ پندراں کنگ دوس سہاون، ستجگ ساچے آپ وڈیایا۔ بل باون بھیکھ کراونا، باون رُوپ انوپ وٹایا۔ دھر و بالک پار کراونا، نر

نرائن ناؤں دھرایا۔ پرہلا د لیکھا آپ چکاونہ، رام نام گیا درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پندراں کنگ لیکھ لکھایا۔ پندراں کنگ وڈ
 وڈ بھاگا، تریتے وٹی ودھایا۔ پندراں کنگ راون جاگا، پندراں کنگ لئے انگڑایا۔ لوک مات مٹیا داغا، آپ اپنی پت رکھایا۔ پندراں کنگ وڈیا وجا،
 رگھپت رگھناتھ اپنا بنس دے سہایا۔ دپک جوت جگے چراغا، گھر گھر ہوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔
 پندراں کنگ ہو اُجیار، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ وید ویاسا کواری کتیا جمیا بال، آپ اپنا کھ چھپایا۔ جلوہ نوری دیوے جلال، جوتی نوری ڈمگایا۔ نارد
 برہما کر پیار، ساچا سنگ رکھایا۔ چار ویداں بھو نیار، پُران اٹھاراں آپ جنا سدا۔ پندراں کنگ کر تیار، جگت لیکھا لیکھ مکا سدا۔ پندراں کنگ چھڈیا
 سنسار، ساچے پر وٹھے میل ملا سدا۔ ودی سدی نہ کوئی وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل کھلایا۔ پندراں کنگ وڈ وڈ
 بھاگ، پیر سدا ما چرن لگایا۔ دلدری قسمت گئی جاگ، کرتا قیمت آپے پانیا۔ پندراں کنگ درو پدی رکھی لاج، اُپر بستر بھوشن اپنا پانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پندراں کنگ کھادا الونا ساگ، بدر وے ودھایا۔ نہ ستانہ رہیا جاگ، مرن جیون نہ کوئی
 سمجھایا۔ چرن دھوڑی مچن کر کر ماگھ، دُرمت میل رہیا گوانیا۔ جگت ترسنا بُجھی آگ، گھر پایا سچ سچ سکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست جھولی پانیا۔ ساچی دست سچ بھنڈارا، بدر جھولی آپے پانیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، اپنا آپ کرا سدا۔ آپے جانے
 اپنا ست وہارا، وید پُران نہ کوئی لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سکھ سکھ سمجھایا۔ ساچی دست نام انمل، ہر ستنگر
 جھولی پانیا۔ بدر نمانا چرن پریتی گھولی گیا گھول، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پر بھ کون کنڈے تولیا تول، تیری دھار میرے کن سنن نہ پانیا۔ کون واک
 دتا بول، کون کھ وڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھایا۔ بدر میت مُرار، تیری ساچی ونڈ ونڈایا۔ تیرا بھریا ہر
 بھنڈار، تیری سیوا آپ کمانیا۔ تیرا رُپ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، سنگت تیری ڈور بندھایا۔ کلجگ اتم پاوے سار، تیرا خزانہ اپنی ہتھیں آپ لٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھید کھلایا۔ بدر سدا مے کیتی ونڈ، ہر دواپر ویکھ وکھایا۔ غریب نمانے پندراں کنگ بھسی

گنڈھ، بن سنگر نہ کوئی کھلا سندا۔ دوپر جوانی گئی ہنڈھ، ویلا انت مکا سندا۔ کلج ویکھیا بھیکھ پاکھنڈ، ساچا در نہ کوئے سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ دوپر سچ بھنڈار، ہر ساچے آپ ورتایا۔ کلج اتم کھیل اپار، ہر سنگت جھولی پایا۔ ہر سنگت اگے کرے
 پکار، پر بھ ساچا سیس جھکایا۔ اپنی پنچی اُتوں وار، پنچی پر کرتی میٹ مٹایا۔ پنچ روک نہ کوئی اُدھار، اپنی جھولی رہیا بھرایا۔ ہر سنگت تیرا لنگر ورتے وچ
 سنسار، توٹ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دوس اک سہایا۔ کلج اتم سچ تیوہار، ہر ساچا آپ کرایا۔ پندراں کنگ دوس
 وچار، ساچا رنگ چڑھایا۔ سنت منی سنگھ کھیل اپار، رسنا جہوا گیا گایا۔ پُرکھ ابناسی آوے ایکا وار، ایکا بھنڑی رین سہایا۔ ساچا مستوانا کر تیار، گرگھیاں
 دئے سمجھایا۔ پنچ تت سچ پیار، گر در اندر اک دکھایا۔ ساہ سلطانا مارے مار، شبدی شبد و بے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پندراں
 کنگ رت سہایا۔ پندراں کنگ دوس سہاونا، ویہہ صد سولاں بکرمی جوت جگایا۔ گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت دُور دُراڈا لیکھے لاؤنا، جو جن بیٹھے چرن
 دھیان لگایا۔ ساچا مارگ اک سمجھاونہ، دے مت آپ سمجھایا۔ پُتر دھی مات پتا بھین بھرا جو پرانی پران ہارے، نیتز نیر نہ کسے وگاونا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مستوانا اک دکھاونہ۔ مستوانا جس جن پیکھنا، گر چرن دھیان لگائے۔ پر بھ میٹے بدھنا کھھی رکھنا، اپنی ریکھا پھیر لکھائے۔
 دُھر مستک لائے ساچی میخنا، نہ سکے کوئی اُکھڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناری پُرش آپ سمجھائے۔ ناری پُرش سُننا ہر سنگت، ہر
 ساچا آپ سنا سندا۔ مستوانے چڑھے رنگت، کایا مندر آپ ڈمگ سندا۔ ہر جن لیکھا جانے نانک انگد، انگیکار آپ کرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، پندراں کنگ لیکھ لکھایا۔ سنت منی سنگھ آسا پور کر اونا، لوک مات دئے وڈیایا۔
 چار ورنہاں ایکا شبد جناؤنا، ایکا بوجھ بوجھایا۔ بردھ بال جوان گور وچ نہ کسے دباؤنا، خاکی ڈھیر نہ کوئے رکھایا۔ ایکا اگنی بھیٹ چڑھاؤنا، مات گر بھ باہر جو
 آیا۔ نیتز نیر نہ کسے واؤنا، گھر وجدی رہے ودھایا۔ سوہنگ شبد چائیں چائیں گاؤنا، جگ وچھڑے پر بھ اتم رہیا ملائی۔ جوٹھا جھوٹھانا تا جگت رکھاؤنا، مایا
 متا بندھن کوئے نہ پائی۔ ماواں پُتراں گل ہار پاؤنا، پتا پھڑے سیڑی دئے کُئیایا۔ بھین بھراواں ساچا منگل گاؤنا، پر بھ دیوے وڈ وڈیایا۔ ناری کنت

وچھوڑانہ کوئے جناؤنا، گل پٻو کوئے نہ پائیا۔ دو ہتھ نہ انگ لگاؤنا، دوئے جوڑ سیس ہر چرن کول نوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی
 ریتی رہیا سمجھائیا۔ پنچ تت اگنی جائے سڑ، برہم پاربرہم سمائیا۔ ہر جن ہر ہر و دیا لئے پڑھ، پر بھ ساچا شبد جنائیا۔ پنچ تت خاک کرنا ڈھیر، ہڈی ہڈ نہ
 کوئے اٹھائیا۔ جو جن کرے ہیر پھیر، پر بھ جوئی دئے پھرائیا۔ جو جن مگے در گھر سچے مہر، مہربان سر اپنا ہتھ لگائیا۔ لہنا دینا چکائے اندج جیر، جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگ رنگائے ہر چلول، جگ جگ بنت بنا سندا۔ ہر سنگت نہ جانا بھول، ہر ساچا آپ
 لائندا۔ در گھر ساچے رسنا بول، مستوانا اک دکھائندا۔ شبد پنکھوڑا لینا جھول، پر بھ ساچا آپ جھلا سندا۔ آپ چکائے تیرا پچھلا مول، اگلا لیکھا اپنے
 ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج ساچی دھار دکھائندا۔ ساچی دھار دھر دربار، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ پندراں کنگ
 کرے وچار، ساچی سنگت پار کرائیا۔ پنچ گز نیڑ نہ آئے کوئی چرن دوار، دُور دُراڈے آپ بہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 ویکھ دکھائیا۔ پندراں کنگ کھیل کھلاؤنا، ہر سنگت میل ملا سندا۔ سنگت رُپ پاربرہم درساؤنا، رُپ انوپ آپ اُپچائندا۔ جاگرت جوت جوت ڈگمگاؤنا،
 اندھ اندھیر میٹ مٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت مان دوائندا۔ پہلے دوس ہر سنگت مان، ساچے در رکھائیا۔ دُوبے دوس ہو
 پردھان، گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ گیاراں دوس اک گیان، اک اک نال کرے لڑائیا۔ سنگر پُرکھ نوجوان، آپے ویکھے ویکھ دکھائیا۔ شبد نرالا مارے
 بان، نکھی نکھی مکھ رکھائیا۔ ایک چلہ تیر کمان، ایک ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گیاراں دوس کرے
 رُشنائیا۔ اک گیاراں جوڑ باراں، پندراں کنگ وڈ وڈیائندا۔ چھبھی کنگ کر وہارا، لوک مات تچائندا۔ ستائی کنگ سچھنڈ دوارا، اپنا آسن لائندا۔ اٹھائی
 کنگ برہم پسارا، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ اُنٹی کنگ خبردارا، شو شکر آپ جگائندا۔ تیس کنگ مارے مارا، کروڑ تیتیسارا جاند نال رلا سندا۔ چار دوس نرگن
 دھارا، اپنا ویس وٹائندا۔ پہلی گھر ہو اجیارا، لوک مات اٹھ دھائندا۔ نواں کھنڈاں پاوے سارا، بھارت ونڈ ونڈائندا۔ جوت سرپ جوت اجیارا، شبدی
 ڈنک وجائندا۔ نو بستر جو رکھے کرتیارا، نو جوڑے نال رلا سندا۔ نو سیکھ جو کھڑے نو دوارا، نوواں حکم سنا سندا۔ سوا پھر گھر گھر بیٹھ کرن نمسکارا، پر بھ

ساجا درس دکھائدا۔ نو گھڑ کھیل اپارا، نو کھنڈ رنگ رنگائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو دن لنگھائے گن گن، مکھ نقاب اپنے پردہ پائدا۔ پہلی گھڑ لال ویس، ہر اپنا آپ کرائیا۔ دوسری گھڑ کنجن بھیس، کنجن رنگ چڑھائیا۔ تیجے گھڑ سوہے رنگ آپے ویکھ، اپنی چولی رنگ رنگائیا۔ چوتھے گھڑ نر زریش، چٹے بستر بھوسن آپ سجائیا۔ پنجم گھڑ اک ادیس، پیلے بستر سوہا پائیا۔ چھ گھڑ کسے نہ چلے کوئی پیش، نیلا بانا آپ ہنڈھائیا۔ ست گھڑ در درویش، کالا سوہا آپ ہنڈھائیا۔ اٹھ گھڑ دھر دھر بھیکھ، گر سکھاں دوارے جائے پھیریاں پائیا۔ نو گھڑ نو دوارے لکھے لیکھ، نو بستر نو جوڑے گر مکھ رہے ہمیش، نو ناتھ رہن نہ پائیا۔ اپنا کھیل آپے رہیا ویکھ، پنجھلی کیتی بھل نہ جائیا۔ نایس گر تیغ بہادر تیری ٹٹے نہ ابے ریکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تیرا دلار دس دسمیش، کلجگ دھسر دیوے گھائیا۔ تیرا شبر رکھی کیس، کوڑا گوردھن دے اٹھائیا۔ پاربرہم آگے کسے دی نہ چلے پیش، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکائیا۔ نو نو کرے آدیس، پُرکھ اکال سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ نو گھڑ نو کھنڈ، جوتی جوت اُجالیا۔ دس گھڑ ونڈے ونڈے، ستاں دیپاں کھیل نرالیا۔ نام کھنڈا چند پر چند، پر بھ ساچے ہتھ اٹھالیا۔ ویکھن آیا بھیکھ پاکھنڈ، آپ اپنا روپ وٹالیا۔ کرے کرائے کھنڈ کھنڈ، کلجگ حصہ اک ونڈالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوس ست ست دھار سٹی سرکار، سوہنگ ڈھولا ایکا گالیا۔ سوہنگ ڈھولا ست دیپ، ست ستوادی آپے گائدا۔ آپ چلائے اپنی ریت، اپنا مارگ آپے لائدا۔ آپے مندر گورد مسیت، آپے مٹھ وکھائدا۔ آپے گائے ساچا گیت، آپے راگ لائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سولاں گھڑ آپ وڈیائدا۔ سولاں گھڑ چڑھیا چا، ساچے دوس وٹی ودھائیا۔ چھوٹا بالا بنیا جگت ملاح، ماواں پتراں رہیا سمجھائیا۔ آگے ملے سچا تھاں، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ پر بھ کرن آیا سچ نیاں، پہلوں چھوٹے آگے لائیا۔ جوان بردھ کلجگ ڈرن نہ، موت لاڑی نہ بھے وکھائیا۔ پر بھ آیا آگوں پکڑے بانہہ، جو جانڈے چائیں چائیا۔ ہر سنگت پتر دھیاں بھین بھرا خوشی نال ودا دے کرا، نیر نیر نہ کوئے وائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پنچ ویر جیکارا دینالا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ اپنی وست اپنے گھر لئے ٹکا، تھاؤں وست لٹ کوئے لے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،

سوللا گھڑ وڄے ودھائيا۔ سوللا گھڑ دوس سہاؤنا، ہر ساچا آپ سمجھائندا۔ گھر گھر بیٹھ سوا پھر سب نے گاؤنا، سوہنگ سو جاپ الا سندا۔ اپنا چرن گر
 دھیان رکھاؤنا، دوجا ایشٹ نہ کوئے دکھائندا۔ جم کا جیڑا پھند کٹاؤنا، دھرم دھرم رائے سنگل کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سوللا گھڑ دوس سہائندا۔ سوللا گھڑ ہر شبد جوان، اٹھے اٹھ اٹھ کرے دھائيا۔ گرگھ ویکھے پتر سجان، جو بیٹھے ہر لو لائيا۔ کایا مندر وکھائے سچ
 مکان، ست رپ آپ خدائيا۔ ہر سنگت پائے ساچی آن، بھل رہے نہ رائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلایا۔ سوللا گھڑ
 ہو پرکھ، اپنا درس دکھائندا۔ ستاراں گھڑ چوتھے جگ بھانڈے کرے سکھ، بھریا کوئے نہ مات جنا سندا۔ کوڑی کرپا میٹے پکھ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیری دھار چلا سندا۔ کلج تیری دھار، چارے بانی ویکھ دکھائيا۔ ستاراں گھڑ کھیل اپار،
 بیکھری کرے گڑمائيا۔ اٹھاراں کھیل دھام نیار، مدھم پھول پھلایا۔ اُنی پسنتی پاوے سار، آپ اپنی دیا کمائيا۔ پرا ویکھے کون پیار، کون تریا ناد و جائيا۔
 چارے بانی پاوے سار، چارے کھانی کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس گھڑ رپ وٹایا۔ اگئی گھڑ ایکا اک، اگئی سکھاں
 رہیا سمجھائيا۔ پُرکھ ابناسی جو لیکھا دتا لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ اٹھسٹ تیرتھ گرگھاں کولوں منگے بھکھ، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ گرگھ تیری ساچی ٹیک،
 کھانی بانی رہیا جنا ئيا۔ گرگھ تیری بدھ بیک، تیرے نام وڈ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگئی گھڑ وڄے ودھائيا۔ اگئی گھڑ دوس
 سہاؤنا، اگئی سکھاں آپ اٹھائندا۔ چٹے بستر تن پہناؤنا، کوڑی کرپا میٹ مٹائندا۔ سوا پھر نیز بند رکھاؤنا، جگت اٹھ نہ کوئے کھائندا۔ رسنا جہوانہ کوئے
 ہلاؤنا، اُچی بول نہ کسے سنا سندا۔ اندرے اندر سوہنگ شبد نام گاؤنا، پر بھ ساچا میل ملا سندا۔ پون سواسی سیوا لاؤنا، ساچا تھم جنا سندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اگئی ویکھ دکھائندا۔ اگئی سکھاں سچ و ہار، ہر ساچا آپ درڑایا۔ مستوانا دھام نیار، آپ وکھائے بے پرواہیا۔ سچ تخت
 بیٹھ سچی سرکار، درگھر ساچے سوبھا پائيا۔ ایکا بھرے نام بھنڈار، توٹ رہے نہ رائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور،
 نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ایکا اگئی دے وڈیایا۔

ایکا اِکّی اِکّی جیٹھ، ہر ساچا سگن منایا۔ ترے گن رکھی گرسکھاں چرناں ہیٹھ، اپنی جوتی لنبو اگنی لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ رہیا ونڈایا۔ ونڈے ونڈ ہر کرتار، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ تیرا مٹھارس سچا پیار، امرت رس دکھایا۔ ہسّ ہسّ میلا وچ سنسار، رو رو برہوں پیڑ کڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لوک مات ہوئے سہایا۔ لالو تیرا سچ پیار، ہر ساچا بھل نہ جاسندا۔ نانک بخشیا ایکا ہار، ساچا سیہرا گلے پائندا۔ تیرا بنھے تیری دھار، تیرا در سہا سندا۔ اِکّی گھڑ ہو تیار، اٹھڑ پنڈی چرن اِکّا سندا۔ اپنے سرتے چک کے جائے سوا سیر بھار، جو ہر مندر سگن منائندا۔ جگت دوارے آئے ہار، گرسکھاں گھر بھرا سندا۔ گرسکھ جو کرے پیار، ساچی سکھیا سکھ سمجھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوا سیر سب دی سیوا لائندا۔ اِکّی گھڑ سچ و ہارا، ہر ساچے آپ کراونا۔ بانیس گھڑ کھیل اپارا، ناتھے والے چرن اِکّاونا۔ تینیس گھڑ دے ہلارا، پورب لہنا جھولی پاون۔ ڈلے تیری کھڑی گلزارا، ہر ساچے ویکھ دکھاون۔ جو جن آئے چل دوارا، پر بھ ساچے میل ملاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوا سیر ساچا بھار سب دے نال رکھاون۔ سوا سیر سچ بھنڈار، ہر سنگت دے لگایا۔ سنگر پورا بنے آپ ورتار، ننگی پیریں سیو کمایا۔ سرب جییاں دا سانجھا یار، سگلا سنگ رکھایا۔ ستھر سچ نہ بھلیا وچ سنسار، جو سولاں آپ ہنڈھایا۔ نہکلنک ملیا میت مرار، جوڑا جڑیا سچ سکھایا۔ گھوڑے چڑھیا شاہ آسوار، اپنا آسو رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوآبہ مالوا دے ترایا۔ چوہیس گھڑ دھام اولّا، ہر ساچے آپ سہاون۔ وسنہارا جلا تھلا، گھر مندر ڈیرہ لاونا۔ اپنا کر کر آپے ہلا، اپنا پنڈھ مکاونا۔ آپے بن بن اچھل اچھلا، ول چھل دھاری کھیل کھلاونا۔ ہر سنگت تیرا میٹے سلا، روداس چمارا ویکھ دکھاون۔ بالمیک کڈھیا ڈوگھی ڈلا، آپ اپنے گلے لگاون۔ آپے اندر وڈ وڈ دیک بلا، گیان جوت آپ جگاون۔ سنگھ تارا نال رلا، چمبل جٹ وقت سہاون۔ سنگھ سورن نہ مارے تیر نرالا، تکھی مکھی نہ کوئے رکھاون۔ بڈھیاں کرے آپ پر تپالا، نوجوانا گود بہاون۔ بالا دتے راہ سکھالا، پہلوں سچھنڈ آپ وساونا۔ آپے بنیا جگت کنگالا، گرسکھاں آگے جھولی ڈاھونا۔ در در گھر گھر کرے سوالا، چرن پریتی منگ بھیکھ باونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، نہکلنک نرائن نر، پھراون آیا ایکا دامنا۔ دامنگیر پھرائے دامن، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ ایٹھے

اوتھے ہووے ضامن، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، کام کردھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پایا۔ ہر سنگت تیری میٹن آیا اندھیری شامن،
 اندھ اندھ رہیا گوانیا۔ نہ کوئی ترسن نہ کوئی تامن، آلس نندرا نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی نگر نہ گرامن، گرسکھاں اندر بیٹھا کھ چھپایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، بڈھے نڈھے ایک رنگ رنگایا۔ آپے بڈھا بونجا سال ناتا گیا توڑ، جھوٹھا سنگ نہ کوئے رکھائدا۔
 پھیل چھیللا سال سولویں نوجوان بنکے چڑھیا گھوڑ، سولاں کلیاں آسن لائندا۔ سنگھ سورن ایکونکارا رہیا دوڑ، بڈھا بال دوویں روپ دس نہ آئندا۔ سنگھ
 بھگوان اندر منگے لگا پوڑ، پوڑے والا آگے ہو ہو درس دکھائندا۔ ہر سنگت ساکھیا پاربرہم ابناسی کرتا ایکنکارا نرکار نرادھار سوچھ سروپی سچ سنگھاسن گیا
 بہر، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائندا۔ لکھ چوراسی پھل ویکھیا کوڑ، اپنی سیوا اپنے ہتھ اٹھائندا۔ گرگھ ہر سنگت جوڑیا جوڑ، اپنی پریت ساچی گنڈھ پوائندا۔
 سنگر پورے نوں گرسکھاں دی سدا لوڑ، گرسکھ بن سنگر نہ کوئی اکھوائندا۔ کلج اتم غریب نمائیاں آگے پچھے گھر اندر باہر رہیا دوڑ، دوڑنہارا دس نہ
 آئندا۔ پنڈت پاندھے لہدے پھردے براہمن گوڑ، اچاٹلا پریت ہتھ کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوھی گھڑ ویکھ
 دکھائندا۔ چوھی گھڑ جوت نرکار، آپ اپنا بل دھرایا۔ پہلوں ہر سنگت کرے پیار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ دوسر منگے گرسکھاں دھوڑ آپ کرتار،
 اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ تیجے در درویش کرے پکار، اوچی کوکے دئے سنایا۔ چوتھے کلج کالی دھار، رین اندھیری چھایا۔ پنویں پرگٹ ہویا میت مرار،
 نہہلنک ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نہ، چوھی گھڑ چار بیس ویکھ دکھایا۔ چار بیس ہر ہر میلا، چوھی ہتھ ویکھ
 دکھائندا۔ آپے گر آپے چیل، آپے گوہند ناؤں دھرائندا۔ آپے پڑکھ اکال سجن سہیلا، آپے سگلا سنگ رکھائندا۔ آپے وسے رنگ نویلا، آپے لکھ
 چوراسی ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، بیاس کنارہ اک سہائندا۔ چوھی گھڑ بیاس کنارہ، پڑ بھلائی وجے
 ودھایا۔ ہر سنگت تیرا اترے بھارا، پر بھ اپنے سیس رکھایا۔ لیکھا جانے روداس چمارا، گنگا دھار اک وہایا۔ پنڈت پاندھے رو رو کرے پکارا، اچی
 کوکے دئے ڈھایا۔ اک کسیرا قیمت پائے کرتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا کاکھ کاکھ شاہی دیوے لاہیا۔ روداس تیرے چرن دوار،

ہر گنگا آپ وہاونی۔ نام کسیرا کڈھے کر پیار، پر بھ ساچی کھیل کھلاونی۔ پنڈت دیوے کر وچار، ایسا سکھیا سکھ سمجھاونی۔ بھینا دینی جل جل دھار، گنگا ماتا منگ منگوانی۔ اتر لیاؤنا آؤندی وار، پور کرائے ماتا بھاونی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلاونی۔ گنگا نیر چرن دوار، ہر ساچا دے وہائی۔ اک کسیرا سچ وبار، در ساچے دے سٹائی۔ اگوں بانہہ دے ہلار، ہتھ کنگن اک دکھائی۔ رودا سے بھینا دینا چاڑھ، ایسا شبد کرے جنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ چوہی گھر چوتھے جگ، جوگ جگت اک سکھائی۔ گر سکھ نہ بیٹھے کوئی لگ، پر بھ ساچا لے ملائی۔ ہر سنگت سچل کرائے مات ککھ، جو جن بیٹھی گود اٹھائی۔ اٹا گر بھ نہ ہوئے رُکھ، دس دس ماس نہ کوئے بھوئی۔ اُجل کرے مات ککھ، پار برہم وڈی وڈیائی۔ سبج سکھنا رہیا سکھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنگ نرائن نر، آپ اپنا لیکھ سمجھائی۔ چوہی کنگ چرن پیار، چرنودک ککھ چوائنیدا۔ گر کھاں بخشے اگی ہار، ساچی سکھی سکھ سمجھائندا۔ والوں نئی سکھی دھار، نیکن نیکی آپ جنائندا۔ منی رکھی نہ پاؤن سار، وید پُراں نہ لیکھ لکھائندا۔ نیکی بدی جانے کرتار، پُن پاپ پھول پُھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چالی دوس رین ایسا جوت ڈمگائندا۔

۱۱۶۱

۱۱۶۱

چالی دوس ساچی سچ، گر کھاں آپ ہنڈھائی۔ شبد سنیہہرا گھر گھر بھیج، لہنا لہنے جھولی پائی۔ جوتی بخشے نو نو تیج، نور نورانہ ڈمگائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پندراں کنگ ایسا رنگ رنگائی۔ رنگ رنگا ونہار ہر گوبندڑا، گھر گبھیہ سما۔ پتت پاؤن سد بخشندڑا، آد جگادی ناؤں دھرایا۔ ہر جن میٹے سگلی چندڑا، چنتا چکھا رہے نہ رایا۔ پہلا دوس ہر سنگت تیری بھیٹ چڑھاندڑا، گیاراں گر سکھاں ونڈ ونڈایا۔ چار دوس نرگن جوت جگندڑا، نرگن کھیل کرے رُگرایا۔ نو دوس نو کھنڈ ویکھ دکھندڑا، نو سکھ لے اٹھایا۔ ست دوس ساچی دھار چندڑا، چار کٹ پھیری پایا۔ چار دوس چارے کھانی چارے بانی چارے جگ ویکھ دکھندڑا، آپ اپنا جوگ کمایا۔ اگی جیٹھ ویس وٹندڑا، اگی سکھاں

نہکنگ ہر شبد جندار جاگ ۸

نال رلایا۔ چٹا بستر اک سُنہنڈا، سدا سہیلا دھیان دکھایا۔ ایکا گرگھ لال لال رگنڈا، لال انملا ساچے ہٹ وکایا۔ دوجا بچھلا لیکھ چکنڈا، گر گوہند ولس وٹایا۔ تیجے نیوں آپ سکھنڈا، ہر سنگت بیڑا رہیا ترایا۔ چوتھا دوس آپ سُنہنڈا، چوسھی گھڑ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہیلا دیوے دان، گر سکھاں گھر گھر بھچھیا جھولی پایا۔

چوسھی گھڑ اگی سکھ، ہر ساچا سیوا لایا۔ سنگت پننگت لیکھا لکھ، اگی اگی دے بہایا۔ پنچی پنچی منگن بھکھ، ہاڑ ستاراں وڈ وڈیایا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھ، آتم انتر جام پیا۔ کوڑی کریا میٹے وکھ، پاربرہم سچی سرنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگی ہاڑ سکھ شنگار ساچی سنگت ساچی پننگت اپنے رنگ رنگایا۔ اگی ہاڑ گر سکھ سیوا، سنگھ پریتیم آپ لگایا۔ پرگٹ ہویا وڈ دیوی دیوا، گر سکھ بال انجانے دیوت رُپ آپ بنایا۔ امرت پھل کھوائے ساچا میوہ، رِوداس چمارا نال رلایا۔ بٹوارا گائے اپنی جہوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پندراں کنگ گھر گھر بیٹھی سنگت اپنے لیکھے لئے لگایا۔

۱۱۶۲

۱۱۶۲

☆ ۱۵ کنگ ۲۰۱۶ بکری مستوانا ☆

اینکار عقل کل دھاری، آد جگاد سمایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی کھیل نیاری، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگاری، رُپ انوپ شاہو بھوپ ست سرُپ بھيو کوائے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نر نرکارا ولس وٹایا۔ نر نرکارا نرگن دھار، ہر ہر آپ چلایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ وید کتیب نہ پائن سار، من مت بدھ نہ کوائے چترایا۔ سنتن مینا ہر گرور گردھار، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور کرے رُشنا۔ نرگن نور جوت اُجالا ہر گوپالا، پاربرہم پُرکھ ابناسیا۔

نہکلنک ہر شہ جھڈار جگ ۸

درسی درس کال مہاکالا، کھیلے کھیل شہو شہاوشیا۔ جگا جگتر شہد انادی لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ وجائے اپنا تالا، ساچا ڈھولا آپے گا لیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہر بھگونت سنت توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ نراکار نرویر آپ اکھوا لیا۔ نرگن روپ آد نرنجن، آد پُرکھ اکھوا سندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن، ہر جن ساچے ویکھ وکھاندا۔ نیت نام ندھان پائے انجن، اگیان اندھیر مٹاندا۔ ہر سنتن بخشے چرن دھوڑی مجن، مایا متا موہ چکا سندا۔ دو جہاناں ساچا سجن، جگ جگ اپنا کھیل کھلاندا۔ سنجگ تریتا دواپر رکھی لجن، روپ انوپ آپ وٹاندا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ ست دیپ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں گگن پاتالا آپے ہوئے پڑدے کجن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگاندا۔ جوتی نور پُرکھ کرتار، کرتا آپ کماندا۔ نانک گر گوہند بھے دھار، ست ست ست روپ وٹاندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، سچ گاترے آپ لٹکاندا۔ پنچم پیتا پنچ پیار، پنچم موہ چکاندا۔ نرگن سرگن بھے دھار، اجونی رہت بھوونہ آسندا۔ اکال مورت کھیل اپار، اپنی کل آپ ورتاندا۔ کلجگ لیکھا چار لکھ بٹی ہزار، جگت پرانی آپے گاندا۔ پُرکھ ابناسی پاونہارا سار، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کلکاتی ویکھ وکھاندا۔ کلجگ اتم وقت سہاونا، ہر ساچی وڈ وڈیاں۔ سمبل نگری دھام سہاونا، گر گوہند وجے ودھانیا۔ پاربرہم پر بھ میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا خاک رلاونا، غریب نمانے لئے اٹھانیا۔ سنت سہیلے درس وکھاونا، گر گوہند ویکھ وکھانیا۔ آتم انتر برہم گیان درڑاونا، پاربرہم وڈی وڈیاں۔ چار ورنناں ایک مارگ لاونا، اوچ پنچ راو رنگ کوئے رہن نہ پانیا۔ سنتن مینا لہنا دینا جھولی پاونا، پنچھلا مول چکانیا۔ سنجگ ساچا دھام سہاونا، دھرنی دھرت دھول دیوے وڈیاں۔ مستوانا رنگ رنگاونا، رنگ رتڑا بے پرواہیا۔ پندراں کنگ دوس سہاونا، دوس رین کرے رُشانیا۔ ہر سنگت ساچا میل ملاونا، گوہند میلا سنج سُبھانیا۔ بجر کپاٹی پردہ لاہنا، دُئی دویتی رہن نہ پانیا۔ امرت آتم ٹھاندا سپر پیاونا، جگت ترسنا بھکھ مٹانیا۔ پنچ وکارا خاک ملاونا، پاکی پاک اک اکھوانیا۔ سجن سین ساک ہر سنگر ساچے آپ اکھواونا، کلجگ جھوٹھانانا توڑ تڑانیا۔ بھوکھت واک پور کراونا، سنت منی سنگھ گیا لکھانیا۔ والی ہند آپ اٹھاونہا، شہد نشانہ تیر لگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ویکھے سنج سُبھانیا۔

ساچا گھر سچ محلہ، ہر سنتن وڈ وڈیاںیا۔ پُرکھ ابناسی کھیلے کھیل اک اگلا، کھیلنہار دس نہ آئیآ۔ پاوے سار جلا تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر پھول
 بھلائیآ۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، نرگن بیٹھا کر رُشنائیآ۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، کلجگ رین اندھیری چھائیآ۔ چاروں گنت پنچ وکارا کرے ہلا، من
 مت رہی گر لائیآ۔ گو بند پھڑیا تکھا بھلا، ایکا کھنڈا نام چکائیآ۔ شبد اگئی چڑھیا دلا، نو کھنڈ پر تھی ڈھیری ڈھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا نور کرے رُشنائیآ۔ کلجگ تیری انتم دھار، ہر ہر ویکھ دکھائندا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی ڈگگائندا۔ اوکھی گھائی ویکھ
 سنسار، شبد اگئی آپ دوڑائندا۔ ساچا ساتی کر پیار، نام پیالہ ہتھ اٹھائندا۔ گرکھاں دیوے ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ست ورتائندا۔ مستوانا دھام نیار،
 نرگن سرگن میل ملائندا۔ کایا گڑھ توڑے ہنکار، مایا ممتا موہ چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل
 کھلائندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر وڈ وڈا وڈیاںیا۔ جگا جگنت چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی بھو نہ رائیآ۔ شبد جنائی مہما اکھ، اکھ کتھا آپ سنائیآ۔ جوٹھا
 جھوٹھا برج جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیآ۔ لہنا دینا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، کلجگ انتم کوئے دے ڈھائیآ۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی پرگٹ ہووے شاہو
 شاباشی نرگن جوت کرے رُشنائیآ۔ شبد اگئی برہمنڈاں کھنڈاں مارے ایکا سٹ، دس کسے نہ آئیآ۔ چوڈاں لوک ویکھے ہٹ، چوڈاں طبقات پھول بھلائیآ۔
 ہر سنگت تیرا سچ اکھ، مستوانا دھام سہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا سکھ سبھائیآ۔ ساچی سکھیا سکھ وچار،
 گر منتر نام درڑائندا۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، دوسر سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ ایتھے اوتھے پاوے سار، در گھر ساچے میل ملائندا۔ سچکھنڈ دوارا کرے
 شبد شنگار، آپ اپنی دیا کمائندا۔ جگا جگنت ساچے سنت پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، سنت سہیلے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ایکنکار نرکار نرگن اپنا ناؤں رکھائندا۔ نہہکلنک ہر بھگوان، دوسر کوئے دس نہ آئیآ۔ پنچ تت نہ کوئے نشان، من
 مت بدھ نہ کوئے رکھائیآ۔ نہ کوئی رکھے پین کھان، آلس بندرا وچ نہ آئیآ۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، چار دیوار نہ کوئے بنائیآ۔ سچکھنڈ وسے سچی بھومکا
 استھان، تھر گھر بیٹھا آسن لائیآ۔ روس نہ کوئے پرکاس تیج بھان، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائیآ۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، سندھ ساگر دھرت دھول نہ

کوئے اُچھایا۔ نہ کوئی نگر کھیڑا سے گرام، جیو جنت نہ رچن رچایا۔ نہ کوئی صُبح نہ کوئی شام، گھڑی پل نہ کوئے دکھایا۔ نہ کھلکا آپے جانے اپنا کام، جُگ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سمت سولاں دیکھ دکھایا۔ ویہہ صد سولاں ہر بلوان، شبد نگارے چوٹ لگائدا۔ اگم اگمڑا نوجوان، بال بردھ اوستھانہ کوئے رکھائدا۔ ایسا ساچا کاہن، ساچے منڈل گوپی آپ نچائدا۔ آد جگادی دیونہارا دان، داتا دانی ناؤں دھرائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے دیکھ دکھائدا۔ دیکھنہارا ہر جن پیتا، ہر ہر اپنے رنگ رنگایا۔ بیٹھا آپے اک اتیتا، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ سکھا سہیلا ٹھانڈا سیتا، سنگر ناؤں دھرائیا۔ گر سکھ گرگھ کرے کرائے پت پت پت پت پاؤں ہتھ وڈیایا۔ کلج اتم ویلا پیتا، پُرکھ ابناسی کھیل کھلایا۔ جیواں جنٹاں پرکھے پیتا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ پاوے سار ہست کیتا، اڈچاں نیچاں پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پندرراں کنگ دیوے ور، ویہہ صد سولاں بکرمی وجے ودھایا۔ ویہہ صد سولاں سولاں شنگار، گرگھیاں تن کرائیا۔ ہر ہر نام بھر بھنڈار، کایا مندر آپ سہایا۔ زرگن باقی کر اُجیار، گھر گھر وچ کرے رُشٹایا۔ نچھر جھرنہا جھرے اپار، امرت میگھ آپ برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ تخت سچ سلطان، آد جگادی سد نگاہبان، سنت ساجن دیوے مان، جگت نمائیاں گلے لگایا۔

آد جگادی اینکار، پُرکھ اکال اک اکھوائدا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کھیل اپار، بھيو کوئے نہ پائدا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، دس کسے نہ آسیندا۔ اجوئی رہت نور اُجیار، اُنھو پرکاس سماندا۔ وسنہارا سچھنڈ دوار، تھر گھر ساچے آسن لائدا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپ اپنی سچ ہنڈھائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا اینکار، عقل کلاکل اپنی دھار، زرگن جوت ڈگگائدا۔ زرگن جوت ہر زرنکار، آد جگاد سمایا۔ گھر مندر دپیک کر اُجیار، آپ اپنا تھان سہایا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ نہ کوئی مندر دسے چار دیوار، محل اٹل نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا نُور نُور نُور اُچایا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، ہر وڈا وڈا وڈیا۔ آد جُگادی جُگا جُگنتر چلے اپنی چالا، چال نِرا لی بھوونہ آئی۔
 آپے کال آپ مہاکالا، دیو اِشٹ آپ اکھوایا۔ آپے توڑنہار جنجالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتاناؤں دھرائیا۔ ابناسی کرتا
 پُرکھ سلطان، ایکا رنگ سمایا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جودھا سورُ ملی بلوان، اک اکلا آپ اکھوایا۔ ساچا چلہ تیر کمان، آپ اپنے ہتھ
 اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ اپنی رچنا آپے رچ، ہر آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے کھیل کھلاری ہوئے سچ،
 سچ آپ ورتائندا۔ آپے ہوئے بھانڈا کچ، آپے بھن وکھائندا۔ آپے ترے گن اگن جائے مچ، ایکا لنبو آپے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد جُگادی کھیل برہمادی پاربرہم کھیل کھلائندا۔ پاربرہم ہر مہربانا، ایکا رنگ سمایا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل والی دو جہانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ برہما
 وشن شو دیوے ناد ترانہ، شبد انادی اک سنایا۔ لکھ چوراسی بٹھے گانا، ایکا حکمی بندھن پایا۔ سنتاں سادھاں دیوے دُھر فرمانا، آتم انتر برہم گیان درڑایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتاناؤں رکھایا۔ جُگ کرتا ہر کرنے جوگ، اپنی کرنی کرت کمائندا۔ آپے رسیا رس رس بھوگے اپنا
 بھوگ، بھوگ بلاس آپ وکھائندا۔ آپ چُگائے ساچی جوگ، ایکا جوگ اپنے ہتھ رکھائندا۔ آپے پاوے سار چوڈاں لوک، چوڈاں ہٹاں پھول
 بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اینکار بول جیکار، اپنا پہرہ آپے لائندا۔ شبد جیکار ہر بھگوان، اپنا آپ الایا۔ دُوسر
 سُنے نہ کسے کان، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ برہما ویتا پاوے آن، ایکا تھم پھرائیا۔ وشنوں دیوے ساچا دان، پرہہ ساچے ہتھ وڈیایا۔ شکر داتا گن ندھان،
 گنوتا آپ اکھوایا۔ تئاں میلا وچ جہان، لوک مات کرے گُرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیکھ نر نریش آپے آپ وٹایا۔
 بھیکھ اولاک اکلا، اپنا آپ وٹائندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ ویکھ وکھائندا۔ جن بھگتاں اندر آپے رلا، جُگ جُگ جوت جگائندا۔ نج گھر
 آسن ساچا ملا، سچ سَنگھاسن آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ جُگ جُگ اپنا ناؤں رکھ، اپنی کل
 ورتائندا۔ سَنجگ تریتا ڈا پر ہو پرتکھ، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھجگ کوڑا ویکھے ریٹھ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے سکھ، ہر کا نام

ساچی دست کوئی نہ جھولی پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائندا۔ سنجگ تیری ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلائی۔ وار اٹھاراں لئے اوتار، زرگن سرگن روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ بے پرواہ ہر بھگوانا، ایک ایک اکھوائندا۔ جگا جگنتر پہرے بانا، پنج ت میل ملائندا۔ ترے گن مایا بٹھے ساچا گانا، ساچا سگن منائندا۔ شبد انادی دھن ترانہ، راگی راگ الائندا۔ آپے جانے اپنا آنا جانا، وید کتیب بھیو نہ پائندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، اپنا حکم آپ سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ سنجگ ساچا اتریا پار، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ تریتا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، پر بھ اگے جھولی ڈھاپیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، دیوے ور سہج سکھدائیا۔ دھرت مات در کر پیار، گھر ساچا اک وسائیا۔ ساچی سکھیا گن وچار، گھر گھر بوجھ نبھائیا۔ رام نام منتر وچ سنسار، دوئے دوئے جوڑ جڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم موکھ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ اگادھ وڈی وڈیائیا۔ تریتے ویس ہر ہر کر، اپنا کھیل کھلایا۔ رام روپ مات دھر، دھر دھرنی لیکھے لایا۔ اپنا بھانا اپنے سر جر جر، لوک مات ویکھ دکھایا۔ راون ہنکاری توڑ گڑھ، گڑھ ہنکاری آپ مٹایا۔ غریب نمائیاں اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ، اپنے گلے لگایا۔ بھگتاں اندر آپے چڑھ چڑھ، زرگن زرگن درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر سلطان، جگ جگ آپ سمجھائندا۔ جن بھگتاں ہوئے نگاہبان، لوک مات آپ اٹھائندا۔ آتم انتر دیوے برہم گیان، ایک اکھر آپ پڑھائندا۔ ایک راگ سنائے کان، دھن انادی ناد و جائندا۔ ایک امرت پین کھان، ترسنا بھکھ مٹائندا۔ گر شبد ایک آپ سری بھگوان، ساچا اشٹ دکھائندا۔ دوسر نہ دسے کوئی دکان، گرگھ ہٹ نہ کسے وکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام نام امرت جام، سرشٹ سبائی آپ پیائندا۔ آپ اُچجائے اپنی ید، اپنا ونس دکھائندا۔ آپ وجائے اپنا ند، آپے راگ الائندا۔ آپے کھیلے کھیل وچ برہم، برہمادی ناؤں دھرائندا۔ آپے لوآں پُریاں لنگھے پار حد، سچکھنڈ دوارے آسن لائندا۔ سنت سہیلے بھگتن چیلے آپ اپنے در سد، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ تریتا تریا کر کر ویس، ہر اپنا لیکھ لکھایا۔ پُرکھ ابناسی سدا

ادیس، بھيو کوئی نہ رایا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، شو شکر پھول پھلایا۔ پاوے سار باسک بیج، ساگو پانگ کون ہنڈھایا۔ برہما دیکھے اک نریش، نر نرائن نظری آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بنایا۔ بنت بنائے ہر بنواری، ہر ساچا کھیل کھلا سندا۔ دوپر تیری آئی واری، تیرا رنگ رنگا سندا۔ کاہنا کرشنا میت مراری، نام بنسری اک وجا سندا۔ کھیلے کھیل وڈ بکاری، آپ اپنا بل دھرا سندا۔ غریب نمائیاں پاوے ساری، پیر سدا مالگے لگا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد اپنا ناؤں دھرا سندا۔ کاہنا کرشنا ہر ہر کھیل، اچرج کھیل کھلایا۔ پنچم پیتا پنچم میل، پنچم رنگ چڑھایا۔ پنچم جوت نرنجن چاڑھے تیل، آد نرنجن دیکھ وکھایا۔ پنچم کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، پنچم لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جگ جگ کھیل ہر اولاء، ہر اپنا آپ کرا سندا۔ دوپر تیرا دیکھ محلہ، ہر ساچا ویس وٹا سندا۔ کلجگ روپ رانی اللہ، انا الحق نعرہ لا سندا۔ بسمل ہوئے وچ ملا، بھيو کوئی نہ پاندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، سنسار ساگر پھول پھلایا۔ سنسار ساگر ڈونگھی ڈلا، ہر ساچا پھول پھلایا۔ نرگن سرگن پھڑائے اپنا پلا، عیسیٰ موسیٰ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرے آپ پڑھایا۔ اپنی وڈیا آپ پڑھائے، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ کلمہ امام آپ اکھوائے، اپنا نام دے سنایا۔ کائنات پھیرا پائے، چاروں کٹ وکھ وکھایا۔ دہ دشامردنگ وجائے، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ اپنا انک آپ وکھائے، ایکا لیکھا دے لکھایا۔ ساچا بنک آپ سہائے، محمد میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا روپ آپ وٹایا۔ ایکا روپ اکنکار، اپنا آپ وٹا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیار، کلجگ سنگ نبھا سندا۔ نکھی رکھے آپے دھار، نہ کوئی میٹ مٹا سندا۔ پاوے سار چار یار، چار یاری توڑ نبھا سندا۔ حق حقیقت مارے نعر، توفیق اک خدائے آپ اکھوا سندا۔ محبان بیدو کر پیار، نور الاهی ڈمگا سندا۔ سرب جییاں دا سانجھا یار، بھيو کوئی نہ پاندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی کرے گڑھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، اپنی کرنی رہیا کرایا۔ کھولنہارا بند کواڑ، آپ اپنی بوجھ نبھایا۔ اندر وڈ دے سہار، ایکا رنگ رنگایا۔ میٹنہار پنچم دھاڑ، بہتر ناڑ کرے رُشنا یا۔ اگنی بُجھائے لگی ہاڑ، تتوت

مٹائیا۔ سچ دکھائے اک اکھاڑ، چوڑاں طبقاں کُنڈا لاہیا۔ نرگن جوت نور اُجیار، گھر گھر وسے بے پرواہیا۔ خالق خلق کرے پیار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیوے ساچا ور، ساچا میلانے ملایا۔ کلجگ جڑیا ساچا جوڑا، محمد سنگ نبھائندا۔ جوٹھا جھوٹھا ملیا گھوڑا، چاروں کُنٹ آپ دوڑائندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا لایا پوڑا، اُچا گڑھ سہائندا۔ چاروں کُنٹ پیارو لا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ سنگ محمد چار یار، اپنا نعرہ آپے لگایا۔ دینِ الہی کر تیار، ایکا اسم دے دکھایا۔ دوسر نہ کوئی میت مُرار، نہ کوئی سنگ نبھایا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، ویکھنہار دس نہ آئی۔ دھرنی رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ کھلڑے کیس کرے پکار، در درویش بیٹھی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دتا اپنا ور، ساچی سکھیاں سکھ سمجھایا۔ دھرنی دیوے ہر دلاسا، ایکا مت سمجھائندا۔ پُرکھ ابناسی چرن کول بھرواسا، ست ست آپ ورتائندا۔ پنچ تت ویکھے جگت تماشا، نانک ناؤں دھرائندا۔ سچکھنڈ دوارے پاوے راسا، منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دبا ئندا۔ رام نام ست کسے کُنڈے نہ تُلے تولہ ماشہ، اتول اتل دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیوے ساچا ور، گر نانک میل ملائندا۔ گر نانک سَنگُگر ہر مہربان، پنچ تت جوڑ جڑایا۔ شبد اگمی اکِ بان، ہر ساچے ہتھ رکھایا۔ لوآں پُریاں پاوے آن، نو کھنڈ ویکھ دکھایا۔ چار ورنان دیوے اک گیان، اوچاں نیچاں میٹ مٹایا۔ پاربرہم اک دکھان، ایکا روپ درسایا۔ نام ست کر پردھان، ساچا منتر نام درڑایا۔ سرب جییاں دا اک بھگوان، آد جگاد ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن میل ملایا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھار، اپنی آپ چلائی۔ نام ست ست جیکار، ایکا اپنا نعرہ لایا۔ ایکا بولے بولنہار، ایکا تھم جنایا۔ کلجگ اتتم کھیلے کھیل پُرکھ ابناسی گھنک پُر واسی شاہو شتاباشی بے عیب پروردگار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہکُنکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نانک انگد انگ لگا، اپنا بردھ رکھایا۔ سورا سربنگ سر ہتھ رکھا، ساچے مارگ آپے لایا۔ انحد تال مردنگ وجا، انھو پرکاس کرایا۔ سر سرور ساچی گنگ سہا، امرت تال آپ بھرایا۔ جگت دوارے بند کروا، گرُو دوار اک سہایا۔ ایکا درس آپ دکھا، جگت ترسنا حرص مٹایا۔

ساچے پوڑے آپے چڑھا، اُچا ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ سچھنڈ نواسی نواس کرا، نج آتم میل ملایا۔ جوت پرکاس دیپک دیا جگا، نہ سکے کوئی بُجھایا۔ سرشٹ سبائی
 گیا سمجھا، ہر کاشد گر اکھوایا۔ انگد گر ویس وٹا، اپنی لئے انگڑائی۔ امر داس گلے لگا، امر اپد دکھائی۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی وٹی
 ودھائی۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، سنگر پورا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈائی۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر سمرتھ ہتھ رکھائی۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اندر آپے وڑ، گھر گھر وچ دے سہائی۔ گھر وچ گھر دے سہایا، سنگر پورے وڈ وڈیائی۔ اگیان
 اندھیرا سرب مٹایا، جوتی جوت ہوئے رُشائی۔ بردھ اوستھا لیکھے لایا، بال جوانی بھونہ رائیا۔ اپنے مارگ آپے لایا، ساچا مارگ اک دکھائی۔ سچ سروور
 سیو کمایا، امرت برکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپ ونڈائی۔ پہلی ونڈ ہر نرنکار، نانک آپ ونڈائندا۔ دوٹی
 منگ وچ سنسار، انگد انگ لگائندا۔ تیجا نیتز کھول کواڑ، امر امر کہائندا۔ چوتھے پد سیو ادار، رام داس گر سیو کمائندا۔ سر امرت بھر بھنڈار،
 ایکامنگ منگائندا۔ شبد ناد ناد جیکار، اپنا نعرہ لائندا۔ ار جن ار جن کر پیار، آپ اپنا حکم سنائندا۔ چارے اکھر دے ادھار، جگت وکھر چال چلائندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک سمجھائندا۔ گر ار جن ہر ہر چیتا، گر ہر گوہند رنگ چڑھایا۔ ملیا میل اک اتیتا،
 وچھڑ کدے نہ جایا۔ پُرکھ ابناسی ٹھنڈا سینتا، ہر مندر آسن لایا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیتا، ہر کا نام نظر نہ آیا۔ پاوے سار وید پُران اٹھاراں دھیائے گیتا،
 انجیل قرآناں پھول بھلایا۔ وسنہارا شودوالے مندر مٹھ مسیتا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ پاوے سار رام سینتا، رادھا کرشن پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بھو کھلایا۔ کلج تیری اتم وار، گر سنگر ویکھ دکھائندا۔ پنچم گر ہوتیار، ساچی سیو کمائندا۔ پُرکھ
 ابناسی کھیل اپار، آپ اپنی دیا کمائندا۔ دیوے نام وڈ بھنڈار، ایکاشد جنائندا۔ برہما رووے زاروزار، نیتز نیر وہائندا۔ شو شکر گلوں لاہے ہار، باسک تشکا
 گلوں ہٹائندا۔ وشنوؤں در کرے پکار، پر بھ آگے سپس جھکائندا۔ کروڑ تیتیس ہاہاکار، سُرپت اند نہ سنگ نبھائندا۔ گر ار جن گر مارے بان، اگادھ بودھ
 شبد لکھائندا۔ سنت بھگونت ایکا دھار، ایکا در دکھائندا۔ گر گرنٹھ گر کر تیار، چار ورنناں آپ سمجھائندا۔ شبد گر پرگٹ ہوئے وچ سنسار، پنچ تت گر و

نہ کوئی اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نرنکار آپے ویکھ دکھائندا۔ پنچم جوت ہر اُجاگر، اپنا بردھ رکھایا۔ چھویں گر بن
 سوڈاگر، ساچا ونج کرایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دوئے دوئے دھار بندھایا۔ ساچا امرت جل بھریا گاگر، اک اُچھالہ آپ دکھایا۔ ایک نام رتی رتناگر،
 ایک رنگ رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی دھار پنچت پیار، شبدی اپنی ونڈ ونڈایا۔ شبد گر ونڈی ونڈ، گرو گرنتھ بنایا۔ پنچ
 ت کھیل ورجنڈ، جوتی جوت رُشنائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج پھول بھلایا۔ پاوے سار وچ برہمنڈ، لوآں پُریاں ڈیرہ ڈھانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے
 نار دُہاگن رنڈ، وہ دشا پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر رائے ہر دیا کماے، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ہر رائے ہر
 ہر پایا، ہر گھر وٹی ودھانیا۔ در گھر ساچے منگل گایا، ایک شبد الایا۔ رُپ رنگ نہ کوئے جنایا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایک لیکھا دے جنایا، اپنے لیکھے لے
 لگایا۔ رُپ انُپ آپ وٹایا، بال بالا آپ اُچجایا۔ ہر کرشن ہر آپ اکھوایا، دوسر بھو نہ جانے رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھج تیری اتم ور، کھیلے کھیل وچ سنسار، دھرنی دھرت دھول سہانیا۔ دھرنی دُکھ کایا انگ، دوس رین گرلایا۔ در گھر ساچے منگے منگ، ہر جن کوئے
 نہ ہوئے سہایا۔ کھج نیا وگے جھوٹھی گنگ، ساچا سر نہ کوئی اُپایا۔ چاروں گنٹ وچے مردنگ، کام کرودھ رہیا وجایا۔ راج راجاناں شاہ سلطانا ہوئے
 ننگ، ساچا پردہ نہ کوئے دکھایا۔ پاربرہم سورا سربنگ، ایک شبد رہیا سٹایا۔ گر تیغ بہادر تیرا دیوے سنگ، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ تیغ بہادر ساچی دھار، کھج اتم آپ چلایا۔ اتم منگی منگ وٹی دربار، پر بھ ابناسی اگے جھولی ڈھپا۔ تیرا
 تیرے اُتوں دتا وار، تیرا تیری جھولی پانیا۔ تیرا رُپ سرب سنسار، تیری سکھیا اک سمجھانیا۔ تیرا شبد تیرا جیکار، تیرا نعرہ ایک لایا۔ تیرا نام تیرا
 بھنڈار، تیرا تیرا دے ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر تیغ بہادر دیوے ور، تیرا لیکھا دے لگایا۔ گر تیغ بہادر ہر ہر لیکھ، شبدی
 شبد جنایا۔ پاربرہم پر بھ دھارے بھیکھ، کھج ویلا اتم آیا۔ شاہ سلطانا مٹے رکھ، راج راجان رہن نہ پانیا۔ تیرا رُپ دس دسمیش، لے
 اُچجایا۔ تیرا نام رہے ہمیش، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سچ آپ ورتانیا۔ گوہند سورا وڈ

بلوان، پُرکھ اکال آپ اُچھائند۔ سَت دُلارا کر پردھان، ساچی سَکھیا اک سمجھائند۔ دھرم جھلاؤنا اک نشان، سچ نشانہ ہتھ پھڑائند۔ ایکا چلہ تیر کمان، ساچے گاترے آپ لٹکائند۔ ایکا امرت پین کھان، جگت ترسانہ کوئی دکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، ورن گوت تے وسے باہر، چار ورنال کرے پیار، اوچال نیچال میل ملائند۔ اوچال نیچال ملیا ملیا، گر گوبند آپ صلاحیا۔ ایکا دوار سوہے گر گوبند، گر چیلاروپ وٹائی۔ پُرکھ اکال بنیا سجن سہیلا، دوجا اشٹ نہ کوئی دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند میلا سچ سُبھائی۔ گر گوبند میلا ہر نرنکار، ایکا گھر سُبھائند۔ پُرکھ ابناسی میت مُرار، ساچا سنگ نبھائند۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن ناؤں دھرائند۔ سَت دُلارا کر تیار، شبدی حکم جنائند۔ ایکا اکھر بول جیکار، ساچا ڈنکا فتح مات وجائند۔ راؤ رنکاں کر خوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، ساچی سَکھیا اک سمجھائی۔ گوبند گر تکھی دھار، لوک مات رکھائی۔ ساچی سَکھی کر تیار، چار ورنال اک سمجھائی۔ والوں کئی اپر اپار، نیتزین دس نہ آئی۔ مُنی رکھی نہ پائُن سار، پنڈت پاندھے بھو نہ رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا ساچا در، در گھر ساچا آپ سُبھائی۔ گر گوبند گر مہربانا، ہر سجن میت مُرار۔ شبد اگئی بنھے گانا، ساچا دیوے مات سہارڈا۔ اینکارا دُھر فرمانا، آپ سنائے اینکارا، لیکھا جانے سولائ ستھر یارڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک میلا ایک در، ایکا گھر سُبھائند۔ گھر سُنجن پُرکھ ابناسا، ایکا رنگ رنگیا۔ گر گوبند دیکھیا جگت تماشا، ہر ساچا حکم سنایا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گر کھال اندر کرے واسا، امرت آتم جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اپنا بھو آپ کھلایے، ایکا ایک پُرکھ اکال۔ شبد اگئی آپ سنائے، دیوے دُھر فرمان۔ گر گوبند تیری گھال پاربرہم پر بھ لیکھے لائے، ہر جن توڑے جگت جنجال۔ تیرا ڈنکا نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں آپ وجائے، آپے چلے اولٹری چال۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں پکڑ اٹھائے، کھیلے کھیل شاہ کنگال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات بنے دلال۔ ہر دلال گوبند پیارا، سنگر پُرکھ اکھوائند۔ تیرا سوہے بنک دوارا، تیری نگری ڈیرہ لائند۔ سمبل نگر کر اُجیارا، ساڈھے تن ہتھ دیکھ دکھائند۔ جوتی نور ساچا دیپ ہوئے اُجیارا، لوک مات نہ کوئی

بُجھائندا۔ کھڑگ کھنڈا پکڑے تیز کٹارا، برہمنڈاں کھنڈاں پھول بُجھائندا۔ بھیکھ بکھنڈا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ دس نہ آئیندا۔ پرگٹ ہوئے
 نہہکنک نرائن نر اوتارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میل میل ملائندا۔ گر گوہند ہر جن ودھائی، گھر
 ساچے منگل گایا۔ وار تھت کوئی جانے ناہیں، تیرا بھو کسے نہ آیا۔ توں داتا بے پرواہی، بے انت بے انت آپ اکھوایا۔ گر سکھ گرگھ سنت سہیلے گر وگر
 چیلے پھڑ بانہی، اپنا میل آپ ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویلا وقت دے سہایا۔ چار جگ منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔
 سنجگ ہر ہر نبھیا سنگ، سو پڑکھ وڈی وڈیا۔ تریتے ویکھے تیرا مردنگ، تریا ویس وٹایا۔ دواپر دوار آپے لنگھ، دوئے دوئے جوڑ جڑایا۔ کلجگ کوڑ
 گڑیا چاروں کُنٹ وجائے مردنگ، سچ سچ بیٹھی مکھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ہر
 ہر ساچی کھیل کھلاؤن آیا، پار برہم کرتار۔ نرگن جوتی جوت ڈگمگاون آیا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ نہہکنک اپنا ناؤں رکھاؤن آیا، پنچ تت نہ کوئی پسار۔
 جن بھگتاں ساچا سنگ نبھاؤن آیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ چارے ورنناں ایکار رنگ چڑھاؤن آیا، اوچاں نیچاں کرے پار کنار۔ راج راجاناں شاہ سلطانا،
 تختوں لاہون آیا، جودھا سور پیر بلی بلکار۔ گر گر ناؤں پرگٹاؤن آیا، جوتی نور کر اجیار۔ ساچا کھنڈا پھڑ چکاؤن آیا، نکھی رکھی آپے دھار۔ چاروں کُنٹاں
 میٹ مٹاؤن آیا، دہ دشا کھیل اپار۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھاؤن آیا، ستاں دیپاں دے ہلار۔ لکھ چوڑاسی پار کراون آیا، بیڑا ویکھے وچ منجھدھار۔ کوڑی
 کریا داغ مٹاؤن آیا، کرے کھیل اگم اپار۔ ساچی سکھیا اک سمجھاؤن آیا، چار ورن سوہے اک دوار۔ سنت سہیلے آپ اٹھاؤن آیا، دوسر کوئی نہ میت
 مرار۔ آد نرنجن جوت جگاؤن آیا، پڑکھ اکال کھیل نیار۔ ست سرُپ رُپ وٹاؤن آیا، ساتک ست ست ورتے ورتار۔ کلجگ کالی رین اندھیری مٹاؤن
 آیا، ساچا چن کرے اجیار۔ گھر مندر اک سہاؤن آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنجگ منگے
 منگ اپار، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تریتا نیوں نیوں کرے نمسکار، چرن دھیان لگایا۔ دواپر در بنے بھکار، بھکھ بھچھیا جھولی پانیا۔ کلجگ رووے زارو
 زار، اچی کوکے دے ڈہانیا۔ نانک گوہند لیکھا اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ وید ویاسا رہیا لکار، پُران اٹھاراں رسنا گانیا۔ راہ تئے سنگ محمد چار یار،

صدی چو دھویں ویکھ وکھائیآ۔ چو داں طبق نیتز رہے اگھاڑ، آپ اپنی اگھ کھائیآ۔ برہما ہویا انت بے زار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیآ۔ وشنوں تیرا قول
 اقرار، نہ کوئی سنگ نبھائیآ۔ شکر ویکھے جگت نیتز اجاڑ، دھواں دھار سرب سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور، ایکا سنت
 دے وڈیائیآ۔ ساچا سنت ہر ڈلارا، ہر سنگر آپ اٹھائندا۔ لوک مات بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک گھ چو اینندا۔ میٹے اندھ اندھ اندھ پیارا، سچ
 گیان اک درڑائندا۔ بھانڈا بھرم بھو بھن توڑے گڑھ ہنکارا، اندر وڑ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور،
 آپ اپنی جوت پرگٹائندا۔ جوت پرگٹائے ہر نرنکار، نرگن نور کرے رشنائیآ۔ پری گھنک ہو اُجیار، واسی پری گھنک آپ اکھوائیآ۔ نرگن سرگن کھیل
 سنسار، ہر ساچا آپ کرائیآ۔ ایکا شبد دے ہلار، سنت منی سنگھ آپ اٹھائیآ۔ غریب نمائے پاوے سار، بڈھ مت من ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ہلار نرگن دھارا آپ دھرائیآ۔ شبد ہلار نام انمول، ہر سنگر آپ رکھائندا۔ پنچ تت تولے اپنے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائندا۔
 اندرے اندر کوکے آپ سنائے اپنا بول، حقیقی راگ بھو نہ پائندا۔ آپے بدلایا اپنا چول، کایا چولا ویس وٹائندا۔ آپے کھیلے اپنا ہول، کلج ویلا اتتم
 آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ سنت منی سنگھ کر ونجار، ہر ساچے ونج کرایا۔ مورکھ
 موڑھ لگایا ساچی سیوا سیوادار، ساچی سیوا آپ کمایا۔ ہر مندر گیا ہویا خبردار، اوچی کوکے دے ڈھایا۔ پری انند کرے پکار، نیلا بستر تن جھہایا۔ رکاب
 گنج ایکا دھار، ایکا حکم پھرایا۔ ورتے ورتاوی وچ سنسار، بھو اُجھیدا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر کرتار، جگت
 وچولا نہ کوئی بنایا۔ سنت منی سنگھ ساچی سیو، ہر ساچا آپ لگائندا۔ پُرکھ ابناسی لکھ اُجھو، اگم اگوچر بھو نہ آئیندا۔ نہ کوئی گائے رسنا جھو، بتی دند نہ
 کوئی ہلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ دے سہارا، اندرے اندر شبد اپارا، نرگن ناد اک وجائندا۔ شبد اناد سچی ڈھنکار،
 ہر ساچا آپ سنائندا۔ سنت منی سنگھ سیوادار، ساچی سیو کمائندا۔ مستوانا دھام نیار، در در آئے سپس جھکائندا۔ ساچے سنت سنت پیار، ساچا حکم
 سنائندا۔ پرگٹ ہویا وچ سنسار، نرگن اپنا روپ وٹائندا۔ کلج اتتم مارے مار، جوٹھ جوٹھ میٹ وٹائندا۔ سنجگ ورتے وچ سنسار، سنگر ساچا آپ

لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ کھلائندا۔ سنت سنت سنت جنائی، ہر ساچا آپ جنائندا۔ سنت سنت سنت گُرمائی، ہر ساچا سگن منائندا۔ سنت سنت سنت گھر وٹی ودھائی، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ سنت سنت سنت سرنائی، گھر ساچے سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائندا۔ اپنا بھيو ہر کھلائے، سنت منی سنگھ لیکھ لکھائندا۔ مستوانے پھیرا پائے، مست رُپ آپ وکھائندا۔ آپے لکھے آپے دئے مٹائے، آپے رنگ رنگائندا۔ آپے راج راجانا ویکھ وکھائے، پردہ اوہلا آپ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لکھیا ساچا لیکھ، آپ اٹھائے نریش، پرگٹ ہوئے در درویش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ سنت منی سنگھ لیکھ لکھایا، شاہ سنگرور جنایا۔ نہہکٹک کل جامہ پایا، پُری گھنک وجے ودھایا۔ شاہ سلطان کوئی رہن نہ پایا، جو بیٹھے گھ بھوایا۔ لہنا دینا دئے چُکایا، پھول بنس ویکھ وکھایا۔ شاہ فرنگی گھ بھوایا، اٹاکھ رکھایا۔ کلجگ وہندی دھار کنڈھی ڈیرہ رہے رُٹھایا، نہ سکے کوئی بچایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل کھلایا، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیوے آپ وڈیایا۔ سنت منی سنگھ سچ سندیش، راج راجانا آپ سنائندا۔ کلجگ انتم در در پھرنا بن درویش، در دربار نہ کوئے سہائندا۔ اپنے نیر آپے ویکھ، بیس پیسا راہ تکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ مستوانا دھام نیار، ساچے سنت ملے وڈیایا۔ سیو کمائی اپر اپار، پُرکھ ابناسی بوجھ بوجھایا۔ اندر کھلیا اک کواڑ، دوئی کندھ رہن نہ پائیا۔ ناتا تیا پنچ دھاڑ، ہوئے روگ رہے نہ رایا۔ جگی جوت بہتر ناڑ، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ دھرم ویکھیا اک اکھاڑ، چار کُنٹ رُشنائیا۔ ڈیرہ لایا وچ اُجاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس دیوے کر کر ترس، اندر مندر بوجھ بوجھایا۔ اپنا درس ہر وکھائے، دس کسے نہ آئیندا۔ دو جی دھار آپ وٹائے، سنت منی سنگھ حکم سنائندا۔ سنت منی سنگھ رہیا گُرائے، دوس رین ڈھولا گائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندرے اندر آپے وڑ، اپنی سکھیا آپ سمجھائندا۔ پاربرہم پر بھ اندر وڈیا، دتی وڈ وڈیایا۔ ساچے سنت بانہوں پھڑیا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ عطر سنگھ بٹھایا آپے لڑیا، لڑ پو گنڈھ رکھایا۔ ستبج لگے ساچی جڑیا، ہر ساچا دئے لگایا۔ آگے ہو ہو درس کریا، نیر نین درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا اتم ور، اپنی

بھچھیا جھولی پائی۔ ساچی بھچھیا ہر نرنکار، ستن جھولی پائندا۔ اگلا لیکھا جانے وچ سنسار، وید کتیب نہ کوئے لیکھائندا۔ پرگٹ ہووے ہر نرنکار، نہکنا
 ناؤں رکھائندا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، سچ پرکاس نہ کوئے کرائندا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، نام کھنڈا اک چکائندا۔ سنت سہیلے لائے پار، سچ ملاح
 آپ ہو جائندا۔ گرگھ ساجن لئے ابھار، آپ اپنی دیا کمائندا۔ پُرکھ پُرکھوتم ہوتیار، کلجگ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے سنت دتا ور، تیری آسا ہر بھروسا، پوری دئے کرائیا۔ شبد جنائی شبد گھنگھور، اندھ اندھیر مٹایا۔ پُرکھ ابناں ہتھ پکڑے ڈور، کلجگ ویلا اتم آیا۔
 جن بھگتاں ناتا توڑے پنچم چور، من مت دئے دُرکایا۔ دُئی دویتی دیوے ہوڑ، ساچے در رہن نہ پایا۔ چرن پریتی لگی نبھے توڑ، ادھوچکار نہ کوئے
 رڑھایا۔ پُرکھ اگما چڑھیا ساچے گھوڑ، لوک مات ویس وٹایا۔ سچ دوارے آیا دوڑ، مستوانا دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 دئے لکھایا۔ سبجگ تیرا ساچا روپ، سچ سچ ورتائندا۔ تریتا لیکھا جانے چارے گنٹ، آپ اپنی کل ورتائندا۔ دواپر ہر ہر گیا تھ، بدر نمانا گلے لگائندا۔
 امرت پیتا ایکا گھٹ، ساگ الونا بھوگ لگائندا۔ تیرا بھنڈار ورتے اتھ، کلجگ اتم راہ تکائندا۔ تیرا لا رہیا چھٹ، نہ کھی کوئے بھوائندا۔ سدا بھنڈارا
 ورتے اتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائےندا۔ سٹ اگئی شبد سکدار، ہر ساچا آپ ورتائندا۔ کلجگ اتم پاوے سار،
 لوک مات ویس دھرائندا۔ مستوانا ویکھے سچ دربار، چار ورنان آپ سمجھائندا۔ سمت سولاں کھیل اپار، پندرراں کنگ درس دکھائندا۔ سنت منی سنگھ بٹھے
 دھار، کھئی دھار نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کیتا بھل نہ جائندا۔ مستوانا دھام دھاما، دھرنی دھرت سہایا۔ لیکھا
 جانے کرشنا رام، رام روپ آپ وٹایا۔ دیونہارا سچ پیغام، عزرائیل میکائیل اسرائیل سیوا لایا۔ پورن کرے اپنا کاما، ہر کا سنت وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن دتا ساچا ور، اتم لیکھا لیکھے لایا۔ سنت منی سنگھ ست ستواد، ساچی سیو کمائندا۔ نگر بڑکھے ملی داد، در ساچا اک
 دکھائندا۔ اک لگایا ساچا ناد، شاہ سلطانا آپ سٹائندا۔ جیو جنت کرن فریاد، جوٹھے جھوٹھے گھ ہلکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے
 حکم آپ پھرائندا۔ سنت منی سنگھ در در پھریا، دوئے ہتھ جوڑ جڑائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کریا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ اپنا لیکھا شاہ سلطانا آگے دھریا، نہ کوئی

میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس بے پرواہیا۔ سنت منی سنگھ کرے پکار، پر بھ آگے سیس جھکائندا۔ جوٹھا جھوٹھا
 ناتا وچ سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ بن ہر تیرے نہ کوئے سہار، نہ کوئی نظری آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ سنت منی سنگھ سُن کر دھیان، ہر ساچا شبد جنائیا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کلجگ اتم تیری قیمت پائے
 آن، لکھ کروڑی نہ کوئے چکائیا۔ راج راجان سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، ویہہ صد بکرمی وجے ودھائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھی دکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائی۔ ستاں دیپاں پاوے آن، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ مستوانے کر پچھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنی جوت جگائیا۔ ماما مست اپار، ماما متا موہ تچائندا۔ ماما موکھ دوار، در گھر ساچا اک دکھائندا۔ ماما میل زِگن دھار، در گھر ساچا
 اک سہائندا۔ ماما بلیا میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ سہائندا۔ تاتکھی دھار، تریلوک آپ
 جنائیا۔ تتاں گناں پاوے سار، رجو طمو ستو ویکھ دکھائیا۔ ترے ترے دیشاں کھیل نیار، من مت بدھ کرے لڑائیا۔ ترے ترے لوکاں ہو اُجیار، ایکا نعرہ
 دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتا طالب اک رکھائیا۔ سنا سنگر روپ، ست ستواد سماندا۔ آد جگاد شاہو بھوپ، سنگر ناواں
 دھرائندا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹائندا۔ کلجگ اتم گیا تھ، نہکلنک ناواں رکھائندا۔ گرگھیاں دیوے امرت گھٹ، ساچا جام
 پیائندا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی جائے چھٹ، جو جن نیز لوچن نین درشن پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا وقت آپ سہائندا۔
 سنت منی سنگھ بن بھگھار، ایکا منگ منگائندا۔ تیرا در تیرا دوار، ہر ساچا توہے بھائندا۔ تیرا رنگ سرب سنسار، تیری رنگن نام چڑھائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ سنت منی سنگھ منگی منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ میرا تیرا پنج تت ناتا تے سنگ، شبد شبد
 ہوئے گڑمائیا۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، تن سوسٹھ ہاڈی نہ کوئے دکھائیا۔ توں پار برہم پُرکھ سمرتھ، تیری سرن اک سرنائیا۔ جگا جگنتر چلائے اپنا رتھ،
 رتھ رتھو اپنی پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے متھ، نام ندھانا اک جنائیا۔ شبد جنائی اک اکھ، شبدی شبد کتھ نہ سکے رائیا۔ کلجگ بُرج جانا ڈھٹھ، تھر کوئے

رہن نہ پایا۔ نہہکنکا گہڑے اپنی لٹھ، اپنا گہڑا آپ دوائیا۔ لہنا دینا چکاؤنا تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری سُرستی نہاؤن کوئے نہ جایا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک
 اکھر کرے پڑھانیا۔ ایک پتا ایک مات، ایک گود سہانیا۔ ایک ورن ایک ذات، ایک گوت جنایا۔ ایک دیوے ساچی دات، ایک جھولی پایا۔ پُرکھ اکال دین دیال
 چرن کول بندھائے ساچانات، گر گوہند دئے گواہیا۔ سنت منی سنگھ لکھیا لیکھ، مستوانے بند کرایا۔ پُرکھ ابناسی دھارے بھیس، نہہکنکی جامہ پایا۔ نہ کوئی
 مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی مونڈے مونڈ منڈایا۔ الکھ نرنجن ہو پرویس، جوتی نور ڈمگایا۔ ست پُرکھ سدا آدیس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا لہنے جھولی پایا۔ سنت منی سنگھ کرے پکار، نیر رو رو دئے ڈھانیا۔ ناتاٹھا جیو گوار، جیو جنت نہ سنگ رکھانیا۔ پایا ہر بھگونت
 اک کرتار، میت مرارا میل ملانیا۔ سویلیا سنگ سنگ دوار، در دروازہ کھول گھلانیا۔ وجیا ڈنک سرجنہار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر
 ساچا ویکھ وکھانیا۔ در گھر ساچا ہر ہر پیکھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ پچھلا لیکھا آپے ویکھیا، اپنا پردہ آپ اتار۔ نہ کوئی بھلے بھرم بھلیکھیا، پرگٹ نہہکنک نرائن
 نراوتار۔ ڈنک وجائے دیس پردیسیا، سمت ویہہ سو سولاں ہوئے اجیار۔ نو کھنڈ پر تھی کسے دی نہ چلے پیشیا، پر بھ مارنہارا شبد مار۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنسارا ہر نرنکار، ایک ایک اکھواندا۔ کھجگ انتم لئے اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹاندا۔ شبد ڈنک
 وجائے وچ سنسار، لکھ چورا سی جیو جنت سوئے آپ اٹھاندا۔ برہما ویتا دئے ہلار، نیر اٹھ گھلاندا۔ وشنوں سیجا پاوے سار، باسک تشکا پھول بھلاندا۔
 مستوانا تیرا ویکھے ناتا جگت سنسار، کون سنگھاری نام دھراندا۔ اندھیری راتی ہو اجیار، نور نورانہ ڈمگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک ناؤں رکھاندا۔ نہہکنک کل جامہ دھار، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ سمت سولاں ہو اجیار، مستوانا دھام سہانیا۔ سنت
 عطر سنگھ کر پیار، اتم ویکھے سچ سہانیا۔ ورتے بھنڈارا ہر نرنکار، ساچی دیگا آپ چڑھانیا۔ پہلا کریا اک وہار، پردہ دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کھجگ انتم وجے ودھانیا۔ پندراں سال کھ چھپایا، دس کسے نہ آتیا۔ چھیل چھیلارنگ رنگیلا موہن مادھو بن کے
 آیا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ گر سکھ ہر سنگت ہر بھگت قبیلہ اک بنایا، دوجا در نہ کوئے سہانیا۔ چاروں کُنٹ اگنی جوتی تیلآ آپے لایا، نہ سکے کوئے بھجانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا نُور کرے رُشنائیا۔ مستوانے ہر ہر جاگیا، نرگن نُور کرے رُشنائیا۔ سنت سُهیلَا اُٹھ
اُٹھ بھاگیا، ہر شبدی میل ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے آواجیا، ستاں دیپاں بول سُنایا۔ چوُداں لوک پرگٹ ہویا غریب نوازیَا، چوُداں لوکاں ویکھ وکھایا۔
تریلوکی نندن سازن سازیا، ساجنہارا آپ ہو آیا۔ وڈ بھوپ شاہ راجن راجیا، اینکار آپ اکھوایا۔ اَسو گھوڑے چڑھے تاجیا، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔
پرگٹ ہوئے دیس ماجھیا، سمبل نگری دھام سُهلیا۔ کلجک سَتجگ رچیا کاجیا، دوہاں وچولا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا
لیکھا آپے رہیا جنایا۔ اپنا بھیو ہر گھلائے، ہر سنگت دئے سمجھایا۔ مستوانے لیکھ لکھائے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سمت ستاراں چاروں کُنٹ ہلائے،
سیاست وراشت کوئی رہن نہ پائیا۔ اٹھ اٹھاراں ڈھیر ڈھاہے، آپ اپنا ونج کرایا۔ اُنی اُنیا تیل چڑھائے، اللہ رانی کھ شرمایا۔ بیس بیس ہر رگھرائے،
دلی تخت چرن چُھبھایا۔ ساچا حکم آپ جنائے، نو کھنڈ پر تھی بندھن پائیا۔ ست رنگ نشانہ اک جُھلائے، ستاں دیپاں دئے وکھایا۔ والی ہند رہیا
سمجھائے، ہر ساچا دے مت آپ سمجھایا۔ سیس تاج نہ کوئی ٹکائے، پر بھ خاک ملایا۔ گوہند جو دھا سور پیر ایکا کھنڈا نام چکائے، شبد اگنی فوج
چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا لیکھا دئے بُجھایا۔ ہر لیکھا آپ بُجھائندا، دوسر ناہی کوئی۔ دُجا پردہ آپے
لاہندا، پرگٹ ہوئے تئاں لوئے۔ تیجا نیتز آپ گھلائندا، ہر بھگتی بھگت کرے رسوئے۔ چوُتھے پد آپ سمانندا، گھر ساچے آپے سوہے۔ پنجوے پنچم
میل ملائندا، دیوے نام ساچے ڈھوئے۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی وکھائندا، اپنی سیجا آپے سوئے۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن جوت جگائندا، نہہکنک
آپے ہوئے۔ اٹھویں اٹھاں تئاں آپ اٹھائندا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بُدھ لیکھا رہے نہ کوئے۔ ناویں نو دروازے ویکھ وکھائندا، کلجک
کوری چارے کُنٹ ساچی تیج نہ دسے کوئی۔ دسویں در گھر آپ سُهائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نیچ آپے بوئے۔ دسویں در
دوار، ہر ساچا ہر سُهلیا۔ مستوانا دھام نیار، ہر مندر آپ وکھایا۔ نرگن باقی جوت اُجیار، دوس رین ڈگمگائیا۔ شبد اناد سَئی دھنکار، انحد ساچا راگ الاپیا۔
امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیایا۔ شبد سُهیلَا میت مُرار، اک اکیلا ویس وٹایا۔ گر چیلَا سوہے اک دوار، گھر ساچے وچے ودھایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مستوانا لیکھ لکھائیا۔ مستوانا ہر بھگونت، اپنے لیکھے لیکھ لکھائندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، ست ستوادى آپ
 اکھواندا۔ ہرجن میلانا رى کنت، نر نرائن ویس وٹائندا۔ بھرم بھلیکھا جیو جنت، ہر کا بھيو کوئی نہ پائندا۔ کھیلے کھیل آدانت، جگا جگنت ناؤں
 دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مستوانا ساچا دھام سہائندا۔ مستوانا دھام سہنجنا، نرگن
 جوت کرے رُشائیا۔ کھیلے کھیلے درد دکھ بھے بھنجنا، بھوساگر ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں نیتز نین پائے انجنا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ سچ دوارے کرائے ساچا
 جنا، دھوڑی ٹکا ایکا مستک لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ مستوانا دھام سہاونا، ویہہ سو اگی لیکھ لکھائندا۔ پُرکھ
 ابناسی پھیرا پاون، پندراں کلک رُت سہائندا۔ چار ورنناں ساچا دھام اُپجوانا، نو کھنڈ پر تھی وند وندائندا۔ نو سو نرنوے راج راجن پہلی وار چل کے آونا،
 ساچا سگن منائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا در درساونا، رام رُپ آپ وٹائندا۔ کاہنا کرشنا نظری آونا، گوپي کاہن منڈل راس آپ نچائندا۔ کلمہ امام
 آپ پڑھاون، مقامے حق ویکھ وکھائندا۔ نور الاهی نظری آونا، عیسیٰ موسیٰ بھيو چکائندا۔ سنگ محمد سنگ نبھاون، اپنا مردنگ آپ وجائندا۔ ناک ڈنکا اک
 سناونا، نام ست ست سرب پڑھائندا۔ واکرُ فح اک گجوانا، گر گوہند ویکھ وکھائندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاونا، دوسر دس کسے نہ آئندا۔ ہنگ برہم
 پاربرہم ساونا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار پائے سار، نو چار ویکھ وکھائندا۔ نو چار ایکا دھار، ہر
 ستگر آپ دے بندھائیا۔ ویہہ سو اگی پکرمی کھیل اپار، مستوانا وڈ وڈیائیا۔ در دوارے کھلے کواڑ، چاروں کُنٹ ہوئے رُشائیا۔ ہر سنگت جوڑ ہوئے ستاراں
 ہاڑ، اگنی تت دے بُجھائیا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، دھام اولاک اکھوائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپے پھرے پچھے اگاڑ، دوس رین سیو کمائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورننا ایکا گھر وکھائیا۔ چار ورنناں اک دروازہ، ہر ساچے آپ گھلاونا۔ لیکھا جانے غریب نوازا، اپنا لکھیا لیکھے پاون۔
 ستجگ ساچا سازن سازا، ساچا مارگ اک وکھاون۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مستوانا مست دوار، سنت بھگونت ایکا دھار، ایکا رنگ
 رنگاونا۔ رنگ رنگیلا ہر ہر پیتا، ایکا رنگ رنگائیا۔ پرگٹ ہوئے دھام اندیٹھا، لوچن کوئی نہ ویکھن پائیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت ایکا جام پيائیا۔ چار

ورناں ٹھنڈا سینا، گرمت اک سمجھائیا۔ آپے رام آپے سینا، رادھا کرشن آپ اکھوائیا۔ آپے وید پُران اٹھاراں دھیائے گیتا، انجیل قرآن تیسے بتیسا آپے گائیا۔ آپے گرو در مندر مسیتا، مٹھ شودوالا آپے آسن لائیا۔ آپے ہرجن وسے چیتا، چتوت ٹھگوری کوئی نہ پائیا۔ آپے رنگ رنگائے ہست کیٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا اتم ویلا کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آپے بے پرواہی نور الہی، نور نور ڈگمگاند۔ دیونہارا سچ صلاحی، ساچا مارگ ایکا لائندا۔ چار ورناں بنے ملاحی، ساچی نیا اک چلائندا۔ جن بھگتاں میلے تھاوں تھائیں، نرگن سرگن آپے ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچی رنگن آپ رنگائندا۔ سنت منی سنگھ وچھڑیا جگ، ہر ساچے ناتا توڑ تڑایا۔ پرم پڑکھ سرن سرنائی ایکا گیا لگ، سرنگت اک جنایا۔ نام ندھانا بنیا تگ، ساچا سگن منایا۔ نظری آئے اُپر شاہ رگ، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ دیکھ دیوا گیا جگ، نہ سکے کوئی بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیا لیکھ لکھایا۔ سنت منی سنگھ بندی خانہ، ساڈھے تن سال آپ بندھایا۔ لیکھا جانے گن ندھانا، شاہ سلطانا دس نہ آیا۔ شبد جیکارا ہر بھگوانا، ایکا ایک رہیا سنایا۔ سنت منی سنگھ لائے طعنہ، تُوں ول چھل دھاری بھیکھ بھکنڈی تیرا بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو چھپایا۔ سنت منی سنگھ لائی چوٹ، شاہ سنگرور در دربانیا۔ ہوں توں سنگر ہوں رکھی اوٹ، تیرا بردھ آپ پچھانیا۔ تُوں جیو جنت اُدھاری کوٹی کوٹ، ہوں سیوک بال انجانیا۔ تیری مہما سُن سُن آد جگاد بھرے نہ پوٹ، کوٹن کوٹی گائن راگ ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ گیانیا۔ سنت منی سنگھ سُننا کن، ہر ساچا آپ سنایا۔ تیرا ناتا بیخ ت تن، میرا ناتا نرگن رُوپ وٹایا۔ تیرا نیتز جگت چن، میرا چن جگت برہمنڈ کرے رُشنائیا۔ پہلاں بھانڈا تیرا دیوے بھن، پھر شاہ سلطان خاک ملایا۔ دو جہاناں بیڑا آپے بن، کلج اتم بنے ملاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، ست سنسارا پھول بھلایا۔ سنت منی سنگھ کھ بھوایا، تیری اوٹ رہی نہ رانیا۔ در دربارے نہ ہوئیوں سہایا، جوٹھ جھوٹھ کری گڑمائیا۔ تیرا تن رہن نہ پایا، تیرا نیت کرے لڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سنت منی سنگھ لگی برہوں اگ، پر بھ ساچے آپ لگایا۔ اندرے اندر بدھتاگ، دسے کسے نہ آئی۔ پھڑ

پھڑ ہنس بنایا گت، ایکا مانک موتی چوگ چُگانیا۔ سچ سرنائی جانا لگ، ویلے انت ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ ساچی سکھیا زرگن دھار، ہر شبدی شبد جناندا۔ ساڈھے تن سال گپت ظاہر، اندر باہر کھیل کھلاندا۔ نیز دس نہ دس داتار، سرگن سرگن میل ملاندا۔ پُرکھ ابناسی کرے پیار، کملاپت سچ سوگند اپنی آپے پاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہار ہر زرنکار، جوت اُجیارا آپ کراندا۔ جوت اُجیار، ویہہ صد بکرمی ہر ساچا کرے رُشانیا۔ ویہہ سو اک کھیل اپار، اینکار عقل کل خُدانیا۔ دُوجے تیجے ہو اُجیار، چوٹھے کرے شبد گُرمائیا۔ پنجم پیتا ٹھنڈا ٹھار، چھیویں در وجے ودھانیا۔ ستویں کھیل وچ سنسار، اٹھویں بے آس کنارہ پار کرانیا۔ نوویں نو در پاوے سار، سادھاں سنتاں کھوج کھوجانیا۔ دسویں میلا ہر گردھار، گرگھ ساچے لئے جگانیا۔ اک گیاراں ہو تیار، ساڈھے تن ہتھ بنت بنانیا۔ دو دس باراں سنگت وہار، ہاڑ ستاراں خوشی منانیا۔ ترے دس تیری کر کر مہر، راج راجاناں سپس دستار گیا بندھانیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، ساچا راہ نہ کوائے دکھانیا۔ ویہہ سو چوداں ہو اُجیار، ایکا اگی وند وندانیا۔ سنت منی سنگھ کریا بند کواڑ، ساچا حکم سنانیا۔ ساڈھے تن سال تیرا نام نہ اُتجے وچ سنسار، تیرا لیکھا نہ کوائے جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ دیکھے کھیل، کھیلنہار دس نہ آنیا۔ سنت منی سنگھ کریا بند، ساڈھے تن سال وقت وہایا۔ سنت منی سنگھ چڑھیا چند، ساڈھے تن سال کھ پُھپایا۔ سنت منی سنگھ میل ملائے دیا کمائے خوشی کرائے بند بند، ویہہ سو سولاں بکرمی پندراں کنگ رُت سہانیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی شاہو شاباشی آپے گائے ساچا چھند، سوہنگ ڈھولا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا لیکھے لایا۔ سنت منی سنگھ سد دوار، اپنے چرن آپ لکانیا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی پندراں کنگ دوس وچار، مستوانا دھام سہانیا۔ ویلا وقت دیکھیا سوا چار، رنگ رنگے بے پرواہیا۔ ساچی سخیاں کرے پیار، ساچا منگل ایکا گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہلنک وٹی ودھانیا۔ نہہلنک وچا ڈنک، چار کٹ جیکار۔ آپ سنائے راؤ رنک، کھیلے کھیل بے عیب پروردگار۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، عقل کلا کل آپے دھار۔ ہر جن لیکھا جانے جوں جن جنک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا ایک ہوئے اُجیار۔ ایکا ایک اینکار، ایکا

ایک اکھوائیا۔ ایک جوت نور اُجیار، ایک نور ڈمگائیا۔ ایک شبد شبد جیکار، ایک نعرہ ہر ہر لائیا۔ ایک نام رام بھنڈار، سچ بھنڈار دئے ورتائیا۔ سچ و نجارا اک
 اکھوائیا۔ ایک گر گر کرتار، دوسر ایشٹ نہ کوئے منائیا۔ ایک پر بھ پُرکھ اکال، دین دیال اک اکھوائیا۔ ایک توڑنہارا جگت جنجال، لکھ چوراسی بھند کٹائیا۔ ایک
 دیونہارا نام سچا دھن مال، سچ خزانہ اک دکھائیا۔ ایک سد کرے پروان، در دوارے لیکھے لائیا۔ ایک دیونہارا دھر فرمان، اپنا نام کرے رُشائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، مستوانے دئے وڈیائیا۔ ایک پُرکھ اکال، دیا کماندا۔ ایک کرے سرب پرتپال، پرتپالک ناؤں
 رکھائندا۔ ایک کال کال مہاکال، کال مہاکالا آپ ہو جائندا۔ ایک شبدی شبد وجائے تال، تال تلواڑا اک وجائندا۔ ایک لکھ چوراسی پھل لگائے ڈال، ایک
 ایک ایک دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ کھیل کھلندڑا پُرکھ سلطان، پر م پُرکھ
 اکھوائیا۔ ہر جن میل ملندڑا وچ جہان، سنت سہیلے لئے اُچھایا۔ گرکھ چولی رنگ رنگندڑا، آد جگادی نگاہبان گھر ساچا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا لیکھا رہیا مکایا۔ مستوانا سچ و ہارا، ہر ساچا آپ کرائندا۔ ہر سنگت ورتے تیرا بھنڈارا، تیری دھارامات
 چلائندا۔ گر پیر سادھ سنت اوتار آون وارو وارا، جگ جگ ساچی سیوا لائندا۔ کلج انتم کھیلے کھیل سرجنہارا، سرشٹ سبائی پھول پھولائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچ بھنڈاری نام بھنڈار، کر پیار اپنی جھولی پائندا۔ ہر سنگت تیرا سچ بھنڈار، پر بھ اپنی جھولی
 پائیا۔ گر سکھاں در بنے بھکھار، ایک منگے منگ نیوں نیوں سیس بھکائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیار، نرمل دیپک باقی دئے جگائیا۔ کملا پاتی کھیل اپار، کول نین
 ڈمگائیا۔ ساچا ساقی ہو تیار، امرت جام پیالہ آپ پیائیا۔ لہنا دینا باقی چکے وچ سنسار، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہلنک نرائن نر، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ نر نرائن نرکار، نرگن آپ اکھوائندا۔ کلج انتم کرے خوار، کوڑی کر یا میٹ مٹائندا۔ سنجگ
 ورتاوے وچ سنسار، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ دئی دوتی دئے نوار، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
 تیری انتم ور، نہہلنک نرائن نر، مستوانا ویکھ دکھائندا۔ مستوانا مست گڑھ، مستک لیکھ لکھایا۔ سنت سہیلا آپے پھڑ، ہر ساچے سیو کمایا۔ آپ لگائے

لوک مات جر، نہ سکے کوئے اُکھڑایا۔ راج راجانا لیائے پھر، ویلا اتم دئے ڈھایا۔ ایکا اکھر جائن پڑھ، سو پڑکھ زرنجن آپ پڑھایا۔ ہنگ برہم ویکھے کھر، پاربرہم اک سرنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر سنگت ساچا لیکھ لکھایا۔ ہر سنگت وڈ وڈیائی ہر پاپا سجن شہنشاہ، نج گھر آتم وجے ودھائی۔ گر ملیا جگت ملاح، ڈوگھے ساگر بیڑا پار کرائیا۔ اتم بئے دیوے لا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ دس دس ماس وقت چکا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر سنگت تیرا سچ دوارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ تیرا رُپ چڑھے سرب سنسارا، پڑکھ ابناسی دئے چڑھایا۔ تیرا نام ہوئے جیکارا، ایکا نعرہ دئے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، بچھلا لیکھا مول چکایا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ در در گھر گھر درس وکھایا، دینا ناتھاں درد وڈائی۔ سوچھ سرؤپی شاہو بھوئی پرگٹ ہو آیا، زرنجن جوت کرے رُشایا۔ نام ندھانا ہر مہربانا، امرت آتم سچ چوایا، نچھر دھارا اک وہایا۔ گرسکھ سجن کدے نہ سویا، سرتی شبدی شبد سرت میل ملائی۔ پندراں کنگ نیچ ساچا بویا، امرت میوہ دئے کھوایا۔ ہر کا سچا نہ جانے کوآ، نہ کوئی بوچھے بوچھ بُجھائی۔ ہر سنگت تیرے اگے لے کے آیا ڈھوآ، اک نریل ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے مان وڈی وڈیائی۔ اک نریل ہر سنگت بھیٹ، ہر سنگت آپ چڑھائندا۔ پڑکھ ابناسی بنیا کھیوٹ کھیٹ، کلج بیڑا آپ چلائندا۔ آپے مات پت گرسکھ بنائے ساچے بیٹ، پتا پوت میل ملائندا۔ آپے نام دوشالے لئے لپیٹ، ساچا بستر ہتھ اٹھائندا۔ کلج گئی اگت مہینا جیٹھ، چاروں کٹ نہ کوئے بُجھائندا۔ کوئے نہ رکھے چھایا ہیٹھ، سادھ سنت سرب گرلائندا۔ ہر سرنائی رت بسنتی چیت، پھل پھلواڑی آپ مہکائندا۔ گر گوہند سالاحے گرسکھ تیرے کھیت، ساچی سیوا آپ کمائندا۔ درس وکھائے نیت نیت، نیت نوت رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیری بھیٹ، اپنا ہیا وکھائندا۔ سچ نریل گرسنگت اگے دھر، ہر ساچا سگن منائندا۔ سنجک ملیا ساچا ور، گر پیر اوتار نہ کوئے اکھوائندا۔ سرب جییاں داچکے ڈر، ورن برن نہ کوئے ڈرائندا۔ لہنا دینا چکائے جیون مرن، مرن جیون ایکا رنگ رنگائندا۔ گرسکھ سجن ساچی ترنی ترن، تارنہارا آپ ترائندا۔ اپنی کرنی آیا کرن، کرتا پڑکھ ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک

نرائن نر، اپنا ناؤں رکھائندا۔ نہہکنک ہر جوت جگا، مستوانا دھام سہائندا۔ ہر سنگت ساچی گود اٹھا، گر گوہند وکھ وکھائندا۔ ساچا دیپک گرسکھاں اندر
 دے جگا، جگت دیپک آپ بُجھائندا۔ اپنی سرن آپ لگا، سگلا سنگ آپ رکھائندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے تگن راہ، دس کسے نہ آسیندا۔ برہما نیتز نیر رہیا وہا،
 اٹھے نین چارے گنٹ بھوائندا۔ وشنوں پکڑے کون بانہہ، اپنا ونس کون سہائندا۔ شکر ترسول کون دیوے پھڑا، کون سگن منائندا۔ تیاں نہ ملیا
 بے پرواہ، اپنا رُپ آپ چھپائندا۔ پرگٹ ہويا والی دو جہاں، لوک مات جوت جگائندا۔ برہما وشن شو ہر سنگت تیرے چرناں وچ رہیا بہا، آپ اپنا حکم
 سناائندا۔ پر بھ کا لیکھا نہ کوئی سکے مٹا، میٹنہار آپ ہو جائندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، برہم پار برہم اُپجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر سنگت تیرا ساچا در، ہر ساچا آپ سہائندا۔ سنگت تیرا در دروازہ کھول، ہر ساچی کرے جنائیا۔ تیرے مندر تیرا رُپ ہو کے پئے بول، اپنا
 رُپ آپ وٹائیا۔ تیری رسنا تیرا نام تیرے کنڈے تولے تیرا تول، ایکا تولا آپ اکھوائیا۔ تیری کایا تیرا بدلے چول، اپنے کایا وچ ملائیا۔ نو کھنڈ پر تھی
 جیو جنت سادھ سنت نہ تے رہنا انھول، ہر ساچے جوت پرگٹائیا۔ مستوانا کوکے وجائے ڈھول، چار دیواری رہی گر لائیا۔ ہر سنگت دیوے نام انمول،
 اپنی بھچھیا آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ سدا سہیلے وسے کول، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا
 ایک ایک اکھوائیا۔ نہہکنک ہر ہر آیا، دوسرناہیں کوئی۔ ہر سنگت ساچی لئے ترایا، دیوے شبد ساچا ڈھوئے۔ امرت آتم ساچا جل سنج وکھایا، ایکا یج
 نرگن بوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جگت آسا گر سکھ بھرواسا، شبد دھرواسا ایکا ایک
 وکھائے۔ شبد دھرواسا دھر دربار، ہر سنگت پوری آس کرائیا۔ سنت منی سنگھ منگی بھکھ بن بھکھار، سال بونجا پہلے اپنی جھولی ڈاہیا۔ بونجا سال ستا
 رہیا پیر پیر، اپنی اکھ نہ کوئے گھلائی۔ ترے گن ناتا توڑ سنسار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیا۔ شبد گاتھا چلائے اپرا پار، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ مستک ماتھا
 لیکھے لائے نر نکار، پچھلا لیکھا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیونہارا ساچا ور، کوٹن کوٹ جنم دے وچھڑے کلج
 انتم لئے ملائیا۔ کلج انتم میل ملایا، ہر سنگت وٹی ودھائیا۔ پندراں کنگ دوس سہایا، نرگن جوت کری رُشنائیا۔ ساچی سخیاں مل مل ساچا منگل گایا، گھر

ساچے سو بھا پائیا۔ برہما وشن شو ہر سنگت تیرے دوار چل کے آیا، بن ہر دوسر دس کسے نہ آئیا۔ چرناں ہیٹھ ایکا سیس رہے دباہا، ہر سنگت تیری
 دھوڑی خاک منگن، ایکا ایک منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شو سُن کر
 دھیان، ہر ساچا آپ سنا سندا۔ تیرا دیکھے آپ مکان، گرسکھ تیرا در سہا سندا۔ برہما تیری چکے کان، منونتر ڈیرہ ڈھاندا۔ وشن در ہویا پروان، پر بھ
 ساچا میل ملا سندا۔ جوتی نور سری بھگوان، سگلا سنگ رکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، سگلا سنگ آپ
 رکھا سندا۔ سگلا سنگ آپ رکھا ونا، ہر سنگت بوجھ بھجھا سندا۔ پرگٹ ہو ہو درس دکھا ونا، نین ندھانا آپ کھلا سندا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا ونا، جو جن
 چرن دھیان رکھا سندا۔ گرگھ اپنے لیکھے پا ونا، رائے دھرم نیڑ نہ آئندا۔ چتر گپت دا پندھ مکا ونا، انت حساب نہ کوئی دکھا سندا۔ پرماند اک دکھا ونا، نجا
 نند در سہا سندا۔ ہر کا پر ساد جس جن رسنا لا ونا، آتم رس اک دکھا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت مان دوا سندا۔ چار ورن تیرا
 جس گان، کھتری براہمن شو در ویش اپنی رسنا آپ چلا ئیا۔ چار جگ منگن داتا دان، گرگھ بھچھیا جھولی پائیا۔ چار ورن منگن چرن دھوڑا شان، جو جن
 آئے چل سرنا ئیا۔ کلجک جیو سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، سچ بھنڈارا جھولی
 پائیا۔ ہر سنگت بھنڈارے سدا بھر پور، ہر ساچے آپ رکھا ونا۔ اگلا پندھ نہ دے دور، کلجک پینڈا آپ مکا ونا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچا مارگ اک
 دکھا ونا۔ چرن سرن بخشے ساچی دھوڑ، مستوانا آپ سہا ونا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، آپ اپنی گود اٹھا ونا۔ راج راجاناں پاوے جوڑ، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈوری آپ بندھا ونا۔ شبد ڈوری ہتھ کرتا، چار گنٹ پھرا ئیا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، نو نو روپ وٹائیا۔ کلجک جییاں
 آئی ہار، بیڑا پار نہ کوئی کرا ئیا۔ گرگھ ورلے اترے پار، جس سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ جس جن درشن کرایا آئے چل دوار، اگی کلاں دے ترا ئیا۔ نہ کوئی
 خالصہ کڈھے باہر، دو سو سٹھ برس وچلا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت لہنا رہیا چکائیا۔ اگی کلاں ہر دیوے تار، جو
 جن آیا سرنا ئیا۔ دوجی بخشے امرت دھار، ٹھانڈا جل پیایا۔ تیجانین دے اگھاڑ، آپ اپنا درس دکھایا۔ چوتھے پد دیوے وار، چوتھا گھر اک سہایا۔ پنجم

میٹے پنچم دھاڑ، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ ہر سنگت پھرے پچھے اگاڑ، دوس رین سیو کمایا۔ اپنے پوڑے پھڑ پھڑ دیوے چاڑھ، آپ اپنا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت تیرا سچ بھنڈار، ورتے ورتاوے وچ سنسار، گر پیر اوتار تیری سیوا لایا۔ ہر سنگت تیرا سچ منارا، سچ تخت سلطانیا۔ لوآں پُریاں وسے باہرا، تیرا محل اٹل اُچ مکانیا۔ تیرا گھر کھلے کواڑا، سچکھنڈ ہوئے پروانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، آئے در کرے پروانیا۔ آئے در داسی داس، داسی داسا سیو کمایا۔ نج گھر اندر رکھے واس، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ نج اتم جوت کرے پرکاش، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ لیکھا جانے سواس سواس، جو جن رسنا رہے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ سلطان آپ اکھوایا۔ سچ سلطان ہر مہربانا، ایکا ایکنکاریا۔ جن بھگتاں بنھے بھگتی گانا، دیوے نام شبد ادھاریا۔ ست سنتو کھی دھر فرمانا، چپ تپ ایکا ویکھ دکھا رہیا۔ برہم مت کر پردھانا، گُرم ت ناؤں دھرا رہیا۔ من مت تیری مچکی کانا، ہر سنگت دوارے ہر دُرکا رہیا۔ گرگھیاں بنھے اپنی ہتھیں گانا، پندراں کنگ دوس وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملا لیا۔ ملیا میل ہر بھگوان، گرگھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ ور گھر پایا اک مکان، ساچا مندر اک سہائیا۔ سدا سہیلا نگاہبان، جگا جگنتر ویکھ دکھایا۔ کلجگ اتم ویکھے مار دھیان، ہر سنگت ساچا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دان بے پرواہیا۔ جیبا دان ہر ہر دیا، دیپک دیپ جگایا۔ گرگھ میلے کر کرہیا، ہر اپنا رنگ رنگایا۔ امرت میگھ برسے مینہا، ساچا جھرنا آپ جھرایا۔ ناتا توڑے ساڈھے تن ہتھ سیاں، رواداس چمارا نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ گرگھ ساچے اترے پار، ہر سنگت پار کرائندا۔ شبد وچولا بن کرتار، لوک مات میل ملائندا۔ بنیا گولا ہر سنگت دوار، نرگن اپنی سیو کمائندا۔ بدلایا چولا اپر اپار، پار برہم ویس وٹائندا۔ گو بند چیلا کرتیار، ساچا سنگ رکھائندا۔ سمبل نگری ہو اُجیار، اپنا دیپک آپ جگائندا۔ اٹھو سنتو ہووو خبردار، کلجگ ویلا اتم آئندا۔ چارے گنٹ کوکے کرے پیار، پُرکھ ابناسی جامہ پائندا۔ شاہ سلطان کرے خبردار، والی دو جہاناں کھیل کھلائندا۔ مستوانا دکھائے اک دربار، چرن کول ناتا بندھ بندھائندا۔ اتم ذاتا وچ سنسار، گرگھ تیری آپ وڈیائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، سچ سلوک آپ سنا سندا۔ سچ سلوک سچ جیکارا، پُرکھ نرنجن آپ لگا سندا۔ پرگٹ ہوئے آیا وچ سنسارا، آپ اپنا میل دھرا سندا۔ نہ کوئی دوسر
 تگے سہارا، اشٹ دیونہ کوئی رکھا سندا۔ بن ہر سنگت دوسر کرے نہ کسے نمسکارا، ہر سنگت اندر گرو دوار آپ بنا سندا۔ گر ار جن بنیا سچ لکھارا، رام داس
 امرت تال سہا سندا۔ امر داس نہائے سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، کایا اندر وڑ اپنا پردہ آپے لاہندا۔ گرگھ ایک اکھر گیا پڑھ، سنگر ساچی و دیا آپ پڑھا سندا۔
 نانک نرگن پھڑیا لڑ، دوسر اوٹ نہ کوئی جنا سندا۔ پُرکھ ابناسی کرتا نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، سچھنڈ دوارے بیٹھ ڈمگا سندا۔ گر گو بند پوڑے آپے
 چڑھ، تخت تاج آپ سہا سندا۔ کلغی توڑا سیس دھر، جوتی جوڑا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک
 آپ اکھوا سندا۔ نہہکلنک سوربیر، ہر سچا شہنشاہ۔ پاربرہم وڈ پیرن پیر، دو جہانی بنیا آپ ملاح۔ شبد نرالا مارے تیر، کلجگ اتم کرے سچ نیاں۔ چاروں
 کٹ پے وہیر، کسے نہ ملے کوئی تھاں۔ نیتز نیر وہاں پیر، فقیر دستگیر ملا شیخ مسائق کر جائن نانہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے
 کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ ہر بے انت بے عیب پروردگار، ایک ایک اینکاریا۔ پنڈت پاندھے پتری رہے وچار، گوڑ براہمن پوت سپوتا دس نہ آیا۔ جوت
 لائی تلک رہے لگا، جوت نور نہ کوئے چکایا۔ اپنا گرہ نہ سکے کوئی کٹا، جگت گرہ سرب دکھا رہیا۔ ہر کا بھو نہ سکے کوئی پا، برہما چارے کھ صلاح رہیا۔
 چارے وید گئے گا، بے انت بے انت ہر اپنا نام دھرا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک ڈنکا شبد و جا لیا۔ شبد ڈنکا
 ہر ہر نا، آد جگاد و جا سندا۔ آپ سنائے وچ برہما، پاربرہم آپ الا سندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بودھ اگادھ بھو کھلا سندا۔ گرگھ بنائے ساچے سنت
 سادھ، جس جن اپنا میل ملا سندا۔ دھر درگاہی دیوے ساچی داد، ایک وست جھولی پائ سندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، درگھر ساچا آپ سہا سندا۔ درگھر ساچا آپ سہایا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ اٹھسٹھ سال کھ
 چھپایا، اپنا کھنکھٹ نہ کوئی اٹھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھاہیا، اپنی وست اپنے وچ ٹکایا۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، سوہنگ بولا اک گڑٹایا۔ بن کے تولا ہر جی
 آیا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کلا سولاں نہ کوئی اکھوایا، عقل کل آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک

نرائن نر، اٹھسٹھ سال ہو دیاں، مستوانے چرن چُھہایا۔ اٹھسٹھ سال رکھیا اولہا، اپنا پردہ آپے پایا۔ سنت منی سنگھ پاوے رولا، جیو جنت سُنن کوئے نہ
 پایا۔ پاربرہم پر بھ پرگٹ ہو یا اُپر دھولا، دھرنی دھرت دھول رہیا سہایا۔ جن بھگتاں اُلٹا کرے نابھ کولا، امرت دھارا گھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں وڈیایا۔ نام وڈیائی ہر کرتار، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو آئے وارو وار، پر بھ ساچا سیوا
 لایا۔ کوٹن کوٹ سنک سندن سنان سنک، براہ رُپ کوٹ وٹایا۔ کوٹ یگے پُرکھ حیگر یو کرے پیار، کوٹن کوٹ نر نرائن کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ
 دتاترے کر اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں اُچجایا۔ کوٹن کوٹ کوٹی جگ، جگ جگ آپ اُچجائندا۔ کوٹن کوٹ رُپ
 کھیلے کھیل لگ لگ، آپ اپنا گھ لوکائندا۔ کوٹن کوٹ دتاترے جن بھگت میلے جھک جھک، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کوٹن کوٹ کپل مَن ناؤں دھرائندا۔ کوٹن کوٹ رکھبھ دیو، کوٹن کوٹ پر تھو رُپ وٹایا۔ کوٹن کوٹ متس کرن سیو، کوٹن
 کوٹ کچھپ بیٹھے مندرا پٹھ اٹھایا۔ کوٹن کوٹ بن دھنتر، اپنی قیمت گئے جنایا۔ کوٹن کوٹ بل باؤن اپنا بھیکھ دھار، اپنا رُپ وٹایا۔ کوٹن کوٹ ہنسا
 ڈار، رل سہنس سہنسا گھ صلاحیا۔ کوٹن کوٹ پر ہلا د پار کر، نر سنگھ وجے ودھایا۔ کوٹن کوٹ دھرو لائے لڑ، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ کوٹن کوٹ گج لنے
 پھڑ، کوٹن کوٹ تند کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ پر سرام، اپنی کل اُچجائندا۔ کوٹن
 کوٹ کھتری ویکھے نگر گرام، کوٹن کوٹ برہم ملائندا۔ کوٹن کوٹ ویش شوڈر لائے تن جام، کوٹن کوٹ کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ رام نام کر پر نام،
 آپ اپنا ناؤں اُچجائندا۔ کوٹن کوٹ سینا سرتی بنے گیان، کوٹن کوٹ جنک سپتری آپ پر نائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 ناؤں دھرائندا۔ کوٹن کوٹ وید ویاس، پُران اٹھاراں رہے گایا۔ کوٹن کوٹ نارد مَن کر پردھان، سگلا سنگ نبھایا۔ کوٹن کوٹ برہما دیوے دان،
 آپ اپنی دیا کمایا۔ کوٹن کوٹ کھیلے کھیل کرشن کاہن، نام بنسری آپ وجایا۔ کوٹن کوٹ بڈھ بیسی ہر پردھان، اندھ اندھیر مٹایا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ
 موسیٰ کالا سوسا دے نشان، ایک نعرہ دے سنایا۔ کوٹن کوٹ محمد ادھ وچکارے بیٹھے منگن دان، کوٹن کوٹ نینن نین رہے اٹھایا۔ کوٹن کوٹ نرگن

رُوپ سِری بھگوان، نانک پنج تت چولا رہے ہنڈھائیا۔ کوٹن کوٹ نام ست سنن کان، کوٹن کوٹ رسنا جہوار ہے گائیا۔ کوٹن کوٹ کھانی بانی دکھان پد
 نربان، کوٹن کوٹ حکمی حکم شبد جنائیا۔ کوٹن کوٹ کھٹگ کھنڈا تیج کرپان، گوہند نام وجے ودھائیا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت دیوے جییا دان، آد جگاد
 بے پرواہیا۔ سرب جییاں دا اک بھگوان، دوسر ہور نہ کوئی دسائیا۔ کلجگ اتم ویکھے مار دھیان، نو کھنڈ پھول بھلائییا۔ چاروں گنٹ سنج مسان، ساچا چھتر
 نہ کوئی جھلائییا۔ سادھ سنت در در گھر گھر وڈھی کھان، ہر کانام وپن تھاؤں تھانیا۔ برن ورن بیٹھے کھول دکان، گر در مندر مسجد نہ کوئی سہائیا۔ ایکا
 بھلیا ہر بھگوان، دئی دوتی ونڈ ونڈائیا۔ سنگر نانک اک مہربان، ایکا سکھیا گیا سمجھائیا۔ چار ورن ایکا رنگ سمان، دوجا رنگ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، بخشے سچ سچئی سرنائیا۔ ہر سنگت سچ سرنایا، چار ورن وجے ودھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا
 رنگ رنگیا، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھام سہائیا۔ ایکا منتر نام درڑایا، ایکا کلمہ آپ پڑھائیا۔ ایکا ساچا مارگ لایا، ایکا پنٹھ دکھائیا۔ ایکا اشٹ ہر منایا،
 ۱۱۹۰ گرو گرنٹھ دے گواہیا۔ ساچا ثالث آپ اکھوایا، شبد وچولا بے پرواہیا۔ چار ورن خالص خالصہ دے جنایا، ویہ سو ویہ بکرمی راہ تکائیا۔ جگت ترسنا روگ
 دے گویا، ہومے روگ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ گھر سبھاگا سوہیا در، ہر سنگت وڈ
 وڈیائندا۔ لیکھے لگاناری نر، جو جن سرنائی آئندا۔ پورب کرم گتے ہر، پچھلا لیکھا آپ چکائندا۔ دھرم رائے دا چکایا ڈر، لکھ چوراسی پنڈھ کٹائندا۔ آپ
 بٹھائے اپنے لڑ، اپنا سگن منائندا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، سنگر ساچا آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ساچی دتا ور،
 اک نریل کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت بھیٹ چڑھائندا۔ اک نریل نریل ناریل، نر ہر آپ اپایا۔ ہر سنگت ساچی بھالینن، گرگھ ساچے میل ملایا۔ در
 گھر ساچے چڑھے لالینن، لال لالن رنگ رنگایا۔ دھر درگاہی ساچا مالینن، ایکا مالک بنکے آیا۔ جگی جوت اک اکالینن، عقل کلا آپ اکھوایا۔ ساچا مندر
 دھر مسالینن، دھرم دوارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت پھڑائے ساچا لڑ، نام پلو اک پھڑایا۔ نام پلو ساچی ڈور، ہر
 سنگت ہتھ پھڑایا۔ سمت سمتی رہیا تور، تور مور چکائیا۔ درس دکھائے وچ اندھ گھور، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کلج تیری اتم ور، سچ بھنڈارا گر کرتارا، ہر نرنکارا نرنگن اپنا آپ ورتائیا۔ نام بھنڈار نرنگن دھار، گرسکھاں آپ ورتائیا۔ گرسکھ میلا میت مرار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ہر سنگت سہایا بنک دوار، ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ گھاٹن گھڑیا وچ سنسار، کنچن گڑھ آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سمت سولاں پندراں کنک سہائے در، مستوانے چرن چھہائیا۔ چرن چھہایا گر گوپال، گوبند رنگ رنگیا۔ شبد سرپ بن دلال، ہر سنگت روپ وٹایا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے لئے اٹھال، آپ اپنا میل ملایا۔ سہایا در سچی دھر مسال، در مندر لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیت پرساد دے ورتایا۔ سیت پرساد پڑکھ اکال، اپنا آپ وکھائیا۔ گرسکھ بنائے ساچے لال، بال بنانے گود اٹھائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ سنت منی سنگھ گھالی گھال، ہر سنگت پھل کھوئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساڈھے تن سال بندرخانے کیتا بند، در گرسکھاں ساڈھے تن ہتھ مول چکائیا۔ ساڈھے تن ہتھ چکیا مول، ہر ساچا آپ چکائیا۔ پڑکھ ابناسی ہر سنگت اتے برساون آیا پھول، برہما وشن شو نال رلائندا۔ آپے مٹھا کنت کنتول، گرسکھ کواری کتیا آپ پرنائندا۔ کلج تریتا دوار پر سبجگ نہ جائے بھول، بھرم بھلیکھا سرشٹ سبائی آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا گر پرساد ہر ساچا آپ ورتائندا۔ گرسکھ پرسادی گر گر بھچھیا، گر کرپا کری اپار۔ گر کرپا ہر در لچھیا، پایا پڑکھ اگم اپار۔ ہر کرپا بھو کھلایا گھیا، ڈونگھی کندر ہو اجیار۔ ہر سنگت کلج اتم سچ دربارا ایکا بھچھیا، ناتا جڑیا نہہکنک چرن دوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لیکھا جانے سرب سنسار۔ سیت پرساد لاونا کھ، کھھی کھ صلاحیندا۔ سپھل کرائے مات کھ، اٹا گیت کٹائندا۔ ہریا بوٹانہ جائے سک، آپے ہرا وکھائندا۔ اہل کرے مات کھ، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ جگت ترسنا میٹے ڈکھ، ساچا سکھ اک اچائندا۔ پڑکھ ابناسی نہ مانس نہ منکھ، ہر گھٹ اندر ڈیرہ لائندا۔ پندراں سال کریا کھیل لگ لگ، سال سولویں جوت جگائندا۔ ہر سنگت اگے گیا جھک، آپ اپنا سپس جھکائندا۔ کلج وڈیا لیکھا رہیا تک، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ہر اپنی بھچھائے ترسنا بھکھ، گرسکھ سنگت

تیرا بھنڈارا اپنی جھولی آپے پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہک نک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بھگت بھگونت
سنت کنت جگا جگنت، آدانت ایک رنگ رنگا نندا۔

★ ۱۶ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی ترلوک سنگھ دے گھر سنم شہر ★

سنگر پورا ہر مہربان، ایک ایک اینکاریا۔ سنگر پورا سری بھگوان، نرگن جوت نور اجاریا۔ سنگر پورا کھیل مہان، آپ اپنا ویس وٹا رہیا۔ سنگر
پورا ہو پردھان، آپ اپنا ناؤں اُپا رہیا۔ سنگر پورا سچ نشان، شبد نشانہ ہتھ اٹھا رہیا۔ سنگر پورا والی دو جہان، لوآں پریاں ویکھ وکھا رہیا۔ سنگر پورا ساچا
رام، رام نام آپ چا رہیا۔ سنگر پورا ساچا کاہن، ساچی بنسری نام و جا رہیا۔ سنگر پورا بودھ گیان، انتر دھیان آپ لگا رہیا۔ سنگر پورا ساچی بان، کلمہ
نبی آپ پڑھا رہیا۔ سنگر پورا گن ندھان، نور الاهی سنگ نبھا رہیا۔ سنگر پورا وڈ بلوان، ساچا ڈنکا آپ و جا رہیا۔ سنگر پورا جانی جان، نرگن دھارا نانک
گر آپ چلا رہیا۔ سنگر پورا شبد بان، آپ اپنا آپ اڈا رہیا۔ سنگر پورا کھیل مہان، جوتی نور نور ڈمگا رہیا۔ سنگر پورا پائے ساچی آن، گر گوہند سیوالا
رہیا۔ سنگر پورا وسے سچ مکان، تھر گھر ساچے آسن لا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ سنگر پورا اینکار، عقل
کلا اکھوائیا۔ سنگر پورا نرگن دھار، جوتی نور نور کرے رُشائیا۔ سنگر پورا شبد بھنڈارا، شبد بھنڈارا اک رکھائیا۔ سنگر پورا میت مرار، سگلا سنگ نبھائیا۔
سنگر پورا کھیلے کھیل وچ سنسار، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیا۔ سنگر پورا نرکار، نرگن سرگن میل ملائیا۔ سنگر پورا کرے برہم وچار، پاربرہم آپ اکھوائیا۔ سنگر
پورا ورن برن تے وسیا باہر، ذات پات نہ کوئے جنائیا۔ سنگر پورا کرنی کرن آپ کرتار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، نرگن نور کرے رُشائیا۔ سنگر پورا دین دیال، پُرکھ ابناسی کھیل اپاریا۔ سنگر پورا کرے پرتپال، کھیلے کھیل پر تھی اکاشیا۔ سنگر پورا دیوے نام سچا
دھن مال، نرگن دیک جوت کرے پرکاسیا۔ سنگر پورا ہر سنت سہیلے آپ اٹھائے ساچے لال، چرن کول بخشے سچ بھرواسیا۔ سنگر پورا بنے دلال، ہر جن

کرے بند خلیسا۔ سنکر پورا ساچی گھالن رہیا گھال، منڈل منڈپ پاوے راسیا۔ سنکر پورا آد جگادی اک اوتار، رُوپ انوپ شاہو شاباشیا۔ سنکر پورا جوت
 نرکار، سبکھنڈ ساچار کھے واسیا۔ سنکر پورا کھیل اپار، کھیلے کھیل بُوہ بدھ بھاتیا۔ سنکر پورا آوے جاوے وارو وار، جگ جگ کھیلے کھیل تماشا۔ سنکر پورا ہر
 داتار، آد جگاد نہ کدے وناسیا۔ سنکر پورا وڈ بلکار، آپ اپنا بل دھراسیا۔ سنکر پورا نام کھنڈا پھرے تیز کٹار، چنڈ پر چنڈ اک چکاسیا۔ سنکر پورا برہما وشن
 شولے اُبھار، سیوالائے سیوک دار، آپ اپنی رچن رچاسیا۔ سنکر پورا ترے گن مایا دے اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل
 ہر گھٹ واسیا۔ سنکر پورا شاہ سلطان، ہر سجن وڈ وڈیا۔ سنکر پورا گن ندھان، گرگھ دیوے وڈ وڈیا۔ سنکر پورا چتر سُبجان، گرگھ ساچے لئے ترا۔
 سنکر پورا نگاہبان، سنت ساجن میل ملا۔ سنکر پورا چکائے کان، بھگتن بھگتی اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی
 کھیل کھلایا۔ سنکر داتا گھر گمبھیر، اپکا رنگ سمایا۔ سنکر پورا ٹھانڈا سیر، متوت نہ کوئے جنایا۔ سنکر پورا نرمل نیر، امرت آتم جام پیایا۔ سنکر پورا بخشے
 دھیر، ست سنتو کھی گیان درڑایا۔ سنکر پورا مارے تیر، تیر انیلا اک چلایا۔ سنکر پورا بجر کپاٹی دیوے چیر، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑایا۔ سنکر پورا دئی دوتی
 کڈھے پیر، مایا ممتا میٹ مٹایا۔ سنکر پورا لکھ چوراسی کٹے زنجیر، رائے دھرم بھند کٹایا۔ سنکر پورا چوٹی چاڑھے اک اخیر، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ سنکر
 پورا لیکھا جانے سادھ سنت فقیر، اولیا ملا شیخ مسائق آپے ویکھ دکھایا۔ سنکر پورا شاہ فقیر، نیچو نیچ نیچاں اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سنکر سچا اک اکھوایا۔ سنکر پورا ست سروپ، نرگن جوت کرے رُشنا۔ سنکر ساچا سچا سول، پاربرہم وڈی وڈیا۔ سنکر پورا ویکھے ساچے
 کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ سنکر سچا آپے جائے ٹٹھ، آپ اپنی کرپا دھاریا۔ سنکر سچا جام پیائے اپکا گھٹ، امرت بھرے نام بھنڈاریا۔ سنکر پورا جگت
 لکرماں جڑ دیوے پُٹ، ہر جن ساچے لائے پاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنکر پورا کھیل کھلا رہیا۔ سنکر پورا اگم اتھاہ، بے پرواہ
 اکھواندا۔ سنکر پورا بن ملاح، جگ جگ ویس وٹاندا۔ سنکر پورا جن بھگتاں دیوے نام صلاح، ساچے مارگ آپے لائندا۔ سنکر پورا گرگھیاں پکڑے
 آپے بانہہ، اپنا پلا آپ پھراندا۔ سنکر پورا گرگھیاں دیوے سدا ٹھنڈی چھاں، سیر اپنا ہتھ لکائندا۔ سنکر پورا دو جہاناں کرے سچ نیاں، درگھر ساچا

اک سہا سندا۔ سننگر پورا پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ ساچی چوگ چگا سندا۔ سننگر پورا آپے بنے پتا ماں، گرکھ بال انجانے گود اٹھائندا۔ سننگر پورا
 آپ دکھائے ساچا نگر گراں، تھر گھر ساچا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ سننگر پورا چاڑھے رنگ،
 ہر سننگر وڈ وڈیا سندا۔ سننگر داتا سورا سرنگ، بے انت بے انت بے انت آپ اکھوائیا۔ سننگر پورا ہر جن ساچے لائے انگ، انگیکار آپ ہو جائیا۔ سننگر پورا
 ساچی سچ پلنگ، ہر جن آتم ڈیرہ لائیا۔ سننگر پورا ساچا نام تن پہنائے ساچی ونگ، کنجن گڑھ آپ سہا سندا۔ سننگر پورا شبد ڈوری بٹھے تند، نہ کوئی توڑے
 توڑ تڑائیا۔ سننگر پورا آپ سنائے سہاگی چھند، انحد ساچا راگ اُچجائیا۔ سننگر پورا اک دکھائے ساچا چند، اگیان اندھیر دئے مٹائیا۔ سننگر پورا آپ سمائے
 پرمانند، نجاند آپ دکھائیا۔ سننگر پورا گر سیکھاں کرے خوشی بند بند، چنتا روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ سننگر پورا دیکھنہارا بھرماں کندھ، ہوئے گڑھ دئے
 تڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر پورا اک اکھوائیا۔ سننگر پورا ہر نر داتا، دوسر کوئے نظر نہ آسندا۔ سننگر پورا سرب کلا سمرا تھا،
 نرگن نور ڈگمگائندا۔ سننگر پورا جگا جگنتر جانے اپنی گاتھا، آپ اپنا ناؤں چلا سندا۔ سننگر پورا لکھ چورا سی آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی سیو کما سندا۔
 سننگر پورا آپ جانے پوجا پاٹھا، ایک منتر نام آپ درڑا سندا۔ سننگر پورا لیکھا جانے تیرتھ سروور اٹھ ساٹھا، آپ اپنی رچن رچا سندا۔ سننگر پورا جن بھگت
 دوارے پھرے ناٹھا، نت نوت ویس وٹا سندا۔ سننگر پورا اک کھلائے ساچا ہاٹا، ایک نام وکا سندا۔ سننگر پورا امرت دیوے ساچا ہاٹا، نہجھر دھارا کھ چوائیندا۔
 سننگر پورا آپ سہائے ساچی کھاٹا، سچ سنگھاسن آپ وچھا سندا۔ سننگر پورا نرگن جوت جگائے للاٹا، پرکاس پرکاس دھرا سندا۔ سننگر پورا نیڑے کرے واٹا،
 اگلا پندھ مکا سندا۔ سننگر پورا بچھلا پورا کرے گھاٹا، لیکھا لیکھے وچ پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرا سندا۔
 سننگر پورا ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیا سندا۔ سننگر پورا لیکھا جانے سادھ سنت، آد جگادی ویکھ دکھائیا۔ سننگر پورا ساچا کنت، نر نرائن اک اکھوائیا۔ سننگر
 پورا بنائے بنت، جو جن رسنا رہے گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹا سندا۔ سننگر پورا ویس وٹائے، عقل کلا کل
 دھاریا۔ جوتی نور ڈگمگائے، رپ انوپ سچی سرکاریا۔ سچ تحت سلطان آسن لائے، گھر سوہے بنک دواریا۔ شبد اگمی تھم جنائے، کھیلے کھیل بے عیب

پروردگاریا۔ ساچا نعرہ آپ لگائے، آپے ہوئے سُننہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ سَنگَر پُورا پُرکھ اگم، ایک
 ایک سماندا۔ سَنگَر پُورا نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون وچ نہ آسندا۔ سَنگَر پُورا نہ ترسانہ کوئے تم، آلس نندرانہ کوئے رکھاندا۔ سَنگَر پُورا ہڈ ماس
 ناڑی نہ دسے چم، پنج تت نہ کوئے اپاندا۔ سَنگَر پُورا نہ خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ نہ کوئے رکھاندا۔ سَنگَر پُورا اپنا بیڑا آپے رہیا بن، سچ ملاح آپ
 اکھواندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹاندا۔ سَنگَر پُورا اک اکلا، ایک رنگ سمانیا۔ سَنگَر پُورا وسے سچ محلہ، سچکھنڈ سوبھا
 پانیا۔ سَنگَر پُورا پُریا لوآں آپے رلا، آپ اپنی جوت کر رُشانیا۔ سَنگَر پُورا کھیلے کھیل کر کر ول چھلا، اچھل چھلدھاری آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگایا۔ سَنگَر پُورا ہر ساکھیات، بھيو کوئے نہ پاندا۔ سَنگَر پُورا جگ جگ میٹے اندھیری رات، ساچا چند
 چڑھاندا۔ سَنگَر پُورا لیکھا جانے سنجگ واٹ، تریتا پار کراندا۔ سَنگَر پُورا دواپر سہائے اپنی کھاٹ، دوسر ہور نہ کوئے جگاندا۔ سَنگَر پُورا کلجگ ویکھے
 نیڑے واٹ، لوک مات ویکھ وکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایککارا کھیل کھلاندا۔ سَنگَر پُورا ایککارا، سرب گھٹاں گھٹ واسیا۔
 سَنگَر پُورا شبد بھنڈار، بھگت بھگونت پاوے ساچی راسیا۔ سَنگَر پُورا کھیل اپار، کھیلے کھیل پُرکھ ابناسیا۔ سَنگَر پُورا جوت آدھار، پرگٹ ہوئے پر تھی آکاشیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھے کھیل تماشا۔ سَنگَر پُورا آد نرنجن، آد جگادی وڈ وڈایا۔ سَنگَر پُورا داتا دانی درد دُکھ بھے
 بھنجن، بھوساگر پار کرانیا۔ سَنگَر پُورا نیتز گیان پائے نام انجن، اندھ اندھیر مٹانیا۔ سَنگَر پُورا سچا سچن، گھر میلے سچ سُبھانیا۔ سَنگَر پُورا چرن دھوڑ کرائے
 مبن، دُرمٹ میل دئے گوانیا۔ سَنگَر پُورا جگ جگ آئے جن بھگتاں آپے پڑدے کجن، نرگن سرگن رُپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ کرتا کھیل کھلانیا۔ سَنگَر پُورا وشو دیو، واستک رُپ سماندا۔ سَنگَر پُورا الکھ ابھیو، اگم اتھاہ آپ ہو جاندا۔ سَنگَر پُورا سدا نہکیو، نہکرمی
 کرم کماندا۔ سَنگَر پُورا جگ جگ جن بھگتاں کرے ساچی سیو، ساچا نام جھولی پاندا۔ سَنگَر پُورا لیکھا جانے رسنا جھو، آپ اپنا ناؤں دھراندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بناندا۔ سَنگَر پُورا بنواری، باون بھیکھ وٹانیا۔ سَنگَر پُورا رام اوتاری، نانا رُپ کرے

رُشنا یا۔ سَنگَر پُورا کرِشَن مُراری، گوپی کاہن آپ نچا یا۔ سَنگَر پُورا بودھ جیکاری، برہم گیان دِرڑا یا۔ سَنگَر پُورا عیسیٰ موسیٰ دئے سہاری، ایکا کلمہ امام
 بنا یا۔ سَنگَر پُورا سنگ محمد میل ملائے جگت یاری، ساچا ناتا جوڑ جڑا یا۔ سَنگَر پُورا نرگن جوت جگائے نانک نرکاری، لوک مات ویس وٹا یا۔ سَنگَر پُورا بخشے
 ایکا دات ایکا جوت دس اوتاری، گر گوبند ناؤں دھرا یا۔ سَنگَر پُورا بنے شبد لکھاری، سچ بھنڈارا آپ ورتا یا۔ سَنگَر پُورا برہما دیوے اک سہاری، چارے
 ویداں دئے جنا یا۔ سَنگَر پُورا وید ویاسے پاوے ساری، اٹھاراں پُران رہیا گا یا۔ سَنگَر پُورا مکند منوہر لکھمی نران کاہنا کرشنا کر اُجیاری، گیتا گیان اٹھاراں
 دھیائے آپے رہیا سنا یا۔ سَنگَر پُورا انجیل قرآن کر اُجیاری، تیس بتیسا سوبھا پانیا۔ سَنگَر پُورا نانک نام دیوے نرگن شبد بھنڈاری، ساچی وست جھولی پانیا۔
 سَنگَر پُورا گر گوبند بنائے سَت ڈلاری، ساچی سیوا اک سمجھانیا۔ سَنگَر پُورا جو دھا سوربیر بلکاری، شستر بستر آپ دکھانیا۔ سَنگَر پُورا ننگی کرے تیز کٹاری،
 برہمنڈاں کھنڈاں آپ چکا یا۔ سَنگَر پُورا دیوے شبد ہلاری، آپ اپنی بوجھ بُجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر پُورا اک اکھوانیا۔
 سَنگَر پُورا اشٹ گردیو، الکھ نرنجن آپ اکھواندا۔ جگا جگنتر کرے ساچی سیو، ساکھیاں روپ وٹا سندا۔ سَنگَر پُورا بخشنہارا ساچا میو، امرت پھل اک
 کھواندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتا سندا۔ سَنگَر پُورا عقل کل دھاری، ایکا ایک اکھوا یا۔ سَنگَر پُورا جوت نرکاری،
 نرگن اپنا ویس وٹا یا۔ سَنگَر پُورا کنت مُراری، سگلا سنگ نبھایا۔ سَنگَر پُورا نہ پُرکھ نہ دسے ناری، نہ کوئی انگ اُپایا۔ سَنگَر پُورا اپنی اچھیا برہما وشن شو کر
 پساری، ترے ترے جوڑ جڑا یا۔ سَنگَر پُورا اپنی بھچھیا لکھ پوراسی بھرے بھنڈاری، سچ بھنڈارا آپ ورتا یا۔ سَنگَر پُورا ہر بھگتاں دیوے نام نُماری، ایکا
 رنگن رنگ رنگا یا۔ سَنگَر پُورا ساچے سنتاں لاوے ساچی یاری، سگلا سنگ آپ ہو جا یا۔ سَنگَر پُورا گرگھیاں دیوے اک ادھاری، چرن ناتا جوڑ جڑا یا۔ سَنگَر
 پُورا گرگھیاں سرتی رہن نہ دیوے مات کواری، آپ اپنے لڑ لئے لگا یا۔ کلجگ انتم آئی واری، نہہکلنکی جامہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا بل دھرا یا۔ سَنگَر پُورا نہہکلنک، ہر ہر آپ اکھواندا۔ سَنگَر پُورا وجائے ڈنک، رام نام نگارے چوٹ آپ لگا سندا۔ سَنگَر پُورا اک دکھائے
 اپنا انک، ایکا دوآ آپ پڑھا سندا۔ سَنگَر پُورا اک سہائے بنک، بنک دواری دیا کما سندا۔ سَنگَر پُورا گرگھیاں ترائے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لا سندا۔

جوتی شبدی لائے تنک، سوئے پوت مات اٹھائندا۔ سننگر پورا پرگٹ ہوئے واسی پری گھنک، عقل کل دھاری ویس وٹائندا۔ سننگر پورا کلجگ مایا پائے
 بے انت، لکھ چوراسی پردہ کوئی نہ لاہندا۔ سننگر پورا دیکھے پرکھے سادھ سنت، اندر مندر پھول بھلائندا۔ سننگر پورا گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت،
 آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ سننگر پورا توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہر کی پوڑی اک چٹھائندا۔ سننگر پورا دوجے در نہ جائے منگت، اپنا اشٹ نہ ہور کوئی
 دکھائندا۔ سننگر پورا ناتا جوڑے نال سنگت، آپ اپنے انگ لگائندا۔ سننگر پورا گرگھوں دوارے ہوئے منگت، آپے نیوں نیوں سپیس جھکائندا۔ سننگر پورا
 لیکھا جانے نانک انگد، انگیکار آپ کرائندا۔ سننگر پورا لہنا دینا چکائے بھکھ ننگت، بھکھے ننگے اپنے گلے لگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھیلے کھیل آگم اپار، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ سننگر پورا شبد بلوانا، نہہکنک اکھوائیا۔ سننگر پورا نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ سننگر پورا پُرکھ سلطانا، سچھنڈ
 بیٹھا جوت جگائیا۔ سننگر پورا نام وجائے ناد ترانہ، اپنا راگ الائیا۔ سننگر پورا روس اُپجائے کوٹن کوٹ بھانا، دیونہار وڈ وڈیائیا۔ سننگر پورا پاوے سار
 زمیں اسمانا، گگن پاتالاں دیکھ دکھائیا۔ سننگر پورا والی دو جہانا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سننگر پورا اپنا ناؤں رکھ، نہہکنک ڈنک وجائندا۔ سننگر پورا ہو پرتکھ، نرگن سرگن جوت جگائندا۔ سننگر پورا کرنہارا لکھوں لکھ،
 کرتا قیمت آپے پائندا۔ سننگر پورا گرگھ لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، آپ اپنے چرن بہائندا۔ سننگر پورا کشا سکلا جانے پکھ، ودی سدی پھول
 پھولائندا۔ سننگر پورا ہر سنت سہیلے لئے رکھ، بھگتاں بھگتی لیکھے لائندا۔ سننگر پورا جگت وکارا دیوے متھ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائندا۔ سننگر پورا ستاں
 دیپاں دیکھے تیا مٹھ، چارے کٹھاں آپ تپائندا۔ سننگر پورا جگ جگ گیرنہارا اُلٹی لٹھ، گیرا اپنے ہتھ رکھائندا۔ سننگر پورا وسنہارا گھٹ گھٹ، نج گھر آتم
 جوت جگائندا۔ سننگر پورا میٹنہارا دوتی پھٹ، نام پیٹی ایک لائندا۔ سننگر پورا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک
 ناؤں دھرائندا۔ سننگر پورا نر نرائن، نرگن جوت نور نورائیا۔ سننگر پورا ساک سجن سین، میت مرار آپ اکھوائیا۔ سننگر پورا چکائے لہن دین، پورب
 لہنا دیکھ دکھائیا۔ سننگر پورا مات پت بنے بھائی بھین، پتر دھیاں روپ وٹا لیا۔ سننگر پورا دیکھے اپنے نین، نیتز گیان اک کھلا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھالیا۔ سَنگُ پورا ہر سَجَنِ مِیت، پاربرہم اکھواندا۔ سَنگُ پورا پتت پاپی کرے پُنیت، پتت پاؤن ناؤں دھرا سندا۔
 سَنگُ پورا آد جگادی ٹھنڈا سیت، اگنی اگن نہ کوئی تپا سندا۔ سَنگُ پورا جگا جگنتر چلائے اپنی ریت، دوجا سنگ نہ کوئی رکھا سندا۔ سَنگُ پورا ایکارنگ رنگائے
 ہست کیٹ، اوج نیچ نہ کوئی رکھا سندا۔ سَنگُ پورا دیوے نام شبد اندیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آسندا۔ سَنگُ پورا میٹھلو میٹھ، گھر ساچے سو بھاپا سندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا نام وڈیا سندا۔ سَنگُ پورا ساگر سندھ، بھو کوئے نہ پاندا۔ سَنگُ پورا گنی گہند، گہر گمبھیر اکھواندا۔
 سَنگُ پورا ہر بھگت اُپجائے اپنی بند، نادی سٹ ناؤں دھرا سندا۔ سَنگُ پورا سد بخشند، در آئے پار کرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتم ور، اپنا جامہ ہر ہر راما اپنا روپ وٹا سندا۔ سَنگُ پورا جو بن دھار، بال بردھ نہ کوئی رکھایا۔ سَنگُ پورا کھیل اپار، خالق خلق ویکھ وکھایا۔
 سَنگُ پورا وسے اُچ مینار، محل اٹل اک سہایا۔ سَنگُ پورا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سَنگُ
 پورا سرشٹ دھار، دھرنی دھرت دھول آپ سہا سندا۔ سَنگُ پورا لکھ چورا سی پاوے سار، کرنی کرتا کرت کما سندا۔ سَنگُ پورا سرگن روپ ہو اُجیار،
 نرگن کھیل کھلا سندا۔ سَنگُ پورا گرگھان کرے پیار، جاگرت جوت اک جگا سندا۔ سَنگُ پورا ہر سنگت وکھائے سچ دربار، سچ بھومکا استھان آپ سہا سندا۔
 سَنگُ پورا ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ جگا سندا۔
 سَنگُ پورا سدا سدا جاگے، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ سَنگُ پورا جن بھگتاں اپنی ہتھیں پکڑے واگے، بنے رتھ رتھوہیا۔ سَنگُ پورا دُرمت میل دھوے
 داغے، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ سَنگُ پورا میل ملاوا کنت سہاگے، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سَنگُ پورا کلج اتم نرگن جوت کرے پرکاس دیس ماجھے، اپنے
 ہتھ رکھے وڈیا سندا۔ سَنگُ پورا جگا جگنتر سازن سازے، جگ جگ ویکھ وکھایا۔ سَنگُ پورا لوک مات آئے بھاجے، اپنا کیتا بھل نہ جایا۔ سَنگُ پورا ناؤں
 دھرائے غریب نوازے، غریب نمانے لئے اٹھایا۔ سَنگُ پورا آسو گھوڑے چڑھے تازے، شبد گھوڑا اک دوڑایا۔ سَنگُ پورا گھر گھر گر سکھاں ستیاں مارے
 واچے، شبد سروپی سیو کما سندا۔ سَنگُ پورا ہرجن ساچے رکھے لاجے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بھو ساگر ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گُرمکھاں دیوے وڈ وڈیاںیا۔ سَنگَر سد مہربانا، سَت پُرکھ اکھواندا۔ سَنگَر پورا ساچا دتے دھام نشانہ، تھر گھر ساچا اک سہاندا۔ سَنگَر پورا دکھائے
ایکا مستوانا، چرن کول کول چرن اک سہاندا۔ سَنگَر پورا ڈرن مرن دی چکائے کانا، آون جاون پھند کٹاندا۔ سَنگَر پورا گرسکھاں دیوے اک بانا، اپنی
ہتھیں آپ چڑھاندا۔ سَنگَر پورا کسے ہتھ نہ آئے راجے رانا، کوٹن کوٹی راہ نکاندا۔ سَنگَر پورا آپے ورتے اپنا بھانا، دوسر بھانا نہ کوئی دکھاندا۔ سَنگَر
پورا شاہ سلطانا، گرسکھاں میل ملاندا۔ سَنگَر پورا اپنی ہتھیں بٹھے گانا، سمت سولان سگن مناندا۔ سَنگَر پورا پورب کرماں ہويا جانی جانا، جنم جنم دے
وچھڑے میل ملاندا۔ سَنگَر پورا آپ دکھائے اپنا پد زربانا، جس جن اپنا درس دکھاندا۔ بن ہر دوار نہ دوسر کوئے مستوانا، در ساچا اپکا سو بھا پاندا۔
سادھاں سنتاں دسے سچ لکانا، ساچے مارگ آپے لانداندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا اوہلا بن وچولا شبد پردہ لانداندا۔ سَنگَر پورا بنے
وچولا، کلجک انتم وجے ودھانیا۔ سَنگَر پورا گائے ڈھولا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیاںیا۔ سَنگَر پورا بنیا تولا، ہنگ برہم تول تلیانیا۔ سَنگَر پورا آپے ویکھے اپنا ڈولا،
لکھ چوراسی ڈولی اندر پانیا۔ سَنگَر پورا کھیلنہارا اپنا ہولا، آپ اپنا رنگ چڑھانیا۔ سَنگَر پورا آپے بدلے اپنا چولا، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ مستوانا جگت دوار،
کلجک جیو پائن روؤا، ہر کا در نظر نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی بنیا آلا بھولا، اپنی مایا نال رلایا۔ گرسکھاں اندر آپے مولا، بھل بھلواری آپ مہکانیا۔ دیوے
وڈیائی اُپر دھولا، جو جن لیکھے لئے لگانیا۔ پاوے سار ساول سولا، کاہنا کرشنا روپ وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ
سنسار، نہہکنا ناؤں رکھانیا۔ سَنگَر پورا گر گوبند، گن گنوت اکھواندا۔ سَنگَر پورا میٹے سگلی چند، چنتا چکھا میٹ مٹاندا۔ سَنگَر پورا لیکھا جانے سُرپت راجا
اند، کروڑ تیتیسا ویکھ دکھاندا۔ سَنگَر پورا آپ اٹھائے شو شنکر گنی گہند، آپ اپنا حکم سناندا۔ سَنگَر پورا برہما دیوے ایک دان بن بخشند، اپنی بخشش اپنے
ہتھ رکھاندا۔ سَنگَر پورا وشنو اُپجائے اپنی بند، وشنو روپ ویس وٹاندا۔ سَنگَر پورا انتم آپے سب دی کھچے چند، لکھ چوراسی ویکھ دکھاندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی شکتی گرسکھاں بنائے بھگتی، تپ ہٹھ ابھياس نہ کوئے کراندا۔ سَنگَر پورا بخشے بخشنہار، گن اوگن نہ کوئے
جنانیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، تار نہار ویس وٹانیا۔ گرسکھاں کرے سچ شنکار، سولان کلیاں تند بندھانیا۔ بستر پائے پر اپار، اپنی ہتھیں کرے صفانیا۔

نیز کجلا نکھی دھار، نام نرتر اک دکھایا۔ میڈھی گندی وچ سنسار، تریلوکی وچ بند کرایا۔ اپنے ہتھیں دے پیار، سیس جگدیش ہتھ لکایا۔ ساچی ڈولی کرتیار، بنے کہار بے پرواہیا۔ ویاہون آئے پُرکھ نرنکار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ ساچا لاڑا چڑھے گھوڑا سوار، وید پُران بھو نہ پائیا۔ آد جگادی ایکنکار، ساچی سخی لئے پرنائیا۔ لوک مات ہو اُجیار، آپ اپنالے وٹایا۔ گرسکھ کواری کتیا کر شنگار، نیز نین رہی اٹھایا۔ ملے میت ہر کنت بھتار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ شبد وچولا پھرے مارے مار، وارو وار دو جہانی پھیرا پائیا۔ نوجوان ہوئے اک تیار، اپنی آپ لئے اگڑایا۔ ساچی جنج کرتیار، گھر ساچے وجے ودھایا۔ ساچی سخیاں کرن منگلاچار، پنچم اپنا گیت الایا۔ ہر مندر میلا وچ سنسار، کایا اندرے اندر کرایا۔ آپے بیڑے پھڑ پھڑ دیوے چاڑھ، چار چار جگ رہن نہ پائیا۔ گرنکھ تیرا نام ہوئے اُجیار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ مستوانا دھام نیر، دوس رین اٹھے پہر بیٹھا بے پرواہیا۔ گرنکھاں بنیا میت مرار، ہر سنگت کری کڑمایا۔ اپنے گھر آپے دھی جوئی کرے پیار، سوہرے پیئے آپ وڈیایا۔ آپے بھرے سچ بھنڈار، ساچاراج اک دکھایا۔ لٹ نہ سکے کوئی یار، ٹھگی ٹھگ نہ کوئے لے جائیا۔ سوہے گھر گھر بنک دوار، در گھر ساچے وجے ودھایا۔ جوتی ماتا پانی اُتوں دیوے وار، امرت دھار اک دکھایا۔ شبد رنگیلا ساچا پیر ہا گرسکھ سوانی لئے اُبھار، شبد جھولا دے جھلایا۔ ایکا سنیا سچ پیار، سچ سہنجنی رین سہایا۔ پہلا درس ملیا میل ہر کنت بھتار، سہاگن نار خوشی منایا۔ سوئے جاگن من ویراگن کلجک مایا تیاگن گھر پایا بے پرواہیا۔ بُجھائے اگن چرن دھوڑ کرائے محن ماگن، جنم جنم دا دھوئے داغن، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ کلجک اتم آیا سنگر پورا ساجن، دو جہاناں شاہو بھوپ وڈ راج راجن، جن بھگتاں سوارے آپے کاجن، ہر سنگت سیو کمایا۔ انت کنت بھگونت رکھے لاجن، جیو جنت غریب نوازے دھریا بھیکھ اولٹا ماجھن، کلجک نیز دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، پہلا دوس دوس وچار، ہر سنگت کرے سچ پیار، دُوجے دوس پاوے سار، تیجے دوس نین اگھاڑ، چوتھے دوس چوتھے پد ملایا۔ پنچم درس پنچم پیار، چھیویں لیکھا جانے گپت ظاہر، ستویں ست ستواد اپنا ناد دے وجایا۔ اٹھویں میلا مادھو مادھ، نوویں نو در نہ کوئے سواد، دسویں اپنا میل

ملائیا۔ اک گیاراں پت لئے رکھ لیکھا چکائے مستک ماتھ، سنگ نبھائے ہر رگھناتھ، شبد جنائی ایکا پاٹھ، سوہنگ ڈھولا گھر گھر دئے سنایا۔ مہاراج شیر
سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔

★ ۱۷ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی سنت تیجا سنگھ دے نال بچن پنڈ حیمے ضلع سنگرور ★

امرت جل ٹھنڈا ٹھار، ہر سنتن ہتھ رکھایا۔ سنت دیون کر پیار، جو جن سرنائی آیا۔ جگت ترسنا بھکھ دئے نوار، آسا ترسنا رہے نہ رایا۔ پنج تت
میٹے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، من مت دور کرایا۔ دپیک جوت کرے اجیار، اندھ اندھیر مٹایا۔ انحد شبد سنائے سچی ڈھنکار، کایا مندر اندر تال وجایا۔
امرت برے میگھلا دھار، نج جھرنا اک جھرایا۔ بجر کپائی پردہ دیوے پاڑ، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ ترینی نینی پار کنار، ٹیڈھی بنک ویکھ وکھایا۔ آتم سیجا کر
پیار، دیوے درس دیا کمایا۔ سہائے در سچا گھر بار، بنک دواری بنک ویکھ وکھایا۔ بخشے نام نام بھنڈار، چور یار لٹ کوائے نہ لے جایا۔ جوتی جوت سروپ
۱۲۰۱ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن دتا ایکا ور، امرت جل سچ کٹورا ایکا ہتھ پھڑایا۔ سنتن در اُچ محلہ، پاربرہم آپ وسائندا۔ ویکھنہارا اک اکلا، ایکنکار ناؤں
دھرائندا۔ پاوے سار جلاں تھلا، جوہ جنگل اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول پھلایندا۔ سچ سنگھاسن ہر سنتن ملا، دوسر ہتھ کسے نہ آسیندا۔ نرگن جوتی دپیک
باتی ایکا بلا، پرکاش پرکاش اپائندا۔ امرت بھر کٹورا آگے کھلا، دوس رین سیو کمائندا۔ جو جن در دوار، مورکھ گدھ آئے جھلا، کر کپا برہم گیان
درڑائندا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پت ڈالی ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، سنتن دتا ایکا ور، نام بھنڈار اک وکھائندا۔ نام
بھنڈارا امرت دھار، ہر سنتن ہتھ رکھایا۔ سنتاں جیون اک سنسار، جگ جگ سیو کمائیا۔ غریب نمائے جائے تار، نانک گر گر سمجھایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں
لئے اُبھار، جو منگن منگ ڈھیہ ڈھیہ سرنایا۔ نام پیالہ چڑھے خمار، اتر کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی آر پار، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن دیوے ایکا ور، ایکا نام نام انملا، چوڑاں لوک کٹدے کسے نہ تلاء، بن ہر سنت پائے کوئی نہ ملا، دوسر ہٹ نہ کسے

وکائیا۔ ستن ہٹ امرت نام اپارا، ہر ستنگر آپ اٹھایا۔ جگا جگنتر ورتے ورتاوے ورتنہارا، سیوک سیوارہیا کمایا۔ بھگتاں دیوے بھگتی بھنڈارا، آپ اپنے مارگ لایا۔ اپنی درستی دے سہارا، اشٹ دیواک سمجھایا۔ ایختے اوختے دکھائے پارکنارہ، منجھدھار نہ کوئی رڑھایا۔ ستن گھر ڈونگھا ساگر کوئے نہ پاوے سارا، سر سرور دھار امرت جل اچھال لگایا۔ منگے منگ بن بھکھارا، ایکا امرت ٹھنڈی ٹھار، جگت ترسنادے تجایا۔ امرت جل امیوں رس، ستن گھر وسنڈا۔ سنت ساجن گرگھاں دین ہس ہس، چار کٹ سیو کمندڑا۔ ایکا مندر ایکا در ایکا گھر ایکا رس، ایکا مد پیالہ جام پینڈرا۔ سنت سہیلا ساچا میلا، ہر دے اندر جائے وس، نیز گیان اک کھنڈرا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھنڈرا۔ نام وڈیائی ساچا جس، در ساچا اک سہنڈرا۔ ستن پریم پیالہ امرت پیاون نس نس، جگت جنجال توڑ تڑنڈرا۔

☆ ۱۷ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی سردول سنگھ دے گھر پنڈ کہے رو ضلع سنگرور ☆

ایکنکار روپ نراکار، آد جگاد سمائی۔ آد پڑکھ نرنجن کھیل اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ رانی۔ نرگن جوت نور اجیار، نورو نور ڈمگائی۔ پاربرہم پڑکھ پڑکھ کرتار، کرنی کرتا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائی۔ ایکنکار عقل کل دھارا، ایکا ایک ایک اکھواندا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، بھو ابھیدا بھو رکھاندا۔ ورتے ورتاوے اپنی دھارا، دھار نرالی آپ چلاندا۔ سہائے بنک سچا دربارا، سچھنڈ ساچا آسن لائندا۔ تھر گھر وسے اک منارا، نرگن اپنا آپ اپاندا۔ پڑکھ ابناسی بیٹھ سچی سرکارا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ نرگن دیک کر اجیارا، آد جگادی ڈمگائی۔ نہ کوئی دوسر میت مرارا، نہ کوئی سنگ رکھاندا۔ نہ کوئی روس سورج چند ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے اپاندا۔ نہ کوئی برہما وشن شو لائے نعرہ، ترے گن روپ نہ کوئے پرگٹاندا۔ نہ کوئی لکھ چوراسی کرے پسارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش توت نہ کوئے بناندا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے رکھاندا۔ روس سورج چن نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھاندا۔ اپ تیج وائے کھنڈ نہ کوئے وچارا، جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا اینکار ایک ایک ناؤں دھرائندا۔ اینکارا اک اکلا، ایک رنگ سماندا۔ وسنہارا اُچ اٹل محلہ، در گھر ساچے سو بھا
 پاندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، آپ اپنا رُپ درسائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکار کر پسا، زرگن کھیل اپر اپار، آپ اپنی
 کھیل کھلائندا۔ زرگن پُرکھ ہر ابناسا، ایکا ایک اکھوائندا۔ آد جگادی کھیلے کھیل تماشا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ پاوے سار پر تھی آکاشا، گنگن منڈل
 پھول بھلائندا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ابناسی پُرش ناؤں دھرائندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا پون سواسا،
 بٹی دند نہ کوئے ہلائندا۔ پنچ تت نہ کایا کاسہ، کچن گڑھ نہ کوئے سہائندا۔ نہ کوئی اشٹ دیور کھے بھرواسا، گر دیو نہ کوئے دکھائندا۔ پاربرہم ابناسی
 کرتا ایکا ایک شاہو شاباشا، شاہ سلطانا اک اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن دھار اینکار اپنی آپ چلائندا۔ اینکار ایکا دھار،
 اینکار اپنی آپ چلائیا۔ اگم اگمرا اگمڑی کرے کار، اگمڑے دھام سہائیا۔ اک سہائے سچھنڈ سچ دربار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ تھر گھر میلا ایک زرکار،
 آپ اپنا لئے ملائیا۔ ایکا سچ کرے پیار، سچ سہنجنی سچ ہنڈھائیا۔ آپے پُرکھ آپے بنے نار، آپ اپنا جوڑ جڑائیا۔ اپنے مندر اپنا کرے شنکار، آپ اپنا
 رنگ رنگائیا۔ اپنے گھر ہو تیار، آپ اپنی سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن رُپ ست سرُپ سچھنڈ دوارا اینکارا اک اکلا
 بیٹھا آسن لائیا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائندا۔ ایکا ایک رہے بھگونت، دوسر کوئے نہ سنگ رکھائندا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، نہ کوئی
 بنت بنائندا۔ نہ کوئی شبدی اشٹ نہ کوئی منت، نہ کوئی سیس جھکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اپنی اچھیا
 پائے بھچھیا، اپنا بھنڈارا آپ ورتائندا۔ سچھنڈ دوار ہر بھگوان، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ دیونہارا داتا دانی دان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل والی دو
 جہان، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے مندر ہو پردھان، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ واسا پُرکھ ابناسا اک اکلا
 اپنا آپ رکھائیا۔ سچھنڈ دوار آپ سہائے، ہر سنگر وڈ وڈیائیا۔ اپنی بھچھیا بھگتی آپ پائے، پاربرہم بھيو نہ رائیا۔ اپنی جھولی آگے ڈاہے، آد زر نجن در
 درویش آپ ہو جائیا۔ اپنا بھنڈارا آپ ورتائے، وڈ بھنڈاری بے پرواہیا۔ سچ دوارا سو بھاپائے، گھر ساچا اک سہائیا۔ درس اپنا ایکا رنگ رنگائے، رنگ

رنگیلا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنا سندا۔ آپے بیٹھا بن پُرکھ
 نار، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ آپے بھوگی بھوگ کرے نرگن دھار، نرگن نرگن میل ملا سندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن نرگن رنگ رنگا سندا۔ نرگن
 اندر نرگن دھار، نرگن آپ رکھائندا۔ نرگن نرگن پاونہارا سار، نرگن سیو کما سندا۔ نرگن نرگن کرے پیار، نرگن میل ملا سندا۔ نرگن نمیا نرگن جمیا
 نرگن ناؤں رکھیا آپ کرتار، دوسر کوئے نہ ویکھ وکھائندا۔ شبد سُت دُلارا کرتار، پر بھ اپنی گود اٹھائندا۔ ساچے بال کرے پیار، ایکا سکھیا سچ
 سمجھائندا۔ لوآں پُریاں کرتار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچائندا۔ میری اچھیا تیری دھار، تیرا رُپ آپ نرکار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ تیرا نام بول
 جیکار، سچھنڈ وکھائے سچّی دھنکار، اپنا منگل آپے گائندا۔ تیرا گ سُننہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تھم اک
 سنا سندا۔ ساچا تھم دُھر فرمانا، ہر شبدی سُت سنا سندا۔ تخت تاج بیٹھ ہر ساچا دانا، ساچا عدل کما سندا۔ آد جُگادی اینکارا آپے ورتے اپنا بھانا، اپنا بھانا
 آپ رکھائندا۔ تیرا پیار میرا مانا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُت دتا ور، ساچی سیوا سیو لگائندا۔ شبد
 سُت اٹھ جوان، پر بھ اگے سیس جُھکائی۔ پُرکھ ابناسی سدا ہونا نگاہان، وچھوڑا وچ نہ کوئے رکھائی۔ اپنا دینا آپ دُھر فرمان، بھل کدے نہ جائی۔
 برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں چوڈاں لوک بناواں اک دُکان، تیری اچھیا بھچھیا پور کرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اتوٹ
 انٹ اک رکھائی۔ ہر بھگوانا ہو مہربانا، اپنی دیا کما سندا۔ شبد انادی دیوے اک ترانہ، ساچا تھم جنا سندا۔ تیرا رُپ تیرا رنگ تیرا سُت والی دو جہاناں،
 سگلا سنگ رکھائندا۔ تیرا نام پائے آنا، آپ اپنا تھم چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچے آپ سہائندا۔
 شبد سُت ور گھر پا، اپنی خوشی منائندا۔ پُرکھ ابناسی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا سندا۔ تُوں داتا کوئی نہ جانے تیرا بھید اتھاہ، نہ کوئی ویکھ وکھائندا۔ نہ
 کوئی دیونہارا ہور صلاح، نہ کوئی سنگ نبھائندا۔ نہ کوئی پکڑنہارا بانہہ، نہ کوئی میل ملا سندا۔ تُوں کرتا پُرکھ کر نیہارا سچ نیاں، گھر ساچا اک سہائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلارا کرے دیوے ور، آپ اپنی بوجھ نبھائندا۔ سُت دُلارا ہر جنائی، ایکا بوجھ نبھائندا۔ اپنی کرے آپ گُرمائی،

آپے سگن منائندا۔ اپنے در وچے ددھائی، آپے وکھ دکھائندا۔ آپے دھی آپ جوانی، سوہرا پینیا آپ بن جائندا۔ اپنی تیج آپ وچھائی، آپے سوہا پائندا۔ اپنے رنگ رہیا رنگائی، رنگنہار آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شبد سٹ ہوتیار، پر بھ ساچا رچن رچائندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، وشنوں ناؤں دھرائندا۔ نرگن کھیل اپر اپار، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ اندر بھر امرت دھار، کول کولا بھل کھلائندا۔ اُبجیا پھول اک اپار، ہر ساچا آپ اُبجائندا۔ نا بھئی پھٹی آیا باہر، ہر ساچا رنگ دکھائندا۔ پر بھ ابناسی کرے کھیل اگم اپار، وید کتیب بھو نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، و سنہارا سچھنڈ دوار، اینکارا ہر گردھارا جوت اُجیارا، آد جگادی ڈگمگائندا۔ شبد سٹ اُٹھ اُٹھ پیکھ، ہر ساچے دیا کمائیا۔ کول بھل لینا وکھ، سنگر پورا آپ کھلائیا۔ اپنے ہتھیں کھھی رکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے اپنا ور، آپ اپنا انگ کٹائیا۔ اپنا انگ کٹ کیتا وکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ برہم برہم ہو پرتکھ، ایک رنگ رنگائیا۔ اپنی اچھیا اپنی بھچھیا اپنی دست آپے لئے رکھ، آپے پردہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیونہارا ور، آپ اپنا شبد جنائیا۔ پاربرہم برہم روپ اپایا، عقل کلا کل دھاریا۔ مات گربھ نہ جایا جم، کھیلے کھیل وڈ سنساریا۔ اینکارا آپے جانے اپنا کم، کرنی کرتا اپنی آپ کما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹالیا۔ پاربرہم برہم آپ اپایا، در گھر ساچے وٹی ددھائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھلا رہیا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ وشنوں وشنو ناؤں دھرایا، آپ اپنا بنس سہائیا۔ سٹ ڈلارا نال رلایا، دے سکھیا اک سمجھائیا۔ اپنا ناد آپ الایا، آپے رہیا سنائیا۔ اپنے مندر آپ وسایا، آپے رہیا وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در داتا آپ ہو جائیا۔ برہما ویتا رہے اتیتا، ہر ساچا رنگ رنگائندا۔ آپ وکھائے دھام انڈیٹھا، دس کسے نہ آئیندا۔ آپ اپنا مٹے بھانا میٹھا، ہر بھانا وڈ وڈیائندا۔ روپ وکھائے ٹھانڈا سیتا، سٹ ستوادی ناؤں دھرائندا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما میلا ساچے گھر، در دروازہ آپ کھلائندا۔ در دروازہ ایک کھول، ہر ساچا بوجھ بھجھائندا۔ شبد انادی ایک ڈھول، در مندر آپ و جائندا۔ اینکارا اپنے کنڈے آپ تول، آپے وکھ

دکھائندا۔ اپنا پردہ آپے پھول، آپے بھیو چُکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچے سو بھا پائندا۔ برہم رُپ
 آپ نر نکار، پار برہم رُپ وٹائندا۔ دیوے ناد سچی دھکار، شبد ترانہ ایکا گائندا۔ ساچی سیوا کرے سیوادار، سیوک سیوا اک دکھائندا۔ ایکا گھر بھر
 بھنڈار، ایکا وست کائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد رنگا کسے تول نہ تلاء، گھر ساچے آپ سہائندا۔ شبد بھنڈار نام بھر پور،
 برہم اندر آپ کائیا۔ کھیلے کھیل حاضر حضور، ظاہر ظہور وڈی وڈیائیا۔ انادی وجے ایکا تور، ایکا راگ سنایا۔ ایکا بخشے نورانی نور، جوتی جوت ڈگگایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، دھواں دھار ویکھ دکھایا۔ دھواں دھار دھندوکارا، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ برہما اچھا
 بھرے بھنڈار، مستک لیکھ لیکھائندا۔ سپتم رُپ ہوئے اجیارا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ شکر میلا اگم اپار، آپے بندھن پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ہر نر نکار، اینکارا رچن رچائندا۔ برہما وشن شو کر تیار، ہر ساچے شبد جنایا۔ سوت ڈلارا کرے پیار، تیاں ایہہ سمجھایا۔
 ترے گن کھیل اگم اپار، آپ اپنا دے دکھایا۔ رجو طمو ستو کر تیار، ایکا کٹی رہیا بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا وشنو و نسی، پر بھ اپنی آپ سمجھائندا۔ ہو یا کھیل ایکا دس، ایکا مارگ لائندا۔ شکر میلا شاہو شاہو شاپاش، گھر ساچا آپ
 سہائندا۔ تیا دیوے چرن درس، سر اپنا ہتھ کائندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناس، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، پنج تت اپنی رت کر اُتپت، برہما جھولی پائندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت جوڑ جڑائندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، رکت بوئند میل ملائندا۔
 ہڈ ماس ناڑی رکت پاوے سار، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ سرگن رُپ کر تیار، ساچا ویس دھرائندا۔ سرگن اندر نرگن واڑ، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔
 من مت بدھ دے ادھار، اپنی کھیل کھلائندا۔ مندر اندر کر تیار، اپنا مندر آپ اُچھائندا۔ برہما رُپ ہر کرتار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جیو آتم
 خبردار، پر م آتما ویکھ دکھائندا۔ اپنی ہتھیں کر کر بند کواڑ، گھٹ گھٹ آپے کھ چھپائندا۔ لکھ چوڑاسی میت مرار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوت اکالا دین دیالا عقل کل دھاری اینکاری آپ اپنی کل ورتائندا۔ اینکار کھیل اپار، لکھ چوڑاسی بنت بنایا۔ برہما ویتا پاوے سار، اُتپت

اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشنوؤں دیوے سچ بھنڈار، ساچی سیوارہیا کمائیا۔ شکر کرے انت سنگھار، بھل رہے نہ رائیا۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھار، لوک مات ویکھ
 وکھائیا۔ من مت بدھ پاوے سار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اپنی رچن رچائیا۔ آد جگاد ساچا ہر،
 ساچا اپنا کھیل کھلائندا۔ لکھ چوراسی کرتیار، دھرت دھول جل بنب آپ کائندا۔ کرے پرکاش روس سورج چند ستار، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔
 آپے زینا اسماناں ویکھے پاڑ، آپ اپنا پنڈھ مکائندا۔ آپے سرشٹ سبائی لائے اکھاڑ، اپنا ناچ آپ نچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ اپنا کھیل کر، آپ اپنا کرم مکائندا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈا، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ نو دس گیاراں بیس تیس چار نال رلا، آپے ویکھ وکھائندا۔
 ترے گن مایا بندھن پا، ایک ڈوری نال بندھائندا۔ پنج تت جوت جگا، آپ اپنا ڈمگائندا۔ پنج وکارا نال رلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناؤں دھرائندا۔
 پنچم سخیاں منگل گا، پنچ شبد انادی ڈھول و جائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی اتم ذات، مانس مانکھ
 آپ کرائیا۔ پرکھ ابناسی دیوے دات، اتم برہم وڈی وڈیائیا۔ ویکھے مار جھات کائنا، نر نرائن اکھ کھلائیا۔ آپے ہوئے اندھیری رات، ساچا چن آپ
 چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ بے پرواہ ہر بے انت، بھو کوئے نہ پائندا۔ کھیلے کھیل آد
 انت، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپے جانے اپنی بنت، آپ اپنا ناؤں دھرائندا۔ آپے روپ وٹائے سادھ سنت، گر پیر اوتار ہر آپ اکھوائندا۔
 آپے لیکھا جانے جیو جنت، لکھنہارا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائندا۔ ویس اولا آپے کر، اپنا کھیل
 کھلائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ونڈی ونڈ، ونڈنہارا بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی پھیرا پائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتھج سیتج پھول بھلائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر اینکار، ایک ایک اکھوائندا۔ ستجگ پاوے سار، شبد ست ویکھ
 وکھائندا۔ تریتا دواپر لائے پار، اپنا بیڑا آپ چلائندا۔ کلجگ اتم آئی وار، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ بودھ گیان کر اُجیار، ایک مت سمجھائندا۔ ایک کلمہ بھر
 بھنڈار، نبی رسولاں آپ سکھائندا۔ عیسیٰ موسیٰ سرجنہار، سر سر رزق سبائندا۔ رازق رحیم بے عیب پروردگار، لاشریک اک اکھوائندا۔ سنگ محمد چار

یار، سچ شریعت آپ جنا سندا۔ حق حقیقت پاوے سار، بھيو ابھيد بھيو گھلا سندا۔ انجیل قرآن کر تیار، تيسا آپے گا سندا۔ خلق خدائی دیکھ وچار، خالق خلق رُپ وٹا سندا۔ ثالث بنے اتم وار، چو داں لوکاں پھول بھلا سندا۔ ایکا نعرہ بول جیکار، انا الحق سنا سندا۔ سرب جییاں دا سانجھا یار، گھر ساچے آسن لا سندا۔ حق حق مقامے ہو تیار، آپ اپنا در سہا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ کلجگ اتم رنگ اولّا، ہر ساچا آپ رنگا سندا۔ آپے رُپ وٹایا رانی اللہ، نورو نور ڈمگا سندا۔ آپے ناؤں دھرایا ہر بسملا، بسمل رُپ آپ ہو جا سندا۔ آپ کٹے اپنا چھلا، آپ اپنا کھ چھپا سندا۔ آپے رُپ وٹائے سکا بورا بلا، آپ اپنا رنگ چڑھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ساچا ویکھ وکھا سندا۔ کلجگ سورا سوریر بلوان، لوک مات لے انکڑا یا۔ چاروں کُنٹ ویکھے مار دھیان، آپ اپنا بل دھرا یا۔ نال رلائے پنج شیطان، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ جوٹھ جھوٹھ رسنا چلے چڑھے کمان، مایا ممتا لوبھ موہ ہنکار اک نشان بنایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ ست دھرم سرب دا پلے نشان، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ ساچا ہو تیار، لوک مات ویس وٹا سندا۔ اللہ رانی کرے پیار، ساچا سنگ نبھا سندا۔ ملیا میت محمد یار، گھر ساچے خوشی منا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے سہار، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ چاروں کُنٹ گڑھ ہنکار، جھوٹھا بُرج بنا سندا۔ اچا کوکے کرے پکار، اپنا نعرہ لا سندا۔ پار برہم پر بھ سننہیار، لوآں پُریاں ویکھ وکھا سندا۔ لوک مات پاوے سار، جیو جنت سرب گر لا سندا۔ دھرنی دھرت دھول کرے پکار، نیتزیر سرب وھا سندا۔ سادھ سنت رو رو دھائی رہے مار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا سندا۔ پنڈت پاندھے ہوئے خوار، تیک للاٹ نہ کوئے جگا سندا۔ ساچا برہم نہ کرے وچار، براہمن کھتری شو در ویش اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ خالی ہوئے بھرے بھنڈار، ہر کا نام نہ کوئے ورتا سندا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، کالی چولی رنگ رنگا سندا۔ کالا سوسا تن شنگار، عیسیٰ موسیٰ جو بن ہنڈھا سندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے جگت تماشا، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ سچکھنڈ دوارے پائے ساچی راسا، سوبھاؤنت ناؤں دھرا سندا۔ سادھاں سنتاں جییاں جنتاں دیوے اک بھرواسا، ایکا شبد جنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کر آکار، سرگن رُپ کر پیار، لوک مات پھیرا پا سندا۔ زرگن سرگن بھيو اپارا، ہر ساچا آپ رکھایا۔

نرگن سرگن ہو اُجیارا، پنچ تت میل ملائیا۔ نرگن نور سرگن جوت اُجیارا، نانک نام ملے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی کھچ بہائے چرن دوارا، انتر آتم اک لو لائیا۔
 دو جہاناں ایکا دھارا، سچھنڈ دوار دھرنی دھرت دکھائیا۔ آوے جاوے وارو وارا، دس کسے نہ آئیا۔ گر نانک ملیا میت مُرارا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔
 پایا پُرکھ اگم اپار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ منگے منگ بن بھکھار، پر بھ بھچھیا جھولی پائیا۔ دیوے نام ست ست ست بھنڈارا، لوک مات آوے چائیں چائیا۔
 چار ورنان بن ونجارا، ایکا ونج رہیا کرائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے پیارا، ہست کیٹ ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا لائے سچ جیکارا،
 نام ست کرے پڑھائیا۔ کھتری شوڈر براہمن ویش سوہن اک دوارا، ہندو مُسلم نال رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ
 کھلائیا۔ سنگر نانک سچ گیان، چار ورنان آپ جنائندا۔ ایکا بخشے پُرکھ ابناسی چرن کول دھیان، دوسر اشٹ نہ کونے دکھائندا۔ سرب جییاں دا ساچا کاہن،
 لکھ چوراسی گوپی آپ نچائندا۔ سرب جییاں دا ساچا رام، سیتا سرتی آپ پرنائندا۔ سرب جییاں دا نام ست ستنتنام، نام ست منتر آپ درڑائندا۔ سرب
 جییاں دا ساچا جام، امرت پیالہ جام پیائندا۔ سرب جییاں دا ساچا گرام، نگر کھیڑا سچھنڈ دوار آپ دکھائندا۔ سرب جییاں دا ساچا نام، نام ادھاری دیا
 کمائندا۔ سرب جییاں دا ساچا کام، رسنا جہوا ہر گن گائندا۔ سرب جییاں دا ساچا مان، نام نشانہ ایکا لائندا۔ سرب جییاں دا مان تان، ہر سنگر آپ
 اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیکھ آپے دھر، جوتی جوت ڈمگائندا۔ جوتی نور جوت اُجالا، ہر شبد وجے ودھائیا۔ آپے شاہ
 آپے کنگالا، آپے بھکھک بھچھیا منگن آئیا۔ آپے شبد سروپی بن دللا، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ آپے شبد اناد وجائے تالا، کایا مندر اندر اپنی تار ہلائیا۔
 آپے درس آپے بنے رکھوالا، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ آپے نواس لکھ چوراسی جگت جنجالا، مات گر بھ پھیر نہ آئیا۔ گرگھیاں دیوے نام سچا دھن مالا، ٹھگ
 چور یار لٹ کونے لے نہ جائیا۔ اپنی چلے اولڑی چالا، اپنا مارگ آپے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گر میلا ساچے گھر، گھر
 ساچے وٹی ودھائیا۔ نانک ہر ہر ساچا پایا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پنچ تت چولا جگت ہنڈھایا، انتم سرشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ کلج لیکھا رہے بقایا، ساچی ونڈ
 ونڈائیا۔ انتم ویلا راہ تکایا، ایکا نین اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی آوے واہو داہیا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ نہہکنک ہر ناؤں رکھایا، مات گر بھ نہ پھیرا پائیا۔ بھین

بھائی نہ کوئے بنایا، پتا پوت نہ کوئے اکھوئیا۔ دھی جوئی نہ سنگ رلایا، گھر بیٹھ نہ سنبھال (کرائیا)، گھر بیٹھ نہ بیج (سہایا)، نہ سیس سیہرا کوئے
 بندھائیا۔ جگت کھجورے نہ کوئی چڑھایا، واگ گندن بھین کوئے نہ آئیا۔ نائی نین نہ کوئے رکھایا، نہ کوئی مگے آگے جھولی ڈاہیا۔ چار کھار لاڑی ڈولی نہ
 کوئی اٹھایا، نہ کوئی پلو گنڈھ بندھائیا۔ کلجک ویلا پاربرہم اینکارا اپنا آپ دے سہایا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد ڈنکا ایکا دے وجایا، برہما وشن شو
 کروڑ تیتیس دیوت سُر سُرپت راجا اند جائے بہر، گن گندھرب کنز بچھپ آپ اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کھیل تماش، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت مورت اکال نرگن رُپ دین دیال، نر بھے رُپ آپ وٹائیا۔ سنگر نانک ساچی دھار، لوک مات ایہہ
 سمجھائندا۔ ایک جوت دس اوتار، گر گوہند کھیل کھلائندا۔ گوہند سٹ پُرکھ اکال، گھر ساچے سوبھا پائندا۔ پھل لگائے چار ورن ڈال، پنچم میل ملائندا۔
 آپ بنائے اپنے لال، امرت ساچا جام پیائندا۔ ست ستوادی بنھے سیس دستار، ساچا رنگ رنگائندا۔ شبد تن گاترے اک کٹار، دھیرج جت آپ
 بندھائندا۔ کنگن پائے اپر اپار، نام بندھن بندھ بندھائندا۔ آپ اپنا اتوں وار، آپ اپنی منگ منگائندا۔ گر کھال آگے بنے بھکھار، آپ اپنی اچھیا پور
 کرائندا۔ آپے ناتا توڑ سنسار، پُرکھ اکال ایک منائندا۔ آپے سٹھر بیج کنت بھتار، آپ اپنا راہ نکائندا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، آپ اپنا میل
 ملائندا۔ دوہاں وچولا نرگن دھار، دس کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، گھر ساچا آپ سہائندا۔ پُرکھ
 اکال گوہند میلا، ہر سنگر آپ کرائیا۔ آپے گرُ گرُ گرُ گرُ چیل، گر چیل ناؤں دھرائیا۔ ست پُرکھ نر نجن سجن سہیلا، در گھر ساچا اک دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنا گھر، آپے بند کرائیا۔ پاربرہم برہم رُپ ہر سجن وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیت، ست رُپ آپ ہو
 جائیا۔ کرے کرائے پت پُنیت، پت پاؤن وڈ وڈیائیا۔ شبد جنائے سہاگی گیت، واہوا واہرُ وفتح گجائیا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، گر سکھ تیرا کایا ہٹ
 دکھائیا۔ اٹھے پہر پر کھنہارنیت، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ دوس رین سے چیت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سناؤندا اندر رہے سہاگی گیت، انحد تال تلواڑا رہیا
 وجائیا۔ جوتی جگے پت پُنیت، سنگر پورا آپ جگائیا۔ گر سکھ تیری کوئے نہ کرے ریس، تیرے اندر وڈیا ساچا ماہیا۔ تیرا رُپ ہر ہر دھریا ہست کیٹ،

اُوچ پنچ نہ کوئی وڈیاںیا۔ لکھ چوڑاسی ستادے کر پیٹھ، پنچ پیارے اندر بیٹھا جوت جگایا۔ کلج انت چلائی ساچی ریت، ساچا پنٹھ اک سچایا۔ ایکا گرنتھ
 گرو اشٹ چرن پریت، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچن آپ رچایا۔ سنگر گوبند ہو مہربان، گھر ساچے
 خوشی منائندا۔ سبناں دیوے سکھی دان، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ گرسکھ تیرے کایا مندر ہووے پرکاس (کوٹن بھان)، جوت نرنجن سہائے روس
 چند شرمائندا۔ تیرا راہ تگن گوپی کاہن، دوس رین نین اٹھائندا۔ تیرے چرن دھیان لگان برہما وشن شو کر دھیان، در تیرا اُچ سہائندا۔ میرا مندر تیرا
 مکان، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائندا۔ بھل نہ جائے سچ نشان، سیس دستار اک بنھائندا۔ ایکا ڈھنیا آپے ویکھے وچ جہان، کلج ریکھا انت مکائندا۔ پرگٹ
 ہووے والی دو جہان، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ گر گوبند سور پیر سلطان، گر سنگر ساچا ناں رکھائندا۔ پنچ تت نہ ویکھے کوئے کر دھیان، ہڈ ماس ناڑی رت
 نہ رچن رچائندا۔ ایکا چلہ تیر کمان، ہر شب دی رنگ رنگائندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں مارے ایکا بان، لکھ چوڑاسی بچیا کوئے رہن نہ پائندا۔
 نمائیاں دیوے ایکا مان، غریب نمائیاں گلے لگائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں میٹے جگت نشان، سیس تاج نہ کوئے رکھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں
 دیوے اک گیان، پرکھ اکال ایکا اشٹ دکھائندا۔ پاربرہم سرنائی چار ورن ڈگن آن، برہما وشن شو نہ کوئے دھیائندا۔ لیکھا چکائے وید پُران، انجیل
 قرآن نہ کوئے پڑھائندا۔ شاستر سمرت نہ کرے کوئے دھیان، تلک للاٹ نہ کوئے دکھائندا۔ شبد انادی کر پروان، گھر گھر منگل ساچا گائندا۔ پنچ تت
 نہ پوجا کرے کوئے جہان، نرگن سنگر اک اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا کھیل کھلائندا۔ سنگر پورا ہر
 مہربان، وڈ وڈا وڈیاںیا۔ کھیلے کھیل سرب جہان، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ چوتھے جگ چار گنٹ چار یاری ہوئی پردھان، جگ پوجا رہی کرایا۔ پنچم
 بھلیا ہر بھگوان، پنچ وکار کری گڑمائیا۔ بھیناں بھنیا نہ کوئے پیار، پتا پوت پتر دھی نہ کوئے اکھوائیا۔ ناری کنت نہ کرے دھیان، و بچار کرے سرب
 لوکایا۔ پائے درس نہ ہر بھگوان، اتم حرص نہ کوئے مٹایا۔ امرت آتم ملے نہ پین کھان، مدراجا پیالہ گھ لگایا۔ منوآ من بھن کباب کوئے نہ کھان،
 جیواں ہتیا سرب کمایا۔ نہ ہوئے سہائی کرشنا رام، جو جن بیٹھے ہر بھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کرے کلیان، جو جن بیٹھا گھ بھوایا۔ نانک گوبند نہ مارے تیر

انیلا بان، جو گرمت رہے گوانیا۔ بن ہردے نہ کوئی ہور نشان، نہ کوئی بیڑا بٹے لائیا۔ جگا جگتر جگ جگ آپ چکائے پچھلی کان، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آپے ہر دوار ہر کھیل کھلاؤنا، پربرہم پر بھ بے انتیا۔ کھج کوڑا میٹ مٹاؤنا، مٹھیا جانے سادھ ستیا۔ جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پاؤنا، مایا مٹا موہ چکنتیا۔ گڑھ ہنکاری آپے ڈھاؤنا، گھر ساچا اک سہنتیا۔ چار ورنناں رنگ اک رنگاؤنا، بھرم ٹھلیکھا دُور کڈھنتیا۔ ایکا جوتی لکھ چوراسی دیک آپ جگاؤنا، آپے جوت پرکاس کرنٹیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک گیان درٹاؤنا، ایکا ڈھولا اک سُننتیا۔ ستاں دیپاں ایکا مارگ لاؤنا، ست رنگ نشانہ آپ چڑھنتیا۔ سرشٹ سبائی ایکا شاہ اکھواؤنا، دُوسر کوئے نہ بنت بننتیا۔ راج جوگ ایکا رنگ رنگاؤنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹنتیا۔ کھج تیرا رنگ چلوں، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ شکر ویکھے ہتھ ترسول، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ برہما ویتا اپنا منوتر رہیا بھول، اپنے در کرے پڑھائیا۔ وشنوں چکے اپنا مول، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ کھیلے کھیل کنت کنتول، ہر ساچا بے پرواہیا۔ اپنی رچنا آد جگادی کدے نہ جائے بھول، اٹھل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، تولنہارا ساچا تول، نام کڈے لئے تلائیا۔ کھج اتم تولن آیا، نرگن نور نور اُجالیا۔ ایکا دھار بولن آیا، سو پڑکھ نرنجن کھیل نرالیا۔ ایکا چولا بدن آیا، آپے چلے اولڑی چالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آد شکت جوت جو الیا۔ آد شکت جوت بھوانی، ا شنبھج اٹھائندا۔ ست سرپ شاہو بھوپئی اک سنائے اپنی بانی، اپنا راگ انحد شبد آپے جانے اکھ کہانی آپے اپنی گائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائندا۔ آپے وشو واسدیو، واستک رپ انھو رپ وٹائندا۔ آپے ابناسی کرتا لکھ نرنجن لکھ ابھیو، ویس انیکا رپ دھرائندا۔ آپے پاربرہم برہم ہوئے نہکیو، نرگن سرگن کھیل کھلائندا۔ آپے رنگ رلیاں مانے رسنا جہو، مٹی دند آپ ہلائندا۔ آپے امرت پھل بنے ساچا میو، آپے کوڑا رنگ چڑھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ہر مہربان ویس وکھنڈا، اپنی کل ورتائیا۔ سری بھگوان جوت جگنڈا، نرگن ناؤں دھرائیا۔ سرشٹ سبائی ساچا مارگ اک وکھنڈا، ایکا پنتھ بنائیا۔ راگ انادی اک سُنندرا، ایکا ڈھولا گائیا۔

دیکھ جوتی گیان درژندڑا، دجھ درِ شئی اک کھلایا۔ نیز نین میل ملندڑا، لوچن کرے سرب رُشانیا۔ کایا کوری بھوری پھول پھولندڑا، ڈو گھسی کوری ویکھ
 وکھایا۔ ٹیڈھی بنک پار کزندڑا، سکھمن پندھ مُکایا۔ پنچم دھاڑ میٹ ملندڑا، آساتر سنا رہیا گویا۔ امرت ساچا جام پلندڑا، کاگوں ہنس بنا یا۔ شبد گر ناؤں
 رکھندڑا، پنچ تت نہ میل ملا یا۔ اندر مندر راگ سُنندڑا، انحد سیوا لایا۔ تال تلوڑا آپ وجندڑا، گھر گبھیر وڈی وڈیا یا۔ سرت سوانی میل ملندڑا، آپ
 اپنا بندھن پانیا۔ بجر کپائی توڑ تڑندڑا، دُئی دویتی پردہ لایا۔ آتم سیجا اک سُنندڑا، پھولن برکھا لایا۔ دسم دواری گھر وسندڑا، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ شبد
 کنت ہر میل ملندڑا، گرگھ ناری وجے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ سرجنہار ہر
 جانا، پار برہم برہم گر کرتار۔ دیوے درس سری بھگوانیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آون جاون چکے کانیا، ناتا تے سرب سنسار۔ پایا پرکھ اک سلطانیا، در
 گھر ساچے میلا کنت بھتار۔ پایا پد اک زربانیا، گھر چوتھے میت مُرار۔ پنچم راگ بہہ بہہ گایا گانیا، گھر سخیاں منگلپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سنت سہیلا لائے پار۔ سنت سہیلے ہر ہر بوجھیا، اپنی بوجھ بھجھاندا۔ سنگر پورا بھو کوئے نہ گوجھیا، آپ اپنا راگ
 الا سندا۔ لیکھ چکائے ایکا دوجیا، تیجانیتراک درسا سندا۔ چوتھے پد جو جن جھوجیا، آون جاون نہ کوئے گنا سندا۔ سرن سرنائی جو جن لوجھیا، در پنچم سو بھا
 پاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، سچ گیان برہم دھیان پار برہم صالا سیندا۔ آتم برہم برہم گیانا، ہر جن وڈی
 وڈیا یا۔ آتم انتر اک دھیانا، ایکا ہر ہر ہر لو لایا۔ آتم انتر شبد بانا، ہر ساچا آپ اڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن ز، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، شاہو بھوپ وڈ سلطانیا۔ کلجگ انتم بنے جگت ملاج، جن بھگتاں
 سنتاں گرگھیاں گرگھیاں دیوے دھر فرمانیا۔ چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھی گھر گھر اڈنے کاں، دیوا پتی نہ کوئے جگانیا۔ ماواں پتراں نہ پکڑے کوئی بانہہ،
 سگلا سنگ نہ کوئے وکھایا۔ کلجگ جوٹھے جھوٹھے جیو جنت سادھ سنت کر جان نانہہ، ویلے انت بن سنگر پورے کوئے نہ پار کرانیا۔ نتھوایاں دیوے نہ
 کوئی تھاں، چاروں کُنٹ سرب گر لایا۔ ایکنکارا ہر نرکارا نرگن دھارا جگ جگ آوے کرن نیاں، نرگن سرگن روپ وٹانیا۔ گرگھیاں لکھ چوراہی نوئے

لیا، اپنے در کرے پروانیا۔ جو جن رسنا جہوا ہر ہر ہے گا، اتم سونا دے بانہہ سرہانیا۔ جگت شکتی نہ سکے کوئی مٹا، رکھے لاج جیواں ہر بال انجانیاں۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل اگمڑا سرشٹ سبائی بُجھے وانگر دانیاں۔ کلجگ اتم ہر نرنکار اپنی کھیل کھلا سندا۔
 گو بند گرسور پیر کر تیار، شبد اگئی دھار نال وکھائندا۔ لوآں پُریاں کرے پار کنار، نیلی دھاووں نیلا پار کرائندا۔ جھمیل چھیللا ہو تیار، گرسکھ قبیلا ویکھ
 وکھائندا۔ بستر پیلا تن شنگار، اپنا حیلہ آپ کرائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، بہتر ناڑی کھوج کھجائندا۔ لکھ پچوراسی مارے مار، نت نوت پھیرا پائندا۔ شاہ
 سلطانا کرے خوار، سیس تاج نہ کوئے بندھائندا۔ بیس پیسا منگے منگ بن بھگھار، کلجگ اتم راہ تکائندا۔ جگت جگدیشا ہوئے سچا سکدار، سر اپنے چھتر
 جھلا سندا۔ نو کھنڈ پر تھی بولے اک جیکار، خالص خالصہ آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ
 بدھاتا اتم ذاتا ایک وکھائندا۔ اتم ذات چار ورن، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ اتم ذات سنگر سرن، جگت ورن نہ کوئے وڈیائیا۔ اتم ذات کھلے ہرن پھرن،
 پر بھ ملے بے پرواہیا۔ اتم ذات چکے مرن ڈرن، آون جاون رہن نہ پائیا۔ اتم ذات ملے میل ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، شبد سروپی آیا کرن لڑائیا۔ شبد سروپی سچ مردنگ، نو کھنڈ آپ وکھائندا۔ سمت ویہہ
 صد سولاں بکرمی ونڈے ونڈ، ورن بھنڈی جوت ڈمگائندا۔ ورنناں برناں کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا نام چکائندا۔ لکھ پچوراسی نار دوہاگن رنڈ، ساچا کنت نہ
 کوئے ہنڈھائندا۔ در در ویکھے بھیکھ پاکھنڈ، بھیکھ پاکھنڈی ڈور وواہندا۔ پاوے سار وچ برہمنڈ، ہر ساچی جوت جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اینکارا اک اکھوائندا۔ نہہکنک دھام اولا، نگر گرام اپنا آپ وسائیا۔ ساڈھے تن ہتھ اندر کرے
 بسرام، سمبل نگری آپ اُججائیا۔ اپنا پھریا نرگن بان، نرگن چلے رہیا چڑھائیا۔ نرگن بنیا لوہار ترکھان، شستر شستر جوڑ جڑائیا۔ نرگن چاڑھی اپنی پان،
 ایک جوتی بھٹھی رہیا تپائیا۔ نرگن پانی ٹھنڈا پائے آن، سر سرور اک گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر کھیل اپار، نام
 کھنڈا کرے تیار، سمت سولاں ویکھ وچار، پندراں کنگ ہو خبردار، ایکا دوجا ونڈ ونڈائیا۔ ساچا کھنڈا کرے تیار، ہر ساچی بنت بنا سندا۔ کھیاں رکھے دوویں

دھار، دوویں مکھ صلاحیندا۔ چاروں کُنٹ مارے مار، برہما چارے مکھ بھواندا۔ دہ دشا کرے خوار، چار دیواری دیکھ دکھاندا۔ پائے حصّہ ہر گردھار،
گرہ گرہ ونڈ ونڈاندا۔ کسے نہ دسا وچ سنسار، کوٹن کوٹی راہ تکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپے دوس دتاور،
دوے دوس گھاٹن دے گھر، گرسکھ ساچی بنت بناندا۔ گرسکھ کایا گھاٹن گھریا، گرسنگر وڈ وڈیاں۔ گرسکھ گرسکھ گرسکھ آپ اپنا میل ملاں۔
گرسکھ اندر گرسکھ آپے وڈیا، آپ اپنا روپ وٹاں۔ گرسکھ مندر گرسکھ آپے چڑھیا، اپنا کُنڈا لاہیا۔ گرسکھ اندر گرسکھ آپ اپنا اکھر آپے پڑھیا، چھتتی راگ
بھیونہ رانیا۔ گرسکھ اندر گرسکھ آپے کھریا، سوچھ سروپی روپ وٹاں۔ گرسکھ ساچی ترنی جگت تریا، جو سنگر سرنائی آں۔ کلج مرنی کدے نہ مریا،
رائے دھرم نہ دے سزایا۔ پتر گپت کسے نہ پھریا، لاڑی موت نہ سگن منایا۔ درگھر ساچے درگاہ ساچی چڑھیا، سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ سنت
بھگونت کنت گرسکھ ناری آپے کھریا، اپنی ڈولی آپے پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرسکھ ساچے رہیا ترانیا۔
تارنہارا پُرکھ سمرتھ، ہر سنگر گرسکھاندا۔ سدا سہیلارکھے دے کرہتھ، آپ اپنی دیا کماندا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، پنچ شبد دھن اُچاندا۔ پنچ جنائے
ساچی گاتھ، بودھ اگادھ الاندا۔ پنچ چکائے لہنا دینا مستک ماتھ، پورب لہنا دیکھ دکھاندا۔ سنگر پورا اک کرائے پوجا پاٹھ، ایک منتر نام سناندا۔ ایک
تیرتھ ایک تات، اٹھسٹھ پنڈھ مکاندا۔ چوڈاں لوک دکھائے ایک ہاٹ، چرن دوارا جن درساندا۔ جگ جگ وچھڑے جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، گھاٹا
کوئے رہن نہ پاندا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، آپ اپنے لیکھے لانداندا۔ گرسکھ پنچ ت سڑے اگنی کاٹھ، اتم برہم نہ کوئے جانداندا۔
جہوا لیس ہلا رگھناتھ، رگھپت آپے دیکھ دکھاندا۔ تھر گھر ساچے سچ نواس، برہم پاربرہم سماندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، ویلے اتم درس
دکھاندا۔ ہر سنتاں سچ گھر کرے واس، درگاہ ساچی سو بھاپاندا۔ گرسکھاں بھجائے لگی پیاس، امرت میگھ اک برسائندا۔ گرسکھاں دوارے داسی داس،
گرسنگر سیو کماندا۔ اتم کرے بند خلاص، بندی چھوڑ نام دھراندا۔ سد بلہاری بل بل جاس، جو گرسکھ کا تھم کماندا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، ہر ساچا
اپنے وچ سماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرسکھ میل ملاںدا۔ گوہند میل ہر دوار، ہر سنتن آپ کرایا۔ جو

جن منگن بن بھکھار، پر بھ ساچی بھچھیا جھولی دئے بھرائیا۔ درس دکھائے کھول کواڑ، اندر مندر نرگن جوت کر رُشنائیا۔ کلج گنی تپے نہ تتی ہاڑ، رت بسنت اک سہائیا۔ ہوئے پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑ کرے رُشنائیا۔ ساچے مندر دکھائے اک اکھاڑ، پر بھ لایا بے پرواہیا۔ مورچھاگت ہوئی پنچم دھاڑ، مودھے بھار سُٹائیا۔ گر کاشد دئے لتاڑ، تریلوکی بھار اُپر رکھائیا۔ گر کھماں پھرے آگے پچھے آگاڑ، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ آپے پوڑے دیوے چاڑ، ادھوچکار نہ کوئے لٹکائیا۔ گر سیکھ بنائے ساچے لاڑ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سمت سولاں کھیلے کھیل اگم اپار، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہر جن سجن اٹھاون آیا، وڈا تا بے انت۔ کلج جیو گوڑھی نیند سواون آیا، مایا پردہ پائے سادھ سنت۔ ترے گن ویس وٹاون آیا، آد جگادی مہما گنت۔ پنچ وکارا ویکھ دکھاون آیا، ویکھنہار ہوئے ہنگت۔ لکھ چوراسی مستمکھ جیو وٹاون آیا، آپ بنائی اپنی بنت۔ گر سیکھ سچے آپ تراون آیا، ناؤں رکھایا ہر سنگت۔ کاگوں ہنس بناون آیا، جوں ناک انگیکار لایا انگد۔ ایکا بستر بھوشن تن پہناون آیا، دوسر در نہ ہوئے منگت۔ کایا چولی رنگ چڑھاون آیا، لیکھ مکائے بھکھ ننگت۔ نام کنگن اک دکھاون آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی رنگت۔ اپنا انک آپے جان، اپنا مول ویکھ دکھائیا۔ اپنا انک آپ پچھان، آپے نو نو سیس جھکائیا۔ اپنا جنک کر پردھان، گر کھ ساچے دئے وڈیائیا۔ اپنا ڈنک دو جہان، نوجوان دئے وجائیا۔ سال سولھویں ہو پردھان، اپنا پردہ رہیا اٹھائیا۔ سال ستارویں پھڑے تیر کمان، ایکا چلہ دئے چڑھائیا۔ سال اٹھارویں مارے بان، جل بنب ویکھ دکھائیا۔ سال انیویں کلج تیری لاہے مکان، عیسیٰ موسیٰ رہن نہ پائیا۔ سال میسویں جھلائے نشان، ست رنگ نشانہ دئے چڑھائیا۔ تخت تاج سوہے سلطان، پرکھ اکال وجے ودھائیا۔ چاروں گنٹ پنٹھ پردھان، وڈ پروانگی آپ سکھائیا۔ رسنا گونجے اک اکال، سو پرکھ نرنجن ڈھولا گائیا۔ ہنگ برہم بنے ودھان، سنگر پورا دئے جنائیا۔ سوہنگ روپ چتر سجان، چار جگ نہ مرے نہ جائیا۔ آد انت رہے وچ جہان، ایکا قدرت دوجا روپ ہر نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس اکیسا ہر جگدیشا ایکا چھتر سیس جھلائی۔ چھتر جھلانا ہر مہربان، ہر اپنا آپ جھلائی۔ سرشٹ سبائی پاوے آن، چار ورن آئے سرنائیا۔ شاہ سلطان راج راجان، نیوں نیوں سیس رہے جھکائیا۔ غریب نمائیاں دیوے مان،

در گھر ساچے سو بھا پایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی چکے کان، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، ایک ڈنکا دئے وجایا۔ ڈنکا وینا چار کٹ، ہر ساچے آپ وجاونا۔ لوک مات بناونا دھام بیکنٹھ، ساچا مارگ ایک لاؤنا۔ نہ کوئی لنگ کٹائے نہ کرے سنت، نہ کوئے موئنڈ منڈاونا۔ پر بھ آپ بنائے اپنی بنت، ایک رُپ سچ درساونا۔ ایک رنگ سادھ سنت، دو جا رنگ نہ کوئے وٹاونا۔ نہ کوئی گڑھ دسے ہوئے ہنگت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ در نچاونا۔ نہ کوئی برہما وشن شوگنپت گیش ہوئے منگت، دو بے در نہ پلو ڈا ہونا۔ اُچے در نہ بے کوئے پنگت، ونڈی ونڈ نہ کوئے ونڈاونا۔ نو کھنڈ بنائے ساچی سنگت، ہر سنگت نام دھراونا۔ پر بھ کایا مچھی چاڑھے رنگت، چولا چولی آپ رنگاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک ایکسا آپ اکھواونا۔ اک ایکسا کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرایا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھارا، اپنا سمت دئے چلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اجیارا، اپنی و دیا کرے پڑھایا۔ وید کتیبیاں وسے باہرا، کھانی بانی بھو نہ رانیا۔ گر پیر اوتار سادھاں سنتاں چلاؤ نہارا، سہارا اینکارا اکھوایا۔ پُرکھ اکال بول جیکارا، نرگن سرگن نام دھراونیا۔ کھتری براہمن شودر ویش آپے نظری آئے رام اوتارا، آپے کرشنا رُپ وٹایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو اجیارا، اپنا کلمہ آپ سنایا۔ آپے آب حیات کرے تیارا، بھر پیالہ جام پیایا۔ آپے گھ نقاب پردہ لائے بھارا، اگلا لیکھا وکھ وکھایا۔ آپے دو دو آہ دیوے دھارا، اپنا میل ملایا۔ آپے لیکھا جانے محمدی یارا، چار یاری رُپ وٹایا۔ آپے نرگن نانک کھیل اپارا، جوت نرنکارا ڈگمگایا۔ آپے ستنام بھرے بھنڈارا، وڈ بھنڈاری بے پرواہیا۔ آپے واہرُ بول جیکارا، واہ واہ گرُ آپ اکھوایا۔ آپے فتح و بے نگارہ، آپے ڈنکا رہیا لایا۔ آپے خالص خالصہ کر تیارا، چار ورنناں رنگ چڑھایا۔ چوہ جگاں توں پنٹھ چلائے اپنا نیارا، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ کروڑ چھیانوے اگئی دھاڑا، اپنی آپ لئے اُپجایا۔ لوک مات بنائے سچ اکھاڑا، مانس جنم رُپ وٹایا۔ وچ سوہے ہر ہر لاڑا، آپ اپنا جو بن رہیا وکھایا۔ سمت لگائے ستاراں ہاڑا، اگلا لیکھا بند رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ اپنے گائے آپے چھند، دوسر ہتھ نہ رکھی کسے وڈیایا۔

سولائ کل عقل کل دھار، سولائ اچھیا بند کرائیا۔ سولائ کل آپ نرنکار، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سولائ کلا بھر بھنڈار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سولائ کلاں دئے ادھار، آپ اپنی جوت جگائیا۔ سولائ کل کل اُجیار، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔ سولائ کل بٹھے دھار، برہما وشنوں شو سیو کمائیا۔ سولائ کل کھیل اپار، تریلوکی اپنے ویس دکھائیا۔ سولائ کلا دئے ادھار، نو کھنڈ رچن رچائیا۔ سولائ کلا کل کر پسار، ست دیپ نال رلائیا۔ ستاں دیپاں نواں کھنڈاں تئاں لوکاں کرے آر پار، سولائ کل سو اکھوائیا۔ کرشن بنیامات اوتار، پُرکھ ابناسی ہوئے سہائیا۔ اپنی شکتی بھر بھنڈار، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپ کرے اپنا منگلاچار، آپے دئے سنائیا۔ آپ اپنا گیان دئے بھنڈار، آپے رہیا سنائیا۔ ایکا ساجن میت مُرار، سکھیا سکھ سمجھائیا۔ سولائ اچھیا رہیا وچار، ستاراں درسی سولائ مکھ ستاراں دوس دواپر ویلا انت کل اٹھاراں دوس بول جیکار، تریلوکی ناتھ اپنی کھیل کھلائیا۔ سولائ کلیاں تن شنکار، ترے گن وچ دس نہ آئیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، پاربرہم آپ اکھوائیا۔ لیکھا لیکھ نہ سکے کوئے وچار، وید پُران سمتر شاستر بھو نہ رائیا۔ جس جن آتم انتر بخشے برہم گیان، سو جن بوجھ بوجھ بُجھائیا۔ چوڑاں لوک ویکھے مار دھیان، چوڑاں لوک اپنا رنگ دکھائیا۔ ست دیپ ہو پردھان، اپنی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عقل کل دھار ہر نرنکار، سولائ کل ویکھ سنسار، نو ست ست نو سولائ چولا اک بدلایا۔

۱۲۱۸

۱۲۱۸

☆ ۱۸ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی بگا سنگھ دے گھرنٹ ضلع لدھیانہ ☆

ہر پُرکھ اگم اگمڑی کار، آدانا چلائیا۔ ہر پُرکھ آپ نرنکار، دوسر ہور نہ کوئے اکھوائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن جوت اُجیار، ایکا ایک ڈگمگائیا۔ ہر پُرکھ آد نرنجن کھیل اپار، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ ہر پُرکھ ابناسی کرتا سرجنہار، سچ سچ آپ اکھوائیا۔ ہر پُرکھ پاربرہم ہو اُجیار، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ ہر پُرکھ آپ اپنا کر پسار، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ ہر پُرکھ نراکار، نرویر ناواں دھرائیا۔ ہر پُرکھ پُرکھ اکال، عقل کلا دھرائیا۔ ہر پُرکھ اجوئی رہت وڈ سکدار، سچ سلطان بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ ہر ہر پُرکھ کرتا ابناس، ایکا رنگ سمائدا۔ ہر پُرکھ سرب

نہکک ہر شد بھنڈار بھاگ ۸

پرکاس، نورو نور ڈمگاسندا۔ ہر پُرکھ اپنے اندر کرے اپنا واس، آپ اپنا میل ملاسندا۔ ہر پُرکھ ایکا بنے آپ داس، آپ اپنی سیو کماندا۔ ہر پُرکھ اپنی
 ویکھے آپے راس، آپے ناچ نچاسندا۔ ہر پُرکھ آپے وسیا اپنے پاس، آپ اپنا سنگ نبھاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پُرکھ الکھ
 ابھیو ایکا ایک ایکا ناؤں اُچاسندا۔ ہر پُرکھ سرب گنوت، ایکا ایکناریا۔ ہر پُرکھ پورن بھگنوت، پاربرہم جوت نرکاریا۔ ہر پُرکھ آدانت، آپ اپنا ویس
 وٹالیا۔ ہر پُرکھ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا روپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلا لیا۔ ہر پُرکھ جوت اُجالا، نرگن
 نور سماندا۔ ہر پُرکھ دین دیا، دیا ندھ ناؤں دکھاسندا۔ ہر پُرکھ کرے آپ اپنی پرتپالا، پرتپالک ویس وٹاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنے نور ڈمگاسندا۔ ہر پُرکھ جوت اُجیار، اپنی کھیل کھلا لیا۔ ہر پُرکھ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنا تھم آپ جنایا۔ ہر پُرکھ سٹی سرکار، راج راجان وڈ
 وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ ہر پُرکھ ہر ملج، ہر ہر دیکھ دکھاسندا۔ ہر پُرکھ ہر صالح، ہر ہر تھم
 جناسندا۔ ہر پُرکھ ہر ہر نا، اپنا آپ دھراسندا۔ ہر پُرکھ کرے سچ نیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرکار نرکار ایکا ویس ویس
 وٹاسندا۔ ہر پُرکھ ہر نشانہ، اور نہ دوجا کوئے۔ ہر پُرکھ سری بھگوان، اپنا نام آپ بلوئے۔ ہر پُرکھ گن ندھان، گن کہہ نہ سکے کوئے۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنی لوئے۔ ہر پُرکھ اچھیا دھار، اپنی دیا کمانیا۔ اپنا مندر کرے تیار، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ آپے ہوئے
 سیوادر، سیوایچ کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ہر پُرکھ کرپا دھار، اپنی بنت بناسندا۔ اپنا بنائے آپ دوار،
 لیکھا اپنے ہتھ رکھاسندا۔ لمبا چوڑا کدے نہ کرے وچار، لیکھا گنت نہ کوئے گناسندا۔ سنسار وچ نہ پاوے کوئی سار، اگم اتھاہ آپ دھراسندا۔ اپنا
 مندر کر تیار، آپے باڈی ویکھ دکھاسندا۔ آپے اندر وڑ ہوئے اُجیار، اپنا دپیک آپ جگاسندا۔ آپے ویکھے اپنے دوار، در دوار کھول کھلا سندا۔ آپے ہوئے
 گپت ظاہر، بھییو ابھید آپ کھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در اُچاسندا۔ اپنا مندر کر تیار، ہر ساچی خوشی مناسندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن کھیل اپار، ہر پُرکھ نرنجن میل ملاسندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپا دھار، سو پُرکھ نرنجن صفت صلاحیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، ہر پُرکھ نرنجن

ڈگمگائند۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے سچ پیار، سو پُرکھ زرنجن انگ لگائند۔ سو پُرکھ زرنجن میت مرار، ہر پُرکھ زرنجن وچ سمائند۔ ہر پُرکھ زرنجن بنے کنت
 بھتار، سو پُرکھ زرنجن نادى ناؤں دھرائند۔ اندر وڑ کرے پیار، آپ اپنا بنک سہائند۔ ساچے مندر کھیل اپار، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائند۔ نو سو
 پُرانویں چو کڑی جگ کسے نہ پائی سار، ہر کا بھو نہ کوئے کھلائند۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے پکار، کھیا لیکھ نہ کوئے مٹائند۔ بن ہر اپنی
 بھے نہ کوئی دھار، آد انت نہ کوئے جنائند۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپار، اپنی رچنا آپ رچائند۔ اپنے مندر ہو اُجیار، آپ اپنا ویکھ وکھائند۔ ساچے
 مندر دھرے ناؤں اپر اپار، سچھنڈ دوارا آپ سہائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائند۔ سچھنڈ دوارا ہٹ ابناں
 کھلا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائند۔ ہر پُرکھ زرنجن ڈیرہ لا، گھر اپنے سو بھاپائند۔ ہر پُرکھ زرنجن سچ وچھا، سو پُرکھ زرنجن میل ملائند۔ سو پُرکھ زرنجن
 انگ لگا، ہر پُرکھ زرنجن سنگ رکھائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ویکھ وکھائند۔ سچھنڈ دوارا رکھیا ناؤں، ہر ساچے دیا
 کمائیا۔ سو پُرکھ زرنجن رچیا گاؤں، اپنا کھیرا دئے وسایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھے اپنا ناؤں، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ سو پُرکھ زرنجن پکڑے بانہہ، ہر
 پُرکھ زرنجن میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، سو پُرکھ زرنجن آپ اُپایا۔
 ہر پُرکھ زرنجن بیٹھا اک اکلا، سچھنڈ دوارا اک وسایا۔ ہر پُرکھ زرنجن اپنا آسن آپے ملا، آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ ہر پُرکھ زرنجن نہچل ویکھے اک اٹلا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر کر تیار، پاوے سار ہر زرنکار، زرادھار ویکھ وکھایا۔ سچ محلہ سچھنڈ، ہر پُرکھ زرنجن آپ سہائند۔ سو
 پُرکھ زرنجن کرے ونڈ، کھیا لیکھ نہ کوئے جنائند۔ ہر پُرکھ زرنجن منگے اپنی منگ، آپے جھولی ڈائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 زرنگن دھار اینکار، دپیک باقی کر اُجیار، ست سروپی ڈگمگائند۔ سو پُرکھ زرنجن ست سروپ، ہر ہر ناؤں اُپایا۔ ہر پُرکھ زرنجن آپے جانے اپنی کوٹ،
 دہ دشانہ کوئے وکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن جائے تھہ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن اپنا جام آپے پیوے گھٹ، اپنے اندر آپ لگایا۔ ہر پُرکھ زرنجن
 اپنارس آپے لئے لٹ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھائے ساچا گھر، گھر ساچے وڈ وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی سچھنڈ

دوار، ہر پُرکھ زرنجن آپ جنا سندا۔ زرنگن نور کر اجیار، پُرکھ اکالا ڈمگاسندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناسن آسن لاسندا۔ شاہو بھوپ وڈ سکارا، راجن راج اناد دھرا سندا۔ چھتر سس بے عیب پروردگار، اپنا روپ درسا سندا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنا سندا۔ سو پُرکھ زرنجن اپنی کرنی کرتا کرے کرتار، کرنہار اک اھوا سندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بھو نیار، بھو ابھیدا بھو چھپا سندا۔ وسنہارا اک گھر بار، تھر گھر ساچا اک سہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ سچھنڈ وسیا سو پُرکھ زرنجن، ایکا ایک جوت اکالیا۔ تھر گھر واسی ہر پُرکھ زرنجن، کھیلے کھیل ہر گوپالیا۔ دوہاں میلا ایکا سجن، دوسر جت نہ کوئے رکھا لیا۔ اک دوارے ایکا مجن، سروور سچا اک وکھا لیا۔ اک دوجے گل آپے لگن، پریم پیار اک وکھا لیا۔ زرنگن دھار ساچے نیتز نیر وگن، ہر امرت نام رکھا لیا۔ سچھنڈ دوارے منایا ساچا سگن، سو پُرکھ زرنجن ہر پُرکھ زرنجن اک دوجے پاؤن مالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، ناری کنت کنت بھتار، سچھنڈ دوارے آپ بہا لیا۔ آپے ناری آپے کنت، سچھنڈ سو بھاپانیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل بے انت، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھانیا۔ آپ بنائی اپنی بنت، اپنی رچنارچ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے تھر گھر، کنتی ناؤں اپا سندا۔ سو پُرکھ زرنجن سچھنڈ وسیا ایکا در، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ ہر پُرکھ زرنجن آپ اپنا روپ دھر، ساچا میل ملا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوت وچ کاسندا۔ جوت اندر جوت دھر، سچھنڈ کھیل کھلایا۔ زرنگن اندر زرنگن وڈ، زرنگن میل ملایا۔ سو پُرکھ زرنجن پوڑے چڑھ، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا گھاٹن گھڑ، سو پُرکھ زرنجن دئے جنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ اپیا۔ سو پُرکھ زرنجن گھاٹن گھڑیا، سچ ٹکسال ہتھ اٹھانیا۔ ہر پُرکھ زرنجن نال رلیا، اپر اپنی مہر لگایا۔ اپنا وچولا آپے بنیا، نہ دوسر کوئے وکھانیا۔ اپنا تولا آپے بنیا، اپنا کنڈا لئے اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچانیا۔ سو پُرکھ زرنجن تھر گھر واس، ہر اپنا آپ رکھایا۔ سچھنڈ دوار پُرکھ ابناس، ہر پُرکھ زرنجن ڈیرہ لایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سو پُرکھ زرنجن اندر کریا واس، آپ اپنا یج بجایا۔ آپے اُتت جوت کرے پرکاس، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہایا۔ سہائے گھر سچ

دربار، ہر سچا شاہ سلطانیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک دیکھے سری بھگوانیا۔ ایک کھیل نرگن دھار، ایک جوت جوت جگے مہانیا۔ ایک سجن میت مرار، ایک رُوپ رُوپ درسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھانیا۔ سچھنڈ سوبھاؤنت سبھاگن، ہر ساچا دیکھ دکھاندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن ایک رنگ رنگ بیراگن، آپ اپنا تال وجائندا۔ ناری کنت ہوئی سہاگن، سوبھاؤنتی ویس دکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے بوجھ بوجھاندا۔ دیونہارا ور کرتار، اپنی بھچھیا جھولی پانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، بیٹھا راہ نکانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، آپے دیکھ دکھانیا۔ سچھنڈ سوہے بنک دوار، تھر گھر اپنا رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر اندر اپنے سوبھا پانیا۔ سوبھا پائے ہر بھگوان، سوہے در دربار۔ مندر وسے سچ مکان، اُچ اٹل منارا۔ نرگن دیپ ہوئے اُجیار، دیکھنہارا کملا پاتی ایکنکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر دیکھے اک دوار۔ سچھنڈ وسیا ہر نرنکارا، نرگن رُوپ وٹاندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ آپے ستا کر اُجیار، شبدی ناؤں دھرائندا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچاندا۔ آپ اُچجائے رُو سس سورج چند ستارہ، گنگن منڈل آپ سہاندا۔ پرتھی آکاش دے سہارا، جل دھارا رُوپ وٹاندا۔ اپنا رنگ کر اُجیار، وشنوؤں ناؤں وٹاندا۔ نا بھی کوئی بھر بھنڈارا، امرت دھار چلاندا۔ اُجیا بھل آیا باہرا، اپنی پکھڑی آپ کھلاندا۔ پاربرہم پر بھ رُوپ نیارا، برہم رُوپ وٹاندا۔ وسنہارا دھواں دھارا، ستنگر ناؤں اُچاندا۔ تیاں میلا اک دوار، ایک اٹھم سناندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم تت میل ملاندا۔ پنچی پر کرتی دے ادھارا، نرگن سرگن دیکھ دکھاندا۔ من مت بدھ کر شنگارا، ساچا میل ملاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سچ گھر، سچھنڈ واسی پُرکھ ابناسی آپ اپنی کھیل کھلاندا۔ سیوادر سیوک لا، ساچا اٹھم سنانیا۔ برہما وشنوؤں شو لے اٹھا، آپ اپنی بنت بنانیا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، رزق سبائی آپ پُچانیا۔ آپے دیوے انتم ڈھاہ، ستنگر رنگ رنگانیا۔ لوک مات ہر کھیل کھلا، ور بھنڈی ناؤں دھرائیا۔ برہمنڈی ڈیرہ آپے لا، جیرج انڈ دے وڈیانیا۔ اُتھج سیتج کھیل کھلا، نرگن سرگن دیکھ دکھانیا۔ اجوئی رہت لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لا، جوئی جوئی انیکا آپ بھوانیا۔ پاربرہم برہم لے اُچجا، لیش جیو آپ اکھوانیا۔ آتم پر ماتم دیکھ دکھا، پر م پُرکھ

وڈی وڈیاں۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ایلنکارا آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسیا سبنی تھاں، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈا، آپے حکم سناںیا۔ چارے ویداں لئے لکھا، چارے جگ رچن رچائیا۔ سنجگ ساچامات دھرا، ست ست کرے پڑھائیا۔ تریتا آئے دیکھیا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ دواپر تیرا پندھ مُکا، پر بھ بنیا پاندھی راہیا۔ کلجگ تیرا کرے نیاں، بُھل رہے نہ رائیا۔ گر پیر سادھ بن گواہ، جو ہر کا لیکھا گئے لکھائیا۔ بن ہر گوہند نہ دسے کوئے ملاح، نہ بیڑا بنے لائیا۔ چاروں گنٹ اندھیرا رہیا چھا، بُھل رہے نہ رائیا۔ منجھدھار بیڑا کلجگ کوڑا رہیا رڑھا، بنے نہ کوئی پار دکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن جوت جگا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن گر سکھاں اندر ڈیرہ لا، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ بال انجانے لئے اٹھا، بردھ جو ان نہ کوئے دکھائیا۔ کالکھ کُگامستک دیوے لاہ، جو جن آئے سرنائیا۔ نتھادیاں دیونہارا ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ سچھنڈ بیٹھا آسن لا، تھر گھر داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن دیوے ور، ہر پُرکھ نرنجن رہیا صلاحیا۔ سو پُرکھ ور ورتا، اپنی جھولی آپ بھرائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سرب گیاتا، انترجامی ناؤں دھرائندا۔ جگا جگنتر آپے جانے اپنی گاتھا، آپ اپنا ناؤں سناںندا۔ آد جگادی چلائے راتھا، رتھ رتھو اہی دس نہ آئندا۔ سدا سہیلا وسے ساٹھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنی دیا کماںیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پھر نشان، تھر گھر بیٹھا آپ اٹھائیا۔ کلجگ دیکھے مار دھیان، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ سچ نہ دسے کوئے دکان، چوڈاں لوک ہوئے ہلکائیا۔ چوڈاں طبق ہوئے ویران، ساچا کلمہ نہ کوئے پڑھائیا۔ سادھاں سنتاں اندر بیابان، سنبل رُکھ رہے لہرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہو یا نگاہبان آپے دیکھ دکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مار جھات، لوک مات دیکھ دکھائندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکانت، ایکا رنگ سماندا۔ سو پُرکھ نرنجن میٹنہارا اندھیری رات، ہر پُرکھ نرنجن ساچا چند چڑھائندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، ایکا ونڈن نام ونڈائندا۔ اپنی جنائے آپے گاتھ، اپنا منتر آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگوانا، اپنی کل ورتائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن جودھا سور بلی بلوانا، اپنا بل دھرائندا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہاناں، لوک مات ویس وٹائندا۔ ہر کاروپ نہ کسے پچھانا، نیز

نیں دس نہ آئیندا۔ رکھیا ناؤں سِری بھگوانا، نہکٹک آپ ہو جائندا۔ ساچا چلہ تیر کمانا، گوہند ہتھ رکھائندا۔ ترے لوکاں مارے اک نشانہ، چوڈاں لوکاں جڑ اُکھڑائندا۔ رُو سس ہون خیرانا، برہما وشن شو کروڑ تیتیا سُرپت راجا اند دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ دیکھنہارا جگ جگ نشانہ، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ جن بھگتاں اُپر ہوئے مہربانا، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ چرن دوار بخشے ساچا مانا، سچکھنڈ دوارا اک سہائندا۔ بن گرسکھ نہ جانے کوئے ہر کا بھانا، بھرم بھلیکھے سگل سرشٹ بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ زرنجن زہر، سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لوک مات نہ دے کوئی پنج ت نشان، زرنجن دیوے زرنجن دان، سرگن میل جگت جہان، آوند ا جاندا پاندھی راہی پنتھ مارگ دس کسے نہ آئیندا۔

☆ ۱۹ کٹک ۲۰۱۶ بمبرمی گجن سنگھ دے گھر پنڈ رڑکا کلاں ضلع جالندھر ☆

آد پُرکھ زرنجن ہر بھگوان، پاربرہم پُرکھ سلطانیا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، زرنجن جوت نور مہانیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ مکان، تھر گھر ساچا اک سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے گھر ہوئے پردھانیا۔ ست پُرکھ زرنجن اینکار، آد جگاد سماںیا۔ پُرکھ زرنجن ہوتیار، بھيو کوئے نہ پانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیا۔ زرنجن جوت کملاپاتی کر اجیار، آپ اپنا ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل کھلنتا، ایکا رنگ سماندا۔ سو پُرکھ زرنجن دیپ جگنتا، سچ گھر پرکاس کرائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھنتا، آپ اپنا نہیں کھلائندا۔ سو پُرکھ زرنجن سوبھاوتنا، ہر بھگوتنا ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اینکار، ایکا رنگ سماںیا۔ سو پُرکھ زرنجن جوت اجیار، اجونی رہت بھيو نہ رایا۔ ہر پُرکھ زرنجن آپ اپنا بنے میت مرار، دوسر سنگ نہ کوئے رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سوبھاپایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر مندر وسیا، پاربرہم کرتار۔ سو پُرکھ زرنجن مارگ اپنا آپ دسیا، آپ اپنی

کرپا دھار۔ ہر پُرکھ نرنجن در گھر ساچے بہہ بہہ آپے ہسیا، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ ہر پُرکھ نرنجن آد جگادی نراکار آپے پھرے نسیا، سیوک ہوئے
 سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیاا، کھیلے کھیل گر گوپالا، ہر پُرکھ نرنجن ناؤں رکھائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک
 (گم)، ایکا ایک اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، جوئی جوُن نہ کوئے بھوائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوانہ کوئے
 ہلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، چنتا سوگ نہ کوئے رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 اپنا بیڑا آپے بن، آپے رہیا چلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جننی جنے جن، اپنی گود سہایا۔ سو پُرکھ نرنجن در گھر ساچے جائے من، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہایا۔ در گھر ہر سہنجنا، ایکا رنگ رنگایا۔ جگے جوت آد نرنجنا، دیپک باقی ڈگگایا۔ پُرکھ ابناسی درد ڈکھ بھے
 بھنجنا، پاربرہم ابناسی کرتا بیٹھا آسن لایا۔ آد جگادی ساچا سجننا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، نہ کوئی روپ وٹایا۔ آپے رکھے اپنی لجننا، سمرتھ
 پُرکھ وڈ وڈیایا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنے مندر ساچے گھر بہہ بہہ آپے گننا، آپ اپنا نعرہ لایا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا، شاہ سلطان آپ
 اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سہنجنا اک دکھایا۔ سچ گھر سہنجنا ہر نرنکار، اپنا آپ اپنایا۔ نرگن دیپک کر اجیار، سچکھنڈ بیٹھا
 جوت جگایا۔ نراکار نرادھار نرویر روپ اپر اپار، ست سرُپ آپ اکھوایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن آپے بیٹھا ہوتیار، چوبدار نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی
 مندر چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ نہ کوئے کھنڈانہ کوئے کٹار، شمشیر نہ کوئے کھچایا۔ راج منتری نہ پاوے سار، بردھ بال نہ کوئے رکھایا۔
 شاہ کنگال نہ کوئے سکدار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، سو پُرکھ نرنجن دیوے دان، گھر ساچے وجے
 ودھایا۔ گھر ساچا ہر اپنایا، پاربرہم کرتار۔ اپنی رتڑی آپ سہایا، آپے دیکھنہار۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، رنگ رنگیلا اپر اپار۔ چھیل چھیلایا آپے بن کے
 آیا، نرگن جوت کر اجیار۔ سچ وسیلہ اک دکھایا، ہر اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کرے پسا۔ گھر وچ گھر گھر
 کرتیار، ہر پُرکھ نرنجن آپ اپجائندا۔ گھر گھر وچ مندر کرتیار، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائندا۔ گھر وچ گھر کھیل اپار، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔

گھر وچ گھر سوہے بنک دوار، سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائندا۔ بن وچولا اینکار، اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 کھیل کھلائندا۔ گھر وچ گھر سچکھنڈ دربارا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ گھر وچ گھر تھر گھر کر اُجیارا، دیک جوت کرے رُشائیا۔ گھر وچ گھر سوہے ساچا
 لاڑا، سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ بے پرواہیا۔ گھر وچ گھر سخیاں لایا اکھاڑا، ہر پُرکھ نرنجن سگن منائیا۔ اینکارا کھیل اپارا، نراکار آپ کرائیا۔ اپنے مندر
 پاوے سارا، دُسر کوئے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمڑا ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چڑا، گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ جوت اُجالا
 ہر گوپالا، دین دِیالا وڈ وڈیایا۔ کھیل نرالا اولٹری چالا، بھو کسے نہ آیا۔ بن دللا ہوئے رکھوالا، آپ اپنا ویس دھرایا۔ اپنا مندر آپے بھالا، آپے دسے
 راہ سٹھالا، اپنا ڈنڈا آپے لایا۔ آپے پھل بھل ہوئے بھل ڈالا، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ آپے ہوئے سر سرور تالا، امرت جام آپ بھرایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا سگن منایا۔ سچکھنڈ نواسی ہر پُرکھ، ہر ہر آپ کرائندا۔ تھر گھر واسی سو پُرکھ، گھر ساچے سو بھا پائندا۔
 اپنا آپ آپے لئے پرکھ، اپنی کسوٹی آپے لائندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا غم نہ کوئی جنائندا۔ اپنے اُپر آپے کھادا ترس، آپ اپنی دیا کمائندا۔
 اپنی میٹے آپے حرص، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نرنجن ناؤں رکھائندا۔ نرنجن سو پُرکھ نرنجن
 داتا، ہر پُرکھ نرنجن نرنجن روپ وٹائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ سرب کلا ہر جن سمراتھا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در میلا سہج سُبھائیا۔ در گھر میلا پرَم پُرکھ، اپنا آپ کرایا۔ اپنا میگھ آپے برس، آپے تر کھا بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ اُچایا۔ سو پُرکھ نرنجن کر نیہارا، کرنی کرت کمائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاونہارا سارا، آپ اپنا بردھ دھرائندا۔
 اینکارا نرادھارا، جوتی جوت ڈگمگائندا۔ پاربرہم روپ اپر اپارا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ آد نرنجن کھیل نیارا، آد جگادی کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ سو پُرکھ نرنجن رچن رچائے، وشن برہما شو اُچایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیو کمائے، وڈ داتا
 بے پرواہیا۔ اینکارا تھم چلائے، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ آد نرنجن جوت جگائے، جوت نرنجن وند وندائیا۔ سری بھگوان امرت جام پیائے، سچ پیالہ

ہتھ اٹھائیا۔ پاربرہم روپ وٹائے، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا
 میتا، برہما وشن شورہ دھیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بیٹھا رہے اک اتیا، درگھر ساچے جوت جگایا۔ اینکارا آپ چلائے اپنی ریتا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد
 زرنجن ٹھانڈا سیتا، سائتک ست ست کرائیا۔ سری بھگوان وسیا چیتا، گھر مندر سو بھاپایا۔ پاربرہم ہوئے پُنیتا، نہ پتت کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سرب جییاں داتا، ایکا ایک اکھواندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکانتا، درگھر سو بھاپاندا۔
 اینکارا چلائے آپ اپنی گاتھا، اپنا شبد اپاندا۔ آد زرنجن دیوے ساٹھا، سگلا سنگ نبھاندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھیل تماشنا، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لانددا۔
 پاربرہم برہم کر نواسا، نج آتم روپ وٹاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن گھر گمبھیر، ایکا رنگ
 سائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بیٹھا چوٹی چڑھ اخیر، دس کسے نہ آئیا۔ اینکارا وڈ پیرن پیر، سنگر ساچا ناؤں دھرایا۔ آد زرنجن کٹنہارا بھیر، ہرجن ساچے لئے
 اٹھایا۔ ابناسی کرتا بستر پہنائے ساچے چیر، شبد گھناتن پہنایا۔ پاربرہم پر بھ بخشے ساچا سیر، ایکا جام گھ چوٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنی سکھیا آپ سمجھایا۔ سو پُرکھ زرنجن دانی دانا، دیونہار اکھوایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ اینکارا وڈ بلوانا، بل دھاری بھو
 نہ رایا۔ آد زرنجن سچ نشانہ، دو جہاناں آپ چلایا۔ ابناسی کرتا رکھے مانا، مان نمانیاں گلے لگایا۔ پاربرہم ہو پردھانا، پنج تت ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچی دھار، لکھ چوراسی آپ لکایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے جوت اُجیار، دیا باقی اک
 جگایا۔ اینکارا دئے ادھار، شبد اگئی آپ سنایا۔ آد زرنجن کر اُجیار، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان خبردار، سگلا سنگ نبھایا۔ پاربرہم پر بھ
 کھیل نیار، اپنی سو بھاپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سو پُرکھ زرنجن ترے گن داتا، لوک مات وند وندایا۔
 ہر پُرکھ زرنجن پنچم بنھے ساچا ناتا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال رلائیا۔ اینکارا چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی دس نہ آئیا۔ آد زرنجن پوجا پاٹھا، اپنی
 کرے پڑھایا۔ سری بھگوان تیرتھ تاتا، سر سروور اک نہایا۔ پاربرہم برہم اک پچھاتا، برہم روپ آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سدا اُردھاری، اوردھ کول پرکاسیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپا دھاری، دیوے نام شبد دھرواسیا۔ اینکارا پاوے ساری، ہر سجن شاہو شاباشیا۔ آد نرنجن چڑھے نُماری، سگلا بھو نواسیا۔ پُرکھ ابناسی دے ادھاری، چرن کول اک بھرواسیا۔ پاربرہم پرہم برہم ویکھ وچاری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پاوے اپنی راسیا۔ سو پُرکھ نرنجن ترے گن تت پنج، ہر پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ اینکارا جانے گتھ، آد نرنجن راگ الایا۔ ابناسی کرتا ہو پرتکھ، پاربرہم برہم دے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ سو پُرکھ نرنجن وشن آکار، نراکار رُپ وٹا سندا۔ ہر پُرکھ نرنجن برہما دھار، کولا کولا بھل کھلا سندا۔ اینکارا ویکھنہار دھواں دھار، شکر شاہ بنا سندا۔ آد نرنجن دے سہار، گھر گھر جوت ٹکا سندا۔ ابناسی کرتا کرپسار، اپنے انگ لگا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم جنا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن شبد جنائی، وشنوں وشو اٹھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرگرمائی، برہما میل ملایا۔ اینکارا دے ودھائی، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آد نرنجن منگے چائیں چائیں، گھر ساچا اک سہایا۔ سری بھگوان پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، شکر نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر واسی اپنا کھیل کھلایا۔ تھر گھر وسیرا سو پُرکھ انادی، نادی تال وجا سندا۔ سچکھنڈ ڈیرہ ہر پُرکھ نرنجن بنیا باڈی، اپنی رچنا آپ رچا سندا۔ اینکارا ساچا گاڈی، ساچا حکم سنا سندا۔ آد نرنجن لڈائے لاڈی، دس کسے نہ آئیندا۔ سری بھگوان نہ بھلے اپنی وادی، اپنی رچنا ویکھ دکھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سانگ ورتا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگونت، انت آد نہ کوئے جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیا۔ اینکارا نہ کوئی بنائے بنت، نہ کوئے ویس وٹائیا۔ آد نرنجن بن بن کنت، اپنی سیج آپ ہنڈھائیا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا منت، آپے دے اُچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن لئے انگڑائی، اپنا بردھ دھرا سندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرگرمائی، ساچا سگن منا سندا۔ اینکارا لیکھ لکھائی، سیج محلہ سو بھاپا سندا۔ آد نرنجن گائے شنوائی، اپنا ڈھولا آپ الا سندا۔ سری بھگوان ویکھے چائیں چائیں، آپ اپنا نین گھلا سندا۔ دوسر کوئے دسے ناہی، نہ کوئی سنگ نبھا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار، اپنا رنگ رنگایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر

پسار، تھر گھر ساچے میل ملایا۔ آد زرنجن اٹھ اٹھ کرے پیار، اپنے گلے لگایا۔ ابناسی کرتا ادھوچکار، بیٹھا دیپ جگایا۔ سری بھگوان پاوے سار، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ سو پڑکھ زرنجن ونڈے ونڈ، ہر پڑکھ زرنجن دیا کمائیا۔ آد زرنجن کھولے گنڈھ، سری بھگوان آپ گھلایا۔ پاربرہم اپنی رچنارچ برہمنڈ، آپے ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سہانیا۔ در گھر ساچا سچ دروازہ کھول، ہر پڑکھ زرنجن ویس ونڈا۔ سو پڑکھ زرنجن اندر پئے بول، اپنا جیکارا آپے لائندا۔ آد زرنجن بیٹھا کول، اپنا دھیان لگائندا۔ ابناسی کرتا رہیا مول، روپ رنگ نہ کوئے وکھائندا۔ پاربرہم بیٹھ اڈول، اپنا دھیان آپے ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ وسیرا بن ہر اور نہ دسے کوئے، گھر ساچا اک سہانندا۔ سچھنڈ پرکاس پڑکھ ابناس، سو پڑکھ زرنجن جوت جگایا۔ ہر پڑکھ زرنجن نہ جائے وناس، آد انت وڈی وڈیائی۔ اینکارا پاوے راس، اپنی مہما آپ گنایا۔ آد زرنجن کر نواس، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سری بھگوان شاہو شتاباش، تخت تاج اک سہانیا۔ پاربرہم اپنی پوری کرے آپے آس، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پانیا۔ پاربرہم پر بھ منگے بھچھیا، اپنے آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ سری بھگوان کرے رچھیا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آد زرنجن لیکھا لکھیا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اینکارا کسے نہ دسیا، نہ کوئی لوچن درشن پانیا۔ ہر پڑکھ زرنجن ونڈایا حصیا، آپ اپنی ونڈ کرائیا۔ سو پڑکھ زرنجن دیوے ساچی سکھیا، بھل کوئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا آپے ور، آپے حکم چلایا۔ سو پڑکھ زرنجن حکم چلایا، ایکا ایک سنانندا۔ ہر پڑکھ زرنجن سیس نوایا، گھر ساچے خوشی وکھائندا۔ اینکارا ویکھن آیا، آپ اپنا در سہانندا۔ آد زرنجن نین شرمایا، اکھ نہ کوئے اٹھائندا۔ ابناسی کرتا اک دھیان لگایا، سری بھگوان سنگ رلائندا۔ پاربرہم تیری منسا پوری دئے کرایا، سو پڑکھ زرنجن آپ سمجھائندا۔ سچ وست تیری جھولی پایا، ست ڈلارا اک اُجائندا۔ ہر پڑکھ زرنجن گود اٹھایا، اینکارا سپر پیانندا۔ آد زرنجن اپنی بھجاں چک اٹھایا، ابناسی کرتا کھیل کھلائندا۔ سری بھگوان بانہوں پکڑ انگلی لایا، پاربرہم تیرے آگے آپ پھرائندا۔ تیری اچھیا رہے نہ رایا، تیری آسا سرب مٹائندا۔ تیرا پوت سپوتا آپ اُجایا، شبدی ناؤں دھرائندا۔ شبد ست اٹھ اٹھ درشن پایا، پاربرہم نظری آیندا۔ پاربرہم سچ راہ وکھایا، سری بھگوان ویکھ وکھائندا۔ سری بھگوان

دئے جنیاء، آد زرنجن میل ملائند۔ آد زرنجن ایکادھام دکھایا، اینکارا سو بھاپائند۔ اینکارا دے مت رہیا سمجھایا ساچے سُت ڈلار، بن ہر پُرکھ تیرا کوئے نہ ہوئے سہایا۔ ہر پُرکھ بول جیکار، سو پُرکھ زرنجن آگے سپس نوایا۔ سو پُرکھ زرنجن کرپا دھار، بال انجانے اپنی گود بٹھایا۔ ساچے سُت کرے پیار، شبد شبدی گلے لگایا۔ بانہوں پھڑ دئے ہلار، ہر پُرکھ زرنجن نال ملایا۔ ہر پُرکھ زرنجن اینکار، سرن سرنائی دیوے وار، سر اپنا ہتھ لگایا۔ اینکار اینکارا آد زرنجن ملائے میت مُرار، دوس رین کرے رُشایا۔ آد زرنجن ہو یا خبردار، آپ اپنا بھو کھلایا۔ ابناسی کرتا بٹھے دھار، دوسر کوئے نہ سنگ رلایا۔ ابناسی کرتا ہو یا خبردار، سُت ڈلارے کرے پیار، سری بھگوان جھولی پایا۔ سری بھگوان دیوے دان، پاربرہم بخشی سچی سرنایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپار، شبدی رہیا حکم سنایا۔ تیرا کرے تیری کار، تیرا تیرے رنگ سمایا۔ تیرا کھیل آگم اپار، بھو کوئے نہ پایا۔ توں جودھا سوربیر بکار، سر تیرے ہتھ لگایا۔ تیری رچنا ویکھے آپ کرتا، رچنہار آپ ہو جایا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہنڈ کھنڈ بنت بنایا۔ گگن منڈل دئے آدھار، آپ اپنی دھار بندھایا۔ رو سس کر تیار، پاربرہم حکم سنایا۔ سری بھگوان ہوئے اُجیار، آد زرنجن دیوے جوت جگایا۔ اینکارا کرے کار، آپ اپنی قُدرت ویکھ دکھایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سیوادار، گھر ساچے ساچی سیو کمایا۔ سو پُرکھ زرنجن آگم اپار، اُوچو اُوچ نام دھرایا۔ تیرا ناتا جوڑے آپ زرنکار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ تیرا روپ دھرے وچ سنسار، برہما ویتا لئے اُٹھایا۔ پاربرہم بند اپنے وچوں اُتجے باہر، مات پت نہ کوئے بنایا۔ گنی گہند کھیل نیار، ساگر سندھ اک دکھایا۔ وشنو وئی کر پیار، اپنا ونس سہایا۔ نا بھی کولا کھل گلزار، بھل پھلواڑی آپ مہکایا۔ اپنی ونڈ ونڈے گردھار، پاربرہم برہم انگ کٹایا۔ برہما اُپجیا وچ سنسار، ہر پُرکھ زرنجن لیکھ لکھایا۔ شبد سُت تیری ساچی دھار، برہے اندر دئے دکھایا۔ تیرا روپ کر پردھان، سچ نشان دئے گڈایا۔ ہنگ برہم گن ندھان، گنوتا اک دکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن دتا دان، جییا دان جھولی پایا۔ سو ہنگ شبد نہ سکے کوئی پچھان، اک اکال دین دیال اینکار زرادھار، ست سرُپ شاہو بھوپ ان رنگ روپ ہنگ برہم پاربرہم گھر گیا جم، نہ کوئی ترسانہ کوئی طم، نہ کوئی پون سواسی نہ کوئی دم، نہ کوئی نیتر نیر نہ رووے چھم چھم، زرنگن دھارا ہو اُجیار، ہر زرنکار اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ بکار، ایک ایک ایک پُرکھ ابناسیا۔ پاربرہم پر بھ بول جیکار، اپنے منڈل پائے

راسیا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن کھیلے کھیلے تماشا۔ نرگن کنت نرگن بھتار، نرگن ناری ستا کرے پیار، نرگن بھوگی بھوگ
 بھوگنتیا۔ نرگن محل نرگن اثار، نرگن دیوا نرگن باقی، نرگن کملا وسے پاتی، نرگن کرے اجیار، نرگن سیو کنتیا۔ نرگن مندر نرگن اندر نرگن کندر،
 نرگن آپے کھوج کھجنتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکار آد جگاد کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلنتیا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر
 بھگوانا، ایک رنگ سماندا۔ اپنا دیوے اپنا دان، داتا دانی ناؤں دھرا سندا۔ سچھنڈ نواسی ہو پردھانا، آپ اپنا حکم چلا سندا۔ تھر گھر جھلائے اک نشانہ،
 ست ستوادی اپنے ہتھ اٹھا سندا۔ جو دھا سور ملی بلوانا، آپ اپنا بل دھرا سندا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، تخت نواسی ڈیرہ لاسندا۔ اپنا ویس آپ وٹانا، آپ
 اپنا کھیل کھلا سندا۔ وشن برہما کر پردھانا، ساچا حکم سنا سندا۔ اپنا بدھا آپے گانا، آپے سگن مناسندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 ناؤں دھرا سندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر بھگونت، اپنی دیا کما سندا۔ آپ بنائی اپنی بنت، پاربرہم ونڈ ونڈا سندا۔ تھر گھر ہوئے سوبھاؤنت، گھر ساچے آپ
 سہا سندا۔ ایک دیوے ساچا منت، ساچا شبد سنا سندا۔ آد جگادی مہما اگنت، بھيو کوئے نہ پائندا۔ در گھر ساچے بنی بنت، آپ اپنا انگ کٹا سندا۔ لکھ
 چوڑاسی اُپائے جیو جنت، جیو آتم آپ اکھوا سندا۔ آپے ہنگ برہم ہوئے سادھ سنت، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سوہنگ اپنا نام دھرا سندا۔ سو پڑکھ نرنجن اینکار، آد جگاد سمایا۔ سرشٹ سبائی کر تیار، ہنگ برہم ونڈ ونڈایا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو اجیار، گھر گھر دیک
 رہیا جگایا۔ ہنگ برہم کرے پیار، شبد انادی راگ سنا یا۔ مندر اندر کر پیار، گھر گھر وچ دے ٹکایا۔ بھل نہ جائے وچ سنسار، بنس بنسا آپ اکھوایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ شبد دے وڈیایا۔ سوہنگ شبد ہر بھنڈارا، سو پڑکھ نرنجن آپ ورتایا۔ ہر پڑکھ نرنجن بنیا سیوادارا،
 ساچی سیو کمایا۔ اینکارا بھيو نیارا، نرگن آپے ویکھ وکھایا۔ آد نرنجن گھرن بھنہارا، آپے بھن وکھایا۔ پڑکھ ابناسی نراکارا، نردھن اپنا ناؤں دھرایا۔
 سری بھگوان سانجھ یارا، سچ قدرت وچ ٹکایا۔ پاربرہم کھولے بند کوٹا، اپنا کٹا آپے لاہیا۔ ایک نام سچ بھنڈارا، سرشٹ سبائی آپ ورتایا۔ سو پڑکھ
 نرنجن ایک روپ میت مرارا، دوجی قدرت ہنگ ساچا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھاڑن آپے گھر، اپنے مندر آپے

چڑھ، آپے دیکھ وکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن تیری سار، تیرا بھيو کوءے نہ پائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیرے آگے بنے بھکھار، وشنوں نیوں نیوں سیس
جھکائندا۔ ایکنکارا تیرا وڈ بھنڈار، آد جگاد ورتائندا۔ آد نرنجن کھیل نیار، برہما ویتا راہ تکائندا۔ پُرکھ ابناسی نراکار، گھر گھر دیا باقی آپ جگائندا۔ سری
بھگوان ٹھنڈا ٹھار، ٹھا کر ابناسی آپ اکھوائندا۔ پاربرہم کر وچار، برہم میلا میل ملائندا۔ ہنگ روپ سرب سنسار، گر پیر اوتار پنچ تت جو رکھائندا۔ سو
پُرکھ نرنجن سب توں وسیا باہر، اپنی کلا آپ جنائندا۔ نرگن جوت دے آدھار، آد نرنجن نال رلائندا۔ جوت نرنجن تیری سُن پکار، تیرا سگلا سنگ
رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آگم اپار نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، آد جگاد نہ سکے کوئی پھڑ،
ہتھ کسے نہ آئندا۔ پاربرہم کسے نہ پھڑیا، ہتھو ہتھ نہ کوءے وکھایا۔ سری بھگوان اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مارگ آپے لایا۔ ابناسی کرتا راہ وچ نہ
کتے اڑیا، نہ کوئی دیوے بند کرایا۔ آد نرنجن اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نرگن جوت ڈگمگایا۔ ایکنکار نہ بھنھیا نہ کسے گھڑیا، سمرتھ ہتھ وڈ وڈیایا۔ سو
پُرکھ نرنجن اپنے در دوارے آگے کھڑیا، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ سو پُرکھ نرنجن سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناسا اپنا اکھر آپے پڑھیا، نہ دوسر کرے پڑھایا۔
ہنگ برہم لکھ چوراسی جیو آتم بٹھائے اپنے لڑیا، ایش روپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وجائے سچ ودھایا۔ نرگن
ڈھول مردنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن چڑھیا رنگ، اکونکارا دیکھ وکھائندا۔ آد نرنجن منگے منگ، ابناسی کرتا جھولی ڈاھندا۔ سری
بھگوان سورا سربنگ، اپنا کھیل کھلائندا۔ پاربرہم پرگٹ ہو وچ برہمنڈ، اپنی رچنا آپ رچائندا۔ ہنگ برہم نوکھنڈ، ست دیپ گگن پاتال پر تھی آکاش
منڈل منڈپ زمیں اسمان ہو مہربان دیوے ونڈ، اپنی دیا آپ کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے منڈل اپنی راس آپے ہر
رچائندا۔ راس منڈل ہر بھگوان، گھر ساچے آپ رچایا۔ سو پُرکھ نرنجن بن بن کاہن، ہر پُرکھ نرنجن ساچا تک سیس لگایا۔ ایکنکارا آگم اکٹرا نوجوان،
اپنیاں سخیاں دیکھ وکھایا۔ آد نرنجن گائے گان، پُرکھ ابناسی تال وجایا۔ سری بھگوان ہتھ پھڑ مشعل، پاربرہم رہیا نچایا۔ ہنگ برہم چرنی ڈگن آن،
دوئے جوڑ پڑن سرناٹیا۔ سو ہنگ شبد نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ بھيو نہ پائے کوءے جیو جہان، لہبھیاں ہتھ کسے نہ آئیا۔ برہما وشن شور راہ تکان، نیتز نین

رہے اٹھائیا۔ اُج محل اٹل منار ہر بھگوان، سبکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی شاہو شتاباشی بیٹھا آسن لائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماشاء، برہمنڈ کھنڈ رُو سس پاوے
 راساء، آپ اپنی رچن رچائیا۔ ہنگ برہم دیوے اک بھرواساء، سو پُرکھ نرنجن وڈ رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوئے رُوپ
 آپ ہو جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرنجن دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ، ہر پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ ایکنکارا ویکھنہارا
 چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ آد نرنجن جائے ٹٹھ، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ ابناسی کرتا امرت جام دیوے گھٹ، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ سری
 بھگوان بخشے ایک نام مٹھ، سچ وست جھولی پائیا۔ پاربرہم گھر پئے لٹ، برہم برہم آپ لٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن
 سرگن ویکھ رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرنجن رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ سرگن منگے اپنی منگ، ہنگ برہم ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی کاپی ونگ،
 بھانڈے آپ گھرائیا۔ شبد گھوڑا لئے ترنگ، ہر ساچا ویکھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست پنچ تت
 آکار نرنجن سرگن جوڈ جڑائیا۔ رکت بوند کر پیار، ہڈ ماس ناڑی ویکھ رکھائیا۔ نک منہ ہتھ کر تیار، نیتز نین ڈمگائیا۔ گدا لنگ نٹھے دھار، دوئے
 دوئے پاؤں آپ چلائیا۔ انگ انگ انگی کرے کار، رسنا جہوا آپ چلائیا۔ ہتی دند کر شنگار، ساچا گرام وسائیا۔ سرون سنے اپنی کار، آپے کھیل
 کھلائیا۔ اپنیاں بھجاں ویکھ وچار، چتر بھج ویس وٹائیا۔ پنچ دس بیس کر پیار، پیر ہتھ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنگ
 بنائے تیرادر، نو دوارے کھول کھلائیا۔ نو دوارے دروازہ آپے کھول، ساچی بنت بنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن خالی رکھیا کایا ڈھول، ہر جن اور نہ کوئے
 وجائیا۔ پنچ تت برہے تولیا اپنا تول، اپنا کنڈا آپ اٹھائیا۔ سچ وست نہ دسی کول، پر بھ آگے سپیس نوائیا۔ اوہ وست ہر نام انمول، تڈھ بن کوئے
 نہ کھیل کھلائیا۔ پُرکھ ابناسی آگوں شبد آگئی کہندا بول، میرا بھانا بھو کوئے نہ پائیا۔ ایک وست دیواں اڈول، تیرے ہتھ پھرائیا۔ من مت بدھ
 پہلے وساونی کایا چول، نرنجن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ساڈھے تن ہتھ انتم رہنا پول، پر تھی آکاش آپ سہائیا۔ اپنی کرتی پر کرتی آپے جائے مول، آپ اپنا
 ویکھ رکھائیا۔ پہلے اندر اٹا کرے نابھ کول، امرت اپنا آپ بھرائیا۔ گھر وچ گھر رچائے ساچا دھول، دھول رُوپ دس نہ آئیا۔ آتم رُوپ ہو

جائے مول، برہما اپنا ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی انس اُچھائندا۔ پاربرہم برہم ساچی انس، اپنی آپ اُچھائیا۔
 وشنوؤں راکھا بنیا سرب سربنس، دیوے رزق سبائیا۔ برہما ویتا بنیا منگت، منگے بھچھیا جھولی ڈاہیا۔ شو شکر اتم چاڑھے رنگت، نت چولا ویکھ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ساچا ور، من مت بُدھ جیو آتم نال رلائییا۔ نرگن وست اندر دھر، ہر ساچا ویکھ وکھائندا۔ برہما سرنی گیا
 پڑ، پر بھ آگے سپس جھکائندا۔ دوئے جوڑ نمسکار کر، نیتز نیناں نیر وہائندا۔ برہم برہم برہم سرشٹ سبائی دتی کر، لکھ چوراسی گیڑا تول تُلاندا۔ تیرے
 اندروں نکلے تیرے اندر جان وڑ، میرا کارج سدھ نہ آئندا۔ کون گن لیاواں پھڑ، ساچی حکمت کون صلاحیندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، دے مت آپ
 سمجھائندا۔ برہمے مول نہ ڈر، ساچی بدھ آپ اکھوائندا۔ پنچ وکارا بٹھاواں تیرے لڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائییا۔ آسا ترسنا پھڑائے لڑ، پلُو
 پھیر نہ کوئے چھڈائندا۔ ہوئے ہنگت بنے گڑھ، دس کسے نہ آئندا۔ جوٹھ جھوٹھ ویکھے کھڑ، ہر ساچا حکم سنائندا۔ بھاگ لگائے کایا دھڑ، پنچ تت وچ
 ملائندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ ناری نر، نر روپ رنگ نہ کوئے جنائندا۔ رتی رت رت وچ جائن رل، رکت بوند وچ سنائندا۔ بن ہر کوئے نہ سکے پھڑ، اپنی
 رچنا توہے سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوُجھ بھجھائندا۔ برہما ویتا سُن شبد جیکار، گھر ساچے خوشی منائندا۔ پُرکھ ابناسی
 لکھ چوراسی تیرا پروار، ہوں سیوک سیوک کمائندا۔ تیرا گھر تیرا دربار، تُوں مالک سرب اکھوائندا۔ تُوں خالق تیری خلق کراں تیار، مخلوق تیرے رنگ
 رنگائندا۔ تُوں عاشق تیری معصوق کرے تیرا پیار، تیرا تیرا راہ تکائندا۔ تُوں کاہن بن ونجار، جگت ہٹ جیو گھلائیئا۔ تیرا بھانڈا میں گھسیار، کاچی
 ماٹی آپ لگائندا۔ سو پُرکھ نر نجن بنیا تُوں ٹھٹھیار، اپنی ہتھیں ویکھ وکھائندا۔ تن بستر کرے سچ شنگار، ماٹی چام گہنا اک ہنڈھائندا۔ نہ کوئی گھڑے ہور
 سنسار، کسے ہٹ نہ کوئے وکائندا۔ اپنی و دیا کر اُجیار، تیرا ناؤں پڑھائندا۔ تیرا شبد میرا پیار، تیرا ہنگ میرا سنگ رکھائندا۔ تیرا مردنگ میری کنگ
 ستار، جیو جنت اندر مندر آپ سنائندا۔ تیرا چھند میں سارنگ دھار، اپنا گیت آپ الائیئا۔ تُوں داتا داتار کوئے کرے وچار، تیرا رنگ موہے
 بھائندا۔ تُوں صاحب سلطان سچّی سرکار، در دربان میں اکھوائندا۔ تیرا حکم دھر فرمان، لکھ چوراسی میں سنائندا۔ پاربرہم تیری ایکا آن، ہوں نیوں

نیوں سیس جھکائندا۔ لوآں پُریاں بن تیرے چکے نہ کسے کان، برہا وشن شو تیرے چرن دھیان رکھائندا۔ تیری اوٹ رکھن رُو سس سورج چنّ
 بھان، منڈل منڈپ ویکھ دکھائندا۔ تیرا مندر جگت مکان، فنا رُوپ میں جنائندا۔ تیرا حکم سچ نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما
 ویتا لکھ صلاحیندا۔ پُرکھ ابناسی دے سہار، برہے آکھ سنایا۔ تیرا بنک تیرا دوار، لکھ چوراسی گڑھ بنایا۔ تیری ونڈ برہمنڈ سرب سنسار، نو کھنڈ تیری
 جھولی پایا۔ جیرج انڈ تیرا بھنڈار، اُتبیج سیج نال رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار وست انمول پُرکھ ابناسی اپنے کنڈے تول، سو
 پُرکھ زرنجن اک جیکارا بول، ہنگ رُوپ ایکا درسایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر بھگونت، پر م پُرکھ اکھوائندا۔ ہنگ رُوپ جیو جنت، لوک مات آپ اُپجائندا۔
 نو دس گیاراں بیس تیس، لکھ چار جوئی نال رلائندا۔ سرشٹ سبائی اک حدیث، پُریاں لوآں حکم سنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 زرنجن دھار اینکار عقل کلا کل پسار، آپے ویکھ دکھائندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، وڈ وڈی وڈیائی۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی بھيو نہ رانیا۔ جُگا
 جگت پاوے نتھ، جگ کرتا ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہار سرشٹ سبایا۔

۱۲۳۵

۱۲۳۵

زرنجن سرگن جوت جگائے، بھگتاں دیوے برہم گیانا۔ ہنکاری دُشٹاں میٹ مٹائے، مارے تیر نشانہ۔ غریب نمائے گلے لگائے، دیوے مان نمائنا۔
 پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بنائے، جو جن رکھے چرن دھیانا۔ امرت ساچا جام پیائے، ہوئے روگ مٹانا۔ گھر وچ دیپک اک جگائے، اندھ اندھیر رہن نہ پانا۔
 بجر کپائی توڑ تڑائے، دُئی دویتی پردہ لاہنا۔ آتم سیجا آپ وچھائے، پھولن برکھا لانا۔ گرکھ ناری ہر شبد کنت پرنائے، انگیکار کرے پروانا۔ دُھن انادی
 راگ سنائے، انحد تال مہانا۔ کوڑا کپڑ تنو لاہے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل والی دو جہاناں۔ سنجگ تریتا دوا پر پار کرانا، راما
 کرشنا ویکھ دکھائیا۔ لکھ چوراسی بدھا گانا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ کھیلے کھیل وچ جہانا، ورجنڈی ویکھے کھیل جیرج انڈی مارے اک نشانہ، نام تیر اک
 چلائی۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، نام بنسری اک سنایا۔ کلجگ انتم کھیل مہانا، عیسیٰ موسیٰ کری گڑمائیا۔ چار یاری ویکھ دکھانا، سنگ محمد و بے ودھایا۔ اللہ

نہکک ہر شبد بھنڈار بجاگ ۸

رانی گائے ترانہ، ایک نعرہ لائی۔ ایک کلمہ نبی آپ پڑھانا، ایک راگ سنائی۔ انجیل قرآنا کھیل مہانا، تیس بتیسا اک سنائی۔ مقامے حق نوجوانا، جلوہ نور
 ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویکھے کھیل مہانا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن جوت نانک نرکار، اپنی آپ جنائی۔
 سچھنڈ میلا سچ دوار، دوسر در نہ کوئے دکھائی۔ نام ست بھر بھنڈار، لوک مات سیو لگائی۔ چار ورنایاں اک پیار، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے جنائی۔
 کھتری براہمن شودر ویش رنگے ایک دھار، رنگنہار اک اکھوائیا۔ چاروں گنٹ دہ دشا پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹائی۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، گنو
 غریب نمانے گلے لگائی۔ انگد کیا انگیکار، امر داس رام ملایا۔ رام داس ہو اُجیار، سر امرت دے بھرائیا۔ گر ارجن ساچا میت مُرار، ایک شبد کرے
 گڑمائی۔ گرو گرنٹھ گر کر تیار، چار ورنایاں گیا سمجھائی۔ نرگن جوت نور اُجیار، ہر گوہنڈ کرے رُشنائیا۔ ہر رائے میلا وچ سنسار، ہر کرشن وٹی ودھائی۔ گر
 تیغ بہادر ساچھیا، اپنا بھینٹا سیس چڑھائی۔ دس دسمیشا خبردار، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ سٹ ڈلارا کر تیار، دے مت رہیا سمجھائی۔ کوڑ گڑیارا کر خوار،
 ایک ساچا ڈنک وجائی۔ جودھا سور بلی بلکار، لوک مات لئے انگڑائی۔ پنج پیار کر تیار، امرت ایک جام پیائی۔ ساچا کھنڈا کھچ کٹار، تن گاترے آپ لٹکائی۔
 آپ اپنا اتوں وار، گر سکھاں نیہہ دھرائیا۔ ساچا کھیل کر وچ سنسار، ساچی گیا سکھ سمجھائی۔ انتم آؤنا دوجی وار، بھيو بھیدا بھيو چھپائی۔ نال رلائے ہر
 کرتار، کرتا پُرکھ سنگ نبھائی۔ سمبل نگری دھام نیار، بیٹھے آسن لائی۔ کھڑگ کھنڈا تیج پرچنڈا نام کٹار، برہمنڈاں آپ چکائی۔ بھیکھ پاکھنڈا دے نوار،
 کوڑی کریا میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ کلجک انتم وقت سہاؤنا، بھيو
 کوئے نہ پائندا۔ ابناسی کرتے اپنا بھيو گھلاؤنا، اپنا پردہ آپے لائندا۔ نرگن روپ ڈگمگاؤنا، جوتی جامہ ویس وٹائندا۔ شبد انادی ڈنک وجاؤنا، شاہ سلطانا راج
 راجانا آپ اٹھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی آپ ہلاؤنا، ستاں دیپاں آپ بھوائندا۔ گرگھ سویا آپ جگاؤنا، گھر گھر در در جا جا درس دکھائندا۔ کلجک جیو پھڑ پھڑ
 کاگوں ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چگاؤنا، مانک موتی ہتھ اٹھائندا۔ ہیرا رتن جواہر امولک (رکھاؤنا)، لال رتی جڑت جڑائندا۔ پاربرہم سچھنڈ دوار
 تیری ساچی گوک وچ آپ پاؤنا، دوجی وار باہر نہ کوئے کڈھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم در، آپ اپنا ناؤں

دھرائندا۔ ناؤں دھرائے نہکلنک، ہر سَنگَر وڈ وڈیاںیا۔ شبد اگئی وجے ڈنک، پُرکھ ابناسی آپ سناںیا۔ گرسکھ اُدھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لایا۔ سہائے دوار ساچا بنک، جس دوارے آئے درس دکھانیا۔ کھیلے کھیلے جگا جگنت، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ہر جن بنائے تیری بنت، تیرے نام وجے ودھانیا۔ پربھ درشن کو لوچن سنت، منمکھ سْتے گوڑھی نیند اپنی اگھ نہ کسے کھلایا۔ ہویا وچھوڑا نار دُھاگن ساچے کنت، وچھار کری کُٹمانیا۔ مایا بھرے بھلا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے جگایا۔ بنیا گڑھ ہوئے ہنگت، ساچی سنگت نہ ملی سرناںیا۔ نو دوارے پھردا ننگت، دسواں راہ نہ کوئے دکھانیا۔ تن مایا کپڑ بھکھا ننگت، نام دوشالہ اُپر کوئے نہ پانیا۔ جوٹھ جھوٹھ چڑھی رنگت، میٹھی رنگ نہ کوئے رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنے انگ لگانیا۔ انگیکار کرے گردیو، گرمکھ سدا صلاحیا۔ برتھا جائے نہ ہر جن سیو، سَنگَر پورا لہندا دے چُکایا۔ لیکھے لائے رسنا گایا جہو، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ میل ملائے الکھ اہیو، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سَنگَر پورا حاضر حضورا وڈ دیوی دیو، ایکو نکارا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، زِگن دھارا آپ چلایا۔ زِگن دھار گرسکھ اندر، ہر سَنگَر آپ چلاںدا۔ بھاگ لگائے پنخ تت مندر، دیپک نور ڈمگائندا۔ ویکھنہارا ڈونگھی کندر، ڈونگھی بھوری پھول پھولاںدا۔ ڈھائے ڈیرہ بھرماں کندھڑ، ہنکاری گڑھ تڑاندا۔ شبد سناںے سہاگی چھندڑ، ساچا ڈھولا آپ الاںدا۔ منمکھ جیو بھاگاں مندڑ، گھر اندر ہر کاروپ نہ کوئے پاندا۔ مدراماسی پاپی گندڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنے در سہاندا۔ گرمکھ تیرا سچ محلہ، ہر سَنگَر آپ وسایا۔ شبد پھڑایا ایکلا کلج نیتز دس کسے نہ آیا۔ تیرا مندر ساچا اندر، ہر ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگیان اندھیرا آپ مٹایا۔ مٹیا اگیان چکے اندھیر، گرسَنگَر دیا کمانیا۔ ملے مان دسے سنجھ سویر، بن رواس ہوئے رُشانیا۔ چکے کان وسے کایا کھیڑ، کھیوٹ کھیٹا ملیا بے پرواہیا۔ پایاگن ندھان سری بھگوان، آون جاون لکھ چوڑاسی ٹٹی پھابیا۔ اتم دیوے نام بان، اپنی ہتھیں لئے چڑھانیا۔ درگاہ ساچی کرے پروان، جوتی جوت میل ملانیا۔ جھلدا جائے اک نشان، ہر سَنگَر آپ جھلانیا۔ پون پانی تیری سیو کمان، برہما وشن شو راہ تکانیا۔ گن گندھرب گیت سہاگی گان، کسر بچھپ تال وجانیا۔ جس جن سَنگَر پورا ہویا آپ

مہربان، بُھلی سرب لوکائی۔ جگت ناتا جائے ٹٹ، جس پایا سَنگَر دینِ دِیال۔ امرت پیوے ساچا گھٹ، ماتا گھٹ اُتے ساچا لال۔ آون جاون جائے چھٹ، پھل لگے کایا ڈال۔ سَنگَر پورا دیوے نام خزانہ اٹٹ، لوک مات سچا دھن مال۔ ہر درشن نین لبھدے پھردے کوئی کوٹ، پاتشاہ بن کنگال۔ بن ہر کرپا کوئی نہ چڑھے ساچی چوٹی چوٹ، بن سَنگَر دے نہ کوئے دلال۔ کھجک جیواں مایا ممتا ترسنا بھری نہ پوٹ، مایا دھاری ہوئے کنگال۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ انتم دیکھن آیا کھوٹ، نرگن چلی اولڑی چال۔ گرسکھاں بخشے چرن پریتی ایکا اوٹ، لکھ چوراسی وچوں آپے بھال۔ اپنی گود اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ نرگن چیللا نرگن میلا نرگن گر نرگن سُر نرگن شبد نرگن تال نرگن ہر نرگن نور جلوہ جلال، نرگن جوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن کرے سدا پرتپال۔ پرتپالک ہر بھگوانا، انگ سنگ سمایا۔ گرسکھاں بدھے ساچا گانا، ایکا تندن بندھ بندھایا۔ توڑے مان جگت ابھمانا، مایا ممتا رہے نہ رایا۔ دیوے درس گن ندھانا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ درگاہ ساچی ساچے در کرے پروانا، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ کھجک جیو مارن طعنہ، گرسکھ پتھر ہر دا آگے ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے سرب رکھایا۔ تختوں لاہے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ گرگھ ہوئے مات پردھانا، سنجگ ساچی وند وند ڈایا۔ منمگھ جیواں نین شرمنا، رائے دھرم دئے سزایا۔ لاڑی موت کرے پچھانا، ویلا انتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رائے دھرم رہیا جگایا۔

رائے دھرم اٹھ بل دھار، ہر سَنگَر پُرکھ سنا سندا۔ کھجک انتم آئی تیری وار، تیرا لہنا مول چکاسندا۔ لکھ چوراسی کر وچار، پسو پنکھی پنچھی تیرے در سہا سندا۔ چارے کھانی کھیل اپار، چوتھے جگ ویس وٹا سندا۔ ہانیاں ہانی وچھڑے یار، نار کنت نہ کوئے ہنڈھاندا۔ بھین بھینا نہ کوئے پیار، ساچا سنیانہ کوئے جنا سندا۔ پتا پوت ہوئے خوار، شاہ سلطان لچ پت نہ کوئے رکھاندا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چن نہ کوئے چڑھاندا۔ پرمانند نہ دے وچ سنسار، بنجانند نہ کوئے سما سندا۔ کوڑ گڑیارا کرے ہاہاکار، ست نام بھوجن کوئے نہ کھاندا۔ ہر ہر ناتا توڑ جیو گوار، ہر کا پوڑا نہ ہتھ رکھاندا۔

پنج تہ و کارا داسنا وڑ کھیلے کھیل بن ہنکار، نر نرائن سرب بھلا سندا۔ ملیا میل نہ میت مرار، جو تن من دھن اپنی دست جنا سندا۔ اتم بازی جانی ہار، تھر
 کوئے رہن نہ پائندا۔ لشکر گھوڑا دسے نہ کوئے سوار، سپیس چھتر نہ کوئے جھلا سندا۔ کنٹھ مالا نہ دسے ہار، ساچی مینڈھی نہ کوئے گندا سندا۔ نیتز نیباں
 جگت کجل دھار، رام نام نہ کوئے پائندا۔ کامنی کام رنگ رلیاں مانے وچ سنسار، ساچی بیج نہ کوئے سہا سندا۔ روگ سوگ چننا ڈکھ بھریا بھنڈار، کلجک
 جیو اپنی کایا گھڑی بندھ رکھا سندا۔ دئی دویتی چکیا بھار، دوس رین رین دوس سرب گرا سندا۔ پاپاں متی جگت گئی ہار، مایا موہ نہ کوئے تڑا سندا۔ واتی
 رہی ساڑ، ٹھنڈا ٹھار نہ کوئے بنا سندا۔ پنج و کارا لگا اکھاڑ، جوٹھ جھوٹھ وچ نچا سندا۔ ساچا مندر ہو یا اُجاڑ، پر بھاس ڈیرہ سرب وکھا سندا۔ جگت دُہاگن نار
 و بھار، گڑیار ویس سرب کرا سندا۔ ملیا میت نہ ہر نر نکار، پنج تہ لیکھے کسے نہ آسندا۔ خاکی خاک اڈے جگ چھار، خاکی خاک ملا سندا۔ بن سنگر پورے
 کوئے نہ اترے پار، سنگر نانک ایہہ سمجھا سندا۔ گر گوہند بیڑا کرے پار، سچ ملاح آپ اکھو سندا۔ گر کھیاں اُپر لئے چاڑھ، جو جن ہر ہر نام دھیا سندا۔
 ورن برن نہ کرے وچار، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگا سندا۔ سرب جییاں داسا نچا یار، ہر سنگر آپ اکھو سندا۔ کھیوٹ کھیٹا ہو تیار، و نچھ مہانا
 ہتھ اٹھا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن چپو کر تیار، ہنگ بیڑا آپ ترا سندا۔ آپے برہم پار برہم کرتار، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ گر سکھ تیرا ہولا کریا بھار، سنگر
 پورا اپنے کندھ اٹھا سندا۔ چھوٹے بالے نیہاں بیٹھاں دے اُسار، گر سکھ تیرا مندر آپ سہا سندا۔ تیرے اندر جوت کر اُجیار، اپنے دیپک آپ جگا سندا۔
 نو دوارے میٹے پنچم دھاڑ، دسویں اپنا درس دکھا سندا۔ وانہ لگے کلجک تتی ہاڑ، ہر کے پوڑے آپ چڑھا سندا۔ لیکھا چکے بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڈی اپنے
 لیکھے لائندا۔ جن بھگتاں پھرے پچھے اکاڑ، جگ جگ ساچی سیو کما سندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، جو جن سر نائی آسندا۔ لیکھا جانے نر نار، نر نرائن
 روپ وٹا سندا۔ ہر جن نہ ڈبے وچ منجھدھار، شوہ دریائے نہ کوئے ڈبا سندا۔ ہر سنگت بنائے سچ پیار، بھیناں بھینا نانا جوڑ جڑا سندا۔ کوئی نیتز نین نہ تنکے
 دھی مٹیار، پتر دھیاں ایکا سنگ نبھا سندا۔ بن نار نہ کرے کوئے پیار، دوسر بیج نہ کوئے وکھا سندا۔ جو جن بھلے ہر کی دھار، لکھ چوراسی جوئی آپ
 پھرا سندا۔ بن وچولا کوئے نہ کرے پار، ہر بھانے سرب رہا سندا۔ گر چرن پریتی ایکا گھر بار، ہر مندر اک وکھا سندا۔ نر بدا کنڈھے جو کرے پکار، پر بھ

ساچا درس دکھائندا۔ اُنی کنگ باراں دیکھے ساچی دھار، آپ اپنا رُوپ وٹائندا۔ بنیا پتھر دیوے تار، سربنگ انگ لگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُنی بیس بیس اُنیس ادھی رات جائے اِکانت، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنا سنگ آپ نبھائندا۔

★ ۲۰ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گھر جھنڈیر ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ زرنجن ہر مہربان، عقل کلا اکھوائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ بلوان، بھيو کوءے نہ پائیا۔ اینکارا کھیل مہان، اپنی کھیل کھلایا۔ آد زرنجن جوت مہان، آد جگادی ڈمگائیا۔ پُرکھ ابناسی اک دکھائے سچ نشان، ساچا آپ بھلایا۔ سری بھگوان، دیوے دان، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پاربرہم گن ندھان، گنوتنا اک اکھوائیا۔ برہم رُوپ ہو پردھان، آپ اپنی رچن رچایا۔ وِشنوؤں وِسا دیوے مان، اپنا رُوپ وٹایا۔ برہما ویتا اک دھیان، ایکا سچ سرنایا۔ شکر میلا دو جہان، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن نور کرے رُشائیا۔ شکر میلا سو پُرکھ زرنجن، ہر ساچا آپ کرائندا۔ برہما بھکھک ہر پُرکھ زرنجن، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ وِشنوؤں چیلایا اینکارا ہارا رکھن، سر اپنا ہتھ لگائندا۔ آد زرنجن برہم پاربرہم دھام ایکا وسن، سچ محلہ اک سہائندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنے لچھن، پُرکھ ابناسی بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پردھان، اپنا کھیل کھلایندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ایکا مان، ایکا در سہائندا۔ اینکارا کر پچھان، آپ اپنا میل ملائندا۔ آد زرنجن نگاہبان، اپنا نین اٹھائندا۔ پر بھ ابناسی کھیل مہان، سری بھگوان آپ کرائندا۔ پاربرہم برہم دیوے دان، جییا داتا آپ اکھوائندا۔ وِشنوؤں بخشے چرن دھیان، برہما نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ شکر پائے ایکا آن، ایکا کلما سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن اپنا دھام سہائندا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا اُچ منار، ایکا رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو اُجیار، دپیک جوت کرے رُشائیا۔ اینکارا آپ اپنا ویکھ پسا، گھر ساچے خوشی منایا۔ آد زرنجن میٹنہارا دھواں دھار، گھر ساچے سو بھاپایا۔ پُرکھ ابناسی میت مرار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ سری بھگوان خبردار، آلس

نندرا وچ نہ آئی۔ پاربرہم کھول کواڑ، در دروازہ آپ کھلایا۔ برہم روپ کر پسا، اپنی ونڈ ونڈائی۔ وشنوں منگے بن بھکھار، آگے جھولی ڈاہیا۔ برہما ویتا
 نیوں نیوں کرے نمسکار، اٹھے نیتز رہے شرمایا۔ شکر دیکھے اک اکھاڑ، ہر ساچا آپ لگایا۔ آپے وسے سب توں باہر، ست پڑکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر بیٹھا آسن لایا۔ سو پڑکھ نرنجن سیج اٹاری، گھر ساچے سو بھا پائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن جوت نرنکاری،
 نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ اینکارا میت ماری، سگلا سنگ وکھائندا۔ آد نرنجن آپے جانے اپنی کاری، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ پڑکھ ابناسی بھو نیاری،
 اجونی رہت ویس وٹائندا۔ سری بھگوان ساچی یاری، گھر ساچے آپ نبھائندا۔ پاربرہم میلا پروردگاری، آپ اپنا کھیل کھلایندا۔ برہم برہم برہم کر
 اجیاری، ساچا سگن منائندا۔ وشنوں سیوا وڈ سنساری، ہر ساچا آپ لگائندا۔ برہما دیوے برہم بھنڈاری، لکھ چوڑاسی جھولی پائندا۔ شکر سیوا رہیا
 سنگھاری، ساچا حکم سنائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایندا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیلے کھیل، ہر پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔
 اینکارا چاڑھے تیل، آد نرنجن وجے ودھایا۔ ابناسی کرتا کرے میل، سری بھگوان کرے گڑمایا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیل، برہم دیکھے تھاوں تھانیا۔
 وشنوں وسے دھام نویل، برہما پری برہم سہایا۔ شکر نک پائے نکیل، ہر ساچا آپ بھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آگم اگمرا دھام
 اُچایا۔ سو پڑکھ نرنجن دھام اول، ایکا ایک اُچائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن سیج محلہ، ہنگ گھر ساچا آپ وساندا۔ اینکارا نرادھار نرگن روپ آپے رلا، دس
 کسے نہ آئندا۔ آد نرنجن اپنے دیک آپے بلا، پرکاس پرکاس وکھائندا۔ پڑکھ ابناسی اچھل اچھلا، ول چھل دھاری ناؤں رکھائندا۔ سری بھگوان اپنے
 آگے آپے کھلا، سوچھ سرؤپی روپ وٹائندا۔ پاربرہم سیج سنگھاسن ایکا ملا، در گھر ساچے سو بھا پائندا۔ برہم برہم برہم پاربرہم پر بھ آپے رلا، آپے سیوا
 کمائندا۔ وشنوں پھڑایا ہر ہر پلا، اپنے لڑ بندھائندا۔ برہمے سنہیہڑا ایکا گھلا، ساچا شبد سنائندا۔ شکر لایا کایا پھل ڈلا، باسک تشکا گل لٹکائندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دھار اینکار، اپنے ہتھ رکھائندا۔ سو پڑکھ نرنجن سو بھا ونت، گھر ساچا آپ سہائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بنے
 بنت، نرگن جوتی ڈگمگائندا۔ اینکارا مہا گنت، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائندا۔ آد نرنجن آدانت، نورو نور ڈگمگائندا۔ سری بھگوان دیکھے رت بسنت، گھر

ساچے سو بھاپائندا۔ پُرکھ ابناسی آپے جانے اپنی مہماگنت، لیکھا لکھنہار آپ اکھوائندا۔ پاربرہم ایکا رنگت، نرگن نرگن آپ چڑھائندا۔ برہم برہم
 برہم ہوئے منگت، ہر ساچی جھولی پائندا۔ وشنوں میلا ہری سنگت، شکر بھنگت رُپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا
 آپ سہائندا۔ شکر برہما وشن دھار، ترے ترے میل ملایا۔ برہم پاربرہم کر آکار، سری بھگوان ویس وٹایا۔ ابناسی کرتا میت مرار، آد نرنجن سیو کمایا۔
 ہر پُرکھ نرنجن سانجھ یار، سو پُرکھ نرنجن دے صلاحیا۔ اینکارا کر پساہ، درگھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ سچ سنگھاسن اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو گھلایا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، اپنا آپ سہائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، اگڑے دھام وہائیا۔ الکھ اگوچر بے عیب
 پروردگار، جلوہ نور نور الایا۔ ساچے مندر پاوے سار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوٹا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وچار،
 ہر پُرکھ نرنجن اپنے رنگ رنگائیا۔ آد نرنجن دیوا پتی کر تیار، کملاپاتی آپ اکھوائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہار، سری بھگوان آپ اٹھائیا۔ پاربرہم برہم کر پیار،
 اپنی دست جھولی پائیا۔ وشنوں تیرا بھرے بھنڈار، توٹ رہے نہ رائیا۔ برہما دیوے نام دھنکار، ایکا شبد سٹائیا۔ شکر میلا ہر کرتار، ہتھ ترسول پھڑائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہائیا۔ اینکارا ست پُرکھ ابناسا، اپنا کھیل کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ تماشا، ہر پُرکھ نرنجن
 ڈنک و جائندا۔ آد نرنجن پاوے راسا، جوتی جوت ڈمگائندا۔ سری بھگوان اک بھروسا، ابناسی کرتا آپ کرائندا۔ پاربرہم پوری کرے آسا، برہم اچھیا
 پور کرائندا۔ شکر دیوے اک دلاسا، سرشٹ سبائی رزق پچائندا۔ برہما تیری بھجے پیاسا، چرن چرنودک مگھ چوائندا۔ شکر ویکھے کایا کاسہ، کنجن گڑھ
 سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجونی رہت آپ اکھوائندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈا گھر گسپھر، ایکا ایک اکھوائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 ٹھانڈا سیر، ست ست سماندا۔ اینکارا دیوے دھیر، ساچا حکم چلائیا۔ آد نرنجن شاہ حقیر، ایکا رُپ ڈمگائندا۔ ابناسی کرتا کٹ زنجیر، اپنا بندھن آپ
 تڑائندا۔ سری بھگوان چوٹی چڑھے اخیر، گھر ساچا اک سہائندا۔ پاربرہم برہم گھتی آئے وہیر، اپنا مارگ آپ دکھائندا۔ وشنوں وچا ایکا تیر، تیر شبد
 انیلا آپ لگائندا۔ برہما بخشے ایکا دھیر، ایکا منتر گیان درڑائندا۔ شکر کڈھے ہوئے پیر، ایکا سنگ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

گھر ساچا آپ سہا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن کملاپاتی، ہر پُرکھ نرنجن سوبھاؤنت نار سہانیآ۔ ایکو نکارا دیوے داتی، اپنی اچھیا آپے جھولی پائیآ۔ آد نرنجن کر پرکاسی
 دکھائے اک گھر پر بھاتی، ایک رنگ رنگائیآ۔ سری بھگوان اتم ذاتی، ذات اذاتی نہ کوئے دکھائیآ۔ ابناسی کرتا پتہ ماتی، آپ اپنا ناؤں اُپجائیآ۔ پاربرہم پر بھ
 کل پچھاتی، اپنی انس دے اُپجائیآ۔ برہم برہم برہم پر بھ دیوے داتی، اپنا انگ آپ کٹائیآ۔ وشنوؤں سنائے ساچی گاتھی، اپنا بھو کھلایآ۔ برہما ملیا ساچا
 ساتھی، چارے ویداں کرے پڑھائیآ۔ شکر کھولے ایک تاتی، ایک روپ درسائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیآ۔ سو
 پُرکھ نرنجن کنت سُبھاگا، ہر پُرکھ نرنجن نرائن ویاہیا۔ ایکو نکارا پکڑے واگاں، گھر ساچے سوبھا پائیآ۔ آد نرنجن گائے راگا، پُرکھ ابناسی نال رلائیآ۔
 سری بھگوان اپنا منگے لاگا، اپنا دوہرا آپ سنائیآ۔ پاربرہم پر بھ آیا بھاجا، منہ ویکھے دھی جوئیآ۔ برہم برہم تیری رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لکائیآ۔ وشنوؤں
 تیرا رچیا کاجا، دس کسے نہ آئیآ۔ لکھ چوراسی پر بھ سازن سازا، ترے گن بنت بنائیآ۔ شکر بہہ بہہ مار واجا، بھولا ناتھ آپ اُٹھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایآ۔ ہر پُرکھ نرنجن سو پُرکھ نرنجن وریا، گھر ساچے وٹی ودھائیآ۔ ایکو نکارا آگے کھڑیا، اپنے پھیرے آپ دوئیآ۔ آد
 نرنجن چاروں گنٹ پھڑ پھڑ لڑیا، پلو نال بندھائیآ۔ سری بھگوان ایک اکھر پڑھیا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیآ۔ پُرکھ ابناسی لائی جڑیا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیآ۔
 پاربرہم اپنی ناری لے اپنے اندر وڑیا، گھر ساچے خوشی منائیآ۔ برہم برہم گھاڑن گھڑیا، گھر نہارا دس نہ آئیآ۔ وشنوؤں ہر ہر آگے کریا، دے مت
 رہیا سمجھائیآ۔ برہما تیرا چکے ڈریا، بھے بھیانک روپ وٹائیآ۔ شکر ڈھیہہ ڈھیہہ سرنائی پڑیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ
 ونڈائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا میت، ہر پُرکھ نرنجن سوبھاؤنتی خوشی منائیآ۔ ایکو نکارا وسیا چیت، گھر میلا سہج سُبھائیآ۔ آد نرنجن گایا گیت، سری بھگوان
 ویکھ دکھائیآ۔ ابناسی کرتا بیٹھا دھام انڈیٹھ، تھر گھر بیٹھا سوبھا پائیآ۔ پاربرہم سچکھنڈ نواسی آپے ہو یا ٹھنڈا سیت، ساتک ست ست ورتائیآ۔ برہم برہم
 برہم کرے پُنیت، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ وشنوؤں ونسی ساچی ریت، ترے گن بندھن بندھ بندھائیآ۔ برہما ایک رنگ رنگاوے ہست کیٹ، جیو آتم ونڈ
 ونڈائیآ۔ شکر اتم دینی پیٹھ، چاکر چاکری اک دکھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ اُپجائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی سچ، ہر

پُرکھ نرنجن سنگ ہنڈھانندا۔ اینکارا رہیا ویکھ، اپنانین اٹھانندا۔ آد نرنجن دھر دھر بھیکھ، اندر باہر پھیرا پانندا۔ پُرکھ ابناسی در درویش، اپنی الکھ
 جگاندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا لیکھ، ساچا لیکھا آپ گنانندا۔ پاربرہم کر ساچ آدیس، ساچا حکم سنانندا۔ برہم برہم ہو پرویش، اپنا رنگ
 رنگاندا۔ وشنو تیرا اولڑا لیکھ، ہر ساچا آپ لکھانندا۔ برہم برہم نہ چلے پیش، ہر ساچا کل ورتانندا۔ شکر حکمی نرنزیش، حکمی حکم پھرانندا۔
 وشنو تیری باسک سچ، ساگو پانگ ہنڈھانندا۔ برہما تیرے نیتز ویکھ، اپنانین چکانندا۔ شکر تیرا ساچا بھیس، ہر ساچا آپ وٹانندا۔ تئاں دیوے اک
 آدیس، ساچا حکم سنانندا۔ ہنگ روپ سرب پرویش، نرنجن اپنا انگ کٹانندا۔ وشن برہما شکر آپ وسائے اپنا دیس، سچ محلہ آپ سہانندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن آپے لئے ویکھ، اپنی رچنا آپ رچانندا۔ نو نو چار نہ میٹے کوئے رکھ، ساچا پنج برہم جنانندا۔ نو نو چار بن درویش، چھتی جگ کھیل کھلانندا۔
 ترے گن مایا نہ چلے کوئی پیش، رجو طمو ستو ساچا ویس دھرانندا۔ سو پُرکھ نرنجن بنے نرنزیش، اپنا لہنا آپ مکانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا ناؤں آپ اپچانندا۔ سو پُرکھ نرنجن نام رکھ، ہر اپنا رنگ رنگانیا۔ ہنگ برہم ہو پرتکھ، لکھ چوراسی گیا سامانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے کچھ،
 گھر ساچا اک وسانیا۔ اینکارا لئے رکھ، آد انت وڈی وڈیانیا۔ آد نرنجن مارگ دس، ساچا پنٹھ چلانیا۔ سری بھگوان الکھنا الکھ، الکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔
 پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ رہیا وس، دس کسے نہ آنیا۔ پاربرہم پر بھ نس نس، برہم میلا سچ سبھانیا۔ وشنو چرن دوارے رہیا ہس، نیوں نیوں اپنا سیس
 جھکانیا۔ برہما اپنے ہتھ رہیا مس، ہتھیں ساچا سیو کمانیا۔ شکر تلیاں ہتھ رہیا جھس، اپنی جہوا سیوا لانیا۔ سو پُرکھ نرنجن آد جگاد آپے ہوئے وکھ، اتم
 آپے میل ملانیا۔ سو ہنگ روپ نہ کوئی جانے کشنا سلا کچھ، روس بھو نہ پانیا۔ چار وید نہ سکے پُرکھ، برہما رسنا جہوا ایکا گانیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی
 ہرکھ، ہنگ برہم آپ رگھرانیا۔ سو پُرکھ نرنجن نو نو چار کر پار کھاد اترس، دوہاں میلا دئے ملانیا۔ امرت دھار اندرے اندر برس، آپ اپنا میگھ برسایا۔
 ہنگ تیری میٹے حرص، سو پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ آپے عرش آپے فرش، اچ اگم اتھاہ اپنا آسن لانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو ہنگ
 شبد تیری رچن رچانیا۔ سو ہنگ شبد تیرا سچ پسارا، ہر اپنا روپ وٹایا۔ دوجی قدرت کرے پیارا، ہر ہر مندر اک سہایا۔ برہما وشن سیوادارا، ساچا سیوا

رہے کمایا۔ ترے گن تیرا بھر بھنڈارا، بیخ تہ جھولی پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ہر برہماد شبد ناد اک وجایا۔ شبد اناد سپا ہر ڈھولا، آد جگاد سنا سندا۔ سو پڑکھ زرنجن آپے بولا، ہر پڑکھ زرنجن گائندا۔ ایکنکارا بنیا تولا، پڑکھ ابناسی دھار سنا سندا۔ سری بھگوان نہ پاوے کوئے رولا، آپ اپنا بوجھ اٹھائندا۔ پاربرہم چکیا ڈولا، اپنی ڈولی آپ سہائندا۔ وشنوں ونسی ہویا گولا، در ساچا ویکھ وکھائندا۔ شبد دھار برہم برہم بدلایا چولا، لکھ چوراسی چولی سنگ نبھائندا۔ شکر اتم کھیلے ہولا، جو گھڑیا سو بھن وکھائندا۔ سوہنگ شبد جیکارا ہر جی بولا، لکھ چوراسی تیری اتم اپنے وچ سائندا۔ آپ اُپجائے آپ مٹائے، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ آپ برہما وشن شو اکھوائے، آپے ترے گن رپ وٹائیا۔ آپے بیخ تہ رچن رچائے، آپے پنہجھی میل ملائیا۔ آپے اپنا رپ وٹائے، آپے زرنجن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آپے لکھ چوراسی بھل کھلائے، آپے بیٹھا کھ چھپائیا۔ آپے دھرت دھول وڈیائے، جل بنب آپ اُپجائیا۔ آپے منڈل منڈپ ڈیرہ لائے، روس آپ چکائیا۔ آکاش پرکاس آپ کرائے، دھواں دھار آپ سائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائے، آپے اُچے ٹلے پر بت بیٹھا آسن لائیا۔ آپے سمند ساگر پھول بھلائے، آپ اپنی سیو کمائیا۔ آپے زرنل کایا گاگر جوت جگائے، گھٹ گھٹ اپنی کر رُشائیا۔ آپے من مت بدھ ونڈ ونڈائے، اپنا حصہ آپ رکھائیا۔ آپے پاربرہم برہم رپ دھرائے، ایش جیو آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آد بھگونت سو پڑکھ زرنجن کنت، ہر پڑکھ زرنجن نار بھتار، سچ وچولا ایکنکار، آد زرنجن سیوادار، ابناسی کرتا پاوے سار، سری بھگوان سوہے دوار، پاربرہم کھیل اپار، برہم رپ پرگٹے وچ سنسار، لکھ چوراسی دے آدھار، اوج نیچ نہ کوئے وچار، ورن گوت تے دسیا باہر، زرنجن جوت آپ زرنکار، ہنگ رپ زرنکار، بن ہر پاوے نہ کوئی سار، سو پڑکھ زرنجن بٹھے دھار، سوہنگ اپنا رپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا سچ گھر، سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن سرب گنتاسن، ایکنکار زرنکار در گھر ساچا آپ سہائندا۔ در گھر ساچا سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ زرنجن دیا باقی کر اُجیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان وڈ سکدارا، دھر فرمان آپ جنائیا۔ حکمی حکم پھرائے سرب سنسارا، زرنجن اپنا بھے وکھائیا۔ اکال مورت کھیل اپارا، اجونی رہت بھو نہ آئیا۔ کرتا پڑکھ دھر بلکارا، نام ست کرے پڑھائیا۔ سو پڑکھ زرنجن بول جیکارا، ہنگ بیڑا رہیا

ترایا۔ ہرجن ویکھے وچ سنسارا، کلجگ انتم پھیرا پایا۔ لکھ چوراسی وہن وہے پنچ دھارا، نہ سکے کوئی بچایا۔ ننو کھنڈ پر تھی لگا اکھاڑا، کلجگ کوک رہیا نچایا۔ گھر گھر پھرے پنچم دھاڑا، پنچم ت رہی جلائی۔ گرگھ ورلے پایا ہر کرتارا، جس جن بخشے سچ سرنایا۔ کایا مندر میت مرارا، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر ہر مندر، ہر شبدی شبد جنائندا۔ ناد وجائے ڈوگھی کندر، اندھ اندھیر گوانندا۔ من پنکھی دہ دشانہ بھوے بندر، شبدی ڈوری آپ بندھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائندا۔ شبد ڈوری بنھے من، گر سنگر وڈ وڈیایا۔ جوت زرنجن چاڑھے چن، زرنجن نور کرے رُشٹایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈا دیوے بھن، مایا ممتا موہ چکایا۔ لیکھے لائے جننی جنیا جن، جو جن رسنا ہر ہر گایا۔ ایک راگ سنائے کن، انحد ساچا تال وجایا۔ دو جہانی بیڑا دیوے بھن، بھو ساگر پار کرایا۔ کچھنڈ دوار وسائے نہ کوئی چھیری نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک زرائن نر، ہرجن ساچے گود اٹھایا۔

☆ ۲۱ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی گردیو سنگھ دے گھر پنڈ ڈسانجھ خرد ضلع جالندھر ☆

سو پڑکھ زرنجن گن ندھان، ہر پڑکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ ایکنکارا کھیل مہان، سری بھگوان ویس وٹایا۔ آد زرنجن جوتی نور ڈمگان، پڑکھ ابناسی ویکھ وکھایا۔ پار برہم پر بھ ہو پردھان، برہم اپنی انس اپایا۔ وشنوں دیوے ساچا دان، اپنے انگ لگایا۔ برہما ویتا اک نشان، ساچی وڈیا کرے پڑھایا۔ شکر دیوے دھر فرمان، ایکا تھم سنایا۔ ترے گن مایا کر پردھان، پلے گنڈھ بندھایا۔ پنچ تت آپ اچجائے آپ نشان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال رلایا۔ من مت بدھ دیوے مان، زرنجن اپنی کھیل کھلایا۔ کایا مندر سچ مکان، نو در آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل گن ندھان، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا ویکھ وکھایا۔ سو پڑکھ زرنجن شاہو بھوپ، ہر پڑکھ زرنجن ست سروپ اکھوانندا۔ ایکنکارا جائے ٹھ، آد زرنجن

ویکھ وکھائندا۔ سری بھگوان ابناسی اچت، پُرکھ ابناسا میل ملائندا۔ پاربرہم سہائے اپنی رت، برہم بھلواری آپ لگائندا۔ وشنوں ونسی ساچا سٹ، برہما
 سنگ نبھائندا۔ شکر میلا ویکھے لگ، بھو ابھید چھپائندا۔ ترے گن مایا لایا بوٹا، پنچ تت ڈال وکھائندا۔ من مت بدھ دیوے جھوٹا، سچ ہلارا اپنے ہتھ
 رکھائندا۔ نو در ویکھے خالی ٹھوٹھا، ساچی دست نہ کوئے بھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آد انادی ناؤں دھرائندا۔ سو پُرکھ
 زرنجن اپنا گیتا، ہر پُرکھ زرنجن سنگ نبھایا۔ ایکنکارا اک اتیتا، آد زرنجن زرنجن جوت کرے رُشایا۔ سری بھگوان ٹھنڈا سینا، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھایا۔
 پاربرہم چلائے اپنی ریتا، برہم اپنا ویس وٹایا۔ وشنوں ونسی پت پت پتیتا، برہما برہم برہم درسایا۔ شکر تن من آپے جیتا، ترے گن ناتا توڑ ٹڑایا۔ پنچ تت
 وکار نہ ڈیٹھا، زرنجن سرگن ناؤں دھرایا۔ اپنا ناؤں ندھانا آپے پیتا، اپنا پیالہ مکھ لگایا۔ آپے ٹھنڈا آپ سینا، آپے اگنی تت جلايا۔ آپے وسیا اپنے چیتا،
 گھر مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن نور نور رُشایا۔ سو پُرکھ زرنجن جوت اجالا، ہر پُرکھ زرنجن ایکا روپ وٹایا۔
 ایکنکارا کھیل زالا، آد زرنجن بھو نہ رانیا۔ پُرکھ ابناسی چلے اپنی چالا، سری بھگوان ویس دھرائیا۔ پاربرہم وسے وسائے سچی دھر مسالہ، در گھر ساچے
 سو بھاپایا۔ برہم برہم کرے پرتپالا، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ وشن برہما شو بن دلالا، ترے گن جوت کرے رُشایا۔ پنچ تت گڑھ آپ سمجھالا، ساچا رنگ
 رنگایا۔ اندر وسیا دین دیالا، اپنا مکھ چھپایا۔ اک سہائے سچی دھر مسالہ، گھر مندر سو بھاپایا۔ جوت زرنجن دیک بال، کملا پاتی ویکھ وکھایا۔ آپ جوئے
 آپ سوائے اپنی مالا، اپنے دھاگے آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، زرنجن دھار ایکنکار اپنی آپ اُپجایا۔ سو پُرکھ زرنجن آد
 انت، ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹائندا۔ ایکنکار سری بھگونت، پُرکھ ابناسی ناؤں دھرائندا۔ پاربرہم جانے اپنی بنت، برہم برہم آپ اُپجائندا۔ برہما وشن شو
 متان ایکا کنت، کنت سہاگی اک اکھوائندا۔ ترے گن مایا پنچ تت لکھ چوراسی جیو جنت، لوک مات آپ دھرائندا۔ نال رلایا ہوئے ہنگت، کام کرودھ
 لو بھ موہ ہنکار سگلا سنگ رکھائندا۔ آشا ترسنا بھر بھنڈار، جیو پرانی کھیل کھائندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، بھو ابھیدا بھو چھپائندا۔ رنگ رنگیلا رنگ مانے
 وچ سنسار، آپ اپنی کل ورتائندا۔ سنت ساجن لئے اُبھار، آپ اپنی بو جھ بھجائندا۔ بند کواڑی کھول کواڑ، در گھر ساچا آپ وکھائندا۔ ناتا توڑے پنچم

دھاڑ، پنچم ناد دُھن سنا سندا۔ ساچے مندر دیوے واڑ، آپ اپنا گھر دکھا سندا۔ انحد شبد سچّی دُھنکار، دُھن انادی آپ الائندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار،
 سچ سرور آپ نہا سندا۔ آتم سیجا ہوتیار، ست سرؤپی آسن لائندا۔ کملاپاتی میت مرار، سنت سہیلے میل ملا سندا۔ میٹے رین اندھیری راتی وچ سنسار،
 جوٹھا جھوٹھا موہ چکا سندا۔ گھر محلہ سوہے اک دوار، گھر گھر وچ ویکھ دکھا سندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں دھرا سندا۔
 سو پُرکھ نرنجن نرنکار، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ دکھایا۔ ایکنکار کرپا دھار، آد نرنجن ڈمگایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، سری بھگوان بھوونہ رایا۔ پاربرہم پر بھ ہو
 تیار، برہما ویتا ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دے آدھار، ترے گن ساچا سنگ نبھایا۔ پنچم بنھے اپنی دھار، من مت بدھ پلانال بندھایا۔ کام کرودھ لوبھ
 موہ ہنکار کرتیار، آسا ترسنا جوڑ جڑایا۔ لکھ چوراسی کھیل اپار، ہر ساچا رہیا کھلایا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ایکاکار، اپنی رہیا کرایا۔ شبد اگنی بول جیکار،
 گھر گھر مردنگا دے وجایا۔ سارنگ کنگ نہ کوئے ستار، سنگی ناد نہ ہتھ اٹھایا۔ اپنا راگ گائے اپنی وار، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ سنت سہیلے کر پیار، آپ
 اپنا در کھلایا۔ اک کرائے وچ واپار، اپنا نام ہٹ وکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا آپ اکھوایا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ،
 بے عیب پرورد گاریا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے سچ صلاح، میل ملاوا ایکونکارایا۔ آد نرنجن آپ جگا، پُرکھ ابناسی ڈمگا رہیا۔ سری بھگوان سگلا سنگ رہیا نبھایا،
 پاربرہم پار کر رہیا۔ برہما برہم کرے سچ نیاں، سچ وچولا آپ اکھوارہیا۔ برہما وشن شو سیوالا، ساچا حکم سنا رہیا۔ ترے گن بندھن آپے پا، پنچم جوڑ جڑا
 لیا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، اپنا کھ چھپا لیا۔ نرگن باقی جوت ٹکا، کملاپاتی ویکھ دکھا رہیا۔ بوند سوانتی آپ چوا، نچھر جھرنایا اک جھرا رہیا۔ اک اکنتی ڈیرہ لا،
 گھر گھر وچ سو بھاپا رہیا۔ کنت سہاگی اک منا، انحد راگ الا رہیا۔ اتم ذاتی آپ اکھوا، برہم اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ ست پرکاس رہیا کرا، نرلیپ رُپ وٹا
 رہیا۔ آلس نندرا وچ نہ جائے آ، اپنا نین نہ آپ دکھایا۔ ترسنا بھکھ نہ جائے ستا، ہوئے روگ نہ کوئے دکھایا۔ ہر سنتن ویکھ کرے سچ سبھا، آپ اپنا
 نام وڈیا لیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جس جن اُپر دیا کما لیا۔ آپے جانے اپنا سچ نیاں، دوسر لیکھ نہ کسے لکھا لیا۔ کوٹن کوٹ کوٹ کوٹی ویس وٹا، رو
 س سیوالا لیا۔ منڈل منڈپ ڈمگا، آکاش پرکاش ٹکا لیا۔ گگن گگنتر پھیرا پا، اپنا ڈنک وجا لیا۔ زمیں اسمانا ویکھے تھان، آپ اپنا رنگ رنگا لیا۔ جل

جل دھارا رہیا سما، اپنی بوند آپ ٹپکا رہیا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرا، سو پڑکھ نرنجن ویس وٹا رہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن گیرا دئے ڈا، اینکارا آپ بھوارہیا۔ آد
 نرنجن کھیل کھلا، پڑکھ ابناسی سنگ نبھا لیا۔ سری بھگوان دھام اولاک وکھا، پاربرہم پلا آپ پھڑا لیا۔ برہما جوتی جوت اُپا، دیپک جوتی جوت ڈمگا لیا۔
 وشن شو برہما منگن ایکاناں، ایکاکھ صلاح لیا۔ ترے گن مایا پنچ تت تگن تیرا راہ، کون دوارا رُوپ وٹا لیا۔ من مت بدھ رہی شرما، تیرا بھو کسے نہ پا
 لیا۔ سنت سہیلے آپ اُٹھا، اپنا مارگ آپ سکھا لیا۔ ایکا منتر نام درڑا، ایکا راگ سنا لیا۔ کام کرودھ میٹ مٹا، سچ سچ ورتا لیا۔ ترسنا ترکھا آپ بُجھا،
 امیوں رس جام پیا لیا۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو نام دھرا، سارنگ اپنے لیکھے لا لیا۔ کاغذ قلم نہ لیکھا سکے کوئے لکھا، بنت نہ کوئے بنا لیا۔ شکر باسک
 تشکا گل لٹکا، کنٹھ وش کڈھا لیا۔ وشنوں ونسی راہ تکا، نیتز نین اگھاڑیا۔ پاربرہم بے پرواہ، آپ اپنے گھر سہا لیا۔ سری بھگوان وسے ہر گھٹ تھاں،
 آپ اپنا آسن لا رہیا۔ ابناسی کرتا آپ اکھوا، آد جگادی ڈنک وجا لیا۔ آد نرنجن نور نورانہ نور اُپا، ایکا رنگ رنگا لیا۔ اینکارا ناؤں دھرا، نرگن اپنا بھو
 چھپا لیا۔ ہر پڑکھ نرنجن سیوالا، ساچا حکم سنا لیا۔ سو پڑکھ نرنجن دیا کما، ساچا مارگ آپ جنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت
 اُجالا ہر گوپالا دین دیا، پڑکھ ابناسا کھیل تماشا منڈل راسا، نرگن دھار کھیل اپار اپنی آپ کرا رہیا۔ سو پڑکھ نرنجن اگم اتھاہ، بھو کوئے نہ پائندا۔ ہر
 پڑکھ نرنجن سچ ملاح، سچ بیڑا آپ چلا سندا۔ اینکارا وسے اپنے تھاں، تھان تھنتر اک وکھائندا۔ آد نرنجن اپنا پردہ آپ لاہ، اپنا رُوپ آپ چکا سندا۔
 ابناسی کرتا عقل کل اکھوا، سری بھگوان سگلا سنگ وکھائندا۔ پاربرہم پر بھ بھو کھلا، آپ اپنا بھو چھپائندا۔ ہنسا ہنسا آپ اکھوا، اپنا انگ کٹائندا۔ برہم
 جوت جوت دھرا، جوتی نور وکھائندا۔ وشنوں ویکھے ایکا تھاں، ایکا رنگ رنگائندا۔ برہما ویتا بن ملاح، لکھ چوراسی رچن رچائندا۔ شکر اتم دئے مٹا،
 حکمی حکم پھرائندا۔ ترے گن ملے نہ کوئے تھاں، پنچ تت ڈیرہ ڈھائندا۔ آتم برہم برہم ویکھ وکھا، ہر جن ساچے آپ جگائندا۔ شبد اگنی پکڑے بانہہ،
 ساچا پلو اک وکھائندا۔ سکھا سہیلا اک اکیلا گرو گرو چیلایر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پڑکھ ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہار ایکونکار، اینکارا اپنی کھیل کھلائیا۔ آد جگادی جگا جگتتر کرنہار، کرتا پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ مورت اکال زاکار ہو تیار،

نور نور ڈمگائیا۔ اجونی رہت سوہے بنک دوار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ زربھے ایکا دھار، ایککارا آپ چلائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، زرگن سرگن روپ
 وٹائیا۔ آپے گر پیر بن اوتار، سادھ سنت کرے رُشائیا۔ کملاپاتی دیوے داتی اگم اپار، ساچی ہائی اک گھلائیا۔ چوڈاں ہٹاں تاکی کھول کواڑ، لہنادینا باقی
 آپ مُکائیا۔ ساچا ساقی بھر پیالہ امرت جائے پیائے پلاونہار، شبد گھوڑے راکی آپ چڑھائیا۔ خاکی خاک دے آدھار، پاکی پاک کرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ جگ کرتا ہر نام رکھ، اپنا کھیل کھلائندا۔ زرگن سرگن ہو پرتکھ، گر سننگر ناؤں دھرائندا۔
 سنت ساجن کرے وکھ، اپنے مارگ آپے لائندا۔ جگت جیو جہان دیوے متھ، سمرتھ ویس وٹائندا۔ جگا جگنتر مہما کتھنی اکھ، کتھ کتھانہ کوئے سنائندا۔
 آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائندا۔ لکھ چوڑا سی پائے نتھ، چاروں گنٹ پھرائندا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، اپنا نام آپ درڑائندا۔ آپے ویکھے
 جگت گھاٹ، تیرتھ تٹ کنارہ پھول پھلائندا۔ لیکھا جانے آن باٹ، مات گر بھ بھیو چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنا مارگ لائندا۔ سنجگ تریتا دواپر مارگ لایا، چار گنٹ وٹی ودھائیا۔ چار ورن چار گنٹ چوتھے جگ کھیل رچایا، کال قلندر رہیا نچائیا۔ اندرے اندر گیڑ
 ۱۲۵۰ دوا یا، دس کسے نہ آئیا۔ من بندر دہ دشا پھرایا، بن پنچھی کھوجن جائیا۔ ست سروپ نظر نہ آیا، جنگل جوہ اُجاڑ بھرواس ڈھونڈے سرب لوکائیا۔ بند
 خلاص نہ کوئے کرایا، سنت مہنت چار گنٹ بیٹھے دھونیاں تائیا۔ زرگن جوت نہ ہوئے رُشایا، گھر گھر دیپک رہے جگائیا۔ ہر کنت سہیلانہ کسے منایا، بن
 سخی نہ منگل گائیا۔ کایا چولی رنگ بسنت نہ کسے چڑھایا، کپڑے رنگ رنگ رہے دکھائیا۔ ساچا منتر نہ کسے درڑایا، من سنسانہ کوئے چکائیا۔ سہاگی چھند
 کسے نہ گایا، شاستر سمرت جگت پڑھائیا۔ پرمانند نہ کوئے چکھایا، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ گیان نیتز نہ کوئے گھلایا، جگت نیتز رہے نکائیا۔ ساچا جام نہ کسے
 پیایا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے نہائیا۔ آتم دیو ایشٹ نہ کسے منایا، گر پیراں رہے سپس جھکائیا۔ برہما وشن شو نہ سیو لگایا، سیوا کر کر تھکے گھال پوری نہ کوئے
 کرائیا۔ پاربرہم نہ نظری آیا، زرگن ملے نہ ساچا ماہیا۔ جگت گیان رہے درڑایا، سچ گیان نہ کوئے سنائیا۔ سنسکرت ہندی شاستری اُردو فارسی رہے سنایا،
 نش اکھر وکھر کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ ہر کاشد لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا، رسنا جہوا کوئے نہ گائیا۔ دوئے کن نہ کوئے سنایا، بتی دند نہ بول بلایا۔

ڈھولک پھینانہ کوئے وجایا، سیس دھڑ نہ کوئے ہلایا۔ گرگھ ورلے اندر چڑھ ساچے مندر وڈ نج آتم جن درشن پایا، بھلی سرب لوکانیا۔ آپا پرکا بھو
 چکایا، ہوئے رہی نہ رانیا۔ نو در دا پندھ مکایا، گھر دسویں میلا سہج سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ زرنجن گھر گسبھر، ہر
 پُرکھ زرنجن کرے ست سریر، ایکونکار دیوے دھیر، آد زرنجن چوٹی چڑھ اخیر، ابناسی کرتا کٹے ہوئے پیڑ، سری بھگوان لکھ چوراسی توڑ زنجیر، پاربرہم
 بخشے ساچا سیر، برہم میلا سہج سُبھانیا۔ برہم میلا گھر مندر اندر، ہر ساچا سگن مناسندا۔ لیکھا جانے ڈوگھی کندر، ٹیڈھی بنک آپ بھوانندا۔ تن میلا ٹے
 جندر، ساچا راہ آپ سہانندا۔ دئی دوتی ڈھٹھے کندھ، مایا متا پردہ لاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ زرنجن ہر مہربان، ہر
 پُرکھ زرنجن دیوے دان، ایکنکار کرے دھیان، آد زرنجن والی دو جہان، پُرکھ ابناسی وڈ مہربان، سری بھگوان دیوے مان، پاربرہم برہم کر پچھان، آپ
 اپنے انگ لگایا۔ انگیکار کرے سمرتھ، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ ہر پُرکھ زرنجن چلائے اپنا رتھ، ایکنکارا حکم سنایا۔ آد زرنجن جوت جگائے لٹ لٹ،
 پُرکھ ابناسی سو بھاپایا۔ سری بھگوان وسنہارا گھٹ گھٹ، پاربرہم دے وڈیایا۔ برہم دکھائے ایکاہٹ، ایکانج کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ایکنکار زراکار زرنجن سرگن کھیل اپار، گرگھ ساجن جائے تار، جگا جگنتر لے اوتار، سبج تریتا دوپر دے ادھار، کلجک ویلا اتم آیا۔ کلجک
 ویلا اتم آیا، چار کنت گرا لندا۔ ورننا برناں رولا پایا، ساچی سرن نہ کوئے دکھاندا۔ اوچاں نیچاں ڈنک بجایا، ایک رنگ نہ کوئے رنگاندا۔ راو رنکاں
 نہ کوئی انگ لگایا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھاندا۔ بھگھانگا سرب گرلایا، ساتک ست نہ کوئے ورتاندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہو یا ہلکایا، چاروں کنت
 ناچ کرائندا۔ جوٹھ جھوٹھ ڈور وواہیا، کلجک قلندر دہ دشا پھیری پاندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں اشٹ دیو نہ کوئے منایا، گھر گھر اپنا راہ دکھاندا۔
 سادھاں سنتاں اندر کایا ہوئے گڑھ بنایا، جگت گیان سرب وڈیایا۔ وید چار پڑھ پڑھ وواد ودھایا، پُران اٹھاراں گا گا بھرم بھلایا، شاستر سمرت توڑ نہ
 کوئے نبھاندا۔ گیتا گیان رہے سنایا، کاہنا کرشنا نظر نہ آئندا۔ انجیل قرآن واہن واہیا، ملا شیخ مسائق دستگیر اولیا پیر شیخ مسائق مہبان بیدوبی خیر یا
 اللہ نور الہی نہ دھیر دھرا لندا۔ حق حقیقت نہ پھڑیا پلا، لاشریک نہ ویکھ دکھاندا۔ چار ورن دئی دوتی لگا سلا، کھتری براہمن شوڈر ویش ساچا کرم نہ

کوئے کماندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ہويا جھلا، دھیرج جت ست سنتو کھ گیان نہ کوئے درڑا سندا۔ رانی اللہ نہ پھڑے پلا، کلجک ویلا انتم آسیندا۔ نانک
 نرگن سچ سندیسہ ایکا گھلا، نام ست درڑا سندا۔ دپیک جوت گیان ایکا بلا، ساچی سکھیا سکھ سمجھاندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے رلا، آتم برہم ناؤں
 دھرا سندا۔ ایش جیو پھڑایا پلا، سگلا سنگ نبھاندا۔ آپے جیتن رہیا اگلا، وسادی نام دھرا سندا۔ آپے شیخ وکارا بولے ہلا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اپنی دھار بندھاندا۔ آپے نانک گو بند دھار، ساچی شبد پڑھاندا۔ آپے روپ ناد انادی دیکھے ویکھنہار، آد
 جگادی وڈ وڈیاں۔ شبد دُھن بول جیکار، لوآں پُریاں آپ سنانیا۔ برہما وشن شو کریا خبردار، کروڑ تیتیسے دے انگڑاں۔ سُرپت راجے اند دے ہلار، آپ
 اپنا ڈنک وجانیا۔ اُچے ٹلے پاوے سار، نیناں دیوی ایکا ہون وکھانیا۔ ایکا سمرے پُرکھ اکال، ساچی چنڈی آپ منانیا۔ اشٹ دیوگر کرتار، نر بھے روپ
 نال ملانیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹانیا۔ ایکنکار کرپسار، آد نرنجن دے صلاحیا۔ پُرکھ ابناسی میت مُرار، سری بھگوان کری
 گُرمانیا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ گو بند میتا وچ سنسار، اپنے کنٹھ لگانیا۔ اپنا بخشے چرن پیار، سنگھ روپ آپ وٹانیا۔ لیکھا لکھیا نہ جانے
 کوئے سنسار، من مت بُدھ نہ کوئے چترانیا۔ نر بھے ورتے ایکونکار، سنگھ پہلا موکھ دھراںیا۔ ورن گوت توں وسے باہر، اپنا گوڑ آپ جنانیا۔ مرے نہ
 جے وچ سنسار، سو سنگھ وڈ وڈیاں۔ جس سنگھ کھائے جم کال، سو سنگھ نہ مات اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکنکارا ہر نرنکارا، نرگن
 رکھے اپنی دھارا، لکھ چوراسی کرپسار، سادھاں سنتاں دیوے نام ادھارا، نرگن جوتی دیپ اجیارا، کملاپاتی ویکھنہارا، بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھارا، گھر مندر
 اندر ملے میل ہر میت مُرار، برہم پاربرہم سمانیا۔ ساچا میلا پُرکھ سلطان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرا سندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ایکنکارا رنگ
 چڑھاندا۔ آد نرنجن جانی جان، گھر مندر سو بھاپاندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا مان، تخت تاج آپ سہاندا۔ پُرکھ ابناسی ہو پردھان، در دربان
 سیو کماندا۔ پاربرہم سُن فرمان، حکمی حکم وجاندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ ویکھے مار دھیان، برہم اپنی دھار بندھاندا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان،
 ایکا سکھیا سکھ سمجھاندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آد انت سری بھگونت دیونہارا جیوا دان، آتم برہم دست اُکھاندا۔ نرلیپ سدا سنکھپ بھویو ابھیدا ابھویو لکھ

اگوچر اگم اتھاہ اپنا کھیل کھلائندا۔ جگا جگنتر ناد انادی کرے سچ نیاں، شبد وچولا اک رکھائندا۔ ساچا بول سنائے تھاؤں تھاں، نام جیکارا ایکا لائندا۔
 نرگن تولا بن ملاح، لکھ چوراسی اپنے کندے پائندا۔ جن بھگتاں ہولا بھار دئے کرا، منمکھاں پاپاں بھار سر رکھائندا۔ دوویں مارگ لئے چلا، اپنی رچنا
 آپ رچائندا۔ رائے دھرم سنگ رلا، در ساچے آپ سہائندا۔ گرگھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت سنت سہیلے پھڑ پھڑ بانہہ، لکھ چوراسی پار کرائندا۔ منمکھ جیو
 گاگ دُشت ڈراچار ایکا دھکا دیوے لا، شوہ دریا آپ رڑھائندا۔ رائے دھرم پھڑ پھڑ دئے سزا، کنجھی نرک پوائندا۔ چتر گپت حساب نہ دئے مُکا،
 کرماں لیکھ نہ کوئے مٹائندا۔ لاڑی موت لئے پرنا، کال اپنا سگن منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ اگادھ
 اگادھ بودھ لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ لیکھا ہتھ کرتار، بھیو کوئے نہ پائندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، اپنی کرنی کرت کمائندا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، منمکھ
 وہندی دھار بہائندا۔ لہنا دین چُکائے چار یار، پنچم جوتی جوت ڈمگائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، نرگن اپنے ہتھ رکھائندا۔ شبد اگمی مارے مار، جگت نیز
 دس نہ آئندا۔ من مت بدھ کی کرے وچار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائندا۔ جس سر ہتھ دھرے آپ نرکار، سو جن ساچی بوُجھ بُجھائندا۔ کلجک ڈونگھا
 ساگر وہندی غار، نہ کوئی بیڑا پار کرائندا۔ مایا ممتا لڈیا بھار، جوٹھ جوٹھ نہ کوئے اٹھائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہیا لکار، آسا ترسنا انگ لگائندا۔
 بن سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، لکھ چوراسی جم کی پھاسی رائے دھرم پھند نہ کوئے کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن نرائن ہر نرکارا، نہہکلنک وجے ودھائیا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کارا، لکھ اگوچر دئے کرائیا۔
 ہڈ ماس ناڑی چڑے وسیا باہرا، پنچ تت نہ کوئے رکھائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سگلا ساتھی سانجھا یارا، ساچا سنگ نبھائیا۔ گوہند میلا
 سٹ ڈلارا، شبد وٹی ودھائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، بیٹھا آسن لائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچاٹلا پر بت رہیا جنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، برہم پار برہم سمائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا،
 جگ جگ کرے نام پڑھائیا۔ ہر جن نبھائے تیرا ساٹھا، تیری سیوا آپ کمائیا۔ لیکھے لگے پوجا پاٹھا، جو جن ہر ہر رسنا گائیا۔ پورب جہاں کرے پورا گھاٹا،

اگے لیکھا آپ لکھائیا۔ مستک دپیک جوت جگے للائا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ آتم سیجا دیکھے کھاٹا، نام ببا نے آپ چڑھائیا۔ لہنا دین چکائے آن باٹا، مات گربھ پھیر نہ آئیا۔ اگے رکھی نیڑے واٹا، پچھلا پنڈھ رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا مکائے تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ نہاؤن کوائے نہ جائیا۔ بجر کپائی جس جن پردہ پاٹا، گنگا گوداوری سُستی جمنا وگن واہو داہیا۔ پاربرہم پر بھ ملیا میتا، گوبند اپنی گود اٹھائیا۔ ہر چرن کول بندھایا ساچا ناتا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ میٹے رین اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھائیا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھا، کایا مائی لیکھے لائیا۔ انتم ویلے پچھے واٹا، سننگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ دو جہاناں ہووے راکھا، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ سرب کلا آپے سمراتھا، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن سرگن اپنی جوتی جوت لئے ملائیا۔

☆ ۲۲ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی مل سنگھ دے گرہ پنڈ للیاں کلاں ضلع جالندھر ☆

سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ اپائیا۔ ایکنکارا روپ نرکارا، روپ رنگ نہ کوائے جنائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جوتی نور ڈمگائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم پر بھ کھول کواڑ، در دروازہ آپ کھلائیا۔ سُت ڈلارا کر پیار، ساچے شبد وجے ودھائیا۔ برہم روپ پرگٹ وچ سنسار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو دے ادھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ترے گن مایا رنگ کرتار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ نرگن سرگن کرنی کرے کار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اجونی رہت ہو تیار، لکھ پوراسی ڈیرہ لائیا۔ اندر باہر کپت ظاہر، بھيو اہیدا بھيو چھپائیا۔ کملاپاتی میت مُرار، دپیک باقی اک جگائیا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھار آپ وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ویس وٹائیا۔ آد جگادی اک اکلا، ایکا رنگ سماندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے سچ محلہ، سچھنڈ دوار سو بھا پاندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ سنگھاسن ایکا ملا، تھر گھر اپنا آپ اپاندا۔ آد نرنجن اپنے دپیک آپے بلا، جوتی نور ڈمگائیا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ اگم اتھا، بے پرواہ بھيو نہ آئندا۔ پاربرہم آپ اپائے اپناناں، آپ ایکا

نہکنک ہر شبد بھزار بھاگ ۸

نعرہ لائندا۔ ساچا ناؤں نرنکار رکھا، ہر گھٹ نام نامہ شبد سنائندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، آکاش پرکاس ویکھ وکھائندا۔ رُو سس تارا
 منڈل دے لکھا، آپ اپنا بندھن پائندا۔ دھرت دھول جل بنب رکھا، اگنی جل میل ملائندا۔ پون پونی رہیا سما، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی بخشے آپ
 صلاح، اپنا متا آپ پکائندا۔ نرگن نرگن بن ملاح، نرگن بیڑا آپ چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دِیالا ایکنکار
 بھیو گھلائندا۔ اپنا بھیو آپے کھول، ہر ساچے شبد جنائیا۔ سچ دوارے وجے ڈھول، اپنا نعرہ آپ لگائیا۔ اپنے کنڈے آپے تول، ایک تولا بنے بے پرواہیا۔
 لکھ چوراسی جائے مول، برہما وشن شو سیو کمائیا۔ امرت بھرے ساچے کول، نا بھی مکھی آپ بھوائیا۔ لیکھا جانے دھرت دھول دھول، دھرت دھرنی
 ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکار، ہر پُرکھ نرنجن سیوادار، ایکنکار کر پسار، آد نرنجن جوت اُجیار،
 ابناسی کرتا بھر بھنڈار، سری بھگوان دے آدھار، پاربرہم ورتے ورتا وے وچ سنسار، برہما برہم دے ہلار، سچ ہلارا آپ وکھائیا۔ برہما اُپنیا ہر
 نرنکار، برہم ویتا ویس وٹائندا۔ چڑھیا چنیا وچ سنسار، ساچا مارگ آپے لائندا۔ دو جہانی بھرے بھنڈار، ایکنکارا نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ چھپر چھنیا
 ۱۲۵۵ ۱۲۵۵
 ویسا نہ کسے محل منار، چار دیوار نہ کوئے بنائندا۔ گھر مندر سوہے اک گھر بار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائندا۔ تھر گھر بیٹھا میت مُرار، گر چیلانہ کوئے
 سہائندا۔ آپ اپنی جان کار، اپنی کل آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد کھیل برہما پاربرہم آپ کھلائندا۔ کھیلے
 کھیلنہار اگم اپار، پُرکھ اگم وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنا کما، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ آپے سیوالا وے سورج چنّا، حکمی تھم سرب پھرائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال ایک ایک اکھوائیا۔ ایک ایک ایک پسار، آد جگاد کرائندا۔ ایک رُپ انوپ نراکارا، نرگن ناؤں
 دھرائندا۔ ایک جوت جوت اُجیار، جوتی جوت ڈمگائندا۔ ایک برہم برہم کر پسار، پاربرہم آپ ہو جائندا۔ ایک وچ وچ و نجارا، چوواں لوکاں ایک ہٹ
 گھلائندا۔ ایک مندر اک دوارا، در دروازہ آپ گھلائندا۔ لکھ چوراسی آپ پسار، ایک ویکھ وکھائندا۔ ایک شبد اک دھنکارا، اند شبد تال و جائندا۔ ایک راگ
 راگنی پاوے سارا، گھر منگل ایک گائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناسی کرتا ناؤں دھرائندا۔ ابناسی کرتا ایک پیتا، ایک رنگ سمایا۔

سچکھنڈ وسے اک اتینا، دس کسے نہ آیا۔ تھر گھر نواسی پتت پُنیتا، پتت پاپی لئے ترایا۔ آد جگادی ٹھانڈا سینتا، اگنی تت نہ کوئے دسایا۔ جُگا جگنتر جانے اپنی ریتا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ جُگا جگنتر ساچی کار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل اپار، اینکارا ویکھ وکھایا۔ جوت نرنجن ہو اُجیار، آد نرنجن دئے صلاحیا۔ سری بھگوان پائے سار، پُرکھ ابناس وڈی وڈیایا۔ پاربرہم بھر بھنڈار، برہما وشن شو لیکھ لکھایا۔ ساچے مندر کھیل نراکار، سچکھنڈ دوار وجے ودھایا۔ گنوتا گائے اپنی وار، اپنا ڈھولا آپ الاپا۔ آپے ہوئے سُننیہار، رس رسیا ساچا ماہیا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، ویکھنہارا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو پرکاس پر تھمی آکاش آپ کرایا۔ پر تھمی آکاش کھیل اولا، ہر سنگر آپ کرا سندا۔ اپنا در آپے ملا، سچ سنگھاسن آسن لاسندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پونی پون ساسندا۔ نام سُننیہرا ایکا گھلا، جگ جگ حکم چلا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی ایکا ناد وجا سندا۔ ساچا ناد شبد ڈھنکار، سو پُرکھ نرنجن آپ وجایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیوادار، اینکارا ویکھ وکھایا۔ آد نرنجن ہوئے خبردار، سری بھگوان آپ اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی وکھائے اک نشان، پاربرہم رہیا جھلایا۔ سچکھنڈ دوار بول جیکار، ایکا نعرہ دئے سُنایا۔ تھر گھر واسی میت مُرار، گیت سہاگی ایکا گایا۔ برہم برہم تیری دھار، ہر اپنی بند اُچایا۔ وشنو کریا سیوادار، دیوے رزق سبایا۔ برہما سنگے بن بھگھار، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی کرتا دھار، دے مت رہیا سبھایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ اُتہج سیتج بھرے بھنڈار، جیرج انڈ ویکھ وکھایا۔ من مت بدھ کر پیار، چتر بھج میل ملاپا۔ بھو گھ کایا وچ سنسار، ہر ساچا آپ رکھایا۔ نو دوارے جگت کواڑ، جگت کایا گڑھ سہایا۔ گھر وچ گھر کرتیار، اپنا تاک بند وکھایا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، وید کتیب بھو نہ پانیا۔ سنت سہیلے لئے اُہار، ہر بھگت دئے وڈیایا۔ ایکا راگ سُنائے سناونہار، گیت سہاگی آپے گایا۔ اندر مندر کھول کواڑ، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ساتک ست ست ورتایا۔ نر بھے روپ ہر ورتے وچ سنسار، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ آتم سیجا کر پیار، گرگھ ساجن لئے ملاپا۔ پنچم سخیاں میلا اگم اپار، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سہنجنی سیجا ویکھے آپ نرنکار، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ انگن لائے ساچی نار، کنت کنتول ہوئے

سہانیا۔ نام جھولا پر اپار، ہر جن ساچے دئے جھلایا۔ آپے سب توں وسیا باہر، شکر ایہہ سمجھایا۔ بال نادانے ہونا خبردار، تیری سیوک سیوا ویکھ
 دکھایا۔ جو اُتےجے سو دئے سنگھار، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ تیرا لیکھا ہتھ کرتار، دوسر ہتھ نہ کسے پھرایا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ تیرا چلدار ہے
 بھنڈار، تیری کیتی نہ کوئے اُٹایا۔ اتم ویکھے ویکھنہار، پُرکھ ابناسی نرگن اپنا دیپ جگایا۔ پہلا وِشنوں کرے پیار، آپ اپنے انگ لگایا۔ دُو جے برہے
 دئے ہلار، اِکتر منوتر مول چکایا۔ شکر تیرا بیڑا پار، ہر سنگر آپ کرایا۔ اندر رووے زاروزار، تخت تاج سیس رہن نہ پایا۔ کروڑ تیتیاں ہاہاکار، نیتز
 نین نہ رہے وہایا۔ پُرکھ ابناسی مارنہارا اپنی مار، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ بھوگ بلاس نہ کرے کوئی وہار، ساچی راس نہ کوئے رچایا۔ ابناسی کرتا کرے
 کھیل آپے آد جگاد، بھیو کوئے نہ پایا۔ سادھ سنت بے انت کہہ کہہ گئے ہار، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ چارے وید کرن پُکار، پُران اٹھاراں رہے گایا۔
 شاستر سمرت نہ کر سکے وچار، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بودھ اگادھا ہر برہماداشد انادا، آد اناد جگ جگ
 اپنا تال وجائندا۔ شبد ناد ہر سچاناد، ایکا آپ وجائندا۔ جگا جگنتر سنت سہیلے آپے لادھ، آپ اپنا میل ملائندا۔ آپے راما موہن روپ وٹائے مادھو مادھ،
 مگند منوہر لکھمی نرائن آپ اکھواندا۔ آپے کاہنا کرشنا اپنا سازن ساز، نام بنسری اک وجائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی
 کر پسار، کھیلے کھیل اگم اپار، بھیو ابھیدا بھیو کھلائندا۔ جگا جگنتر بھیو کھلایا، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ سچج ساچامات دھرایا، آد پُرکھ سیو کمایا۔ ست پُرکھ
 نرنجن جوت جگایا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سار شبد کرے گڑمایا، ایکا رنگ رنگایا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائے، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن
 راج ناؤں دھرائے، آپ اپنی دیا کمایا۔ در دربان ہر بھگوان چوبدار نہ کوئی رکھائے، سیس جگدیش نہ کوئے جھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلایے، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناسا کھیل تماشنا منڈل راسا، جگ جگ اپنی رچن رچائندا۔ پرتھی آکاشا گھٹ گھٹ واسا،
 پون سواسا لکھ چوراسی آپ چلائندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، لیکھا جانے دس دس ماسا، مات گرہ ویکھ دکھائندا۔ رو
 سس جوت پرکاسا، برہما وشن شو رکھن آسا، کروڑ تیتیاں خالی کاسہ، امرت اپنا جام پیائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در ساچا ہر

کرپا کر، آپے آپ سہا سندا۔ کرپا ندھ گہر گن ساگر، سنگر پُرکھ آپ اکھواسندا۔ سنجگ تریتا دواپر نرمل کرم کرے اُجاگر، کلجک ویلا انتم آسندا۔
 گرگھیاں دیوے نام رتی رتناگر، ساچے کنڈے تول تلا سندا۔ لکھ چوراسی جوٹھ جھوٹھ کریا ونج سو داگر، ساچا ونج نہ کوئے دکھاسندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ایکا ڈنکا نام وجا سندا۔ ساچا ڈنکا ہر بھگوان، ایکا ایک وجا نیا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ
 پھیرا پانیا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جانا۔ نو ست کھیل سری بھگوان، جیرج انڈ پھول بھلانا۔ ہر جن ساچے دیوے مان، گھر میلا سنج سُبھانیا۔
 سخیاں میلا گونی کاہن، منڈل راس اک رچانیا۔ مٹمکھاں مارے ایکا بان، نکھی دھار آپ رکھانیا۔ جو جن ہر دے ہر ہر گان، انتر میلا میل ملانیا۔ ایکا
 بخشے پد نربان، گھر چوتھا آپ سہانیا۔ تیجے نیز اک گیان، دب نیز ویکھ دکھانیا۔ ایکا دوجا چکے کان، ہوئے ہنگتا رہن نہ پانیا۔ ست ستوادی دیوے مان،
 در ساچا اک دکھانیا۔ ہوئے پرکاس کوٹن بھان، اندھ اندھیر رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھانیا۔
 ہر جن ساچے شب وچولا، گر سنگر ناؤں دھرایا۔ ایکنکار ایکا اکھر آپے بولا، سو پُرکھ نرنجن تال وجایا۔ ہنگ برہم ساچے کنڈے تول، تولنہارا دس نہ آیا۔
 گھٹ گھٹ اندر آپے مولا، رُپ انویا آپ وٹایا۔ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھولا، زمیں اسماناں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجک انتم ویس وٹایا۔ کلجک انتم ویس اول، نرگن جوت کرے رُشنانیا۔ پاوے سار رانی اللہ، چو داں طبقات ویکھ دکھانیا۔ سنگ محمد چار یار گیا چھلا،
 اچھل چھل اپنا کھیل کھلانا۔ عیسیٰ موسیٰ ہویا جھلا، چاروں کنٹ دے دُہانیا۔ سَمیل رُپ سَمیلا، ہر ساچا ویکھ دکھانیا۔ تن بچھہائے بستر نیلا، نیلے والا
 بے پرواہیا۔ رسنا پکڑے ساچا چلہ، سچ کمان کھچانیا۔ نو کھنڈ ست دیپ ڈیرہ ملا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانیا۔ کوئی نہ دسے قلعہ کوٹ اچا مندر ٹلا، چار
 دیواری دس نہ آنیا۔ پاوے سار سکا بلا، پاربرہم ویس وٹایا۔ جن بھگتاں اندرے اندر ملا، جوتی جوت جوت رُشنانیا۔ کول نا بھی بھل کھلا، بھل بھلو اڑی
 آپ مہکانیا۔ بجر کپائی توڑے سلا، شبدا گمی چوٹ لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے در، ہر کھ سوگ نہ کوئے جنانیا۔
 ہر کھ سوگ تھے ناتا، جس جن سنگر سچا پایا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ آپ سنائے ساچی گاتھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ لہنا دینا

چکے تیرتھ تانا، سر سرور اک نہایا۔ پورب جہاں کرے پورا گھانا، اگلا لیکھا لیکھ بنایا۔ اک جنائی پوجا پاٹھا، ایشٹ دیواک دکھایا۔ ایک جوت نرگن جگے
 لانا، اگیان اندھیر گویا۔ ایک اپینا ایک کھانا، ایک روپ نظری آیا۔ ایک امرت ایک بانا، ایک جام پیایا۔ ایک پڑکھ پڑکھ ابناسا، ایک ساچے میل ملایا۔ جن
 بھگتاں ہوئے داسی داسا، جگ جگ اپنا پردھ دھرایا۔ نج آتم رکھے سدا واسا، نرگن سرگن دیکھ دکھایا۔ جو جن گائے سواس سواسا، سوہنگ روپ آپ
 بن جایا۔ ہنگ برہم ہر کھیل تماشا، سو پڑکھ نرنجن دیکھن آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ اکھوایا۔ نر
 نرائن پڑکھ اکال، ایک ایک اکھواندا۔ پرگٹ ہو یا دین دیال، لوک مات ویس وٹاندا۔ چرن دوار کال مہاکال، حکمی حکم پھراندا۔ شبد سروپی بن دلال،
 ہر جن ساچے آپ اٹھاندا۔ سبجک تریتا دواپر جو جن گھالن گئے گھال، کھجگ انتم میل ملاندا۔ کایا مندر دیکھے ساچی دھر مسال، شبد انادی سنگ
 رلاندا۔ اپنا دیپک آپے بال، جوتی نور ڈگمگاندا۔ سرت سوانی کرے سنبھال، شبدی لڑ بندھاندا۔ اچے مندر مار چھال، اپنا پنڈھ آپ مکھاندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لیکھ لکھاندا۔ ہر جن ساچے پایا، ہر سجن میت مرار۔ ایک دوجا بھو گویا، وسریا سنسار۔ تیجانیتز
 اک کھلایا، کھلیا بند کواڑ۔ چوتھے پد ڈیرہ لایا، وانہ لگے تتی ہاڑ۔ پنچم میل سبج سبھایا، پایا پڑکھ پڑکھ کرتار۔ چھیویں مندر اک سہایا، چھپر چھن نہ کوئے
 دیوار۔ ستویں ست ستوادی نظری آیا، نرگن روپ آپ نرنکار۔ اٹھان تتاں جوڑ جڑایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ دئے آدھار۔ نو در
 لکھ چوراسی کھوج کھجایا، بن سنگر کوئے نہ اترے پار۔ دسم دوا ری ڈیرہ لایا، پڑکھ ابناسی میت مرار۔ سنت سہیلے لئے ملایا، پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار۔ گر
 چیلے دیکھ دکھایا، اندر مندر پاوے سارگیت ظاہر۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کر اجیار۔ نرگن جوت نور اجیار، ہر ساچا
 آپ کراندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، سویم اپنا روپ وٹاندا۔ ہنگ برہم پاوے سار، پار برہم دیکھ دکھاندا۔ اگم اگمٹرا اگمٹری کار، ہڈ ماس ناڑی چڑانہ
 کوئے دھراندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، ایک کھنڈا وچ برہمنڈاں اپنا آپ چکاندا۔ ساچا کھنڈا نام کٹار، سو
 پڑکھ نرنجن ہتھ اٹھایا۔ ہر پڑکھ نرنجن رکھے کھھی دھار، دو جہاناں دیکھ دکھانیا۔ اینکارا رہیا لکار، اپنا حکم سنایا۔ آد نرنجن ہو تیار، دیا باقی کرے

رُشنائیا۔ سِری بھگوان خبردار، ثالثِ ثالثی رہیا کمائیا۔ پُرکھ ابناسی توڑے گڑھ ہنکار، ہنکاری گڑھ رہن نہ پائیا۔ پاربرہم کرے وچار، گھٹ گھٹ بیٹھا
 آسن لائیا۔ برہما وشن شو کرن پکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار، کنز بچھپ دے دُہائیا۔ گن گندھرب نہ گائِن اپنی وار، راگ
 ناد نہ کوئے سنائیا۔ ترے گن مایا جگت ادھار، پنچم موہ کرے لڑائیا۔ گھر گھر اندر کھیل اپار، کلج کوڑا رہیا کرائیا۔ ستنام نہ کوئے جیکار، ساچی سکھیا نہ
 سکھ سمجھائیا۔ گا گا تھکا سرب سنسار، گیت گوہند نہ کوئے الائیا۔ نو کھنڈ پر تھی نار و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جھوٹھی رین ستی پیر پیار، لوک
 مات نہ لئے انگڑائیا۔ کروٹ بدلے نہ پُرکھ کرتار، نہ دیوے سچ صلاحیا۔ جھوٹھا ہٹ کرے ونجار، مایا ممتا موہ تُلایا۔ کام کرودھ کر پیار، شاہ سلطان
 گوڑھی نپند سوائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھائیا۔ تیر تھ تھ ہون خوار، گنگا گوداوری سُستی رہی نین شرمایا۔ اٹھسٹھ رووے
 زاروزار، کلج انتم کوئے دے دُہائیا۔ ست سنتو کھ گیا پُرش نار، جیو جنت ننگے تاریاں رہے لائیا۔ انگی انگ کوئے نہ کرے انگیکار، انگ انگ رہے
 کٹائیا۔ منگن منگ ہر دوار، رکھی کیش ویکھ دکھائیا۔ در درویش آپ نر نرکار، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ برہما وشن شو ہمیش گنیش گنپت تیری سُن پکار،
 ا شُبھج تیرا ہوئے آپ سہائیا۔ رُو س دے ادھار، جو بیٹھے راہ تکائیا۔ سنت سہیلے لائے پار، جو دوس رین رہے دھیائیا۔ آپے میلے اپنی وار، میلنہارا
 آپ اکھوائیا۔ سجن سہیلے کر اجیار، گر چیلے ناؤں دھرائیا۔ بھگتاں بھرے بھگتی نام بھنڈار، ساچی دست جھولی پائیا۔ آد شکت روپ کرتار، جوت جوالا
 ویکھ دکھائیا۔ پُرکھ اکالا سانجھ یار، اجوئی رہت بھیو نہ آئیا۔ نر بھے ورتے ہو وچ سنسار، نہہکنا ناؤں رکھائیا۔ وجے ڈنکا دوہری دھار، نو کھنڈ آپ سنائیا۔
 بھیکھ پاکھنڈا دے نوار، کوڑی کریا میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جاگرت جوت جوت جوت اجالا، ہر
 ساچا آپ کرائندا۔ جن بھگتاں بنے سد رکھوالا، جگ جگ سیو کما سندا۔ ایک شبد پہنایے تن ساچی مالا، تن بستر آپ سہا سندا۔ کوٹن کوٹ وچوں گرگھ اکو
 بھالا، سگھ پالا نام دھرائندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آپے بنی مات دللا، آپ اپنی سیو کما سندا۔ پورا کرنہارا بچھلا ہالا، لہنا دینا جھولی پائندا۔ جگت
 جیواں دے سے جگت کنگالا، نام دھن کسے دس نہ آسندا۔ بھل لگایا ساچا ڈالا، ترے ترے ویکھ دکھائندا۔ ترے سٹ بنائی اپنی مالا، من کا منکا نال

پھرائندا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے آپ سہائندا۔ در گھر ساچے سو بھاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن وٹی ودھائیا۔ گھر گھر میلا ساچے کنت، گرگھ ناری خوشی منائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ آد جگاد مہما اگنت، برہما وید بھیو نہ رائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ست ستوادی آپ لکھائیا۔ جس جن توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ساچی سنگت میل ملائیا۔ جوں نانک لیکھا جانے انگد، انگیکار کرے رگھرائیا۔ گرگھ گر سکھ دوجے در نہ ہوئے منگت، جس سر سرتھ ہتھ لکائیا۔ آپے کٹے بھکھ ننگت، جگت ترسنا دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نراکار سرگن دھار، نرگن روپ آپ وٹائیا۔ نرگن سرگن ساچا کھیل، ہر سنگر آپ کرائندا۔ جگاں جگاں وچھڑے میل، ہر ساچے آپ ملائندا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، ساچی سخیاں منگل گائندا۔ وسنہارا رنگ نویل، نج آتم ڈیرہ لائندا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، چتر گپت نہ حساب دکھائندا۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ رہیا کھیل، کلجک جیواں نیتز دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ ساچا کھیل ایکا گر، ایکا شبد جنائیا۔ لیکھا جانے لکھیا دھر، دھر سنجوگی وڈ وڈیائیا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، نام گھوڑا اک دوڑائیا۔ دو جہاناں لائے ایکا پوڑ، ادھو چکار نہ کوئے اٹکائیا۔ گرگھیاں آپے جائے بہڑ، ہر بھگتاں ہوئے سہائیا۔ جگت ترسنا بُجھائے اگت لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساجن پہلوں پار اُتار، لکھ چوراسی کرے پھر خوار، چاروں گنٹ پئے دُہائیا۔ چاروں گنٹ ہاکار، ہر ہر آپ کرائندا۔ ہری ہر ہر بھیو نیار، ہری ہری بھیو کوئے نہ پائندا۔ ہری ہر لکھے لیکھ وچ سنسار، ہر ہری دس نہ آئندا۔ ہری ہر جوت اُجیار، ہر ہری روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے منڈل راس رچائندا۔ منڈل راس شاہو شاباش، ساچے تخت رچائیا۔ سچکھنڈ دوارے پُرکھ ابناس، نرگن اپنا ناچ نچائیا۔ کھیلے کھیل سرب گنتاس، گنونتائگن کہن نہ جائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے پوری آس، آس نراسا نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر آپ اکھوائیا۔ نر ہر نرائن ایکا ایکو نکارایا۔ ہر جن درشن کرائے ایکا نین، ایکا نور کر اُجیارایا۔ سنت کنت بھگت بھگونت ایکا دھام اکٹھے بہن، ایکا مندر رام دھرایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرِگن ویس مات دھر، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ کرتار، کھجگ انتم آپ ورتایا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، شبد چنڈ پرچنڈ اٹھایا۔ پائے ونڈ سرب سنسار، سمت سولاں ویس وٹایا۔ بھیکھ پاکھنڈاں کرے خوار، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ گرگھ گرگھ لیکھے لایا۔

☆ ۲۲ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی پال سنگھ دے گھر للیاں کلاں ضلع جالندھر ☆

بے بے جیکار سرب جی انتر، ہر بے جیکار کرائیا۔ بے بے جیکار سرب گر منتر، ہر منتر وڈ وڈیایا۔ بے بے جیکار سرب بسنتر، بے جیکار اگنی گن گانیا۔ بے بے جیکار گگن گگنتر، منڈل منڈپ بے جیکار الایا۔ بے بے جیکار جگا جگنتر، جگ جگ بے جیکار سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا آپے ویکھ دکھایا۔ بے بے جیکار سرب گونوت، بے جیکار آپ کرائندا۔ بے بے جیکار مہماگنت، بے جیکار بھو کوئے نہ پائندا۔ بے بے جیکار آد انت، بے جیکار جگا جگنتر رکھائندا۔ بے بے جیکار سادھ سنت، بے جیکار ساتک ست ورتائندا۔ بے بے جیکار بھگت بھگونت، بے بے اپنارنگ رنگائندا۔ بے بے جیکار نیاں منت، بے بے اپنا ناؤں دھرائندا۔ بے بے جیکار ساچا سنت، بے جیکار گھر ساچے آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اک اکھوائندا۔ بے بے جیکار ہر بھگوان، بے بے اشٹ گردیو سنایا۔ بے بے جیکار دھر فرمان، بے جیکار سرب سنایا۔ بے بے جیکار گن ندھان، گونوتا گھر گسپھر اپنا گن آپے گانیا۔ بے بے جیکار سننا ایکاکان، ایکاراک ہر الایا۔ بے بے جیکار وچ سمائے پون مسان، بے جیکار جل بنب آپ ٹکایا۔ بے جیکار لوآں پریاں کر پردھان، بے جیکار برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھایا۔ بے بے جیکار کرے سرب کلیان، برہما وشن شو بے بے ایک نعرہ لایا۔ بے جیکار گر پیر دیوے مان، بے جیکار سادھ سنت دے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ایک ویس وٹایا۔ بے جیکار پار برہم، پار برہم وڈی وڈیایا۔ بے جیکار سری بھگونت، بھگتن میلا سچ سبھانیا۔ بے جیکار رو

س کوٹن بھان، اپنا گن ایک آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگال جگلت، اپنی سکھیا اپنے ہتھ رکھایا۔ بے جیکار ایشٹ گردیو، بے جیکار سرب پرکاسیا۔ بے بے جیکار الکھ ابھیو، پاربرہم پُرکھ ابناسیا۔ بے جیکار، لگا ہرجن سچا نینہ، گھر میلا شاہو شتاباشیا۔ بے جیکار امرت برسے مینہ، میگھلا دھار آپ وکھاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے بے رام نام رسن سواسیا۔ بے بے رام نام، رام رام روپ سمایا۔ بے جیکار پورن سرب کام، قادر کرتا آپ کرایا۔ بے جیکار ہوئے نگر کھیڑا سچ گرام، گھر مندر ایک راگ سنایا۔ بے بے جیکار میٹے ترسنا تام، حرس ہوکس نہ کوئے وکھایا۔ بے جیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچے گھر، آد انت وڈی وڈیایا۔ بے جیکار در نرنکار، سچھنڈ سچ سمایا۔ بے جیکار بھر بھنڈار، ہر بھنڈارا اپنا آپ رکھایا۔ بے بے جیکار کرتیار، سیوک سیوارہیا کمایا۔ بے بے جیکار کرتار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا لیکھا آپ جنایا۔ لیکھا لکھنہار گوپال، آد انت اکھوایا۔ جن بھگتاں بنے سد رکھوال، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ لال نمٹے اٹھائے اپنے بال، اپنی گودی آپ بہایا۔ امرت نہائے ساچے تال، دُرمت میل رہن نہ پایا۔ دوس رین کرے پرتپال، سنجھ سویر نہ کوئی جنایا۔ ست پُرکھ نرنجن اپنی گھالے گھال، گرگھ ساچا مارگ لایا۔ شبد اگئی بن دلال، لوک مات ویکھ وکھایا۔ چلے چلائے اولڑی چال، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا رہیا مُکایا۔ لیکھ مُکائے ہر نرنکار، پورب لیکھا رہن نہ پانیا۔ ساچا گھنا کرتیار، تن بستر رہیا وکھایا۔ نیتز نیناں کجل دھار، ایک رنگ رنگایا۔ ساجن پیتا میت مُرار، گھر میلا سچ سُبھانیا۔ ساچی سخیاں کرتیار، در ویکھن آیا چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ پورب لہنا لیکھ مُکاونا، ہر سنگر ویکھ وکھاندا۔ بھيو بھیدا بھيو گھلاونا، وید کتیب نہ کوئے جناندا۔ شاستر سمرت کسے نہ گاونا، نہ کوئی انگ ساماندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا آپ تراندا۔ ہرجن ساچا سجن شاہ، جگ جگ آپ رکھایا۔ پُرکھ ابناسی سیوارہیا کما، چاکر چاک آپ بن جایا۔ کھیلے کھیل بن ملاح، بیڑا اپنا کندھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ بے دیو جگت ادھار، سنگھ پالا پال اٹھایا۔ اکھر پڑھ نہ کرے وچار، جگت ودیا نہ کوئے سنایا۔ پنڈت پاندھے کرن

خوار، گیان دھیان نہ کوئے درڑایا۔ پُستک پڑھے نہ کرے وچار، ایشٹ دیونہ کوئے جنایا۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھار، آتم انتر بو جھ بُجھایا۔ بن کھنڈ تیرا
 سچ دوار، سچ سَنگھاسن ہر وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سبھایا۔ بے دیو اٹھ کر تیری، شبدی شبد جنایا۔ پاربرہم تیری
 رہیا تِج سواری، تیرا لیکھا آپ لکھایا۔ ویکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، سچ سَنگھاسن سو بھاپایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تاری، جس جن اپنی دیا کما یا۔
 لوک مات آئی تیری واری، تیرا تیرے سنگ نبھایا۔ ساچا آسن ویکھ وچاری، ایک دھام سُبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سچ
 سُبھایا۔ سُنیا ناد دُھن دُھنکار، بے دیو بھو نہ آیا۔ کون سبجن میت مُرار، پھڑ پھڑ رہیا ہلایا۔ چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ ویکھے جگت دوار، ہر سبجن دس نہ
 آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ بے دیو ستا پیر پسا، اندھیری رات نہ لئے انگڑایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، زرگن
 زرگن ویس وٹایا۔ بھگتن مینا آیا چل دوار، دیوے دس بے پرواہیا۔ تیری گیتا لکھی اپرا، پر بھ ساچا ویکھ دکھایا۔ نام شبد بھر بھنڈار، بیڑا پار
 کرایا۔ ٹھانڈا سینتا ہر زرنکار، در دروازہ آپ گھلایا۔ زرگن دیپک کر اُجیار، ایکاروپ در سانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ
 رنگایا۔ زرگن زرگن ویکھی دھار، بے دیو نیتز کھولیا۔ پایا پُرکھ اگم اپرا، نیوں چرنی سیس جھکائے بولیا۔ کون در تیرا دربار، کون دوارے بیٹھا ساچا
 تولیا۔ کون تیرا ونج واپار، ہوں گھولی گھول گھولیا۔ پُرکھ ابناسی میت مُرار، سچ سُبھائے اپنا پردہ کھولیا۔ تیرا مندر میرا دوار، دوجا در نہ کوئے ٹولیا۔ توں
 سبجن ہوں میت مُرار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بولیا۔ شبد بلارا نام جیکارا، ہر بے دیو آپ سُنایا۔ اٹھ پیارا کر تیار، زر
 زرنکارا میل ملا یا۔ ناتا سرب سنسارا، استری پُرش نہ ویکھ دکھایا۔ پُتر دھیان نہ کوئے سہارا، ویلے انت نہ کوئے جھڈایا۔ لکھ چوراسی ڈو گھی غارا،
 بن سَنگر نہ کوئے پار کرایا۔ تیرے دوارے آیا زرگن دھارا، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ کرے وبار وچ سنسارا، جگت و دیا مان گویا۔ بھگتاں بھگتی بھرے
 بھنڈارا، توٹ رہے نہ رایا۔ لیکھا لکھنہار کرتارا، کاغذ قلم نہ رکھے شایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا آپ وڈیایا۔ اٹھ بھگت
 ہر آپ اٹھائے، سیوک سیوا آپ کما یا۔ آپے تیرا پندھ مکائے، کھچی آئے واہو داہیا۔ وچ پر بھاس ڈیرہ لائے، ایکا برچھ سُبھایا۔ اپنا نین ہر آپ

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائندا۔ پُرکھ ابناسی شاہ سلطان، بے دیو آکھ سٹائیا۔ مانس جنم کرے تیری کلیان، انتم اپنا میل ملائیا۔ کھجگ انتم کر پردھان، تیرا ت دے اُپجائیا۔ تیری رت وکھائے اک نشان، ساچا بوٹا مات لگائیا۔ تے ڈال کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈالی لیکھے لائیا۔ ترے ڈال اُپجائے ساچے سٹ، ایشٹ درشٹ ایکا پائیا۔ آپے گرداس داس کرے خیال، اپنی بھال آپ کرائیا۔ آپے ساس گراس کرے پرتپال، نچ نواس آپ دھرائیا۔ آپے منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ اکھوائیا۔ آپے ویکھنہارا پرتھمی آکاش، گنگ منڈل آپ سہائیا۔ آپے وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے کھجگ ویکھے پر بھاس، ساچا بوٹا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ڈکائیا۔ ترے ڈاہن مولیا بھل، بھل بھلواری آپ لگائیا۔ پُرکھ ابناسی کھلایا گل، اپنی پنکھڑی ویکھ وکھائیا۔ آپے مالن بن بن رہیا مول، اپنی اچھیا وچ بھرائیا۔ آپے تولے اپنے تول، اپنا کٹدا آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ترے ڈال کرن پکار، بے دیو آگے سیس جھکائیا۔ تیری کرپا ہوئے پار، پُرکھ ابناسی اکھر لکھیا بے پرواہیا۔ ساڈھے تن تن کروڑ پت ہو یا اُجیار، سو پُرکھ نرنجن وٹی ودھائیا۔ تیرا میرا اک پیار، ہوں آئے چل سرنائیا۔ بے دیو کرے وچار، نیز ایکانین اٹھائیا۔ دوہاں وچولا بنے آپ کرتار، کرے بیننتی سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی سُننہار، گھر بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انڈج جیرج اُتبیج سیج اپنی کھانی آپ چلائیا۔ جیرج کھانی اُتبیج دھار، دوہاں میل ملائندا۔ پُرکھ پُرکھو تم کرتیار، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ کھجگ آیا وچ سنسار، ہر ساچا ویس وٹائندا۔ سَنگھ پالا کر وچار، شبد دلاناں رلائندا۔ پھل ڈالا اپر اپار، گر کرتا آپ لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا جھولی پائیا۔ پورب لہنا جھولی پائیا، ہر ساچا بھل نہ جائیا۔ کھجگ بھل انت آپ کھلایا، چاروں گنٹ آپ مہکائیا۔ اپنی قیمت اپنا مل آپ پوایا، دوسرہٹ نہ کسے وکائیا۔ ساچی گل بھاگ لگایا، پوت سپوتائے اُپجائیا۔ سَنگھ پچھمن نام دھرایا، درشن میلا ہر رگھرائیا۔ پرگٹ ہو پرگٹ نام دھرایا، بھل رہے نہ رایا۔ چوتھا انک نہ نال رلایا، تئاں لیکھا سہج سُبھائیا۔ در بیٹھا پنچھی جو سُن سُن رہیا دھیان لگایا، من اچھیا اک وکھائیا۔ چوتھے سٹ جنم دویا، پر بھ اپنا بھیو چھپائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈھے تن کروڑ ڈالی پت، اک اک ڈالے لئے رکھ، آپ اپنی اگھ کھلایا۔ ساڈھے تن کروڑ پت ڈالی، پنج ت میل ملایا۔
 پُرکھ ابناسی کھیل نرالی، بھو کسے نہ پایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالی، جن بھگتاں سنگ نبھایا۔ اپنے ہتھ رکھے خالی، ہر بھگتاں بھگت بھنڈار دکھایا۔ نرگن
 جوت اکال اکالی، عقل کلا وڈیایا۔ دو جہاناں ساچا مالی، لکھ چوراسی بوٹا آپ لگایا۔ جگا جگنت کرے پرتپالی، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساڈھے تن کروڑ وسیا روم روم، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ ساڈھے تن کروڑ رہے پکار، سو پُرکھ نرنجن تیری وڈ وڈیایا۔ ہنگ ہنگتا مٹی
 سنسار، ہنگ برہم اک جنایا۔ سوہنگ شبد بے جے جیکار، جن ساچے رہے گایا۔ سنگھ پالانہ کوئی وچار، بھولے بھاؤ میل ملایا۔ سُر ت شبد نہ کوئی دھار،
 سُر تی سنگر ہتھ اٹھایا۔ جوگ ابھیاں نہ کوئے سنسار، سرب گنتاس میل ملایا۔ آس نراس بھرے بھنڈار، سواس سواس لیکھے لایا۔ تیرا نام سچی دستار،
 ہر نرنکار سیس بندھایا۔ تیرا ست ہری پیار، ہر ہر ہری گن گایا۔ تیرا رنگ چڑھے سنسار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ پورب لہنا دتا اتار، اگلا قرضہ
 اپنی جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دے مت رہیا سمجھایا۔ وڈا میت وڈ بلوانا، وڈا وڈ وڈیایا۔ بھلیا نام اک
 چھن گن ندھانا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائدا۔ شبد اگمی مارے تیر نشانہ، تیر نرالا اپنے ہتھ اٹھائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، گھر ساچا ویکھ دکھائدا۔ ساچے گھر ہر وچولا، ایکا ایک بناائدا۔ سنگھ بشن سنائے ساچا ڈھولا، اپنا بھو کھلایا۔ جے دیو تیرا سچا بولا، ہر ساچا
 آپ سنائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بھلیکھا آپ کڈھائدا۔ جگت بھلیکھا ہر کڈھاونا، ہر سنگر وڈ وڈیایا۔ تیرا لکھیا لیکھ مٹاونا،
 تیری ترسنا جگت بھجھایا۔ پچھلا ویلا یاد کراونا، نہ لیکھا کوئے لکھ سکے جیو رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کایا گھڑی پھول بھجھایا۔
 پورب لہنا ہر کرپا دھاری، پچھلے جنم و جے ودھایا۔ گھر آیا چل آپ نرنکاری، پھر بانہوں لئے اٹھایا۔ بھریا نام شبد بھنڈاری، توٹ رہے نہ رانیا۔ گھر مایا
 دبی کر وچاری، اپنا پلا اک دکھایا۔ دو سد پچاس ڈونگھی گاری، برتن ایکا ایک پانیا۔ جاندی وار آئی ہنکاری، من فرنا و اشنا وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا دے چکایا۔ پچھلی و اشنا پورا گھاٹا، کلجگ انتم آپ کراائدا۔ سمت سولاں ویہہ سو بکرمی تیری مایا ہر سنگت آٹا، چھٹی پوہ

لیکھے لائندا۔ سادھ سنگت لیکھا چکے دُور واٹا، اگلا پندھ نہ کوئے دکھائندا۔ پتّ ڈالی جگے جوت جوت للاٹا، نُور و نُور ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، سنگھ بٹن پھڑایا اپنا لڑ، پلو ایکا ایک بندھائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جگا جگنتر ویکھے مار دھیان، آپ اپنا نرگن سرگن سرگن نرگن ویس وٹائندا۔

☆ ۲۳ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی نصیب سنگھ دے گھر بوپارائے ضلع جالندھر ☆

سو پُرکھ نرنجن آدانت، ہر ہر اپنے رنگ رنگائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار چلائندا۔ ایکنکارا بنائے ساچی بنت، در گھر ساچا آپ سہائندا۔ پُرکھ ابناسی بن بن کنت، ساچی سچ ہنڈھائندا۔ سری بھگوان آپ اپائے اپنا منت، آپے ناؤں دھرائندا۔ پاربرہم مہماگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائندا۔ وِشنوؤں چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام رنگیلا اک اکھوائندا۔ برہما دیوے ایکا دست، برہم برہم برہم جھولی پائندا۔ شکر لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا اکونکارا، آد جگادی کر پسار، ترے گن ساچی رچن رچائندا۔ برہما وِشن شو دھار، ترے گن میلا میل ملائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اجیار، ہر جوت نرنجن دے صلاحیا۔ اکونکارا کھیل نیار، سری بھگوان آپ کھلائیا۔ پُرکھ ابناسی میت مرار، پاربرہم پر بھ سنگ نبھائیا۔ برہم برہم برہم کر پسار، وِشنوؤں لیکھا اک سمجھائیا۔ برہما بخشے ایکا دھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شکر بخشے اک پیار، انتر آتم اک لولائیا۔ ترے گن دے آر پار، ترے گن داتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتائیا۔ ترے گن رہت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمائندا۔ برہما وِشن شو سرت رہیا سنبھال، آپ اپنا سنگ رکھائندا۔ پاربرہم پر بھ ہو دیال، دین دیالا ناؤں دھرائندا۔ سری بھگوان کھیل مہان، پُرکھ ابناسی ویس وٹائندا۔ اکونکارا ہو پردھان، آپ اپنی رچن رچائندا۔ پُرکھ نرنجن جانی جان، جانہارا بھيو چھپائندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ نشان، سچ ساچا ہتھ اٹھائندا۔ سچھنڈ دوارے ہو پردھان، سچ تخت سلطان اپنا آسن لائندا۔ اگم اگم کھیل مہان، الکھ الکھنا آپ کرائندا۔

شاہو بھوپ وڈ راج راجان، در گھر ساچے سو بھا پائندا۔ مندر سہائے اک مکان، تھر گھر واسی تھر دربارا ویکھ دکھائندا۔ جوت پرکاس گن نِدهان، دیا باقی کملا پاتی گھر اپنے آپ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انجو پرکاسا پڑکھ ابناسا کھیل تماشا منڈل راسا در اپنے آپ سہائندا۔ در سہنجنا پڑکھ کرتار، ایکا رنگ رنگائی۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت سروپی ڈگمگائی۔ سو پڑکھ نرنجن بھر بھنڈار، ہر پڑکھ نرنجن سیو کمانیا۔ ایکنکارا دئے ادھار، سری بھگوان کرے گڑمانیا۔ پڑکھ ابناسی میت مرار، پاربرہم پر بھ سگلا سنگ نبھانیا۔ برہم برہم دئے ادھار، وشنوں اپنا ونس سہانیا۔ شکر میلا اک دوار، گھر ساچا اک بُجھانیا۔ برہما ہر ہر بھرے بھنڈار، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ ترے گن لیکھا اپر اپار، رجو طمو ستونال رلائیا۔ راجس تامس سائتک ایکا دھار، ہر ساچا ویکھ دکھانیا۔ برہم کرتیار، ہر لیکھا دئے جنانیا۔ آپ اپنی کرپا کر نرکار، ساکار روپ وٹانیا۔ نرگن کھیل اپر اپار، سرگن میلا سچ سُبھانیا۔ لکھ چوراسی کرتیار، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا نرگن داتا بے پرواہیا۔ آد شکت کھیل مہانا، دیو دیوارو پ وٹانیا۔ پڑکھ اگڑا اولڑی چالا، پڑکھ اکالا آپ رکھانیا۔ ساچے مندر دیپک بالا، گھٹ گھٹ کرے رُشنائیا۔ امرت سر سرور بھریا تالا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ جگ جگ ویس ہر کرتار، نرگن سرگن روپ وٹاندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، بھيو ا بھیدا بھيو گھلا سندا۔ سنت سہیلے کرتیار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ ایکا نام شبد جیکار، ساچا نعرہ آپ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں وڈیاندا۔ جگ جگ وڈا ناؤں ہر کرتار، سو پڑکھ نرنجن آپ اُپایا۔ ہر پڑکھ نرنجن بول جیکار، ایکنکارا ڈنک وجایا۔ آد نرنجن بھے دھار، سری بھگوان ہوئے سہایا۔ پڑکھ ابناسی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ پاربرہم والی دو جہان، برہما میلا سچ سُبھانیا۔ برہما وشن شو دیوے اک گیان، ایکا بھچھیا جھولی پایا۔ اپنا منتر نام کر پردھان، لکھ چوراسی دئے سنانیا۔ بھگت بھگونت اک نشان، لوک مات دئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ بھگت بھگونت ساچی دھار، آد جگاد رکھانیا۔ سنتن میتا آپ نرنکار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گرکھاں دیوے چرن پیار، چرن چرنودک گھ چوانیا۔ گر سکھاں دکھائے سچ دوار، در دروازہ

آپ کھلایا۔ آپے وسے سب توں باہر، ہر گھٹ آپے آسن لایا۔ کملاپاتی میت مُرار، آتم تاکی کھول کھلایا۔ ساچا ساقی ہو تیار، بھر پیالہ امرت جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے نام کرے وڈیایا۔ ہر بھگت ہری گن گانودے، دوس رین پر بھات۔ ہر سنتن نین راہ تکانودے، میٹ مٹان اندھیری رات۔ گرگھ ایک رنگ رنگانودے، اتم ہوئی ایک ذات۔ گرگھ نیوں نیوں سیس نوانودے، لیکھا جانے پتاما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سگلا ساتھ۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، سنکر پُرکھ منایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، گھر مندر دیپ جگایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، اگیان اندھیر چکایا۔ گرگھ وڈیائی دھن، گر سنکر درشن پایا۔ سنکر پورا بیڑا دیوے بٹھ، لکھ چوراسی پار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ ہر بھگتن پیتا اک بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ سنتن دیوے دھر فرمان، دھن انادی شبد جنایا۔ گرگھ میلا والی دو جہان، گھر وجدی رہے ودھایا۔ گرگھ پیتا چتر سُبجان، دیوے درس بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت بھگت بھگونت، گرگھ گرگھ میلا ناری کنت، سچ سہنجنی سیج ہنڈھایا۔ بھگتن اندر وسیا، پاربرہم گر کرتار۔ ہر سنتن مارگ ایکا دسیا، بجر کپائی کھول کواڑ۔ گرگھیں پچھے پھرے نسیا، آد جگادی لے اوتار۔ گرگھ کرے پرکاس کوٹن رو سسیا، لہنادین چکائے دھواں دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہما دھن اناد وجائے سچا جیکار۔ بے جیکارا ہر بھگونت، بے بے دیو ایشٹ دیو منایا۔ پورن جوت سری بھگونت، ہر بھگتن دیکھے تھاوں تھانیا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ گرگھیں بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہنار وڈ وڈیایا۔ گرگھ اُپجائے وچوں جنت، جن جننی لیکھے لایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھے ہوئے ہنگت، مایا متاموہ چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس کر، سنت سہیلے گرو گر چیلے گر چیلے پار کرایا۔ ہر بھگونت بھگتن پیتا، آد پُرکھ لیکونکاریا۔ سنت سہیلا ٹھنڈا پیتا، اگنی تت نہ کوئے جلا رہیا۔ گرگھیں جنائے اپنی ریتا، ساچی سکھیا سکھ سمجھا رہیا۔ گرگھیں دیوے نام انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آرہیا۔ مٹھا کرے کایا کوڑا ریٹھا، جس جن اپنا درس دکھا رہیا۔ سرت سوانی رام پرنائے ساچی پیتا، شبد ہانی میل ملا رہیا۔ ایکان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، ایکا بنسری آپ سنا رہیا۔

ساچا مندر گرو دوار دکھائے مسیتا، کایا کعبہ ہٹ کھلا رہیا۔ کرے کرائے پتت پُنیتا، پتت پاپی آپ ترارہیا۔ جن بھگتاں وسیا سدا سد چیتا، گھر مندر سو بھا
 پا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل کرتا، سبجگ تریتا دواپر ونڈ ونڈائیا۔ چوتھے
 جگ پاوے سار، کلجگ ویکھے کوڑی شاپییا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ شاہ سلطان گئے ہار، راج راجان نہ وڈ وڈائیا۔ وید
 کتیب رہے پکار، شاستر سمرت دین ڈھائیا۔ انجیل قرآنا کوکاں رہے مار، اللہ ہو ہو نعرہ لائیا۔ کوئے نہ سنے کسے پکار، چوداں طبق راہ نکائیا۔ پنج وکارا
 مارے مار، نو در گھر گھر پئی لڑائیا۔ نہ کوئی دسے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی نین شرمایا۔ نہ کوئی سہائی بے عیب پروردگار، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر دین
 گواہیا۔ اُج محراب نہ حُجرہ نہ کوئی کوکے کوک سنائے پکار، بانگ ازان نہ کوئے دکھائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا سو پُرکھ زرنجن پاونہارا سار، ہر پُرکھ زرنجن
 ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا کھیل کھلائی۔ کلجگ انتم کھیل کرتا، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ جن بھگتاں بھرے
 نام بھنڈارا، ہر سنتن سیوالائندا۔ گرکھاں دیوے اک ادھارا، ایکا بوجھ بھجائندا۔ گر سکھاں کرائے ساچا ونج ونجارا، ساچے ہٹ وکائندا۔ کلجگ جیو کوڑ
 گڑیارا، چاروں گنٹ کوڑے دھندے لائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا میل ملائندا۔ ناتا تھامیت مُرارا، بھینا بھنیا سنگ جھڈائندا۔ مات
 پت نہ کرے پیارا، ساچا ہت نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں اُجائندا۔ کلجگ کوڑی
 دھار، چار گنٹ رہی گر لائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا اکھاڑ، کوڑی کریا اپنا ناچ رہی دکھائیا۔ جگت ترسنا رہی ساڑ، ساتک ست نہ کوئے ورتائیا۔ مگر لگی پنچم
 دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہکائیا۔ لگی اگ بہتر ناڑ، دوس رین رہی تپائیا۔ ساچے پوڑے کوئی نہ دیوے چاڑھ، ورننا برناں پئی لڑائیا۔ امرت ملے
 نہ ٹھنڈی ٹھار، اٹھسٹھ تیرتھ بیٹھے مکھ بھوئیا۔ گر در مندر مسجد دھیاں بھیناں کرن واپار، ایشٹ دیو نہ کوئے جنائیا۔ پُرکھ اگتا نہ مرے نہ کدے جتا،
 جگ جگ پاونہارا سار، زرنجن داتا پُرکھ بدھاتا آپے ویکھ دکھائیا۔ پرگٹ ہووے وڈ بلکار، سور پیرا ناؤں دھرائیا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، چند پرچنڈ ہتھ
 اٹھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے وچار، جیرج انڈا تہجج سیتج پھول پھولائیا۔ بھیکھ پاکھنڈ دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مہمکھ جیو وہائے وہندی دھار،

ستونہ دریائے آپ رڑھائیا۔ گرسکھ ساچے لائے پار، ایکانیا نام چڑھائیا۔ گرسکھاں دیوے شبد ادھار، سو پڑکھ زرنجن کرے پڑھائیا۔ ہر ستن پائے آد
 جگادی سار، سارنگ دھر بھگوان میٹھلا آپ اکھوایا۔ بھگت بھگونت کر اجیار، لوک مات کرے رُشائیا۔ کلجگ کوڑا کر خوار، اتم لیکھا دئے مُکایا۔ نہ
 کوئی دیسے نار و بھچار، ساچی سخیاں میل ملائیا۔ منگلاچار گائُن اپنی وار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ پایا کنت ہر ہر بھتار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرسکھ ناری کر
 شنگار، نیتزین رہی مُکایا۔ آتم سیجا خبردار، آلس نندرا رہی مٹایا۔ ساچا میتا بھجاں رہیا پساں، چتر بُج وڈ وڈیایا۔ ٹھانڈا سینا بخشے امرت دھار، آتم رس
 آپ چکھائیا۔ ایکا سیج سہائے ہر کرتار، کرنی کرتا اپنی کرت کماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن میلا ایکا گھر ہر سنت ویکھے
 آپے کھڑ، گرسکھ گھوڑے جائن چڑھ، گرسکھ بندھائے اپنے لڑ، آپ اپنے انگ لگایا۔ گرسکھ ساچے پوڑے چڑھیا، ہر ساچے آپ چڑھایا۔ گرسکھ اپنے
 اندر وڈیا، دوسر سنگ نہ نال لیاہا۔ ستن ساچا گھاٹن گھڑیا، زرنجن سرُگن میل ملایا۔ ہر بھگت بھگونت نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، زرنجن جوت ڈگمگایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ آپ نبھایا۔ ساچا سنگ بھگت بھگوان، آد جگاد نبھائندا۔ ستن میلا والی دو جہان، سچکھنڈ دوارا آپ
 سہائندا۔ تھر گھر واسی گن ندھان، گرسکھ اپنے انگ لگائندا۔ گرسکھ بنائے چتر بُجان، مورکھ موڑھے اپنے دھندے لائندا۔ آتم انتر دیوے اک گیان،
 درشٹ اشٹ اک دکھائندا۔ ایکا راگ سنائے کان، دُھن انادی اند تال و جائندا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائندا۔ پون پانی سب سیو
 کمان، جو جن ہر سرنائی آئیندا۔ جوت زرنجن کرے پرکاش کوٹن بھان، دیا باقی نہ کوئے جگائندا۔ شبد اگئی دھر فرمان، بودھ اگادھ آپ سنائندا۔ درگاہ
 ساچی دیوے مان، مان نمائیاں گلے لگائندا۔ لکھ چوڑا سی چکے کان، جو جن سنگر پورے درشن پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہہکک نرائن ز، گرسکھ اپنے انگ لگائندا۔ انگیکار کر سمرتھ، اپنے انگ رکھائندا۔ سدا سہیلا رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لگائندا۔
 دیوے نام وست انمول و تھ، سچ سمگری جھولی پائندا۔ آپ چلائے کایا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائندا۔ لیکھا جانے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھو ہتھ
 ونڈ ونڈائندا۔ ہر کامندر نہ جائے ڈھٹھ، دوسر کوئے تھر رہن نہ پائندا۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنائستی اپنی سیوا آپے لائندا۔ آپے کھیلے

کھیل مندر مسجد شودوالا مٹھ، گُردوارا گر گر ناؤں دھرا سندا۔ آپے گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، لکھ چوڑاسی آپ بھواسندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا ساگ رچا سندا۔ آپے وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ مندر سو بھاپا سندا۔ گرکھاں گر سکھاں دُرمت میل دیوے کٹ، سچ سروور اک نہا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر ہری ہر آپ ہو آسندا۔ نر ہر ہری نرائن، نر گن روپ اپایا۔ گرکھاں درس دکھائے اپنے نین، جگت لوچن بند کرایا۔ پورب جنم چکائے لہن دین، بچھلا لہنا رہے نہ رایا۔ گو بند گیت در در گھر گھر جیو جنت سارے گائے، نیتز لوچن درس کسے نہ پایا۔ نانا بنی مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین ناری کنت میل ملایا۔ گرکھ ورلے ہر سرنائی ڈھیہہ ڈھیہہ پین، جھوٹھانا تا توڑ تڑایا۔ ویلے انت نیڑ نہ آئے لاڑی موت ڈائے، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ سنگر پورا اپنے آئے لین، اپنی گودی لئے اٹھایا۔ مستمکھ وہن وہندے وہن، بیڑا بنے نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر بھگت ہر سنت، گرکھ گر سکھ گو بند دھار شبد پیار، جوت نر اکار نر گن اپنے وچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنت، سو پڑکھ نرنجن بنائے بنت، ہر پڑکھ نرنجن نیا منت، ایکنکارا مہما اگنت، آد نرنجن سری بھگونت، پڑکھ ابناسی کھیل کھلت، پاربرہم ویس وٹنت، برہم برہم لکھ چوڑاسی جیو جنت، وشن شو سیوک سیوا آپ لگایا۔

۱۲۷۳

۱۲۷۳

☆ ۲۴ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ہیر دیا ہوئی ☆

ہر سنگر پڑکھ سجان، پاربرہم گر اوتاریا۔ سو پڑکھ نرنجن گن ندھان، ہر پڑکھ نرنجن میت مڑاریا۔ ایکنکارا نگا ہبان، کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ آد نرنجن جوت مہان، نورو نور ڈگما رہیا۔ ابناسی کرتا سری بھگوان، گھر ساچے سو بھاپا رہیا۔ پاربرہم پر بھ نوجوان، آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ وشن شو برہما کر پردھان، ساچی سیوا سیوا لگا رہیا۔ دیونہارا ساچا دان، ایکا برہم برہم برہم جھولی پارہیا۔ ترے گن مایا کر نشان، آپ اپنا رنگ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جونی رہت کھیل کھلا لیا۔ سنگر پورا ست کرتا، ست ستواد وڈی وڈیا لیا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکنکارا، ہر پڑکھ نرنجن سیوا

نہکنک ہر شبد جندار جگ ۸

کمائیآ۔ آد زرنجن کرے وچار، سِری بھگوان صفت صلاحیا۔ ابناسی کرتا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم پر بھ جانی جان، آد جگاد اک اکھوائیا۔ برہما
 وشن شو دیوے مان، چرن کول دھیان رکھائیآ۔ ترے گن مایا گن ندھان، گنوتا ونڈ ونڈائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال
 ویس وٹائیآ۔ سننگر پورا ہر بھگونت، ایکا ایک اینکاریا۔ سو پُرکھ زرنجن جگا جگنت، ہر پُرکھ زرنجن کرے آپ پساریا۔ آد زرنجن مہما گنت، سِری بھگوان
 بھو نہ آ رہیا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کنت، پاربرہم ناؤں پرگٹا رہیا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، زرنجن اپنا انگ کٹا رہیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت، ترے گن ساچا
 سنگ رکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ سننگر پورا کرتا ابناس، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیلے کھیل
 تماش، ہر پُرکھ زرنجن راس رچایا۔ آد زرنجن زرنجن جوت کر پرکاس، تھر گھر ساچا آپ سہایا۔ پُرکھ ابناسی سچکھنڈ دوارے کر نواس، زرنجن اپنا دھام
 سہایا۔ سِری بھگوان آپ اپنا ہویا داس، اپنی سیوا آپ کمایا۔ پُرکھ ابناسی کر ارداس، اپنی جھولی اپنے آگے ڈاہیا۔ پاربرہم پر بھ سگلا ساتھ، تھر گھر واسی
 آپ نبھایا۔ برہما وشن شو گائن سواس سواس، سیوک ساچی سیو لگایا۔ لکھ چوڑاسی داسی داس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن دھار
 اینکار، عقل کل اپنا ناؤں اپایا۔ سننگر پورا عقل کل دھار، آد جگاد سمائندا۔ اینکارا کر پسار، آپ اپنا ویکھ دکھائندا۔ سو پُرکھ زرنجن بنھے دھار، جوتی
 جوت جوت پرگٹائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اندر باہر، محل اٹل سو بھاپائندا۔ آد زرنجن کھیل اپار، دیا باقی کملا پاتی اپنا آپ جگائندا۔ سِری بھگوان سانجھ یار،
 سگلا سنگ رکھائندا۔ ابناسی کرتا میت مُرار، امر اپد اک دکھائندا۔ پاربرہم پر بھ ہوتیار، اپنی ونڈ آپ ونڈائندا۔ برہما وشن شو دے آدھار، انتر آتم
 بو جھ بُجھائندا۔ ترے گن مایا کر پیار، راجس تانس ست ست ست ورتائندا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈار، آتم برہم وچ ٹکائندا۔ ایش جیو کرم وچار، نہکرمی
 کرم دکھائندا۔ کایا کھیڑا نگر گرام، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑائندا۔ پون سواسی پلے بنھے دام، سچ خزانہ اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپار، وسنہارا سچ محلہ اُچ منارا، دس کسے نہ آئیندا۔ سننگر پورا ہر مہربان، در ساچا آپ سہائندا۔ سو پُرکھ زرنجن
 جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا ویس وٹائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن نگاہبان، جگا جگنت ویکھ دکھائندا۔ آد زرنجن سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیآ۔ پُرکھ ابناسی

کرے دھیان، در دوارا ویکھ وکھائندا۔ سری بھگوان پائے آن، اپنا لحم آپ چلائندا۔ پاربرہم دیوے مان، برہم اپنا سنگ رکھائندا۔ برہما وشن شوپائے
 مان، دوسر لحم نہ کوئے جنائندا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، لوک ماتی ویس وٹائندا۔ پُرکھ ابناسی چتر سُبجان، گھر مندر سو بھاپائندا۔ مندر اندر سچ مکان،
 گھر گھر وچ آپ اپائندا۔ جوت نرنجن جگت نشان، دیا باقی اک ٹکائندا۔ انحد شبد سچّی ڈھنکان، راگ انادی آپ الائندا۔ امرت آتم پین کھان، سر
 سروور اک اپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو کوئے نہ پائندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ پاربرہم
 اکھوائندا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، جگ جگ اپنا مارگ لائندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچا، گھر گھر وچ ڈیرہ وکھائندا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرا، ناؤں نرنکارا آپ
 اُپجائندا۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھا، رواس شبد جنائندا۔ برہمنڈ کھنڈ اپنی جوت جگا، نورو نور ڈمگائندا۔ ورجنڈی ہر رچن رچا، جیو جنت ویکھ وکھائندا۔
 لکھ چوڑاسی سنگ نبھا، گھر ساچے سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن وسے ایکا گھر، گھر ساچا آپ سُبھائندا۔ نرگن
 پُرکھ اکال، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سرگن داتا دین دیال، پنچ تت ڈیرہ آپے لائیا۔ نرگن روپ شاہ سلطان، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ بیٹھا سو بھاپائیا۔
 سرگن روپ سری بھگوان، پنچ تت میلا سچ سُبھائیا۔ نرگن نور نور مہان، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سرگن میلا وچ جہان، کملا پاتی ویکھ وکھائیا۔ نرگن
 داتا دانی وڈ مہربان، ساچی وست اک رکھائیا۔ سرگن منگے دھر دربار، اپنی جھولی اگے ڈاہپا۔ بن وچولا گن ندھان، اپنا میلا دئے کرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی میلا شبدی چپلا، گر ستنگر روپ وٹائندا۔ پاربرہم برہم سجن سہیلا، سگلا سنگ
 رکھائندا۔ وسنہارا دھام نویلا، پنچ تت اپنا آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھائندا۔ نرگن ہر نرنکار، سو
 پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، آد نرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان کر پیار، پاربرہم پر بھ میل ملائیا۔ برہم پیتا دئے ادھار،
 لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ٹھانڈا سیتا نچھر دھار، امرت امیوں رس جھرنادئے جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت ویکھے سچ سُبھائیا۔
 پنچ تت میلا گن ندھان، نرگن سرگن جوڑ جڑائندا۔ کایا مندر سچ مکان، تھر گھر واسی آسن لائندا۔ ساچا راگ شبد ڈھنکان، انحد ایکا راگ الائندا۔

چو داں ہٹ وکھائے اک دکان، لوآں پُریاں ویکھ وکھائند۔ سچ وکھائے پد نربان، پرمانند آپ سمانند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بوجھ آپ بُجھائند۔ نرگن سرگن بوجھ بُجھائے، آپ اپنا پردہ لاپہا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے، اتر کدے نہ جائیا۔ در دروازہ اک کھائے، آپ اپنی دیا کمائیا۔ غریب نوازا بھیو چکائے، ہوئے روگ رہے نہ رائیا۔ انجد واجا اک وجائے، راگ انادی ایکا گائیا۔ آسو گھوڑا تازا اک وکھائے، شبد اگئی آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔ سچ وست ہر نام انمول، نرگن سرگن جھولی پائند۔ پاربرہم پرہہ اپنے کندے تول، تولنہارا ایکا تول تُلانند۔ سری بھگوان پردہ کھول، بجر کپائی توڑ تُلانند۔ پُرکھ ابناسی وجائے ڈھول، کایا مندر اندر مردنگا اک وجائند۔ سو پُرکھ نرنجن امرت آتم بخشے پائل، بھر پیالہ جام پیانند۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائند۔ ایکنارا آد انت رہے اڈول، رُپ رنگ نہ کوئے وکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن دئے ور، ور داتا ناؤں دھرائند۔ ور داتا ہر مہربانا، گھر گمبھیر سمایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دانا، نام خزانہ جھولی پایا۔ دو جہاناں سینا دانا، در درویشا ویس وٹایا۔ امرت آتم پینا کھانا، سچ بھنڈارا آپ بھرایا۔ ایکا رنگ رنگائے مرنا جینا، جیون مرن نربھے وکھایا۔ لیکھا جانے لوکاں تیناں، مات پاتال آکاش ہوئے سہایا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، نرگن اپنا درس دکھایا۔ بُجھائے پیاس جوں جل مینا، ساتک ست کرایا۔ ہر بھگت لکھ چوراسی وچوں وکھ کینا، اپنی بھگتی آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن میللا ساچے گھر، سرگن ساچا ویکھ وکھایا۔ نرگن داتا ہر بے انت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ساچی سکھیا ست سمجھایا۔ میل ملاو ناری کنت، گھر وجدی رہے ودھایا۔ نام چڑھائے چولی رنگ بسنت، ساچی کلیا آپ رنگایا۔ جگت جہان بنائے بنت، بن بنواری ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سنتن ڈیرہ لایا۔ سنتن اندر نرگن وسیا، بے انت بے پرواہ۔ آد جگادی مارگ ساچا دسیا، پکڑ اٹھائے ہر ہر بانہہ۔ دو جہاناں پھرے نسیا، سنگر پورا بن ملاح۔ تیر نرالا ایکا کسیا، شبد نشانہ دیوے لا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنت چپائے ایکا ناں۔ سنتن بیڑا پار کر، گرگھ سنگ نبھائند۔ گرگھ میت مرار کر، گھر سہنجنا سو بھاپائند۔ داسی داس کرتار ہر، ہر سجن ویکھ وکھائند۔ اپنی کرپا آپے

کر، آپ اپنے انگ لگا سندا۔ آون جاون چکے ڈر، جس جن سر اپنا ہتھ رکھا سندا۔ اپنے گھاٹن لئے گھر، بھنہنہار آپ ہو جا سندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لیکھا آپ سمجھا سندا۔ گرگھ لیکھا لیکھا اپار، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ برہما اٹھے نیتز چارے کھ کوکے کرے پکار، دوس رین
 رہیا گانیا۔ شاستر سمتر واجاں رہے مار، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ گرگھ تیرا رُپ اپار، کھت لیکھ وچ نہ کوئے بند کرا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، گرگھ ساچے لئے جگانیا۔ گرگھ ہر آپ جگائے، پر م پُرکھ وڈی وڈیا نیا۔ اپنا وئیس آپ وٹائے، در درویش
 پھیری پانیا۔ نر نریش بھو نہ رائے، گنپت گنیش بیٹھے سپس جھکا نیا۔ وشن برہما رہے دھیا ئے، دوس رین ایکا گن گانیا۔ گرگھوں دوارے پھیری پائے،
 گرگھ ساچے ویکھ وکھانیا۔ گرگھ تیری وڈ وڈیا ئے، تیرا لہنا نہ کوئے چکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجیالا ہر گوپالا دین دِیالا
 دیندھ ٹھا کر ابناسی کرتا ناؤں رکھانیا۔ گرگھ سورا وڈ بلوان، ہر سنگر آپ اُپا سندا۔ گرگھ ساچا چتر سُبجان، در گھر ساچا ویکھ وکھاندا۔ شبد سرُپ سَت
 گیان، سَت ستوادی آپ درڑا سندا۔ کایا توڑ مان ابھمان، مایا ممتا موہ چکاندا۔ شبد انادی دُھر فرمان، ہر ساچا آپ سنا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھاندا۔ گرگھ پیکھت ہر نرکار، در ساچا آپ سہانیا۔ گرگھ بھرے نام بھنڈار، دیونہار توٹ نہ رانیا۔ آد جگادی
 بن ورتار، لوک مات سیو کمائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر پار کنار، بھگت وچھل وڈی وڈیا نیا۔ دھرو پرہلا د کرپا پار، بل باؤن رنگ چڑھانیا۔ امریک دُرباشا کر
 خوار، جنک وٹی ودھانیا۔ ہری چند دئے آدھار، آپ اپنی بوجھ بُجھانیا۔ بدر سُداما کر کرپا پار، گھر ساچے ویکھ وکھانیا۔ دروید سَت کر پیار، لُجیا رکھے
 بے پرواہیا۔ نامہ بے دیو وچ سنسار، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا نیتز نین درشن گئے پانیا۔ کسیر سین کر پکار، دوس رین رہے دھیانیا۔ بنی نینی کھیل اپار،
 گھر میلا سنج سُبھانیا۔ رواداس چمارا تن شنگار، کایا الفی ایکا پانیا۔ پاپن پوتن لائی پار، بدھک اپنے انگ سما نیا۔ گنکا پاپن دئے آدھار، اجامل تارے ویکھے
 تھاوں تھانیا۔ جگا جگنتر پاوے سار، نر نرائن اپنا رُپ وٹانیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نہہکنا ناؤں دھرا نیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، لکھ چوراسی پھول پھولانیا۔
 منگھ تے پیر پسا، کلجگ مایا پردہ رہیا پانیا۔ بن سنگر کوئے نہ اترے پار، نانک گو بند دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری

اتم ور، کھیلے کھیل ہر رگھرائیا۔ گر سکھ ساچا میتڑا، ہر سبجن ویکھ دکھایا۔ پائے دھام اک انڈیٹھڑا، سبکھنڈ نواسی ڈیرہ اپنا لایا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، پنچ
 تت دُرمت میل گویا۔ آپ اپنے جیہا کیتڑا، ایکا دوجا بھو مٹایا۔ مٹھا کریا کوڑا ریٹھڑا، آتم درسی درس دکھایا۔ گر سکھ سدا سد ٹھنڈا سیتڑا، اگنی تت نہ
 لگے رایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی زرگن داسی زرگن آپ میتڑا، چتوت ٹھگوری کوئے نہ پایا۔ کوٹن کوٹ جنم دے وچھڑے کر کر میلے کرے پتت
 پُنیتڑا، پتت پاؤن اپنا نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دیوے ور، ورگھر ساچا اک دکھایا۔ ورگھر ساچا کنت بھتار،
 گرگھ سچ کرے گُرمائیا۔ ست سنتو کھی سچ پیار، ست ستوادی آپ دکھایا۔ بستر بھوشن کر تیار، شبد گہنا تن پہنائیا۔ نام ندھانا کجل دھار، نیتز نین آپ
 مٹکائیا۔ مینڈھی گندے وچ سنسار، ہر ساچی سیو کمائیا۔ لال گُلالا رنگ چاڑھے اپر اپار، لال مہندی رہی شرمائیا۔ ساچی دھر مسالہ کایا مندر کر تیار،
 سیس جگدیش دے نوائیا۔ جوتی ماتا ہو تیار، ساچا سگن لے منائیا۔ امرت وارے ٹھنڈا ٹھار، مکھ پیالہ اک لگائیا۔ سخیاں منگل گائُن وارو وار، گیت گوہند
 اک الایا۔ وجے تال ہر زرنکار، بہتر ناڑا تال تلواڑا انحد آپ وجائیا۔ ساچے گھوڑے دیوے چاڑھے، مولی مہندی اپنے ہتھ دکھائیا۔ گرمت بھابی کجلا پائے
 اپنی وار، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ساچی سنگت بھیناں بھنیا کرے پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لے ور، آپ اپنے انگ
 لگائیا۔ گرگھ ساچا انگ لگایا، ہر سنگر دیا کماندا۔ ساچا مندر اک سہایا، چار دیوار نہ کوئے رکھائندا۔ چھپر چھن نہ کوئے اپایا، نہ کوئی باڈی بنت بنائندا۔
 اتر پورب پچھم دکھن چاروں دشا دروازہ کسے دس نہ آیا، بن سنگر نہ کوئے کھلائندا۔ ساچا پوڑا اک چڑھایا، اپنی ہتھیں ڈنڈا لائندا۔ دُئی دوتی پردہ جگت
 گھنگ آپ چکایا، اپنا درس آپ دکھائندا۔ اُچ محل اٹاری رہیا سہایا، نج آتم کھیل کھلائندا۔ ساچی سیجا سو بھاپایا، پھولن برکھا آپ لگائندا۔ گرگھ
 سرت سوانی شبد ملیا ساچا ہانی، واہ واہ منگل ایکا گائندا۔ درگھر ملیا ٹھنڈا پانی، جگاں جگاں دی لگی پیاس سنگر پورا آپ بھجائندا۔ آون جاون چکی کانی، لکھ
 چوڑاسی پھند کٹائندا۔ گرگھ پڑھے ایکا ہانی، پر بھ ساچا آپ سٹائندا۔ لکھ چوڑاسی دسے فانی، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ سٹائندا۔ در دوارا سو بھاونت، ست پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ گرگھ ورا لکھے سنت، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔

لکھ چوڑاسی جیو جنت، جوئی جوُن رہیا پھرایا۔ گرسکھ تیری مہاگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ در گھر پایا ہر ہر کنت، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہایا۔ ساچا مندر سچکھنڈ دوار، ہر ساچا آپ سہایا۔ بھگتاں میلے کر پیار، سُن اگئی پار کرایا۔ سنٹا بخشے اک ادھار، چرن کول سچّی سرنا یا۔ گرسکھ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، نت نوت سیو کمایا۔ گرسکھاں کرے سچ شنگار، ساچی سیوا آپ کمایا۔ لیکھا لکھ لکھ جانے دُھر دربار، دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ کوٹن کوئی کوٹ رہے پکار، پر بھ کا درس کوئے نہ پایا۔ کلجگ انتم لے اوتار، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ گرسکھ ساچے لئے اُبھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی گود اٹھایا۔ گرسکھ بال انجانا بالی بدھ، ہر وڈا وڈ وڈیا یا۔ جن بھگتاں کرے کارج سدھ، عقل کل رُوپ وٹایا۔ ہر سنتاں بھیو کھلائے گجھ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ گرسکھاں سچ دوارا جائے سچھ، منتمگھ بیٹھن مکھ بھوایا۔ گرسکھ چرن پریتی جائن لُجھ، لٹکا ہوئے گڑھ تڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکٹک نرائن زر، گرسکھ ساچے ویکھ وکھایا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سما یا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، نام رتن امولک ہیرا جھولی پایا۔ ستن جنائی ساچی گتھ، منتر انتر نام درڑایا۔ گرسکھاں سگل و سورے جائن لٹھ، سوچھ سرُوپی درشن پایا۔ گرسکھ میلا در گھر ساچے اک اکٹھ، چرن دوارا اک وکھایا۔ میل ملاوا نٹھ نٹھ، دو جہانی پھیرا پایا۔ کلجگ بُرج رہیا ڈھٹھ، ندی کنارے رُکھڑا آپ وکھایا۔ لہنا چکے اٹھسٹھ، امرت جل نیر نہ کوئے وہایا۔ گرسکھاں گرسکھاں جن بھگتاں ہر سنتاں ساچا مارگ دیوے دس، ورنناں برناں بھیو چُکایا۔ اوچاں نیچاں رکھے دے کر ہتھ، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اکٹھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ آد نرنجن ہو پرگٹ، جوت نرنجن رہیا جگایا۔ پُرکھ ابناسی و سنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ مندر ویکھ وکھایا۔ سری بھگوان کھلائے ساچا ہٹ، چووداں لوک چووداں طبق ترے بھون دھنی اپنا ناؤں اپایا۔ پاربرہم کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ چتر بُجھ گیر اُلٹی لٹھ، چارے کُنٹاں ویکھ وکھایا۔ چووتھا جگ رہیا نٹھ، ویلے انت نہ کوئے سہایا۔ وشنوؤں پورا کرے نہ کوئی گھاٹ، پر بھ ویکھے رزق سبایا۔ برہما لیکھا جانے آن باٹ، لکھ چوڑاسی مات گربھ پھیرا پایا۔ شکر اتارے اپنے گھاٹ، شو ساچی سیو کمایا۔ ترے گن مایا بستر رہیا پاٹ، ساچی گنڈھ نہ کوئے بندھایا۔ پنچ تت نہ وکنا کسے ہاٹ، کرتا

قیمت کوئے نہ پایا۔ ہر بھگتاں میلا سگلا ساتھ، ساچے ستن لئے تریا۔ گرگھ لہنادین چُکائے مستک ماتھ، پورب دیکھن آپے آیا۔ گرگھ چڑھائے ساچے راتھ، سو پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر ہری نرائن آپ اکھوایا۔ ہر نرائن بے عیب پروردگار، نور نور الایا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اک خدایا۔ خالق خلق کر پسا، خلق خالق ویکھ وکھایا۔ ثالث بن وچ سنسار، سچ ثالثی آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن ہری ہر وڈی وڈیایا۔ ہری ہر نرگن سرگن، وشنوں بھگوان ناؤں دھرایا۔ گرگھ میلے چُن چُن، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھیں پکار سُن سُن، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ سنناں جانے ساچاگن، گن اوگن گنونا وڈ وڈیایا۔ بھگتاں سُنے ناد دُھن، دُھن آتمک آپ وجایا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، چوتھے جگ چارے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ست سنو کھ اک گیان، پُرکھ ابناسی چرن دھیان، دو جہانی دیوے مان، آون جاون چکے کان، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ اپنے در کرے پروان، درگاہ ساچی دیوے مان، سچھنڈ دوارے سچ نشان، ہر جن جن ہر ساچے آپ جھلایا۔

۱۲۸۰

۱۲۸۰

☆ ۲۵ کنگ ۲۰۱۶ بکرمی رتن سنگھ دے گھر پنڈ نور پُر ضلع جالندھر ☆

ایکنکار پُرکھ اگٹرا، آد جگادی گر اوتار۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹندڑا، اجونی رہت کھیل اپار۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں لُپجندڑا، ناؤں نرنکارا دھر نرنکار۔ آد جگاد جوت جگندڑا، نورو نور اُجیار۔ ابناسی کرتا دھام سُنہندڑا، سچھنڈ وسے اک دوار۔ سری بھگوان بھیکھ وٹندڑا، تھر گھر واسی ایکا دھار۔ پاربرہم بھیو کھلندڑا، آپ اپنی کر وچار۔ وشنوں اپنا انک سُنہندڑا، انگیکار کر کرتار۔ برہما برہم ویس وکھندڑا، نرگن نرگن بنھے دھار۔ شکر دپیک اک جگندڑا، کر کر اپنا سچ پیار۔ ترے گن مایا میل ملندڑا، پنج تت بھرے بھندار۔ لکھ چوراسی بنت بندڑا، ویکھے وگسے کر وچار۔ گھر گھر وچ منڈل راس رچندڑا، جوت نرنجن ہو اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ ایکنکار پُرکھ سلطان، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن

نہکنک ہر شد ہندار جگ ۸

وڈ مہربان، دوسرے سنگ نہ کوئے رکھایا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے دان، ست بھنڈارا آپ ورتایا۔ آد زرنجن کھیل مہان، جگا جگنتر ڈمگائی۔ سری بھگوان
 سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ پاربرہم والی دو جہان، زرنجن نور کرے رُشانیا۔ برہم برہم برہم
 کر پردھان، اپنی کل آپ ورتایا۔ برہما وشن شوپائے اپنی آن، ایک حکم سنایا۔ ترے ترے پیتا کھول دکان، چوڑاں ہٹاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ اینکارا الکھ الکھنا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جناسندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پرکھنا، آپ اپنا ناؤں اُپجاسندا۔
 ہر پُرکھ زرنجن مہما کتھ اکتھنا، کتھنی کتھ نہ کوئے سناسندا۔ آد زرنجن سرب کل سمرتھنا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھراسندا۔ سری بھگوان چلائے رتھنا، رتھ
 رتھوا ہی دس نہ آسندا۔ ابناسی کرتا سگلا ستھنا، سگلا سنگ آپ نبھاسندا۔ پاربرہم آپے بھانڈے بھرے آپے کرے سکھنا، برہم جوت آپ جگاسندا۔
 برہما وشن شو نیوں نیوں جھکائن متھنا، تلک لائی چرن دھوڑی مستک اُگا لاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے گھر سہاسندا۔
 اینکارا سو ہے گھر گھر سہنجنا، زرنجن اپنا آپ اُپایا۔ سو پُرکھ زرنجن میت مرارا سجننا، گھر ساچے میل ملایا۔ ہر پُرکھ زرنجن در دوارے اپنے بہہ بہہ آپے
 سجننا، اک محل اٹل آپ رکھایا۔ آد زرنجن اپنے نیت پائے اپنا کجلا، اپنا نین آپ گھلایا۔ پُرکھ ابناسی در اپنے کرے اپنا مچنا، اپنا تیرتھ آپے ناہیا۔ سری
 بھگوان رکھے لجننا، لاجانت بے پرواہیا۔ پاربرہم اک وجائے ساچا ساچنا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ برہما وشن شو رچایا کاجنا، آپ اپنا بندھن پایا۔
 ترے گن مایا دتا داجنا، ایک پلے گنڈھ بندھایا۔ پنج ت مارے واجنا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش سگلا سنگ رکھایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا ساچنا، اپنا آوا آپ
 تپایا۔ کھیلے کھیل وچ برہادنا، برہمنڈ کھنڈ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال ایکونکار، آد جگادی کھیل اپارا، بھیو کسے
 نہ پایا۔ اینکارا سچ محلہ، سو پُرکھ زرنجن آپ سہاسندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکلا، آد زرنجن ڈمگاسندا۔ سری بھگوان پھڑائے پلا، ابناسی کرتا میل ملاسندا۔
 پاربرہم وسنہارا نہیل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن آسن لاسندا۔ سچ سنیہرا برہما وشن شو اپنا گھلا، حکمی حکم آپ پھراسندا۔ ترے گن مایا آپے رلا، دس کسے نہ
 آسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا کرت کما سندا۔ ایکونکار عقل کل دھارا، ایک رنگ سمایا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، ہر

پُرکھ نرنجن وکھ وکھایا۔ آد نرنجن کنت بھتارا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سری بھگوان کرے پیارا، پُرکھ ابناسی نال رلایا۔ پاربرہم برہم ہو اُجیارا، لوک مات
 وکھ وکھایا۔ برہما وشن شو سیو ادارا، آد جگاد رہے سیو کمایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرنجن اپنا نام دھرایا۔ ایکونکار مورت اکال، ایک ایک اکھواندا۔ سو پُرکھ نرنجن دین دیال، دیاندھ بھو نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا بنے آپ دلال،
 آپ اپنا ونج کرائندا۔ آد نرنجن دیپک بال، تھر گھر ساچا آپ سہاندا۔ سری بھگوان چلے نال نال، نرنجن رُپ انوپ درساندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل
 مہان، گھر ساچے آپ کھلاندا۔ پاربرہم داسی داس کرائے کال مہاکال، آپ اپنا تھم چلاندا۔ برہم برہم کرے پرتپال، پرتپالک ویس وٹاندا۔
 برہما وشن شو شبد اگمی پایا جال، ست ڈوری نام بندھاندا۔ ترے گن مایا جگت جنجال، لکھ چوراسی کوٹ وکھاندا۔ جگ جگ اپنی گھالا رہے گھال، ستجگ
 تریتا دوپر اپنا رنگ رنگاندا۔ بن ہر جی حل نہ ہو یا کسے داسوال، انت لیکھانہ کوئے مُکاندا۔ پاربرہم چلے اولڑی اپنی چال، چال نرالی آپ جناندا۔
 سری بھگوان ہو نہال، نرنجن نرنجن اپنا آپ اُچاندا۔ پُرکھ ابناسی وکھے سچا دھن مال، سچ خزینہ پھول بھلاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلاندا۔ ستجگ تریتا دوپر پارکنارہ، لوک مات رہن نہ پانیا۔ پنج تت ہر کر پیارا، نرنجن سرگن کرے رُشانیا۔
 سرگن میلا وچ سنسارا، گر پیر اوتار ناؤں دھرائیا۔ سادھ سنت بول جیکارا، ایک نام رہے گانیا۔ بھگتاں دیوے چرن پیارا، ساچی بھچھیا جھولی پانیا۔
 گرگھال سہائے بنک دوارا، در گھر ساچا وکھ وکھانیا۔ گرگھال کرے پارکنارہ، شوہ دریا نہ کوئے رُٹھانیا۔ دو جہان دے سہارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ رائے
 دھرم نہ کرے خوارا، چتر گپت نہ لیکھ لکھانیا۔ لاڑی موت نہ کرے سنگھارا، در گھر اتے نہ پھیری پانیا۔ سنگر پورا وڈ بکارا، ویلے انت ہوئے سہانیا۔
 نرنجن سرگن رکھے دھارا، آپ اپنی کل ورتانیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ایک نام ہتھ چکانیا۔ برہمنڈا کھنڈاں پاوے سارا، اُتہج سیتج جیرج انڈ وکھ
 وکھانیا۔ لکھ چوراسی سر و بے کال نگارہ، کھجگ ڈورُو رہیا وجانیا۔ چار ورن نہ کوئے پیارا، ساچی سرن نہ کوئے وکھانیا۔ بھرے بھلا جیو گوارا، جاگرت
 جوت نہ کسے جگانیا۔ چار کُٹ دہ دشا ہوئے خوارا، گھر ملیا نہ ساچا ماہیا۔ نو در پھر پھر مانس جنم ہارا، گھر دسواں نہ بوجھ بُجھانیا۔ بجر کپاٹی نہ پردہ پاڑا، آتم

بیج نہ کوئے سہائی۔ اگنی بُجھی نہ تتی ہاڑا، سیتل دھارا امیوں رس امرت نہجر جہرنا نہ کوئے جہرائیا۔ پنج تیت لگا گھر اکھاڑا، ساچا منگل نہ کوئے گایا۔ ہر
 شبد نہ ملیا دھر درگاہی ساچا لاڑا، ناری کنت نہ خوشی منایا۔ جیو جنت لکھ چوڑاسی دُھندوکارا، رین اندھیری چھایا۔ رُو سس رو رو پکارے چند تارا، چاند
 چاندنی رہی شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ اینکارا وڈ بلوان، سورہر آپ
 اکھواندا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، جگ جگ اپنا کھیل کھلاندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مارے اک نشان، تیر انیالا اک چلاندا۔ آد نرنجن چکائے کان، مان
 اہمان سرب تڑاندا۔ سری بھگوان ہو پردھان، آپ اپنا ڈنک وجاندا۔ پُرکھ ابناسی پائے آن، شبدی شبدی حکم سناندا۔ پاربرہم کر پچھان، برہم
 برہم برہم ویکھ دکھاندا۔ برہما وشن شو سارے گان، ہر کا بھيو کوئے نہ پاندا۔ سنگر پیتا والی دو جہان، نرنجن سرگن کھیل کھلاندا۔ اک اتیتا وسے کایا
 وچ مکان، پنج تیت ڈیرہ آپے لاندا۔ دیونہارا دھر فرمان، بودھ اگادھی شبد سناندا۔ راگ انادی اک دھکان، انحد تال وجاندا۔ امرت آتم پین
 کھان، بھر پیالہ جام پیندا۔ بھگت بھگونت کر پروان، اپنے لیکھے آپے لاندا۔ سنتاں میلاگن ندھان، گنونتا درس دکھاندا۔ گرگھ ویکھے بال انجان،
 آپ اپنی گود اٹھاندا۔ گرگھ بنائے چتر سُبجان، ساچی سکھیا سکھ سمجھاندا۔ مورکھ موڑھ سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آسندا۔ نرنجن جوت سری
 بھگوان، جوتی نور ڈمگاندا۔ جگت نیتز نہ دسے کوئے نشان، رُوپ رنگ نہ کوئے دکھاندا۔ نک منہ ہتھ نہ دسے کوئی کان، سیس دھڑ نہ رچن
 رچاندا۔ نو در نہ کھول ڈکان، اپناہٹ دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرنجن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی
 گوت، ایکا رنگ سماندا۔ اینکارا پُرکھ بدھاتا، سرب گھٹاں گھٹ واسیا۔ سو پُرکھ نرنجن پتاما، آپ اپنا ناؤں اُپجاسیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے ساچی داتا،
 داتا دانی در ساچا اک سہاسیا۔ سری بھگوان رکھائے اُتم ذاتا، ورن گوت نہ دسے ذاتا۔ پُرکھ ابناسی میٹے رین اندھیری راتا، ایکا نور کرے پرکاسیا۔
 پاربرہم سنانے اپنی گاتھا، شبد راگ دُھن اک الاسیا۔ سرب کل آپے سمراتھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن کھیلے کھیل تماشا۔
 کھیل تماشا ہر بھگونت، جگ جگ کھیل کھلاندا۔ لیکھا جانے آدانت، برہما وید بھيو نہ پاندا۔ جگا جگنتر مہما گنت، کتھنی کتھ نہ کوئے سناندا۔ گرگھ

ورا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ نبھائیں۔ گرمکھاں دیوے نام رسنا جہوا نیا منت، من منکا آپ پھرا سندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم
 اک درسا سندا۔ سو پڑکھ زرنجن دوسر در نہ ہوئے منگت، وڈ بھنڈاری ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے
 پار کرا سندا۔ جگ جگ کھیل اگم اتھاہ، ہر بھگتن دے وڈیاں۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاح، ساچا بیڑا آپ چلایا۔ سنتن پکڑے آپے بانہہ، اپنے ہتھ
 رکھے وڈیاں۔ گرمکھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ گرسکھ ہنس بنائے کاں، دُرمت میل دُھوایا۔ سکھا سکھائی بنے پتا ماں، پار برہم وڈی
 وڈیاں۔ جگا جگنتر کرے سچ نیاں، لیکھا اپنا پور کرایا۔ کلجگ انتم نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اینکارا کھیل کر، سو پڑکھ زرنجن وسے گھر، آد زرنجن کھولے در، ہر پڑکھ زرنجن اندر وڑ، پڑکھ ابناسی لئے پھڑ، سری بھگوان اپنے پوڑے
 آپے چڑھ، پار برہم نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، برہم برہم تیری لائے جڑ، بھگت بھگونت درشن دیوے آگے کھڑ، ہر سنت بنھائے اپنے لڑ، گرمکھ ایک وڈیا
 جان پڑھ، گرسکھاں ساچا گھاڑن گھڑ، ساچی بھٹھی نام چڑھ سندا۔ گرسکھ ساچا سچ سلطان، ہر سنگر میل ملایا۔ گرمکھ میلا ساچے کاہن، گھر ساچے سو بھا
 پایا۔ سنتن نین نیز اک گیان، ایک رنگ رنگایا۔ بھگت بھگونت وسن اک مکان، سچ دوارا آپ اپایا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جگ جگ لوک مات
 ویکھے مار دھیان، زرنجن سرگن ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ انتم ہر زرنکار، اپنا ناؤں آپ
 اُپجایا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، شاہ سلطان وڈی وڈیاں۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یار، نور الہی ڈگمگایا۔ اللہ رانی کر وچار، آپ اپنا بھو کھلایا۔ سرب
 جییاں داسا نجا یار، ساکھیاں روپ وٹایا۔ نانک گو بند بول جیکار، ایک ڈنکا آپ وجایا۔ چار ورنناں کر یا خبردار، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ کلجگ کوڑا دے
 کوڑ پساں، نو کھنڈ ہوئی ہلکایا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، ساک سین نہ کوئے اکھوایا۔ ناتا ٹٹا کنت بھتار، مات پت بھین بھائی سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔
 دھرت دھول کرے پکار، پر بھ آگے سپس جھکایا۔ کھلڑے کیس دھاہاں رہی مار، نیز رو رو نیروہایا۔ چکیا نہ جائے جھوٹھا بھار، سپس پیر سپس دھیر
 نہ کوئے دھرایا۔ پڑکھ ابناسی کھیل اپار، دے مت رہیا سمجھایا۔ کلجگ انتم پاوے سار، نہہکنک زرنجن جوت کرے رُشایا۔ شبد ڈنکا وجے وچ سنسار،

سرشت سبائی دئے اُٹھائی۔ راج راجان گڑھ توڑے لکا ہنکار، رام راما رُوپ وٹائی۔ کلجک کنسا کرے خوار، کاہنا کرشنا جوت جگائی۔ مایا ممتا دیوے مار، نام ست کرے پڑھائی۔ پنج تت وکارا کرے خوار، شبد کھنڈا تیر چلائی۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، رُوپ انُوپ اک درسائی۔ چار ورنائ اک پیار، اوچاں نیچاں میل ملائی۔ اک دکھائے سچ دوار، گر در مندر مسجد شو دولا مٹھ ایکا رنگ رنگائی۔ ایکا اشٹ دیو ہر کرتار، پُرکھ اکال اک دکھائی۔ ایکا شبد سچ جیکار، ایکا نعرہ دئے لائی۔ ایکا سر سرور بھر بھنڈار، امرت جام دئے پیائی۔ جن بھگتاں ہر جو تیج سوار، آپ اپنے رنگ رنگائی۔ ستن کھولے بند کواڑ، مایا پردہ پرے ہٹائی۔ گرکھاں میٹے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوے ہلکائی۔ گر سکھاں اپنے مندر دیوے واڑ، پھڑ بانہوں پار کرائی۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ وچ اُجاڑ، اُچے ٹلے پر بت ڈونگھی کندر ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ساچا سنگ رکھائی۔ سگلا سنگی ہر کرتار، ست پُرکھ اکھواندا۔ گر سکھ ساچے کرے تیار، درگھر ساچے میل ملائندا۔ دیوے درس اگم اپار، نیتز لوچن نین کھلائندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ دھن سہنجنی رین ملیا ہر میت مرار، گھر ساچا ویکھ دکھائندا۔ بھنڑی رین گائے اپنی وار، ساچا سوہلا ہر سناندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ بھنی رینڑیئے اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائندا۔ گر سکھ مندر لگا بھاگ، پُرکھ ابناسی کھیل کھلائندا۔ سنگر پورا پکڑنہارا واگ، اپنی ہتھیں ڈور بندھائندا۔ کراون آیا چرن دھوڑی ساچا مجن ماگھ، کوٹ جنم دے لگے داغ پر بھ ساچا آپ دھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین ویکھے نین، دوواں چکاوے لہن دین، ساچی جھولی آپ بھرائندا۔ گر سکھ ساچے چڑھیا چا، ہر درشن نیتز پایا۔ بھنڑی رین پکڑے بانہہ، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ ہر سنگت کرے سچ نیاں، شبد وچولا وچ رکھایا۔ ساچا ڈھولا آپے گا، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ پُرکھ ابناسی چولا لیا بدلا، گرکھاں چولا اپنا تن بنایا۔ ساچا سوہلا دئے سنا، سچکھنڈ نواسی گرگھ دھیا، دوارے بہہ بہہ گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین رہیا سہایا۔ بھنڑی رین نیتز کھول، چاروں کنت راہ تکائی۔ کون کوٹے پار برہم پر بھ رہیا بول، وہ دشا نظر نہ آئی۔ گر سکھاں تولن آیا اپنے تول، ایکا کٹانا نام ہتھ اُٹھائی۔ دھار اگڑی رہیا بول، ترے ترے دیشا سار نہ رائی۔ اپنی وست رکھے اپنے کول،

دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ جگ جگ جیو جنت رہن انہول، بن ہر بھگتاں ہتھ کسے نہ آیا۔ ہر سنتاں پردہ آپے پھول، اپنی گنڈھ لئے کھلایا۔ گرسکھاں
 آتم انتر آپے مؤل، کول کولا بھل کھلایا۔ گرسکھاں دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت سیس رہی جھکایا۔ گرسکھاں سورا حاضر حضورا پورا پورن
 کرن آیا اپنا قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ لیکھا لیکھ نہ میٹے رتی چول، نہ کوئے میٹے میٹ مٹایا۔ ہر سنگت بخشی امرت آتم ایکا پائل، نام کھنڈا وچ پھرایا۔
 پنچم دُھن نادشبد چوہ اکھر آپے بول، دو اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آگم اپار، بھنڑی رین وٹی ودھایا۔
 بھنڑی رین منگلاچار، گرسکھاں سنگ رلایا۔ گرسکھاں بخشے اک پیار، ایکا روپ درسایا۔ ستن میلا وچ سنسار، بھو ساگر پار کرایا۔ بھگت وچھل آپ
 گردھار، گرو اپنا روپ وٹایا۔ نرگن نور نور اجیار، نرگن اپنا ویس دھرایا۔ ساچے مندر کھیل اپار، پُرکھ ابناسی رہیا کھلایا۔ لوک مات ہویا خبردار،
 آلس نندرا نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ اٹھایا۔ ہرجن ساچا اٹھیا، ہر سنگر آپ
 اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا ٹھیا، دے مت سچ سمجھایا۔ امرت بخشے ساچا گھٹیا، تن خُماری اک رکھایا۔ پنچ وکارا جڑوں پٹیا، تیر نشانہ اک لگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ ہرجن ساچا میلیا، گھر مندر کر پیار۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلیا، دوس رین رہی
 وچار۔ بھنڑی رین میل میل کھیلیا، سخیاں گندیا ساچا ہار۔ پُرکھ ابناسی وسے دھام نویلیا، نرکار روپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، لیکھا جانے گرو گرسکھاں، گرسکھاں میت مرار۔ گرسکھاں سچا شاہو، بے عیب پروردگار۔ ویلے اتم پکڑے
 بانہوں، کر کرپا جائے تار۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، نون سو اکھر کر وچار۔ آپے پتا آپے ماؤں، اپنے رنگ روے کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں گرسکھاں رتن امولک ہیرالال، لکھ چوراسی وچوں لئے بھال، شبد سروپی بن دلال، کایا ماٹی ویکھ کھال، پھل لگائے ساچے ڈال،
 بھل بھلو اڑی مات آپ مہکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیوا دان، لکھ چوراسی پھندن پھند مات گربھ گیسر کٹایا۔

☆ ۲۶ کنگ ۲۰۱۶ ہجری جسونت سنگھ دے گھر کرتار پُر ضلع جالندھر ☆

ایکنکارا نرکار، عقل کلا اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپسار، آپ اپنا بھيو گھلائیآ۔ آد نرنجن جوت
 اُجیار، نورو نور ڈمگائیآ۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیآ۔ سری بھگوان ایکا دھار، تھر گھر نواسی اپنی آپ چلائیآ۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار،
 اپنی ونڈ آپ ونڈائیآ۔ آپے اندر آپے باہر، اپنا میل آپ ملائیآ۔ آپے کنت آپ بھتار، ناری نر آپ اکھوائیا۔ آپے ستا سیجا پیرپسار، نرگن وڈا وڈ
 وڈیائیآ۔ آپے مات پتا ہو اُجیار، ست دُلا ر آپ اُجائیآ۔ شبد اندیٹھا کرتیار، گھر ساچے آپ سہائیآ۔ اپنی ریتا کرتیار، پت پُنیتا ویکھ وکھائیآ۔ سہاگی گیتا
 ایکنکار، اپنا آپے گائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن سُننیہار، ہر پُرکھ نرنجن بھيو گھلائیآ۔ سری بھگوان پاوے سار، پُرکھ ابناسی وڈی وڈیائیآ۔ پاربرہم بول جیکار،
 شبدی نعرہ ایکا لائیآ۔ آپ سہائے سچ دوار، سچکھنڈ بیٹھا بے پرواہیا۔ تخت تاج راج راجان شاہ سلطان کر آکار، رُوپ انُوپ آپ وٹائیآ۔ دیونہارا دھر
 فرمان، حکمے اپنا حکم چلائیآ۔ پاربرہم کر پروان، اپنی جھولی لے بھرائیا۔ شبد اٹھایا ست جوان، دے مت آپ سمجھائیآ۔ ایکا اچھیا ہر بھگوان، برہمنڈ کھنڈ
 رچن رچائیآ۔ لو آں پُریاں گن ندھان، اپنا مکان رہیا سہائیآ۔ ونڈی ونڈ ہو مہربان، رُو س کرے رُشنائیا۔ منڈل منڈل کھول دُکان، تار ستار آپ
 لٹکائیآ۔ اپنا دیوے ساچا دان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال ویس وٹائیآ۔ ویس وٹائے ہر نرنکار، بھيو
 کوئے نہ پائندا۔ آد جگادی کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائندا۔ جونی رہت وڈ سکدار، ساچے تخت آپ سہائندا۔ وسنہارا اُج محل اٹل مینار، سچ سنگھاسن
 آسن لائندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر اپنی بنت بنائندا۔ راؤ رنگ بن سکدار، آپ اپنا حکم سنائندا۔ نرگن نرگن کھیل اپار، رُوپ رنگ نہ کوئے
 وکھائندا۔ جودھا سور بلی بلکار، مرد مردانہ بھيو کوئے نہ آئندا۔ نہ کوئی کھنڈا تیز کٹار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائندا۔ نہ کوئی دوسر دے سچا یار، لاشریک
 ناؤں دھرائندا۔ نورو نور جلوہ اپار، آپ اپنا در سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نر بھے اپنا ناؤں دھرائندا۔ نر بھے رُوپ پُرکھ
 اکال، ایکنکارا وڈ وڈیائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن دین دیال، ہر پُرکھ نرنجن ہوئے سہائیآ۔ آد نرنجن دیک بال، آد جگاد کرے رُشنائیا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا سچ

دھر مسال، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سری بھگوان بن دلال، ساچا ونج اک کرائیا۔ پاربرہم کھیل نرال، بھيو ابھیدا بھيو کھلائیا۔ سٺ دُلارا ساچا بال، شبدی ناؤں دھرائیا۔ اپنے پھل لائے ڈال، بھُل بھُلواڑی آپ مہکائیا۔ چلے چلائے اولڑی چال، دس کسے نہ آئیا۔ اپنی گھالے آپے گھال، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ کرتا پُرکھ پُرکھ سمرتھ، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پرتکھ، ہر پُرکھ نرنجن رتھ چلایا۔ آد نرنجن دیوے ساچی وتھ، پُرکھ ابناسی سیو کمایا۔ سری بھگوان مہماکتھنا اکھ، کتھ نہ سکے کوئی رایا۔ پاربرہم دیوے ساچی وتھ، سٺ دُلارا سیوا لایا۔ شبد دُلارا رہیاٹھ، آپ اپنی سیو کمایا۔ ابناسی کرتا آپ اپنا کرے وکھ، نراکار ساکار رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بنس سہایا۔ وشنو بنس ہر نرنکار، اپنا آپ اپنایا۔ امرت بھر سچ بھنڈار، کول نا بھی بھُل کھلائیا۔ پاربرہم کر تیار، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ شکر میلا دھواں دھار، سُن اگم ویکھ وکھائیا۔ اپنی بند آپے پئے جم، مات پت نہ کوئے وکھائیا۔ آپ جنائے اپنا کم، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ گگن پاتال رہائے بن بن تھم، جل بنب ہوئے سہائیا۔ پُرکھ ابناسی بیڑا بنھ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا چلائیا۔ ترے گن مایا ساچا دھن، ترے ترے جھولی پائیا۔ ایکا راگ سنایا کن، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم گیا من، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پنچ تت بنائے ساچا تن، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نال رلائییا۔ لکھ چوراسی چڑھیا چن، نرنجن دیا باقی آپ لکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناسی کرتا اپنی کھیل رہیا کھلائییا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرا، آد نرنجن سنگ نبھائندا۔ پُرکھ ابناسی ساخجیا را، سری بھگوان میل ملائندا۔ پاربرہم کر پسا، برہما وشن شو سیو لگائندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچ تت جھولی پائندا۔ من مت بدھ دئے سہارا، نرنجن اپنا انگ کٹائندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر ساچے سو بھا پائندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، کملاپاتی ویکھ وکھائندا۔ شبد انادِ سچّی دھنکارا، انحد تال وجائندا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، امرت آتم جام پیا ئندا۔ آپے کھولے بند کوڑا، بجر کپائی پردہ لائندا۔ دیوے درس اگم اپارا، نیتز لوچن نین اک وکھائندا۔ آتم سیجا ہو اُجیارا، نرنجن نورو نور ڈگمگائندا۔ شبد اگم کنت بھتارا، گھر ساچے سو بھا پائندا۔ دسم دوا ری سچ دوارا، در گھر ساچا آپ اپنایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، سو پڑکھ زرنجن وجائے ناد، ہنگ برہم آپ اٹھائندا۔ ایککارا کھیل اولاً، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ سو پڑکھ
 زرنجن اک اکلا، آد جگاد ویکھ دکھایا۔ ہر پڑکھ زرنجن وسنہارا نہچل دھام اٹلا، گھر ساچے بیٹھا آسن لایا۔ آد زرنجن اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ
 کوئے رکھایا۔ پڑکھ ابناسی ہوئے اچھل اچھلا، اچھل چھل دھاری بھو نہ رایا۔ سری بھگوان اپنی جوت آپے رلا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھایا۔ پاربرہم
 سچ سنگھاسن اپنا ملا، در اپنے سو بھا پانیا۔ سوت ڈلارا شبد شبدی سچ سنہہرا ایک گھلا، برہما وشن شو اٹھایا۔ ترے گن پھڑایا اپنا پلا، پنچ تت لڑ بندھایا۔ پنچ
 وکارا مارے ہلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلایا۔ دئی دوتی دیوے سلا، آسا ترسنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے
 کھیل اگم اپار، الکھ زرنجن وڈو ڈیایا۔ ایککارا کرپسار، سو پڑکھ زرنجن ویکھ دکھائندا۔ ہر پڑکھ زرنجن زرنجن دھارا، آد زرنجن رنگ رنگائندا۔ پڑکھ ابناسی
 ویکھنہارا، سری بھگوان راہ تکائندا۔ پاربرہم پر بھ بن ونجرا، برہم ایکا ونج کرائندا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، ساچا مارگ اک جنائندا۔ رازق رزق
 رحیم کر پیارا، حکمی حکم پھرائندا۔ اُتیت کرے آپ سنسارا، برہما ویتا کھ صلاحیندا۔ شکر انتم کر سنگھارا، سگلا پنڈھ مکائندا۔ زرنجن کھیل اپرا، بھو
 کوئے نہ پائندا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، اپنا لیکھا لیکھ لکھائندا۔ چارے ویداں ایکا دھارا، ایکا بوجھ بُجھائندا۔ چارے جگ کھیل اپرا، اپنا حصہ آپ
 کرائندا۔ سنجگ ساچا کر پیارا، لوک مات دھرائندا۔ لکھ چوڑا سی دے ہلارا، ایکا روپ دکھائندا۔ ورن برن نہ کوئی کنارہ، نہ کوئی بھیکھ وٹائندا۔ بھگت
 بھگونت کھیل نیارا، زرنجن سرگن میل ملائندا۔ زرنجن روپ پنچ تت اوتارا، گر گر ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایککارا
 اپنی کل ورتائندا۔ اپنی کل ورتتا ہر بھگونت، ایککارا رچن رچائندا۔ سو پڑکھ زرنجن کھیل کھلنتا جگا جگنتا، ہر پڑکھ زرنجن ویکھ دکھائندا۔ آد زرنجن دیپ
 جگنتا تھان سہنتا، پڑکھ ابناسی سچھنڈ دوارا سو بھا پائندا۔ سری بھگوان ویس وٹنتا بھو کھلنتا، پاربرہم ساچا ڈنک و جائندا۔ برہما وشن شو سیو کمنتا، ایکا
 ایشٹ کرے منتا، پاربرہم سرب سمجھائندا۔ برہم برہم ہر رنگ رگنتا روپ چڑھنتا، ساچی بھٹھی اک تپائندا۔ ہر جن میلے ساچے سنتا، آدن انتا
 سری بھگونت دیا کمائندا۔ سنجگ بنائی اپنی بنتا، گرگھ ساچے پار کرائندا۔ توڑنہارا گرھ ہوئے ہنگتا، جگ تریتا ویکھ دکھائندا۔ آپے ہوئے بھگھانگتا در در

منگتا، جن بھگت بھنڈار بھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کر پسار، نرگن دھارا ہو اُجیارا، اپنا کھیل کھلا سندا۔ کھیل کھلا ونہار ہر ہر، ہر وڈا وڈا وڈیا نیا۔ جگا جگنتر جوت دھر، نرگن سرگن کرے رُشنا نیا۔ سنت سہیلے دیکھے گھر گھر، در درویشا پھیری پائیا۔ بھگت بھگونت آپے پھڑ پھڑ، آپے اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرگھ لگائے اپنے لڑ، ایکا پلو نام گنڈھ بندھائیا۔ گر سیکھاں اندر آپے چڑھ چڑھ، اپنا کُنڈا دیوے لاہیا۔ امرت جام پیالہ پیائے بھر بھر، سو پڑھ نرنجن وڈا وڈیا نیا۔ ہر کرپا اپنی آپے کر کر، ہر جن ساچے لئے ملا نیا۔ آد نرنجن جوت نرنجن اندر دھر دھر، اگیان اندھیر مٹائیا۔ پڑھ ابناسی آپے در در، آپ اپنا سگن منائیا۔ سری بھگوان بن نرن، نرنرا نرن رُوپ وٹائیا۔ پاربرہم نہ جنمے نہ جائے مر، جگ جگ اپنا کھیل کھلا نیا۔ برہما وشن شو ایکا اکھر رہے پڑھ، پر بھ ساچا کرے پڑھائیا۔ ترے گن مایا رہی سڑ، پنچ تت کرے لڑائیا۔ دوا پر انتم گیا ہر، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کلج کوڈا گھاڑن گھڑ، ہر ساچا کھیل کھلا نیا۔ دھرت مات دی گودی بیٹھا وڑ، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ چاروں کُنٹ دیکھے کھڑ، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جیو جنت اگ لگائی بہتر نڑ، نہ سکے کوئے بُجھائیا۔ راج راجان شاہ سلطان رہے سڑ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُوپ ست سروپ شاہو بھوپ اک اکھوائیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، اینکارا اک اکھوائیا۔ سو پڑھ نرنجن مرد مردانہ، ہر پڑھ نرنجن بل دھرائیا۔ آد نرنجن کھیل مہانا، پڑھ ابناسی کھیل کھلا سندا۔ سری بھگوان بٹھے گانا، پاربرہم سگن منائیا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، برہم برہادی آپ سنا سندا۔ برہما وشن سنن لا لا کانا، آلس نندرا وچ نہ کوئے آسیندا۔ ترے گن مایا پنچ تت ہو پردھانا، کایا مندر اندر آپ الا سندا۔ گرگھ وِلا چتر سُجنا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، بودھ اگادھی شبد سنا سندا۔ سنت بھگونت کر پروانا، آپ اپنا میل ملا سندا۔ لکھ چوراسی دسے فنا مکانا، ویلے انت نہ کوئے بچا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا رُوپ اپارا، ورتے ورتا وے وچ سنسارا، چاروں کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چین نہ کوئے چڑھائیا۔ چاروں کُنٹ کلج دھارا، اپنی آپ وہائیا۔ پڑھ ابناسی کرپا دھارا، دیوے مدد بے پرواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، کلمہ نبی گواہ بنا نیا۔ سنگ محمد کر یا خبردار، چار یار کری گڑمائیا۔ اللہ رانی بول جیکار، اپنا نعرہ رہی سنا نیا۔ سرشٹ سبائی دیکھ وچار، اک شریعت بندھن پائیا۔

کائنات کر وچار، اپنی جہات اک دکھائیا۔ دیوے نجات پروردگار، سگلا ساتھ نبھائیا۔ رام کرشن نہ لائے پار، اچی کوکے دے دھائیا۔ جیو جنت نیتز نیر
 وہائن وارو وار، سادھ سنت رہے گر لائیا۔ دھرنی دئی پاپاں بھار، ہولا بھار نہ کوئے کرائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ نرگن جوتی کر
 اُجیار، نانک پنچ تت ڈیرہ لائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، نام ست آپ چلائیا۔ دئی دوتی کر خوار، ایکا رنگن سچ رنگائیا۔ چار ورنناں اک پیار، کھتری براہمن
 شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ ہندو مسلم دے آدھار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ ایکا شبد بول جیکار، ایکا نعرہ لائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، ادھوچکار اپنی ونڈ
 ونڈائیا۔ شبد گر گر کر تیار، گرو گرنٹھ سمجھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، پُرکھ اکال بھوونہ پائیا۔ سٹ ڈلارا کر تیار، گر گوہند جوت جگائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار،
 تن گاترے آپ لٹکائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، شبدی جوڑا جوتی میل ملایا۔ ساچا گھوڑا سرجنہار، بانکی چال رکھائیا۔ سولاں کلیاں کر تیار، آسن سنگھاسن
 اک وچھائیا۔ بھرم بھلایا سرب سنسار، اپنی مایا پردہ پائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گھر دسویں وٹی ودھائیا۔ ساچا کھیل کر سنسار، دے مت گیا سمجھائیا۔ ایکا
 گر اک اوتار، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ گر سکھ میرا روپ اپار، بن گر سکھ دوسر گھر نہ گوہند درس دکھائیا۔ میرا ناؤں ہووے جیکار، گر گھ فتح ڈنک وجائیا۔ تیرا
 شبد سچ جیکار، گرو گر ناؤں دھرائیا۔ نرگن جوت ہوئے اُجیار، گھر گھر دیا باقی آپ جگائیا۔ سنگر پورا بن سکدار، ساچے تخت آپ سہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ونڈنہارا پُرکھ سمرتھ، دوسر کوئے نہ سنگ رکھائندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ
 رتھوہی ویس وٹائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں زمیں اسماناں دو جہاناں پائے نتھ، نام ڈوری اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، آپ اپنی رچن رچائندا۔ گوہند گر سچ لکھار، ہر لیکھا آپ لکھائیا۔ ایکا جوتی جوت اُجیار، دیپک دیپک
 ویکھ دکھائیا۔ ایکا مندر ایکا گھر بار، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیا۔ ایکا سوہے سرجنہار، سر سر رزق سبائیا۔ گاوت گائے سرب سنسار، آدجگادی سیوا لائیا۔
 پُرکھ اگئی دھام نیارا، پُرکھ اگمڑا آپ اپائیا۔ آپے جانے اپنا ونج واپار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گوہند پیتا سٹ ڈلارا، نیوں نیوں رہیا سیس جھکائیا۔
 پاربرہم پر بھ دے سہارا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ چارے اکھر ایکا دھارا، نانک گوہند کرے رُشنائیا۔ چوتھے جگ پار کنارہ، لکھ چوڑاسی آپ کرائیا۔

تیرا رُپ ہر کرتار، میرا تیرا رنگ رنگایا۔ توں سُت ہوں پتا تمارا، بالک اپنی گود اٹھایا۔ تیرا نام میرا جیکارا، چار کُنٹ کرے رُشایا۔ تیرا کھنڈا تیز کٹارا، ہر شب دی ناؤں اُچایا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، ہنگ برہم دیکھ دکھایا۔ کلجگ اتم دے سہارا، زرنجن سرگن دیکھ دکھایا۔ پرگٹ ہووے نہ ہکنک زرائن ز اوتارا، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس صد کرے رُشایا۔ بیس صد کھیل اپارا، ہر ساچے سچ ورتایا۔ بیس اک ایکنکارا، ایکا رُپ آپ وٹایا۔ دوجی قُدرت کر پیارا، تیجانین اک درسایا۔ چوتھے پد ہو اُجیارا، جن بھگتاں دیکھ دکھایا۔ پنچم پیتا پنچ آدھارا، پنچم راگ دُھن الایا۔ چھویں چھپر چھنّ و سیا باہرا، چار دیوار نہ کوئے اُپایا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن زاکارا، زرنجن جوت کرے رُشایا۔ اٹھویں اٹھان تان پار کنارہ، رکت بوند نہ میل ملایا۔ ناویں نو در چھٹا سنسارا، نو کھنڈ دیکھ دکھایا۔ دسویں زرنجن جوت کر اُجیارا، گرگھ ساچے لے جگایا۔ چھوٹا بالا بٹھے دھارا، سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا۔ اگے لایا ہر ہر لاڑا، آپ اپنا سگن منایا۔ دس اک گیارہ، جگت اکھاڑا، ساڈھے تن ہتھ رچن رچایا۔ جگت جگدیشا کھیل اپارا، نو نو اپنا رُپ وٹایا۔ دس دو باراں ہو اُجیارا، ہر سنگت میل ملایا۔ دس تن تیرہ نیرن نیرا، راج راجاناں شاہ سلطاناں دے بھلایا۔ سمت چوڈاں چوڈاں لوک ہٹ پسارا، ایکنکارا چوڈاں طبقات دیکھ دکھایا۔ اکی سکھاں کھول کوڑا، ایکا گھر بہایا۔ دس پنچ پنڈراں دیکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈو نگھی کندراں مندر مسجد مٹھ شو دوالا تیرتھ اٹھسٹھ گنگا گوداوری سُرسی جمننا اپنے چرناں وچ بہایا۔ سمت سولاں ہو پرگٹ، و سنہارا گھٹ گھٹ، جوت جگائے لٹ لٹ، نام ڈنکا اک وجایا۔ گرگھیاں پورا کرے گھٹ، لہنا دین چکائے ہتھوں ہاتھ، سرب کلا آپے سمرا تھ، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہ ہکنک زرائن زرنجن، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر بھگوانا، اپنا رُپ وٹا سندا۔ پُرکھ اپنا سی کھیل مہانا، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، گرگھیاں آپ سنا سندا۔ ست سنتو کھی بٹھے گانا، ایکا نام تندن تند بندھا سندا۔ آتم مارے تیر نشانہ، تیر انیالا اک چلا سندا۔ ہوئے سہائی دو جہاناں، ایٹھے اوتھے سگلا سنگ نبھا سندا۔ سمت سولاں گن ندھانا، گونتا اپنا ناؤں اُچا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا حصہ آپ رکھا سندا۔ کلجگ اتم پایا حصہ، ویہ صد سولاں وڈ وڈیایا۔ بن گرگھ کسے نہ دسا، جگت گیانی رہے راہ

تکائیا۔ مندر مسجد رسنا جہوا پڑھدے قصہ، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ گرسکھ چوہدار تیراگر گوبند پھڑ پھڑ اٹھائے ساچے سکھاں، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ساچا لیکھا جس جن گھر ساچے لکھا، نیتز لوچن دئے دکھائیا۔ پاربرہم پر بھ دھریا بھیکھا، بل باون روپ وٹائیا۔ پاوے سار دھاری کیسا، مونڈ مونڈائے گلے لگائیا۔ نرگن روپ دس دسمیشا، وہ دشا آپے ویکھ دکھائیا۔ راہ تگن برہما وشن مہیشا، نیتز نین رہے اٹھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن سد آدیسا، سار شبد کرے کڑمائیا۔ گوردھن دھاری رکھی کیشا، کلج کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ وشنوں اٹھایا باسک سیجا، ساگو پانگ آپ ہلائییا۔ برہمے دیوے سچ سندیسہ، کلج اتنم کوکے دئے ڈھائیا۔ شکر چلے نہ کوئی پیشہ، ہتھ ترسول سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنی رت آپ سہائیا۔ برکھ ماس دوس رت، ہر ساچا آپ سہائندا۔ پاربرہم ابناسی اچت، بھيو کوئے نہ پائندا۔ جگ جگ ہر جن اٹھائے اپنے ست، آپ اپنی بوجھ بھجائندا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، ایک منتر نام درڑائندا۔ امرت سوماں جائے پھٹ، نخبھر دھارا آپ وھائندا۔ لہدے پھردے کوٹن کوٹ، بن ہر کرپا درس کوئے نہ پائندا۔ جن بھگتاں بخشے ایک اوٹ، دو جا اشٹ نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائندا۔ سمت سولاں ساچا برکھ، ہر ساچی رت سہائیا۔ مہینہ چیتز نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، گرسکھاں دئے وڈیائیا۔ جگت و ساکھ سرشٹ سبائی لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیا۔ مہینہ جیٹھ گرسکھاں دیوے درس، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ ہاڑ مہینہ کر کر ترس، جگ جگ دی لگی پیاس بھجائیا۔ ساون ویکھے عرش فرش، امرت رس مکھ چوائیا۔ بھادروں میٹے جگت حرص، اپنا بھاواک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آسو آس پوری کر، گرسکھ آپ ترائندا۔ پچھلا لہنا آگے دھر، پورب مول چکائندا۔ دھرم رائے دا ٹکے ڈر، دے مت آپ سمجھائندا۔ راج راجاناں لئے پھڑ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ قلعہ کوٹ ویکھے چڑھ، اچے ٹلے پربت آسن لائندا۔ ساگر ورو لے اندر وڑ، نام مدھانا ایک پائندا۔ چوڈاں لوک اٹھیرے جڑ، چوڈاں طبق آپ ہلائندا۔ کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند اپنا گھاٹن آپے لیا گھڑ، آپے بھن دکھائندا۔ گرسکھ لگائے اپنے لڑ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ درس دکھائے گھر گھر، گھر گھر وچ جوت جگائندا۔ نہ ہر پُرکھ ناری نر، نر نرائن ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری

اتم ور، سمت سولاں دیوے ور، پہلی کنگ رت سہائند۔ پہلی کنگ رت سہائی، ہر ست پڑھ نرنجن اینکاریا۔ ہر شبد ہوئی گڑمائی، ناتا تھ سرب
 سنساریا۔ دوس ریّن وجدی رہے ودھائی، منگلاچار اک دکھا رہیا۔ نرگن جوت کرے رُشنائی، پڑھ ایناسی دیک اک بالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھالیا۔ ساچا مارگ ست ستواد، ہر ست پڑھ نرنجن آپ جنایا۔ ایک دست ہر نام لینی لادھ، دوجا ونج نہ کوئی کرائیا۔
 گرگھ سچا سنت سادھ، جس جن اپنے چرن لگایا۔ میٹ مٹائے واد وواد، ڈرمت میل آپ دھوایا۔ شبد وجائے ساچا ناد، انحد اپنا راگ سنایا۔ بھو
 گھلئے ہر ہر برہماد، پاربرہم پر بھ میل ملایا۔ اینکارا آد جگاد، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے
 ساچا ور، پندراں کنگ رت سہایا۔ پندراں کنگ دوس سُبھاگا، ہر سنگت میل ملایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی بعد نرگن جاگا، روپ رنگ نہ کوئے دکھایا۔
 جگاں جگاں دالاہیا داغا، نرمل نرمل آپ کرایا۔ در پایا پڑھ ایناسا کنت سہاگا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام
 اک دکھایا۔ مستوانا ساچا مندر، پنج تت آپ سہائند۔ پڑھ ایناسی وسے اندر، دوس ریّن جوت جگائند۔ ہوئے دیال کرپال ڈو گھسی کندر، کال مہاکال
 نیڑ نہ آئند۔ نیتر ترن سورہ چندر، کوٹن کوٹ بھان راہ تکائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایند۔ ساچا دھام ہر
 نرنکارا، گھر ساچا آپ سہائند۔ نرگن دیوا کر اجیارا، نرگن ویکھ دکھائند۔ ہر سنگت دکھائے چرن دوارا، سچ گھر بارا اک سہائند۔ آون جاون پار کنارہ،
 لکھ پوراسی پندھ مکائند۔ نہ کوئی مندر بنایا اٹاں گارا، چھپر چھن نہ کوئے پُھہائند۔ گرگھاں درس دکھائے اگم اپارا، برہمنڈ کھنڈ اپنی رچن رچائند۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلا دوس آپ رنگائند۔ پہلا دوس ہر سنگت دھار، ستجگ ساچی نیہہ رکھایا۔ ویہہ سو بیس کھیل اپارا، اک
 ایکسا دئے کرائیا۔ جگت جگدیشا سانجھ یار، ثالث اپنا ناؤں دھرائیا۔ خالص خالصہ کرتیار، چار ورن کرے گڑمائیا۔ ایک رنگ رنگے سرب سنسار، ساچی
 سکھیا اک سمجھایا۔ ایک بستر کرتیار، سرشٹ سبائی دئے پہنایا۔ ایک ورتے سرب بھنڈار، شاہ سلطان نہ کوئے اکھوایا۔ چار ورن ایک اک کرے پیار،
 دوسر راہ نہ کوئے دکھایا۔ دیونہارا سرجنہار، آپ اپنی کل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ سولاں کنگ

کھیل اپارا، گرگمھاں دیا کماندا۔ دُو جے دوس کر وارا، تیجے در سہاندا۔ چوتھا میلا دُھر دربارا، پنچم ویکھ دکھاندا۔ چھویں رنگے رنگ اپارا، ستویں اپنی سیو کماندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں پار کنارہ، نو در لیکھا آپ چکاندا۔ دسویں دن ہو اُجیارا، گرگمھ ساچے میل ملاندا۔ ایکا جوت دس اوتارا، گوبند شبد ناؤں اُچاندا۔ شبد گر دس اک گیاراں گرگمھاں اندر کر پسا، آپ اپنا آسن لاند۔ کرے کھیل کُپت ظاہرا، بھيو اُبھید اُبھيو رکھاندا۔ چھٹی کنگ دے سہارا، سمت سولاں رت سہاندا۔ نو کھنڈ ست دیپ چھڈ دوارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیڈ دباند۔ سچ سنگھاسن آسن لائے آپ کرتارا، سچکھنڈ واسی سو بھاپاندا۔ نرگن جوت نور کر اُجیارا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹاندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار، مل مل گلے لگاندا۔ پاربرہم کھیل نرادھارا، نرور ویکھ دکھاندا۔ پُرکھ ابناسی بول جیکارا، سری بھگوان آپ سناندا۔ پاربرہم تیرا وڈ دوارا، ہر نرنکارا آپ سہاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گیاراں دوس گرگمھ دھار، امرت نام بھر بھنڈار، بھوجل ساگر کر کر پار، آپ وسے سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی آسن سنگھاسن اپنا آپ سہاندا۔

۱۲۹۵

۱۲۹۵

☆ پہلی گھر ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ☆

ایکنکار نرکارا، نرگن نور نور اُجالیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آدانت ویس وٹالیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، آپ اپنا ویکھ دکھالیا۔ آد نرنجن پاوے سار، دیپک دیپ اک دکھالیا۔ ابناسی کرتا جانے اپنی کار، کرنی کرت نام دھرا لیا۔ سری بھگوان مہما اپارا، بھيو اُبھید آپ چھپالیا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، آپ اپنا کھیل کھالیا۔ آد شکت میت مُرار، ساچا سنگ نبھالیا۔ سار شبد کرتیار، اپنا تھم سنانا۔ ساچا مندر دے اُسار، سچکھنڈ دوارا ناؤں اُپالیا۔ تھر گھر واسی بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لالیا۔ کملاپاتی میت مُرار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا دھام سہالیا۔ ایکا راجن شاہ سلطان سچ سکدار آپ اکھوا، اپنا تھم آپ سنانا۔ دُھر فرمانا دے جنا، اپنا پردہ آپے لاه لیا۔ سُنٹ دُلارا شبد اٹھا، سار شبد وچ لگا لیا۔ ایکا مارگ دے دکھا، لوآں

نہکنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۸

پُریاں بنت بنا لیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، رَس رنگ رنگا لیا۔ منڈل منڈپ ویکھ دکھا، آپ اپنی جوت لکا لیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، وشن برہما شو ساچے در بہا لیا۔ باسک سیجا آپ سہا، سانگوں پانگ ویس وٹا لیا۔ ایکا گیان دے درڑا، ایکا برہم دکھا لیا۔ ایکا نیتز دے گھلا، بھولا ناتھ میل ملا لیا۔ داتا دانی بے پرواہ، بے عیب پروردگار بھو نہ آ لیا۔ ترے گن مایا ویکھ دکھا، آپ اپنی انس اُپا رہیا۔ پنج ت میللا سہج سُبھا، آپ اپنی کَریا کر، اپنا انگ کٹا لیا۔ تتوت وکھ کرا، من مت بُدھ سنگ نبھا لیا۔ بوند رکت میل ملا، ساچی شکت وچ لکا لیا۔ ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑا، ایکا بندھن ہر ہر پالیا۔ در دوارا آپ گھلا، نو در ویس وٹا لیا۔ گھر وچ گھر دے بنا، گھر مندر آپ اُپا لیا۔ شبد انادی دے سنا، انحد ساچا ناد و جا لیا۔ اپنی سو بھا آپے رہیا پا، آپے ویکھ دکھا رہیا۔ اپنی دُھن آپ جنا، ایکا دو آتیجا چوتھا پنچم سنگ رکھا لیا۔ سر سرور اک بنا، گھر ساچے آپ لکا لیا۔ اپنا اندر بند کرا، اپنا پردہ آپ سٹا لیا۔ اپنی جوت آپ جگا، نر گن دیا باقی اپنے ہتھ رکھا لیا۔ دسم دوا ری سو بھا پا، در گھر ساچا ساچے رنگ رنگا لیا۔ لکھ چوراسی بھو گھلا، آپ اپنا ڈنک و جا لیا۔ برہما وشن شو سیوالا، دے مت آپ سمجھا لیا۔ اپنی سکھیا آپ پڑھا، ایکا راگ دُھن گا لیا۔ برہمادی برہم کھوج کھوجا، نادی سُنٹ ناؤں دھرا لیا۔ آد جگادی ویس وٹا، آپ اپنا کرم کما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال جوئی رہت دس کسے نہ آ رہیا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا، ایکا رنگ سماندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرا، سگلا سنگ نبھاندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جناندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نورو نور ڈمگانددا۔ پُرکھ ابناسی وڈ سکدارا، ساچا تخت آپ سہاندا۔ سری بھگوان بٹھے دھارا، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھاندا۔ پار برہم بن ونجارا، ساچا وچ کرا سندا۔ آد شکت دے ہلارا، سچ ہلارا آپ لگاندا۔ روپ انوپ سچی سرکارا، چکر چہن نہ کوئے جناندا۔ وسنہارا اُچ محل اٹل اُچ منارا، سچکھنڈ ساچے سو بھا پاندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، ٹھانڈا دربارا اک رکھاندا۔ شبد اگنی اک اکھاڑا، گھر ساچے تال و جاندا۔ سار شبد نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نر نرائن اپنا ناؤں دھرا سندا۔ ساچا مندر کر تیار، اٹاں گارا نہ کوئے لگاندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہر آپ ہو جاندا۔ آپے شبد اگنی کر تیار، دھواں دھار آپ ہو آئیندا۔ آپے برہما وشن کر اُجیارا، آپ اپنا رنگ چڑھاندا۔ آپے بھر ترے گن سچ بھنڈارا، ساچی بھچھیا جھولی پاندا۔ آپے پنج

تت کرے ونجارا، ایکاہٹ وکھائندا۔ آپے لوآں پُریاں دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ اپنی ڈوری آپ بندھائندا۔ آپے لیکھا جانے رُو سس سورج چن ستارا، منڈل منڈپ اپنارنگ رنگائندا۔ آپے جل بنب ہو اُجیارا، دھرت دھول آپ ٹکائندا۔ آپے لکھ چوراسی کرپسارا، نچ آتم ڈیرہ لائندا۔ مانس مانکھ کرے وچارا، آتم تت رکھائندا۔ شبد اناد پٹی ڈھنکارا، اپناراگ سناائندا۔ من مت بدھ بٹھے دھارا، ساچی سیوک سیوا آپ کرائندا۔ من پنکھی اڈائے دہ دِش دوارا، مت متوالی ویکھ وکھائندا۔ بدھ بیک کرے سکدارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکارا، آپ اپنا ڈنک وجائندا۔ پُرکھ ابناسی سچ ستارا، نرگن اپنی تار ہلاائندا۔ گوت گائے گاونہارا، گاونہارا دس نہ آسیندا۔ ناچ نچائے سرب سنسارا، لکھ چوراسی سخیاں ایکا منڈل راس وکھائندا۔ آد جُگادی کھیل اپارا، نرگن سرگن میل ملائندا۔ اپنی ونڈ ونڈے کرتارا، کرنی کرتا اپنی کرت کمائندا۔ سنجگ ساچا کرتیارا، لوک مات دھرائندا۔ شبد اگمی اک بھنڈارا، اینکارا آپ ورتائندا۔ نرگن سرگن کرے پیارا، ساکھیات جوت جگائندا۔ جاگرت جوت کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائندا۔ راگ سنائے گاونہارا، سُر ت سوانی تال وجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی اینکارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھینو نہ آسیندا۔ اینکارا ناناروپ، نرگن نور نور اپایا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا چارے کوٹ، دہ دِشا ویکھ وکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن جائے ٹوٹھ، دین دِیال دیا کمایا۔ آد نرنجن نرگن جوت، نورو نور ڈگمگایا۔ پُرکھ ابناسی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، بندھن بندھ نہ کوئے بندھایا۔ سری بھگوان اک اکلا دھرے ویس کوٹن کوٹ، کوٹ کوٹی اپنا ناؤں اپایا۔ پاربرہم وسنہارا سچ محلہ شبد نگارے لائے چوٹ، ایکا دھونسا سچ وجایا۔ سچکھنڈ دوارا نہ کوئی دیسے چار دیوارا نہ کوئی جانے قلعہ کوٹ، ہر مندر ہر ساچا آپ بنایا۔ سار شبد بنایا اوت پوت، برہما وشن شو اپنا بنس وکھایا۔ آد شکت امرت پیالہ پیائے گھوٹ، ساچا جام ہتھ اٹھایا۔ ترے گن مایا بھرے نہ پوٹ، پر بھ ساچے حکم سنایا۔ پنج تت وکارا بھریا کھوٹ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار سنگ نبھایا۔ آسا ترسنا چڑھی چوٹ، اچی کوکے دے دُہایا۔ جوٹھ جھوٹھ پھڑیا ٹھوٹھ، خالی ہتھ وکھایا۔ سنجگ تریتا پائی لوٹ، آپ اپنا نام ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکالا دین دِیالا درد دُکھ بھے بھنجن آپ اپنا ویس وٹایا۔ اینکارا ویس اولاء، ایکا نور الاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا۔ آد

نرنجن اپنے دیپک آپے بلاء، سری بھگوان ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناسی در دوارے ساچے کھلا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرہم اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا ویکھ
 دکھائیا۔ شبد سار سچ سنیہہرا ایک گھلا، برہما وشن شو سمجھائیا۔ وشن پھرایا اپنا پلا، دیوے رزق سبائیا۔ برہمے جوتی برہم برہم ہو رلا، برہم برہم کرے
 کُڑمائیا۔ شکر اتم ہوئے جھلا، لیکھا دئے چُکائیا۔ ترے گن مایا مارے ہلا، پنچ تت ڈیرہ ڈھائیا۔ پُرکھ ابناسی اچھل اچھلا، ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن سرگن کھیلے کھیل آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ نرنجن داتا ہر نرنکار، ست پُرکھ ناؤں دھرائندا۔ سرگن پرگٹ ہو وچ
 سنسار، پنچ تت ساچا میل ملائندا۔ نرنجن کملاپاتی میت مُرار، آپ اپنا میل ملائندا۔ سرگن بخشے ساچی داتی سرجنہار، ساچی وست جھولی پائندا۔ تنکے
 رین اندھیری راتی وچ سنسار، دیا باقی اک جگائندا۔ بودھ اگادھی ساچی گاتھی، شبد انادی ناد وجائندا۔ جوت جوتی جوت پرکاسی، پر م پُرکھ اپنا رُپ
 وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھرے ناؤں ابناسی، نرنجن اپنا کھیل کھلائندا۔ ابناسی ہر ہر ناؤں رکھ، اپنی کل ورتائندا۔
 سرگن رُپ ہو پرتکھ، لوک مات ویس وٹائندا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، آپ اپنی گود اٹھائندا۔ سنت سہیلے کرے وکھ، لکھ چوراسی پھول پھولائندا۔
 گرگھیاں مارگ ساچا دس، آپ اپنی بوجھ بھجائندا۔ گرگھیاں میلانس نس، گھر ساچا ویکھ دکھائندا۔ شبد اگنی تیر مارے کس، پنچ وکارا بُرج ڈھائندا۔
 کوٹن کوٹ کرے پرکاس، رُوس، اندھ اندھیر گوائندا۔ درگھر میلانس ہس، ہر ساچا آپ کرائندا۔ جن بھگتاں ہو یا رہے وس، دوسر ہتھ کسے نہ
 آئندا۔ آد جگاد جگ جگنتر پوری کرے آس، نراسا گرگھ نہ کوئے دکھائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا وسے پاس، جگت وچھوڑا پھند کٹائندا۔ لیکھا جانے پرتھی
 آکاش، گنگن پاتالاں ویکھ دکھائندا۔ لہنا دینا چُکائے دس دس ماس، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ مات گرہ نہ ہوئے واس، جس جن اپنا میل ملائندا۔
 لیکھے لائے ساس گراس، نرنجن سرگن ویکھ دکھائندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائندا۔ آد انت نہ ہوئے وناس، سو پُرکھ نرنجن اپنا
 ناؤں دھرائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہو شاباش، شاہ سلطانا ویس وٹائندا۔ آد نرنجن جوت پرکاس، جوت نرنجن سرب ٹکائندا۔ سری بھگوان داسی داس،
 سیوک سیوا آپ کمائندا۔ پُرکھ ابناسی وسے نگر گرام، ساچا کھیڑا آپ سہائندا۔ پاربرہم پرہم میلانڈ ماس نارٹی چام، برہم برہم ویکھ دکھائندا۔ سار

شبد ہوئے جانی جان، آد جُگاد کھیل کھلا سندا۔ انحد شبد چلائے بان، تیر انیلا ہتھ اٹھ سندا۔ بھگتاں بخشے ساچا مان، چرن دوارا اک وکھ سندا۔ سنتاں
 دیوے اپنی آپ پچھان، نیتز گیان اک کھلا سندا۔ گرکھاں دیوے سچ دھیان، ساچی سکھیا سکھ سمجھ سندا۔ دو جہانی ساچا مان، مان نمائیاں آپ رکھ سندا۔
 گرکھاں جھلدا رہے سدا نشان، ہر ساچا آپ جھلا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو نگاہبان، دوس رین ویکھ وکھ سندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دھر فرمان، شبد
 جنائی آپ کرا سندا۔ آد نرنجن دیوے دان، دیپک دیپک آپ کرا سندا۔ سری بھگوان راگ سنائے ساچا کان، رسنا جہوانہ کوئے ہلا سندا۔ پُرکھ ابناسی
 دھر فرمان، آپ اپنا آپ سنائ سندا۔ پاربرہم برہم کرے پچھان، گھٹ اندر برہم جنائ سندا۔ وشنوں کھیلے کھیل مہان، دوس رین راہ نکا سندا۔ برہما لیکھا ہو
 پردھان، چار ویداں آپ سنائ سندا۔ شکر باسک تشکا گل لٹکان، ہتھ ترسول رکھ سندا۔ ترے گن مایا ہوئے پردھان، پنچ تت میلا میل ملا سندا۔ لکھ
 چوڑاسی ایکا آن، چوڑاسی گیرا آپ چلا سندا۔ دھرم رائے گائے سواس سواس، پرہم اگے سیس جھکا سندا۔ چتر گپت نیتز نین اٹھائے دوس رین رہے
 اداس، ایکا منگ منگا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن جوت جوت گوپالا، آپے چلے اولڑی چالا، سچکھنڈ و سیا سچی دھر مسالہ،
 دوسر گھرنہ کوئے وکھ سندا۔ اینکارا سچ لکانا، ہر ساچا آپ جنایا۔ سو پُرکھ نرنجن نگاہبان، آپے ویکھ وکھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ بانا، اپنا آپ اڈایا۔ پُرکھ
 ابناسی ایکا دسے سچ مکانا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ سری بھگوان گن ندھانا، گنوتا بھیونہ رانیا۔ پاربرہم کھیل مہانا، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ آد شکت سنگ
 رانا، ناری کنتا ویس وٹایا۔ سار شبد بدھا گانا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ برہما وشن شو گائن اک ترانہ، ترے گن کرے گڑمایا۔ پنچ تت میلا اک دکھانا،
 گھر سخیاں منگل گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ لکھ چوڑاسی کرپسارا، اپنا روپ وٹایا۔ برہما وشن شو
 ادھارا، ساچے در وکھایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، ایکا حکم سنایا۔ پنچ تت تن کرپسارا، پنہنجھی جوڑ جڑایا۔ پنچ دس میلا اپرا، دس کسے نہ آیا۔ دس پنچ
 بولے اک جیکارا، اپنا راگ سنایا۔ نو در کھولے آپ کوڑا، دسواں گپت رکھایا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈھی غارا، آپے ویکھ وکھایا۔ مارو ڈنڈ بنھے دھارا، آپ اپنا
 حکم جنایا۔ ترکٹی کھولے کھول کوڑا، اپنا انگن ویکھ وکھایا۔ سر سروور ٹھنڈی ٹھارا، اپنا جل بھرایا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، ہر مندر آپ سہایا۔ نرنجن دیپک

کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈمگایا۔ پاربرہم پرہم کھیل نیارا، دس کسے نہ آیا۔ سرت سوانی دیوے ہلارا، شبد ہانی میل ملایا۔ آتم سیجا کرے پیارا، ساچا بنک
 دکھایا۔ ایکا سیجا سٹے پیرسارا، ناری کنتا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ ہر بھگتن پردہ کھولیا، پرہم اپنی کرپا
 دھار۔ گھٹ اندر آپے بولیا، دُھن نام شبد جیکار۔ ساچے کنڈے آپے تولیا، آپے جانے اپنی دھار۔ آد انت کدے نہ ڈولیا، جگ جگ کھیل اپرا۔
 شبدی سرتی آپے مولیا، نیت دس نہ آئے وچ سنسار۔ آپے الٹا کرے نابھ کولیا، کھڑی رہے سدا گلزار۔ دیوے مان اُپر دھولیا، دھرتی دھرت کرے
 پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے اُجیار۔ جوتی نور اُجالا ہر گوپالا، بھو کسے نہ آیا۔ چتر بھج کھیل نرالا، جوت جوالا آد
 شکت ناؤں دھرایا۔ داسی داسا کال مہاکالا، مہاکال اپنا روپ وٹایا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چالا، چال بہنگم اک رکھایا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالا،
 پرتپالک ناؤں وڈیایا۔ ہر جن بخشے اپنی مالا، ایکا منتر نام درڑایا۔ آد جگادی شاہ کنگالا، خالی ہتھ رہیا دکھایا۔ شبد سروپی بن دلالا، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔
 بھاگ لگایا پنج تت مائی کایا کھالا، برہم پاربرہم ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ویکھنہارا پُرکھ سمرتھ، آد جگاد
 سمایا۔ ابناسی کرتا مہما کھ، بھو کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی پائی نتھ، شبد دور اپنے ہتھ رکھایا۔ جگا جگنت جائے متھ، نام مدھانا ہتھ اٹھایا۔ آپ اُپجائے پوجا
 پاٹھ، اپنا مارگ آپ دکھایا۔ آپے سر سرور تیرتھ مارے ٹھاٹھ، نرل نیر آپ بھرایا۔ آپے ایشٹ دیو آپے مورتی بنے کاٹھ، گھرن بھننہار اپنا ناؤں
 دھرایا۔ آپے جانے جوگ ابھیاس، ہتھ نیم سنجم آپے ویکھ دکھایا۔ آپے ہوئے کنارہ تیرتھ تاٹ، آپے ہٹو ہٹ وکایا۔ آپے وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر
 مندر ڈیرہ لایا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گرنت، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ آپے سٹا ساچی کھاٹ، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لایا۔ نیڑے دکھائے اپنی واٹ،
 اپنا پردہ دئے چکایا۔ نرگن جوت جگے للاٹ، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ لیکھا چکائے تیرتھ تاٹ، جس جن اپنا درس دکھایا۔ ہر جن چڑھائے اوکھے گھاٹ،
 لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباہا۔ لہنا دینا چکائے پوجا پاٹھ، جس دوارے ہر ہر آیا۔ ناتاٹے آن باٹ، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ نہ کوئی ورن گوت نہ ذات
 پات، اوچ نیچ نہ کوئے دکھایا۔ میٹنہارا اندھیری رات، جگ جگ ساچا اپنا نام چند چڑھایا۔ سرب کلا آپے سمراتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیایا۔ سنجگ تریتا

تیری مکی واٹ، رام راما روپ وٹایا۔ راون وکیا اپنے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پایا۔ آپے ہو تریلوکی ناتھ، ساچی سخیاں منگل گایا۔ غریب نمائیاں دیوے ساتھ، بدر سداما گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں وٹایا۔ ناؤں وٹائے ہر نرنکارا، وید کتیب بھیو نہ پائیا۔ جگا جگنتر ہو اجیارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ شاستر سمرت رہے پکارا، وید پُران دین دُہائیا۔ پڑھ پڑھ تھکا سرب سنسارا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، پُران اٹھاراں گیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم پار کنارہ، نہہکنک نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا مندر سوہے اک چبارا، دھام اولے ڈیرہ لائیا۔ اُچاٹلا پربت نہ کوئی کرے وچارا، ہر بیٹھا سیج وچھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا میت مُرار، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ایک چنڈی نام چکائیا۔ اشٹ بھج دے سہارا، ایک اپنا رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دواپر آپے ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا ہر نرنکارا، دس کسے نہ آیا۔ نرگن روپ نرنکارا، روپ رنگ نہ کوئے وکھایا۔ کرتا پُرکھ کھیل اپار، اپنی کرنی رہیا کرایا۔ ایک نام کر جیکار، ست ست اپنا نعرہ لایا۔ نر بھے ورتے ورتاوے آپ کرتار، نر ویر اپنا ناؤں رکھایا۔ جوئی رہت ایک کار، اپنی رہیا کمایا۔ اکال مورت ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ کھیلے کھیل اپار، بدھ مت گیان اک درڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دینا چار یار، اللہ رانی میل ملایا۔ عظمتو کسمتو بے عیب پروردگار، محبوب محبان ویکھ وکھایا۔ چووداں ہٹ کھول دُکان، چووداں طبقال بھیو گھلایا۔ ایک جوت کر پردھان، آپ اپنا آسن لایا۔ نرگن ہر شبد نشان، نانک ڈنکا اک وجایا۔ درگھر کرے آپ پروان، اپنا میلا میل ملایا۔ ستنام ست نشان، چار ورنان آپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ نانک نرگن کرے مہر، کلجگ لیکھا دے لکھایا۔ چار کُٹ ورتے قہر، جیو جنت ہوئے ہلکائیا۔ پُرکھ ابناسی گمبھیر گہر، بھیو ابھیدا بھیو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نانک میلا ہر نرنکارا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ایک سوہے بنک دوار، سچکھنڈ ساچا سوہا پائیا۔ نانک نرگن بنے بھگھار، نرگن نرنکار ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچا شبد سچ بھنڈار، ساچے ہتھ پھڑائیا۔ ایک ایک کھیل کرے کرتار، ایک شبد کرے جنائیا۔ کلجگ کوڑی رین اندھیار، چاروں کُٹ اندھیرا چھائیا۔ انتم پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتار، مات پت لکھ نہ کوئے اٹھائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گر گوہند دے

گواہیا۔ پُرکھ اکال بولے جیکار، سرشٹ سبائی ایکا ایشٹ منایا۔ پرگٹ ہووے آپ نرنکار، گر شبد کرے کُرمایا۔ گو بند گُ کرے پیار، چار ورنناں ویکھ
 دکھایا۔ ساچی سرن سچی سرکار، درگھر ساچے ملے ودھایا۔ انجیل قُرآناں پاوے سار، پُرکھ ابناسی وڈ وڈیایا۔ وید پُراناں دے ادھار، شاستر سمرت ویکھ
 دکھایا۔ کھانی بانی پاوے سار، جگت رانی پردہ دیوے لاہیا۔ اللہ رانی مارے نعر، ایکا نعرہ کوک سنایا۔ انا الحق کرے خوار، اُچی کوکے دے دُہایا۔ سنگ
 محمد راہ تنگن یار پیار، نیتز نین رہے اُٹھایا۔ صدی چودھویں بیڑا کر تیار، اپنا کنڈھا رہیا دکھایا۔ پرگٹ ہووے مولا بے عیب پروردگار، نور نور نور الاہیا۔
 ساچا امام ہووے تیار، کائنات ویکھ دکھایا۔ ساچے آسو چڑھ کے آئے شاہ آسوار، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیہاں دے لتاڑ، لکھ چوراسی
 بھانڈے آپے بھنّ دکھایا۔ ساچی سخیاں کرے پیار، گھر ساچے ساچا ماہیا۔ ایکا کلمہ پڑھے سرب سنسار، ایکا ایشٹ آپ دکھایا۔ جلوہ نوری نور جلال،
 نور نور ڈگمگایا۔ لیکھا جانے حق حلال، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ عزرائیل جبرائیل اسرائیل میکائیل کٹھے ہوئے مارن چھال، ویلا انت وڈی وڈیایا۔ پیر
 دستگیر شاہ حقیر قُطب غوث مساق آپے لئے بھال، توفیق اک خدایا۔ احباب رباب وجائے ستار، آب حیات پیالہ مدھ پیایا۔ کایا کعبہ پاوے سار، دو
 دوآبہ وے ودھایا۔ شاہ نوابا بے عیب پروردگار، مقامے حق دیکھے اک خدایا۔ خالق خلق کرے پیار، خلق خالق میل ملائی۔ ساچا ثالث بن سنسار، ایکا
 عدلی عدل کمایا۔ مکھ نقابی تن شنگار، شرع شریعت ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا ہر نرنکارا اینکارا اونکارا اپنا
 رُپ وٹایا۔ نرنکارا اونکارا، اُوڑا اپنا مکھ کھلا سندا۔ ایڑا اکھر کر تیار، قُدرت ساچی وچ لکائندا۔ ایڑی ایشٹ اک اپار، سرشٹ سبائی آپ سمجھائندا۔ سنگر
 پورا ہو تیار، سسا قلعة اک بنا سندا۔ ہنگ برہم اندر دیوے واڑ، اپنی ہتھیں کُنڈا لاہندا۔ ایکا الف پاوے سار، آپ اپنا ڈنڈا شبد دکھائندا۔ بے بستہ
 بے عیب پروردگار، چوڈاں لوکاں بٹھ دکھائندا۔ سین صدق نہ کوئی کرے وچار، ساچی سکھیا نہ کوئے سمجھائندا۔ تے تکھی رکھے اپنی دھار، کلمہ نبی ہتھ
 کسے نہ آسیندا۔ ایکا ٹیک دو جہان دے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن میلا ایکا چیلآ آپے گرو آپے چیلآ، آپ اپنا ناؤں
 وٹائندا۔ آپے گر ہر نرنکار، سنگر وڈی وڈیایا۔ شبد چیلآ کر تیار، برہمنڈاں وچ لکائیا۔ سنت بھگت کرے خبردار، لوک مات رہیا اُٹھایا۔ جاگرت جوت

جگے اگم اپار، نرگن نور ہوئے رُشانیایا۔ ساقط نندک دُشٹ نہ کرے وچار، گرگھ ورلے بوجھ بُجھانیایا۔ پنڈت کاشی گئے ہار، پوت سپوتا براہمن گوڑا چارے کوٹاں دس نہ آئیایا۔ ملا شیخ گل پا پاتھکے تسبیح ہار، من کا منکانہ کوئے بُھوئیایا۔ پنتھی گرنتھی کرن وچار، تنگن راہ ساچے ماہیپا۔ جگت نیتر دس نہ آئے سرجنہار، دوئے لوچن ویکھ دکھانیایا۔ عرش فرش ایکادھار، فرش فرش وڈی وڈیائیایا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، سرت سرت کرے کُڑمائیایا۔ شبد اگمی اگٹری کار، پُرکھ اگٹرا آپ کرائیایا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا وسیا باہر، دم کوڑی ہتھ نہ کوئے رکھانیایا۔ مات پت امی امڑانہ کوئے پیار، بالک گودنہ کوئے اٹھانیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگھر ساچے بیٹھا بے پرواہیایا۔ درگھر ساچا سچ محلہ، سرجنہار آپ اُپایا۔ اینکارا بیٹھا اک اکلا، سو پُرکھ نرنجن سیو کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دئے سہارا، آد نرنجن میل ملایا۔ پُرکھ ابناسی بنھے دھارا، سری بھگوان ساچا سنگ رکھایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپارا، آپ اپنا ویس دھرایا۔ برہم برہم دئے ادھارا، پاربرہم میل ملایا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گرگر اپنا ناؤں وٹایا۔ شبد گر ہو اُجیارا، لوک مات ڈنک وجایا۔ پنج تت نہ کوئے پیارا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پُرکھ اکال اینکارا، آد جگادی اک اھوئیایا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجگ انتم کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ اپنا ناؤں دھرے نرنکارا، نہہکنکا ویس وٹایا۔ گوہند گر بن لکھارا، دو جہاناں دئے گواہیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا ناؤں آپ جنایا۔ ناؤں دھرایا نہہکنک، نرگن روپ پُرکھ اکالیا۔ شبد وجایا ساچا ڈنک، پرگٹ ہو یا والی دو جہانیایا۔ بھرم کڈھائے راؤرنک، شبد اگمی آپے جانے اپنی بانیا۔ گرگھ لائے اپنے انک، میل ملایا ساچے ہانیا۔ لہنادین چکائے جوں جن جنک، گاونہارا گائے اکھ کہانیایا۔ پرگٹ ہو یا واسی پوری گھنک، کلکی اوتار جودھا سوربیریلی بلوئیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا اینکارا، آد جگادی ایکا گر اک اوتارا، ایکا روپ وٹانیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا ناؤں دھرا سندا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا نعرہ لاسندا۔ ایکا شبد اک بھنڈارا، ایکا اک ورتا سندا۔ ایکا میت میت مرار، ایکا سگلا سنگ نبھاسندا۔ ایکا وسیا چیت سرجنہارا، وچھڑ کدے نہ جاسندا۔ ایکا کنت سہاگی در ملیا ساچی نار، جگت رنڈیپا آپ کٹاسندا۔ ایکا ناد سچی دھنکارا، دُھن آتمک آپ لاسندا۔ ایکا شاہو بھوپ سکدارا، راج راجان اک اھو سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ ایکا سَنگَر سچا سچن، ایکا گھر سہائندا۔ ایکا سر سرور کرائے محن، ایکا دُرمت میل گوائندا۔ ایکا آئے پردہ کچن، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ ایکا رکھنہارا لجن، لوک مات اپنی لوک لاج گوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائندا۔ ایکا کل کل کلوئا، عقل کلا کل دھاریا۔ ایکا پورن پُرکھ پُرکھ بھگوتتا، پاربرہم وڈ سِکداریا۔ ایکا میل سادھن سنتا، گھر سوہے بنک اٹاریا۔ ایکا جوتی جوت جگنتتا، نرمل جوت کرے اُجیاریا۔ ایکا بنائے ساچی بنا، آپ اپنی کھیل کھلاریا۔ ایکا توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، ہوئے گڑھ مٹا رہیا۔ ایکا میل ملائے ساچی سنگتا، درگھر ساچا اک وکھا رہیا۔ ایکا گلے لگائے بھگھاننگتا، غریب نمانے اپنی گود اٹھا رہیا۔ ایکا گرگھیاں دوارے ہوئے منگتا، جگ جگ اپنا ویس وٹا لیا۔ ایکا گرگھ کا یا چولی رنگدا، رنگ مچھی آپ چڑھا لیا۔ ایکا گرگھیاں اندر آپے لنگھدا، اپنا راہ آپ بنا لیا۔ ایکا مانے رس گرگھ تیری آتم سچ پلنگ دا، واہ واہ گھر ساچے آسن لا لیا۔ ایکا کھیل سورے سربنگ دا، الپک جو آپ ترا لیا۔ لہنا دینا چُکائے گلے پنہ دا، اپنی گودی آپ بٹھا لیا۔ ناتا توڑے مدرا ماس گند دا، امرت جام پیالہ آپ پیالیا۔ چُھپے پرکاس سورج چند دا، جتھے گرگھ آپ ٹکا لیا۔ رس وکھائے نجاند دا، پرمانند آپ وکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اپنا ویس دھرا لیا۔ اک اکلا ہر بنواری، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ ایکا جوت جوت نرنکاری، ایکا نور کرے رُشائیا۔ ایکا شبد شبد جیکاری، ایکا منتر نام درڑائیا۔ ایکا کھرگ کھنڈا تیز کٹاری، ایکا برہمنڈاں رہیا چکائیا۔ ایکا جیرج انڈاں پاوے ساری، اُتبیج سیتیج ایکا وکھائیا۔ ایکا چارگنٹ کرے خواری، دہ دشا پھول پھولائیا۔ ایکا توڑے سنگ محمد چاری، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ پرگٹ ہو یا نہکلنک نرائن نر اوتاری، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ گوبند گر بن لکھاری، اتم لیکھا گیا سمجھائیا۔ سمبل نگری ہوئے اُجیاری، پُرکھ اکال کرے رُشائیا۔ گوبند بولے سچ جیکاری، ساچا نعرہ ایکا لائیا۔ پُرکھ اکال سچی سِکداری، لوآں پُریاں برہنڈاں کھنڈاں آپ کمائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے پنہاری، دیپ ست سیوک سیوکمائیا۔ لکھ چوڑاسی پاسا جائے ہاری، سدھی زرد نہ کوئے کرائیا۔ کھج کوئے اپنی واری، اُچے ٹلے پر بت چڑھ سمیر دے دُہائیا۔ رائے دھرم کھول کوڑی، بیٹھا راہ تکائیا۔ چتر گپت منگے اپنی واڑی، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ کرے شنگار موت لاڑی، نین کجل رہی پائیا۔ دھرم رائے دی سچ ڈلاری، بستر بھوشن اپنے وکھ وکھائیا۔ لال

مہندی رنگے رنگ دھی کواری، لکھ جوڑاسی اپنا دہلا دیکھے تھاؤں تھانیا۔ دھرت ماتا واجاں مارے ماں پیاری، آپ اپنا راہ دکھانیا۔ کلجک جیو ہوئے
 و بھجاری، گھر گھر پنچ وکار ہوئی ہلکانیا۔ ماواں پُتراں لگی یاری، دھی بھین نہ کوئے دکھانیا۔ نارکت نہ کوئے ہداری، ساچا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ جے
 سُت کتیا کواری، ویلا اتم دیوے جگت گواہیا۔ پنڈت پاندھے جھوٹھی پتری رہے وچاری، باراں راس نہ کوئے ویکھ دکھانیا۔ مستک ریکھا نہ کسے اگھاڑی،
 کاگد قلم شاہی تے دین گواہیا۔ پتر پٹے پیو دی داہڑی، کلجک اپنا رنگ دکھانیا۔ گھر گھر رلیاں مانے نار بھتاری، اپنا کنت نہ کوئے سہانیا۔ راج راجاں شاہ
 سلطان سچ دھرم گئے ہاری، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ غریب نمائیاں کرن خواری، پھڑ بانہوں گلے نہ کوئے لگانیا۔ سادھ سنت روون زارو زاری،
 اندر مندر رہے دھیانیا۔ پُرکھ ابناسی پاوے ساری، آپ اپنی لئے انگرانیا۔ کلجک اتم آئی واری، بُھل رہے نہ رانیا۔ پرگٹ ہویا نہہلنک نرائن نہ
 اوتاری، جوٹھی جھوٹھی کریا دے مٹانیا۔ کلجک جھوٹھا میٹ مٹاؤنا، ہر ساچا دیا کماندا۔ بھیکھ بکھنڈا رہن نہ پاؤنا، گردر مندر مسجد شو دوالے مٹھ پھول
 پھولا سندا۔ سر سرور پھیرا پاؤنا، تیر تھ تھ کنارہ آپے ویکھ دکھاندا۔ سو پُرکھ نہ نجن ایکا مارگ لاؤنا، ہنگ برہم آپ سمجھاندا۔ چار ورنناں ایکا رنگ
 رنگاؤنا، رنگ چول آپ چڑھاندا۔ ساچی بھٹھی نام تپاؤنا، جوتی اگنی لنبو لا سندا۔ جگت وکارا بھسم کراؤنا، کلجک چھار آپ اڈاندا۔ ساکھیاں ہر روپ
 وٹاؤنا، گرسکھ پارذات آپ بناندا۔ کائنات ہر ویکھ دکھاندا، اتم تاک کھلاندا۔ سجن ساک گرسکھ بناؤنا، دوسر ناتا نہ کوئے اپاندا۔ سوہنگ ساچی گاتھ
 چار ورن پڑھاؤنا، در مندر اک دکھاندا۔ پوجا پاٹھ اک کراؤنا، اشٹ دیو اک مناندا۔ ہر کا نام ہٹو ہٹ نہ کسے وکونا، کلجک مایا قیمت نہ کوئے
 رکھاندا۔ سگلا ساتھ پر بھ آپ نبھاؤنا، نرگن سرگن ویکھ دکھاندا۔ ذات پات دا بھيو چکاؤنا، مات پت آپ ہو جاندا۔ ساچا ناتا چرن آپ رکھاؤنا،
 چرن کول اُپر دھول آپ کُکاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نہ، نہ اوتاری کھیل کھلاندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگوانتا،
 بھگوان بھگتن میل ملائیا۔ نرگن جوتی جوت جگندڑا، سو پُرکھ نہ نجن وڈ وڈیاں۔ ساچا دھام اک سہندڑا، دیا باقی اک جگانیا۔ سو پُرکھ نہ نجن کھیل کھلندڑا،
 ہنگ برہم کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نہ، نہ ناری ویکھ دکھانیا۔ نہ ناری ہر ویکھ وچار، گھٹ گھٹ پھول

پھولائند۔ پسو پنکھی پنچھی پاوے سار، ترور سرور پھول دکھائند۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اٹھاراں بھار بنا سبت آپ تُلانند۔ لوآں پُریاں پاوے سار، برہما وشن شو ہلانند۔ کروڑ تیتیا دئے ہلار، سُرپت راجا اند آپ جگانند۔ نو کھنڈ پر تھی کھیل اپار، ستاں دیپاں آپ اُٹھانند۔ ویہہ صد سولاں پکرمی ہو اُجیار، آپ اپنا ڈنک وجانند۔ کرے کرائے کرنیہار، شاہ سلطان راج راجان خاکی خاک ملائند۔ جودھا سوربیر بلوان، ایکا چلہ تیر کمان نوجوان آپ اُٹھانند۔ مارے سچا سچ نشان، لکھ چوراسی لاپے گھان، سرشٹ سبائی سنج مسان، محل اٹل نہ کوئے سہانند۔ کلجک جیو سرب پچھتان، ویلے انت جنت گرلان، نہ کوئی دسے نگہبان، دھواں دھار سرب دکھانند۔ گرسکھ گیت گوبند دے گان، ملیا میل سری بھگوان، درگاہ ساچی جھلدا جائے نشان، سچھنڈ وجے ودھانیا۔ سنگر پورا کرے آپ پروان، جو جن چرنی ڈگے آن، دیوے نام گن ندھان، لیکھا جانے پون پانی مسان، تت رت برہم مت اپنے لیکھے آپ لگائیا۔ کرن آیا پُن چھان، سوہنگ شبد پھڑ مدھان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ چکائے انتم کان، آپ اپنی کل ورتانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک وڈی وڈیانیا۔ اٹھیا جودھا سوربیر، ہر سچا شاہ سلطان۔ نام چلائے اک تیر، چیری جائے دو جہان۔ چوٹی چڑھ دیکھے اخیر، وسنہارا سچ مکان۔ پرگٹ ہو یا وڈ پیرن پیر، ابناسی کرتا آپ مہربان۔ چار کٹ وہائے وہیر، آپ اپنی پائے آن۔ جن بھگتاں امرت بخشے ٹھنڈا سیر، دیونہارا چرن دھیان۔ ایکارنگ رنگائے ہست کیٹ، آتم انتر اک گیان۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن ہر نام کی مہما سارے گان۔ جس جن وسیا آپے چیت، سو جن ہوئے پردھان۔ ساچا گرو دوارا دیہرا رکھائے مندر مسیت، پنچ تت کایا گڑھ گھر گھر وچ کھیل مہان۔ سنجگ چلائی ساچی ریت، جھوٹھی دسے نہ کوئے ڈکان۔ گرنکھ گاؤن سہاگی گیت، ملے میل سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے نگہبان۔ کلجک جیو اٹھ ستیا، ستیاں رین وہانیا۔ پرگٹ ہو یا پار برہم ابناسی اچتیا، چار ورن کرے گڑمانیا۔ سنجگ سہائی ساچی رتیا، گرسکھ بھلواری لائیا۔ کلجک کوڑا پھڑ پھڑ کٹھیا، گرسکھاں نیڑ رہن نہ پانیا۔ ست پُرکھ نرنجن آپے ٹھیا، جگ جگ وچھڑے رہیا ملائیا۔ بن گرسکھ لاپا کسے نہ لٹیا، لکھ چوراسی کلجک مایا گوڑھی نیند سوانیا۔ انتم دانہ پانی سب دامکیا، دانا پینا آپ مکائیا۔ کسے پانی نہ رہنا ختیا، وضو ہتھ پھڑ لوٹا نہ

کوئے کرائیا۔ جگت مصلے ہیٹھ نہ رہنا وچھیا، نیوں نیوں سیس نہ کوئے جھکائیا۔ پر بھ چار ورنناں کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی اک رکھائے ساچی سرنا، سکھ اک مت سمجھائیا۔ کھولنہارا ہرنا پھرنا، نیترن دئے کھلایا۔ گرسکھاں بھو چکائے مرنا ڈرنا، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ ہر کے بھانے آگے کسے نہ اڑنا، جو اڑے سوئی جھڑھ جائیا۔ شاہ سلطاناں آپے پھڑنا، پر بھ پھڑ پھڑ دئے سزائیا۔ گرگھ درگاہ ساچی ساچے گھر وڑنا، سچھنڈ نو اسی پُرکھ ابناسی بیٹھا راہ تکائیا۔ لیکھا جانے رسن سواسی گنوتا، گن گن ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری انتم ور، سمت سولاں ویکھے کھڑ، ویہہ سو بکرمی بٹھایا لڑ، اپنے پوڑے آپے چڑھ، اپنی ودیا آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائیا۔ پہلی گھڑ کھیل ہر، بھارت کھنڈ کھولیا در، گرگھ ساجن لئے پھڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ نہہکنک ہر کھیل کھنڈا، نرگن جوت اجالا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی بھو کھنڈا، چلے کل اولڑی چالا۔ نو کھنڈ پر تھمی آپ اٹھنڈا، مکھ نقاب پردہ رکھے کالا۔ گرسکھاں گھر گھر جوت جگنڈا، منمکھاں کڈھے دوالا۔ ہرجن ساچے میل ملنڈا، ایک دسے راہ سکھالا۔ پر بھ کھولن آیا جندرا، ترے گن مایا تیرا توڑے اپنی ہتھیں تالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، برہما ویتا لئے پھڑ، دیوے مان سنگھ پالا۔ برہمے تیری برہم وڈیائی، پاربرہم ویکھ دکھائیا۔ کلجگ انت ہوئے گڑمائی، ہر ساچا سگن منائندا۔ ایک گھر اُتپت ہوئے دھی جوانی، سس سوہرا نہ کوئے اکھوائندا۔ پر بھ کرنہارا آپ گڑمائی، اپنا سگن آپ منائندا۔ اگلا بھو دئے کھلای، اگی گھڑ راہ تکائندا۔ برہم لوک دا پردہ دئے چکائی، شو لوک ویکھ دکھائندا۔ اند لوک وچن دھائی، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیساناں رلائندا۔ گرگھ درگھر ویکھن چائیں چائیں، پر بھ ساچا آپ دکھائندا۔ چار دوس چار جگ چار ورن چار کھانی چار بانی چوتھا پد ساچی ہوئے وچ برہما وچے ند، بودھ اگادھ ہر ساچا آپ و جائندا۔ چوہی گھڑ سنت بھگت بھگونت لئے لادھ، گن گن لیکھا جھولی پائیا۔ گنگا سُرستی جمن رہی ارادھ، دوس رین راہ تکائیا۔ روداس چمارا ہر بھو جانے بودھ اگادھ، پنڈت پاندھاناں رلائیا۔ جگت کسیرا جھوٹھی داد، بن ہر نام نہ کوئے وڈیائیا۔ ویلے انت کیتا یاد، نیتز رو رو نیر وہائیا۔ نرگن سُننہارا فریاد، برہم برہم دئے سمجھائیا۔ تیری بھلاں کدے نہ یاد، تیرا وچھوڑا دواں کٹائیا۔ کلجگ

اتم رکھی حد، پینڈا کئے واہو داہیا۔ چرن دوارے لواں سد، تیری دُرمت میل دھوایا۔ تیرا بیڑا پار کرائے جوں بدھک بدھ، تیری رسنا تیر اپنے وچ لگایا۔ سنگ رلائے وشنوں جد، جد بنس وڈ وڈیایا۔ لکھ چوراسی وچوں دیوے کڈھ، پورب لہنا ویکھ دکھایا۔ گھر رَداس گیا درشن پیالہ پینتا مدھ، نام خُماری اک چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بچھلا لہنا آپ چکایا۔ بچھلا لہنا ہر چکاؤنا، ہر جگ جگ ویکھ دکھایا۔ سنگھ جرنیل وچولا وچ بناؤنا، بچھلا لیکھا آپ گھلا سندا۔ جگت شاہ جنم دواؤنا، پہلا کنگن موڑ مڑا سندا۔ چار برس پہلے شبد جناؤنا، ساچا مندرا ہتھ گھڑا سندا۔ رکھنا سانہ ایہہ حکم سناؤنا، سنگھ درشن جھولی پائندا۔ سمت ویہہ سو سولاں راہ تکاؤنا، پندراں کنگ ویکھ دکھایا۔ چھٹی جگ لیکھا آپ لکھاؤنا، چار چار میل ملا سندا۔ چالی دوس ہر دس نہ آؤنا، کلج جیواں بھرم بھلا سندا۔ گیاراں دوس گرگھ یدھ مچاؤنا، گرمت من مت آپ لڑا سندا۔ پہلی گھڑ دوس سہاؤنا، ہر سنگت رنگ چڑھایا۔ نو دوس کھ چھپاؤنا، نو کھنڈ پھیرا پائندا۔ ست دوس درد ونداؤنا، ستاں دیپاں جو جن رسنا گائندا۔ چار دوس چار چار کھیل کھلاؤنا، چار چار میل ملا سندا۔ چار دن گرسکھ اُچاؤنا، چار یاری بھیٹ چڑھایا۔ چوھی گھڑ ساچا منگل گاؤنا، رَداس چمارا ویکھ دکھایا۔ گزگا گوداوری سُرستی جمننا چرناں ہیٹھ وھاؤنا، ترینی نینی اک سہا سندا۔ سچ کسیرا براہمن ہتھ پھراؤنا، براہمن رَداسے بھیٹ چڑھایا۔ رَداسے ست ست شکر مناؤنا، پر بھ آگے سیس نوا سندا۔ پر بھ تیرا رنگن تیرا رنگن تیرا کنگن سجھے ہوئے سہاؤنا، تیرا تیری جھولی پائندا۔ پر بھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی پُرکھ ابناسی ساچی سوگند ایکا پاؤنا، آپ اپنا حکم سنا سندا۔ ہر سنگت ساچی مات وڈیاؤنا، سیوادر آپ ہو آسندا۔ اپنا کسیرا اپنی جھولی پاؤنا، اگی سکھ گواہ بنا سندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب نے رسنا گاؤنا، اچا کوکے آپ رکھائے اپنا ہتھ، پُرکھ سمرتھ سرشٹ سبائی آپ سمجھایا۔ ستھ پرکاس پُرکھ ابناس، پر م پُرکھ آپ کرایا۔ سچ گھر واسی ساچی راس، سچ سلطان ویکھ دکھایا۔ کھیل تماش لکھ چوراسی واس، پر تھی آکاش اپنے رنگ رنگایا۔ سکھا سہیلا اک اکیلا جن بھگتاں وسے سدا پاس، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر سنگت تیرا سچ پیار، چولی چڑھیا رنگ اپار، لال گُلا ہر ہر آپ رنگایا۔ مہاراج شیر سنگھ آد جگاد ہوئے رکھوالا، جگ جگ جن بھگتاں تیج رکھایا۔ رکھن آیا ہر جی تیج،

لال رنگیلا موہن مادھو ساچا ماہیا۔ کرے کھیل سچ سچ، سچ سکھاتا وڈا وڈا بے پرواہیا۔ ایکا ایک شبد سنہیہڑا رہیا بھیج، دوسر وچولانہ کوئے بناہیا۔ میل
ملائے آتم تیج، ہر جن ساچے رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں بھجھائے لگی بسنتر،
امرت آتم جام پیایا۔

★ ۲۱ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی جمعہ ارکشن سنگھ دے گھر الھڑ پنڈی ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما اکھ، بھیو کوئے نہ پایا۔ ایکنکارا چلائے رتھ، رتھ رتھواہی ناؤں دھرایا۔ آد نرنجن
جوت اُجالا لٹ لٹ، نورو نور ڈگمگایا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا گھٹ گھٹ، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ سری بھگوان جانے گتھ، اپنی مہما آپ سنایا۔ پاربرہم
نرگن نین کھولے اکھ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ ست سروپ ہو پرتکھ، اگم اگڑی دھار چلایا۔ شبد ناد اُججائے ند، آپ اپنا ناؤں سنایا۔ اپنا آپ کریا وکھ،
نرنکار نرگن کھیل کھلایا۔ وشنوں وشو ہو پرتگٹ، رنگ رنگیلا رنگ رنگایا۔ اپنی نا بھی کوئی ہو پرتگٹ، اپنا بھل کھلایا۔ اپنا رس اپنا امرت اپنے نچھر آپے
جھٹ، آپے دھار وہایا۔ اپنی تیج اپنی کھٹ، اپنا آسن آپ سہایا۔ اپنی جوتی آپ للاٹ، اپنا دیپ آپ ٹکایا۔ اپنا مندر اپنا ہاٹ، اپنا ونج آپ دکھایا۔
اپنا کھیلے کھیل بازی گرنٹ، نٹ نو آسانگ ورتایا۔ اپنا پاڑے آن باٹ، اپنا گھ آپ دکھایا۔ برہم رُوپ ہو ساکھیات، برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ اتم رکھی
اپنی ذات، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھایا۔ اک اگلا بیٹھ اکانت، آپ اپنا متا پکایا۔ آپے ویکھے مار جھت، سچ دوارا آپ سہایا۔ اپنی پچھے آپے وات، آپ اپنا
سگن منایا۔ آپے پتا آپے مات، بال نادانا آپ اُپایا۔ آپے شکر دیوے دات، سُن سادھ آپ سمایا۔ آپے پورا کرے گھٹ، اپنا لہنا آپے مول چُکایا۔
آپے ترے گن دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ترے گن مایا ہر اُپائے، ہر وڈا وڈ
وڈیایا۔ ساتک ست وشنوں جھولی پائے، نہ دوسر ہتھ پھڑائیا۔ راجس برہما انگ لگائے، انگیکار آپ کرائیا۔ تامس شکر جوڑ جڑائے، نہ کوئی توڑے توڑ

تڑائیا۔ تیاں وچولا آپ ہو جائے، دس کسے نہ آئیا۔ نرگن اپنا کھیل کھلائے، کھیلنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد
 آد آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر اگم، آد جگاد سمائیا۔ اینکارا اک اگم، نہ مرے نہ جائیا۔ وسنہارا ساچی چھری چھن، محل اٹل نہ کوئی دکھائیا۔ اپنا بیڑا
 آپے بنھ، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ سچھنڈ دوار اینکارا اک اگلا سچ محلہ آپے کہے دھن دھن، اپنی سو بھا آپ جنائیا۔ ابناسی کرتا اپنا بیڑا آپے بن، آپے
 رہیا چلائیا۔ سری بھگوان ہو مہربان، گن ندھان سُت ڈلار نرکارا ایک ایک لئے جم، آپ اپنا انگ کٹائیا۔ پاربرہم جائے من نہ کوئی وسے تن، ایک راگ
 کن سنائیا۔ برہم برہم برہم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پاربرہم برہم اُتت، اپنی دیا کماندا۔ شو وشن کھیل
 کھلت، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ شکر میلا جگا جگنت، جگ جگ دھار بندھائندا۔ ترے گن مایا رنگ رگنت، اتر کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی رچن آپ رچائندا۔ ترے گن مایا ت پسار، پنچم جوڑ بڑائندا۔ وشنوں دیوے اک ہلار، برہم برہم
 سمائندا۔ شکر بول انت جیکارا، اتم لیکھ لکھائندا۔ آپے وسے سب توں نیارا، آپ اپنا تھان سہائندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، سچ سلطان ہر مہربان،
 دھر فرمان آپ جنائندا۔ شبد اگمی اک جیکارا، اندر باہر گپت ظاہرا، اک اگلا دیونہارا، برہم برہم مت اک سمجھائندا۔ چارے ویداں وید لکھارا،
 چارے جگ ونڈائندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، گھٹ گھٹ اندر آپ اُجیارا، باقی باقی آپ جگائندا۔ گھر امرت بوند ٹھنڈی ٹھارا، گھر اگنی تت تی ہاڑا،
 گھر پنچم سخیاں سچ اکھاڑا، گھر مندر دسے جھوٹھی دھاڑا، گھر بنک سہائندا۔ نو دوار گھر گپت رکھائے دسم دوارا، گھر ساچا اک سہائندا۔ گھر پیتا ہر نرنکار،
 گھر دپیک جوت اُجیار، گھر وسے دھواں دھار، گھر مندر رہے خوار، گھر میلا کنت بھتار، گھر ہوئے ڈہاگن نار، گھر وچولا پھیرے رہیا مار، ہر شبدی شبد
 جنائندا۔ گھر رُتری گھر بسنت، گھر شبد اگمی منت، گھر جوت نرنجن آد انت، گھر میل سری بھگونت، گھر ساچا آپ سہائندا۔ گھر پُرکھاناری نرنرائن،
 گھر کنت شنکاری اپنی نین، گھر دھی کواری بیٹھی ڈین، گھر نال رلائے ساک سین، گھر کون چکائے لہن دین، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، لکھ چوراسی تیرا گھر، پُرکھ ابناسی اندر وڑ، دیکھنہارا در در، در دروازہ آپ کھلائندا۔ گھر شاہو گھر سلطان، گھر منگنہارا دان، گھر گوپی ویکھے کاہن،

گھر نیوں نیوں ویکھے مار دھیان، گھر راگ سنائے کان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی تیرا گھر، نرگن اندر آپے وڑ، اپنا در
 آپ سہا سندا۔ گھر چور یار ٹھگ، گھر وسے اُپر شاہ رگ، گھر ترے گن مایا لگی اگ، گھر دپیک جوت اگئی رہی جگ، گھر پون ٹھنڈی رہی وگ، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر اندر آپے وڑ، گھر اپنا آپ سہایا۔ در گھر مندر ہر دوار، گھر بیٹھا ہر نرنکار، گھر کھیلے کھیل اپار، گھر
 ویس انیک پتی سرکار، گھر میلا کنت بھتار، گھر چیل چیل اگرو دوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی اندر وڑ، آپے کھولے اپنا
 گھر، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر ترے گن دات، گھر شبد کرامات، گھر کملاپات، گھر اندھیری رات، گھر اوکھا گھاٹ، گھر امرت رس چاٹ، گھر نیڑے
 واٹ، گھر چوڑاں ہاٹ، گھر تیر تھ تاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی تیرا در، آپے ویکھے نر ہر، ہر نر آپ اکھواسندا۔ گھر
 ڈونگھی کندر سُنج مسانا، گھر انحد راگ پتی دھکانا، گھر سخیاں مل مل پنچم گانا، گھر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، گھر بیٹھے پنچ شیطانا، گھر دیوے برہم
 گیانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر اندر آپے وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ گھر مندر ہر نرنکار، گھر
 کریا بند کواڑا، گھر ویکھے پنچم دھاڑا، گھر میلا سجن یارا، گھر بولے اک جیکارا، گھر گھر گھر سو پڑکھ نرنجن ہر پڑکھ نرنجن لئے اوتارا، گھر مندر ایکنکارا،
 کرے کھیل اگم اپارا، گھر ابناسی کرتا اپنا رنگ رنگے سنسارا، گھر سری بھگوان ہرکھ سوگ روگ دوکھ سرنا اک وکھاسندا۔ چرن دوارا گھر پاربرہم نہ جننے
 نہ کدے مردا، آد جگاد کھیل اپارا۔ گھر برہم برہم نوری نور دھردا، نورو نور ہوئے اجیارا۔ گھر وشنوں بہہ بہہ پانی بھردا، دوس رین رہے پنہارا۔ گھر
 شکر بہہ بہہ ہاڑے کڈھدا، بیٹھا سیوادارا۔ سو پڑکھ نرنجن اپنا کھیل آپے کردا، ہر پڑکھ نرنجن کھیلنہارا۔ گھر برہم چارے وید پڑھدا، چارے جگاں
 دے ہلارا۔ گھر ترے گن مایا اندر دھردا، دس نہ آئے وچ سنسارا۔ گھر پنچ تت بہہ بہہ تردا، دوس رین رہیا اٹھایا۔ گھر بنایا قلعہ کوٹ ہنکار گڑھ دا، وچ
 وسایا ٹھگ چور یارا۔ گھر اُپایا پتے نر ہر دا، ہری ہر کرپسارا۔ آدانت سری بھگونت پاربرہم سو پڑکھ ہر پڑکھ نرنجن آد شکت پروردگار ایکا اکھر سوہنگ
 پڑھدا، دوسر ہور نہ کوئی پڑھانیا۔ سوہنگ اکھر ہر ہر پڑھ، اپنی بنت آپ بنایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، سچھنڈ دوار سہایا۔ آپ لگائے اپنی جڑ، اپنا

بوٹا آپ اُپائی۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا قادر آپ اُکھوائیا۔ برہما وشن شو ترے گن مایا ور، پنچ تت کرے کُٹمائی۔ لکھ چوڑا سی گھاڑن گھڑ، جوئی جوئی
 دھرائیا۔ اندج جیرج اندر وڑ، اُتھج سیتج رنگ رنگائی۔ ہست کیٹ آپے کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائی۔ ناری نر آپے بن، نر نران ویس وٹائی۔ نار بھتار
 ویس کر، ساچی بیج ہنڈھائی۔ پوت سپوتا اگے کر، اپنی گود بہائی۔ آد جگاد نہ کوئی ڈر، نر بھے اپنا ناؤں رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا بھيو آپے رہیا گھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن بول جیکارا، سوہنگ قُدرت آپ بنا سندا۔ قُدرت قادر اک پیارا، اپنا کلمہ آپ الا سندا۔ آپ وچولا بن
 نرنکارا، ساچا میل ملا سندا۔ اپنا ڈھولا گائے اپرا، اپنا بولا آپ الا سندا۔ اپنا تولا نرنجن دھارا، سرگن آپ تلا سندا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، برہم برہم
 برہم ویس وٹا سندا۔ سوہنگ شبد ایکنکارا، اپنے وچ رکھا سندا۔ دوسر کسے ہتھ نہ دیوے وچ سنسارا، گر پیر نہ کوئی ورتا سندا۔ مات گر بھ وچوں جو آئے
 باہرا، ہنگ ہنگ سرب اُکھوائندا۔ ناڑی چم تے ویا باہرا، سو پُرکھ ہر ہو آسندا۔ نو نو چار نہ لئے اوتارا، چھٹی جگ نہ کھ وکھا سندا۔ سادھ سنت جگاں
 جگنت رہے پکارا، دوس رین دھیان وکھا سندا۔ گات گا گاتھا سرب سنسارا، رسنا جہوا سرب ہلا سندا۔ سنجگ چلائی اپنی دھارا، تریتے بھيو نہ کوئی
 کھلا سندا۔ رکھ من جپ تپ ہٹھ ابھیاں جوگ کر کر تھک گئے ہارا، ہر کا ہار نہ کوئی گلے پہنا سندا۔ کرپا کر پُرکھ کرتارا، کوٹاں وچوں اک ترا سندا۔
 دھرو پر ہلا پار کرائے اپنی وارا، آپ اپنی گود بہا سندا۔ دواپر تیرا کر پسارا، آپ اپنا حکم چلا سندا۔ تریلوکی ناتھ سخیاں گائے منگلا چارا، منڈل راس آپ
 نچا سندا۔ بھگت بھگونت میل ملائے وچ سنسارا، سر اپنا ہتھ ٹکا سندا۔ کوئی نہ گائے سوہنگ شبد جیکارا، بتی دند نہ کھ وکھا سندا۔ کلج کر یا کھیل اپارا، آپ
 اپنی کل ورتا سندا۔ رنگیا رنگ وچ سنسارا، جگت سوسا آپ رنگا سندا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے ہلار، ایکا حکم جنا سندا۔ کلمہ امام سچّی سرکارا، شاہ سلطانا آپ
 سنا سندا۔ محمد محمدی اک دوارا، ادھو چکارا میل ملا سندا۔ نال رلایا چار یارا، چوتھا جگ ویکھ وکھا سندا۔ توں ہی توں توں کر پکارا، تیرا تیرے وچ سما سندا۔
 انا الحق جس بولیا نعرہ، گل پھاسی پھاس لٹکا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن اپنا ویس وٹا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلا،
 ایکا رنگ سما۔ ہنگ برہم جگت محلہ، نو کھنڈ ڈیرہ لایا۔ آد نرنجن جوت نرنجن دیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے ٹکایا۔ شبد اگئی سچ سنہیہرا ایکا گھلا، تار

ستار نہ کوئی ہلایا۔ دسنہارا نہچل دھام اٹلا، گھر گھر بیٹھا الکھ جگایا۔ سچ سنگھاسن ایک ملاء، پُرکھ ابناسن آسن لایا۔ جیو جنت بھلائے کر کر دل چھلا، اچھل اچھل آپ کرایا۔ نانک میٹیا دُئی دوتی سلا، ایک سوہنگ شبد پڑھایا۔ پُرکھ اکال پھڑایا اپنا پلا، اتم اپنے وچ ملایا۔ غریب نماںیاں اندر آپے رلا، نما غریبی آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ نانک نرگن دھار، نرادھار کھیل کھلا سندا۔ سو پُرکھ نرنجن بول جیکار، ہنگ برہم میل ملا سندا۔ دوئے اکھر وچ سنسار، آپ اپنا کھیل کھلا سندا۔ اڈا: اونکار، اونکار میل ملا سندا۔ ایڑا: اکھ لئے اگھاڑ، سچھنڈ دوارا آپ سہا سندا۔ ایڑی: اشٹ سرب سنسار، بھيو کوئی نہ پاندا۔ سسا: ساچا قلعہ سو پُرکھ نرنجن کرتیار، اُپر ہوڈا اک لگا سندا۔ نرگن سرگن بنے دھار، لوک مات راہ تکا سندا۔ لکھ چوراسی برہم پسا، آپ اپنا روپ وٹا سندا۔ پنجم اکھر لیکھ اپار، ہاہا: ہری ہر ناؤں دھرا سندا۔ ہنگ برہم ایک دھار، ورن گوت نہ کوئی رکھا سندا۔ پنجم اندر وسیا کرتار، پنجم شبد اندر الا سندا۔ بن ہر ساچے نہ پاوے سار، اور نہ کوئی کوٹن کوٹ دھیان لگا سندا۔ نانک پایا اک دربار، ٹھانڈا گھر ہر سہا سندا۔ دوس ریٰن متگلاچار، ساچی آرتی ہون وکھا سندا۔ نرگن نور نور اُجیار، ساچے تخت سو بھا پاندا۔ شاہ سلطان بھوپ سچّی سرکار، پُرکھ ابناسی آپ اکھوا سندا۔ لوک مات ویس کر آپے جانی اپنی کار، اپنی سیوا آپ کما سندا۔ ایک گر اک اوتار، ایک گو بند ناؤں دھرا سندا۔ ایک ساگر سندھ کرے پیار، سگلا بیڑا آپ ترا سندا۔ ایک گنی گہند ہو اُجیار، جگت اندھیرا آپ مٹا سندا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، پار برہم پر بھ اپنا ناؤں وٹا سندا۔ پار برہم پر بھ ناؤں وٹایا، عقل کلا اکھوائیا۔ پنج ت نہ کوئی رکھایا، سیس دھڑ نہ کوئی جنایا۔ نرگن جوتی جوت جگایا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ساچے مندر ڈیرہ لایا، سچھنڈ نواسی بے پروا ہیا۔ آوند ا جاندا دس نہ آیا، دوس ریٰن نہ کوئی بنایا۔ ایک بنسری نام وجایا، ساچی سخیاں میل ملائیا۔ کوٹن کوٹی کوٹ رہیا تریا، تار نہارا وڈ وڈیائیا۔ گھر مندر ساچا اک سہایا، وجدی رہے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا لیکھا رہیا چُکائیا۔ کلجگ اتم لیکھ چُکوانا، ہر ساچا سچ ورتا سندا۔ نو نو چار تیرا قرضہ لاہونا، چھتھی جگ نہ بھار اٹھا سندا۔ دھرت دھول ہو لے بھار کراونا، آپ اپنی ونڈ ونڈا سندا۔ گرکھاں نیز دس دکھوانا، کلجگ نیز بند کرا سندا۔ ساچا بنک اک سہاونا، کور و کُشیترا ناؤں دھرا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، نرگن ویس آپے کر، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگھار، در درویش ویس وٹائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن منگنہار، اپنی منگ منگائندا۔
 اینکارا پھرے در دوار، در در الکھ جگائندا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت نرنجن ڈمگائندا۔ سری بھگوان ہو تیار، نرگن اپنا ناؤں وٹائندا۔ ابناسی کرتا
 کھیل اپار، خالق خلق رُوپ سمائندا۔ پاربرہم پر بھ بھر بھنڈار، برہم برہم برہم ورتائندا۔ برہم برہم ورتے وچ سنسار، ساچی ریتی آپ چلائندا۔
 وشنوؤں ونسی سیوادر، ساچا رزق سبائندا۔ ترے گن مایا دے ادھار، ساچی جھولی جگت بھرائندا۔ کلج ویکھے کوڑ شنگار، کوڑی کایا سرب ہنڈھائندا۔
 ساچے در نہ کوئی پیار، در دوار نہ کوئی سہائندا۔ پاربرہم پر بھ لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھائندا۔ منگن آئے بھگت دوار، بھگت بھگتی لیکھے لائندا۔ اپنے
 سیس چلیا بھار، سوا سیر ناؤں دھرائندا۔ سوا سیر دے ستھار، کھیا اپنا لیکھ جنائندا۔ اک سیر اینکارا، ایک ایک ایک آپ ہو جائندا۔ ایک چوکا کرتیار،
 ایک اُپر نال رلائندا۔ آدی ونڈ ونڈے سنسار، اپنا کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ چارے کوٹاں برہمنڈ کھنڈ دے ہلار، جیرج انڈ پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائندا۔ اک سیر اینکارا، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، ہر بھگت ہر جن ساچے نال رلایا۔ کرے
 کرائے ورتے ورتائے وچ سنسار، سرگن نرگن ویس وٹایا۔ ایک پاؤ سرب بھنڈارا، لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا۔ اگی گھڑ سہایا سچ دہاڑا، سمت سولاں نال رلایا۔
 آپے کریا سچ وہارا، ہر ساچی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار الکھ اگوچر بھو نہ رایا۔ سچ دوار سچکھنڈ، ہر
 سنگت وڈ وڈیائی۔ ایک ہر ہویا ہری ہر، ایک ہوڑا سنگ رلایا۔ سوا سیر لکھ چوراسی نو کھنڈ ست دیپ برہمنڈ کھنڈ رُو سس منڈل ستار برہما وشن شو کروڑ
 تیتیس نال ادھار، اپنے کنڈے آپ تھلایا۔ کمر بھگھاری در دوار آیا نیتز رو رو پاوے ڈنڈ، خالی ہتھ رہیا وکھایا۔ دھرنی رووے وال سر دے کھوہوے
 پر بھ چرنی نیر چرن دھوے، اپنی جھولی اگے ڈھپا۔ وشنوؤں کرے پکار، دوئے جوڑ نمسکار، پُرکھ ابناسی کرپا دھار، تھد بن نہ کوئے سہاپا۔ برہما اٹھے
 نیتز رہیا اگھاڑ، چرن دوارے چار کُنٹ لگا سچ اکھاڑ، نیڑے دے نہ کوئی چور یار، جوٹھ جھوٹھ نظر نہ آیا۔ شکر ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، کھلڑے کیس
 کرے پکار، در درویش بنے بھگھار، ہتھ ترسول سٹایا۔ سرپت راجا اند اپنی بازی رہیا ہار۔ کروڑ تیتیس نہ میت مرار، کریا کھیل آپ نرنکار، ویلے انت نہ

کوئی سہانیا۔ رُو سس ہوئے اُداس، ساچی جوت نہ رہی کسے پاس، کلجگ انتم ہونا سرب وِناس، منڈل منڈپ نہ کوئی سہانیا۔ پرگٹ ہو یا شاہو شہاباش، جن بھگتاں پوری کرے آس، ہر سنگت ہوئے داسی داس، ساچی دست گرکھاں جھولی پانیا۔ چار جگ نہ ہوئے کوئی نراس، سنجگ تریتا دواپر کلجگ انتم ہر جی وسیا پاس، نر ہر اپنا رُوپ وٹانیا۔ چرن چُمنے پر تھی آکاش، گر سکھ تیری وڈ وڈیانیا۔ پاربرہم جن تیرا سیوک داس، تیری دھوڑی خاک رمانیا۔ تیرے اندر کریا واس، دوسر ہتھ کسے نہ آنیا۔ سوا سیر ساچی دست چھٹی جگ کسے نہ رکھی پاس، نہ کوئی لیکھا گیا لکھانیا۔ پر بھ ملن دی رکھدے گئے جو جن لوک مات آس، جگ جگ گر پیر اوتار اکھوانیا۔ کوٹن کوئی بیٹھے جنگل جوہ وچ پر بھاس، نیز مؤند تاڑی لائیا۔ اگی گھر اگی سکھاں اندر کر کے واس، گرگھ تیرا جوگ ابھیاں ہتھ تپ تیرا پورا دئے کرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آد جگاد اک اکھوانیا۔

۱۳۱۵

اک سیر پُرکھ اکال، سکھنڈ دوارا اک وسایا۔ اک پاؤ رُوپ ہو دیاں، لوک مات ویکھ دکھایا۔ ورجنڈی دیوے نور جلال، گھٹ گھٹ اندر جوت جگایا۔ نال تولے کال مہاکال، رائے دھرم پچھے رہ نہ جایا۔ پتر گُپت نال دیوے ڈال، لاڑی مَوَت پاسکو نال بندھایا۔ ساچے کنڈے پاوے شاہ کنگال، ساچا تولا اک اکھوانیا۔ ہر سنگت تیرا بن کے آیا آپ دلال، ساچا ونج رہیا دکھایا۔ رتی رت وچوں رتن امولک لئے بھال، ہیرا ہر کا نام جڑایا۔ کلجگ انتم کرے سنبھال، سنگر پورا ناؤں دھرایا۔ ویلے انت نہ ہونا ونگا وال، پاربرہم پر بھ بخششی سچ سرنایا۔ پھل لگے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھنڈار آپ بھرایا۔ اک سیر پاربرہم، اک پاؤ برہم رکھانیا۔ سوا سیر لکھ چوراسی مرے مر مر جے، جیون مرن کھیل کھلایا۔ پنچ تت ماٹی کسے نہ آئے کئے، انت خاکی خاک رلایا۔ لیکھا جانے دم دے، سواس سواساں وچ لکانیا۔ اگی سکھ کلجگ انتم اپنی شبد لکھوں آپے جے، آپے بنیا پتا مانیا۔ سوہنگ پایا ساچے منمے، ایکا امرت سیر پیانیا۔ انتم بیڑالاوے بنے، ادھوچکار نہ دئے ڈبانیا۔ جو گھڑیا سو ہر جی بھنے،

نہکٹک ہر شبد بھنڈار بجاگ ۸

تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھچے جوت رُوس سورج چٹے، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس اولّا پُرکھ سلطان، اک اکلّا آپ کرائندا۔ آدج گادی نوجوان، اپنا بھار آپ اٹھاندا۔ لوک مات دیکھے مار دھیان، کلج ویلا اتم آسیندا۔ چاروں گنٹ جھوٹھ دکان، ساچی وست نہ کوئے وکائندا۔ چاروں دشا ہوئے بے ایمان، آتم برہم نہ کوئی جنائندا۔ دوئے کن ہوئے شیطان، نندک نندیا وچ سمائندا۔ دوئے لوچن ہوئے نادان، ہر کا درس نہ کوئی پائندا۔ بٹی دند جھوٹھا پین کھان، امرت رس نہ کوئی چکھائندا۔ رسنا گائے نہ ساچا گان، انحد تال نہ کوئی وجائندا۔ چرن نہ چل کے کرے دھوڑی اشان، سنگر دھوڑ نہ مستک لائندا۔ ہتھ نہ کریا ساچا دان، ہر سنگت نہ سیو کمائندا۔ پُرکھ اپنا سی نگاہان، جگ جگ ویکھ وکھائندا۔ سوا سیر پکے پکوان، ہر ساچا آپ پکائندا۔ زرگن سرگن اک سماں، ایک رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھائندا۔ سوا سیر سچ بھنڈارا، ہر سنگت آپ بھرائندا۔ زرگن بنیا نال ورتارا، سرگن سیو کمائندا۔ پانی دیوے ٹھنڈا ٹھارا، امرت جل پیا ئندا۔ کایا کوڑا روگ نوارا، ہوئے گڑھ تڑائندا۔ ایک شبد سچ جیکارا، ساچا راگ سنا ئندا۔ ہر سنگت میلا ہر دوارا، ہر ایک بند وکھائندا۔ اوچاں نیچاں پار کنارہ، ذات پات نہ کوئی بنا ئندا۔ پُرکھ اکال اشٹ سنسارا، سرشٹ سبائی آپ سمجھائندا۔ راؤ رنگ سوہن اک دوارا، شاہ سلطان ایک در سہائندا۔ ایک ورتے مات ورتارا، ایک حکم سنا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھی سکھ بنا ئندا۔ ساچی سکھیا سکھ سمجھا، ہر اپنی دیا کما ئندا۔ کلج اتم مارگ لا، ساچا مارگ آپ لگائندا۔ چار ورنان رنگ رنگا، ایک رنگ چڑھائندا۔ شبد گر اک سمجھا، ایک اشٹ وکھائندا۔ رام کرشن نانک گو بند عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد آپ رکھا، اپنے وچ لکائندا۔ سب دا بیڑا دے ترا، جو جن دھیان دھرائندا۔ اپنی نیا دے چلا، ایک چپو آپے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلک نرائن نر، گر سکھ تیری ساچی ریتی آپے آپ چلا ئندا۔ تارنہارا ساچی گل، اگی کلاں آپ ترائیا۔ ہر سنگت تیرا پایا ل، قیمت کرتا آپ مکائیا۔ اپنا پردہ آپے کھول، اپنی بو جھ بھجائیا۔ اپنے کنڈے آپے تول، پورا تول آپ کرائیا۔ اپنا اکھر آپے بول، اپنی کل آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ نو دوارے نو کلاں، تن

دوارے آپ وسائند۔ سرشٹ سبائی رہی انہول، ہر کا بھید کوئی نہ پائند۔ پنچ وکارا دیکھے پھول، پنچم نال رلائند۔ چوڑاں گلاں ہویا اڈول، ہر ساچا آپ ڈلائند۔ آساترنا کرے چول، ساچا رنگ رنگائند۔ سولاں گلاں آپے مول، کولا کول کھلائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائند۔ سولاں گلاں کرے کھنڈ کھنڈ، ہر ساچ سچی وڈیایا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے رنڈ، مایا متاموہ چکایا۔ ہوئے ہنگتا بھیکھ پاکھنڈ، ڈئی دویتی دے مٹایا۔ اک سنائے سہاگی چھند، ایکا نام کرے پڑھایا۔ سولاں گلاں کرے دوار بند، اپنی ہتھیں کُنڈا لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیری کایا اندر تیری کل دے سمجھایا۔ سولاں گلاں کایا اندر، پنچ تت رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا بنیا مندر، راجس تاس سانسک کھیل کھلایا۔ دیکھنہارا اندھیری کندر، ڈونگھی بھوری پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ سولاں گلاں پار کر، تن مندر آپ سہایا۔ نو دوارے جھٹیا لڑ، گھر ساچا اک دکھایا۔ پنچ وکارا اکھڑی جڑ، چوڑاں جوڑ جڑایا۔ آساترنا گئی مر، گر پورے درشن پایا۔ سولاں گھر وہار کر، سوہنگ سو ساچا چاپ جپایا۔ ہر سنگت لائی جڑ، نہ سکے کوئی اکھڑایا۔ ستاراں گھر وہار کر، چارے جگ دیکھ دکھایا۔ اٹھاراں گھر کھول در، چار ورنان رنگ رنگایا۔ اُنی گھر اُپر چڑھ، چارے بانی پھول بھلایا۔ ویہہ گھر دو جہاناں کھر، لکھ چوڑاں چار ورن دیکھ دکھایا۔ اِکی گھر ویلا امرت وقت تن، اِکی سکھاں پھر ہلایا۔ لیکھا چکایا گن گن، پچھلا مول رہے نہ رایا۔ ستاراں گھر ایکا شبد پڑھ، ویہہ گھر چوتھے گھر سوہنگ شبد چلایا۔ اِکی گھر کرپا کر، اِکی سکھاں میل ملایا۔ سوہنگ اکھر ایکا روپ کر، آپ اپنا وچ لکایا۔ ہر سنگت تیرا بھانا اپنے سرتے جر، اپنا سیس بھیٹ پہلوں چڑھایا۔ لاڑی موت چکایا تیرا ڈر، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، لوک مات وچ پھیر آیا۔ لکھ چوڑاں ٹوہے ناڑ ناڑ، لیکھا کوئی رہن نہ پایا۔ وسنہارا جل تھل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پایا۔ اِکی گلاں کایا اندر دیوے تار، گوہند دیکھ دکھایا۔ تارنہارا ہر گوہند، سنگر ساچا وڈ وڈیایا۔ اِکی گھر میٹے چند، کھج چنتا رہے نہ رایا۔ داتا دانی گنی گہند، گرسکھ ساچے لئے ترایا۔ شبد بنائے ناری کنت، مات پت پچھلا لہنا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسنگت تیرا جنم دے سمجھایا۔ گرسنگت تیرا جنم دہاڑا، ہر ساچا آپ سمجھائند۔ ایکا دوس ستارا ہاڑا، شبدی شبدی اپجائند۔ ایکا

منگل اک اکھاڑا، ایک سخیں میل ملائندا۔ ایک پُرکھ ایک نارا، ایک گوبند ناؤں دھرائندا۔ ایک میت اک مُرارا، ایک نام جیکارا لائندا۔ اک بسنت اک بہارا،
 بُھل بُھلوڑی اک مہکائندا۔ ایک گھراک بھنڈارا، ایک اک ورتائندا۔ ایک درگھلا سنسارا، جگت در بند کرائندا۔ نہ کوئی لایا اٹاں گارا، گر سنگت تیرا پریم
 پیار چار دیوار بنائندا۔ تیرے در بن بھکھارا، اپنی بھچھیا اپنی جھولی آپے پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے جنم دوائندا۔
 گرگھ اُبجیا ساچا پوت، ہر ساچے جنم دوا۔ تن کا یا نہ لگے سوت، کلجگ سوٹک رہن نہ پایا۔ وجے ودھائی چارے کوٹ، چاروں کُنٹ جیکارا لایا۔ ناتا توڑ
 جوٹھ جھوٹھ، ساچا مارگ اک رکھایا۔ ابناسی کرتا آپے ٹٹھ، دے مت رہیا سمجھایا۔ سدا سنگ رہنا ایک مٹھ، دُئی دوتی نیڑ نہ آیا۔ چرن چرنودک پینا
 گھٹ، دوسر ہتھ نہ کسے آیا۔ ہر سنگت وچ نہ دے پھٹ، سنگر اندر ڈیرہ لایا۔ آون جاون لکھ چوڑا سی جائے چھٹ، جس جن ساچا بچن کمایا۔ منگھیاں
 جیواں در دواویوں کڈھے کٹ، ویلے انت دے سزایا۔ سوہنگ مُنما ساچا سیر امرت رسن پیایا گھٹ، اگی گھڑ دوس سہایا۔ ہر سنگت تیرا بھاگ نہ جائے
 کٹھ، تیری کا یا جوت اک ٹکایا۔ تیری نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، تیرا روپ برہم جنایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا وشنوں ونسی بنائے اوت پوت، دوتروان نہ
 کوئی جنایا۔ اک اکلا کرے کھیل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر سنگت ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت ویکھنہارا ہر، ہر وڈا
 صفت صلاحیا۔ سچ بھنڈارا رہیا بھر، ایک وست جھولی پائی۔ سنجگ چلے ساچی دھار، ساچی ریتی آپ بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہر سنگت ساچی سیوا آپ لگائی۔ ہر سنگت تیرا ساچا آٹا، ہر سجن لیکھے لائندا۔ چار جگ دا پچھلا گھاٹا، پورا پورا آپ کرائندا۔ اگے نیڑے رکھی واٹا،
 دُور دُراڈا پنڈھ مکائندا۔ امرت پیتا ایک باٹا، ایک ورن جنائندا۔ دوسر کسے نہ وکیا ہاٹا، گر گوبند ایہہ سمجھائندا۔ ابناسی کرتے وچھائی کھاٹا، ایک سچ
 ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھ دکھائندا۔ ہر سنگت تیرا سچ بھنڈارا، ہر ساچا سنگ چلائندا۔ ترے گن مایا کر تیار،
 اپنے سنگ رکھائندا۔ پنچم تت خبردار، آلس نندرا نہ کوئی دکھائندا۔ کوڑی کریا میت مُرارا، میل ملاوا میل ملائندا۔ اگی گھڑ دوس وچار، ساچا در
 سہائندا۔ دُھر فرمانا دُھر دربار، ساچا رانا آپ سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لیکھا لیکھے لائندا۔ ترے گن مایا تیرا بالن، ہر

ساچے آپ بنایا۔ ہر سنگت نال آئی اٹھالں، پر بھ ساچے سنگ رکھایا۔ کھیلے کھیل جوت اکالں، عقل کلا رگھرایا۔ کریا ویس شبد دلانں، شبد شبدی روپ
 وٹایا۔ سنت سہیلا آیا بھالں، چار ورنانں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اکو لالں، لال لال اک اُچجایا۔ لال لالں لالو
 لال، ہر ساچا رنگ رنگائیا۔ نام غریبی سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بھرائیا۔ آد جگاد کرے پرتپال، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن کھیل کرائیا۔ کھیل کرایا ہر کرتار، عقل کلا کل دھاریا۔ ہر سنگت تیرا سچ وہار، ورتے
 وچ سنساریا۔ سوا سیر کھنڈ برہمنڈ سچا بھار، ہر ساچا آپ اٹھارہیا۔ بنک سہائے اک دوار، ایکا گھر دکھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنی سیوا آپ کمارہیا۔ اپنی سیوا آپ کمندڑا، کرم کانڈ نہ کوئی۔ ہر سجن میل ملندڑا، گھر ساچے کرے رسوئے۔ ساچا بھوجن آپ کھونڈڑا، ڈگن دیوے
 نہ کوئی بھوئے۔ جگاں جگاں دے ستے آپ اٹھندڑا، آلس نندرا رکھی نہ کوئی۔ در ساچا اک سہندڑا، دیوے سچا نام ڈھوئے۔ مانس جنم لیکھ کھندڑا، آگے
 لیکھا لوے نہ کوئی۔ سنجگ تیری دھار چلندڑا، چار ورن ایکا رنگ بلوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک ملیا ساچے گھر، غریب نمانا
 بانہوں پھڑ، دوس رین کدے نہ سوئے۔ نہ ستانہ جاگیا، نہ بستر نہ کھاٹ۔ نہ آگے کھڑانہ دسیا بھاگیا، نہ نیڑے نہ دُور کوئی واٹ۔ نہ ہنس نہ کاگیا، وشٹا
 نہ مانک موتی رس رہیا چاٹ۔ گرکھاں گرکھاں ہر بھکتاں ہر سنگت کولوں آد جگاد منگدا رہیا آگیا، ایکا وکیا ہر سنگت تیرے ہاٹ۔ نہ ناری نہ ست
 سبھاگیا، نہ بستر نہ بھوشن تن کا یا پاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا جانے آپے دوس رات۔
 اگی گکھراگی کل ایکا اک، اک سکھ ترائیا۔ لالو منگی نام بھکھ، سنگھ کیشن جھولی پائیا۔ بن ہر سنگت کسے نہ رہیا دس، بھرم جھلائی سرب لوکائیا۔ ہر سنگت
 ہر تیرا بنیاسر، تیری سکھیا اپنی جھولی پائیا۔ تیرا لکھیا اپنی ہتھیں لیکھ، اپنی سیوا کمائیا۔ سرشٹ سبائی دسے میتھ، گر اوتار رہن نہ پائیا۔ جس جن ہر
 جو مندر اندر بہہ بہہ لیکھا دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ آد جگاد جگا جگت دھارے بھیکھ، بھیکھادھاری ویس وٹائیا۔ در منگدے رہن برہما وشن
 ہمیش، بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد نشان اک جھلائیا۔

☆ ۲۲ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی ناظر سنگھ دے گھر پنڈ نا تھیوال ضلع فرور پُر ☆

سو پُر کھ نرنجن ہر مہربان، آد جگاد کھیل اپاریا۔ ہر پُر کھ نرنجن وڈ بلوان، نرنجن رُوپ انُوپ نر اکاریا۔ ایکنکارا کھیل مہان، عقل کلا دھاری ناؤں دھرا لیا۔ آد نرنجن جوت مہان، دیک دیا آپ جگا لیا۔ ابناسی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹا لیا۔ سری بھگوان سچ نشان، ایکا ایک ہتھ اٹھا لیا۔ محل اٹل اُچ مکان، تھر گھر ساچا اک سہا لیا۔ سہائے بنک گن ندھان، سچھنڈ نواسی پُر کھ ابناسی ڈیرہ لا لیا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دان، اپنی بھچھیا آپے جھولی پالیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، مورت اکال رُوپ وٹا لیا۔ اجوئی رہت اک دھیان، ایکا ایک کلا لیا۔ اپنی اُتت کرے آپ سنتان، شبد انادی آپ اُپا لیا۔ انس بنسا کھیل مہان، وشن برہما شو سنگ رلا لیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ترے ترے لیکھا آپ لیکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ایکنکارا، آد جگادی کر پسارا، نرنجن کھیلے کھیل اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہ، اپنا ناؤں دھرا لیا۔ بے پرواہ ہر بھگوانا، بھيو کوائے نہ پائندا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ جگ ویس وٹا سندا۔ شبد انادی اک ترانہ، پاربرہم ابناسی کرتا آپے گائندا۔ دیونہارا دھر فرمانا، سچ سنگھاسن اپنا حکم سنا سندا۔ دو جہاناں چو داں لوک ترے بھون پائے آنا سچ سلطانا، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ برہما وشن شو ہوئے نگاہانا، نیتز لوچن نین اپنا آپ گھلا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرنی آپ کر سندا۔ کھیلنہارا اک اگلا ایکنکارا، وڈ وڈی وڈیا لیا۔ جگا جگنتر کر پسارا، نرنجن سرگن ویس وٹا لیا۔ پنچ تت دس ادھارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ ملا لیا۔ گھٹ گھٹ اندر دیپ اُجیارا، لکھ چوراسی بیٹھا آسن لایا۔ من مت بدھ دے سہارا، ایکا تتو ست سمجھایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت کھیل اپارا، رکت بوندی بوند اپا لیا۔ جاگرت جوت جگت اُجیارا، سرگن اتیت آپ اکھوایا۔ کھیل کھلائے نو دوارا، نو کھنڈ کھوج کھوجا لیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے ویکھنہارا، آپ اپنا نین اٹھایا۔ لیکھا جانے روس ستارا، سورج چن اپنا لیکھ وکھایا۔ گن گندھرب دے ہلارا، کروڑ تیتیا آپ ہلا لیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، لوک مات ویس وٹا لیا۔ ترے گن مایا و سیا باہرا، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھایا۔ نرنجن رُوپ آپ کرتارا، دوسر بھے نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ایکنکارا، آپ اپنا کر پسارا، ویکھے وگسے کرے وچارا، دس کسے نہ آ لیا۔ ویکھنہارا پُر کھ

سلطانا، ایکا رنگ سمایا۔ آد جگادی کھیل مہانا، جگ جگ رچن رچایا۔ ترے ترے میلا اک اکیلا، گروگر چیلاناؤں دھرایا۔ ہر جن ہر ہر سجن سہیلا، ساک سین آپ اکھویا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وار تھت نہ کوئے جنایا۔ اپنا کھیل آپے کھیلا، دوسر نہ کوئی دسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر ہر وڈا وڈہر، وڈی وڈیائی۔ آپ کھلایا اپنا در، در دروازہ آپ کھلایا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی بندھن بندھ بندھائی۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ، آپ اپنا بنک سہایا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، اپنا اکھر آپ اپنایا۔ اپنے آگے آپے کھڑ، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن رنگ سورا سربنگ، ایکا ایک چڑھائی۔ سورا سربنگ ہر مہربانا، دوسر دوئے کوئے نظر نہ آئندا۔ آپے جانے اپنا سچ نشانہ، سچھنڈ دوارے آپ جھلا سندا۔ سچھنڈ بیٹھ مہربانا، آپ اپنا عدل کما سندا۔ چوہدار نہ کوئی در دربانا، نہ کوئی سیس جھکا سندا۔ اک اکلا سری بھگوانا، اپنا ثالث آپ بن جا سندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا سندا۔ ویس اولڑا ہر کرتا، اپنا آپ کرایا۔ راہ سکھلڑا وچ سنسار، جگ جگ مات چلایا۔ کایا ماٹی پنچ تت پاوے سار، خالق خلق وچ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن ایکا گھر سہایا۔ زرگن سرگن ہر گو بند، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ سرگن میٹے سگلی چند، آپ اپنا میل ملایا۔ پاربرہم پر بھ گنی گہند، برہم ویکھے سچ سہایا۔ ایکنکارا اک بخشند، بخشنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا ویکھ دکھایا۔ اپنی رچنا آپے رچ، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے نو دوارے رہیا نچ، پنچ وکارا نال رلا سندا۔ آپے دسم دوا ری بیٹھا سچ، سچ سنگھاسن آسن لاسندا۔ آپ اپنا کایا ماٹی بھانڈا کچ، آپے بھن دکھایا۔ آپے پوت سپوتا ست دلا ر جے ماتا بنے نچ، جن جننی آپ اکھو سندا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر جائے رچ، روپ اپنا آپ چھپا سندا۔ آپے ترے گن مایا رہیا مچ، آپے پنچ تت گنی لاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیا باقی کملا پاتی اپنا آپ جگا سندا۔ دیا باقی جوت اجالا، زرگن نور نور اُجاسندا۔ شبد سروپی بن دلالا، ور بھنڈی ویکھ دکھایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، راج راجانا بھو کھلا سندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگا سندا۔ مندر اندر ڈونگھی کندر، ساچے پوڑے آپ چڑھا سندا۔ سو پڑکھ زرنجن ابناسی کرتا ایکنکارا ایکا گل

پائے ساچی مالا، ہنگ برہم میل ملائندا۔ سوہنگ شبد وجے تالا، بہتر ناڑا تال تلوڑا آپ وجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر
 بھو کھلائندا۔ ایکا اکھر ہر کرتار، اپنا آپ اُپایا۔ زرگن نور نور اُجیار، نورو نور ڈمگایا۔ اجونی رہت کھیل اپار، مات پتانہ کوئی دکھایا۔ بھین بھائی نہ ست
 ڈار، سجن میت نہ کوئی جنایا۔ محل اٹل نہ کوئی مینار، چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ جل بنب نہ کوئی دھار، دھرنی دھول نہ چرن ٹکایا۔ رت تت نہ کوئی
 پسار، برہم مت نہ کوئے دھرایا۔ جیرج انڈا تبھج سیج نہ کوئی اتپت، پت ڈالی نہ کوئی دکھایا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ اپنی
 جھولی پائے اپنی وتھ، ساچی وست آپ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، ہر وڈا وڈ
 وڈیایا۔ پُرکھ زرنجن دیوے دانا، داتا دانی آپ ہو جایا۔ ایکنکارا بھے گانا، ساچا سگن منایا۔ جوت زرنجن کھیل مہانا، آد زرنجن وڈ ڈمگایا۔ پُرکھ ابناسی
 گائے گانا، شبد انادی ڈھولا اک سنایا۔ سری بھگوان دیکھے سچ مکانا، سچکھنڈ نواسی تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ پاربرہم کر دھیانا، اپنی اچھیا آپے پور کرایا۔
 ونڈے ونڈ ہر سلطانا، آپ اپنا انگ کٹایا۔ ایکا برہم کر پردھانا، دوئے روپ اک ہو جایا۔ سو پُرکھ زرنجن سچ نشانہ، ہنگ برہم آپ اُپجایا۔ سوہنگ شبد
 کر پروانا، آپ اپنا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ سو پُرکھ سلطان، ہر ہر ہر اکھوائندا۔ ہنگ برہم
 اک نشان، ایکا گھر وسائندا۔ دوہاں وچولا آپ بھگوان، دو جہاناں دیکھ دکھائندا۔ نو نو چار نہ چکے کان، چھتی جگ نہ کوئے ہلائندا۔ سنجگ دیکھے ست
 ڈکان، تریتا پھول بھلائندا۔ رام نام کر پردھان، دوپر رنگ رنگائندا۔ ساچا میلا سخیاں کاہن، ایکا بنسری نام وجائندا۔ کلجگ جھولے جھوٹھ نشان، وہ
 دشا آپ جھلائندا۔ مایا متا پائی آن، بیج وکارا نال رلائندا۔ جودھا بنیا پنج شیطان، جوٹھ جھوٹھ ترسول ہتھ اٹھائندا۔ ہوئے ہنگتا تیر کمان، مایا متا چلہ
 اک چڑھائندا۔ ہنگ ہنگتا شاہ سلطان، گھر پھیری پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کلجگ کوڑا پسر پسار،
 اپنا آپ کرائندا۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل نیارا، خالق اپنی کھیل کھلائندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، ایکا نعرہ حق دکھائندا۔ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی
 پرنائندا۔ میل ملائے آدھوچکارا، آگے راہ نہ کوئی دکھائندا۔ زرگن دیپ کر اُجیار، چوڈاں طبقاں آپ جگائندا۔ گھر گھر اندر کر پسار، آپ اپنا ویس

دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سماندا۔ چوڈاں لوک دیکھے ہٹ، ہر وڈا ایکا ایک اکھوائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر
 نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ دیکھنہارا کایا مٹ، اندر مندر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد
 شبد برہما د ایکا سنگ رکھائیا۔ ایکا سنگ سگلا سا تھا، ہر ہر آپ اکھوائندا۔ سو پُرکھ نرنجن گائے گا تھا، ہنگ برہم آپ سنا سندا۔ پاوے آن تریلوکی نا تھا، حکمی
 حکم سرب پھرائندا۔ آپ جنائے پوجا پاٹھا، آپ اپنا بھید کھلائندا۔ آپے سر سرور دیکھے تیرتھ تاٹا، جل دھار آپ نہائندا۔ آپے پاوے سار ہر کرتار
 آن باٹا، مات گربھ دیکھ وکھائندا۔ آپے پورن کرنہارا گھاٹا، پورب لیکھ چکائندا۔ آپے اگے نیڑے رکھے واٹا، پچھلا پندھ مکائندا۔ آپے جوت جوالا
 ہوئے للاٹا، سنگھ اسوار آپ ہو آسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد کھیل برہمادی، برہم پار برہم وکھائندا۔ برہم دیکھے ہر
 پار برہم، ہر سنگر وڈ وڈیائیا۔ اپنے گھر آپے جم، آپ اپنا سنگن منائیا۔ پون سواس نہ کوئی دم، رسنا جھوانہ کوئی ہلائییا۔ آپ سوارے اپنا کم، کرنی کرتا
 ناؤں دھرائیا۔ نہ خوشی ہر کھ سوگ نہ کوئی غم، آلس نندرا وچ نہ آئییا۔ نہ کوئی بھکھ ترسنا دسے طم، نہ کوئی سیج رہیا ہنڈھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتتم ور، اپنی کرن آپے دھر، لکھ چوڑا سی دیوے ور، چوتھے جگ بھنڈار بھر، نام اگے ست دھر، نام ست کرے
 کڑمائیا۔ اک اک نام ست، ہر ساچی ونڈ ونڈائندا۔ نانک بُجھایا ایکا تت، ایکا رُپ درسا سندا۔ یج بیچے ساچے وت، بھل بھلوڑی آپ مہکائندا۔
 برہم پائی ساچی رت، نام یج آپ وکھائندا۔ جگت میل آپے کٹ، ایکا رنگ رنگائندا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھيو آپ کھلائندا۔ نانک نرنجن نرنجن میلیا، ہر ساچا میل ملا سندا۔ نرنجن گرو نرنجن چیلیا، نرنجن دیکھ ویکھ وکھائندا۔
 نرنجن ساک سجن سہیلیا، نرنجن ساچا سنگ نبھائندا۔ نرنجن جانے وقت ویلیا، نرنجن اپنا آپ اُپجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ نانک میلا نرنجن دھار، نرنجن وچ اپائیا۔ نرنجن وجائے سچ ستار، ساچی سارنگی ہتھ اٹھائییا۔ چار وید نہ پاؤن سار، برہما
 چارے کھ صلاحیا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں گیا جنائیا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا کرے گیان، ہر کارُپ دس نہ آئییا۔ انجیل قرآن بہہ بہہ گان،

کلمہ قلمی آپ اُچھائی۔ کائنات ہوئی پردھان، ایک نعرہ رہی سُنائی۔ پُرکھ ابناسی کھیل مہان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ دیونہارا دُھر فرمان، ایک شبدی شبد
 سُنائی۔ نرگن نرگن ہویا جانی جان، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ آپے داتا دانی دیوے دان، آپے جھولی اگے ڈاہیا۔ آپے جوتی جوت ہوئے سری بھگوان،
 آپے بھگوان رُوپ وٹائی۔ آپے سخیاں منگل گائے بن بن کاہن، آپے سینا سرتی رام پرنائی۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ویکھے مار دھیان، کایا کعبہ آپ وڈیائی۔
 آپے سنگ محمد گائے اپنا گان، سچ حدیثا اک پڑھائی۔ اپنی کرن اک نشان، اک اک وند وندائی۔ لکھ چوراسی کر پردھان، آپ اپنا بنس سہائی۔
 نانک میلاگن ندھان، گنونتگن جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُوپ درسایا۔ نرگن رُوپ ہر درسایا، سرگن ویکھ دکھائدا۔
 سرگن نرگن وچ ملایا، نرگن سرگن رنگ رنگائدا۔ نرگن رنگ نظر نہ آیا، سرگن نین گھلائدا۔ سرگن درس آپ دکھایا، نرگن اپنا آپ اپائدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کرن اپنے اگے دھر، اپنی وند وندائدا۔ ایک کرن نام وند، وند نہارا وند وندائدا۔ ایک کرن لُپجیا کوٹن
 کوٹ برہمنڈ، رُو سس سورج چن ستار، آپ چکائدا۔ ایک کرن لکھ چوراسی جیرج انڈ، اُتہج سیتج آپ رکھائدا۔ ایک کرن برہما وشن شو کرے کھنڈ
 کھنڈ، کروڑ تیتسیا ایک کرن میٹ مٹائدا۔ ایک کرن ویکھے نار دُہاگن رنڈ، گھٹ مندر پھول بھلائی۔ ایک کرن سٹائے سہاگی چھنڈ، ساچا سوہلا اپنا گائدا۔
 نام ست گایا ایک بند، بٹی دند نہ کوئی صلاحیندا۔ نرگن چڑھایا سرگن چند، نرگن جوت جوت جوت جگائدا۔ نرگن سمایا پرمانند، نجائند آپ ہو جائدا۔
 نرگن مٹائے دُئی دویتی کندھ، مایا متا پردہ آپ ہٹائدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی سکھیا آپ سمجھائدا۔
 نرگن ویس ہر کرتار، جوتی جوت ڈمگائدا۔ نانک سرگن در دربار، سچکھنڈ دوارا آپ دکھائدا۔ ایک دوجا بھو نواری، تیجا در گھلائدا۔ چوتھے پد پاوے
 سار، برہم ند اک وجائدا۔ پنچم میلا ہر گردھار، ساچا تھان تھنتر اک دکھائدا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مینار، سچ سنگھاسن سوہا پائدا۔ ستویں
 ست پُرکھ نرنجن میت مرار، ست ستوادی نظری آئندا۔ اٹھان تتاں وسیا باہر، نرنکارا کھیل کھلائدا۔ نو در نہ کوئی دوار، رسنا جہوا لکھ نک کن نہ کوئی
 دکھائدا۔ دسم دواری نہ کوئی دوار، ننجہر جہرنا نہ کوئی جہرائدا۔ سچکھنڈ نواسی سچی سرکار، گھر ساچا اک سہائدا۔ سو پُرکھ نرنجن نظری آئے اک

کرتا، نانک نرگن ویکھ دکھائندا۔ ہنگ برہم ویکھ سرب سنسار، آپ اپنا نال رلائندا۔ ناڑی ماس چڑے دسیا باہر، نیترنین دس کسے نہ آئندا۔ ترے گن
 مایا نہ کوئی ادھار، برہما وشن شو نہ سیو کماندا۔ سو پڑکھ نرنجن پایا ساچا ہر نرنکار، سو اکھر آپ پڑھائندا۔ ہنگ کر پیار برہم ویکھ سنسار، نانک میل
 ملائندا۔ سو ہنگ شبد کرتیا، کایا چولا بند رکھائندا۔ اتم پرگٹ ہوئے نہ ہکنک نرائن ز اوتار، سرشٹ سبائی لیکھا لیکھ چکائندا۔ سنجگ ڈھولا گائے پہلی
 وار، نو سو پڑانوے چوکڑی جگ نہ مکھ دکھائندا۔ چھٹی جگ رہے پکار، نو چار سرب گرا لائندا۔ سنجگ تریتا دوپر آئی ہار، کلجگ اتم کوک سنا لائندا۔ برہما
 رووے زارو زار، نیناں نیر وہائندا۔ وشنو کول نئے پکار، اچی کوکے کوک سنا لائندا۔ شکر گلوں لاپے ہار، ہتھ ترسول نہ کوئی اٹھائندا۔ کروڑ تیتیا چھڈ
 دوار، سُرپت راجا مکھ بھوائندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، چارے کہانی ویکھ دکھائندا۔ چارے بانی پاوے سار، پرا پنتی مدھم بیکھری آپے پھول
 پھولا لائندا۔ ساچے ہانی کرتیا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ ساچی رانی تن شنگار، کلجگ مایا آپ پرنا لائندا۔ اگی جیٹھ دوس وچار، دائی دایا کھیل کھلا لائندا۔
 پرگٹ ہو یا وچ سنسار، نرگن اپنا روپ وٹائندا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم میل ملا لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیرا اتم لیکھا، لکھیا لیکھ چکائندا۔ برہما وشن ہمیش گنیش گنپت گنیش آد شکتی آد بھوانی دیونہارا سچ نشانی، ا شنبھج بھو کھلائے گجھ، شاہ آسوار آپ ہو
 جائندا۔ شاہ آسوار ہر کرتا، جودھا سور پیر بلی بلوانیا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، کھیل اپارا وچ سنسار، کرے کرائے والی دو جہانیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا
 برہمنڈاں مارے اپنی وارا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائندا۔ نو سو پڑانوے چوکڑی جگ پار برہم اپنا سی کرتا نہ ہکنک نرائن ز، لوک مات آئے نہ کسے پرنا لائندا۔
 جگ جگ بھگتاں پاوے سار، دھرو پرہلاڈ آپ ترائندا۔ اٹھاراں اٹھاراں لیکھا ایکا وارا، اگونجا بونجا رنگ رنگ لائندا۔ باون اکھری کرپسارا، ایشور ایش جیو
 اچھائندا۔ ترے گن تت تت انگیار، اپنی اگنی آپ جلا لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل کھلا لائندا۔
 کھیلنہار ہر کرتا، ہر ساچا سچ سلطانیا۔ چوتھے جگ کھیل اپار، کھیلے کھیل آپ مہانیا۔ رتھ رتھوا ہی بن سنسار، اٹھائے چلہ تیر کمانیا۔ مہما اکھ اکتھنی
 کتھے نہ جیو گوار، وید کتیب بھو نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرا گہنا تیرے نیناں، تیرا بشتہ

بھوشن ترے گن پہنایا۔ کلجک تیرا اتم ویلا، ہر سبجن ویکھ وکھائندا۔ نانک گوہند ہر ہر چیلہ، ساچے رنگ رنگائندا۔ آد جگادی چاڑھے تیلہ، گھر سخیں
 منگل گائندا۔ پنچم بہہ بہہ پائن ویلا، ویلا وقت سہائندا۔ وسنہارا دھام نویلا، دھام اولاک وکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس دھرائندا۔ کلجک اتم ویس وٹایا، پاربرہم ابناسیا۔ جگ جگ لہنا دیون آیا، ہرجن شاہو شاباشیا۔ نیتز نیٹاں درس دکھایا،
 واسی واس گھنک پڑ واسیا۔ پرتھی آکاشی پھول پھولایا، گنگن منڈل پاوے راسیا۔ شبد سواسی لئے ترایا، ایک مارگ ساچا لاسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپے ہوئے واس نواسیا۔ واس نواسا آد انت، زرگن سرگن آپ دھرائندا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، بھگت بھگوت ویکھ وکھائندا۔ میل
 ملاواناری کنت، گھر ساچا اک سہائندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھنہارا دس نہ آئندا۔ ویکھے رت رت بسنت، بھل بھلواری آپ مہکائندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپے پائندا۔ اپنی بھچھیا دیوے دان، ہر بھگتن ونڈ ونڈایا۔ کلجک اتم ویکھے مار دھیان، چارگنٹ پھیری
 پائیا۔ دہ دشا دیوے آپ گیان، پورب کرماں ویکھ وکھایا۔ ست سرپوئی اک گیان، سوہنگ شبد نام پڑھایا۔ سمت سولاں ہو پردھان، سولاں اچھیا ویکھ
 وکھایا۔ سولاں برس بنیا رہیا نادان، کھ اپنا پردہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، کھیلے کھیلے اگم اپار، آپ اپنا
 کھیل کھلایا۔ سمت سولاں پردہ لاہیا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ہر کلکی کل آیا، نہہکنکا ناؤں دھرائندا۔ گر گوہند سنگ رکھایا، گر گوہند ویکھ وکھائندا۔ مایا
 متا ہوئے ہنگتا دئی دوتی پردہ ڈھاپیا، ایک ساچا چند چڑھائندا۔ گر سکھ ترے گن مایا اگنی سڑدا آن بچایا، ایک میگہ برسائندا۔ لکھ پوراسی لگ لگ آپے
 پھڑدا، دس کسے نہ آئندا۔ اپنے آسو گھوڑے آپے چڑھدا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائندا۔ سولاں کلیاں آسن گرگھاں ساچا گھاڑن گھڑدا، سولاں اچھیا
 جھولی پائندا۔ جگت وکارا آپے لڑدا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ سوہنگ اکھر جو جن پڑھدا، برہما وشن شو پھڑ پھڑ چرناں ہیٹھ دبا ئندا۔ پڑکھ ابناسی بانہوں پھڑ
 سچھنڈ دوارے آپے وڑدا، اپنا کڈا آپے لائندا۔ گر سکھ تیرے گھاڑن گھڑدا، گھرن بھنہار آپ اکھوائندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ دا، ڈو نگھی غار نہ کوئی
 دبا ئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، آپ اپنا ویس دھرائندا۔ پایا گھر گھر کرتارا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ آیا در

در دربار، در درویش رُپ وٹایا۔ نال رلایا گرکھ ساچا لاڑا، سر سیہرا سیس نام بندھائیآ۔ گرکھ سخیاں لایا اکھاڑا، ایکا منگل سوہنا گائیآ۔ پُرکھ ابناسی منگن آیا واڑا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوت نرنجن میل ملائے ساچا لاڑا، سچ سوانی گھر بیٹھی کرے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سمت سولاں دے وڈیائیآ۔ ویہہ سو سولاں سمت آیا، سمت سمتی لیکھا لیکھائندا۔ نہرکنک ہر جامہ پایا، چار ورنان کوک سنا سندا۔ پنڈت پاندھا بھلا رہے نہ رایا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائندا۔ ملا شیخ مسائق قطب غوث شاہ حقیر رہیا جگایا، نیر لوجن نین اک گھلا سندا۔ گرنٹی پنتھی دے اٹھایا، نام دھکا ایکا لائندا۔ گرکھاں راہ اپنے پایا، اپنا مارگ آپے لائندا۔ سوچھ سروپی درس دکھایا، راتی ستیاں آپ اٹھائندا۔ امرت پھڑ پھڑ مکھ چوایا، کایا کاسہ آپ پھڑائندا۔ سچ دلاسا دے دویا، رائے دھرم نہ انت ستائندا۔ چتر گپت در لیکھ مکایا، لاڑی موت منہ بھوائندا۔ اپنے انگ لئے لگایا، جو جن رسنا گائندا۔ نانک میل دے ملایا، سچھنڈ دوارا اک دکھائندا۔ ہنگ برہم رہے نہ رایا، پاربرہم وچ سائندا۔ سولاں گھر سچ وچار کرایا، بچھلا لیکھا آپ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا مارگ لائندا۔ سنجگ ساچی نیہہ رکھ، سمت سولاں رُپ وٹائندا۔ تیمی گھر کھیل کرے سمرتھ، چار ورنان ورن مٹائندا۔ ہر سنگت کریا اک اکھ، ایکا رتھ چڑھائندا۔ لیکھا چکائے تیرتھ اٹھسٹھ، گر سکھ گنگا گوداوری سُرستی جمنا نہاؤن کوئی نہ جائندا۔ کایا مندر اندر دکھائے ساچا گرو دوار شودوالا مٹھ، آپ اپنی جوت جگائندا۔ انحد مارے شبد سٹ، تال تلوڑا آپ و جائندا۔ ساچا امرت دیوے جھٹ، نام کھنڈا وچ پھرائندا۔ تن پہنائے بستر پٹ، سچ دوشالہ ہتھ اٹھائندا۔ گرکھاں دُرمت میل دیوے کٹ، اپنی ہتھیں سیو کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوسر ہتھ نہ واگ رکھائندا۔ چھتی جگ پینڈا دُور، اتم پندھ مکایا۔ پاربرہم پر بھ حاضر حضور، ہر ہر جو رُپ وٹایا۔ چار جگ دے بخشے قصور، جو جن سرنائی آیا۔ مستک دیوے ساچی دھوڑ، موڑھ موڑھ چتر سکھر بنایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ایکا اکھر نام پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بجر کپائی پاڑے پتھر، نرگن سرگن سرگن اپنا درس دکھایا۔ ساچا مارگ سچ ورتاونا، ہر ساچا کھیل کھلا سندا۔ نانک اکھر اک پڑھاونا، سوہنگ جاپ چائندا۔ گوہند مارگ جگت دکھاونا، اپنا مارگ آپے لائندا۔ ہرکھ سوگ وچوں گرکھ باہر کڈھاونا،

نیز نیر نہ کوئی دکھائندا۔ ماواں پُتران نانا توڑ تڑاونا، بن ہر جی دوسر کوئی نظر نہ آئیندا۔ سنجگ پورا اک اکھاوناء، ساچا ثالث آپ ہو جائندا۔ ہندو مسلم
 سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش ایکارنگ رنگاونا، نام لاری اک اکھوائیا۔ سمت سمتی لیکھ چکاوناء، ایکاسمت آپ چلایا۔ اوچ نیچ دا بھو مٹاونا، چار ورن
 کرے کڑمائیا۔ رام نام کرشن کاہن انجیل قرآن عیسیٰ موسیٰ محمدی یار نور الاهی بے عیب پروردگار کلمہ امام آپ پڑھاونا، کائنات کرے جنایا۔ احباب
 رباب آپ وجاونا، پُن صواب اک کرایا۔ مکہ کعبہ حج دکھاوناء، اُمت اُمتی ویکھ دکھایا۔ پنڈت پاندھا آپ پڑھاونا، سچ جنجونا نام پایا۔ جوت لائی تلک
 لگاونا، دوسر تلک نہ کوئی دکھایا۔ سیس دستار اک بندھاونا، مستک چیر ویکھ دکھایا۔ کالی کھچے چٹے اُپر لکیر نہ کوئی میٹے میٹ مٹاونا، میٹنہارا آپ رگھرایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، آپ گھلائے ساچا در، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ آپے کھول، اپنا بنک سہاونا۔
 چار ورنناں آپ آپے بول، اپنا چاچاونا۔ اپنے کنڈے آپے تول، آپے ونج دکھاوناء۔ آپ وجائے اپنا ڈھول، اپنے کن سناونا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، سنجگ تیری ریت، نہ کوئی دیہرا مندر مسیت، نہ کوئی اوچ نیچ، ہست کیٹ راؤ رنگ نہ کوئی دکھاوناء۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کھجگ تیری اتم ور، اپنی رچن آپ رچائندا۔ رچنارچ سچ کرتا، ساچا کھیل کھلایا۔ لیکھا
 چکائے نس نس وچ سنسار، ہر جن سچے آپ ترایا۔ ہر دے اندر وس وس کھچ لیاے چرن دوار، اپنی ڈوری نام بندھن پایا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار،
 ڈبڈے پھڑ لئے ترایا۔ کاگ رلائے ہنسا ڈار، سوہنگ ہنسا چوگ چکایا۔ لیکھا جانے آر پار کنار، منجھدھار نہ کوئی رڑھایا۔ کھجگ اتم آئی ہار، اوچی کوکے
 دے ڈھایا۔ سادھ سنت ہوئے وبھچار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ گردور مندر مسجد دھپاں بھیناں کرن وپار، ایکا بھلیا ہر رگھرایا۔ تیرتھ تھان ناری نر،
 ہوئے خوار، نر نرائن ویکھ دکھایا۔ کوڑی کریا مارے مار، مارنہار بے پرواہیا۔ زر جو بن کھجگ گیا ہار، جو رور رہے نہ رایا۔ بیڑا ڈبنا انت وچ منجھدھار،
 ساچا چپو نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھجگ تیری اتم ور، تیرا ان داتا دیوے مات جگایا۔ کھجگ ان داتا آپ جگاونا، ہر
 ساچا کھیل کھلایا۔ تینی گھڑ دوس سہاونا، ہر سنگت میل ملائندا۔ سوا سیر لیکھے لاونا، اک سوا یا نال اُپچائندا۔ پاربرہم پر بھ سگن مناونا، تھت وار لیکھ

لکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائندا۔ کلج کلجنا تیرا مول، ہر ساچا آپ چکائیا۔ کیتی بخشے تیری بھل، بھلا مارگ کوئی نہ پائیا۔ تیری دیکھے ہر جی کل، کل گھاتی تیری وڈیائیا۔ تیرا کوئی نہ پینا اتم مل، تیری خاک بے کھاں سر پائیا۔ تیری پٹے اپنی ہتھیں چل، ترے گن مایا گنی وچ ڈاہیا۔ تیرا رُپ تیرا جو بن مات لوک جانا رُل، نہ دے کوئی سہائیا۔ سبجگ دوارا ساچا گیا کھل، سچ بھنڈاری ہر رگھرائیا۔ ہر سنگت اتوں اپنا آپ گیا کھل، اپنا سیس بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیری ریتی وچ سنسار جنائیا۔ تینی گھڑ دوس سہاونا، ہر ساچا آپ سہائندا۔ ہر سنگت سگن مناونا، نو سو چرانوے جگ چوکڑی راہ تکائندا۔ چار جگاں دے وچھڑے میل ملاونا، سبجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائندا۔ ساچا مارگ اک چلاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلک نرائن نر، ہر ساچا آپ اکھوائندا۔ نر ہر نرائن بن بنواری، پاربرہم اکھوایا۔ نہکلک کل لئے اوتاری، کلجگ اپنا ویس وٹایا۔ ہر بھگتاں لائے ساچی یاری، ساچا میلا میل ملائیا۔ دوس رین پھرے پچھے اگاڑی، آپ اپنی سیو کمایا۔ لہنا چکائے چرن چھہائی داہڑی، کیساں چور آپ کرایا۔ ہر سنگت تیرا لیکھا چکایا ستاراں ہاڑی، اتم قیمت کرتا آپے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر، دیونہارا ساچا ور، پنج پیارے رہیا اٹھایا۔ پنج پیارے پنچم میت، پنچم میل ملنیا۔ پنچم گاونہا سہاگی گیت، پنچم کرے پت پنت، پنچم چاڑھے ساچے چنیا۔ پنچم ٹھانڈا پنچم سیت، پنچم بیڑا آپے بٹھیا۔ پنچم کلجگ لینا جیت، پنچم دیوے آپے ڈنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنسہرا آپے اپنا گھلیا۔ سچ سنسہرا شبد سندیش، ہر سبجن آپ سنایا۔ لالاکن سنن برہما وشن مہیش، شو شکر نال رلائیا۔ باسک گھ سہنسر کھولے شیش، دوئے سہنسر جہوانال رلائیا۔ راہ تگے گوردھن دھاری رکھی کیش، گند منوہر لکھی نرائن رُپ وٹایا۔ دس دسمیش، کلجگ راون دہسر دیوے گھایا۔ گرگھ ویکھن آیانانک دھر دھر کھونڈی موڈھے بھوری کھیس، پالی اپنا ناؤں دھرائیا۔ پرگٹ ہو یا جو دھا سوربیر نرنریش، نہکلک وڈ وڈیائیا۔ پنچم دیوے سدا ادیش، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جگت اولٹا کر یا ویس، چارے کھانی چارے بانی وید شاستر سمرت انجیل قرآن بائبل بھیو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے ڈھر فرمانا، ایک حکم سنایا۔ پنج پیارے سچ ڈارے، ساچے

تخت سہا سندا۔ ہر سنگت تیرا میل کنت بھتارے، نر اوتارے ویس وٹا سندا۔ غریباں نمانیاں خالی بھرن آیا بھنڈارے، وڈ بھنڈاری ناؤں دھرا سندا۔ برہما وشن شو در بہہ بہہ کڈھن ہاڑے، نیتزیر رو رو سرب گرلا سندا۔ پُرکھ ابناسی کریا کھیل اپر اپارے، نرگن روپ نرکار آوندا جاندا دس نہ آسندا۔ سمبل نگری وسیا دھام نیارے، گر گو بند میل ملا سندا۔ اِکو اِکی کُلاں رہیا تارے، کُل کُونتا آپ اکھواسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر اوتار، آپ اکھواسندا۔ پنج پیاریاں پُٹنی لوح، ہر ساچا حکم سُنایا۔ جگت ناتا توڑنا موہ، گر چرن دھیان لگایا۔ پہلاں چرن کول سَنگ لینے سچے چھوہ، پھیر کار یار کمایا۔ سچے جل کھڑا لینا دھوہ، امرت جل آپ بھرایا۔ چڑھدی دشا پنج ٹپ لالینے بھو، بھے بھیانک ویکھ دکھایا۔ ہر کا بھو نہ جانے کو، اپنی کرنی آپ کرایا۔ چار دُلا رے آٹا اپنی ہتھیں گوہ، ساچی سیوا سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس دھرایا۔ سَنگہ درشن پُٹنی چُر، ایکا ڈھنیا ناؤں رکھاسندا۔ کھج ڈھنے ہنکاری گڑھ، ہر ساچا آپ سُناسندا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں لے پھڑ، کل اپنی کل ورتا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی اکھ جگاسندا۔ نو ناری کنت پیاری، ہر ساچا سچ سمجھایا۔ سیوا کرے اپر اپاری، سیوا ساچی اک جنایا۔ کوئی ہتھ نہ لاوے دھی کواری، کواری کتیا چھوہن نہ پایا۔ بھھکا پکائے اپر اپاری، پاربرہم ویکھ دکھایا۔ ہر سنگت تیری جائے پنج سواری، پچھلا لیکھا دے سمجھایا۔ اپنے سیس چک چک کھاری، گر سیکھاں ہتھو ہتھ دے ورتایا۔ پار کرائے پُرش ناری، بردھ بال نوجوان لے ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ لیکھا چکے گر گو بند، سورپیر سلطان۔ ڈلے تیری مٹے چند، گھر ملیا ہر بھگوان۔ سرشٹ سبائی تیری کرے نند، تیرا جھلدار ہے نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا لیکھے لائے پکوان۔ سوا سیر پکے پکوان، سنے پکار داتارا۔ گرگھاں لیکھا ڈھر دربار، گھر ساچے سچ ورتارا۔ کال مہاکال مکھ شرمان، نیتزین نہ سکے کوئی اگھاڑا۔ منگن درشن کوٹن رُو سس سورج چن بھان، در در بن بھکھارا۔ دیونہارا درگاہ ساچی مان، در درویش آپ نرکارا۔ ہر جن ہوئے چتر سُبجان، پایا پُرکھ اگم اپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگہ وشنوں بھگوان، آپ ورتائے اپنا سچ بھنڈارا۔

☆ ۲۳ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی لنگر وسطے لوح اتے چُر پُٹن سمیں ناظر سنگھ دے گھر ☆

دِیال کال ہر نرِ نکار، مورت اکال انجھو پرکاسیا۔ دیونہارا ساچا دھن مال، سرشٹ سبائی پر تھمی اکاشیا۔ گنگن منڈل دیکھ دیکھ تھال، رُو سس جوت پُرکھ ابناسیا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار کرے پر تپال، بھگت بھگونت سنت داسن داس داسیا۔ آد جگاد برہم برہما شاہ کنگال، ست سرُپ اکاشیا۔ جگا جگتتر گھالن گھال، کھیلے کھیل جل تھل مہینل ہر بھرواسیا۔ نو نو چار اولڑی چال، چھ تیس کھیل تماشیا۔ چار جگ توڑ جنجال، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آوے راسیا۔ ہر سنگت کرے سدا پر تپال، پت ڈال شاہو شاہباشیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، امرت آتم دیوے جل پوری کرے آس راسیا۔ گو بند میلا ساچے لال، لال گُلا رنگ چڑھاسیا۔ ستجگ دسے راہ سنھال، ست پُرکھ نرنجن سچھنڈ واسی واس نواسیا۔ پنچم میتا پنچم لئے اٹھال، پنچم پوے ساچی راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا نور کرے پرکاسیا۔ پنچم پنچم نوجوان، اندر مندر ہر سمانیا۔ پنچم دیکھے مار دھیان، جگت کُندر پھول پُھلایا۔ پنچم اُتجے برہم گیان، پاربرہم سچی سرنایا۔ پنچم دیوے ساچا دان، اپنی بھچھیا جھولی پانیا۔ پنچم بخشے چرن دھوڑ اشان، دُرمت میل گوانیا۔ پنچم میلا ساچے کاہن، ساچا منگل اک سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریت پنت پُنیت آپے رہیا چلایا۔ ساچی ریتی سچ محلہ ہر سنگر پُرکھ سہاندا۔ کرے کھیل اک اکلا، دس کسے نہ آسندا۔ گرکھاں ہر دے اندر رلا، دل چھل دھاری بھیکھ وٹاندا۔ امرت بھریا نیر ساچا جلا، گھر گھر جام پیا سندا۔ شبد کھنڈا تکھا بھلا، اپنے ہتھ اٹھاندا۔ اُجڑیا باغ ہریا کیتا جٹ ڈلا، لہنا لہنا جھولی پاندا۔ آپ پھڑایا اپنا پلا، دو جہان نہ کوئی چھڑا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انتم دیوے ساچا ور، ساچی دھار بندھاندا۔ پنچ پیارے ٹپ لگان پنچ، پنچاں پنچ وڈایا۔ کلجگ مایا لیکھا چکیا قارو گنج، مایا ممتا ہوئے ہلکایا۔ ہر سنگت کرائے ساچا ونج، ونج واپاری آپ اکھوانیا۔ دھار چلائے باون بونج، باون کرے آپ پڑھانیا۔ لیکھا جانے سویر سنجھ، اٹھ پہر ہر رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپے رہیا دکھانیا۔ کریا کھیل پُرکھ اگم، پاربرہم ابناسیا۔ ہر سنگت سوارے تیرا کم، در تیرے پائے ساچی راسیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، گو بند کھیلے کھیل تماشیا۔ ہر مندر بنایا ہڈ ماس ناڑی چم، لیکھے چکے پر تھمی اکاشیا۔ نہ

۱۳۳۱

۱۳۳۱

کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہر کھ سوگ نہ کوئی رکھاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا پُرکھ ابناسیا۔ کلج تیری اکھڑے جڑ، ہر ہر ہری ہری رہیا اکھڑایا۔ چار کٹناں دہ دشا تیرا آکار ویکھے سیس دھڑ، پنچ تترے گن ونڈ ونڈایا۔ اُتر پورب پچھم دکھن چارے دشا کھڑ، پورب کرماں پھول پھولایا۔ اپنی ہتھیں ڈھائے ہنکاری گڑھ، ڈھاونہارا کھ چھپایا۔ تیری ترسنا جائے سڑ، جوتی لنبو ایکا لایا۔ ویلے انت ہر سنگت ایکا اکھڑ جائے پڑھ، سوہنگ شبد برہم پاربرہم ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سبجگ تیرا ست دوارا، ناتھے والا بھر بھنڈارا، بنیا رہے آپ رکھوالا، ہر گوہند سیوادارا، گر گوہند میت مرارا، نانک چاکری چاکر کرے وچ سنسارا، پاربرہم لیکھا جانے ڈھر دربارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت چار ورن چار جگ دیوے ور، لوک مات تھر گھر سچھنڈ وڈی وڈیایا۔

بل باون بھیکھ اپار، ہر ول چھل کھیل کھلا سندا۔ سبجگ تریتا دوپر کرپا پار، کلج ویلا انتم آسندا۔ ایکا جوتی دس اوتار، پُرکھ اکال مناسندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بھيو بھیدا بھيو چھپا سندا۔ نام ست جگت ونجار، سچ بھنڈارا اک ورتا سندا۔ ساچی فتح بول جیکار، واگر واک سمجھا سندا۔ کلغی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا میل ملا سندا۔ بستر بھوشن سچ شنگار، ساچا بستر تن سجا سندا۔ پنچم پیتا خبردار، پنچم میل ملا سندا۔ گرکھ ساجن لائے پار، سنگھ روپ وٹا سندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ساچا جل پیا سندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، کایا تن لٹکا سندا۔ ساچا کنگن کر تیار، ہتھو ہتھ پھڑا سندا۔ دھیرج جت اپر اپار، سچ ست ورتا سندا۔ سیس جگدیش کر تیار، نر نریش ویس وٹا سندا۔ دے سنیہرا ساچھے یار، شبدی اگئی پون الا سندا۔ ابناسی کرتا پاوے سار، تار ستار آپ وجا سندا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکار، نرگن سرگن کھیل کھلا سندا۔ آد شکتی آدھوچکار، ساچا راہ آپ سہا سندا۔ نر بھے روپ ورتے وچ سنسار، بھے بھیانک کھیل کھلا سندا۔ اپنا دوارا اپنا گھر آپے جانے سرجنہار، اپنی نگری آپ سہا سندا۔ کنچن کایا گڑھ کر تیار، اُچ محل اٹل مینار تھر گھر واسی آپے سوہا پاندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہنڈ کھنڈ ویکھ کھیلے کھیل اپر اپار، نیز لوچن نین اک کھلا سندا۔ آون جاون آون ایکا رنگ رنگے کرتار، ڈرت

قادر کرتا سرشٹ سبائی میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بل باؤن اپنا ناؤں دھرا سندا۔ بل باؤن ہر نرنکارا، ایک رنگ سما۔ آد
 جگاد گر اوتارا، اپنا روپ وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے بھگت بھنڈارا، سچ دست جھولی پایا۔ ہر جن سنتن دیوے ست ست ست نرنکارا، نرنگن اپنا درس
 دکھایا۔ گرکھاں دیوے اک ادھارا، جگت ترسنا میٹ مٹایا۔ گرکھاں در در بنے آپ ورتارا، امرت آتم جام سہایا۔ ہر سنگت میلا وچ سنسارا، پُرکھ
 نرنجن دئے کرایا۔ مورت اکال کھیل اپارا، اجونی رہت ویس دھرایا۔ کلجگ انتم لے اوتارا، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ نال رلایا روداس چھیارا، بالمیک بجواڑا
 لیکھا ویکھ دکھایا۔ ساچا پیتا ست ڈلارا، اندر اندر اپنی بند اُپجایا۔ جگت سُداما ایک دھارا، غریب نمانے گود اٹھایا۔ سنگھ دیا بول جیکارا، واگرو اکھراک
 پڑھایا۔ سو پُرکھ نرنجن سب توں باہرا، ہنگ برہم روپ وٹایا۔ سوہنگ شبد ساچا نعرہ، نانک نرنگن اپنی رسنا لایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر
 اوتارا، لیکھا لیکھ دئے مکایا۔ بھاگ لگائے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ گرداس بنیا نال لکھارا، ایک ڈھنیا میل ملایا۔ ہر سنگت تیرا پار کنارا، پُرکھ
 ابناسی اپنے بیڑے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک چڑ پٹے بھٹھی، گرگھ گر سکھ ہر جن بردھ بال نوجوان، لیکھا پور کرائے
 جپ تپ ہٹھ ستی، ستواد اپنے پیٹے پایا۔ ہر سنگت ہر جو ہر ہر مندر کر اکٹھی، اپنا درشن آپے پایا۔ کلجگ انتم رائے دھرم دی کوئی نہ بھرے چٹی، جس
 جن ملیا ہر داتا بے پرواہیا۔ آپ چڑھاؤن آیا پھر پھر اوکھی گھاٹی، سیوک سیوا اپنی آپ کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ ہڈیاں بنائے بالن، ساچی بھٹھی دیوے ڈاہیا۔

۱۳۳۳

۱۳۳۳

ہری ہر ہر بھیکھ پُرکھ ابناس، پرم پُرکھ وڈی وڈیائی۔ گنگ منڈل کھیل پر تھی آکاش، جگا جگنتر رچن رچایا۔ جن بھگتاں پوری کردا آیا آس، نج
 گھر اپنا روپ وٹایا۔ لیکھا گندا آیا سواس سواس، جو جن جہوارہیا دھیایا۔ گھٹ گھٹ اندر کر واس، اپنا بیٹھا مکھ چھپایا۔ داتا دانی شاہو شتاباش، گھر
 گبھیہر اک اکھوایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناسی کرتا ناؤں دھرایا۔ سنجگ تریتا دوپر پائی راس، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ نرنگن سرگن شبد اگئی کریا

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۸

تیار خراس، کلجک سَجبگ دوویں پُڑ بنائیا۔ مایا رانی ہوئی داس، ترے گن بیٹھی سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی سیو کمائیا۔ کلجک سَجبگ دوویں پُڑ، ساچا کھیل کھلا سندا۔ اک دُوبے نال گئے جُڑ، جوڑنہارا دس نہ آسندا۔ سچ سوانی دی پی لوڑ، آد شکت آد بھوانی جوت نورانی آد زرنجن سیوا لاسندا۔ پُرکھ اکال دین دیال شبد اگئی چڑھ چڑھ گھوڑ، آپ اپنا ویکھ وکھاسندا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں رہیا دُوڑ، مات پاتال آکاش گگن منڈل پھول پھولاسندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پنج مٹھا کوڑ، پت ڈالی بھل ویکھ وکھاسندا۔ جن بھگتاں انتم جائے بہر، آپ اپنا رُپ وٹاسندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں مارگ دسے ایکا سوڑ، ویلے انت نہ کوئی پار کراسندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتاسندا۔ اپنی کل ہر ورتائے، ہر سجن کھیل اپاریا۔ جوٹھ جوٹھ دو بیل بنائے، جوڑی میل ملا رہیا۔ پنچ وکارا کن ڈاہے، ایکا ڈنڈا ہتھ پھرا لیا۔ کلجک کنڈھانیڑے آئے، لیکھا لیکھ نہ کسے جنا لیا۔ چار کُنٹ بھیکھ بھیکھ پکھنڈا پُرکھ ابناسی کرے رنڈا، اپنی ہتھیں بندھن پالیا۔ تیر تھ تتاں پھیرا پائے، سمنڈ ساگر وروں وکھائے، نام تندن اک رکھا لیا۔ باسک تشکا کھیل کھلائے، دوئے سہنسر گائے، رسنا جہوا آپے گا لیا۔ وشنوں اٹھ اٹھ پھیرے پائے، برہمانیتر اٹھ اٹھائے، بھولا ناتھ رہیا گرائے، کروڑ تینتیا آسن سنگھاسن اپنا آپ تجا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ساچی دست دیونہارا دست بدست، دوسر ہتھ نہ کسے ٹکاسندا۔ کلجک جوڑ ہر جُڑایا، سَجبگ سنگ ملا سندا۔ بیٹھا پُر رکھ وکھایا، نام کلی وچ ٹکاسندا۔ سمت سولاں گیرا رہیا دوا یا، اٹا گیرا آپ دُآسندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بھیڑ بھڑایا، دوباں پُڑاں وچ دبا سندا۔ نو سو پُڑانوے چو کڑی جگ اپنا پیسن اپنی ہتھیں پیس پسیا، کلجک انتم گرسکھاں آپ کھاسندا۔ سوا سیر آٹا نال دھرایا، اک سیر ہر زرنکار چوتھا حصہ سرب سنسار گُر پیر اوتار نال رلا سندا۔ سیوا کرے آپ زرنکار، زرنگن اتپنا کھیل کھلا سندا۔ ڈلے ملیا جھلایا، ڈلا بھلایا بھل وچ نہ آسندا۔ ہر سنگت ساچی کر تیار، سَجبگ ساچا راہ وکھاسندا۔ اُجڑیا ہرا کرے بغیچہ آپ کرتار، پت ڈالی بھل پکھڑیاں آپ مہکاسندا۔ ہوئے بھورا پُر گونجے وارو وار، سچ سنگدھی اپنی ونڈ ونڈاسندا۔ رچیا کاج ہر کرتار، ویلا انتم ویکھ وکھاسندا۔ سیوالائے سیوک چار، چار یاری مکھ بھواسندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بنھے دھار، نو در کھوج کھجاسندا۔ نو در واشنا کرے خوار، کوڑی کریا میٹ مٹاسندا۔ سَجبگ تیرا ستو گن

وچار، وشنوں وشنوں نال ملائندا۔ برہما رجوگن بھر بھنڈار، راجس اپنا رنگ رنگائندا۔ شکر طموگن دیکھ سنسار، انتم وسدا نگر آپے ڈھائندا۔ پاربرہم پرہہ بھو اپار، بھو کوئے نہ پائندا۔ سچ سوانی کر تیار، نو نو سیو کمائندا۔ کہانی بانی رہی پکار، بودھ اگادھ آپ ہو جائندا۔ دُھر درگاہی ٹھنڈا پانی نچ گھر آتم پر م پڑکھ پر ماتم ہر سنگت اوتوں دیوے وار، گنگا گوداوری اٹھسٹھ تیرتھ مکھ شرمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار جگ دا چکلیا بھار، اپنے سروں دئے اتار، گرگھاں لہنا دینا جھولی پائندا۔

★ ۲۳ گھٹھ ۲۰۱۶ بکرمی لنگر ورتاؤن سمیں شبد جوت پرویشنا نال نرگن سرگن دھار چلی

پورن سنگھ نے ننگی پیریں لنگر ورتایا اتے ہر سنگت دی سیوا کیتی پنڈنا تھیوال ★

سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن میت مرار، سیوک سیوا سچ کمائندا۔ ایکنکارا جوت نرنکار، آپ اپنا ولس وٹائندا۔ آد نرنجن دیکھے وگسے پاوے سار، اپنی دھارا آپ بندھائندا۔ ابناسی کرتا روپ اپار، دس کسے نہ آئندا۔ سری بھگوان ہو تیار، آپ اپنا روپ وٹائندا۔ پاربرہم بول جیکار، ساچا نعرہ ایکا لائندا۔ شبد اگئی کر تیار، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائندا۔ تھر گھر واسی سانجھیا، اپنا سنگ آپ نبھائندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا اک وکھائندا۔ ایکا روپ اپنے انگ کرے انگیکار، اپنا جو بن آپ ہنڈھائندا۔ اپنی منگے منگ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، اپنا سپس آپ جھکائندا۔ آپے ورتے ورتاؤے ورتنار، اپنی کل آپ ورتائندا۔ آپے وشنوں کر تیار، نراکار ساکار آپ ہو آئندا۔ آپے پاربرہم کرے کھیل وچ سنسار، برہم اپنی انس اپائندا۔ آپے شکر کر پیار، دُھر فرمانا حکم سنائندا۔ آپے ترے گن مایا کر وچار، ایکا گھر رہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد آد انادی پڑکھ آپ اکھوائندا۔ آد آدی پڑکھ بھگوانا، ایکا رنگ سمایا۔ شبد سروپی ست ترانہ، گھر گھر سچے مندر بہہ بہہ گایا۔ سچکھنڈ سہائے اک مکانا، بنک دواوری ناؤں رکھایا۔ لوآں پڑیاں اک نشانہ، برہمنڈ کھنڈ بنت بنایا۔ روس کر پردھانا، منڈل منڈپ ڈیرہ لایا۔ جل تھل

مہینل کھیل مہانا، آکاش پرکاس آپ سما۔ پنچ تت ترے گن مایا بدھا گانا، لکھ چوراسی ویس وٹایا۔ مانس مانکھ کر پردھانا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ کھیلے
 کھیل دو جہانا، لوک مات رچن رچایا۔ در بھنڈی دیکھے اک میدانا، ایک گڑھ سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرایا۔
 ویس اولّا اک اکلا، ہر ہر آپ کرا سندا۔ وسنہارا پنچل دھام اٹلا، اُچ محلہ اک سُہا سندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے شبدی شبد الا سندا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا،
 آپے سنگ بُجھ سندا۔ آپے لکھ چوراسی اندر گھٹ گھٹ اپنا آسن ملا، سچ سنگھاسن سو بھاپا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا ساچا
 رانا، آپے آپ ورتا سندا۔ ہر بھانا بلوان، ہر سچے آپ رکھایا۔ سچکھنڈ جُھلائے اک نشان، تھر گھر واسی ڈیرہ لایا۔ پرم پُرکھ شاہ سلطان، راج راجان آپ
 ہو جایا۔ نہ کوئی دے در دربان، چوہدار نہ کوئی جنایا۔ پوت سپوت نوجوان، سُت دُلا را ایک جایا۔ دیونہارا دُھر فرمان، لو آں پُریاں رچن رچایا۔ آپے
 جانے اپنی آن، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ترے ترے دیوے ساچا مان، ساچی سیو دکھایا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، لو انتر بوجھ بُجھایا۔ ایک اکھر اک گیان،
 ایک منتر نام درڑایا۔ ایک سرُپ سری بھگوان، جوت سرُپی نظری آیا۔ ساچی سخیاں ایک کاہن، ایک منڈل راس رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنے تخت سُہایا۔ سچ تخت سلطان، ہر بھگوانیا۔ وشنو دیکھے مار دھیان، نیوں نیوں اپنا سیس جُھکانیا۔ برہما لا لائے کان، ہر دیوے
 دُھر فرمانیا۔ شکر پائی ایک آن، ایک بندھن بندھ بندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ سچ سُنیہہرا ہر بھگوان، وشنو
 ونسی آپ جنایا۔ دیونہارا ایک دان، لکھ چوراسی رزق سبایا۔ برہما اُتیت کرے سرب جہان، ترے گن پنچ تت میل ملائیا۔ من مت بُدھ کر پردھان، نو
 در کھوج کھوجانیا۔ سچ محلے کھیل مہان، اپنی آپ کرایا۔ شکر دیوے ایک دان، اک ترسول ہتھ پھڑایا۔ انتم میٹے سرب نشان، جو اُتچے رہن نہ پانیا۔
 تئاں وچولا بن مہربان، اپنی کل رہیا ورتانیا۔ نو نو چار جگ نہ دسیا کوئی نشان، نیتز نین نہ کوئی دکھانیا۔ چھٹی جگ نہ ہو یا پردھان، آپ اپنا بل دھرایا۔
 سبجگ تریتا دواپر دیکھ مکان، گر سکھ سنت بھگونت اپنے محکم رہیا چلائی۔ کلجگ انتم دیکھے مار دھیان، نانک گو بند دے گواہیا۔ پرگٹ ہوئے جو دھاسور پیر
 بلی بلوان، نہ کلکا ناؤں رکھانیا۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ ہوئے سرب خیران، لو آں پُریاں دین دُہانیا۔ رواس گھ شرمان، تیج تپ نہ کوئی دکھانیا۔ تیرتھ تئاں

دیکھے نشان، سچ دوار نہ کوئی دکھائیا۔ پرگٹ ہو ہر مہربان، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔
 پر تھو تیرا رکھے مان، ہر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ان داتا سری بھگوان، وشنو سبوا آپ کمائیا۔ جگا جگنتر دیکھے مار دھیان، وڈ ثالث بے پرواہیا۔ اک اکلا
 کھیل مہان، خالق خلق دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرائیا۔ آد جگادی ہر بھگونت، پر م پُرکھ اکھوایا۔ جگا
 جگنتر مہما گنت، وید کتیب بھو نہ رایا۔ گا گاتھکے سادھ سنت، کوٹن کوٹ ہر سیو کمایا۔ بھانا جانے گرگھ وِلا سنت، جس جن اپنا میل ملایا۔ لیکھ جانے
 ناری کنت، نرگن ایک رنگ سمایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ رت بسنت، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ انتم بنیا گڑھ ہو مے ہنگت، ساچی سنگت نہ کوئی جنایا۔ در در
 گھر گھر منگدے پھر دے منگت، ہر کا نام کسے ہتھ نہ آیا۔ چار کٹ دہ دشا جیو جنت ہو یا ننگت، نام دوشالہ ساچا پردہ اُپر کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ دھریا ویس ہر نرنکار، اپنی کل ورتائیا۔ سبجگ تریتا دواپر ہر جن بھگتاں اپنے سر چکھیا بھار، جگت لہنا دینا
 دے مکائیا۔ گوہند پیتا بن لکھار، ایک لیکھا گیا سمجھائیا۔ نانک میل نرگن یار، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ نو اسی بے عیب پروردگار، نورو نورو
 الاہیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، ایک جوت کرے رُشائیا۔ ایک ناد شبد دھنکار، ست ستوادی دے وجائیا۔ دو جہاناں سُننہیار، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔
 ورننا برناں پاوے سار، ہندو براہمن کھتری شوڈر ویش عیسائی آپے دیکھ دکھائیا۔ ایک وست نام بھنڈار، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ بن ورتار، جن
 بھگتاں دے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر لیکھ لکھیا دے مٹائیا۔ کلجگ آیا چوتھا جگ، نر ہر ونڈ ونڈا سندا۔
 کایا اودھ گئی پگ، نہ کوئی دھیر دھرائندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا ویکھنہارا لگ لگ، ساکھیات روپ وٹائندا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے ہر جن اپنی گودی لئے
 چک، آپ اپنا بھار اٹھائندا۔ ہر جن بوٹا جائے نہ سک، امرت سنج ہرا کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سچ وہار
 ہر نرنکار، ایک نارا نرنکارا نرادھار آپ کرائندا۔ سچ وہارا ساچی کار، ہر ساچے سچ کمائیا۔ تینی گھنر دوس وچار، ویہہ سو سولاں بکرمی نال رلائی۔ ہر سنگت
 ساچی کرتیار، ہر جن وچھڑے میل ملایا۔ امرت بھرے سچ بھنڈار، درگھر ساچے آپ بھرائیا۔ دوس رین کرے پیار، آلس نندرا نہ کوئی رکھائیا۔

دیوے نام شبد دھنکار، دُھن آتمک آپ جنایا۔ سار شبد خبردار، ایکا ایک وجے ودھانیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن ہو آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچی بنت آپ بنانیا۔ ساچی بنت آپ بنائے، بھو ابھید چھپایا۔ کھانی بانی بھو نہ رائے، نیز لوچن نیناں دس نہ آیا۔ انجیل قرآن رہے گائے، وید پُران اپنا سوہلا ایکا ڈھولا گایا۔ سادھ سنت رہے گرائے، دوس رین راہ تکایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سرب بللائے، امرت میگھ نہ کوئی برسایا۔ کروڑ تیتسا سُرپت راجا اند نیز نیناں نیر وہائے، ساتک ست نہ کوئی ورتایا۔ شکر باسک تشکا گلوں لاہے، جٹا جوٹ اپنا ویس وٹایا۔ برہمانیوں نیوں سپس جھکائے، دوئے جوڑ پیا سرنایا۔ وشنوں ایکا منگ منگائے، در تیرا اک سہایا۔ ابناسی کرتا دیا کمائے، آپ اپنے انگ لگایا۔ دوہاں وچولا آپ بن جائے، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لوک مات ہر پھیرا پائے، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ کلج تیری جڑ اُکھڑائے، پنچ پیارے حکم جنایا۔ ساچی سنگت نال رلائے، گھر مندر ڈیرہ لایا۔ تیری بھٹھی اک تپائے، ترے گن بالن آپے ڈاہیا۔ پنچ وکارا لنبو لائے، دھواں دھار سرب دکھایا۔ جگ جگ اپنا پیسن پیس کمائے، ساچی چکی نام چلایا۔ سچ سوانی سیو کمائے، سوہنگ ہٹھا ہٹھ رکھایا۔ اپنا گیرا آپ دوائے، اپنی بھجاں پھلایا۔ لکھ چوراسی پیس دکھائے، کلج سنجگ دھکا لایا۔ گرگھ ساچے لئے ترائے، جس جن بخشے سچ سرنایا۔ اپنی بوجھ آپ بُجھائے، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ نوری درس درس دکھائے، جگت ترسنا بھکھ مٹایا۔ امرت میگھ برس دکھائے، نہجھر جھرننا آپ جھرایا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بنائے، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا ویلا آپ سہایا۔ کلج ویلا ساچا وقت، ہر سجن آپ سہانیا۔ سیوالائی آد شکت، ساچی سیو رہی کمانیا۔ لیکھا دیوے گن گن بھگت، بھگتن بھگتی مول چکانیا۔ دینا دیوے بوند رکت، اپنے ہٹھ رکھے وڈیانیا۔ بھرم بھلیکھا سرب جگت، سنسار جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچی ریت چلایا۔ کلج اتم انت کنارہ، ہر سنگر پُرکھ سناندا۔ بھگتاں بھرے نام بھنڈارا، ساچی دست اک دکھاندا۔ منمکھاں کرے انت خوارا، چاروں کنت پھراندا۔ شاہ سلطاناں کسے نہ دسے در دربارا، در دربان نہ کوئی رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈن آپ ونڈاندا۔

کھج انتم ونڈائی ونڈ، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ویکھنہارا بھیکھ پاکھنڈ، کوڑی کریا دئے کھپانیا۔ جن بھگتاں ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار آپ اکھوانیا۔
 گرسیکھ نار دہاگن نہ ہوئے رنڈ، ساچا کنت آپ ہنڈھانیا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا لیکھا دئے سمجھانیا۔ بل باون مینا ہر نرنکارا، ہر سجن بے پرواہیا۔ سنجگ آیا چل دوارا، ساچی بھومکا بل راجا آپ سہانیا۔ کرے ارداس عرضوئی نیوں
 نیوں نمسکارا، اک دھیان لگانیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرنا وہار سنجگ بنا آپ ورتارا، تیری اوٹ اک رکھانیا۔ اک اکلا آیا شاہ آسوارا، دوسر کوئی نہ سنگ
 رلایا۔ پُرکھ ابناسی بخشنہارا، دیوے مان وڈی وڈیانیا۔ آپے آئے تیرے چل دوارا، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، سرشٹ سگلی
 لئے بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ بھجھانیا۔ بل راجن دوئے جوڑ جوڑ کرے نمسکارا، پر بھ آگے سپس جھکا سندا۔ تیرا روپ
 اگم اپار، تیرا بھيو کوئی نہ پانندا۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسار، مات گربھ نہ کوئی وکھانندا۔ جگ جگ اپنا کم کرے سٹی سرکار، ساچا حکمی حکم سناندا۔
 جو گھرے لئے بھن انتم وار، تھر کوئی رہن نہ پانندا۔ برہما وشن شو کروڑ تینتیسانگن گندھرب جیو جنت سادھ سنت لکھ چوراسی آد جگادی دیندارہے
 دان، آپ اپنا کھیل کھلاندا۔ گرگھ ورا لائے تیرا لاشد کان، جس جن اپنی بوجھ بھجھانندا۔ کون وقت کون ویلا کون رتی جان من، سچ دوارے
 چرن چھہانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگانندا۔ کری پکار بل باون میت، نرگن در دواریا۔ پُرکھ ابناسی ٹھانڈا
 سیت، دیوے شبد نام جیکاریا۔ سنجگ تریتا دوا پر جائے بیت، انتم آئے کھج واریا۔ تیری بھومکا کرا ٹھنڈی سیت، نہہکنک لئے اوتاریا۔ ہر سنگت گائے
 سہاگی گیت، سوہنگ اکھرا اک پڑھا لیا۔ نہ کوئی گردوارا مسجد شو دوالا مٹھ دسے مسیت، آپ اپنا روپ پرگٹا لیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، کھج
 سنجگ وچ لکا لیا۔ بل بل رکھنا ہر ہر چیت، اچھل اچھل کھیل کھلا لیا۔ پھیر چلائے سنجگ ریت، پت پت بھيو گھلا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تھان بھومکا ویکھ وکھا لیا۔ سچ بھومکا سچ استھان، ہر ساچا ویکھ وکھانندا۔ چوتھے جگ سری بھگوان، اپنا روپ وٹانندا۔ پنچ پیارے پنچ لگان
 نشان، گر گوہند میل ملائندا۔ دھرنی دھرت دھول ہوئی پردھان، جس در اپنا چرن لکانندا۔ دوجا در ویکھ مکان، اپنے کھ صلاحیندا۔ چاروں کنت اک

گیان، ایکا راگ الا سندا۔ بھگت لکھاری بھگت بھگوان، بھگتیں بھگتی وچ ٹکا سندا۔ چٹے اُپر کالا کھے نشان، نہ کوئی میٹے میٹے مٹا سندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پر گٹا سندا۔ بل تیرا بل بھنڈارا، باؤن ویکھ دکھانا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، اپنا بھيو آپ چھپاونا۔ چوتھے جگ پاوے سارا، نرگن اپنا ناؤں دھراونا۔ سرگن جوت کرے اُجیارا، سچ محلے دیپ ٹکاونا۔ آپے آئے چل دوارا، بنک بنکا ہر سہاونا۔ ہن منگن آئے بن بھگھارا، پھیر اپنی ہتھیں آپ ورتاونا۔ کلج کرے پار کنارہ، سنج مارگ پھیر چلاونا۔ سوا سیر آٹا کر تیارا، پچھلا گھاٹا پور کر اونا۔ گرسکھ کڈھے وچوں آن باٹا، مات گربھ پھیر نہ آونا۔ ہر جن وکے نہ ہاٹو ہاٹا، چوڈاں ہٹاں گھ بھواونا۔ لہنا دین چُکائے تیر تھ تاٹا، اٹھسٹھ پنڈھ مُکاونا۔ نہ کوئی پوجے جوت للاٹا، نیوں نیوں سیس نہ کسے جھکاونا۔ جن بھگت توڑے بجر کپاٹا، دسم دوا ری گنڈا لاہونا۔ درس دکھائے آتم سیجا ساچی کھاٹا، سوچھ سرُپی روپ وٹاونا۔ کایا تیرا میرا کھیل بازی گر ناٹا، دوسر بھيو کسے نہ پاونا۔ اک سرور مارے ٹھاٹھا، آتم برہم جام پیاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلاونا۔ کلج انتم لوک مات آونا، بل باؤن ہر سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاونا، نیتز نین دس کسے نہ آیا۔ تیرا دھام پھیر پر گٹاونا، در ساچا دے کھلایا۔ چار ورنال ایکا رنگ رنگاونا، اوچ نیچ کوئے رہن نہ پایا۔ ترے گن پنچ تت وکارا ہوئے ہنگت کلج تیری بھٹھی ڈاھونا، اپنی ہتھیں دے جلا یا۔ ست سنتو کھی ست ستوادی ہر برہادی اپنا پکوان آپ پکاونا، پنچ چار نو نو اپنی ونڈ ونڈایا۔ برہما وشن شو نال رلاونا، کبیر نیوں نیوں سیس جھکایا۔ نرگن سرگن بن کے آونا، سرگن نرگن وچ ٹکایا۔ گوبند لیکھا پور کر اونا، پُرکھ اکال وڈی وڈایا۔ سچ دوارا آپ سہاونا، جھلا ڈلا لے ترایا۔ کاگ ہنس ڈار ملاونا، سوہنگ موتی چوگ چُکایا۔ ساچی چوٹی اک چٹھاونا، امر امر اپد اک دکھایا۔ کوٹن کوٹ کوٹاں وچوں اک تراونا، گرسکھ تیری وڈ وڈایا۔ کلج مایا کھوٹ کڈھاونا، ایکا امرت جام پیا یا۔ سچ بھنڈارا آپ ورتاونا، توٹ رہے نہ رایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ہر سنگت تیرے دوارے چل کے آونا، پر بھ دیوے وڈ وڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہلنک نرائن نر، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ کرنی کرتا کر نیہارا، ایکا رنگ سما یا۔ آد جگادی لے اوتارا، گر اوتار آپ اکھوایا۔ شبدی نام بول جیکارا، انحد ساچا راگ الاہیا۔ در در گھر گھر اندر مندر ڈونگھی کندر پاوے سارا، اُچے ٹلے پربت جل

تھل مہینل پھول بھلایا۔ ہر سنگت بنیا میت مُرا، بھو ساگر وکھ وکھایا۔ چار کُنٹ دُھندوکارا، دہ دشا اندھیرا چھایا۔ ناری نر ہو یا و بھچارا، کام کرددھ
لو بھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ جت ست ٹٹا سرب سنسارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ برہم مت نہ کوئی پسارا، من مت کرے گڑمائیا۔ رتی رت نہ
ویکھے جگت بھنڈارا، اگنی تت سرب رکھایا۔ پُرکھ سمرتھ کھیل اپارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ لکھ چوڑا سی چلائے رتھ اپارا، چارے کوٹاں آپ بھوایا۔
ہوئے ہنگتا مندر جائے ڈھٹھ کوڑ پسارا، اتم ایکا ڈھاہ لگایا۔ ہر سنگت تیرا اکھ کر اک دوارا، ناں تھے والا اپنی دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آپ کمایا۔ سیوا کرے کر نہارا، جگ جگ کردا آیا۔ سچ پکوان بھرے بھنڈارا، ور بھنڈی ناؤں دھرایا۔ زرگن سرگن بن
ورتارا، سرگن زرگن دئے ملایا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، ننجھر دھارا کھ چوایا۔ سچ محلہ آپ اُسارا، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی لایا اٹاں گارا، گھر
گھر وچ دئے ٹکایا۔ ایکا رنگ رنگائے پُرکھ نارا، ناری پُرکھ بھو نہ رایا۔ ہرکھ سوگ تے وسے باہرا، چنتا ڈکھ نہ کوئے ستایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ساچی سنگت دئے ترایا۔ ساچی سنگت ہر نام وڈیائی، ہر ست پُرکھ زرنجن آپ اُپاسندا۔ ہر ہر منتر نام کری گڑمائی، ساچا سگن مناسندا۔ ایکا
گھر وسے دھی جوئی، سرتی شبدی میل ملاسندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیں، در مندر سو بھاپاسندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج
تیری اتم ور، بوڑ سنگھ آپ سمجھاسندا۔ گرسکھ سُننا لا کر کان، قادر قدرت وچ سجایا۔ سچ محلہ اک مکان، بسمل اپنا روپ وٹایا۔ شرع شریعت سچ
قرآن، کلمہ کاعب کرے پڑھایا۔ نور الاهی دین امان، سچ امام وکھ وکھایا۔ چوڑاں لوک بھٹھ وکھان، چوڑاں طبق سنگ رلایا۔ چار یار انت مٹ جان،
پنچم دیوے مات وڈیایا۔ نو در میٹے جوٹھ نشان، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ گر سنگت میلا وچ جہان، ہر سنگت نام رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ پہلا گھر ہر سنگت دروازہ، ہر ساچے آپ گھلایا۔ چاکر ہو یا غریب نوازا، گل الفی ایکا پایا۔ ساز وجائے انحد و اجا،
تُریا پد آپ رکھایا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لُج، لوک مات پھیرا پایا۔ پتت پایاں غریب نمائیاں پردہ دیوے کج، جو جن سرنائی آیا۔ امرت جام پیائے
رُج رُج، سچ پیالہ ہتھ اٹھایا۔ کلج کوڑ نگارہ رہیا وچ، سرشٹ سبائی دئے ڈھایا۔ ہر جن گرگھ گرسکھ ہر سنگت بیٹھے سچ، ہر سنگت نام دھرایا۔ ہر سنگت

بنی سچھنڈ، لوک مات وٹی ودھایا۔ پر بھ پہلوں ٹٹی اپنے نال گنڈھ، تندن تند بندھایا۔ گھر گھر اندر چڑھیا چند، پورب لہنا جھولی پایا۔ کرن خوشی بند
 بند، تار ستار اک ہلایا۔ ہر سنگت رسنا تجاؤن مدراماس گند، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ اٹھے پہر پرمانند، آپ اپنا وچ لکایا۔ توڑنہارا ہنکاری چند، دُئی دویتی
 پردہ دیوے لایا۔ سنگ گاوناسہاگی چھند، پاربرہم برہم لئے ملایا۔ جگت اودھ گئی ہنڈھ، ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر
 سنگت ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت وچ گرگھ ساچے بہنا، دوسر کوئی بہن نہ پائی۔ درس کرنا نیز نیناں، نج اتم ترکھا بھجھایا۔ ہر کاشد گر کہنا، جگ منتر نام
 درڑایا۔ ناتا ٹٹامات پت بھائی بھیناں، دھی پتر نہ بندھن پائی۔ ہر کا بھانا سر پر سہنا، نیز نیر نہ کوئی وہایا۔ گرگھاں اتم انت پر بھ ست سرپ پائے
 گہنا، اپنا بستر ہتھ اٹھایا۔ کوڑی دھار وچ نہ وہنا، سنجگ ساچا راہ وکھایا۔ سچھنڈ دوارے در گھر بہنا، ہر سنگت راہ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر سنگت دے صلاحیا۔ سنگت پنگت ایک رنگ، ہر ساچا نام درڑا سندا۔ سنگت پورا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ اٹھے پہر امرت دھار
 گنگ، اپنی دھار آپ چلا سندا۔ میل ملائے اتم سیجا سچ پلنگ، در گھر ساچا آپ سہا سندا۔ نام کنگنا پائے ونگ، لال چوڑھا آپ رنگا سندا۔ مانس جنم نہ
 ہوئے بھنگ، جو جن سنگت میل ملا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلا سندا۔ سنگت میلا ہر زرنکار، ہر سنگت ویکھ
 وکھایا۔ پنگت در ہوئی پروان، ہر سنگت گھ صلاحیا سندا۔ ہر سنگت تیرا دھرم نشان، ہر پنگت ہتھ پھڑا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سنگت پنگت ایک روپ وکھایا۔ ہر سنگت وکھائے نام رس، ہر ساچا آپ کھوایا۔ ہر ہر دے اندر جائے وس، آپ اپنی دیا کما سندا۔ تیر انیالا
 مارے کس، ککھی ککھی ہتھ اٹھایا۔ درس دیکھائے نس نس، آپ اپنا روپ دھرا سندا۔ کرے پرکاش کوٹن روس، نورو نور ڈمگ سندا۔ جگا جگنتر اپنا
 مارگ دس، لوک ماتی راہ چلا سندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگا سندا۔ پنگت کھائے ان بھنڈار، دیونہار آپ
 اکھوایا۔ کھائے بھنچے سرب سنسار، ساتک ست نہ کوئی کرا سندا۔ سنجے مندر اچ محل مینار، ہر کا نام نہ کوئی وکھایا۔ سنگت پنگت میلا اک دربار،
 دھر دربار دھر درگاہی ویکھ وکھایا۔ پُرکھ اکالا میت مرار، دین دیا لا سنگ نبھایا۔ کال مہاکالا بنے بھکھار، در منگن بھکھ نہ پائندا۔ برہما وشن شو

کرن نمسکار، دوئے جوڑ سرب گُرا سندا۔ کلجگ انتم آئی ہار، پاسا سچ نہ کوئی دکھائندا۔ پاربرہم پائے سار، سارنگ دھر بھگوان میٹھلا اپنا رُوپ وٹائندا۔ سنت سہیلے کرتیار، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ پہلاں اپنا آپ دیوے وار، سکھی سکھیاسکھ پھیر سمجھائندا۔ والوں نئی دھاروں تکھی کرتیار، نام سان اُپر آپ چڑھائندا۔ دس دسمیشا میت مُرار، در درویش الکھ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت وکیا تیرے ہٹ، دوسر در نہ کوئی دکھائندا۔ ساچی دھار ساچی سخی، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ اپنے نیتز آپے پیکھی، آپے ویکھ دکھائیا۔ بھيو گھلائے دس دسمیشی، دہ دشا پھیرا پائیا۔ نرنائن نرنیشی، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ لیکھا جانے دھاری کیسی، مونڈ مُنڈائے لئے ترائیا۔ چرن بہائے برہم برہما وشن مہیشی، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ کلجگ انتم تیری بھگتے اکو پیشی، ہر سنگت دے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سنگت پنگت ایکا رنگ رنگائیا۔ پنگت سچ بھنڈار، ان داتا آپ ورتائیا۔ سرشٹ سبائی آئے ہار، چارے کُٹ کوکے دے دُہائیا۔ سنگھ آتما بردھ اوستھابال جوانی دیوے تار، تارنہار آپ اکھوائیا۔ ہر سنگت سیوا کرے سچ دربار، ننگیں پیریں پھیرا پائیا۔ منگے بھچھیا بن بھکھار، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ تیمی گھڑ ہر سنگت تیرا ناتا جُھٹا سرب سنسار، ہر چرناں نال بندھائیا۔ ماں پتر نہ کوئی رووے زارو زار، نیتز نین نہ کوئے وہائیا۔ اپنی ہتھیں کراونا ساچے گھوڑے اسوار، شبد گھوڑا پر بھ ساچا ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ساچا صدق آپ رکھائیا۔ سچ بھنڈارا ہر ورتاونا، گرگھ ساتک ست کرائندا۔ ہرکھ سوگ تے باہر کراونا، ایکا چوگ نام چُکائندا۔ مایا متا موہ چُکاون، سوہنگ جاپ سنا سندا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا ہر نرنکارا، کلجگ تیری انتم وارا، لوک مات پہلی وار، ہر سنگت رُوپ وٹائندا۔ سچ بھنڈار ترے گن بھن، چھن چھن کھیل کھلایا۔ آپے لیکھا رہیا گن، گن گن لیکھا آپ چُکایا۔ آپے سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی رہیا من، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبا۔ آپے سنجگ دکھائے ساچا چن، ہر جن ساچے چند چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھچھیا ہر سنگت جھولی پایا۔ سچ بھنڈار ہر ورتائے، ہر جن سنگ رلائی۔ بردھ بال نوجوان بہہ بہہ کھائے، مات گر بھ ہوئے سہائیا۔ پچھلا کیتا لئے بخشائے، اگے

مارگ اپنے لایا۔ دھر سنجوگی میل ملائے، جگت وجوگی پھند کٹایا۔ جنم جنم دے روگی لئے ترائے، ساچا دارو نام پیایا۔ ویدی سوڈھی بنس آپ
 اکھوائے، کوئی کوٹ سہنسر گھ اپنی جہوا آپ ہلایا۔ آپے کاہنا کنس میٹ مٹائے، آپے رام راون لکا گڑھ تڑایا۔ آپے بل باؤن بھیکھ دھرائے، اپنے
 ہتھ رکھی وڈیایا۔ آپے انت کنت بھگونت سنت لئے جگائے، نرگن جوت کر رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا پور کرایا۔ آر
 پار نہ کوئی کنارہ، بھيو کوئی نہ پائندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، ادھ وچکارے ڈیرہ لائندا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ بھيو نیارا، برہمنڈ بھیکھ وٹائندا۔ جیرج
 انڈ اترے پارا، اُتہج سیج نال ترائندا۔ راگ راگنی گائے وجائے اک ستارا، چھٹی راگ گھ شرمائندا۔ کاگ رلائے ہنسا ڈارا، اپنی چوگ آپ چگائندا۔
 ست سنتو کھی ست بھنڈارا، ست پُرکھ نرجن آپ ورتائندا۔ ویکھن نہ جائے وچ سنسارا، چار جگ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم ذاتا اک بنائندا۔ اتم ذات ہر جن تیری، دوسر ہور نہ کوئی جنایا۔ کلجگ اتم رین اندھیری، چاروں
 کُنٹ اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی ان داتا کسے نہ ملے دھری سیر پسیری، وٹانہ کوئی پائیا۔ نہ کوئی دسے نگر کھیڑی، شہر گراں نہ دے وسایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا ویکھے در، پنگت میل ملایا۔ نو کھنڈ تیرا پار کنارہ، ہر سنگت ویکھ وکھائندا۔ پار برہم پر بھ بن ورتارا،
 نرگن جھولی پائندا۔ جگال جگال دا بھار سروں اُتارا، اپنی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، پہلی پنگت آپ لگائے اپنے انگت، انگیکار نانک انگ سمائندا۔

۱۳۲۲

۱۳۲۲

ایہتھے اوتھے دو جہان، گر سنگر آپ سہایا۔ در آیاں بخشے ساچا مان، در گاہ دیوے وڈ وڈیایا۔ لکھ چوراسی چھٹے کان، آون جاون پھند کٹایا۔
 سچکھنڈ وکھائے اک مکان، ہر بیٹھا آسن لایا۔ ہر سنگت تیرا سچ پکوان، اپنے ہتھیں رہیا ورتایا۔ پھڑ پھڑ ورتائے نگاہبان، جگت ترسنا بھکھ رہے نہ
 رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، تیرا دتا آد جگاد آپے رہیا کھایا۔ گر سکھ تیرا نام بھنڈارا، ہر سچا وڈ وڈیائندا۔ ہر

نہکنک ہر شد بھنڈار بجاگ ۸

سنگت وسدا رہے دوارا، چار ورنان میل ملائندا۔ آپے شاہ آپے سکدارا، سچ سلطان ناؤں دھرائندا۔ آپے درویش بنے بھکھارا، در در اپنی الکھ جگائندا۔ سنگت پنگت اک پیارا، گھر ایکا ویکھ وکھائندا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی وچنا سچ نگارہ، پر بھ ساچا آپ و جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن کھیل کر، سرگن زرگن زرگن سرگن ویکھ وکھائندا۔ ہر سنگت پہلی توڑ گراہی، سچا ہتھ تیرے نال رلائیآ۔ ترے گن تیری مٹے ڈھائی، چوتھے جگ آپ مٹائیآ۔ برہما وشن شو دیون آئے چل گواہی، پر بھ چرناں ہیٹھ رکھائیآ۔ گر گوہند بوٹا پٹیا ایکا کاہی، کوڑی کریا جڑ اُکھڑائیآ۔ انت ویلا گیا آئی، نہکٹک کرے صفائیآ۔ ناتا توڑے بھیناں بھائی، ملنے آئے نہ دھی جوائی، چار جگ دے بھلے راہی، گر سکھ اپنے نال رلائیآ۔ اکتھے کیتے پھڑ پھڑ بانہی، اندر وڑ وڑ سیو کمائیآ۔ سدا سہیلا اک اکیلا زرگن داتا پُرکھ بدھاتا سر رکھے ٹھنڈیاں چھائی، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائیآ۔ ہر سنگت بنیا پتائی، مات پت آپ ہو جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست نال رلائیآ۔ ان ان پکانا، ہر ساچے آپ پکویا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، بھگتن بھگتی ویکھ وکھایا۔ جوت سرُپی دھریا بانا، زربھے اپنا نام دھرایا۔ راگ انادی سچ ترانہ، دُھنی ناد آپ وجایا۔ برہم برہمادی اک پچھانا، پاربرہم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرایا۔ روٹی نال رکھے دال، دیاوان دیا کمائندا۔ چار جگ دے شاہ کرے کنگال، کنگالوں شاہ آپ بنائندا۔ ہر سنگت تیرا بن دلال، لوک مات پھیرا پائندا۔ چرناں ہیٹھ دبائے کال مہاکال، دوسر دس کسے نہ آئندا۔ ہر سنگت تیرا ونگا ہوئے نہ وال، رائے دھرم دوئے جوڑ جوڑ سپس بھکائندا۔ لکھ پوڑاسی وچوں بھال، آپ اپنا میل ملائندا۔ دوس رین کرے پرتپال، اٹھے پہر ویکھ وکھائندا۔ توڑن آیا جگت جنجال، نام زنجیری اک اٹھائندا۔ سچھنڈ دوارے مارے اکو چھال، لوآں پُریاں گر سکھاں چرناں ہیٹھ رکھائندا۔ گر گوہند اٹھائے ساچے لال، ہیرے مانک موتی اپنے ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ سہائندا۔ دال روٹی نال بھاجی، ہر ساچے رچن رچائیآ۔ لہنا دین چکائے ملا شیخ قاضی، پیر دستگیر رہن نہ پائیآ۔ نہ کوئی حاج حاجی، نیوں نیوں سجدہ نہ کوئی کرائیآ۔ پھڑ پھڑ مارے وڈ غازی، شبد ترسول ہتھ اٹھائیآ۔ نو کھنڈ پر تھمی بنائے سانجھی، ذات پات رہن نہ پائیآ۔ پہلوں شبد سرُپ چلائے ایکا آندھی، اُچے ٹاٹے بھن وکھائیآ۔ دھرت

مات دوس رین سکھاں اے سکھدی، دے درس ہر رگھرائیا۔ کلج رین تھکی ماندی، نیتز نیر رہے وہائیا۔ اللہ رانی در کھلوتی تھکی ماندی، منگے ور سیس
 جھکائیا۔ اپنا درس دیہو وار جاندی، سچ امام تیری سرنائیا۔ ہر سنگت رہے پیدی کھاندی، سرشٹ سبائی مرے بھکھی دھیائیا۔ کسے کم نہ آؤنا سونا رپا چاندی،
 ہیرے جڑت نہ کوئے جڑائیا۔ پر بھ بچھلا مول چکایا کرم کانڈی، کرم گگرم میٹ مٹائیا۔ ڈلے تیرے تار جائے آندھی گوانڈھی، جونین درشن ہر ہر
 پائیا۔ ہر سنگت تیری کایا مائی سولاں سال آپ مانجی، نرگن اپنا مکھ چھپائیا۔ کلج جاگ نہ لائے کانجی، ددھ ساچا سپر پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سچ بھنڈارا اک وکھائیا۔ سچ بھنڈارا ہر بنایا اپنی درشتی وچ کاسندا۔ سنگھ پال ویکھن آیا، برہما ویتانال رلا سندا۔ دوجا لیکھا
 لئے لکھایا، سنگھ آتما ایہہ سمجھائندا۔ پر م آتم سنگ نبھایا، ساچا گھر سہائندا۔ پنچم منگی منگ منگن آیا، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ ہر سنگت ساچی دے
 ورتایا، جنم جنم دی لگی بھکھ پیاس آپ بھجھائندا۔ ٹھنڈا جل نال بھرایا، بھر بھر پیالے ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر
 سنگت تریپت کرا سندا۔ ہر سنگت ہوئے ترسنا دور، آسا آسا وچ سائیا۔ سنگر پورا حاضر حضور، جلوہ نورو نور اُپجائیا۔ لیکھا جانے نیڑا دور، دور نیڑے پندھ
 مکائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ ہر سنگت تیری ساچی دھوڑ، اپنے مستک کٹا لائیا۔ آپ بنیا مورکھ موڑ، گرسکھاں دے وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت سپر بھنڈار جل رہیا بھرائیا۔ گر سنگت تیرا سچ بھنڈارا، ہر پننگت آپ ورتا سندا۔ میرا منگے پھر دوارا،
 اپنی اچھیا آپ سمجھائندا۔ در دوارا بنے بھگھارا، بھیکھ بھیکھی وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی ترسنا
 اپنی بھکھ ہر سنگت تیرے در بھجھائندا۔ ہر سنگت تیرا ڈگا ڈھٹھا بھورا، ہر اپنے مکھ لگائیا۔ نیتز کھولے تور مورا، مورا مورا تیرا دے چکائیا۔ درس دکھائے
 وچ اندھ گھورا، اندھیر دے مٹائیا۔ انحد شبد مچاوے شورا، دوس رین آپ سنا سنا۔ سسے اُپر لایا ہوڑا، نرگن سرگن دے وڈیائیا۔ ہنگ برہم آپے بہڑا،
 پنچم اکھر ویکھ وکھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، شبد شبدی رنگ چڑھائیا۔ سمبل نگری ساچا دھام نہ کوئی جانے لما چوڑا، گر گوبند گیا لکھائیا۔ ہر سنگت

جگ جگ دی گئی اوڑا، کلج اتم تیی مکھر ویہہ سو سولاں بکرمی آپ دے بُجھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ساچا بھوجن لہج پھہیج بھکھ بھوج چار
سار ہر نرکار در دوارا ایکارو پ وکھائی۔

اوج اگم بے انت اتھا، نرگن روپ ہر نرکاریا۔ اینکارا نرکارا بے پرواہ، آد جگاد سما رہیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی وسنہارا ساچے تھاں، تھر گھر
ساچے ڈیرہ لا رہیا۔ پاربرہم پر بھہ ویس وٹا، روپ انوپ آپ وکھا رہیا۔ شبد انادی آپ اُچھا، آپ اپناراگ الا لیا۔ سرشٹ سبائی رچن رچا، لکھ چوراسی
بنک سُہا لیا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا، اپنا پردہ آپے پالیا۔ نرگن سرگن ویس دھرا، آپ اپنا جگت اُپا لیا۔ سنت گر اوتار اکھوا، بھگت نام درڑا لیا۔
جگت جوگ اک اُپا، سچ سلوک ہر سنا لیا۔ موکھ مُت ویکھ وکھا، لیکھا لیکھ سرب چکا لیا۔ چنتا ہرکھ سوگ مٹا، ہر جن ساچے آپ اُٹھا لیا۔ دو جہاناں بن
ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا لیا۔ ایکا چپو دیوے لا، نام ونجھ مہانا تھتھ اُٹھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈمگا لیا۔ نور اُجالا ہر
گوپالا، پر م پُرکھ وڈیا لیا۔ پاربرہم کھیل نرالا، اُنھو پرکاس کرائیا۔ آپے چلے چلائے اولڑی چالا، آد جگاد ویس وٹا لیا۔ پُریاں لوآں وجائے اپنا تالا، آپ
اپناراگ الا لیا۔ سچکھنڈ سُہائے سچی دھر مسالہ، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، دھن خزانہ مال آپ اکھو لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جوتی رہت وڈ وڈیا لیا۔ جوتی رہت نرگن روپا، ہر آپ اکھو لیا۔ وسنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا ویکھ وکھا لیا۔ آپے لائے اپنا بوٹا، بُھل
بُھلوڑی آپ اُپا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بھید کھلا لیا۔ جگ جگ بھید ہر نرکارا، وید کتیب نہ کوئی سنا لیا۔
وسنہارا دھام نیارا، اگم اگمڑی کھیل کرائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑی نہ کرے پیارا، جگت ہٹ نہ کوئی وکائی۔ تھر گھر ساچے وسنہارا، ہر جن مندر آپ سُہا لیا۔
گھر وچ دیپک گھر اُجیارا، اندھ اندھیر مٹا لیا۔ ایکارو پ ساچی سرکارا، سوچھ سروپی آپ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
اپناراگ الا لیا۔ جگ جگ راگ ہر کرتار، اپنا آپ الا لیا۔ برہما سُستی نہ پاوے سار، نانک من نہ مکھ صالا لیا۔ تار ستار نہ گائے کوئی وار، اپنا بھید نہ

کوئی جنا سندا۔ ایک مندر کھیل اپار، ہر مندر سو بھا پائندا۔ دیکھ جوتی جگے اپار، تیل باقی نہ کوئی ٹکائندا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، پُرکھ ابناسن ویکھ
 وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائندا۔ آپ اُپائے اپنا آپ، ہر وڈا سَت پُرکھ سلطانا۔ آپ اُپائے اپنا جاپ،
 پاربرہم سری بھگوانا۔ آپ اُپائے اپنا وڈ پرتاپ، آپے ویکھے کھیل مہانا۔ آپ اپنا بنے مائی باپ، پُوت سپوتاناؤں دھرانا۔ آپ اپنی جانے ذات، آپ
 اپنی گل وکھانا۔ آپ اپنی سوئے کھاٹ، اپنا پلنگ آپ وکھانا۔ آپ نہائے اپنے گھاٹ، اپنا تیرتھ کری پردھانا۔ آپ اپنا امرت رس لئے چاٹ، جوتی
 نور سری بھگوانا۔ آپ اپنا کھول ہاٹ، ساچی وست وچ ٹکانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے جانی جانا۔ جانہار پُرکھ سمرتھ،
 ایک ایک اکھوائندا۔ جگا جگت چلائے رتھ، رتھ رتھو ای بھید نہ آئندا۔ آپ اُپجائے اپنی وتھ، ترے گن میل ملائندا۔ لکھ چوراسی کرے اکھ، ایک
 بھٹھ تپائندا۔ بھانڈے گھڑے وکھ وکھ، آپ اپنا بردھ رکھائندا۔ لیکھا جانے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پنڈھ مُکائندا۔ آسن لائے گھٹ گھٹ، گھڑا اپنا آپ
 چھپائندا۔ آپ اپنا کر پرگٹ، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ تن نگارے لائے سٹ، انحد تال و جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری اتتم ور، ہر پُرکھ نرنجن ساچا سگن منائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا سجن، ساچے وٹی ددھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرایا ساچا محن، سر سرور اک
 نہائیا۔ ایک آیا پڑدے کجن، عقل کل دھاری ویس وٹائیا۔ ابناسی کرتا ساچا سجن، ایک رنگن رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج اتتم ویکھ وکھائیا۔ کلج اتتم ساچا ویلا، ہر سنگر ویکھ وکھائندا۔ گو بند ملیا ساچا چیل، چیل گو بند ناؤں دھرائندا۔ پایا بھو اک اکیلا، ایک اشٹ جنا سندا۔
 اچرج کھیل پر بھ اپنا کھیلا، خالق خلق ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور نور اُپجائندا۔ نور اُجیارا ہر کرتارا، سچ سچ
 سکھایا۔ جگا جگنتر ہوئے سکدارا، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ دیونہارا سرب بھنڈارا، وڈ بھنڈاری ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گُلیا کوئی رہن نہ پایا۔
 بھگتاں میلا اپر اپارا، اپنا میل ملایا۔ ایک کھولے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ ایک پُرکھ ایک نار، ناری نر آپ ہو جایا۔ ایک اندر ایک گپت ایک باہر ایک
 ظاہر، ایک ایک ویکھ وکھایا۔ ایک شبد ایک ناد ایک دُھن اک جیکارا، ایک تال تلوڑا آپ و جایا۔ ایک گوی ایک سخی ایک کاہن لایا اکھاڑا، ایک ساچا ناچ نچایا۔ ایک

میٹنہارا پنچم دھاڑا، ایک جوت جگائے بہتر ناڑا، ایک نورو نور کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم وار ویس کر، ہر ساچا ویکھن آیا۔ ہر ساچا ویکھے نیتز کھول، آتم انتر آپ کھلایا۔ شبد اگئی رہیا بول، اپنا حکم سنایا۔ نام جیکارا وجے ڈھول، انحد رہیا وجایا۔ جن بھگتاں پڑدے دیوے کھول، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ ہوئی ہوئی اندر بول، انہو رُپ آپ درسایا۔ چرن پریتی مارگ دسے گھولی گھول، گھولی گھول آپ اکھوایا۔ نام کنڈے تولے تول، سچ ترازو ہتھ اٹھایا۔ نو نو لئے آپے پھول، ست ست ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی رہی انہول، ہر کا بھيو کوئی نہ پایا۔ گر سکھاں وسے سد کول، دوس رین سیو کمایا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کوئی ڈلایا۔ گھٹ گھٹ اندر گیا مول، مولا اپنا ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں اٹا کر نابھ کول، امرت جھرنا ساچا آپ جھرایا۔ لیکھا جانے دھرت دھول دھول، دھر دھرنی ویکھ وکھایا۔ بھیس وٹنڈا پُرکھ سلطان، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ جوت جگنڈا ہر مہربان، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ بھگتن میل ملنڈا دو جہان، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر سجن لئے ملایا۔ ہر جن اٹھ اٹھ ستیا، ہر ساچا آپ جگائدا۔ آپ سہائی ساچی رُتیا، رُت رُتھی ویکھ وکھائدا۔ ویس وٹایا ابناسی اچتیا، چیتن رُپ آپ اکھوایدا۔ کسے وسے نہ پنچ تت بتیا، مندر اندر نہ کوئے بند کرائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائدا۔ ہر جن اٹھ اٹھ بل دھار، ہر ساچا آپ جگائدا۔ جگی جوت وچ سنسار، زرگن رُپ انوپ وٹائدا۔ پرگٹ ہویا کل کلکی اوتار، نہہکنا ناؤں دھرائدا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، راج راجاناں میٹ مٹائدا۔ سنت سہیلے لائے پار، پھڑ پھڑ بانہوں آپ ترائدا۔ میلا میلے وچ سنسار، گر چیلایا ایک رنگ رنگائدا۔ چار ورنان کھول کواڑ، ساچی سرنا اک تکائدا۔ ہرن پھرنا نیتز کرتیا، آپ اپنا پردہ لائدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، ساچی بوجھ آپ بچھائدا۔ اٹھ سکھ سچ ڈلارے، ہر ساچا آپ جگایا۔ در در گھر گھر شبد سرُپ و اجاں مارے، اچی کوکے دئے ڈھایا۔ گر سکھ گوڑھی نیند تے پیر پیرے، جنم کرم نہ ویکھ وکھایا۔ جگ جگ وچھڑے آپے میلے کنت بھتارے، کنت کنتوئل وڈی وڈیایا۔ ہر جن سکھتی بنے نارے، گھر ساچے سو بھاپایا۔ استھل وکھائے اک چبارے، سچھنڈ محلہ اُچ اٹلا آپ جنایا۔ چوتھا پد سچّی سرکارے، برہم ند

اک وجائیا۔ گرگھ تیری ساچی حد، ہر ساچا آپ ونڈائیا۔ رائے دھرم نہ لئے سدّ، ویلے انت نہ دے سزائیا۔ وشنوں اُپجائی اپنی جدّ، وشو روپ آپ
 اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا اندر مندر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ساچا مندر کایا گڑھ، ہر جن ہر ہر آپ سہائندا۔ سننگر پورا اندر وڑ،
 آپ اپنا آسن لائندا۔ پنچ وکارا لئے پھر، جگت ترسنا میٹ مٹائندا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھ، نام کھنڈا اک چکائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نیز نین نظر
 نہ آئندا۔ ہر جن لگائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ رکھائندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا ئندا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، گرگھاں آپ پڑھائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا ثالث ناؤں دھرائندا۔ کلجگ ثالث آپ پر بھ، اپنی دیا کما ئندا۔ سنت سہیلے
 ساچے لہ، در گھر ساچے میل ملائندا۔ امرت دھارا کول نہ، بوند سوانتی آپ چوائندا۔ جگت وکارا دیوے دب، ترے گن مایا بھار اٹھائندا۔ درس
 دکھائے پرگٹ ہو ہو جھب، جس جن اپنی دیا کما ئندا۔ نام پیالہ پیائے مد، دوس رین خمار رکھائندا۔ اک دکھائے ساچا پد، امراد میل ملائندا۔
 گرگھاں بھار اپنے اُپر لدّ، سیس جگدیش آپ اٹھائندا۔ سنت سہیلے در گھر ساچے ساجن سدّ، ساچی سکھیا سکھ سمجھائندا۔ کایا مائی لہنا دینا چکے کل کہ
 انج، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھنج، گھرن بھننہار آپے ویس وٹائندا۔ سگلا سنگ سرشٹ سبائی جانا تچ، جگت کُٹب نہ کوئی رہائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائندا۔ ور داتا بھگونت، ہر سجن میت مرارا۔ ہر
 سجن ویکھے ساچے سنت، دیوے نام ادھارا۔ لوک مات بنائے ساچی بنت، آپے ورتے ورتا وے سچ ورتارا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جگ جگ کھیل اپارا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپے جانے اپنی دھارا۔ اپنی دھار ساچی ریتی، ہر ساچا آپ چلا ئندا۔ ہر سنگت ساچی
 اکھی کیتی، اک اکھ وکھائندا۔ جگ جگ رہے ٹھنڈی سیتی، سائتک ست ورتائندا۔ پتت پاون کرے پتت پینتی، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ ایک رنگ
 رنگائے ہست کیٹی، ایک روپ جنائندا۔ دیوے وست نام انڈیٹھی، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ ترے گن مایا پیسن پیسی، پیسن پیس سیو کما ئندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ہر سنگت ایک رنگ رنگائندا۔ ہر سنگت رنگ چاڑھے انمول، لال رنگیلا رنگ رنگائیا۔ امرت جام پیالہ

پيائے گھول، گرگھ مکھ آپ پيائيا۔ سو پُرکھ نرنجن ايکا اکھر بول، هنگ برهم دے سمجھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، اپنا ليکھا دے وکھائيا۔ هر سنگت هر هر ليکھ وکھايا، کلجگ مایا پردہ لاهندا۔ درگھر ساچے ساچا رنگ چڑھایا، اتر کدے نہ جائندا۔ اک ترسنا ميٹ مٹایا، سچ بھنڈارا آپ ورتائندا۔ بھگت وچھل هر ناؤں دھرایا، نہکرمي کرم کمائندا۔ بھوجن اچھيا ساچي پایا، لوک پرلوک وکھ وکھائندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، کلجگ تيري انتم ور، نہکرنک نرائن نر، چوهي گھڑ راه تکائندا۔ چوهي گھڑ سچ سہاونا، هر ساچا کھيل کھلائيا۔ اگي سکھاں سکھ سمجھوانا، گرمت اک درڑائيا۔ اپني ہتھيس ہار گنداونا، کلی کلی آپ مہکائيا۔ گل ساچے آپ لٹکوانا، گرگھاں ميل ملائيا۔ ايکا اگي اک پاونان، ساچي سکھي ويس وٹائيا۔ دُھر دی لکھي رکھ مٹاونا، اپني رکھا آپ لکھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، روداس چمار مٹے ليکھا، گنگ چرن دھوڑ سرنائيا۔ شو جي وکھے جٹا جوٹ، در درويشا پھير پائيا۔ پاربرہم پر بھ کر يا ويس، ويس اينکا هر رگھرائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، نہکرنک نرائن نر، اٹھ دس دس اٹھ اٹھ دس کرے کھيل بے پروا ہيا۔ مہاراج شير سنگھ وشنو بھگوان، ايکا اگي ايکا سکھي ايکا سيو کمائيا۔

۱۳۵۱

۱۳۵۱

